گیتاشناسی ایران

جلد سوم

دایرة المعارف جغرافیایی ایران

نوشته: مهندس عباس جعفری

۳۲۵

گیتاشناسی ایران

جلد سوم

دایرةالمعارف جغرافیایی ایران

(دانستنی‌های ایران)

نوشته: مهندس عباس جعفری

طرح، تهیه، کارتوگرافی، لیتوگرافی و چاپ از: **گیتاشناسی**

جعفری، عباس، ۱۳۱۲ –
گیتاشناسی ایران / نوشته عباس جعفری؛ طرح، تهیه، کارتوگرافی، لیتوگرافی و چاپ از گیتاشناسی.-- تهران: موسسه جغرافیایی و کارتوگرافی گیتاشناسی، ۱۳۷۹ – ۱۳۸۴.
۳ ج.: مصور (بخشی رنگی)، نقشه، نمودار.-- (موسسه جغرافیائی و کارتوگرافی گیتاشناسی؛ ۲۰۰، ۲۷۰، ۳۲۵)

ISBN: 964-342-177-5:(دوره)
ISBN: 964-6241-12-3:(ج. ۱)
ISBN: 964-6241-26-3:(ج. ۲)
ISBN: 964-342-095-7:(ج. ۳)

ص. ع. به‌انگلیسی: A.Jafari. Gita shenasi-ye-Iran.
فهرستنویسی براساس اطلاعات فیپا.
ج. ۳ (چاپ دوم: ۱۳۸۴).
مندرجات:ج. ۱. کوهها و کوهنامه ایران .-- ج. ۲. رودها و رودنامه ایران .-- ج. ۳. دایره‌المعارف جغرافیایی ایران (دانستنی‌های ایران).

۱. جغرافیای طبیعی -- ایران. ۲. کوهها -- ایران. ۳. رودها -- ایران . ۴. ایران -- نقشه‌ها. الف.موسسه جغرافیایی و کارتوگرافی گیتاشناسی. ب.عنوان.

GB ۲۸۸ /آ۲ج۷۲ ۱۳۷۹ ۹۱۵ /۵۰۲

کتابخانه ملی ایران ۲۹۴۲–۷۹م

طرح، تهیه، کارتوگرافی رایانه ای و چاپ از:
مؤسسه جغرافیایی و کارتوگرافی گیتاشناسی

تهران: خیابان انقلاب اسلامی، چهارراه ولی‌عصر، جنب پارک دانشجو، خیابان رازی، خیابان استاد شهریار، شماره ۱۵، کد پستی: ۱۱۳۳۷۳۴۶۱۱، صندوق پستی: ۳۴۴۱ – ۱۴۱۵۵، تلفن: ۶۷۰۳۴۶۰، ۶۷۰۳۲۲۱، ۶۷۰۹۳۳۵ و ۶۷۱۳۶۰۳، نمابر: ۶۷۰۵۷۸۲
www. gitashenasi.com; E-mail: info@gitashenasi.com

- گیتاشناسی ایران – جلد سوم – دایرة‌المعارف جغرافیایی ایران
- نوشته: مهندس عباس جعفری
- چاپ دوم: ۱۳۸۴
- چاپ: هامون
- صحافی: ایرانمهر
- تیراژ: ۳,۰۰۰ جلد

شابک جلد سوم ۹۶۴-۳۴۲-۰۹۵-۷	ISBN 964-342-095-7
شابک دوره ۹۶۴-۳۴۲-۱۷۷-۵	ISBN 964-342-177-5

نشانه‌های آوائی

برای سهولت در تلفظ نام‌های جغرافیایی از نشانه‌های آوائی به شرح زیر استفاده شده است.

۱ـ نشانه‌های صدادار (مصوت‌ها و حرکات):

A و a معادل «اَ» در اهر Ahar و «عَ» در عبدالله‌آباد Abdollāh ābād.

Ā و ā معادل «آ» در آبادان Ābādān و «عا» در عامریه Āmeriyeh.

E و e معادل «اِ» در اصفهان Esfahān و «عِ» در عمادلو Emādlu.

O معادل «اُ» در اُمیدیه Omidiyeh و «عُ» در عبور Obur.

Ō معادل «اُ» کشیده در اولیا Ōliyā و «عُ» کشیده در عودت Ōdat.

U و u معادل «او» در اوزون‌درّه Uzun darreh و «عو» در عودلاجان Udlājān.

I و i معادل «ای و ئی» در ایران Irān و «عی» در عید Id.

, معادل همزهٔ وسط و «ع» وسط در صومعه Sōme'eh و برائت Barā'at و همچنین افزودن حرف یای‌نسبت به‌آخرکلماتی‌که با حرف صدادار ختم می‌شوند. مثل هوائی Havāi' و طلوعی Tolui'.

۲ـ نشانه‌های بی‌صدا (ساکن):

B و b معادل «ب» در بزمان Bazmān و تبریز Tabriz.

C و c معادل «چ» در چهره Cehreh و پارچین Pārcin.

D و d معادل «د» در دماوند Damāvand.

F و f معادل «ف» در فریمان Farimān و صفا Safā.

G و g معادل «گ» در گرگان Gorgān.

H و h معادل «ح و ه» در حسنلو Hasanlu و نهبندان Nehbandān.

J و j معادل «ج» در جهرم Jahrom و جاجرم Jājarm.

K و k معادل «ک» در کرج Karaj و آبیک Ābyek.

L و l معادل «ل» در لار Lār و هلیل‌رود Halil rud.

M و m معادل «م» در مهران Mehrān و سمنان Semnān.

N و n معادل «ن» در نجف Najaf و تهران Tehrān.

P و p معادل «پ» در پرندک Parandak و سپیدان Sepidān.

Q و q معادل «غ و ق» در غرق‌آباد Qarq ābād.

R و r معادل «ر» در رامسر Rāmsar.

S و s معادل «ث و س و ص» در ثمرچه Samarceh و سنندج Sanandaj و بصره Basreh.

Š و š معادل «ش» در شوشتر Šuštar.

T و t معادل «ت و ط» در تهران Tehrān و بسطام Bastām.

V و v معادل «و» در ونک Vanak و روانسر Ravānsar.

X و x معادل «خ» در خلخال Xalxāl.

Y و y معادل «ی» در یزد Yazd و کیاسر Kiyāsar.

Z و z معادل «ذ، ز، ض، ظ» در زابل Zābol و حوض Hōz و ظهر Zohr.

Ž و ž معادل «ژ» در ژوبین Žubin و اژدر Aždar.

تکرار نشانه معادل تشدید « ّ » در موّاج Mavvāj.

-e معادل کسرهٔ مضاف‌الیه در رود کرج Rud-e Karaj.

-ye معادل کسرهٔ مضاف‌الیه در نامها و کلماتی که به یکی از حروف صدادار (مصوت) و یاهای غیر ملفوظ ختم شوند. مانند درّهٔ اوین Darreh-ye evin و نیروی آب Niru-ye āb.

کلّیات

ایران و استانهای ایران

به همسر عزیزم خانم الهه طبرسی که همواره مشوقم بوده و با
مهرورزیهاو گذشت‌های خود آرامش خاطرم را فراهم‌نمود و
مرا در تدوین این کتاب یاری داد.
از او سپاسگزارم.

بنام خدا

پیشگفتار

به همان اندازه که واژه‌نامهٔ هر زبان برای مردمانی که بدان گفتگو می‌کنند ارزشمند است، جاینامهٔ هر مرز و بوم نیز برای مردمان آن سامان دارای اهمیت است. چه شناخت زیستگاه و لانه و کاشانه امری است ضروری و سرشتی است مقدس و غریزی که طبیعت در نهاد همهٔ جانداران به ودیعه گذارده و دفاع از آن را بر همگان تکلیف کرده است.

آدمی که به حق اشرف مخلوقات است نیز از این غریزهٔ مقدس بی‌بهره نیست و گاه در مقایسه با دیگر جانداران افراطی‌تر عمل می‌کند و حتی پا را از شناخت و دفاع از سرزمین مادری و زادبوم خویش فراتر می‌نهد و کنجکاوانه به کاوش گوشه‌ها و کنارها و زوایای ناشناخته و تاریک کرهٔ خاکی زمین و حتی سیارات و جهانهای دوردست می‌پردازد و با جدیت بسیار بر آگاهی و دانش خود می‌افزاید و دستاوردهای خود را در جاینامه‌های گوناگونی که روزبه‌روز بر شمار سطرها و صفحه‌های آن افزوده می‌شود منعکس می‌سازد و در نیل به این هدف سازمانهای وسیع و پرتلاشی را تجهیز می‌کند.

پیشینهٔ این گونه فعالیتها در کشورهای پیشرفته به سالهای بس دور و گذشته بازمی‌گردد و میهن عزیز ما نیز، ابوریحان‌ها و حمدالله مستوفی‌ها را در دامن خود می‌پروراند و دین مقدس اسلام مسافرت و دیدار دیارهای دوردست را مطلوب و پسندیده می‌شمارد و شناخت مجهولات را توصیه می‌کند.

گردآوری و تدوین جاینامه‌های جغرافیائی در این سرزمین که از معدود کشورهای ریشه‌دار جهان است و در پایه گذاری تمدن بشری همدوش یونان و مصر و روم بشمار می‌آید، از جایگاه والائی برخوردار است. چه فراوانند شهرها و روستاهائی که پیشینهٔ هزاران ساله دارند و نامشان از کهنسالی و اصالت ملی آنها حکایت دارد. کوههای ایران زمین میلیونها سال است، سرافراز و سربلند بر این مرز و بوم می‌نگرند و بر فداکاری‌ها و تلاش نیاکان ما در دفاع و حفظ حدود و ثقور ایران عزیز آفرین می‌گویند و به آنان درس ایستادگی و متانت می‌دهند. چشمه‌سارها و رودخانه‌های ایران هزاران هزار سال است که بر بستر خود می‌خروشند و شهرها و روستاهای بس کهن و باستانی ایران را در کنار خود آباد داشته‌اند و لب‌های تشنهٔ کشتزارها و باغستانهای پدران ما را سیراب و آبیاری کرده‌اند. دریاچه‌ها و شوره‌زارها و کویرهای ایران نیز سهمی در این میان دارند و از تأثیر و نفوذ خود بر

مسیر تمدن این سرزمین گفتگو می‌کنند.

جزیره‌های ایران نیز از کشمکش‌های تاریخی و فراز و نشیب قدرتهای مرکزی داستانها می‌سرایند و دیدگان مشتاق ایرانیان را به دیدار زیبائی‌ها و شگفتی‌ها و بررسی سرگذشت خود فرا می‌خوانند.

ایل‌ها و عشایر و طوایف ایران که از سرسخت‌ترین پاسداران این مرز و بومند، قرنهاست که در کوچراه‌های ایران در رفت و آمد و ییلاق و قشلاقند و هم‌ایناننند که همواره از حدود و ثقور سرزمین مادری خود مردانه و دلاورانه دفاع کرده‌اند و آئین‌ها و سنت‌های نیاکان ما را سینه به سینه تا به امروز نقل کرده‌اند. گردنه‌های بلند و صعب‌العبور ایران از ستیزها و ایستادگیهای خونین پدران ما در مقابل یورش بیگانگان داستانها دارند و برگهای زرینی از صفحات تاریخ این مرز و بوم را به خود اختصاص داده‌اند.

همهٔ اینها که در این مختصر به آنها اشاره شد، در کتاب حاضر گردآوری شده تا بر آگاهی **آنان که به ایران مهر می‌ورزند و خواستار شناخت میهن خویشند،** بیفزاید.

با وجود این که فرهنگهای جغرافیائی گوناگونی توسط سازمانها و اشخاص مختلف تهیه شده، اما تاکنون فرهنگ جامعی که دربر گیرندهٔ کلیهٔ عوارض جغرافیائی ایران باشد، تهیه نگردیده و فرهنگهای موجود بیشتر به شهرها و روستاها پرداخته‌اند و از ذکر عوارض دیگری چون رودخانه‌ها، کوهها، دریاچه‌ها و جزایر و غیره خودداری کرده‌اند.

طبیعی است تدوین فرهنگی این چنین، به سازمانهای وسیع و مجهز و پرسنل کاردان و دقیق نیازمند است و قاعدتاً از توان یک فرد خارج است.

نگارنده مفتخر است برای نخستین بار پس از صرف شش سال، دست به تدوین فرهنگی زده تا پرسشهای گوناگون جغرافیائی ایران راکمابیش پاسخگو باشد و نیازهای مراجعه کنندگان را تا اندازه‌ای تأمین نماید.

میهن ما ایران سرزمین بس پهناوری است و شمار شهرها و روستاهای آن که متناسب با افزایش جمعیت مرتباً رو به فزونی است و همواره شاهد پیدایش شهرکهای جدیدی در گوشه و کنار آن هستیم، به بیش از پنجاه هزار بالغ می‌گردد و کوهها و رودهای آن نیز مبحث بزرگ دیگری است که فهرست نسبتاً کامل وجامع آنها در مجلدات یکم و دوم گیتاشناسی ایران گرد آمده است.

در تدوین کتاب تقدیمی سعی بر آن بوده تا افزون بر شهرهای کشور به گلچینی حدود بیست هزار روستای مهم ایران بسنده گردد و باکنار هم چیدن کوهها و رودخانه‌های مهم و معروف، دریاچه‌ها و آبشارها، نمکزارها و کویرها، جزایر و گردنه‌ها، سدها و آب‌انبارها، ایلات و عشایر و طوایف ایرانی و همچنین شهرها و نواحی قدیمی و آثار باستانی کشور، مجموعه‌ای تهیه شود و به صورت فرهنگنامه‌ای در اختیار جامعهٔ میهن‌دوست ایران قرار گیرد.

در زمینهٔ ویژگی‌ها و چگونگی تدوین این کتاب باید اشاره شود که:

۱ـ در گزینش نام روستاها سعی شده تا نواحی آباد و معمور شمال و غرب کشور گلچین شود و روستاهائی در فهرست آورده شوند که از نظر وسعت و جمعیت و اهمیت (مانند مراکز بخش و دهستان) و امثال آن در تقدم قرار داشته باشند و در نواحی جنوبی و خاوری و بخشهائی از ایران مرکزی که شمار روستاها و آبادیها کاهش می‌یابد، نه‌تنهاکلیهٔ آنها (تا آنجائی که اطلاعات و مدارک موجود اجازه می‌دهند) آورده شوند، بلکه عوارضی

چون آب‌انبارها و چاههای آب و حتی چشمه‌ها که برای ساکنان و مسافران آن دیار، ارزش حیاتی دارند نیز در فهرست گنجانیده شود.

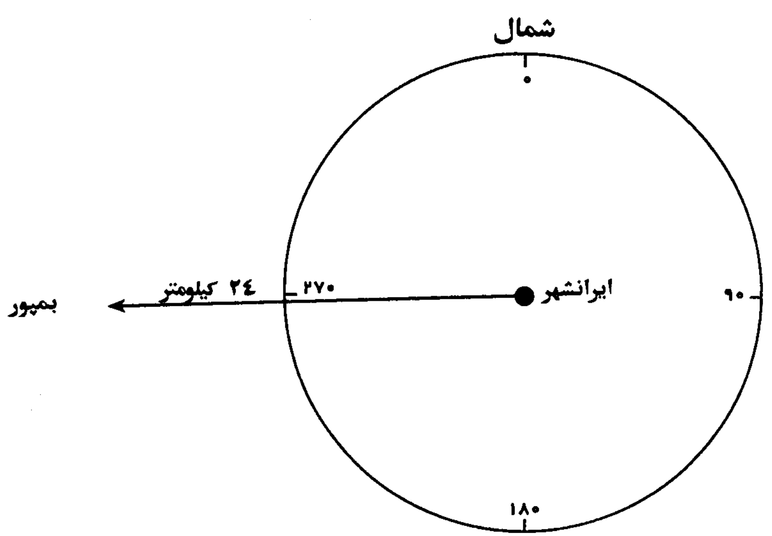
۲ـ در بیان موقعیت شهرها و روستاها از شیوهٔ نوینی غیر از روش‌های متداول استفاده شده تا موقعیت مکانی آنها با دقت بیشتری تعیین گردد. برای این منظور فقط به ذکر مختصات جغرافیائی (طول و عرض جغرافیائی) مراکز استانها و شهرستانها اکتفا شده و برای تعیین موقعیت مکانی روستاها و شهرهای تابعه از زاویه ازیموت (زاویه‌ای که هر امتداد نسبت به سمت شمال ایجاد می‌کند و در جهت گردش عقربه‌های ساعت اندازه گیری می‌شود) و مسافت به شرح زیر استفاده گردیده است:

بطور مثال اگر در میان شهری مانند ایرانشهر (از شهرهای تابعهٔ استان سیستان و بلوچستان) طوری بایستیم که رو به جهت شمال قرار داشته باشیم و دور افق پیرامون خود را به ۳۶۰ درجه طوری تقسیم کنیم که عدد صفر با سمت شمال منطبق باشد، در این صورت زاویهٔ ۹۰ درجه نشانگر خاور، عدد ۱۸۰ درجه بیانگر سمت جنوب و زاویه ۲۷۰ درجه، معرف سمت مغرب ما خواهد بود.

حال اگر بخواهیم موقعیت مکانی مثلاً شهر بمپور از توابع شهرستان ایرانشهر را بیان نمائیم، کافی است به زاویه میان امتداد ایرانشهر به بمپور و امتداد سمت شمال ایرانشهر که برابر ۲۶۷ درجه است اشاره کنیم و بدنبال آن فاصلهٔ میان ایرانشهر و بمپور را که ۲۴ کیلومتر است بیان نمائیم و برای تعرف موقعیت مکانی بمپور نسبت به ایرانشهر بنویسیم: **ایرانشهر ۲۶۷ درجه، ۲۴ کیلومتر**

حسن این طریقه آن است که:

الف ـ از بکار بردن جهت‌های تقریبی مثلاً شمال غربی یا جنوب شرقی و امثال آن که گاه با ۴۵ درجه، تقریب همراه است خودداری کرده‌ایم و به جای آن جهت دقیقی را جایگزین ساخته‌ایم.

ب ـ نمایش موقعیت مکانی هر عارضه به کمک یک نقاله و یک خط کش مدرج و در هر مقیاس دلخواهی امکان‌پذیر می‌گردد. به طور مثال اگر نقطه‌ای را روی صفحهٔ کاغذ به نام ایرانشهر علامتگذاری کنیم و سمت شمال آن را رسم کنیم و مرکز نقاله را روی نقطهٔ ایرانشهر و عدد صفر نقاله‌ای را بر سمت مزبور منطبق سازیم و خط کش مدرجی را روی نقاله طوری بلغزانیم که صفر خط کش روی نقطهٔ ایرانشهر و لبهٔ آن روی عدد ۲۶۷ درجهٔ نقاله (امتداد ایرانشهر به بمپور) قرار گیرد، به آسانی می‌توانیم فاصلهٔ ایرانشهر تا بمپور راکه ۲۴ کیلومتر است به مقیاس دلخواه در امتداد لبهٔ خط کش جدا کنیم و موقعیت مکانی بمپور را نسبت به ایرانشهر نمایش دهیم.

پ ـ چنانچه بخواهیم موقعیت مکانی بمپور را بر حسب طول و عرض جغرافیائی تعیین کنیم، کافی است محاسبات ساده‌ای را به شرح زیر انجام دهیم:

برای این کار لازم است بخاطر داشته باشیم که

$$\Delta\lambda=\frac{D}{100}\,\text{Sin a}$$

$$\Delta\phi=\frac{D}{100}\,\text{Cos a}$$

که در این فرمولها $\Delta\lambda$ اختلاف طول جغرافیائی و $\Delta\phi$ اختلاف عرض جغرافیائی، D فاصله و a ازیموت است.

بطور مثال چون فاصلهٔ ایرانشهر تا بمپور ۲۴ کیلومتر و زاویهٔ ازیموت ایرانشهر به بمپور ۲۶۷ درجه است، پس اختلاف طول و عرض جغرافیائی ایرانشهر و بمپور عبارت است

$$\Delta\lambda=\frac{۲۴}{۱۰۰}\times \text{Sin}\,۲۶۷^{\circ}=۰|۲۴\times -۰|۹۹۸۶=-۰|۲۳۹۷$$

و

$$\Delta\phi=\frac{۲۴}{۱۰۰}\times \text{Cos}\,۲۶۷^{\circ}=۰|۲۴\times -۰|۰۵۲۳=-۰|۰۱۲۶$$

که اگر نتایج به دست آمده را به درجه و دقیقه تبدیل کنیم، چنین خواهیم داشت:

$$\Delta\lambda=-۰|۲۳۹۷=-۰۰^{\circ}\ ۱۴'\ ۲۳''$$

و

$$\Delta\phi=-۰|۰۱۲۶=-۰۰^{\circ}\ ۰۰'\ ۴۵''$$

با توجه به اینکه مختصات جغرافیائی شهر ایرانشهر (به متن کتاب، ردیف ایرانشهر مراجعه شود) به شرح زیر است:

$\lambda=۶۰^{\circ}\ ۴۱'\ ۳۰''$ $\phi=۲۷^{\circ}\ ۱۲'\ ۳۰''$

بنابراین مختصات جغرافیائی بمپور عبارت خواهد بود از:

$$\lambda=(۶۰^{\circ}\ ۴۱'\ ۳۰'')-(۰۰^{\circ}\ ۱۴'\ ۲۳'')=۶۰^{\circ}\ ۲۷'\ ۰۷''$$

و

$$\phi=(۲۷^{\circ}\ ۱۲'\ ۳۰'')-(۰۰^{\circ}\ ۰۰'\ ۴۵'')=۲۷^{\circ}\ ۱۱'\ ۴۵''$$

البته بر کارشناسان و اهل علم پوشیده نیست که این روش فاقد دقت کافی است و با انتقادهای علمی همراه است. ولی از آنجائی که این کتاب برای مطالعهٔ همگان تدوین شده، ناگزیر باید از بحث‌های ریاضی و

۱۲ـ کلیّهٔ کوههای بالاتر از ۳۵۰۰ متر آورده شده و افزون بر آن، آن قبیل کوههائی که به مناسبت‌هائی از اهمیت محلی یا باستانی و مانند آن برخوردارند نیز آورده شده‌اند. مانند کوه بی‌بی‌شهربانو در تهران که فقط ۱۵۳۵ متر ارتفاع دارد و یا کوه بیستون در استان کرمانشاه که ارتفاع آن به ۲۸۰۵ متر می‌رسد.

در مورد رودخانه‌ها نیز روش مشابهی انتخاب گردیده و علاوه بر رودهای اصلی و مهم کشور به اهمیت حیاتی یا اقتصادی بودن آنها به ویژه در نواحی خشک نیز توجه شده است.

۱۳ـ برای بیان شرایط جوی مراکز استانها مانند میانگین حداکثر و حداقل دما و همچنین تعداد روزهای بارندگی و شمار روزهای یخبندان، از آمار سازمان هواشناسی کشور استفاده گردیده است.

جدول زیر راهنمای طبقه‌بندی آب و هوای نواحی مختلف بوده است.

میانگین دمای سالانه			
خیلی گرم	گرم	معتدل	سرد
بیش از ۲۵ درجه سانتیگراد	۱۵ تا ۲۵ درجه سانتیگراد	۱۰ تا ۱۵ درجه سانتیگراد	۵ تا ۰ درجه سانتیگراد

میانگین بارندگی سالانه			
مرطوب	نیمه‌مرطوب	نیمه‌خشک	خشک
۱۴۰۰ تا ۲۰۰۰ میلیمتر	۶۰۰ تا ۱۴۰۰ میلیمتر	۳۰۰ تا ۶۰۰ میلیمتر	۱۰۰ تا ۳۰۰ میلیمتر

در پایان از مؤسسه محترم گیتاشناسی که در صفحه‌آرائی و نشر این کتاب همکاری داشته‌اند و با سعهٔ صدر و دقت خاص خود بر هرچه مطلوب‌تر شدن این کتاب افزوده‌اند صمیمانه تشکر می‌کند و از مهرورزیها و راهنمائیهای آن دسته از هم‌میهنانی که به ایرادها و اشکالات این کتاب اشاره خواهند کرد از پیش سپاسگزار است.

مهندس عباس جعفری

تابستان ۱۳۷۹

فرمولهای پیچیده خودداری گردد و به دقت چند ثانیه و حتی یکی دو دقیقه اکتفا شود.

۳ـ آن دسته از اسامی جغرافیائی که در مدارک مختلف دارای نامهای متفاوت بوده‌اند، تمام صورتها آورده شده. بطور مثال روستائی در یک مدرک توشملان نوشته شده و در نقشه یا مدرک بعدی توشمالان قید گردیده است که ناگزیر هر دو صورت آورده شده.

۴ـ روستاهائی که با پسوند بالا یا پائین همراه هستند، فقط به ذکر یکی از آن دو که ظاهراً مهمتر بوده اکتفا شده و موقعیت روستای دیگر نیز در همان ردیف ذکر گردیده است. مانند روستای چاه‌تلخ بالا که در ردیف چاه‌تلخ پائین آورده شده.

۵ـ چون بیشتر روستاهای شهرستان زابل با پیشوند ده همراه هستند، ناگزیر از تکرار عنوان ده خودداری شده و فقط نام اصلی آنها قید گردیده است. مانند ده غلامعلی که تحت عنوان غلامعلی نوشته شده.

۶ـ از آنجائی که تقسیمات کشوری در طول شش سال تدوین کتاب تغییرات چندی یافته و استانها و شهرستانهای جدیدی تشکیل شده و این تغییرات در آینده نیز احتمالاً ادامه خواهد یافت، از این رو به تقسیمات مصوبهٔ سال ۱۳۷۱ اکتفا گردیده و در عوض بخشی بنام ایران و استانهای ایران در نظر گرفته شده و آخرین تقسیمات کشوری در آن قید گردیده است. هدف از این کار آن بوده است که در تغییرات آینده، فقط این قسمت از کتاب مورد تجدید نظر قرار گیرد و از دستکاری بدنهٔ اصلی آن که کاری بس دشوار است خودداری گردد.

۷ـ توضیحات مربوط به شهرهای قدیم و نواحی و مکانهای باستانی و تاریخی و همچنین ایلات و عشایر و طوایف مختلف ایران و تاریخچهٔ شهرها و برخی روستاها از دایرة‌المعارف فارسی اقتباس و گاه تلخیص گردیده است و برای تاریخچهٔ شهرهای استان آذربایجان شرقی از کتاب فرهنگ جغرافیائی آذربایجان شرقی، نوشتهٔ آقای بهروز خاماچی کمک گرفته شده و تاریخ وقوع رویدادها و حوادث که اکثراً برحسب هجری قمری و میلادی بوده است، به هجری شمسی نیز برگردانیده شده و با علامت هـ.خ مشخص گردیده است.

۸ـ برای نخستین بار ارتفاع کلیهٔ شهرها و روستاها و حتی عوارضی چون چاههای آب و آب‌انبارها و چشمه‌ها از روی نقشه و مدارک موجود و بر مبنای سطح متوسط آب خلیج فارس (مبداء بین‌المللی اندازه‌گیری بلندیهای کشور) اندازه‌گیری و در ردیف مربوط به هر عارضه قید گردیده است.

باید توجه داشت که ارتفاع بلندترین نقطهٔ جزایر دریاچهٔ ارومیه نیز نسبت به همین مبداء اندازه‌گیری گردیده و ارتباطی به سطح آب دریاچهٔ مزبور ندارد.

۹ـ در مواردی که نام روستا یا عارضه‌ای که ظاهراً فارسی بوده و مثلاً با حرف ط نوشته شده (مانند ترزم که در بعضی مدارک به صورت طرزم آمده است)، شکل فارسی آنها در تقدم قرار گرفته و شکل دیگر آن به ردیف فارسی آن بازگشت داده شده است.

۱۰ـ آن دسته از روستاها و عوارضی که موجودیت و یا تلفظ نام آنها مورد شک و تردید بوده است، با علامت ؟ در مقابل گویش آوائی آنها مشخص شده‌اند.

۱۱ـ در بیان موقعیت شهرهای بزرگ و همچنین جزیره‌ها، به مرکز آنها توجه شده. مانند حرم مطهر در شهر مشهد و یا پل خواجو در اصفهان و میدان امام خمینی (سپه) در تهران و یا مرکز جزیرهٔ کیش.

۱۲ـ کلیهٔ کوههای بالاتر از ۳۵۰۰ متر آورده شده و افزون بر آن، آن قبیل کوههائی که به مناسبت‌هائی از اهمیت محلی یا باستانی و مانند آن برخوردارند نیز آورده شده‌اند. مانند کوه بی‌بی‌شهربانو در تهران که فقط ۱۵۳۵ متر ارتفاع دارد و یا کوه بیستون در استان کرمانشاه که ارتفاع آن به ۲۸۰۵ متر می‌رسد.

در مورد رودخانه‌ها نیز روش مشابهی انتخاب گردیده و علاوه بر رودهای اصلی و مهم کشور به اهمیت حیاتی یا اقتصادی بودن آنها به ویژه در نواحی خشک نیز توجه شده است.

۱۳ـ برای بیان شرایط جوی مراکز استانها مانند میانگین حداکثر و حداقل دما و همچنین تعداد روزهای بارندگی و شمار روزهای یخبندان، از آمار سازمان هواشناسی کشور استفاده گردیده است.

جدول زیر راهنمای طبقه‌بندی آب و هوای نواحی مختلف بوده است.

میانگین دمای سالانه			
خیلی گرم	گرم	معتدل	سرد
بیش از ۲۵ درجه سانتیگراد	۱۵ تا ۲۵ درجه سانتیگراد	۱۰ تا ۱۵ درجه سانتیگراد	۵ تا ۰ درجه سانتیگراد

میانگین بارندگی سالانه			
مرطوب	نیمه‌مرطوب	نیمه‌خشک	خشک
۱۴۰۰ تا ۲۰۰۰ میلیمتر	۶۰۰ تا ۱۴۰۰ میلیمتر	۳۰۰ تا ۶۰۰ میلیمتر	۱۰۰ تا ۳۰۰ میلیمتر

در پایان از مؤسسه محترم گیتاشناسی که در صفحه‌آرائی و نشر این کتاب همکاری داشته‌اند و با سعهٔ صدر و دقت خاص خود بر هرچه مطلوب‌تر شدن این کتاب افزوده‌اند صمیمانه تشکر می‌کند و از مهرورزیها و راهنمائیهای آن دسته از هم‌میهنانی که به ایرادها و اشکالات این کتاب اشاره خواهند کرد از پیش سپاسگزار است.

مهندس عباس جعفری
تابستان ۱۳۷۹

ایران

کشور ما ایران با مساحتی برابر ۱،۶۲۳،۷۸۰ کیلومترمربع * به عنوان هفدهمین کشور وسیع جهان، سرزمین پهناوری است در غرب قارهٔ آسیا. کرانه‌های جنوبی دریای خزر و سواحل ممتد خلیج فارس و دریای عمان، مرزهای دریائی میهن مارا تشکیل می‌دهند و کشورهای همسایه در مرزهای خشکی با ما شریکند.

موقعیت ایران به نصف‌النهارهای ۴۴°۰۲'۰۰" تا ۶۳°۰۹'۰۰" طول شرقی و مدارهای ۲۵°۰۳'۴۵" تا ۳۹°۴۶'۳۰" عرض شمالی محدود می‌باشدو از نظر سیاسی به ترتیب از شمال به کشورهای ارمنستان، جمهوری آذربایجان، کرانه‌های جنوبی دریای خزر و جمهوری ترکمنستان،از خاور به ترکمنستان و افغانستان و پاکستان و از جنوب به سواحل دریای عمان و خلیج فارس و از غرب به کشورهای عراق و ترکیه محدود می‌گردد.

از ۸۷۳۰ کیلومتر مرز سراسری، ۴۱۱۵ کیلومتر به خشکی، ۱۹۲۰ کیلومتر به رودخانه‌ها و باتلاق‌ها و دریاچه‌های مرزی و ۲۷۰۰ کیلومتر به مرز آبی تعلق دارد که از این رقم ۶۵۵ کیلومتر به دریای خزر، ۱۲۶۰ کیلومتر بـه خـلیج فـارس (از دهـانهٔ اروندرود تا بندرعباس) و ۷۸۵ کیلومتر به دریای عمان (از بندرعباس تا خلیج گواتر) اختصاص دارد.

قطر ایران از گوشهٔ شمال غربی تاگوشهٔ جنوب شرقی ۲۲۵۱ کیلومتر و از گوشهٔ شمال خاوری تاگوشهٔ جنوب غربی، ۱۳۷۶ کیلومتر است.

کوههای ایران

حدود ۵۵ درصد سطح ایران راکوه فراگرفته و ۴۵ درصد آن را جلگه‌ها و دشـتهای پـهناور و دریـاچه‌ها و هـامون‌ها و نمکزارهای متعدد، زیر پوشش قرار داده‌اند.

کوههای ایران به چهار رشتهٔ شمالی، زاگرس، مرکزی و خاوری تقسیم می‌گردند:

رشتهٔ شمالی یا البرز که درازای آن به ۹۵۰ کیلومتر بالغ می‌گردد و مساحتی معادل ۵۱،۵۰۰ کیلومترمربع یا حدود ۳ درصد مساحت کشور را زیر پوشش قرار داده است، بخشی از چین‌خوردگیهای بزرگ آلپ و هیمالیا است. این رشته از استان اردبیل شروع شده و رو به خاور از جنوب دریای خزر می‌گذرد و در شمال خراسان به کوههای خاوری ایران می‌پیوندد. بلندترین نقطهٔ ایران یعنی کوه دماوند با بلندی ۵۶۷۱ متر در این رشته جای دارد. کوههای دیگری چون علم کوه (۴۶۵۰ متر)، سیاهلان (۴۱۷۵ متر)، پالونگردن (۴۳۷۵ متر) و شاهوار (۳۹۴۵ متر) نیز در همین رشته قرار دارند.

رشتهٔ زاگرس که عظیم‌ترین و طولانی‌ترین رشته کوههای ایران است، از استان آذربایجان غربی آغاز می‌گردد و پس از عبور از استانهای کردستان، همدان، کرمانشاه، ایلام، لرستان، خوزستان، چهارمحال و بختیاری، بویراحمد و کهگیلویه، بوشهر و فارس و هرمزگان تا شمال تنگهٔ هرمز ادامه می‌یابد و در آنجا به رشته کـوههای مـرکزی ایـران و رشـته ارتـفاعات مکـران می‌پیوندد. رشته کوههای زاگرس با درازای حدود ۱۴۰۰ کیلومتر و عرض بین ۱۰۰ تا ۳۰۰ کیلومتر، مساحتی معادل ۳۲۳،۰۰۰ کیلومترمربع یا ۲۰ درصد مساحت کشور را زیر پوشش قرار داده و بلندترین قلهٔ آن کوه دینار یا دنا نام دارد که ارتفاع آن به

---

* - رجوع شود به محاسبهٔ مساحت و ابعاد کشور، کتاب شناسنامهٔ جغرافیای طبیعی ایران، انتشارات گیتاشناسی.

۴۴۰۹ متر می‌رسد. از دیگر کوههای بلند کوهستان زاگرس می‌توان کوههای برده‌رش (۳۶۰۸ متر)، شاهور (۳۳۰۹ متر)، پرّو (۳۳۵۷ متر)، الوند (۳۵۸۰ متر)، اشترانکوه (۴۰۵۰ متر)، زردکوه (۴۲۲۵ متر) و کوه فارغان (۳۲۶۷ متر) را نام برد.

رشته کوههای مرکزی ایران در امتداد قطر بزرگ ایران یعنی از شمال غربی بسوی جنوب شرقی کشیده شده و استان آذربایجان شرقی را به کوههای سیستان و بلوچستان متصل می‌سازد. طول رشته کوههای مرکزی ۱۴۶۰ کیلومتر و عرض آن بطور متوسط ۸۰ کیلومتر می‌باشد و مساحتی برابر ۱۴۳،۰۰۰ کیلومترمربع یا ۸/۵ درصد مساحت کشور را شامل می‌گردد. کوه هزار با بلندی ۴۴۶۵ متر مرتفع‌ترین کوه این رشته بشمار می‌آید و کوههای لاله‌زار (۴۳۵۱ متر)، جوپار (۴۱۳۵ متر)، پلوار (۴۲۳۳ متر) و شیرکوه (۴۰۰۰ متر)، از دیگر کوههای بلند این رشته محسوب می‌گردند.

کوههای خاوری ایران، رشته کوههای ناپیوسته هستند که از شمال خراسان آغاز شده و رو به جنوب تا استان سیستان و بلوچستان یا کوههای مکران ادامه می‌یابند. کوه تفتان با ارتفاع ۳۹۴۱ متر بلندترین کوه این رشته محسوب می‌گردد و کوههای بزمان (۳۵۰۳ متر)، باقران (۲۵۹۵ متر)، آهنگران (۲۸۳۱ متر)، چهل‌تن (۳۰۱۳ متر)، بینالود (۳۲۱۱ متر) و هزارمسجد (۳۰۴۰ متر) از دیگر کوههای مهم آن بشمار می‌آیند. علاوه بر رشته کوههای چهارگانهٔ بالا، کوههای دیگری بطور پراکنده در گوشه و کنار کشور وجود دارد که عمده‌ترین آنها رشته کوههای نسبتاً مرتفعی هستند که دشت کویر را از کویر لوت جدا می‌سازند. کوه نای‌بند با ارتفاع ۳۰۰۹ متر بلندترین قلهٔ این گروه به حساب می‌آید. حد فاصل میان رشته کوههای شمالی یا البرز و رشتهٔ مرکزی و کوههای خاوری را بیابانهای پهناوری بنام دشت کویر و کویر لوت فراگرفته و بیابانهای دیگری چون هامون جزموریان و کویر ابرکوه و غیره در حد فاصل میان رشته‌های دیگر جای گرفته‌اند. علاوه بر دشتها و بیابانهای مزبور، جلگه‌های دیگری مانند دشت ساحلی استان بوشهر، دشت خوزستان، دشت ساحلی دریای خزر و دشت مغان نیز وجود دارند که شباهتی با دشتها و نمکزارهای درونبومی ایران نداشته و از آبرفت رودخانه‌های متعددی که در آن نواحی جریان دارند به وجود آمده‌اند.

اقلیم ایران

ایران بطور کلی سرزمینی است خشک و برّی که جز دامنه‌های مشرف به دریای خزر کوههای البرز و دامنه‌های غربی کوهستان زاگرس که از بارش نسبتاً قابل توجهی برخوردارند، دیگر نواحی آن از این موهبت طبیعی کمابیش محروم بوده و اغلب جزء خشک‌ترین نواحی کرهٔ زمین بشمار می‌آیند. حداکثر بارندگی در دامنه‌های شمالی البرز (استان گیلان) به حدود ۲۰۰۰ میلی‌متر در سال بالغ می‌گردد و در خشک‌ترین نواحی که دشتهای مرکزی و خاوری هستند از ۱۰۰ میلی‌متر در سال تجاوز نمی‌کند.

اقلیم ایران اساساً از جبهه‌های غربی یا مدیترانه‌ای متأثر است. حال آن که جبهه‌های بارش‌زای غربی به دلیل برخورد با ارتفاعات غرب کشور، اغلب تغییر مسیر داده و بسوی شمال خاوری منحرف می‌گردند و بارش خود را به استانهای آذربایجان و اردبیل و دامنه‌های شمالی کوههای البرز فرو می‌ریزند و درونبوم ایران را از نعمت بارندگی محروم می‌سازند. بجز نواحی مرطوب و نیمه‌مرطوب که همان دامنه‌های شمالی البرز و دامنه‌های غربی زاگرس هستند، هوای بیشتر نواحی کشور در پایان فصل بهار رو به خشکی می‌نهد و فصل خشک و گرم نواحی درونبومی آغاز می‌گردد که گاه تا میانه‌های فصل پائیز ادامه می‌یابد، از آن به بعد ارتفاعات البرز و زاگرس و دیگر بلندیهای قابل توجه کشور، آرام آرام از برف سفیدپوش می‌گردد و به دنبال آن ریزش زمستانی که اکثراً به صورت برف می‌باشد، آغاز می‌شود و بیشتر نواحی کشور به غیر از دشت خوزستان و نوار ساحلی خلیج فارس و دریای عمان به زیر پوشش برف و یخبندان فرو می‌رود.

رودخانه‌های ایران

رشته کوههای اصلی نقش مؤثری را در رژیم بارندگی و پیدایش منابع آبهای سطحی کشور بر عهده دارند. کوههای البرز و زاگرس که عمده‌ترین رشته کوههای ایران هستند، یکی از مهم‌ترین عوامل تعیین کنندهٔ ریزشهای جوی بشمار می‌آیند. ریزش‌های مزبور که بیشتر بصورت برف است منبع اصلی آب رودخانه‌های ایران بوده و درواقع سرچشمهٔ رودهای عمدهٔ کشور را تشکیل می‌دهند.

رودخانه‌های ایران از نظر زهشکی به پنج حوضه به شرح زیر تقسیم می‌گردند:

۱- حوضهٔ دریای خزر که مساحت آن ۱۷۳،۵۱۰ کیلومترمربع (حدود ۱۰/۷ درصد سطح کشور) است و رودخانه‌های ارس، سفیدرود، هراز و اترک عمده‌ترین آنها محسوب می‌گردند.

۲- حوضهٔ خلیج فارس و دریای عمان که با مساحتی معادل ۴۳۷،۶۷۰ کیلومترمربع، حدود ۲۷ درصد سطح کشور را به زیر پوشش می‌برد و رودخانه‌های کارون، کرخه، جراحی، زهره، موند وسرباز عمده‌ترین رودهای آنها بشمار می‌آیند.

۳- حوضهٔ دریاچهٔ ارومیه که مساحت آن ۵۰،۹۱۰ کیلومترمربع یا حدود ۳ درصد مساحت کشور است و رودخانهٔ زرینه‌رود، سیمینه‌رود و تلخه‌رود عمده‌ترین رودهای آن محسوب می‌گردند.

۴- حوضهٔ مرکزی، بزرگترین و پهناورترین حوضهٔ ایران بوده و با مساحتی معادل ۸۰۸،۱۱۰ کیلومترمربع، چیزی حدود ۴۹/۸ درصد سطح کشور را پوشش می‌دهد. رودخانه‌های زاینده‌رود، قمرود، قره‌چای، کر و هلیل‌رود از مهمترین رودهای این حوضه محسوب می‌گردند.

۵- حوضهٔ خاوری دارای مساحتی برابر ۱۵۳،۵۸۰ کیلومترمربع یا حدود ۹/۵ درصد سطح کشور است و رودخانه‌های کشف‌رود و همچنین رودهای مرزی هریرود و هیرمند عمده‌ترین رودهای آن بشمار می‌آیند.

مردم ایران

آریائیهایی که در هزارهٔ دوم پیش از میلاد در ایران ساکن شدند، پس از حملهٔ اعراب به ایران به مرور با اقوام دیگر مانند عرب و مغول و ترک درهم آمیختند و ایرانی‌های امروزی را پدید آوردند. در کشور ایران علاوه بر کرد، لر و بختیاری، عناصر ترکمن، عرب، بلوچ، ارمنی، آسوری، گرجی و غیره نیز بسر می‌برند. از میان طوایف ترک و ترکمان که در آذربایجان، گرگان، خراسان، مازندران، فارس و بعضی نواحی دیگر سکنی دارند می‌توان به شاهسون‌ها، افشارها، قشقائی‌ها، خلج‌ها و شقاقی‌ها اشاره نمود و از طوایف ترکمن از یموت و کوکلان یاد کرد که در استان گلستان و نواحی شمال خراسان زندگی می‌کنند.

کردها، لرها و بختیاری‌ها که در واقع اصیل‌ترین ایرانی‌ها هستند، در کردستان، لرستان و چهارمحال زندگی می‌کنند. از بین تیره‌های مختلف کرد می‌توان به کردهای مکری، بلباس، کرباخ، کلهر، گوران و سنجابی اشاره نمود. کردها علاوه بر استان کردستان در خراسان و قزوین و آذربایجان غربی نیز سکنی دارند. لُرها به دو تیرهٔ لُر بزرگ و لُر کوچک تقسیم می‌گردند و ایلات کهگیلویه و ممسنی و لک نیز تیره‌هائی از لُران هستند. بختیاری‌ها در چهارمحال و بروجرد و نواحی شوشتر و رامهرمز زندگی می‌کنند و به ایل‌های هفت‌لنگ و چهارلنگ تقسیم می‌گردند و قبایل عرب مشتمل بر عشایر خوزستان و بعضی ایلات فارس و خراسان میباشند. حدود ۴۵ درصد جمعیت ایران را روستائیان و ۵۵ درصد بقیه را شهرنشین‌ها تشکیل می‌دهند. باید توجه داشت که نسبت‌های مزبور ثابت نبوده و از درصد روستانشینان به مرور کاسته می‌شود و به درصد شهرنشینان افزوده می‌گردد. بطور مثال آمار سال ۱۳۳۵، هفتاد درصد سکنهٔ ایران را روستانشین و ۳۰ درصد آنرا شهرنشینان نشان می‌دهد، حال

آن که آمار سال ۱۳۶۵ یعنی ۳۰ سال بعد، شمار روستانشینان به ۴۵ درصد کاهش یافته و شهرنشینان از ۳۰ درصد به ۵۵ درصد فزونی یافته‌اند.

جلگه‌های سواحل شمالی، بین کوههای البرز و دریای خزر و همچنین استانهای تهران و آذربایجان و اردبیل و نواحی شمالی کوهستان زاگرس پرجمعیت‌ترین نواحی کشور را تشکیل می‌دهند. جلگه‌های شمالی که چیزی حدود ۴ درصد مساحت کشور را شامل می‌باشد، حدود ۱۲ درصد جمعیت کل ایران را در خود جای داده است. استانهای آذربایجان و اردبیل و بخشهای شمالی کردستان و زنجان، دومین منطقهٔ پرجمعیت ایران هستند. نواحی مزبور که حدود ۷ درصد مساحت کشور را شامل می‌گردد، تقریباً ۱۵ درصد جمعیت ایران را به خود اختصاص داده‌اند.

نیمهٔ شمالی زاگرس و نیز ارتفاعات مرکزی، بین سنندج تا اصفهان که حدود ۵ درصد مساحت کشور را داراست، سومین ناحیهٔ پرجمعیت ایران بشمار می‌آید و ۷/۵ درصد جمعیت کشور در آن جای دارند.

خوزستان و فارس و نواحی شمالی خراسان و مناطق واقع بین البرز و زاگرس و کرمان از جمعیت متعادلی برخوردار است و نواحی مرکزی ایران به ویژه بیابانهای دشت کویر و کویر لوت با اختصاص چیزی حدود یک درصد خلوت‌ترین و کم‌جمعیت‌ترین نواحی کشور محسوب می‌گردد.

جمعیت ایران در سال ۱۳۷۰ حدود ۶۰ میلیون نفر بوده است که با این حساب تراکم جمعیت کشور به ۴۰ نفر در کیلومترمربع می‌رسد.

حدود ۴۵/۵ درصد مردم ایران پارسی‌نژاد، ۱۷ درصد ترک، ۹ درصد کرد، ۲ درصد عرب و ۲۶/۵ درصد از بقیهٔ اقوام هستند. ۹۸ درصد مردم ایران مسلمانند و بقیه یعنی ۰/۷ درصد مسیحی، ۰/۳ درصد کلیمی، ۰/۱ درصد زرتشتی و ۰/۹ درصد به سایر ادیان تعلق دارند. زبان رسمی کشور ایران فارسی است و به زبانهای دیگر مانند ترکی آذری، کردی، لری، عربی‌و بلوچی نیز در نقاط مختلف کشور گفتگو می‌شود.

تقسیمات کشوری ایران

تا پیش از انقلاب مشروطه و برقراری مجلس شورای ملی، ایران فاقد تقسیمات کشوری بود. طبق قانون تشکیل ایالات و ولایات مصوب ۱۴ ذیقعدهٔ ۱۳۲۵ هجری قمری برابر با ۱۲۸۵ خورشیدی (اولین دورهٔ مجلس شورای ملی) مملکت محروسهٔ ایران به چهار ایالت آذربایجان، کرمان و بلوچستان، فارس و خراسان تقسیم گردید. در سال ۱۳۰۰ هجری خورشیدی (۱۳۴۱ هجری قمری) کشور ایران به ۸ ایالت بنام آذربایجان، گیلان، مازندران، استرآباد، خراسان، کرمان، بلوچستان، مکران، فارس و خوزستان منقسم شد و در سال ۱۳۱۶ هجری شمسی بنا بر قانون تقسیمات کشوری ایران به ۱۰ استان و ۴۹ شهرستان تقسیم گردید. در این قانون هر استان مرکب از چند شهرستان، هر شهرستان مرکب از چند بخش، هر بخش مرکب از چند دهستان و هر دهستان از چند ده و قصبه تشکیل می‌یافت. از آن تاریخ به بعد تقسیمات کشور دستخوش تغییرات مداوم گردید که هنوز هم همچنان ادامه دارد. کشور ایران مطابق آخرین تغییرات در تابستان سال ۱۳۷۷، از ۲۸ استان، ۲۸۲ شهرستان، ۷۴۱ بخش و بالاخره ۷۰۵ شهر به شرح زیر تشکیل یافته است.

استان آذربایجان شرقی

استانی درشمال غربی کشور، مرکب از شهرستانهای آذرشهر، اسکو، اهر، بستان‌آباد، بناب، تبریز، جلفا، سراب، شبستر، کلیبر، مراغه، مرند، ملکان، میانه، هریس و هشترود به مرکزیت شهر تبریز.

این استان از شمال به رود ارس و مرز جمهوری آذربایجان، از خاور به استان اردبیل، از جنوب به استانهای زنجان و آذربایجان غربی و از غرب به استان آذربایجان غربی و دریاچه ارومیه محدود است.

استان آذربایجان شرقی که از ۱۶ شهرستان و ۳۸ بخش و ۴۳ شهر تشکیل یافته است، سرزمینی است کوهستانی که کوههای ارسباران در شمال، کوههای بزقوش و سهند و میشوداغ در مرکز و کوه بلقیس در جنوب آن قرار دارند و بلندترین کوه آن کوه سهند است که با ارتفاع ۳،۷۰۷ متر در ساحل خاوری دریاچهٔ ارومیه و در مرکز استان جای دارد. کوههای کیامکی‌داغ (۳۳۴۷ متر)، سلطان جهانگیر (۳۲۵۵ متر)، علمدار (۳۱۵۵ متر)، بزقوش (۳۳۰۲ متر) وبلقیس (۳۳۳۲ متر) از دیگر کوههای بلند این استان هستند. رودخانهٔ ارس در شمال، آجی‌چای یا تلخه‌رود در مرکز و رودخانه‌های صوفی‌چای، مردق‌چای، شهرچای، قرنقوچای و آیدوغموش، رودهای این استان را تشکیل می‌دهند.

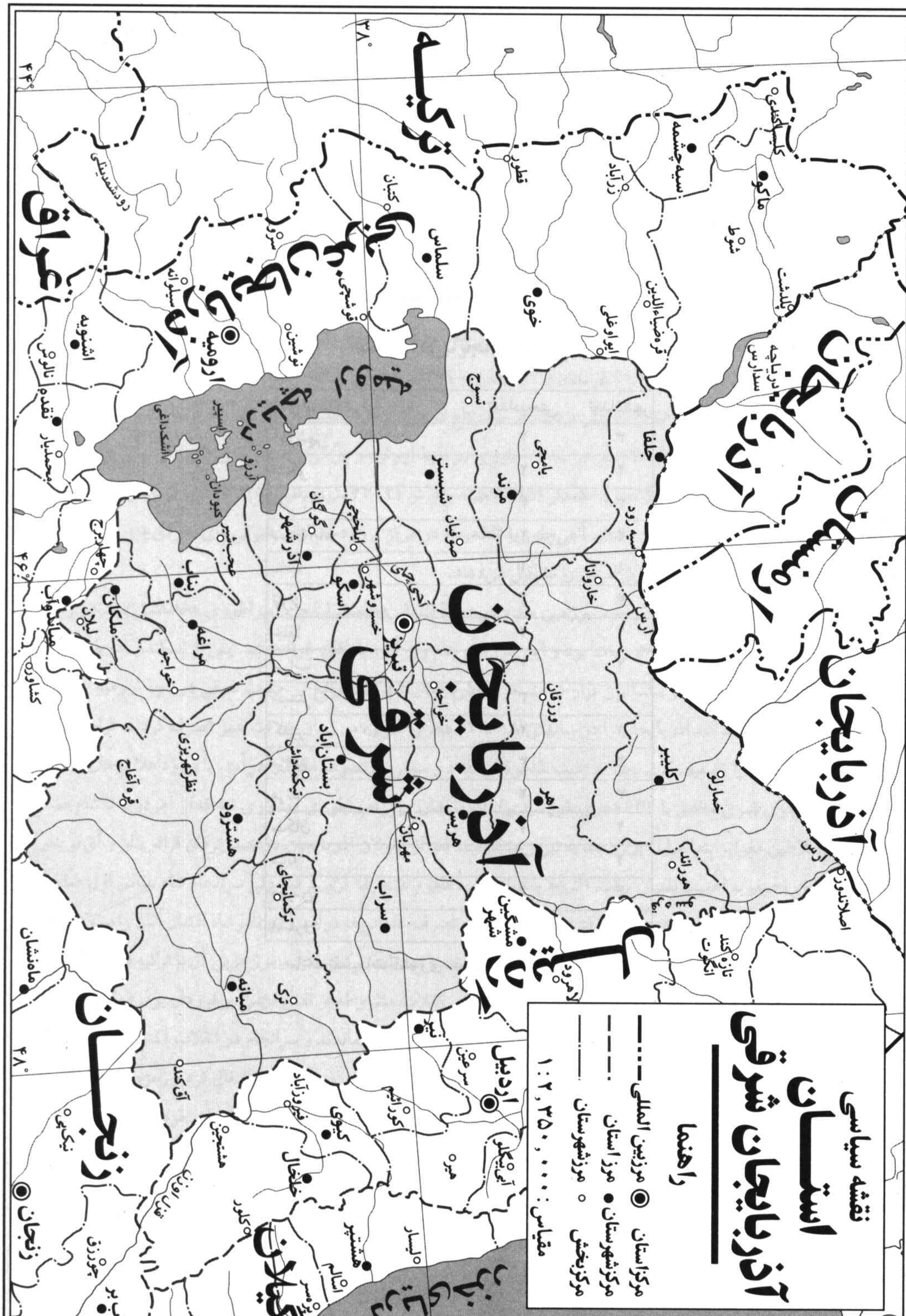
تاریخچه - آذربایجان در قدیم جزء سرزمین ماد و در دورهٔ اقتدار هخامنشیان جزء امپراطوری هخامنشی بود. در زمان اسکندر مقدونی، والی ایرانی آن آتورپات بود و این سرزمین بنام وی آتورپاتکان خوانده شد. پس از اسکندر آذربایجان به دست اشکانیان و بعد در اختیار ساسانیان قرار گرفت. مرکز آذربایجان شهر شیز واقع در جنوب شرقی دریاچهٔ ارومیه بود که معبد معتبری داشت. اعراب،آذربایجان را در سالهای ۱۸ تا ۲۲ هجری قمری، در زمان خلافت عمر تصرف کردند. قیام بابک خرّم‌دین نفوذ خلیفه را تضعیف کرد. بعداً به دست سلجوقیان افتاد و سپس به تصرف مغولان درآمد. با ورود هلاکوخان مغول (سال ۶۵۴ هجری قمری مطابق با ۶۳۴ هجری خورشیدی)، آذربایجان مرکز امپراطوری پهناوری شد که از آمودریا تا شام ممتد بود. مقر سلاطین مغول، ابتدا مراغه بود و بعد به تبریز منتقل شد. بعد از مغولان آذربایجان به دست ترکان قراقوینلو و آق‌قوینلو افتاد. در دورهٔ صفویه اهمیت بسیار یافت، اگرچه چندبار مورد هجوم عثمانیها قرار گرفت ولی سرانجام شاه عبّاس اول صفوی سلطهٔ ایران را بر آنجا مستقر کرد. در دورهٔ فتنهٔ افغان مجدداً به تصرف عثمانی‌ها درآمد ولی نادرشاه افشار آنان را بیرون راند. در دورهٔ قاجاریه مقر ولیعهد بود. مرز شمالی آن با روسیه به موجب عهدنامهٔ ترکمن‌چای و مرز غربی آن با ترکیه در سال ۱۹۱۴ و در زمان سلطنت رضاشاه پهلوی تثبیت گردید. آذربایجان در انقلاب مشروطه از نقش مهمی برخوردار بود. در سال ۱۹۰۸ میلادی روس‌ها به بهانه‌های مختلف وارد آذربایجان شدند و مدتها در آنجا ماندند و سرانجام در انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ آنجا را ترک کردند. پس از وقایع شهریور ۱۳۲۰ هجری شمسی، اتحاد جماهیر شوروی آذربایجان را اشغال کرد و زمزمهٔ خودمختاری آغاز گردید. نیروهای ارتش سرخ که قرار بود در سال ۱۹۴۶ ایران را تخلیه کنند، از تخلیه آذربایجان خودداری می‌کردند و بالاخره با تلاش بسیار و شکایت به سازمان ملل متحد و حمایت دولتهای غربی بخصوص امریکا از ایران، غائلهٔ آذربایجان ختم شد و دولت و ارتش در آنجا مستقر گردید.

تقسیمات کشوری

استان آذربایجان شرقی

آذربایجان شرقی	تعدادبخش	تعدادشهر
آذرشهر	۲	۳
اسکو	۲	۲
اهر	۴	۳
بستان‌آباد	۲	۲
بناب	۱	۱
تبریز	۲	۴
جلفا	۲	۲
سراب	۲	۲
شبستر	۳	۸
کلیبر	۲	۱
مراغه	۳	۲
مرند	۲	۳
ملکان	۲	۲
میانه	۴	۲
هریس	۲	۴
هشترود	۳	۲

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان آذربایجان شرقی
راهنما
مرز بین المللی
مرز استان
مرز شهرستان
مرکز استان
مرکز شهرستان
مرکز بخش
مقیاس ۲,۲۵۰,۰۰۰ : ۱
آذربایجان شرقی
آذربایجان غربی
ترکیه
عراق
اردبیل
زنجان
گیلان
دریاچه ارومیه
تبریز
مراغه
مرند
اهر
میانه
سراب
هشترود
بستان آباد
شبستر
جلفا
کلیبر
هریس
ملکان
بناب
عجب شیر
آذرشهر
اسکو
ورزقان
ارومیه
خوی
سلماس
ماکو
میاندوآب
مشگین شهر

استان آذربایجان غربی

استانی در شمال غربی ایران، مشتمل بر شهرستانهای ارومیه، اشنویه، بوکان، پیرانشهر، تکاب، چالدران (سیه‌چشمه)، خوی، سردشت، سلماس، شاهین‌دژ، ماکو، مهاباد، میاندوآب و نقده به مرکزیت شهر ارومیه.

این استان از شمال به جمهوریهای ارمنستان و آذربایجان، از خاور و شمال به استان آذربایجان شرقی و دریاچهٔ ارومیه، از خاور به استان زنجان، از جنوب به استان کردستان و از غرب به کشورهای عراق و ترکیه محدود است.

استان آذربایجان غربی که از ۱۴ شهرستان، ۳۵ بخش و ۲۴ شهر تشکیل یافته است سرزمینی است کوهستانی که رو به غرب بر ارتفاع کوههای آن افزوده می‌شود و سواحل دریاچهٔ ارومیه کم ارتفاع‌ترین نقاط آن را تشکیل می‌دهد. کوه برده‌رش با ارتفاع ۳۶۰۸ متر بلندترین نقطهٔ استان مزبور است و کوههای ملک (۲۵۸۰ متر)، ملک هلان (۳۰۹۴ متر)، شیخ یزید (۲۷۱۰ متر)، ساری‌داش (۳۰۹۷ متر)، ترجان (۲۶۱۸ متر)، چلیکان (۳۰۲۳ متر) و قانلی‌بابا (۲۵۰۳ متر)، از دیگر کوههای مهم این استان محسوب می‌گردند. عمده‌ترین رودخانه‌های استان آذربایجان غربی رودهای مهاباد، زرّینه‌رود و سیمینه‌رود، گدارچای، باراندوز، نازلو، شهرچای، زولاچای، قطورچای، آق‌چای و رود زنگمار است.

آب و هوای استان آذربایجان غربی در ارتفاعات غربی سرد و در نواحی پست‌تر و کرانه‌های دریاچهٔ ارومیه معتدل و نیمه‌خشک است.

برای تاریخچه ← استان آذربایجان شرقی، تاریخچه.

تقسیمات کشوری
استان آذربایجان غربی

آذربایجان غربی	تعدادبخش	تعدادشهر
ارومیه	۵	۳
اشنویه	۲	۱
بوکان	۲	۱
پیرانشهر	۲	۱
تکاب	۲	۱
چالدران (سیه‌چشمه)	۲	۱
خوی	۵	۳
سردشت	۲	۱
سلماس	۲	۲
شاهین‌دژ	۲	۱
ماکو	۳	۴
مهاباد	۲	۱
میاندوآب	۲	۲
نقده	۲	۲

مأخذ تقسیمات کشوری، مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان
آذربایجان غربی
راهنما
مرکزاستان
مرزبین المللی
مرکزشهرستان
مرز استان
مرکزبخش
مرزشهرستان
مقیاس: ۱:۲,۳۵۰,۰۰۰
ارمنستان
آذربایجان
آذربایجان
ترکیه
آذربایجان غربی
آذربایجان شرقی
اردبیل
زنجان
کردستان
عراق
دریاچه ارومیه
دریاچه سدارس
دریاچه سدبخمه
دریاچه سددوکان
ارس
زاب الصغیر
روندشمدینلی
سیمینه رود
زرینه رود
کلیساکندی
ماکو
پلدشت
شوط
سیه‌چشمه
قره‌ضیاءالدین
زرآباد
ایواوغلی
خوی
قطور
سلماس
کتبان
قوشچی
نوشین
سرو
ارومیه
سیلوانه
اشنویه
نالوس
نقده
محمدیار
گردکشانه
پیرانشهر
مهاباد
خلیفان
میرآباد
سردشت
چهاربرج
میاندوآب
کشاور
شاهین دژ
قره‌موسالو
بوکان
تازه کندنصرت
تکاب
آرزو
اسپیر
کبودان
اشکداغی
جلفا
سیه رود
خاروانا
یامچی
مرند
تسوج
صوفیان
شبستر
ورزقان
اهر
مشگین‌شهر
هریس
خواجه
آجی چای
تبریز
مهربان
سراب
خسروشهر
ایلخچی
اسکو
گوگان
آذرشهر
بستان‌آباد
تیکمه‌داش
ترکمانچای
هشترود
عجب شیر
بناب
مراغه
نظرکهریزی
خواجو
ملکان
قره آغاج
لیلان
سقز
صاحب
زرینه
بانه
کانی سور
آرمرده
بوئین سفلی
دیواندره
چناره
ساوجی
۳۸°
۳۶°
۴۴°
۴۶°

استان اردبیل

استانی در شمال غربی ایران، مشتمل بر شهرستانهای اردبیل، بیله‌سوار، پارس‌آباد، خلخال، کوثر(گیوی)، گرمی، مشگین‌شهر، نمین و نیر و به مرکزیت شهر اردبیل.

این استان از شمال و شمال غربی به جمهوری آذربایجان، از خاور به استان گیلان، از جنوب به استان زنجان و از غرب به استان آذربایجان شرقی محدود است.

استان اردبیل که از ۹ شهرستان، ۲۱ بخش و ۱۷ شهر تشکیل یافته، سرزمینی است کوهستانی که رو به شمال از ارتفاع آن کاسته می‌شود تا جایی که به دشت مغان و بستر رودخانهٔ ارس منتهی می‌گردد. اراضی جنوبی آن از ارتفاع قابل توجهی برخوردار است و کوه سبلان با بلندی ۴۸۱۱ متر بلندترین کوه استان محسوب می‌گردد. کوههای دیگری چون بغروداغ (۳۱۹۷ متر)، آق‌داغ (۳۳۰۳ متر)، حصاربلاغی (۲۹۰۴ متر) و کوه صلوات (۱۲۰۵ متر) از کوههای عمدهٔ این استان بشمار می‌آیند.

رودخانهٔ قره‌سو و ریزابه‌های متعدد آن و همچنین رودخانهٔ مرزی بالهارود و سنگورچای این استان را مشروب می‌سازند و آن را در ردیف یکی از پرآب ترین و حاصلخیزترین استانهای ایران قرار می‌دهند.

آب و هوای استان اردبیل در کوهستانهای جنوبی، به ویژه کوه سبلان سرد تا معتدل مایل به سرد است و در دشت مغان رو به اعتدال مایل به گرم می‌رود. وضع بارندگی در نواحی کوهستانی نیمه‌خشک و در دشت مغان خشک است.

چون استان اردبیل قبلاً قسمتی از استان آذربایجان شرقی محسوب می‌شد، از این رو تاریخچه این استان با تاریخچهٔ استان آذربایجان شرقی توأم است و قاعدتاً در یکجا مورد بررسی قرار می‌گیرد.

تقسیمات کشوری
استان اردبیل

اردبیل	تعدادبخش	تعدادشهر
اردبیل	۳	۳
بیله‌سوار	۲	۲
پارس‌آباد	۲	۲
خلخال	۳	۳
کوثر(گیوی)	۲	۱
گرمی	۲	۱
مشگین‌شهر	۳	۳
نمین	۲	۱
نیر	۲	۱

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان اردبیل
راهنما
مرکزاستان
مرزبین المللی
مرکزشهرستان
مرز استان
مرکزبخش
مرزشهرستان
مقیاس: ۱:۱,۶۰۰,۰۰۰
۴۸°
۳۸°
آذربایجان
آذربایجان
آذربایجان شرقی
اردبیل
دریای خزر
گیلان
زنجان
پارس‌آباد
جعفرآباد
بیله‌سوار
اصلاندوز
ارس
خمارلو
تازه کند
انگوت
گرمی
هوراند
قره سو
کلیبر
رضی
لاهرود
نمین
آستارا
آبی‌بیگلو
مشگین‌شهر
اهر
اردبیل
سرعین
هیر
هریس
نیر
مهربان
لیسار
کورائیم
سراب
هشتپر
اسالم
گیوی
خلخال
پره‌سر
رضوانشهر
تیکمه‌داش
ترک
ترکمانچای
فیروزآباد
بازارجمعه
کلور
ماسال
هشترود
میانه
هشتجین
گوراب زرمیخ
فومن
آق کند
قزل اوزن
قره آغاج
آب بر
چورزق
نیک پی

استان اصفهان

استانی در مرکز ایران، مشتمل بر شهرستانهای آران و بیدگل، اردستان، اصفهان، برخوار و میمه (شاهین‌شهر)، تیران و کرون (تیران) خمینی‌شهر، خوانسار، سمیرم، شهرضا، فریدن (داران)، فریدونشهر، فلاورجان، کاشان، گلپایگان، لنـجان (زریـن‌شهر)، مبارکه، نائین، نجف‌آباد و نطنز. استان اصفهان از شمال به استانهای قم و سمنان، از خاور به استانهای خراسان و یزد، از جنوب به استانهای فارس و کهگیلویه و بویراحمد، از جنوب غربی به استان چهارمحال و بختیاری، از غرب به استان لرستان و از شمال غربی به استان مرکزی محدود است.

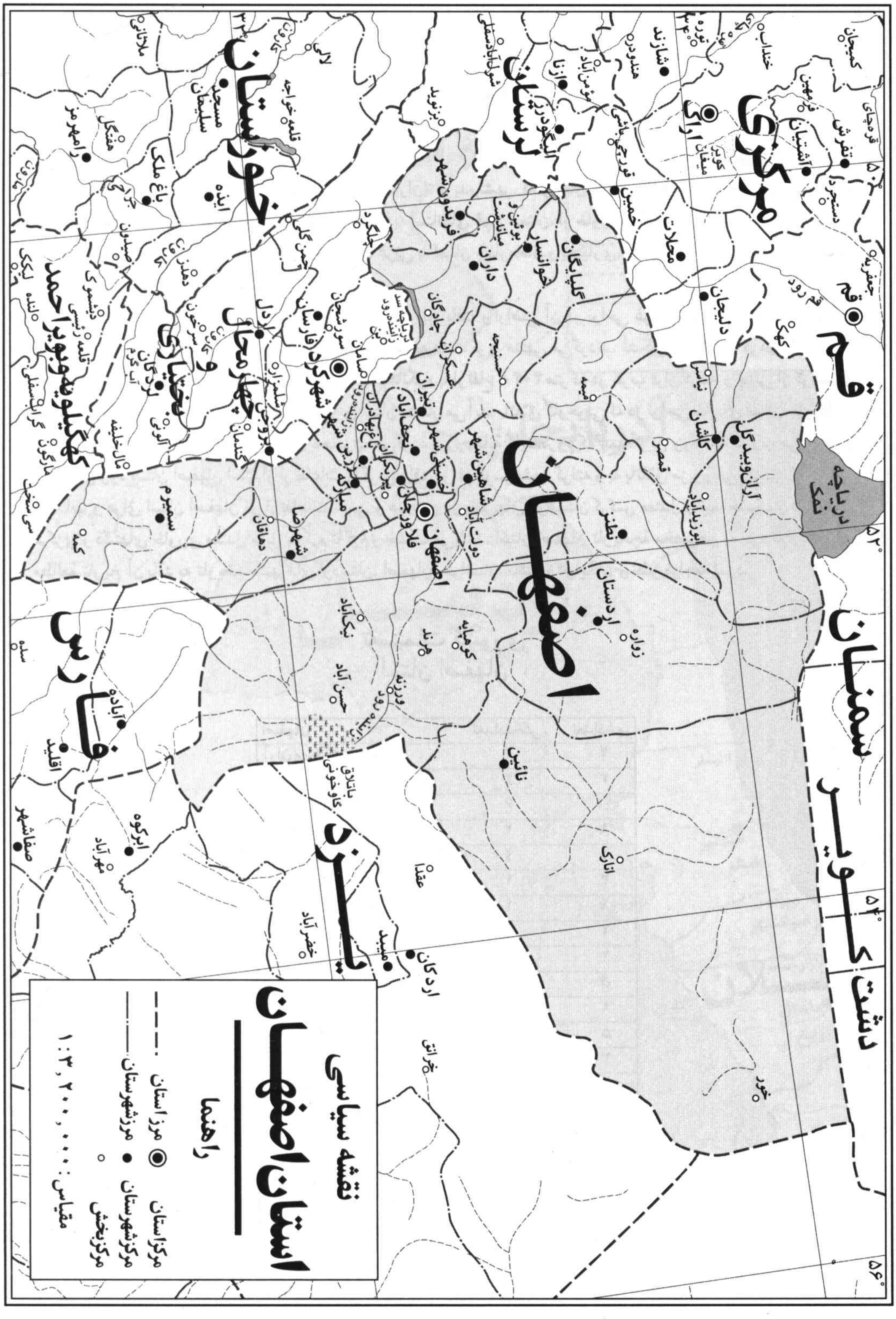
این استان از ۱۹ شهرستان و ۳۹ بخش و ۶۸ شهر تشکیل یافته و اراضی آن در نواحی غربی و مرکزی کوهستانی است و نواحی خاوری و شمال خاوری آن را دشتهای پهناوری که به دشت کویر منتهی می‌گردند، تشکیل داده است. کوههای کرکس با ارتفاع ۳۸۹۵ متر در نواحی مرکزی آن جای دارد و شاهانکوه با ارتفاع ۴۰۴۰ متر که در غرب قرار گرفته و جزئی از کوهستان عظیم زاگرس محسوب می‌گردد، بلندترین کوه این استان بشمار می‌آید. باتلاق گاوخونی که در نواحی خاوری استان جای دارد، یکی از چشمگیرترین عوارض این استان محسوب می‌گردد و رودخانهٔ زاینده‌رود که عمده‌ترین رودخانهٔ درونبومی ایران و بزرگترین رود استان اصفهان است از ارتفاعات زاگرس واقع در غرب سرچشمه گرفته و به باتلاق مزبور می‌ریزد.

آب و هوای استان اصفهان در ارتفاعات غربی و همچنین در بلندیهای کوهستان کرکس معتدل و نیمه‌خشک و در نواحی مرکزی و دشتهای خاوری معتدل مایل به گرم تا گرم و خشک می‌باشد. استان اصفهان تاریخچهٔ مخصوص به خود ندارد و برای مطالعهٔ تاریخ آن باید به تاریخچهٔ شهرهای اردستان، اصفهان، خوانسار، کاشان، گلپایگان و نطنز مراجعه نمود.

تقسیمات کشوری
استان اصفهان

اصفهان	تعدادبخش	تعدادشهر
آران و بیدگل	۲	۲
اردستان	۲	۳
اصفهان	۶	۱۰
برخوار و میمه (شاهین‌شهر)	۲	۸
تیران و کرون (تیران)	۲	۱
خمینی‌شهر	۱	۳
خوانسار	۱	۱
سمیرم	۲	۲
شهرضا	۲	۲
فریدن (داران)	۳	۵
فریدونشهر	۱	۱
فلاورجان	۲	۵
کاشان	۳	۳
گلپایگان	۱	۲
لنجان (زرین‌شهر)	۲	۷
مبارکه	۱	۳
نائین	۳	۴
نجف‌آباد	۲	۴
نطنز	۱	۲

مأخذ تقسیمات کشوری، مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان اصفهان
راهنما
مرکز استان
مرکز شهرستان
مرکز بخش
مرز استان
مرز شهرستان
مقیاس: ۱:۳,۲۰۰,۰۰۰
اصفهان
مرکزی
قم
سمنان
دشت کویر
یزد
فارس
لرستان
خوزستان
چهارمحال و بختیاری
کهگیلویه و بویراحمد
دریاچه نمک

استان ایلام

استانی در غرب ایران، مشتمل بر شهرستانهای آبدانان، ایلام، ایوان، درّه‌شهر، دهلران، شیروان و چرداول (سرابله) و مهران و به مرکزیت شهر ایلام.

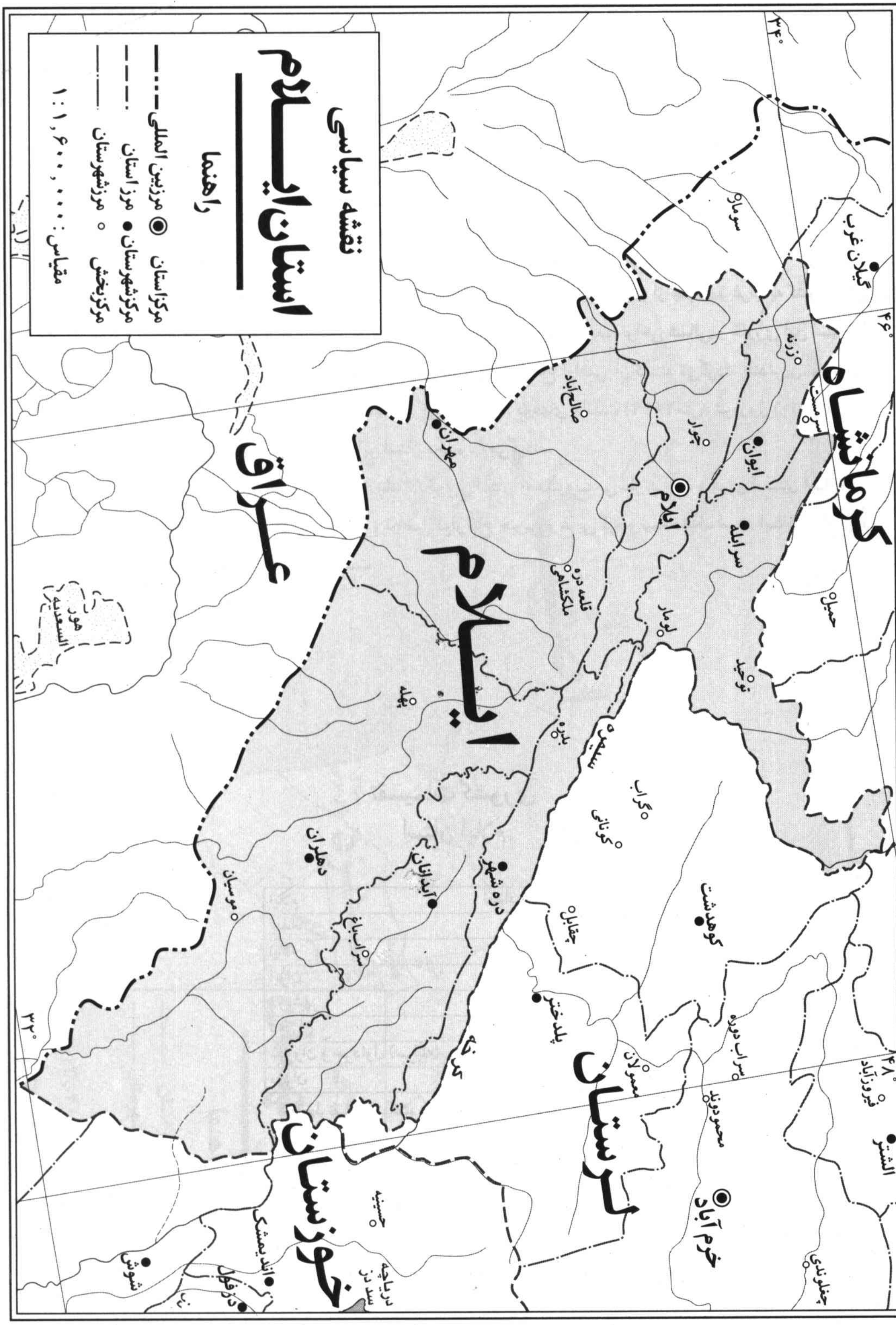
شهرستان ایلام از شمال به استان کرمانشاه، از خاور به استانهای لرستان و خوزستان و از جنوب و غرب به کشور عراق محدود است. رشته کوههای کبیرکوه که از شمال غربی بسوی جنوب خاوری کشیده شده، نواحی شمالی و خاوری این استان را تشکیل می‌دهد و هرچه به غرب و مرز ایران و عراق نزدیک می‌شود از ارتفاع اراضی آن کاسته می‌گردد. بلندترین نقطهٔ این استان قله‌ای است به بلندی ۲۷۹۰ متر که در ارتفاعات کبیرکوه قرار دارد. کوههای مانشت (۲۶۲۹ متر)، شره‌زول (۲۰۵۰ متر) و کوه قلاجه (۲۳۵۰ متر) نیز از دیگر کوههای مهم این استان محسوب می‌گردند.

رودخانه‌های سمیره، میمه، چنگوله و چند رودخانهٔ دیگر این استان را مشروب می‌سازند. آب و هوای استان ایلام در ارتفاعات خاوری معتدل و نیمه‌خشک و در درّه‌ها و اراضی کم‌ارتفاع جنوبی و غربی گرم و نیمه‌خشک است. استان ایلام از ۷ شهرستان و ۱۷ بخش و ۱۵ شهر تشکیل یافته است.

تقسیمات کشوری
استان ایلام

ایلام	تعدادبخش	تعدادشهر
آبدانان	۲	۱
ایلام	۲	۲
ایوان	۲	۱
دره‌شهر	۲	۲
دهلران	۳	۴
شیروان و چرداول (سرابله)	۳	۲
مهران	۳	۳

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان ایلام
راهنما
مرکز استان
مرکز شهرستان
مرکز بخش
مرز بین المللی
مرز استان
مرز شهرستان
ایلام
عراق
کرمانشاه
لرستان
خوزستان
مهران
ایوان
سرابله
دهلران
آبدانان
دره شهر
بدره
صالح آباد
چوار
زرنه
لومار
توحید
موسیان
سراب باغ
گیلان غرب
سومار
کوهدشت
پلدختر
خرم آباد
شوش
اندیمشک
دزفول
حسینیه
هور السعدیه

استان بوشهر

استانی در جنوب ایران، مشتمل بر شهرستانهای بندر بوشهر، بندر دیلم، بندر گناوه، تنگستان (اهرم)، دشتستان (برازجان)، دشتی (خورموج)، دیّر وکنگان و به مرکزیت بندر بوشهر.

استان بوشهر از شمال به استانهای خوزستان وکهگیلویه و بویراحمد، از خاور به استانهای فارس و هرمزگان و از جنوب و غرب به خلیج فارس محدود است نواحی شمالی و خاوری این استان را ارتفاعات نه‌چندان بلندی فراگرفته و نواحی غربی آن را دشت ساحلی نسبتاً پهناوری پوشانیده که عمدتاً از آبرفت رودخانه‌های متعددی که از ارتفاعات شمالی و خاوری سرازیر شده و به خلیج فارس می‌ریزند، پدید آمده است.

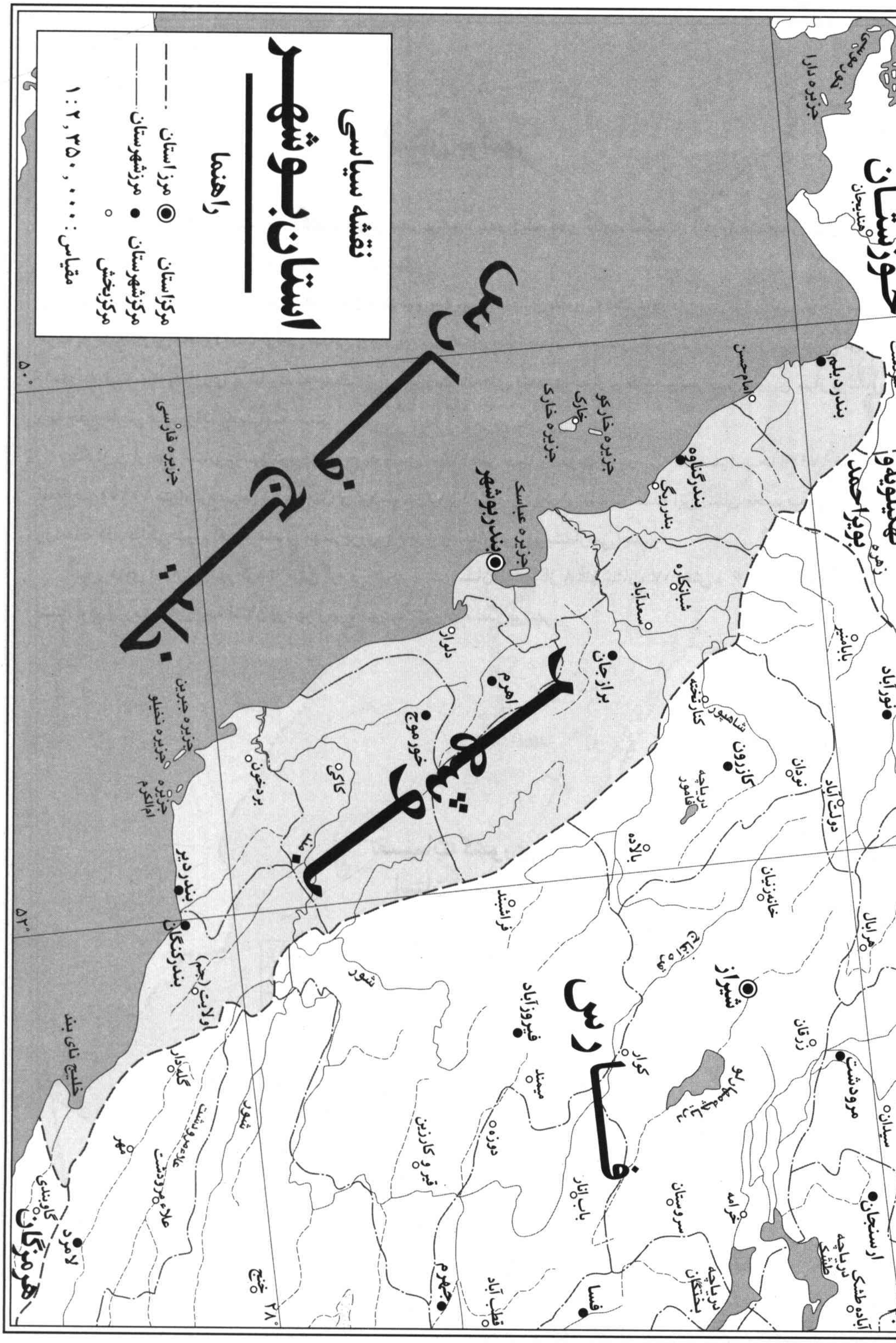
بلندترین ارتفاع استان بوشهر کوه خورموج به بلندی ۱۹۵۰ متر است و کوههای درا (۱۷۰۶ متر)، نخا (۱۷۹۳ متر)، قلعه‌دختر (۱۱۹۰ متر)، کوه سیاه (۱۶۹۱ متر) وکوه نمک (۱۴۸۵ متر) از دیگر ارتفاعات عمدهٔ این استان محسوب می‌گردند. رودخانهٔ هله، دالکی شور، اهرم و مند از مهمترین رودخانه‌های استان بوشهر بشمار می‌آیند.

آب و هوای استان بوشهر گرم تا خیلی گرم و خشک است. استان بوشهر از ۸ شهرستان، ۱۷ بخش و ۱۶ شهر تشکیل یافته است. برای بررسی تاریخچهٔ استان بوشهر رجوع شود به تاریخچهٔ بندر بوشهر.

تقسیمات کشوری
استان بوشهر

بوشهر	تعدادبخش	تعدادشهر
بندر بوشهر	۲	۲
بندر دیلم	۲	۱
بندر گناوه	۲	۲
تنگستان (اهرم)	۲	۲
دشتستان (برازجان)	۳	۴
دشتی (خورموج)	۲	۲
دیر	۲	۱
کنگان	۲	۲

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان بوشهر
راهنما
مرکز استان
مرکز شهرستان
مرکز بخش
مرز استان
مرز شهرستان
مقیاس: ۱:۲،۲۵۰،۰۰۰
خلیج فارس
بوشهر
خوزستان
کهگیلویه و بویراحمد
فارس
هرمزگان
بندر بوشهر
جزیره عباسک
بندر دیلم
امام حسن
بندر گناوه
بندر ریگ
جزیره خارکو
خارک
جزیره خارک
شبانکاره
سعدآباد
برازجان
دلوار
اهرم
خورموج
کاکی
بردخون
بندر دیر
بندر کنگان
جزیره جبرین
جزیره نخیلو
جزیره ام الکرم
جزیره فارسی
اولایت (جم)
کنگان
گلهدار
خلیج نای بند
جزیره دارا
هندیجان
بهرگان
زهره
باباشیر
نورآباد
کازرون
کارنخته
شاهپور
دریاچه فامور
نودان
دولت آباد
بالاده
خانه زنیان
فراشبند
شیراز
فیروزآباد
میمند
کوار
دریاچه مهارلو
زرقان
مرودشت
سیدان
خرامه
سروستان
باب انار
قیر و کارزین
دوزه
جهرم
فسا
قطب آباد
ارسنجان
آباده طشک
دریاچه طشک
بختگان
مرو دشت
علامرودشت
مهر
لامرد
گاوبندی
خنج
شور
۵۰°
۵۲°
۲۸°
۳۰°

استان تهران

استانی در مرکز شمالی ایران، مشتمل بر شهرستانهای اسلامشهر، پاکدشت، تهران، دماوند، رباط کریم، ری، ساوجبلاغ (هشتگرد)، شمیرانات (تجریش)، شهریار، فیروزکوه، کرج و ورامین و به مرکزیت شهر تهران.

استان تهران از شمال به استان مازندران، از خاور به استان سمنان، از جنوب به استانهای قم و مرکزی و از غرب به استان قزوین محدود است. نواحی شمالی این استان را کوههای البرز فراگرفته و نواحی جنوبی آن را دشتهای نسبتاً پهناوری که در گوشه و کنار آن ارتفاعات نه‌چندان مهمی دیده می‌شود، در بر گرفته است.

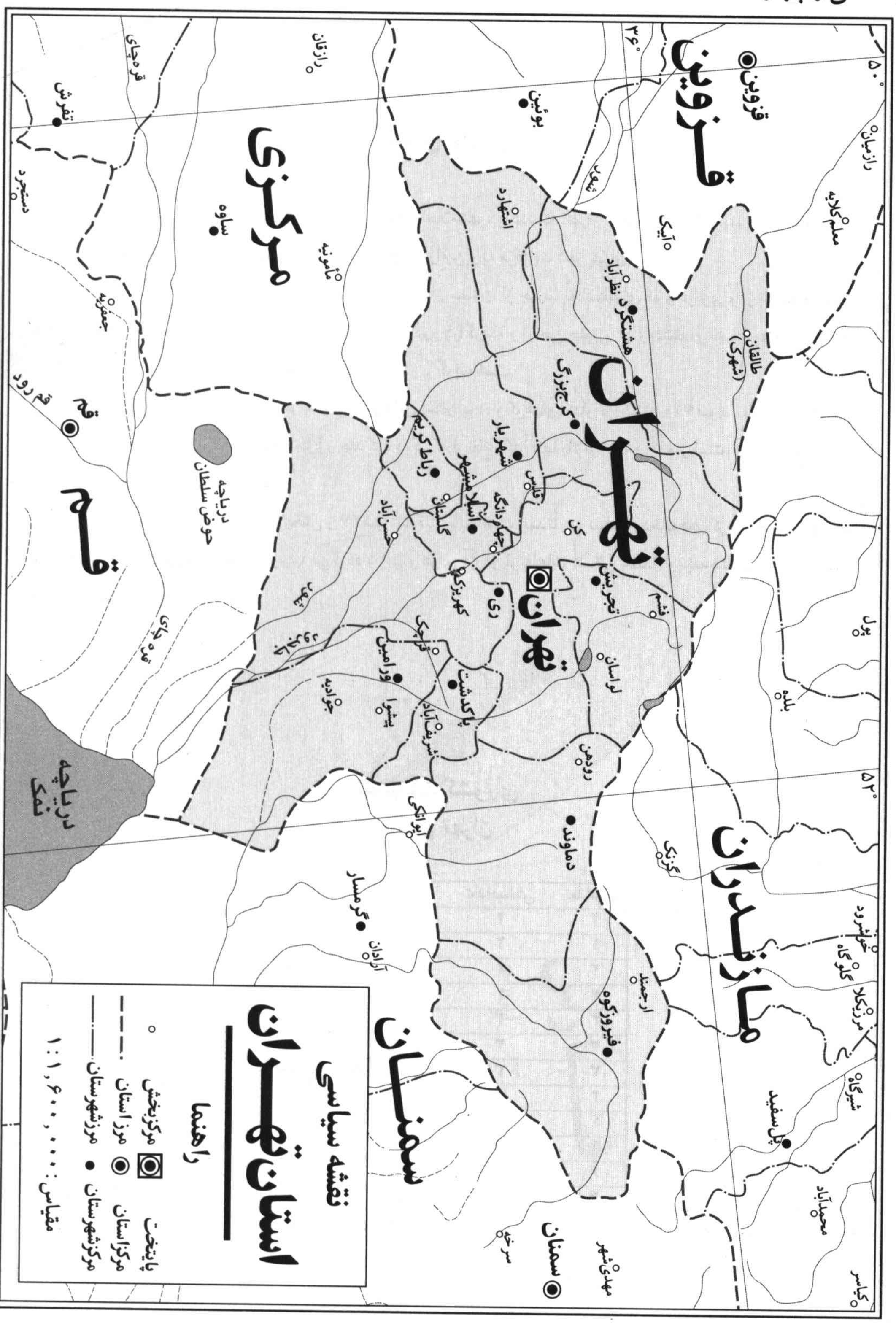
کوه پالون‌گردن با ارتفاع ۴۲۷۵ متر بلندترین کوه این استان بوده و کوههای کهار بزرگ (۴۱۰۸ متر)، آسرا (۳۹۴۱ متر)، توچال (۳۹۳۳ متر)، ورزین‌کوه (۳۴۵۲ متر) و چند کوه دیگر که ارتفاع اکثر آنها بالاتر از ۳۰۰۰ متر است، از دیگر کوههای عمدهٔ استان تهران محسوب می‌گردند.

این استان که از ۱۲ شهرستان، ۲۷ بخش و ۳۷ شهر تشکیل یافته است عمدتاً به وسیلهٔ رودخانه‌های کرج و جاجرود و رود لار و چند رودخانهٔ کوچک دیگر مشروب می‌گردد و آب و هوای آن در ارتفاعات شمالی معتدل و نیمه‌خشک و در نواحی مرکزی و جنوبی گرم و خشک است.

تقسیمات کشوری
استان تهران

تهران	تعدادبخش	تعدادشهر
اسلامشهر	۲	۱
پاکدشت	۲	۱
تهران	۲	۲
دماوند	۲	۴
رباط کریم	۲	۳
ری	۳	۳
ساوجبلاغ (هشتگرد)	۳	۳
شمیرانات (تجریش)	۲	۳
شهریار	۲	۶
فیروزکوه	۲	۱
کرج	۲	۶
ورامین	۳	۴

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان تهران
راهنما
پایتخت
مرکز استان
مرکز شهرستان
مرکز بخش
مرز استان
مرز شهرستان
مقیاس: ۱:۱,۶۰۰,۰۰۰
تهران
قزوین
مرکزی
قم
مازندران
سمنان
دریاچه نمک
دریاچه حوض سلطان
ساوه
تفرش
بوئین
آبیک
رازان
هشتگرد
نظرآباد
کرج
طالقان
ساوجبلاغ
اشتهارد
شهریار
رباط‌کریم
اسلامشهر
قدس
شمیران
تجریش
لواسان
ری
کهریزک
ورامین
پیشوا
پاکدشت
دماوند
فیروزکوه
ارجمند
رودهن
ایوانکی
گرمسار
آرادان
سمنان
سرخه
مهدی‌شهر
پل سفید
بلده
پول
گزنک
شیرگاه
محمدآباد
کیاسر
قم رود
قره‌چای

استان چهارمحال و بختیاری

استانی در مرکز غربی کشور، مشتمل بر شهرستانهای اردل، بروجن، شهرکرد، فارسان و لردگان و به مرکزیت شهرکرد.

استان چهارمحال و بختیاری از شمال و خاور به استان اصفهان، از جنوب به استان کهگیلویه و بویراحمد، از غرب به استان خوزستان و از شمال غربی به استان لرستان محدود است.

این استان کلاً در نواحی مرکزی کوهستان زاگرس جای دارد و سراسر آن را کوههای مرتفعی چون زردکوه (۴۲۲۱ متر بلندترین کوه استان)، کربوش (۳۹۷۴ متر)، سالدارون (۳۶۲۱ متر)، کلار (۳۸۳۲ متر)، ارجنه (۳۱۸۹ متر)، هزاردرّه (۳۸۶۲ متر) و کوه هفت چشمه (۳۹۷۲ متر) و بسیاری کوههای دیگر که ارتفاعشان غالباً بالای ۳۵۰۰ متر است پوشانیده و رودهای متعددی از جمله آب کوهرنگ، زاینده‌رود و ریزابه‌های فراوانی که اکثراً به رودخانه‌های بالا می‌ریزند، آن را سیراب می‌کنند.

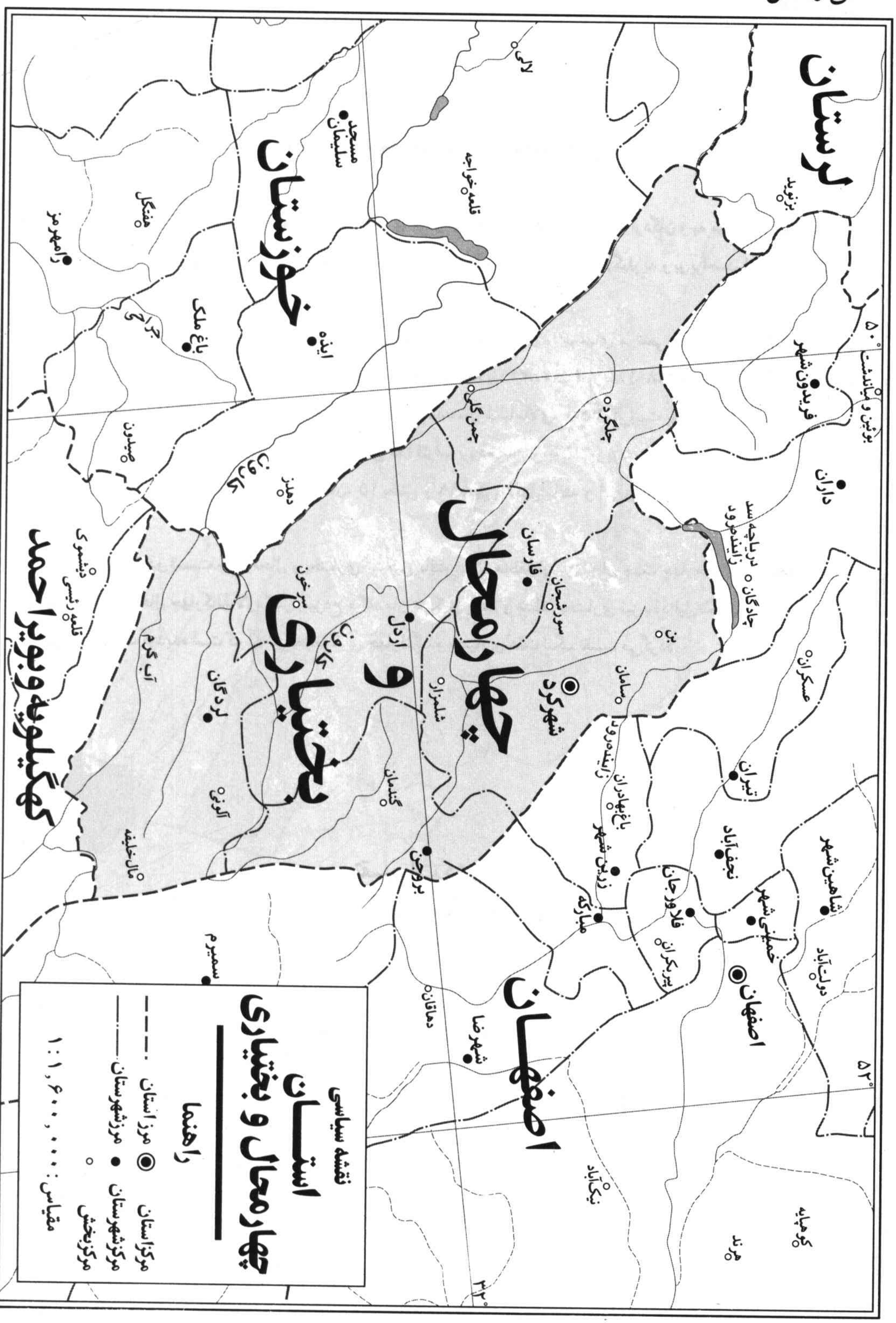
استان چهارمحال و بختیاری از ۵ شهرستان، ۱۵ بخش و ۱۹ شهر تشکیل یافته و آب و هوای آن معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک است.

این استان از دو قسمت چهارمحال و بختیاری تشکیل یافته است. منطقهٔ اول را از آن جهت چهارمحال یا محال اربعه نامیده‌اند که از محال چهارگانهٔ لار، کیار، میزدج و گندمان تشکیل یافته و منطقهٔ بختیاری نیز به دلیل سکونت ایل بختیاری بدین نام معروف گردیده است که آن نیز به بختیاری چهارلنگ و بختیاری هفت لنگ تقسیم می‌گردد.

تقسیمات کشوری
استان چهارمحال بختیاری

چهارمحال و بختیاری	تعدادبخش	تعدادشهر
اردل	۲	۲
بروجن	۲	۵
شهرکرد	۵	۸
فارسان	۳	۳
لردگان	۳	۱

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان چهارمحال و بختیاری
راهنما
مرکز استان
مرکز شهرستان
مرکز بخش
مرز استان
مرز شهرستان
مقیاس ۱:۱،۶۰۰،۰۰۰
چهارمحال و بختیاری
لرستان
خوزستان
اصفهان
کهگیلویه و بویراحمد
شهرکرد
فارسان
اردل
لردگان
بروجن
سامان
بن
سورشجان
شلمزار
گندمان
آلونی
مال‌خلیفه
آب‌کرم
سرخون
جونقان
چلگرد
چمن‌گلی
بازفت
بزنوید
فریدون‌شهر
داران
چادگان
عسگران
تیران
نجف‌آباد
شاهین‌شهر
خمینی‌شهر
اصفهان
فلاورجان
زرین‌شهر
مبارکه
باغبهادران
شهرضا
دهاقان
سمیرم
ایذه
باغ ملک
مسجد سلیمان
لالی
قلعه‌خواجه
هفتگل
رامهرمز
دهدز
صیدون
دیشموک
قلعه رئیسی
دولت‌آباد
نیک‌آباد
کوهپایه
هرند

استان خراسان

بزرگترین استان ایران در خاور شمالی کشور، مشتمل بر شهرستانهای اسفراین، بجنورد، برداسکن، بیرجند، تایباد، تربت جام، تربت حیدریه، جاجرم، چناران، خواف، درگز، سبزوار، سرخس، شیروان، طبس، فردوس، فریمان، قائنات (قائن)، قوچان، کاشمر، گناباد، مشهد، نهبندان و نیشابور و به مرکزیت شهر مشهد.

استان خراسان از شمال به کشور جمهوری ترکمنستان، از خاور به کشور افغانستان، از جنوب به استانهای سیستان و بلوچستان و کرمان، از جنوب غربی به استان یزد و از غرب به استانهای اصفهان، سمنان و گلستان محدود است. این استان سرزمین وسیعی است با کوههای مرتفع و دشتهای پهناور. نواحی شمالی، مرکز شمالی و مرکز جنوبی و جنوب آن را کوهستانهای متعددی فراگرفته و جلگه‌ها و دشتهایی چون جلگهٔ سرخس در شمال خاوری، دشت کویر نمک، کویر لوت، دشت کویر و دشت ناامید دیگر نواحی آن را شامل گردیده است. کوهستانهای شمالی و مرکز شمالی بصورت رشته‌هائی هستند که به موازات هم و کمابیش شرقی - غربی هستند و کوههای مرکز جنوبی و جنوبی آن کوهستان پهناوری است که در قدیم به قهستان معروف بوده است. بین کوهستان مزبور و رشته کوههای مرکز شمالی دشت پهناوری بنام کویر نمک جای دارد و رودخانهٔ کال دونخ و کال شور از شرق به غرب از میان آن می‌گذرد. دشت پهناور کویر در خاور آن جای دارد و دشت لوت نواحی جنوب غربی آن را در بر گرفته است. کوههای هزارمسجد، آلاداغ، بینالود، الله‌اکبر و جغتای بصورت رشته کوههای موازی، شمال این استان را زیر پوشش قرار داده و رودهای کشف‌رود، اترک، قره‌سو و کال جوین در دره‌های پهناور واقع میان رشته‌های مزبور جریان دارند. کوه بینالود با ارتفاع ۳۲۱۱ متر بلندترین کوه استان خراسان محسوب می‌گردد و کوههای هزار مسجد (۳۰۴۰ متر)، شاه جهان (۳۰۳۲ متر)، الله‌اکبر (۲۸۰۴ متر)، جغتای (۲۹۲۴ متر) که همگی در شمال استان جای دارند از دیگر ارتفاعات عمدهٔ این ناحیه محسوب می‌گردند.

رشته کوههای شمال مرکزی شامل کوههای چهل‌تن و باخرز است که بلندترین قلهٔ آنها کوه چهل‌تن به ارتفاع ۳۰۱۳ متر مرتفع‌ترین کوه این قسمت محسوب می‌گردد.

کوهستان جنوبی که قهستان نیز نام قدیمی آن است از رشته کوههای متعدد و پراکنده‌ای تشکیل یافته که کوه سیاه با بلندی ۲۸۵۷ متر مرتفع‌ترین کوه این قسمت بشمار می‌آید. کوههای جمات (۲۷۴۰ متر)، مرغوب (۲۸۲۵ متر)، آهنگران (۲۸۳۱ متر)، میناباد (۲۵۴۱ متر)، بن‌در (۲۷۸۷ متر)، هاری (۲۷۰۸ متر) و کوه شاه (۲۷۳۲ متر) از دیگر کوههای عمدهٔ این ناحیه محسوب می‌گردند.

استان خراسان که از ۲۴ شهرستان، ۷۷ بخش و ۶۰ شهر تشکیل یافته، دارای آب و هوائی کاملاً متفاوت و متغیر است. نواحی شمالی آن معتدل تا معتدل مایل به سرد و خشک تا نیمه‌خشک است و دیگر نواحی آن معتدل تا معتدل مایل به گرم و گرم است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.

تاریخچه - خراسان که در اصل خوراستان بوده است و به سرزمین طلوع خورشید نامگذاری شده، ناحیه‌ای تاریخی در آسیا محسوب می‌گردد. خراسان بزرگ که استان خراسان بخشی از آن بشمار می‌آید به سرزمینهائی در جنوب آمودریا (رود جیحون) و شمال کوههای هندوکش، ماوراءالنهر، بجستان و قهستان اطلاق می‌شده است. در روزگار ساسانیان بوسیله یک

اسپاهبد با عنوان پاذگوسپان اداره می‌شد و چهار مرزبان که مرو شاهجان، بلخ و طخارستان، هرات، بوشنج، بادغیس، سجستان و ماوراءالنهر را اداره می‌کردند با وی همکاری داشتند. خراسان در دورهٔ اسلامی دارای چهار شهر عمده بنام نیشابور، مرو، هرات و بلخ بوده است که هرکدام در زمانهای مختلف پایتخت آن بوده‌اند. شهرهای دیگر خراسان، توس (طوس)، نسا، ابیورد، سرخس، اسفزار، بادغیس، جوزجان و بامیان بوده‌اند. ایالت خراسان در تشکیلات اداری اواخر قاجاریه فقط کمتر از نیمی از ولایت خراسان بزرگ را در بر داشته و باقی آن در خاک افغانستان و جمهوری ترکمنستان و تاجیکستان قرار دارد. اعراب در سال ۳۱ هجری قمری به خراسان حمله بردند و به سرعت آنجا را تصرف کردند. ولی مردم خراسان گاهگاه نیز سر به شورش برمی‌داشتند تا آن که ابومسلم خراسانی که نام ایرانی او بهزادان پسر ونداد هرمز است در خراسان قیام کرد و خلافت امویان را ساقط نمود و عباسیان را به خلافت رسانید. با تأسیس سلسلهٔ طاهریان در سال ۲۰۵ هجری قمری مطابق ۱۹۹ هجری خورشیدی به دست طاهر ذوالیمینین، خراسان استقلال یافت. در سال ۲۸۳ هجری قمری (۲۷۴ خورشیدی) عمرولیث صفاری خراسان را ضمیمهٔ متصرفات خود ساخت و سپس اسماعیل سامانی در سال ۲۸۷ هجری قمری (۲۷۸ خورشیدی) آن را ضمیمهٔ امارت ماوراءالنهر نمود. در سال ۳۸۴ هجری قمری (۳۷۲ خورشیدی) محمود غزنوی خراسان را تصرف کرد و در سال ۴۲۹ هجری قمری (۴۱۶ خورشیدی) به تصرف طغرل‌بیک سلجوقی درآمد و تا سال ۵۵۲ هجری قمری (۵۳۵ خورشیدی) بین سامانیان و غزنویان و سلجوقیان دست به دست می‌شد. در آن سال که مصادف با فوت سلطان سنجر بود، ترکان غز بر خراسان تاختند و آنجا را ویران نمودند تا آن که بالاخره به تصرف خوارزمشاهیان درآمد. فتوحات چنگیزخان مغول، استقلال خراسان را به‌کل از میان برد. پس از مرگ ابوسعید بهادرخان، چندی خاندان آل‌کرت و سربداران بر خراسان حکومت کردند و در راه آبادانی آن کوشیدند. در سال ۷۸۳ هجری قمری (۷۵۹ خورشیدی)، امیرتیمور بر خراسان حمله برد و بعد از او فرزندش شاهرخ تیموری بر خراسان حکومت کرد. در سال ۹۱۳ هجری قمری (۸۸۵ خورشیدی)، شیبک خان ازبک خراسان را تصرف نمود ولی شاه اسماعیل صفوی او را از خراسان بیرون راند. پس از قتل نادرشاه افشار در سال ۱۱۶۰ هجری قمری (۱۱۲۵ خورشیدی)، خراسان بجز نیشابور و مشهد در تصرف احمدشاه درانی بود. در دورهٔ قاجاریه در نتیجه مداخلات انگلستان و طرفداری آنان از افاغنه، هرات از تصرف ایران خارج گردید و خراسان بزرگ تجزیه شد و خراسان امروزی برای ایران باقی ماند.

خراسان بعد از استیلای عرب، نه فقط کانون تجدید استقلال سیاسی ایران بود، بلکه در احیای زبان و ادب فارسی نقش بسیار مهمی داشت و علاوه بر شعرا و ادبای بزرگی مانند رودکی، فردوسی، عنصری، سنائی، خیام و غیره حکما و عرفا و دانشمندان بزرگی از این سرزمین برخاستند که بعضی از آنها مانند خواجه نصیرالدین طوسی متعلق به خراسان ایران بوده و دانشمندان دیگری چون خوارزمی، بلخی، ابن سینا، ابوریحان بیرونی و مولوی از مردم خراسان بزرگ بوده‌اند.

تقسیمات کشوری
استان خراسان

خراسان	تعدادبخش	تعدادشهر
اسفراین	۲	۱
بجنورد	۴	۳
برداسکن	۲	۱
بیرجند	۴	۴
تایباد	۲	۲
تربت جام	۳	۲
تربت حیدریه	۷	۵
جاجرم	۲	۲
چناران	۲	۱
خواف	۳	۲
درگز	۴	۴
سبزوار	۷	۵
سرخس	۲	۱
شیروان	۲	۱
طبس	۲	۱
فردوس	۳	۴
فریمان	۲	۱
قائنات (قائن)	۳	۲
قوچان	۳	۳
کاشمر	۳	۲
گناباد	۳	۴
مشهد	۵	۴
نهبندان	۲	۱
نیشابور	۵	۴

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان خراسان
راهنما
مرکزاستان
مرزبین المللی
مرکزشهرستان
مرز استان
مرکزبخش
مرزشهرستان
مقیاس: ۱:۴,۵۰۰,۰۰۰
خراسان
ترکمنستان
افغانستان
گلستان
سمنان
اصفهان
یزد
کرمان
سیستان و بلوچستان
کویرلوت
مشهد
سرخس
مزداوند
کلات
چناران
محسن آباد
طرقبه
قوچان
فاروج
شیروان
درگز
چاپشلو
نوخندان
لطف آباد
باجگیران
لوجلی
حصارگرمخان
بجنورد
آشخانه
راز
شوقان
اسفراین
جاجرم
صفی آباد
چکنه
نقاب
جغتای
سلطان آباد
بزغان
نیشابور
قدمگاه
عشق آباد
سبزوار
داورزن
رودآب
ششتمد
فریمان
قلندرآباد
کدکن
رباط سنگ
دولت آباد
بایک
تربت حیدریه
ریوش
خلیل آباد
کاشمر
بردسکن
انابد
فیض آباد
رشتخوار
باخرز
تربت جام
نصرآباد
صالح آباد
تایباد
خواف
سنگان
قاسم آباد
بجستان
گناباد
کاخک
خضری
دشت بیاض
فردوس
عشق آباد
بشرویه
سرایان
قائن
حاجی آباد
طبس
اسدیه
بیرجند
خوسف
سربیشه
شوسف
نهبندان
شهداد
نصرت آباد
خور
جرانق
میامی
بیارجمند
میلنودشت
گالیکش
کلاله
مراوه تپه
۵۶°
۵۸°
۶۰°
۶۲°
۳۸°
۳۶°
۳۴°
۳۲°
۳۰°

استان خوزستان

استانی در جنوب غربی ایران، مشتمل بر شهرستانهای آبادان، امیدیه، اندیمشک، اهواز، ایذه، باغ ملک، بندر ماهشهر، بهبهان، خرمشهر، دزفول، دشت آزادگان (سوسنگرد)، رامهرمز، شادگان، شوش، شوشتر و مسجدسلیمان و به مرکزیت شهر اهواز.

استان خوزستان از شمال به استان لرستان، از شمال خاوری به استان چهارمحال و بختیاری، از خاور به استان کهگیلویه و بویراحمد، از جنوب خاوری به استان بوشهر، از جنوب به خلیج فارس، از غرب به کشور عراق و از شمال غربی به استان ایلام محدود است. نواحی شمالی و خاوری این استان را حاشیهٔ کوهستان زاگرس فراگرفته و دیگر نواحی آن را جلگهٔ خوزستان که از آبرفت رودخانه‌های دز، کارون، کرخه، جراحی و زهره پدید آمده است زیر پوشش خود قرار داده است. کوه منار با ارتفاع ۳۷۰۱ متر که در حاشیهٔ شمال خاوری این استان جای دارد، بلندترین نقطهٔ خوزستان محسوب می‌گردد و کوههای کی‌نو (۳۵۱۲ متر)، سالن (۲۶۵۰ متر)، لیراب (۳۱۶۰ متر) و کوه نیل (۳۴۱۵ متر) از دیگر کوههای عمدهٔ خوزستان بشمار می‌آیند.

آب و هوای خوزستان در نواحی کوهستانی معتدل تا معتدل مایل به گرم و خشک تا نیمه‌خشک است و در جلگهٔ سراسری خیلی گرم و خشک است.

استان خوزستان از ۱۶ شهرستان، ۳۶ بخش و ۳۵ شهر تشکیل یافته و از نظر وسعت پنجمین استان کشور بشمار می‌آید.

تاریخچه - سرزمین خوزستان کمابیش مطابق عیلام قدیم بوده است و آثار باستانی شوش حاکی از عظمت گذشتهٔ آن است. در دورهٔ ساسانیان جزء ولایت نیمروز (یعنی جنوب) بود. شاپور اول ساسانی پس از جنگ با روم، اسرای رومی را در خوزستان به کار گماشت تا بند معروف شوشتر را بسازند. اعراب در سال ۱۹ هجری قمری خوزستان را فتح کردند. معزالدوله دیلمی در راه اشغال بغداد، خوزستان را تصرف کرد و آباقاخان مغول آن را به یوسف‌شاه لُر واگذاشت.

با برآمدن خاندان عرب مشعشعیان، مدتها تمام یا قسمتی از خوزستان تحت فرمانروائی این خاندان قرار داشت. این خاندان تا سال ۱۱۵۰ هجری قمری (۱۱۱۵ خورشیدی) در هویزه و نواحی مجاور آن فرمانروائی کردند. در این دوره خوزستان عرصهٔ تاخت و تاز اعراب گردید و ویران شد. در سال ۱۱۵۰ هجری قمری (۱۱۱۵ خورشیدی) نادرشاه افشار دست مشعشعیان را از هویزه کوتاه کرد و آنجا را حاکم‌نشین خوزستان قرار داد و بدینسان خوزستان آرامش یافت. در آغاز دورهٔ قاجاریه خوزستان به چند بخش تقسیم می‌شد و مشعشعیان و عشایر عرب هرکدام گوشه‌ای را در اختیار داشتند. فتحعلی شاه قاجار به کار خوزستان سر و سامان داد و خوزستان را به دو بخش تقسیم کرد. بخش شمالی (شوشتر و دزفول و هویزه) جزء کرمانشاه گردید و بخش جنوبی شامل رامهرمز، فلاحیه و هندیجان جزء فارس شد. در سال ۱۲۶۳ هجری قمری (۱۲۲۵ خورشیدی) با انعقاد قرارداد ارزروم بین ایران و عثمانی، مرز غربی ایران مشخص گردید و بدینسان از بهانهٔ والیان بغداد برای دست‌اندازی به خوزستان جلوگیری شد. ناصرالدین شاه قاجار که به آبادانی خوزستان علاقمند بود به عمران و توسعهٔ شهر اهواز همت گماشت و آن را ناصری نامید.

در زمان مظفرالدین شاه قاجار، شیخ خزعل در صحنهٔ سیاست خوزستان خودنمائی کرد و عملاً بر خوزستان مستولی گردید. رضاشاه پهلوی، خزعل را وادار به تسلیم کرد و خوزستان تحت حکومت دولت مرکزی درآمد.

از آن تاریخ به بعد لفظ خوزستان که به معنی سرزمین خوزی‌ها یا هوزی‌هاست و شهر اهواز نیز از آنها نام گرفته به این استان اطلاق گردید.

تقسیمات کشوری
استان خوزستان

خوزستان	تعدادبخش	تعدادشهر
آبادان	۲	۲
امیدیه	۲	۱
اندیمشک	۲	۱
اهواز	۲	۵
ایذه	۲	۱
باغ ملک	۲	۱
بندرماهشهر	۳	۴
بهبهان	۳	۲
خرمشهر	۲	۳
دزفول	۲	۱
دشت آزادگان (سوسنگرد)	۳	۴
رامهرمز	۳	۳
شادگان	۱	۱
شوش	۲	۲
شوشتر	۲	۲
مسجدسلیمان	۳	۲

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

لرستان
اصفهان
ایلام
چهارمحال و بختیاری
کهگیلویه و بویراحمد
خوزستان
عراق
بوشهر
خلیج فارس
پلدختر
آبدانان
سراب‌باغ
حسینیه
دریاچه سد دز
اندیمشک
دزفول
سردشت
لالی
کارون
گتوند
قلعه خواجه
شوش
شوشتر
مسجدسلیمان
ایذه
الوان
بستان
هورعمر سوان
سوسنگرد
هویزه
هورالهویزه
ملاثانی
هفتگل
باغ ملک
جراحی
اهواز
رامهرمز
رامشیر
جایزان
امیدیه
آغاجاری
بهبهان
شادگان
بندر ماهشهر
بندر امام خمینی
خرمشهر
آبادان
مینوشهر
هندیجان
خورموسی
جزیره دارا
اروندکنار
هورالحمار
بزنوید
فریدون‌شهر
داران
عسکران
دریاچه سد زاینده‌رود
چادگان
بن
چلگرد
سورشجان
فارسان
چمن گلی
اردل
پیرخون
دهدز
صیدون
آب گرم
دیشموک
قلعه رئیسی
لنده
لیکک
دهدشت
سردشت
بندردیلم
امام‌حسن
بندرگناوه
جزیره خارکو
خارک
جزیره خارک
۴۸°
۵۰°
۳۲°
۳۰°
نقشه سیاسی
استان خوزستان
راهنما
مرکزاستان
مرزبین المللی
مرکزشهرستان
مرز استان
مرکزبخش
مرزشهرستان
مقیاس: ۱:۲,۳۵۰,۰۰۰

استان زنجان

استانی در مرکز شمال غربی ایران، شامل شهرستانهای ابهر، ایجرود(زرین‌آباد)، خدابنده (قیدار)، خرمدره، زنجان، طارم (آب‌بر) و ماه‌نشان و به مرکزیت شهر زنجان.

استان زنجان از شمال به استانهای آذربایجان شرقی و اردبیل، از شمال خاوری به استان گیلان، از خاور به استان قزوین، از جنوب به استان همدان و از غرب به استانهای کردستان و آذربایجان غربی محدود است.

این استان سرزمینی است کوهستانی که رشته‌کوههای البرز در شمال آن جای دارند و نواحی جنوبی آن را گرهٔ رشته‌کوههای مرکزی و آذربایجان وزاگرس فرا گرفته است. کوه بلقیس با ارتفاع ۳۳۳۲ متر بلندترین کوه این استان است و کوههای قیدار (۲۸۱۲ متر)، سندان‌داغ (۲۹۷۱ متر)، خیرالمسجد (۲۸۷۳ متر) از دیگر کوههای عمدهٔ این استان بشمار می‌روند.

رودخانهٔ قزل‌اوزن در شمال و غرب و زنجان‌چای، ابهررود در مرکز و ایجرود، سجاسرود در جنوب، عمده‌ترین رودهای استان زنجان بشمار می‌روند.

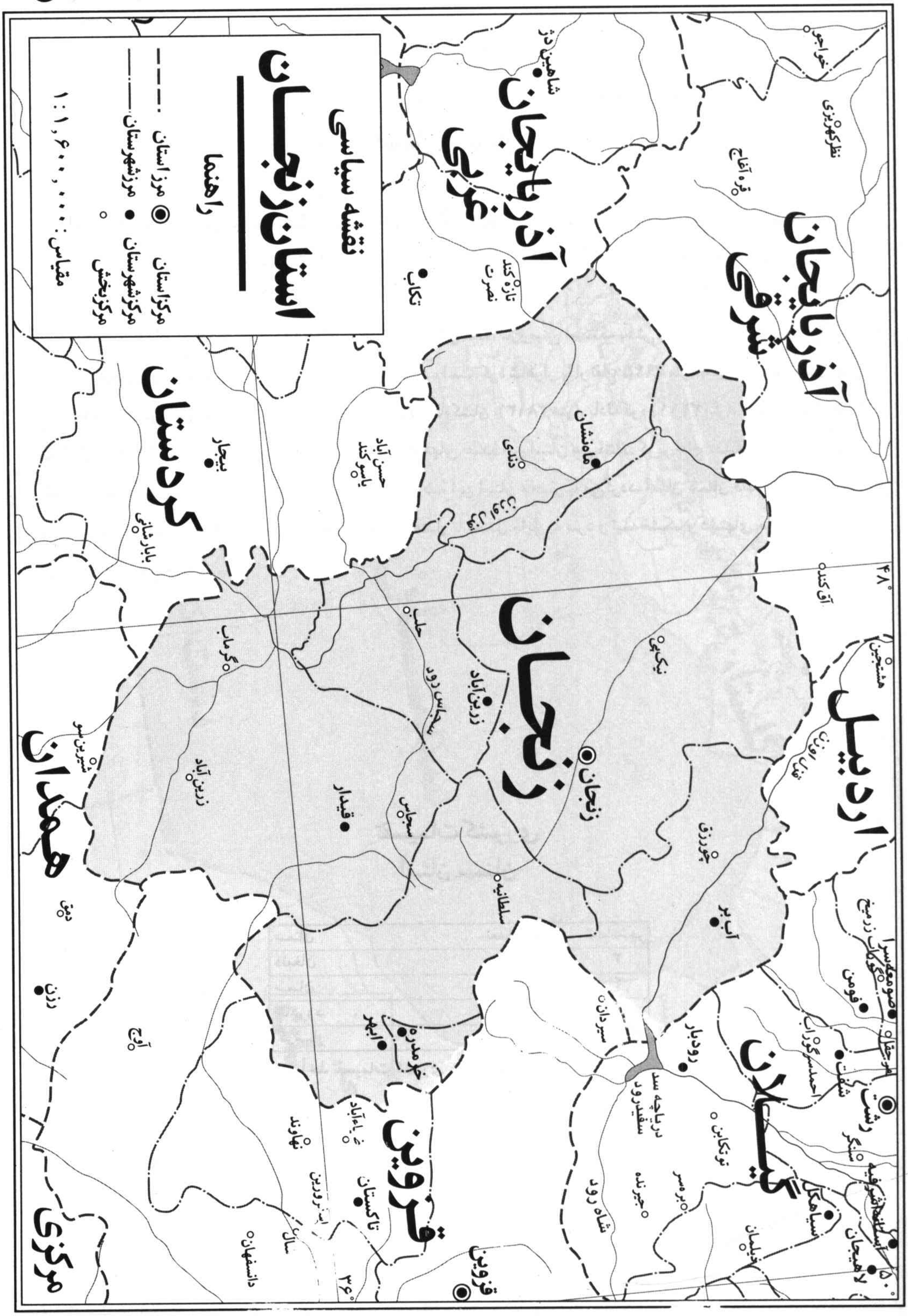
آب و هوای زنجان معتدل تا معتدل مایل به سرد است و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک محسوب می‌گردد.

استان زنجان دارای ۷ شهرستان، ۱۵ بخش و ۱۲ شهر است و یکی از خوش آب و هواترین استانهای ایران بشمار می‌آید.

تقسیمات کشوری
استان زنجان

زنجان	تعدادبخش	تعدادشهر
ابهر	۲	۴
ایجرود (زرین‌آباد)	۲	۱
خدابنده (قیدار)	۴	۲
خرمدره	۱	۱
زنجان	۲	۱
طارم (آب‌بر)	۲	۱
ماه‌نشان	۲	۲

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان زنجان
راهنما
مرز استان
مرز شهرستان
مرکز استان
مرکز شهرستان
مرکز بخش
مقیاس ۱:۱,۰۰۰,۰۰۰
زنجان
آذربایجان غربی
آذربایجان شرقی
اردبیل
گیلان
قزوین
همدان
کردستان
مرکزی
زنجان
ماهنشان
ابهر
خرمدره
قیدار
زرین آباد
سلطانیه
ایجرود
طارم
آب بر
حلب
سجاس
گرماب
دندی
نیک پی
چورزق
سجاس رود
قزل اوزن
بیجار
تکاب
رشت
لاهیجان
قزوین
تاکستان
رودبار
منجیل
شاهین دژ
تازه کند
نصرت

استان سمنان

استانی در مرکز شمالی ایران، مشتمل بر شهرستانهای دامغان، سمنان، شاهرود و گرمسار و به مرکزیت شهر سمنان.

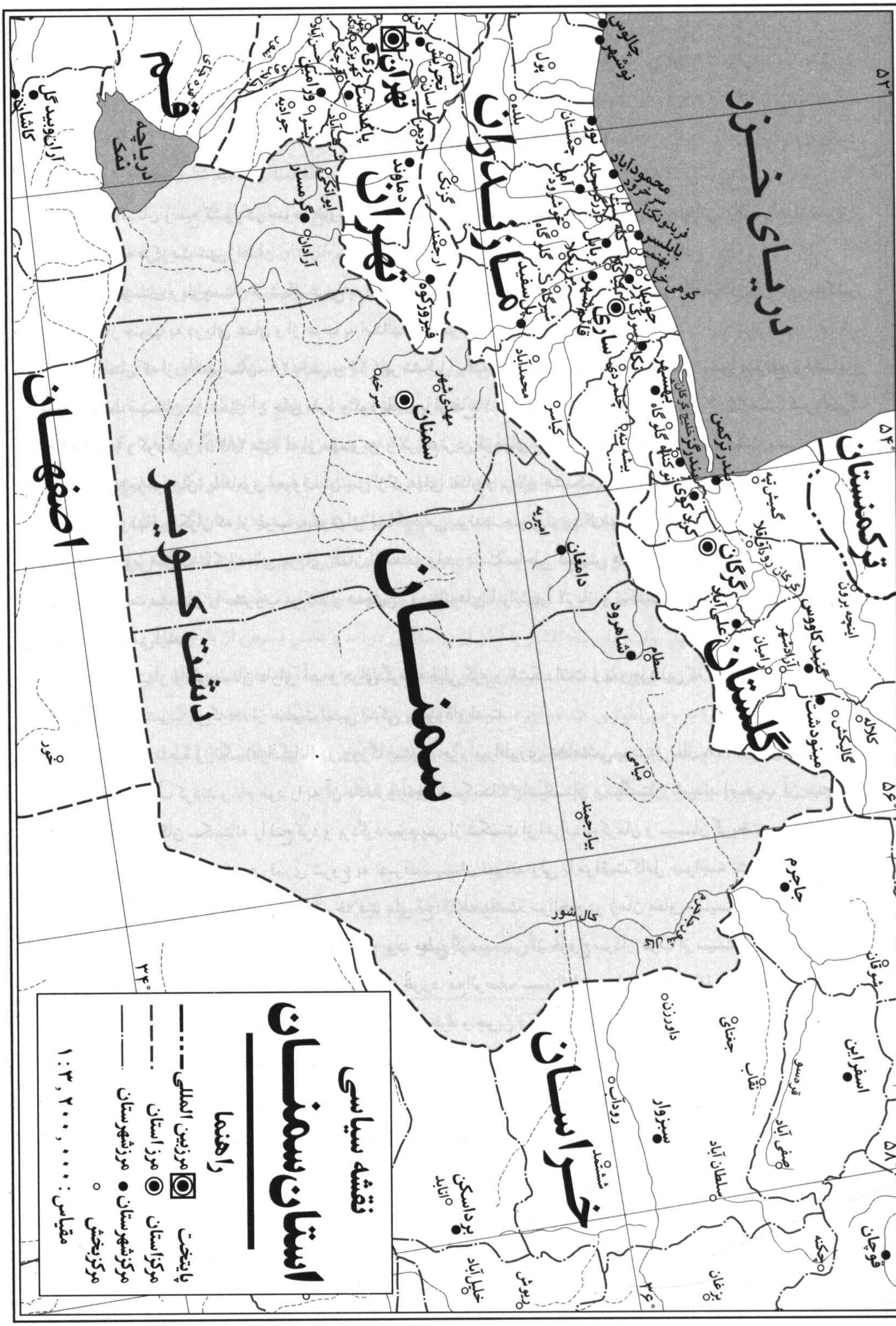
این استان از شمال غربی به استان تهران، از شمال به استانهای مازندران و گلستان، از خاور به استان خراسان و از جنوب به استان اصفهان محدود است.

استان سمنان که از ۴ شهرستان، ۱۲ بخش و ۱۶ شهر تشکیل شده، سرزمینی است که بخش اعظم آن را دشت کویر فراگرفته و حاشیهٔ شمالی آن را بخشی از رشته کوههای البرز پوشانیده است. کوه شاهوار با ارتفاع ۳۹۴۵ متر که در کوهستان البرز جای دارد، بلندترین کوه این استان محسوب می‌گردد و کوههای گاوکشان (۳۸۱۳ متر)، بادله کوه (۳۲۱۱ متر)، سنگ‌آب (۳۲۵۰ متر)، نزوا (۳۷۸۲ متر) و کوه بشم (۲۸۰۵ متر) از دیگر کوههای عمدهٔ این استان می‌باشند. کویر حاج علیقلی که در جنوب خاوری شهر دامغان جای دارد، از جمله چشمگیرترین عارضهٔ این استان محسوب می‌گردد. استان سمنان فاقد رودخانهٔ قابل توجه بوده و از نظر آب و هوا، نواحی کوهستانی شمال، معتدل تا معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک و دشتهای مرکزی و جنوبی آن گرم و خشک است.

تقسیمات کشوری
استان سمنان

سمنان	تعدادبخش	تعدادشهر
دامغان	۲	۳
سمنان	۳	۴
شاهرود	۴	۶
گرمسار	۳	۳

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان سمنان
راهنما
مرز بین المللی
مرز استان
مرز شهرستان
پایتخت
مرکز استان
مرکز شهرستان
مرکز بخش
مقیاس ۱:۳,۲۰۰,۰۰۰
دریای خزر
مازندران
تهران
قم
اصفهان
دشت کویر
سمنان
گلستان
خراسان
ترکمنستان
دریاچه نمک
سمنان
مهدی‌شهر
سرخه
دامغان
شاهرود
بسطام
میامی
گرمسار
ایوانکی
آرادان
فیروزکوه
دماوند
ساری
گرگان
بهشهر
گنبد کاووس
آزادشهر
رامیان
علی‌آباد
مینودشت
کلاله
جاجرم
سبزوار
اسفراین
قوچان
بجنورد
کاشان
آران و بیدگل
ورامین
بابل
آمل
قائم‌شهر
نوشهر
چالوس
بابلسر
نکا
بندر ترکمن
بندر گز
کردکوی
محمودآباد
امیریه
کال شور
بیارجمند
کیاسر
جور
داورزن
جغتای
نقاب
سلطان‌آباد
صفی‌آباد
بردسکن
خلیل‌آباد
روداب
ششتمد
فریدونکنار
امیرکلا
بهنمیر
کومیشان
سمسکنده
شیرگاه
پل سفید
نور
رویان
کلاردشت
پلور
بلده
چمستان
ارجمند
گرمسار
کوهان

استان سیستان و بلوچستان

سومین استان وسیع کشور در جنوب خاوری ایران، مشتمل بر شهرستانهای ایرانشهر، چابهار، خاش، زابل، زاهدان، سراوان و نیکشهر و به مرکزیت شهر زاهدان.

استان سیستان و بلوچستان از شمال غربی به استان خراسان، از شمال و شمال خاوری به کشور افغانستان، از خاور به کشور پاکستان، از جنوب به دریای عمان و از غرب به استانهای هرمزگان و کرمان محدود است.

این استان که از ۷ شهرستان، ۲۹ بخش و ۱۶ شهر تشکیل یافته، سرزمینی است با کوهستانهای نسبتاً مرتفع و دشتهای هموار. دشت سیستان در شمال آن جای دارد و کوه تفتان با ارتفاع ۳۹۴۱ متر و کوه بزمان با بلندی ۳۵۰۳ متر، کوه بیرگ (۲۷۴۰ متر) و کوه گزو (۲۸۳۵ متر) که از مهمترین و مرتفع‌ترین کوههای استان محسوب می‌گردند و دشت وسیع هامون جازموریان (جزموریان) با هامون معروف آن پس از کوههای تفتان و بزمان چشمگیرترین عارضهٔ استان بشمار می‌آید.

رشته کوههای مکران که از غرب به کوههای بشاگرد می‌پیوندد، جنوبی‌ترین کوههای استان سیستان و بلوچستان بوده و دامنه‌های جنوبی آن که تا کرانه‌های دریای عمان ادامه می‌یابد، دشت ساحلی کمابیش همواری را تشکیل می‌دهد. رودخانهٔ هیرمند که دشت سیستان را مشروب می‌کند و همچنین رودخانه‌های ایرانشهر، سرباز و نیکشهر از جمله رودهای مهم استان مزبور بشمار می‌آیند.

استان سیستان و بلوچستان دارای آب و هوای گرم تا خیلی گرم و خشک است و با وجود این که از نظر وسعت، سومین استان کشور محسوب می‌گردد، از جمعیت نسبی اندکی برخوردار است.

تاریخچه - ناحیهٔ زرنگ (درانگیانا) در روزگا پیشین، جزء امپراطوری هخامنشی بود، در سال ۱۲۸ قبل از میلاد، سکاها این ناحیه را تصرف کردند و نام خود را به آن دادند و آنجا را سکستانه یا سکستان و سگستان نامیدند (معرب آن سجستان است). اردشیر بابکان سکستانه را فتح کرد و یزدگرد سوم پس از شکست از اعراب به کرمان و سیستان گریخت.

مسلمانان در سال ۲۳ هجری قمری شروع به تصرف سیستان نمودند ولی با موفقیت کامل مواجه نشدند و شورش و اغتشاش و نافرمانی از اعراب حتی تا زمان خلافت علی (ع) ادامه داشت. سرانجام در زمان معاویه سیستان به تصرف کامل اعراب درآمد و زابلستان که سر به شورش برداشته بود، مطیع گردید. پس از خروج سردار عرب از سیستان شاه کابل اعراب را از سرزمین خود بیرون راند. اما مجدداً از آنان شکست خورد. مع‌الوصف سیستانیان همواره مزاحم خلفا و اعراب بودند. در دورهٔ عباسیان، سیستان شامل زابلستان، زمین‌داور و رخج بود و فراه و جوین و بست و غزنه از شهرهای مهمش بودند. در دورهٔ صفاریان، سیستان از اهمیت خاصی برخوردار گردید و پس از صفاریان به ترتیب جزء قلمرو سامانیان و غزنویان و ملوک نیمروز درآمد. در عهد سلجوقیان طاهرنامی به حکومت سیستان منصوب گردید که بعدها سرسلسلهٔ ملوک کیانی شد. سیستان در حملهٔ مغول آسیب فراوان دید و پس از رفتن مغولان ضمیمهٔ قلمرو سلاطین آل‌کرت شد. امیرتیمور ضربت مهلکی بر سیستان وارد آورد و شهر زرنج و شبکهٔ آبیاری سیستان را ویران نمود. شاه اسماعیل صفوی سیستان را در سال ۹۱۴ هجری قمری (۸۸۶ خورشیدی) گرفت و امرای سیستان را مطیع دولت مرکزی ایران نمود. در فتنهٔ افغان (سال ۱۱۳۴ هجری قمری مطابق با ۱۱۰۰ خورشیدی) سیستان به تصرف افاغنه درآمد ولی نادرشاه افشار دست آنان را از سیستان کوتاه کرد. پس از مرگ

نادرشاه، سیستان تحت استیلای احمدشاه درانی درآمد و به دنبال آن دستخوش آشفتگی گردید. سرانجام سپاهیان ایران در سال ۱۸۶۵ میلادی (۱۲۴۴ هجری خورشیدی)، سیستان را از دست امرای سرکش خارج کردند و به تصرف ایران درآوردند و به دنبال آن کشمکش‌های ایران و افغانستان بر سر ادعای مالکیت بر سیستان آغاز گردید که منجر به مداخله و حکمیت بریتانیا گردید و در نتیجه در سال ۱۸۷۲ (۱۲۵۱ خورشیدی) سرزمین سیستان بین ایران و افغانستان تقسیم شد و خط مرزی فعلی مورد قبول طرفین قرار گرفت و با تحدید حدود مزبور مساحتی معادل ۷۳۸۰کیلومترمربع به ایران تعلق گرفت.

علاوه بر سوابق تاریخی، سیستان در افسانه‌های ایران از اهمیت بسزائی برخوردار است. این سرزمین احتمالاً یکی از مراکز دین زرتشت بوده و زادگاه رستم قهرمان شاهنامه نیز بوده است. خرابه‌های بسیاری که در سراسر این ناحیه وجود دارد، یادآور عهد کهن و قدمت تاریخی سیستان می‌باشد.

بلوچستان نیز یکی از سرزمینهای تاریخی و قدیمی ایران است. نام بلوچستان در سنگنبشته‌های میخی داریوش در بیستون و تخت‌جمشید، مکه (Maka) ضبط شده که احتمالاً همان مکران است. از اوضاع و احوال بلوچستان تا قبل از اسلام چیزی به درستی در دست نیست. اعراب در حملهٔ به کرمان در سال ۲۳ هجری قمری با اقوام بیابانگردی به نام کوچ و بلوچ روبرو شدند. در دورهٔ معاویه، مکران به دست اعراب فتح شد اما امویان و عبّاسیان همواره از غارتگری بلوچها در عذاب بودند. عضدالدوله دیلمی برای مطیع ساختن منطقه، بسیاری از بلوچها را کشت ولی دستبرد و غارتگری آنان همچنان ادامه داشت تا آن که محمود غزنوی پسرش مسعود را به جنگ بلوچها فرستاد. وی آنان را مقهور نمود و آنان را به کوچیدن به مکران واداشت و از آنجا رو به خاور نهادند و تا درّهٔ سند و پنجاب پراکنده شدند. در پایان سدهٔ هفدهم میلادی، میرعبدالله که از سران براهوئی بود، بر مکران استیلا یافت. نادرشاه افشار با آنان از در سازش درآمد و بخش وسیعی از بلوچستان و اراضی درّهٔ سند را به آنان واگذار نمود. در سالهای بعد اختلاف بین بلوچها و افغانها بریتانیا را به مداخله واداشت و خان بلوچ را تحت‌الحمایه خود قرار داد و کلات را جزء امپراطوری هند درآورد. در دورهٔ قاجاریه، بلوچستان ایران از تحت استیلای خانات کلات بیرون آمد و مرز کلات با بلوچستان ایران به حکمیت بریتانیا تعیین گردید (۱۲۸۸ هجری قمری مطابق با ۱۲۴۵ خورشیدی) و پاره‌ای اختلافات مرزی بین ایران و پاکستان نیز در سال ۱۳۳۸ خورشیدی برطرف شد.

تقسیمات کشوری
استان سیستان و بلوچستان

سیستان و بلوچستان	تعدادبخش	تعدادشهر
ایرانشهر	۶	۲
چابهار	۳	۳
خاش	۲	۱
زابل	۵	۲
زاهدان	۳	۲
سراوان	۵	۳
نیکشهر	۵	۳

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان
سیستان وبلوچستان
راهنما
مرکزاستان
مرزبین المللی
مرکزشهرستان
مرز استان
مرکزبخش
مرزشهرستان
مقیاس: ۱:۳,۷۰۰,۰۰۰
خراسان
افغانستان
پاکستان
کرمان
هرمزگان
کویر لوت
سیستان
و
بلوچستان
دریای عمان
شوسف
نهبندان
دریاچه سیستان (هامون صابری)
هامون پوزک
دوست محمد
ادیمی
بنجار
زابل
زهک
محمدآباد
دریاچه هامون
هیرمند (هلمند)
بند کمال خان
گود زره
نصرت آباد
زاهدان
میرجاوه
تلخ آب
هامون مرغو
هامون ماشکل
رودخانه ماشکل
فهرج
نوک آباد
محمدآباد دریگان
خاش
چاه غیب هامون
جالق
بزمان
سراوان
سوران
زابلی
رودروتک
ماشکل
سیرکان
رودخانه نهنگ
گل موردی
ایرانشهر
بمپور
رود بمپور
هلیل رود
هامون جازموریان
سرباز
اسپکه
رودکج
فنوج
راسک
نیک شهر
قصرقند
بنت
نهردشت
نگور
باهوکلات
چابهار
کنارک
خلیج چابهار
خلیج گواتر
خلیج غربی گوادر
خلیج شرقی گوادر
۳۰°
۲۸°
۲۶°
۶۰°
۶۲°

استان فارس

چهارمین استان بزرگ کشور در جنوب ایران، مشتمل بر شهرستانهای آباده، ارسنجان، استهبان، اقلید، بوانات (سوریان)، جهرم، خرم‌بید (صفاشهر)، داراب، سپیدان (اردکان)، شیراز، فسا، فیروزآباد، کازرون، لار، لامرد، مرودشت، ممسنی (نورآباد) و نیریز و به مرکزیت شهر شیراز.

استان فارس از شمال به استانهای اصفهان و یزد، از شمال خاوری به استان کرمان، از خاور و جنوب به استان هرمزگان، از جنوب غربی به استان بوشهر و از غرب به استان کهگیلویه و بویراحمد محدود است.

این استان که از ۱۸ شهرستان، ۶۱ بخش و ۵۳ شهر تشکیل یافته، سرزمینی است در دنبالهٔ جنوبی کوهستان زاگرس که کوه سفید با ارتفاع ۳۹۴۳ متر واقع در شهرستان اقلید بلندترین کوه آن محسوب می‌گردد و کوههای برآفتاب (۳۵۱۴ متر)، خطابان (۳۳۶۲متر)، موسی‌خانی (۳۳۳۸ متر)، خرمن‌کوه (۳۱۸۵ متر)، ول (۳۲۷۰ متر) و کوه دلو (۳۰۹۷ متر) و بسیاری کوههای دیگر که اکثراً بالاتر از ۲۵۰۰ متر قرار دارند، از عمده‌ترین کوههای آن بشمار می‌آیند. رودخانهٔ کر و قره‌آغاج از مهمترین رودهای آن محسوب می‌گردند.

آب و هوای استان فارس در ارتفاعات معتدل و در درّه‌ها و اراضی کم‌ارتفاع معتدل مایل به گرم تا گرم است و از نظر بارندگی نیمه‌خشک تا خشک می‌باشد.

دریاچه‌های بختگان و مهارلو و فامور یا پریشان چشمگیرترین عارضهٔ طبیعی این استان هستند.

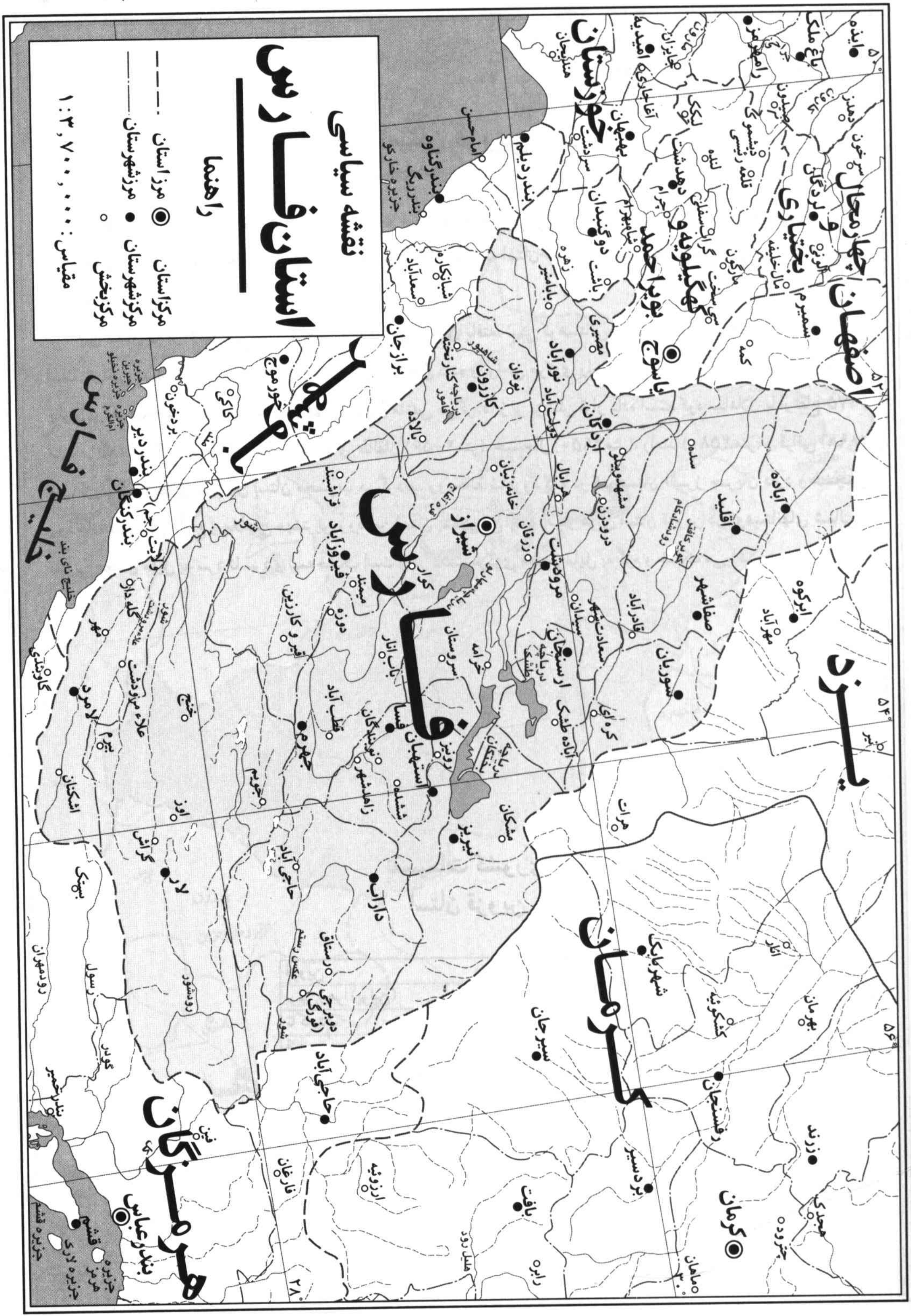
تاریخچه - فارس از روزگار هخامنشیان و ساسانیان، از نواحی مهم ایران محسوب می‌شده و خاستگاه سلسله‌های بزرگ هخامنشی و ساسانی بوده است. در کتیبه‌های هخامنشی از آن بنام پارسه یاد شده که معربش فارس است. مردمان این سامان را پارسی یا پارسیان می‌نامیدند که مردمی آریائی‌نژاد بوده‌اند. تا قبل از کوروش بزرگ، نامی از مردم پارس در تاریخ دیده نمی‌شود و معلوم نیست که در چه زمانی به فلات ایران آمده‌اند. به روایت هرودوت مورخ یونان باستان، پارسیان به سه طبقه تقسیم می‌شدند. طبقهٔ اول اشراف یا جنگجویان بودند که مشتمل بر سه قبیلهٔ پاسارگادای، مارافیئی و ماسپیئی بود، دوم کشاورزها بودند و چادرنشینان و صحراگردان در ردیف سوم جای داشتند. پس از انقراض هخامنشیان به دست اسکندر مقدونی و روی کار آمدن پارتیان یا اشکانیان، پارس هرگز جزء امپراتوری آنان نشد و شاهان محلی پارس بر سراسر منطقه حکمروائی می‌کردند. با قیام اردشیر اول ساسانی، پارس دوباره اهمیت خود را بازیافت و دین زرتشت که تا آن زمان منحصر به پارس بود، در سراسر ایران منتشر گردید. شهر استخر که پایتخت پارس بود در دورهٔ ساسانی شهر بزرگی بود ولی با تأسیس امپراتوری ساسانی، پایتخت از استخر به تیسفون منتقل گردید. مسلمانان، نخستین بار در زمان خلافت عمر اقدام به تسخیر فارس کردند و پس از سالها جنگ و ستیز، سرانجام در سال ۲۸ یا ۲۹ هجری قمری تمام فارس تحت استیلای مسلمانان درآمد. با قیام یعقوب لیث صفار، فارس به تصرف صفاریان درآمد. یعقوب لیث شیراز را پایتخت خود قرار داد و عمرولیث مسجد جامع بزرگی در این شهر بنا نهاد که مسجد جامع کنونی در همان محل قرار دارد. پس از صفاریان، آل بویه اقدام به تصرف فارس نمود و عضدالدوله دیلمی که بر بیشتر ایران و قسمتی از بین‌النهرین استیلا یافته بود، بند امیر را بر روی رودخانهٔ کر احداث نمود. پس از آل بویه، سلجوقیان بر فارس مسلط شدند و در زمان ضعف سلاجقه، سلسله اتابکان فارس تأسیس گردید و پس از چندی به

دست امرای مغول افتاد. در سال ۷۵۴ هجری قمری (۷۳۱ خورشیدی) امیر مبارزالدین محمّد، پادشاه سلسلهٔ آل مظفر، فارس را تصرف کرد و شاهان این سلسله تا سال ۷۹۵ هجری قمری (۷۷۱ خورشیدی) که امیرتیمور آل‌مظفر را برانداخت، بر فارس فرمانروائی داشتند. در سال ۹۰۹ هجری قمری (۸۸۱ خورشیدی)، شاه اسماعیل اول صفوی فارس را تصرف کرد و در زمان شاه عباس اول صفوی امامقلی‌خان حاکم فارس شد و مرکز فارس یعنی شیراز رو به آبادی و رونق نهاد. در جنگ میان نادرشاه افشار و افاغنه، بسیاری از نقاط فارس و بخصوص شیراز آسیب فراوان دیدند. پس از مرگ نادرشاه (۱۱۶۰ هجری قمری برابر با ۱۱۲۵ خورشیدی)، بار دیگر فارس دستخوش پریشانی و آشوب گردید ولی با روی کار آمدن کریم‌خان زند، صلح و آبادانی به این ناحیه بازگشت، ولی پس از مرگ وی و بخصوص هنگام نبرد آغامحمدخان قاجار و لطفعلی خان زند، فارس از آسیب فراوان رنج برد. با استقرار سلسلهٔ قاجاریه، دوباره امنیت و آرامش به فارس بازگشت و رفته رفته رونق دیرین خود را بازیافت که تا به امروز همچنان ادامه دارد.

تقسیمات کشوری
استان فارس

فارس	تعدادبخش	تعدادشهر
آباده	۱	۳
ارسنجان	۲	۲
استهبان	۲	۲
اقلید	۲	۲
بوانات (سوریان)	۲	۱
جهرم	۴	۴
خرم‌بید (صفاشهر)	۲	۲
داراب	۴	۳
سپیدان (اردکان)	۲	۱
شیراز	۶	۶
فسا	۴	۳
فیروزآباد	۴	۴
کازرون	۴	۴
لار	۶	۷
لامرد	۵	۵
مرودشت	۵	۲
ممسنی (نورآباد)	۴	۱
نیریز	۲	۱

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان فارس
راهنما
مرکز استان
مرز استان
مرکز شهرستان
مرز شهرستان
مرکز بخش
مقیاس: ۱:۳,۷۰۰,۰۰۰
فارس
شیراز
اصفهان
یزد
کرمان
هرمزگان
بوشهر
خلیج فارس
چهارمحال و بختیاری
کهگیلویه و بویراحمد
خوزستان

استان قزوین

استانی در مرکز شمال غربی ایران، مشتمل بر شهرستانهای بوئین‌زهرا، تاکستان و قزوین و به مرکزیت شهر قزوین.

استان قزوین از شمال به استانهای گیلان و مازندران، از خاور به استان تهران، از جنوب به استانهای مرکزی و همدان و از غرب به استان زنجان محدود است.

این استان که از ۳ شهرستان و۱۳ بخش و ۱۲ شهر تشکیل یافته، نیمی کوهستانی و نیمی از دشت و صحرا تشکیل یافته است. نواحی شمالی آن را بخشی از کوهستان البرز تشکیل داده و نواحی مرکزی را دشت هموار بوئین‌زهرا پوشانیده و مناطق جنوبی را کوهستانهای مرتفعی که به کوههای خرقان منتهی می‌گردد، زیر پوشش قرار داده است. کوه سیاهلان با ارتفاع ۴۱۷۵ متر، مرتفع‌ترین کوه این استان بوده و کوههای طالقان (۴۰۵۶ متر)، حسنچال (۳۹۵۰ متر)، رامند (۲۵۸۰ متر) و قراقی (۲۸۹۸ متر) از دیگر کوههای مهم این استان محسوب می‌گردند. رودخانهٔ شاهرود که در کوهستان البرز جریان دارد و همچنین رودخانه‌های شور، آوج و ملاّعلی مهمترین رود این استان بشمار می‌آیند. آب و هوای استان قزوین در کوهستانهای شمالی و جنوبی معتدل مایل به سرد تا سرد و نیمه‌خشک است و در دشت مرکزی معتدل مایل به گرم و خشک می‌باشد.

تقسیمات کشوری
استان قزوین

قزوین	تعدادبخش	تعدادشهر
بوئین‌زهرا (بوئین)	۴	۴
تاکستان	۴	۳
قزوین	۵	۵

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان قزوین
راهنما
مرکزاستان
مرز استان
مرکزشهرستان
مرزشهرستان
مرکزبخش
مقیاس: ۱:۱,۶۰۰,۰۰۰
دریای خزر
اردبیل
گیلان
مازندران
زنجان
قزوین
تهران
مرکزی
همدان
رشت
صومعه‌سرا
مرجقل
گوراب‌زرمیخ
فومن
شفت
سنگر
کوچصفهان
آستانه
اشرفیه
لاهیجان
رودبنه
لنگرود
کومله
رودسر
کلاچای
املش
اطاقور
سیاهکل
احمدسرگوراب
شبخوس لات
رحیم آباد
چابکسر
رامسر
تنکابن
توتکابن
دیلمان
آب بر
چورزق
رودبار
برەسر
دریاچه سد سفیدرود
جیرنده
شاه رود
سیردان
رازمیان
معلم کلایه
سلطانیه
قزوین
طالقان (شهرک)
خرمدره
ابهر
سجاس
آبیک
۳۶°
هشتگرد
نظرآباد
قیدار
تاکستان
ضیاءآباد
اسفرورین
نهاوند
شال
شور
دانسفهان
بوئین
اشتهارد
آوج
دمق
رزن
مأمونیه
قروه‌درجزین
رازقان
نوبران
کبودرآهنگ
فامنین
لالجین
بهار
قهاوند
قره‌چای
کمیجان
همدان
فرمهین
تویسرکان
۵۰°

استان قم

کوچک‌ترین استان ایران در مرکز شمالی کشور، مشتمل بر شهرستان قم و ۴ بخش و ۳ شهر و به مرکزیت شهر قم.

استان قم از شمال به استان تهران، از خاور به استان سمنان و دریاچهٔ نمک، از جنوب به استانهای اصفهان و مرکزی و از غرب به استان مرکزی محدود است. حاشیه‌های شمالی و جنوبی این استان راکوههای نه‌چندان بلندی فراگرفته و نواحی مرکزی و خاوری آن را دشت همواری که به دشت کویر منتهی می‌گردد زیر پوشش قرار داده است. کوه پلنگ‌آبی با ارتفاع ۳۱۵۴ متر در جنوب بلندترین کوه این استان است و کوههای خستک (۲۷۵۶ متر)، کوه گلستان (۱۸۱۷ متر) و کوه کوربلاغ (۱۹۴۰ متر) از دیگر کوههای مهم این استان بشمار می‌روند. دریاچهٔ نمک واقع در مرز خاوری و دریاچهٔ حوض سلطان در شمال از چشمگیرترین عوارض طبیعی استان قم محسوب می‌گردند و رودهای قمرود و قره‌چای عمده‌ترین و مهمترین رودهای آن بشمار می‌آیند.

آب و هوای استان قم گرم و خشک است.

تقسیمات کشوری
استان قم

قم	تعدادبخش	تعدادشهر
قم	۴	۳

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان قم
راهنما
مرکزاستان
مرز استان
مرکزشهرستان
مرزشهرستان
مرکزبخش
مقیاس: ۱:۱,۲۵۰,۰۰۰
قم
تهران
سمنان
مرکزی
اصفهان
دریاچه حوض سلطان
دریاچه‌نمک
قره چای
قم رود
جاجرود
شور
کهک
جعفریه
دستجرد
ساوه
تفرش
آشتیان
رازقان
مأمونیه
جوادیه
قره‌چای
کویرمیغان
دلیجان
محلات
نیاسر
کاشان
آران‌وبیدگل
ابوزیدآباد
قمصر
۵۰°
۵۲°
۳۴°

استان کردستان

استانی در غرب ایران، مشتمل بر شهرستانهای بانه، بیجار، دیواندره، سقز، سنندج، قروه، کامیاران و مریوان و به مرکزیت شهر سنندج.

این استان از شمال به استان آذربایجان غربی، از شمال خاوری و خاور به استانهای زنجان و همدان، از جنوب خاوری و جنوب به استانهای همدان و کرمانشاه و از غرب به کشور عراق محدود است.

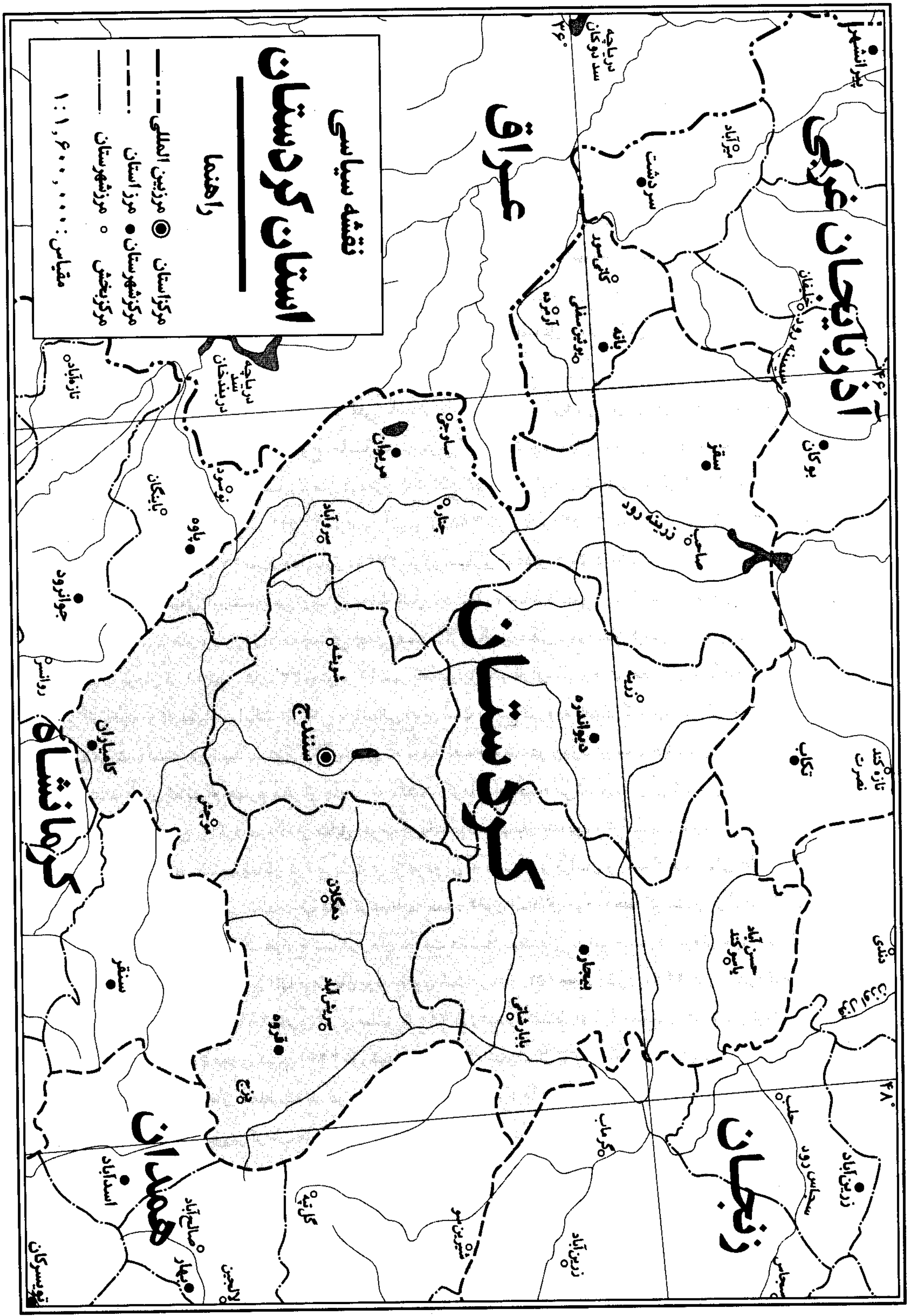
استان کردستان سرزمینی است کوهستانی با کوههای مرتفعی چون کوه شاهو (۳۳۹۰ متر) بعنوان بلندترین کوه استان و کوههای چهل‌چشمه (۳۱۳۷ متر)، حسین‌بک (۳۰۹۱ متر)، پنجه‌علی (۲۸۶۰ متر)، سراج‌الدین (۲۸۳۶ متر)، مسجدمیرزا (۳۰۵۹ متر)، تبریزخاتون (۲۷۳۷ متر) و کوه یوسف سیاه (۲۵۵۰ متر) از جمله مهمترین کوههای این استان محسوب می‌گردند. استان کردستان که از ریزش‌های آسمانی نسبتاً قابل توجهی برخوردار است رودخانه‌های فراوانی دارد که رودهای قشلاق، گاوه، قزل‌اوزن، چم‌گران، سیروان، چم دهگلان و چم‌تلوار از عمده‌ترین آنها محسوب می‌گردند. آب و هوای استان کردستان معتدل مایل به سرد و نیمه‌مرطوب تا نیمه‌خشک است. استان کردستان از ۸ شهرستان، ۲۳ بخش و ۱۲ شهر تشکیل یافته است.

تاریخچه – اصطلاح کردستان ظاهراً به زمان سلجوقیان بازمی‌گردد تا نواحی کردنشین از دیگر نواحی ولایت جبال متمایز گردد. مرکز کردستان در آغاز شهر بهار بود. بعدها به چمچال انتقال یافت. تا قبل از سال ۱۹۱۴ نواحی کردنشین بین کشورهای ایران و روسیه و عثمانی تقسیم می‌شد. در ایران کردها در استانهای کرمانشاه و نواحی جنوبی استان آذربایجان غربی و نیز نواحی کوهستانی ارومیه ساکن هستند.

تقسیمات کشوری
استان کردستان

کردستان	تعدادبخش	تعدادشهر
بانه	۴	۱
بیجار	۳	۲
دیواندره	۲	۱
سقز	۲	۱
سنندج	۲	۱
قروه	۴	۳
کامیاران	۲	۱
مریوان	۴	۲

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان کردستان
راهنما
مرکز استان
مرکز شهرستان
مرکز بخش
مرزبین المللی
مرز استان
مرز شهرستان
عراق
آذربایجان غربی
کردستان
کرمانشاه
همدان
زنجان
سنندج
مریوان
سقز
بانه
بیجار
قروه
کامیاران
دیواندره
بوکان

استان کرمان

دومین استان بزرگ کشور بعد از استان خراسان، کرمان نام دارد. این استان که در مرکز جنوب خاوری ایران جای دارد، مشتمل است بر شهرستانهای بافت، بردسیر، بم، جیرفت، راور، رفسنجان، زرند، سیرجان، شهربابک، کرمان و کهنوج و به مرکزیت شهر کرمان.

استان کرمان از شمال به استانهای یزد و خراسان، از خاور به استان سیستان و بلوچستان، از جنوب به استان هرمزگان و از غرب به استانهای فارس و یزد محدود است.

بخش عمدهٔ این استان راکوهستانهای مرتفعی مانند ارتفاعات کوهبنان، کوههای جوپار، هزار، جبال، بارز و لاله‌زار در بر گرفته و دشتهای نسبتاً هموار خاور کهنوج، حاشیهٔ جنوب غربی کویر لوت و دشتهای سیرجان و شهربابک بقیهٔ استان را به خود اختصاص داده‌اند. بلندترین کوه استان کرمان کوه هزار به ارتفاع ۴۴۵۶ متر است و کوههای کلاغن (۴۲۳۳ متر)، گلچین (۴۰۹۳ متر)، جوپار (۴۱۳۵ متر)، لاله‌زار (۴۳۵۱ متر)، بحرآسمان (۳۸۸۶ متر)، پشم (۳۸۱۳ متر)، درارسو (۳۵۴۵ متر)، خورین (۳۴۴۳ متر)، باغ برج (۳۷۱۵ متر)، جبال بارز (۳۷۴۱ متر) و بسیاری کوههای دیگر که ارتفاع آنها بالاتر از ۳۰۰۰ متر است از جمله مهمترین کوههای آن بشمار می‌آیند. رودخانهٔ هلیل‌رود تنها رودخانهٔ دائمی این استان بوده و رودهای تهرود و آب‌پخشان و کبوترخان و شورزرند که جملگی فصلی هستند، از دیگر رودهای مهم استان کرمان محسوب می‌گردند.

استان کرمان از ۱۱ شهرستان، ۳۳ بخش و ۴۴ شهر تشکیل یافته و دارای آب و هوای معتدل و خشک است.

تاریخچه -کارمانیا، که ایالت تاریخی و باستانی ایران است به پنج کوره به نامهای کرمان، سیرجان، جیرفت، بم و نرماشیر تقسیم می‌شده است. در کتیبهٔ بیستون نام آن بصورت یوتیه آمده است. در روزگار ساسانیان فرمانروای کرمان را شاه می‌نامیدند. چنان که بهرام چهارم پیش از جلوس به سلطنت، کرمانشاه نامیده می‌شد و مرکز آن شیرجان‌شهر (سیرجان) بود. در سال ۲۹ هجری قمری یزدگرد سوم که از مقابل اعراب گریخته بود به کرمان پناه برد و توانست از آنجا به خراسان فرار کند. پس از آن که کرمان به تصرف مسلمانان درآمد بسیاری از مردم آن به سیستان و خراسان و یا به کوهستانهای اطراف گریختند و همچنان بر دین زرتشت باقی ماندند. ساکنان کوهستانها حدود ۳ قرن استقلال خود را حفظ کردند. چون کرمان از مرکز خلافت مسلمین بسیار دور بود، پناهگاه خوارج شد. در زمان خلافت عبّاسیان نهضتهای ایرانی چندی در کرمان خودنمائی کرد و از آنها سلسله‌هائی برخاست که نخستین آنها صفاریان بود. یعقوب لیث در سال ۲۵۳ هجری قمری (۲۴۵ خورشیدی) کرمان را تصرف کرد ولی با مرگ عمرولیث (۲۸۹ هجری قمری مطابق با ۲۸۰ خورشیدی) تسلط دوبارهٔ عبّاسیان آغاز شد و کرمان رو به هرج و مرج نهاد. در سال ۳۵۷ هجری قمری (۳۴۶ خورشیدی)، کرمان به تصرف آل بویه درآمد. غزنویان در سال ۴۲۴ هجری قمری (۴۱۱ خورشیدی) بر کرمان مسلط شدند. در دوران حکومت سلاجقهٔ کرمان (۴۳۳ تا ۵۸۳ هجری قمری، مطابق ۴۲۰ تا ۵۶۵ خورشیدی)، آرامش نسبی بر کرمان حاکم گردید و حتی رونق یافت. در سال ۵۸۱ هجری قمری (۵۶۳خورشیدی) غزها بر کرمان استیلا یافتند و کردان شبانکاره نیز سربرافراشتند و بردسیر را تصرف کردند. در سال ۶۰۰ هجری قمری (۵۸۲ خورشیدی) سعد زنگی بر کرمان مسلط شد و بدنبال آن خوارزمشاهیان کرمان را تصرف کردند. کرمان خوشبختانه از حملهٔ مغولان در امان ماند ولی بعداً عرصهٔ منازعهٔ افراد خاندان آل مظفر شد و پس از تیموریان سلسله‌های قراقوینلو و آق‌قوینلو کرمان را تصرف

نمودند.

شاه اسماعیل اول صفوی در سال ۹۰۸ هجری قمری (۸۸۰ خورشیدی) کرمان را از تصرف آخرین امیرآق‌قوینلو خارج کرد و تا پایان دورهٔ صفویه در آرامش و آسایش بسر برد. گنجعلی خان حاکم معروف شاه عبّاس اول صفوی اقدامات عمرانی زیادی در کرمان نمود و چندین کاروانسرا و بازار در آن بنا نهاد. محمود افغان در سال ۱۱۳۳ هجری قمری (۱۰۹۹ خورشیدی) به کرمان تاخت و پس از نادرشاه افشار دوباره گرفتار هرج و مرج شد و افغانها و بلوچ‌ها آن را غارت کردند. کریم‌خان زند کرمان را از چنگ غاصبان خارج نمود ولی بر افتادن زندیه با بزرگترین مصیبت کرمان مصادف گردید و آغامحمدخان قاجار به تلافی همدستی کرمانی‌ها با لطفعلی‌خان زند بیست هزار زن و کودک را به بردگی گرفت و ۳۵۰۰۰ مرد راکور کرد. پس از آغامحمدخان به مرور آرامش بر کرمان حکمفرما شد که تا امروز ادامه دارد.

تقسیمات کشوری
استان کرمان

کرمان	تعدادبخش	تعدادشهر
بافت	۳	۴
بردسیر	۱	۳
بم	۴	۴
جیرفت	۴	۳
راور	۲	۱
رفسنجان	۴	۵
زرند	۲	۴
سیرجان	۱	۳
شهربابک	۱	۲
کرمان	۶	۱۱
کهنوج	۵	۴

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان کرمان
راهنما
مرکزاستان
مرزبین المللی
مرکزشهرستان
مرز استان
مرکزبخش
مرزشهرستان
مقیاس: ۱:۴,۵۰۰,۰۰۰
اصفهان
خراسان
یزد
کرمان
فارس
هرمزگان
سیستان و بلوچستان
کویرلوت
دریای عمان
تنگه هرمز
عمان
امارات متحده عربی
افغانستان
بیرجند
اسدیه
خوسف
سربیشه
رودشور
شوسف
نهبندان
خرانق
اشکذر
یزد
تفت
مهریز
نیر
بهاباد
بافق
کوهبنان
زاور
زرند
هجدک
بهرمان
انار
چترود
شهداد
رفسنجان
کرمان
کشکوئیه
ماهان
شهربابک
گلباف
بردسیر
راین
هرات
سیرجان
رابر
بافت
درب بهشت
بم
فهرج
رستم آباد
محمدآباد ریگان
جبال بارز
هلیل رود
جیرفت
عنبرآباد
ارزوئیه
فاریاب
رودبار
کهنوج
قلعه گنج
منوجان
نصرت آباد
گل موزتی
رود بمپور
هامون جازموریان
دریاچه طشک
دریاچه بختگان
مشکان
نیریز
رونیز
استهبان
ششده
فسا
نوبندگان
زاهدشهر
داراب
قطب آباد
حاجی آباد
رستاق
دوبرجی (فورگ)
عکس رستم
شور
فارغان
جویم
زیارت علی
فین
دهبارز
میناب
بندرعباس
جزیره هرمز
قشم
جزیره لارک
سوزا
جزیره هنگام
سندرک
سیریک
انگهران (گوهران)
جکین
خلیج جاسک
بندر جاسک
شرقی جاسک
بنت
۵۶°
۵۸°
۶۰°
۵۴°
۳۲°
۳۰°
۲۸°
۲۶°

استان کرمانشاه

استانی در غرب ایران، مشتمل بر شهرستانهای اسلام‌آباد غرب، پاوه، جوانرود، سرپل‌ذهاب، سنقر، صحنه، قصرشیرین، کرمانشاه، کنگاور، گیلانغرب و هرسین و به مرکزیت شهر کرمانشاه.

استان کرمانشاه از شمال به استان کردستان، از خاور به استانهای همدان و لرستان، از جنوب به استان ایلام و از غرب به کشور عراق محدود است.

این استان که از ۱۱ شهرستان، ۲۵ بخش و ۲۰ شهر تشکیل یافته است، سرزمینی است با کوههای مرتفع و دشتهای پهناور و پرآب و حاصلخیز. کوه شاهو با ارتفاع ۳۳۹۰ متر بلندترین کوه استان است و کوههای پرّو (۳۳۵۷ متر)، دالاخانی (۳۳۵۰ متر)، امروله (۳۲۰۳ متر) و بسیاری کوههای دیگر که ارتفاع آنها از ۲۵۰۰ متر بالاتر است از دیگر کوههای مهم این استان محسوب می‌گردند. دشتهای هرسین، کنگاور و ماهیدشت از جمله دشتهای عمدهٔ استان کرمانشاه بوده و آب و هوای آن معتدل و نیمه‌خشک است. رودهای قره‌سو، گاماسیاب، دینور، گاوه‌رود و نرمکان از عمده‌ترین رودهای این استان بشمار می‌آیند.

تقسیمات کشوری
استان کرمانشاه

کرمانشاه	تعدادبخش	تعدادشهر
اسلام‌آبادغرب	۴	۲
پاوه	۳	۴
جوانرود	۳	۳
سرپل ذهاب	۱	۱
سنقر	۱	۱
صحنه	۲	۱
قصرشیرین	۲	۲
کرمانشاه	۴	۲
کنگاور	۱	۱
گیلانغرب	۲	۱
هرسین	۲	۲

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان کرمانشاه
راهنما
مرکزاستان
مرزبین المللی
مرکزشهرستان
مرز استان
مرکزبخش
مرزشهرستان
مقیاس: ۱:۱,۶۰۰,۰۰۰
کردستان
همدان
لرستان
ایلام
عراق
کرمانشاه
سنندج
شویشه
سروآباد
دهگلان
سریش‌آباد
گل‌تپه
قروه
دزج
موچش
صالح‌آباد
اسدآباد
دریاچه سد دربندخان
نوسود
پاوه
باینگان
جوانرود
روانسر
کامیاران
سنقر
میان راهان
کنگاور
صحنه
فرسفج
فیروزان
کاماسیاب
بیستون
هرسین
هفت‌چشمه
نورآباد
تازه‌آباد
کوزران
قره سو
قصرشیرین
سرپل‌ذهاب
گهواره
گرند
رباط
کرمانشاه
اسلام‌آبادغرب
گیلان غرب
هلشی
حمیل
سرمست
زرنه
ایوان
سومار
سرابله
توحید
چوار
ایلام
لومار
سیمره
گراب
کوهدشت
سراب دوره
محمودوند
فیروزآباد
دیالی
سد دیالی
۳۴°
۴۶°
۴۸°

استان کهگیلویه و بویراحمد

استانی در مرکز جنوب غربی ایران، مشتمل بر شهرستانهای بویراحمد، کهگیلویه و گچساران و به مرکزیت شهر یاسوج. استان مزبور از ۳شهرستان، ۱۲ بخش و ۸شهر تشکیل یافته است. این استان از شمال به استان چهارمحال و بختیاری، از شمال خاوری به استان اصفهان، از خاور و جنوب خاوری به استان فارس، از جنوب به استان بوشهر واز غرب به استان خوزستان محدود است. اراضی استان کهگیلویه و بویراحمد کوهستانی است و کوه دنا با ارتفاع ۴۴۰۹ متر، بلندترین کوه آن محسوب می‌گردد و کوههای شورم (۳۰۸۱ متر)، نیل (۳۴۱۵ متر)، سفید (۳۱۰۲ متر)، حجال (۴۲۶۲ متر) و کوه منگشت (۳۶۱۴ متر) از دیگر کوههای مرتفع این استان بشمار می‌آیند. استان کهگیلویه و بویراحمد دارای آب و هوای معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک است و رودخانهٔ خراسان یا بشار از مهمترین رودهای آن محسوب می‌گردد.

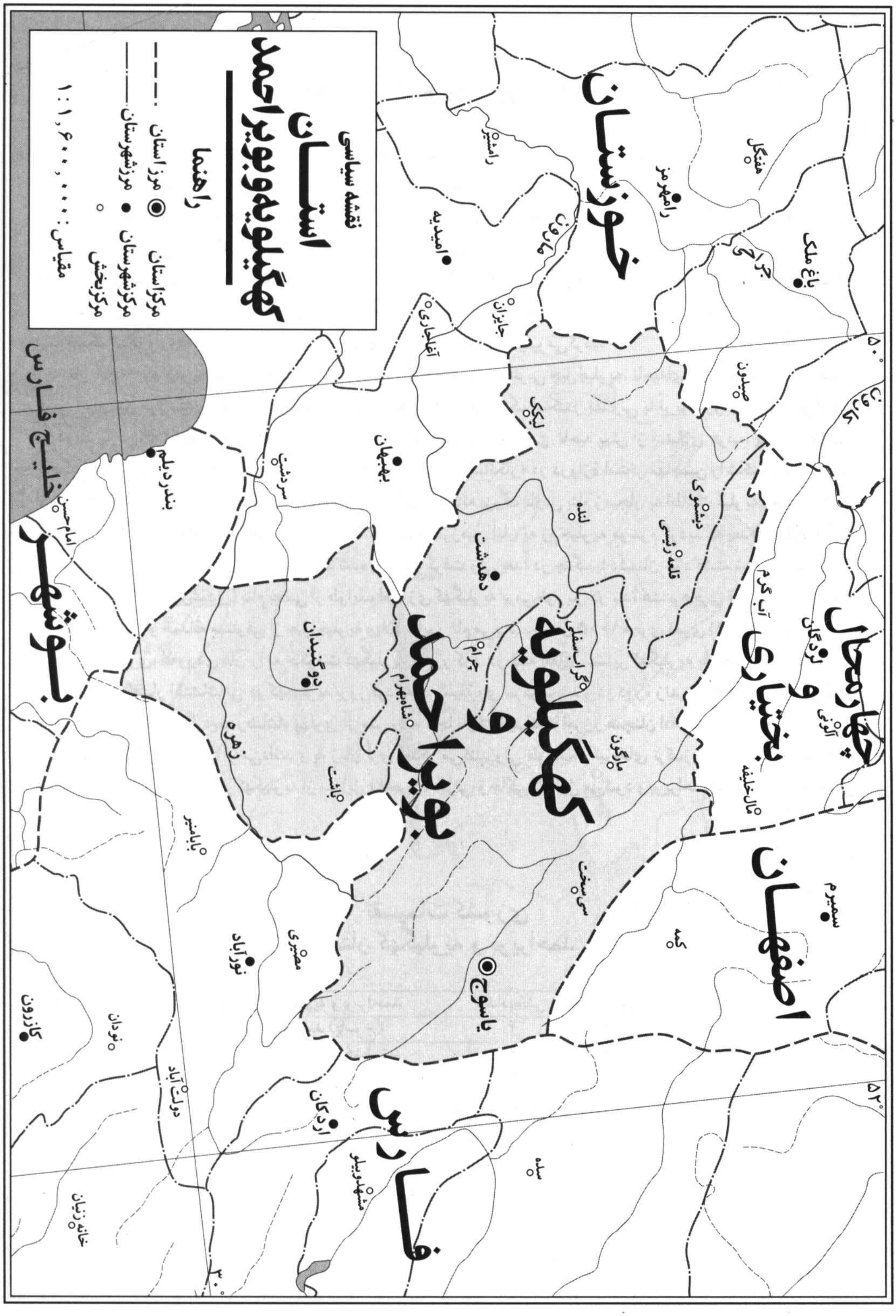
تاریخچه -کهگیلویه یاکوه گیلویه و یاکوه جیلو، یاکوه جیلویه وبه عربی جبل‌جیلویه، ناحیه‌ای است کوهستانی در جنوب غربی ایران بین خوزستان و فارس، در ناحیهٔ لُر بزرگ. نخستین بار در جنگ اسکندر مقدونی با آریو بارزانس و عشایر اوکیان در دربند پارس، ۲۰کیلومتری شمال خاوری بهبهان، از آن یاد شده است. این ناحیه پیش از استیلای عرب، یکی از نواحی پنجگانهٔ فارس بشمار می‌رفت. در حملهٔ اعراب گروهی از طوایف شبانکاره در دروازهٔ استخر مهاجمین را شکست دادند. پیش از سال ۲۲۶ هجری قمری (۲۱۹ خورشیدی)، یکی از قبایل پنجگانه بزرگ فارس بنام زمیجان به اطاعت گیلویه (جیلویه) نامی که از کورهٔ استخر (اصطخر) به محل آنان رفته بود، درآمد و سرزمین آنان به زم جیلویه موسوم گردید که بعدها به کوه جیلویه نامیده شد. کار جیلویه که بر زم‌جیلویه مسلط شده بود، بالا گرفت ولی بعداً در جنگ با دشمنان خود کشته شد. در سال ۵۵۰ هجری قمری (۵۳۳ خورشیدی) بنام بعضی از طوایف امروزی کهگیلویه برمی‌خوریم. در سدهٔ هشتم هجری قمری، ابن بطوطه از این ناحیه گذشت و حمدالله مستوفی از جبل جیلویه وبلاد شاپور نام می‌برد. در سال ۱۰۰۵ هجری قمری (۹۷۵ خورشیدی)، شاه عبّاس اول صفوی، اللهوردی‌خان را به حکومت کهگیلویه مأمور کرد. در فتنهٔ افغان، عشایر کهگیلویه با افغان‌ها جنگیدند. در دورهٔ نادرشاه افشار اغتشاشاتی در کهگیلویه بروز کرد که به وسیلهٔ وی سرکوب شد و در دورهٔ زندیه و قاجاریه، آرامش کامل بر این ناحیه حکمفرما نگردید. رضاشاه پهلوی آرامش را به آنجا بازگردانید که تا امرزو همچنان ادامه دارد.

مردم کهگیلویه، خود را لُر می‌دانند و به زبان لُری گفتگو می‌کنند ولی طوایف و تیره‌های ترک‌زبان قشقائی نیز در این منطقه دیده می‌شوند. ایلات لُرکهگیلویه از سه ایل آغاجری، بابوئی و جاکی تشکیل می‌شود و بویراحمدها تیره‌ای از ایل جاکی هستند.

تقسیمات کشوری
استان کهگیلویه و بویراحمد

کهگیلویه و بویراحمد	تعدادبخش	تعدادشهر
بویراحمد (یاسوج)	۴	۲
کهگیلویه (دهدشت)	۶	۴
گچساران (دوگنبدان)	۲	۲

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان کهگیلویه و بویراحمد
راهنما
مرکز استان
مرز استان
مرکز شهرستان
مرز شهرستان
مرکز بخش
خوزستان
چهارمحال و بختیاری
اصفهان
فارس
بوشهر
کهگیلویه و بویراحمد
خلیج فارس
یاسوج
دهدشت
دوگنبدان
لیکک
لنده
دیشموک
قلعه رئیسی
چرام
مارگون
سی سخت
شاه بهرام
زهره
لنده
بهبهان
امیدیه
رامهرمز
رامشیر
هفتکل
باغ ملک
جایزان
آغاجاری
سردشت
بندر دیلم
امام حسن
بابامنیر
نورآباد
مصیری
کازرون
اردکان
سمیرم
کمه
لردگان
آبنی
آب گرم
مال خلیفه

استان گلستان

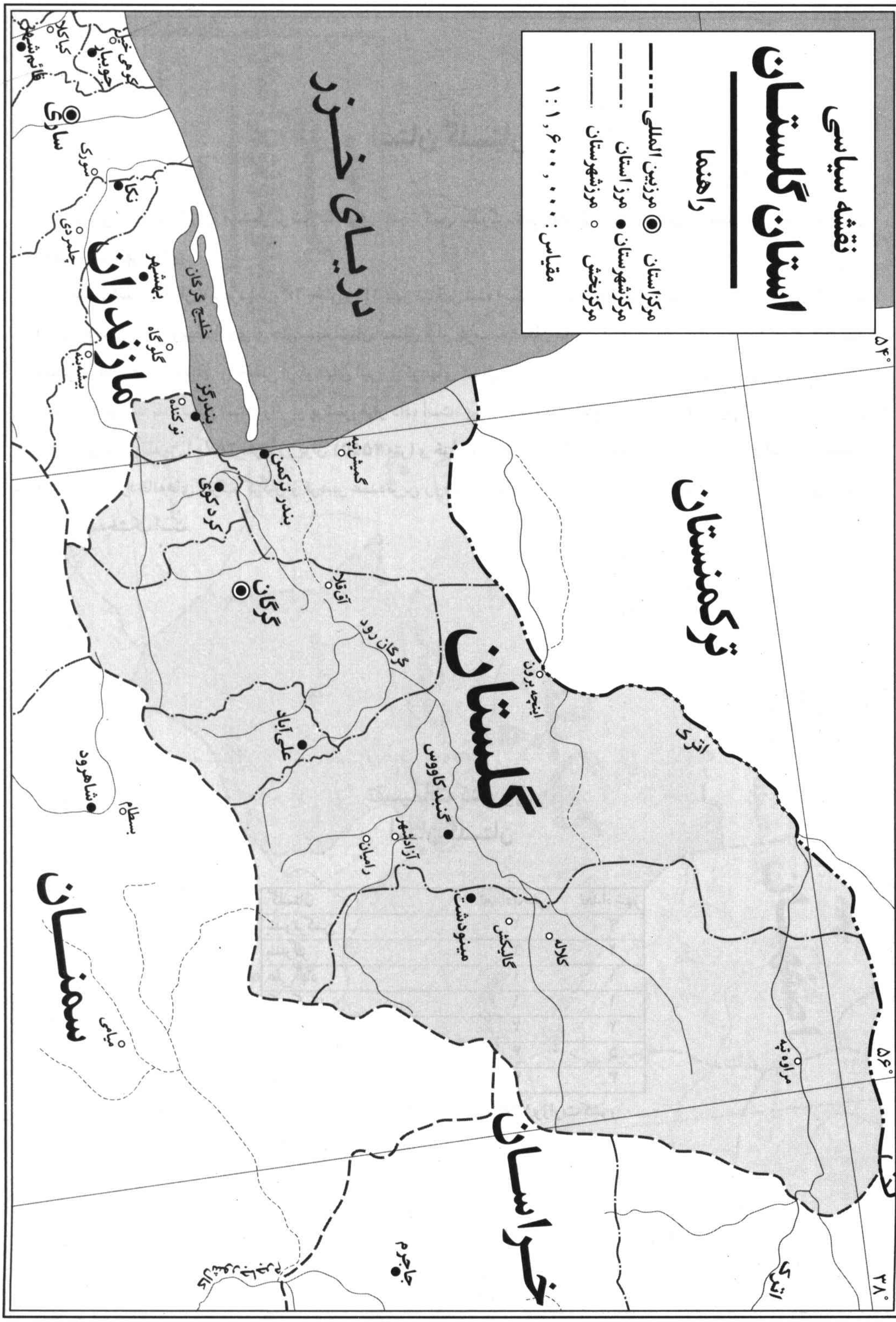
استانی در شمال ایران، مشتمل بر شهرستانهای بندرترکمن، بندرگز، علی‌آباد، کردکوی، گرگان، گنبدکاووس و مینودشت و به مرکزیت شهر گرگان.

استان گلستان که از ۷ شهرستان، ۱۶ بخش و ۱۶ شهر تشکیل شده است، از شمال به کشور جمهوری ترکمنستان، از خاور به استان خراسان، از جنوب خاوری و جنوب به استان سمنان و از غرب به استان مازندران و دریای خزر محدود است. اراضی جنوبی و خاوری این استان را بخشی از کوههای البرز و کوههای شمال خراسان فراگرفته و دشتهای وسیع ترکمن‌صحرا و گرگان حدود ۸۰ درصد بقیهٔ سطح استان را زیر پوشش قرار داده است. پیرگرده‌کوه با ارتفاع ۳۲۰۴ متر بلندترین کوه استان گلستان بوده و کوههای گلدین (۲۵۷۰ متر)، زریوان (۲۵۵۵ متر) و خواجه‌قنبر (۲۵۵۰ متر) از دیگر کوههای مهم این استان بشمار می‌روند و رودخانه‌های اترک، گرگان و قره‌سو عمده‌ترین رودهای استان گلستان محسوب می‌گردند. آب و هوای این استان گرم و نیمه‌خشک است.

تقسیمات کشوری
استان گلستان

گلستان	تعدادبخش	تعدادشهر
بندرترکمن	۲	۲
بندرگز	۲	۲
علی‌آباد	۱	۱
کردکوی	۱	۱
گرگان	۲	۲
گنبدکاووس	۴	۵
مینودشت	۴	۳

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان گلستان
راهنما
مرز بین المللی
مرز استان
مرز شهرستان
مرکز استان
مرکز شهرستان
مرکز بخش
مقیاس ۱:۱٬۰۰۰٬۰۰۰
دریای خزر
ترکمنستان
گلستان
مازندران
سمنان
خراسان
خلیج گرگان
گرگان
بندر ترکمن
بندر گز
نوکنده
کرد کوی
گمیش تپه
آق قلا
گرگان رود
علی آباد
اینچه برون
گنبد کاووس
آزادشهر
رامیان
مینودشت
گالیکش
کلاله
مراوه تپه
اترک
ساری
نکا
بهشهر
گلوگاه
بندر گز
جویبار
شاهرود
بسطام
میامی
جاجرم
۵۴°
۵۵°
۳۸°

استان گیلان

استانی در شمال ایران، مشتمل بر شهرستانهای آستارا، آستانهٔ اشرفیه، املش، بندرانزلی، رشت، رضوانشهر، رودبار، رودسر، سیاهکل، شفت، صومعه‌سرا، طوالش، فومن، لاهیجان، لنگرود و ماسال و به مرکزیت شهر رشت.

استان گیلان از ۱۶ شهرستان، ۴۰ بخش و ۳۶ شهر تشکیل یافته است و از شمال به کشور جمهوری آذربایجان و دریای خزر، از خاور به دریای خزر و استان مازندران، از جنوب به استانهای قزوین و زنجان و از غرب به استان اردبیل محدود ا ست. رشته کوههای البرز نواحی جنوبی و غربی این استان را فراگرفته و جلگهٔ گیلان که از آبرفت رودخانهٔ سفیدرود و چند رود دیگر تشکیل یافته است، نیمی از مساحت استان را زیر پوشش خود قرار داده است. کوه بغروداغ با ارتفاع ۳۱۹۷ متر بلندترین کوه این استان بوده و کوههای حصاربلاغی (۲۹۰۴ متر)، ماسوله‌داغ (۳۰۵۰ متر)، پشته‌کوه (۲۸۶۷ متر)، درفک (۲۶۹۸ متر) و آسمان‌سرا (۲۳۷۵ متر) از دیگر کوههای مهم این استان بشمار می‌آیند. رودخانهٔ سفیدرود، بزرگترین رود استان گیلان بوده و پل‌رود و کرگانرود و آستاراچای نیز از دیگر رودهای این استان محسوب می‌گردند.

استان گیلان یکی از پرآب‌ترین وپربارش‌ترین استانهای کشور می‌باشد. آب و هوای آن در نواحی کوهستانی معتدل تا معتدل مایل به سرد است و در جلگهٔ گیلان و درّهٔ سفیدرود معتدل تا معتدل مایل به گرم می‌باشد و از نظر بارندگی جزء نواحی مرطوب کشور بشمار می‌آید.

تاریخچه - اسناد تاریخی معتبری دربارهٔ گیلان در دست نیست و فقط بعضی از مورخان یونانی از آن به نام سرزمین کادوسیان یاد کرده‌اند.

گیلان از زمان هخامنشیان و ساسانیان همیشه تحت حکومت امرای محلی اداره می‌شد. در دورهٔ اسلامی، مذهب شیعه از طریق طبرستان و مازندران به آنجا نفوذ کرد و باعث روی کار آمدن خاندان ناصروند شد. در این قرنها اطلاعات کمتری دربارهٔ تاریخ این ناحیه در دست است. علویان طبرستان، آل‌زیار، آل‌بویه، بنی‌کاکویه و نیز سلجوقیان بزرگ آن را تحت نفوذ داشتند. در سال ۷۰۶ هجری قمری (۶۸۵ خورشیدی)، ایلخان الجایتو موفق به تصرف گیلان گردید. از سال ۷۶۲ هجری قمری (۷۳۹ خورشیدی) خاندان کارکیا قدرت را در لاهیجان به دست گرفت ولی شاه عبّاس اول صفوی با ضمیمه کردن گیلان به قلمرو صفویه، دست خاندان مزبور را از آنجا کوتاه کرد (۱۰۰۰ هجری قمری مطابق با ۹۷۰ خورشیدی) ناحیهٔ گیلان در گذشته شامل سه ولایت گیلان، دیلم و طالش بود و نخستین کرسی آن دولاب بود که بعداً فومن و سپس لاهیجان جای آن را گرفت. پس از آن که گیلان به تصرف صفویه درآمد، مرکز آن به رشت منتقل شد. پس از انعقاد عهدنامهٔ گلستان و واگذاری قسمتی از طالش به روسیهٔ تزاری، رود آستارا مرز شمالی آن شد.

با وجود آن که موانع طبیعی گیلان را همیشه از هجوم اعراب، ترکان و مغولان حفظ کرده بود اما در سال ۱۰۴۵ هجری قمری (۱۰۱۳ خورشیدی) قزاق‌های روس، رشت را غارت کردند. در سدهٔ نوزدهم میلادی گیلان ابتدا به چهار ناحیه و بعد به پنج ناحیه تقسیم شد که عبارت بودند از رانکوه، لاهیجان، رشت، فومن و گسگرات ولی بومیان گیلان را نسبت به سفیدرود تقسیم می‌کردند و اراضی خاوری سفیدرود را بیه‌پیش و اراضی غرب آن را بیه‌پس می‌نامیدند.

بین سالهای ۱۱۳۶ هجری قمری (۱۱۰۲ خورشیدی) و ۱۱۴۶ هجری قمری (۱۱۱۱ خورشیدی) روسها آن را در تصرف

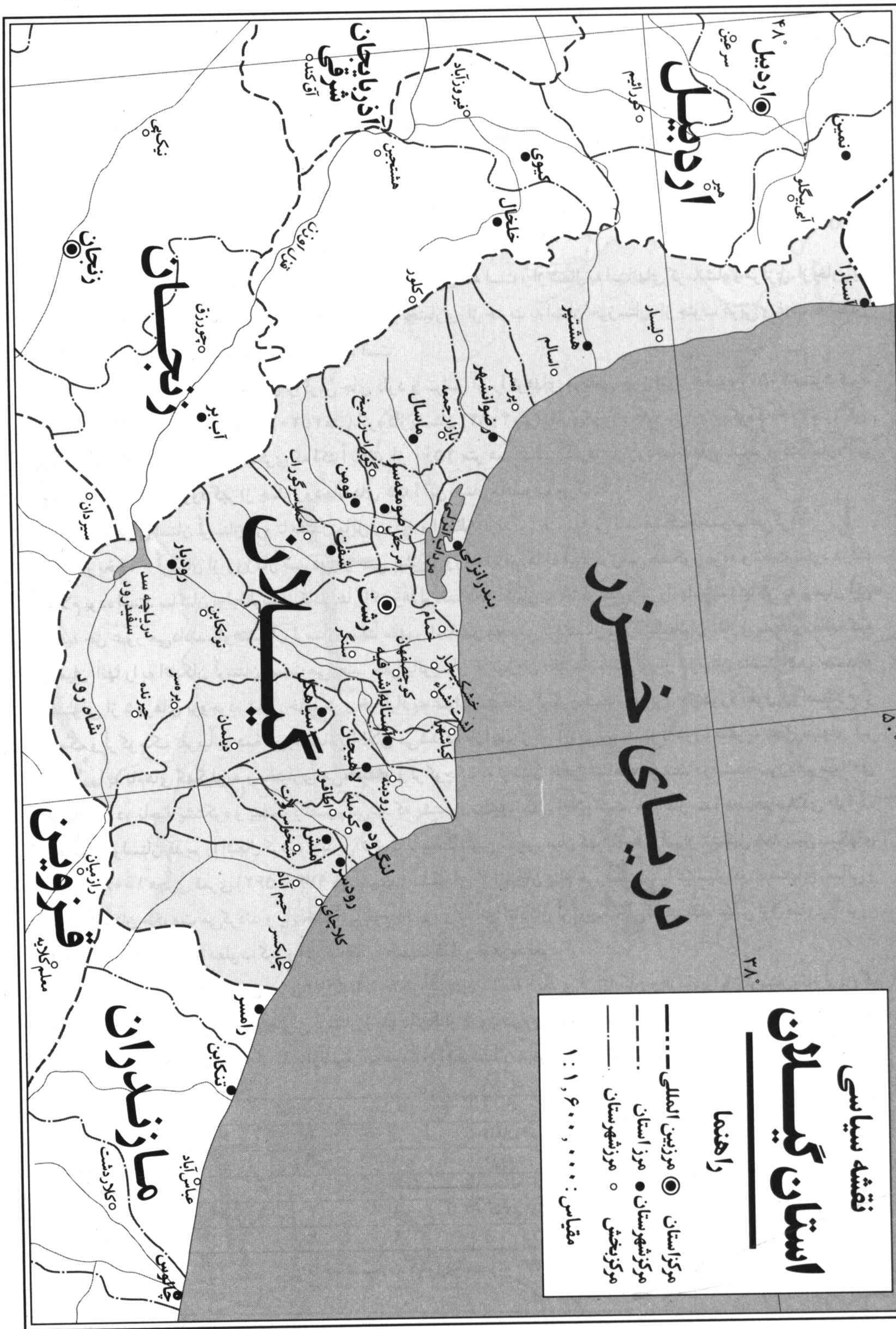
داشتند ولی بعداً آنجا را ترک کردند. مقارن اواخر جنگ جهانی اول میرزاکوچک‌خان جنگلی سر به شورش برداشت ولی دیری نپائید و با کشته شدن میرزاکوچک‌خان غائله ختم گردید.

گیلانی‌ها در انقلاب مشروطه و کوتاه کردن دست استبداد یکی از پیشگامان نهضت آزادی بودند. در جنگ دوم جهانی (سوم شهریور ۱۳۲۰ خورشیدی) گیلان تحت اشغال ارتش سرخ درآمد ولی بعد از پایان جنگ نیروهای شوروی آنجا را تخلیه کردند.

تقسیمات کشوری
استان گیلان

گیلان	تعدادبخش	تعدادشهر
آستارا	۱	۱
آستانه اشرفیه	۲	۲
املش	۲	۱
بندرانزلی	۱	۱
رشت	۶	۶
رضوانشهر	۲	۲
رودبار	۴	۶
رودسر	۴	۵
سیاهکل	۲	۱
شفت	۲	۱
صومعه‌سرا	۳	۲
طوالش (هشتپر)	۳	۱
فومن	۱	۲
لاهیجان	۲	۱
لنگرود	۳	۳
ماسال	۲	۱

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان گیلان
راهنما
مرکز استان
مرکز شهرستان
مرکز بخش
مرز بین المللی
مرز استان
مرز شهرستان
دریای خزر
گیلان
اردبیل
زنجان
قزوین
مازندران
آذربایجان شرقی
رشت
بندرانزلی
لاهیجان
آستارا
تالش
ماسال
فومن
صومعه‌سرا
شفت
رودبار
سیاهکل
لنگرود
رودسر
املش
آستانه اشرفیه
رضوانشهر
رامسر
تنکابن
خلخال

استان لرستان

استانی در مرکز غربی ایران، شامل شهرستانهای ازنا، الیگودرز، بروجرد، پل‌دختر، خرم‌آباد، دلفان، دورود، سلسله و کوهدشت و به مرکزیت شهر خرم‌آباد.

استان لرستان از ۹ شهرستان، ۲۵ بخش و ۱۳ شهر تشکیل یافته است و از شمال به استانهای کرمانشاه و مرکزی، از خاور به استان اصفهان، از جنوب خاوری به استان چهارمحال و بختیاری، از جنوب به استان خوزستان، از جنوب غربی و غرب به استان ایلام و از شمال غربی به استان کرمانشاه محدود است.

استان لُرستان در قلب کوهستان زاگرس جای دارد و سراسر آن را کوههای مرتفعی چون اشترانکوه (۴۰۵۰ متر)، کوه میش‌پرور (۳۵۸۵ متر)، کوه تمندر (۳۵۲۰ متر)، کوه کازینستان (۴۰۸۲ متر)، قاری‌کوه (۳۸۰۰ متر)، سفیدکوه (۳۰۶۰ متر)، کوه رباط (۳۰۶۵ متر) و کوههای دیگری که اکثراً بالاتر از ۲۵۰۰ متر هستند فرا گرفته و رودخانه‌های سیمره، کشگان، آب چول‌هول، رود سزار، رودگهر از جمله رودخانه‌های عمدهٔ این استان محسوب می‌گردند.

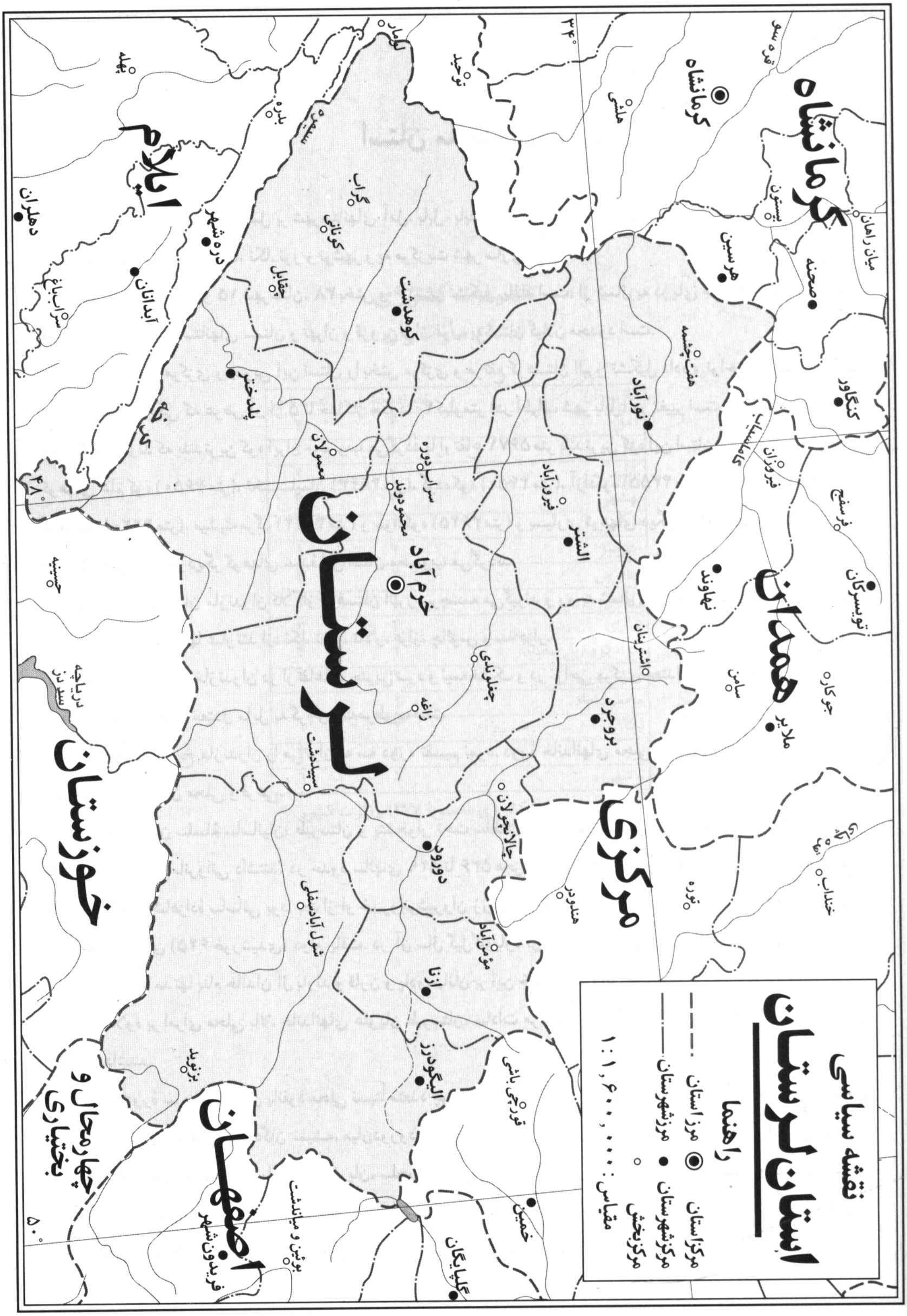
آب و هوای استان لُرستان گرم تا معتدل مایل به گرم و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک محسوب می‌گردد.

تاریخچه – لُرستان از روزگار بس دور و حتی پیش از ورود ایرانی‌ها به این سرزمین مسکون بوده و تحت نفوذ دولت عیلام بوده است. ساکنان اولیهٔ لرستان کاسی‌ها یا کشوها بودند. هخامنشیان به خاطر عبور از راه بابل به اکباتان به بومیان این ناحیه حق عبور می‌دادند. کوهنشینان لرستان موقتاً مقهور اسکندر مقدونی شدند. از دورهٔ ساسانیان آثاری به جای مانده که بومیان آنها را به اتابکان لُرستان نسبت می‌دهند. جغرافیانویسان عرب‌زبان اطلاعات اندکی از لُرستان داشته‌اند. حمدالله مستوفی از شهرهای بروجرد، شاپورخواست و خرم‌آباد به عنوان شهرهای لُرکوچک نام می‌برد. در دورهٔ مغول دو اصطلاح لُر بزرگ و لُرکوچک تقریباً بر همهٔ سرزمینهائی اطلاق می‌شد که طوایف لُر در آن می‌زیستند. تا دورهٔ صفویه سرزمینهای لُر بزرگ را به نام‌های کهگیلویه و بختیاری می‌نامیدند و لُرکوچک به لُرستان خاص شناخته می‌شد. در سدهٔ نوزدهم میلادی لُرستان به دو ناحیه پشتکوه و پیشکوه تقسیم می‌شد که پشتکوه مطابق استان ایلام است. در آغاز سدهٔ هجدهم میلادی طوایف ممسنی شولستان قدیم را اشغال کردند و بدین ترتیب ناحیهٔ لُرنشین سومی میان کهگیلویه و شیراز تشکیل شد. بین سالهای ۵۸۰ تا ۱۰۰۶ هجری قمری (۵۶۲ تا ۹۷۶ خورشیدی) سلسله‌ای از اتابکان بنام خورشیدیان یا عبّاسیان در قسمتهای شمالی و غربی لُرستان حکومت می‌کردند و پایتخت آنها خرم‌آباد بود و به آنها اتابکان لُرکوچک می‌گفتند. شاه عبّاس اول صفوی آخرین فرمانروای لُرکوچک را مغلوب کرد و این منطقه را ضمیمه قلمرو صفویه نمود.

از سال ۵۵۰ تا ۸۲۷ هجری قمری (۵۱۷ تا ۸۰۲ خورشیدی) سلسلهٔ دیگری از اتابکان و فرمانروایان لُرستان، نام لُر بزرگ یا هزاراسپیان بر قسمت شرقی و جنوبی لُرستان (حدود کهگیلویه و بختیاری) حکومت می‌کرده‌اند و پایتختشان شهر ایذج (مال امیر) بوده است. اتابکان لُر بزرگ یا هزاراسپیان به دست ابراهیم سلطان تیموری منقرض گردید.

لرستان	تعدادبخش	تعدادشهر	لرستان	تعدادبخش	تعدادشهر
ازنا	۲	۱	دلفان (نورآباد)	۲	۱
الیگودرز	۳	۱	دورود	۲	۱
بروجرد	۲	۲	سلسله (الشتر)	۲	۱
پل‌دختر	۲	۱	کوهدشت	۴	۳
خرم‌آباد	۶	۲			

مأخذ تقسیمات کشوری، مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان لرستان
راهنما
مرکز استان
مرز استان
مرکز شهرستان
مرز شهرستان
مرکز بخش
لرستان
کرمانشاه
همدان
مرکزی
خوزستان
ایلام
اصفهان
چهارمحال و بختیاری
خرم آباد
بروجرد
الیگودرز
دورود
ازنا
کوهدشت
نورآباد
الشتر
پلدختر
نهاوند
ملایر
تویسرکان
کنگاور
هرسین
صحنه
خمین
گلپایگان
فریدونشهر
دره شهر
آبدانان
دهلران

استان مازندران

استانی در شمال ایران، مشتمل بر شهرستانهای آمل، بابل، بابلسر، بهشهر، تنکابن، جویبار، چالوس، رامسر، ساری، سوادکوه، قائم شهر، محمودآباد، نکا، نور و نوشهر و به مرکزیت شهر ساری.

استان مازندران که از ۱۵ شهرستان، ۳۸ بخش و ۳۶ شهر تشکیل یافته است، از شمال به دریای خزر، از خاور به استان گلستان، از جنوب به استانهای سمنان و تهران و قزوین و از غرب به استان گیلان محدود است.

سراسر نواحی مرکزی و جنوبی این استان را بخش مرکزی و مرتفع کوهستان البرز تشکیل داده و نواحی شمالی را دشت ساحلی نسبتاً باریکی که عرض آن از ۵ تا حداکثر حدود ۴۰کیلومتر (در اطراف شهر بابل) در تغییر است زیر پوشش قرار داده است. کوه دماوند که بلندترین کوه ایران محسوب می‌گردد با ارتفاع ۵۶۷۱ متر بلندترین کوه این استان نیز بشمار می‌آید و کوههای علم کوه (۴۶۵۰ متر)، تخت‌سلیمان (۴۶۴۳ متر)، گرده کوه (۴۴۵۰ متر)، آزادکوه (۴۳۵۵ متر)، چپکرو (۴۳۱۸ متر)، گرمابسر (۴۲۲۰ متر)، میشینه‌مرگ (۴۰۲۲ متر) و سوادکوه (۳۶۲۵ متر) و بسیاری کوههای دیگر که ارتفاعشان جملگی بالاتر از ۳۵۰۰ متر است. از دیگر کوههای عمدهٔ این استان محسوب می‌گردند.

رودخانه‌های استان مازندران کلاً از کوهستان البرز سرچشمه می‌گیرند و رو به شمال روان می‌شوند و به دریای خزر می‌ریزند. مهم‌ترین آنها عبارتند از: نکا، تجن، تالار، هراز، چالوس و سه هزار.

آب و هوای استان مازندران در ارتفاعات جنوبی سرد و نیمه‌خشک و در نواحی مرکزی معتدل و نیمه‌مرطوب و در نواحی شمالی و دشت ساحلی معتدل مایل به گرم و نیمه‌مرطوب است.

تاریخچه - تاریخ مازندران را می‌توان به سه دوره تقسیم نمود. دورهٔ خاندانهای محلی از پیش از اسلام، دورهٔ سادات علوی و دورهٔ خاندان محلی و فرعی.

۱- در برآمدن سلسلهٔ ساسانیان، طبرستان و پتشخوار تحت سلطنت مردی بنام گُشنَسپ بود که نیاکانش از عهد اسکندر مقدونی در آنجا فرمانروائی داشتند. در حدود سالهای ۵۲۹ تا ۵۳۶ هجری قمری (۵۱۳ تا ۵۲۰ خورشیدی) تحت حکومت کاوس یاکیوس شاهزادهٔ ساسانی بود. بعد از او خسروانوشیروان زرمهر به جانشینی وی منصوب شد. خاندان زرمهر تا سال ۶۴۵ هجری قمری (۶۲۵ خورشیدی) دوام یافت. در آن سال گیل‌گاوباره از خاندان ساسانی طبرستان را ضمیمهٔ گیلان کرد. خاندان مزبور تا مدتها بنام خاندان آل باوند و قارن و پادوسبانان بر این خطه فرمانروائی داشتند.

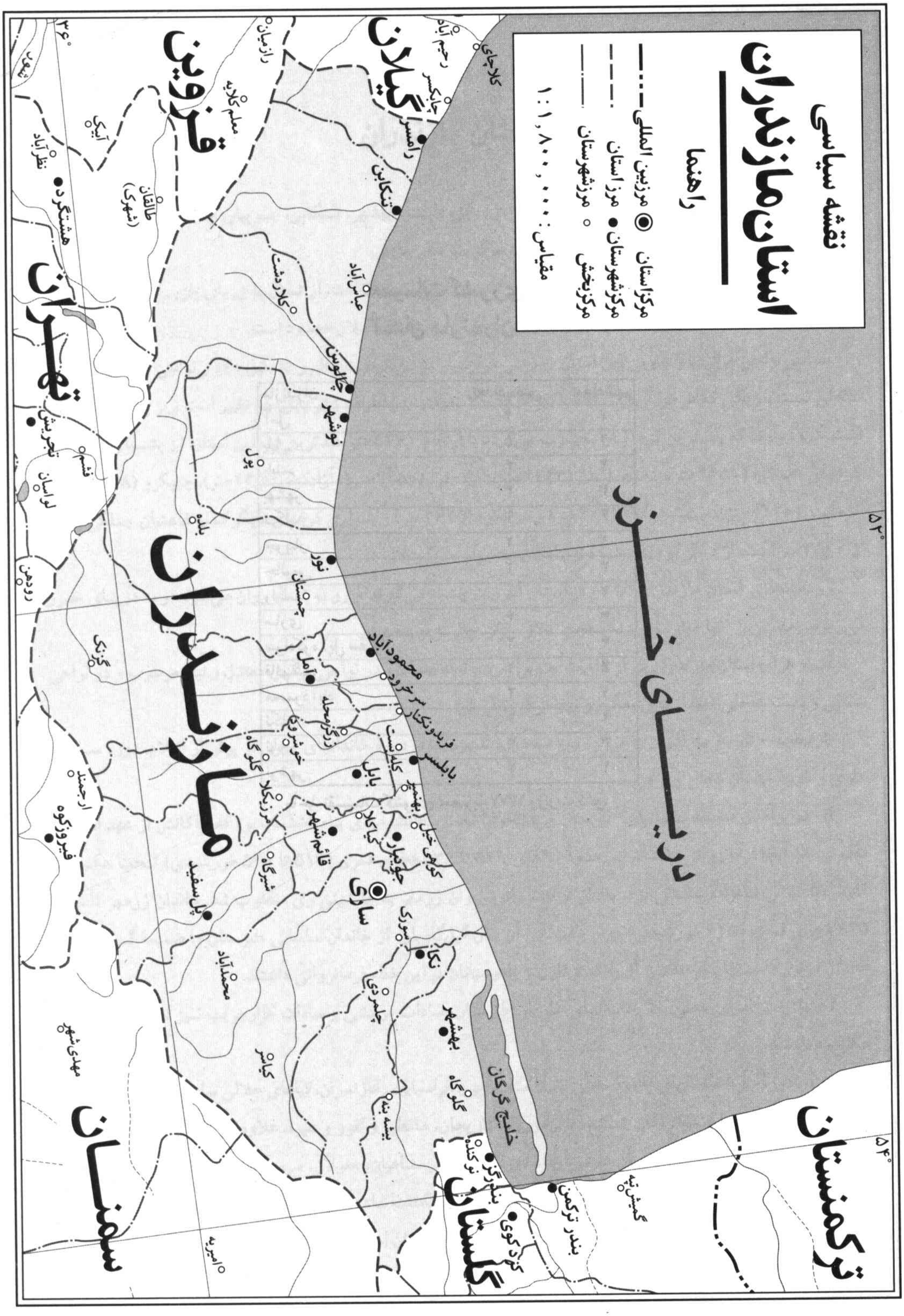
۲- علاوه بر امرای محلی بالا، خاندانهای علویان طبرستان، سادات مرعشی و سادات هزارجریب نیز در این سرزمین حکومت داشتند.

۳- در دورهٔ سوم خاندانهای بانفوذ محلی نسبتاً متعدد چون افراسیابیان مازندران، کیاهای جلالی ساری، خاندان روزافزون سوادکوه، خاندان دیوها و سرکردگان تمیشه، میان‌دورود، لاریجان، مامطیر و لفور و غیره. علاوه بر خاندان و امرای محلی، طاهریان، صفاریان، سامانیان، زیاریان، غزنویان، سلجوقیان، خوارزمشاهیان، مغولان، سربداران، امیر تیمور و صفویان نیز در این خطه حکمفرمائی داشتند ولی تصرف قطعی این ناحیه در زمان سلطنت شاه عبّاس اول صفوی صورت گرفت (۱۰۰۵ هجری قمری مطابق با ۹۷۵ خورشیدی) که بنای نوشهر و کاخ سلطنتی از آن زمان است.

تقسیمات کشوری
استان مازندران

مازندران	تعدادبخش	تعدادشهر
آمل	۲	۲
بابل	۵	۲
بابلسر	۴	۲
بهشهر	۳	۳
تنکابن	۲	۶
جویبار	۲	۱
چالوس	۲	۳
رامسر	۱	۲
ساری	۴	۳
سوادکوه (پل سفید)	۲	۴
قائم شهر	۲	۲
محمودآباد	۲	۱
نکا	۲	۱
نور	۳	۳
نوشهر	۲	۱

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان مازندران
راهنما
مرکز استان ◉ مرزبین المللی
مرکزشهرستان ● مرز استان
مرکزبخش ○ مرزشهرستان
مقیاس ۱:۱,۸۰۰,۰۰۰
دریای خزر
مازندران
گیلان
قزوین
تهران
سمنان
گلستان
ترکمنستان
خلیج گرگان
رامسر
تنکابن
عباس آباد
کلاردشت
چالوس
نوشهر
بل
بلده
نور
چمستان
محمودآباد
آمل
سرخرود
فریدونکنار
بابلسر
بابل
امیرکلا
قائم‌شهر
جویبار
ساری
شیرگاه
پل سفید
نکا
بهشهر
گلوگاه
کیاسر
محمدآباد
گزنک
کلاچای
رحیم آباد
چابکسر
رازمیان
معلم کلایه
آبیک
نظرآباد
طالقان
(شهرک)
هشتگرد
تجریش
فشم
لواسان
رودهن
فیروزکوه
ارجمند
مهدی‌شهر
امیریه
بندر ترکمن
کردکوی
بندرگز
نوکنده
گمیشان
۵۲°
۵۴°
۳۶°

استان مرکزی

استانی در مرکز ایران، مشتمل بر شهرستانهای آشتیان، اراک، تفرش، خمین، دلیجان، ساوه، سربند و محلات و به مرکزیت شهر اراک.

استان مرکزی از شمال به استانهای قزوین و تهران، از شمال خاوری به استان تهران، از خاور به استانهای قم و اصفهان، از جنوب به استانهای اصفهان و لرستان و از غرب به استان همدان محدود است.

این استان که از ۸ شهرستان، ۱۷ بخش و ۲۰ شهر تشکیل یافته است سرزمینی است که دورادور آن را کوه فراگرفته و دشت نسبتاً هموار و پهناوری در مرکز آن جای دارد. کوه سرو با ارتفاع ۳۳۲۴ متر، بلندترین کوه این استان بوده کوههای آلاداغ (۳۲۱۰ متر)، کوه الوند (۳۰۵۶ متر)، کوه هفتادقلّه (۲۷۳۲ متر)، کوه گوجه (۳۱۴۱ متر)، کوه تخت رستم (۲۹۲۰ متر) و کوه خستک (۲۷۷۷ متر) از دیگر کوههای عمدهٔ این استان محسوب می‌گردند. در این استان رودخانهٔ درخور توجهی وجود ندارد و کلیهٔ رودهای آن که خشکرودهائی بیش نیستند به رودخانه‌های شراء و قره‌چای و قمرود که در پیرامون این استان جریان دارند، می‌ریزند.

آب و هوای استان مرکزی معتدل و نیمه‌خشک است.

تقسیمات کشوری
استان مرکزی

مرکزی	تعدادبخش	تعدادشهر
آشتیان	۱	۱
اراک	۳	۴
تفرش	۲	۲
خمین	۲	۱
دلیجان	۱	۲
ساوه	۴	۶
سربند (شازند)	۳	۲
محلات	۱	۲

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان مرکزی
راهنما
مرکزاستان
مرز استان
مرکزشهرستان
مرزشهرستان
مرکزبخش
مقیاس: ۱:۱,۶۰۰,۰۰۰
مرکزی
تهران
قزوین
همدان
قم
اصفهان
لرستان
خوزستان
اسلامشهر
کهریزک
گلستان
رباط کریم
جاجرود
حسن آباد
شور
آوج
رزن
قروه‌درجزین
فامنین
قهاوند
ملایر
بروجرد
چالانچولان
مؤمن آباد
دورود
ازنا
الیگودرز
سپیددشت
شول آبادسفلی
بزنوید
فریدون‌شهر
بوئین و میاندشت
نیاسر
دریاچه حوض سلطان
مأمونیه
رازقان
نوبران
ساوه
قره‌چای
جعفریه
تفرش
کمیجان
دستجرد
قم رود
کهک
فرمهین
آشتیان
خنداب
اراک
کویرمیغان
دلیجان
توره
محلات
شازند
هندودر
خمین
قورچی باشی
۵۰°
۳۴°

استان هرمزگان

استانی در جنوب ایران، مشتمل بر شهرستانهای ابوموسی، بندرعبّاس، بندرلنگه، جاسک، حاجی‌آباد، رودان، قشم و میناب و به مرکزیت شهر بندرعبّاس.

این استان از شمال و شمال خاوری به استان کرمان، از خاور به استان سیستان و بلوچستان، از جنوب به دریای عمان و تنگهٔ هرمز و خلیج فارس، از غرب به استان بوشهر و از شمال و شمال غربی به استان فارس محدود است.

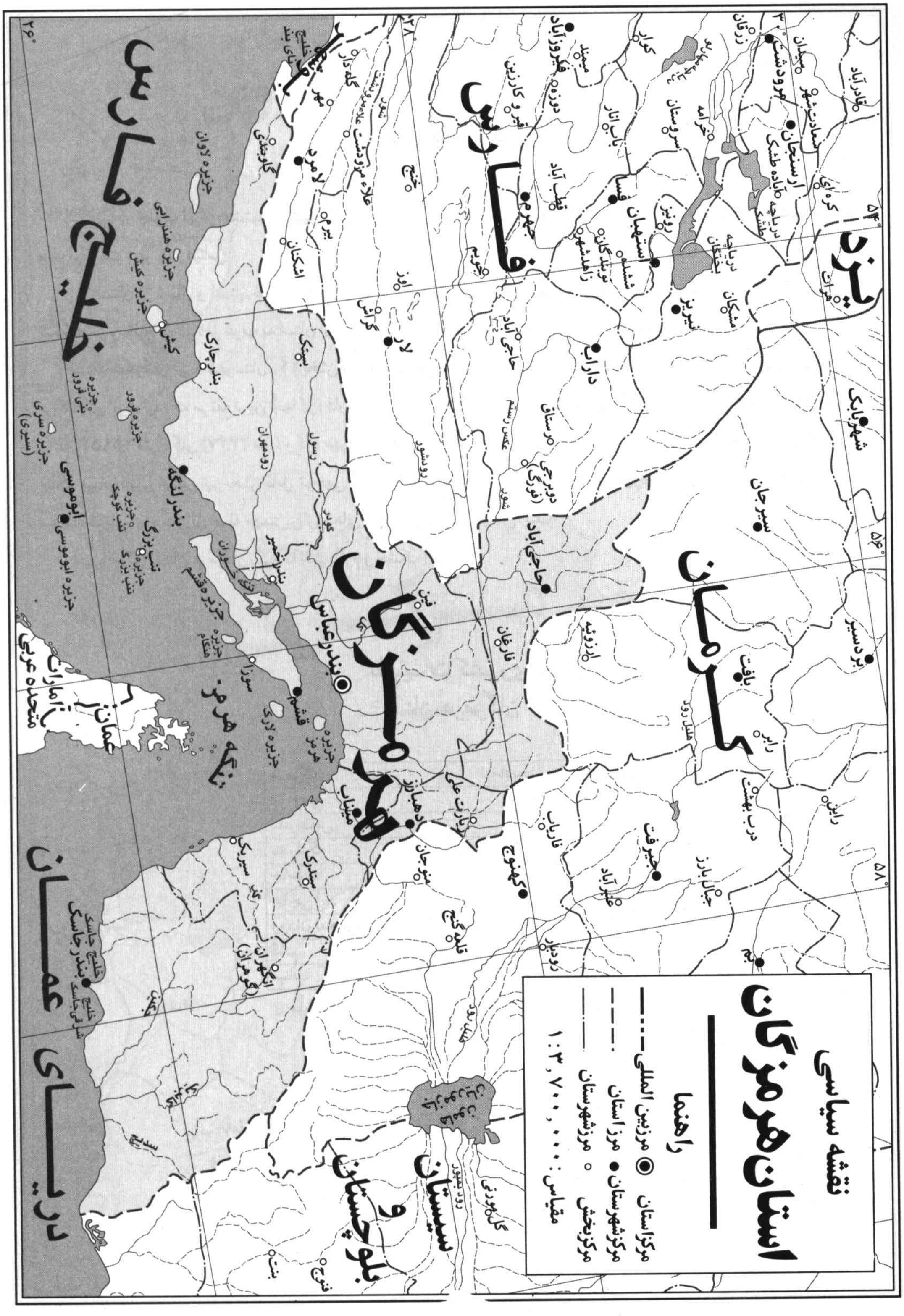
استان هرمزگان از ۸ شهرستان، ۲۱ بخش و ۱۷ شهر تشکیل یافته است و شمال، غرب و شرق آن را کوههای متعدد و پراکنده‌ای پوشانیده که مرتفع‌ترین آنها کوه فارغان به بلندی ۳۲۶۷ متر است. کوههای شاه (۲۷۳۱ متر)، سیرو (۲۹۷۲ متر)، واغان (۲۵۹۵ متر)، گنو (۲۳۴۷ متر) و کوه مهراب (۲۰۴۶ متر) از دیگر کوههای بلند و عمدهٔ این استان محسوب می‌گردند و جلگهٔ میناب، بندرعبّاس نیز بخش قابل توجهی از این استان را فراگرفته است. رودهای مهران، گودر، کل، شور، حسن‌لنگی، میناب، مازابی و جگین از جمله مهمترین رودهای این سرزمین بشمار می‌آیند.

آب و هوای استان هرمزگان، گرم تا خیلی گرم و خشک است.

تقسیمات کشوری
استان هرمزگان

هرمزگان	تعدادبخش	تعدادشهر
ابوموسی	۲	۱
بندرعباس	۳	۳
بندرلنگه	۵	۶
جاسک	۲	۱
حاجی‌آباد	۲	۱
رودان (دهبارز)	۲	۱
قشم	۲	۲
میناب	۳	۲

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان هرمزگان
راهنما
مرز بین المللی
مرز استان
مرز شهرستان
مرکز استان
مرکز شهرستان
مرکز بخش
مقیاس ۱:۳,۷۰۰,۰۰۰
یزد
فارس
کرمان
هرمزگان
سیستان و بلوچستان
خلیج فارس
دریای عمان
تنگه هرمز
عمان
امارات متحده عربی
بندرعباس
قشم
جزیره قشم
جزیره هرمز
جزیره لارک
جزیره هنگام
جزیره کیش
جزیره لاوان
جزیره ابوموسی
جزیره تنب بزرگ
جزیره تنب کوچک
جزیره فرور
جزیره سیری
بندر لنگه
بندر خمیر
بندر جاسک
میناب
حاجی آباد
لار
جهرم
داراب
فسا
استهبان
نی ریز
سیرجان
بافت
جیرفت
کهنوج
بم
شهربابک
رودان
سیریک
کیش
بستک

استان همدان

استانی در مرکز غربی ایران، شامل شهرستانهای اسدآباد، بهار، تویسرکان، رزن، کبودرآهنگ، ملایر، نهاوند و همدان و به مرکزیت شهر همدان.

این استان از شمال به استانهای زنجان و قزوین، از خاور به استان مرکزی، از جنوب به استان لرستان و از غرب به استانهای کرمانشاه و کردستان محدود است.

استان همدان که از ۸ شهرستان، ۲۰ بخش و ۲۰ شهر تشکیل یافته است، نیمهٔ جنوبی آن کوهستانی است و بخش عمدهٔ نواحی شمالی آن از دشت تقریباً هموار و پهناور تشکیل یافته که از شمال به کوههای خرقان و از جنوب به کوهستان الوند محدود است. کوه الوند با ارتفاع ۳۵۸۰ متر بلندترین کوه استان همدان است و کوههای الموقولاغ (۲۹۹۷ متر)، بوقاتی (۲۸۲۶ متر)، گرین (۳۱۸۸ متر)، قشلاق (۲۶۲۶ متر) و قلنجه (۲۶۹۶ متر) از دیگر کوههای عمدهٔ این استان بشمار می‌آیند. آب تویسرکان و رود قره‌چای مهمترین رودهای استان همدان محسوب می‌گردند.

آب و هوای استان همدان معتدل تا معتدل مایل به سرد است و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.

تقسیمات کشوری
استان همدان

همدان	تعدادبخش	تعدادشهر
اسدآباد	۱	۱
بهار	۳	۳
تویسرکان	۲	۲
رزن	۳	۳
کبودرآهنگ	۳	۱
ملایر	۳	۳
نهاوند	۲	۲
همدان	۳	۵

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان همدان
راهنما
مرکز استان
مرکز شهرستان
مرکز بخش
مرز استان
مرز شهرستان
مقیاس: ۱:۱,۶۰۰,۰۰۰
همدان
زنجان
قزوین
کردستان
کرمانشاه
مرکزی
لرستان
همدان
اسدآباد
کبودرآهنگ
رزن
بهار
تویسرکان
ملایر
نهاوند
کنگاور
لالجین
صالح آباد
قهاوند
فامنین
گل تپه
شیرین سو
دمق
قروه درجزین
فرسفج
جوکار
سامن
فیروزان
گاماسیاب
قیدار
زرین آباد
گرماب
بیجار
حسن آباد
یاسوکند
بابارشانی
دهگلان
سریش آباد
قروه
دزج
سنقر
میان راهان
صحنه
بیستون
هرسین
هفت چشمه
تاکستان
ضیاء آباد
اسفرورین
نهاوند
آوج
کمیجان
خنداب
توره
شازند
هندودر
مؤمن آباد
ازنا
دورود
چالانچولان
بروجرد
اشترینان
الشتر
فیروزآباد
چغلوندی
زاغه
خرم آباد
سراب دوره
محمودوند
معمولان
سپیددشت
۴۸°
۳۶°
۳۴°

استان یزد

استانی در مرکز ایران، مشتمل بر شهرستانهای ابرکوه، اردکان، بافق، تفت، صدوق (اشکذر)، مـهریز، مـیبد و یـزد و بـه مرکزیت شهر یزد.

استان یزد از شمال غربی و شمال شرقی به استانهای اصفهان و خراسان، از خاور به استان کرمان، از جنوب و جنوب غربی به استان فارس و از غرب به استان اصفهان محدود است.

این استان که از ۸ شهرستان، ۱۵ بخش و ۱۷ شهر تشکیل یافته است، دشت پهناوری است با کوههای مرتفع و چشمگیری چون شیرکوه با ارتفاع ۴۰۵۵ متر (مرتفع‌ترین کوه استان یزد)، کوه دوبید (۳۱۵۸ متر)، نای‌بند (۳۰۰۹ متر)، بـن‌لخت (۳۰۰۲ متر)، مدوار (۳۲۹۰ متر)، خرانق (۲۶۴۲ متر) و هامانه (۳۰۰۳ متر) و کوههای بسیار دیگری که بطور پراکنده در گوشه و کنار آن دیده می‌شوند.

استان یزد یکی از خشک‌ترین و بی‌آب‌ترین استانهای ایران بوده و جز خشکرودهائی چند که از ارتفاعات اطراف سرازیر می‌گردند، رودخانهٔ قابل توجهی در این استان وجود ندارد.

آب و هوای استان یزد در کوهستان شیرکوه معتدل و در دیگر نواحی آن گرم و خشک است.

تقسیمات کشوری
استان یزد

یزد	تعدادبخش	تعدادشهر
ابرکوه	۲	۱
اردکان	۳	۲
بافق	۲	۲
تفت	۲	۲
صدوق (اشکذر)	۲	۲
مهریز	۲	۳
میبد	۱	۱
یزد	۱	۴

مأخذ تقسیمات کشوری ،مصوبهٔ ۱۳۷۷ وزارت کشور

نقشه سیاسی
استان یزد
راهنما
مرکزاستان
مرز استان
مرکزشهرستان
مرزشهرستان
مرکزبخش
مقیاس: ۱:۳,۲۰۰,۰۰۰
سمنان
دشت کویر
خراسان
اصفهان
یزد
کرمان
فارس
عشق‌آباد
کال شور
۳۴°
بشرویه
طبس
خور
نائین
عقداء
اردکان
خرانق
ورزنه
زاینده رود
میبد
بهاباد
باتلاق گاوخونی
حسین آباد
اشکذر
یزد
خضرآباد
تفت
بافق
مهریز
کوهبنان
راور
نیر
زرند
بهرمان
ابرکوه
انار
آباده
مهرآباد
رفسنجان
اقلید
کشکوئیه
صفاشهر
سوریان
کویرکافتر
رودشادکام
۳۰°
شهربابک
بردسیر
قادرآباد
هرات
درودزن
سعادت‌شهر
کره ای
سیدان
ارسنجان
هرابال
دریاچه طشک
آباده طشک
مرودشت
سیرجان
زرقان
بافت
خانه‌زنیان
مشکان
شیراز
دریاچه بختگان
خرامه
دریاچه مهارلو
نیریز
قره آغاج
سروستان
رونیز
۵۴°
استهبان
۵۶°
۳۲°

جمعیت ایران

جمعیت ایران

به موجب آمار سال ۱۳۷۵، ایران دارای ۶۰،۰۵۵،۴۸۸ نفر جمعیت بوده است که با توجه به وسعت کشور، انبوهش آن به ۳۷ نفر در هر کیلومترمربع می‌رسد.

۳۸/۳۴ درصد جمعیت ایران، روستانشین و ۶۱/۳۱ درصد شهرنشین هستند و بقیه جمعیت را غیرساکن تشکیل می‌دهند.

روستائیان ایران در حدود ۶۵،۰۰۰ روستا بسر می‌برند و شهرنشینان کشور در ۷۰۵ شهر ساکن هستند.

جلگه‌های سواحل شمال، بین رشته کوههای البرز و دریای خزر، استانهای اردبیل، آذربایجان شرقی – غربی و نیمهٔ شمالی زاگرس، سه منطقهٔ پر جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند. ۱۰/۴ درصد جمعیت کشور در جلگه‌های سواحل شمالی (استان‌های گلستان ، مازندران ، گیلان) ، ۱۵/۶۰ درصد در استان‌های اردبیل، آذربایجان شرقی – غربی، کردستان و زنجان سکونت دارند. نیمهٔ شمالی زاگرس و نواحی مرکزی (شامل استان‌های کرمانشاه، همدان، مرکزی، اصفهان، ایلام، لرستان، قم) روی هم رفته ۱۹/۲۰ درصد جمعیت کشور را در خود جای داده‌اند.

دشت‌های لوت و کویر، کم‌جمعیت‌ترین نواحی ایران هستند، در حالی که حدود ۱۸ درصد سطح کشور را فراگرفته‌اند، چیزی معادل یک درصد جمعیت را به خود اختصاص داده‌اند.

جلگهٔ خوزستان، استان فارس، نواحی شمال خاوری استان خراسان و بخش‌های واقع در بین رشته‌کوههای البرز و زاگرس از جمعیت بالنسبه متعادلی برخوردار می‌باشند.

اگرچه به موجب آمار سال ۱۳۷۵ متوسط تراکم جمعیت کشور ۳۷ نفر در هر کیلومترمربع بوده است ولی باید توجه داشت که اختلاف زیادی بین تراکم جمعیت در نقاط مختلف وجود دارد. به طور نمونه تراکم جمعیت در بخش انارک (شمال شرقی استان اصفهان) در حدود یک نفر در هر کیلومترمربع می‌رسد، حال آن که در هر کیلومترمربع استان تهران بیش از ۵۸۲/۲ نفر زندگی می‌کنند.

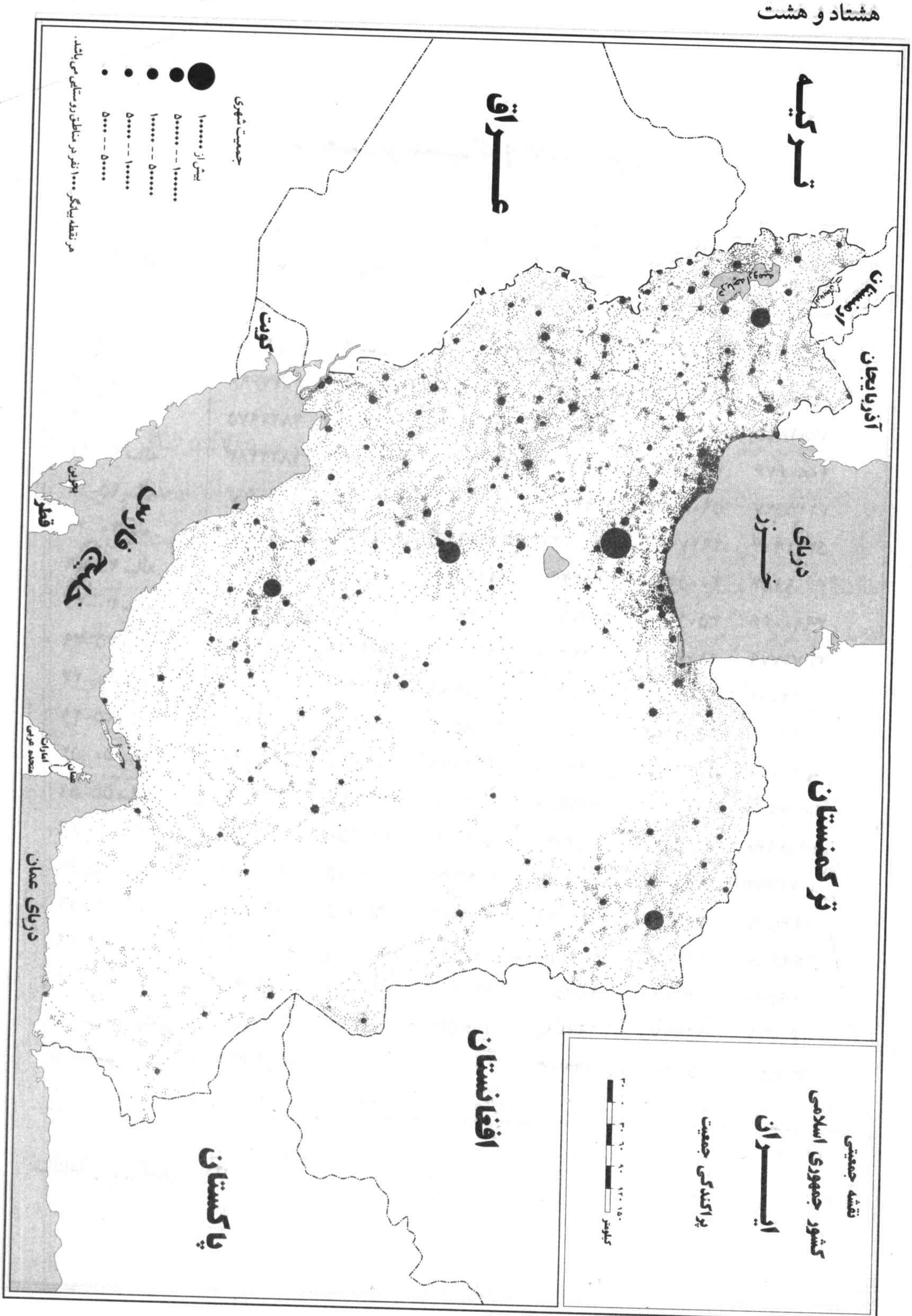
نقشهٔ صفحهٔ ۸۸ پراکندگی جمعیت و وضعیت تراکم ایرانیان را در نواحی مختلف، به خوبی نشان می‌دهد.

همچنین جدول مقابل گویای چگونگی رشد جمعیت کشور در خلال سالهای ۱۳۳۵ تا ۱۳۷۵ می‌باشد.

جمعیت برحسب گروههای سنی

گروه سنی	آبان ۱۳۳۵	آبان ۱۳۴۵	آبان ۱۳۵۵	مهر ۱۳۶۵	مهر ۱۳۷۰	آبان ۱۳۷۵
جمع	۱۸۹۵۴۷۰۴	۲۵۷۸۸۷۲۲	۳۳۷۰۸۷۴۴	۴۹۴۴۵۰۱۰	۵۵۸۳۷۱۶۳	۶۰۰۵۵۴۸۸
۰-۴ ساله	۳۳۴۷۶۹۸	۴۵۵۶۰۳۵	۵۴۲۹۷۱۲	۹۰۴۴۸۲۳	۸۱۴۱۲۸۵	۶۱۶۳۰۲۴
۵-۹ ساله	۲۸۲۲۹۷۵	۴۲۳۲۸۷۰	۵۲۷۶۵۳۳	۷۵۲۵۸۹۴	۹۰۳۵۴۵۸	۸۴۸۱۸۴۵
۱۰-۱۴ ساله	۱۸۲۲۴۸۳	۳۰۹۸۱۰۱	۴۳۰۳۱۱۸	۵۹۰۳۳۰۰	۷۵۴۷۱۳۱	۹۰۸۰۶۷۶
۱۵-۱۹ ساله	۱۴۲۰۵۲۴	۲۱۸۰۸۸۷	۳۶۰۰۲۶۵	۵۱۹۲۲۰۲	۵۹۰۸۹۰۳	۷۱۱۵۵۴۷
۲۰-۲۴ ساله	۱۴۹۷۱۷۸	۱۷۲۲۶۷۳	۲۷۹۲۲۱۵	۴۱۹۳۷۲۴	۴۹۴۷۲۶۰	۵۲۲۱۹۸۲
۲۵-۲۹ ساله	۱۵۱۷۸۰۲	۱۶۹۸۸۸۴	۲۱۱۱۵۸۵	۳۶۵۲۲۹۷	۴۰۰۵۲۷۸	۴۷۰۹۱۵۴
۳۰-۳۴ ساله	۱۳۸۶۳۷۳	۱۷۲۲۵۴۶	۱۷۰۶۹۹۷	۲۹۲۷۹۸۳	۳۵۰۴۲۲۰	۳۹۸۰۰۶۶
۳۵-۳۹ ساله	۱۰۸۴۶۹۸	۱۴۶۱۴۱۱	۱۶۲۶۶۱۹	۲۱۱۷۲۱۱	۲۸۶۶۶۶۹	۳۵۷۱۷۷۹
۴۰-۴۴ ساله	۸۶۲۷۴۳	۱۳۶۰۴۵۸	۱۶۶۸۶۸۵	۱۶۵۵۳۵۱	۲۰۳۷۴۷۷	۲۸۱۲۰۸۶
۴۵-۴۹ ساله	۷۷۷۵۶۵	۸۶۶۴۴۶	۱۳۸۹۴۶۵	۱۵۸۵۳۹۸	۱۵۷۷۹۸۳	۲۰۱۳۰۴۰
۵۰-۵۴ ساله	۶۶۸۸۶۸	۷۶۷۳۱۲	۱۳۲۹۰۴۹	۱۵۹۹۰۱۸	۱۵۷۰۶۲۲	۱۵۲۹۰۷۸
۵۵-۵۹ ساله	۵۵۴۷۵۲	۴۳۷۰۹۴	۷۰۳۸۸۷	۱۳۳۷۷۴۶	۱۴۴۲۹۲۹	۱۳۶۶۷۲۸
۶۰-۶۴ ساله	۴۳۲۳۷۳	۶۹۰۹۵۶	۵۸۴۱۴۴	۱۱۸۴۶۳۲	۱۳۰۳۳۹۰	۱۳۸۲۹۴۶
۶۵-۶۹ ساله	۳۰۲۷۸۲	۳۵۲۱۷۵	۳۴۷۲۳۸	۵۷۳۷۹۶	۸۸۵۰۷۷	۱۰۷۶۳۷۳
۷۰-۷۴ ساله	۱۹۶۸۷۷	۳۵۱۲۶۵	۳۸۰۱۶۴	۳۴۲۰۲۰	۴۶۵۱۶۷	۸۴۶۵۰۹
۷۵-۷۹ ساله	۱۱۷۲۵۴	۱۰۶۲۰۹	۲۰۴۰۹۷	۲۰۹۵۳۰	۱۸۵۹۹۳	۳۶۴۱۱۸
۸۰-۸۴ ساله	۶۴۷۶۰	۱۰۹۰۸۸	۱۴۵۶۷۸	۱۸۳۵۸۷	۱۳۹۷۸۱	۱۴۶۴۷۰
۸۵ ساله و بیشتر	۶۹۹۳۴	۷۴۳۱۲	۱۰۹۲۹۳	۱۹۲۷۸۵	۲۱۴۱۷۵	۱۶۱۷۱۱
نامشخص	۷۰۶۳	۰	۰	۲۳۷۱۳	۵۸۳۶۵	۳۲۳۵۶

سالنامهٔ آماری کشور ۱۳۷۷

نقشه جمعیتی
کشور جمهوری اسلامی
ایران
پراکندگی جمعیت
کیلومتر
جمعیت شهری
بیش از ۱۰۰۰۰۰۰
۵۰۰۰۰۰ — ۱۰۰۰۰۰۰
۱۰۰۰۰۰ — ۵۰۰۰۰۰
۵۰۰۰۰ — ۱۰۰۰۰۰
۵۰۰۰ — ۵۰۰۰۰
هر نقطه بیانگر ۱۰۰۰ نفر در مناطق روستایی می باشد.
ترکیه
عراق
کویت
آذربایجان
دریای خزر
ترکمنستان
افغانستان
پاکستان
خلیج فارس
بحرین
قطر
امارات متحده عربی
عمان
دریای عمان

آباد Ābād
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۱۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۶ کیلومتر شمال غربی سردشت.

آباد Ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم، صفر درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اهرم به برازجان.

آبادان Ābādān
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۳ درجه، ۱۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه نائین به خور. ۳۸ کیلومتر غرب خور.

آبادان Ābādān
۱- جنوبی‌ترین شهرستان استان خوزستان مرکب از بخشهای مرکزی و اروندکنار و مشتمل بر دهستانهای بهمنشیر شمالی، بهمنشیر جنوبی، شلاهی، مینوبار، نوآباد و نصار و به مرکزیت شهر آبادان.
شهرستان آبادان از شمال به شهرستان شادگان، از خاور و جنوب به خلیج فارس، از غرب به اروندرود (شط العرب) و کشور عراق و از شمال غربی به شهرستان خرمشهر محدود است. اراضی این شهرستان را دشت هموار و آبگیری فرا گرفته که در فصلهای پرباران غالباً به زیر آب فرو می‌رود و در فصل خشکی جزایر بزرگ متعددی از آن جمله جزیرهٔ آبادان را پدید می‌آورد. رودخانهٔ کارون و بهمنشیر عمده‌ترین رودخانهٔ این شهرستان است و رودخانهٔ شط العرب یا اروندرود با پهنای قابل توجه خود این شهرستان را از کشور عراق جدا می‌کند. آب و هوای شهرستان آبادان گرم و مرطوب و خشک است و دمای تابستانی آن طاقت‌فرساست.
۲- شهر، مرکز شهرستان آبادان، استان خوزستان. ۶۶۶ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۱۴ کیلومتر جنوب غربی اهواز. ارتفاع ۲ متر. گرم، خشک. دشت. داخل جزیرهٔ آبادان. موقعیت جغرافیائی ۳۹ ۱۲ ۴۸ طول شرقی و ۳۰ ۲۲ ۳۰ عرض شمالی. نام پیشین آن عبادان بوده است.
تاریخچه - عبادان ظاهراً منسوب است به عبادابن حصین که در زمان خلافت عبدالملک اموی می‌زیسته. در زمان اصطخری (اواسط سدهٔ چهارم هجری قمری) کنار دریا قرار داشته و بعداً به سبب توسعهٔ دلتای شط العرب بتدریج از دریا فاصله گرفته است. در زمان ابن بطوطه (سدهٔ هشتم هجری قمری) دهی بزرگ در زمینی شوره‌زار بوده است. بعدها اهالی، شوری اراضی را برطرف کردند و نخلستانهائی در دو طرف شط العرب و بهمنشیر احداث نمودند و عبادان بعدها بتدریج رو به ویرانی گذاشت تا جائی که در اوایل سدهٔ بیستم میلادی دهکدهٔ کوچکی بیش نبود. شرکت نفت ایران و انگلیس در سال ۱۹۰۹ قراردادی با شیخ محمره (خرمشهر) منعقد ساخت و به تأسیس پالایشگاه نفت پرداخت و به مرور به پالایشگاه بزرگ و معتبری مبدل گردید. در سال ۱۳۱۴ با تصویب فرهنگستان نام عبادان به آبادان مبدل شد. شهر آبادان در جنگ ایران و عراق خسارت فراوان یافت و پالایشگاه آن منهدم گردید. اما دولت ایران مجدداً به آبادانی و تجهیز پالایشگاه آن همت گماشت که همچنان ادامه دارد.

آباد چهل‌تن Ābād Ceheltan
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۶۵ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوههای جبال بارز.

آبادخوره Ābād xoreh
ده، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۷۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود کر. ۸ کیلومتر جنوب خاوری بندامیر.

آباد سلیمان Ābād-e Soleymān
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال غربی زیار.

آباد شاهپور Ābād šāhpur
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۲۴ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. ۴ کیلومتر جنوب غربی باب انار.

آباده Ābādeh
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۶۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ لوداب. درّهٔ خاوری کوه نیل.

آباده Ābādeh
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۱۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی کوشکک.

آباده Ābādeh
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۱ درجه، ۱۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال مزایجان. سر راه سوریان به مزایجان.

آباده Ābādeh
۱- شهرستانی در شمال استان فارس مرکب از بخشهای مرکزی، بوانات، قنقری و سرچهان و مشتمل بر دهستانهای

ایزدخواست، بهمن، بیدک، سورمق، باغستان، سروستان، فرایجان، قشلاق، خرمی، سیمکان، سرچهان، توجردی و باغ صفا و به مرکزیت شهر آباده.
شهرستان آباده محدود است از شمال به شهرستانهای قمشه (شهرضا) و اصفهان (استان اصفهان)، از شمال خاوری به شهرستان تفت (استان یزد) و از خاور به شهرستان مهریز (استان یزد)، از جنوب به شهرستان نیریز، از جنوب غربی به شهرستان مرودشت و از غرب به شهرستان اقلید و شهرستان سمیرم (استان اصفهان).
اراضی شهرستان آباده کوهستانی است و کوههای شکفت (۳۳۳۳ متر) و ساریخانی (۳۲۸۲ متر) که در بخش بوانات قرار دارند، از بلندترین کوههای آن محسوب میگردند. رودخانهٔ بوانات که آن نیز در بخش بوانات جریان دارد، تنها رودخانهٔ قابل ذکر این شهرستان بشمار می‌آید. آب و هوای شهرستان آباده معتدل تا معتدل مایل به سرد است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک محسوب می‌شود.
۲- شهر، مرکز شهرستان آباده، استان فارس. ۵۲۱ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۷۲ کیلومتر شمال شیراز. ارتفاع ۲۰۰۵ متر. سرد، خشک. نیمه‌کوهستانی. سر راه اصفهان به شیراز موقعیت جغرافیائی ″۴۵ ′۳۸ °۵۲ طول شرقی و ″۴۵ ′۰۹ °۳۱ عرض شمالی. بین دو رشته کوه نسبتاً بلند قرار گرفته و شمالی‌ترین شهر استان فارس محسوب میگردد. ظاهراً در زمان کریم‌خان زند از اهمیت نسبتاً زیادی برخوردار بوده و به امر کریم‌خان آباده نامیده شده است.

آباده **Ābādeh**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۳۳ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی هندیجان.

آباده **Ābādeh**
ده، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۰ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. ۶ کیلومتر شمال خاوری ده شیب.

آبادهٔ طشک **Ābādeh-ye Tašk**
شهرک، مرکز بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۱۸ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه ول. سر راه نی‌ریز به ارسنجان.

آب اسپید **Ābespid**
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۰۳ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ کارون. ۳ کیلومتر دوپلان.

آب‌اسک **Āb-e Ask**
← اسک، ده، شهرستان آمل.

آب‌انبار **Āb anbār**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۶ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه وصال.

آب‌انبار **Ābanbār**
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۹۶ درجه، ۱۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر غرب شمالی گتیج.

آب‌انبار اسماعیل **Āb anbār-e Esmā'il**
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. ۳۰ کیلومتر خاور اردکان. ارتفاع ۱۴۵۰ متر.

آب‌انبار پیره‌زن **Ābanbār-e Pirehzan**
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. ۲۷ کیلومتر شمال خاوری اردکان. دامنهٔ شمالی کوه نمک. ارتفاع ۱۰۸۰ متر.

آب‌انبار چهارفرسنگ **Āb anbār-e Cahār farsang**
آب‌انبار، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۱ درجه، ۲۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری جندق. سر راه جندق به ترود.

آب‌انبار ربیع **Āb anbār-e Rabi'**
آب‌انبار، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. ۲۴ کیلومتر غرب جنوبی خرانق. ارتفاع ۱۶۰۰ متر.

آب‌انبارشاه‌عبّاسی **Ābanbār-e Šāh abbāssi**
آب‌انبار، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. ۱۵ کیلومتر شمال غربی مورچه‌خورت. ارتفاع حدود ۱۸۲۵ متر. کنار راه مورچه‌خورت به دهلور.

آب‌انبارک **Ābanbārak**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۳۱۶ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب جنوبی بادشاه.

آب‌انبار کان سرخ **Āb anbār-e Kān-e Sorx**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۲ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دهشیر به ابرکوه. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی دهشیر.

آب انجیرک **Āb anjirak**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان.

مسجد سلیمان ۳۲۲ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه مسجد سلیمان به شوشتر و لالی.

آب‌باد **Ābbād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۱۶ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب خبیر.

آب‌باد **Ābbād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۱۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان جبال بارز. کنار رودخانهٔ سربند.

آب‌باران **Ābbārān**
ده، بخش آغاجاری، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۹۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ مارون. سر راه آغاجاری به بیدبلند. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری آغاجاری.

آب‌باره **Āb bāreh**
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۳۴ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳۴ کیلومتر غرب دیواندره.

آب‌باریک **Āb bārik**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۶۵ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه جوشالو. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری بوئین.

آب‌باریک **Āb bārik**
ده، بخش مرکزی، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۷۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه دماوند به گیلان.

آب‌باریک **Āb bārik**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۳۴ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

آب باریک **Āb bārik**
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۹۸ درجه، ۴۶ کیلوتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر شمال خاوری بجستان.

آب‌باریک **Āb bārik**
ده، مرکز دهستان بهنام وسط جنوبی، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲۰۷ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی جوادآباد.

آب باریک **Āb bārik**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۴ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور شمالی دهگلان.

آب باریک **Āb bārik**
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲۱۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب جنوبی کهارد.

آب باریک **Āb bārik**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۶۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان به اسدآباد. دامنهٔ شمالی کوهستان الوند. ۷ کیلومتر جنوب غربی صالح‌آباد.

آب باریک **Āb bārik**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۲۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال خاوری قادرآباد.

آب‌باریک **Āb bārik**
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۶۷ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه صحنه به میان‌راهان. ۸ کیلومتر غرب شمالی صحنه.

آب باریک **Āb bārik**
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۳۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه اقلید به سده. دامنهٔ خاوری کوه چهاربید.

آب باریک **Āb bārik**
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۳۴ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه جهرم به لار. ۶ کیلومتر غرب جنوبی بنارویه.

آب‌باریک بالا **Āb bārik-e bālā**
← آب‌باریک سیاه‌کمر، ده، شهرستان سنقر.

آب باریک بالا **Āb bārik-e bālā**
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۳۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب خاوری فیروزآباد. روستای آب باریک پائین در ۱/۵ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متری قرار دارد.

Āb bārik-e pā'in **آب‌باریک پائین**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۴۷ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه چمن سلطان به فرسش. روستای آب باریک بالا در ۲ کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع ۲۴۷۵ متری و در فاصلهٔ ۷/۵ کیلومتر جنوب غربی چمن‌سلطان قرار دارد.

Āb bārik-e Siyāh kamar **آب باریک سیاه‌کمر**
یا آب باریک بالا. ده، مرکز دهستان آب‌باریک، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۷۲ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستاهای آب باریک وسط و آب باریک پائین به ترتیب در ۴ کیلومتری و ۶ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۸۸۰ متر و ۱۸۷۰ متر قرار دارند.

Āb bārik **آب باریک، گردنه**
گردنه‌ای به بلندی ۱۹۵۰ متر در شهرستان شیراز، استان فارس. سر راه شیراز به مرودشت و اصفهان. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری شیراز.

Āb bāriki **آب باریکی**
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۰۴ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه کوهدشت به خرم‌آباد.

Āb-e Bāzoft **آب بازوفت**
رودخانه، شهرستانهای شهرکرد و بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. طول ۹۵ کیلومتر.
این رودخانه از کوههای ۱۲۰ کیلومتری باختر شمالی شهر کرد سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب خاوری روان می‌شود و در یک کیلومتری جنوب خاوری روستای کبوسی به رود کارون می‌ریزد.

Āb bahri **آب بحری**
← آب بهری، ده، شهرستان بافت.

Āb baxš-e Olyā **آب بخش علیا**
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۲۳۱ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری آباده طشک.

Āb bar **آب‌بر**
ده، مرکز بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۵۷ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز. کنار رودخانهٔ آب‌بر.

Āb boneh **آب‌بنه**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۶۱ درجه، ۱۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه نای‌بند. ۱۵/۵ کیلومتر شمال غربی نای‌بند.

Āb bu'i **آب بوئی**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۳۳۲ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. کنار راه خورموج به اهرم. امامزاده‌ای بنام آقا میراحمد دارد.

Āb-e Bundān **آب بوندان، دریاچه**
دریاچهٔ مدوری به مساحت حدود ۳/۳ کیلومترمربع در شهرستان ایذه، استان خوزستان. ۵ کیلومتر خاور جنوبی ایذه. حداکثر درازای این دریاچه که پیرامون آن را باتلاق ونی‌زار فرا گرفته است ۲ کیلومتر و ارتفاع سطح آن حدود ۸۵۰ متر است.

Āb behareh **آب‌بهره**
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۵۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

Āb bahri **آب بهری**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۵۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ده‌میرزا. ۶ کیلومتر غرب شمالی کرین.

Āb-e Behešt ābād **آب بهشت‌آباد**
رودخانه، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. طول ۹۰ کیلومتر.
از کوههای ۲۳ کیلومتری شمال باختری شهرکرد سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی جنوب و سپس به طرف باختر جنوبی روان می‌گردد. از غرب شهرکرد می‌گذرد و پس از عبور از روستای بهشت‌آباد به رودخانهٔ کوهرنگ می‌ریزد.

Ābbid **آب‌بید**
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۷۶ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه سردشت به لالی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری سردشت.

Ābbid **آب‌بید**
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۳۶ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه گتوند به سربیشه. ۹ کیلومتر غرب شمالی گتوند. آب‌بید حاجی‌بابا در ۲ کیلومتری جنوب این روستا واقع است.

Ābbid-e Hāji bābā **آب‌بید حاجی‌بابا**
← آب‌بید، ده، شهرستان شوشتر.

آب بیدوئی **Āb bidu'i**
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۳ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۸/۵ کیلومتر جنوب خاوری سرخان.

آب‌پرده **Āb pardeh**
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۵۷ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر غرب کلستان.

آب‌پیش **Ābpiš**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۵۳ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر خاور قلعه‌قاضی.

آبتاف **Ābtāf**
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۴۵ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری مور موری.

آب‌ترش **Āb-e Torš**
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۸۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. انتهای غربی گردنهٔ کوهین. کوهستان البرز.

آب تلخوئیه **Ābtalxu'iyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۹۰ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال خاوری بلورد.

آبتوت **Ābtut**
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۳۲۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ غربی کوه دیل. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی دیل.

آب تیمور **Āb teymur**
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۴۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن اهواز به خرمشهر.

آب جاز **Āb jāz**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۳۳ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ کوه تخت کاشون. کوهستان زاگرس. کنار راه ایذه به پیرعباس. جنگلی.

آبجدان **Ābjedān**
← آوجدان، ده، شهرستان مسجد سلیمان.

آب جوان **Āb javān**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب صفر درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه بالش.

آب جهان **Āb-e Jahān**
ده، بخش باجگیران، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۴۳ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه ترکانلو.

آب جهان **Āb-e Jahān**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۳۲۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه کوهستانی داراب به درب قلعه و بادشاه.

آب چشمه **Āb cešmeh**
ده، بخش بدره، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۰۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کبیرکوه. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی بدره.

آب چنار **Āb cenār**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان صفردرجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه لردگان به ارمند و سرخون. ۵ کیلومتر جنوب خاری ارمند بالا.

آب چنار **Āb cenār**
ده، بخش مرکزی شهرستان نیریز، استان فارس. نیریز ۲۵۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه نیریز به استهبان. ۹ کیلومتر جنوب غربی نصیرآباد.

آب‌چندار **Āb cendār**
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۵۳ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۵ کیلومتر خاور قلعه‌رئیسی.

آب چنداران **Āb-e Cendārān**
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۹۹ درجه، ۸۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳۰ کیلومتر غرب شمالی مارگون.

آب‌چیرک **Āb cirak**
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و

بویراحمد. دوگنبدان ۳۱۴ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال خاوری خان‌عوضی.

آب خرّه Āb xarreh
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۱۵ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زاینده‌رود. دامنهٔ جنوبی سوادکوه. کوهستان زاگرس. ۱۸ کیلومتر خاور شمالی سدّ کوهرنگ.

آبخورد Ābxurd
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۵۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری کوه کیسلان. سر راه پیرانشهر به سردشت.

آبخورک Ābxorak
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ غربی تنگل کوهک. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی عشق‌آباد.

آب خیگان Ābxigān
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۲۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۴/۵ کیلومتر جنوب آبراک.

آبدار Ābdār
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۳۸ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب جنوبی جوزم.

آبدار Ābdār
← آبدرمیان، ده، شهرستان شهربابک.

آبدارو Ābdāru
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۲ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۷ کیلومتر خاور شمالی سرهنگ.

آبدالان Ābdālān
ده، بخش ثلاث باباجانی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۱ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر جنوب خاوری ازگله.

آبدان Ābdān
ده، مرکز دهستان آبدان، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۲۸ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه سرچشمه. سر راه خورموج به کنگان.

آبدانان Ābdānān
رودخانه، شهرستان دهلران، استان ایلام، طول ۵۰ کیلومتر. از چشمه‌سارهای دامنهٔ کبیرکوه و دینارکوه، ۳۸ کیلومتری شمال خاوری دهلران سرچشمه میگرد و رو بسوی جنوب خاوری روان می‌شود. از شهر آبدانان می‌گذرد و در انتهای مسیر به رودخانهٔ دویریج تغییر نام می‌دهد.

آبدانان Ābdānān
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام مشتمل بر دهستانهای سراب‌باغ، مورموری، ماسبی و چم‌کبود به مرکزیت شهر آبدانان.
۲- شهر، مرکز بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۶۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ آبدانان. سر راه درّه‌شهر به مورموری و دشت عبّاس. دامنه کبیرکوه. امامزاده‌ای بنام پیرمحمد دارد. سراب آبدانان در ۳ کیلومتری شمال این شهر واقع است.

آبدانان، گردنه Ābdānān
گردنه‌ای به بلندی ۱۶۷۰ متر در شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. سر راه درّه‌شهر به آبدانان. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی درّه‌شهر. این گردنه شهرستانهای درّه‌شهر و آبدانان را از هم جدا می‌کند.

آبدر Ābdar
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۶۴ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب آورزمان.

آب درگان Āb dergān
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری لکرکوه. ۳۰ کیلومتر خاور جنوبی راور.

آبدرمیان Ābdarmiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۴۵ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب شمالی میمند.

آب دنگسر Ābdangsar
ده، بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۲۳ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل رودخانهٔ تالار. سر راه شیرگاه به قائم‌شهر. ۳ کیلومتر شمال غربی شیرگاه.

آبدوغی Ãbduqi
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۴۴درجه، ۷۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شور. ۲۴کیلومتر شمال غربی بهاباد.

آبدون‌انجیر Ãbdun anjir
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۶۸ درجه، ۴۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خاور پاقلعه.

آب دهگاه Ãb-e Dehgãh
ده، مرکز دهستان کوه مره‌خامی، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۶۵ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه باشت به دهدشت. ۱۵ کیلومتر شمال غربی باشت. کنار رودخانهٔ باشت.

آبراک Ãbrãk
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۰۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه ایذه به دهدز.

آب رزگه Ãb-e Razgeh
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۲۹ درجه، ۲۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری لنده.

آبرس Ãbras
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۳۳۲ درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب جنوبی رازلیق.

آب رضا Ãb rezã
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۵۸ درجه، ۱۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه علی‌آباد. ۵ کیلومتر شمال غربی نای‌بند.

آب رُکن‌الدوله Ãb-e Rokneddoleh
← رکن‌آباد. قنات قدیم شیراز.

آب رُکنی Ãb-e Rokni
← رکن‌آباد. قنات قدیم شیراز.

آب‌رنگ Ãbrang
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۸ درجه، ۹۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸کیلومتر خاور چهرقان.

آب‌رو Ãbrõ
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۹۵ درجه، ۴۳کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی قمبوان.

آبروان Ãbravãn
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۲۶ درجه، ۴۰کیلومتر. ارتفاع ۹۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مشهد به سرخس. مرکز دهستان آبروان.

آب روخن Ãbroxan
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۱۹ درجه، ۵۲کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰کیلومتر شمال خاوری مردهک.

آبرود Ãbrud
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۹۴ درجه، ۷۴کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای جغتای.

آبرود Ãbrud
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۶۸ درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک.

آبریز Ãbriz
ده، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۳۸ درجه، ۶کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بستان‌آباد به سراب.

آبریز Ãbriz
ده،بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳ درجه، ۱۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری شوسف.

آبریز Ãbriz
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۳۵۸ درجه، ۵۰کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر.گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه آبریز.

آب ریگون Ãb-e Rigun
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. نیمه‌جنگلی. کوهستانی. کنار آب ریگون. سر راه دوگنبدان به دهدشت.

آب زال Āb-e Zāl
رودخانه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. طول ۷۰ کیلومتر. از کوههای ۵۵ کیلومتری جنوب خرم‌آباد سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب غربی روان می‌شود و در درهٔ خاوری کبیرکوه به رودخانهٔ کرخه می‌ریزد.

آب زالکی Āb-e Zālaki
رودخانه، شهرستان دزفول، استان خوزستان. طول ۱۰۰ کیلومتر.
از ارتفاعات ۴۴ کیلومتری جنوب غربی الیگودرز سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی جنوب و سپس بطرف باختر شمالی روان می‌شود و با آمیختن با رودخانهٔ سرکول، رودخانهٔ بختیاری را پدید می‌آورند.

آب‌زالو Ābzālu
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۹۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری چیتاب.

آب زرد Āb zard
ده، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۳۳ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ آب زرد. ۲ کیلومتر شمال خاوری هپرو.

آب زز Āb-e Zaz
رودخانه، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. طول ۷۵ کیلومتر. از ارتفاعات ۴۵ کیلومتر جنوب غربی الیگودرز سرچشمه می‌گرد و بسوی باختر روان می‌شود و به رودخانهٔ دز می‌ریزد.

آب‌زیر Ābzir
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۵۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درهٔ آب‌زیر، درهٔ غربی کوه ریگ. ۹/۵ کیلومتر جنوب خاوری سردشت.

آب سبز Ābsabz
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۶۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر شمال غربی بادوله.

آبستان Ābestān
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۸۹ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به بروجرد.

آبسر Ābsar
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۵ کیلومتر شمال غربی کنارک.

آب سُرب Āb-e Sorb
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۸۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. درهٔ جنوبی کوه نهن (نهنگ).

آبسرد Ābsard
ده، مرکز دهستان جمع‌آبرود، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۴۴ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه دماوند به ایوانکی.

آبسرد Ābsard
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۱۴ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه اسر. سرچشمهٔ رود افرینه. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی چمشک.

آبسرد Ābsard
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۱۲ درجه، ۱۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴۲ کیلومتر شمال غربی نصرت‌آباد.

آب سرد Āb-e sard
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۱۵ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال غربی می‌گلی.

آبسرد Ābsard
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۱۰ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۷ کیلومتر غرب باب انار. دامنهٔ شمالی کوه سفیدار.

آبسردو Ābsardu
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۲۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی وراوی.

آب سرده Āb sardeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۲۳۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آب‌سرده و کنار راه بروجرد به چغلوندی و خرم‌آباد.

آب سرده Ābsardeh
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری.

اردل ۲۵۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی ده‌کهنه.

آبسکون **Ābaskun**
بندرگاه قدیم در گوشهٔ جنوب خاوری دریای خزر، نزدیک دهانهٔ رود گرگان و احتمالاً نزدیک دهکدهٔ خواجه نفس کنونی. در زمان اسطخری، بزرگترین بندر دریای خزر بوده وگاهی دریای خزر را نیز به مناسبت اهمیت آن دریای آبسکون می‌خواندند. جزایر آبسکون که سلطان محمّد خوارزمشاه از دست سپاهیان مغول بدانجا گریخت، ظاهراً همان جزایر آشورادهٔ کنونی است.

آب‌سنجد **Ābsenjed**
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۴ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. ۳۱ کیلومتر شمال خاوری مورچه‌خورت.

آب‌سیاه، گردنه **Ābsiyāh**
گردنه‌ای به بلندی ۲۵۲۰ متر در شهرستان اقلید، استان فارس. ۲۹ کیلومتر شمال غربی سده. سر راه آباده به خسروشیرین.

آب سیروان **Āb-e Sirvān**
رودخانه، شهرستانهای سنندج، مریوان و پاوه، استان کردستان. طول ۱۰۰ کیلومتر.
از تلاقی دو ریزابهٔ اصلی بنام سیروان سنندج و سیروان مریوان که اولی از تلاقی گاوه‌رود و آب گلین واقع در ۳۰ کیلومتری جنوب باختری سنندج و دومی از تلاقی چم گرّان و چم گردلان در ۲۷ کیلومتری جنوب خاوری مریوان بوجود آمده‌اند، تشکیل می‌یابد و بنام سیروان پاوه بسوی باختر روان می‌گردد و پس از عبور از پاسگاه مرزی شیخان در ۱۷ کیلومتری باختر شمالی پاوه به مرز ایران و عراق وارد می‌شود و بخشی از مرز را به درازای ۴۲ کیلومتر تشکیل می‌دهد و پس از آمیختن با چم‌مرّه‌خل به نهر دیاله تبدیل می‌شود و در خاک عراق به دریاچهٔ سدّ دربندی خان می‌ریزد.

آبش‌احمد **Ābeš ahmad**
ده، دهستان گرمادوز، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۴۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی.

آبشار **Ābšār**
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۵۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه نورآباد به یاسوج. ۱۶ کیلومتر شمال مصیری.

آبشار **Ābšār**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۵۷ درجه، یک کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. حومهٔ خاوری شهر شادگان. روستای دیگر به همین نام در ۵ کیلومتری جنوب خاوری شادگان قرار دارد.

آب‌شگرد **Āb-e Šegerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۲۴۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۰ متر. معتدل، خشک. کنار قمرود.

آبشوئیه **Ābšu'iyeh**
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۰۰ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه بیدوئی. ۳۶ کیلومتر شمال غربی فاریاب.

آبشور **Ābšur**
ده، بخش مرکزی، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۸۴ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ آبشور. ۸/۵ کیلومتر شمال خاوری دولت‌آباد.

آبشوران **Sbšurān**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۱۶ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال خاوری سد جیرفت (هلیل‌رود).

آب‌شورپی **Āb-e Šurpey**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۸۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

آبشورک **Ābšurak**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۴۱ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال فرودگاه بندرعبّاس.

آبشوره **Ābšureh**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک صفر درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب بالارود.

آب‌شیرین **Āb širin**
ده، بخش آران و بیدگل، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۳۸ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کنار خط آهن قم به کاشان. ۷ کیلومتر شمال ایستگاه راه‌آهن ده‌نار.

آب شیرین Āb širin
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۵۸ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۵۱۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب شمالی مالیچهٔ شیخ.

آب شیرین Āb širin
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۸۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه دوگنبدان به گچساران و چم‌شیر.

آبشینه Ābšineh
ده، مرکز دهستان سنگستان، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۰۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سدّ اکباتان در ۳ کیلومتری جنوب غربی این روستا و بر روی رودخانهٔ آبشینه بسته شده.

آبشینه، سد Ābšineh
سدی در شهرستان همدان، استان همدان. ۸ کیلومتر شمال خاوری همدان. این سد که بر رودخانهٔ آبشینه ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۲۳/۸ متر است و گنجایش مخزن آن ۶ میلیون مترمکعب است.

آبعلی Ābali
ده، مرکز دهستان آبعلی، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۸۷ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه تهران به آمل. کنار رودخانهٔ آه. ۴ کیلومتر خاور رودهن.

آبعلی، گردنه Āb'ali
گردنه‌ای به بلندی ۲۴۵۰ متر در شهرستان دماوند، استان تهران. سر راه تهران به آمل. ۱۰ کیلومتر شمال غربی دماوند.

آبقد Ābqad ?
ده، بخش گلبهار، شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۶۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کوهستان هزارمسجد.

آبقه Ābqeh
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۵۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۵ کیلومتر شمال غربی کرات.

آبکاس Ābkās
ده، بخش فنّوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۰۸ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶/۵ کیلومتر شمال فنّوج.

آبکُت Ābkōt
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۸۱ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور جنوبی رازان. کنار راه خرم‌آباد به دورود و بروجرد.

آب کرایه Ābkerāyeh
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۷ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی شاهماران.

آبکرکوئیه Ābkarku'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۱۱ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه خبیر به قدمگاه و ابراهیم‌آباد.

آب کرّه Āb karreh
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجدسلیمان ۴۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال خاوری قلعه‌بران.

آبکسر Āboksar
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۴۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی.

آبکش Ābkaš
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۱۲ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری بردخون.

آبکشت Ābkešt
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۹۶ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی روستای حصارسنگی.

آبکنار Ābkenār
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر انزلی، استان گیلان. بندر انزلی ۲۶۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی. ساحل تالاب انزلی.

آب‌کنار Ābkenār
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۱۳ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر خاور سیاه‌منصور.

آب کُنار Āb-e Konār
ده، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد

۱۷۵ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۲کیلومتر شمال خاوری پنج‌شیر.

آب کنارو **Āb konāru**

ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۴۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۹کیلومتر جنوب خاوری مهرنجان.

آب کنارون **Ābkenārun**

← خان‌احمد پائین، خان‌احمد بالا، ده، شهرستان گچساران.

آب کنه **Āb keneh**

ده، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۴۱ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه گاوبست. ۱۶کیلومتر خاور جنوبی بیرم.

آب‌کوره **Āb kureh**

ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۶۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه خشک. کوهستانی. ۳کیلومتر جنوب خاوری بوالحیات.

آبکوهی **Ābkuhi**

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندر جاسک ۱۰۰ درجه، ۱۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ساحل دریای عمان.

آب کهورک **Āb kahurak**

ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۷۵ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷کیلومتر شمال خاوری پرواز.

آبگاره **Ābgāreh**

ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۶۰ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، دامنهٔ شمالی کوه دارستان.

آبگاه **Ābgāh**

ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۱۰ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه شوشتر به مسجد سلیمان. ۱۲/۵ کیلومتر شمال خاوری درخزینه.

آبگاه **Ābgāh**

ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۹۶ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بنت به هیچان و نیک‌شهر.

آب گرد **Ābgerd**

ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۱ درجه، ۱۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بندرلنگه به گاوبندی و بندر کنگان. ۲۹ کیلومتر خاور جنوبی گاوبندی.

آبگرم **Āb garm**

ده، مرکز دهستان آبگرم، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۸ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. محل تلاقی خررود و رودخانهٔ آوج. سر راه قزوین به همدان. ۲۰کیلومتر شمال خاوری آوج.

آبگرم **Āb garm**

ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۴ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

آب گرم **Āb-e Garm**

ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۵ درجه، ۱۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲کیلومتر غرب شمالی مهرجان.

آبگرم **Ābgarm**

ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۸۹ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۵ متر. سرد، خشک. کوهپایه. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی افجان.

آبگرم **Āb-e Garm**

ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۰۶ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوهستان پلوار. ۵ کیلومتر جنوب خاوری سیرچ. سر راه سیرچ به گلباف.

آبگرم **Ābgarm**

ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۹ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دوهوا. ۲۸ کیلومتر شمال خاوری زهکلوت.

آبگرم **Ābgarm**

ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۹ درجه، ۱۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درهٔ خاوری کوه آبگرم. ۲۹ کیلومتر جنوب خاوری شاهماران.

آبگرم **Ābgarm**

ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۰۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوهستان جبال بارز.

آبگرم Ābgarm
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۵۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری اسفندقه.

آب گرم Āb-e Garm
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۶۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کوه قلعه‌دختر.

آبگرم Ābgarm
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۴۱ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. سر راه قیر و کارزین به لار. ۱۹ کیلومتر جنوب قیر و کارزین.

آبگرم Ābgarm
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۳۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور زیندشت.

آب‌گرمک Āb garmak
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۶۳ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر شمال سردارآباد.

آبگرم کوه Ābgarm kuh
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۴۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۲ کیلومتر شمال خاوری تل‌چقا.

آبگرم گنو Ābgarm-e Genō
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه گنو. ۳ کیلومتر جنوب روستای گنو.

آبگرم لاریجان Āb-e garm-e Lārijān
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۹۱ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوب خاوری کوه دماوند. در دو روستا بنام بالا آبگرم و پائین آبگرم. دارای چشمه‌های آبگرم معدنی.

آبگرم محلات Ābgarm-e Mahallāt
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۴۰ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دارای چشمه‌های آبگرم معدنی. ۹ کیلومتر جنوب خاوری خورهه.

آب گرم و سرد Āb-e Garm-va Sard
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۴۸ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه فردوس به کرمان. ۵۵ کیلومتر جنوب دیهوک.

آبگرمه Ābgarmeh
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار چم‌سرخ. ۳ کیلومتر جنوب صالح‌آباد.

آبگزان پاکو Ābgazān-e Pāku
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۴۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاور کوه پاکو.

آب‌گل Ābgol ?
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۰۱ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی میمند.

آب گنجشک Āb gonješk
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۴ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر غرب شمالی کوهپایه.

آب گُنجی Ābgonji
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۳۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه شوشتر به هفتکل. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری در خزینه.

آب گندو Āb gandō
ده، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۴۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه باغملک به درّه‌تو و صیدون.

آبلار Āblār
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۵۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

آب لشگر بالا Āb lašgar-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۲۸۹ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۳۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. روستای آب لشگر پائین در ۵۰۰ متری جنوب غربی این روستا و در کنار رودخانهٔ آب لشگر قرار دارد.

آبله Ăbleh
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۵۹ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدد ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال غربی چنارستان.

آبمال Ăbmãl
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۹ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی. ساحل غربی رود تجن. کنار راه ساری به خزرآباد (فرح‌آباد).

آب مایاک Ăb mãyãk
← آب مایک، ده، شهرستان مسجد سلیمان.

آب مایک Ăb mãyak
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۴۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

آب مدیک Ăb madik
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۹۲ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال غربی نیستان. کوهستان جبال بارز.

آب مروارید Ăb-e Morvãrid
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۹۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه نورآباد به میانهٔ بردنگان. ۷ کیلومتر شمال غربی آهنگری.

آب مشگین Ăb-e Mešgin
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودراهنگ، استان همدان. کبودراهنگ ۳۱۷ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار رودخانهٔ شور. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری قهورد.

آب ملایر Ăb-e Malãyer
رودخانهٔ فصلی، شهرستانهای بروجرد و تویسرکان، استانهای لرستان و همدان. طول ۱۲۰ کیلومتر.
از آبخیزهای ۲۹ کیلومتری خاور بروجرد سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی شمال باختری و سپس بسوی باختر روان می‌گردد. از دهستانهای والانجرد، درّه صیدی، کمازان و آورزمان می‌گذرد و در ۱۷ کیلومتری باختر شمالی شهر نهاوند به گاماسیاب می‌ریزد.

آب ملخ Ăb-e Malax
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۲۱۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه دنا. ۴ کیلومتر جنوب غربی چهارراه.

آب‌مورد Ăbmurd
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۹۶ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ لوراب. ۲/۵ کیلومتر شمال لوراب.

آب نارک Ăb nãrak
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۳۰۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه دوهو.

آبند Ăband
کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج. ۵۳ کیلومتر شمال خاوری کرج. ارتفاع ۴۱۷۸ متر. سرچشمهٔ هردورود، انگوران‌رود و سرخ‌رود.

آبند Ăband
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۸۵ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه آبند. ۲۰ کیلومتر غرب قصرقند.

آب‌نما Ăbnamã
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۱۶ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه خرم‌آباد به اندیمشک. ۷/۵ کیلومتر جنوب خاوری جلوگیر.

آب‌نما Ăbnamã
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۹۶ درجه، ۱۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر غرب شمالی گتیج.

آبنیل Ăbnil
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۶۰ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۲۳ کیلومتر غرب جنوبی چترود.

آب‌نیه Ăbniyeh
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۲۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی رشتخوار. دامنهٔ جنوبی شکستهٔ گله‌بند.

Āb niyeh آب‌نیه
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰۰ درجه ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی باخرز (شهرنو).

Ābondānak آبوندانک
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۵۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

Ābhar-e bālā آبهربالا
← بدره، شهر، شهرستان درّه‌شهر.

Āb-e Hendi آب‌هندی
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۰۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری گنبد.

Ābi آبی
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۶۸ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ خررود.

Ābi beyglu آبی‌بیگلو
ده، مرکز دهستان ویلکیج مرکزی، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۶۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار قره‌سو.

Ābiz آبیز
ده، مرکز دهستان شاسکوه، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۹۲ درجه، ۷۰کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه آبیز. سر راه روستای فندخت به حاجی‌آباد.

Ābyek آبیک
شهر، مرکز بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۱۸ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قزوین به کرج. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

Ābin آبین
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۱۲ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ رودخانهٔ آبین. کوهستان البرز.

Ābin-e pā'in آبین پائین
← آوین پائین، ده، شهرستان بندرلنگه.

Āprin آپرین
ده، بخش اسلامشهر، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۶۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر شمال اسلامشهر. به آن ایرین هم می‌گویند.

Āpeški آپشکی
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۰۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ حسین‌آباد. ۷ کیلومتر جنوب خاوری مُخت.

Āpurvār آپوروار
یا آپولوار، ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۳۷ درجه، ۷۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری کوهبنان.

Āpulvār آپولوار
← آپوروار، ده، شهرستان زرند.

Āpišen آپیشن
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۲۷ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه بردست. کوهستان بشاگرد.

Ātābāy آتابای
تیره‌ای از طایفهٔ یموت از ایل ترکمن که بین رودخانه‌های اترک و گرگان واقع در استان گلستان سکونت دارند.

Ātābāy آتابای
← یموت. طایفهٔ ترکمن.

Āt dāqi آت‌داغی
کوه، کوهستان سهند، شهرستان تبریز. ۳۴کیلومتر جنوب غربی بستان‌آباد. ارتفاع ۳۰۱۰ متر. سرچشمهٔ قپان‌چای.

Ātaš آتش
جزیرهٔ کوچکی به مساحت حدود ۲ هکتار در دریاچهٔ ارومیه، بین جزایر اشک و کبودان، ۲۱ کیلومتری غرب جنوبی بندر رحمانلو. نام محلی این جزیره یانخلی است و بلندترین نقطهٔ آن حدود ۱۲۸۰ متر ارتفاع دارد.

Ātašān آتشان
ده، مرکز دهستان حبلرود، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۰۸ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ حبله‌رود و کنار خط آهن فیروزکوه به گرمسار. ۲۴ کیلومتر جنوب غربی فیروزکوه.

Ātaš beyk آتش‌بیک
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان

شرقی. هشترود ۲۶۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قرنقوچای. ۱۳/۵ کیلومتر شمال غربی روستای نظرکهریزی، مرکز دهستان آلمالو.

آتشکده Āteškadeh
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۸۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر جنوب میغان.

آتشکوه Ātaškuh
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۱۰۴ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی هستیجان.

آتشگاه Ātašgāh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۷۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سبلان. ویرانهٔ آتشکده‌ای از زمان ساسانیان در این روستا وجود دارد.

آتشگاه Ātešgāh
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۲۰ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب شمالی لنده. سه روستای مجاور هم بنام آتشگاه بالا و پائین و وسط.

آتوت توتان Ātut tutān ?
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۵۳ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری رضی.

آتورپاتکان Āturpātkān
ناحیهٔ قدیم واقع در شمال غرب ایران و تقریباً مطابق آذربایجان کنونی. در دورهٔ هخامنشی جزء کشور ماد محسوب می‌شد و پس از حملهٔ اسکندر مقدونی، بنام آتورپات خوانده شد. همین نام است که به صورتهای آذربایگان و آذربایجان (معرب) و آذرآبادگان درآمده است.

آجان Ājān
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۱۶ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۴ کیلومتر غرب جنوبی الویر، ۵ کیلومتر شمال رازقان.

آجای Ājāy
ده، دهستان قره‌ضیاءالدین، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۳۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آق‌چای.

آجرلو Ājerlu
رودخانه، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. طول ۶۵ کیلومتر.
از به هم پیوستن رودخانه‌های عشایر ییلاقی و یونجه‌لی در ۶۷ کیلومتری خاور جنوبی میاندوآب تشکیل می‌گردد و بسوی جنوب باختری روان می‌شود و به زرینه‌رود می‌ریزد. این رودخانه از جمله مهمترین ریزابه‌های زرینه‌رود بشمار می‌آید.

آجم Ājam
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۵۴ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

آجی چای Āji cāy
← تلخه‌رود، رودخانه، شهرستانهای سراب و تبریز.

آجی‌سو Ājisu
ده، بخش مراوه‌تپه، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۲۲ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

آجی کهریز Āji kahriz
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۶۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۸ کیلومتر شمال غربی گرماب.

آجی‌گُل، دریاچه Ājigol
دریاچهٔ فصلی به مساحت حدود ۶ کیلومترمربع در شهرستان گنبدکاووس، استان گلستان. ۵۱ کیلومتر غرب شمالی گنبدکاووس و ۶ کیلومتر جنوب غربی اینچه‌برون. درازای این دریاچه از شرق به غرب حدود ۵ کیلومتر و عرض آن بطور متوسط یک کیلومتر است و ارتفاع آن ۵ متر است.

آجین Ājin
ده، مرکز دهستان پیرسلیمان، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۵۳ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه اسدآباد به سنقر.

آچاچی Ācāci
ده، مرکز دهستان قافلانکوه غربی، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۱۳ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

آچک Ācak
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان.

فریدونشهر ۲۵۷ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس.

Ācmizān **آچمیزان**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۶۵ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ حرم‌آباد.

Āxarān **آخران**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۶۰ درجه، ۱۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کاهرک. کوهستان بشاگرد.

Āxkand **آخ‌کند**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۳۱۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم آخ‌کند.

Āxōnd **آخُند**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۲ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی عسلویه.

Āxor **آخور**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۱۶ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود سیمره و سر راه خرم‌آباد به اندیمشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری جلوگیر.

Āxorak **آخورک**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۵۴ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه آخورک.

Āxoreh **آخوره**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۱۰۶ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه فریدونشهر به داران.

Āxulā **آخولا**
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۵۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار تلخه‌رود. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی مایان پائین.

Āxund qolāmi **آخوند غلامی**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۲۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی محمّدآباد.

Āxund qešlāq **آخوندقشلاق**
ده، بخش مرکزی شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۳۰۳ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک.

Āxōndi **آخوندی**
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۰۳ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری حمیل.

Ādār **آدار**
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۵۳ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوههای خرقان.

Ādāqān **آداغان**
ده، دهستان قلعه‌درّه‌سی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۳۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی.

Ādāqān **آداغان**
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۳۱ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه رند به تیکمه.

Āderān **آدران**
ده، مرکز دهستان آدران، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ کرج. پای سد امیرکبیر. سر راه کرج به چالوس.

Āderān **آدران**
ده، مرکز دهستان امامزاده ابوطالب، بخش رباط کریم، شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۱۵۹ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. ۷ کیلومتر شمال خاوری رباط کریم.

Ādarmanābād **آدرمناباد**
ده، برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۸۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری دولت‌آباد.

Āderiyān **آدریان**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمینی‌شهر، استان اصفهان. خمینی‌شهر ۱۶۳ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه خمینی‌شهر به فلاورجان.

آدشته **Ādešteh**
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی جاورسیان.

آدگان **Ādegān**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۷۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ پلاسگان. ۶ کیلومتر جنوب اسکندری. سر راه داران به شوراب و تونل کوهرنگ.

آدم‌درّه‌سی **Ādam darrehsi**
ده، دهستان انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۴۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

آدم‌درّه‌سی **Ādam darrehsi**
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۵۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی تازه‌کندانگوت.

آدوروش **Ādoroš**
کوه، کوهستان شیرکوه، شهرستان یزد. ۴۵ کیلومتر جنوب غربی یزد. ارتفاع ۳۸۵۰ متر. یکی از بلندترین کوههای کوهستان شیرکوه.

آدهرو **Ādehru**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۲۰۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه مهریز به نیر و مرودشت و هرات. درّهٔ شمالی کوه تنگ‌چنار.

آدیگان **Ādigān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۴۸ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی حاجی‌آباد.

آدینه **Ādineh**
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۵۶ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر شمال غربی هندودر.

آذر **Āzar**
← برد. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

آذرآباد **Āzar ābād**
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۵ درجه، ۱۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۸ کیلومتر جنوب گلمورتی.

آذرآبادگان **Āzarābādgān**
← آتورپاتکان. ناحیهٔ قدیم.

آذران **Āzarān**
← شهر، هشترود، استان آذربایجان شرقی.

آذران **Āzarān**
← هشترود، شهر، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی.

آذربایگان **Āzarbāygān**
← آتورپاتکان. ناحیهٔ قدیم.

آذرشهر **Āzaršahr**
۱- بخشی در شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی مرکب از دهستانهای شیرامین، قبله‌داغی، قاضی‌جهان و تیمورلو، به مرکزیت آذرشهر. بخش آذرشهر که شهرهائی چون گاوکان و ممقان در آن قرار دارند، در جنوب غربی تبریز واقع است و راه تبریز به مراغه از آن می‌گذرد. قسمت غربی آن به دریاچهٔ ارومیه ختم می‌شود و نواحی خاوری آن تا ارتفاعات سهند ادامه می‌یابد. آب و هوای آن در تابستانها معتدل و ملایم و زمستانها سرد و یخبندان است. دشت آذرشهر که در ساحل شرقی دریاچهٔ ارومیه واقع است دشتی است آبرفتی که رودهائی چون رود دهخوارقان یا آب آذرشهر و گونبرچای آن را سیراب می‌کنند.
۲- شهر، مرکز بخش آذرشهر، شهرستان تبریز. ۵۲۵ کیلومتر شمال غربی تهران و ۴۵ کیلومتر جنوب غربی تبریز. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سهند. سر راه تبریز به مراغه. موقعیت جغرافیائی ۴۵° ۵۸' ۳۰" طول شرقی و ۳۷° ۴۵' ۳۰" عرض شمالی.
تاریخچه - آثار باستانی و ویرانه‌هائی که در آذرشهر موجود است سابقهٔ آن را به روزگاران هخامنشیان و اشکانیان می‌رساند. توفارقان یا دهخوارقان سالیان دراز کعبهٔ زرتشتیان بوده و اهمیت بسیاری داشته است. پس از تسلط اسلام بر ایران، توفارقان کیفیت پیشین را از دست داد و مساجد بسیاری در آن ساخته شد. حمدالله مستوفی در کتاب نزهةالقلوب (۷۴۰ هجری قمری برابر ۷۱۸ هـ.خ) از دهخوارقان و آبادی و باغستانهای آن نام می‌برد.
در حملهٔ مغول به ایران، توفارقان نیز مانند دیگر نقاط کشور مورد حمله و قتل و ویرانی قرار گرفت و بعدها به یکی از استراحتگاههای خانان مغول مبدل شد. عثمانی‌ها در ۹۲۰ هجری قمری (۸۹۲ هـ.خ) دهخوا[illegible] را تصرف کردند ولی اندکی بعد ناچار به تخلیهٔ آن شدند. [illegible]ان صفویان توفارقان سخت مورد توجه شاهان وقت ایران [illegible] گرفت و شاهراهها و پلها و کاروانسراهای بسیاری در آن ساخ[illegible]د. پس از صفویه، توفارقان ضربهٔ سختی از عثمانی‌ها و افغان‌ها خورد ولی اندک زمانی بعد به سال ۱۱۴۳ هجری قمری (۱۱۰۸ هـ.خ) بدست

نادرشاه افشار افتاد و افغان‌ها و عثمانی‌ها را ناگزیر به فرار ساخت. ژنرال پاسکویچ روسی در جنگ دوم ایران و روس، قصبهٔ دهخوارقان را ستاد ارتش خود قرار داد و پیش نویس عهدنامهٔ ترکمان‌چای را در همین شهر به عباس میرزا تحمیل نمود.
دهخوارقان در سال ۱۳۱۶ هجری خورشیدی بنا به پیشنهاد فرهنگستان به آذرشهر تغییر یافت.

آذغان **Āzeqān**
ده، مرکز دهستان آذغان، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۴ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اهر به نهریق.

آراد **Ārād**
← اراد، ده، شهرستان ری.

آرادان **Ārādān**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۷۶ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۵ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی کهن‌آباد.

آراسنج **Ārāsanj**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۷۴ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. سر راه بوئین به ساوه. ۸ کیلومتر جنوب خاوری بوئین.

آرام **Ārām**
← سهران، جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

آران **Ārān**
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار خرم‌رود، سر راه فیروزآباد به صحنه. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی کنگاور.

آرانچی **Ārānci**
ده، دهستان اجارود، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۱۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه خشک. تپه‌ماهور. سر راه گرمی به بیله‌سوار.

آران و بیدگل **Ārān va Bidgol**
۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان کاشان، مشتمل بر دهستان سفیددشت و به مرکزیت شهر گل‌آرا.
۲- ← گل‌آرا، شهر، شهرستان کاشان.

آرپاتپه‌سی **Ārpā tappehsi**
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۴۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری نمین. کنار راه اردبیل به آستارا.

آرپاچای **Ārpā cāy**
ده، بخش مرکزی شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۳ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سرچشمهٔ رود آرپاچای.

آرپاچای **Ārpā cāy**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۹ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

آرپاچای **Ārpā cāy**
رودخانه، شهرستان خلخال، استان اردبیل، طول ۷۷ کیلومتر. از دامنهٔ غربی کوههای تالش، ۳۰ کیلومتری شمال هروآباد (خلخال) سرچشمه می‌گیرد و رو بسوی جنوب غربی روان می‌شود و به رودخانهٔ قزل‌اوزن می‌ریزد.

آرپادرّه **Ārpā darreh**
د، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۵۸ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه خرقان.

آرپادرّه **Ārpā darreh**
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۵۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

آرپادرّه‌سی **Ārpādarrehsi**
← جوین. جزایر دریاچهٔ ارومیه.

آرپالیق **Āarpāliq**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۱۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۸ کیلومتر شمال خاوری ورزقان.

آرپناه **Ārpanāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۰۶ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سرچشمهٔ آب هیره. درّهٔ غربی کوه گرّه. کوهستان زاگرس.

آرته‌بلاغ **Ārteh bolāq**
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۷۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی حسین‌آباد ناظم.

آرخازلو Ārxāzlu
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۸۳ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلوتر غرب شمالی خلیفه‌لو.

آردان Ārdān
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۷ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر خاور فین.

آردینه Ārdineh
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۹۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک، کنار رودخانهٔ ایرا. سر راه رودهن به ایرا. ۷ کیلومتر شمال رودهن.

آرزند Ārezand
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌سنگ‌سیاه. ۸ کیلومتر خاور شمالی دهگلان.

آرزو Arezu
ده، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۰۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ جنوبی کوه چلا.

آرزو Ārezu
جزیره‌ای به مساحت ۵۳۷ هکتار (۵/۳۷ کیلومترمربع) در دریاچهٔ ارومیه. جزیرهٔ آرزو از نظر وسعت چهارمین جزیرهٔ بزرگ دریاچهٔ ارومیه بوده و بلندترین نقطهٔ آن ۱۴۳۴ متر است و در ۱۵ کیلومتری غرب بندر رحمانلو و ۲۶ کیلومتری غرب شمالی عجب‌شیر قرار دارد.

آرزومند Ārezumand
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۸۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی روستای جفتان.

آرساکیا Ārsākiyā
← رگها. شهر قدیم. سرزمین ماد.

آرش Āraš
← سیاه‌سنگ، جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

آرقین‌بلاغ Ārqin bolāq
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۱۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی زرین‌آباد.

آرک Ārk
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۸۵ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. درّهٔ جنوبی کوه مولی. ۳۲ کیلومتر شمال غربی خوسف.

آرگو Ārgu
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۰ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه جهرم به میمند و فیروزآباد. ۹ کیلومتر غرب شمالی دوزه. کنار رودخانهٔ زاغ.

آرمنلو Ārmonlu ?
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۵۹ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه خونبی.

آرموداق Ārmudāq
ده، مرکز دهستان گرمهٔ شمالی، بخش کندوان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۲ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار یکی از ریزابه‌های رود گرمی.

آرمودلو Armudlu ?
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۵۹ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه خونبی.

آرنجن Ārenjan
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۲۷ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب خاوری روستای ورکان.

آرند Ārand
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۶۷ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری بلان.

آرند Ārand
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۰۵ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۸ کیلومتر خاور جنوبی چرام.

آرندان Ārendān
ده، مرکز دهستان آرندان، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۱۶ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

آرو Āru ?
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۰۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه گردەلش. ۲/۵ کیلومتر شمال راه تهران به فیروزکوه.

آرو Ārō
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تهران. ۵۲ کیلومترشمال شرقی تهران. ارتفاع ۳۵۶۰ متر. سرچشمهٔ رودهای الرم و آب سفید.

آرو Āru
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۳۴۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب دیل. سر راه دوگنبدان به دهدشت.

آروچان Ārucān
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۳۸ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳۰ کیلومتر شمال آوج.

آروق Āruq
ده، مرکز دهستان گاودول مرکزی، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۶۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه مراغه به میاندوآب. کنار موردق‌چای. ۴ کیلومتر خاور جنوبی ملکان.

آرومند Ārumand
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۶۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی صالح‌آباد.

آرویز Ārviz
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری شوسف.

آره Āreh
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۸۴ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار ازرود. جنگلی. حاشیهٔ شمالی کوههای البرز.

آریا Āriyā
← آریائی‌ها.

آریائی‌ها Āriyā'ihā
شعبه وسیعی از نژاد سفید که در ایام باستانی در ایران و هند و اروپا ماندگار شدند و به این جهت آنان را اقوام هند و اروپائی نیز می‌گویند. نام آریائی که آریائی‌ها شعبهٔ ایرانی و هندی به خود داده‌اند، اصلاً به معنی شریف است و نام ایران یعنی سرزمین آریائی‌ها از همین لفظ گرفته شده.

آریان Āriyān
← آریائی‌ها.

آریج Ārij
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۸۰ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری بهاباد.

آریز Āriz
← آبریز، ده، شهرستان بافق.

آریز Āriz
گردنه‌ای در راه سنندج به مریوان، استان کردستان، به ارتفاع ۲۲۲۶ متر.

آرین Āryan
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۴۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آب چشمیدر. ۴ کیلومتر غرب پایکلان. کوهستان زاگرس.

آرین Āriyan
← آریائی‌ها.

آزاد Āzād
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۶۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای آزاد پایین در ۳ کیلومتری شمال خاوری آن واقع است.

آزاد Āzād
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۷۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه سور.

آزادآباد Āzād ābād
ده، بخش قشلاق دشت، شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۲۳۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر خاور شورگل.

آزادبخت Āzādbaxt
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۶۱ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گداربهن.

آزادشهر Āzād šahr

۱- بخشی در جنوب خاوری شهرستان گنبدکاووس، مشتمل بر دهستانهای چشمه‌ساران، خرمارود و نظام‌آباد و به مرکزیت شهر آزادشهر.
۲- شهر، مرکز بخش آزادشهر، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۱۷۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه علی‌آباد به مینودشت و گنبدکاووس به شاهرود. نام پیشین آن شاه‌پسند بوده است.

آزادکوه Āzād kuh

کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور. ۶۵ کیلومتر جنوب غربی نور. ارتفاع ۴۳۵۵ متر. سرچشمهٔ رود هراز.

آزادگان Āzādgān

← رحمت‌آباد، ده، شهرستان اقلید.

آزادلو Āzādlu

ده، دهستان اجارود، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۸۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار بالهارود.

آزادلوی بزرگ Āzādluye bozorg

ده، مرکز دهستان فولادلوی شمالی، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۳۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردبیل به هیر.

آزاد مرزآباد Āzād marz ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۷ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر جنوب خاوری مشهد میغان.

آزادمون Āzādmun

ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۳۲۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. چهار کیلومتر جنوب غربی محمودآباد.

آزادور Āzādvar

ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۰۱ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. یک کیلومتر شمال خط آهن شاهرود به نیشابور.

آزادویس بالا Āzād veys-e bālā

ده، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۹ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور شمالی حسن‌آباد یاسوکند.

آزاده Āzādeh

ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۷ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب رامشیر.

آزان Āzān

ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. میمه ۲۱۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه میمه به حسن‌رباط.

آزان‌اوزان Āzān uzān

ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۵۳ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دینور. ۲۷ کیلومتر غرب شمالی صحنه، دامنهٔ غربی کوه قلعه‌هجیر.

آزانبار Āzānbār

← آزمبار، ده، شهرستان خدابنده.

آزران Āzerān

ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۲۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر خاور روستای ورکان.

آزمبار Āzambār

ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۴۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه شعبان به حسن‌آباد.

آزوا Āzevā

ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۳۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه آزوا. ۱۱/۵ کیلومتر غرب جنوبی پیپ.

آسارا Āsārā

ده، مرکز دهستان آسارا، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۳۶ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد. کنار رودخانهٔ کرج. دامنهٔ کوه آسارا. سر راه کرج به چالوس.

آسان Āsān

← آسو، ده، شهرستان گناباد.

آساوله Āsāvaleh

ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۲۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قشلاق.

آساوله **Āsāvaleh**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آساوله. ۶ کیلومتر جنوب خاوری کوله‌ساره.

آسایش **Āsāyeš**
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۲۷ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

آسبقران **Āsbaqrān ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۳۵۱ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال غربی رازلیق.

آسپادانا **Āspādānā**
← اصفهان، شهر، مرکز استان و شهرستان اصفهان

آسپاس **Āsopās**
ده، مرکز دهستان آسپاس، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۲۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اقلید به سده. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی سده.

آسُپاس، گردنه **Āsopās**
گردنه‌ای به بلندی ۲۴۵۰ متر در شهرستان اقلید، استان فارس. سر راه اقلید به سده. ۳۸ کیلومتر جنوب غربی اقلید.

آستارا **Āstārā**
۱- شهرستانی در شمال استان گیلان. مرکب از یک بخش مرکزی و دهستانهای حیران، لوندویل و ویرمونی. این شهرستان از شمال به وسیلهٔ رود آستارا به جمهوری آذربایجان، از خاور به دریای خزر، از جنوب به شهرستان طوالش و از غرب به شهرستان اردبیل محدود است. بخشهای شمالی کوههای طالش آن را از استان اردبیل جدا می‌سازد و رودخانه‌های آستارا، لوندویل و چلوندچای آن را مشروب می‌کنند و راه آستارا به هشتپر از حاشیهٔ خاوری و راه آستارا به اردبیل از حاشیهٔ شمالی آن می‌گذرد.
شهرستان آستارا تقریباً پوشیده از جنگل است و فرآورده‌های کشاورزی آن غلات، حبوبات و برنج و محصولات دامی است. آب و هوای این شهرستان معتدل و مرطوب است و یکی از پرباران‌ترین نواحی ایران بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان آستارا، استان گیلان. ۳۷۳ کیلومتر شمال غربی تهران و ۱۴۱ کیلومتر شمال غربی رشت. ارتفاع ۲۲- متر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. موقعیت جغرافیائی ۳۰″ ۵۲′ ۴۸° طول شرقی و ۰۰″ ۲۶′ ۳۸° عرض شمالی. ساحل غربی دریای خزر. شمالی‌ترین بندر ایران. کنار رود آستارا.
آستارا تا پیش از جنگ ایران و روس روستای ساحلی کوچکی بود. پس از آن که به موجب عهدنامهٔ ترکمن‌چای، رودخانهٔ آستارا به عنوان بخشی از خط مرزی ایران و روسیه تعیین گردید، گروهی از ایرانیان ساکن آستارای روس به این سوی مرز کوچ کردند و در شهر کنونی آستارا سکونت کردند و به مرور بر وسعت و اهمیت آن افزوده شد.

آستاراچای **Āstārā čāy**
رودخانه، شهرستان آستارا، استان گیلان. طول ۳۳ کیلومتر.
از کوههای طالش سرچشمه می‌گیرد و بسوی خاور شمالی از مرز ایران و جمهوری آذربایجان و همچنین شهر آستارا می‌گذرد و در شمال شهر مزبور به دریای خزر می‌ریزد. این رودخانه به دلیل دارا بودن موقعیت مرزی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

آستانجین **Āstānjin**
ده، بخش خورش رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۱۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

آستانه **Āstāneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۹۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چشمه‌علی. سر راه دامغان به کیاسر.

آستانه **Āstāneh**
شهر، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۲۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. حدود ۲ کیلومتر غرب خط آهن شازند به ازنا.

آستانهٔ اشرفیّه **Āstāneh-ye Ašrafiyyeh**
۱- شهرستانی در شمال خاوری استان گیلان، مشتمل بر بخشهای مرکزی و کیاشهر و مرکب از دهستانهای گورکا، کیسم، دهشال، دهگاه و کیاشهر و به مرکزیت شهر آستانهٔ اشرفیه.
این شهرستان از شمال به دریای خزر، از خاور و جنوب به شهرستان لاهیجان و از غرب به شهرستان رشت محدود است و سرزمینی است هموار که عمدتاً از رسوبات دلتای سفیدرود تشکیل یافته است و بوسیلهٔ شاخه‌های همین رودخانه و دیگر رودهای نسبتاً کوچکی که از کوههای البرز سرازیر می‌گردند مشروب می‌شود. آب و هوای آن معتدل مایل به گرم و مرطوب است و یکی از پر باران‌ترین نواحی ایران محسوب می‌شود. محصولات عمده‌اش برنج، چای، بقولات و ابریشم است.
۲- شهر، مرکز شهرستان آستانهٔ اشرفیه، استان گیلان. ۲۱۵ کیلومتر شمال غربی تهران و ۳۱/۵ کیلومتر خاور رشت. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه رشت به لاهیجان. موقعیت جغرافیائی ۰۰″ ۵۷′ ۴۹° طول خاوری و ۳۰″ ۱۵′ ۳۷° عرض شمالی. مزار سید جلال‌الدین اشرف در این

شهر واقع است و به همین مناسبت آستانهٔ اشرفیه نام گرفته است.

آستایش Āstāyeš
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۰۸ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل، خشک. د امنهٔ شمالی کوه یال‌خرتاز. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی کدکن.

آسرا Āsarā
کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج. ۳۸ کیلومتر شمال خاوری کرج. ارتفاع ۳۹۴۱ متر. سرچشمهٔ رود طالقان.

آسروان Āservān
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۵۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل نیمه‌خشک. سر راه اراک به فرمهین. ۷/۵ کیلومتر شمال ایبک‌آباد.

آسفیج Āsfij
ده، مرکز دهستان آسفیج، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۸۳ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۸ کیلومتر جنوب خاوری بهاباد.

آس قدیم Ās-e Qadim
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۱۶۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب غربی یوزبند.

آسک Āsak
شهر کوچک قدیم خوزستان، نزدیک ارجان، بین ارجان و رامهرمز. به گفتهٔ اصطخری آتشفشان کوچکی در نزدیکی آن وجود داشته. خرابه‌های آن در شمال غربی بخش گرمسیرات در دامنهٔ کوه دیده می‌شود.

آسکان Āsekān
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۵۶ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار هردورود. کوهستان البرز.

آسمان‌آباد Āsemān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۳۱۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار آب آسمان‌آباد. سر راه سرابله به گیلانغرب. درّهٔ غربی کوه پیران.

آسمان‌آباد بالا Āsemān ābād-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۳۱۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه سرابله به گیلانغرب. روستای آسمان‌آباد پائین در ۳ کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع ۱۳۵۰ متری قرار دارد.

آسماندول Āsmāndul
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۷۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب جنوبی سطر.

آسمانلو Āsemānlu
کوه، کوهستان البرز، شهرستان سمنان. ۲۵ کیلومتر شمال غربی سمنان. ارتفاع ۳۳۰۸ متر.

آسو Āsu
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۸۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه آسو. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری روستای بیمرغ. به این روستان آسان هم می‌گویند.

آسو Āsō
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۹ کیلومتر جنوب خاوری گازار.

آسور Āsur
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۷۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزقانچای. دامنهٔ جنوبی کوه رنگرج دکان. کوهستان البرز.

آسیاب Āsiyāb
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۴ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر غرب شمالی طبس مسینا.

آسیاب Āsiyāb
ده، بخش امیدیه، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۸۴ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. مرکز دهستان آسیاب. ۱۸/۵ کیلومتر جنوب خاوری امیدیه.

آسیابان Āsiyābān
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۵۸

درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۲ کیلومتر جنوب درخش.

آسیابر **Āsiyābar**
← بهشهر، استان مازندران.

آسیابر **Āsiyābar**
ده، بخش شاهرود، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۵۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

آسیابر **Āsiyābar**
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۹۵ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ چاکرود. کوهستان البرز.

آسیاب‌سر **Āsiyābsar**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۱۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

آسیابک **Āsiyābak**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۱ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار راه ساوه به زاویه و تهران. ۲ کیلومتر شمال غربی مأمونیه.

آسیابک **Āsiyābak**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۳۳درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. ۸ کیلومتر غرب جنوبی یل‌آباد.

آسیان **Āsiyān**
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۳۸ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه تاوه‌داغ. سر راه آبگرم به قیدار. ۲۲ کیلومتری شمال غربی آوج.

آسیاوِلَه **Āsiyāvelah**
ده، بخش بدره، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۰۶ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گرّاب. سر راه درّه‌شهر به ایلام. ۱۶ کیلومتر شمال غربی آبهربالا.

آسیای پائین **Āsiyā-ye Pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۴۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه سانیج به سخوید.

آشار **Āšār**
ده، مرکز دهستان آشار، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۱ درجه، ۱۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۱ کیلومتر خاور شمالی سرباز.

آشان **Āšān**
← اُشان، ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه.

آشتیان **Āštiyān**
۱- شهرستانی در مرکز استان مرکزی، مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای مزرعه نو، گرکان و سیاوشان و به مرکزیت شهر آشتیان.
شهرستان آشتیان از شمال به شهرستان تفرش، از خاور به شهرستان قم، از جنوب خاوری به شهرستان محلات، از جنوب به شهرستان اراک و از غرب به شهرستان تفرش محدود است. نواحی شمالی این شهرستان را کوههای مرتفعی چون کوه کلاه (۳۰۸۴ متر) و دوبرادران (۲۹۲۱ متر) که مرز بین شهرستان مزبور و شهرستان تفرش را تشکیل می‌دهند فراگرفته و نواحی جنوبی و خاوری را تپه‌ماهورها و کوههای کم ارتفاعی دربر گرفته و کوههای خستک (۲۷۷۷ متر) و سخت حصار (۲۷۵۶ متر) و همچنین کوه زنبوره با ارتفاع ۲۰۱۷ متر واقع در خاور و جنوب خاوری، این شهرستان را از شهرستانهای قم و محلات جدا می‌سازد.
رودخانه‌های این شهرستان عمدتاً خشکرودهائی هستند که از شمال به جنوب روانند که از آن جمله رود آهو را می‌توان نام برد که از شهر آشتیان می‌گذرد. آب و هوای این شهرستان در کوهستانهای شمال سرد و در دیگر نواحی معتدل و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان آشتیان، استان مرکزی. ۱۸۰ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۵۶ کیلومتر شمال خاوری اراک. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. سر راه قم سلفچکان به تفرش. کنار رودخانهٔ آهو. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۰۰ °۵۰ طول خاوری و ″۳۰ ′۳۱ °۳۴ عرض شمالی.

آشتیان **Āštiyān**
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۲ درجه، ۱۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. دشت شنزار. ۶۴ کیلومتر شمال خاوری انارک.

آشجرد **Āšjerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۵۴ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. کنار راه داران به دامنه. ۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی دامنه.

آشخانه **Āšxāneh**
شهر، مرکز بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان

خراسان. بجنورد ۲۹۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۳۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بجنورد به گرماب.

آشکند Āškand
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۲۲ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۰ کیلومتر شمال خاوری چاه دادخدا.

آش‌گلان Āšgolān
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۲۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سردارآباد.

آشنا Āšenā
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۷۵ درجه، ۹۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه مرز. ۱۶/۵ کیلومتر جنوب غربی خنج.

آشناخور Āšenāxur
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۲۱۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه شاه‌نشین. ۲/۵ کیلومتر جنوب نصرآباد.

آشنک Āšnak
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۸۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری کوزه‌رش.

آشورآباد Āšur ābād
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۱۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری هندودر. سر راه شازند، عضدیه به ازنا. مرکز دهستان جاپلق غربی.

آشوراده Āšurādeh
۱- دهکدهٔ ساحلی، دهستان میانکاله، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۵۸ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی. انتهای شبه جزیرهٔ میانکاله.
۲- سه جزیرهٔ پست و کوچک در انتهای خاوری شبه جزیرهٔ میانکاله، دهانهٔ خلیج گرگان، جنوب شرقی دریای خزر. هنگامی که آب دریای خزر بالا باشد جزایر مزبور به زیر آب فرو می‌روند و زمانی که آب دریا فرو می‌نشیند، این جزایر به شبه جزیرهٔ میانکاله متصل می‌گردند و در مواقع بین حالات مزبور به صورت جزیره‌های پست ظاهر می‌شوند. شهرت جزایر مزبور به دلیل اهمیت تاریخی آنها و پناه بردن سلطان محمد خوارزمشاه به آنجا می‌باشد.

آشوراده Āšurādeh
جزیره‌ای کوچک در آب‌های جنوب خاوری دریای خزر، خاور شبه جزیرهٔ میانکاله حدود ۳ کیلومتری غرب بندرترکمن، دارای شعبهٔ شیلات است و از نواحی گردشگری (توریستی) ایران محسوب می‌گردد.

آشیانهٔ بالا Āšiyāneh-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۳۳۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال خاوری امامزاده ورچه. روستای آشنای پائین در ۲ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۹۷۰ متری قرار دارد.

آشیر Āšir
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۰۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

آشین بالا Āšin-e bālā
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۵۵ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۸/۵ کیلومتر شمال خاوری سرخان. روستای آشین پائین در حدود یک کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۹۸۰ متری قرار دارد.

آغاجاری Āqājāri
شهر، مرکز بخش آغاجاری، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۸۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. از ایل آغاجری نام گرفته است و یکی از بزرگترین میدانهای استخراج نفت است.

آغاجاری Āqājāri
یکی از ایلهای کهگیلویه، ساکن اطراف بهبهان. منشاء این ایل ظاهراً از قوم مغول بوده است. اگرچه لرزبان هستند ولی نامهای مغولی مانند تولی‌آقا، جغتا و آتش‌آقا در میان آنان متداول است. بیشتر به گله‌داری مشغولند. نام ناحیهٔ نفت‌خیز آغاجاری از این ایل گرفته شده.

آغاج اوغلی Āqāj oqli
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۳ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر خاور جنوبی ینگی‌اسپران.

آغباش Āqbāš
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۱۷ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری زورآباد.

آغ‌بلاغ Āq bolāq
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۳۱۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌شیوه‌بزو. دامنهٔ جنوبی کوه نورحسن. سر راه اشنویه به زیوه. مرکز دهستان دشت‌بیل.

آغبلاغ Āqbolāq
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

آغ‌بلاغ Āq bolāq
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی احمدآباد پائین.

آغبلاغ Āqbolāq
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۳ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر غرب شمالی ورزقان.

آغبلاغ Āqbolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۱۷۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سبلان.

آغبلاغ گدوک Āqbolāq-e Gaduk
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری قوشهٔ پائین.

آغ‌بلاغ همدانی Āq bolāq-e Hamedāni
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمال غربی کوه چال‌داغ.

آغجوان Āqjavān
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۷ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

آغجه‌بُغاز Āqjeh bōqāz
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۲۸۹ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جوب آسیاب. ۷ کیلومتر غرب جنوبی مرغ‌ملک.

آغجه‌دیزج Āqjeh dizaj
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۳۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ موردق‌چای. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری ملکان.

آغجه‌دیزج Āqjeh dizaj
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۴۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار لیلان‌چای. سر راه مراغه به روستای خطیب.

آغجه‌رود Āqjeh rud
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۹۳ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آقجه‌رود.

آغجه‌ریش Āqjehriš
ده، مرکز دهستان چاراویماق شرقی، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۴۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

آغجه‌قیه Āqjeh qayeh
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۸۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری گل‌تپه.

آغجه مسجد Āqjeh masjed
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۳۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

آغجه Āqceh
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۸۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه کلاه‌گس. ۹/۵ کیلومتر غرب بوئین و میاندشت.

آغجه‌بُدی Āqcehbodi
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۴۳ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. پای دماغهٔ غربی شاه‌کوه. ۱/۵ کیلومتر جنوب کلیشاد.

آغجه‌لو Āqcehlu
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل.

مشگین‌شهر ۲۵۰ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال غربی انزان.

آغداش Āqdāš
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۷ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر خاور ینگی‌اسپران.

آغدرق Āqdaraq
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۱۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی لاهرود.

آغ‌درّهٔ پائین Āq darreh-ye pā'in
ده، بخش تخت سلیمان شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۵۴ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌آغ‌دره. روستاهای آغ درّهٔ وسط و آغ درّهٔ بالا به ترتیب در ۴ کیلومتری شمال غربی و ۷ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۲۰۳۰ متر و ۲۲۸۰ متری قرار دارند.

آغزی‌گنگ Āqzigang
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی زاویه.

آغسه Āqeseh
ده، بخش اوز، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۷۰ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری ارد.

آغشت Āqašt ?
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۷۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه مردنوروز. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

آغ‌طویله Āqtavileh
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۷۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه نقده به مهاباد. ۲ کیلومتر خاور محمّدیار.

آغ قاسملو Āq qāsemlu
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب رضی.

آغُلان Āqolān
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۴۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌وزینه. دامنهٔ کوه سرکوما. جنگلی.

آغلک Āqelak
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۸۱ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ وزوا. ۵ کیلومتر خاور شمالی قاهان.

آغمیون Āqmiyun
ده، مرکز دهستان آغمیون، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۶۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

آغنج Āqenj
ده، بخش احمدآباد، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۹۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه بادی.

آغوتمان Āqutmān
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۶۷ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌آغوتمان.

آغوزبن Āqozbon
ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار استان گیلان. رودبار ۸۰ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل نیمه‌مرطوب. جنگلی، دامنهٔ کوه استلخ‌بار.

آغوزبن Āquzban
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۳۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به بیشه‌سر.

آغوزداربن Āqozdārbon
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۳۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه جنگلی. ۴/۵ کیلومتر غرب مرزن‌آباد.

آغوزکی Āquzki
ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۲۰۸ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

آغوزلو Āqozlu
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۹۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری زرّین‌آباد.

آغویه Āqviyeh ?
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۶۴ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه کلیبر به اسکلو. ۴ کیلومتر خاور شمالی اسکلو.

آفان Āfān
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۹۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قوره. دامنهٔ غربی کوه شاخ‌قل.

آفتاب Āftāb
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۴۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سبز عمو. ۶ کیلومتر جنوب خاوری سراب فیروزآباد.

آفتابدر Āftābdar
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۷۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه آخورکان. کوهستان البرز.

آفریانچ Āferyānec
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۶۱ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال خاوری آب باریک سیاه‌کمر.

آفرین Āfarin
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۶۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری پیشوا.

آفرینهٔ پائین Āfarineh-ye pā'in
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج. استان کردستان. سنندج ۱۹۶ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر شمال غربی کامیاران. روستای آفرینهٔ بالا در ۲ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۸۵۰ متری قرار دارد.

آق‌آباد Āq ābād
ده، مرکز دهستان آق‌آباد، بخش مرکزی شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۵۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود گرگان.

آقائی Āqā'i
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۴۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. امامزاده‌ای بنام زواریجان دارد.

آقابابا Āqā bābā
ده، مرکز دهستان ایلات قاقازان شرقی، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۹۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قزوین به رشت.

آقابابا فرامرزی Āqābābā farāmarzi
ده، مرکز دهستان سینا، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۵ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر غرب شمالی ورزقان.

آقاباقر Āqā bāqer
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۰۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر خاور نیار.

آقابرکه Āqā barekah
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۴۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار آب برکه. ۵ کیلومتر خاور شمالی لالی. امامزاده‌ای به همین نام دارد.

آقابزرگ Āqā bozorg
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک صفر درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۷ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

آقابلاغ Āqā bolāq
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۸ درجه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوههای خرقان. ۳۰ کیلومتر شمال غربی نوبران.

آقابلاغی Āqā bolāqi
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۹۱ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی علی‌صدر.

آقابیگ Āqā beyg
← میرآقابیگ، ده، شهرستان تایباد.

آق‌اُتاق Āq otāq
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۷ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۹۰ متر، سرد، نیمه‌خشک.

آقاجانی Āqājāni
ده، بخش رومشگان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان.

کوهدشت ۲۰۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. یک کیلومتر غرب جنوبی چقابل.

آقاجری Āqājari
ده، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۹۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار قلعه‌چای. سر راه عجب‌شیر به هرگلان.

آقاجری Āqājari
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۳۲۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، سر راه قیدار به زرّین‌آباد.

آقاجقلو Āqājoqlu
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۶۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳۳ کیلومتر شمال غربی گرماب.

آقازیارت Āqā ziyārat
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۲ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری کمیجان.

آقاسیّدشریف Āqā seyyed šarif
ده، بخش مرکزی شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۲۱۰ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه رشت به فومن.

آقاسین بالا Āqāsin-e bālā
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۱۱ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۶۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سرچشمهٔ رودخانهٔ آقاسین. درّهٔ شمالی کوه بی‌بی‌شهربانو. روستای آقاسین پائین در ۴ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۷۰۰ متری قرار دارد.

آقاکندی Āqā kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اهرچای.

آق‌امام Āq emam
ده، بخش مراوه‌تپه، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۴۳ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه مراوه‌تپه به کلاله.

آقامحمّدبگلو Āqā mohammad beglu
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۸۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خوفنام. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی تازه‌کند انگوت.

آقامیرلو Āqāmirlu
ده، بخش سنجبد، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۹۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

آق‌اولر Āqevlar
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۲۸۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. کنار رودخانهٔ آق اولر.

آقایازی Āqā yāzi
ده، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار روخانهٔ کوهزان. ۱۳ کیلومتر شمال غربی حسن‌آباد یاسوکند.

آقایه Āqāyeh
← آق‌قیه، ده، شهرستان نیشابور.

آق‌براز Āqbarāz
ده، مرکز دهستان چهاردانگه، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۵ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال هوراند.

آقبلاغ Āqbolāq
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۶ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار یکی از ریزابه‌های اهرچای. دامنهٔ خاوری کوه کسبه.

آقبلاغ Āqbolāq
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۶۵ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه قره‌گونی.

آقبلاغ Āqbolāq
ده، مرکز دهستان طغامین، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۴۹ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه نورالعین. ۲۱ کیلومتر غرب حسن‌آباد یاسوکند.

آقبلاغ Āqbolāq
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج

۱۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۴ کیلومتر جنوب خاوری دیواندره.

آقبلاغ Āqbolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۱۴ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی روستای دوسر.

آقبلاغ Āqbolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور شمالی لالجین.

آقبلاغ Āqbolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۱۲۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه سنقر به صحنه، دامنهٔ خاوری کوه دالاخانی. ۶ کیلومتر شمال غربی فارسینج.

آقبلاغ Āqbolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۲۸۹ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه چپ‌درّه. ۱۱/۵ کیلومتر غرب چالشتر.

آقبلاغ Āqbolāq
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۴۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری بلداجی.

آقبلاغ Āqbolāq
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۹۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری هیر.

آقبلاغ آق‌داغ Āqbolāq-e Āqdāq
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودراهنگ، استان همدان. کبودراهنگ ۳۳۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک، سر راه کبودراهنگ به قیدار. دامنهٔ شمالی کوه آق‌داغ.

آقبلاغ برقلعه Āqbolāq-e Barqal'eh
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ا رتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک، ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری دیواندرّه.

آقبلاغ حسین‌خان Āq bolāq-e Hoseynxān
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی توپ‌آغاج.

آقبلاغ سردار Āqbolāq-e Sardār
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۷ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر شمال غربی دندی.

آقبلاغ، گردنه Āqbolāq
گردنه‌ای بین شهرستانهای ارومیه و اشنویه، استان آذربایجان غربی. سر راه ارومیه به اشنویه. ۴۷ کیلومتر جنوب ارومیه. ارتفاع این گردنه ۲۰۰۰ متر است.

آقبلاغ مرشد Āqbolāq-e Moršed
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودراهنگ، استان همدان. کبودراهنگ ۳۰۵ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

آقبلاغ میانکوه Āq bolāq-e Miyānkuh
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۴۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه کل.

آقبلاغ میدان Āqbolāq-e Meydān
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۲۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری روستای میدان پائین.

آق‌بند Āqband
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۱ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دهانهٔ درّهٔ آق‌بند.

آق‌بیات Āq bayāt
← بیات، قبایل.

آق‌تپه Āq tappeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۵۱ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود اترک. سر راه بجنورد به راز.

آق‌تپه Āq tappeh
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۲۲ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

آق‌تپه Āq tappeh
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۱۳

درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر غرب کوزره.

آق توپراق **Āqtoprāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۲۹ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری زورآباد.

آق توقه **Āqtuqeh ?**
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۳۰ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

آقجه **Āqjeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۶۲ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب.

آقجه **Āqjeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۶۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری شورین.

آقجه‌خرابه **Āqjeh xarābeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۳۴۸ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان.

آقجه خرابهٔ پائین **Āqjeh xarābeh-ye pā'in**
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۶۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی قهاوند.

آقجه‌قلعه **Āqjeh qal'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۵۳ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

آقجه‌قلعه **Āqjeh qal'eh**
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۷۶ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قره‌چای. ۴۴ کیلومتر خاور جنوبی فامنین.

آقجه‌قیه **Āqjeh qayeh**
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۸۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر خاور جنوبی علی‌صدر.

آقجه‌مشهد **Āqjeh mašhad**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۲۶ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملکان به گل‌تپه.

آقجه مشهد **Āqjeh mašhad**
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۳۳ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب شمالی روستای طوق.

آق‌چای **Āq cāy**
رودخانه، شهرستانهای ماکو و خوی، استان آذربایجان غربی. طول ۱۳۷ کیلومتر.
از دامنه‌های شمالی کوه مندلیج و کوههای مرز ایران و ترکیه سرچشمه می‌گیرد و رو به خاور روان می‌شود و به قتورچای می‌ریزد.

آقچلوجه **Āqcalujeh**
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۵۹ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوههای خرقان.

آقچه **Āqceh**
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۱۲ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

آقچه‌ریش **Āqceh riš**
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۲۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار درین‌سو.

آقچه‌قیه **Āqceh qayeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۰۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

آقچه کند **Āqceh kand**
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۳۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمال شرقی غازان‌داغ. کوههای البرز.

آقچه‌مزار **Āqceh mazār**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۶۴ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه جوشاقلو. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری بوئین.

آق‌داش **Āq dāš**
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۴

درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کوهستان هزارمسجد.

آقداش Āqdāš
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۲۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر غرب روستای قبچاق.

آقداش Āqdāš
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۱۹ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

آقداش Āqdāš
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۱ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان. ۲۴ کیلومتر شمال غربی نوبران.

آقداش Āqdāš
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۹۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر غرب جاورسیان.

آقداش Āqdāš
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۵۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی قهاوند.

آق‌داغ Āq dāq
کوه، کوهستان البرز، شهرستان خلخال. ۲۶۰ کیلومتر جنوب خلخال. ارتفاع ۳۳۰۳ متر.

آق‌داغ Āqdāq
← سپید. جزیرهٔ کوچک، دریاچهٔ ارومیه.

آق‌درک Āqderak
ده، بخش مرکزی، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۳۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب غربی روستای باشماق.

آق‌درّه Āq darreh
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۸ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر شمال غربی کمیجان.

آق دگش Āqdegeš ?
ده، بخش آق‌قلعه، شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۲۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع صفر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود گرگان. سر راه آق‌قلعه به چین‌سبیلی.

آقری‌بوغاز Āqri buqāz ?
ده، بخش مرکزی شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبد کاووس ۳۵۱ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه گنبد کاووس به داشلی‌برون.

آق‌زیارت Āq ziyārat
ده، مرکز دهستان قوری‌چای شرقی، بخش نظرکهریزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۱۲ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار قوری‌چای. دامنهٔ شمالی کوه گل‌دامن‌داغ.

آق‌زیارت Āq ziyārat
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۰۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور خان تختی. سر راه خان تختی به قوشچی.

آقسن‌آباد Āqsen ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۳۲ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ وجادرّه.

آقشلو Āqešlu
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۴۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال سعیدآباد.

آق‌قاسملو Āq qāsemlu
ده، دهستان ارشق، شهرستان مشکین‌شهر، استان اردبیل. مشکین‌شهر ۴۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

آق‌قلعه Āq qal'eh
بخش گمیشان، شهرستان ترکمن، استان مازندران. بندر ترکمن ۶۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه بندر ترکمن به گنبد کاووس. کنار رود گرگان. نام پیشین آن پهلوی‌دژ بوده است.

آق‌قلعه Āq qal'eh
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۹۹ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود اترک. ۲۷ کیلومتر خاور مراوه‌تپه.

آق‌قلعه **Āq qal'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۱۷۳ درجه، ۹کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

آق‌قلعه **Āq qal'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۲۳ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶کیلومتر خاور جنوبی سرعین.

آق‌قمیش **Āq qamiš**
ده، بخش گالیکش، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۵۴ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود مادرسر. سر راه مینودشت به بجنورد. مرکز دهستان قراولان.

آق‌قیه **Āq qayeh**
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۲۸ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. به آن آقایه هم می‌گویند.

آق‌کند **Āq kand**
ده، مرکز بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۰۴ درجه، ۳۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سرچم به هشجین.

آق کند **Āq kand**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۴۲ درجه، ۴۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه چلّه‌خانه.

آق‌کند **Āq kand**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۴۰ درجه، ۲۱کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه چپ درّه‌سی.

آق‌کند **Aq kand**
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۱۱ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱کیلومتر غرب شیرین‌سو.

آق‌کند **Āq kand**
← قره‌کند، ده، شهرستان بیجار

آق‌کهریز **Āq kahriz**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه غرق‌آباد به نوبران. ۳کیلومتر غرب نوبران.

آق‌گل **Āqgul**
ده، دهستان چایپاسار شمالی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۳۷ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه خشک. کوهستانی. غرب دریاچهٔ آق‌گل.

آق‌گل **Āqgol**
دریاچهٔ فصلی به مساحت حدود ۵/۵کیلومترمربع در شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ۳۵کیلومتر شمال خاوری ماکو. درازای این دریاچه از شمال غربی به جنوب شرقی حدود ۳ کیلومتر و ارتفاع سطح آب آن حدود ۸۰۰ متر است.

آق‌مزار **Aqmazār**
ده، بخش چاپشلو، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۲۴۸ درجه، ۳۷کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه درگز به امامقلی و قوچان.

آق‌مسته **Āqmasteh**
← بهرام. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

آقوئی **Āqu'i**
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۶۵ درجه، ۵۱/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳۰کیلومتر شمال غربی گرماب.

آق‌یازی **Āq yāzi**
← آقایازی، ده، شهرستان بیجار.

آکرد **Ākard**
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۰۴ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. نیمه جنگلی.

آگاه بالا **Āgāh-e bālā**
ده، مرکز دهستان آگاهان. بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۰۳ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار گاورود. روستای آگاه پائین در ۳کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متری قرار دارد.

آگرتیج کلا **Āgartij kolā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۷۸ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار راه بابل به کیاکلا و جویبار.

آگوشک **Āgošk**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۶۷ درجه، ۱۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵۴کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

آلائی Ālā'i
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۷۴ درجه، ۱۰۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری سدیچ.

آلابلاغی Ālā bolāqi
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۳۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

آلاتان Ālātān
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۳۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

آلاچیق Ālāciq
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۱۶ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ حاضران‌چای. ۷ کیلومتر غرب جنوبی روستای آق‌زیارت.

آلاداغ Ālā dāq
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان اراک. ۴۶ کیلومتر غرب اراک. ارتفاع ۳۲۱۰ متر.

آلاشت Ālāšt
شهر، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید، ۲۵۴ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه پل سفید به چرات. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

آلاشت Ālāšt
کوه، کوهستان البرز، شهرستان قائم‌شهر (شاهی). ۴۲ کیلومتر جنوب قائم‌شهر. ارتفاع ۲۲۳۵ متر.

آلاشت، گردنه Ālāšt
گردنه‌ای به بلندی ۱۸۵۰ متر در شهرستان پل سفید، استان مازندران. ۱۸/۵ کیلومتر غرب جنوبی پل سفید و مجاور روستای آلاشت. کوهستان البرز.

آلاگُل، دریاچه Ālāgol
دریاچه فصلی به مساحت حدود ۱۵ کیلومترمربع در شهرستان گنبدکاووس، استان گلستان. ۵۲ کیلومتر غرب شمالی گنبدکاووس و ۱۴ کیلومتر جنوب غربی اینچه‌برون. حداکثر درازای این دریاچه ۴/۵ کیلومتر است و ارتفاع آن حدود ۳ متر است.

آلاگوز Ālāgoz
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل راست رودخانهٔ قزل‌اوزن.

آلالان Ālālān
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۳۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. ساحل دریای خزر. ۴/۵ کیلومتری خاور جنوبی اسالم. دو روستا مجاور هم بنام آلالان جدید و آلالان قدیم.

آلان Ālān
ده، مرکز دهستان آلان براغوش، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۳۰۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی. کنار رود مهربان.

آلان Ālān
قوم ایرانی ساکن قفقاز شمالی. دسته‌ای از آنها به فرانسه و اسپانیا مهاجرت کرده‌اند و در تأسیس پادشاهی و اندالها در شمال افریقا نقش مهمی داشتند.

آلان Ālān
← مکری. ایلات و طوایف کرد.

آلانق Ālānaq
ده، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۳۲۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال خاوری کوه تک آلتی.

آلانه‌سر Ālānehsar
یا اعلانثار. کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج. ۵۵ کیلومتر شمال کرج. ارتفاع حدود ۳۹۵۰ متر.

آلبلاغ Ālbolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۳۲۴ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه مام قوجاق.

آلبلاغ Ālbolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۱۰۹ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه بوکان به شاهین‌دژ.

آلبلاغ Ālbolāq
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۵۷ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک، کنار رودخانهٔ آلبلاغ.

آلبلاغ Ālbolāq
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۱

درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی دهگلان.

آلتمجی Āltemji
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۶ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار ظلم‌آبادچای. ۶ کیلومتر جنوب خاوری قره‌آغاج.

آلتی آغاج Ālti āqāj
ده، بخش مراوه‌تپه، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۴۱ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه کلاله به مراوه‌تپه.

آلتین تخماق Āltin toxmāq
ده، بخش گمیشان، شهرستان ترکمن، استان مازندران. بندر ترکمن ۳۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۲ کیلومتر. گرم، نیمه‌خشک. ارتفاع حدود ۱۰- متر. دشت. سر راه گمیشان به اینچه‌برون.

آلتین کُش Āltinkoš
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۰۵ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

آلچه قشلاق Ālece qešlāq ?
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری ورزقان.

آل حبیب Āl-e Habib
بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۹ کیلومتر شمال منصوریه.

آلقو Ālqu
ده، بخش مرکزی شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۲۹۱ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قزل‌داغی. کوهستان سهند.

آل کثیر Āl-e Kasir
← عشایر عرب خوزستان که در شمال خوزستان زندگی می‌کنند.

آلگه Ālegeh
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۵۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری گهواره.

آلماچوان Ālmā covān
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۸۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار سراجوچای. دامنهٔ جنوب خاوری کوهستان سهند.

آلمالق Ālmāloq ?
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۳ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کوهستان هزارمسجد.

آلمالو Ālmālu
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۹۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب خاوری دریاچهٔ آلمالوگلی.

آلمالو Ālmālu
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۱ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی ماه‌نشان.

آلمالو Ālmālu
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۱۶ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال نیک‌پی.

آلمالوگُلی، دریاچه Ālmālugoli
دریاچهٔ مدور کوچکی در شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. ۴۲ کیلومتر غرب شمالی هشترود، دامنهٔ خاوری کوه سهند، ۲ کیلومتر شمال غربی روستای آلمالو. مساحت این دریاچه حدود ۳۰ هکتار است و حداکثر درازی آن ۵۰۰ متر و ارتفاع آن به ۲۴۵۰ متر بالغ می‌گردد.

آلمان قدیم Ālmān-e Qadim
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۴۸ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری گرنگاه.

آلمانه Ālmāneh
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۳۶ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّهٔ غربی کوه پیازه. ۹ کیلومتر شمال غربی سروآباد.

آل محیسن Āl-e Mahaysen
شاخه‌ای از طایفهٔ بنی‌کعب از عشایر خوزستان که تا سال ۱۳۰۳

هجری خورشیدی بر خوزستان فرمانروائی داشتند. کعبیان اساساً از بنی خفاجه هستند که سالها جلوتر از ظهور اسلام به عراق کوچ کردند. افراسیاب پاشا حکمران عثمانی بصره، کعبیان را میان بندر معشور و بهمنشیر اسکان داد.

آلمه **Ālmeh**
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۶۴ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه آلمه.

آلواتان **Ālvātān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۳۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

آلوت **Ālut**
۱- ده، بخش آلوت، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۲۷۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ کوههای میکلی و گاکر.
۲- بخشی در شهرستان بانه، به مرکزیت روستای آرمرده و مشتمل بر دهستان پشت آربابا.

آلوچه **Āluceh**
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۶۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور شمالی مهماندوست بالا.

آلوچه مُلک **Āluceh molk**
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۵۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار ورکش چای. ۵ کیلومتر جنوب غربی ورکش.

آلوسان **Ālusān**
ده، دهستان برادوست، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۸۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه بادوست. ۲ کیلومتری مرز ایران و ترکیه

آلوکلاته **Ālukalāteh**
ده، بخش مرکزی، شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۴۱ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه محمدآباد به رستم‌کلا.

آلونک **Ālunak**
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

آلونی **Āluni**
ده، مرکز دهستان خانمیرزا، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۷۷ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه بروجن به لردگان.

آله‌درّهٔ پائین **Āleh darreh-ye pā'in**
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای آله‌درّهٔ بالا در ۴ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۲۰۳۰ متری قرار دارد.

آلی **Āli**
ده، دهستان مشگین شرقی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۶ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه مشگین‌شهر به اردبیل.

آلی **Āli**
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۱۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک، سرچشمهٔ کال آلی.

آلی‌پینک **Āli pinek**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۸ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۷ کیلومتر غرب شمالی دهگلان.

آلیله **Ālile**
ده، دهستان اجارود، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۱۲۱ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. نزدیک مرز ایران و جمهوری آذربایجان.

آمره **Āmereh**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۵ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر شمال غربی کمیجان. دامنهٔ جنوبی کوه زمستان درّه.

آمره **Āmereh**
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۶۰ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۸ کیلومتر غرب جنوبی دستجرد.

آمل **Āmol**
۱- شهرستانی در مرکز استان مازندران، مشتمل بر بخشهای مرکزی، هراز و لاریجان و مرکب از دهستانهای بالاخیابان لیتکوه، پائین‌خیابان لیتکوه، چلاو، دشتسر، دابوی جنوبی، هزارپی جنوبی، اهلمرستاق، دابوی شمالی، هزارپی‌شمالی،

بالالاریجان و لاریجان سفلی و به مرکزیت شهر آمل. این شهرستان از شمال به دریای خزر، از شمال خاوری به شهرستان بابلسر، از خاور به شهرستان بابل، از جنوب به شهرستانهای دماوند و تهران و از غرب به شهرستان نور محدود است. رودخانهٔ هراز از غرب به شرق و از جنوب به شمال در این شهرستان جریان دارد و کوههای پوشیده از جنگل البرز بیشتر مناطق آن را فرا گرفته است. بلندترین کوههای این شهرستان عبارتند از: آزادکوه (۴۳۵۵ متر)، دونا (۴۰۵۰ متر)، خرسرک (۴۱۵۰ متر)، اولج (۳۶۹۵ متر)، گرگ (۳۵۸۳ متر)، گرهسره (۳۵۸۲ متر) و بسیاری کوههای دیگر که اکثراً در بخش لاریجان واقع شده‌اند. آب و هوای آن در دشت نسبتاً وسیع ساحلی معتدل مایل به‌گرم و در نواحی کوهستانی معتدل تا سرد است و از نظر میزان بارندگی جزء نواحی نیمه‌مرطوب بشمار می‌آید.

۲- شهر، مرکز شهرستان آمل، استان مازندران. ۱۲۹ کیلومتری شمال خاوری تهران و ۶۴ کیلومتر غرب جنوبی ساری. ارتفاع ۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ هراز. سر راه تهران به بابل و محمودآباد. بیست کیلومتر جنوب خط ساحلی دریای خزر. موقعیت جغرافیائی ۰۰″ ۲۱′ ۵۲° طول شرقی و ۱۵″ ۲۸′ ۳۶° عرض شمالی.

تاریخچه - آمل شهری است قدیمی، به قول مورخین مسکن قوم مارد یا آمارد بوده و شاید هم آمل از این قوم نام گرفته باشد. بنای آن را به آمله دختر یکی از سرکردگان دیلمی نسبت داده‌اند. در دورهٔ اسلامی از مراکز مهم تجارت و صنعت گردید و زمانی پایتخت طبرستان بود. سلطان مسعود غزنوی در سال ۴۲۶ هجری قمری (۴۱۳ ﻫ.خ) و امیرتیمور در سال ۷۷۵ هجری قمری (۷۵۲ ﻫ.خ) آن را تاراج کردند. علاوه بر آن چندبار دستخوش زمین‌لرزه و سیل گردیده و ویران شده است. امامزاده ابراهیم و مقبره‌های سه سیّد، شمس طبرسی و ناصرالحق از جمله بناهای قدیمی آن است.

آمله **Āmeleh**
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۸۸ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار خرم‌رود، سر راه صحنه به گروس.

آمند **Āmand**
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۹۱ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

آمید **Āmid**
← حمید، ده، شهرستان مهاباد.

آنابلاغ **Ānā bolāq**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۶۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

آناخاتون **Ānāxātun**
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۴۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر شمال خاوری فرودگاه تبریز. سر راه تبریز به ینگی‌اسپران.

آواتلو **Āvātlu**
ده، دهستان کیوان، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

آوارسین **Āvārsin**
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری خمارلو.

آوارمین **Āvārmin**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۴۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب غربی قصابه.

آواز **Āvāz**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸۵ درجه، ۹۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۴ کیلومتر خاور شمالی اسدآباد.

آواز **Āvāz**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۸۱ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی میغان.

آوان **Āvān**
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۷ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر خاور شمالی خروانق.

آوانسر **Āvānsar**
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۴ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر خاور خروانق.

آوانلو **Āvānlu**
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۵ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری خمارلو.

آوج **Āvaj**
۱- بخشی در جنوب غربی شهرستان قزوین، مرکب از

دهستانهای حصار ولیعصر، آبگرم، خرقان شرقی، خرقان غربی و شهیدآباد. بخش آوج از شمال به شهرستانهای خدابنده، ابهر و تاکستان ، از شرق به بخش بوئین‌زهرا، از جنوب شرقی به شهرستان ساوه، از جنوب به شهرستان رزن و از جنوب غربی و غرب به شهرستان خدابنده محدود است.
بخش آوج کوهستانی است. کوههای خرقان در جنوب، آن را از شهرستان رزن جدا می‌کند و گردنهٔ معروف آوج آن را با شهرستان مزبور مرتبط می‌سازد. بلندترین کوههای این بخش که عمدتاً در رشته‌کوههای خرقان جای دارند عبارتند از: قراقی (۲۸۹۸ متر)، آقداغ (۲۸۷۸ متر)وکوه‌اوزون‌بولاغ(۲۸۴۰ متر). رودخانه‌های خررود ، آوج و کلنجین در این بخش جریان دارند. آب و هوای آن معتدل مایل به سرد و خشک تا نیمه‌خشک است.
۲- شهر، مرکز بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۳ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آوج. سر راه قزوین به همدان. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان. پای گردنهٔ معروف آوج. نام اصلی این شهر آبه یا آوه است و آوج معرب آن است. اصلح آن است که با همان نام فارسی آوه خوانده شود.

آوج **Āvaj**
رودخانهٔ فصلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. طول ۴۴ کیلومتر.
ازکوههای واقع در ۱۷کیلومتری جنوب خاوری آوج سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی باختر شمالی و سپس بسوی شمال و شمال خاوری روان می‌شود. از کنار آوج می‌گذرد و به خررود می‌ریزد.

آوجدان **Āvjedān**
یا آبجدان. ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۵۴ درجه، ۵۲کیلومتر. ارتفاع ۵۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سرچشمهٔ رود آوجدان. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی لالی.

آوج، گردنه **Āvaj**
گردنه‌ای به بلندی ۲۳۵۰ متر در شهرستان بوئین‌زهرا، استان قزوین. سر راه قزوین به همدان. ۷کیلومتر جنوب غربی آوج و ۲۰ کیلومتر شمال خاوری رزن. این گردنه استانهای همدان و قزوین را از هم جدا می‌کند.

آورتین **Āvartin**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۳ درجه، ۱۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ آورتین. ۲۰ کیلومتر خاور رائین‌قلعه.

آورزمان **Āvarzmān**
ده، مرکز دهستان آورزمان، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۶۴ درجه، ۲۸/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه همدان به نهاوند.

آورسی **Āvresi**
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۱۵ درجه، ۲۹کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دهانهٔ درّهٔ سه‌کوچه. ۱۳/۵کیلومتر جنوب سیلوانه.

آوگار **Āvgār**
← آبگاه، ده، شهرستان نیک‌شهر.

آوند **Āvand**
ده، بخش دهدز، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۹۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رود کارون. ۱۷ کیلومتر شمال غربی دهدز.

آونگان **Āvangān**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۰۲ درجه، ۱۳/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰کیلومتر غرب جنوبی سریش‌آباد.

آونلیق **Āvenliq**
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۳۷ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اشلق‌چای.

آوه **Āveh**
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۸۱ درجه، ۵۵/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه گیشکان. کوهستان البرز.

آوه **Āveh**
← آوج، شهر، شهرستان قزوین.

آوه **Āveh**
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۹۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه صالح‌آباد به گازران. ← ساوه. تاریخچه.

آویجان **Āvijān**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۷۰ درجه، ۴۴کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، خشک. ۶کیلومتر جنوب غربی گسک.

آویج **Āvic**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۱۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل، خشک. ۱۵ کیلومتر خاور قومینجان.

آویز Āviz
ده، مرکز دهستان آویز، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۸۰ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه کل. سر راه فراشبند به کازرون. ۶ کیلومتر شمال غربی فراشبند.

آویشک Āvišk
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۴۸ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۵ متر. سرد، خشک. ۹ کیلومتر غرب شمالی درخش.

آوین Āvin
ده، بخش کندوان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۱ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای بزقوش.

آوین پائین Āvin-e pā'in
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۶ درجه، ۱۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودشور. درّهٔ شمالی بزین‌کوه. روستای آوین بالا در ۷ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۶۰۰ متری قرار دارد.

آویهنگ Āvihang
ده، مرکز دهستان ژاورود غربی، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۲۲ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌آویهنگ. درّهٔ جنوبی کوه بردسور. کوهستان زاگرس.

آهار Āhār
ده، بخش رودبار قصران، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۹ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کنار رودخانهٔ آهار. ۶ کیلومتر غرب فشم. کوهستان البرز.

آهاربشم Āhār bašm
کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج. ۴۰ کیلومتر شمال خاوری کرج، جنوب خاوری شهرستانک. ارتفاع حدود ۳۱۵۰ متر. سرچشمهٔ رودهای آهار و شهرستانک.

آهق Āhaq
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۳۰۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ جوان‌چای. دامنهٔ جنوبی کوه قاشقاداغی. کوهستان سهند.

آهنگ Āhang
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۶۶ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ غربی کوه کلات، کنار راه بجستان به فردوس. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری بجستان.

آهنگران Āhangarān
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۶۲ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک.

آهنگران Āhangarān
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۷۷ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵۷ کیلومتر جنوب غربی رشتخوار، حاشیهٔ شمالی ریگ نخ بید.

آهنگران Āhangarān
رشته‌کوهی به درازای حدود ۳۰ کیلومتر در شهرستان بیرجند. ۱۰۳ کیلومتر شمال خاوری بیرجند. بلندترین قلّهٔ آن بنام کوه سه‌پستان، ۲۸۳۱ متر ارتفاع دارد.

آهنگران Āhangarān
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۵۷ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه اراک به فرمهین و ساروق. ۱۵ کیلومتر خاور ساروق.

آهنگران Āhangarān
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۷۰ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار گاماسیاب، سر راه صحنه به بیستون و کرمانشاه. ۸ کیلومتر غرب جنوبی صحنه.

آهنگران Āhangarān
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۰ درجه، ۹۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار رود آهنگران. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری حاجی‌آباد.

آهنگران Āhangarān
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۴۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور شمالی سفدر.

آهنگرکلا Āhangar kalā
ده، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۱۱ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگی.

آهنگرکلا Āhangar kalā
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۹۰

درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به گلوگاه.

آهنگرکلا Āhangar kolā
ده، بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۲۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ رودخانهٔ تالار. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. ۵ کیلومتر شمال غربی شیرگاه.

آهنگرکلا Āhangar kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱۲۳ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

آهنگر محلّه Āhangar mahalleh
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۹۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوههای البرز شرقی. نیمه‌جنگلی.

آهنگری Āhangari
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۲۴ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار آب کگارس. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی لالی.

آهنگری Āhangari
ده، مرکز دهستان بکش دو، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۷۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه نورآباد به شوراب و بیدستان.

آهو Āhu
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۳۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، خشک. ۶/۵ کیلومتر خاور گرکان.

آهو Āhu
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۲۹ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن و راه اهواز به خرمشهر و آبادان.

آهوان Āhovān
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۵۳ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه سمنان به دامغان.

آهوان Āhvān
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۹۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه جیرفت به سد هلیل‌رود.

آهوان، گردنه Āhovān
گردنه‌ای به بلندی ۱۹۵۰ متر در شهرستان سمنان، استان سمنان. سر راه سمنان به دامغان. ۳۴ کیلومتر خاور شمالی سمنان. این گردنه شهرستانهای سمنان و دامغان را از هم جدا می‌کند.

آهوانو Āhuvānu
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۹۴ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال شرقی سفیدکوه (کوهستان البرز شرقی).

آهو تپه Āhu tappeh
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۴۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی حسن‌آباد افشار.

آهودشت Āhudašt
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۴۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار زارم‌رود. نیمه‌جنگلی.

آهودشت Āhudašt
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۲۴ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه چمستان به آمل. جنگلی.

آهون Āhvan
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۵ درجه، ۸۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی سردشت. کوهستان بشاگرد.

آهی‌محلّه Āhi mahalleh
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۳۵۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۶ کیلومتر جنوب خاوری محمودآباد.

آیاغچی Āyāqci
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۷۰ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور شمالی گل‌تپّه.

آی‌تمر Āytamer ?
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۲۳ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

آیچی Āyci
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۴۲ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه بنفشه

آی‌درویش Āy darviš
← کلاله، شهر، شهرستان مینودشت، استان مازندران.

آیدمیر Āydamir
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۳۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر غرب آق‌کند.

آیدوغموش Āydoqmuš
رودخانه، شهرستانهای هشترود و میانه. استان آذربایجان شرقی. طول ۱۳۲ کیلومتر.
از چشمه‌سارهای دامنهٔ شمالی کوهستان بلقیس سرچشمه می‌گیرد و رو بسوی شمال خاوری روان می‌شود و پس از آمیختن با قرنقوچای، در خاور شهر میانه به رودخانهٔ قزل‌اوزن می‌ریزد.

آیری‌بوجاق Āyri bujāq
ده، دهستان ایواوغلی، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۱ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

آیسک Āyesk
ده، مرکز دهستان آیسک، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۲۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه فردوس به سرایان. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی سرایان. به آن ایاز هم می‌گویند.

آینه‌قبری Āyeneh qabri
کوه، شهرستان آباده. ۳۹ کیلومتر غرب ایزدخواست. ارتفاع ۳۷۱۷ متر.

اباتر Abātar
ده، بخش مرکزی شهرستان صومعه‌سرا، استان گیلان. صومعه‌سرا ۳۱۷ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه طاهرگوراب به صومعه‌سرا.

ابارق Abāreq ?
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۲ درجه، ۱۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه کرمان به زاهدان. ۵۵ کیلومتر جنوب خاوری راین.

ابتاف Abtāf
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه ریمله.

ابتر Abtar
یا افتر، ده، مرکز دهستان ابتر، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۸۳ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه ایرانشهر به زابلی.

ابچین Ebcin
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۴۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی.

ابخرد Abxerd ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۲۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اهر به لامان و سراجه‌لو

ابدال Abdāl
کوه، شهرستان زنجان. ۱۰۱ کیلومتر غرب زنجان. ارتفاع ۳۰۹۹ متر. سرچشمهٔ انگوران چای.

ابدال‌آباد Abdāl ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۹۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل، خشک، دامنهٔ شمالی کوههای باخرز. ۹ کیلومتر جنوب غربی نصرآباد.

ابدوزی Abdozi
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۵۸ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور پلان.

ابر Abr
ده، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه سرخان.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، دهستان مغان غربی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳۴۹ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه پارس‌آباد به گرمی.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۸۹

درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر خاور میامی. سر راه میامی به سبزوار.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۹۴ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۹ کیلومتر غرب شمالی بوئین.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۱ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل چپ قزل‌اوزن. سر راه زنجان به انگوران. دامنهٔ کوه ایوان‌داشی. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی روستای دندی.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۵۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری گرماب.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۰ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر غرب شمالی دیواندره.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک، ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری دیواندرّه. دامنهٔ جنوبی کوه پیرمحمود.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۲ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر غرب بردسکن. سر راه بردسکن به سبزوار.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۳۰۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۶۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۵ متر. معتدل، خشک. ۲۶ کیلومتر غرب جنوبی رشتخوار.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۵۹ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه پشت‌شار. به آن قلعهٔ آقاحاجی هم می‌گویند.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۸ درجه، ۲۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۵ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی فرخی.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۰۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر شمال گازران.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، مرکز دهستان مشک‌آباد، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۶۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه اراک به قم. ۴ کیلومتر شمال خاوری شاهسواران.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۸۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۳ کیلومتر خاور شمالی دهگلان.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۷ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی طبس مسینا.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸۸ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳ کیلومتر جنوب آواز.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۵۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب شوسف.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. ۸/۵ کیلومتر جنوب خاوری شوسف. ۱/۵ کیلومتر جنوب غربی حسین‌آباد.

ابراهیم‌آباد Ebrāhim ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۷۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. گرم، خشک. سر راه کُریت به معظّم‌آباد. ۲ کیلومتر جنوب کریت.

ابراهیم‌آباد **Ebrāhim ābād**
ده، بخش اشکذر، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۱۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر شمال غربی اشکذر.

ابراهیم‌آباد **Ebrāhim ābād**
ده، بخش میان‌کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۸۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب غربی سیادکی.

ابراهیم‌آباد **Ebrāhim ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۵۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به بافق. ۸ کیلومتر غرب فردوسیه.

ابراهیم‌آباد **Ebrāhim ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۴۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر غرب باغین.

ابراهیم‌آباد **Ebrāhim ābād**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۱ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۳۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری شهداد.

ابراهیم‌آباد **Ebrāhim ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۰۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حاشیهٔ خاوری کویرنمک سیرجان. ۷ کیلومتر جنوب غربی زیدآباد.

ابراهیم‌آباد **Ebrāhim ābād**
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۰۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب غربی کوشکک.

ابراهیم‌آباد **Ebrāhim ābād**
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۷ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری محمّدآباد ریگان.

ابراهیم‌آباد **Ebrāhim ābād**
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۱۰ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲۳ کیلومتر غرب شاهماران. کنار راه شاهماران به حاجی‌آباد.

ابراهیم‌آباد **Ebrāhim ābād**
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۵ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۳ کیلومتر شمال سرخان.

ابراهیم‌آباد **Ebrāhim ābād**
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۶ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر خاور عزیزآباد.

ابراهیم‌آباد **Ebrāhim ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۴۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال غربی ملک‌آباد. سر راه قدیم سیرجان به بندرعبّاس.

ابراهیم‌آباد جدید **Ebrāhim ābād-e jadid**
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۳۸ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر غرب شمالی فرودگاه مغان.

ابراهیم‌آباد، گردنه **Ebrāhim ābād**
گردنه‌ای به بلندی ۲۲۰۰ متر در شهرستان قزوین، استان قزوین. سر راه قزوین به طالقان. ۶۲ کیلومتر خاور جنوبی قزوین و ۱۸ کیلومتر شمال هشتگرد. این گردنه شهرستانهای قزوین و هشتگرد را از هم جدا می‌کند.

ابراهیم‌بیگی **Ebrāhimbeygi**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۲۰۸ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. ۲/۵ کیلومتر شمال خاوری تنکمان.

ابراهیم‌حصار **Ebrāhim hesār**
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۷۷ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ زاوه‌کوه. دامنهٔ خاوری کوه نیستان‌داغ.

ابراهیم قتال **Ebrāhim qatāl**
ده و امامزاده، بخش مرکزی شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۲۸۸ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب جنوبی بیشه‌دراز.

ابراهیم‌کندی **Ebrāhim kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۰۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپّه‌ماهور. ۴ کیلومتر خاور شهرک مغان.

ابراهیمی Ebrāhimi
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۲۳ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۷۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ خاوری کوه خیبر. ۱۰ کیلومتر جنوب قاسم‌آباد.

ابراهیمی Ebrāhimi
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۱ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ میانتاق. ۶۱ کیلومتر شمال غربی شوسف.

ابرجس Abarjes
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۹۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ درّه‌باغ. درّهٔ خاوری کوه هلیل.

ابردژ Abardež
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۳۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کنار خط آهن ورامین به گرمسار. ۱۲ کیلومتر خاور جوادآباد.

ابرسج Abarsej
ده، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۳۴۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه خرسنگ، کوهستان البرز شرقی.

ابرغان Abarqān
ده، مرکز دهستان ابرغان، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۴۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سراب به اوغان و داراب.

ابرغان Aberqān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۶۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۵/۵ کیلومتر خاور شمالی دولت‌آباد.

ابرقو Abarqu
← ابرکوه، شهر، شهرستان تفت.

ابرکافان Abarkāfān
← قشم، جزیره، خلیج فارس.

ابرکاوان Abarkāvān
← قشم، جزیره، خلیج فارس.

ابرکوه Abar kuh
کوه، شهرستان یزد. ۸ کیلومتر شرق جنوبی ابرکوه. ارتفاع ۱۶۵۲ متر.

ابرکوه Abarkuh
۱- یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان تفت، استان یزد. مشتمل بر دهستانهای اسفندار، تیرجرد، مهرآباد و فراغه و به مرکزیت شهر ابرکوه.
۲- شهر، مرکز بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۱ درجه، ۱۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه آباده و اقلید به یزد. حاشیهٔ غربی کویر ابرکوه.
مسجد جامعی بزرگ و تاریخی و بنائی سنگی از زمان دیلمی‌ها دارد. نام پیشین آن ابرقو بوده است.

ابرگ بالا Ebareg-e bālā
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۲ درجه، ۱۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه کرمان به بم. ۵۵ کیلومتر جنوب خاوری راین. کنار تهرود. روستای ابرگ پائین در ۲ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متری قرار دارد.

ابرلاق پائین Abarlāq-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۳۰۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی کُهنوش. روستای ابرلاق بالا در ۲/۵ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۸۵۰ متری قرار دارد.

ابرندآباد Abrand ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۱۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری زارچ.

اَبَرو Abaru
ده، مرکز دهستان ابرو، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۵۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب تفریجان. دامنهٔ خاوری کوه تخت رستم. کوهستان الوند.

ابره‌در Abrehdar
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر غرب روستای مهرزمین.

ابری‌تپّه Abri tappeh
← تپه ابری، ده، شهرستان اسفراین.

ابریق Ebriq

ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۰۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال غربی آذغان.

ابزار Abzār

← افزار، ده، شهرستان زرند.

ابزل Abzal

ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۸ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۵/۵ کیلومتر خاور زه.

ابللو Abellu ?

ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۱۱ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال غربی یخفروزان.

ابلولان Ablulān

ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۲۱۶ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

ابلهون Ablahun

ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۲۹ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری شنبه.

ابلیس Ablis

ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۸۹ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌لاوین.

ابن‌کاوان Ebnekāvān

← قشم، جزیره، خلیج فارس.

ابنو Abnu

ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۲۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۷ کیلومتر غرب شمالی بانش. درهٔ خاوری کوه نسا.

ابواسحاق Abu eshāq

ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۱۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری مال خلیفه.

ابوالحسن‌کلا Abolhasan kolā

ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۹۱ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به مقریکلا و کوهپاسرا.

ابوالخازن Abolxāzen

ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۶۹ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۵ متر. گرم، خشک. ۳۱ کیلومتر جنوب غربی بجستان.

ابوالعبّاس Abol abbās

ده، مرکز دهستان مونگشت، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۷۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه باغملک به مال‌آقا.

ابوالعباسی Abolabbāsi

طایفه‌ای از ایل جانکی، که در دهستان ابوالعباس سکنی دارند و غالباً به گله‌داری و کشاورزی مشغولند. زبان آنها لری بختیاری است. به آنها بلواسی هم می‌گویند.

ابوالفیروز Abolfiruz

ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۸۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر جنوب سرکوه (سرکره).

ابوالقاسم داشی Abolqāsem dāši

← زیرآبه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

ابوالوفائی Abolvafā'i

ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۵۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه گُل‌گُل.

ابوتباره Abutabāreh

ده، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۱۸ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر غرب جنوبی نفت سفید. ۳۳ کیلومتر شمال غربی هفتکل.

ابوتربه Abutarbeh

ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۸ درجه، ۱۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری سیمکان. سر راه فنجان به شاه‌رستم.

ابوحمیظه Abuhomeyzeh

ده، بخش مرکزی شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان.

سوسنگرد ۱۴۰ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه سوسنگرد به اهواز.

ابوحنّا Abu hannā
ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۵۳ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری چاه عینی.

ابوخیل ارطه Abuxeyl arateh
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۷۱ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

ابودبیس Abudabis
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۱۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۳ کیلومتر غرب کوت عبدالله.

ابودهالیس Abudahālis
ده، بخش امیدیه، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۵۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال غربی امیدیه.

ابوریق Aburiq ?
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۰۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری هیر.

ابوزیدآباد Abuzeyd ābād
ده، مرکز دهستان کویرات، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۰۸ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه کاشان به بادرود.

ابوسخیره Abusaxireh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۷۶ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت.

ابوسعدی Abu sa'di
ده، مرکز دهستان فضل، بخش مرکزی شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۱۱۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه نیشابور به مشهد.

ابوشانک Abušānak
ده، مرکز دهستان بهمنشیر جنوبی، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۲۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بهمنشیر.

ابوشلوک Abu šoluk
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۳۳۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب جنوبی جفار پائین.

ابوصلیحه Abusaliheh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۰۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی خضریه.

ابوطرفایه Abutarfāyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۷۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر جنوب زوینه.

ابوطویل Abutavil
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۰۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر غرب گل‌انگون.

ابوعبادی Abu ebādi
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۱۸ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بهمنشیر. ۵ کیلومتر شمال غربی ابوشانک.

ابوعرابید Abu arābid
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۳۴۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم و مرطوب. خشک. ۱۹ کیلومتر خاور شمالی دارخوین.

ابوعظیم Abu azim
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۴۹ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب مسلّمیه.

ابوعلائج Abualā'ej
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۲۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی هشتچه.

ابوعلی Abu ali
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۵۶ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر جنوب خاوری مهرنجان.

ابوعلیمه Abualeymeh
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز

۳۰۳ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۶ کیلومتر غرب شمالی هفتکل.

ابوعلیمه Abualeymeh
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۰۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه رامشیر به رامهرمز. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری رامشیر.

ابوغریب Abuqarib ?
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۳۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۰ کیلومتر جنوب خاوری موسیان.

ابوغویر Abuquyer
ده، مرکز دهستان ابوغویر، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۳۸ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری عین‌خوش.

ابوفاضل Abufāzel
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز. استان خوزستان. اهواز ۵۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر جنوب غربی ویس.

ابوفلی Abufeli
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۶ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر غرب خضریات و ۱۷ کیلومتر جنوب غربی رامشیر.

ابوقال Abuqāl
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۸ کیلومتر غرب شمالی ویس.

ابولفولوس Abolfulus
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری رامشیر.

ابولوردی Abōlvardi
ده، حومهٔ شمالی شهر شیراز، استان فارس.

ابولوردی Abolvardi
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۶ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر شمال مادرسلیمان و ۱۶ کیلومتر شمال سعادت‌شهر.

ابوموسی Abumusā
۱- شهرستانی در جنوب استان هرمزگان مرکب از بخشهای مرکزی و تنب و به مرکزیت شهر ابوموسی. شهرستان ابوموسی از مجموعه جزایر ابوموسی، تنب‌های بزرگ و کوچک، فرور، بنی‌فرور و سیری تشکیل یافته و از موقعیت ممتازی در دهانهٔ تنگهٔ هرمز و مدخل خلیج فارس برخوردار است. بزرگترین جزیرهٔ آن ابوموسی است و مرتفع‌ترین نقطهٔ آن ۱۴۵ متر است که در جزیرهٔ فرور واقع است. آب و هوای شهرستان ابوموسی خیلی گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان ابوموسی، استان هرمزگان ۱۱۳۷ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۸۸ کیلومتر جنوب غربی بندرعبّاس، دهانهٔ خلیج فارس و تنگهٔ هرمز. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۰۳ °۵۵ طول شرقی و ″۰۰ ′۵۱ °۲۵ عرض شمالی.

ابوموسی Abumusā
جزیره‌ای در خلیج فارس، استان هرمزگان. ۱۹۱ کیلومتر جنوب غربی بندرعبّاس و ۷۵ کیلومتر جنوب خاوری بندرلنگه. حداکثر درازای این جزیره ۵ کیلومتر و مساحت آن ۱۲ کیلومترمربع است و ارتفاع بلندترین نقطهٔ آن به ۱۱۰ متر بالغ می‌گردد.

ابوناگه Abunāgah
ده، مرکز دهستان سویسه، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۹۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اهواز به آبادان.

ابویورو Abuyōru
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۵۸ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال غربی مسلّمیه.

ابهر Abhar
۱- شهرستانی در استان زنجان، مشتمل بر بخشهای مرکزی، خرّمدرّه و سلطانیه و مرکب از دهستانهای حومه، دولت‌آباد. درسجین، ابهررود، خرّمدرّه، صائین‌قلعه، سلطانیه، سنبل‌آباد و گوزلدره ، به مرکزیت شهر ابهر. این شهرستان از شمال به شهرستان قزوین، از خاور به شهرستان تاکستان، از جنوب به شهرستان قزوین، از جنوب غربی و غرب به شهرستان خدابنده و از غرب و شمال غربی به شهرستان زنجان محدود است. نواحی شمالی آن را کوهپایه‌های البرز و بخشهای جنوب غربی آن را رشته‌کوههای آق‌داغ فرا گرفته و در نواحی مرکزی آن را درّهٔ پهناور ابهررود جای دارد. بلندترین کوههای شهرستان ابهرکوه یانبلاغ (۲۹۷۱ متر)، کوه لاله‌داغ (۲۸۶۱ متر) و کوه گوی‌قوزای (۲۷۳۱ متر) و کوه آق‌داغ به ارتفاع (۲۷۳۱ متر) است. رودخانهٔ ابهررود و ریزابه‌های آن این شهرستان را مشروب می‌سازد و آب و هوای آن معتدل نیمه‌خشک است. راه تهران زنجان و همچنین خط آهن تهران – تبریز از این شهرستان می‌گذرد.

۲- شهر، مرکز شهرستان ابهر، استان زنجان. ۱۹۳ کیلومتر غرب شمالی تهران و ۸۸ کیلومتر جنوب خاوری زنجان. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. موقعیت جغرافیائی ۰۰" ۱۳' ۴۹° طول خاوری و ۴۵" ۰۸' ۳۶° عرض شمالی. ۳/۵ کیلومتر جنوب راه قزوین به زنجان و خط آهن تهران به تبریز. کنار ابهررود. ابهر از شهرهای قدیم ایران است و اوهر نام داشته و مرکز ارتباط نواحی مرکزی ایران با آذربایجان بوده است.

ابهرک **Abharak**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۳۳ درجه. ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه آدران به خور. یک کیلومتر شمال خاوری ارنگه

ابیازن **Abyāzan**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۷۷ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۵ متر. معتدل، خشک کنار راه موغار به مورچه‌خورت. کنار رودخانهٔ گل‌آباد

ابیانه **Abyâneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۸۴ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه هنجن به مراوند و میمه. کنار برزرود. درّهٔ جنوبی کوه پنجه‌علی.

ابیرش **Abeyreš**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۹۷ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار شنزار. ۹ کیلومتر خاور گوپال.

ابیک **Ebik**
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۹۰ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه سراوان به جالق. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری جالق.

ابیورد **Abivard**
شهر قدیم و ناحیه‌ای در دامنه‌های شمالی کوههای شمالی خراسان که زمانی متعلق به ایران بوده و امروز جزئی از خاک جمهوری ترکمنستان است و به آن باورد هم می‌گویند. آثاری از دورهٔ اشکانیان و حتی قبل از آن دارد. ویرانه‌های شهر قدیم ابیورد در ۸ کیلومتری ایستگاه راه‌آهن قهقهه قرار دارد.

اُپانگ **Opāng**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۷۱ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه درآب.

اتابک **Atābak**
ده، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۸۱ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه چاه‌اناری. ۴ کیلومتر شمال غربی فیض‌آباد.

اتابیه **Atābiyeh**
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۰۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور هویزه (هوزگان).

اتاق‌سرا **Otāqsarā**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۷۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کنار رودخانهٔ زانوس. کوهستان البرز.

اتاق‌سرا **Otāq sarā**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۹۳ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار راه بابل به کوهپاسرا.

اتاقور **Otāqvar**
ده، مرکز دهستان کومله، بخش مرکزی شهرستان لنگرود، استان گیلان. لنگرود ۲۰۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کنار شلمانرود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی.

اُتان **Otān**
← اوتان، ده، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان.

اترک **Atrak**
رودخانه، شهرستانهای قوچان . شیروان ، بجنورد ، دشت گرگان و گرگان، استانهای خراسان و گلستان. طول ۵۳۵ کیلومتر از ارتفاعات ۳۹ کیلومتری خاور قوچان سرچشمه می‌گیرد نخست بسوی باختر شمالی و سپس بسوی جنوب باختری روان می‌گردد. از نواحی شمالی شهر قوچان می‌گذرد و با ورود به شهرستان شیروان از جنوب شهر شیروان عبور می‌کند. با ورود به شهرستان بجنورد بسوی شمال باختری متوجه می‌گردد، از خاور شهر بجنورد گذشته و از استان خراسان خارج می‌شود و به استان گلستان وارد می‌گردد و بسوی باختر متوجه می‌شود و از مراوه‌تپه می‌گذرد و بسوی روستای مرزی چات روان می‌گردد. در این روستا با رودخانهٔ سومبار مخلوط می‌شود و از این نقطه بخشی از خط مرزی ایران و جمهوری ترکمنستان به طول ۱۹۰ کیلومتر را تشکیل می‌دهد و در ۳۳ کیلومتری شمال باختری گمیشان به دریای خزر می‌ریزد.

اتو **Atu**
ده، بخش مرکزی، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۴۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه زیراب به لاجیم. جنگلی.

أتی کندی **Oti kandi ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۲ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. حدود ۵ کیلومتر جنوب مولان.

اجاروستاق **Ejārostāq**
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۵۱ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی.

أجاق آلازار **Ojāq ālāzār**
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۴۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

أجاق‌کندی **Ojāq kandi**
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۲ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر خاور شمالی خمارلو.

اجرشیه **Ajeršiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۰۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی خضریه.

اجغان **Ajqān ?**
ده، بخش مرکزی، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۲۶۸ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اسفراین به رزق‌آباد.

اجگرد **Ejgard**
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۵۹ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب کلیشاد.

أجنورد **Ojnurd**
ده، مرکز دهستان کوه همائی، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۱۸ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۸ کیلومتر جنوب قلعه‌روداب.

اجیرلو **Ajirlu**
← اولی کندی، ده، شهرستان مغان.

احدآباد **Ahad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قمچیقای.

احشام **Ahšām**
ده، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۵۷ درجه، ۱۰۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه تختهٔ سروه‌دیوانی. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی بیرم.

احشام **Ahšām**
ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۲ درجه، ۱۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر خاور جنوبی گاوبندی.

احشام آقائی **Ahšām-e Āqā'i**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۱۱۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب چغادک.

احشام زائر تیمور **Ahšām-e Zā'er teymur**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۶۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری کاکلکی.

احشام زائر حسینی **Ahšām-e Zā'er Hoseyni**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۳۵۵ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اهرم به برازجان. دارای امامزاده‌ای بنام شاهزاده اسماعیل است.

احشام زائر محمّدی **Ahšām-e Zā'er Mohammadi**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۹۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری بنهٔ گر.

احشام علی‌احمد خیاری **Ahšām-e Ali ahmad xiyāri**
← خیاری، ده، شهرستان تنگستان.

احشام قائدها **Ahšām-e Qā'edhā**
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۹۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه مُند. ۲۶ کیلومتر شمال غربی کاکی.

احشام گنبد **Ahšām-e Gonbad**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۰ درجه، ۲۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی وزیره. دامنهٔ غربی بلندکوه.

احشام‌محمّداحمدی **Ahšām-e Mohammad Ahmadi**
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۰۸ درجه،

۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر شمال بردخون.

احشام منواحمدی **Ahšām-e Manu ahmadi**
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۰۸ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹/۵ کیلومتر شمال خاوری بردخون.

احشام وزیری **Ahšām-e Vaziri**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۰۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کوه کلمرود.

احمدآباد **Ahmad ābād**
ده، دهستان علمدار گرگر، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۱۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه خشک. کوهستانی. کنار رود ارس. سر راه جلفا به سیه‌رود.

احمدآباد **Ahmad ābād**
ده، دهستان مشگین غربی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۵۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه مشگین‌شهر به اهر.

احمدآباد **Ahmad ābād**
دو روستا بنام احمدآباد بالا و احمدآباد پائین، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۳۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع احمدآباد پائین ۱۷۶۰ متر و ارتفاع احمدآباد بالا ۱۷۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

احمدآباد **Ahmad ābād**
ده، بخش تیکمه‌داش، شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۱۴۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار شهرچای، سر راه بستان‌آباد به میانه.

احمدآباد **Ahmad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۵۶ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری اژدرکوه.

احمدآباد **Ahmad ābād**
ده، بخش گلبهار، شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۱۵۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوهستان بینالود.

احمدآباد **Ahmad ābād**
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۲۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

احمدآباد **Ahmad ābād**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۹ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمال شرقی کوه تکی‌داغ. ۲۷ کیلومتر شمال غربی مأمونیه.

احمدآباد **Ahmad ābād**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۹۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی ملکان.

احمدآباد **Ahmad ābād**
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۰۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. به آن احمدآباد گروس هم می‌گویند.

احمدآباد **Ahmad ābād**
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۱۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل راست زرینه‌رود.

احمدآباد **Ahmad ābād**
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۸۰ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قلعه‌چای. ۹ کیلومتر غرب روستای پری.

احمدآباد **Ahmad ābād**
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۵ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۲ کیلومتر جنوب دیواندرّه.

احمدآباد **Ahmad ābād**
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۴۴ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۵ متر. معتدل، خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی فیض‌آباد.

احمدآباد **Ahmad ābād**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۱ کیلومتر خاور روستای اسدآباد.

احمدآباد **Ahmad ābād**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۵۱ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل، خشک.

احمدآباد Ahmad ãbãd
← رحمت‌آباد، ده، شهرستان تربت حیدریه.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۵۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۵ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت جام به تایباد.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۹۳ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳/۵ کیلومتر خاور شمالی بجستان.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۱۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۴۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی چمن‌آباد.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۳۳ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری رشتخوار.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۱۵ درجه، ۱۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. گرم، خشک. سر راه بیارجمند به زمان‌آباد. ۲۵ کیلومتر شمال غربی زمان‌آباد.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۱۲ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ساوه به طراز ناهید و قم.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۷ کیلومتر جنوب زاویه و ۴ کیلومتر شمال خاوری مأمونیه.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲۷۷ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۵ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر خاور باغ خواص.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۷۴ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری قهاوند.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۱۳ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درهٔ خاوری کوه امجک. ۱۳ کیلومتر شمال غربی روستای جفتان.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۶۵ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ دستجرد. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی دستجرد.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۱۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کنار خط آهن تهران – قم. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی طراز ناهید.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۴۷ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سنقر به بیستون.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ قوره‌تو و کنار مرز ایران و عراق.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۰۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال ایمان‌آباد.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، مرکز دهستان محمدیه، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۳۳۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۵ متر. گرم، خشک. دشت.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۸۶ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سودجان به چلگرد و تونل و کوهرنگ. ۴ کیلومتر شمال غربی سودجان.

احمدآباد Ahmad ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۵۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه مسجد سلیمان به گدارلندر. یک کیلومتر شمال رضاآباد.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۸۲ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه رفسنجان به شهربابک.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۷۶ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب لاهیجان.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۸۰ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب بهاآباد.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۴۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب جنوبی باغین.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۸ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی راین.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۰۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۵ متر. سرد، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال غربی نگار.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۸۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب کوه برآفتاب.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۷۳ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر خاور جنوبی سعادت‌شهر.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۱ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸/۵ کیلومتر جنوب خاوری ده‌بید. سر راه حاجی‌داد به سیمکان.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۲۱۴ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر غرب جنوبی ارنان.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۱۹۸ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه مهریز به دهشیر و ابرکوه. ۸ کیلومتر غرب شمالی بخ.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۷۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال اپتر.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۱ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴۵ کیلومتر جنوب خاوری گلمورتی.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۶ درجه، ۱۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴۴ کیلومتر جنوب غربی گلمورتی.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۹۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه بوشهر به اهرم. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی چغادک.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، مرکز دهستان احمدآباد، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۶۹ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک، دشت. سر راه فیروزآباد به فراشبند.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۰۷ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۱۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری دهرم.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش شیبکوه، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۴۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۸ کیلومتر جنوب خاوری زاهدشهر.

احمدآباد Ahmad ābād
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک.

کوهستانی. سر راه بندرعبّاس بـه لار. ۵۲/۵ کـیلومتر خـاور شمالی ده‌تل.

Ahmad ābād احمدآباد

ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۳۳۷ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار راه میناب به بندرعباس. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی جنجنگو.

Ahmad ābād-e Bāš احمدآباد باش

ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۴۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مـایل بـه سرد، نیمه‌خشک، دامنهٔ جنوبی کوه باش.

Ahmad ābād-e bālā احمدآباد بالا

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۳۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتـفاع حـدود ۱۳۵۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌مرطوب. روستای احمدآباد پائین در ۲/۵ کیلومتری جنوب این روستا و در همین ارتفاع قرار دارد.

Ahmad ābād-e pā'in احمدآباد پائین

ده، مرکز دهستان احمدآباد، بخش تـخت سـلیمان، شـهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۸ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نـیمه‌خشک. سـر راه تکاب به ماه‌نشان. روستای احمدآباد بالا در ۲ کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع ۱۹۸۰ متری قرار دارد.

Ahmad ābād-e Xāk tappeh احمدآباد خاک‌تپّه

← احمدآباد گل‌تپه، ده، شهرستان گرمسار.

Ahmad ābād-e Garrus احمدآباد گرّوس

← احمدآباد، ده، شهرستان میانه.

Ahmad ābād-e Gol tappeh احمدآباد گل‌تپّه

ده، بخش ایوانکی، شهرستان گرمسار، استان سمنان. گـرمسار ۳۲۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حـدود ۱۳۷۰ مـتر. مـعتدل، خشک. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری ایـوانکـی، کـنار رودخـانهٔ کورک. سر راه ایوانکی به دماوند. نـام پـیشین آن احـمدآباد خاک‌تپه بوده است.

Ahmad bāzār احمد بازار

ده، بـخش دشـتیاری، شـهرستان چـابهار، استان سـیستان و بلوچستان. چابهار ۶۳ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خـیلی گـرم، خشک. دشت. ۲۵ کـیلومتر جـنوب غـربی باهوکلات.

Ahmad balad احمدبلد

ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خـوزستان. مسجد سلیمان ۱۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گـرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه اودیو. ۵ کیلومتر شمال غربی قلعه‌خواجه. امامزاده‌ای بنام احمد بلد دارد.

Ahmad beyglu احمد بیگلو

ده، بـخش مـرکزی شـهرستان مشگـین‌شهر، استان اردبـیل. مشگین‌شهر ۲۷۴ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتـفاع ۱۰۹۰ مـتر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال خاوری قصابه.

Ahmad hasan احمدحسن

ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۴۷ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرکول. کـوهستان زاگرس.

Ahmad hoseyn احمدحسین

ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۴۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه بنگ. ۹ کیلومتر غرب جنوبی شول.

Ahmadxāni احمدخانی

ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کـرمان. بـافت ۲۱۳ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۳۱ کیلومتر جنوب غربی کشکوئیه.

Ahmad dāši احمدداشی

← بستو. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

Ahmad rōqani احمد روغنی

ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان هـمدان. مـلایر ۱۲۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ مـتر. سـرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال خاوری زنگنهٔ بالا. دامنهٔ کوه گاومرده.

Ahmad kandi احمدکندی

ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۱۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل بـه سـرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه قلندر.

Ahmad liveh احمدلیوه

کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان شهرکرد. ۴۳ کیلومتر غـرب جنوبی شهرکرد. ارتفاع حدود ۳۵۵۰ متر.

Ahmad mahmudi احمد محمودی

ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۱۲ درجـه، ۹۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه حسن‌آباد. ۳۶ کیلومتر غرب جویم.

Ahmadvand احمدوند

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه

۳۵۶ درجه،۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر شمال خاوری قزانچی.

احمدی Ahmadi
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۰۴ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵/۵ کیلومتر شمال مربچه.

احمدی Ahmadi
ده، مرکز دهستان سربنان، بخش مرکزی شهرستان زرند. استان کرمان. زرند ۱۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه کهنوج به گاشکوه.

احمدی Ahmadi
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳۰ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به بافق. ۱۰ کیلومتر شمال غربی بهرمان.

احمدی Ahmadi
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۸ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر خاور سرگز.

احمدی Ahmadi
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۳۲۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه برازجان به بوشهر.

احمدی Ahmadi
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۶۷ درجه، یک کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ جنوبی شهر فسا. سر راه فسا به جهرم.

احمدیزه Ahmadizeh
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۱۱۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. یک کیلومتری ساحل دریای عمان.

احمدیه Ahmadiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۲۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۶۸۰ متر. گرم، خشک. کنار راه طبس به جوخواه. ۴ کیلومتر جنوب خاوری جوخواه.

احمدیه Ahmadiyeh
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۱۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر خاور جوشان.

احیمر Aheymer
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری رامشیر.

اختر Axtar
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۳۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندر کنگان به بندر طاهری.

اخته‌چی Axtehci
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۳۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل راست رودخانهٔ تالار. سر راه قائم‌شهر به کیاکلا.

اخته‌چی Axtehci
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۶۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه الموقولاخ. ۱۲ کیلومتر غرب صالح‌آباد.

اخته‌خوان Axteh xān
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۳۱۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ساحل شمالی دریاچهٔ سد گلپایگان (سد شاه اسماعیل).

اختیارآباد Extiyār ābād
ده، مرکز دهستان اختیارآباد، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۸۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال غربی فرودگاه کرمان.

اخضرآباد Axzar ābād
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۷۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

اخلومد Axlomad
ده، بخش مرکزی شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۲۵۰ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای بینالود.

اخوانیه Axavāniyeh
ده، بخش اشتهارد، شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۵۴ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه قراگوتی. ۸ کیلومتر جنوب خاوری اشتهارد.

اخی‌کمال **Axikamāl**

ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۱۳ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری دهگلان.

ادالان **Adālān ?**

ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر غرب شمالی هوراند.

ادریس‌آباد **Edris ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۲۰۶ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر. سرد، خشک. دشت. حومهٔ جنوبی شهر آباده.

ادریسی **Edrisi**

ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۲۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری مازو. ۳۲ کیلومتر خاور شمالی حسینیه.

ادیمی **Adimi**

ده، مرکز بخش پشت‌آب و مرکز دهستان ادیمی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۱۹ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ نوراب.

اذان‌ده **Azān deh**

ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۱۰۹ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه الوات. نیمه‌جنگلی.

اراتبن **Arātbon ?**

ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۳۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ شش‌رودبار. سر راه پل سفید به شش‌رودبار. جنگلی. کوهستان البرز.

اراد **Arād**

یا آراد. ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۱۹۶ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی حسن‌آباد. کنار رودخانهٔ کرج.

ارازگونی پائین **Arāzguni-ye pā'in**

ده، مرکز دهستان چاراویماق جنوب غربی، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۹۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. به آن ارسکنای پائین هم می‌گویند.

اراک **Arāk**

۱- شهرستانی در مرکز جنوبی و غربی استان مرکزی، مرکب از بخشهای مرکزی، و فس و خنداب و مشتمل بر دهستانهای مشک‌آباد، معصومیه، سده، مشهد میغان، ساروق، امیریه، امان‌آباد، شمس‌آباد، داودآباد، اسفندان، خنجین، خسروبیک، میلاجرد، دهچال، خنداب، سنگ سفید، اناج و جاورسیان و به مرکزیت شهر اراک.

شهرستان اراک از شمال به شهرستانهای ساوه، تفرش و آشتیان، از خاور به شهرستان محلات، از جنوب به شهرستانهای خمین و سربند و از غرب به شهرستانهای ملایر و همدان محدود است. غیر از نواحی شمالی و شمال شرق که قسمتی از بخش مرکزی را تشکیل می‌دهند، بقیهٔ اراضی این شهرستان کوهستانی است. کوهستان وفس با ارتفاع حداکثر ۲۶۹۶ متر در شمال بخش وفس و کوههای خنداب با ارتفاع حداکثر ۲۶۰۰ متر در غرب و کوههای نسارشقه (۲۶۲۱ متر) و سله‌بهار (۲۶۸۹ متر) بلندترین کوههای این شهرستان را تشکیل می‌دهند. رودخانهٔ شراء یا قره‌چای مهمترین رودخانهٔ این شهرستان است و کویر میغان که نمکزار وسیعی است از جمله عمده‌ترین عوارض آبی شهرستان اراک بشمار می‌آید.

آب و هوای این شهرستان معتدل مایل به سرد تا سرد است و جزء مناطق نیمه‌خشک محسوب می‌گردد.

۲- شهر، مرکز استان مرکزی و مرکز شهرستان اراک. ۲۳۰ کیلومتر جنوب غربی تهران. ارتفاع ۱۷۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قم به ملایر و بروجرد و کنار خط آهن تهران - اهواز. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۴۱ °۴۹ طول خاوری و ″۳۰ ′۰۵ °۳۴ عرض شمالی. میانگین حداکثر دما ۲۰/۷ درجه سانتیگراد و میانگین حداقل دما ۷ درجه سانتیگراد و میانگین دمای سالانه ۱۳/۹ درجه سانتیگراد است. میانگین بارندگی سالانه ۳۵۳ میلیمتر و میانگین تعداد روزهای یخبندان در سال ۹۰ روز است.

تاریخچه - شهر اراک در سالهای ۱۲۲۳ تا ۱۲۲۷ هجری قمری (۱۱۸۶ تا ۱۱۹۰ خورشیدی) به توسط یوسف‌خان گرجی در گوشهٔ جنوب غربی دشت فراهان بنا شد و سلطان‌آباد نام گرفت و حاکم‌نشین عراق عجم بود. با احداث خط آهن سراسری و عبور آن از شهر مزبور، رونق گرفت و نام آن در مهرماه ۱۳۱۶ از سلطان‌آباد به اراک مبدل گردید.

ارامنه **Arāmaneh**

قوم ارمنی که در جمهوری ارمنستان زندگی می‌کنند و همچنین ارمنی‌هائی که در شهرها و روستاهای ایران پخش شده‌اند. مهمترین نواحی ارمنی‌نشین ایران، تهران و پس از آن جلفای اصفهان است. در فریدن اصفهان نیز ارمنی‌نشین وجود دارد و گروهی نیز در روستاهای اطراف ارومیه و قره‌داغ و تبریز و شهرهای دیگری چون همدان، قزوین، دشت، بندرانزلی و مشهد بسر می‌برند.

ارّان **Arrān**
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۸۹ درجه، ۲۵/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۶۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۷کیلومتر غرب تیران.

ارّان **Arrān**
ناحیه‌ای قدیم در قفقاز که در سدهٔ ششم بعد از میلاد خاندان مهرگان از نجبای ایران با عنوان ایرانشاه بر آن حکومت داشتند. در زمان خلافت عثمان به دست اعراب افتاد. در سدهٔ چهارم هجری قمری مرکزش بردعه بود. از زمان مغول، قسمت جنوبی آن قراباغ خوانده می‌شود.

ارانج **Arānaj**
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۸۱ درجه، ۶۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ پاچی. کوهستان البرز.

ارباب **Arbāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۷۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳کیلومتر خاور شمالی بنجار.

ارباب کندی **Arbāb kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۷۲ درجه، ۳۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸کیلومتر خاور نقدی بالا.

اربات **Arbāt**
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۸۴ درجه، ۶/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه میانه به خلخال.

ارباط **Arbāt**
← اربات، ده، شهرستان میانه.

اربط **Arbat**
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۹۲ درجه، ۴۳کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳کیلومتر غرب جنوبی نیک‌پی.

اربطان **Arbatān**
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۴۳ درجه، ۱۷/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار تلخه‌رود. سر راه مهربان به تبریز.

اربط بالا **Arbat-e bālā**
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۸ درجه، ۴۱کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه اربط داغ. روستای اربط پائین در ۳کیلومتری جنوب این روستا واقع است.

اربنوس **Arbenus**
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۴۳ درجه، ۱۹کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه بزنه‌بر.

اربیج **Arbic**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸۰ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۲کیلومتر خاور شمال مرک.

ارتاکان **Artākān**
← اردکان، شهر، استان فارس.

ارتاکن **Artākan**
← اردکان، شهر، استان فارس.

ارتجان(آرتیجان) **Artejān**
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۲۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۱۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه درّه‌بید. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی بوئین و میاندشت.

ارتش‌آباد **Arteš ābād**
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۱ درجه، ۸۳کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ کلنجین. ۲۱کیلومتر شمال خاوری آوج. نام پیشین آن سکمس‌آباد بوده است.

ارتک **Artak**
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۵۹ درجه، ۵۰کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب بازفت. درّهٔ خاوری کوه سفید. کوهستان زاگرس. جنگلی.

اُرتگل **Ortagol**
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۷۹ درجه، ۲۸کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۴ کیلومتر شمال فرمهین.

ارتیمان Artimān
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان صفر درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر جنوب سرکان. سر راه تویسرکان به سرکان.

ارجاس Arjās
← ارجاسب، ده، شهرستان رفسنجان.

ارجاسب Arjāsb
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۸۸ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر خاور جنوبی خنامان.

ارجان Arajān
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۸۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زینجناب‌رود. سر راه تبریز به زینجناب. دامنهٔ شمالی کوه سهند.

ارجرود Arjarud
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ مزدقان. ۸ کیلومتر جنوب خاوری غرق‌آباد.

ارجستان Arjestān
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۵۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سبلان.

ارجق Arjaq
ده، دهستان مشگین شرقی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۵۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردبیل به مشگین‌شهر.

ارجمند Arjomand
ده، مرکز دهستان قزقانچای، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۷۴ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه فیروزکوه به لزور. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی فیروزکوه.

ارجمند Arjmand
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۱ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸/۵ کیلومتر غرب جنوبی فهرج. سر راه بم به ایرانشهر.

ارجمندیه Arjomandiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۶۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب غربی بهاآباد.

ارجنان Arjenān
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۷۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه اردکان به نائین. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری عقدا.

ارجناوند Arjenāvand
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۱۳ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه ایجان به ساروق. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی خنداب.

ارجنک Arjanak
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۳۱۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور جنوبی ویست.

ارجنک Arjenak ?
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۰۴ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. داخل درّهٔ دزدان. کنار رودخانهٔ قلیان.

ارجنک Arjanak
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۰۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه نافچ به مرغ‌ملک. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی وردنجان.

ارجنلی Orjanli ?
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۴۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۵۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. نیمه‌جنگلی.

ارجنه Arjaneh
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۱۳ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۷ کیلومتر جنوب غربی فیروزکوه.

ارچنگان Arcangān ?
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۳۵۸ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار مرز ایران و جمهوری ترکمنستان.

ارچی Arci
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۳۰۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۷ کیلومتر غرب امیرکلا.

ارخود Arxud
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۹۵

درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه سرپله. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی باخرز.

ارد **Arad**

ده، مرکز دهستان ارد، بخش اوز، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۷۵ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۸ کیلومتر غرب جنوبی اوز.

اردا **Ardā**

یا ارداک، ده، بخش گلبهار، شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۶۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای هزارمسجد.

ارداق **Ardāq**

ده، مرکز دهستان دشتابی غربی، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تاکستان به جوین.

ارداک **Ardāk**

← اردا، ده، شهرستان چناران.

ارداک **Ardāk**

ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۸۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری بیمرغ، سر راه بیمرغ به گیسور بالا.

اردان **Erdān**

ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۱۹ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری دهشیر.

اردبیل **Ardabil**

۱- شهرستانی در استان اردبیل، مرکب از بخشهای مرکزی، هیر، نیر و نمین. این شهرستان از شمال و شمال غربی به شهرستان مشگین‌شهر، از شمال خاوری به جمهوری آذربایجان، از خاور به استان گیلان، از جنوب به شهرستان خلخال، از جنوب غربی به شهرستان میانه و از غرب به شهرستان سراب محدود است و مرکز آن شهر اردبیل است. ارتفاعات سبلان و طالش و بزقوش مهمترین کوههای آن را تشکیل می‌دهند و ارتفاع متوسط اراضی آن حدود ۲۵۰۰ متر است. این شهرستان در دشت آبرفتی نسبتاً وسیعی واقع شده و کوه سبلان نقش عمده‌ای در آب و هوای آن دارد و رودخانهٔ قره‌سو و ریزابه‌های آن چون بالغلی‌چای و حاجی‌محمدچای و چشمه‌سارهائی که به ویژه از کوه سبلان جاری می‌گردند، آن را مشروب می‌سازند. دریاچهٔ نئور (نوور) در ۳۶ کیلومتری جنوب شرقی اردبیل و در مرز میان این شهرستان و شهرستان خلخال واقع شده و همراه با دریاچهٔ شورابیل که در محدودهٔ طرح جامع شهر اردبیل قرار دارد، از نقاط زیبا و دیدنی این شهرستان هستند. آب و هوای شهرستان اردبیل معتدل مایل به سرد است و از نواحی سردسیر ایران محسوب می‌گردد.

۲- شهر، مرکز استان و شهرستان اردبیل، ۳۸۹ کیلومتری شمال غربی تهران. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. موقعیت جغرافیائی ″۱۵ ′۱۸ °۴۸ طول خاوری و ″۱۵ ′۱۵ °۳۸ عرض شمالی. کنار بالغلی چای. ۴۳ کیلومتری خاور کوه سبلان.

تاریخچه - لفظ اردبیل احتمالاً از دو کلمهٔ ارتا به معنای درستی و راستی و مقدس و ویل به معنای شهر ترکیب یافته و بنای آن را به فیروزشاه ساسانی نسبت داده‌اند و پاره‌ای اسناد تاریخی سابقهٔ آن را به زمان اشکانیان می‌رسانند، زیرا نام اردبیل در داستان ویس و رامین که از آثار ادبی مربوط به دورهٔ اشکانیان است، آمده است. در دورهٔ خلافت علی (ع) اشعث اردبیل را کرسی خود قرار داد. در سال ۶۱۷ هجری قمری (۵۹۸ ه.خ) مغولها آنجا را تصرف و ویران کردند ولی از زمان شیخ صفی‌الدین دگربار رونق گرفت و در زمان شاه عباس اول صفوی از اهمیت و قداست خاصی برخوردار شد. در پایان دورهٔ صفویه، کوتاه مدتی به تصرف عثمانی‌ها درآمد ولی نادرشاه آن را بازپس گرفت. در زمان فتحعلی شاه قاجار، زیر نظارت هیئت نظامی ژنرال گادان فرانسوی مستحکم گردید و عباس میرزا ولیعهد دربار خود را در آنجا دایر نمود. در جنگ ایران و روس (۱۲۱۸ هجری) به تصرف ارتش روس درآمد و تمام اشیاء قیمتی و بی‌همتای مقبرهٔ شیخ صفی‌الدین و دیگر آرامگاهها به غارت رفت.

از جملهٔ آثار تاریخی شهرستان اردبیل ویرانهٔ آتشکدهٔ ساسانیان در روستای آتشگاه واقع در ۱۵ کیلومتری اردبیل و مسجد معروف زمان سلجوقیان و همچنین مقبرهٔ شیخ صفی‌الدین، قبر سلطان حیدر پدر شاه اسماعیل صفوی است که همراه با قبر چند تن دیگر از فرزندان و بستگان شیخ صفی‌الدین در زیر گنبدهای معروف به الله‌الله و حرمخانه قرار گرفته‌اند.

اردستان **Ardestān**

۱- شهرستانی در شمال استان اصفهان، مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای برزاوند، گرمسیر، علیا، کچو و ریگستان و به مرکزیت شهر اردستان.

شهرستان اردستان از شمال به شهرستان گرمسار (استان سمنان)، از خاور به شهرستان نائین، از جنوب به شهرستان اصفهان و از غرب به شهرستانهای برخوار و میمه، نطنز و کاشان محدود است. نواحی شمالی و خاوری آن را حاشیهٔ غربی دشت کویر تشکیل می‌دهد و نواحی جنوب غربی آن را کوههایی فرا گرفته که بلندترین آنها کوه دوروچین (۳۰۰۲ متر)، کوه لاگل (۲۷۷۲ متر)، کوه صادقی دول (۲۵۸۸ متر)، کوه پلنگ (۲۵۵۲ متر) و کوه شهریاری به ارتفاع ۲۴۵۸ متر است. تنها رودخانهٔ قابل ذکر این شهرستان رودخانهٔ گل‌آباد است که از بهم پیوستن رودخانه‌های فصلی رنگان و ماسار تشکیل می‌گردد.

آب و هوای شهرستان اردستان در نواحی دشت گرم و خشک و در کوههای جنوب غربی نسبتاً معتدل و خشک است.

۲- شهر، مرکز شهرستان اردستان، استان اصفهان. ۲۷۵ کیلومتر

جنوب خاوری تهران و ۱۰۳ کیلومتر شمال خاوری اصفهان. ارتفاع ۱۲۰۵ متر. معتدل، خشک. سر راه کاشان به نائین. موقعیت جغرافیائی ۰۰ ۲۲ ۵۲ طول شرقی و ۰۰ ۲۳ ۳۳ عرض شمالی.
تاریخچه - اردستان شهری است قدیمی. اردشیر اول ساسانی، آتشکده‌ای در آنجا بنا نهاد و انوشیروان در آنجا زاده شد. مسجد جامع اردستان از جمله بناهای تاریخی این شهر است.

اردشه Ardaše
← اردشیر. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

اردشیر Ardašir
جزیرهٔ کوچکی به مساحت ۹ هکتار در دریاچهٔ ارومیه. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری بندرگلمانخانه. بلندترین نقطهٔ این جزیره که نام دیگر آن اردشه است حدود ۱۲۸۰ متر ارتفاع دارد.

اردشیرآباد Ardešir ābād
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۳۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال خاوری سعدآباد.

اردشیر خُرّه Ardašir xorra
یکی از بخشهای قدیم فارس که شهرهای شیراز، فیروزآباد، خفر، میمند، سیراف و کازرون در آن واقع بود.

اردغان Ardaqān
ده، بخش مرکزی، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۷۶ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اسفراین به شیروان.

اردکان Ardakān
۱- شهرستانی در شمال استان یزد، مرکب از بخشهای مرکزی و خرانق و مشتمل بر دهستانهای عقدا و محمدیه و به مرکزیت شهر اردکان. شهرستان اردکان از شمال به استان اصفهان، از شمال خاوری و خاور به استان خراسان، از جنوب خاوری و جنوب به شهرستانهای بافق، مهریز، یزد و میبد و از غرب به استان اصفهان محدود است. بخش اعظم اراضی این شهرستان را دشتها و شوره‌زارهای خشک تشکیل داده و قسمتی را کوههای نسبتاً بلندی چون کوههای هامانه (۳۰۰۳ متر)، چر (۲۶۸۷ متر)، دُربید (۳۱۵۸ متر)، کوه ساغند (۲۲۰۵ متر) و کوه ندوش (۲۱۹۰ متر) تشکیل داده است. کلیهٔ رودخانه‌های این شهرستان خشکرودهائی هستند که از همین کوهها سرچشمه گرفته و به دشتهاو شوره‌زارهای اطراف فرو می‌روند. رودخانه‌های چاه متک و خرانق از جمله رودخانه‌های مهم این شهرستان هستند. آب و هوای شهرستان اردکان در دشتها و شوره‌زارها گرم و خشک و در ارتفاعات معتدل مایل به گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان اردکان، استان یزد. ۴۴۶ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۵۳ کیلومتر شمال غربی یزد. ارتفاع ۱۰۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه یزد به نائین. موقعیت جغرافیائی ۱۵ ۰۱ ۵۴ طول شرقی و ۳۰ ۱۹ ۳۲ عرض شمالی.
اردکان که ارتاکان نیز گفته می‌شود احتمالاً از دو واژه ارتا به معنی بوم و سرزمین و کان به معنی معدن ترکیب یافته است، از آن جائی که در اراضی شهرستان مزبور کانهای فراوانی وجود دارد، از این رو نام ارتاکان به معنای سرزمین معدن، چندان بی‌مسمیٰ نخواهد بود.

اردکان Ardakān
شهر، مرکز شهرستان سپیدان، استان فارس. ۶۱۲ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۹۱ کیلومتر شمال غربی شیراز. ارتفاع ۲۲۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اردکان و سر راه شیراز به یاسوج. موقعیت جغرافیائی ۰۰ ۵۹ ۵۱ طول شرقی و ۴۵ ۱۵ ۳۰ عرض شمالی. در قدیم شهری بزرگ بوده و ارتاگان یا ارتاکن نام داشته است.

اردکان، گردنه Ardakān
گردنه‌ای به بلندی ۲۵۰۰ متر در شهرستان سپیدان، استان فارس. سر راه اردکان به یاسوج. ۱۰ کیلومتر شمال غربی اردکان. این گردنه استانهای فارس و کهگیلویه و بویراحمد را از هم جدا می‌کند.

اردکلو Ordaklu
ده، دهستان حومه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۹۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت.

اُردکلو Ordaklu
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۸۴ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه بیچولی. ۳ کیلومتر خاور شمالی پیرسواران.

اردکول Ardakul
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۹ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ کوه اردکول. ۱۴ کیلومتر جنوب حاجی‌آباد.

اردکین Ardakin
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۶۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب غربی مردانقم.

اردل Ardal
۱- شهرستانی در غرب استان چهارمحال و بختیاری مرکب از بخشهای مرکزی و میانکوه و مشتمل بر دهستانهای پشتکوه، ناغان، دیناران، میانکوه، مشایخ و شلیل به مرکزیت شهر اردل.

شهرستان اردل از شمال به شهرستان فارسان، از شمال خاوری به شهرستان شهرکرد، از خاور به شهرستان بروجن، از جنوب به شهرستان لردگان از غرب به شهرستان ایذه (استان خوزستان) محدود است. اراضی این شهرستان کوهستانی و جنگلی است و کوههای بلندی چون کوه هفت چشمه (۳۹۷۲ متر)، کوه کلار (۳۸۳۲ متر)، کوه لجن (۳۴۷۹ متر) سبزکوه (۳۳۰۶ متر) و کوه هولن (۳۳۴۹ متر) در آن واقعند. رودخانهٔ کارون همراه با ریزابه‌هایی چون رود سبزکوه، آب کرّی و آب سرخون آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای آن معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک است.

۲- شهر، مرکز شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری، ۴۶۱ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۴۲/۵ کیلومتر جنوب غربی شهرکرد. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. نیمه‌جنگلی. موقعیت جغرافیائی ۳۰″ ۳۹′ ۵۰° طول شرقی و ۴۵″ ۵۹′ ۳۱° عرض شمالی.

اردلان **Ardalān**

ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۸۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

اردلان **Ardalān**

ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۲۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه نورآباد به دشتک

اردلان **Ardalān**

نام خاندانی که از سدهٔ هشتم هجری قمری در قسمت اعظم ولایت کردستان سکونت و حکومت داشته‌اند

اردلان، سد **Ardalān**

سدی در شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. ۳۴ کیلومتر غرب شمالی سراب و ۵ کیلومتر خاور جنوبی مهربان. این سد که بر رودخانهٔ آلان‌چای ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۹ متر است. طول تاج سد اردلان ۶۰۰ متر و گنجایش مخزن آن ۶ میلیون مترمکعب است.

اردمین **Ardmin**

ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۴ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری نوبران.

اردنج **Ardanj**

ده، بخش بام و صفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۱۲ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

اردنگاه **Ardangāh**

ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۳۳۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوه نهراب. کوهستان البرز.

اردودر **Ordudar**

ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۱۹ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه میل.

اردوشاهی **Ordu šāhi**

ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۳۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ارومیه به رشکان. به آن امام‌کندی هم می‌گویند.

ارده **Ardeh**

ده، مرکز دهستان ییلاقی ارده، بخش رضوانشهر، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۹۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، مرطوب. کوهستانی. کنار یکی از ریزابه‌های شفارود.

اردها **Ardehā**

ده، مرکز دهستان ملایعقوب، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۱۳۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوههای بزغوش.

ارده‌جان **Ardehjān**

ده، مرکز دهستان ییلاقی ارده، بخش رضوانشهر، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۴۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه رضوانشهر به هشتپر.

اردهین **Ardahin**

ده، بخش خرّمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۲۹۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه قره‌قونی.

اردهین **Ardehin**

ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۰۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی زرین‌آباد.

اردی **Erdi**

ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۲۷ درجه، ۱۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب شمالی مهرآباد و ۱۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری ابرکوه.

اردی Ardi ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۸۸ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. حومهٔ غربی شهر اردبیل.

اُردیب Ordib
ده، بخش خور و بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۷ درجه، ۱۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. گرم، خشک. ۳۴ کیلومتر جنوب غربی خور. ۲۱ کیلومتر غرب مهرجان.

اردیز Ardiz
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۷۷ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه شاهزاده ابوالقاسم.

اردیموسی Ardimusi ?
ده، مرکز دهستان سبلان، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۴۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری سرعین.

اردین Ardin
ده، بخش بام و صفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۲۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار کال‌ولایت.

اردین Ardin
کوه، شهرستان سیرجان. ۵۵ کیلومتر شمال خاوری سیرجان. ارتفاع ۳۲۸۸ متر.

ارزانفوت Arzānfut
← ارزانفود، ده، شهرستان همدان.

ارزانفود Arzānfud
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۴۲ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوهستان الوند. ۹ کیلومتر جنوب غربی گنبد.

ارزفون Arzfun
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۸۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۹۵ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار رود سالاردره.

ارزنچهٔ پائین Arzanceh-ye pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۵ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲ کیلومتر شمال کاریز. روستای ارزنچهٔ بالا در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۷۹۰ متری قرار دارد.

ارزنق Arzanaq
ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۸۱ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود تلخه‌رود.

ارزنه Arzaneh
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۹۳ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه سرپله. ۱۳ کیلومتر غرب باخرز.

اُرزوئیه Orzu'iyeh
یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان بافت، استان کرمان. مشتمل بر دهستانهای ارزوئیه، صوغان و وکیل‌آباد و به مرکزیت روستای شاهماران.

اُرزوئیه Orzu'iyeh
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۳ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب خاوری شاهماران. سر راه شاهماران به سرخان.

ارزه‌خوران Arzeh xorān
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۸۶ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قلعه‌چای. ۵ کیلومتر شمال غربی روستای پری.

ارزیل Arzil
ده، مرکز دهستان ارزیل، بخش حروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۷ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی. کنار حاجیلرچای.

ارس Aras
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۷۱ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. محل تلاقی آجی‌چای و قزل‌اوزن.

ارس Aras
رودخانه، شهرستانهای ماکو، مرند، اهر و مغان، استانهای آذربایجان غربی و شرقی و اردبیل. رودخانهٔ مرزی ایران و کشورهای ارمنستان و آذربایجان. طول بخش مرزی ۴۷۵ کیلومتر و طول سراسری رودخانه ۹۱۰ کیلومتر. مسیر کلی، نخست جنوب خاوری و سپس شمال خاوری.
این رودخانه از کوه بینگول داغ، نزدیک سرچشمهٔ رود فرات واقع در خاک ترکیه سرچشمه می‌گیرد. از دامنهٔ شمالی کوه آرارات می‌گذرد و به مرز ایران و ارمنستان وارد می‌گردد. پس از عبور از شهرستان ماکو وارد استان آذربایجان شرقی می‌گردد و بسوی شمال خاوری روان می‌شود و بخشی از مرز ایران و

جمهوری آذربایجان را تشکیل می‌دهد. پس از ورود به شهرستان مغان، در نقطه‌ای بنام روستای تازه‌کند، از مرز ایران و جمهوری آذربایجان خارج می‌شود و در کشور مزبور به دریای خزر می‌ریزد.

ارسباران **Arasbārān**
← اهر، شهرستان، استان آذربایجان شرقی.

ارسباران **Arasbārān**
یا قراجه‌داغ. کوهستانی در شمال استان آذربایجان شرقی که از شمال به درهٔ رود ارس محدود است. بلندترین قلهٔ آن کوه سورجر تپه نام دارد که ارتفاع آن ۲۹۴۶ متر است.

ارس، سد **Aras**
سدی در شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ۷۷ کیلومتر خاور جنوبی ماکو و ۳۹کیلومتری جنوب خاوری پلدشت. این سد که بر رودخانهٔ مرزی ارس ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۴۳ متر است. طول تاج سد ارس ۹۴۵ متر و گنجایش مخزن آن ۱۳۶۶ مترمکعب است.

ارسک **Eresk**
ده، مرکز دهستان ارسک، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۴۵ درجه، ۸۰کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی بشرویه.

ارسکنای پائین **Araskonā-ye pā'in**
← ارازگونی پائین، ده، شهرستان هشترود.

ارسنجان **Arsanjān**
۱- یکی از بخشهای پنج گانهٔ شهرستان مرودشت، استان فارس،مشتمل بر دهستانهای ارسنجان و خبریز و به مرکزیت شهر ارسنجان.
۲- شهر، مرکز بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۸۲ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سعادت‌شهر به آباده طشک. درهٔ جنوبی کوه چنار.

ارسی **Ersi**
ده، مرکز دهستان ارسی، بخش جلفا، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی مهدی‌شهر (علمدار گرگر).

ارسی **Ersi**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۸۳ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب شمالی کشکسرای.

ارش **Araš**
ده، بخش ریگ، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۱۲۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل خورارش. ۴ کیلومتر شمال غربی بندر ریگ.

ارشت **Arešt**
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۴۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتری جنوب قزل‌اوزن. کوهستان البرز.

ارشد **Aršad**
کوه، کوهستان کرکس، شهرستان نطنز. ۳۳کیلومتر غرب شمالی نطنز. جنوب غربی روستای ابیانه. ارتفاع ۳۱۹۹ متر.

ارغوان **Arqevān**
ده، بخش جلگهٔ زاوده، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۹۴ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۵ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی چخماق.

ارغیان **Arqiyān**
← جاجرم، شهر، شهرستان بجنورد.

ارغین **Arqin**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۳۲۴ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه قیدار.

ارقا **Arqā**
ده، بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر غرب جنوبی خلیل‌آباد.

ارکان **Arkān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۴۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوههای آلاداغ.

ارکان **Arkan**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۹۳ درجه، ۷۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۴۰ کیلومتر غرب شمالی عقدا.

ارک نوجوی **Ark-e Nojuy ?**
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۱۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۴کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای جغتای.

اركواز Arkvāz
← قلعه‌درّه، شهر، شهرستان مهران.

اركوين Arkovin
ده، بخش مركزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۱۹ درجه، ۴۹/۵ كيلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، نيمه‌خشک. كنار رودخانهٔ خوئين.

اركوين Arkavin
ده، بخش مركزی شهرستان اراک، استان مركزی. اراک ۱۶۲ درجه، ۲۰ كيلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۴۰ متر. سرد، نيمه‌خشک. درّهٔ غربی كوه مگسلان.

اركين Arkin
ده، بخش مركزی شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۱۹۳ درجه، ۱۶/۵ كيلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مايل به سرد، نيمه‌خشک.

ارگ Arg
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۱۶ درجه، ۵۳/۵ كيلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

ارگ Arg
ده، بخش مركزی شهرستان تايباد، استان خراسان. تايباد ۱۵۶ درجه، ۱۸ كيلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۵ متر. معتدل، خشک. ۴ كيلومتری مرز ايران و افغانستان.

ارگ Arg
ده، بخش خوسف، شهرستان بيرجند، استان خراسان. بيرجند ۲۸۵ درجه، ۵۱/۵ كيلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. درّهٔ جنوبی كوه مولی. ۳۲ كيلومتر شمال غربی خوسف.

ارگ قلندر Arg-e Qalandar
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۰۵ درجه، ۴۹ كيلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۵ متر. معتدل مايل به گرم، خشک. ۲۴ كيلومتر جنوب قاسم‌آباد زوزن.

ارگنهٔ بالا Argeneh-ye bālā
ده، بخش صحنه، شهرستان كرمانشاه، استان كرمانشاه. كرمانشاه ۷۹ درجه، ۵۴ كيلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۵ متر. معتدل، نيمه‌خشک. ۱۰ كيلومتر جنوب غربی صحنه، روستای ارگنهٔ پائين در ۱/۵ كيلومتری شمال خاوری اين روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متری و در كنار رودخانهٔ گاماسياب قرار دارد.

ارلان Aralān
ده، دهستان حومه، شهرستان مرند، استان آذربايجان شرقی. مرند ۲۵۵ درجه، ۱۹ كيلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. سرد، نيمه‌خشک. كوهستانی. دامنهٔ شمالی كوه علمدار.

ارم Eram
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۰۵ درجه، ۶۰ كيلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نيمه‌مرطوب. كوهستانی. كنار رود ارم. جنگلی.

ارمرده Armordah
ده، مركز بخش آلوت، شهرستان بانه، استان كردستان. بانه ۲۲۹ درجه، ۱۰/۵ كيلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مايل به سرد، نيمه‌مرطوب. نيمه‌جنگلی. سر راه بانه به روستای مرزی چمپاراو.

ارمغانخانه Armaqānxāneh
ده، مركز دهستان قره‌پشتلوی بالا، بخش مركزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۴۵ درجه، ۳۵ كيلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مايل به سرد، نيمه‌خشک. دامنهٔ كوههای البرز.

ارمک Armak
ده، بخش مركزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۲ درجه، ۶ كيلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. معتدل مايل به گرم، نيمه‌مرطوب. ساحل چپ رودخانهٔ بابل.

ارمک Armak
ده، مركز دهستان كوهدشت، بخش نياسر، شهرستان كاشان، استان اصفهان. كاشان ۲۸۹ درجه، ۳۸ كيلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مايل به سرد، نيمه‌خشک. سر راه حسنارود به كهک.

ارمک Armak
ده، بخش شيبكوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۵ درجه، ۵۳ كيلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. خيلی گرم، خشک. كوهپايه. دامنهٔ جنوبی كوه گچ. ۲۱ كيلومتر شمال خاوری بندرچارک.

ارمكی Armaki
ده، بخش شيبكوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۵ درجه، ۱۲۳/۵ كيلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. خيلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۴ كيلومتر خاور جنوبی بندرمقام.

ارمند بالا Armand-e bālā
ده، مركز دهستان ارمند، بخش مركزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختياری. لردگان ۳۴۵ درجه، ۱۴ كيلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نيمه‌خشک. كوهستانی. جنگلی. سر راه لردگان به سرخون و اردل. روستای ارمند پائين در ۲ كيلومتری شمال اين روستا و در ارتفاع ۱۲۰۰ متری قرار دارد.

ارمنی‌بلاغ Armani bolāq
ده، بخش سيمينه، شهرستان بوكان، استان آذربايجان غربی.

بوکان ۱۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه نظرگاه.

ارمنی‌جان Armani jān
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر غرب شمالی میان‌راهان.

ارمو Armu
ده، مرکز دهستان ارمو، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۱۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه درّه‌شهر به پل‌دختر.

ارمیان Armiyān
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۰۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه ارمیان

ارمیش Armiš
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۵۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بابااحمد. ۲۶ کیلومتر شمال آغاجاری.

ارنان Ernān
ده، مرکز دهستان ارنان، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۲۲۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مهریز به ابرکوه. ۱۹ کیلومتر جنوب نیر.

ارنان Arnān ?
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال هوراند.

ارنجک Arenjak
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۰۴ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. داخل درّهٔ دزدان. کنار رودخانهٔ قلیان.

ارنگه Arangeh
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۳۱ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ شمالی کوه پورا. ۲ کیلومتر جنوب غربی آدران.

اروار Arvār
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۶۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه اروار.

اروان Arvān
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۶ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان. ۶ کیلومتر شمال غربی آوج.

اروانه Arvāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۷۲ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. ۷ کیلومتر غرب جنوبی افتر، درّهٔ جنوبی کوه سرخی. کوهستان البرز.

اُروج علی‌لو Oruj 'alilu
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۶۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب تازه‌کند انگوت.

اروج کندی Aruj kandi ?
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۶۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب خاوری کلیساکندی.

اُروج محمّد کندی Oruj mohammad kandi
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۹۶ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری پلدشت. سر راه مرگن به سد ارس.

ارودان Arudān
ده، بخش گلّه‌دار، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۱۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه ماده. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری گلّه‌دار.

ارومیّه Orumiyeh
۱- یا اورمیه. شهرستانی در استان آذربایجان غربی مرکب از بخشهای مرکزی، صومای برادوست و سیلوانه و دهستانهای انزل، صومای، برادوست، نازلو، بکشلوچای، روضه‌چای، باراندوزچای، دول، مرگور، دشت و ترگور به مساحت ۵،۸۹۸ کیلومترمربع و به مرکزیت شهر ارومیه.
شهرستان ارومیه از شمال به شهرستان سلماس، از خاور به دریاچهٔ ارومیه، از جنوب به شهرستان نقده و از غرب به کشور ترکیه محدود است. طول آن از شمال به جنوب حدود ۸۸ کیلومتر و عرض آن از شرق به غرب حدود ۵۵ کیلومتر است. نواحی غربی و مرکزی آن عمدتاً کوهستانی و نواحی خاوری آن دشت و هموار است. بلندترین کوه آن بردەرش نام دارد که در ۳۴ کیلومتری غرب شهر ارومیه واقع است و ارتفاع آن به ۳،۶۰۸ متر می‌رسد. دیگر کوههای عمدهٔ آن بزسینا

(۳،۴۸۰متر)، خلیل (۳،۱۹۷ متر)، بریزده (۳،۴۷۹ متر) و سیت‌آو (۳،۱۲۲ متر) می‌باشند. رودهای متعددی در این شهرستان جریان دارند که کلاً از کوههای غربی سرچشمه گرفته و به دریاچهٔ ارومیه می‌ریزند. عمده‌ترین آنها باراندوزچای، روضه‌چای و نازلوچای هستند. دشت آبرفتی ارومیه بعلت داشتن آب فراوان بسیار حاصلخیز است و برای پرورش چارپایان مساعد می‌باشد.

۲- شهر، مرکز استان آذربایجان غربی و مرکز شهرستان ارومیه. ۵۹۶ کیلومتر شمال غربی تهران، ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. موقعیت جغرافیائی ۴۵° ۰۴' ۴۵" طول خاوری و ۳۷° ۳۳' ۱۵" عرض شمالی. ۱۷ کیلومتری ساحل غربی دریاچهٔ ارومیه. میانگین حداکثر دما ۱۷/۳ درجه و معدل حداقل آن ۵/۳ درجه سانتیگراد است. میانگین تعداد روزهای بارندگی سالانه ۳۴۲ روز و معدل تعداد روزهای یخبندان در سال ۱۱۲ روز است.

تاریخچه - آثار بدست آمده از حفریات اطراف شهر، سابقهٔ تاریخی ارومیه را به حدود ۲۰۰۰ سال پیش از میلاد می‌رساند و در روایات زرتشتی، زادگاه زرتشت پیغمبر است. در زمان خلافت عمر ارومیه بدست اعراب فتح گردید. طغرل سلجوقی در ۵۸۵ هجری قمری (۵۶۷ هجری خورشیدی) آن را تصرف کرد و تاراج و ویران نمود. امیرتیمور این شهر را تیول ایل افشار قرار داد و آنان را در دشت ارومیه سکنا داد. هنگام ضعف دولت صفوی، به میدان تاخت و تاز عثمانی‌ها مبدل شد و چندگاهی در دست آنان بود. سرانجام نادرشاه افشار دست عثمانی‌ها را از آذربایجان و بالطبع از ارومیه کوتاه کرد. سپس آزادخان افغان آن را گرفت و بعد از آن بدست کریم‌خان زند افتاد. در زمان فتحعلی‌شاه قاجار برای نخستین بار حاکم ارومیه از طرف حکومت مرکزی منصوب گردید. در جنگهای سال ۱۸۲۸ ایران و روس، چندماهی به اشغال روسها درآمد. در سال ۱۹۰۶ ترکهای عثمانی آن را گرفتند و در سال ۱۹۱۱ مجدداً به تصرف روسها درآمد. در جنگ جهانی اول چند بار بین روس و عثمانی دست بدست شد و از حملات عثمانی‌ها آسیب فراوان دید. پس از انقلاب اکتبر ۱۹۱۷ بدست انجمن آسوریان افتاد و صحنهٔ کشتارهای خونین گردید و بسیاری از مسلمانان بدست مسیحیان قتل عام شدند. پس از جنگ جهانی اول شهر به ویرانهٔ خالی از سکنه مبدل گردید. در دورهٔ پهلوی قدرت دولت مرکزی در آنجا مستقر شد و نام رضائیه برای آن انتخاب گردید و پس از انقلاب اسلامی مجدداً به ارومیه تغییر نام یافت.

ارومیه، دریاچه — Orumiyeh

بزرگترین دریاچهٔ درونبومی ایران به مساحت ۴۸۷۰ کیلومترمربع، بین استانهای آذربایجان شرقی و غربی. درازای این دریاچه از شمال به جنوب حدود ۱۴۰ کیلومتر و پهنای آن بطور متوسط ۳۵ کیلومتر و ارتفاع سطح آب آن حدود ۱۲۷۵ متر است که این رقم در فصلهای مختلف متفاوت است و بالنتیجه در مساحت آن نیز مؤثر خواهد بود. ژرفای دریاچهٔ ارومیه در قسمتهای شمالی حدود ۶ متر و در نواحی جنوبی بین ۱۲ تا ۱۵ متر است. آب آن خیلی شور است، بطوری که املاح آن به حدود ۱۹۰ گرم در هر لیتر می‌رسد و هیچ نوع ماهی جز گونه‌ای میگوهای کوچک در آن زندگی نمی‌کنند. حوضهٔ دریاچهٔ ارومیه ۵۰،۸۵۰ کیلومترمربع است و عمده‌ترین رودخانه‌هائی که به آن می‌ریزند عبارتند از: تلخه‌رود، لیلان‌چای، زرّینه‌رود، سیمینه‌رود، رود مهاباد، رود گدار، باراندوزچای، شهرچای، نازلوچای و زولاچای، آبادیها و روستاهای فراوانی چون شیخ ولی، بندر شرفخانه، کافی‌الملک، بوراچالو، بندر آق‌گنبد، خانقاه، زینتلو، بندررحمانلو، بندرحیدرآباد، شیرین‌بلاغ، دیزج، رشکان، اردشاهی، ترکمان، کشتیبان، بندرگلمانخان، قهرمانلو، خانیان، نگنه، سلطان‌آباد، گوترچین‌قلعه و قلقاچی، در اطراف این دریاچه وجود دارد که عمده‌ترین آنها بندرهای شرفخانه و گلمانخانه است. جزیرها و جزیرک‌های فراوانی در این دریاچه وجود دارد که تعداد آنها به ۱۰۲ جزیره و جزیرک بالغ می‌گردد. از میان جزایر مزبور جزایر شاهی، کبودان، اشک، اسپیر و آرزو بزرگترین آنها هستند. طبیعی است که تغییر ارتفاع سطح آب دریاچه که تابعی از میزان بارندگی است در شمار این جزایر مؤثر است. بطوری که در خشکسالیها و پائین رفتن سطح آب، جزایر مزبور به یکدیگر می‌پیوندند و از شمار آنها کاسته می‌شود و برعکس در بارندگیهای فراوان و غیرعادی که بر ارتفاع سطح آب می‌افزاید آنها را از هم جدا می‌کند و شمارشان فزونی می‌یابد.

تاریخچه - استرابون (جغرافیادان و مورخ یونان باستان متولد حدود سال ۵۰ قبل از میلاد) این دریاچه را زپاوتا نامیده و بعضی دیگر آن را کاپاوتا (کبودان) دانسته‌اند و بطلمیوس (منجم و جغرافیادان سدهٔ دوم میلادی) آن را مارگیانه خوانده است. دریاچهٔ ارومیه را همان دریاچهٔ چیچست مذکور در اوستا دانسته‌اند و مورخان و جغرافیادانان از آن به کبودان نام برده‌اند و گاه آن را دریاچهٔ شاهی نیز خوانده‌اند و حمدالله مستوفی از آن بنام ارومیه یاد می‌کنند.

اروندرود — Arvand rud

رودخانه، شهرستانهای خرمشهر و آباد، استان خوزستان. رودخانهٔ مرزی ایران و عراق. طول بخش مرزی ۸۴ کیلومتر و طول سراسری ۱۹۰ کیلومتر. مسیر کلی، جنوب خاوری.

اروندرود یا شط العرب، از تلاقی رودخانه‌های فرات و دجله تشکیل می‌گردد، از کنار شهر بصره می‌گذرد و به مرز ایران و عراق وارد می‌گردد. در جنوب شهر خرمشهر با رودخانهٔ کارون مخلوط می‌شود و در ۸ کیلومتری جنوب اروندکنار به خلیج فارس می‌ریزد.

اروندکنار — Arvand kenār

۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان آبادان، استان خوزستان. مشتمل بر دهستانهای مینوبار، نوآباد و نصار و به مرکزیت شهر اروندکنار.

۲- شهر، مرکز بخش اروندکنار، شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۴۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. گرم، خشک. دشت. داخل جزیرهٔ آبادان. جنوبی‌ترین شهر استان خوزستان.

اُرونه **Oruneh**
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۵۵ درجه،۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی سامن.

ارویز **Arviz**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۱ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

ارهان **Arhān**
ده، بخش خرمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۰۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه گنگ‌درّه.

ارّه کمر **Arrehkamar**
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۸۳ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ قلندرآباد، درّهٔ جنوبی کوه ارّه‌کمر.

اریسمان **Arismān**
ده، مرکز دهستان امامزاده آقاعلی‌عباس، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۰ متر. معتدل، خشک. سر راه نطنز به بادرود. کنار خط آهن کاشان به یزد.

ازاب **Azāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۸۰ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال خاوری شعبانلو.

ازارک پائین **Azārak-e pā'in**
ده، بخش چالوس، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۳۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ چالوس. سر راه چالوس به مرزن‌آباد. ازارک بالا در ۳ کیلومتری جنوب غربی آن واقع است.

ازاهی **Azāhi**
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۱۰۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ ساربوک. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی قصرقند.

ازبزان **Azbazān ?**
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰۵ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی رازقان. دامنهٔ خاوری کوه اینجه قاره (کوههای خرقان).

اُزبک **Ozbak**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۰ درجه، ۱۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری دُرح.

اُزبکوه **Ozbakuh**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳ درجه، ۱۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. ۴۷ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد. ۵ کیلومتر شمال معدن ازبکوه.

ازرک **Azrak**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۶۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر جنوب حمیدیه. دو روستای مجاور هم به فاصلهٔ ۲ کیلومتر. بنام ازرک یک و ازرک دو.

ازغند **Azqand**
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۶۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. حدود ۴ کیلومتر شمال راه تربت حیدریه به کاشمر.

ازگله **Ezgeleh**
ده، مرکز دهستان ازگله، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۴ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه پل زهاب به نوسود.

ازمن‌آباد **Azman ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۷۸ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه ایرانشهر به زابلی. ۶ کیلومتر خاور شمالی ابتر.

ازمیغان **Ezmiqān**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۶۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۱۵ متر. گرم، خشک. دامنهٔ غربی کوه مزار.

ازنا **Eznā**
شهر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۹۰ درجه، حدود یک کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. حومهٔ غربی شهر شازند.

ازنا **Aznā**
شهر، مرکز بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۸۰ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ماربره. سر راه الیگودرز به دورود. کنار خط آهن شازند به دورود.

ازنا **Aznā**
ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۱۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی کاغه.

ازنا **Aznā**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۵۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه چمن‌سلطان به فرسش. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی چمن‌سلطان.

ازناب **Eznāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۱۸۴ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. دامنهٔ کوه چال‌چالار.

ازناب پائین **Aznāb-e pā'in**
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۰ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر شمال غربی میان‌راهان. روستای ازناب بالا در ۲ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۷۰۰ متری قرار دارد.

ازناو **Aznāv**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۸۱ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه قصرقاجار. سر راه ملایر به ده‌چال. امامزاده‌ای بنام علمدار دارد.

ازناوله **Aznāvaleh**
ده، مرکز دهستان ییلاق، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۹۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه داران به گلپایگان. ۵ کیلومتر غرب شمالی بوئین و میاندشت.

ازناوه **Eznāveh**
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۸۶ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدد ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴/۵ کیلومتر غرب جنوبی ارمک. دامنهٔ کوه باغچره.

ازندریان **Azandariyān**
شهرک، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۳۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال جوکار. امامزاده‌ای بنام شاهزاده عبدالله دارد.

ازنراله **Aznarāleh**
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۹۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه داران به گلپایگان. ۵ کیلومتر غرب شمالی بوئین و میاندشت.

ازنوجان **Aznōjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۶۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی شهکویه.

ازنهری **Eznahri**
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۸۸ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر خاور جنوبی فارسپان. ۵ کیلومتر جنوب شهرک.

ازوار **Azvār**
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۳۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی روستای برزک.

ازیران **Ezirān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۹ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب جنوبی زیار.

اژدهاتو **Aždahātu**
ده، مرکز دهستان معجزات، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۲۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتد مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به بیجار.

اژیه **Ežyeh**
ده، مرکز دهستان رودشت. بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۹ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت.سر راه هرند به نصرآباد. ۱۴/۵ کیلومتر جنوب غربی هرند.

اسالم **Asālem**
ده، مرکز دهستان اسالم، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۵۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. معتدل، مرطوب. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ ناو. سر راه هشتپر به رشت.

اسب‌چر **Asb car**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تنکابن. ۴۰ کیلومتر جنوب غربی تنکابن. ارتفاع حدود ۳۳۵۰ متر. سرچشمهٔ رودخانهٔ سه هزار و هردورود.

اسبچین **Asbecin**
ده، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن

۱۱۵ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه تنکابن به چالوس.

اسب‌فروشان **Asbforušān**
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۰۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت.

اسب کالک **Asb-e Kālak**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تهران. ۴۷کیلومتر شمال خاوری تهران. ارتفاع حدود ۳۷۵۰ متر. سرچشمهٔ رود الرم.

اسب‌کشان **Asb kešān**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۳ درجه، ۲۱۶کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. گرم، خشک. ۳۰ کیلومتر جنوب خاوری زمان‌آباد.

اسب گیرون **Asb girun**
کوه کوهستان البرز، شهرستان دماوند. ۳۱کیلومتر خاور دماوند. ارتفاع ۳۷۱۸ متر.

اسب‌مرز سابق **Asbmarz-e Sābeq**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۵۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب شمالی سرعین. دامنهٔ خاوری کوه سبلان.

اسبوکلا **Esbu kolā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۳۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به آمل.

اسبوین **Asbavin**
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۹۳ درجه، ۴۴کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل خشک.

اسبی **Asbi**
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۲ درجه، ۲۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه جیرفت به بم. ۱/۵ کیلومتر جنوب محمّدآباد مسکون.

اسبی‌رزیل **Esbirezil**
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۱ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵۰۰ متر غرب سفیددشت.

اسبینا **Esbinā**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۵ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. سر راه اصفهان به شاه‌تور. ۴/۵ کیلومتر خاور شمالی زیار.

اسپاخو **Espāxu ?**
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۶۴ درجه، ۸۵کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی.

اسپارات **Espārāt**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری ماژان.

اسپانو **Espānu**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۱۴ درجه، ۷۰کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه هزار. ۲۲ کیلومتر خاور جنوبی قریت‌العرب (ده‌تازیان).

اسپاهی‌کولا **Espāhi kolā**
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۵۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

اسپر **Aspar**
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۳۵۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵کیلومتر شمال غربی دیل.

اسپرآئین **Esparā'in**
← اسفراین، شهر، استان خراسان.

اسپریز **Esperiz**
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۵۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه شاهو.

اسپستان **Espestān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۲۵ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ خرم‌آباد.

اسپکار **Espakār**
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۷ درجه، ۸۹/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اسپکار. ۹ کیلومتر جنوب خاوری سرباز.

اسپکه **Espakeh**
ده، مرکز دهستان لاشار شمالی ومرکز بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۵۷ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت شنزار. سر راه نیک‌شهر به بمپور و ایرانشهر.

اسپنگ **Espeng**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۵۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه بافق به بهاباد. ۱۳ کیلومتر غرب بهاباد.

اسپنگان **Espengān**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۷۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر خاور شمالی تیاب.

اسپه **Espeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۰۶ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۴ کیلومتر خاور کاروان‌در.

اسپهرود **Espahrud**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه.

اسپهری **Espahri**
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۹۷ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اوجان. درّهٔ شمالی کوه ضرابی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری شهرآشوب.

اسپیچ **Aspic**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۳۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه سراوان به دهک و مرز پاکستان.

اسپیدارک **Espidārak**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۹ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه سانیج به سخوید.

اسپی‌دز **Espidez**
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۱۰ درجه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه بزمان. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی بزمان. سر راه بزمان به دررودک و مگسان.

اسپیر **Espir**
کوه، جزیرهٔ اسپیر، دریاچهٔ ارومیه. ارتفاع ۱۴۶۱ متر.

اسپیر **Espir**
جزیره‌ای به مساحت ۱۱۹۵ هکتار (۱۱/۹۵ کیلومترمربع) در وسط دریاچهٔ ارومیه. ۲۷ کیلومتری جنوب خاوری بندرگلمانخانه. جزیرهٔ اسپیر از نظر وسعت سومین جزیرهٔ بزرگ دریاچهٔ ارومیه بوده و بلندترین نقطهٔ آن ۱۴۲۲ متر ارتفاع دارد. جزیرهٔ مزبور در واقع مجموعه‌ای است از سه جزیره که دوتای دیگر آن اسپیرو و اسپیرک نام دارند.

اسپیرک **Espirak**
← اسپیر. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

اسپیرو **Espiru**
← اسپیر. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

اسپیکان **Espikān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۳۴۶ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. حومهٔ شمالی شهر بم.

اسپیگی **Espigi**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۶۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی گل.

اسپیلی **Espeyli**
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۸۵ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ا رتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتر شمال خاوری دیلمان. کنار رودخانهٔ دیلمان. کوهستان البرز.

اُستاب **Ostāb**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۸ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال غربی گل.

استاج **Estāj**
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۴۳ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه سره. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری کوهبنان.

اُستاجلو **Ostājlu**
از طوایف بزرگ قزلباش که محل اصلی سکونت آنها ظاهراً حدود فارس بوده و در عهد صفویه از نفوذ و اعتبار خاصی برخوردار بوده‌اند.

استاد Ostād ?
ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۷۷ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

استاد Ostād
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۶۱ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک، دامنهٔ شمالی کوه کمرخید. ۱۲/۵ کیلومتر خاور جنوبی کاخک

استاد باخرز Ostād bāxarz
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۸۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. ۱۷ کیلومتر جنوب باخرز. درّهٔ شمالی رشته‌کوههای باخرز.

استادگی Estādegi
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۵۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری گتوند.

استارم Estāram
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۱۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. نیمه‌جنگلی.

استارم Estārm
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۱۹ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی مردهک.

استان Estān
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۶۲ درجه، ۱۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب شمالی رائین‌قلعه.

استانید Estānid
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

استاهاله Estāhāleh
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۸۲ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال توتان.

استاهوئیه Estāhu'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۶۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتر خاور حرم‌الدّین. دامنهٔ خاوری کوه پورکان.

اُستای Ostāy
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۶۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه جنت‌آباد به قلعه حمام و تربت جام.

استبرق Estabraq
ده، مرکز دهستان استبرق، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۲۰۳ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

استجان Astajān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۳۰۴ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی مقصودلو.

استجرود Estejrud
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۹۸ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. ۲۲/۵ کیلومتر غرب شمالی باخرز (شهرنو).

استخر Estaxr
شهر قدیم فارس که ویرانه‌های آن در ۷ کیلومتری غرب تخت جمشید در درّهٔ رود پلوار موجود است. ظاهراً استخر پس از ویران شدن تخت جمشید به دست اسکندر مقدونی ساخته شد و از شهرهای عمدهٔ فارس گردید. ساسانیان از این سرزمین برخاستند و در دورهٔ حکمرانی آنان، مرکز دینی و سیاسی ایران بود. استخر پس از مقاومت شدید در مقابل هجوم اعراب در سال ۲۳ هجری قمری (۲۲ خورشیدی) بدست تازیان فتح شد. در سده‌های اولیه اسلام، شهری پررونق بود ولی بنای شیراز در سال ۶۴ هجری قمری (۶۲ خورشیدی) از اهمیت آن کاست. در زمان دیلمیان به علت شورش مردم علیه حاکم زمان، عضدالدوله دیلمی سپاهی بدانجا روانه کرد و شهر را ویران نمود که هنوز ویرانه‌های آن پابرجاست و روستای حاجی‌آباد ظاهراً بر قسمتی از استخر قدیم بنا شده.

استخردراز Estaxr derāz
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۴۳ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه شهربابک به انار.

استخروئیه Estaxru'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۸۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۸۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر شمال غربی باغین.

استخروئیه Estaxru'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۷ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی سیاه‌کوه.

استرآباد Estar ābād
← گرگان، شهر، استان مازندران.

استران Estarān
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۳۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه گرگر. ۷ کیلومتر جنوب غربی پل قطور.

استربد Estarbad
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۸۶ درجه، ۱۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

استرقان Astarqān
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۵ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه ایری‌داغ. ۱۷ کیلومتر جنوب خروانق.

استرک Estark
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۷۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک.

استرکلا Astar kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۰۱ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

استرود Astarud
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۸۴ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه زرّین‌آباد به توزلو. ۹ کیلومتر جنوب خاوری زرّین‌آباد.

استقلال، سد Esteqlāl
← میناب، سد، شهرستان میناب.

استک Astak
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۲۰ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. ۳۰ کیلومتر شمال خاوری قلعه‌خواجه. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

استلبر Estalber
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۶۶ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. حوضهٔ معلم‌کلایه. کوهستان البرز.

استلج Estalaj
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۷ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ رودخانهٔ کلنجین. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان. ۲۷ کیلومتر خاور جنوبی آوج.

استلخ‌پشت Estalx pošt
یا اسطلخ‌پشت. ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۰۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی.

استلخ‌جان Estalxjān
ده، بخش رحمت‌آباد و بلوکات، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۴۳ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

استلولجین Estaluljin ?
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی رازلیق.

استمال(آستمال) Astamāl
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر خاور شمالی خروانق.

استند Estend
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۷۶ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه آهنی. ۲۱ کیلومتر شمال غربی روستای آبیز.

استند Estand
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۷۱ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر جنوب خونیک.

اُستور Ostur
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۱۹ درجه،

۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ملارد به ماهدشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری ماهدشت.

اُستور Ostur
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۰۳ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سیرجان به بافت. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری بلورد.

اُستون‌رش Ostunraš
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۳۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی چهریق.

اُستوه Ostuh
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری خنداب. سر راه خنداب به جاورسیان. دارای امامزاده‌ای بنام آمنه‌خاتون است.

استهبان Estahbān
۱- شهرستانی در مرکز استان فارس مرکب از بخشهای مرکزی و رونیز و مشتمل بر دهستانهای ایج، رونیز و خیر و به مرکزیت شهر استهبان. شهرستان استهبان از شمال به دریاچهٔ بختگان، از شمال خاوری به شهرستان نی‌ریز و از جنوب خاوری به شهرستان داراب و از جنوب و غرب به شهرستان فسا محدود است. اراضی آن کوهستانی است و دورادور آن راکوههای نسبتاً مرتفعی چون کوه خرمن (۳۱۸۵ متر)، تودج (۲۸۱۴ متر)، لای‌کور (۲۸۵۰ متر) و کوه قبله (۲۸۱۸ متر) فرا گرفته و رودخانهٔ درخور توجهی در آن دیده نمی‌شود و آب و هوای آن معتدل و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان استهبان، استان فارس. ۷۷۷ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۵۶ کیلومتر خاور جنوبی شیراز. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به نی‌ریز و سیرجان. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۰۲ °۵۴ طول شرقی و ″۴۵ ′۰۷ °۲۹ عرض شمالی. سابقاً به آن اصطهبانات می‌گفتند.

استیار Astiyār
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۴۰ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری خواجه.

استیر Estir
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۶۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سبزوار به شاهرود.

استی‌گل Esti gol
← ایستی قل، ده، شهرستان زنجان.

اسجیل Esjil
ده، بخش گلبهار، شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۱۷۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اسجیل. دامنهٔ شمالی کوهستان بینالود.

اسحاق‌آباد Eshāq ābād
ده، بخش زبرخان، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۱۳۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

اسحاق‌آباد Eshāq ābād
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۵۷ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه مرطوب. درّهٔ غربی کوه چهل چشمه. کنار رودخانهٔ شورتی.

اسحاق‌آباد Eshāq ābād
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۶۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۳ کیلومتر جنوب نیاسر.

اسحاق بازار Eshāq bāzār
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۴۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری پیرسهراب.

اسدآباد Asad ābād
ده، بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۰۲ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه شلوار.

اسدآباد Asad ābād
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه تربت حیدریه به مشهد و فریمان. ۸ کیلومتر خاور جنوبی سرهنگ.

اسدآباد Asad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۲۰ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک.

اسدآباد Asad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۳۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر خاور شمالی لاسجرد.

اسدآباد **Asad ābād**
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۴۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر غرب هندودر.

اسدآباد **Asad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۱۹۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه محلات به چهل‌رز.

اسدآباد **Asad ābād**
۱- شهرستانی در غرب استان همدان، مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای چهاردولی، سیدجمال‌الدین، دربندرود، پیرسلیمان و جلگه و به مرکزیت شهر اسدآباد.
شهرستان اسدآباد از شمال به شهرستان قروه (استان کردستان)، از شمال خاوری و خاور به شهرستان بهار، از جنوب خاوری به شهرستان تویسرکان، از جنوب به شهرستان کنگاور و از غرب به شهرستانهای کرمانشاه و سنقر محدود است. پیرامون شهرستان اسدآباد راکوههای نسبتاً مرتفعی فرا گرفته که بلندترین آنهاکوهستان الوند غربی به ارتفاع ۲۹۳۹ متر و کوه الموقولاخ (۲۹۴۶ متر) است. ناحیهٔ مرکزی شهرستان مزبور را دشت همواری فرا گرفته که بوسیلهٔ رودخانهٔ قره‌چای زه‌کشی می‌گردد. آب و هوای این شهرستان معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان اسدآباد، استان همدان. ۳۰۵ کیلومتر غرب جنوبی تهران و ۳۶کیلومتر غرب همدان. ارتفاع ۱۵۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان به کرمانشاه. پای جنوبی گردنهٔ اسدآباد. موقعیت جغرافیائی ″۱۵ ′۰۷ °۴۸ طول شرقی و ″۰۰ ′۴۷ °۳۴ عرض شمالی. دامنهٔ غربی کوهستان الوند.
تاریخچه - اسدآباد از روزگار بسیار قدیم آباد بوده و احتمالاً همان آدراپاناست که ایسیدوروس‌خاراکسی جغرافیدان یونانی (حدود سدهٔ اول پیش از میلاد) از آن نام برده است. در حملهٔ مغول و قبل از آن شهری آباد و پرجمعیت بوده است. در فاصلهٔ سه فرسنگی اسدآباد بنای عظیمی از دورهٔ ساسانیان بوده است که اعراب آن را مطبخ کسری می‌خواندند. به گمان عده‌ای زادگاه سید جمال‌الدین اسدآبادی است.

اسدآباد **Asad ābād**
ده، مرکز بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸۶ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سربیشه به گزیک.

اسدآباد **Asad ābād**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۴ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۵/۵ کیلومتر جنوب خاوری شوسف.

اسدآباد **Asad ābād**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۲ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه هاری. ۱۵ کیلومتر شمال غربی شوسف.

اسدآباد **Asad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۷۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. کنار راه نائین به کجان. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی نیستانک.

اسدآباد **Asad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۸۵ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب جنوبی ماربین.

اسدآباد **Asad ābād**
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۵۳ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه رامشه به امین‌آباد. ۳۱ کیلومتر غرب جنوبی رامشه.

اسدآباد **Asad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۷ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار راه درّه‌شهر به خرم‌آباد.

اسدآباد **Asad ābād**
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۹ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور انار.

اسدآباد **Asad ābād**
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۱۸ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ کویر ابرکوه. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری ابرکوه. ۳ کیلومتر شمال اسفندآباد.

اسدآباد **Asad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۳۲۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر شمال خاوری صنعاد.

اسدآباد **Asad ābād**
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۰ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر شمال غربی محمّدآباد ریگان.

اسدآباد بالا Asad ābād-e bālā
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۲۷ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال غربی مهرآباد و ۸ کیلومتر جنوب خاوری ابرکوه. روستای اسدآباد پائین در ۱/۵ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۵۰۰ متری قرار دارد.

اسدآبادبوقین Asad ābād-e Buqin
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۲ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه زرین‌آباد به ماهدشت.

اسدآباد دربند Asad ābād-e Darband
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۱۷۸ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تایباد به روستای ارگ. دامنهٔ شمال غربی کوه قربان.

اسدآباد، گردنه Asad ābād
گردنه‌ای به بلندی ۲۲۵۰ متر در شهرستان اسدآباد، استان همدان. سر راه همدان به اسدآباد و کرمانشاه. ۷ کیلومتر شمال خاوری اسدآباد. این گردنه شهرستان بهار را از شهرستان اسدآباد جدا می‌کند.

اسداغی Asdāqi ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۱۱۴ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۵ کیلومتر جنوب غربی بناب.

اسدلی Asadli
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۱۷۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه بجنورد به اسفراین.

اسدلی، گردنه Asadli
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۹۵۰ متر در شهرستان بجنورد، استان خراسان. سر راه بجنورد به اسفراین. ۱۶ کیلومتر جنوب بجنورد. این گردنه شهرستانهای بجنورد و اسفراین را از هم جدا می‌کند.

اسدیه Asadiyeh
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۰۶ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی فهرج. حاشیهٔ جنوبی کویر لوت.

اسرائیل Esrā'il
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۰۰ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه شنجوان.

اسطخر Estaxr
← استخر. شهر قدیم.

اسطرخی Estarxi ?
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۱۹۶ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیروان به اسفراین.

اسطلخ‌پشت Estalx pošt
← استلخ‌پشت، ده، شهرستان ساری.

اسطلولجین Estaluljin ?
← استلولجین، ده، شهرستان سراب.

أسطور Ostur
← استور، ده، شهرستان سیرجان.

اسغول Esqul
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۵۹ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک، تپه‌ماهور. کنار رود اسغول. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری گیو.

اسفاجرد Esfājerd
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۲۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ خرقاب. ۴ کیلومتر شمال خاوری سعیدآباد.

اسفاد Esfād
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۸۶ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه آبیز. سر راه آبیز به فندخت.

اسفاران Asfārān
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۳۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه زلخانی. کوهستان البرز.

اسفاک Esfāk
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۸۰ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۰ متر. گرم، خشک. سر راه بشرویه به ده محمد و عشق‌آباد.

اسفجیر Esfejir
ده، بخش باجگیران، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۲۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دربند اسفجیر در ۴ کیلومتری جنوب غربی آن واقع است.

اسفدان Esfedān
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۹۸ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قائن به حاجی‌آباد و یزدان. به آن اسفدن هم می‌گویند.

اسفدان Esfedān
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۸۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل، خشک. ۱۹ کیلومتر غرب جنوبی مهاباد.

اسفدان Esfadān
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۷۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال خاوری میجان.

اسفدن Esfeden
← اسفدان، ده، شهرستان قائنات.

اسفراین Esfarāyen
۱- شهرستانی در مرکز شمال غربی استان خراسان، مرکب از بخشهای مرکزی و بام و صفی‌آباد، به مرکزیت شهر اسفراین.
این شهرستان از شمال به شهرستان شیروان، از شمال خاوری به شهرستان قوچان، از خاور به شهرستان نیشابور، از جنوب به شهرستان سبزوار و از غرب و شمال غربی به شهرستان بجنورد محدود است. نواحی شمالی و شمال غربی آن کوهستانی است که ارتفاع آن به ۳۱۰۰ متر می‌رسد. نواحی مرکزی این شهرستان را دشت هموار تشکیل می‌دهد که هرچه به جنوب نزدیک می‌شود بر ناهمواری و ارتفاع آن افزوده می‌گردد. رودخانه‌های آب‌خرق، کال‌ولایت و کال‌شور از آن می‌گذرند. آب و هوای آن در نواحی کوهستانی شمال معتدل مایل به سرد و در دیگر مناطق معتدل و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان اسفراین، استان خراسان. ۵۷۵ کیلومتر شرق شمالی تهران. ۲۰۵ کیلومتر غرب شمالی مشهد. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ جنوبی کوههای آلاداغ. سر راه سبزوار به بجنورد. موقعیت جغرافیائی ۳۰″ ۲۹′ ۵۷° طول خاوری و ۳۰″ ۰۴′ ۳۷° عرض شمالی.
نام پیشین آن میان‌آباد بوده و اسفرایین نیز ضبط گردیده است. یاقوت حموی (اوایل سدهٔ هفتم هجری) می‌نویسد: در قدیم مهرگان یا مهرجان نام داشته و اسفرایین، اسپرآیین بوده است. اسفرایین را مغولها در سال ۶۱۷ هجری قمری (۵۹۸ هـ خ) تاراج کردند و در حدود سال ۱۰۰۶ هجری قمری (۹۷۵ هـ خ) بدست ازبکان ویران گشت.

اسفرجان Esfarjān
ده، مرکز دهستان اسفرجان، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۷۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه شهرضا به هونجان.

اسفرنجان Esfaranjān
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۲۲۲ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

اسفروج Esfruj ?
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۳۱ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه راز به زرنه.

اسفرورین Esfarvarin
شهر، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۱ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تاکستان به شال. ۴ کیلومتر شمال غربی شال.

اسفزار Esfezār
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری مود.

اسفستان Asfestān
ده، بخش مرکزی، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۹۲ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سراب به اردبیل.

اسفستانج Esfestānej
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۴ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. داخل کهک درّه‌سی. دامنهٔ جنوب غربی کوهستان سهند.

اسفشاد Esfešād
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۶۲ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قائن به حاجی‌آباد. کنار کال خونیک.

اسفل Esfal
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۰ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب شمالی دوزه. سر راه جهرم به میمند و فیروزآباد.

اسفناج Esfanāj
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۹۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب نیک‌پی.

اسفنجان Esfanjān
ده، مرکز دهستان سهند، بخش اسکو، شهرستان تبریز، استان

آذربایجان شرقی. تبریز ۲۰۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. محل تلاقی اسکوچای و کندوجان‌چای. ۴/۵ کیلومتر خاور اسکو.

اسفنجان **Esfanjān**
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سیم. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی دوزه.

اسفند **Esfand**
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۱۳ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کوهستان جبال بارز. ۹ کیلومتر شمال خاوری رزدر.

اسفند **Esfand**
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۰۰ درجه، ۱۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ آب‌نما. ۲۱ کیلومتر شمال غربی گتیج.

اسفندآباد **Esfand ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۲۵۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ملارد به بیدگنه.

اسفندآباد **Esfand ābād**
ده، مرکز دهستان اسفندار، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۱۸ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ کویر ابرکوه. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری ابرکوه.

اسفنداران **Esfandārān**
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۶ درجه، ۱۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر خاور رامشه.

اسفندان **Esfandān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی. سر راه خزرآباد (فرح‌آباد) به سورک.

اسفندان **Esfandān**
ده، مرکز دهستان اسفندان، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۲ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کمیجان به ساروق. ۱۰ کیلومتر جنوب کمیجان.

اسفندان **Esfandān**
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۶ درجه، ۱۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر خاور رامشه.

اسفندان **Esfandān**
ده، مرکز دهستان بهمئی سرحدی غربی، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۳۴ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۱۸ کیلومتر شمال غربی قلعه‌رئیسی.

اسفندران **Esfandarān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۲۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۱۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال امیرآباد.

اسفندقه **Esfandaqeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۷۳ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر جنوب خاوری دولت‌آباد.

اسفندک **Esfandak**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۲۰ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه سراوان به مرز پاکستان.

اسفندیار **Esfandiyār**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳۵ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ خاوری کوه اسفندیار. ۲۸ کیلومتر جنوب دیهوک.

اسفندیاری **Esfandiyāri**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۵۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی شول.

اسفنگ **Esfeng**
← اسپنگ، ده، شهرستان بافق.

اسفورین **Esfurin**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۷۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه بیدخون. دو روستای مجاور هم بنام اسفورین راستی و اسفورین چپی.

اسفه **Esfeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۹

درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی واژنان.

اسفهلان Esfahlān
ده، بخش اسکو، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۲۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی اسکو.

اسفیان Esfiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۳۵۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه کمهر به سده. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری کمهر.

اسفید Esfid
ده، بخش بام و صفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۱۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

اسفید Esfid
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۷۶ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر خاور جنوبی قاهان.

اسفید Esfid
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۷ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی طبس مسینا.

اسفیدان Esfidān
ده، بخش مرکزی، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۱۲۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه خانه‌سر.

اسفیدواجان Esfidvājān
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۸۸ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر غرب تیران.

اسفین Esfīn
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۵۰ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی فرمهین.

اسفیوخ Esfeyux
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، خشک.

اسک Ask
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۹۳ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ هراز. سر راه تهران به آمل. دامنهٔ جنوبی کوه دماوند. کوهستان البرز. به آن آب اسک هم می‌گویند.

اسکان Eskān
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۲۸ درجه، ۱۰۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری کشتگان.

اسکاندشت Eskāndašt
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۶۸ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی کلچاتی.

اسکانلو Eskānlu
ده، دهستان کیوان، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه پارس‌آباد به خداآفرین.

اسکانلو Eskānlu ?
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۴ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر شمال خاوری خمارلو سر راه خمارلو به پارس‌آباد.

اسکر Askar
ده، مرکز دهستان رابر، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۶۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب شمالی رابر. دامنهٔ جنوبی کوهستان لاله‌زار.

اسکل‌آباد Eskal ābād
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۱۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه تفتان. سر راه خاش به زاهدان. ۶ کیلومتر شمال خاوری نوک‌آباد.

اسکلو Oskelu ?
ده، مرکز دهستان میشه پاره، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۵۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

اسکمچال Eskamcāl
ده، بخش مرکزی شهرستان آستانهٔ اشرفیه، استان گیلان. آستانهٔ

اشرفیه ۱۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت.

اسکنان Eskenān
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۸۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رود حرم‌آباد (آب ملایر). ۷ کیلومتر شمال حسین‌آباد ناظم.

اُسکندان Oskandān ?
ده، بخش صومای برادوست، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۳۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال غربی ممکان.

اسکندر Eskandar
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۱۶ درجه، ۱۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۱۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. حومهٔ ایرافشان.

اسکندر Eskandar
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۴۱ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب خواجه.

اسکندرآباد Eskandar ābād
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۱۱ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

اسکندرآباد Eskandar ābād
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۲۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل، خشک، سر راه تربت حیدریه به گناباد. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری فیض‌آباد.

اسکندری Eskandari
ده، مرکز دهستان زاینده‌رود شمالی، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۷۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک، تپه‌ماهور. دامنهٔ غربی کوه بیدک. سر راه داران به شوراب و تونل کوهرنگ.

اسکندری Eskandari
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۱۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب غربی چرام.

اسکندشت Eskandašt
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۵۸ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور.

اسکو Osku
۱- بخشی در شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. شامل دهستانهای شورکات جنوبی، شورکات شمالی، باویل، سهند و گنبر. علاوه بر شهر اسکو که مرکز این بخش است، شهرهای خسروشهر و ایلخچی نیز در آن قرار دارند. بخش اسکو در جنوب غربی تبریز واقع است و راه تبریز به مراغه و راه‌آهن تبریز به مراغه از آن می‌گذرد. بخش اسکو در دامنهٔ شمال غربی کوه سهند قرار دارد و آب و هوای آن معتدل مایل به سرد است و رودخانهٔ اسکوچای آن را مشروب می‌سازد.
۲- شهر، مرکز بخش اسکو، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. ۵۲۱ کیلومتر شمال غربی تهران و ۲۴ کیلومتری جنوب غربی تبریز. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال غربی کوه سهند. کنار اسکوچای، سر راه خسروشهر به عنصرود. موقعیت جغرافیائی ۳۰ '۰۷ °۴۶ طول شرقی و ۰۰ '۵۵ °۳۷ عرض شمالی.

اسکوچای Osku cāy
رودخانه، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. طول ۵۵ کیلومتر.
از چشمه‌سارهای دامنهٔ خاوری کوه سلطان‌داغی (کوهستان‌سهند) واقع در ۳۲ کیلومتری جنوب تبریز سرچشمه می‌گیرد و رو به شمال باختری روان می‌شود و پس از عبور از شهر اسکو در خسروشهر به پایان می‌رسد. مازاد آب این رودخانه در فصل‌های پرباران به تلخه‌رود می‌ریزد.

اسکول پائین Askol-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۲۴۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. روستای اسکول بالا در ۵۰۰ متری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۵۰۰ متری قرار دارد.

اسکی‌بغداد Eski baqdād
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۵۳ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار چم‌قالو.

اسکیبنگ Eskibang
← اسکیونگ، ده، شهرستان بیرجند.

اسکیل Eskil
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۹۰ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور جنوبی بنجار.

اسکی‌محلّه Aski mahalleh
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۳۵۹

درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. معتدل مایل به گرم. نیمه‌مرطوب.

اسکین **Askin**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

اسکیونگ **Eskivang**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۸ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. درهٔ خاوری کوه کمرایندل. ۲۶ کیلومتر جنوب غربی اسدآباد.

اسگرد **Asgerd**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۲ کیلومتر شمال خاوری روستای سرهنگ.

اسگستان **Asgestān ?**
ده، بخش شاهرود، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۴۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه خلخال به کلور، ماسوله و فومن. کنار رودخانهٔ شاهرود.

اسلام آباد **Eslām ābād**
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۹۸ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی بیژن‌آباد. سر راه سبزواران به زهکلوت.

اسلام آباد جدید **Eslām ābād-e jadid**
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۳۸ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر خاور اسلام‌آباد قدیم. به این روستا علیرضاآباد جدید هم می‌گویند.

اسلام آباد غرب **Eslām ābād-e Qarb**
۱- شهرستانی در مرکز جنوبی استان کرمانشاه. مرکب از بخشهای مرکزی، کرند و حمیل و مشتمل بر دهستانهای سنجابی، حومهٔ شمالی، حومهٔ جنوبی، حسن‌آباد، گورانی، قلخانی، حومهٔ کرند، بان‌زرده، منصوری، هرسم و شیان به مرکزیت شهر اسلام‌آباد غرب.
شهرستان اسلام‌آباد غرب از شمال به شهرستان جوانرود، از خاور به شهرستان کرمانشاه، از جنوب به استان ایلام و از غرب به شهرستانهای گیلان غرب و سرپل زهاب محدود است. شهرستانی است نیمه‌کوهستانی که نواحی جنوبی و غربی آن را رشته‌کوههایی موازی که از شمال غربی بسوی جنوب شرقی کشیده شده‌اند، فرا گرفته و درّه‌های حاصلخیز متعددی که رودخانه‌هائی چون کرند، زیمکان، چم‌برزه و روند آن را مشروب می‌سازند در آن دیده می‌شود. نواحی شمالی این شهرستان را که به مجاورت شهرستان جوانرود منتهی می‌گردد، دشت نسبتاً همواری پوشانیده که به وسیلهٔ ریزابه‌های متعددی که از کوههای غربی سرازیر می‌گردند، مشروب می‌شود. کوههای نُوا (۲۴۸۲ متر)، شیرنری (۲۳۴۷ متر) و کله‌مل (۲۰۷۷ متر)، بلندترین کوههای این شهرستان محسوب می‌گردند. آب و هوای شهرستان اسلام‌آباد غرب معتدل نیمه‌مرطوب است.
۲- شهر، مرکز شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. ۴۶۸ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۵۴ کیلومتر غرب جنوبی کرمانشاه. ارتفاع ۱۳۳۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ روند، سر راه کرمانشاه به ایلام و قصر شیرین. موقعیت جغرافیائی ۴۵ً ۳۱َ ۴۶ْ طول شرقی و ۳۰ً ۰۶َ ۳۴ْ عرض شمالی.
تاریخچه - اسلام‌آباد غرب نخست مندلی نام داشت که متعلق به روزگار ماد تا ساسانی بود. پس از هجوم تازیان و غلبهٔ اسلام به هارون‌آباد تغییر نام یافت و در ۱۳۰۹ هجری خورشیدی به شاه‌آباد مبدل گردید و پس از انقلاب اسلامی به اسلام‌آباد غرب موسوم شد. شهر اسلام‌آباد غرب در زمان صفویه به ویژه شاه عباس اول رونق فراوان یافت و کاروانسرائی در آن ساخته شد تا زائران کربلا و بغداد و کرمانشاه در آن اقامت کنند.

اسلام آباد قدیم **Eslām ābād-e qadim**
← علیرضاآباد، ده، شهرستان پارس‌آباد.

اسلامشهر **Eslāmšahr**
شهر، مرکز بخش اسلامشهر، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۵۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تهران به رباط کریم.

اسلام‌قلعه **Eslām qal'eh**
ده، بخش احمدآباد، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۰۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار کال سیاه. سر راه مشهد به تربت‌حیدریه. نام پیشین آن کافرقلعه بوده است.

اسلاملو چوپان **Eslāmlu cōyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۸۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه قره‌باغ. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی پل فسا.

اسلمرز **Aslamarz**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۱۰ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۶ کیلومتر شمال غربی دهگلان.

اسماعیل‌آباد **Esmā'il ābād**
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۰۷ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مشهد به سرخس. کنار کشف‌رود.

اسماعیل‌آباد **Esmā'il ābād**
ده، مرکز دهستان میان‌جام، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۱۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک، حدود یک کیلومتر شمال راه تربت جام به فریمان.

اسماعیل‌آباد **Esmā'il ābād**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۲ درجه، ۱۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. ۹ کیلومتر جنوب غربی درونه.

اسماعیل‌آباد **Esmā'il ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۲۸ درجه، ۹۵کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. گرم، خشک. ۳۰کیلومتر جنوب خاوری دیهوک.

اسماعیل‌آباد **Esmā'il ābād**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۰ درجه، ۶۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود سراب. ۳۴کیلومتر شمال غربی شوسف.

اسماعیل‌آباد **Esmā'il ābād**
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۰ درجه، ۱۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه راور به فردوس. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری راور.

اسماعیل‌آباد **Esmā'il ābād**
ده، مرکز دهستان رضوان، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۴۵ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به بافق.

اسماعیل‌آباد **Esmā'il ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۶۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴کیلومتر شمال غربی خیرآباد.

اسماعیل‌آباد **Esmā'il ābād**
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۷۷ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی جوپار.

اسماعیل‌آباد **Esmā'il ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۲۱ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۳کیلومتر شمال غربی عباس‌آباد.

اسماعیل‌آباد **Esmā'il ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه بافت به شاهماران. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری پتکان.

اسماعیل‌آباد **Esmā'il ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۵۴ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج.

اسماعیل‌آباد **Esmā'il ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه فیروزآباد به شیراز. ۳کیلومتر جنوب جووکان.

اسماعیل‌آباد شوربلاغ **Esmā'il ābād-e Šur bolāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۶۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. سر راه نجم‌آباد به ماهدشت.

اسماعیلان **Esmā'ilān**
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۳ درجه، ۶۹/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷/۵کیلومتر جنوب انارک.

اسماعیل ترخان **Esmā'il tarxān**
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۴۱ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۲ کیلومتر خاور جنوبی دیزیچه.

اسماعیل‌زائی **Esmā'ilzā'i**
← شه‌بخش، طایفهٔ
← بلوچ.

اسماعیل‌زهی **Esmā'ilzehi**
← شه‌بخش، طایفهٔ بلوچ.

اسماعیل‌کل **Esmā'il kal**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۲۱ درجه، ۵۱کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۳کیلومتر خاور شمالی کوزران.

اسماعیل‌کندی **Esmā'il kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۵۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

اسماعیل کندی **Esmā'il kandy**
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۱۶۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی تازه‌کند قدیم.

اسماعیل‌محلّه **Esmā'il mahalleh**
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۰۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه درازورزی. نیمه‌جنگلی.

اسماعیل محمودی **Esmā'il Mahmudi**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۳۶ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۷ کیلومتر جنوب غربی شنبه.

اسماعیلی پائین **Esmā'ili-ye pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۹۷ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه جیرفت به گلاشگرد. روستای اسماعیلی بالا در ۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۶۷۰ متری قرار دارد.

اسماعیلیه **Esmā'iliyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۶۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه فردوس به باغستان. به آن بهشت‌آباد هم می‌گویند.

اسماعیلیه **Esmā'iliyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۱۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی ابوناگه. دو روستای کنار هم بنام اسماعیلیه ۱ و ۲.

اسماقُلو **Esmāqolu**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقّز، استان کردستان. سقز ۲۰۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌اسماقلو.

اسنجران **Asenjerān**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۴ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی ورزنه.

اسنق **Esanaq ?**
ده، مرکز دهستان اردلان، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۹۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور جنوبی مهربان.

اسهک **Eshak**
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۹۹ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بزمان به گلمورتی و دلگان. ۴۱ کیلومتر جنوب غربی بزمان.

اسیر **Asir**
ده، مرکز دهستان اسیر، بخش گلّه‌دار، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۱۵ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال گلّه‌دار.

اُسیوند **Osivand**
تیره‌ای از طایفهٔ دورکی ایل هفت‌لنگ، ایلات بختیاری.

اشّاق‌قلعه **Aššāq qal'eh**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۵۹ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ یوخاری چای. سر راه جوکار به بوربور و خرند.

اُشان **Ošān**
یا آشان. ده بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار صوفی‌چای. دامنهٔ جنوبی کوه سهند.

اشتادان **Eštādān**
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۱ درجه، ۱۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر غرب جندق.

اشتاغان **Eštāqān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸۴ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر خاور مرک.

اشتجه **Aštejeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۸۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی عقدا.

اُشتران **Oštorān**
ده، مرکز دهستان خرم‌رود، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان،

استان همدان. تویسرکان ۳۰۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خرم‌رود. کوهستان الوند.

اشترانکوه Oštorān kuh
کوهستانی در شهرستان الیگودرز. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی ازنا. ارتفاع حدود ۴۱۵۰ متر. سرچشمهٔ رودهای ماربره و گهررود. اشترانکوه از جمله بلندترین کوههای کوهستان زاگرس است. درازای آن حدود ۵۰ کیلومتر و عرض آن بین ۲ تا ۱۱ کیلومتر است. در دامنهٔ جنوبی آن دریاچهٔ کوچکی بنام گهر وجود دارد که سرریز آن گهررود را تشکیل می‌دهد.

اُشترجان Oštorjān
ده، مرکز دهستان اشترجان، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۲۰۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور جنوبی باغ‌وحش.

اُشترجین Oštorjin
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۹۴ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه قراول‌خانه. کوهستان الوند.

اشتره Aštareh
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۴۲ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار راه کوهدشت به ملاوی.

اُشترینان Oštorinān
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان بروجرد، استان لرستان، مشتمل بر دهستانهای اشترینان، بردسره و گودرزی و به مرکزیت شهر اشترینان.
۲- شهر، مرکز بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۲۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بروجرد به ملایر.

اشتوج Eštuj
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۲۰۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ دوهزار. جنگلی. کوهستان البرز.

اشتهارد Eštehārd
شهر، مرکز بخش اشتهارد، شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۶۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه کرج به بوئین‌زهرا و همدان. ۲۷ کیلومتر خاور جنوبی بوئین‌زهرا.
بخش اشتهارد که در دامنهٔ شمالی کوههای قراگونی، جارو و کردها واقع است از یک دهستان بنام پالنگ‌آباد تشکیل یافته و رودشور از غرب به شرق در آن جریان دارد.

اشتهازان Eštahāzān
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۱۸۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی حسن‌آباد.

اُشتیبن Uštiben ?
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۷۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر غرب شمالی مردانقم.

اشتیوان Eštivān
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰۳ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری باخرز.

اشدلق پائین Ošdolaq-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۳۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال خاوری کردکندی. روستای اشدلق بالا در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متری قرار دارد.

اشرف‌آباد Ašraf ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ری، استان تهران. ری ۱۲۱ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر شمال خاوری فیروزآباد.

اشرف‌آباد Ašraf ābād
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۶۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار رودخانهٔ چم.

اشرف‌آباد Ašraf ābād
ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۶۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب خاوری ازنا.

اشرف‌آباد Ašraf ābād
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۸۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود میمه. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی موسیان.

اشرف‌البلاد Ašrafolbalād
← بهشهر، استان مازندران.

اشرف‌دال Ašrafdāl ?
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۳۷ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

اشقل Ašqal

ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۴۶ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه فرمهین به کمیجان. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی فرمهین.

اشک Ešk

ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۷۸ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی گزیک.

اشک Ašk

جزیره‌ای به مساحت ۲۶۲۵ هکتار (۲۶/۲۵ کیلومترمربع) در وسط دریاچهٔ ارومیه. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری بندرگلمانخانه. جزیرهٔ مزبور مجموعه‌ای است از پنج جزیره بنامهای میدان، چشمه‌کنار، بن‌اشک و اشک‌سر و بلندترین نقطهٔ آنها که در جزیرهٔ اصلی اشک واقع است ۱۴۹۹ متر ارتفاع دارد. نام پیشین جزیرهٔ مزبور ایشک بوده است. جزیرهٔ اشک از نظر وسعت دومین جزیرهٔ بزرگ دریاچه ارومیه بشمار می‌رود.

اشکارلیت Eškārlit

ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۱۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. چهارونیم کیلومتر جنوب شرقی مرزن‌آباد. کوهستان البرز.

اشکالون Eškālun

ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۱۱۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه دُربید. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی خرانق.

اشکان Aškān

ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۱۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتری مرز ایران و عراق. در دو روستای مجاور هم بنام اشکان بالا و اشکان پائین.

اشکاوند Eškāvand

ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۱ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۶ کیلومتر شمال غربی دشتی.

اشکجرد Aškjerd

ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۵۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری کوشکک. نیمه‌جنگلی.

اشّک‌چی Eššakci

ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

اشکذر Aškezar

۱- یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان یزد، استان یزد، مشتمل بر دهستان رستاق و به مرکزیت شهر اشکذر.
۲- شهر، مرکز بخش اشکذر، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۱۰ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی زارچ.

اشکستان Aškastān

ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۵۲ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سره.

اشکستک Eškastak

ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۰ درجه، ۱۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴۳ کیلومتر خاور جنوبی سرباز.

اشک‌سر Ašksar

← اشک. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

اشکفت Eškaft

ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۷۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب جنوبی نصرآباد.

اشکفتان Aškaftān

ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۴۰ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری روستای موچش. درّهٔ خاوری کوه سراج‌الدین.

اشکفتک Eškaftak

ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۱۳ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه شهرکرد به سامان. ۱ کیلومتر جنوب خاوری چالشتر.

اشکفت گاو Eškaft-e Gāv

ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۹۶ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. حاشیهٔ خاوری دریاچهٔ آب بوندان.

اشکنان Eškanān

۱- یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان لامرد، استان فارس،

مشتمل بر دهستانهای اشکنان و کال و به مرکزیت روستای اشکنان.
۲- ده، مرکز بخش و مرکز دهستان اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۹۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه لامرد به پاقلات.

اشکو Ašku
← سیاه‌سنگ، جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

اُشکوتوئیه Oškotu'iyeh
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۳۹ درجه، ۱۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری رمشک.

اشکه‌سو Aškehsu
ده، دهستان برادوست، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۱۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

اشگ‌آباد Ašag ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. سر راه سعادت‌آباد به پاریز. ۵ کیلومتر غرب شمالی سعادت‌آباد.

اشگف Ešgaf
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۲۸ درجه، ۱۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۳۹ کیلومتر شمال غربی میمه.

اشلق Ešlaq
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۳۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اشلق‌چای.

اِشن Ešen
ده، مرکز دهستان عربستان علیا، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۱۱ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه دهق به داران. ۲۵ کیلومتر غرب دهق.

اشنان Ašnān
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۷۸ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی نیستانک.

اشنویّه Ošnaviyyeh
شهر، مرکز بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۹۱ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قادررود. سر راه ارومیه به پیرانشهر. از نظر کشاورزی و موقعیت نظامی حائز اهمیت است. توتون آن معروف است و سیگار اشنو از آن نام گرفته است.

اشنیز Ašniz
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۹۲ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر خاور شمالی ندوشن.

اشنیز Ešniz
← هشنیز، ده، شهرستان بندرلنگه.

اشیخلو Ešixlu
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۴ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آجرلوچای.

اشین Ašin
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۶ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۲۹ کیلومتر شمال غربی انارک.

اصبهان Esbahān
← اصفهان، شهر، مرکز استان و شهرستان اصفهان.

اصطخر Estaxr
← استخر. شهر قدیم.

اصطلک Astalak
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۷۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه تهران به رودهن. ۱۱ کیلومتر غرب رودهن.

اصطهبانات Estahbānāt
← استهبان، شهر، استان فارس.

اصغرآباد Asqar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان خمینی‌شهر، استان اصفهان. خمینی‌شهر ۲۳۳ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال کهریزسنگ.

اصغول Esqul
← اسغول، ده، شهرستان بیرجند.

اصفاک Esfāk
← اسفاک، ده، شهرستان فردوس.

اصفهان **Esfahān**

۱- شهرستانی در مرکز و جنوب خاوری استان اصفهان، مرکب از بخش‌های مرکزی، جرقویه و کوهپایه و مشتمل بر دهستانهای برآن شمالی، برآن جنوبی، جی، کرارج، قهاب شمالی، قهاب جنوبی، محمودآباد، جرقویهٔ سفلی، جرقویهٔ وسطی، جرقویهٔ علیا، رامشه، جبل، زفره، تودشک، سیستان، رودشت، رودشت شرقی، گاوخونی و امامزاده عبدالعزیز و به مرکزیت شهر اصفهان.

شهرستان اصفهان از شمال به شهرستان اردستان، از شمال خاوری به شهرستان نائین، از خاور به شهرستانهای اردکان و یزد (استان یزد)، از جنوب به شهرستان آباده (استان فارس) و از غرب به شهرستانهای شهرضا، فلاورجان و خمینی‌شهر محدود است. بخش بزرگی از نواحی شمال خاوری آن را کوهستان مارشنان (۳۳۳۰ متر) فرا گرفته و قسمتی از نواحی جنوبی و جنوب خاوری را کوههای نه‌چندان مهمی که عمده‌ترین آنها کوه ماهدشت به ارتفاع ۲۵۳۴ متر است زیر پوشش قرار داده‌اند. رویهمرفته اراضی شهرستان اصفهان را دشت همواری تشکیل می‌دهد که بوسیلهٔ زاینده‌رود و خشکرودهائی که از کوهستان مارشنان سرچشمه می‌گیرند، مشروب می‌گردد و آب و هوای آن معتدل و خشک است.

۲- شهر، مرکز استان و شهرستان اصفهان. ۳۳۵ کیلومتر جنوب تهران. ارتفاع ۱۵۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود، سرراه‌تهران‌به‌شیراز. موقعیت جغرافیائی ۵۱° ۴۰´ ۰۰˝ طول شرقی و ۳۲° ۳۸´ ۴۵˝ عرض شمالی. میانگین حداکثر دما ۲۳/۸ درجه سانتیگراد و میانگین حداقل دما ۹/۴ درجه سانتیگراد. میانگین بارندگی سالانه ۱۱۴ میلی‌متر و میانگین تعداد روزهای یخبندان ۶۹ روز است.

تاریخچه - نام یونانی آن آسپادانا، در مآخذ اسلامی اصبهان و در بعضی مآخذ فارسی سپاهان است. به دلیل حاصلخیزی خاک و واقع بودنش بین کوهستان زاگرس و دشتهای مرکزی ایران، از قدیم مورد توجه و محل تقاطع راهها بوده است. در داستانها بنای شهر را به کیکاوس نسبت داده‌اند. به احتمال قوی در ایام باستانی جزو مملکت آنشان و در دورهٔ هخامنشی بنام گابایاکی، محل کاخهای ییلاقی شاهان بوده است. در دورهٔ ساسانیان به جی تغییر نام یافت. هنگام حملهٔ اعراب از دو شهر جی و یهودیه تشکیل یافته بود. در دورهٔ خلافت عمر به دست اعراب فتح شد (سال ۲۳ هجری قمری). در خلافت معتز به سبب شورش مردم آن، مردم شهر را قتل عام کردند. بعد از سال ۳۰۱ هجری قمری (۲۹۲ خورشیدی) به دست سامانیان افتاد و رکن‌الدوله دیلمی شهر را وسعت داد. محمود غزنوی در سال ۴۲۱ هجری قمری (۴۰۸ خورشیدی) شهر را از تصرف آل بویه به در آورد. ملکشاه سلجوقی علاقهٔ فراوانی به اقامت در شهر اصفهان داشت. در سدهٔ ششم هجری از دست اسماعیلیه آسیب دید. مدتی پایتخت طغرل سلجوقی بود. در حملهٔ مغول جلال‌الدین خوارزمشاه آن را از ویرانی نجات داد.

امیرتیمور در ۷۹۰ هجری قمری (۷۶۶ خورشیدی) شهر اصفهان را گرفت و مردم آن را قتل عام کرد. در دوران سلطنت شاه عباس اول صفوی به اوج شکوه و جلال خود رسید و به پایتختی شاهان صفوی برگزیده شد و جمعیت آن به حدود ۶۰۰،۰۰۰ نفر بالغ گردید. حملهٔ افاغنه ضربهٔ بزرگی به شهر زد و به فرمان محمود افغان مردم شهر قتل عام شدند. نادرشاه افشار در ۱۱۴۱ هجری قمری (۱۱۰۶ خورشیدی) افاغنه را از شهر بیرون راند و به دنبال آن گرفتار کشمکشهای حیدری و نعمتی شد. پس از انتقال پایتخت از اصفهان به تهران، شهر رو به ویرانی گذاشت. ظل‌السلطان پسر ناصرالدین شاه بسیاری از عمارات صفوی کنار زاینده‌رود را ویران نمود و مصالح آن را برای ساختمان شخصی خود واقع در کنار میدان بهارستان تهران بنام پارک ظل‌السلطان که امروزه به وزارت آموزش و پرورش تعلق دارد به تهران منتقل نمود. شهر اصفهان طی ۵۰ سال اخیر دوباره رو به آبادانی نهاد و امروزه یکی از معتبرترین و زیباترین شهرهای ایران هم از جنبهٔ اقتصادی و هم از نظر سیاسی و سیاحتی بشمار می‌رود.

اصفهان مملو از آثار هنری و تاریخی است. از جمله مسجد جمعه، مسجد شاه، مسجد شیخ لطف‌الله، مدرسهٔ چهارباغ، امامزاده جعفر، مقبرهٔ باباركن‌الدین، بقعهٔ شهشهان، مقبرهٔ ملکشاه سلجوقی و نظام‌الملک، منارجنبان، منار چهل دختران، تالار اشرف، خیابان چهارباغ، کاخ چهلستون، درب کوشک، عمارت عالی‌قاپو، قیصریه، میدان نقش جهان، کاخ هشت بهشت، سی و سه‌پل، پل خواجو، جلفا و کلیسای وانک و بسیاری آثار دیگر.

اصفهانک **Esfahānak**

ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۴۳ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال غربی دشتی.

اصفهانک بالا **Esfahānak-e bālā**

ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۹۰ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب فراموش‌جان. کوهستان زاگرس. روستاهای اصفهانک پائین و اصفهانک مشاعی به ترتیب در ۲ کیلومتری خاور و ۳ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۲۳۰۰ و ۲۲۵۰ متری قرار دارند.

اصفهک **Esfahak**

ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۴۰ متر. گرم، خشک. سر راه طبس به دیهوک. دامنهٔ غربی کوه جمات.

اصلان بیگلو **Aslān beyglu**

ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر خاور شمالی مولان.

اصلاندوز **AsLānduz**

شهر، مرکز بخش اصلاندوز، شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. گرمی ۳۱۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود

۱۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. محل تلاقی رودهای قره‌سو و ارس. سر راه اردبیل به پارس‌آباد و خداآفرین. بنابر تقسیمات کشوری مورخ ۱۳۷۳/۱/۱ به مرکز بخش اصلاندوز از شهرستان پارس‌آباد مبدل گردید.

اصله **Asleh**
ده، مرکز دهستان مفتح، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۵۳ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی فامنین.

اصلی‌کند پائین **Asli kand-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۱۳ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمال غربی کوه الی‌داغ. ۹ کیلومتر شمال غربی یکان‌کهریز. روستای اصلی‌کند بالا در ۷ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۲۹۵ متری قرار دارد.

اصیل آباد **Asil ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۲۰۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. جنوب روستای جوقین.

اظماره **Azmāreh**
ده، دهستان اجارود، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۸۱ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. دو روستا بنام اظمارهٔ بالا و اظمارهٔ پائین.

اعتضادیه **E'tezādiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۴۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال خاوری ایواوغلی. کنار راه مرند به ماکو. به این روستا عبدالله‌آباد هم می‌گویند.

اعراب **A'rāb**
← عشایر عرب خوزستان.

اعلا **A'lā**
ده، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان چهارمحال و بختیاری. باغملک ۱۳۸ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اعلا. ۴ کیلومتر جنوب خاوری صیدون.

اعلانثار **A'lānesār**
← آلانه سر، کوه، شهرستان کرج.

اغر پایین **Aqar-e pā'in**
ده، بخش فریمان، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۵۴ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر خاور شمالی فریمان. اغربالا با ارتفاع ۱۵۰۰ متر در ۵ کیلومتری شمال آن واقع است.

اغرکوئیه **Aqarku'iyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۳۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۳۶ کیلومتر جنوب خاوری بلورد.

افاک **Afāk**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۸۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری بیمرغ. سر راه بیمرغ به گیسور بالا.

افتخاریه **Eftexāriyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۴۷ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه اصفهان به شهرضا. ۳ کیلومتر شمال غربی مهیار.

افتر **Aftar**
ده، مرکز دهستان هفدر، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۷۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. یک کیلومتر غرب راه سمنان به فیروزکوه. دامنهٔ شمالی کوه افتر. کوهستان البرز.

افتر **Aftar**
← ابتر، ده، شهرستان ایرانشهر.

افجان **Afjān**
ده، مرکز دهستان کرون وسطی، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۹۹ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه نجف‌آباد به داران. ۲۲ کیلومتر شمال غربی تیران.

افجد لنجان **Afjed-e Lenjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۰۲ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱/۵ کیلومتر جنوب خاور کلیشاد.

افجه **Afjeh**
ده، مرکز دهستان لواسان کوچک، بخش لواسانات، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۷۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه لواسان به برگ جهان. ۶ کیلومتر شمال خاوری لواسان. کوهستان البرز.

افجه‌بش، گردنه **Afjehbaš**
گردنه‌ای به بلندی ۳۰۵۰ متر در شهرستان شمیرانات، استان

تهران. ۵ کیلومتر شمال خاوری روستای افجه. این گردنه استانهای تهران و مازندران را از هم جدا می‌کند.

افچنگ **Afcang**
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۵۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سی‌آب.

افچی **Afci**
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۹۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سبزوار به کاشمر.

افرا **Afrā**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۸۰ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه سفیدار. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی میمند.

افراتخته **Afrā taxteh**
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۱۴۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه آیش‌تقی، کوهستان البرز شرقی. جنگلی. دو روستای مجاور هم بنام افراتختهٔ بالا و افراتختهٔ پایین.

افراز **Afrāz**
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۸ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری محمّدآباد مسکون.

افراسیاب **Afrāsiyāb**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۳ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۰ کیلومتر جنوب غربی دیواندره.

افراسیاب‌کلا **Afrāsiyāb kalā**
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۳۵ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار حاجی‌ماهرود.

افرانه **Afrāneh**
ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۳۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال خاوری چالانچولان.

افریز **Afriz**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۱۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه سده به سرایان. ۲۶ کیلومتر شمال غربی سده.

افرینه **Afrineh**
ده، مرکز دهستان افرینه، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۴ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. سر راه خرم‌آباد به پلدختر.

افرینه **Afrineh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۴۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال غربی میمند. دامنهٔ کوه پورکان.

افزار **Afzār**
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۳۶ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه کوهبنان به بافق. ۴ کیلومتر شمال غربی کوهبنان.

افسرآباد **Afsar ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۳۱۰ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب دوآب. درّهٔ شمالی کوه میلی. کوهستان زاگرس.

افسو **Afsu**
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰۵ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۵ متر. معتدل، خشک. ۲۱ کیلومترشمال غربی باخرز (شهرنو).

افشار **Afšār**
طایفه‌ای از ترکمانان غز که ظاهراً در عهد سلجوقیان به حدود ایران آمده‌اند و بعدها در سوریه و آسیای صغیر پراکنده شدند. در عهد صفویه از ارکان قزلباش بوده‌اند. این طایفه به شعبه‌های چندی مثل افشار قاسملو، افشار بکشلو، افشار قرخلو تقسیم می‌شده‌اند. نادرشاه افشار از شعبهٔ افشار قرخلو بوده است که در زمان شاه اسماعیل اول صفوی از آذربایجان به شمال خراسان کوچانیده شده‌اند تا در مقابل مهاجمات ازبک و ترکمن ایستادگی کنند. طایفهٔ افشار در عهد صفویه در آذربایجان، خمسه، قزوین، تهران، فارس، کرمان و خوزستان پراکنده بودند.

افشار **Afšār**
ده، بخش جلفا، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۸ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر خاور هادی‌شهر (علمدار گرگر).

افشاران **Afšārān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور

۲۸۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

افشار بالا Afšār-e bālā
ده، بخش سنجبد، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۵۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتری ساحل شمالی رود قزل‌اوزن.

افشار بکشلو Afšār bakešlu
← افشار. طایفه.

افشارجق Afšārjeq
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۶۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

افشار قاسملو Afšār qāsemlu
← افشار. طایفه.

افشار قرخلو Afšār qerexlu
← افشار. طایفه.

افشان Afšān
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۱ درجه، ۱۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه آشار به ایرافشان. ۴ کیلومتر جنوب خاوری آشار.

افشُرد Afšord
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۸۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر شمال غربی خواجه.

افضل‌آباد Afzal ābād
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۴۵ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور و شنزار. ۴۲ کیلومتر جنوب خاوری کهورک.

افقو Afqu
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۶۱ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک، درهٔ غربی کوه سیاه. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری بجستان.

افوس Afus
ده، مرکز دهستان گرجی، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۷۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درهٔ خاوری کوه قبله. ۹ کیلومتر جنوب غربی بوئین و میاندشت.

افیل Afil ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۲۷ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب غربی کوسه‌لار.

افین Afin
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۴ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. معتدل، خشک. کنار رود افین. سر راه اسفدان به زُهان.

اقبالیه Eqbāliyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۱۸۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه نجم‌آباد به رمنده.

اقر Aqar
← اغر پائین، ده، شهرستان مشهد.

اقلید Eqlid
۱- شهرستانی در شمال غربی استان فارس، مرکب از بخشهای مرکزی و سده و مشتمل بر دهستانهای خُنجشت، حسن‌آباد، خسروشیرین، شهرمیان، سده، دژکرد و آسپاس و به مرکزیت شهر اقلید.
شهرستان اقلید از شمال و شرق به شهرستان آباده، از جنوب به شهرستانهای مرودشت و سپیدان و از غرب به شهرستان سمیرم (استان اصفهان) محدود است. بخشی از اراضی این شهرستان را دشتهای هموار و بخشی را کوههای نسبتاً بلند فرا گرفته که ارتفاع بعضی از آنها، از قبیل کوه سفید به (۳۹۴۳ متر)، کوه برآفتاب (۳۵۱۴ متر) و کوه موسی‌خانی به ۳۳۳۸ متر می‌رسد. هامون یا دریاچهٔ خشک کافتر و رودخانهٔ شادکام از جمله عوارض آبی مهم این شهرستان هستند. اقلید شهرستانی است نسبتاً مرتفع، بطوری که ارتفاع اکثر اراضی آن از ۲۰۰۰ متر بیشتر است و به همین جهت از نظر آب و هوا جزء نواحی سرد تا معتدل مایل به سرد و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک تا نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان اقلید، استان فارس. ۵۵۴ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۴۲ کیلومتر شمال خاوری شیراز. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه آباده به سده. موقعیت‌جغرافیائی ۳۰ً ۴۱ً ۵۲ْ طول شرقی و ۴۵ً ۵۳ً ۳۰ْ عرض شمالی.

اُقلیدآباد Oqlid ābād
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت. استان فارس. مرودشت ۸۵ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. یک کیلومتر جنوب ارسنجان.

اک Ak
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۷

درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر شرق شمالی آوج.

اک **Ak**
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۱۶۴ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تاکستان به شال.

اکباتان **Ekbātān**
← همدان.

اکباتان، سد **Ekbātān**
سدی در شهرستان همدان، استان همدان. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری همدان. این سد که بر رودخانهٔ یلغان ساخته شده از نوع بتنی پایه‌دار است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۵۳/۸ متر است. طول تاج سد اکباتان ۲۸۶ متر و گنجایش مخزن آن ۸ میلیون مترمکعب است.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش خورو بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۱ درجه، ۱۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر غرب جنوبی جندق.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۴۲ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب جنوبی الشتر.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۰۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر جنوب غربی جوخواه.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۸۱ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت شنزار. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی ماژان.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۶ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر جنوب ماژان.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۴۲ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه دهشیر به شواز. ۵ کیلومتر شمال غربی دهشیر.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۱۸ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب شمالی محمّدآباد.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۸ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال خاوری انار.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۲۸ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به بافق. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری جوادیه.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۸۹ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب جلال‌آباد.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۴ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به مرودشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی باجگاه.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۴۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۴ کیلومتر غرب شمالی سعادت‌شهر.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۰ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب فهرج.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۷ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال محمّدآباد گنبکی.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۱۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری بلورد.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۳۵۳ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه فسا به سروستان و استهبان.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، مرکز دهستان کوار، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۴۹ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه گره. ۷ کیلومتر شمال خاوری کوار. سر راه شیراز به جهرم.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش ششده، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۸۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه فسا به داراب. ۵ کیلومتر خاور ششده.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۸۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. سر راه بندر طاهری به ولایت. ۴/۵ کیلومتر شمال غربی جم. کنار رود جم. دامنهٔ کوه بیخو.

اکبرآباد **Akbar ābād**
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۸۸ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر شمال غربی فیشور.

اکبرآباد قوشچی **Akbar ābād-e Qušci**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر خاور جنوبی غرق‌آباد.

اکبرقباد **Akbarqobād**
ده، بخش حمیل شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۱۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر جنوب خاوری شیان.

اکرچه **Akarceh**
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۸۲ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر غرب اورگان.

اکرم‌آباد **Akram ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۱۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

اکنلو **Akenlu**
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودراهنگ، استان همدان. کبودراهنگ ۳۱۳ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

اکیز **Akiz**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۲۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار موردق‌چای. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری ملکان. سر راه ملکان به مراغه.

اگربید **Agerbid**
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۳۳ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب خاوری شهر میمه.

اگره **Agareh**
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۲۲ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه کیاسر به دامغان.

اگریداش **Egridāš**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ مهاباد.

اگله بچّای **Aglah baccāy**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۳ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری رامشیر.

اگور **Agor**
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان الیگودرز. ۴۱ کیلومتر جنوب غربی الیگودرز، ارتفاع ۳۵۹۶ متر. سرچشمهٔ آب زز و کهررود.

الاتمر **Alātamar**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۳ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه نارگلی. کوهستان البرز. سرچشمهٔ سجّادرود.

الارد **Alārd**
ده، بخش رباط کریم، شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۱۸۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه رباط کریم به شهریار. ۵ کیلومتر شمال غربی رباط کریم.

الازمن **Alāzmen**
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۲۵۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه علی‌آباد به گرگان. دامنهٔ شمالی کوههای البرز شرقی.

الازمن **Alāzman**

ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۲۹۹ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ شمالی کوه هارون. کوهستان البرز شرقی. جنگلی.

الآکبود **Allākabud**

ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۸۶ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. در این روستا امامزاده‌ای بنام دوازده امام موجود است.

الامول **Alāmol**

کوه، کوهستان البرز، شهرستان نوشهر. ۵۴ کیلومتر جنوب غربی نوشهر. ارتفاع ۳۵۱۵ متر. سرچشمهٔ رود چالوس.

الان پائین **Alān-e pā'in**

ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۷۹ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال گل‌تپه. روستای الان بالا در ۳ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۲۰۵۰ متری قرار دارد.

الآهی **Allāhi**

ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۱۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. ۹ کیلومتر خاور باخرز. دامنهٔ غربی کوه پیربنوش.

الآهی **Allāhi**

ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۱۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی محمّدآباد.

الباجی **Albāji**

ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۴۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اهواز به دزفول و اندیمشک.

البرز **Alborz**

رشته‌کوههای طویل و عظیمی به درازای ۹۵۰ کیلومتر و عرض بین ۲۵ تا ۱۱۰ کیلومتر در شمال ایران. این رشته، از شهرستان مغان در استان اردبیل شروع می‌شود و مانند قوس عظیمی حاشیهٔ جنوب غربی و جنوبی دریای خزر را دور می‌زند و در شمال باختری خراسان به کوههای شمالی این استان می‌پیوندد و از طریق کوههای شمال خراسان به کوههای هندوکش و فلات پامیر متصل می‌گردد. دامنه‌های شمالی البرز به اراضی پست استانهای گیلان و مازندران منتهی می‌گردد و دامنه‌های جنوبی آن به مناطق خشک داخلی کشور پایان می‌یابد. صدها رودخانهٔ دائمی از آن سرچشمه میگیرند و با جنگلهای انبوه و زیبای خود، طبیعتی بس زیبا و دلفریب را پدید می‌آورد. رشته کوههای البرز به سان‌دیوار مرتفع و عظیمی اقلیم دریای خزر را از اقلیم درونبومی ایران جدا می‌کند و از رسیدن رطوبت دریای خزر به مناطق داخلی کشور جلوگیری می‌کند.

بلندترین قله‌های رشته کوههای البرز: دماوند (۵۶۷۱ متر)، علم‌کوه، تخت سلیمان (۴۳۷۵ متر)، گرمابسر (۴۲۲۰ متر) و کهاربزرگ (۴۱۰۸ متر) هستند که همگی در بخش مرکزی این کوهستان جای دارند. گرانکوه البرز را می‌توان به بخش البرز غربی (از رودخانهٔ آستارا تا درّهٔ سفیدرود)، البرز مرکزی (از درّهٔ سفیدرود تا رودخانهٔ فیروزکوه و رودخانهٔ تالار) و البرز خاوری (از درّهٔ تالار و رودخانهٔ فیروزکوه تا رودخانهٔ گرگان و مرز استان خراسان) تقسیم نمود.

البرز **Alborz**

ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۴۱ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. ۹ کیلومتر غرب شمالی قمرود.

البونعیم **Albōna'im**

ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۴۴ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری جفار بالا.

التاتو **Altātu**

ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۴۰ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۷ کیلومتر شمال خاوری روستای نسر.

الجان **Aljān**

ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۳۳۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ خاوری کوه هفتاد قلّه. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی خورهه.

الخلج **Alxalaj**

← علی خلیج، ده، بخش تیکمه‌داش، شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی.

الدوخی **Aldoxi**

ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۴۴ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه زابل به مارگان و دوست‌محمّد. ۳ کیلومتر شمال غربی بنجار.

الرج **Alraj**

ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۴۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه شاه‌زنده. ۵ کیلومتر غرب روستای خسبیجان.

الرم Alarm
کوه،کوهستان البرز، شهرستان تهران. ۵۳کیلومتر شمال خاوری تهران. ارتفاع ۳۸۷۸ متر.

الستان Alestān
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۱۸۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود الستان. کوهستان البرز. جنگلی.

الست بالا Alast bālā
ده، بخش بام و صفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۳۸ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. روستای الست پایین در ۲کیلومتری جنوب آن واقع است.

الشتر Alaštar
۱- یکی از بخشهای هشتگانهٔ شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان، مشتمل بر دهستانهای یوسفوند، هنام، فیروزآباد، قلائی، دوآب و قلعه مظفری و به مرکزیت شهر الشتر.
۲- شهر، مرکز بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۴۹ درجه، ۴۲/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. به آن قلعه مظفری نیز می‌گویند.

الشمس‌الدّین Alšamsoddin
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۸۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اهرم به بوشهر.

العقدا Alaqdā ?
← علی عقده، ده، شهرستان اهواز.

اُلغار Olqār
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸۲ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر شمال مود.

الغچین Elqecin
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۹۷ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳کیلومتر غرب شمالی چرام.

الفائوت Alfāut
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۲۹ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار راه ملایر به همدان. ۵کیلومتر جنوب گنبد.

القور Alqur
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۰ درجه، ۲۵کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه حاجی‌آباد به مولید. ۱۰کیلومتر شمال خاوری حاجی‌آباد.

الک Alek
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۹۱ درجه، ۶۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کوبکار. ۹کیلومتر غرب شمالی کامیاران. سر راه کامیاران به روانسر.

الک‌آباد Alak ābād
ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۲۰ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۰کیلومتر شمال غربی چالانچولان.

الکران Alkarān ?
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۳ درجه، ۵۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵کیلومتر شمال رضی.

الکلو Alklu
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقّز ۷۴ درجه، ۱۴کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه گاریش.

الگن Algen
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۴۷ درجه، ۳۹کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۷کیلومتر جنوب خاوری قلعه‌رئیسی.

الگوزیر Algozir
ده، بخش خرمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۰۵ درجه، ۳۰/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه قره‌داغ.

اللو Alelu ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۲۲ درجه، ۲۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳کیلومتر جنوب غربی کوسه‌لار.

الله‌آباد Allāh ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۸۲ درجه، ۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار راه شیروان به قوچان.

الله‌آباد **Allāh ābād**
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۰۸ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای جغتای.

الله‌آباد **Allāh ābād**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۶۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل، خشک.

الله‌آباد **Allāh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۱۵ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۵ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت جام به قلعه حمّام.

الله‌آباد **Allāh ābād**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۸۷ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲/۵ کیلومتر خاور جنوبی سیب چاه.

الله‌آباد **Allāh ābād**
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۰ درجه، ۱۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه نائین به خور. ۶۵ کیلومتر شمال خاوری انارک.

الله‌آباد **Allāh ābād**
← کاروانسرای شاه عباسی، شهرستان اردکان.

الله‌آباد **Allāh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۱۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه.

الله‌آباد **Allāh ābād**
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۶ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه حسن‌آباد به رامشه. ۷ کیلومتر جنوب غربی حسن‌آباد.

الله‌آباد **Allāh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۲۰ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوب خاوری کویر درانجیر.

الله‌آباد **Allāh ābād**
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۵۱ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه رامشه به امین‌آباد. ۲۸ کیلومتر غرب رامشه.

الله‌آباد **Allāh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی اسماعیل‌آباد.

الله‌آباد **Allāh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۴ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب ده بالا. سر راه کرمان به گیشین. کوهستان پلوار.

الله‌آباد **Allāh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۶۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۱۳ کیلومتر خاور خُنجشت. به آن امیرآباد هم می‌گویند.

الله‌آباد **Allāh ābād**
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۸ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۱ کیلومتر شمال غربی زهکلوت.

الله‌آباد **Allāh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۹۲ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب ترج.

الله‌آباد **Allāh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۴۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری رضاآباد.

الله‌آباد بالا **Allāh ābād-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۷۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری خاتون‌آباد. روستای الله‌آباد پائین در ۲ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۵۹۵ متری قرار دارد.

الله‌اکبر **Allāh-o Akbar**
رشته‌کوهی به درازای ۷۵ کیلومتر. در جنوب شهرستان درّه‌گز، استان خراسان. بلندترین قلّهٔ آن ۲۸۰۴ متر ارتفاع دارد.

الله‌اکبر **Allāh akbar**
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۱۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه دوگنبدان به نورآباد. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی باشت.

اللّه‌اکبر، گردنه **Allāho akbar**
گردنه‌ای به بلندی ۲۳۵۰ متر در شهرستان درگز، استان خراسان. سر راه درگز به قوچان. ۳۷کیلومتر غرب جنوبی درگز. کوه اللّه‌اکبر. این گردنه شهرستانهای درگز و قوچان را از هم جدا می‌کند.

اللّه‌بخش زائی **Allāh baxš zā'i**
تیره‌ای از طایفهٔ سه بخش.

اللّه‌داغ **Allāh dāq**
رشته‌کوهی به درازای ۵۰کیلومتر. در شهرستانهای قوچان، شیروان و اسفراین، استان خراسان. بلندترین قلهٔ آن بنام کوه شاه‌جهان، ۳۰۳۲ متر ارتفاع دارد.

اللّه‌زی **Allāhzi**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۶۱ درجه، ۶۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶کیلومتر شمال نوبندگان. سر راه نوبندگان به پلان.

اللّه‌مرادخانی **Allāh morādxāni**
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۱۴ درجه، ۸۵کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دشت. نیمه‌جنگلی. کنار رود کر. ۳۱کیلومتر شمال غربی سد درودزن.

اللّه‌وردی‌کندی **Allāhverdi kandi**
ده، دهستان گچلرات، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۱۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۱کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اتومبیل‌رو قره‌ضیاءالدین به سد ارس.

اللّه‌وردی کندی **Allāhverdi kandi**
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۵ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵کیلومتر خاور شمالی چورس.

اللّه‌یار **Allāhyār**
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۶ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ خاوری کوه کوربلاغ. ۵کیلومتر شمال غربی علی‌آباد.

اللّه‌یاری **Allāhyāri**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴کیلومتر شمال غربی دلبران.

الماس **Almās**
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۳۰۴ درجه، ۲۸کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵کیلومتر خاور شمالی طسوج.

المده **Alamdeh**
شهر، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۶۴ درجه، ۴/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه نوشهر به نور. ۵ کیلومتر غرب نور.

المشیر **Alamšir**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۴۱ درجه، ۹/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه کاسه‌گرکلا به تیرکلا.

الموت **Alamut**
← قلعهٔ الموت. قلعهٔ قدیم.

الموت رود **Alamut rud**
رودخانه، شهرستان قزوین، استان زنجان. طول ۴۸کیلومتر. از دامنهٔ غربی کوه حصارچال، ۷۹کیلومتری خاور شمالی قزوین سرچشمه می‌گرد و از درّهٔ الموت بسوی باختر روان می‌گردد و در روستای شیرکوه به طالقان‌رود می‌ریزد.

النجان **Alanjān**
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۴۷ درجه، ۷۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲/۵کیلومتر غرب جنوبی لادیز. کوهستان تفتان.

النجق **Alanjeq**
ده، دهستان رودقات، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۹۰ درجه، ۲۶/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

النقیه **Alanqayeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۳۱ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوههای البرز.

اُلنگ **Olang**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۰۹ درجه، ۳۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. ۳۱کیلومتر شمال خاوری خوسف.

اُلنگ **Ōlang**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۱ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه زین‌آباد. ۱۷کیلومتر غرب شمالی دهک.

الوار پائین Alvār-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۹۸ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال خاوری مایان پائین. روستای الوار بالا در ۳ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۳۶۰ متری قرار دارد.

الوارس Alvāres ?
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۵۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب خاوری سبلان. بلندترین روستای شهرستان اردبیل.

الور Alvar
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۹۹ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، خشک. دشت. کنار راه نجف‌آباد به دامنه. ۲ کیلومتر جنوب خاوری عسکران.

اُلوسجرد Olusjerd
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۹۴ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر خاور یل‌آباد.

الوم Alum
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۹۶ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه الوم. کوهستان زاگرس.

الوند Alvand
ده، بخش خرّمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۴۸ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه الونداغ. رشته کوههای البرز.

الوند Alvand
شهر، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۲۸ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۵ متر. معتدل، خشک.

الوند Alvand
رودخانه، شهرستانهای قصر شیرین و اسلام‌آباد، استان کرمانشاهان. طول تا مرز ایران و عراق ۱۲۰ کیلومتر و تا رودخانهٔ دجله ۱۶۰ کیلومتر.
از آبخیزهای درّهٔ شمالی کوه قلاجه، ۲۴ کیلومتری باختر جنوبی اسلام‌آباد سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی شمال باختری و سپس بسوی باختر جنوبی روان می‌شود. از دهستانهای کفرآور، دیره، جگرلو و نصرآباد می‌گذرد و به مرز ایران و عراق وارد می‌شود و بخشی از طول خط مرز را به درازای ۵/۵ کیلومتر تشکیل می‌دهد. در ۲۲ کیلومتری جنوب غربی قصر شیرین از مرز خارج می‌گردد و پس از ورود به خاک عراق، به رودخانهٔ دجله می‌ریزد.

الوند Alvand
کوهستانی در شهرستان همدان به وسعت حدود ۱۳۰۰ کیلومترمربع وابسته به کوهستان عظیم زاگرس. بلندترین قلّهٔ آن بنام قلّهٔ یخچال ۳۵۸۰ متر ارتفاع دارد. رودهای قوری چای و قره‌چای از دامنه‌های شمالی آن و رودخانه‌های قلقل‌رود و خرم‌رود از دامنه‌های جنوبی و غربی آن سرچشمه می‌گیرند.

الوند Alvand
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

الویر Alvir
ده، مرکز دهستان الویر، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۲۱ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ رازقان. ۷ کیلومتر شمال خاوری رازقان.

اله‌آباد Elah ābād
ده، بخش اشکذر، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۱۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر خاور اشکذر.

الهائی Alhā'i
ده، مرکزدهستان الهائی، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۴۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت، کنار رود کرخه، سر راه اهواز به اندیمشک و دزفول.

الهادی Alhādi
ده، بخش رامیان، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۱۸۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه یورت گل‌گلی. جنگلی.

اله‌چال Alehcāl
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۱۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۸ کیلومتر شمال مقریکلا.

الهرد Elehred
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۶۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب ورزقان. کوهستان ارسباران.

الّهیان Allāhiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۷۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

الیاتو Alyātu
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۱۱درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، دامنهٔ خاوری کوه گاوکش، کنار کال‌رود.

الیاس‌آباد Elyās ābād
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۴۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی نودان.

الیت Elit
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۲۳ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ چالوس. دامنهٔ جنوبی کوه زردک. کوهستان البرز.

الیجوق Alijuq
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی بوربور. ۸ کیلومتر غرب جنوبی خرند.

الیگودرز Aligudarz
۱- شهرستانی در خاور استان لرستان، مرکب از سه بخش مرکزی، جاپلق و زز و ماهرو و مشتمل بر دهستانهای بربرود شرقی، بربرود غربی، پاچه‌لک شرقی، خُمه، پیشکوه ذلقی، ذلقی غربی، ذلقی شرقی، فرسش، جاپلق غربی، جاپلق شرقی، پاچه‌لک غربی، سیلاخور شرقی، زز شرقی، زز غربی و ماهرو و به مرکزیت شهر الیگودرز.
شهرستان الیگودرز از شمال به شهرستانهای سربند و خمین (از استان مرکزی)، از خاور به شهرستانهای خوانسار و فریدن (استان اصفهان)، از جنوب خاوری به شهرستان فریدون‌شهر (استان اصفهان)، از جنوب به شهرستان اندیمشک (استان خوزستان)، از غرب به شهرستان خرم‌آباد و از شمال غربی به شهرستان دورود محدود است. سرزمینی است کوهستانی که بر ارتفاع و تراکم کوههای آن از شمال به جنوب و از خاور به غرب افزوده می‌شود. کوههای کازینستان با ارتفاع ۴۰۸۲ متر و اشترانکوه با ارتفاع ۴۰۵۰ متر، بلندترین کوههای این شهرستان هستند. از دیگر کوههای بلند و مهم شهرستان الیگودرز می‌توان از کوههای هشتاد (۳۹۰۶ متر)، کوه میر (۳۷۲۴ متر)، کوه تمندر (۳۵۲۰ متر)، کوه ویلو (۳۲۸۵ متر)، کوه سرسبز (۳۲۱۹ متر) و کوه نیر با ارتفاع ۳۱۹۱ متر می‌توان نام برد. در این شهرستان که در یکی از بخشهای مرتفع کوهستان زاگرس واقع است، رودخانه‌های فراوانی جریان دارند که عمده‌ترین آنها آب زز، گهررود، جوب الیگودرز، رودخانهٔ ماربره و رودخانهٔ کاکلستان هستند.
آب و هوای شهرستان الیگودرز در ارتفاعات سرد و نیمه‌مرطوب و در دره‌ها و دشتهای آن معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک تا نیمه‌مرطوب است. دریاچهٔ زیبای گهر که در ۲۳ کیلومتری جنوب غربی ازنا و در درّهٔ جنوب غربی اشترانکوه واقع است، در این شهرستان قرار دارد.
۲- شهر، مرکز شهرستان الیگودرز، استان لرستان. ۲۹۲ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۲۳ کیلومتری خاور خرم‌آباد. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به اصفهان و خمین، کنار جوب الیگودرز. موقعیت جغرافیائی ۳۰″ ۴۱′ ۴۹° طول شرقی و ۴۵″ ۲۳′ ۳۳° عرض شمالی.

الینجارق Alinjāreq
ده، بخش کندوان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه صفر درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

الینجق Alinjaq
ده، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۹۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر خاور شمالی عجب‌شیر.

اما Amā
ده، بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۳۳ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۵ کیلومتر شمال غربی قلعه‌دره.

امّ‌الدّیه Ommoddiya
← عمودیه، ده، شهرستان اهواز.

امّ‌السخر Ommossaxar
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان صفر درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی دارخوین.

اُمّ‌السراجه Ommos sarājeh
ده، بخش مرکزی، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۵۶ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب خاوری سنیچه.

امّ‌السراجیه Ommos sarājiyeh
← امّ‌السراجه، ده، شهرستان شوشتر.

امّ‌الشّهم Ommoššaham
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور شمالی هشتچه.

ام‌الطُرفه **Omm ot torfeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۳۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر خاور جنوبی ایستگاه میاندشت.

امّ‌الطّمیر **Ommot tomeyr**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۳۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون. ۱۰ کیلومتر غرب کوت عبدالله.

ام‌العقله **Ommolaqleh**
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۵۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب ایستگاه خاور.

امّ‌الغزلان **Ommol qazlān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۳۲۰ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون. ۷ کیلومتر شمال خاوری دارخوین. کنار راه اهواز به آبادان.

امّ‌الغزلان **Ommolqezlān**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۸ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی رامشیر.

امّ‌الغفّاری **Ommol qaffāri**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۶۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی طاهریه.

اُم‌الکرم **Ommolkaram**
جزیرهٔ کوچکی در خلیج فارس، شهرستان دیر، استان بوشهر، ۳۷ کیلومتر غرب بندر دیّر. درازای این جزیره از شرق به غرب ۲ کیلومتر و پهنای متوسط آن حدود ۳۵۰ متر است و مساحت آن به ۳۸ هکتار بالغ می‌گردد و بلندترین نقطهٔ آن حدود ۱ متر ارتفاع دارد.

امام **Emām**
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۸۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه داشلی‌یر. کوهستان البرز.

امام **Emām**
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۶۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز. جنگلی.

امام **Emām**
← ایرانشاه، شهرستان سقّز.

امام‌آباد **Emām ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۶۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه تل سیاه به درّه‌شور. ۱۰ کیلومتر شمال غربی چشمه‌زیارت.

امام ابوالقاسم **Emām abolqāsem**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان دامغان. ۳۵ کیلومتر شمال دامغان. ارتفاع ۳۶۱۰ متر.

امام‌تقی **Emāmtaqi**
ده، مرکز دهستان پیوه‌ژن، بخش احمدآباد، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۱۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مشهد به تربت‌حیدریه. نام پیشین آن شاه‌تقی بوده است.

امام تقی، گردنه **Emām taqi**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۴۲۰ متر در شهرستان نیشابور، استان خراسان. سر راه نیشابور به مشهد. ۶۳ کیلومتر خاور جنوبی نیشابور. نام پیشین این گردنه شاه‌تقی بوده است.

امام‌چای **Emām cāy**
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۲۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار بالغلوچای.

امام حسن **Emām hasan**
ده، مرکز دهستان لیراوی جنوبی. بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۲۱ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر دیلم به بندر گناوه. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری بندر دیلم.

امام حسن بالا **Emām hasan-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۳۲۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌امام حسن و کنار راه گیلانغرب به قصر شیرین. روستای امام حسن پائین در ۳ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۵۰۰ متری قرار دارد.

امامزاده **Emāmzādeh**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۶ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوهستان پلوار. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی شهداد.

امامزاده ابراهیم **Emāmzādeh ebrāhim**
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۳۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار گنبدرود.

امامزاده اسماعیل **Emāmzādeh esmā'il**
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۳۹ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. کنار رودخانهٔ امامزاده اسماعیل. درّهٔ جنوبی کوه پلنگی.

امامزاده باباحمد **Emāmzādeh bābā ahmad**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۵۱۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تالوک. درّهٔ شمال غربی کوه اودیو.

امامزاده باباحسن **Emāmzādeh bābā hasan**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تالوک.

امامزاده جعفر **Emāmzādeh ja'far**
ده، مرکز دهستان امامزاده جعفر، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۱۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه دوگنبدان به نورآباد و یاسوج.

امامزاده حمزه عرب **Emāmzādeh hamzeh arab**
امامزاده‌ای بر فراز کوهی به همین نام در ۸ کیلومتری جنوب خاوری شهر بیجار. استان کردستان. این امامزاده در ارتفاع ۲۵۴۲ متری قرار دارد.

امامزاده خورق **Emāmzādeh xōraq**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. معتدل، خشک. سر راه ساوه به همدان.

امامزاده داوود **Emāmzādeh dāvud**
ده، بخش کن، شهرستان تهران، استان تهران. تهران صفر درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری سولقان. دامنهٔ غربی کوه توچال. کوهستان البرز.

امامزاده درویشان **Emāmzādeh darvišān**
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۳۸ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۰ متر. معتدل مایل به سرد. نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه امامزاده درویشان. جنگلی. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی مال خلیفه.

امامزاده سیدجعفر **Emāmzādeh seyyed Ja'far**
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۱ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۴ کیلومتر خاور دیواندرّه.

امامزاده سیّدعلی **Emāmzādeh seyyed ali**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۸۳ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه تخت ساد. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری چمشک.

امامزاده سیّدفخرالدّین **Emāmzādeh seyyed faxreddin**
ده و امامزاده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۲۴ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ میمه. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری پهله.

امامزاده‌شاهزاده‌محمد **Emāmzādeh šāhzādeh mohammad**
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۹۲ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی گرّاب.

امامزاده عبّاس **Emāmzādeh abbās**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۱۹ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب میلاجرد.

امامزاده علی‌اکبر **Emāmzādeh ali akbar**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۰۲ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. شمال روستای یاتری پائین.

امامزاده قاسم **Emāmzādeh qāsem**
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۷۶ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب قروه.

امامزاده قاسم **Emāmzādeh qāsem**
ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۳۴۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سمنان به شهمیرزاد.

امامزاده قاسم **Emāmzādeh qāsem**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۳۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال روستای مأمون.

امامزاده قاسم Emāmzādeh qāsem
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۵ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر غرب جنوبی تودشک.

امامزاده گیژان Emāmzādeh gižān
ده، بخش رومشگان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۷۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار راه پلدختر به کوهدشت و اسلام‌آباد غرب.

امامزاده محمود Emāmzādeh mahmud
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱۱ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه جویبار به شیلات لاریم. حدود یک کیلومتر جنوب خط ساحلی دریای خزر.

امامزاده مهداوید Emāmzādeh mahdāvid
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۵۰ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر شمال سردشت.

امامزاده ورچه Emāmzādeh varceh
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۳۲۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

امامزاده هاشم، گردنه Emāmzādeh hāšem
گردنه‌ای به بلندی ۲۷۵۰ متر در شهرستان دماوند، استان تهران. سر راه تهران به آمل. ۷ کیلومتر شمال غربی دماوند. این گردنه استانهای تهران و مازندران را از هم جدا می‌کند

امامزداه علی‌عبّاس Emāmzādeh ali abbās
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۳۲ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۷ کیلومتر شمال خاوری بادرود.

امام صفی Emām safi
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۱۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ غربی کوه پاگچ. ۱۱ کیلومتر غرب هفتکل.

امام عبّاس Emām abbās
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۶۷ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه پل ذهاب به ازگله

امامقلی Emāmqoli
ده، مرکز دهستان دولتخانه، بخش باجگیران، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه قوچان به باجگیران. کنار رود امامقلی.

امامقلی Emāmqoli
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۸۱ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال غربی قره‌کلیسا.

امامقلی‌خان Emāmqoli xān
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۸۶ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

امامقلی، گردنه Emāmqoli
گردنه‌ای به بلندی حدود ۲۰۵۰ متر در شهرستان قوچان، استان خراسان. سر راه قوچان به درگز. ۳ کیلومتر شمال قوچان.

امام قیس Emām qeys
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۲۷ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه نسارعباس.

امام‌کندی Emāmkandi
← اردوشاهی، ده، شهرستان ارومیه.

امامه Amāmeh
ده، بخش رودبار قصران، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۵۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ امامه. ۶ کیلومتر خاور جنوبی فشم. کوهستان البرز. در دو روستا بنام امامهٔ بالا و امامهٔ پائین.

امامه، گردنه Amāmeh
گردنه‌ای به بلندی ۲۴۵۰ متر در شهرستان تجریش، استان تهران. سر راه فشم به امامه.

اِمّان Emmān
ده، بخش قروه، شهرستان رزن. استان همدان. رزن ۱۳۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال خاوری قروه.

امان‌آباد Amān ābād
ده، مرکز دهستان امان‌آباد، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۱۴ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

امانیه Amāniyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳۳

درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۰ متر. گرم، خشک. کنار راه طبس به دیهوک. دامنهٔ غربی کوه جمات.

امبیز Ambiz
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۷۳ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۵ متر. معتدل، خشک، کنار کال شصت‌درّه. ۳۵ کیلومتر غرب شمالی رشتخوار.

امتلر Amatlar
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۳۱۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. ۱۳ کیلومتر خاور دمق.

امجدیهٔ بالا Amjadiyeh-ye bālā
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۳۱ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال غربی مردهک. روستای امجدیهٔ پائین در ۶ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۷۹۰ متری و در دامنهٔ خاوری کوه حجت‌آباد قرار دارد.

امجز Amjaz
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۰۱ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان جبال بارز. ۹ کیلومتر خاور دهنهٔ کمرکان.

امّ خوسی Omm xosi
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۱ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری رامشیر.

امرآباد Amr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۸۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ جنوبی شهر شهرضا. مرکز دهستان منظریه.

امرج‌کلا Amrejkalā
ده، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۱۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه ساحلی تنکابن به چالوس ۲/۵ کیلومتر شرق جنوبی عباس‌آباد.

امرغان Amarqān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۶۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مشهد به تبادکان.

امروآباد Amru ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲۷۲ درجه، یک کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ورامین به احمدآباد وسط.

امرودک Amrudak
ده، بخش گلبهار، شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۴۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بوقمچ. کوهستان هزارمسجد.

امرودکان Amrudkān
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۳۶ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه امرودکان.

امرودوئیه Amrudu'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۴۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال غربی میمند.

امروله Amrullah
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۶ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری حسین‌آباد.

امره Amreh
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۰۳ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. کنار رودخانهٔ نمارستاق. دامنهٔ جنوبی کوه گرسره. کوهستان البرز.

امری Amri
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۶۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. ۲ کیلومتر غرب راه ساری به کیاسر.

امزاجرد Amzājerd
ده، بخش لالجین، شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۷۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه لالجین به جوروقان و همدان. ۷ کیلومتر جنوب خاوری لالجین.

امستجان Amestejān
ده، دهستان طسوج، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۸۸ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه میشوداغ.

امستجان Amestejān
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی.

شبستر ۲۹۹ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی میشوداغ. ۸ کیلومتر شمال غربی طسوج.

امسواد **Omsovād**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۳۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی دارخوین.

ام سیله **Omm-e Sileh**
جزیرهٔ کوچکی در خلیج فارس، شهرستان دیّر، استان بوشهر. ۵۲ کیلومتر غرب شمالی بندر دیّر. مساحت جزیرهٔ مزبور حدود ۷۸ هکتار است و در انتهای شمال غربی جزیرهٔ جبرین جای دارد.

امّ صخله **Omm-e Saxleh ?**
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۱۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال غربی دشت عبّاس.

ام عگله **Omagleh**
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۵۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب ایستگاه خاور.

امغام **Amqām**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۲۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۵ متر. معتدل، خشک.

املش **Amlaš**
شهر، مرکز بخش املش، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۲۴۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. معتدل، مرطوب. کنار شلمان‌رود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

املهٔ پائین **Amleh-ye pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۵۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال قزانچی. روستای املهٔ بالا در یک کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۳۵ متری قرار دارد.

امند **Amand**
ده، مرکز دهستان رودقات، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۱۲۱ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

امّند **Ammand**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۵۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتری ساحل جنوبی تلخه‌رود. به آن امّندی هم می‌گویند.

امّندی **Ammandi**
← امّند، ده، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی.

امورزآباد **Amorz ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور قهجاورستان.

اُمهران **Omehrān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر غرب زواره.

اُمید **Omid**
← سهران، دریاچهٔ ارومیه.

اُمیدآباد **Omid ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۰۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار رود سراب. ۴ کیلومتر غرب باباحیدر.

امیدچه **Omidceh**
← شاملو، ده، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی.

امیددوله **Omid dōleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۶۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. گرم، خشک. دشت.

امیدیه **Omidiyeh**
۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان، مشتمل بر دهستانهای چاه سالم و اسیاب و به مرکزیت شهر امیدیه.
۲- شهر، مرکز بخش امیدیه، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۶۶ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه بندر ماهشهر به بهبهان. ۱۳ کیلومتر شمال غربی آغاجاری.

امیر **Amir**
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۵۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کهمان. ۸ کیلومتر شمال الشتر.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان.

بجنورد ۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ پیغمبر. سر راه قتلیش به گیفان.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، مرکز دهستان پساکوه، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۵۹ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چهچهه.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۱۱ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتری ساحل شمالی کشف‌رود. دامنهٔ خاوری رشته‌کوه مزدوران.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، مرکز دهستان پساکوه، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۵۴ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مشهد به چهچهه. کنار رودخانهٔ چهچهه.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۳۰۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی. سر راه بهشهر به زاغمرز.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، مرکز بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۳۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دامغان به معلّمان.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۸۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۷۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه نور به محمودآباد.

امیرآباد **Amir ābād**
ده بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۲۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه چمستان به آمل. جنگلی.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۲ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳۴ کیلومتر شمال مأمونیه.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۵ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل راست قزل‌اوزن. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری ماه‌نشان.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، بخش خاو و میرآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۳۲۵ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۷۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۷ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. گرم، خشک. ۳۹ کیلومتر جنوب خاوری عشق‌آباد.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۰ درجه، ۲۰۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۵ متر. گرم، خشک. ۴۰ کیلومتر شمال غربی خور. سر راه جندق به عروسان.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه رزن به آوج. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۸۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری فامنین.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰۹ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی رازقان. سر راه الویر به ورچند. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان.

امیرآباد **Amir ābād**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۳ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲ کیلومتر جنوب غربی مأمونیه.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۶۳ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۲۲ کیلومتر شمال غربی فرمهین. ۵ کیلومتر غرب شیرین‌آباد.

امیرآباد
Amir ābād
ده،بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۰۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر شمال گازران.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۴۸ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌امیرآباد. سر راه موچش به دهگلان.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۲۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی روستای گیلکلو.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۸۴ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کبودرآهنگ به گل‌تپه.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۴۳ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قلقل‌رود. ۵۰۰ متر خاور فرسفج.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۲۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۹۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کنجانچم. سر راه مهران به ایلام. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری صالح‌آباد.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۶۷ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار آب گورکش. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی دورود.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری مود.

امیرآباد
Amir ābād
ده، مرکز دهستان باقران، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۶۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ بیرجند. سر راه بیرجند به خوسف.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۷۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت شنزار. حاشیهٔ جنوبی دغ سرخ. ۱۳ کیلومتر خاور زواره.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۵۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه نصرآباد به بیداخوید. ۵ کیلومتر جنوب خاوری علی‌آباد.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۴۷ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه گِل‌سرخ (کوهستان شیرکوه). ۱۵ کیلومتر شمال خاوری دهشیر.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۳۴۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غرب گرگاب.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجدسلیمان ۱۵۳ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مسجد سلیمان به هفتکل. ۹ کیلومتر غرب گل‌گیر.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۸۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود دز. ۵ کیلومتر جنوب خاوری حمیدآباد.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. کنار راه ماهان به جوپار. ۹ کیلومتر غرب شمالی ماهان.

امیرآباد
Amir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۵۹ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک.

تپه‌ماهور. سر راه بلورد به سعادت‌آباد. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری سعادت‌آباد.

امیرآباد Amir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۴۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۸ کیلومتر غرب شمالی حسین‌آباد. دشت روم.

امیرآباد Amir ābād
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۶۷ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ماربر. ۸ کیلومتر جنوب خاوری بیده.

امیرآباد Amir ābād
← الله‌آباد، ده، شهرستان اقلید.

امیرآباد Amir ābād
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۲ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور سرخان.

امیرآباد Amir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۲۶ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۳۰ متر. سرد، خشک. دشت. کنار راه بافت به کشکوئیه.

امیرآباد Amir ābād
ده، مرکز دهستان گوغر، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۲۳ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. روستای چشمه‌سبز در حاشیهٔ خاوری این روستا جای دارد.

امیرآباد Amir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۴۵ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه قدیم سیرجان به بندرعبّاس. ۲ کیلومتر جنوب دارستان.

امیرآباد Amir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه فیروزآباد به شیراز. ۲/۵ کیلومتر جنوب جووکان.

امیرآباد Amir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۱۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر شمال غربی یکان‌کهریز.

امیرآباد بالا Amir ābād-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۷۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۵۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار هلیل‌رود. ۵ کیلومتر خاور شمالی گساله. روستای امیرآباد پائین در ۳ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۵۵۰ متری و در کنار هلیل‌رود قرار دارد.

امیرآباد کُرد Amir ābād-e Kord
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۶۹ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری قهاوند.

امیرآباد نو Amir ābād-e Nō
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۸۱ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه بوئین به رودک. ۸ کیلومتر جنوب غربی بوئین.

امیران Amirān ?
اُمِهران، ده، شهرستان اردستان.

امیران Amirān
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۱۶ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال غربی مال خلیفه.

امیرایّوب Amir ayyub
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۲۹ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ کوه پازنان. ۳۰ کیلومتر شمال غربی ده‌نو.

امیربکنده Amir bekandeh
ده، بخش خمام، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۳۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. کنار دریای خزر. سر راه بندر انزلی به بندر کیاشهر.

امیرتوت Amirtut
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۸۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی (کوهستان باقران). ۸ کیلومتر شمال خاوری گل.

امیر حاجلو Amir hājlu
ده، بخش ششده، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۸۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۹ کیلومتر خاور ششده.

امیرخان **Amir xān**
ده، بخش میان‌کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۹۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب غربی شغالک.

امیرده **Amir deh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار روخانهٔ بولک. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

امیرذکریا **Amir zakariya**
ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۷۵ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه صوفیان به شبستر. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی صوفیان.

امیررود **Amir rud**
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۱۱ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه نوشهر به نور.

امیرروستاق **Amirrostāq**
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۵۵ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قیدار به ابهر.

امیر سالاری **Amir sālāri**
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۱۰ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه سفیدار. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی باب انار.

امیرسرا **Amir sarā**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۶۵ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه دایجک. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز. سرچشمهٔ رود اروش.

امیرسیف **Amirseyf**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۲ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بالارود. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

امیرکبیر، سد **Amirkabir**
سدی در شهرستان کرج، استان تهران. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری کرج. این سد که بر رودخانهٔ کرج ساخته شده از نوع بتنی قوسی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۸۰ متر است. طول تاج سد امیرکبیر ۳۹۰ متر و گنجایش مخزن آن ۲۰۵ میلیون مترمکعب است.

امیرکلا **Amir kolā**
شهر، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۳۵۲ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ بابل. سر راه بابل به بابلسر.

امیرکلا **Amir kolā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۶۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به شیرگاه. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

امیرکندی **Amir kandi**
ده، دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۹ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردبیل به گرمی.

امیرکیاسر **Amirkiyāsar**
ده، بخش کیاشهر، شهرستان آستانهٔ اشرفیه، استان گیلان. آستانهٔ اشرفیه ۱۶ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه ساحلی بندر کیاشهر به چمخاله و لنگرود.

امیرلو **Amirlu**
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۰۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب زرین‌آباد.

امیرنان **Amir nān**
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۳۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوههای طالقان. کوهستان البرز.

امیرنعمان **Amir ne'mān**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۳۹ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی هندیجان.

امیری **Amiri**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۲۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه ریگ.

امیری **Amiri**
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد. استان کهگیلویه و

بویراحمد. یاسوج ۳۰۷ درجه، ۱۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۷۴ کیلومتر شمال غربی مارگون.

امیریه **Amiriyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۲۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر جنوب ماهدشت

امیریه **Amiriyeh**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۸۳ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه فیروزکوه به پل سفید. ۵ کیلومتر شمال خاوری فیروزکوه.

امیریه **Amiriyeh**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۰ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه شهداد به سیف. ۱۳/۵ کیلومتر شمال خاوری شهداد.

امین آباد **Amin ābād**
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۰۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی

امین آباد **Amin ābād**
ده، بخش خمام، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۴۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی. کنار دریای خزر. سر راه ساحلی بندر انزلی به بندر کیاشهر.

امین آباد **Amin ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ری، استان تهران. ری ۱۱۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه بی‌بی‌شهربانو.

امین آباد **Amin ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۹۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به میانه.

امین آباد **Amin ābād**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۵۲ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل، خشک، کنار کال سالار. ۲۲ کیلومتری غرب شمالی رشتخوار.

امین آباد **Amin ābād**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۲۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر خاور شمالی رشتخوار.

امین آباد **Amin ābād**
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۵۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کنار آزادراه تهران - قم. ۷ کیلومتر شمال خاوری منظریه.

امین آباد **Amin ābād**
ده، بخش آران و بیدگل، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۴۲ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری آب شیرین.

امین آباد **Amin ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۹ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب خاوری سریش‌آباد.

امین آباد **Amin ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۱۳۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی فامنین.

امین آباد **Amin ābād**
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه. استان کرمانشاه. کرمانشاه ۴۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی میان‌راهان.

امین آباد **Amin ābād**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری شوسف.

امین آباد **Amin ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۳۱۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

امین آباد **Amin ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۹۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور جنوبی گورت.

امین آباد **Amin ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۱۶۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی طالخونچه.

امین آباد Amin ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۳۱۶ درجه، ۷۷/۵ کیلومتر ارتفاع ۲۰۷۵ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه آباده به اصفهان. ۱۸ کیلومتر شمال غربی ایزدخواست.

امین آباد Amin ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۹۸ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال غربی کشکوئیه.

امین آباد Amin ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۹۶ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۵ متر. سرد، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال غربی نگار. کنار راه بردسیر به بافت.

امین جان Aminjān
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال غربی نمین.

انابد Anābad
ده، مرکز دهستان صحرا، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۱ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه بردسکن به سبزوار.

اناج Anāj
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۹۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شراء. ۳ کیلومتر جنوب غربی جاورسیان. مرکز دهستان اناج.

انار Anār
ده، دهستان مشگین شرقی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۶۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

انار Anār
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۵ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کمیجان به ساروق. ۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری کمیجان.

انار Anār
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان رفسنجان، استان کرمان. مشتمل بر دهستانهای بیاض و حسین‌آباد، به مرکزیت شهر انار.
۲- شهر، مرکز بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۷ درجه، ۸۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه یزد به رفسنجان و شهر بابک.

اناران Anārān
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۸۴ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه خونیک.

اناران Anarān
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۶ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال غربی قنات نو. کوهستان جبال بارز.

انارجار Anārjār
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۰۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم. نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

اناردار Anārdār
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۸۷ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه باوی. ۳ کیلومتر جنوب غربی دیناروند

انارستان Anārestān
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی ۵۰۰ متر شمال خاوری ده لؤلؤ. کوهستان پلوار.

انارستان Anārestān
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۲۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب غربی تنگ ارم.

انارستانک Anārestānak
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری برون.

انارک Anārak
شهر، مرکز بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۹ درجه، ۷۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۵ متر. گرم، خشک کوهپایه. سر راه نائین به خور و جندق. دامنهٔ جنوب خاوری کوه درّه‌انجیر.
بخش انارک یکی از مهمترین مراکز معدنی ایران است و کانی‌هائی چون زغال سنگ، آهن، مس، نیکل، سرب و غیره از معدنهای گوناگون آن بدست می‌آید.

انارک Anārak
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۴۴ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی خُنجشت.

انارک **Anārak**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۸۷ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی.

انارمرز **Anār marz**
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۵۸ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه لاریم به بهنمیر و بابلسر.

انارو **Anāru**
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۴۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۳۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب جنوبی آبگزان پاکو.

انالوجه **Anālujeh**
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۱۹ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه دالان. ۱۷ کیلومتر شمال غربی چادگان.

انامق **Anāmeq**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۳۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی میشوداغ. ۶/۵ کیلومتر غرب جنوبی کندلج.

اناموشی **Anāmuši**
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۵ درجه، ۱۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرمیدان. ۹ کیلومتر خاور جنوبی سیمکان. سر راه سیمکان به سوریان.

اناوی **Anāvi**
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۱۰ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

انبار **Anbār**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۴۹ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سیمینه‌رود.

انباردان **Anbārdān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۷۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال غربی کوه قاسم‌داغی.

انبارک **Anbārak**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۴۷ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی شورکی.

انبو **Anbu ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشت‌پر ۳۴۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب جنوبی لیسار.

انبوه **Anbuh**
ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۰۶ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه انبوه. کوهستان البرز.

انبی **Anbi**
ده، دهستان ترگور، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۶۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه درّه‌رش.

انجاورود **Anjāvarud**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ دهره. درّهٔ شمالی کوه سرکش.

انجدان **Anjedān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۱۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی امان‌آباد.

انجرک **Anjerak**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۱۵ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب خاوری بزنجان.

انجشش **Anjšeš ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۲۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار یکی از ریزابه‌های رود بوقمچ. کوهستان هزارمسجد.

انجلاس **Enjelās**
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۴۵ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستان الوند. ۶ کیلومتر جنوب خاوری تفریجان.

انجمن **Anjoman**
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۹۵ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قلعه‌چای. سر راه مشمپا به ایلجاق.

انجمنه **Anjomneh**
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۳۵ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی سروآباد. دامنهٔ غربی کوه پیازه.

انجیرآوند **Anjirāvand**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۶۳ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه درقلعه. ۲۸ کیلومتر شمال غربی خرانق.

انجیران **Anjirān**
ده، بخش خاو و میرآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کنار چم‌انجیران.

انجیر بازوئیه **Anjir bāzu'iyeh**
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۴۶ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دلفارد و کنار راه جیرفت به دلفارد.

انجیربز **Anjir baz**
ده، بخش سرایان شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۰۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. درّهٔ خاوری کوه زردسنگ. ۹ کیلومتر شمال خاوری شهر سرایان.

انجیربوک **Anjirbok**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۹ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال غربی چاهوک.

انجیردان **Anjirdān**
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۳ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه ببیان. ۶ کیلومتر خاور جنوبی کرزا.

انجیردر **Anjirdar**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۶۵ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری هتکن.

انجیردرمیان **Anjirdarmiyān**
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۶۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار آب چیکا. درّهٔ جنوبی کوه سرخ‌خانی.

انجیرسیاه **Anjir siyāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۳۱۴ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال غربی خان‌عوضی.

انجیرک **Anjirak**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۳۰ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر غرب امان‌آباد. دامنهٔ خاوری کوه نسارشقّه.

انجیرک **Anjirak**
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۸۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی هرسین.

انجیرک **Anjirak**
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۳۳۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر غرب صالح‌آباد.

انجیرک **Anjirak**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۸۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب چنار.

انجیرک **Anjirak**
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۷۰ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۳۰ کیلومتر جنوب غربی لادیز. کوهستان تفتان.

انجیرک **Anjirak**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۹ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر شمال غربی چاهوک.

انجیرک **Anjirak**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۷۸ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سربند. کوهستان جبال بارز.

انجیرلو **Anjirlu**
ده، دهستان مغان شرقی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳۵۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه خشک. تپه‌ماهور. سر راه گرمی به بیله‌سوار.

انجیره Anjireh
چشمه‌آب، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان ۱۷ کیلومتر شمال غربی کلمرز. ارتفاع ۱۱۹۰ متر.

انجیره Anjireh
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۰ درجه، ۱۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور ۲۳ کیلومترجنوب غربی بصیران.

انجیره Anjireh
ده، بخش حرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۱۱۲ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه انجیره. سر راه یزد به خرانق. ۲۸ کیلومتر جنوب غربی خرانق.

انجیره Anjireh
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۶۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب غربی سیدان.

انجیره Anjireh
ده. بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۳۲۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر خاور بزین.

انجیره Anjireh
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۴۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه باشت به دهدشت. درهٔ خاوری کوه هامی.

انجیره Anjireh
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد صفر درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار راه نورآباد به یاسوج. ۱۱ کیلومتر شمال مصیری.

انجیره Anjireh
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان زاهدان ۱۵۳ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر معتدل. خشک. کوهستانی. سر راه لادیز به سنگان و تمین. کوهستان تفتان. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی لادیز.

انجیره Anjireh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۵۲ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر غرب پُدُل.

انجیلاوند بالا Anjilāvand-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۰۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ساوه به باقرآباد و قم. ۶ کیلومتر خاور جنوبی طراز ناهید. روستای انجیلاوند پائین در ۵ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در کنار راه ساوه به باقرآباد و در ارتفاع حدود ۹۲۰ متری قرار دارد.

انجیله Anjileh
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان قزوین ۲۹۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی کوهین.

انجیله Anjileh
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۷۷ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب قاهان. کنار رودخانهٔ وزوا. ۲۲ کیلومتر شمال غربی دستجرد.

انجیله Anjileh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۰۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری زواره.

اندآباد بالا And ābād-e bālā
ده، مرکز دهستان غنی‌بیگلو، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان. استان زنجان. زنجان ۲۸۸ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ میرجان‌سویی. ۱۸ کیلومتر غرب جنوبی نیک‌پی. روستای اندآباد پائین در ۵ کیلومتری شمال این روستا و در کنار رودخانهٔ میرجان سویی و در ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متری قرار دارد.

اندآن Andeān
ده، بخش مرکزی شهرستان خمینی‌شهر، استان اصفهان. خمینی‌شهر ۱۲۴ درجه، ۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ جنوب خاوری خمینی‌شهر.

انداب قدیم Andāb-e Qadim
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۳۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

انداق Andāq
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۴۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوههای البرز

اندالمشک Andālmešk
← دزفول، شهر، استان خوزستان.

اندامش Andāmeš
← دزفول، شهر، استان خوزستان.

اندامشک Andāmešk
← دزفول، شهر، استان خوزستان.

اندای Andāy
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۰۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه کاریزنو به قلعه‌شیر.

اندبیل Andabil
ده، بخش مرکزی شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۴۴ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه خلخال به هشتپر طالش. دامنهٔ غربی کوههای طالش.

اندبیل Andabil
ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۵۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹/۵ کیلومتر شمال صوفیان.

اندرا Andarā ?
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۳۸ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب جنوبی جوزم.

اندرپا Andarpā
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۳۱۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه خانهٔ نیاز. سر راه روستای واشه به ساکی بالا.

اندرگان Andergān
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۸ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار یکی از ریزابه‌های ایری‌چای. در پاره‌ای مدارک اندریان نیز گفته شده است

اندرگان Andergān
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۶ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷/۵ کیلومتر جنوب خاوری خروانق.

اندروخ Androx ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه مشهد به مارشک. کوهستان هزارمسجد.

اندرود Andarud
ده، مرکز دهستان بلدهٔ کجور، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشه ۱۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

اندرود بالا Andarud-e bālā
ده، بخش خورش رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۱۱ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. نیمه‌خشک.

اندرور Andarvar
ده، مرکز دهستان بلده‌کجور، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۱۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

اندرون Andarun
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ مارون.

اندریان Anderyān
← اندرگان، ده، بخش خروانق، شهرستان اهر.

اندریه Andariyeh
ده، بخش فیرزوکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۷۹ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ نیمرود. ۶ کیلومتر جنوب غربی روستای ارجمند. کوهستان البرز.

اندقان Andeqān
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۲۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. دشت.

اندلان Andelān
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر جنوب زیار. سر راه زیار به رحیم‌آباد و قارنه

اندنجرد Andanjerd
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۳۲ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری رشتخوار، کنار راه تربت حیدریه به خواف.

اندوار Andevār
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۶۶

درجه ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شیرکلارود. دامنهٔ شمالی کوه دُم‌کش. کوهستان البرز.

اندوهجرد Anduhjerd
ده، مرکز دهستان اندوهجرد، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۹۵ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه شهداد به گلباف. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری شهداد.

اندیس Andis
ده، مرکز دهستان خانمرود، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۱۲۲ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب غربی خوشکناب.

اندیکا Andikā
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۵۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کارون. سر راه مسجدسلیمان به ایذه. نیمه‌جنگلی. سد کارون.

اندی‌کلا Andi kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۳۳۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. در دو قسمت بنام اندی‌کلای بالا و اندی‌کلای پائین.

اندیمشک Andimešk
۱- شهرستانی در شمال غربی استان خوزستان مرکب از بخشهای مرکزی و الوار گرمسیری و مشتمل بر دهستانهای حومه، حسینیه، قیلاب و مازو و به مرکزیت شهر اندیمشک.
شهرستان اندیمشک از شمال به استان لرستان، از خاور و جنوب به شهرستان دزفول، از جنوب غربی به شهرستان شوش و از غرب به استانهای ایلام و لرستان محدود است.
نواحی شمالی آن راکوههای نسبتاً بلندی که ارتفاع بعضی از آنها مانند ریتکوه (۲۲۸۱ متر)، کوه گداهور (۲۵۸۵ متر) و کوه دارتاگیروه (۲۴۶۵ متر) است، فرا گرفته، آنچنان که رو به جنوب از ارتفاع آنهاکاسته می‌شود تا جائی که به نواحی شمالی دشت خوزستان منتهی می‌گردد. رودخانهٔ دز با ریزابه‌هائی چون بالارود و رودخانهٔ کرخه با ریزابه‌هائی مانند رودخانهٔ زال و آب چارتا این شهرستان را مشروب می‌سازند.
آب و هوای شهرستان اندیمشک در ارتفاعات شمالی نسبتاً معتدل و در نواحی مرکزی و جنوبی گرم است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. ۴۴۸ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۳۱ کیلومتر شمال غربی اهواز. ارتفاع ۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه خرم‌آباد به اهواز و کنارخط آهن اهواز به دورود. موقعیت جغرافیائی °۴۸ '۲۱ "۱۵ طول شرقی و °۳۲ '۲۷ "۳۰ عرض شمالی. نام پیشین آن صالح‌آباد بوده است.
برای تاریخچه رجوع شود به دزفول، شهر، استان خوزستان.

انرک Anark
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۳۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی روستای شادمهر.

انزاب Anzāb
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۵ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی.

انزان Anzān
ده، دهستان مشکین غربی، شهرستان مشکین‌شهر، استان اردبیل. مشکین‌شهر ۲۴۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک، کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه نرمیق.

انزها Anzehā
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۰۶ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار حبله‌رود. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی فیروزکوه.

انژدان Aneždān
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۹۱ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار سجّادرود. جنگلی. کوهستان البرز. به آن اینجدان هم می‌گویند.

انگاس Angās
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۵۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کجور. دامنهٔ غربی کوه دایجک. کوهستان البرز. نیمه‌جنگلی.

انگالی Angāli
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۱۷ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هله. ۵ کیلومتر خاور شمالی کرّه‌بند.

انگرو Angaru
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۵۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه امیرآباد به رُکات. ۳/۵ کیلومتر شمال رُکات.

انگز Angaz
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه

۱۲۱ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۴ کیلومتر جنوب غربی هرسین.

انگشته Angošteh
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۰۴ درجه، ۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه دورود به بروجرد و خرم‌آباد. دامنهٔ خاوری تخت کوه.

انگکبان Angakbān
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۰۹ درجه، ۴۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود شادکام. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری آسپاس.

انگُم Angom ?
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۰ درجه، ۱۲۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بنت. ۳۵ کیلومتر شمال خاوری لاش.

انگنه Anganeh
ده، دهستان نازلو، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت.

انگوران Angurān
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۱۶ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ انگوران. دامنهٔ کوه آبند. کوهستان البرز.

انگوران Angurān
۱- بخشی در شهرستان زنجان، استان زنجان. مرکب از دهستانهای انگوران و قلعه‌جوق و به مرکزیت روستای دندی.
۲- ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۰ درجه، ۷۵کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار انگوران‌چای. درهٔ غربی کوه چال‌داغ. ۴ کیلومتر شمال خاوری دندی.

انگوران Angurān
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۷۸ درجه، ۴۸کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه گیشو. سر راه بندرعبّاس به بندرلنگه.

انگوران‌چای Angurān cāy
رودخانه، شهرستان زنجان، استان زنجان. طول ۵۰کیلومتر. از کوههای صندوق‌سندران و قرخ‌بلاغ و بلقیس، ۳۴کیلومتری باختر ماه‌نشان سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی جنوب خاوری و سپس بطرف شمال خاوری روان می‌گردد و به رودخانهٔ قزل‌اوزن می‌ریزد.

انگورد Angurd
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۵۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

انگوم Angum
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۰۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ غربی کوه قلّهٔ دختر.

انگه Angeh
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۹۳ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ کوههای طالقان. کوهستان البرز.

انگُهران Angohrān
ده، مرکز بخش بشاگرد و مرکز دهستان انگهران، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۷ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ انگهران. کوهستان بشاگرد.

انگه‌رود Angehrud
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۱۳ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ انگه‌رود. کوهستان البرز.

انگیزجان Angizjān
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۲۸۹ درجه، ۷۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ هزارگره. ۲۸ کیلومتر غرب جنوبی ایزدخواست.

انوج Anuj
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۹۵ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه آبیدر. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی روستای خونیک.

انوج Anuj
ده، مرکز دهستان سفیدکوه، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۲۸ درجه، ۳۰/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی سامن.

انوج Anuj
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۸۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ انوج. ۴/۵ کیلومتر جنوب غربی شاپورآباد.

انوشیروان Anuširavān
ده، بخش مرکزی، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۸۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اسفراین به شیروان.

انوشیروان Anuširavān
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۳۱۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه محمودآباد. سر راه خمینی‌شهر به مورچه‌خورت.

انووا Anovā
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۸۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر شمال غربی خوسف.

انوه Anveh
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۲۸ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بندرلنگه به لار. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی فتویه.

انویق Anviq
ده، بخش خوانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۷ کیلومتر خاور خروانق.

انّی Anni
ده، دهستان اجارود، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۱۲۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سه روستای مجاور هم به نام انی بالا، انی وسط و انی میان.

انّی Enni ?
ده، مرکز دهستان انّی، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۱۲۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

انیس آباد Anis ābād
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۱۸۵ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی حسن‌آباد.

اوارد Evārd
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۰۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. نیمه‌جنگلی.

اوافی Avāfi
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۴۶ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. شنزار. ۱۲ کیلومتر خاور ملاثانی.

اوان، دریاچه Evān
دریاچه‌ای به وسعت حدود دو هکتار در بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان قزوین. ۴۷ کیلومتر شمال خاوری قزوین و حدود ۴/۵ کیلومتر شمال معلم‌کلایه. کوهستان البرز.

اوانک Avānak
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۷۹ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار الموت‌رود. کوهستان البرز.

اوبا Ōbā
ده، بخش آبیک شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۱۸ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه قزوین به کرج. حومهٔ شهر آبیک.

اوبوسخر Obosxer
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۱۵ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. مقابل روستای کاظمی. ۱۷ کیلومتر غرب خضریه.

اوبّهٔ علی کاهی‌ها Obbeh-ye Ali kāhihā
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۷۱ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کنار راه گرمسار به سمنان.

اوتان Otān ?
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۴ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه ایرانشهر به چابهار وکنار رودخانهٔ سرباز. ۱۱ کیلومتر شمال پارود.

اوترویه Otruyeh
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۳۹ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر جنوب قیر و کارزین.

اوتمش Ōtameš
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی.

مهاباد ۱۱۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

اوجاد **Ujād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۶ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. ۱۵ کیلومتر خاور گازار.

اوجاق **Ojāq**
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۵۸ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه خرقان.

اوجاک‌سر **Ojāksar**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۲۴۹ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری شهرک دریاکنار.

اوجان **Ujān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۷۶ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری یل‌آباد.

اوجان **Ujān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری گازار.

اوجان **Ujān**
← کناس پائین، ده، شهرستان اقلید.

اوج‌بلاغ **Ujbolāq**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۲۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

اوجقاز **Ujqāz ?**
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۰۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر خاور نیر.

اوجقاز بالا **Ujqāz-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۳۵۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آرپاچای.

اوجور **Ujur**
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۵۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال غربی نیر. دامنهٔ خاوری کوه سبلان.

اوچ‌بلاغ **Uc bolāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری سریش‌آباد.

اوچ‌بلاغ **Ucbolāq**
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۷۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال خاوری تازه‌کند انگوت.

اوچ‌پلنگ **Uc palang**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۷۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک.

اوچ‌تاش **Uc tāš**
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۰ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

اوچ تپه **Uc tappeh**
ده، بخش آق‌قلعه، شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۴۳ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه آق‌قلعه به گنبدکاووس.

اوچ تپه **Uc tappeh**
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان صفر درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سیمینه‌رود. سر راه بوکان به میاندوآب.

اوچ تپه **Uc tappeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۴۹ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی مهاجران.

اوچ تپه **Uc tappeh**
ده، بخش خُنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۱۲ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال کردخورد.

اوچ تپهٔ کرد **Uc tappeh-ye Kord**
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۳۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار زرینه‌رود.

اوچ‌حصار Uc hesār
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۲۵ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

اوچ‌درّه Uc darreh
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۲۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قوره. دامنهٔ جنوبی کوه قره‌داش.

اوچ‌قویی Uc qui ?
ده، بخش داشلی برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

اوچ‌گُل Uc gol
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۴۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قمچقا.

اوچ گنبدخان Uc gonbad-e Xān
ده، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار صفر درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای اوچ گنبد سلطان در ۵۰۰ متری جنوب غربی این روستا واقع است.

اوچ گنبد سلطان Uc gonbad-e Soltān
← اوچ گنبد خان، ده، شهرستان.

اوخی تپّه Uxi tappeh ?
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبد کاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۲۹۱ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ساحل خاوری دریاچهٔ آجی‌گل.

اودرج Ōdarj
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال غربی داوران.

اوراف Urāf ?
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۸۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه رفسنجان به سیرجان. ۴ کیلومتر شمال خاوری دهوئیه.

اورامان Ōrāmān
یا اورامان‌تخت. مرکز دهستان اورامان‌تخت، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۶۴ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

اوربان Urbān
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۳۴۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر شمال غربی سیلاب.

اورپلنگ Urpalang
ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۳۵۵ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

اورتاسو Ortāsu
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۴۶ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری روستای آغجه‌ریش.

اورتاقمیش Ortāqamiš
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۷۳ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمال غربی کوه بوقاتی. ۲۵ کیلومتر جنوب شرقی زرّین‌آباد. در این روستا امامزاده‌ای بنام امامزاده احمد وجود دارد.

اورتاکند Ōrtākand
ده، دهستان گچلرات، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۰۲ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ساحل دریاچهٔ سد ارس. کنار راه پلدشت به قزل‌قشلاق.

اورتاکند Ortā kand
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۷۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

اوردمه Urdameh ?
ده، بخش طرقبه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۲۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوهستان بینالود.

اورشک Avarešk
ده، بخش احمدآباد، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۲۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مشهد به پیوه‌ژن.

اورف Orf
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۵۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر.

معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۲۳ کیلومتر شمال غربی باشت.

اورقین Orqin
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۳۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کبودرآهنگ به شیرین‌سو و زرّین‌آباد.

اورکی Uraki
ده، بخش مرکزی، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۳ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور جنوبی پیرسهراب.

اورگان Ōregān
ده، مرکز دهستان چناررود جنوبی، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۷۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ساحل جنوبی دریاچهٔ سد زاینده‌رود.

اورگان Ōregān
ده، مرکز دهستان چغاخور، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۵۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه کلار. ۲۳ کیلومتر غرب گندمان.

اورگمان Urgamān
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۳۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه اقلید به سورمق و آباده. حومهٔ شمال خاوری شهر اقلید.

اورمونو Ormonu
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی دهکویه.

اورمیه Urmiyeh
← ارومیه، شهر، مرکز استان آذربایجان غربی.

اورنج Ōranj ?
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری عنبران‌پائین.

اورنگ Ōrang
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اهر به ورزقان. کنار اهرچای.

اورنگ Ornag
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۵۶ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ گرگان. ۲/۵ کیلومتر شمال خاوری مهبان.

اورنه Avarneh
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۵۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی ضیاءآباد.

اوروست Orost
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۱۰ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه زنگ‌قلو.

اوره Ureh
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۷۹ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. درّهٔ خاوری کوه غلبه‌شاه. دامنهٔ خاوری کوهستان کرکس.

اورياد Oryād
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۸۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر خاور شمالی گل‌تپه.

اوریان Oryān
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۹۵ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رود کال‌مرغ. سر راه سبزوار به کاشمر.

اوریم Urim
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۰۵ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری کوه اوریم. نیمه‌جنگلی. ۲ کیلومتر غرب راه پل سفید به فیروزکوه.

اوریم رودبار Urim-e Rudbār
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۱۹۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سرخ‌آباد. سر راه فیروزکوه به پل سفید. کوهستان البرز.

اورین بزرگ Avrin-e bozorg
کوه، شهرستان خوی. ۳۳ کیلومتر غرب خوی. ارتفاع حدود ۳۶۵۰ متر. بلندترین کوه استان آذربایجان غربی است.

Ōrinz اورینز
ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۵۲ درجه، ۷۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اورینز. ۱۷/۵ کیلومتر جنوب غربی درپهن.

Ōriyeh اوریه
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۳۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه ابراهیم عطّار

Uz اوز
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۲۶ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. محل تلاقی رودخانه‌های انگه‌رود و هراز. سر راه بلده به نیکنام‌ده. کوهستان البرز.

Evaz اوز
۱- یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان لار، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای بیدشهر و ارد و به مرکزیت شهر اوز.
۲- شهر، مرکز بخش اوز، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۸۵ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه لار به فیروزآباد.

Ōzān-e bālā اوزان بالا
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۲۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌اوزان. روستای اوزان پائین در ۵ کیلومتری غرب این روستا و در کنار چم‌اوزان و در ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متری قرار دارد.

Uzkalā اوزکلا
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۱۵ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. محل تلاقی رودهای انگه‌رود و هراز. کوهستان البرز.

Ozmāneh-ye bālā اوزمانهٔ بالا
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۷۸ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری کامیاران. روستای اوزمانهٔ پائین در ۳ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۶۵۰ متری قرار دارد.

Uzun āxār اوزون‌آخار
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۲۹ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زاینده‌رود. ۶ کیلومتر خاور جنوبی سد زاینده‌رود.

Ozun bolāq اوزون‌بلاغ
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۸۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه قره‌داغ. ۸ کیلومتر جنوب خاوری بوئین و میاندشت

Uzun tappeh اوزون‌تپّه
ده، دهستان مغان غربی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳۲۵ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

Uzun tappeh-ye pā'in اوزون‌تپّهٔ پائین
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۴۳ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپّه‌ماهور. کنار رود ارس و کنار راه پارس‌آباد به اصلان‌دوز. روستای اوزون‌تپّهٔ بالا در ۲/۵ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع حدود ۱۰۰ متری قرار دارد.

Uzundarreh اوزون‌درّه
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودراهنگ، استان همدان. کبودراهنگ ۳۱۶ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۶ کیلومتر شمال خاوری روستای علی‌صدر و ۱۷ کیلومتر خاور شمالی قهورد.

Uzun darreh اوزون درّه
ده، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۳۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. شمال بیشهٔ لپوئی. ۱۰ کیلومتر شمال زرقان.

Uzun darreh-ye bālā اوزون درّهٔ بالا
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۵۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمال غربی کوه شیخ حیدر.

Oskolak اوسکولک
ده، بخش سنگر، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۸۰ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهپایه. کنار سفیدرود. سر راه دشت به رودبار و قزوین

Osku mahalleh اوسکومحلّه
ده، مرکز دهستان بالاخیابان لیتکوه، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۰۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی.

Oskondiyān اوسکوندیان
ده، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی.

ارومیه ۳۳۰ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

اوشاب Ušāb
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۱ درجه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ لوند.

اوشار Ošār
← افشار. طایفه.

اوشان Ušān
ده، بخش رودبار قصران، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۳۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. محل تلاقی رودخانه‌های آهار و جاجرود. سر راه تهران به فشم. ۴ کیلومتر جنوب فشم.

اوشتوبین Uštōbin
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۶۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

اوشن Ušen
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۹۲ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۳۵ کیلومتر شمال خاوری ورزنه. کنار راه ورزنه به نائین.

اوشیند Ošyand
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۸۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه چرکنه.

اوطمیش Otamiš
← اوتمش، ده، شهرستان مهاباد.

اوغاز Oqāz
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۵۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دو روستا بنام کهنه‌اوغاز و اوغازتازه. کنار رودخانهٔ اوغاز.

اوغان Ōqān
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۲۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

اوغلبیگ Oqolbeyg
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه تمتی.

اوغلبیگ بالا Ōqulbeyg-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۸۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. روستای اوغلبیگ پائین در ۵ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۹۵۰ متری جای دارد.

اوغول‌بیگ Ōqul beyg
ده، مرکز دهستان افشار، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۲۶ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

اوقچه‌لو Oqcehlu
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۴۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر شمال غربی مهاجران.

اوگله Ogleh
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۱۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال غربی رامشیر.

اوگینک Uginak ?
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۳۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه پیپ به تنگ‌سرحه. ۹ کیلومتر جنوب غربی پیپ.

اولادقباد دیالی Ōlād-e Qobād diyāli
← دیالی، ده، شهرستان کوهدشت.

اولاد میرزائی Ōlād mirzā'i
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۴۷ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه نورآباد به شیراز. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی نودان.

اولامچی Ōlāmci
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۲ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

اولتان Ultān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۴۴ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر خاور شمالی اسلام‌آباد قدیم.

اولج Ulej
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نوشهر، استان مازندران. ۴۳ کیلومتر جنوب نوشهر. ارتفاع ۳۶۹۵ متر.

اولج، گردنه Ulej
گردنه‌ای به بلندی ۳۴۰۰ متر در شهرستان چالوس، استان مازندران. ۹ کیلومتر جنوب روستای چیتن. کوهستان البرز.

اولق Ulaq
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۹۷ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، دشت. ۲/۵ کیلومتر شمال خاوری روستای ملحم.

اولکاسرا Olkāsarā
ده، بخش مرکزی شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۲۵۱ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه چینی‌جان به املش.

اولموگُل، دریاچه Ulmogol
دریاچه‌ای به مساحت حدود ۲/۵ کیلومترمربع در شهرستان گنبدکاووس، استان گلستان. ۵۰ کیلومتر شمال غربی گنبدکاووس. کنار مرز ایران و جمهوری ترکمنستان. اندازه‌های این دریاچه ۱۸۰۰ متر در ۱۴۰۰ متر است و ارتفاع سطح آن به حدود ۵ متر بالغ می‌گردد.

اولنگ Olang
ده، بخش مرکزی شهرستان کردکوی، استان مازندران. کردکوی ۷۳ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

اولنگ بالا Olang-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۶ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. ۸ کیلومتر خاور شمالی گازار.

اولوبیگ Olubeyg
← اولی‌بیگ، ده، شهرستان خدابنده.

اولوی‌کلا Olvi kalā
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نوشهر ۱۰۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. میان کنس‌رود و کولرود. نیمه‌جنگلی.

اولی Evli
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۶۲ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

اولی Evli
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز صفر درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی ینگی‌اسپران.

اولیاء Ōliyā'
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۴۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری جوروقان.

اولی‌بیگ Olibeyg
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۴۳ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر شمال غربی گرماب. به آن اولوبیگ هم می‌گویند.

اولی کندی Evli kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۰۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب بیل‌داشی.

اوماستان Omāstān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۱۰۳ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب غربی میخوش.

اومرک Omrak
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۶۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اومرک. ۳۳ کیلومتر غرب شمالی فیروزکوه. دامنهٔ خاوری کوه شاهون. کوهستان البرز.

اونان Avanān
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۸ درجه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ سیاه کوه.

اونج Avanj
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۸۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. درهٔ خاوری کوه چناره‌چه. ۱۰ کیلومتر غرب ظفرقند.

اوندر Avandar
ده، مرکز دهستان تکاب، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۴۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار کال‌تکاب، سر راه ریوش به بیروت. ۱۹ کیلومتر شمال غربی ریوش.

اونیسه Oniseh
کوه، کوهستان البرز، شهرستان بابل، استان مازندران. ۵۸ کیلومتر جنوب بابل. ارتفاع ۳۷۱۰ متر.

اونیک Unik
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۴۴ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۵ کیلومتر شمال نوقند.

اوهون Uhun ?
← میانه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

اویزر Avizar
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۵ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سیّدک. دامنهٔ کوه آسارا.

اویل Avil
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۵۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه قلعه‌گردن. کوهستان البرز. ۶ کیلومتر خاور شمالی روستای پول.

اویندین Avindin
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۵ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی خروانق. دامنهٔ کوه کیامکی‌داغ. کوهستان ارسباران.

اهر Ahar
۱- شهرستانی در استان آذربایجان شرقی، مرکب از بخشهای مرکزی، هوراند، ورزقان و خروانق. شهرستان اهر از شمال به شهرستان کلیبر، از خاور به شهرستان مشگین‌شهر، از جنوب به شهرستان هریس و از غرب به شهرستان مرند محدود است و مرکز آن شهر تاریخی اهر است. شهرستانی است کوهستانی که کوههای ارسباران یا قره‌داغ از مهمترین ارتفاعات آن است. رودهای اهرچای و قره‌سو عمده‌ترین رودهای آن را تشکیل می‌دهند. آب و هوای آن معتدل مایل به سرد است. نام پیشین آن قراجه‌داغ بوده است و به آن ارسباران نیز می‌گویند.
۲- شهر، مرکز شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی، ۴۸۵ کیلومتری شمال غربی تهران و ۸۰ کیلومتری شمال خاوری تبریز. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۰۳ °۴۷ طول خاوری و ″۴۵ ′۲۸ °۳۸ عرض شمالی. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.
تاریخچه - در روزگار باستان، شهر اهر دژ قوم ماد بوده و قبل از اسلام اوزانلار نام داشته است. بعد از اسلام به اهر یا اهریج موسوم گردیده. اعراب در سال ۲۳ هجری قمری، در زمان خلافت عمر به آن دست یافتند. از سال ۲۰۰ تا ۲۲۲ هجری قمری (۱۹۴ تا ۲۱۵ ه‍.خ) در تصرف بابک خرم‌دین بود و حدود بیست سال در برابر قوای خلیفهٔ عباسی ایستادگی کرد و حماسه‌ها آفرید. در زمان شهریاران گمنام در ردیف سرزمین قهرمانان استقلال طلب ایران بود. پس از سلجوقیان و خوارزمشاهیان، مرکز حکومت فرزندان جهان‌پهلوان اتابک آذربایجان بود که به نام ملوک اهر حکومت می‌کردند. در زمان صفویان، جنگ سختی بین مردم اهر با لشگریان عثمانی درگرفت. در ۱۲۴۰ هجری قمری (۱۲۰۲ ه‍.خ) به تصرف ژنرال مدداوف روسی درآمد ولی اندک مدتی بعد آن را تخلیه کرد. در سالهای ۱۲۴۱ تا ۱۲۴۳ (۱۲۰۳ تا ۱۲۰۵ ه‍.خ) مجدداً به تصرف قوای روس درآمد. شهر اهر در طی جنگهای ایران و روس مرکز فرماندهی عباس میرزا بود و در سال ۱۲۲۸ هجری قمری (۱۱۹۱ ه‍.خ) سفیر انگلیس در ایران به اتفاق میرزا ابوالقاسم قائم‌مقام فراهانی در شهر اهر به حضور فتحعلیشاه قاجار رسید. در وبای وحشتناک سال ۱۲۲۸ محمدشاه ولیعهد که در تبریز اقامت داشت به اهر پناه آورد و مظفرالدین شاه قاجار نیز برای تفریح و استفاده از طبیعت زیبای منطقه به اهر رفت و آمد می‌کرد.
آثار تاریخی شهر اهر عبارتند از بقعهٔ شیخ شهاب‌الدین محمود اهری، بازار قدیمی اهر و مسجد شیخ عماد.

اهرچای Ahar cāy
رودخانه، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. طول ۱۳۲ کیلومتر.
از کوه کسبه، ۶۳ کیلومتری باختر اهر سرچشمه می‌گیرد و رو به خاور روان می‌شود. از شهر اهر می‌گذرد و به رودخانهٔ قره‌سو می‌ریزد.

اهرک Ahrak
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۶۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. کنار راه سیدان به خبریز. ۶ کیلومتر جنوب خاوری سیدان.

اهرم Ahram
شهر، مرکز شهرستان تنگستان، استان بوشهر. ۷۵۲ کیلومتر جنوب تهران و ۴۴ کیلومتر خاور جنوبی بوشهر. ارتفاع ۷۸ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه برازجان به خورموج و کنگان و کنار رودخانهٔ اهرم. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۱۶ °۵۱ طول شرقی و ″۰۰ ′۵۳ °۲۸ عرض شمالی.

اهرون Ahrun
کوه، کوهستان پلوار، شهرستان کرمان. ۳۹ کیلومتر شمال شرقی کرمان. ارتفاع ۳۵۶۵ متر.

اهل Ahel
ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۱۰۲ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۵ متر. خیلی گرم،

خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه کلاسالار. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی اشکنان

اهواز Ahvāz

۱- شهرستانی در مرکز استان خوزستان مرکب از بخشهای مرکزی و باوی و مشتمل بر دهستانهای کوت عبدالله، غیزانیه، سویسه، مشرحات، کرخه، عناقچه، الهائی، اسماعیلیه، ملاثانی و ویس و به مرکزیت شهر اهواز.
شهرستان اهواز از شمال به شهرستانهای شوش و شوشتر، از شمال خاوری به شهرستان باغملک، از خاور به شهرستان رامهرمز، از جنوب به شهرستانهای بندرماهشهر و شادگان و خرمشهر و از غرب به شهرستان دشت آزادگان محدود است.
این شهرستان را دشت هموار و مسطحی که در گوشه و کنار آن تپه ماهورهای کم ارتفاعی به چشم می‌خورد فرا گرفته و رودخانهٔ کارون از شمال خاوری بسوی جنوب غربی آن را درمی‌نوردد و رودخانهٔ کرخه نواحی شمال غربی آن را سیراب می‌سازد. آب و هوای این شهرستان گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز استان خوزستان و مرکز شهرستان اهواز، ۵۵۱ کیلومتر جنوب غربی تهران. ارتفاع ۱۲ متر. گرم، خشک. دشت، کنار رودخانهٔ کارون، سر راه تهران به خرمشهر و آبادان و کنار خط آهن اندیمشک به خرمشهر. میانگین حداکثر دما ۳۲/۸ درجه سانتیگراد و میانگین حداقل آن ۱۸ درجه سانتیگراد است. معدل بارندگی سالانه ۲۱۸ میلی‌متر و معدل تعداد روزهای یخبندان ۲ روز است. موقعیت جغرافیائی ۴۸° ۴۰′ ۳۰″ طول شرقی و ۳۱° ۱۹′ ۳۰″ عرض شمالی.
تاریخچه - اهواز در محل شهر قدیم تاریانا قرار گرفته است. اردشیر اول ساسانی شهر تاریانا را بازسازی کرد و آن را هرمزد اردشیر نامید و ساختن سد بزرگی را بر تندان کارون آغاز کرد. در دورهٔ او و همچنین جانشینانش، شهر مزبور رونق فراوان یافت و به جای شوش پایتخت سوزیانا (خوزستان) شد. هنگامی که اعراب مسلمان سوزیانا را گرفتند، هرمزد اردشیر را سوق‌الاهواز نامیدند که به معنی بازار هوزی یا خوزیهاست. اهواز در دورهٔ امویان و عبّاسیان نیز آباد و پر رونق و مرکز کشت نیشکر بود ولی در اواخر سدهٔ سوم هجری به سبب فتنهٔ صاحب‌الزنج رو به انحطاط گذاشت. از بین رفتن سد بزرگ آن نیز موجبات خرابی واقعی آن را فراهم آورد و از مرکزیت انداخت. پیدا شدن نفت در خوزستان از نو سبب آبادی آن گردید و دوباره مرکز خوزستان شد. خط آهن سراسری که پایه‌های پل زیبا و معروف آن روی بازمانده‌های سد قدیم بنا شده، بر رونق شهر کمک کرد تا جائی که امروزه در ردیف یکی از شهرهای بزرگ و آباد ایران جای دارد. در زمان ناصرالدین شاه قاجار نام اهواز را به ناصری تبدیل کردند و در زمان رضاشاه پهلوی دوباره به اهواز موسوم گردید.

اهوران Ahurān

ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۵۳ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ رود اهوران. ۸ کیلومتر جنوب خاوری بوژان.

ایاز Ayāz

← آیسک، ده، شهرستان فردوس.

ایازگلّو Ayāzgallu

ده، بخش ماهور و میلاتی، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۲۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. درهٔ خاوری کوه درا. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری بابامنیر

ایالو Ayālu

ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان. استان زنجان. زنجان ۲۵۳ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب خاوری دندی.

ای‌بک Āybek ?

ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۹۰ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه سراوان به جالق. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری جالق.

ایبک آباد Eybak ābād

ده، مرکز دهستان مشهد میقان، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۵۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اراک به فرمهین. ۵ کیلومتر شمال مشهد میقان.

ایپک Eypak

ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۵۷ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قراگونی. ۴۱ کیلومتر شمال غربی مأمونیه.

ایتیوند Itivand

← دلفان. طایفهٔ لُر.

ایج Ij

ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۴۲ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل نیمه‌خشک. کنار لوان‌چای. کوهستان البرز.

ایج Ij

ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۲۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. محل تلاقی رودخانه‌های اوزون درّه (ایجرود) و اوزون درهٔ گوجه قیه

ایج Ij

ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند

۱۰۸ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستان البرز.

ایج **Ij**
ده، مرکز دهستان ایج، بخش مرکزی شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۱۲۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. امامزاده‌ای بنام سید نورمحمّد دارد.

ایجان **Eyjān**
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شراء. سر راه خنداب به جاورسیان. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری خنداب.

ایجانی **Eyjāni**
ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۶۳درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شاهپور. ۶ کیلومتر شمال غربی کُنار تخته.

ایجدان **Ijdān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲۳۶ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری باغ خواص.

ایجدانک **Ijdānak**
ده، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲۲۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. گرم، خشک.

ایجو **Iju ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۳۱۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ عکس رستم.

ایچی **Ici**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۷ کیلومتر خاور دشتی.

ایدنک **Idanak**
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۲۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب غربی لنده.

ایدوج **Idoj**
← هیدوج، ده، شهرستان سراوان.

ایدوک **Idok**
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۱ درجه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرباز. ۳ کیلومتر جنوب غربی سرباز. سر راه ایرانشهر به چابهار.

ایده‌لو **Idehlu**
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۴۸ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

ایده‌لو **Idahlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۷۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

ایده‌لو **Idehlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۰۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه علی‌صدر به قاباخ‌تپه.

ایده‌لو **Idehlu**
ده، بخش قشلاق دشت، شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۲۳۹ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپّه‌ماهور. ۵/۵ کیلومتر غرب جنوبی شورگل.

ایده‌لو **Idehlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۶۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی آغمیون. دامنهٔ جنوبی کوه سبلان.

ایده‌لوی خلیفه‌لو **Idahlu-ye Xalifehlu**
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۵۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. در ۳/۵ کیلومتر خاور این روستا دریاچهٔ کوچکی بنام قوری‌گل وجود دارد.

ایدیر **Idir**
ده، دهستان مغان غربی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳۰۳ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رود قره‌سو.

ایدیر بالا **Idir-e bālā ?**
ده، بخش اصلاندوز، شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۲۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌سو. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری اصلاندوز. روستای ایدیر پائین در حدود یک کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۲۳۰ متری قرار دارد.

ایذج **Izaj**
← ایذه، شهر، استان خوزستان.

ایذه **Izeh**
۱- شهرستانی در شمال خاوری استان خوزستان مرکب از بخش مرکزی و بخش دهدز و مشتمل بر دهستانهای حومهٔ شرقی، حومهٔ غربی، سوسن غربی، سوسن شرقی، پسیان، هلایجان، مرغا، دهدز، دنبالهرود شمالی و دنباله رود جنوبی به مرکزیت شهر ایذه.
شهرستان ایذه از شمال خاوری به شهرستان فارسان (استان چهارمحال و بختیاری)، از خاور به شهرستانهای اردل و لردگان (استان چهارمحال و بختیاری)، از جنوب خاوری به شهرستان کهگیلویه، از جنوب به شهرستان باغملک و از غرب و شمال غربی به شهرستان مسجد سلیمان محدود است. اراضی این شهرستان کوهستانی است که رو به خاور بر ارتفاع آن افزوده می‌شود و رو به غرب از ارتفاع آن کاسته می‌گردد. کوه سفید با ارتفاع ۳۱۱۳ متر بلندترین کوه آن محسوب می‌گردد و کوههای دهدز (۲۷۵۲ متر) و کوه گزگرد (۲۱۷۲ متر) از ارتفاعات مهم این شهرستان بشمار می‌آیند. رودخانهٔ کارون و رودخانه‌های مرغاب و هلایجان این شهرستان را مشروب می‌سازند. آب و هوای شهرستان ایذه در ارتفاعات خاوری معتدل تا معتدل مایل به سرد است و در نواحی مرکزی و غربی بتدریج معتدل تا معتدل مایل به گرم می‌باشد و از نظر میزان بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان ایذه، استان خوزستان. ۴۵۸ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۲۶ کیلومتر شمال خاوری اهواز. ارتفاع ۸۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اهواز و مسجد سلیمان به دهدز و لردگان. موقعیت جغرافیائی ۰۰ ۵۲ ۴۹ طول شرقی و ۰۰ ۵۰ ۳۱ عرض شمالی.
تاریخچه - شهر ایذه که سابقاً مال امیر نام داشت، یکی از نواحی آباد و از مراکز تمدن روزگار باستان بشمار می‌رفته است. مورخانی چون بلاذری (سدهٔ سوم هجری) از شهر ایذج بارها نام برده و قرائن و نشانه‌های فراوان گویای آن است که شهر مزبور در دورهٔ ساسانیان وجود داشته است و در دورهٔ خلفای عبّاسی بنام ایذج (ایذه) خوانده می‌شده. ظاهراً در دورهٔ مغول به مال‌امیرموسوم‌گردید و ابن بطوطه (سدهٔ هشتم هجری) از آن بنام مال امیر یادکرده است. در زمان اتابکان لر بزرگ ایذج به منتهای رونق خود رسید و پایتخت این سلسله گردید. شاهان آل بویه و اتابکان در ایذج سکه ضرب کرده‌اند. شهر ایذج ظاهراً پس از اتابکان لر بزرگ رو به ویرانی نهاد و تقریباً از بین رفت بطوری که خرابه‌های آن اکنون بصورت تلی به ارتفاع ۱۵ متر در کنار شهر فعلی ایذه دیده می‌شود. مورخان از یک پل سنگی مشهور در ا یذج نام برده‌اند و آن را از عجایب جهان محسوب داشته‌اند. وزیر رکن‌الدوله دیلمی در سدهٔ چهارم هجری آن را تعمیر کرد.
از دیگر آثار تاریخی شهر ایذه یا مال امیر می‌توان از نقوش برجسته و کتیبه‌های متعددی در کوهستان شمال خاوری و غار سلطان یا غار سلیمان نام برد. علاوه بر آن از قلعهٔ کژدم از دورهٔ ساسانیان و گورستان عهد اشکانی در محل موسوم به شمی که مجسمه‌های مفرغی چندی از آنجا بدست آمده است، می‌توان نام برد.

ایرا **Irā**
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۹۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ایرا. دامنهٔ جنوبی کوه کبود. کوهستان البرز. ۱۰ کیلومتر شمال غربی رودهن.

ایرا **Irā**
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۹۲ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب غربی گزنک. ۲/۵ کیلومتر خاور راه آمل به تهران. کوهستان البرز.

ایراج **Irāj**
ده، بخش خور و بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۷ درجه، ۱۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه آفرین. ۴۰ کیلومتر جنوب غربی خور.

ایرافشان **Irāfšān**
ده، مرکز دهستان ایرافشان، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۱۶ درجه، ۱۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ایرافشان. ۶۵ کیلومتر خاور شمالی سرباز.

ایران‌آباد **Irān ābād**
ده، دهستان مغان غربی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳۵۰ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه پارس‌آباد به بیله‌سوار و گرمی.

ایرانچه **Irānceh**
ده، بخش کیار، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۴۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه چالدیز. کنار رودخانهٔ کیار.

ایرانشاه **Irān šāh**
← تیلکوه، ده، شهرستان سقز.

ایرانشاهی **Irānšāhi**
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۰۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

ایرانشهر **Irānšahr**
۱- شهرستانی در مرکز استان سیستان و بلوچستان. مرکب از

بخشهای مرکزی، بزمان، دلگان، سرباز، راسک، فیروزآباد و بمپور و مشتمل بر دهستانهای حومه، ابتر، دامن، بزمان، آب رئیس، هودیان، دلگان، جلگهٔ چاه هاشم، سرکور، سرباز، کیشکور، مینان، نسکند، آشار، ایرافشان، راسک و فیروزآباد، پیشین، پارود، مورتان، بمپور شرقی و بمپور غربی و به مرکزیت شهر ایرانشهر.

شهرستان ایرانشهر از شمال به شهرستان زاهدان، از شمال خاوری و خاور به شهرستانهای خاش و سراوان، از جنوب خاوری به مرز ایران و پاکستان، از جنوب به شهرستانهای چابهار و نیکشهر و از غرب به استان کرمان (شهرستان کهنوج) محدود است. اراضی این شهرستان در شمال و شمال خاوری کوهستانی و در غرب وجنوب دشت نسبتاً هموازی است که غالباً با شن روان پوشیده شده و کوه بزمان واقع در شمال با ارتفاع ۳۵۰۳ متر بلندترین کوه آن محسوب می‌گردد. رودخانهٔ بمپور عمده‌ترین رودخانهٔ این شهرستان است و دیگر رودهای آن که همگی خشکرودهائی بیش نیستند، جملگی از ریزابه‌های رود بمپور محسوب می‌گردند. آب و هوای شهرستان ایرانشهر گرم و خشک است و تابستانهای آن بسیار گرم و توانفرساست.

۲– شهر، مرکز شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ۱۲۹۲ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۲۵۵ کیلومتر جنوب زاهدان. ارتفاع ۵۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه زاهدان به چابهار. موقعیت جغرافیائی °۶۰ ′۴۱ ″۳۰ طول شرقی و °۲۷ ′۱۲ ″۳۰ عرض شمالی.

تاریخچه – در کتابهای دینی زرتشت، از این شهر بنام پهله یا پهره سخن رفته و ظاهراً شهر بزرگ و آبادی بوده است، تا جائی که اسکندر مقدونی در حملهٔ به ایران مدتی در این شهر به استراحت و تمدید قوا پرداخت تا خود را برای رفتن به هندوستان آماده سازد. اما به دلایلی که روشن نیست، شهر پهله به مرور رو به ویرانی نهاد و به دهکدهٔ کوچک و گمنامی مبدل شد. در زمان ناصرالدین شاه قاجار، شاهزاده فیروز میرزا نصرت‌الدوله (فرزند عباس میرزا) که فرمانروای کرمان و بلوچستان بود به این شهر سفر کرد و از بمپور و پهره دیدن نمود و به دستور ناصرالدین شاه دژ بزرگی در این شهر احداث گردید که به قلعهٔ ناصریه معروف است.

ایرانشهر شاپور **Irānšahr šāpur**

← شوش، شهر، استان خوزستان.

ایرانق **Irānaq**

ده، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۲۸۵ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار سعیدآبادچای. سر راه سعیدآباد به متنق.

ایران‌نژاد **Irān nežād**

← شمشیران. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

ایرج **Iraj**

ده، مرکز دهستان روئین، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۳۰۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

ایرجیه **Irajiyeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۴۶ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۹۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه لاله‌زار به سرزه. ۵ کیلومتر خاور لاله‌زار. دامنهٔ شمالی کوه فلاّح.

ایرندگان **Irandgân**

ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۹۷ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ایرندگان (ایراندگان). دهستان ایرندگان.

ایروند **Irvand**

ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب جنوبی سفیددشت.

ایری بالا **Iri-ye bālā**

ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۲ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی ایری‌داغ.

ایری‌پائین **Iri-ye pā'in**

ده، دهستان دیزمار غربی، بخش جلفا، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۶ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سیه‌رود به زنوز.

ایرین **Irin**

← آپرین، ده، شهرستان ری.

ایرینچی **Irinci**

ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۴۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی نیر. دامنهٔ کوه سبلان.

ایزدآباد **Izad ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۳۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال ملک‌آباد.

ایزدخواست **Izad xāst**

رودخانهٔ فصلی، شهرستانهای اباده و اصفهان، استانهای فارس و اصفهان. طول ۱۲۵ کیلومتر.

در ۲۷ کیلومتری خاور جنوبی شهر سمیرم سرچشمه می‌گیرد و

بسوی شمال خاوری روان می‌شود. از کنار شهرک ایزدخواست می‌گذرد و بـه شـهرستان اصـفهان وارد مـی‌گردد و در ۱۱۰ کیلومتری خاور جنوبی اصفهان به باطلاق گاوخونی می‌ریزد.

ایزدخواست **Izadxāst**
شهرک، مرکز دهستان ایزدخواست، بـخش مـرکزی شـهرستان آباده، استان فارس. آبـاده ۳۰۹ درجـه، ۶۲ کـیلومتر. ارتـفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه آباده به اصـفهان. کنار رودخانهٔ ایزدخواست.

ایزدخواست **Izad xāst**
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فـارس. شـیراز ۱۰۰ درجه، ۴۸/۵ کـیلومتر. ارتـفاع حـدود ۱۵۹۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۵ کیلومتر خاور جنوبی دودج.

ایزدشهر **Izadšahr**
شهر، مرکز دهستان ناتل‌کنار سفلی، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۷۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. مـعتدل مـایل بـه گـرم، نـیمه‌مرطوب. سـر راه نـور بـه محمودآباد.

ایزده **Izadeh**
← ایزدشهر، شهر، شهرستان نور.

ایزدی خیل **Izadi xeyl**
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱۵ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۷ کیلومتر شمال خاوری جویبار.

ایزدیه **Izadiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۲۷ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سـرد، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب خاوری رشگ مینو.

ایزکی **Izaki**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استـان مـازندران. رامسـر ۲۱۸ درجـــه، ۱۶ کـــیلومتر. ارتـــفاع ۱۴۰۰ مـــتر. مـعتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

ایزی **Izi**
ده، مرکز دهستان قصبه شرقی، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۸۲ درجه، ۵ کـیلومتر. ارتـفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور

ایستگاه تنگ هفت **Istgāh-e Tang-e Haft**
← تنگ‌هفت، ده و ایستگاه راه‌آهن، شهرستان دزفول.

ایستگاه چم‌سنگر **Istgāh-e Cam sangar**
← چم‌سنگر، ایستگاه راه‌آهن، شهرستان خرم‌آباد.

ایستگاه سهیل **Istgāh-e Soheyl**
ایستگاه راه‌آهن، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ مـتر. گـرم، خشک. دشت. کنار خط آهن کاشان به یزد. ۵۲ کیلومتر غرب جـنوبی انارک.

ایستگاه کشور **Istgāh-e Kešvar**
← کشور، ده و ایستگاه راه‌آهن، شهرستان خرم‌آباد.

ایستگاه مهرآباد **Istgāh-e Mehr ābād**
ایستگاه راه‌آهن، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۳۵۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن کاشان به یزد. ۶۵ کیلومتر غرب انارک.

ایستگاه نائین **Istgāh-e Nā'in**
ایستگاه راه‌آهن، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن کاشان به یزد و کنار راه نائین به انارک.

ایستهری **Istehri**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، اسـتان مـرکزی. اراک ۳۳۴ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه ایستهری. ۱۱ کیلومتر شمال غربی کمیجان.

ایستی‌بلاغ **Isitibolāq**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۰۸ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. مـعتدل مـایل بـه سرد، نیمه‌خشک. دامـنهٔ شـمالی کـوه قـتور. در ایـن روسـتا امامزاده‌ای بنام اسماعیل وجود دارد.

ایستیجک **Istijak**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مـرکزی. سـاوه ۲۷۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل، خشک. دامـنهٔ شمالی کوه توفنده. ۴ کیلومتر جنوب غربی غرق‌آباد.

ایستی‌قل **Isti qol**
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۸ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل بـه سـرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی دندی.

ایستین **Istin**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خـراسـان. نـهبندان ۱۷۱ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر جنوب خونیک.

ایسک **Isk**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسـان. نـهبندان

۳۵۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر جنوب شوسف.

ایسوله Isōleh
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۵۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. ۷ کیلومتر غرب جنوبی گلچیدر.

ایسوند Isevand
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۱۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. حدود یک کیلومتر خاور راه برازجان به بوشهر.

ایسین Isin
ده، مرکز دهستان ایسین، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۳۵۷ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور.

ایسین Isin
دهستان، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. به مرکزیت روستای ایسین.

ایشان Išān
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۳۴۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۰ کیلومتر خاور دارخوین و ۳ کیلومتر غرب جفار پائین.

ایشک Išak
← اشک. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

ایشگه‌سو Išgehsu
ده، دهستان قره‌ضیاءالدین، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۴۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه قره‌ضیاءالدین به سیه‌چشمه.

ایشوم یک و دو Eyšum-e yek o dō
← قبطقلو، ده، شهرستان شیراز.

ایگدر Igder
← قشقائی.

ایگدلوی بزرگ Igdalu-ye Bozorg
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۳۰ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای ایگدلوی کوچک در ۲ کیلومتری خاور شمالی این روستا واقع است.

ایگربولاغ Eygarbolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۱۴۶ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک.

ایل Il
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۹۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

ایلات خمسه Ilāt-e Xamseh
پنج ایل مقیم فارس، شامل باصری، عرب، بهارلو، اینالو یا اینانلو و نفر. ایلات مزبور به استثنای شعبهٔ عرب بیشتر قشقائی هستند و عمدتاً در خاور و جنوب خاوری فارس زندگی می‌کنند.

ایلات کُهگیلویه Ilāt-e Kohgiluye
یا ایلات کوه گیلویه. مجموع چند دسته ایل و طایفه در جنوب ایران، عمدتاً در ناحیهٔ کهگیلویه. مردم اصلی کهگیلویه خود را لر می‌دانند و به لهجهٔ لری گفتگو می‌کنند. ایلات لر کهگیلویه از سه ایل آغاجری، بابوئی و جاکی تشکیل شده‌اند. ایل جاکی به دو طایفهٔ بزرگ چهاربنیچه و لیراوی تقسیم می‌شود. تیره‌های بویراحمدی و بهمئی از جمله تیره‌های مهم کهگیلویه بشمار می‌آیند.

ایلام Ilām
۱- شهرستانی در شمال غربی استان ایلام، مرکب از بخشهای مرکزی، ایوان و چوار و مشتمل بر دهستانهای میش‌خاص، ده پائین، سراب ایوان، زرنه و ارکوازی به مرکزیت شهر ایلام.
شهرستان ایلام از شمال به استان کرمانشاه، از خاور به شهرستان شیروان و چرداول، از جنوب به شهرستان مهران، از جنوب غربی به کشور عراق و از غرب به شهرستان قصرشیرین (استان کرمانشاه) محدود است. شهرستانی است کوهستانی با کوههای نسبتاً بلندی چون: کوه مانشت (۲۶۲۹ متر)، کوه گاوه‌راه (۲۲۵۰ متر)، کوه شلم (۲۱۷۴ متر)، کوه شره‌زول (۲۰۵۰ متر) و کوه بانکول (۲۳۰۴ متر). این شهرستان بوسیلهٔ رودخانه‌های گنگیر، خوش، تلخاب و ریزابه‌های متعدد آنها مشروب و زه‌کشی می‌گردد و آب و هوای آن در نواحی خاوری معتدل و در قسمتهای غربی معتدل مایل به گرم تا گرم و از نظر بارندگی نواحی خاوری نیمه‌مرطوب و نواحی غربی نیمه‌خشک است.
۲- شهر، مرکز استان ایلام و مرکز شهرستان ایلام. ۴۹۰ کیلومتر جنوب غربی تهران. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه کرمانشاه به مهران و قصر شیرین به درّه‌شهر و خرم‌آباد. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۲۵ °۴۶ طول شرقی و ″۳۰ ′۳۸ °۳۳ عرض شمالی. دامنهٔ غربی کبیرکوه. نام پیشین آن حسین‌آباد پشتکوه بوده است. میانگین حداکثر دما ۲۲/۲ درجه سانتیگراد و میانگین حداقل دما ۱۱/۲ درجه

سانتیگراد است. میانگین بارندگی سالانه ۶۱۶ میلیمتر و میانگین تعداد روزهای یخبندان ۴۵ روز است.

ایلان Ilān
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۴۲ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جره. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری بالاده.

ایلانجوق Ilānjuq
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۳۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب جنوبی نیر. دامنهٔ کوه سبلان. کنار رودخانهٔ بالقلی‌چای.

ایلان‌قره Ilān qarah
ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۵۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر غرب بهلول‌کندی.

ایلانلو Ilānlu
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۹۴ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی سرایجوق.

ایلانلو Ilānlu
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۰۴ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی تأسیسات سد ارس.

ایلجاق Iljāq
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۹۶ درجه، ۹۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه ایلجاق. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی قره‌بوته.

ایلچی Ilci
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۱۸ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گ د ۳۴ کیلومتر خاور ده تل.

ایلخچی Ilxci
شهر، بخش اسکو، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۳۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه تبریز به مراغه.

ایلخچی Ilxci
ده، بخش سنجبد، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۷۴ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار سنگورچای. سر راه سنجبد به میانه.

ایلخچی Ilxci
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۷۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی تازه‌کند انگوت.

ایلرد Ilard
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۵۴ درجه، ۹۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درهٔ خاوری کوه قاید. کوهستان زاگرس.

ایلکا Ilkā
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۸۹ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ ایلکا. کوهستان البرز.

ای‌لکی پائین Eylaki-ye pā'in
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۷۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری گل. روستای ای‌لکی بالا در ۳ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع ۲۰۲۰ متری قرار دارد.

ایل نفر Il-e Nafar
از ایلات خمسهٔ فارس که ییلاق آنها در آباده و قشلاقشان در داراب، جهرم و گاهی در لار است. از طوایف آن میتوان زمان خانلو، ستارلو و شجرلو را نام برد. ایل نفر در واقع از طوایف ترک در ایران است.

ایلود Ilud
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۴۵ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۴۲۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه تاخ. سر راه بستک به ده‌تل. ۱۱ کیلومتر غرب ده‌تل.

ایله Ileh
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۵۸ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۸ کیلومتر شمال غربی کرات.

ایلی‌بلاغ Iliboläq
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۹ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ماه‌نشان به نیک‌پی. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری ماه‌نشان. ساحل راست قزل‌اوزن.

Ili hedyeh **ایلی‌هدیه**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۳ درجه، ۱۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری دُرُح.

Imān ābād **ایمان‌آباد**
ده، مرکز دهستان ازنا، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۱۵ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به خانجان‌خان.

Imtceh ? **ایمتچه**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۷۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری خشکه‌رود.

Eymar? **ایمر**
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد صفر درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه علی‌آباد به گنبد کاووس. روستای ایمر از سه روستای ایمرتورملا، ایمرملاساری و ایمرخواجه‌الله‌یار ترکیب یافته که در کنار هم واقع شده‌اند.

Eymor-e Tormollā ? **ایمر تور ملاّ**
← ایمر، ده، شهرستان علی‌آباد.

Eymor-e Xājeh allāhyār **ایمر خواجه اللّه‌یار**
← ایمر، ده، شهرستان علی‌آباد.

Eymor-e Mollāsālāri ? **ایمر ملاّسالاری**
← امیر، ده، شهرستان علی‌آباد.

Imšijeh **ایمشیجه**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۰۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲/۵ کیلومتر شمال غربی قره‌آغاج.

Imir ? **ایمیر**
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۴۳ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی نمین.

Ināq **ایناق**
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۳۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کاکارضا. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی الشتر.

Inālu **اینالو**
از ایلات خمسهٔ فارس که در عراق و آذربایجان نیز شعبه‌هائی از آنان زندگی می‌کنند، ظاهراً در عهد مغول به ایران آمده‌اند و در عهد شاه عباس اول صفوی از مهمترین طوایف قزلباش بشمار می‌آمدند. اینالوهای فارس، دارای تیره‌های مختلفی هستند و در رامجرد، مرودشت و قشلاقات خفر، داراب و فسا بسر می‌برند. طوایف اینانلوی حدود ساوه، ظاهراً در زمان آقامحمّدخان قاجار و به امر او از حدود مغان به این ناحیه کوچانیده شده‌اند.

Inānlu **اینانلو**
← اینالو،ایلات خمسه.

Inānlu cāy **اینانلوچای**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۱۴ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری سرعین.

Injār ? **اینجار**
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۷ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Injedān ? **اینجدان**
← انژدان، ده، شهرستان بابل.

Inceh **اینچه**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۵۴ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خررود.

Inceh **اینچه**
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۲ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شوراب. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری ماه‌نشان.

Inceh **اینچه**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۹۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی زرّین‌آباد.

Inceh **اینچه**
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۹۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب شمالی مهماندوست.

اینچهٔ بالا Inceh-ye Bālā
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۸۵ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۷۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

اینچه‌برون Incehborun
ده، مرکز بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبد کاووس، استان مازندران. گنبد کاووس ۲۹۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. یک کیلومتری مرز ایران و ترکمنستان.

اینچهٔ پائین Inceh-ye pā'in
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۹۷ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. محل تلاقی رودهای اترک و رود گرماب.

اینچهٔ پائین Inceh-ye pā'in
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۶ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر، معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ماه‌نشان به دندی. روستای اینچهٔ بالا در ۴ کیلومتری شمال این روستا و در سر راه دندی به ماه‌نشان و در ارتفاع ۲۰۹۰ متری قرار دارد.

اینچه‌قاره Inceh qāreh
کوه، رشته‌کوههای خرقان، شهرستان ساوه. ۵۷ کیلومتر غرب شمالی ساوه. ارتفاع ۲۹۴۴ متر. بلندترین قلّهٔ رشته کوههای خرقان.

اینوک Eynuk
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۴ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کوهستان زاگرس.

ایوان Eyvān
یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان ایلام، استان ایلام. مرکب از دهستانهای سراب ایوان و زرنه. به مرکزیت شهر جوی زرایوان.

ایوانک Eyvānak
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۵۱ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه بوتالی.

ایوان کسری Eyvān-e Kasrā
← طاق کسری، تالار عهد ساسانی.

ایوانکی Eyvānekey
۱- یکی از بخشهای دوگانه شهرستان گرمسار واقع در شمال غربی شهرستان مزبور.
۲- شهر، مرکز بخش ایوانکی، شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۲۹۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه تهران گرمسار به دماوند. کنار رودخانهٔ ایوانکی یا کورک. دامنهٔ جنوبی کوه ایوانکی.

ایوان مدائن Eyvān-e Madāyen
← طاق کسری، تالار عهد ساسانی.

ایواوغلی Eyvoqli
ده، مرکز دهستان ایواوغلی، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۵۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قطورچای، سر راه مرند به ماکو.

ایّوب Ayyub
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقّز ۱۱۵ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

ایور Ivar
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۳۹ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه جاجرم به درق و نردین.

ایور Ivar
ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار کال ایور. ۱۱/۵ کیلومتر خاور جنوبی ریوش.

ایورا Eyvarā
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۳۰۴ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی خاکریز. امامزاده‌ای بنام پیرحمزه دارد.

ایوشان Eyvašān
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۸۷ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی تخت کوه. ۱۵ کیلومتر خاور زاغه.

ایوق Eyvaq
ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۵۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

ایوک Ivak
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۰۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر خاور جنوبی آبشینه.

ایول **Ivel**
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۲۲ درجه، ۶۶کیلومتر.. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه کیاسر به دامغان.

ایوند **Ivand**
ده، دهستان روقات، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۱۰۶ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

ایوند **Ivand**
ده، بخش خنداب،شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰۰ درجه، ۲۷کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی روستای اناج.

ایونده **Ivandeh**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۲۸ درجه، ۱۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری ازنا. دامنهٔ غربی کوه بزرگ.

ایونده **Ivandeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۹۸ درجه، ۱۳کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶کیلومتر شمال غربی شاپورآباد.

ایوه **Iveh**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۳۷ درجه، ۴۳/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ رود کارون. دامنهٔ غربی کوه تخت کاشون. کوهستان زاگرس.

بائن **Bā'en**
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۳۷ درجه، ۴/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه لار به گراش.

بائی **Bā'i**
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰۹ درجه، ۷۳کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار تنگل بائی، دامنهٔ جنوبی کوههای باخرز. ۲۵کیلومتر شمال غربی باخرز (شهرنو).

بائیان **Bā'iyān**
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۷۵ درجه، ۶۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۹کیلومتر غرب شمالی لادیز.

بائیجان **Bā'ijān**
ده، مرکز دهستان لاریجان سفلی، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۸۷ درجه، ۵۶کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ هراز. سر راه آمل به تهران.

بائی‌کلا **Bā'i kolā**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۱۷ درجه، ۱۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۶کیلومتر شمال غربی مقریکلا.

بابااحمد **Bābā ahmad**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۴۳ درجه، ۵۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۵کیلومتر شمال خاوری آغاجاری.

بابا احمدی **Bābā ahmadi**
تیره‌ای از طایفهٔ دورکی ایل هفت لنگ از ایلات بختیاری.

بابائی **Bābā'i**
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۲۲ درجه، ۴۱کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری آسپاس.

باباباغی **Bābā bāqi**
ده، بخش مرکزی، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۲ درجه، ۹کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی.

بابابهرام **Bābā bahrām**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۸ درجه، ۵۰کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳کیلومتر خاور ملاوی.

باباپیر **Bābāpir**
ده، مرکز دهستان کُرزان‌رود، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۳۳۲ درجه، ۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴کیلومتر غرب شمالی سرکان. سر راه سرکان به شهرستانه و همدان.

باباپیرعلی **Bābā pir ali**
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۳۱۵ درجه، ۱۳کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴کیلومتر شمال کُرزان.

باباجان **Bābājān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۶۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. چهارکیلومتر خاور راه اهر به کلیبر.

باباجان Bābājān
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۰۵ درجه، ۶/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه سه‌کلاه.

باباجانی Bābā jāni
ده، بخش کرند. شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۰۷ درجه، ۵۹/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه کرند به بان‌زرده.

باباحسن Bābāhasan
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۳۳۳ درجه، ۴۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردکان به کمهر و یاسوج. دامنهٔ کوه کاچیان.

باباحسنی Bābā hasani
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۳۷ درجه، ۴۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۶کیلومتر جنوب خاوری بندر دیلم.

باباحیدر Bābā heydar
شهر، بخش مرکزی شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۱۲ درجه، ۱۱/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود سراب. درّهٔ جنوبی کوه چوبین. سر راه فارسان به چلگرد.

باباحیران Bābāheyrān
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۳۰ درجه، ۳۱کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه خورین. ۱۲کیلومتر جنوب خاوری روانسر.

باباخالد Bābā xāled
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۳۲ درجه، ۱۰۳/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. دشت شنزار. ۳۸کیلومتر شمال انارک.

باباخان Bābāxān
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۶ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قمچیقای.

باباخنجر Bābā xanjar
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲۹۲ درجه، ۴۸کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۸کیلومتر غرب شمالی دمق.

باباخوارزم Bābā xārazm
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۹ درجه، ۸۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه چول. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی هلوش.

باباد Bābād
← بهاآباد، ده، شهرستان زرند.

بابادی Bābādi
← هفت‌لنگ. طوایف بختیاری

بابادینه Bābā dineh
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۲۲ درجه، ۱۴/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۳/۵کیلومتر خاور شمالی ازنا.

بابارئیس Bābā ra'is
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۷۰ درجه، ۱۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به قالیباف و اُستوه.

بابارستم Bābārostam
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۶۶ درجه، ۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد. نیمه‌خشک. کنار گاماسیاب.

بابارشانی Bābā rašāni
ده، مرکز بخش چنگ الماس و مرکز دهستان بابارشانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۳۹ درجه، ۲۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک، کنار رودخانهٔ اوزون‌درّه، سر راه بیجار به گل‌تپه و همدان.

بابارود Bābārud
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۳۳ درجه، ۲۱/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار باراندوزچای.

باباریز Bābāriz
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۵۲ درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه باورز.

بابازاهد Bābā zāhed
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۲۸ درجه، ۲۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷کیلومتر جنوب غربی قلعه‌خواجه.

بابازیار Bābā ziyār
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان.

مسجد سلیمان ۳۳ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه دمه. کوهستان زاگرس. جنگلی.

بابازید **Bābāzeyd**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۲ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کشگان. ۷ کیلومتر شمال خاوری پل‌دختر.

باباسُرخه **Bābā sorxeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۶۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه بیجار به دیواندرّه.

باباسلطان **Bābā soltān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۱ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه خوانسار به گلپایگان و کنار رودخانهٔ خوانسار.

باباسلمان **Bābāsalmān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۷۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک.

باباش‌کندی **Bābāš kandi**
ده، دهستان مغان شرقی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار بالهارود. سر راه بیله‌سوار به گرمی.

باباشمل **Bābā šamal ?**
ده، بخش مراوه‌تپه، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۳۷ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. خاورکوه باباشمل.

باباشیخ‌علی **Bābā šeyx ali**
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۷۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. سر راه اصفهان به شهرکرد.

باباشیدالله **Bābā šeydollāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۹۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی روستای دوسر.

باباصالحی **Bābā sālehi**
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۷۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ توکل‌آباد. ۵ کیلومتر غرب چشمهٔ تلخو.

باباعرب **Bābā arab**
ده، بخش کردیان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۶۶ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری قطب‌آباد.

باباعلی **Bābā ali**
ده، بخش مرکزی، شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۷۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمال خاوری کوه الموقولاغ. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی صالح‌آباد.

باباعلی **Bābā ali**
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۱۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی هرسین.

باباقاسم **Bābā qāsem**
ده، مرکز دهستان گاماسیاب، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۵۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه گرین. سرچشمهٔ گاماسیاب.

باباقلّه **Bābā qolleh**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۴۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه هفت سواران.

باباکرم **Bābā karam**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۳۰ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. در این روستا امامزاده‌ای بنام باباکرم وجود دارد.

باباکلان **Bābā kalān**
ده، بخش مرکزی، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۷۳ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه دوگنبدان به بندرگناوه. مرکز دهستان بی‌بی‌حکیمه.

باباکلک **Bābā kalak**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۲۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

باباکمال **Bābā kamāl**
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۸۰

درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر شمال غربی آورزمان. درّهٔ خاوری کوه سیاه‌دره.

باباکمال **Bābā kamāl**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه کرمان به ده لؤلؤ.

باباکندی **Bābā kandi**
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۱۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب سیه‌چشمه.

باباکوسه **Bābā kuseh**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۴۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه کوزران به قلعهٔ میرآباد. ۱۶ کیلومتر شمال غربی کوزران.

باباکوه **Bābā kuh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۷۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب عمروآباد.

باباگردعلی **Bābā gerdali**
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۵۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری گرّاب.

باباگُرگُر **Bābā gorgor**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی سریش‌آباد. امامزاده‌ای بنام سید جلال‌الدین دارد.

باباگیر **Bābāgir**
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۲ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه ایلام به سومار. ۱۲ کیلومتر شمال غربی زرنه.

باب‌البام **Bābolbām**
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۲۸ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر شمال غربی کوشک هزار.

باب‌الحکم **Bābalhakam**
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۰ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، بخش. ۶ کیلومتر غرب بردسکن. سر راه بردسکن به سبزوار.

بابالر **Bābālar**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۹۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد. نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب جنوبی جفتان.

بابالو **Bābālu**
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۷۷ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب غربی قره‌کلیسا.

بابامبارک **Bābā mobārak**
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۸۳ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بندر طاهری به ولایت. ۴/۵ کیلومتر شمال غربی جم.

بابامحمود **Bābā mahmud**
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۱۸ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

بابامنیر **Bābā monir**
ده، مرکز بخش ماهور و بیلاتی و مرکز دهستان ماهور، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۶ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بابامنیر. درّهٔ شمالی کوه بزان. سر راه نورآباد به هفت‌دشت بالا.

بابان **Bābān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۹۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کبودرآهنگ به داق‌داق‌آباد. ۳ کیلومتر شمال غربی داق‌داق‌آباد.

باب انار **Bāb anār**
شهرک، مرکز بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۲۷ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه جهرم به شیراز. به آن خفر هم می‌گویند.

بابانظر **Bābā nazar**
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه تکاب به ماه‌نشان.

بابانظر Bābānazar
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۵۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور روستای نجف‌آباد.

بابانظر Bābā nazar
ده، مرکز دهستان بغراطی، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲۸۶ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی دمق.

باباهادی Bābā hādi
ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۸۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ قوره‌تو و کنار مرز ایران و عراق.

بابایادگار Bābā yādegār
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۱۷ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه دالهو. ۴ کیلومتر خاور روستای زرده.

باب خالدآباد Bāb-e Xāled ābād
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۶۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌کانی‌رش. ۶ کیلومتر جنوب غربی روستای نالوس.

بابرهٔ بالا Bābereh-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۵۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال غربی هرزند جدید. روستای بابرهٔ پائین در یک کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متری قرار دارد.

باب زنگوئیه Bāb-e Zangu'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۱۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درهٔ جنوبی کوه کل‌کوهی. ۷ کیلومتر غرب شمالی دیشکان.

باب زیتون Bāb zeytun
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۸۸ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درهٔ غربی کوه بیدخون.

باب عبدان Bāb-e Abdān
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۴۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب جنوبی دشتخاک.

بابک Bābak
ده، بخش قشلاق‌دشت، شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۳۰۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر شمال خاوری جعفرآباد (شاه‌آباد).

بابکان Bābakān
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۲۸ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار خط آهن تبریز به ترکیه. ۳ کیلومتر شمال یزدکان.

بابک‌لو Bābaklu
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۵۲ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قره‌چای. ۳۵ کیلومتر شمال خاوری کمیجان.

باب کهکین Bāb kahkin
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۰۱ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری بناوند.

باب کهن Bābkahn
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۹۰ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درهٔ غربی کوه بیدخون.

باب گهر Bāb gohar
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۶۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال هتکن.

بابل Bābol
۱- شهرستانی در مرکز استان مازندران. مرکب از بخشهای مرکزی. بندپی غربی و بندپی شرقی و مشتمل بر دهستانهای بابلکنار، فیضیه، گنج‌افروز، گتاب، کاری‌پی، لاله‌آباد، خوش‌رود، شهیدآباد، سجادرود و فیروزجاه و به مرکزیت شهر بابل. شهرستان بابل از شمال به شهرستان بابلسر، از خاور به شهرستانهای قائم‌شهر و سوادکوه، از جنوب به استان تهران و از غرب به شهرستان آمل محدود است. نواحی شمالی این شهرستان دشت آبرفتی نسبتاً وسیعی است و نواحی جنوبی آن را بخشی از حاشیهٔ شمالی کوههای البرز تشکیل می‌دهد که ارتفاع آنها رو به جنوب فزونی می‌یابد. بلندترین کوههای شهرستان بابل کوه کنیون (۳۷۰۱ متر)، کوه لس (۳۳۹۲ متر)، کوه نارگلی (۳۲۸۲ متر) و کوه سیاه‌پل (۱۵۰۸ متر) است. رودخانهٔ بابل با ریزابه‌های متعدد خود این شهرستان را سیراب کرده و به شهرستان بابلسر وارد می‌گردد. آب و هوای این شهرستان در دشت شمالی معتدل تا معتدل مایل به گرم و در

نواحی کوهستانی معتدل تا سرد است و جزء نواحی نیمه‌مرطوب بشمار می‌آید.

۲- شهر، مرکز شهرستان بابل، استان مازندران. ۱۵۶ کیلومتر شمال خاوری تهران و ۳۴ کیلومتر غرب ساری. ارتفاع ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ بابل. سر راه آمل به قائم‌شهر و بابلسر. موقعیت جغرافیائی ۵۲° ۴۰' ۴۵" طول خاوری و ۳۶° ۳۲' ۳۰" عرض شمالی.

تاریخچه - شهر بابل در اوایل سدهٔ دهم هجری قمری در محل شهر قدیم مامطیر ساخته شد. شاه عباس اول صفوی باغی بنام باغ شاه یا باغ ارم در قسمت جنوب شهر بنا نهاد. در زمان فتحعلیشاه قاجار اهمیت فراوان یافت. پیش از انقلاب روسیه، بابل از طریق پیش‌بندرش بنام مشهدسر که بعدها به بابلسر معروف گردید با روسیه مربوط بود و از مراکز بازرگانی شمال بشمار می‌آمد و بارفروش نامیده می‌شد. در سال ۱۳۰۶ هجری خورشیدی نام آن به بابل تغییر یافت.

بابل **Bābol**

رودخانه، شهرستان بابل، استان مازندران. طول ۸۳ کیلومتر. از کوه نارگلی، ۵۳ کیلومتری جنوب بابل سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال باختری روان می‌شود. با ورود به دشت ساحلی از شهر بابل می‌گذرد و پس از عبور از امیرکلا، در شهر بابلسر به دریای خزر می‌ریزد.

بابل آباد **Bābol ābād**

ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور جنوبی قره‌ضیاءالدین.

بابل پشت **Bābol pošt**

ده، بخش مرکزی شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۱۹۳ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابلسر به بابل. ساحل چپ رودخانهٔ بابل.

بابلسر **Bābolsar**

۱- شهرستانی در شمال استان مازندران. مرکب از بخش مرکزی و بخش فریدونکنار و متشمل بر دهستانهای بهنمیر، رودبست، امامزاده عبدالله و باریکرود و به مرکزیت شهر ساحلی بابلسر. این شهرستان از شمال به دریای خزر، از خاور به شهرستان قائم‌شهر، از جنوب به شهرستان بابل و از جنوب غربی و غرب به شهرستان آمل محدود است. سراسر شهرستان بابلسر را دشت ساحلی هموار فرا گرفته که بوسیلهٔ رودخانهٔ بابل سیراب می‌گردد. آب و هوای این شهرستان معتدل مایل به گرم و نیمه‌مرطوب است.

۲- شهر، مرکز شهرستان بابلسر، استان مازندران. ۱۶۵ کیلومتر شمال خاوری تهران و ۴۰ کیلومتر شمال غربی ساری. ارتفاع ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. دهانهٔ رودخانهٔ بابل. موقعیت جغرافیائی ۵۲° ۳۸' ۳۰" طول خاوری و ۳۶° ۴۲' ۰۰" عرض شمالی.

تاریخچه - در دورهٔ قاجاریه بر اثر ارتباط تجارتی با روسیه دارای اعتبار و اهمیت بود و پیش بندر بارفروش (بابل) محسوب می‌شد. پس از آبادی بندر ترکمن، نوشهر و بندر انزلی اهمیت خود را از دست داد و بمرور به یکی از استراحتگاههای تابستانی و مراکز تفریحی مبدل شد. روایتی حاکی از آن است که چون سابقاً راههای مناسبی در ایران وجود نداشت گروهی از زائران ایرانی برای زیارت مشهد در این بندر سوار بر کشتی می‌شدند و از طریق خط آهن ترکستان خود را به شمال خراسان و در نهایت به مشهد می‌رساندند، از این رو در گذشته به مشهدسر معروف بود و در سال ۱۳۰۶ به بابلسر تغییر نام یافت. به روایتی دیگر چون ابراهیم اطهر برادر امام رضا (ع) در این محل شهید شد و سر او را در آنجا دفن کردند که به مشهدسر معروف گردیده است.

بابلقانی **Bābolqāni**

ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۰۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر خاور جوراب.

باب ماران **Bāb-e Mārān**

ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۳۸ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سیف‌آباد. سر راه جیرفت به درب بهشت. ۲۴ کیلومتر خاور جنوبی درب بهشت.

بابوئی **Bābu'i**

و همچنین باوی. از ایلات کهگیلویه که در نواحی باشت و پشتکوه و زیرکوه زندگی می‌کنند. ظاهراً از تبار عربهای خوزستان هستند ولی امروزه جزء لرهای کهگیلویه بشمار می‌آیند.

بابور عجم **Bābur-e 'Ajam**

ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۸۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال شوط.

بابونهٔ بالا **Bābuneh-ye bālā**

ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۱ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آیدوغموش. روستاهای بابونهٔ وسط و بابونهٔ پائین به ترتیب در ۱/۵ کیلومتری شمال خاوری و ۳ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۸۰۰ متری و ۱۷۷۰ متری قرار دارند.

بابویه **Bābuyeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۶۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور مرج.

بابینی Bābini
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۲ درجه، ۹۰کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه هزار. ۹کیلومتر جنوب غربی راین.

باتش Bāteš
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۳۵ درجه، ۱۹/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه رچ.

باتک Bātak ?
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۲ درجه، ۸۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ قوامک. سر راه سرباز به نسکند. ۱۲کیلومتر خارو سرباز. مرکز دهستان مینان.

باتمان Bātmān
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۴۸ درجه، ۴۹/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲کیلومتر جنوب جلوگیر.

باتولی Bātuli
ده، بخش امیدیه، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۶۰ درجه، ۴۵/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳کیلومتر غرب شمالی امیدیه.

باجاجوق Bājājuq
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۵ درجه، ۸۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. ۳۸کیلومتر غرب شمالی بردسکن.

باجروان Bājarvān
شهر قدیم در مغان (استان اردبیل)، جنوب رود ارس، بین اردبیل و برذعه. در حملهٔ اعراب به ایران به سختی مقاومت کرد و سرانجام به دست اشعث‌ابن قیس کندی فتح گردید. در زمان حمدالله مستوفی ویرانه‌ای بیش نبوده است.

باجگاه Bājgāh
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۵ درجه، ۱۲/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به مرودشت.

باجگاه Bājgāh
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۴ درجه، ۶کیلومتر. ارتفاع ۹۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه نورآباد به مصیری و یاسوج.

باجگاه، گردنه Bājgāh
گردنه‌ای به بلندی ۱۸۵۰ متر در شهرستان شیراز، استان فارس. سر راه شیراز به مرودشت و اصفهان. ۱۱کیلومتر شمال شیراز.

باجگون Bājgun
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۱۸ درجه، ۹۶/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه باجگون. ۳۷کیلومتر غرب شمالی کوهبنان.

باجگیران Bājgirān
۱- بخشی در شمال شهرستان قوچان، استان خراسان، مرکب از دهستان دولتخانه، به مرکزیت شهر باجگیران.
۲- شهر، مرکز بخش باجگیران، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۵۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۷کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه قوچان به عشق‌آباد. یک کیلومتری مرز ایران و جمهوری ترکمنستان.

باجگیران Bājgirān
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۷۳ درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه ناغان به گل سفید. ۷ کیلومتر غرب جنوبی ناغان. جنگلی.

باجگیران، گردنه Bājgirān
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۹۰۰ متر در شهرستان قوچان، استان خراسان. سر راه قوچان به باجگیران. ۹ کیلومتر جنوب باجگیران.

باجلان Bājelān?
← لک. جنوبی‌ترین گروه از قبایل کرد.

باج‌وند Bājvand
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۷۸ درجه، ۲۴کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

باجه‌یاج Bājehyāj
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۴۵ درجه، ۳۳کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار پاژچای.

باچون Bācun
ده، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۸۸ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه فیروزآباد به فراشبند. ۱۷ کیلومتر شمال غربی فراشبند.

باخرز Bāxarz
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان تایباد، استان خراسان. مشتمل بر دهستانهای بالاولایت و باخرز و به مرکزیت روستای باخرز.
۲- ده، مرکز بخش باخرز و مرکز دهستان باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰۲ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت حیدریه به تربت جام و تایباد.
تاریخچه - باخرز ناحیه‌ای است قدیمی، بین هرات و نیشابور. به حاصلخیزی معروف بوده و در سدهٔ دهم هجری جمعیت فراوانی داشته است. مالین مرکز ناحیهٔ باخرز بود و در محل کنونی روستای باخرز که نام دیگرش شهر نو است، قرار داشت.

باخرز Bāxarz
رشته کوههائی به درازای حدود ۴۰۰ کیلومتر و عرض بین ۵ تا ۳۵ کیلومتر در نواحی مرکزی استان خراسان که از غرب به شرق کشیده شده و بخشهایی از شهرستانهای کاشمر، تربت حیدریه ، خواف و تایباد را در بر می‌گیرد. بلندترین قلهٔ آن کوه تهودرّه به ارتفاع ۲۶۳۸ متر است که در ۸۵ کیلومتری جنوب خاوری تربت حیدریه واقع است.

باخُرم Bāxoram
← باخورم، ده، شهرستان سنندج

باخله Bāxleh
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه کامیاران به سنندج، ۶ کیلومتر شمال خاوری کامیاران.

باخورم Bāxōram
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۵۹ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه خامسان به سنقر. ۲۶ کیلومتر شمال خاوری کامیاران.

باد Bād ?
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۲ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ قوامک. سر راه سرباز به نسکند. ۱۲ کیلومتر خاور سرباز.

بادابسر Bādābsar
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۲۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار زارم‌رود. نیمه‌جنگلی.

بادافشان Bādafšān
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر خاور جنوبی راهدار.

بادامچالوق Bādāmcāluq
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، خشک. کوههای خرقان. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری غرق‌آباد.

بادامدان Bādāmdān
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۰۶ درجه، ۴۱ کیلومتر .ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۲۰ کیلومتر غرب شمالی لنده.

بادامزار Bādāmzār
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۳۲۴ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه خورموج به اهرم. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی درازی. دامنهٔ غربی کوه خورموج.

بادامستان Bādāmestān
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۷۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خانچای. دامنهٔ کوه قره‌یوگوش. کوهستان البرز.

بادامش Bādāmeš
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۵۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شور. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی بیاض.

بادامک Bādāmak
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۶۳ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سیاه. ۱۵ کیلومتر شمال غربی قومینجان.

بادامک Bādāmak
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۳۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه شاه. ۶ کیلومتر خاور شمالی لنگرود.

بادامل Bādāmlu
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۵۱ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار یکی از ریزابه‌های قوری‌چای.

بادامل Bādāmlu
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی.

شاهین‌دژ ۴۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه اکوزاولان.

بادامو ئیه **Bādāmu'iyeh**
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۸ درجه، ۱۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان جبال بارز.

بادامی **Bādāmi**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۳۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک، دامنهٔ جنوبی کوه تاکک.

بادخوره **Bādxōreh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۲۳ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴/۵ کیلومتر جنوب خاکریز.

بادرود **Bādrud**
یا بطور خلاصه باد. شهر، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه اردستان به ابوزیدآباد و کاشان.

بادشاه **Bād šāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۳۳۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک، کوهستانی. کنار رودخانهٔ رودبار (عکس رستم).

بادکان **Bādkān**
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۵ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه جوانرود به قلعهٔ میرآباد و حسن‌گایار.

کهنی‌گُل بالا **Kahni gol-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۹۸ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. روستای کهنی‌گُل پائین در یک کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متری قرار دارد.

بادکوچک **Bād kucak**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۴۵ درجه، ۹۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال رودخانهٔ نهنگ و مرز ایران و پاکستان.

بادکی **Bādaki**
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۷۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال شهرمیان.

بادکی **Bādaki**
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۸ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر غرب قره‌ضیاءالدین.

بادلو **Bādlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۱۴ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

بادله **Bādeleh**
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۰۲ درجه، ۸۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی بادله‌کوه. نیمه‌جنگلی.

بادمجان **Bādemjān**
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۸۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چم بادمجان. درّهٔ شمالی کوه خاشخاش.

بادنجان **Bādenjān**
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۰۲ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور جنوبی بهجان و ۱۴ کیلومتر شمال خاوری دوزه.

بادنگون پائین **Bādengun-e pā'in**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه وبویراحمد. یاسوج ۳۱۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری پاتاوه. روستای بادنگون بالا در ۳ کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع ۱۷۰۰ متری قرار دارد.

بادنی **Bādney**
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۱۰۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه لار به بندرعباس. دامنهٔ شمالی کوه بادینی.

بادو **Bādu**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۳۹ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی جوزم.

بادور **Bādvar**
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۲

درجه، ۱۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب مزایجان. درهٔ شمالی کوه قبله.

بادوله Bāduleh
ده، مرکز دهستان چغاپور، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۵۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی کاکی. سر راه کاکی به خورموج.

بادونی Bāduni
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۳ درجه، ۲۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال غربی سرگدار.

باده Bādeh
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۹۳ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر جنوب غربی آبستان.

بادیجان Bādijān
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۲۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی دامنه.

بادیجان Bādijān
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۲۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی بوئین و میاندشت.

بادیز Bādiz
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۱۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر خاور جنوبی جرجافک.

بادین آباد Bādin ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۶۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ بادین‌آباد. دو روستا بنام بادین‌آباد پیران و بادین‌آباد منگور.

بادین آباد پیران Bādin ābād-e Pirān
← بادین‌آباد، ده، شهرستان پیرانشهر.

بادین آباد منگور Bādin ābād-e Mangur
← بادین‌آباد، ده، شهرستان پیرانشهر.

بادینی Bādini
← بهاءالدین، ده، شهرستان لار.

بادیه Bādiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

بار Bār
یا باری. ده، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

بار Bār
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۴۸ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه دال‌خان.

بار Bār
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۱۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال غربی دهکهنه.

بار Bār
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۳۸ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه ناخ. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی هرنگ.

باراز Bārāz
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۶۲ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه واراز. ۱۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری بیهود.

بارانداز سرنمک Bārandāz-e Sare namak
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۸۸ درجه، ۲۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۵ متر. جنوبی‌ترین آبادی شهرستان شاهرود. سر راه ترور به جندق.

باراندوز Bārānduz
ده، مرکز دهستان باراندوز، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۷۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار باراندوزچای.

باراندوزچای Bārānduz cāy
رودخانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. طول ۵۵ کیلومتر.
از به هم پیوستن رودخانه‌های سرشو و دیزج در ۲۵ کیلومتری جنوب باختری ارومیه تشکیل می‌شود و بسوی شمال خاوری روان می‌گردد و به دریاچهٔ ارومیه می‌ریزد.

بارانگرد Bārāngerd
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۹۴ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه ایذه به باغملک.

بارانلو Bārānlu
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۴۶ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی سردرود.

باربند Bārband
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۰۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری گنبد.

بارچاه Bārcāh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۵۶ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر شمال غربی کنگ.

بارده Bārdeh
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۶۸ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه اورگان به شهرکرد. ۹ کیلومتر جنوب خاوری اورگان.

بارده Bārdeh
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۱۵ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر شمال خاوری گرم بالا.

بارزآباد Bārez ābād
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۱۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه سفید. ۳/۵ کیلومتر غرب شمالی کوشکک.

بارشک Bārešk
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۵ درجه، ۲۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی کهورک.

بارفروش Bārforuš
یا بارفروشده ← بابل، شهر، شهرستان بابل، استان مازندران.

بارفروشده Bārforušdeh
← بابل، شهر، استان مازندران.

بارقین Bāreqin
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۵۵ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۸ کیلومتر شمال غربی بستانو.

بارکزائی Bārkazā'i
طایفه‌ای از طوایف بلوچ.
← بلوچ.

بارگاه Bārgāh
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۳۶ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آیدوغموش.

بارگاه Bārgāh
ده، مرکز دهستان ده‌کهان، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۸۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کلوت. سر راه کهنوج به بندرعباس.

بارگاهی Bārgāhi
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۷ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب جنوبی راهدار.

بارمعدن Bārma'dan
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۱۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. در دو قسمت بنام بار معدن بالا و بار معدن پایین. دامنهٔ جنوبی کوه معدن.

بارمینج Bārminj
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۲۴ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۳۷ کیلومتر جنوب غربی خوسف.

بارنجگان Bārenjegān
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۹۷ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه شاهرخت به معصوم‌آباد.

بارو Bāru
ده، بخش مرکزی، شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۳۴۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه رادکان به مریچگان. دامنهٔ جنوبی کوههای هزارمسجد.

باروج Bāruj
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند

۳۲۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور جنوبی یامچی.

Bārus باروس
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۱۴ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه سفیدار. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی راهگان.

Bāruq باروق
ده، مرکز دهستان باروق، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۹۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قوری‌چای.

Bāruq باروق
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۰۹ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی زرنق.

Bāruq باروق
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۹۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب خاوری ثمرین.

Bārun ābād بارون‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۶۲ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل، خشک. یک کیلومتر جنوب روستای جام.

Bārun بارون، سد
سدی در شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. این سد بر رودخانهٔ زنگمار ساخته شده و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۷۸ متر است و از نوع خاکی است. طول تاج سد بارون ۲۱۰ متر و گنجایش مخزن آن ۱۵۰ میلیون مترمکعب است. سد مزبور که به آن سد ماکو نیز می‌گویند در ۱۲ کیلومتری جنوب غربی ماکو قرار دارد.

Bāruhā باروها
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۰ درجه، ۱۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بنت. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری بنت.

Bāri باری
← بار، دهستان انزل، شهرستان ارومیه.

Bāriz باریز
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۷۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری چاه‌فعله.

Bārik āb باریک‌آب
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۸۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Bārik ābād باریک‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۵۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مسجد سلیمان به گندارلندر.

Bārikān باریکان
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۶۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جم. درّهٔ جنوبی کوه بیخو. سر راه بندر طاهری به ولایت. ۱۱ کیلومتر شمال غربی جم.

Bārikāh باریکاه
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۷۶ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوب غربی کوه ترخان. جنگلی.

Bāri karafs باری‌کرفس
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۷۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه کاشان به دلیجان. ۲ کیلومتر غرب مشهد اردهال. درّهٔ جنوبی کوه باغ‌چره.

Bārik kolā باریک‌کلا
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۳۴۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ رودخانهٔ بابل. حومهٔ جنوبی امیرکلا.

Bārikeh-ye bālā باریکهٔ بالا
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۳۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۶ کیلومتر جنوب خاوری حمیل. روستای باریکهٔ پائین در ۵۰۰ متری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متری واقع است.

Bāz ābād بازآباد
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۰ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه للر به گچی. کوهستان زاگرس. دامنهٔ غربی کوه تاراز.

بازار رستم‌آباد **Bāzār-e Rostam ābād**
ده، مرکز دهستان رستم‌آباد جنوبی، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۵۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. سر راه رودبار به رشت. کنار سفیدرود.

بازارگاه **Bāzārgāh**
← ترکی، ده، شهرستان فارسان.

بازارمحلّه **Bāzār mahalleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۱۳۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. ساحل راست رودخانهٔ چالکرود.

بازار هاسه **Bāzār-e Hāsa ?**
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۷ درجه، ۱۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار مرز ایران و پاکستان. ۹ کیلومتر خاور شمالی پیشین.

بازبچه **Bāzbaceh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۸۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه انگه‌دونی. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری شهر میان.

بازبنده **Bāzbandeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۱۷۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر جنوب غربی بنوید بالا.

بازتوران‌پشت **Bāz-e Turānpošt**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی بنادکوک دیزه.

بازران **Bāzrān**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۱ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۵ کیلومتر غرب نوبران.

بازرجان **Bāzerjān**
ده، مرکز دهستان بازرجان، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۲۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آب کمر. کوهستان تفرش.

بازرگان **Bāzargān**
ده، دهستان قلعه‌درّه‌سی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۳۱۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اتومبیل‌رو ماکو به ترکیه. ۲ کیلومتری مرز ایران و ترکیه.

بازریل **Bāzeril ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال خاوری نصیرآباد.

بازک **Bāzak**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۲۹ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری دیهوک.

بازکیاگوراب **Bāzkiyā gurāb**
ده، مرکز دهستان بازکیاگوراب، بخش مرکزی شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۲۸۹ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه لاهیجان به آستانهٔ اشرفیه. جنگلی.

بازگر **Bāzgar**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۳ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

بازگیر **Bāzgir**
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۱۰ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، سر راه جعفرآباد به فریمان. ۴۷ کیلومتر شمال غربی شهر نو (باخرز).

بازمیتان **Bāzmitān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۳۱۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سالدارون. کنار راه اردل به چلگرد و تونل کوهرنگ.

بازنگنه **Bāzangeneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۶۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب محمّدصالحی.

بازوئی **Bāzu'i**
ده، مرکز دهستان اهرم، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم صفر درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اهرم به برازجان.

بازوند Bāzvand
ده، بخش رومشگان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۸۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم. نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور جنوبی چقابل.

بازوندی Bāzvandi ?
← بازوند، ده، شهرستان کوهدشت.

بازه‌هور Bāzeh hur
ده، بخش احمدآباد، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۰۹ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر غرب راه مشهد به تربت حیدریه.

بازیاب Bāzyāb
ده، بخش خور و بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۵ درجه، ۱۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه جانو. ۵۰ کیلومتر جنوب غربی خور.

بازیار Bāziyār
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۳۱۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار خوشرود. در دو قسمت بنام پائین‌بازیار و بالابازیار.

بازیاری Bāziyāri
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۳۱۴ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. مجاور روستای حکمی.

بازیران Bāzirān
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۰۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر غرب جنوبی محمّدآباد.

بازیگر Bāzigar
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۰۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ نیک‌شهر. سر راه نیک‌شهر به چابهار. ۸ کیلومتر خاور جنوبی مُخت.

بازرگه Bāžergah
ده، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۳۶ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سلماس به گنگچین.

باستان‌بیک Bāstān beyk
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۳۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه هنگ‌آباد به سردشت. کنار رودخانهٔ نعلین.

باستین Bāstin
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندرگناوه ۳۵۹ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی کمالی.

باسعیدو Bāsa'idu
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۹ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. انتهای شمال غربی جزیرهٔ قشم. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی بندر دولاب.

باسفر Bāsfar
ده، مرکز دهستان آستانه، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۳۶ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۵ متر. معتدل، خشک. ۲۲ کیلومتر شمال غربی رشتخوار.

باسفرجان Bāsferjān
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۶۳ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال غربی مکّی‌آباد.

باسکله Bāskeleh ?
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۹۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار آب چیکا.

باسمنج Bāsmenj
شهر، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۲۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه تبریز به بستان‌آباد. کنار باسمنج‌چای یا رودخانهٔ لیقوان.
شهر باسمنج و اطراف آن از نواحی آباد و حاصلخیز شهرستان تبریز است و یکی از مراکز کشاورزی و دامپروری تبریز بشمار می‌رود.

باسیری Bāsiri
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۵۴ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دزکرد. ۱۷ کیلومتر غرب سده.

باشادان Bāšādān
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۰۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد،

خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ حسین‌آباد سوج. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری بلورد.

باش بلاغ Bāš bolāq
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۷۹ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

باشت Bāšt
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد، مشتمل بر دهستانهای بابوئی و کوه مره‌خامی و به مرکزیت شهر باشت.
۲- شهر، مرکز بخش باشت و مرکز دهستان بابوئی، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۸۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ باشت. سر راه نورآباد به دهدشت.

باشتین Bāštin
ده، دهستان باشتین، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۵۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

باشدو Bāšdu
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندر لنگه ۱۵ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر شمال غربی زادمحمود.

باش‌سیز Bāšsiz
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۳۱۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

باش‌قشلاق Bāš qešlāq
ده، مرکز دهستان قشلاقات افشار، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۶۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۴ کیلومتر شمال غربی گرماب.

باش‌قورتاران Bāšqurtārān
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۲۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

باش کهریز Bāš kahriz
ده، بخش شوط، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۲۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی مرگن.

باشماق Bāšmāq
ده، مرکز دهستان کله‌بوز غربی، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۳۷ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

باشماق Bāšmāq
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۱۱۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

باشماق Bāšmāq
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۷۳ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی دهگلان.

باش‌محلّه Bāš mahalleh
ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۵۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بام به فاروج.

باش‌محلّه Bāšmahalleh
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۲۰۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. جنگلی. ۵ کیلومتر غرب لوندویل.

باشور Bāšur
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۷۴ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب شمالی روستای کوهین.

باشی Bāši
ده، بخش ساحلی، شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۲۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بوشهر به کنگان. ۸ کیلومتر جنوب دلوار. ساحل خلیج فارس.

باصدی حاج بارون Bāsedi-ye Hājbārun
ده، مرکز دهستان حومهٔ شرقی، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۵۸ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ اعلا. سر راه رامهرمز به بهبهان.

باصری Bāseri
← گلّه‌زن، ده، شهرستان مرودشت.

باصری Bāseri
از ایلات خمسهٔ فارس که در اطراف جویم و کربال و ییلاقات اطراف ایزدخواست و مرودشت و رامجرد و بیضا زندگی می‌کنند.

باطولی Bātuli
← باتولی، ده، شهرستان بندر ماهشهر.

باغ Bāq
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۳۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب ارمغانخانه.

باغ Bāq
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۵ متر. معتدل، خشک. حومهٔ شمالی شهر گناباد.

باغ Bāq
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۹۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی تخت کوه. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی زاغه.

باغ Bāq
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۹۴ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

باغ Bāq
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۰ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه خرم‌آباد به دره‌شهر. ۸ کیلومتر غرب جنوبی پل دختر.

باغ Bāq
ده، مرکز دهستان صحرای باغ، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۳۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. دشت جنوبی کوه ملک‌تیر.

باغ‌آباد Bāq ābād
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۳ درجه، ۱۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه هرات به مروست. ۷ کیلومتر شمال غربی هرات.

باغ‌آبُر Bāqābor
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۵۷ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوهستان لاله‌زار. ۷ کیلومتر غرب شمالی لاله‌زار.

باغ ابریشم Bāq-e Abrišam
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۸۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری کلیشاد.

باغات Bāqāt
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۵ درجه، ۱۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه بندرعباس به سیرجان. ۴۴ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

باغان Bāqān
ده، بخش مرکزی، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان، ۶۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب غربی کوه چاهک.

باغان Bāqān
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۸۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه مریوان به تیژتیژ. جنگلی.

باغان Bāqān
ده، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۶۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه فتح‌آباد. ۶ کیلومتر شمال غربی طسوج.

باغان Bāqān
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۹ درجه، ۹۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه بنناب. ۱۴ کیلومتر غرب فارغان.

باغان Bāqān
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۷ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر جنوب غربی سُرخان.

باغان Bāqān
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. کنگان ۳۳۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ باغان. ۲۴ کیلومتر شمال غربی ریز.

باغان Bāqān
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۸۰ درجه، ۱۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳۲ کیلومتر غرب خنج.

باغ اناری Bāq-e Anāri
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۷۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

باغ بابوئیه Bāq bābu'iyeh ?
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری خاتون‌آباد.

باغ باداران Bāq-e Bādārān
← باغ بهادران، شهر، شهرستان لنجان.

باغ باغوئیه Bāq bāqu'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری خاتون‌آباد.

باغ بالا Bāq-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۷۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای باغ پائین در ۳ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متری جای دارد.

باغ بالا Bāq-e bālā
کوه، کوهستان پلوار، شهرستان کرمان. ۳۰ کیلومتر شمال شرقی کرمان. ارتفاع ۳۷۷۵ متر. سرچشمهٔ رودخانهٔ چترود.

باغ بالا Bāq-e bālā
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۵۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خرشگی. سر راه شهداد حرجند. ۲۷ کیلومتر غرب شمالی شهداد.

باغ بالا Bāq-e bālā
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۹۲ درجه، ۱۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مروست به سوریان و ده‌بید. ۳ کیلومتر غرب جنوبی مروست.

باغ‌بخشی Bāq baxši
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۸۰ درجه، ۷۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

باغ برج Bāq-e Borj
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۵۳ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۷ کیلومتر جنوب غربی اسفندقه.

باغ بزم Bāq-e Bazm
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۱۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال خاور کوه کل‌کوهی.

باغ بهادر Bāq-e Bahādor
ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۶۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ رودر. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری رابر.

باغ‌بهادران Bāq-e Bahādorān
شهر، مرکز بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۶۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، تپه‌ماهور. کنار زاینده‌رود.

باغ بهزاد Bāq-e Behzād
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۰۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سیوک. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری آلونی.

باغ بهگرد Bāq-e Behgerd
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۴ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی مود.

باغ بید Bāq-e bid
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۰۰ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر جنوب سخوید و ۶ کیلومتر غرب جنوبی نیر.

باغ پیر Bāq-e Pir
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۷۱ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مُند. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی کاکی.

باغ تاج Bāq-e Tāj
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۱۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی تنگ ارم.

باغجر Bāqjar
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۶۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه سبزوار به سلطان‌آباد. دامنهٔ جنوبی کوه کلبه‌علی.

باغ جق Bāqjeq
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۴۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه قره‌بلاغ.

باغجه‌غاز بالا Bāqje qāz-e bālā
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی.

میانه ۱۱۹ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای باغجه‌غاز پائین در ۵ کیلومتری غرب جنوبی این روستا واقع است.

باغ چله Bāq caleh
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۴ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی دیواندره.

باغ چمک Bāqcamak
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۹۳ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه بم به خواجه عسکر.

باغ چنار Bāq cenār
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۷۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شاهزاده عبّاس.

باغ چنار Bāq-e Cenār
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۰ درجه، ۱۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی سُرخان.

باغچه Bāqceh
ده، بخش فریمان، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۸۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه مشهد به نیشابور.

باغچه Bāqceh
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۴۶ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه میرقاص.

باغچه Bāqceh
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۸۰ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر شمال غربی ماه‌نشان.

باغچه Bāqceh
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۰۱ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال غربی علی‌صدر.

باغچه Bāqceh
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۵۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه ارجنی. ۱۳ کیلومتر خاور جوروقان.

باغچه Bāqceh
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۶۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی سپیدار.

باغچه‌جوق Bāqceh juq
ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۶۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه قوزی‌داغ.

باغچه‌جیک Bāqcehjik
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۱۴ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت.

باغچه‌سرا Bāqceh sarā
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۲۷۰ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. جنگلی. سر راه آستارا به اردبیل.

باغچه مریم Bāqceh maryam
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۴ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه یوسف‌سیاه. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی دهگلان.

باغچین Bāqcin
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۴۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه قره‌بلاغ.

باغ حاجی Bāq-e Hāji
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۶۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی لاله‌زار و ۳ کیلومتر جنوب خاوری قلعه‌عسکر.

باغ حیران Bāq-e Heyrān
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۶۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه هزاردره. ۶ کیلومتر شمال آلونی.

باغ خاتون Bāq-e Xātun
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۴۸ درجه،

۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه تفت به ساینج.

باغ خشک Bāq-e Xošk
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۷ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب شمالی سومته.

باغ خواص Bāq-e Xavās
ده، مرکز دهستان بهنام وسط شمالی، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲۷۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی قرهچک.

باغ خیرات Bāq-e Xeyrāt
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۸۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه شاهزاده ابوالقاسم.

باغ‌در Bāqdar
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۷۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کود دوهله. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی بهاباد.

باغ درق Bāq daraq
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۴۶ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال سعیدآباد.

باغدرمورین Bāqdar-e Mōrin
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۴۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه درارسو. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری کوهبنان.

باغدشت Bāqdašt
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین. استان زنجان. قزوین ۷۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ الموت. سر راه قزوین به معلم‌کلایه. کوهستان البرز.

باغ دشت Bāq-e Dašt
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۴۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب خاوری بالاده.

باغستان Bāqestān
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۱۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر جنوب روستای برزک.

باغستان Bāqestān
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۰ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ سراب. ۴۱ کیلومتر شمال غربی شوسف.

باغستان Bāqestān
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۰۱ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال خاوری شیخعلی شاه.

باغستان Bāqestān
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۲۷۱ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

باغستان Bāqestān
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۱ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری فین.

باغستان (گوجو) Bāqestān (Gōju)
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۰ درجه، ۱۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی زمان‌آباد.

باغستان بالا Bāqestān-e bālā
ده، مرکز دهستان باغستان، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۵۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. سر راه فردوس به گناباد، روستای باغستان پائین در ۴ کیلومتری جنوب غربی این روستا ودر ارتفاع ۱۴۱۰ متری قرار دارد.

باغستان زهان Bāqestān-e Zahān
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۲۱ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر جنوب خاوری زهان.

باغ سرخ Bāq-e Sorx
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۵۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار راه شهرضا به آباده. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری اسفرجان.

باغ سرخ Bāq-e Sorx
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۰۷

درجـــه، ۱۷/۵ کـیلومتر. ارتـفاع ۲۴۹۰ مـتر. سـرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه کل کوهی. ۱/۵ کیلومتر جـنوب خاوری باغ بزم.

باغ سنگان Bāq sangān
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۲۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حـدود ۹۵۰ مـتر. مـعتدل، خشک، سر راه تربت جام به فریمان.

باغ سنگی Bāq-e Sangi
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسـان. بـیرجـند ۱۱۶ درجه، ۱۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی درح.

باغ سهراب Bāq-e Sohrāb
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری بناد کوک دیزه.

باغ سیاه Bāq-e Siyāh
ده، بخش قنقری، شهرستان آبـاده، اسـتان فـارس. آباده ۱۴۱ درجه، ۱۳۲/۵ کـیلومتر. ارتـفاع ۲۱۷۵ مـتر. سـرد، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری سیمکان.

باغ سیفی Bāq-e Seyfi
ده، بخش بردخون، شهرستان دیِّر، استان بوشهر. دیّر ۳۱۵ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر غرب کالی. دامنهٔ خاوری کوه مُند.

باغش Bāqeš
← باغشن، ده، شهرستان نیشابور.

باغ شاهی Bāq-e Šāhi
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مـرکزی. سـاوه ۳۲۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. دامـنهٔ جنوبی کوه شاه‌پسند.

باغشجرد Bāqešjerd
ده، بخش بام و صفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خـراسـان. اسفراین ۱۲۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۵ متر. مـعتدل، خشک. تپه‌ماهور.

باغشن Bāqšan
ده، بخش زبرخان، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نـیشابور ۱۱۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه نیشابور به مشهد.

باغشن‌گچ Bāqešan-e Gac?
ده، بخش تخت جلگه، شـهرستان نـیشابور، استان خـراسـان. نیشابور ۳۴۳ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

باغ شیخ Bāq-e Šeyx
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مـرکزی. سـاوه ۱۱۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ساوه به طراز ناهید و باقرآباد. ۶ کیلومتر غرب شمالی طراز ناهید.

باغشیر Bāqšir
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قـیدار ۹۰ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

باغ شیر Bāq-e Šir
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کـنگان ۱۲۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتـفاع حـدود ۵ مـتر. خـیلی گـرم، خشک. دشت ساحلی. ۴ کیلومتر غرب بندر طـاهری. سـاحل خلیج فارس.

باغ علی Bāq-e Ali
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّـر ۳۴۷ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خـیلی گـرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی بردستان.

باغ عوض Bāq avaz
ده، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فـارس. جـهرم ۳۱۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مـایل بـه گـرم، خشک. کوهستانی. سر راه جهرم به دشت دال.

باغ فتک Bāq-e Fatak ?
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۴۰ درجه، ۷/۵ کـیلومتر. ارتـفاع حـدود ۲۵۰۰ مـتر. سـرد، خشک. کوهستانی. سر راه بافت به بردسیر و کرمان. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی بزنجان.

باغ‌قند Bāq-e Qand
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۷۳ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری بلورد.

باغک Bāqak
ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۱۴ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتـفاع ۸۰۰ مـتر. مـعتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه مزدوران.

باغک Bāqak
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام

۴۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۵ متر. معتدل، خشک، دامنهٔ جنوبی کوه شاه‌نشین.

باغ کاج Bāq-e Kāj
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۳۵ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه پسازنی. جنگلی. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی مال خلیفه.

باغ کبیر Bāq-e Kabir
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۱۴ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری راهگان.

باغ کشمیر بالا Bāq-e Kešmir-e bālā
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت‌جام ۳ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. باغ کشمیر پائین به ارتفاع ۱۰۴۰ متر در ۵ کیلومتری شمال غربی آن جای دارد.

باغ کمال Bāq-e Kamāl
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۲۴۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب خاوری درازی.

باغ کُنار Bāq konār
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۰ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ باغ کنار. سر راه بافت به شاهماران. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری شاهماران.

باغ‌کندی Bāq kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۹۰ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی زرّین‌آباد.

باغ کومش Bāq komeš
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۶۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی رودهن. ۵ کیلومتر جنوب راه تهران به رودهن.

باغ کومه Bāq kumeh
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۴۲ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

باغ گپ Bāq-e Gap
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۵۷ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال غربی انبارک.

باغ گپو Bāq-e Gapu
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۲۷۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندر دیر به بردخون و بوشهر.

باغ گل Bāqgol
ده، بخش کوهپایه. شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۵۷ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی مارشنان.

باغ گل Bāq-e Gol
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۰ درجه، ۱۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۵۹ کیلومتر جنوب خاوری راین.

باغ گُل‌گُل Bāq-e Golgol
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۷ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۸۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب گل‌گل. سر راه گل‌گل به کلک پشتهٔ اسد. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی پل دختر.

باغل بلند Bāqel boland ?
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۴۵ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. خیلی گرم و مرطوب، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی هندیجان.

باغلق Bāqleq ?
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۳۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه غلامان به یکه‌سعود.

باغلو Bāqlu
← جویبار، شهر، شهرستان قائم‌شهر.

باغلوجه Bāqlujeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۳۱۸ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

باغلوجه Bāqlujeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۰۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه ساری‌قیه.

باغلوجه Bāqlujeh
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۶۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۶ کیلومتر شمال غربی گرماب.

باغ محلّهٔ بالا Bāq mahalleh-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۸۴ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۵ متر. گرم، خشک. کنار خط آهن گرمسار به سمنان.

باغ معدن Bāq-e Ma'dan
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۴۵ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳۶/۵ کیلومتر شمال غربی مشکان.

باغ معروف Bāq-e Ma'ruf
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۵۷ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب شمالی سردرود.

باغ ملاّ Bāq-e Mollā
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۳۲۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی قلعه‌تل.

باغ ملک Bāq malek
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۵۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال خاوری خولنجان.

باغملک Bāqmalek
۱- شهرستانی در خاور استان خوزستان مرکب از بخشهای مرکزی و صیدون و مشتمل بر دهستانهای قلعه‌تل، مونگشت، رودزرد، میداود، صیدون، هپرو و سرله به مرکزیت شهر باغملک.
شهرستان باغملک از شمال به شهرستان مسجد سلیمان، از شمال خاوری و خاور به شهرستانهای ایذه و کهگیلویه و از جنوب و جنوب غربی به شهرستان رامهرمز و از غرب به شهرستان اهواز محدود است. نواحی خاوری این شهرستان را کوهستان مرتفعی که کوههای بلندی چون مونگشت (۳۶۱۳ متر)، دوتو (۳۰۵۰ متر) و جیمه (۲۵۹۸ متر) تشکیل داده که غالباً پوشیده از جنگل می‌باشند. نواحی مرکزی و خاوری آن از کوههای پراکندهٔ متعددی که ارتفاع آنها بین ۵۰۰ تا ۱۰۰۰ متر است، تشکیل یافته و رودخانه‌های اعلا و ابوالعبّاس و رامهرمز آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای شهرستان باغملک در کوهستان خاوری معتدل تا متعدل مایل به سرد است و هرچه رو به غرب نزدیک شویم بر دمای آن افزوده می‌گردد. از نظر بارندگی نواحی خاوری نیمه‌خشک و نواحی غربی خشک بشمار می‌آیند.
۲- شهر، مرکز شهرستان باغملک، استان خوزستان. ۴۷۵ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۱۸ کیلومتر خاور شمالی اهواز، ارتفاع حدود ۷۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ابوالعبّاس. سر راه اهواز و رامهرمز به ایذه. موقعیت جغرافیائی ۰۰ ۵۴ ۴۹ طول‌خاوری ۰۰ ۳۱ ۳۱ عرض شمالی.

باغ‌میران Bāqmirān
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۴۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه مورچه‌خورت به کلهرود. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری مورچه‌خورت.

باغ ناظر Bāq nāzer
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۹۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی بیدادکوه. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی فراموشجان.

باغ‌نظر Bāq-e Nazar
ده، بخش مرکزی، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۲۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار جادهٔ ساحلی تنکابن به چالوس.

باغ نو Bāq-e Nō
ده، بخش قیروکارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۴۰ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی قیروکارزین.

باغ نو Bāq-e Nō
ده، بخش قیروکارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۷۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۱۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر شمال خاوری هنگام.

باغ نیل Bāq-e Nil
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۶ درجه، ۱۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۴ کیلومتر جنوب گلمورتی.

باغو Bāqu
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۶ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری پتکان.

باغو Bāqu
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۲۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک.

دشت ساحلی. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری سوزا. ساحل تنگهٔ هرمز.

باغو Bāqu

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۴۶ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری فرودگاه بندرعبّاس.

باغو Bāqu

← باغویه، ده، شهرستان بندرلنگه

باغ وحش Bāq-e Vahš

ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۲۲۵ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه فلاورجان به شهرکرد و نجف‌آباد به مبارکه.

باغ وحش Bāq-e Vahš

← گوشکی، ده، شهرستان لردگان.

باغ وزیر Bāq-e Vazir

ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۶۲ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک، کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب شمالی صوفیان.

باغوک Bāquk

ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوهستان پلوار. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی شهداد.

باغویه Bāquyeh

ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۷ درجه، ۱۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بندرلنگه به بندرمقام. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی بندرمقام.

باغ یک Bāq-e yek

ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۵۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه ساوه به سلفچکان. ۱۰ کیلومتر شمال سلفچکان.

باغین Bāqin

شهر، مرکز دهستان باغین، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۴۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه کرمان به بندرعبّاس و کرمان به رفسنجان.

بافت Bāft

۱- شهرستانی در جنوب غربی استان کرمان مرکب از بخش‌های مرکزی، رابر و ارزوئیه و مشتمل بر دهستانهای بزنجان، خبر، دشتاب، دهسرد، فتح‌آباد، کیسکان، گوغر، ارزوئیه، صوغان، وکیل‌آباد، رابر، جواران، سیه بنوئیه و هنزا و به مرکزیت شهر بافت.

شهرستان بافت از شمال به شهرستان بردسیر، از خاور به شهرستان جیرفت، از جنوب خاوری به شهرستان کهنوج، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان بندرعبّاس (استان هرمزگان) و از غرب به شهرستان سیرجان محدود است. اراضی این شهرستان کوهستانی است و کوههای لاله‌زار (۴۳۵۱ متر)، کوه سرمشک (۴۰۴۸ متر)، کوه خبیر (۳۸۴۵ متر)، کوه یشم (۳۸۱۳ متر) و کوه سنگ سیاه (۳۵۱۲ متر) از جمله بلندترین کوههای آن محسوب می‌گردند. رودخانه‌های رابر، بافت، زردشت و شصت‌پیچ که جملگی ریزابه‌های هلیل‌رود می‌باشند مهمترین رودهای آن بشمار می‌آیند. آب و هوای این شهرستان در ارتفاعات بالا سرد و در دره‌ها و دشتها معتدل مایل به سرد تا معتدل است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.

۲- شهر، مرکز شهرستان بافت، استان کرمان. ۸۷۶ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۲۷ کیلومتر جنوب غربی کرمان. ارتفاع ۲۲۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بافت. سر راه بردسیر و سیرجان به جیرفت. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۳۶ °۵۶ طول شرقی و ″۱۵ ′۱۴ °۲۹ عرض شمالی.

بافتان Bāftān

ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۵۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

بافتان Bāftān

ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۷ درجه، ۱۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه ایرانشهر به چابهار. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری راسک.

بافران Bāfrān

ده، مرکز دهستان بافران، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۱۱۹ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه نائین به اردکان.

بافق Bāfq

کوهستانی به درازای حدود ۷۰ کیلومتر و عرض بین ۷ تا ۳۰ کیلومتر در شهرستان بافق، استان یزد. بلندترین قلّهٔ آن بنام بکو، ۲۵۸۷ متر ارتفاع دارد.

بافق Bāfq
۱- شهرستانی در خاور استان یزد، مرکب از بخشهای مرکزی و بهاباد و مشتمل بر دهستانهای سبزدشت، مبارکه، آسفیج و بنستان و به مرکزیت شهر بافق.
شهرستان بافق از شمال غربی به شهرستان اردکان، از شمال خاوری به شهرستان طبس (استان خراسان)، از خاور و جنوب به شهرستانهای زرند و شهربابک (استان کرمان) و از غرب به شهرستان مهریز محدود است. کوههای بدبختکوه (۲۲۴۹ متر) بافق (۲۲۰۲ متر) و کمربوبک (۲۳۷۰ متر) آن را از سوی غرب از شهرستان مهریز جدا میکند و کوههای بنلخت و دوهله با ارتفاع ۳۰۰۲ متر و ۲۹۸۵ متر که در بخش بهاباد واقعند، بلندترین کوههای آن را تشکیل میدهند.
اراضی این شهرستان غالباً تپهماهور تا کوهستانی است که دامنههای آنها به دشتها و شورهزارهای متعدد کویر مرکزی ایران ختم میگردد. غیر از روستاهائی که در کوهستان جنوب غربی بهاباد واقعند و از آب و هوای نسبتاً معتدلی برخوردارند، سایر جاهای این شهرستان جزء خشکترین نواحی کشور محسوب میشوند و از مناطق گرم بشمار میآیند. رودخانهٔ قابل توجهی در این شهرستان به چشم نمیخورد و تنها عارضهٔ آبی مهم آن کویر درانجیر و رودخانهای است بنام رودشور که کویر مزبور را از جنوب به شمال طی میکند.
۲- شهر، مرکز شهرستان بافق، استان یزد. ۵۹۹ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۰۳ کیلومتر خاور جنوبی یزد. ارتفاع ۹۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوب خاوری کویردرانجیر. کنار خط آهن یزد به کرمان و یزد به بندرعباس. موقعیت جغرافیائی ۴۵" ۲۳' ۵۵° طول شرقی و ۰۰" ۳۶' ۳۱° عرض شمالی.

باقالا Bāqālā
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۸۷ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمهخشک. دامنهٔ شمالی کوه شیرهغره.

باقرآباد Bāqer ābād
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۶۷ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

باقرآباد Bāqer ābād
ده، بخش کهریزک، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۰۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه شهر ری به قم. ۴ کیلومتر شمال خاوری کهریزک.

باقرآباد Bāqer ābād
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۵۱ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. گرم، خشک. سه راهی قم به تهران و قم به ساوه.

باقرآباد Bāqer ābād
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۹۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر شمال غربی گازران.

باقرآباد Bāqer ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۵۴ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری قمرود.

باقرآباد Bāqer ābād
ده، مرکز دهستان باقرآباد، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۹۰ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه دلیجان به محلات. ۳ کیلومتر شمال خاوری نیمور.

باقرآباد Bāqer ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۲ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۷ متر. گرم، خشک. ۱۴ کیلومتر شمال غربی زواره.

باقرآباد Bāqer ābād
ده، بخش قلقل رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۵۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمهخشک. دامنهٔ شمالی کوه درّهدراز. سر راه تویسرکان به کنگاور.

باقرآباد Bāqer ābād
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۶۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمهمرطوب. دامنهٔ خاوری کوهستان پررو. ۸ کیلومتر شمال بیستون.

باقرآباد Bāqer ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۳۴۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ خاوری کویر درانجیر.

باقرآباد Bāqer ābād
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولتآباد ۴۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستان. سر راه دیزلو به اصفهان. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری کمشچه.

باقرآباد Bāqer ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۰۲ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به کرمان. ۶ کیلومتر شمال خاوری کبوترخان.

باقرآباد **Bāqer ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۱۳ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت شنزار.

باقرآباد **Bāqer ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۲/۵ کیلومتر شمال خاوری سورمق.

باقرآباد **Bāqer ābād**
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۸ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع ۵۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر خاور شمالی محمّدآباد ریگان.

باقرآباد **Bāqer ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۴ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی حسن لنگی.

باقرآباد باقروف **Bāqer ābād-e Bāqerof**
← باقرآباد، ده، شهرستان ری.

باقرآباد بالا **Bāqer ābād-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب. استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۹۷ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. روستای باقرآباد پائین در ۴ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۴۶۰ متری قرار دارد.

باقرآباد، گردنه **Bāqer ābād**
گردنه‌ای به بلندی ۱۷۵۰ متر در شهرستان تویسرکان، استان همدان. سر راه تویسرکان به کنگاور. ۱۹ کیلومتر غرب تویسرکان. این گردنه شهرستانهای تویسرکان و کنگاور و یا به عبارت دیگر استانهای همدان و کرمانشاه را از هم جدا میکند.

باقران **Bāqarān**
کوهستانی به درازای ۱۰۰ کیلومتر و عرض حدود ۱۳ کیلومتر در شهرستان بیرجند، استان خراسان. بلندترین قلّهٔ آن ۲۵۹۵ متر ارتفاع دارد.

باقر تنگه **Bāqer tangeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۹۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابلسر به بهنمیر و کیاکلا.

باقرلو **Bāqerlu**
ده، دهستان اجارود، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۶۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار بالهارود.

باقریه **Bāqeriyeh**
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه بم به ایرانشهر. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی فهرج.

باقل‌آباد **Bāqel ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سنندج به دیواندره.

باقلاکش **Bāqelākeš**
ده، بخش مرکزی شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۳۲۴ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت.

باقلهٔ بالا **Bāqeleh-ye bālā**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۶۶ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب سامله. روستای باقلهٔ پائین در ۴ کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متری قرار دارد.

باقی‌آباد **Bāqi ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۱۸۴ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال تزرجان.

باک **Bāk**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۹ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گرم. دامنهٔ کوهستان دنا سر راه یاسوج به بروجن و سمیرم.

باکلان **Bākelān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۸۴ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر خاور شمالی بلورد. سرچشمهٔ رودخانهٔ قریان.

باکلور **Bāklur**
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۵۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

باکن **Bākon**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۰ درجه، ۱۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر.

معتدل، خشک. کوهستانی. کنار خط آهن بندرعباس به سیرجان. ۳۳ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

باگاب Bāgāb
ده، بخش اروندکنار، شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۵۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار اروندرود. ۳ کیلومتر جنوب غربی خسروآباد.

باگردان Bāgerdān
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۲۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمال خاوری کوه روته.

بالابان Bālābān
ده، دهستان الند، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۷۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه کانی‌زیارت.

بالابان Bālābān
ده، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۱۰۸ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل، خشک.

بالابلند Bālāboland
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۰۸ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر شمال غربی گنگان.

بالابند Bālā band
ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۱۵۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

بالابیشه‌سر Bālā bišeh sar
← پائین‌بیشه‌سر، ده، شهرستان بابل.

بالاجادّه Bālā jāddeh
ده، بخش مرکزی شهرستان کردکوی، استان مازندران. کردکوی ۱۲۰ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. نیمه‌جنگلی

بالاجو Bālāju
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۹۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی برزول.

بالاحوض Bālā hōz
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۹ درجه، ۱۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه کویری شهداد به بیرجند.

بالاخان حاجی Bālāxān hāji
ده، بخش مرکزی شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۱۱۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. به آن حاجی بلخان هم می‌گویند.

بالاد Bālād
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۶۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار راه چابهار به ایرانشهر. ۵ کیلومتر شمال خاوری کمبل سلیمان.

بالادشته Bālā dašteh
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۸۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی چنار.

بالاده Bālādeh
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۳۱ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه قلعه‌شاه‌دژ. نیمه‌جنگلی.

بالاده Bālā deh
ده، مرکز بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۴۳ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار راه کازرون به جره و فراشبند.

بالاده Bālādeh
ده، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۴۷ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر خاور جنوبی بیرم.

بالارود Bālā rud
رودخانه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. طول ۱۰۰ کیلومتر. از ارتفاعات ۵۸ کیلومتری جنوب خرم‌آباد سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب غربی روان می‌شود. از غرب شهر اندیمشک می‌گذرد و در ۱۳ کیلومتری غرب جنوبی دزفول به رودخانهٔ دز می‌ریزد.

بالارود Bālārud
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بالارود و کنار خط آهن اندیمشک به دورود. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی حسینیه.

بالارووشت Bālā roveš̌t
← رووشت بزرگ، ده، شهرستان بناب.

بالازرد Bālā zard
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۸۸ درجه، ۱۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۵ کیلومتر غرب جنوبی ده‌سلم.

بالازین بالا Bālāzin-e bālā
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۱۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر شمال خاوری روانسر. روستای بالازین پائین در یک کیلومتری جنوب این روستا در ارتفاع ۱۴۰۰ متری قرار دارد.

بالاسرست Bālāserest
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۹۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به کوهپاسرا.

بالاشاه Bālā šāh
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۱۵ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور جنوبی مشکان.

بالاشهر Bālāšahr
← شهر خفر، شهر، شهرستان جهرم.

بالاشهر Bālāšahr
ده، مرکز دهستان جفین شمالی، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۸۲ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ رودان.

بالا شهرو Bālā šahru
← شهرو، ده، شهرستان بندرعبّاس.

بالاکروا Bālā karvā
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر صفر درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

بالاگریوه Bālāgeriveh
← لُر. طوایف ایرانی که اکثراً در بخش ملاوی شهرستان خرم‌آباد بسر می‌برند.

بالاگنج‌افروز Bālā ganj afruz
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۷۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. محل تلاقی سجّادرود و رودخانهٔ بابل.

بالامحلّهٔ خرشک Bālāmahalleh-ye Xerešk
ده، بخش رحمت‌آباد و بلوکات، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۴۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار خرشک‌رود. جنگلی.

بالامحلّهٔ سنگرچین Bālā mahalleh-ye Sangarcin
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر انزلی، استان گیلان. بندر انزلی ۲۸۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه کپورچال به آبکنار.

بالان Bālān?
← بلان، ده، شهرستان نائین.

بالان Bālān
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۴۸ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی مولان.

بالانج Bālānej
ده، مرکز دهستان باراندوزچای جنوبی، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۵۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل نیمه‌خشک. کنار باراندوزچای. سر راه ارومیه به نقده و اشنویه.

بالاندر Bālāndar
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۱۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی هرسین.

بالبن Bālban ?
ده، بخش مرکزی شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۱۷۳ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه ایلام به درّه‌شهر.

بال‌چاه Bālcāh
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۳۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر شمال خاوری بمپور.

بالرود Bālrud
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۳ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گرم. جنگلی.

بالستان Bālestān
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۴۸ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه اجاق. ۳ کیلومتری ساحل جنوب غربی دریاچهٔ ارومیه. جنوبی‌ترین روستای شهرستان ارومیه.

بالسین **Bālesin**
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۳۸ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اشلق‌چای. دامنهٔ جنوبی کوههای بزقوش.

بالش‌آباد **Bāleš ābād**
ده، مرکز دهستان کراب، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۲۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب شرقی کوه می‌مستان. به آن بلاش‌آباد هم می‌گویند.

بالشتی **Bālešti**
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۶ درجه، ۱۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر خاور جنوبی چاه اسحاق.

بالقلو **Bāleqlu**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۷ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر جنوب غربی غرق‌آباد. دامنهٔ شمالی کوه توفنده.

بالقلوچای **Bāleqlu cāy**
رودخانه، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. طول ۹۰ کیلومتر. از دامنهٔ شمالی کوه بزقوش داغ، ۴۷ کیلومتری جنوب باختری اردبیل سرچشمه می‌گیرد و بسوی خاور روان می‌شود. از شهر اردبیل می‌گذرد و در ۱۳ کیلومتری شمال شهر مزبور به رودخانهٔ قره‌سو می‌ریزد.

باللوجه میرک **Bāllujeh-ye Mirak**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۹۸ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سبلان.

بالنجان **Bālenjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۸۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود دز.

بالنکا **Bālenkā**
ده، بخش رحیم‌آباد، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۷۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کنار پل‌رود.

بالنگستان **Bālangestān**
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۰۵ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. کنار راه ساحلی دیّر به بوشهر. ۲۷ کیلومتر شمال غربی بردخون.

بالنگستان **Bālangestān**
ده، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۶۸ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه فداغ به ارد. ۸ کیلومتر شمال خاوری فداغ.

بالوانهٔ خالدی **Bālvāneh-ye Xāledi**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۶۳ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه نوربسر. ۹ کیلومتر جنوب غربی روستای کانی گنجی.

بالوانهٔ معتمدی **Bālvāneh-ye Mo'tamedi**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۶۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه کمرزرد. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی روستای کانی‌گنجی.

بالو **Bālov**
ده، دهستان نازلو، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۳۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. غرب راه ارومیه به سلماس.

بالهارود **Bālhā rud**
رودخانه، شهرستان مغان، استان اردبیل. طول ۷۵ کیلومتر. از دامنه‌های شمالی کوه میرو، ۱۳ کیلومتری خاور جنوبی گرمی سرچشمه می‌گیرد و رو به شمال روان می‌شود و بخشی از مرز ایران و جمهوری آذربایجان را تشکیل می‌دهد. در بیله‌سوار از مرز ایران و جمهوری آذربایجان خارج می‌گردد. این رودخانه به دلیل دارا بودن موقعیت مرزی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

بالیک **Bālik**
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۳۱ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر شمال خاوری روستای نژمار.

بام **Bām**
ده، مرکز دهستان بام، بخش بام وصفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۱۶ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار آب خرق. سر راه دولت‌آباد به قوچان.

بام **Bām**
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۵۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. به آن پشت بام هم می‌گویند.

بامدژ **Bāmdež**
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز صفردرجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ دز و کنار خط آهن اهواز به اندیمشک.

بامرز **Bāmarz**
← بهارمرز، ده، شهرستان بیرجند.

بامری **Bāmeri**
طایفه‌ای از طوایف بلوچ.
← بلوچ.

بامستان **Bāmestān**
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۵۲ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۲ کیلومتر غرب ده‌تل.

بامسر بالا **Bāmsar-e bālā**
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۲۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی هندودر. روستای بامسر پائین در ۲/۵ کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۶۸۰ متری قرار دارد.

بامکان **Bāmekān**
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۶۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب شمالی خضرآباد.

بامنیر **Bāmonir**
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۵۲ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال کاکی و ۴ کیلومتر شمال خاوری بادوله.

بان‌بید **Bānbid**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۳۲ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۷ کیلومتر شمال خاوری زاوله.

بان‌بیل **Bānbil**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۳۲ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۷ کیلومتر شمال خاوری زاوله.

بان‌حاجی **Bānhāji**
ده، بخش چوار، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۰۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۵ کیلومتر شمال غربی چوار. در حدود یک کیلومتری جنوب غربی این روستا امامزاده‌ای بنام حاجی بختیار وجود دارد.

باندریشان **Bāndarišān ?**
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه صالح‌آباد به ایلام. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری صالح‌آباد. درهٔ شمالی کوه بانسر.

باندوزه **Bānduzeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۶۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چوار.

بانروشان **Bānrušān ?**
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه صالح‌آباد به ایلام. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری صالح‌آباد.

بانریوند **Bānrivand**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۴۲ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سبزعمو. کنار رودخانهٔ گشانی. ۹ کیلومتر جنوب خاوری سراب فیروزآباد.

بان‌زرده **Bān zardeh**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۰۹ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه گلبان. ۳۷ کیلومتر شمال غربی کرند.

بانُسُنت **Bānesont**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۱ کیلومتر شمال غربی کنارک.

بانسولهٔ شیرزاد **Bānsuleh-ye Širzād**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۴۱ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زیمکان. ۹ کیلومتر خاور شمالی زاوله.

بانسولهٔ کلبعلی **Bānsuleh-ye Kalb'ali**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۳۹ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۷ کیلومتر خاور شمالی زاوله.

بانسولهٔ ویسی **Bānsuleh-ye Veysi**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آبا ۳۴۱ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زیمکان. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری زاوله.

بانش **Bāneš**
ده، مرکز دهستان بانش، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۱۳ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر جنوب سد درودزن.

بانشیروان **Bānširvān**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۳۹ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زیمکان.

بانقلان **Bāneqalān ?**
← بانه‌کلان، ده، شهرستان ایلام.

بانور **Bānur**
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بنت به چاه علی. ۲۲ کیلومتر خاور جنوبی بنت.

بان‌ویزه **Bānvizeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۶۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چوار.

بانه **Bāneh**
۱- شهرستانی در غرب استان کردستان، مرکب از بخشهای مرکزی، نمشیر، آلوت و ننور و مشتمل بر دهستانهای شوی، نمه‌شیر، کانی‌سور، پشت‌آربابا و بوئین و به مرکزیت شهر بانه. شهرستان بانه از شمال به استان آذربایجان غربی، از شمال خاوری و خاور به شهرستان سقز، از جنوب و جنوب غربی به کشور عراق و از غرب به شهرستان سردشت استان آذربایجان غربی محدود است. سرزمینی است کوهستانی که کوه برانان با ارتفاع ۲۶۱۰ متر، بلندترین کوه آن را تشکیل می‌دهد. رودخانهٔ زاب کوچک در غرب آن جریان دارد و آن را از شهرستان سردشت جدا می‌سازد. ریزابه‌های این رودخانه چون چم‌گوویل، رودخانهٔ چومان ، چم‌سرداب، چم‌سارتکه، رودخانهٔ شوی و چم‌بردەرش آن را مشروب می‌سازند.
بیشتر اراضی این شهرستان به ویژه در ارتفاعات از جنگل پوشیده شده و از نظر آب و هوا جزو مناطق معتدل تا معتدل مایل به سرد و نیمه‌مرطوب بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان بانه، استان کردستان. ۴۸۸ کیلومتر غرب تهران و ۱۲۴ کیلومتر شمال غربی سنندج. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه سردشت به سقز و مریوان. نیمه‌جنگلی. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۵۳ °۴۵ طول خاوری و ″۳۰ ′۵۹ °۳۵ عرض شمالی.

بانه‌زرّین **Bāneh zarrin**
ده، بخش ثلاث باباجانی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۸ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

بانه‌زیر **Bāneh zir**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۱۱۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

بانه کلان **Bāneh kalān**
یا بانقلان. ده، بخش مرکزی شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۴۷ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گرآئو.

بانی **Bāni**
ده، دهستان برادوست، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۸۴ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

بانیان **Bāniyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۳۳ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ شمال خاوری شهر فسا.

بانی سیّد بالا **Bāni seyyed bālā**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۶۶ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای بانی‌سیّد پائین در ۶ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متری قرار دارد.

باوج **Bāvaj**
ده، مرکز دهستان ابوالفارس، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۱۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه باغملک به کت. دامنهٔ غربی کوه قلعهٔ نجف.

باورد **Bāverd**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندرلنگه به لار. حاشیهٔ خاوری شوره‌زار مهرگان. ۵ کیلومتر غرب گزیر.

باورد Bāvard
← ابیورد. شهر قدیم، شمال خراسان.

باوردان Bāverdān
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۵ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری بندرچارک.

باورز Bāvarez
← باباریز، ده، شهرستان سنندج.

باوریان Bāvariyān
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۳۵۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال غربی جووکان.

باوریدان Bāvaridān
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۵ کیلومتر شمال غربی کنارک. سر راه چابهار به کهیر.

باوکی Bāvoki
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۳۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه باجگیران.

باوله Bāvaleh
ده، مرکز دهستان باوله، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۴۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار گاورود. سر راه سنقر به خسروآباد و داش‌بلاغ.

باوی Bāvi
← بابوئی، ایلات کهگیلویه.

باوی Bāvi
← عشایرعرب خوزستان که در ناحیهٔ شادگان و کارون بسر می‌برند.

باویسی Bāvisi
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۰ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کنار آب هواسان. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی ازگله. ۱/۵ کیلومتری مرز ایران و عراق.

باوینه Bāvineh
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۸۷ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه ملاوی به ماهیدشت. دامنهٔ شمالی کوه شیره‌غزّه

باهو Bāhu
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۶۰ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر خاور پلان.

باهوکلات Bāhukalāt
رودخانه، شهرستانهای ایرانشهر و چابهار، استان سیستان و بلوچستان. طول ۳۱۳ کیلومتر. مسیر کلی، جنوب خاوری. از کوه پیرآباد، ۴۷ کیلومتری جنوب خاوری ایرانشهر سرچشمه می‌گیرد و بنام رودخانهٔ سرباز از دهستان سرباز می‌گذرد و به دهستان راسک وارد می‌گردد و بسوی دهستان پیشین جریان می‌یابد و پس از گذشتن از سدّ پیشین به دهستان باهوکلات وارد می‌گردد و بنام رودخانهٔ باهوکلات بسوی جنوب روان می‌گردد و در ۹۰ کیلومتری خاور چابهار به خلیج گواتر از دریای عمان می‌ریزد.

باهوکلات Bāhukalāt
ده، مرکز دهستان باهوکلات، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۵۸ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه چابهار به ایرانشهر. کنار رودخانهٔ باهوکلات.

بای‌تمر Bāytamr
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۱۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌تلوار. سر راه روستای جعفر به تازه‌آبادگاومیشان.

بایجیک Bāyjik
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۸۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گدار.

بایرام Bāyrām
ده، بخش اسکو، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۳۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

بایرام‌سلطان Bāyrām soltān
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۲۲ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر شمال غربی بزمیرآباد.

بایرام‌کندی Bāyrām kandi
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان

شرقی. هشترود ۱۵۸ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

بایزید **Bāyazid**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۳۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱ کیلومتر جنوب تونل ضحاک.

بایقوت **Bāyqut**
ده، مرکز دهستان گاودول غربی، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۸۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب شمالی ملکان.

بایگ **Bāyg**
۱- یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. مشتمل بر دهستان بایگ و به مرکزیت روستای بایگ.
۲- ده، مرکز بخش بایگ و مرکز دهستان بایگ، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۰۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال بایگ، درّهٔ جنوبی کوه تیغ پائین.

بایگان **Bāygān**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۸۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه فیروزآباد به فراشبند. ۷ کیلومتر غرب شمالی احمدآباد.

بایمرغ **Bāymorq**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۲۸ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب زهان.

باینچقلو **Bāyencqolu**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر خاور شمالی حسین‌آباد.

باینچوب **Bāi’ncub**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

بایندر **Bāyandor**
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۵۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه زولابه. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی حمیل.

بایندُر **Bāyandor**
← کوکلان. یکی از طوایف ترکمن.

باینگان **Bāyengān**
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. مشتمل بر دهستانهای ماکوان و کلاشی و به مرکزیت شهر باینگان.
۲- شهر، مرکز بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۳۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌مره‌خل. سر راه شمشیر به دودان و مرّه‌خل.

باینوج **Bāyenuj**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۷ درجه، ۱۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲۵ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

باینوج **Bāynuj**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۸۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت ۷ کیلومتر جنوب خاوری شهنان.

ببری **Babri**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۶۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک

بتانه **Batāneh ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۲۷۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندر دیّر به بردخون.

بُتلیه **Botliyeh**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۰۵ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی رامشیر.

بتوند **Batvand**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۲۹۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه شوشتر به مسجد سلیمان. امامزاده‌ای بنام سبزپوش دارد

بُته‌علم **Boteh alam**
ده و معدن آهن، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۳۸ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۹ کیلومتر شمال خاوری انارک.

بجدن **Bojdan**
← بوجدان، ده، شهرستان سبزوار.

بجستان **Bajestān**
۱- بخشی در شهرستان گناباد، مشتمل بر دهستانهای بجستان، جزین و یونسی به مرکزیت شهر بجستان.
۲- شهر، مرکز بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۹۲ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه فردوس به کاشمر و فیض‌آباد.

بجگان **Bajgān**
ده، مرکز دهستان بجگان، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۱۲ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر شمال غربی منوجان.

بجنگرد **Bejengerd**
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۹۷ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر غرب جنوبی باخرز.

بجنورد **Bojnurd**
۱- شهرستانی در استان خراسان مرکب از بخشهای مرکزی، جاجرم، رازوجرگلان ، مانه و سملقان به مرکزیت شهر بجنورد. شهرستان بجنورد از شمال به جمهوری ترکمنستان، از خاور به شهرستانهای قوچان و شیروان، از جنوب خاوری به شهرستانهای اسفراین و سبزوار، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان شاهرود و از غرب به شهرستان مینودشت (استان‌مازندران) محدود است.
شهرستان بجنورد کوهستانی است و رود اترک از آن می‌گذرد. مهمترین کوههای آن الله‌داغ (الاداغ)، کورخود، بزداغ (بوزداغ) و سالوک (سلوک) است. آب و هوای آن معتدل مایل به گرم و نیمه‌خشک است. محصولاتش میوه و فرآورده‌های دامی است.
۲- شهر، مرکز شهرستان بجنورد، استان خراسان. ۵۷۴ کیلومتر خاور شمالی تهران و ۲۳۸ کیلومتر غرب شمالی مشهد. ارتفاع ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۱۹ °۵۷ طول خاوری و ″۰۰ ′۲۸ °۳۷ عرض شمالی سر راه تهران، گرگان به مشهد. کنار یکی از ریزابه‌های رود اترک. شهر بجنورد در دشت نسبتاً همواری میان کوههای قره‌بلاغ (در شمال)، آلاداغ (جنوب غربی) و کوه سفیدبوداغ (در جنوب) واقع است.
تاریخچه - اگرچه پاره‌ای مدارک، بجنورد را شهری کهن می‌دانند و نام آن را تحریف‌شدهٔ بیژن گرد بشمار می‌آورند، ولی قبل از دورهٔ صفوی که شاه عباس کبیر کردهای شادلو را در این شهر سکنی داد، اطلاعی از شهر در دست نیست.

بچّه‌درّه **Bacceh darreh ?**
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۱۴ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود چاندیر. ۱۰ کیلومتری مرز ایران و ترکمنستان.

بحر زره‌وار **Bahr-e Zerevār**
← زریوار، دریاچه.

بحر فارس **Bahr-e Fārs**
نام خلیج فارس در مآخذ اسلامی.

بحرین **Bahreyn**
← برین، ده، شهرستان بردسیر.

بحریه **Bahriyeh**
ده، بخش امیدیه، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۸۱ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری امیدیه.

بحل **Bahal**
← بهل، ده، شهرستان بندرجاسک

بُحیر **Boheyr**
← بوهر، ده، شهرستان شوشتر

بخ **Bax**
ده، مرکز دهستان کاریزات، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۱۸۹ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مهریز به دهشیر. ۲۱ کیلومتر جنوب نیر.

بختگان، دریاچه **Baxtegān**
دریاچهٔ فصلی به مساحت ۷۵۰ کیلومترمربع در استان فارس. ۸۵ کیلومتر خاور شیراز و ۱۴ کیلومتر شمال استهبان و ۲۰ کیلومتر غرب شمالی نی‌ریز. درازای این دریاچه که از نظر وسعت دومین دریاچه بعد از ارومیه محسوب می‌گردد ۷۷ کیلومتر و ارتفاع سطح آب آن ۱۵۵۸ متر است. رودخانهٔ کر از غرب به این دریاچه وارد می‌شود. در بارندگیهای فوق‌العاده، این دریاچه از انتهای شمال غربی خود به دریاچهٔ تشک متصل می‌گردد و روی هم دریاچهٔ پهناوری را تشکیل می‌دهند. آب این دریاچه بسیار شور است و در فصل تابستان غالباً پارچه‌های نمک در روی آن شناور می‌گردد. به آن دریاچهٔ نی‌ریز هم می‌گویند.

بختیار **Baxtiyār**
ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۳ کیلومتر شمال خاوری ریوش. دامنهٔ جنوبی کوه اوریا.

بختیاران **Baxtiyārān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی

۲۱۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب رهال.

بختیارو Baxtiyāru
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۲۲ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب بناروئیه و ۲۰ کیلومتر جنوب جویم.

بختیاروند Baxtiyārvand
← هفت‌لنگ. طوایف بختیاری.

بختیاری Baxtiyāri
رودخانه، شهرستانهای الیگودرز و دزفول، استانهای لرستان و خوزستان. طول ۳۰ کیلومتر.
از تلاقی آب زالکی و رودخانهٔ سرکول، ۸۳ کیلومتری جنوب غربی الیگودرز پدید می‌آید و بسوی باختر شمالی روان می‌شود. در خاور ایستگاه راه‌آهن تنگ پنج به رودخانهٔ دز می‌ریزد.

بختیاری Baxtiyāri
مجموع طوایف و ایلاتی که در کوهستانهای واقع میان چهارمحال، فارس، خوزستان و لرستان زندگی می‌کنند و به دو شعبهٔ هفت لنگ و چهارلنگ تقسیم می‌شوند. شعبهٔ هفت‌لنگ دارای ۵۵ تیره و شعبهٔ چهارلنگ از ۲۴ تیره متشکل است. طوایف بختیاری عنوان لر بزرگ دارند و به احتمالی به سرزمین باکتریان منسوبند و شعبه‌ای از کرد به شمار می‌آیند.

بُخسانی Boxsāni
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۱۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۰ کیلومتر غرب شمالی سنگان.

بُخسانی Boxsāni
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۹۲ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۱۰ متر. معتدل مایل به گرم،خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری بی‌آس‌آباد.

بخش Baxš
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۴۲ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷/۵ کیلومتر غرب شمالی محمّدآباد. سر راه زابل به کوه خواجه.

بخش‌آباد Baxš ābād
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۰۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه چوبین. درّهٔ نالش‌گرون. کنار راه فارسان به چلگرد.

بخشان Baxšān
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۳۰۵ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. حومهٔ شمال غربی شهر سراوان. سر راه سراوان به خاش.

بخشایش Baxšāyeš
ده، مرکز دهستان مهرانرود شمالی، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۲۹ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اوجانچای و تلخه‌رود.

بخشی‌وندبرآفتاب Baxšivand-e Barāftāb
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۲۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چمشک. ۱۳ کیلومتر غرب چمشک.

بخوان Bexān ?
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس صفر درجه، ۸۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب فارغان.

بداف Badāf
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۲۶ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب جنوبی مهرآباد و ۱۳ کیلومتر جنوب ابرکوه.

بدرآباد Badr ābād
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۰۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه روانسر به بیاشوش و پاوه. ۷ کیلومتر شمال غربی روانسر.

بدرآباد Badr ābād
ده، مرکز دهستان کرگاه، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۲۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

بدرآباد بالا Badr ābād-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۳۱۶ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه مرطوب. روستای بدرآباد پائین در یک کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۰۷۰ متری قرار دارد. امامزاده‌ای بنام قاسم دارد.

بدراق‌لوری Bedrāq luri ?
ده، بخش مرکزی، شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد

۳۵۰ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه علی‌آباد به ایمر.

Badrānlu **بدرانلو**
ده، مرکز دهستان بدرانلو، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۸۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه بجنورد به مینودشت.

Badrānlu **بدرانلو، گردنه**
گردنه‌ای به بلندی ۱۱۰۰ متر در شهرستان بجنورد، استان خراسان. سر راه بجنورد به گردگان. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی بجنورد.

Badrāni **بدرانی**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۳۴۴ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر جنوب جفار پائین.

Badrāni ? **بدرانی**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۳۲ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴ متر. خیلی گرم و مرطوب، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی هندیجان.

Badrbek-e bālā **بدربک بالا**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۲۹ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری پل دختر. روستای بدربک پائین در ۱/۵ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۸۵۰ متری قرار دارد.

Badrgerd **بدرگرد**
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۳۳ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ راوند. ۳ کیلومتر غرب شمالی حمیل.

Badreh **بدره**
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام، مشتمل بر دهستانهای هندمینی و دوستان و به مرکزیت شهر بدره.
۲- شهر، مرکز بخش بدره، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۲۹۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کبیرکوه. سر راه درّه‌شهر به ایلام. به آن آبهر بالا هم می‌گویند.

Badreh'i **بدره‌ای**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۹۴ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. حومهٔ خاوری شهر اسلام‌آباد.

Bedašt **بدشت**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۹۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

Bedkār **بدکار**
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۴۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی سیلوانه.

Badalān ? **بدلان**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۷۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، کوهستانی. ۱۱ کیلومتر غرب فیرورق.

Badlu **بدلو**
ده، بخش مرکزی، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۱۴ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل نیمه‌خشک.

Badali **بدلی**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۱۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۹۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر جنوب غربی دودانگهٔ بزرگ.

Bodeng **بُدنگ**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۲۳ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جگین. ۴۵ کیلومتر شمال غربی جگین.

Bodur **بُدور**
ده، بخش رونیز، شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۲۸۶ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری خرمن‌کوه. ۹ کیلومتر غرب شمالی رونیز بالا.

Baduk **بدوک**
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۹۹ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۶۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب مکسان.

Beduk **بدوک**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۵۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جلاّبی. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی قلعه‌قاضی.

بدوهی **Baduhi ?**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۸۱ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری نصرت‌آباد.

بده **Bedeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۳۵ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه اهرم به فراشبند. ۷ کیلومتر جنوب خاوری بوشگان.

بدیل **Badil**
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۶ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر جنوب خاوری گتوند.

برآباد **Bar ābād**
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۴۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. دشت.

برآباد **Bar ābād**
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۵۱ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳ کیلومتر شمال غربی سنگان.

برآفتاب **Barāftāb**
کوه، شهرستان اقلید، استان فارس. ۴۳ کیلومتر جنوب اقلید. ارتفاع ۳۵۱۴ متر

برآفتاب **Barāftāb**
ده، بخش رر و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۶۸ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار گهررود. درهٔ غربی کوه پریز. کوهستان زاگرس.

برآفتاب **Barāftāb**
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۵۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درهٔ غربی کوه قلعه هجیر. سر راه بیستون به سنقر. کنار رودخانهٔ دینور. ۸ کیلومتر جنوب غربی میان‌راهان.

برآفتاب **Barāftāb**
ده، بخش بدره، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۰۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه راوندی. ۹ کیلومتر خاور جنوبی بدره.

برآفتاب **Barāftāb**
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۸۵ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه کولی‌وازچنار.

برآفتاب **Barāftāb**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رود بشار. ۴ کیلومتر جنوب خاوری دروهان.

برآفتاب **Barāftāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۳۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه یاسوج به سی‌سخت.

برآفتاب **Barāftāb**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۴ درجه، ۱۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۸ کیلومتر غرب جنوبی حاجی‌آباد.

برآفتاب تلخاب **Barāftāb-e Talxāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۵۰ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ غربی کوه روزرک.

برآفتاب چکریز **Barāftāb-e Cakriz**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۴۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه چکریز. کنار راه خرم‌آباد به الشتر و نورآباد.

برآفتاب سیّدمحمّد **Barāftāb-e Seyyed mohammad**
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۱۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه کره‌شوراب.

برآفتاب شیخ محمودی **Barāftāb-e Šeyx mahmudi**
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۰۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۴ کیلومتر غرب شمالی زیررود.

برآفتاب لرینی **Barāftāb-e Larini**
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۳۸ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۶ کیلومتر غرب شمالی لومار.

برآفتاب مله‌ماران Barāftāb-e Melehmārān
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۳۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتر خاور جنوبی سرتنگ مله‌ماران.

برآفتاب مونگنان Barāftāb-e Monganān
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۳۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال غربی درّه‌تو.

برآفتاب میلاس Barāftāb-e Milās
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۴۵ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار راه لردگان به سردشت.

برار Barār
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۲۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار براررود. پنج کیلومتر جنوب غربی مرزن‌آباد. کوهستان البرز.

برازان Berāzān
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۰۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتری شمال خاوری زیوه.

بُرازجان Borāzjān
ده، بخش سرچهان، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۳ درجه، ۱۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اعظم. ۹ کیلومتر خاور توجردی.

برازجان Borāzjān
شهر، مرکز شهرستان دشتستان، استان بوشهر. ۷۱۸ کیلومتر جنوب تهران و ۴۸ کیلومتر شمال خاوری بوشهر. ارتفاع ۶۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه شیراز به بوشهر. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۱۲ °۵۱ طول شرقی و ″۰۰ ′۱۶ °۲۹ عرض شمالی. از بناهای قدیمی آن کاروانسرای مشیرالملک است.

بُرازق Borāzq
← بورازق، ده، شهرستان سبزوار.

برازین Barāzin
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۱۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر شمال خاوری ورزقان.

برازین Barāzin
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۳۳۷ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه هریس به مقصودلو. ۷ کیلومتر خاور مقصودلو. حومهٔ شمالی شهر هریس.

براغوش Barāquš
ده، دهستان آلان‌براغوش، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۹۹ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

براق Borāq
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۱۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۴ کیلومتر غرب شمالی کدکن.

براک Berāk
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۱۰۶ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری لطیفی.

براکئی Barāke'i
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندر جاسک ۸۸ درجه، ۱۰۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰/۵ کیلومتر خاور جنوبی سدیچ.

براکوه Barākuh
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۱۹ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری رشتخوار.

براکوه Barākuh
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای باخرز.

براگان Barāgān
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۵ درجه، ۲۰۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال شهر بیلر.

برالیکه Berālikeh
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۵۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه چکریز.

بران Barān
ده، دهستان مغان غربی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی

۳۰۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رود قره‌سو، سر راه اردبیل به پارس‌آباد.

بران Berān
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۲۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ کوه بلیس.

براندود Barāndud
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۵۵ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۷ کیلومتر شمال خاوری درخش.

برانی Barāni
ده، بخش میانکنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۶۲ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب جنوبی دوست محمّد.

براوند بالا Barāvand-e bālā
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۳۲ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. درّهٔ خاوری کوه آفتاب بسرز. ۲۶ کیلومتر شمال کرند. روستای براوند پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۵۸۰ متری قرار دارد.

برایجان Barāyjān
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۱۵ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سفیدار. ۲۸ کیلومتر غرب باب انار.

بربر Barbar
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۹ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی مأمونیه.

بربند، گردنه Barband
گردنه‌ای به بلندی ۱۹۰۰ متر در شهرستان نیشابور، استان خراسان. سر راه نیشابور به کاشمر. ۹/۵ کیلومتر جنوب خاوری عطائیه.

برج احمدی Borj-e Ahmadi
ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۲۲۴ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال خاوری خسروی.

برج اکرم Borj-e Akram
ده، مرکز دهستان برج اکرم، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۴ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی فهرج.

برج بالا Borj-e bālā
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۳۸ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار شورسو. سر راه هشترود به مراغه. روستای برج پائین در دو کیلومتری جنوب آن جای دارد.

برج سوخته Borj-e Suxteh
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۲۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال غربی دریس.

برج علیشیر Borj-e Ališir
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۴۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

برج قلعه Borj qal'eh
ده، بخش نوخندان، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۳۰۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ درونگر.

برجک Borjak
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۸۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی بردسکن.

برجک Borjak
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۳۳ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه فردوس به رباط چاه گنبد و دوهک.

بُرجک Borjak
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۰۳ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک.

برجک Borjak
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۶۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ میناب. ۱۲ کیلومتر شمال غربی جغین.

برجکان Borjekān
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۷۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰ متر. خلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ میناب. یک کیلومتر غرب روستای غلات.

Borjak-e bālā **برجک بالا**

ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۳ درجه، ۳۹کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک، سر راه تربت جام به صالح‌آباد. روستای برجک پائین در ۵ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۲۰۰ متری قرار دارد.

Borjekah **برجکه**

ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۱۷ درجه، ۳کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

Borj-e Mohammad **برج محمّد**

ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۹ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک.

Borj-e Mirgol **بُرج میرگُل**

ده، بخش میان‌کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۴۳ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸کیلومتر شمال مارگان.

Berjendeh **برجنده**

ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۳۰۸ درجه، ۱۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار آلش‌رود

Berju'i **برجوئی**

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۶۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه هزاردره. ۳/۵کیلومتر شمال آلونی.

Borj-e Yusef **برج یوسف**

ده، بخش میان کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۴۰ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه برج میرگل به قلعه‌نوی سلم.

Borj-e Yusefi **بُرج یوسفی**

ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۱۹۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴کیلومتر شمال غربی سردشت.

Borj-e Mo'āz **برج معاذ**

ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۰ درجه، ۵۵/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب فهرج.

Borxār va Meymeh **برخوار و میمه**

شهرستانی در مرکز و شمال غربی استان اصفهان، مرکب از بخش برخوار و میمه و مشتمل بر دهستانهای برخوار شرقی، برخوار غربی، زرگان و ونداده و به مرکزیت شهر شاهین‌شهر (مرکز این شهرستان قبلاً دولت‌آباد بوده است).

شهرستان برخوار و میمه از شمال به شهرستان کاشان، از شمال خاوری به شهرستان نطنز، از خاور به شهرستان اردستان، از جنوب خاوری به شهرستان اصفهان، از جنوب به شهرستان خمینی‌شهر، ا ز جنوب غربی به شهرستان نجف‌آباد، از غرب به شهرستان گلپایگان و از شمال غربی به استان مرکزی (شهرستانهای محلات و دلیجان) محدود است. رشته‌کوههای کرکس با ارتفاع بیش از ۳۰۰۰ متر در شمال و شمال خاوری آن قرار دارد و آن را از شهرستانهای کاشان و نطنز جدا می‌کند. علاوه بر کوههای مزبور، کوههای پراکندهٔ دیگری که ارتفاعشان بطور متوسط ۲۰۰۰ متر است در گوشه و کنار آن به چشم می‌خورد که کوه دهق با ارتفاعی برابر ۲۵۴۵ متر بلندترین آنها به شمار می‌رود. رودخانه‌های چندی که غالباً خشکرودهایی بیش نیستند و اکثراً از کوههای کرکس سرچشمه می‌گیرند، این شهرستان را مشروب می‌سازند که عمده‌ترین آنها رود جوشقان، رود سُه، رود محمودآباد و دستکن می‌باشند. آب و هوای شهرستان میمه معتدل و خشک است.

Barxordār **برخوردار**

ده، مرکز دهستان خاوهٔ جنوبی، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۰۳ درجه، ۲۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. سر راه نورآباد به دهریز و ملایر.

Bard **برد**

ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۲۰ درجه، ۷۷کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Bard **برد**

مجموعه‌ای از سه جزیرهٔ کوچک کلاً به مساحت ۱۸۱ هکتار در دریاچه ارومیه، ۱۴کیلومتری جنوب غربی بندر رحمانلو. جزیره‌های آذر و ناهید از دیگر جزایر این مجموعه که نام دیگر آنها چایرلی و دنه‌لی است، بوده و بلندترین نقطهٔ آنها ۱۳۹۳ متر ارتفاع دارد.

Bard āsiyāb **بردآسیاب**

ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۱۹۲ درجه، ۱۲کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه فریدونشهر به قلعه‌سرخ.

Bardallāh **بردالله**

ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۲ درجه، ۲۰کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی گتوند.

Bardān **بردان**

ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۱

درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی غریبه.

بردانار Bard-e Anār
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۹۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری گرّاب.

بردبل Bardbal
ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۲۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

بردپهن Bard pahn
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۸۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ا رتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه بردسپیان. ۲ کیلومتری مرز ایران و عراق.

بردج Bardej
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۸۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به خرامه.

بردخواران Bardxārān
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۲۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ شور.

بُردخون Bordxun
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان دیّر، استان بوشهر. مشتمل بر دهستانهای بردخون و کبکان و به مرکزیت روستای بردخون.
۲- ده، مرکز بخش بردخون و مرکز دهستان بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۲۹۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه دیّر به بوشهر.

بُردخون کهنه Bordxun-e Kohneh
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۲۹۵ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب غربی بردخون. سر راه دیّر به بردخون.

بردر Bardar ?
ده، بخش باجگیران، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۴۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب شمالی باجگیران. ۱/۵ کیلومتری مرز ایران و جمهوری ترکمنستان.

برداشه Bard-e Rāšeh
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۱ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۵ کیلومتر شمال غربی دیواندرّه.

بردرش Bard-e Raš
ده، بخش نمشیر، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۲۲ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ بردرش. جنگلی. پای گردنهٔ زردگل. دامنهٔ جنوبی کوه خسرو.

بردزار Bardzār
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب شمالی بالارود.

بردزرد Bardzard
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۳۰۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بشار. سر راه اردکان به یاسوج.

بردستان Bardestān
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۳ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. کنار رودخانهٔ بردستان. سر راه بندر دیّر به بندر کنگان و خورموج.

بردسکن Bardeskan
۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان کاشمر، مشتمل بر دهستانهای صحرا، کنار شهر و کوهپایه، به مرکزیت شهر بردسکن.
۲- شهر، مرکز بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه کاشمر به سبزوار و درونه.

برد سیّد احمد Bard-e Seyyed ahmad
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۸۳ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه دارتاوی. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری گرّاب.

بردسیر Bardsir
۱- شهرستانی در مرکز استان کرمان مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای قریت‌العرب (ده‌تازیان)، قلعه‌عسکر، کوه‌پنج، لاله‌زار، مشیز و نگار و به مرکزیت شهر بردسیر.
شهرستان بردسیر از شمال به شهرستانهای رفسنجان و کرمان، از شمال خاوری و خاور به شهرستان کرمان، از جنوب به

شهرستانهای جیرفت و بافت و از غرب به شهرستان سیرجان محدود است.
این شهرستان بین کوهستانهای مرتفع لاله‌زار و هزار در جنوب و کوهستان جوپار در شمال خاوری محدود است و یکی از بلندترین شهرستانهای ایران بشمار می‌آید. حداقل ارتفاع این شهرستان حدود ۲۰۰۰ متر و حداکثر آن در کوههائی چون لاله‌زار (۴۳۵۱ متر)، هزار (۴۴۶۵ متر)، جوپار (۴۱۳۵ متر)، یشم (۳۸۱۳ متر)، کل‌کوهی (۳۷۶۵ متر) و سنگ سیاه (۳۵۱۲متر) است. رودخانه‌هائی چون آب بخشا، کبوترخان، شیرینک، خربنده، مادون و چهاری که از کوهستان مرتفع لاله‌زار سرازیر می‌گردند، این شهرستان را مشروب می‌سازند. آب و هوای شهرستان بردسیر، سرد و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان بردسیر، استان کرمان. ۸۱۴ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۶۳ کیلومتر جنوب غربی کرمان. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه کرمان به سیرجان و کرمان به بافت. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۳۴ °۵۶ طول شرقی و ″۴۵ ′۵۵ °۲۹ عرض شمالی. نام پیشین آن قلعهٔ مشیز بوده است. بقعهٔ عظیمی متعلق به سدهٔ هفتم هجری قمری بنام مقبرهٔ سیّدمحمّد دارد که از نظر هنر معماری بسیار ارزنده است.

بردشاه — **Bard šāh**
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۶۹ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ساحل جنوبی دریاچهٔ سد زاینده‌رود (سدشاه‌عباس). ۱۱ کیلومتر شمال خاوری اورگان.

بردشمشیر — **Bard šamšir**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۵۱ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. محل تلاقی رودهای آب زرک و آب الکن. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

بردشیر — **Bardšir**
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۰۳ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. داخل درّهٔ بردشیر. کوهستان زاگرس.

بردشیراز — **Bard-e Širāz**
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۰۰ درجه، ۱۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۶۷ کیلومتر جنوب خاوری ابرکوه و ۴۰ کیلومتر جنوب خاوری اسفندآباد.

بردعه — **Barda'a**
← برذعه. شهر در قفقاز.

بردک — **Bardak**
← سیاه‌تپّه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

بردکوه — **Bardkuh**
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۶ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور شمالی مصیری.

بردله — **Bardaleh**
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۹۳ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳ کیلومتر جنوب غربی سورن‌آباد.

بردمیل — **Bard-e Mil**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

بردمین — **Bardamin**
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۱۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

بردو — **Bardu**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۹۹ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه کاریز نو به کاریزون.

بُردوک — **Borduk**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۵۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک. سر راه گناباد به قاین. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی کاخک.

بردول — **Bardeval**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۷۷ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گاوی.

برده — **Bardeh**
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان هزارمسجد.

برده‌رش — **Bardeh raš**
کوه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ۳۶ کیلومتر غرب جنوبی ارومیه. ارتفاع ۳۶۰۸ متر. سرچشمهٔ نازلوچای. یکی از بلندترین کوههای آذربایجان غربی.

برده‌رشه — **Bardeh rašeh**
ده، بخش خاو و میرآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۳۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل

به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌هاله‌کوکان. درهٔ غربی کوه کانی‌کن. جنگلی.

Bardeh rašah — **برده‌رشه**
ده، مرکز دهستان خاو و میرآباد، بخش خاو و میرآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۳۱۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

Bardeh zard — **برده‌زرد**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۱۳۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Bardehkar — **برده کر**
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۰۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار آب پسیر. درهٔ شمالی کوه بُنه. ۱۰ کیلومتر شمال غربی ایستگاه راه‌آهن بیشه.

Bardeh kuyeh — **برده کویه**
ده، بخش مهر، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۳۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۷/۵ کیلومتر خاور مهر

Bardehmiš — **برده‌میش**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۷۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک سر راه مهاباد به بوکان. دامنهٔ شرقی کوه مرقاوا

Bardiyāl ? — **بردیال**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۸ درجه، ۱۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بنگرو. ۵ کیلومتر خاور رائین‌قلعه.

Bardiyān — **بردیان**
ده، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۸۰درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Bardiyān — **بردیان**
ده، بخش صومای برادوست، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۳۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال ممکان.

Bardin — **بردین**
مجموعه‌ای از دو جزیرهٔ کوچک در آبهای شمال غربی دریاچهٔ ارومیه. کلاً به مساحت ۱۹ هکتار. جزیرهٔ سنگو نام جزیرهٔ دیگر این مجموعه است. ارتفاع بلندترین نقطهٔ جزایر مزبور که نام محلی آنها داش‌آدا است ۱۳۲۲ متر است.

Bardinu — **بردینو**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۵ درجه، ۱۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

Bardiyeh — **بردیه**
ده، مرکز دهستان حومهٔ غربی، بخش مرکزی شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۰۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ سابله (سوبله).

Barza'a — **بردعه**
یا بردعه. شهری بنام کنونی باردا در جمهوری آذربایجان، ۲۲ کیلومتری رودخانهٔ کورا، پایتخت قدیم اران. بنا به نوشتهٔ بلاذری، قباد اول ساسانی آن را بنا نهاد. در دورهٔ ساسانیان و همچنین در دورهٔ اعراب شهری مستحکم بود و در مقابل مهاجمین شمالی و غربی بخوبی ایستادگی کرد. در حدود سال ۳۲ هجری قمری (۳۱ خورشیدی) به دست اعراب افتاد و در سال ۳۳۲ هجری قمری (۳۲۲ خورشیدی) روسها آن را تصرف کردند و چندین ماه در دست آنان بود و سپس بتدریج از اعتبار افتاد.

Bar rud — **بررود**
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۶۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر غرب جنوبی قلندرآباد.

Bar rud — **بررود**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۷ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر خاور جنوبی سرگز.

Barz — **برز**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۸۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه هنجن به ابیانه. کنار برزرود. درهٔ جنوبی کوه پنجه‌علی.

Borz — **بُرز**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۶۸ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال حرم‌الدّین. کوهستان پورکان.

Borz — **بُرز**
← برزو. جزیره، دریاچهٔ ارومیه

بُرز آباد Borz ābād
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۴۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی فرمهین.

بُرزآباد Borz ābād
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۸۷ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری ارمک.

بُرزادران Borzādarān
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۸۰ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه خونیک.

برزچ Barzec
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب مود.

برزده Barzedeh
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۶۴ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک کنار شیرکلارود. دامنهٔ شمالی کوه دُم‌کش. کوهستان البرز.

برزُک Barzok
ده، مرکز دهستان برزک، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۲۲ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه اسبه‌کُشه.

برزگرو Barzegaru ?
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۱۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. ساحل دریای خزر.

بُرزُل‌آباد Borzol ābād?
ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۰۴ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه قوچان به شیروان.

برزند Barzand
ده، دهستان برزند، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۷۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

برزنون Barzanun
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۱۴ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه گرماب.

برزو Berzu
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۲۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. دشت.

برزو Barzu
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۷۰ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری دولت‌آباد.

بُرزو Borzu
مجموعه‌ای از دو جزیره بنام برزو و برز در دریاچهٔ ارومیه، حدود ۲۰۰ متری شمال خاوری جزیرهٔ اشک و ۳۰ کیلومتری جنوب خاوری بندر گلمانخانه. نام محلی جزایر مزبور علی‌میرزا است.

برزول Barzul
ده، مرکز دهستان فضل، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۸۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

برزولی Borzoli ?
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۲۱۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

برزه Barzah
ده، مرکز دهستان حومهٔ شمالی، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد صفردرجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر جنوب سرخک. سرچشمهٔ چم‌برزه.

برزیار Barziyār
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۴۹ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب شمالی لادیز.

برزیان Barziyān
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۵۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۶۱۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی.

برزین Barzin
← سیاه‌سنگ، جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

برزیه Barziyeh?
ده، بخش مرکزی، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۲۶۸

درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه دهلران به چلات.

بُرس Bors
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۲۳ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، دهانهٔ کال بُرس، دامنهٔ شمالی کوهستان شصت درّه. ۶ کیلومتر خاور کدکن.

برسار Barsār
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۲ درجه، ۱۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب درح.

برسه Barseh
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۲۱۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز

برسیان Bersiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۴ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. سر راه اصفهان به شاه‌تور.

برشان Barašān
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۸۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب.

برشک Berašk
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رود برشک. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی چانف.

برشنه Berešneh
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۰۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شش‌پیر. ۵ کیلومتر شمال خاوری بهرغان.

برغان Baraqān
ده، مرکز دهستان برغان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۴۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانه برغان. حاشیهٔ جنوبی کوههای البرز

برغان Baraqān
رودخانه، شهرستان کرج، استان تهران. طول ۵۰ کیلومتر. از کوه کهار بزرگ، ۳۲ کیلومتری شمال کرج سرچشمه می‌گیرد و بسوی باختر جنوبی روان می‌شود. از برغان می‌گذرد و پس از آمیختن با رودخانهٔ هزاربند به رودخانهٔ کردان تغییر نام می‌دهد و در دهستان افشاریه ناپدید می‌شود. مازاد آب این رودخانه در فصلهای پرباران به رودشور می‌ریزد.

برغان Berqān
← بهرغان، ده، شهرستان سپیدان.

برغمد Barqamad
ده، مرکز دهستان پیراکوه، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۴۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه کمردنگ.

برغن آباد Barqan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۴۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه بازه.

برغون Berqun
← بهرغان، ده، شهرستان سپیدان.

برفتان Baraftān
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۲۵۰ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوههای البرز شرقی. نیمه‌جنگلی.

برفجین Barfejin
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۲۷۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوهستان الوند. ۷ کیلومتر غرب جنوبی مریانج.

برفدان Barfdān
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۸ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه بالش.

برفه Barfeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۲۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه شهربابک به سیرجان. ۴ کیلومتر شمال خاوری ساراب.

برفیان Barfiyān
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۲ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر خاور روستای مزرعهٔ قاسم.

برفیان Barfiyān
ده، بخش قلقلرود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۳۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه کمرزرد.

برق پائین Barq-e pā'in
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۲ درجه، ۱۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. گرم، خشک. کنار کال برق. ۷کیلومتر غرب شمالی درونه.

برقو Baraqu
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۳۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب جنوبی روستای نگل.

برقی Barqi
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

بُرک Bork
← بورک، ده، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان.

برکان Barkān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۷۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ عکس رستم. سر راه داراب به فسا. ۶/۵کیلومتر شمال غربی شهنان.

برکاوان Barkāvān
← قشم، جزیره، خلیج فارس.

برکاه Bar-e Kāh
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۰۵ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه نی‌بید.

برک بالا Barak-e bālā
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۶ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی دهک. روستای برک پائین در ۱/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متری قرار دارد.

برکت‌آباد Barakat ābād
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۹۵ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قهاوند به همدان. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی قهاوند.

برکتک Barkatak
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۰۵ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار راه کازرون به نورآباد و بوشهر.

برکمران Barkamrān
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۹۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه جوزان. کنار چم‌اوجر.

برکوک Barkuk
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۵۳ درجه، ۳۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه سرتخت. سر راه سده به خشک. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری سده.

برکوه Barkuh
ده، بخش فورک، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۳۵ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. کنار رودخانهٔ شور. ۷کیلومتر جنوب خاوری دوبرجی.

برکهٔ خلف Berkeh-ye Xalaf
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۳۳ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی قشم به سوزا. ۱۰ کیلومتر خاور رمکان.

برکهٔ دُکان Berkeh-ye Dokān
← برکهٔ دوکا، ده، شهرستان بندر لنگه.

برکهٔ دوکا Berkeh-ye Dōkā
ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۳ درجه، ۲۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴/۵ کیلومتر شمال غربی گاوبندی.

برکهٔ سُفلین Berkeh-ye Sofleyn
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۵۵ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه ساحلی. سر راه بندر لنگه به بندرعبّاس. دامنهٔ جنوبی کوه پل‌غار.

برکهٔ لاری Berkeh-ye Lāri
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۴۸ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۶/۵ کیلومتر غرب ده‌تل. سر راه ده‌تل به بستک.

برکیان Bar-e Kiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۴۵

درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی لاسجرد. دامنهٔ کوه سیاه‌کمر (کوهستان البرز).

برکیش **Barkiš**

ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۹ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی میلاجرد.

برگ جهان **Barg-e Jahān**

ده، بخش لواسانات، شهرستان شیمرانات، استان تهران. تجریش ۸۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور شمالی لواسان.

برگ‌چای **Barg cāy ?**

ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردبیل به گرمی. ۱۳ کیلومتر شمال غربی رضی.

برگز **Bargaz**

ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۰۴ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک، کنار کال مقبره.

برگشاد **Bargšād ?**

ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۵۴ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور مغانجوق.

برگ و باران **Bargobārān**

ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۲۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

برگه **Bargeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۲۹۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت.

برم **Barm**

ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۰ درجه، ۱۸۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. گرم، خشک. ۲ کیلومتر جنوب غربی زمان‌آباد.

برم بالا **Barm-e bālā**

ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۱۶ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال دشت عبّاس. روستای برم پائین در ۱/۵ کیلومتری جنوب خاوری این روستا واقع است.

برمزید **Barmazid**

ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۲ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری ماژان.

برم سفید **Barm-e Sefid**

ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۹۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۱۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قلات. درّهٔ غربی دزدکوه. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی سوق.

برم سیاه‌شور **Barm-e Siyāhšur**

ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۰۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی سراب بهرام.

برم شور بالا **Barm šur-e bālā**

ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۴۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. کنار راه شیراز به سروستان. ۵ کیلومتر جنوب خاوری پل فسا. روستای برم شور پائین در ۱/۵ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متری قرار دارد.

برم‌شورونگ‌رونگ،دریاچه **Barm-e Šorongrong**

دریاچهٔ کوچکی به مساحت حدود ۷ هکتار در شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. ۳۰ کیلومتر جنوب غربی لردگان. دامنهٔ غربی کوه شوروم. درازای این دریاچه حدود ۷۰۰ متر و پهنای آن حدود ۱۰۰ متر است و ارتفاع سطح آب آن ۲۰۴۰ متر است.

برم صاد **Barm-e Sād**

ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۱۱ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۵ کیلومتر شمال بردخون و ۱۳ کیلومتر خاور شمالی زیارت.

برمک **Barmak**

ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۵۶ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳۰ کیلومتر شمال غربی دالکی. کنار رودخانهٔ شاهپور.

برمک بالا **Barmak-e bālā**

ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۵

درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه نورآباد به مصیری و یاسوج. روستای برمک پائین در ۲ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع حدود ۹۸۰ متری قرار دارد.

برم مور زرد، دریاچه **Barm-e Mōre Zard**
دریاچهٔ کوچکی به مساحت حدود ۳۵ هکتار در شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. ۳۱ کیلومتر جنوب غربی لردگان. دامنهٔ غربی کوه شوروم. درازای این دریاچه از شمال غربی تا جنوب خاوری حدود یک کیلومتر و ارتفاع سطح آب آن حدود ۲۰۹۰ متر است.

برمنج **Barmenj**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۲۴ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۳۷ کیلومتر جنوب غربی خوسف.

برموک **Barmuk**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۱۹ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی رشتخوار.

برمهان **Barmahān ?**
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۴۰ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه حیدری.

بُرناباد **Bornābād**
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۸۶ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل خشک. ۱۹ کیلومتر شمال غربی بردسکن.

بُرناباد **Bornābād**
ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۸۱ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸/۵ کیلومتر جنوب خاوری ازنا.

بُرناج **Bornāj**
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۵۸ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری کوهستان پررو، کنار راه بیستون به سنقر. ۱۱ کیلومتر شمال غربی بیستون.

برنتین **Berentin**
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۵۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ میناب. ۱۱ کیلومتر شمال غربی جغین.

برنجان **Berenjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۴۱ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه کرمانشاه به کامیاران. دامنهٔ غربی کوه دوقرال.

برنجده **Berenjdeh**
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۳۰۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار آلش‌رود.

برنجستانک **Berenjestānak**
ده، بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۳۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ توجی. ۸ کیلومتر شمال خاوری شیرگاه. جنگلی. حاشیهٔ شمالی کوههای البرز.

برنجستانک، سد **Berenjestānak**
سدی در شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. حدود ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری قائم‌شهر. این سد که نام دیگر آن سد زمزم است و بر رودخانهٔ آب تیجون ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۳۲ متر است. طول تاج سد برنجستانک ۲۴۸/۵ متر و گنجایش مخزن آن ۳/۳ میلیون مترمکعب است.

برنجکان **Berenjekān**
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۷۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زاینده‌رود. ۸ کیلومتر غرب شمالی باغ بهادران.

برنجی **Berenji**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۸۸ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوهستان جوپار. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری قریت‌العرب (ده‌تازیان).

برنطین **Berentin**
← برنتین، ده، شهرستان رودان.

برنگ **Barang**
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۵۶ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شاهپور. پای غربی کتل برنگ. ۳۰ کیلومتر شمال غربی دالکی.

بروات **Baravāt**
شهر، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۴۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه بم به فهرج و زاهدان.

بُروایه Borvāyeh

ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۵۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اهواز به اندیمشک.

بروج Barvaj

ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۹۵ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

بروجرد Borujerd

۱- شهرستانی در شمال خاوری استان لرستان، مرکب از بخشهای مرکزی و اشترینان و مشتمل بر دهستانهای والانجرد، همت‌آباد، شیروان، دره صیدی، اشترینان، بردسره و گودرزی و به مرکزیت شهر بروجرد.
شهرستان بروجرد از شمال به استان همدان، از خاور به استان مرکزی، از جنوب خاوری به شهرستان دورود و از جنوب و غرب به شهرستان خرم‌آباد محدود است. پیرامون این شهرستان را کوههای بلندی چون: گرین (۳۶۴۵ متر)، میش‌پرور (۳۶۰۶ متر)، رنجه (۲۷۳۵ متر) و چندین کوه دیگر فرا گرفته و نواحی بین آنها را درها و دشتهای نسبتاً پرآب و حاصلخیزی پوشانیده است. رودخانهٔ آب سرده و همچنین ریزابه‌های دیگری که از کوههای مرتفع غربی سرازیر می‌گردند، آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای شهرستان بروجرد معتدل مایل به سرد تا سرد است و جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان بروجرد، استان لرستان. ۳۰۴ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۵۹ کیلومتر شمال خاوری خرم‌آباد. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر و نهاوند به دورود و خرم‌آباد. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۴۵ °۴۸ طول شرقی و ″۴۵ ′۵۳ °۳۳ عرض شمالی. به آن بروگرد و همچنین وروگرد هم گفته‌اند. در این شهر برکیارق سلجوقی، سپاهیان مادر خود ترکان خاتون را شکست داد (۴۸۵ هجری قمری، ۴۷۰ خورشیدی) و نیز در همین جا وفات یافت (۴۸۹ هجری قمری، ۴۸۳ خورشیدی) مسجد جمعهٔ بروجرد و همچنین مسجد شاه بروجرد، از ساختمانهای جالب این شهر است.

بروجن Borujen

۱- شهرستانی در خاور استان چهارمحال و بختیاری، مرکب از بخشهای مرکزی و گندمان و مشتمل بر دهستانهای حومه، گندمان و چغاخور و به مرکزیت شهر بروجن.
شهرستان بروجن از خاور به شهرستانهای شهرضا و سمیرم (استان اصفهان)، از جنوب به شهرستان لردگان، از غرب به شهرستان اردل و از شمال به شهرستان شهرکرد محدود است. اراضی این شهرستان کوهستانی است و کوههای نسبتاً بلندی چون هزار درّه (۳۸۶۲ متر)، چرو (۳۶۳۵ متر)، دودلو (۳۱۴۳ متر)، گندمان (۳۱۲۱ متر) و کوه برآفتاب (۳۰۲۸ متر) در آن قرار دارند. رودخانهٔ آقبلاغ آن را مشروب می‌سازد و بیشهٔ کتک و همچنین دریاچهٔ گل از دیگر عوارض آبی آن به شمار می‌روند. آب و هوای این شهرستان معتدل مایل به سرد تا سرد است و جزء نواحی نیمه خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. ۴۲۰ کیلومتر جنوب تهران و ۵۷ کیلومتر جنوب خاوری شهرکرد. ارتفاع ۲۲۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شهرکرد به دهاقان و شهرضا و شهرکرد به گندمان و لردگان و یاسوج. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۱۷ °۵۱ طول شرقی و ″۱۵ ′۵۸ °۳۱ عرض شمالی.

بُروشخواران Borušxārān

ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۹۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری کوزه‌رش.

بروغن Baruqan

ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۶۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

بروگرد Borugerd

← بروجرد، شهر، استان لرستان.

برون Borun

ده، مرکز دهستان برون، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۴ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل، خشک. سر راه فردوس به بجستان.

برون‌قشلاق Borun qešlāq

ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۷ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل راست قزل‌اوزن. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری ماه‌نشان.

بُرهان Borhān

ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۱۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه مهاباد به بوکان.

برهان‌الدّین Borhāneddin

ده، مرکز دهستان بدر، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۲۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر شمال غربی روانسر.

بره‌سر Barahsar

ده، مرکز دهستان خورگام، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۹۴ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار سیاهرود، کوهستان البرز نیمه‌جنگلی.

بُرەسر Borehsar
← بورەسر، ده، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان.

برەفراخ Bareh farāx
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۸ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه نهاوند به کنگاور. ۴ کیلومتر شمال غربی فیروزآباد بالا.

برهموم Barahmum
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰۸ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه رازقان به چمرم و ساوه. ۴ کیلومتر جنوب غربی رازقان

بری Bari
ده، دهستان چایپاسار شمالی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۴ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتری مرز ایران و ترکیه.

بریانک Beryānak
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۹۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه رحمت. ۱۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری کناره

بریتا Beritā
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۴۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه سردشت به پیرانشهر. جنگلی. دامنهٔ کوه سرکوما

بریچه Bericeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۲۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۷ کیلومتر شمال خاوری صفحه یک.

برید Berid
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۰۳ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مُند. ۹ کیلومتر شمال غربی بردخون.

برید Berid
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۷۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی چغاپور و ۱۲ کیلومتر شمال غربی کاکی.

بُریدوئیه Boridu'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۰ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال خاوری کشکوئیه.

بریز Beriz
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار صفر درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه لار به جهرم. ۱۴ کیلومتر شمال غربی دهکویه.

بریس Beris
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۲ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر شمال راسک.

بریس Beris
دهکدهٔ ساحلی، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۱۰۴ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۲۴ کیلومتر جنوب نگور. ساحل دریای عمان.

بریس Baris ?
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۹۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب شمالی حور.

بریسکان Beriskān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۵۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری مادوان.

بریسمو Bereysemu
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوبی شوره‌زار مهرگان. ۳ کیلومتر خاور هیروند.

بریسو Berisu
ده، مرکز دهستان باسک کولسه، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۱۰۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کلاس. سر راه سردشت به بانه. جنگلی.

بریکان Barikān
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۰۶ درجه، ۸۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه دیّر به بوشهر. ۳۴ کیلومتر شمال غربی بردخون.

بریمان Barimān
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۸۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ جنوبی کوه بریمان. ۲۵ کیلومتر شمال غربی خوسف.

بریماوند Barimāvand
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

برین Bareyn
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۷۸ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. در دو روستای مجاور هم بنام برین بالا و برین پائین. ۱۴ کیلومتر شمال غربی خانه‌سرخ.

بُریندوک Borinduk
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۴ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ لوند.

برینگینی Beringini ?
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۸۶ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی.

بز Boz
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۰۳ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب زالکی. درهٔ غربی کوه گاوکش. کوهستان زاگرس.

بزآباد Boz ābād ?
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۲۴۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

بزار پائین Bezār-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۸ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه بزار. ۸ کیلومتر شمال غربی پتکان. روستای بزار بالا حدود یک کیلومتر شمال خاوری این روستا و در اتفاع حدود ۲۰۹۰ متری قرار دارد.

بزّازی Bazzāzi
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۸۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه جلکان به نگاز. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی گتوند.

بُزباز Bozbāz
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۲ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۱۳ کیلومتر خاور عسلویه.

بزبیشه Boz bišeh
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۸۸ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه اندریک.

بزجانی Bozjāni
← بوژگانی، شهرستان مشهد.

بزچلّو Bozcallu
ایل آذربایجانی که در اوایل عهد صفویه به دهستان بزچلّو واقع در بخش وفس اراک کوچانیده شده و در همانجا مقیم گردیده‌اند.

بزد Bezd
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۵۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه بزد.

بزداغ Boz dāq
کوه، کوهستان سهند، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. ۳۰ کیلومتر غرب جنوبی بستان‌آباد. ارتفاع ۳۷۰۰ متر. دومین قلهٔ بلند کوهستان سهند.

بزرگ بیشه محلّه Bozorg bišeh mahalleh
ده، بخش فریدونکنار، شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۲۳۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۸ کیلومتر جنوب فریدونکنار.

بزرگ‌تپّه Bozorg tappeh
مجموعه‌ای از پنج جزیرهٔ کوچک در دریاچهٔ ارومیه کلاً به مساحت ۱۳۰ هکتار (۱/۳ کیلومترمربع) در آبهای جنوب غربی شبه جزیرهٔ شاهی و ۲۰ کیلومتری شمال خاوری بندر گلمانخانه. نام محلی جزایر مزبور گمیچی است و بلندترین نقطهٔ آنها ۱۳۴۵ متر ارتفاع دارد. جزیره‌های ناویان، کوچک تپّه، ناخدا و ناوی از دیگر جزایر این مجموعه هستند.

بزرگزاده Bozorgzādeh
طایفه‌ای از طوایف بلوچ.
← بلوچ.

بزرگ شیوند Bozorg-e Šivand ?
ده، بخش دهدز، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۲۵

درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درهٔ رودکارون. دامنهٔ خاوری کوه مونگشت.

بزره **Bazreh**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۱ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳۰کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

بز سینا **Boz-e Sinā**
کوه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ۵۴ کیلومتر جنوب غربی ارومیه. ارتفاع ۳۴۸۰ متر. سرچشمه رود گدار. از جمله بلندترین کوههای استان آذربایجان غربی.

بزسینا، گردنه **Boz-e Sinā**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۲۹۰۰ متر بین شهرستانهای ارومیه و اشنویه، استان آذربایجان غربی. ۵۴ کیلومتر جنوب غربی ارومیه. شهرستان اشنویه در جنوب و شهرستان ارومیه در شمال این گردنه قرار دارند و قلهٔ بز سینا (۳۴۸۰ متر) در خاور این گردنه جای دارد.

بزغان **Bozqān**
ده، مرکز بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۹۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نیشابور به سبزوار.

بزق **Bezq**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۰۸ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی کدکن.

بُزقنی **Bozqoni**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، خشک. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری حاجی‌آباد.

بُزقوچ **Bozquc**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۵۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک.

بزقوش **Bozquš**
رشته‌کوهی در شهرستانهای سراب، میانه و تبریز، استان آذربایجان شرقی. درازای این رشته که از شرق به غرب کشیده شده ۱۳۳ کیلومتر و عرض متوسط آن ۱۸ کیلومتر است و بلندترین قلهٔ آن که در ۲۱ کیلومتری جنوب غربی سراب واقع است ۳۳۰۲ متر ارتفاع دارد. رودخانه‌های وانق‌چای، بالقلوچای، سنگورچای، و گرم‌چای و چند رود دیگر از آن سرچشمه می‌گیرند.

بزگاباد **Bezgābād**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۱۹۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب شمالی بخ.

بُزگدار بالا **Bozgodār-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۹۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۸کیلومتر جنوب غربی رحیم‌آباد. روستای بزگدار پائین در ۳ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۳۱۰ متری قرار دارد.

بزم **Bazm**
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۹ درجه، ۱۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری سوریان.

بزمان **Bazmān**
آتشفشان خاموش، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ۱۱۵ کیلومتر شمال غربی ایرانشهر. ارتفاع ۳۵۰۳ متر.

بزمان **Bazmān**
۱- یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. مشتمل بر دهستانهای بزمان و آب رئیس و به مرکزیت روستای بزمان.
۲- ده، مرکز بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۲۲ درجه، ۹۷/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب خاوری کوه بزمان. سر راه ایرانشهر به بم.

بزمرگ‌سیر **Bozmargsir**
کوه، شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی، ۱۵ کیلومتر جنوب غربی ایرانشهر. ارتفاع ۳۵۲۰ متر. مرز ایران و عراق.

بزمنان **Bezmenān**
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۵۰ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

بزمه **Bazmeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۱۲۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه بزمه. پای گردنهٔ بزمه. کوهستان زاگرس.

بزمیرآباد **Bozmir ābād ?**
ده، مرکز دهستان پشت تنگ، بخش مرکزی شهرستان سرپل

ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. به آن بیزمرآباد هم می‌گویند.

بُزن‌آباد Bozn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه سرتخت.

بُزن‌آباد Bozn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۰۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، خشک ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری خضری.

بزنجان Bazenjān
ده، مرکز دهستان بزنجان، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۷۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه بافت به رابر و بافت به بردسیر و کرمان.

بزنجرد Bezanjerd
ده، بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۶۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی خلیل‌آباد.

بزنگان Bazangān ?
ده، مرکز دهستان گل‌بی‌بی، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۴۷ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه بزنگان. ۲ کیلومتر غرب راه مزداوند به چهچهه.

بزن، گردنه Bezan
گردنه‌ای به بلندی ۲۵۵۰ متر در شهرستان اقلید، استان فارس سر راه کافتر به سیربانو. ۲۸ کیلومتر جنوب خاوری اقلید.

بزوان Bezvān
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۳۲۸ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه توشه‌داغ. مرتفع‌ترین روستای شهرستان هریس

بزوجق Bezōjeq
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۶۰ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آلمالوچای.

بزوش Bezvaš
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۱۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه یک‌شبه. ۳۱ کیلومتر شمال غربی کامیاران.

بزوشا Bozōšā
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۸۹ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی نیک‌پی

بزوشک Bozušk
ده، بخش احمدآباد، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۱۵ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی دامنهٔ خاوری کوه غارکهنه. کوهستان بینالود.

بزولی Bezoli
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۲۳ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه خورین. ۵ کیلومتر شمال غربی دوچقا

بزویشک Bozuyšk
← بزوشک، ده، شهرستان مشهد.

بُزی Bozi
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۹۲ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر شمال خاوری چم خلف عیسی و ۳۳ کیلومتر شمال هندیجان.

بُزی بالا Bozi-ye bālā
ده، مرکز دهستان بزی، بخش پشت‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل صفردرجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری ادیمی

بزیجان Bozijān
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۲۷ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ بزیجان.

بزین Bezin
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۷۵ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ بزینه‌رود. سر راه توزلوبه به شعبان.

بزین Bezin
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۰۴

درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه بزین‌داغی.

بزین Bezeyn
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۳۲۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر جنوب دوکوهک.

بزین Bazin
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۵۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی دارزین.

بُزین آباد بالا Bozin ābād-e bālā
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۸۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری بیستون. روستای بزین‌آباد پائین در یک کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متری قرار دارد.

بژدانهٔ بالا Beždāneh-ye bālā
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۱ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه ده‌بید به سوریان. ۱۷ کیلومتر خاور ده‌بید. روستای بژدانهٔ پائین در ۳ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۲۴۷۰ متری قرار دارد.

بُژگان Božgān
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۲۳ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. معتدل، خشک.

بساتین Basātin
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۳۰ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری عسلویه.

بست Best
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۲۰ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌چهل‌چشمه. ۳۹ کیلومتر غرب دیواندره

بست Bast
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۹۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه لار به چهاربرکه. درّهٔ شمالی کوه سیاد.

بستام Bastām
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۱۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه مرزن‌آباد به کجور. جنگلی.

بستام Bastām
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۶۴ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. درّهٔ غربی کوه سنگ عبدالحسن. سر راه سقز به مریوان.

بُستان Bostān
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان دشت آزادگان مشتمل بر دهستانهای بستان و سعیدیه و به مرکزیت شهر بستان.
۲- شهر، مرکز بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۱۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه و حاشیهٔ خاوری هور هویزه. سر راه سوسنگرد به دهلران.

بستان‌آباد Bostān ābād
۱- شهرستانی در استان آذربایجان شرقی، مرکب از بخشهای مرکزی و تیکمه‌داش و به مرکزیت شهر بستان‌آباد. این شهرستان از شمال به شهرستان هریس، از خاور به شهرستان سراب، از جنوب خاوری به شهرستان میانه، از جنوب به شهرستان هشترود و از غرب به شهرستان تبریز محدود است. منطقه‌ای است کوهستانی که کوهستان بلند سهند در جنوب غربی آن جای دارد و به وسیلهٔ رودهایی چون اوجان‌چای، سفیدآباد چای، آیقرچای و کُرچای مشروب می‌گردد. آب و هوای این شهرستان در تابستان معتدل و در زمستان سرد و یخبندان است.
۲- شهر، مرکز شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. ۴۶۴ کیلومتر شمال غربی تهران و ۵۴ کیلومتر شرق جنوبی تبریز. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اوجان‌چای. سر راه تبریز به سراب و تبریز به تهران. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۵۰ °۴۶ طول شرقی و ″۰۰ ′۵۱ °۳۷ عرض شمالی.
بستان‌آباد احتمالاً در محل شهر قدیمی اوجان بنا شده و از نظر وجود آب گرم معدنی معروف است. شغل اهالی عمدتاً کشاورزی و دامداری است

بستان‌درّه Bostān darreh
ده، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار صفر درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه حسن‌آباد یاسوکند به کرکره. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی حسن‌آباد یاسوکند.

بستان‌رود Bostānrud
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد

۲۷۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور محمودوند.

بستانو Bostānu
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۵ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی چاه مبارک.

بُستانو Bostānu
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۴۸ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل تنگهٔ هرمز.

بُستانو Bostānu
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۵۷ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندرلنگه به بندرمغویه و بندرچارک.

بُستانه Bostāneh
ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۸ درجه، ۱۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل خلیج فارس. سر راه گاوبندی به بندرلنگه. ۱۰ کیلومتر جنوب گاوبندی.

بُستانه Bostāneh
← بُستانو، ده، شهرستان بندرلنگه

بستروم Bestrom ?
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۲۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت ۳/۵ کیلومتر غرب شمالی تنگ حنا.

بست قلات Bast qalāt
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۳۶ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر خاور شمالی بستک.

بستک Bastak
۱- یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان، مشتمل بر دهستانهای ده‌تل، فرامرزان، فتویه، گوده، هرنگ و جناح و به مرکزیت شهر بستک.
۲- شهر، مرکز بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۲۵ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۴۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه پرلاور. سر راه بندرلنگه به لار.

بستک آباد Bastak ābād
ده، بخش صومای برادوست، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۲۷ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی ممکان.

بست‌کندی Bast kandi
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۷ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری رضی.

بستو Bastu
جزیرهٔ خیلی کوچکی در دریاچهٔ ارومیه، ۲۲ کیلومتری غرب شمالی بندررحمانلو. نام دیگر آن احمدداشی است.

بُسطاق Bostāq
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۳۲ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه سرایان به سده. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری شهر سرایان.

بسطام Bastām
ده، دهستان قره‌ضیاءالدین، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۵۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آق‌چای.

بسطام Bastām
شهر، مرکز بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۲۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شاهرود به رامیان و گرگان.
تاریخچه- تاریخ پیش از اسلام شهر به درستی معلوم نیست. به روایتی بستام حاکم خراسان در دورهٔ خسروپرویز ساسانی آن را بنا نهاد و به قولی از تأسیسات دورهٔ شاپور دوم ساسانی است. در دورهٔ عباسیان، بسطام دومین شهر ایالت قومس بود و با دامغان رقابت می‌کرد. پس از هجوم مغول رو به انحطاط گذاشت. آثار جالب آن مقبرهٔ بایزید بسطامی و مسجد جمعهٔ بسطام است.

بسک Bask ?
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۳۰۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. کنار رودخانهٔ رزه.

بُسک‌آباد Bosk ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۰۹ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر غرب خضری. در زمین‌لرزهٔ سال ۱۳۴۷ به کلی ویران گردید و از نو ساخته شد.

بسگ Besg
ده، بخش بایگ، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت

حیدریه ۳۰۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال‌بایگ، دامنهٔ جنوبی کوه تیغ پائین. ۲ کیلومتر شمال غربی بایگ.

بسوت **Basut**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۷۰ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر جنوب باهوکلات.

بسیتین **Beseytin**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر غرب جنوبی رامشیر.

بسیطین **Baseytin**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۸۱ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال غربی مربچه.

بسینان **Basinān**
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۱۴ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور جنوبی کرچ.

بشاپور **Bešāpur**
← شاپور. شهر قدیم، فارس.

بشاگرد **Bašāgerd**
رشته‌کوه، شهرستانهای کهنوج، میناب و ایرانشهر، استانهای کرمان، هرمزگان و سیستان و بلوچستان. این رشته‌کوه به شکل عدد هشتی است که یک ضلع آن در امتداد شمال به جنوب و ضلع دیگر در امتداد غرب به شرق کشیده شده و دو رشته متمایز بنام بشاگرد غربی و بشاگرد شرقی را پدید آورده است. بلندترین قلهٔ بشاگرد غربی کوه مهره نام دارد که ارتفاع آن به ۲۰۴۶ متر می‌رسد و بلندترین قلهٔ بشاگرد شرقی کوه بونیکن است که ارتفاع آن به ۲۱۸۵ متر بالغ می‌گردد. رود جگین از جمله مهمترین رودهایی است که از این کوهستان سرچشمه می‌گیرند.

بش‌تپه **Beštappeh**
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۲۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۷ کیلومتر شمال خاوری علی‌صدر. سر راه کبودرآهنگ به زرین‌آباد و قیدار.

بُشرآباد **Bošr ābād**
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۷ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری انار.

بشروئیه **Bešru'iyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۵۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتر جنوب دشتخاک.

بشرویه **Bišruyeh**
ده، بخش مرکزی، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۹۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۵ متر. معتدل، خشک.

بشرویه **Bošruyeh**
۱- یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان فردوس، استان خراسان. مشتمل بر دهستانهای ارسک و رقه و به مرکزیت شهر بشرویه.
۲- شهر، مرکز بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۵۷ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. گرم، خشک. سر راه طبس به فردوس.

بشگان **Bešgān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۲۵ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتری مرز ایران و عراق.

بشگان **Bašgān**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۸۸ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۸ کیلومتر جنوب خاوری بهاباد.

بشگز **Bašgaz**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۵ متر. سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه بن‌در. ۲۲ کیلومتر خاور شمالی مود.

بشل **Bešel**
ده، بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۲۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه فیروزکوه به قائم‌شهر. ۷ کیلومتر شمال شیرگاه. جنگلی.

بشم، گردنه **Bašm**
گردنه‌ای به بلندی ۲۱۵۰ متر در شهرستان سمنان، استان سمنان. ۱۰ کیلومتر خاور فولادمحله و ۵ کیلومتر غرب شمالی روستای تویه. کوهستان البرز.

بشم، گردنه **Bašm**
گردنه‌ای به بلندی ۲۰۵۰ متر در شهرستان دامغان، استان سمنان. ۲۰ کیلومتر شمال غربی دامغان. سر راه دامغان به روستاهای قلعه و تویه.

بشم، گردنه Bašm
گردنه‌ای به بلندی ۳۰۵۰ متر در شهرستان سمنان، استان سمنان. سر راه سمنان به فیروزکوه. ۳۷ کیلومتر غرب شمالی سمنان. این گردنه استانهای سمنان و تهران را از هم جدا می‌کند.

بشم، گردنه Bašm
گردنه‌ای به بلندی ۲۴۰۰ متر در شهرستان سمنان، استان سمنان. سر راه سمنان به فولادمحله. ۳۰ کیلومتر شمال خاوری سمنان.

بشمن Bašman
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر انزلی، استان گیلان. بندر انزلی ۲۸۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی. کنار راه ساحلی بندر انزلی به رضوانشهر.

بشنو Bešnō
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۱ درجه، ۱۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بازغ. ۲۰ کیلومتر شمال غربی انگهران.

بشنه Bešneh
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نیریز، استان فارس. نیریز ۷۰ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۷ کیلومتر شمال خاوری قطرویه.

بشیر Bašir
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۷۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری خواجه.

بشیرآباد Bašir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۷ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵/۵ کیلومتر شمال خاوری چشمه کبود.

بشیران Bašīrān
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۵ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۵ متر. معتدل، خشک. سر راه حاجی‌آباد به روستای پیش‌بر. دامنهٔ شمالی کوه اردکول. کنار رودخانهٔ بشیران.

بصری Basri
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۲۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه لاجور. ۷ کیلومتر شمال غربی توره. سر راه توره به لنگرود و سوارآباد.

بصری Basri
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۷۳ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هله. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی دهکهنه.

بصیرآباد Basir ābād
ده، بخش گمیشان، شهرستان ترکمن، استان مازندران. بندر ترکمن ۳۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

بصیران Basirān
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۹۸ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۷ کیلومتر غرب شمالی میغان. دامنهٔ جنوبی کوه کمرسبز.

بطانه Batāneh ?
← بتانه، ده، شهرستان دیّر.

بغ Baq
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۶۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه دامغان به شاهرود.

بغدادآباد Baqdād ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۳۱۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مهریز به تفت.

بغداده Baqdādeh
ده، بخش سرایان شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۵۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی سرایان.

بغدادی Baqdādi
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک. استان مرکزی. اراک ۱۳۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمال خاوری کوه نسارشقّه. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی امان‌آباد.

بغم Baqam
ده، مرکز دهستان علیا، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۰۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه کله‌سیاه. سر راه اردستان به اصفهان.

بغیشن Baqišan ?
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۴۳ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

بغیشن Baqišan
← باغشن، ده، شهرستان نیشابور.

بفروان Bafravān
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۸۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک.

بفروئیه Bafru'iyeh
ده، مرکز دهستان بفروئیه، بخش مرکزی شهرستان میبد، استان یزد. میبد ۳۳۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

بق Baq
← بغ، ده، شهرستان دامغان.

بقرآباد Baqar ābād ?
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۱۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال خاوری هیر.

بقرائی Boqrā'i
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۶ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۴۵ متر. معتدل، خشک. سر راه حاجی‌آباد به آهنگران. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری حاجی‌آباد.

بقعه Boq'eh
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۱۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب شمالی محمدصالحی.

بقیع Baqi'
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۵۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای بینالود.

بُک Bok
← بوک، ده، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان.

بکان Bakān
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۲۸ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه آب غار. ۲۲ کیلومتر شمال درودزن.

بکان Bakān
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۵۳ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه مرودشت به سعادت‌شهر. ۴ کیلومتر غرب جنوبی سعادت‌شهر.

بکاول Bekāvol
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۴۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، دامنهٔ جنوبی کوه بکاول.

بُکت Bokat
ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۳۵ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ساحل جنوبی دریاچهٔ مهارلو. سر راه کوهنجان به مهارلو.

بکتر Baktar
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۵۵ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه سُویل.

بکر Bakar ?
ده، بخش رُستاق، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۰۸ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه بیدسری. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری رُستاق.

بکرآباد Bekr ābād
ده، مرکز دهستان بکرآباد، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری ورزقان.

بکران Bokrān
ده، مرکز دهستان کلاته‌های شرقی، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۷۷ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه میامی به نردین. ایستگاه راه‌آهن بکران در یک کیلومتری جنوب آن جای دارد.

بکش Bakeš
← طوایف ممسنی.

بکشلو Bakešlu
شعبه‌ای از طایفهٔ افشار

بکندی Bakandi
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین

۲۸۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دو کیلومتر شمال راه قزوین بـه رشت. کوهستان البرز.

بکه **Bakeh**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسـان. بـیرجـند ۱۸۵ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری ماژان.

بکیان **Bakyān**
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۱۵ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود کر. ۳۳ کـیلومتر شـمال غربی سد درودزن.

بُگ **Bog**
← بوگ، ده، شهرستان زاهدان.

بگ **Bag**
ده، بخش راسک و فیروزآبـاد، شـهرستان ایـرانشـهر، اسـتان سیستان و بلوچستان. ایـرانشـهر ۱۳۳ درجـه، ۱۳۰ کـیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. خیلی گـرم، خشک. کـوهستانی. کـنار رودخانهٔ سوهونگ‌تنگ. ۳۲ کیلومتر شمال خاوری راسک.

بُگان **Bogān**
← بوگان، ده، شهرستان ایرانشهر

بُگان **Bogān ?**
ده، بـخش قـصرقند، شـهرستان نـیک‌شهر، اسـتان سـیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۸۶ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتـفاع ۵۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱/۵ کیلومتر شمال خاوری قصرقند.

بگتاش **Bagtāš**
ده، مرکز دهستان زرینه‌رود، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۳۲ درجـه، ۱۵ کـیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

بگتره **Bagtareh**
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۵۲ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نـیمه‌خشک. دامنهٔ کوه سـوویل.

بگدانه **Bagdāneh**
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۲۷ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود جره. ۲۰ کیلومتر خاور بالاده.

بگدلی **Begdeli**
← بیگدلی، ده، شهرستان ممسنی.

بگدلی **Begdeli**
قبیله‌ای از ترکمن‌های اغوز که در سدهٔ نهم هـجری قـمری از جمله مهمترین قبایل تـرکمن در سـوریه بـودند. شـاخه‌ای از بگدلی‌های سوریه با قبیلهٔ شاملو به ایران مهاجرت کردند و در دورهٔ صفویه به مقام‌های امیری و فرماندهی رسیدند. شاخه‌ای از آنها در میان طایفهٔ کوکلان در گرگان زندگی می‌کنند.

بگسی **Bagesi**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، اسـتان خـوزستان. مسجد سلیمان ۲۳ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حـدود ۴۰۰ مـتر. گـرم، خشک. تـپه‌ماهور. ۱۱ کـیلومتر جـنوب غـربی قلعه‌خواجه.

بگ‌ها **Baghā**
ده، بخش ششده، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۹۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. مـعتدل، خشک. دشت. کنار راه فسا به داراب. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی ششده.

بگه‌جان **Bagehjān**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کـردستان. قـروه ۳۰۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۵ متر. معتدل مایل بـه سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری دهگلان.

بل **Bal**
ده، بـخش دشتیاری، شـهرستان چـابهار، اسـتان سـیستان و بلوچستان. چابهار ۷۷ درجه، ۷۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۵ کیلومتر خاور شمالی نگور.

بلادالجبل **Belādojabal**
← جبال. عنوان قدیم نواحی کوهستانی ایران.

بلاد مطّلب **Balād-e Motalleb**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۰۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گـرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۲ کیلومتر غرب رامشیر.

بلاش‌آباد **Balāš ābād**
یا بالش‌آباد. ده، مرکز دهستان کراب، بخش مرکزی شـهرستان سبزوار، استان خراسان. سـبزوار ۳۲۲ درجـه، ۳۰ دقـیقه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامـنهٔ جنوب شرقی کوه می‌مستان.

بلاغی **Bolāqi**
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، اسـتان فـارس. اقـلید ۲۷۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال غربی شهرمیان.

بلان **Balān**
ده، مرکز دهستان کوهستان، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۶۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی نیستانک.

بلاوه ترهٔ پائین **Balāveh tareh-ye pā'in**
ده، مرکز دهستان بیجنوند، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۱۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

بلاوه خشک **Balāveh xošk**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۱۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتر خاور بلاوه‌ترهٔ پائین.

بلئی **Bele'i**
ده، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۱۸۲ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار راه شمشیر به باینگان. ۷ کیلومتر خاور جنوبی باینگان.

بلبان آباد **Bolbān ābād**
ده، مرکز دهستان ئیلاق جنوبی، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۶۵ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه دهگلان به امیرآباد. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی دهگلان.

بُلبر **Bolbor**
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۶۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار آب سیروان. درّهٔ غربی کوه سالان.

بلبل **Belbel**
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۱۸ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمال غربی کوه اوچ‌مازو.

بُلبُلک **Bolbolak**
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۳۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال بالاده.

بلبوئیه **Bolbolu'iyeh**
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۱۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رود سفید. دامنهٔ غربی کوهستان پلوار، سر راه کرمان به سیرچ و شهداد. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری ماهان.

بل‌پیر **Belpir**
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۸۶ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بل‌پیر. ۱۰ کیلومتر جنوب هیچان.

بلجوک **Balajuk**
ده، دهستان قطور، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۶۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال ایستگاه راه‌آهن رازی. ۲/۵ کیلومتری مرز ایران و ترکیه.

بُلداجی **Boldāji**
شهر، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۵۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. سر راه بروجن به اردل.

بلده **Baladeh**
ده، مرکز بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۱۳ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ هراز. سر راه هردورود به ولی‌آباد و چالوس. دامنهٔ خاوری کوه اسبی‌کوهک. کوهستان البرز.

بلرتو **Belertu**
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۸۰ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی حسین‌آباد ناظم.

بلش **Baleš**
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان شهرکرد. ۷۷ کیلومتر غرب شمالی شهر کرد. ارتفاع حدود ۳۷۵۰ متر.

بُلغان **Bolqān**
ده، مرکز دهستان هرم، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۰۶ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳۹ کیلومتر غرب جنوبی جویم.

بلغور **Balqur**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۳۵۹ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان هزارمسجد.

بلفه‌تیمور **Bolfeh teymur**
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۱۱ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای بزقوش.

بلقان **Bolqān ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان

۱۸۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

بلقیس Belqeys
کوه، شهرستان زنجان. ۱۰۷ کیلومتر غرب زنجان ارتفاع ۳۳۳۲ متر. سرچشمهٔ انگوران چای.

بلکه Belakah
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۲۱۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه مرطوب. کنار رودخانهٔ چومان. جنگلی.

بلگ Baleg
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۹ درجه، ۱۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بنت. ۸ کیلومتر شمال خاوری لاش.

بُلگرس Bolgores
← بولگورس، ده، شهرستان ایذه

بلگه‌سر Balgehsar
ده، بخش رحمت‌آباد و بلوکات، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۰۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

بلمانهٔ رفیق‌آباد Balmāneh-ye Rafiq ābād
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۴۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ مرک و کنار راه ماهیدشت به هلشی و فیروزآباد. ۶ کیلومتر خاور جنوبی رباط ماهیدشت.

بُلمیر Bolemir
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۷۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه بیدک. ۶ کیلومتر شمال اسکندری.

بلنجاب Belenjāb
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. ۳/۵ کیلومتر جنوب غربی ماهوسک.

بلندو Bolandu
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۸۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ شور.

بلو Belu
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۳۴۶ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

بُلواسی Bolvāsi
← ابوالعبّاسی. طایفه.

بُلوبند Boluband
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۱۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۸ کیلومتر خاور جنوبی رازقان.

بلوجا Balujā
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۷۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری کامیاران. درّهٔ جنوبی کوه قهرمان جمشید.

بلوجستان Balujestān
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۴۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه خانه‌جاف.

بلوچ Baluc
نام طوایفی چند که در بلوچستان ایران و نیز در سیستان، سند و پنجاب و همچنین عدهٔ کمی از آنها نزدیک مرو در جمهوری ترکمنستان زندگی می‌کنند و به زبان بلوچی گفتگو می‌کنند. بلوچ‌های ایران به چند طایفه و چندین تیره تقسیم می‌شوند. از طوایف عمدهٔ بلوچ می‌توان طایفه‌های زیر را نام برد:
بارکزائی، بامری، بزرگزاده، بلیده‌ای، درّازائی، ریگی، زابلی‌کرد، سردارزائی، شه‌بخش، شهنواز، گمشادزهی، لاشاری، مبارکی، میرمرادزائی، ناروئی، نعمت‌الهی و نوشیروانی.

بلوچ‌آب Baluc āb
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۴۵ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر شمال غربی حُرمک.

بلوچ‌آباد Baluc ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۵۳ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر جنوب گزو.

بلوچان Balucān
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۲۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور بندزرک

بلوچ‌زائی Baluc zā'i
تیره‌ای از طایفهٔ شه‌بخش.

بلوچی **Baluci**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۷۰ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه چابهار به ایرانشهر. ۹/۵ کیلومتر شمال خاوری نگور.

بلوچی **Baluci**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۲۰ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی گنگان.

بلوران **Bolurān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۷۰ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه کوهدشت به اسلام‌آباد غرب. دامنهٔ جنوبی کوه دارتاوی.

بلورد **Balvard**
ده، مرکز دهستان بلورد، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۹۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سیرجان به بافت.

بلوردی **Balvardi**
گردنه‌ای به بلندی ۱۹۵۰ متر در شهرستان سنندج، استان کردستان. سر راه سنندج به مریوان. ۲۱ کیلومتر غرب شمالی سنندج.

بلوط بازه **Balutbāzeh**
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۵۲ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه ماده‌گاودول. ۸ کیلومتر جنوب خاوری کهریز.

بلوط بنگان **Balut bengān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۸۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب غربی سوق.

بلوط حصار **Balut hesār**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۶۷ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی سوق.

بلوطک **Balutak**
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۸۹ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رود شش‌پیر. یک کیلومتر غرب ده‌گپ.

بلوک‌آباد **Boluk ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۱۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار بلوک‌آبادچای. کنار خط آهن مراغه به میانه. ۳ کیلومتر جنوب خاوری روستای خراجو.

بُلوندآباد **Bolund ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۳۸ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی چشمه‌زیارت.

بله‌جر **Balehjar**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۴۹ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌میرده. سر راه سقز به بانه.

بله‌دستی **Balahdasti**
ده، مرکز دهستان ئیلاق شمالی، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۰۸ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر شمال دهگلان.

بلهوی بالا **Balhu-ye bālā**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۳۲ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۲۴ کیلومتر شمال خاوری کرند. روستای بلهوی پائین در ۵۰۰ متری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۴۵۰ متری قرار دارد.

بلیان **Balyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۷۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب خاوری مهرنجان.

بلیت **Beleyt**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۱۲ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری بلوچان.

بلیچه سور **Belicehsur**
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۱۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب.

بلیده‌ای Balideh'i
طایفه‌ای از طوایف بلوچ.
← بلوچ.

بلیل‌کو Balilku
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۲۷ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ خاوری کوه کله‌کت. کوهستان البرز.

بلین Baleyn ?
ده، بخش مرکزی شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۱۷۳ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه ایلام به درّه‌شهر.

بم Bam
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۱ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۵ متر. گرم، خشک. ۱۶ کیلومتر خاور عشق‌آباد.

بم Bam
۱- شهرستانی در خاور استان کرمان مرکب از بخشهای مرکزی، ریگان و نرماشیر و مشتمل بر دهستانهای حومه، دهبکری، روداب شرقی، روداب غربی، کرک و نارتیج، چاهدگال، ریگان، گنبکی، گاوکان، برج اکرم، پشترود، عزیزآباد و فهرج و به مرکزیت شهر بم.
شهرستان بم از شمال به شهرستان کرمان، از خاور به شهرستان زاهدان (استان سیستان و بلوچستان)، از جنوب خاوری به شهرستان ایرانشهر (استان سیستان و بلوچستان)، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان جیرفت و از غرب به شهرستان بردسیر محدود است. اراضی این شهرستان را دشت پهناوری فرا گرفته که در غرب از عرض آن کاسته شده و بر ارتفاع آن افزوده می‌گردد و رو به شرق پهناور و هموارتر می‌شود. رشته کوههای جبال بارز آن را از شهرستان جیرفت جدا می‌کند و ارتفاعات نه‌چندان بلند شمالی و شمال غربی آن را از شهرستان کرمان مجزا می‌سازد. حاشیهٔ جنوبی کویر لوت و دشت پهناور نرماشیر و ریگان در خاور آن جای دارد و درهٔ نسبتاً پهناور شمالی کوهستان جبال بارز نواحی غربی آن را شامل می‌گردد. بلندترین نقطهٔ این شهرستان کوه جبال بارز به ارتفاع ۳۷۴۱ متر است و پست‌ترین نقطهٔ آن متعلق به حاشیهٔ جنوبی کویر لوت است که ارتفاع آن به حدود ۴۰۰ متر می‌رسد. آب و هوای شهرستان بم در ارتفاع غربی و دامنه‌های جبال بارز معتدل و در دشت مرکزی و خاوری گرم است و از نظر میزان بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید. رودخانه‌های تهرود و تلگنو و پشترود مهم‌ترین رودهای شهرستان بم محسوب می‌گردند.
۲- شهر، مرکز شهرستان بم، استان کرمان. ۹۹۴ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۸۰ کیلومتر جنوب خاوری کرمان. ارتفاع ۱۰۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه کرمان به زاهدان و ایرانشهر و کنار رودخانهٔ پشترود. موقعیت جغرافیائی ۳۰۰ ۲۱' ۵۸° طول شرقی و ۳۰" ۰۶' ۲۹° عرض شمالی.
تاریخچه - شهر بم بر جاده‌هایی که جنوب شرقی ایران را با سیستان و بلوچستان و افغانستان و پاکستان مرتبط می‌کند قرار دارد و به همین جهت از دورهٔ ساسانیان که این شهر ساخته شده، اهمیت سوق‌الجیشی و بازرگانی داشته است. قلعهٔ آن که به ارگ بم معروف است در سدهٔ چهارم هجری قمری دارای اعتبار فراوان بوده و سدی در مقابل مهاجمان شرقی بشمار می‌رفته است. در سال ۱۱۳۱ هجری قمری (۱۰۹۷ خورشیدی) محمود افغان بم را گرفت ولی به دلیل شورش قندهار آن را رها کرد و در سال ۱۱۳۴ هجری قمری (۱۱۰۰ خورشیدی) دگربار آن را تصرف کرد و شهر تا سال ۱۱۴۳ هجری قمری (۱۱۰۸ خورشیدی) که نادرشاه افشار افاغنه را درهم شکست، در دست آنان بود. نادرشاه بر استحکامات آن افزود. در همین شهر بود که آقامحمّدخان قاجار، لطفعلی‌خان زند را دستگیر کرد (۱۲۱۰ هجری قمری مطابق با ۱۱۷۳ خورشیدی) و به یادگار این پیروزی مناره‌ای از کله‌های ۶۰۰ تن از مخالفین خود برافراشت. در شورش سال ۵۷ - ۱۲۵۶ هجری قمری (۱۹ - ۱۲۱۸ خورشیدی) آقاخان محلاتی دگربار اسم بم بلند شد. بم کهنه یا ارگ بم ویرانه‌هایی است که جنبهٔ تاریخی و توریستی دارد و شهر بم جدید حدود ۵۰۰ متری آن بنا شده است.

بمانی Bemāni
۱- ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۸۴ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور کوهستک. سر راه میناب به بندرجاسک.
۲- دهستانی در بخش بیابان شهرستان میناب، استان هرمزگان به مرکزیت روستای کوهسنگ.

بمباسر Bambāsar
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۷۴ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی نگور.

بمبو Bambu
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۸ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه ماهور. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی دهک.

بمبیز Bambiz?
← بنوید بالا، ده، شهرستان نائین.

بم‌پشت مورتی Bampošt-e Morti
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۴۶ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای بم‌پشت.

بمپور Bampur

رودخانه، شهرستانهای خاش و ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. طول ۲۷۵کیلومتر. مسیر کلی، نخست جنوبی، سپس غربی. از بلندیهای دهستان کاروانـدر، ۵۴ کیلومتری جنوب غربی خاش سرچشمه می‌گیرد و به نام رودخانهٔ دامن رو به جنوب روان می‌شود. پس از ورود به حومهٔ ایرانشهر بسوی غرب متوجه می‌گردد و از سدّ بمپور واقع در ۹کیلومتری غرب ایرانشهر می‌گذرد و به شنزارهای حاشیهٔ شمال خاوری هامون جزموریان وارد می‌گردد.

بمپور Bampur

۱- یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. مشتمل بر دهستانهای بمپور شرقی و بمپور غربی و به مرکزیت بمپور.
۲- شهرک، مرکز بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۵ درجه، ۲۴کیلومتر. ارتفاع ۵۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بمپور. سر راه ایرانشهر به نیکشهر.

بمرود Bamrud

ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۹۶ درجه، ۸۲کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸کیلومتر شمال خاوری حاجی‌آباد. سر راه حاجی‌آباد به شاهرخت.

بمزانی Bamzāni ?

ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۹۱ درجه، ۱۳۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳کیلومتر شمال خاوری لاش.

بمو Bamu

کوه، شهرستان شیراز. ۱۱کیلومتر شمال شرقی شیراز. ارتفاع ۲۶۶۱ متر.

بن Ben

شهر، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۳۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه بن. سر راه شهرکرد به یانچشمه و حیدری.

بُن Bon

← تک. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

بن آب Ban āb

ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۵ درجه، ۵۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه گوشک. ۳کیلومتر شمال کلیان.

بُن آب Bonāb

ده، بخش مرکزی شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۱۱۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵کیلومتر شمال خاوری ایج.

بُن آبدان Bonābdān

ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۶ درجه، ۸۱/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی سیاه‌کوه.

بناآباد بالا Banā ābād-e bālā

ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۹۵ درجه، ۲۵کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۴کیلومتر غرب شمالی بیدکردوئیه. روستای بناآباد پائین در ۲/۵کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متری قرار دارد.

بناب Bonāb

ده، دهستان حومه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۹۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زیلبیرچای.

بناب Bonāb

۱- شهرستانی در جنوب غربی استان آذربایجان شرقی، مشتمل بربخش مرکزی و بخش ملکان و مرکب از دهستانهای بناجوی شمالی، بناجوی شرقی، بناجوی غربی، گاودول شرقی، گاودول غربی، گاودول مرکزی و لیلان و به مرکزیت شهر بناب. این شهرستان از شمال و شمال خاوری به شهرستان مراغه، از خاور به شهرستان هشترود، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان میاندوآب و از غرب به دریاچهٔ ارومیه محدود است. نواحی غربی آن را دشت آبرفتی همواری فرا گرفته و اراضی خاوری و شمالی راکوههای کم‌اهمیتی که بلندترین آنها به حدود ۲۰۰۰ متر می‌رسد، پوشانیده است. رودخانه‌های چندی این شهرستان را سیراب می‌کنند که مهمترین آنها قبی‌چای (صوفی‌چای)، موردق‌چای و رودخانهٔ لیلان هستند. آب و هوای آن معتدل و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک محسوب می‌گردد که هرچه به غرب و به ساحل دریاچهٔ ارومیه نزدیک‌تر می‌شود از رطوبت آن کاسته شده و به نواحی خشک منتهی می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. ۵۰۲ کیلومتر غرب شمالی تهران و ۸۱کیلومتر جنوب غربی تبریز. ارتفاع ۱۲۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه تبریز به مراغه و تبریز به‌میاندوآب. کنارقبی‌چای. موقعیت جغرافیائی ″۱۵ ′۰۳ °۴۶ طول خاوری و ″۳۰ ′۲۰ °۳۷ عرض شمالی.

بنابر Benābar

ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۷۹ درجه، ۵۶کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ وزوا. یک کیلومتر خاور قاهان.

بنابُستان Banābostān

ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۴۴ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب خاوری محمّدآباد مسکون.

بناتک Banātk

ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۲۷۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی (کوهستان شیرکوه). سر راه تزرجان به منشاد.

بنادک Banādk

← بناتک، ده، شهرستان مهریز.

بنادکوک دیزه Banād-e Kuk-e Dizeh

ده، مرکز دهستان بناد کوک، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۱۳ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه نیر به دهشیر و ابرکوه. ۱۷/۵ کیلومتر غرب جنوبی نیر.

بُنار Bonār

ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۸۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ هلّه. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی سعدآباد.

بنار Banār

ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۵۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۹ کیلومتر شمال غربی قلعه‌دختر.

بُنارآب شیرین Bonār-e Ābširin

ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۸۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی زیارت.

بُنار قائد Bonār-e Qā'ed

ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۸۱ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هلّه. ۱۸ کیلومتر جنوب دهکهنه.

بُنارمون Bonārmun

ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۴۳ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتر غرب چنارشاهیجان.

بنارو Benārō

← بناره، ده، شهرستان چابهار.

بنارود Banārud

ده، بخش طارم‌علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوههای طالش.

بنارویه Banāruyeh

ده، مرکز دهستان بنارویه، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۲۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۷ کیلومتر جنوب خاور جویم.

بناره Benāreh

ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۴۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کاجو. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی پلان.

بناری بالا Benāri-ye bālā

ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۱۵ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۹ کیلومتر جنوب خاوری چرام. روستای بناری پائین در یک کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۱۱۵۰ متری قرار دارد.

بُن‌اشک Bonašk

← اشک. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

بناف Banāf

ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۴۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری کمارج.

بناوچ Banāvac

ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۹۱ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گردی قاسمان.

بناوچان Benāvecān

ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۳۳ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گول‌بگ. ۳۴ کیلومتر غرب دیواندره.

بناور Bonāvar ?

ده، مرکز دهستان جعفربای شرقی، بخش گمیشان، شهرستان

ترکمن، استان مازندران. بندر ترکمن ۴۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.کنار رود گرگان.

بناوند Banāvand
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۰۹ درجه، ۳۱کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک.کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه گردو. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری جرجافک.

بناویله Benāvileh
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۶ درجه، ۱۴/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه سردشت به مهاباد. جنگلی.

بناویلهٔ بزرگ Benāvileh-ye Bozorg
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۹۵ درجه، ۱۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر.معتدل. نیمه‌مرطوب، سر راه سردشت به بانه. جنگلی.

بنای هادی Banā-ye Hādi
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۵۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه کوچهر. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری ولایت.

بنت Bent
۱- یکی از بخشهای پنج‌گانهٔ شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. مشتمل بر دهستانهای بنت، دستگرد، توتان و مهمدان و به مرکزیت روستای بنت.
۲- ده، مرکز دهستان و مرکز بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۵ درجه، ۶۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک.کوهستانی. کنار رودخانهٔ بنت.

بُن توت Bontut
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۵ درجه، ۴۵/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک.کوهستانی. ۱۲/۵کیلومتر خاور جوزم.

بنجار Bonjār
ده، مرکز دهستان بنجار، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۷۲ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه زابل به دوست‌محمّد.

بُنجو Bonju
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۱۰ درجه، ۱۰۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی دیّر به بوشهر. ۵۷کیلومتر شمال غربی بردخون.

بُنجی Bonji
← بونجی، ده، شهرستان جاسک، استان هرمزگان.

بُنجیر Bonjir
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۳ درجه، ۷۵کیلومتر .ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۰کیلومتر شمال خرامه.

بن‌چنار Boncenār
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۳۰۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب شمالی گرکان.

بن خونیک Banxunik
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۳۶ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل، خشک. ۲۸ کیلومتر شمال خاوری سده.

بند Band
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۱۷ درجه، ۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه گیرداغی.

بُنداروز Bondāruz
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۷۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه برازجان به اهرم. ۳ کیلومتر شمال سرکوه (سرکره).

بُنداره Bondāreh
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۵۲ درجه، ۳۶/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرخون. ۱۷ کیلومتر جنوب خانه زنیان.

بند امیر Band-e Amir
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۱۴ درجه، ۳۹/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. داخل درّهٔ زرو. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری رازقان. کوهستان خرقان.

بند امیر Band-e Amir
ده، مرکز دهستان بند امیر، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۵۹ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. کنار رود کر. دامنهٔ خاوری کوه

سیاه. ۱۱ کیلومتر خاور زرقان.
در این ده سد و پلی از دورهٔ عضدالدولهٔ دیلمی دیده می‌شود که به آن بند امیر یا بند عضدی می‌گویند.
تاریخچه - بند امیر، بندی است به درازای ۱۰۶ متر بر رودکر، این بند به فرمان عضدالدولهٔ دیلمی ساخته شده، ولی عده‌ای ساختمان اولیهٔ آن را به هخامنشیان نسبت می‌دهند.

بند امیر **Band-e Amir**
بندی به طول ۱۰۶ متر بر رودکر به فاصلهٔ ۸۰ کیلومتری شمال شیراز و ۱۲ کیلومتری پائین پل خان که در سدهٔ چهارم هجری قمری به امر عضدالدوله دیلمی ساخته شده. بعضی ساختمان اولیهٔ آن را مربوط به دورهٔ هخامنشی می‌دانند.

بندان **Bandān**
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۹۳ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر خاور شمالی نیگنان.

بندان **Bandān**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۰۳ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدد ۷۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه زابل به نهبندان. پای کوه زارفگ.

بندان **Bandān**
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۲ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرباز. سر راه ایرانشهر به چابهار. ۷/۵ کیلومتر جنوب غربی سرباز.

بند اوزبک **Band-e Ozbak**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۸۸ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار کال سالار. ۵۷ کیلومتر جنوب غربی رشتخوار.

بندبال **Bandbāl**
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۸۴ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال غربی شمس‌آباد.

بندبست **Band bast**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۴ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر خاور شمالی سدیج.

بند بم‌پشت **Band-e Bampošt**
رشته‌کوهی به درازای ۱۰۶ کیلومتر در شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. ۷۱ کیلومتر جنوب شرقی سراوان. ارتفاع بلندترین قلّه ۱۶۹۸ متر.

بندبیشه **Band bišeh**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۰۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک، درّهٔ شمالی کوه بندبیشه. ۲۲ کیلومتر شمال رشتخوار.

بند پائین **Band-e pā'in**
ده، بخش سرچهان، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۵ درجه، ۱۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اعظم. ۱۰ کیلومتر خاور توجردی.

بند جلال **Band-e Jalāl**
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۲۷ درجه، ۸۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سگرکن. کوهستان بشاگرد.

بند چاپی **Band-e Cāpi**
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، ا ستان هرمزگان. قشم ۲۳۳ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۶/۵ کیلومتر غرب جنوبی سوزا. ساحل جنوبی جزیرهٔ قشم.

بُن‌در **Bondar**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۳ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چترود. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی حرجند.

بُن‌در **Bondar**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۱۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه خورگو.

بُن‌در **Bondar**
ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۲۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شوریش. ۱۵ کیلومتر شمال سندرک.

بُن‌در **Bondar**
ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۵۳ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه بن‌در. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی درپهن.

بندر آق گنبد **Bandar-e Āq gonbad**
ده، دهستان جزیره، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان

آذربایجان شرقی. تبریز ۲۴۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ساحل دریاچهٔ ارومیه. نقطهٔ شروع (بزرگراه ارتباطی استانهای آذربایجان شرقی و غربی از روی دریاچهٔ ارومیه).

بندر امام خمینی **Bandar-e Emām xomeyni**

بندر شهر، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۲۱۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. خیلی گرم، مرطوب. خشک. ساحل خورموسی (خلیج فارس). پایانهٔ خط آهن سراسری ایران.

بندرانزلی **Bandar-e Anzali**

۱- شهرستانی در استان گیلان، شامل یک بخش مرکزی و دهستانهای چهار فریضه و لیچارگی حسن‌رود. به مرکزیت شهر بندر انزلی. این شهرستان از شمال به دریای خزر، از خاور به شهرستان رشت، از جنوب به شهرستان صومعه‌سرا و از غرب به شهرستان طوالش محدود است. شهرستان بندر انزلی دارای اراضی هموار و مسطحی است و تالاب انزلی بخش عمدهٔ جنوب آن را فرا گرفته و یکی از مرطوب‌ترین و پرباران‌ترین شهرستانهای ایران بشمار می‌رود و از موقعیت سیاسی و بازرگانی مهمی برخوردار است و بوسیلهٔ رودخانه‌های چاک‌رود ، ماسال و خمام‌رود مشروب می‌گردد.

۲- شهر، مرکز شهرستان بندرانزلی، استان گیلان. ۲۵۴ کیلومتر شمال غربی تهران و ۲۵ کیلومتر شمال غربی رشت، ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی. دهانهٔ تالاب انزلی، کنار دریای خزر، سر راه رشت به آستارا و اردبیل. موقعیت‌جغرافیائیْ ۴۹° ۲۸' ۰۰" طول‌شرقی‌و ۳۷° ۲۷' ۳۰" عرض شمالی. شهرک غازیان در حومهٔ خاوری آن واقع است.

تاریخچه - در دورهٔ اسلامی مورد توجه حکمرانان عرب بود و به مناسبت نزدیکی با روسیه محل حوادث گوناگونی بوده است. در سالهای ۱۷۷۲ و ۱۸۰۴ و ۱۹۲۰ به اشغال سپاهیان روس درآمد و از ۱۹۴۱ تا ۱۹۴۶ در تصرف ارتش سرخ اتحاد جماهیر شوروی بود. در زمان رضاشاه پهلوی به تأسیسات بندری و گمرکی مجهز شد و به بندرپهلوی موسوم گردید و پس از انقلاب اسلامی دوباره بندرانزلی نام گرفت.

بند رئیس **Band-e Ra'is**

ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۳۴ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. حومهٔ شمالی سندرک.

بُن‌در بارده **Bondar-e Bārdeh**

ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۱۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر شمال خاوری بارده. کوهستان جبال بارز.

بندر پائین **Bandar-e pā'in**

ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۱۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. چهار کیلومتر جنوب شرقی مرزن‌آباد. بندر بالا در خاور همین روستا جای دارد.

بندرپهلوی **Bandar-e Pahlavi**

← بندر انزلی، استان گیلان.

بندر ترکمن **Bandar-e Torkaman**

شهر، مرکز شهرستان ترکمن، استان مازندران. ۲۸۱ کیلومتر شمال شرقی تهران و ۹۷ کیلومتر خاور شمالی ساری. ارتفاع ۲۰- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت ساحلی. موقعیت جغرافیائی ۵۴° ۰۴' ۱۵" طول خاوری و ۳۶° ۵۳' ۳۰" عرض شمالی. کنار خلیج گرگان. ساحل جنوب خاوری دریای خزر.

تاریخچه - در سال ۱۳۰۶ احداث گردید و راه‌آهن سراسری ایران به آن ختم شد و به بندر مهمی بنام بندر شاه مبدل گردید. به دلیل عقب‌نشینی آب دریا در سالهای اخیر از اهمیت افتاد و پس از انقلاب اسلامی به بندر ترکمن تغییر نام یافت.

بندرتنگ **Bandar tang**

← تنگ، ده، شهرستان چابهار.

بندرجاسک **Bandar-e Jāsk**

۱- جنوبی‌ترین شهرستان استان هرمزگان مرکب از بخشهای مرکزی و بشاگرد و مشتمل بر دهستانهای سورک، جاسک، گنگان، گابریک، سردشت، جگدان، گافروپارمون و انگهران و به مرکزیت شهر بندرجاسک.

شهرستان بندرجاسک از شمال به شهرستانهای میناب و کهنوج (استان کرمان)، از خاور به شهرستان چابهار و از جنوب و غرب به دریای عمان محدود است. اراضی این شهرستان را به جز دشتهای ساحلی، کوههای نه‌چندان مرتفعی که بخشی از ارتفاعات بشاگرد را تشکیل می‌دهند، فرا گرفته است که ارتفاع آنها بطور متوسط حدود ۱۵۰۰ متر است (بلندترین نقطهٔ شهرستان بندرجاسک گورکوه به ارتفاع ۱۹۱۸ متر است که در ۸۲ کیلومتری شمال خاوری شهر بندرجاسک واقع است). رودخانه‌های جگین و گابریک و سدیج و بهمدی که جملگی از کوههای شمالی این شهرستان سرچشمه می‌گیرند، عمده‌ترین رودهای آن بشمار می‌آیند. آب و هوای شهرستان بندرجاسک خیلی گرم و خشک است.

۲- شهر، مرکز شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. ۱۲۷۴ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۲۲۶ کیلومتر جنوب خاوری بندرعبّاس. ارتفاع ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. انتهای جنوبی شبه جزیرهٔ جاسک. ساحل دریای عمان. موقعیت جغرافیائی ۵۷° ۴۶' ۱۵" طول شرقی و ۲۵° ۳۸' ۳۰" عرض شمالی.

تاریخچه - جاسک کهنه که در ۱۱ کیلومتری شمال شهر کنونی جاسک قرار دارد. زمانی دهکدهٔ مهمی بوده و اولین تجارتخانهٔ شرکت هند شرقی بریتانیا در ایران، در اینجا تأسیس گردید و اولین محمولهٔ کشتیهای انگلیسی در سال ۱۶۱۶ در آنجا تخلیه

شد. در نبرد دریائی سال ۱۶۲۰ کشتیهای انگلیسی، دسته‌ای از کشتیهای پرتغالی را نزدیک جاسک شکست دادند و در سالهای ۱۸۷۹ تا ۱۸۸۶ به بهانهٔ جلوگیری از دریازنی و برده‌فروشی پادگان نظامی و پایگاه دریائی در جاسک احداث نمودند که بعضی از ساختمانهای آنها هنوز در شهر مزبور وجود دارد.

بندرجز Bandar-e Jaz
← بندر گز، شهر، شهرستان کردکوی.

بندر جزّه Bandar-e Jazzeh
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۲ درجه، ۱۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندرچارک به بندرمقام. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری بندرمقام.

بندرچارک Bandar-e Cārak
ده، مرکز دهستان چارک و مرکز بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۶ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندرلنگه به بندرکنگان و بندربوشهر. ساحل غربی دهانهٔ رود تنگ‌خور. ساحل خلیج فارس.

بندرحاجی‌علی Bandar-e Hāji ali
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۳۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری سوزا.

بندرحسینه Bandar-e Hasineh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۲ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری بندرچارک. ساحل خلیج فارس.

بندر حمیران Bandar-e Hamirān
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۵۲ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. سر راه بندرلنگه به بندرعبّاس. دامنهٔ جنوبی کوه حمیران.

بندر حیدرآباد Bandar-e Heydar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک، ساحل جنوبی دریاچهٔ ارومیه. سر راه نقده به ارومیه.

بن‌درخت Bonderaxt
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۸ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب غربی بهاباد.

بندرخمیر Bandar-e Xamir
شهر، مرکز بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۴۸ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل تنگهٔ خوران. سر راه بندرعبّاس به بندرلنگه.

بندر دولاب Bandar-e Dulāb
ده، مرکز دهستان دولاب، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۸ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل شمالی جزیرهٔ قشم. سر راه قشم به باسعیدو.

بندر دیّر Bandar-e Dayyer
شهر، مرکز شهرستان دیّر، استان بوشهر. ۸۵۶ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۶۱ کیلومتر جنوب خاوری بوشهر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بوشهر به کنگان. ساحل خلیج فارس. موقعیت جغرافیائی ″۱۵ ′۵۶ °۵۱ طول شرقی و ″۳۰ ′۵۰ °۲۷ عرض شمالی.

بندر دیلم Bandar-e Deylam
بندر شهر، مرکز بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۲۸ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر گناوه به بهبهان و رامهرمز.

بندر دیوان Bandar-e Divān
← دیوان، ده، شهرستان بندرلنگه.

بندررحمانلو Bandar-e Rahmānlu
ده، بخش عجبشیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۹۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ساحل شرقی دریاچهٔ ارومیه.

بندر ریگ Bandar-e Rig
شهر بندر، مرکز بخش ریگ، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۱۳۱ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل خورارش، خلیج فارس.

بُن‌درزُورک Bondar-e Zevork
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۵۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور شمالی دلفارد. کوهستان جبال بارز.

بندر شاه Bandar-e Šāh
← بندر ترکمن، شهر، استان مازندران.

بندر شاهپور **Bandar-e Šāhpur**
← بندر امام خمینی، بندرشهر، شهرستان بندر ماهشهر.

بندر شناس **Bandar-e Šenās**
← شناس، ده، شهرستان بندرلنگه.

بندر طاهری **Bandar-e Tāheri**
← طاهری، ده، شهرستان کنگان.

بندرعبّاس **Bandar abbās**
۱- شهرستانی در مرکز استان هرمزگان، مرکب از بخشهای مرکزی، فین، خمیر و سعادت‌آباد و مشتمل بر دهستانهای گچین، ایسین، تازیان، تخت، شمیل، فین، سیاهو، گهر، خمیر، کهورستان، رویدر، احمدی، درآگاه، طارم و فارغان و به مرکزیت شهر بندرعبّاس.
شهرستان بندرعبّاس از شمال به شهرستانهای سیرجان و بافت (استان کرمان)، از خاور به شهرستانهای کهنوج (استان کرمان) و میناب، از جنوب به آبهای تنگهٔ هرمز و شهرستان قشم و از غرب به شهرستانهای بندرلنگه و لار و داراب و نی‌ریز (استان فارس) محدود است. نواحی شمالی این شهرستان کوهستانی است که ارتفاع کوههای آن گاه به ۲۵۰۰ متر و بالاتر می‌رسد. بلندترین کوه این شهرستان کوه همای با ارتفاع (۳۲۶۷ متر) است و کوههای دیگری چون گنو (۲۳۴۷ متر) و پشتکوه (۲۶۴۵ متر) از جمله مهمترین و عمده‌ترین کوههای آن محسوب می‌گردند. رودخانه‌های این شهرستان کلاً از ارتفاعات شمالی سرچشمه گرفته و رو به جنوب جریان دارند که از آن جمله رودخانه‌های حسن‌لنگی، جلابی، گلم‌آبی، خورجل، کل و گودر را می‌توان نام برد. آب و هوای شهرستان بندرعبّاس در دشتهای جنوبی خیلی گرم و خشک و در ارتفاعات شمالی گرم تامعتدل مایل به گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. ۱۰۶۰ کیلومتر جنوب خاوری تهران. ارتفاع ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل شمالی تنگهٔ هرمز. سر راه کرمان و شیراز به میناب. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۱۷ °۵۶ طول شرقی و ″۰۰ ′۱۱ °۲۷ عرض شمالی. میانگین حداکثر دما ۳۲ درجه، و میانگین حداقل آن ۲۱/۷ درجه سانتیگراد و حداکثر مطلق آن ۵۱/۴ درجه، سانتیگراد. میانگین بارندگی سالانه ۱۵۶ میلیمتر و میانگین تعداد روزهای یخبندان در سال صفر است.
تاریخچه - دلایل موجود حاکی از آن است که بندرعبّاس در محل یا نزدیک دهکده‌ای بنام شهرو واقع شده. در اوایل سدهٔ هشتم هجری قمری، نام جزیرهٔ کنونی هرمز، از جرون به هرمز مبدل گردید و نام جرون به شهرو انتقال یافت. با ترقی هرمز و درآمدن آن به صورت یک مرکز بزرگ تجارتی، جرون که مرکز تخلیهٔ کالاهای بازرگانی و بارگیری کشتیها بود، رفته‌رفته رونق یافت. در اوایل سدهٔ دهم هجری قمری، پرتغالیان بر هرمز و باریکهٔ ساحلی مقابل آن و همچنین بر جرون نیز مسلّط شدند و همین جرون پس از آن بنام گمرو نامیده شد. در سال ۱۶۱۵ میلادی ایرانیان گمرو را از تصرف پرتغالیان خارج کردند و ۷ سال بعد به کمک کشتیهای شرکت هند شرقی بریتانیا، دست پرتغالیان را از هرمز نیز کوتاه نمودند. شاه عبّاس اول صفوی به پاس این خدمت و برای این که گمرو بزرگترین بندر قلمرو وی گردد به شرکت هند شرقی مزایائی در گمرو داد (انگلیسیها گمرو را گامبرون می‌نامیدند) و این محل را بنام خود بندرعبّاس خواند. آرزوی شاه عبّاس به زودی برآورده شد و بندرعبّاس بزرگترین بندر ایران گردید. سقوط دولت صفوی و در پی آن هجوم روسها و ترکان عثمانی به ایران، پیشرفت بندرعبّاس را متوقف ساخت. با بیرون راندن افغانها بندرعبّاس دوباره رونق یافت. اما تحمیل مالیات و گمرک گزاف توسط مأمورین نادرشاه و نیز تأسیس پایگاه دریائی بوشهر، رونق و تفوق بندرعبّاس از بین رفت و بوشهر جای آن را گرفت. در سال ۱۷۹۳ میلادی شهر بندرعبّاس همراه با باریکه‌ای ساحلی به طول ۱۵۰ کیلومتر به سلطان عمان واگذار شد و این وضع ادامه داشت تا در سال ۱۸۶۸ که دوباره به ایران بازگشت.

بندرکُنگ **Bandar-e Kong**
← کنگ، شهر، شهرستان بندرلنگه.

بندرگاه **Bandargāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۱۴۷ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل جنوبی شبه جزیرهٔ بوشهر. ۲/۵ کیلومتر خاور جنوبی هلیله.

بندرگز **Bandar-e Gaz**
شهر، مرکز بخش بندرگز، شهرستان کردکوی، استان مازندران. کردکوی ۲۶۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت. کنار خط آهن تهران - گرگان. به آن بندر جز نیز گفته‌اند.

بندرگناوه **Bandar-e Ganāveh**
شهر، مرکز شهرستان گناوه، استان بوشهر. ۷۲۸ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۷۱ کیلومتر شمال غربی بوشهر. ارتفاع ۲ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل خلیج فارس. سر راه ساحلی بهبهان به برازجان. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۳۱ °۵۰ طول شرقی و ″۰۰ ′۳۴ °۲۹ عرض شمالی.
تاریخچه - جنابه، یا گنابا و همچنین جنابا از شهرهای ساحلی قدیم خلیج فارس است. یاقوت حموی معتقد است که این شهر را سلطان جنابةابن طهمورث بنا نهاده است. فتح شهر در سال ۱۸ هجری قمری به دست عثمان‌ابن ابی‌العاص اتفاق افتاد. طایفهٔ قرامطه از این شهر هستند و ابوسعید جنابی قرمطی از آن برخاسته است.

بندرلنگه **Bandar-e Lengeh**
۱- شهرستانی در غرب استان هرمزگان، مرکب از بخشهای مرکزی، بستک، شیبکوه، گاوبندی و کیش و مشتمل بر دهستانهای حومه، مغویه، مهران، دژگان، ده‌تل، فرامرزان، فتویه،

گوده، هرنگ، جناح، چارک، مقام، بهدشت، مهرگان و کوشکنار و به مرکزیت بندرلنگه.
شهرستان بندرلنگه از شمال غربی به شهرستان لامرد (استان فارس)، از شمال به شهرستان لار (استان فارس)، از خاور به شهرستان بندرعبّاس، از جنوب به خلیج فارس و از غرب به شهرستان کنگان (استان بوشهر) محدود است. اراضی شمالی این شهرستان کوهستانی است و بخش جنوبی آن به ویژه از بندرلنگه تا بندرچارک و بندرکنگ را دشت نسبتاً پهناوری تشکیل داده که شوره‌زار مهرگان چشمگیرترین عارضهٔ آن بشمار می‌آید. کوه شب با ارتفاع ۲۶۸۱ متر بلندترین نقطهٔ آن است و رودهای رسول و شور عمده‌ترین رودخانه‌های آن محسوب می‌گردند. آب و هوای شهرستان بندرلنگه به ویژه در نواحی جنوبی خیلی گرم و خشک و در کوهستانهای شمالی گرم و خشک است.
۲- بندر شهر، مرکز شهرستان بندرلنگه ۱۰۷۲ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۵۶ کیلومتر غرب جنوبی بندرعبّاس. ارتفاع ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل خلیج فارس. موقعیت جغرافیائی ۰۰ ۵۳ ۵۴ طول شرقی و ۱۵ ۳۳ ۲۶ عرض شمالی. بندرلنگه دارای سابقهٔ چندانی نیست و نام آن از دورهٔ قاجاریه به بعد در مکاتبات و نوشته‌ها آمده است.

بندر ماهشهر **Bandar-e Māhšahr**
۱- شهرستانی در جنوب استان خوزستان مرکب از بخشهای مرکزی، بندر امام خمینی، هندیجان و امیدیه و مشتمل بر دهستانهای جراحی، هندیجان، چم خلف عیسی، چاه سالم وآسیاب و به مرکزیت بندر شهر ماهشهر.
شهرستان بندر ماهشهر از شمال به شهرستانهای اهواز و رامهرمز، از خاور به شهرستان بهبهان، از جنوب و جنوب غربی به خورموسی و خلیج فارس و از غرب به شهرستان شادگان محدود است. اراضی این شهرستان را دشت هموار و کم ارتفاعی که بلندی آن بندرت به ۲۰ متر می‌رسد تشکیل داده و رودخانهٔ جراحی آن را مشروب می‌سازد. آب و هوای این شهرستان گرم تا خیلی گرم و مرطوب است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
۲- بندر شهر، مرکز شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. ۶۰۹ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۹۷ کیلومتر جنوب خاوری اهواز. ارتفاع ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ شمالی خورماهشهر. موقعیت جغرافیائی ۳۰ ۱۰ ۴۹ طول شرقی و ۳۰ ۳۲ ۳۰ عرض شمالی. نام پیشین آن بندر معشور بوده است.

بندر معشور **Bandar-e Ma'šur**
← بندر ماهشهر، بندر شهر، استان خوزستان.

بندر مُغویه **Bandar-e Moquyeh**
ده، مرکز دهستان مغویه، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۷۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندرلنگه به بندرچارک.

بندرمقام **Bandar-e Maqām**
ده، مرکز دهستان مقام، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۸ درجه، ۱۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی کنگان به بندردیلم. ساحل خلیج نخیلو. خلیج فارس.

بندرنخیلو **Bandar-e Naxilu**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۵ درجه، ۱۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندرمقام به بندرچارک. ۸ کیلومتر جنوب بندرمقام.

بندزرک **Bandzark**
دهستان، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان، به مرکزیت روستای بندزرک کهنه.

بندزرک کهنه **Bandzark-e Kohneh**
ده، مرکز دهستان بندرزرک، بخش مرکزی، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۲۷ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری تیاب.

بند سرّاجی **Band-e Sarrāji**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۲۲ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

بند شادروان **Band-e Šādervān**
← سد شادروان. سد قدیم، شهر شوشتر.

بُن‌دشت **Bondašt**
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۷۳ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر خاور جنوبی حاجی‌آباد.

بندشلو سرچشمه **Bondašlu sarcešmeh**
ده، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۳۲ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۱۱ کیلومتر شمال زرقان.

بند عضدی **Band-e Azodi**
← بند امیر، ده و سد و پل، شهرستان شیراز.

بند علی‌خان **Band-e Alixān**
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۸۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. گرم، خشک. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی جوادآباد. کنار رودخانهٔ جارجارو.

Band-e Qir بند قیر

ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۷۸ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. محل تلاقی رودخانه‌های دز و کارون. ۷ کیلومتر شمال ملاثانی. نام بندقیر به مناسبت بند بزرگی است به نام بندقیر که در قدیم با قیر در نزدیک آن ساخته شده بود و ویرانه‌های آن هنوز باقی است.

Band-e Qir بند قیر

بند بزرگی که در قدیم نزدیک شهر قدیم عسکر مکرم در محل تلاقی رودهای کارون و دز با قیر ساخته شده بود و ویرانه‌های آن هنوز باقی است.

Band-e Qeysar بند قیصر

← سد شادروان. سد قدیم، شهر شوشتر.

Band-e Kalāleh بند کلاله

ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۳۶ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ جگیران. سر راه سرپل ذهاب به ازگله.

Bendegān بندگان

ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۴ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قوامک. ۸ کیلومتر خاور سرباز.

Band-e Germān بند گرمان

ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۳ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری سیریک.

Bendelā بندلا

ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۷۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بزلا. نیمه‌جنگلی.

Band mālum بند مالوم

ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۰۴ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی فنوج.

Band-e Mo'allem بند معلّم

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۵۵ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندرلنگه به بندرعبّاس. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری کنگ.

Band-e Nō بند نو

ده، بخش سرچهان، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۶ درجه، ۱۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اعظم. ۴ کیلومتر خاور جنوبی توجردی.

Bandneh بندنه

ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۲۲ درجه، ۱۰۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷۷/۵ کیلومتر خاور زرقله‌گنج. حاشیهٔ غربی هامون جزموریان.

Bandu بندو

ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۹ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب چاه مبارک.

Bendor بن‌دُور

ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مَریوان ۱۶۰ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به به‌سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر غرب سروآباد.

Bandeh بنده

ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۶۳ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. مجاور روستای تمین. کوهستان تفتان.

Band-e Yaqmur بند یغمور

ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۸۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود اترک.

Bandikuh بندیکوه

ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵۸ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر شمال خاوری فارغان.

Bandini بندینی

ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۴ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بندینی. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری لاش.

Bon-e Rašid بُن رشید

← بنهٔ رشید، ده، شهرستان رامهرمز.

Bonrud بن‌رود

ده، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۸۵

درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر جنوب قمصر.

بُن‌رود — **Bonrud**

ده، بخش فنّوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۳۲ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بن‌رود. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری مسکوتان.

بُن‌ریز — **Bonriz**

ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۱۸ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۶۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ مُلکن. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری انگهران.

بُنز — **Bonaz**

← بونز، ده، شهرستان بندرجاسک.

بن‌زرد بالا — **Bonzard-e bālā**

ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۲۱ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال پاتاوه. دامنهٔ غربی کوه دنا. روستای بن‌زرد پائین در ۲/۵ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متری قرار دارد.

بنسبورد بالا — **Benesbord-e bālā**

ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۱۷ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر جنوب روستای اجنورد. روستای بنسبورد پائین در یک کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۴۸۰ متری قرار دارد.

بنستان — **Banestān**

ده، مرکز دهستان بنستان، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۷۷ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه بنستان. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری بهاباد.

بَنستان — **Banestān**

ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۲۳ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کوهستان دنا. ۱۴ کیلومتر شمال غربی پاتاوه.

بُنستان — **Bonestān**

ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۵۸ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه درآب.

بُنستان — **Bonestān ?**

ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۴۴ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب خاوری محمّدآباد مسکون. دامنهٔ غربی کوهستان جبال بارز.

بُن‌سرخ — **Bonsorx**

ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۸۳ درجه، ۱۰۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۴۳ کیلومتر شمال غرب بنت.

بن‌شوار — **Ban šovār ?**

ده، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۳۴ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. کنار رودخانهٔ اعلا. ۶ کیلومتر جنوب خاوری صیدون.

بُن‌شهر — **Bonšahr**

ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۴ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتر شمال دستگرد.

بنفشه‌درق — **Banafšeh daraq**

ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۸۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال زردآلو.

بنفشه‌ده — **Banafšeh deh**

ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۳۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه کلاردشت به مرزن‌آباد.

بنفشه‌ده — **Banafšeh deh**

ده، مرکز دهستان میانرود، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۱۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار نافلارود. جنگلی. سر راه چمستان به آمل.

بنفشه، گردنه — **Banafšeh**

گردنه‌ای به بلندی ۱۲۵۰ متر در شهرستان چالوس، استان مازندران. سر راه مرزن‌آباد به کلاردشت. ۹ کیلومتر شمال غربی مرزن‌آباد.

بنک — **Banak**

ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۳۲۰ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر کنگان به خورموج.

بن‌کوه **Bonkuh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۳۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار کش رودخانه. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی لاله‌زار.

بن‌کوه **Bon-e Kuh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۴۵ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه گچ. ۲۱ کیلومتر غرب جنوبی پُدُل.

بنکی **Banaki**
ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۵۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۵۱۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. حومهٔ شمالی کُنارتخته.

بنگ **Bang**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۱۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ غربی کوه بنگ. سر راه بندر گناوه به بندر دیلم.

بُنگرد **Bongerd ?**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۶ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال سرگز.

بُنگرو **Bongeru**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۶۰ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بنگرو. ۱۲ کیلومتر شمال غربی رائین‌قلعه.

بنگش **Bangeš**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۲۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، درّهٔ جنوبی کوه سمبا. ۲ کیلومتر غرب روستای ناری.

بنگُلان **Bangolān ?**
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۲ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ماشاری.

بُنگله **Bongaleh ?**
ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۱۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه دورود به بروجرد.

بنگلی سرخ **Bangoli-ye Sorx**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۰ درجه، ۱۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بنت. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری بنت.

بنگو **Bangu**
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری ریز.

بُن‌گود احمدی **Bongōd-e Ahmadi**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۶ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال سرگز.

بنمار سبلان **Benmār-e Sabalān ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۶۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب جنوبی آتشگاه. دامنهٔ خاوری کوه سبلان.

بُنو **Bonu**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۱۰ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر غرب دادنجان.

بُنوار **Bonvār**
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۴۵ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر شمال لالی.

بنوار **Benvār**
ده، بخش رونیز، شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۲۳۳ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر خاور شمالی رونیز بالا.

بنوار **Benvār**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۱۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۶ کیلومتر خاور شمالی دارخوین.

بُنوار **Bonvār**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری هشتچه.

بنوان **Benevān ?**
ده، بخش رونیز، شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۲۳۳

درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر خاور شمالی رونیز بالا.

بنوان Benevān
ده، بخش رونیز، شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۳۲۱ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت ساحلی. ۳ کیلومتر شمال خاوری ماه فرخان.

بنوئیه Banu'iyeh
ده، مرکز دهستان سیه بنوئیه، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۶۸ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر شمال رابر.

بُنود Bonud ?
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۵ درجه، ۱۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری بندرمقام.

بنوک Benuk
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۱ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ دامن. ۱ کیلومتر جنوب زهلنفان.

بنوکاوان Banukāvān
← قشم، جزیره، خلیج فارس.

بنوید بالا Benvid bālā?
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۱۶۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. روستای بنوید پائین در ۴ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۵۴۰ متر و کنار راه قدیمی نائین به اردکان قرار دارد.

بُنه Boneh
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۹۵ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۲/۵ کیلومتر شمال دیزج.

بُنه‌آسیاب Boneh āsiyāb
ده، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۴۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر شمال غربی جارو. ۱۴ کیلومتر شمال هفتکل.

بنهٔ آقابزرگ Boneh-ye Āqābozorg
← آقابزرگ، ده، شهرستان اندیمشک.

بُنهٔ احمد Boneh-ye Ahmad
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۳۳ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری بندر دیلم. سر راه بویرات به مظفری.

بُنهٔ اسکندر Boneh-ye Eskandar
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۴۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ شمالی کوه شوه.

بُنهٔ اسماعیل Boneh-ye Esmā'il
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۲۵ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار آب ککارس. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی لالی.

بُنهٔ اسماعیل Boneh-ye Esmā'il
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۳۷ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰/۵ کیلومتر خاور شمالی بندر دیلم.

بُنهٔ الوان Boneh-ye Alvān
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۶۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود دز.

بنه پیر Boneh pir
ده، بخش مرکزی، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۹۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درهٔ شمالی کوه چهارتنگ. سر راه باباکلان به بی‌بی حکیمه.

بُنهٔ پیرمرتضی Boneh-ye Pir morteza
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان صفر درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

بُنهٔ جاموشی Boneh-ye Jāmuši
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۶ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر غرب شمالی دالکی.

بُنهٔ حسین‌قلی Boneh-ye Hoseynqoli
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ کوه لندر.

بُنهٔ حقّی Boneh-ye Haqqi
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه اودیو. ۳ کیلومتر شمال غربی قلعه‌خواجه.

بُنهٔ خاطر Boneh-ye Xāter
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۳۷ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر شمال خاوری بندر دیلم.

بنهٔ خانیله Boneh-ye Xānileh
← خانیله، ده، شهرستان اندیمشک.

بُنهٔ خنجر Boneh-ye Xanjar
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۰۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه هفتکل به اهواز.

بنه‌درولی‌آباد Bonehdar-e Vali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۸۱ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. یک کیلومتر جنوب خاوری ده بالا. کوهستان پلوار.

بُنهٔ دوست محمّد Boneh-ye Dust mohammad
← بنهٔ محمد، ده، شهرستان اندیمشک.

بُنهٔ دیلمقانی Boneh-ye Dilmaqāni
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان ٰ . مان. کرمان ۱۴۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ ـر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر شمال عربی ماهان.

بُنهٔ رشید Boneh-ye Rašid
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۶۴ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه رامهرمز به بهبهان. ۴ کیلومتر شمال غربی سلطان‌آباد.

بُنهٔ زبیده B h-ye Zobeydeh
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. ـزل ۱۷۴ درجه. ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، حشک. دشت. کنار ر. . دز. ۴ کیلومتر خاور شمالی حاشیهٔ خلف. زیارتگاهی بنام امامزاده علی دارد.

بُنه‌زرد Bonehzard
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳۰ کیلومتر شمال حسینیه.

بُنهٔ زیدان Boneh-ye Zeydān
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۲۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ دز. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی گوریه.

بُنه‌سر Bonehsar
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۴۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

بُنه‌سردار Boneh sardār
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۰۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی لنده.

بُنهٔ سوخته Boneh-ye Suxteh
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۱۲ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰ متر. گرم، خشک. دشت.

بنهٔ سوخته Boneh-ye Suxteh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۷ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر خاور ابویورو.

بُنه‌سوخته Boneh suxteh
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۰۱ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گردان. کوهستان بهرآسمان.

بُنه‌سیب Bonehsib
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۰۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر خاور شمالی دهنهٔ کمرکان. کوهستان جبال بارز.

بنهٔ سیّد طاهر Boneh-ye Seyyed tāher
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۸۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه سرداهی به گوپال. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری ویس.

بنهٔ سیّدمحمّد Boneh-ye Seyyed mohammad
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال غربی لالی.

بُنهٔ شیخان Boneh-ye Šeyxān
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۸۶

درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری راسوند.

بُنهٔ عجم **Boneh-ye Ajam**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۹۰ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر غرب جنوبی نفت سفید.

بُنهٔ عظیم **Boneh-ye Azim**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۸۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گلال. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی بزازی. امامزاده‌ای بنام مرتضی‌علی دارد.

بنهٔ فتح آباد **Boneh-ye Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۷۲ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ا رتفاع ۱۵۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به خنامان. ۱/۵ کیلومتر جنوب غربی نصرت‌آباد.

بُنهٔ قیصر **Boneh-ye Qeysar**
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۱۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. کنار رودخانهٔ گلال. ۲ کیلومتر جنوب غربی سربیشه.

بنهٔ کرد **Boneh-ye Kord**
← کمردراز، ده، شهرستان باغملک.

بُنه کلاغی **Boneh kalāqi**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۷ درجه، ۲۰۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۸۸ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

بُنهٔ کمر **Boneh-ye Kamar**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۶۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود چشمه لنگان. کوهستان زاگرس.

بُنه کُنی **Boneh koni ?**
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر شمال غربی محمّدآباد مسکون. کوهستان جبال بارز.

بُنهٔ گز **Boneh-ye Gaz**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۹۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. گرم، خشک. دشت.

۱۰ کیلومتر خاور جنوبی چغادک.

بُنهٔ محمّد **Boneh-ye Mohammad**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک صفر درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۹ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

بُنهٔ محمّد **Boneh-ye Mohammad**
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۴۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شاهپور. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری سعدآباد.

بُنهٔ‌محمّدعبدالله **Boneh-ye Mohammad abdollāh**
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۹۳ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی دهکهنه.

بُنهٔ مرتضی **Boneh-ye Mortezā**
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۲ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری گتوند. امامزاده‌ای بنام ابراهیم دارد.

بُنه‌وار **Bonehvār**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۲ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه گریوه. ۱۶ کیلومتر شمال غربی قلعه‌خواجه.

بنیاباد **Boniyābād**
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۰۷ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۹۰ متر. معتدل، خشک.

بنیاباد **Boniyābād**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۰ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی اسدآباد.

بنیاد **Bonyād**
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۵۶ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه خورموج به کنگان. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری کاکی.

بنیان **Baniyān**
ده، بخش فورک، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۲۷

درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال خاوری دوبرجی. سر راه داراب به بندرعباس.

بنیان **Banyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۱۲۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه خورموج.

بنی تاک **Bani tāk**
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۲ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل، خشک. ۲۷ کیلومتر غرب جنوبی صالح‌آباد، سر راه تربت جام به صالح‌آباد.

بنی تراتم **Baniterātom ?**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۳ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال خاوری قلعه‌گنج.

بنی تمیم **Banitamim**
← عشایر عرب خوزستان که در ناحیهٔ دشت میشان زندگی می‌کنند.

بنیز **Baniz**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۸۲ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه بنیز. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری بهاباد.

بنیس **Benis**
ده، مرکز دهستان گونی شرقی، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۸۷ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۶ کیلومتر شمال خاوری شبستر.

بنی صالح **Bani sāleh**
← عشایر عرب خوزستان که در ناحیهٔ دشت میشان بسر می‌برند.

بنی طُرُف **Bani torof**
← عشایر عرب خوزستان که در ناحیهٔ دشت میشان سکنی دارند.

بنی کعب **Banika'b**
از عشایر عرب خوزستان که در اطراف خرمشهر و شادگان و در دو طرف رودخانهٔ کارون و همچنین در کنار خلیج بوشهر و اهواز و گروهی نیز در کنار اروندرود (شط العرب)، در خاک عراق زندگی می‌کنند.

بنی لام **Bani lām**
← عشایر عرب خوزستان که در شمال خوزستان زندگی می‌کنند.

بنی لام **Banilām**
قبیلهٔ عرب چادرنشین که در شمال خوزستان و قسمت جنوبی پشتکوه سکنی دارند و بعضی نیز در شمال کرخه و شادگان زندگی می‌کنند.

بنی نعامه **Bani naāmeh**
ده، مرکز دهستان نیسان، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۷۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال غربی هویزه.

بُوا **Bovā**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۴۶ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر جنوب سوق.

بوالحسن **Bolhasan**
ده، بخش آلوت، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۲۷۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. ۱۴ کیلومتر شمال غربی روستای ارمرده.

بوالحیات **Bolhayāt**
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۵۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به کازرون و نورآباد. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری نودان.

بوالخیر **Bolxeyr**
ده، مرکز دهستان بوالخیر، بخش ساحلی، شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۰۴ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بوشهر به کنگان. ۲۵ کیلومتر جنوب دلوار. ساحل خلیج فارس.

بوالقیطاس **Bolqeytās**
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۱۷۴ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار رودخانهٔ کرج. ۲۷ کیلومتر خاور جنوبی حسن‌آباد.

بوان **Bavān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۵۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب قوام‌آباد.

بَوانات Bavānāt
یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان آباده، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای باغستان، سروستان و فرایجان و به مرکزیت شهر سوریان. این بخش در درهٔ رود بوانات واقع در جنوب خاوری شهرستان آباده واقع است و کوههای بلندی چون شکفت (۳۳۳۳ متر)، ساری‌خانی (۳۲۸۲ متر)، خطابان (۳۳۶۲ متر) و کتابان (۳۱۵۰ متر) آن را از بخش قنقری جدا می‌کند.

بُوان بالا Bovān-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۲۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درهٔ خاوری کوه زن و مرد. روستای بوان پائین در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متری قرار دارد.

بُوانه Bovāneh
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه کامیاران به سنندج. ۸ کیلومتر شمال خاوری کامیاران.

بوئین Bu'in
ده، بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۲۶ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه لاله‌داغی. کوههای البرز.

بوئین Bu'in
شهر، مرکز بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۷۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه اشتهارد به همدان و ساوه و قزوین. در پی زمین‌لرزهٔ شدید شهریور سال ۱۳۴۱ به سختی آسیب دید و ویران گردید. بیشتر ساختمانها و بناهای امروزی بعد از زمین‌لرزهٔ مزبور ساخته شده. به آن بوئین‌زهرا هم می‌گویند.

بوئین پائین Bu'in-e pā'in
ده، مرکز بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۱۴۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌بوئین. روستای بوئین بالا در ۸ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۶۴۰ متری قرار دارد.

بوئین‌زهرا Bu'in zahrā
بخشی در جنوب شهرستان قزوین مشتمل بر دهستانهای رامند جنوبی، دشتابی شرقی، دشتابی غربی، زهرای بالا، زهرای پائین و سگزآباد، به مرکزیت شهر بوئین. بوئین‌زهرا دشت همواری است که رودخانهٔ خررود از [illegible] به آن وارد می‌شود و از خاور آن بنام رودشور خارج می‌[illegible]. آب و هوای آن معتدل مایل به گرم و خشک است.

بوئینک Buinak
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۹۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۴ کیلومتر غرب شمالی آقابابا کنار راه قزوین به رشت. دامنهٔ کوههای البرز.

بوئین و میاندشت Bu'in-va Miyāndašt
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان فریدن، استان اصفهان، مشتمل بر دهستانهای کرچمبوی شمالی، کرچمبوی جنوبی، سردسیر، گرجی و ییلاق و به مرکزیت شهر بوئین و میاندشت.
۲- شهر، مرکز بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۹۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه داران به الیگودرز. این شهر در دو آبادی کنار هم به نام بوئین و میاندشت ترکیب یافته است.

بُوایور Bovāyur
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۱۴ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال غربی کدنج.

بوبوک‌آباد Bubuk ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۱۴۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کوریجان به میلاجرد و قهاوند.

بوتاجه Butājeh ?
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۴۳ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. دو روستا به فاصلهٔ حدود ۳ کیلومتر بنام بوتاجهٔ بالا و بوتاجهٔ پائین.

بوتگان Butegān
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۵۳ درجه، ۸۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی سفیدآبه.

بوتگو Butegō
← بوتگان، ده، شهرستان نهبندان.

بوته‌زیر Butehzir
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۸ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. ۲۵ کیلومتر شمال غربی گزیک.

بوجان Bujān
ده، بخش لواسانات، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش

۶۹ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ناصرآباد. سر راه لواسان به امامه. ۵ کیلومتر شمال لواسان.

بوجان **Bujān**
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۳۲۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی باباپیر. کنار کُرزان‌رود.

بوجان **Bujān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۹۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی بلورد.

بوجبرائیل **Bujebrā'il**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۷ درجه، ۱۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب خاوری بندرمقام.

بوجدان **Bojdān**
یا بجدن. ده، مرکز دهستان خواشد، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۸۸ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب غربی کوه شاهزاده ابوالقاسم.

بوجدن کوچک **Bojdan-e Kocak**
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۵۱ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. به آن بوژدن کوچک هم می‌گویند.

بوجراش **Bujerāš**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۸ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندرلنگه به گاوبندی. ۲۵ کیلومتر خاور جنوبی بندرمقام.

بوجیکدان **Bujikdān**
ده، بخش ساحلی، شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۱۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بوشهر به کنگان. ۱۲/۵ کیلومتر جنوب دلوار. ساحل خلیج فارس.

بوجیکدان **Bujikdān**
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۲۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی تل سنگ.

بوجین **Bujin**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۳۰۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی خاکریز.

بوچیر **Bucir**
ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۴ درجه، ۱۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه بوچیر. سر راه گاوبندی به بندرلنگه.

بوخامه **Buxāmeh**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۰۷ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۸ کیلومتر جنوب غربی رامشیر.

بوخلو **Boxalu**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۷۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه سقز به مریوان. کنار چم‌جفتو.

بوداغ آباد **Budāq ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۳۰۷ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۳ کیلومتر شمال خاوری کرکوند.

بوداق‌آباد **Bodāq ābād**
ده، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۵۹ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

بودالالو **Budālālu**
ده، مرکز دهستان فولادلوی جنوبی، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۴۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب غربی هیر.

بودجان **Bodjān**
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۳۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه شاه ذکریا. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی دهاقان.

بودلا **Budlā**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۸۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار رودخانهٔ شور. ۱۵ کیلومتر شمال غربی خسروآباد.

بورازق **Borāzq**
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار

۱۶۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

بورالان **Burālān**
ده، دهستان چایپاسار شمالی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه خشک. کوهستانی. شمالی‌ترین روستای ایران، ۳ کیلومتری مرز ایران و ترکیه.

بوران **Burān**
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۹۹ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

بوران **Burān**
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۳۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال غربی نیر. دامنهٔ کوه سبلان.

بوران بوندان **Burān-e Bundān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۳۴ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. حاشیهٔ جنوبی دریاچهٔ آب بوندان.

بوربور **Burbur**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ یوخاری‌چای. ۲۴ کیلومتر شمال خاوری جوکار.

بوربور **Burbur**
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۳۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر غرب لومار.

بورخانی **Burxāni**
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۰۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. معتدل نیمه‌مرطوب. جنگلی. حاشیهٔ شمالی کوههای البرز.

بورخیل **Bur xeyl**
ده، بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۲۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. ۲ کیلومتری ساحل غربی رودخانهٔ تالار.

بوردون **Bordun**
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۱۴ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ بتاهرکلا. دامنهٔ خاوری کوه چنگون. کوهستان البرز.

بورزلاجین **Borzelājin**
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۱۹۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه وزیرخان.

بورغبان **Borqbān**
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۴۲ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال خاوری کوه سفید.

بورقان **Burqān**
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۵۵ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه فرمهین به اراک. ۹ کیلومتر جنوب غربی فرمهین.

بورک **Borak**
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی دوزه.

بورک **Bork**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۷ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بورک. ۴۹ کیلومتر شمال غربی کهیر.

بورکا **Burekā**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۱۶ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری آگاه بالا.

بورکاباد **Burkābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۶۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی سطر.

بورکان **Borkān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر غرب شمالی زیار.

بورک دامن **Burak-e Dāman**
ده، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۱ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه گره. ۵ کیلومتر شمال خاوری طسوج.

Buraki **بورکی**
ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۳۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۳/۵ کیلومتر غرب جنوبی کنارتخته.

Bõraki **بورکی**
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۲۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور جنوبی کوشکک. دامنهٔ خاوری کوه ایوب.

Burgãn **بورگان**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۲ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دهک به تیغدر. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی دهک.

Buranjãn **بورنجان**
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۱۳ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی دردانه.

Bureng **بورنگ**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۷۲ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه اسدآباد به بیرجند. ۲۸ کیلومتر غرب شمالی اسدآباد.

Burang **بورنگ**
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۰۵ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی زیارت میرمقداد.

Burvi **بوروی**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۵۱ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی مرغ‌آسان.

Borehsar **بوره‌سر**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۹۴ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر جنوب غربی کهیر.

Buri ãbãd **بوری‌آباد**
ده، مرکز دهستان پائین ولایت، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۹۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت حیدریه به کاشمر و گناباد.

Buriyãbãf **بوریاباف**
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۱۹۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه بروجرد به دره‌چپی و چغلوندی.

Buryãxãni **بوریاخانی**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۲۷ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه اسلام‌آباد به جوانرود. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی کرند.

Boreyši **بوریشی**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۱۱۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵– متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه رامسر به تنکابن.

Buzãr **بوزار**
ده، بخش فورک، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۱۴ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال چاه‌گونو.

Buzãn **بوزان**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۸ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به خوراسکان و کوهپایه. حومهٔ خاوری شهر اصفهان. ۲/۵ کیلومتر غرب خوراسکان.

Buzjãn **بوزجان**
← تربت جام، شهر، استان خراسان.

Buz dãq **بوزداغ**
کوه، کوهستان سبلان، شهرستان اردبیل. ۴۴ کیلومتر غرب اردبیل. ارتفاع ۳۷۲۵ متر. از جمله بلندترین قله‌های کوهستان سبلان.

Buzenjãn-e bãlã **بوزنجان بالا**
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۲۲ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر غرب بانش. روستای بوزنجان پائین در ۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۹۰۰ متری و در دامنهٔ کوه بره قرار دارد.

Buzi **بوزی**
ده، مرکز دهستان بوزی، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۸۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ خور. سر راه شادگان به گواهین.

بوزیندان Buzindān
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۳۸ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳۲ کیلومتر شمال آوج.

بوژان Bužān
ده، بخش مرکزی شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۷۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوههای بینالود.

بوژان Bužān
ده، مرکز دهستان عثمانوند، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۵۹ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

بوژدن کوچک Buždan-e Kocak
←بوجدن کوچک، ده، شهرستان سبزوار.

بوژگانی Božgāni
ده، بخش فریمان، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۸۱ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه قطاراولنگ. به آن بزجانی هم می‌گویند.

بوستارک Bustārak
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ خاوری کوه لندر. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی قلعه‌خواجه.

بوستان Bustān
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۹۰ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه سیریز به زرند. ۴ کیلومتر جنوب خاوری سیریز.

بوستان بزرگ Bustān-e bozorg
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۹۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری باشت.

بوستانه Bustāneh
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۱۷ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب خاوری پهله.

بوسنگان Busengān
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۵۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳ کیلومتر شمال خاوری آب دهگاه.

بوشگان Bušegān
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۱۱ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شاهپور. ۷ کیلومتر شمال غربی دریس.

بوشگان Bušgān
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۳۵ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه اهرم به فراشبند. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری کلمه.

بوشنج Bušanj
یا پوشنگ، شهر قدیم ایران در جنوب هریرود، حدود ۱۰ فرسنگی غرب جنوبی شهر هرات. قبل از اسلام وجود داشته و سازندهٔ آن پشنگ یا شاپور اول ساسانی بوده است. در سال ۲۹ هجری قمری (۲۸ خورشیدی) به تصرف مسلمانان درآمد. در ۴۱ هجری قمری (۴۰ خورشیدی) و ۱۶۰ هجری قمری (۱۴۶ خورشیدی) بر اعراب شوریدند. در زمان طاهریان که مؤسس سلسلهٔ آنان از همین شهر بود، آرامشی پیدا کرد و سپس ضمیمهٔ سیستان شد و به تصرف غزنویان درآمد. پس از فتوحات مغول به دست آل کرت افتاد و سرانجام در سال ۷۸۲ هجری قمری (۷۵۸ خورشیدی) به دست امیر تیمور ویران گردید. شهر غوریان کنونی احتمالاً در محل آن بنا شده است.

بوشهر Bušehr
۱- شهرستانی در غرب استان بوشهر مرکب از بخش مرکزی و بخش خارک و مشتمل بر دهستانهای حومه، وانگالی و خارک و به مرکزیت شهر بوشهر.
شهرستان بوشهر از شمال به شهرستانهای گناوه و دشتستان، از خاور به شهرستان تنگستان و از جنوب و غرب به خلیج فارس محدود است. اراضی آن را دشت ساحلی هموار فرا گرفته و جز در جزیرهٔ خارک که دارای تپه‌ماهورهائی حداکثر به ارتفاع حدود ۵۰ متر است، ارتفاع درخور توجهی در آن به چشم نمی‌خورد. رودخانهٔ هله که آن را از شهرستان گناوه جدا می‌سازد عمده‌ترین رودخانهٔ شهرستان بوشهر بشمار می‌آید و آب و هوای آن گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز استان و شهرستان بوشهر. ۷۵۱ کیلومتر جنوب غربی تهران. ارتفاع ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل خلیج فارس. موقعیت جغرافیائی ″۱۵ ′۵۱ °۵۰ طول شرقی و ″۳۰ ′۵۹ °۲۸ عرض شمالی. متوسط بارندگی سالانه ۲۲۰ میلیمتر. میانگین حداکثر دما ۲۹/۲ درجهٔ سانتیگراد و میانگین حداقل آن ۱۹/۲ درجه سانتیگراد و معدل تعداد روزهای یخبندان صفر است.

تاریخچه – وجه تسمیه بوشهر به درستی معلوم نیست. بعضی آن را مخفف ابوشهر (پدرشهر) می‌دانند و برخی آن را مخفف بخت اردشیر (نجات یافتهٔ اردشیر) گفته‌اند. تا سال ۱۱۴۶ هجری قمری (۱۱۱۱ خورشیدی) که نادرشاه افشار بوشهر را پایگاه نیروی دریائی ایران در خلیج فارس قرار داد و بر آن نام بندر نادریه گذاشت، بوشهر دهکده‌ای بیش نبود. با رنج فراوان، از مازندران الوار برای ساختن کشتی جنگی به بوشهر بردند. اگرچه کشتی سازی در بوشهر به جائی نرسید، ولی به سبب توجه نادرشاه، بوشهر به شهر تبدیل شد و رونق یافت. بعداً که شرکتهای هند شرقی، بریتانیا و هلند تجارتخانه‌های خود را از بندرعبّاس به این شهر انتقال دادند، بوشهر رونق تجارتی یافت. عامل دیگری که در توسعهٔ بوشهر اهمیت داشت، این بود که کریم‌خان زند شیراز را پایتخت خود قرار داد و بوشهر که با راهی کاروان‌رو به شیراز ارتباط داشت، به بندر عمدهٔ خلیج فارس مبدل گردید و تا یک قرن و نیم اعتبار خود را همچنان حفظ کرد. در جنگ کوتاه ایران و انگلیس، انگلیسی‌ها بوشهر را اشغال کردند (۱۲۷۳ هجری قمری برابر ۱۲۳۴ خورشیدی) و حدود ۳ ماه آن را در تصرف داشتند و آنجا را مقر نمایندهٔ سیاسی بریتانیا در خلیج فارس قرار دادند و ملل خارجی دیگر نیز در بوشهر تجارتخانه تأسیس کردند. بوشهر تا اواخر دورهٔ قاجاریه رونق خود را حفظ کرد، ولی با تمام شدن راه‌آهن سرتاسری ایران در سال ۱۳۱۷ خورشیدی و توسعهٔ بندرهای خرمشهر و شاهپور، اهمیت سابق بوشهر از میان رفت.
در تقسیمات جدید کشور، بوشهر به استان مبدل شد وشهر بوشهر مرکز استان گردید و رونق تازه‌ای یافت و دوباره به یکی از بندرهای فعال کشور مبدل شد.

بوطاهری Butāheri
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۱۲ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه هندیجان به بندر دیلم. ۲۷ کیلومتر خاور هندیجان.

بوغال Boqāl
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۸ درجه، ۸۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۲ کیلومتر غرب پیش‌بر.

بوغداکندی Boqdā kandi
ده، مرکز دهستان بوغداکندی، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

بوقمچ Boqmec ?
ده، بخش مرکزی شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۲۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای هزارمسجد.

بوک Buk ?
ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۵۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب غربی پیران.

بوک Bok ?
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۷ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بوک. ۴۹ کیلومتر شمال غربی کهیر.

بوکان Bukān
۱– شهرستانی در جنوب استان آذربایجان غربی، مرکب از بخشهای مرکزی و سیمینه و مشتمل بر دهستانهای ایل‌گورک، ایل‌تیمور، آختاچی، بهی فیض‌الله بیگی، بهی دهبکری، آختاچی شرقی و آختاچی محالی و به مرکزیت شهر بوکان. این شهرستان از شمال به شهرستان میاندوآب، از شمال شرقی و شرق به شهرستان شاهین‌دژ، از جنوب به استان کردستان و از غرب به شهرستان مهاباد محدود است.
اراضی شهرستان بوکان کوهستانی است بطوری که هرچه به جنوب نزدیکتر شویم به ارتفاع کوههای آن افزوده می‌گردد. عمده‌ترین کوه این شهرستان کوه استاد مصطفی است که ارتفاع آن ۲۲۵۱ متر است. از دیگر کوههای مهم شهرستان بوکان کوه شاخه‌زرد (۲۰۰۶ متر) و کوه کل‌تگه (۲۰۹۸ متر) است. رودخانهٔ سیمینه‌رود از جنوب به شمال در این شهرستان روان است و راههای اتومبیل‌رو میاندوآب به سقز و بوکان به مهاباد، از آن می‌گذرند.
۲– شهر، مرکز شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. ۴۶۵ کیلومتری غرب شمالی تهران و ۱۵۳ کیلومتری جنوب خاوری ارومیه. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه میاندوآب به سقز. ساحل راست سیمینه‌رود. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۱۲ °۴۶ طول شرقی و ″۳۰ ′۳۱ °۳۶ عرض شمالی.
بوکان تا پیش از ۷۱/۱/۱ بخشی از شهرستان مهاباد بشمار می‌رفت و از آن تاریخ به بعد به شهرستان تبدیل گردید.

بوکان، سد Bukān
← زرّینه‌رود، سد، شهرستان بوکان.

بوکی بالا Buki-ye bālā
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۸۸ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه شاه‌ناصر. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری خوسف. روستای بوکی پائین در ۲ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۶۱۰ متری قرار دارد.

بوگ Bog
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان

سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۳۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار خط آهن میرجاوه به زاهدان.

بوگ **Bug**
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۹۵ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲/۵ کیلومتر جنوب غربی قصرقند.

بوگان **Bogān**
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۴ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ سرباز. ۶ کیلومتر خاور سرباز. سر راه سرباز به نسکند.

بوگر **Buger ?**
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۷۱ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه لردگان به سرخون. ۱۷/۵ کیلومتر خاور جنوبی سرخون.

بوگرخاکی **Bugar-e Xāki**
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۵۵ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه زجو. ۲۱ کیلومتر غرب سده.

بولاماجی **Bulāmāji**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۳۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه بناب به اردین و گوعلی.

بولاماجی **Bulāmāji**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار صفر درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه بزرگ. سر راه قیدار به زنجان.

بولان **Bōlān**
ده، بخش ایوانکی، شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۳۲۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک، دامنهٔ کوه قوچ. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری ایوانکی.

بولانلیق **Bulānliq**
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۸۸ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

بولغان‌آباد **Bolqān ābād**
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۸۹ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه گوین.

بولگان **Bolgān**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۹۷ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار شورجه‌چای. دامنهٔ کوه گنبد.

بولگورس **Bolgores**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۹۹ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ مرغاب.

بوم **Bum**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان آمل، استان مازندران. ۶۳ کیلومتر جنوب آمل. ارتفاع حدود ۳۷۵۰ متر.

بومهن **Bumehen**
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۸۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ ایرا. ۳ کیلومتر غرب شمالی رودهن.

بونّا **Bunnā**
← بونّو، ده، شهرستان چابهار.

بونان **Bonān**
ده، بخش رحیم‌آباد، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۹۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

بونجی **Bonji**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۰۴ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندرجاسک به میناب و ساحل دریای عمان.

بونز **Bonaz**
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸ درجه، ۱۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۴ کیلومتر شمال خاوری انگهران. کوهستان بشاگرد.

بونش **Buneš**
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۸۹ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه شاهزاده ابوالقاسم.

بونگشت Bongešt
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباد ۱۳۹ درجه، ۷۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. حومهٔ شمال خاوری شهر دهبید.

بونّو Bunnō
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۸ درجه، ۵۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری پیرسهراب.

بونه Buneh
جزیرهٔ کوچکی به مساحت ۱۷۰۰ هکتار (۱/۷ کیلومترمربع) در آبهای خورموسی، خلیج فارس، شهرستان بندرماهشهر، استان خوزستان. ۴۴کیلومتر جنوب بندرماهشهر. جزیرهٔ مزبور حدود ۶/۲۵کیلومتر طول و حدود ۳۰۰ متر عرض دارد و ارتفاع آن حدود یک متر است و به همین جهت هنگام مدّ به زیر آب فرو می‌رود.

بونه‌لار Bunehlār
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۴۵ درجه، ۲۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار مادیان‌رود. درهٔ جنوب خاوری کوه بومارکه.

بونیکن Buniken
کوه، کوهستان بشاگرد، شهرستان کهنوج، استان کرمان. ۱۴۰ کیلومتر جنوب شرقی کهنوج. ارتفاع ۲۱۸۵ متر. بلندترین قلّهٔ کوهستان بشاگرد شرقی.

بوویردهٔ سلامت Bovirdeh-ye Salāmat
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۷۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴کیلومتر خاور زرگان ابوفاضل.

بوهر Boher
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۷۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت، کنار رودکارون. ۸کیلومتر غرب شمالی سنیچه.

بوهر Bohr
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۸۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. حومهٔ شمال خاوری روستای جم. کنار راه بندر طاهری به ولایت.

بوهق Boheq
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۸۶ درجه، ۷۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۰کیلومتر جنوب خاوری منوجان.

بوهیری Boheyri
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۸۳ درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه خورموج به کنگان. ۲کیلومتر جنوب محمّدآباد.

بویاخچی Boyāxci
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۶ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. سر راه‌کمیجان به احمدآباد. ۸کیلومتر خاور جنوبی قهاوند.

بُویرات Boveyrāt
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر، بندر گناوه ۳۲۸ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری بندر دیلم.

بویراحمد Boyer ahmad
شهرستانی در خاور و شمال خاوری استان کهگیلویه و بویراحمد و مرکب از بخشهای مرکزی، دروهان و مارگون و مشتمل بر دهستانهای سررود شمالی، سررود جنوبی، دشت روم، سپیدار، دنا، پاتاوه، سادات محمودی، کبگیان، مارگون، لوراب، زیلانی و چین و به مرکزیت شهر یاسوج.
شهرستان بویراحمد از شمال به شهرستان لردگان (استان‌چهارمحال و بختیاری)، از خاور به شهرستانهای سمیرم (استان اصفهان) و سپیدان (استان فارس)، از جنوب به شهرستان ممسنی (استان فارس) و از غرب به شهرستان کهگیلویه محدود است. شهرستانی است کلاً کوهستانی با رشته ارتفاعاتی که از شمال غربی بسوی جنوب خاوری کشیده شده و دره‌های موازی متعددی بوجود آورده که بستر رودخانه‌های فراوان این شهرستان را تشکیل می‌دهند.
کوه دنا یا دینار با بلندی ۴۴۰۹ متر که مرز بین این شهرستان و شهرستان سمیرم را تشکیل می‌دهد، بلندترین کوه آن محسوب می‌گردد. شهرستان بویراحمد تقریباً در قلب کوهستان زاگرس واقع است و علاوه بر کوه دنا کوههای بلند دیگری چون کوه کلاغ (۳۵۳۱ متر) ، کوه ساورز (۳۱۸۹ متر)، کوه سفید (۳۱۰۲متر) و کوه راه باریک (۳۰۹۵ متر) در آن به چشم می‌خورند. رودخانهٔ بشار کراز جنوب خاوری که بسوی شمال غربی روان است، بزرگترین رودخانهٔ این شهرستان محسوب می‌گردد و رودخانه‌های سپیدار، دشت روم، کهگول و سقاوه که همگی ریزابه‌های رود بشار هستند، همراه با رودخانه‌های کوچک دیگری چون سریس و آبزا و غیره این شهرستان را مشروب می‌سازند.
آب و هوای شهرستان بویراحمد درکوهها سرد و در دره‌ها معتدل تا معتدل مایل به سرد است و جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید و نام آن از تیره‌ای از طایفهٔ چهار بنیچه از ایل

جاکی از ایلهای ناحیهٔ کهگیلویه که در ناحیه‌ای ممتد از کوه دنا (دینار) تا هفتگل و آغاجاری و از جانکی و بختیاری تا خاک ممسنی و قشقائی و لیراوی سکنی دارند، گرفته شده.
برای تاریخچهٔ کامل، رجوع شود به استان کهگیلویه و بویراحمد.

بویراحمدی Boyer ahmadi
تیره‌ای از طایفهٔ چهاربنیچه از ایل جاکی از ایلات ناحیه کهگیلویه که در ناحیه‌ای ممتد از کوه دنا تا هفتگل، آغاجاری و ازجانکی و بختیاری تا خاک ممسنی و قشقائی و لیروای سکونت دارند. بویراحمدها به دو شاخه تقسیم می‌شوند. بویراحمدی گرمسیری و بویراحمدی سردسیری.

بویرده Boveyrdeh
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۱۳ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی رامشیر.

بُویری Boveyri
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۱۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری دهکهنه. سر راه دهکهنه به سعدآباد و برازجان.

بویک Bavik
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۶ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۰ متر. سرد، خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری گازار.

بویوز Boyoz
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۰۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب گوپال و ۱۴ کیلومتر خاور مشرحات.

بویوض Boyoz
← بویوز، ده، شهرستان اهواز.

بویه Buyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۶۲ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر خاور چاه چغوک.

به آباد Beh ābād
ده، بخش گلبهار، شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۱۲۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه چناران به مشهد.

بهآباد Behābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۲۸ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. حومهٔ خاوری شهر گناباد.

بهاآباد Bahā ābād
ده، مرکز دهستان وحدت، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۴۲ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه زرند به کرمان.

بهاءالدّین Bahā'eddin
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۱۰۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه لار به بندرعباس. دامنهٔ شمالی کوه بادینی.

بهاباد Bahābād
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان بافق، استان یزد. مشتمل بر دهستانهای آسفیج و بنستان و به مرکزیت شهر بهاباد.
۲- شهر، مرکز بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۲ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه بافق به آسفیج.

بهادرآباد Bahādor ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه کهنوج به جیرفت. ۸ کیلومتر شمال سُهران.

بهادران Bahādorān
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۲۳۶ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال خاوری کرمانشاه.

بهادُران Bahādorān
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۴۸ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر غرب شمالی نصروان.

بهادربیگ Bahādor beyg
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۹۲ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی صالح‌آباد.

بهار Bahār
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۳۵۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

بهار Bahār
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۳۰ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

بهار Bahār

۱- شهرستانی در غرب استان همدان، مرکب از بخش مرکزی و بخش لالهجین و به مرکزیت شهر بهار.
شهرستان بهار از شمال و شمال خاوری به شهرستان کبودرآهنگ، از خاور به شهرستان همدان، از جنوب به شهرستان تویسرکان، از جنوب غربی به شهرستان اسدآباد و از غرب به شهرستان قروه (استان کردستان) محدود است.
شهرستان بهار در جلگهٔ شمالی کوهستان الوند واقع شده و نواحی جنوبی آن به ارتفاعات کوهستان الوند که بلندی آن به ۳۳۷۰ متر می‌رسد، ختم می‌گردد. رودخانهٔ قره‌چای و ریزابه‌هائی که از دامنهٔ شمالی کوهستان الوند سرازیر می‌گردند، آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای نواحی شمالی آن معتدل مایل به سرد و نواحی کوهستانی آن سرد است و از نظر بارش جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان بهار، استان همدان. ۲۸۰ کیلومتر غرب جنوبی تهران و ۱۴ کیلومتر شمال غربی همدان. ارتفاع حدود ۱۷۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. موقعیت جغرافیائی ۴۵ ۲۶ ۴۸ طول شرقی و ۳۰ ۵۴ ۳۴ عرض شمالی. نام این شهر ظاهراً با طایفهٔ بهارلو در ارتباط است.

بهار Bahār

ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه انار. ۸ کیلومتر خاور جنوبی نودان.

بهار Bahār

ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار علیرضاچای. سر راه اهر به نهریق.

بهارآب Bahār āb

ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۱۶ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری پهله.

بهارآباد Bahār ābād

ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۹۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه مریوان به تیژتیژ و سنندج.

بهاردان بالا Bahārdān-e bālā

ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۵۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار راه بندر ماهشهر به هشتچه. ۴ کیلومتر جنوب هشتچه. روستای بهاردان پائین در ۲ کیلومتری جنوب غربی این روستا واقع است.

بهارستان Bahārestān

ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۳۹ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۵ متر. معتدل، خشک، سر راه تربت حیدریه به روستای صنوبر.

بهارستان Bahārestān

ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۵۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، دامنهٔ جنوبی کوه سلیمانی. ۱۶ کیلومتر شمال دولت‌آباد.

بهارستان Bahārestān

ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۴۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. گرم، خشک.

بهارستان Bahārestān

ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۱۱ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال خنداب.

بهارکار Bahārkār

ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۳۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب زز و سر راه الیگودرز به شول‌آباد. ۸ کیلومتر خاور جنوی شول‌آباد.

بهارلو Bahārlu

ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۸۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی دلبران. سر راه گل‌تپه به دوسر و گل‌تپه به دلبران.

بهارلو Bahārlu

نام یکی از طوایف ترک در ایران که ظاهراً با شهر بهار همدان در ارتباطند و امروزه در ایران متفرقند، از جمله ایل بهارلو از ایلات خمسهٔ فارس.

بهارمرز Bahār marz

ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۶ درجه، ۱۰۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ باغ مرغ. ۳۹ کیلومتر غرب شمالی درح.

بهاریه Bahāriyeh

ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۸۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه کاشمر به تربت حیدریه.

بهاریه Bahāriyeh

ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلجیان ۳۵۱

درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۵ متر. معتدل، خشک. سر راه دودهک به راونج. ۷ کیلومتر خاور دودهک.

بهانور **Bahānur**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۲۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر جنوب خاوری هشتچه.

بهبهان **Behbahān**
جنوب خاوری‌ترین شهرستان استان خوزستان مرکب از بخشهای مرکزی، زیدون و آغاجاری و مشتمل بر دهستانهای حومه، دودانگه، تشان، سردشت و درونک و به مرکزیت شهر بهبهان.
شهرستان بهبهان از شمال و شمال خاوری به شهرستان کهگیلویه (استان کهگیلویه و بویراحمد)، از خاور به شهرستان گچساران (استان کهگیلویه و بویراحمد)، از جنوب به شهرستان گناوه (استان بوشهر)، از جنوب غربی و غرب به شهرستان بندر ماهشهر و از شمال غربی و شمال به شهرستان رامهرمز محدود است. اراضی این شهرستان را کوههای نه‌چندان بلندی که ارتفاع آنها از ۲۳۰۰ متر تجاوز نمی‌کند پوشانیده و دشت کم‌ارتفاع بهبهان را در میان خود جای داده است. رودخانه‌های مارون و خیرآباد و زهره این شهرستان را مشروب می‌کنند. آب و هوای آن گرم تا خیلی گرم و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان بهبهان، استان خوزستان. ۵۸۲ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۶۸ کیلومتر جنوب خاوری اهواز. ارتفاع ۳۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه دوگنبدان به رامهرمز و بندر بوشهر به رامهرمز و دهدشت. کنار آب خروار. موقعیت جغرافیائی ۱۵ َ ۱۴ ْ ۵۰ طول شرقی و ۰۰ َ ۳۶ ْ ۳۰ عرض شمالی. نزدیک شهر قدیم ارجان.

بهتنی **Behteni ?**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۸۲ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر شمال زمینان.

بهجان **Behjān**
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۰۲ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری دوزه. درّهٔ شمالی کوه سیم.

بهجان **Behjān**
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۲۰ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر غرب جویم.

بهجت‌آباد **Behjat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۹۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر.

بهجت‌آباد **Behjat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۱۱۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. سر راه محلات به دلیجان. کنار قمرود.

بهجرد **Behjerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۳۰ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۵ متر. سرد، خشک. دشت. حومهٔ جنوب غربی شهر بردسیر.

بهدادین **Behdādin**
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۷۴ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

بهدان **Behdān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب جنوبی نوفرست.

بهدان **Behdān**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۷۲ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه بن‌لخت. ۱۳ کیلومتر جنوب بهاباد.

به ده **Beh deh**
ده، مرکز دهستان مهرگان، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۲ درجه، ۱۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه گاوبندی به بندرلنگه. ۳۴ کیلومتر. خاور جنوبی گاوبندی.

بُهر **Bohr**
← بوهر، ده، شهرستان کنگان، استان بوشهر.

بهرآباد **Bahr ābād**
ده، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۲۸ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. دشت.

بهرآسمان **Bahr āsemān**
کوهستانی به وسعت حدود ۱۱۰۰ کیلومترمربع در شهرستان جیرفت، استان کرمان. بلندترین قلّهٔ این کوهستان بسنام نشانه ۳۸۸۶ متر ارتفاع دارد. این کوهستان از قلل متعددی تشکیل یافته که ارتفاع بیشتر آنها بالاتر از ۳۰۰۰ متر است. رودخانهٔ هلیل‌رود و چند رود دیگر از این کوهستان سرچشمه می‌گیرند.

بهرآسمان **Bahrāsmān**
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۱۳ درجه، ۸۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر غرب جنوبی درب بهشت.

بهراز **Behrāz ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۱۹۱ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اسدآباد به کنگاور.

بهرام **Bahrām**
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۵۰ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کوله‌بز. دامنهٔ غربی کوه شاه‌کرّاش.

بهرام **Bahrām**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۴ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری ماژان.

بهرام **Bahrām**
جزیرهٔ خیلی کوچکی به مساحت حدود ۲ هکتار در دریاچهٔ ارومیه، به فاصلهٔ ۲۷ کیلومتری غرب شمالی عجب‌شیر و پانصدمتری شمال غربی جزیرهٔ آرزو. ارتفاع بلندترین نقطهٔ جزیرهٔ مزبور که آق‌مسته نیز نام دارد ۱۲۹۳ متر است.

بهرام **Bahrām**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۲۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپّه‌ماهور. حومهٔ جنوب غربی شهر مرند. کنار خط آهن مرند به تبریز.

بهرام‌آباد **Bahrām ābād**
ده، بخش احمدآباد، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۱۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار خط آهن مشهد - تهران.

بهرام‌آباد **Bahrām ābād**
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۸۱ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ساحل شمالی دریاچهٔ سد سفیدرود. سر راه رودبار به گیلوان.

بهرام‌آباد **Bahrām ābād**
ده، مرکز دهستان رودبار شهرستان، بخش رودبار شهرستان، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل. کنار شاهرود. سر راه قزوین به هیر.

بهرام‌آباد **Bahrām ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۸۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، خشک. ۵/۵ کیلومتر جنوب کوهین. دامنهٔ کوههای البرز.

بهرام‌آباد **Bahrām ābād**
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۵۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کنار چم‌گرّان. ۱۲ کیلومتر شمال غربی سروآباد.

بهرام‌آباد **Bahrām ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۷۰ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب ترزه. درّهٔ خاوری کوه ونیزان. کوهستان زاگرس.

بهرام‌آباد **Bahrām ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۸۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه شهرکرد به شلمزار و اردل.

بهرام‌آباد **Bahrām ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۳۳۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر خاور شمالی مارچین.

بهرام‌آباد **Bahrām ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۲۷۱ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گاوی و کنار مرز ایران و عراق.

بهرام‌آباد **Bahrām ābād**
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۱۲ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه پهله به علی‌آباد بزرگ. کنار آب تیمه. ۶ کیلومتر غرب شمالی پهله.

بهرام‌آباد **Bahrām ābād**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۸۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال خاوری محمّدآباد.

بهرام‌آباد **Bahrām ābād**
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۰۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب دوراهی.

بهرام‌آباد **Bahrām ābād**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۶۸ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی سعادت‌شهر.

بهرام‌آباد **Bahrām ābād**
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۱۶ درجه، ۷۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه میرآباد به نازیل. ۲/۵ کیلومتر خاور شمالی نازیل.

بهرام‌آباد **Bahrām ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۱۱۵ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار مرز ایران و جمهوری آذربایجان.

بهرام‌بیگ **Bahrām beyg**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۳۸ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

بهرامجرد **Bahrāmjerd**
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۳ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور جنوبی راین.

بهرامجرد **Bahrāmjerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۰۰ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ چهاری. ۱۶ کیلومتر خاور نگار.

بهرام حسن **Bahrām hasan**
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۰۶ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۸ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه دیّر به بوشهر. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی زیارت و ۹ کیلومتر شمال بردخون.

بهرام‌خانی **Bahrām xāni**
ده، بخش بدره، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۰۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه درّه‌شهر به ایلام. ۶ کیلومتر غرب شمالی آبهربالا.

بهرام‌کش **Bahrāmkoš**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۶۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. داخل تنگ بهرام‌کش. درّهٔ شمالی کوه خارزار.

بهرام‌گنبد **Bahrām gonbad**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه توپ آغاج به قزل‌کند. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی توپ آغاج.

بهراموند **Bahrāmvand**
← لک. جنوبی‌ترین گروه از قبایل کرد.

بهرستان **Behrestān**
ده، بخش گلّه‌دار، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۲۱ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۸ کیلومتر شمال خاوری گلّه‌دار.

بهرسوز **Bahrsuz**
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۲ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گارچیدان. ۳ کیلومتر غرب شمالی حسین‌آباد بالا.

بهرغان **Behrqān**
ده، مرکز دهستان شش‌پیر، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۴۷ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردکان به شیراز. کنار رودخانهٔ اردکان.

بهرمان **Bahremān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۶۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سراب به بستان‌آباد. کنار تلخه‌رود.

بهرمان **Bahremān**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه رفسنجان به بافق.

بهروسی **Behrusi**
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۳۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ باز. ۲۸ کیلومتر خاور شمالی ولایت.

بهره‌وران **Bahrehvarān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۵۹ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

بهستان **Behestān**
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی.

خوی ۳۴۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی قره‌ضیاءالدین.

بهشت‌آباد Behešt ābād
← اسماعیلیه، ده، شهرستان فردوس.

بهشت‌آباد Behešt ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۹۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر جنوب دشتغزّان.

بهشت‌آباد Behešt ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۳۲۶ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب بهشت‌آباد. سر راه اردل به رستم‌آباد.

بهشت‌آباد Behešt ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۳ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر شمال غربی کشکوئیه.

بهشت‌آباد Behešt ābād
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۷ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری اسپکه.

بهشتیان Beheštiyān
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۹ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۵ کیلومتر شمال آوج.

بهشهر Behšahr
۱- شهرستانی در مرکز استان مازندران، مرکب از بخشهای مرکزی، نکا، یانەسر و گلوگاه و به مرکزیت شهر بهشهر.
این شهرستان از شمال به دریای خزر و خلیج گرگان. از خاور به شهرستان کردکوی، از جنوب به استان سمنان و از غرب به شهرستان ساری محدود است. بخشهای شمالی آن را دشت ساحلی نسبتاً باریکی تشکیل داده و نواحی جنوبی آن را عمدتاً کوههای البرز دربر گرفته است که مهمترین آنها کوه شادر به ارتفاع ۳۲۵۱ متر و بادله‌کوه به ارتفاع ۳۲۱۱ متر است. نواحی کوهستانی این شهرستان از جنگل پوشیده شده و رودخانهٔ نکا، زارم‌رود و ریزابه‌های آنها آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای نواحی ساحلی گرم و نیمه‌مرطوب و نواحی کوهستانی آن معتدل و نیمه‌مرطوب تا نیمه‌خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان بهشهر، استان مازندران. ۲۳۰ کیلومتر شمال شرقی تهران و ۴۵ کیلومتر شرق شمالی ساری. ارتفاع ۱۵ متر. گرم، نیمه مرطوب. کوهپایه. موقعیت جغرافیائی ۳۰″ ۳۲′ ۵۳° طول شرقی و ۳۰″ ۴۱′ ۳۶° عرض شمالی. کنار راه و خط آهن تهران به گرگان.
تاریخچه – آثار باستانی بدست‌آمده گویای آن است که این شهر سابقاً جزء استان کبودجامه بوده و رستم کبودجامه در آنجا زاده شده. نام نخستین بهشهر خرگوران بود که در زمان کبودجامگان به پنجهزار تبدیل شد و در اوایل دورهٔ صفویه به آسیابر تغییر نام یافت. در زمان شاه عباس اول صفوی تجدید بنا شد و به اشرف‌البلاد موسوم گردید و کاخ معروف به صفی‌آباد و پاره‌ای تأسیسات نظامی در آن احداث شد. رابرت شرلی در ۱۰۳۰ هجری قمری (۹۹۹ هـ.خ) در همین شهر با شاه عباس اول دیدار کرد. در حملهٔ افغان آسیب بسیار دید و در اوایل سدهٔ اخیر به بهشهر موسوم گردید و به مرور رو به آبادانی نهاد. قصر صفی‌آباد که به کاخ بهشهر مشهور است بر بالای تپه‌ای مشرف به شهر قرار دارد.

بهکدهٔ راجی Behkadeh-ye Rāji
بهکده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۷۶ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمال غربی کوه کرخد. محل آسایشگاه بیماران مبتلا به جذام.

بهکندان Behkandān
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۵۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب قروه.

بهکین بالا Bahkin-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۱۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دوهو. ۷ کیلومتر جنوب امیرآباد. روستای بهکین پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۲۴۳۰ متری و در کنار رودخانهٔ دوهو قرار دارد.

بهل Bahal
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۵۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندرجاسک به یکدار و جگین.

بهل Bahal ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۲۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری قشلاق شاه‌وردی.

بهلکه Behlakeh
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد

۳۴۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

بهلول‌آباد **Bohlul ābād**
ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۹۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه اتومبیل‌رو مرگن به پلدشت.

بهلول‌کندی **Bohlul kandi**
ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۶۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه پلدشت به شوتلو.

بهله **Bahleh**
ده، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۴۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی.

بهمئی **Bahma'i**
تیره‌ای از طایفهٔ لیروای کوه از ایل جاکی، از ایلات کهگیلویه که به سه شعبه بنام بهمئی احمدی، بهمئی علاءالدینی و بهمئی محمدی تقسیم می‌شوند و غالباً در دهستانهای بهمئی سردسیر و بهمئی سرحدی و بهمئی گرمسیر زندگی می‌کنند.

بهمدی **Bahmadi**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۳۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. کنار رودخانهٔ بهمدی. سر راه بندر جاسک به میناب.

بهمن **Bahman**
ده، مرکز دهستان بهمن، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۲۸۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. دشت. کنار راه آباده به خسروشیرین.

بهمن‌آباد **Bahman ābād**
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۰۶ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

بهمن‌آباد **Bahman ābād**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۸۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی دهگلان.

بهمن‌آباد **Bahman ābād**
ده، بخش چوار، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۹۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه ایلام به ایوان. یک کیلومتر خاور چوار.

بهمن‌آباد **Bahman ābād**
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۳ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی بیاض. حاشیهٔ جنوبی شنزار کشکوئیه.

بهمنان **Bahmanān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۲۹ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

بهمن‌جان **Bahman jān**
ده، بخش مرکزی، شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۳۳۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

بهمنشیر **Bahmanšir**
← کارون، رودخانه، استانهای چهارمحال و بختیاری و خوزستان.

بهمنی **Bahmani**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۱۸۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ساحل خلیج فارس. سر راه بوشهر به برازجان.

بهمنی **Bahmani**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۳ درجه، ۷۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مراغ به بندرمقام. ۲/۵ کیلومتر خاور ده‌نوی میر.

بهمنیاری **Bahmanyāri**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۱۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال غربی محمّد صالحی.

بهمنیاری **Bahmanyāri**
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۸۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ غربی کوه نیل. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری پاوه.

بهمو **Bahmu**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۴ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب جنوبی بهاباد.

بُهن‌آباد Bohn ābād
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۸۰ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری شاه‌آزکوه. کنار کال بیدخت. ۱۵ کیلومتر شمال غربی آبیز.

بهنگر Bahanger
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۸۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای جغتای.

بهنمیر Bahnemir
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۴۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵– متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه قائم‌شهر به بابلسر. ساحل راست رودخانهٔ تالار.

بهنوئیه Bahnu'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۰ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه پورکان.

بهور Behvar
ده، بخش ایوانکی، شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۳۱۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی ارتفاعات قره‌آغاج. ۱۹ کیلومتر شمال غربی ایوانکی.

بهویه Behuyeh
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۱۹ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی مشکان.

بهی Behi
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۱۷۵ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

بهین و بهروزان Behin-va Behruzān
ده، بخش مرکزی شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۱۳۸ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتر غرب سیدحسن.

بی‌آس‌آباد Biās ābād
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۹۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۲ کیلومتر غرب جنوبی سنگان.

بیابانک Biyābānak
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۱۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار خط آهن سمنان به گرمسار. ۷ کیلومتر جنوب خاوری سرخه.

بیابانی Biyābāni
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۱۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حاشیهٔ شمال خاوری کویر نمک سیرجان. ۱۰/۵ کیلومتر شمال غربی زیدآباد.

بیات Bayāt
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۰۶ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قرنقوچای.

بیات Bayāt
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۸۱ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب موسیان.

بیات Bayāt
از قبایل اغز (ترکمن) که ساکن سوریهٔ شمالی بوده‌اند و بعدها به ایران مهاجرت کردند و به آق‌بیات مشهور شدند. شاخه‌ای از قبیلهٔ بیات در خراسان زندگی می‌کنند و به قره‌بیات معروفند.

بیات Bayāt
← قشقائی.

بیات‌آباد Bayāt ābād
ده، مرکز دهستان کوه سفید، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۴۷ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه خاش به سراوان.

بیاتان Biyātān
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۵۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری اشترینان.

بیاتان Biyātān
ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۴۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور شمالی چالانچولان.

بیاتان بالا Biyātān-e bālā
ده، بخش اشترینان،شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد

۵۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. روستای بیاتان پائین در یک کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۲۰۲۰ متری قرار دارد.

بیاتون Biyātun
← بیاتان، ده، شهرستان دورود.

بیاتیون Bayātiyun
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۵۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری قلعه‌قاضی.

بیار Biyār
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۵ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه کامیاران به سنندج. ۳ کیلومتر شمال کامیاران.

بیارجمند Biyārjomand
ده، مرکز بخش بیارجمند و مرکز دهستان بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۱۳ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور.

بیاره Biyāreh
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۲۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. سر راه یاسوج به سی‌سخت. ۵ کیلومتر جنوب سی‌سخت.

بیاسک Biyāsk
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندر جاسک ۹۳ درجه، ۱۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بیاسک. ۶ کیلومتر خاور شمالی پی‌بشک.

بیاشوش Biyāšuš
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۸۹ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه جوانرود به روانسر و پاوه. دامنهٔ غربی کوه شاهو.

بیاض Bayāz
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۲ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه رفسنجان به انار و یزد. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری انار.

بیاض Bayāz
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۵۱ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شور. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی بید کردوئیه.

بیاضه Bayāzeh
ده، بخش خور و بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۷۳ درجه، ۱۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه رباط پشت بادام به خور. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی مهرجان.

بیاضیه Bayāziyeh
← بیاضه، ده، شهرستان نائین.

بیامه Biyāmeh
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۱۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۱۴ کیلومتر شمال غربی کرند.

بیان Bayān
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۵۸ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گاماسیاب.

بیان Bayān
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۶ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ سیوند. ۱۷/۵ کیلومتر جنوب غربی ده‌بید.

بیان Biyān
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۶۳ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور.

بیان Bayān
یا کارزین، ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۳۰ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی قیر.

بیان‌درّه Bayān darreh
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۹۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه بانه به حسن سالاران و سقز. کنار چم‌هفتاش.

بیانلو Bayānlu
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۲۵ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۹ کیلومتر شمال رازقان.

بیانلو **Bayānlu**

ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۵۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه بیجار به توپ آغاج.

بیاهی **Biyāhi**

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۹۷ درجه، ۱۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری پی‌بشک.

بی‌بالان **Bibālān**

ده، بخش مرکزی شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۳۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه کلاچای به رحیم‌آباد.

بی‌براء **Beybarā'**

ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال غربی دالکی.

بی‌بیان **Bibiyān**

ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۴۳ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر شمال غربی چوب سرخ.

بی‌بی جان‌آباد **Bibi jān ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۹۲ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه دوگنبدان به گچساران و بندردیلم.

بی‌بی حکیمه **Bibi hakimeh**

دهستان و ده، بخش مرکزی، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۲۰۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر غرب جنوبی باباکلان.

بی‌بی‌حیات **Bibi hayāt**

ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۷۵ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی آبنیل.

بی‌بی‌خاتون **Bibixātun**

یا بی‌بی‌خاتونین. ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۵ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۲۲ کیلومتر خاور لوداب.

بی‌بی‌خاتون **Bibi xātun**

ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۲۷۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندر دیّر به بوشهر.

بی‌بی‌خاتونین **Bibixātuneyn**

← بی‌بی‌خاتون. ده، شهرستان بویراحمد.

بی‌بی‌شهربانو **Bibi šahrbānu**

کوه، شهرستان تهران. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری تهران. خاور شهر ری. ارتفاع ۱۵۳۵ متر. به مناسبت بقعهٔ سنگی متعلق به سدهٔ چهارم هجری قمری که گویند مدفن شهربانو دختر یزدگرد سوم ساسانی است، به این اسم نامیده شده.

بی‌بی‌شیروان **Bibi širvān**

ده، بخش مرکزی شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۲۶۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود گرگان.

بی‌بی‌کند **Bibi kand**

ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۲۶۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه ماهی‌زرد.

بی‌بی‌گل **Bibigol**

ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۰۱ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر شمال باران‌گرد.

بیتاس **Beytās**

ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۸۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار چم‌قوره. سر راه مهاباد به سردشت.

بیت‌الّهی **Beytollāhi**

ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۳۳ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه شیراز به سروستان. ۴ کیلومتر شمال غربی کوهنجان.

بیت‌باوی **Beyt bāvi**

ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۳۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی مربچه.

بیت حاجی مسلّم **Beyt-e Hāji mosallam**

ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۱۳۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری آبشار.

بیت حمید Beyt-e Hamid
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۰۰ درجه، ۶۰کیلومتر. ارتفاع ۶۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی گوپال.

بیت سواری Beyt-e Savāri ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۰۲ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی گوپال.

بیت محارب Beyt-e Mohāreb
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۶۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی ویس.

بیت مقامس Beyt-e Moqāmes
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۰۵ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور شنی. کنار راه اهواز به رامهرمز. ۱/۵ کیلومتر خاور مشرفهٔ بزرگ.

بیت موسی Beyt-e Musā
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۱۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۶ کیلومتر خاور شمالی دارخوین.

بیتوش Bituš
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۱۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری کوه دوروژ. حدود یک کیلومتری مرز ایران و عراق.

بیت یاسین Beyt-e Yāsin
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۷۵ درجه، ۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بهمنشیر.

بیجار Bijār
۱- شهرستانی در خاور استان کردستان مرکب از بخشهای مرکزی، کران و چنگ الماس و مشتمل بر دهستانهای سیاه‌منصور، نجف‌آباد، خورخوره، سیلتان، حومه، طغامین، کرانی، گرگین، بابارشانی، پیرتاج و خسروآباد. به مرکزیت شهر بیجار.
این شهرستان از شمال غربی به شهرستان تکاب، از شمال و خاور به استان زنجان، از جنوب خاوری به استان همدان، از جنوب به شهرستان قروه و از غرب به شهرستان سنندج محدود است. کوهستان قره‌داغ با بلندی ۳۱۲۰ متر آن را از شهرستان تکاب جدا می‌کند و کوه شاه‌نشین با ارتفاع ۲۴۴۰ متر، آن را از شهرستان زنجان جدا می‌سازد. کوه چنگ الماس با ارتفاع ۲۵۰۴ متر در خاور آن جای دارد و کوه پیرمحمود به بلندی ۲۶۴۲ متر در غرب آن واقع است. رودخانهٔ قزل اوزن با ریزابه‌هائی چون رودهای کوهزان، قمچقای، گورانی، شوراب، یول‌کشتی، چم، اوزون‌درّه و تلوار آن را مشروب می‌سازد. آب و هوای آن معتدل تا معتدل مایل به سرد است و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید. نام پیشین آن گرّوس بوده است.
۲- شهر، مرکز شهرستان بیجار، استان کردستان. ۳۳۲ کیلومتر غرب تهران و ۸۲کیلومتر شمال خاوری سنندج. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه تکاب به همدان و قروه و زنجان به دیواندره و سنندج. موقعیت جغرافیائی ۱۵ً ۳۶َ ۴۷ْ طول شرقی و ۱۵ً ۵۲َ ۳۵ْ عرض شمالی.

بیجار Bijār
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۴ درجه، ۲۸کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۶/۵کیلومتر شمال غربی مود.

بیجاکلا Bijā kolā?
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۹۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۸کیلومتر غرب جنوبی امیرکلا.

بیجق Bijaq
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۱۵ درجه، ۹کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۲کیلومتر غرب جنوبی لاهرود.

بیجگان Bijegān
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۵۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ ازنا. سر راه کوهستانی دلیجان به کهک.

بیجگرد Bijgerd
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰۵ درجه، ۴۸کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. سر راه غرق‌آباد به رازقان. کوههای خرقان. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری غرق‌آباد.

بیجن Bijan
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی.

بیجن‌آباد Bijan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۵۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ حرم‌آباد. ۳کیلومتر جنوب جوراب.

بیجند **Bijand**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۱۷۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. سر راه اسب‌فروشان به اردها.

بی‌جیر **Bijir**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۶ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه دهک به مختاران. ۴ کیلومتر شمال غربی دهک.

بی‌جی‌گرد **Bijigerd**
← بیجگرد، ده، شهرستان ساوه.

بیچند **Bicand**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۰ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه.

بیچون بالا **Bicun-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۸۵ درجه، ۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای بیچون پائین در ۲کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۷۰۰ متری قرار دارد.

بیچه **Biceh**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۵ درجه، ۱۱۴کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. ۴۲کیلومتر غرب جنوبی درح.

بیخو **Bixu**
← بیخویه، ده، شهرستان لار.

بیخویه **Bixuyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۷۴ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷/۵ کیلومتر غرب شمالی درز. سر راه درز به شاه‌غیب.

بید **Bid**
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۳۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای جغتای.

بید **Bid**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۳ درجه، ۱۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۴۸کیلومتر غرب شمالی دهک.

بیدآخوند **Bid āxōnd**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۳۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درهٔ خاوری کوه توران. ۱۳ کیلومتر خاور خبر.

بیداخوید **Bidaxovid**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال غربی بنادکوک.

بیدان **Bidān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۴۲ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۹۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درهٔ جنوبی کوه سنگ سیاه. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری لاله‌زار.

بیدان **Bidān**
ده، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۹ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری زیارت علی.

بیدان‌درّه **Bidān darreh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۵۴ درجه، ۳۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درهٔ جنوب غربی کوه سنگ سیاه. ۲کیلومتر شمال غربی آخورک.

بیدبلند **Bidboland**
ده، بخش آغاجاری، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۰۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷کیلومتر شمال خاوری آغاجاری.

بید بلند **Bid-e Boland**
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۸۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۳کیلومتر شمال غربی جم.

بیدبیدک **Bidbidak**
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۸۴ درجه، ۲۳کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. دشت.

بیدخان **Bidxān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۸۹ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درهٔ کوه بیدخون.

بیدخبری **Bidxabri**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۵۷

درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه بردسیر به سیرجان. ۷ کیلومتر غرب جنوبی خانه سرخ.

بیدخت **Bidoxt**
شهر، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۹۳ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۶۵ متر. معتدل، خشک. سر راه گناباد به قائن.

بیدخت **Bidoxt**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۹ کیلومتر خاور جنوبی گازار.

بیدخواب **Bidxāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۷ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری سعادت‌آباد.

بیدخون **Bidxun**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۴ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۵/۵ کیلومتر خاور عسلویه.

بی‌دراز بالا **Biderāz-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۰۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوهستان جبال بارز. روستای بی‌دراز پائین در ۹ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۵۲۰ متری قرار دارد.

بیدروبه **Bidrubeh**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۴۳۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه اندیمشک به خرم‌آباد. ۸ کیلومتر شمال حسینیه.

بیدزرد **Bidzard**
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۳۰۰ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ غربی کوه آسماری.

بیدزرد **Bid zard**
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۴۳ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه کازرون به بالاده و فراشبند. ۳ کیلومتر شمال خاوری دادین بالا.

بیدزرد پائین **Bidzard-e pā'in**
ده، مرکز دهستان بیدزرد، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۱ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه گره. سر راه شیراز به فیروزآباد و شیراز به جهرم. روستای بیدزرد بالا در یک کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۵۶۰ متری قرار دارد.

بیدستان **Bidestān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۸۸ درجه، ۱۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. گرم، خشک. سر راه معلّمان به ترود.

بیدستان **Bidestān**
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۳۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۸/۵ کیلومتر خاور قلعه‌تل.

بیدستان **Bidestān**
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۰۴ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری باشت.

بیدستان پشت‌کوه **Bidestān-e Poštkuh**
← بیدستان، ده، شهرستان گچساران.

بیدسرخ **Bidsorx**
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۷۶ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه صحنه به کنگاور. دامنهٔ غربی گردنهٔ بیدسرخ. ۷ کیلومتر جنوب خاوری صحنه.

بید سرخ **Bid-e Sorx**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی احمدی

بیدسُرخ، گردنه **Bidsorx**
گردنه‌ای به بلندی ۱۶۵۰ متر در شهرستان صحنه، استان کرمانشاه. سر راه کرمانشاه به همدان. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی صحنه. این گردنه شهرستان صحنه را از شهرستان کنگاور جدا می‌کند.

بیدسک **Bidesk**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۴۰ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، خشک.

بیدسکان **Bideskān**
ده، بخش سرایان شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۷۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک.

بیدشک Bidašk
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. میمه ۱۰۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۵ متر. سرد، خشک. ۵ کیلومتر جنوب سوه.

بیدشک Bidešk
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۸۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه پلنگ. ۴ کیلومتر غرب جنوبی ماربین

بیدشک Bidešk
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ده میرزا. ۸/۵ کیلومتر شمال غربی برنجان.

بیدشهر Bid šahr
ده، بخش اوز، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۹۸ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۳۷ کیلومتر شمال غربی اوز.

بید عرب، گردنه Bid arab
گردنه‌ای به بلندی ۲۹۵۰ متر در شهرستان خوانسار، استان اصفهان. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری خوانسار.

بیدک Bidak
ده، بخش احمدآباد، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۶۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

بیدک Bidak
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۵۸ درجه، ۱۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه دانیال.

بیدک Bidak
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۴۲ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه معدن. ۱۰ کیلومتر غرب روستای موسی‌آباد.

بیدک Bidak
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۸ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر شمال غربی شوسف.

بیدک Bidak
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۶۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۱۲ کیلومتر شمال غربی باشت

بیدک Bidak
ده، مرکز دهستان بیدک، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه آباده به سورمق. ۷ کیلومتر غرب شمالی سورمق.

بیدکان، گردنه Bidekān
گردنه‌ای در شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. سر راه مبارکه به سفیددشت. ۷ کیلومتر شمال خاوری سفیددشت.

بیدکُردوئیه Bidkordu'iyeh
ده، مرکز دهستان فتح‌آباد، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۹۳ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ زردشت.

بیدکرز Bidkarz
ده، بخش ماهور و میلاتی، شهرستان ممسنی، استان فارس نورآباد ۲۴۸ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر جنوب غربی بابامنیر.

بیدکورپهٔ بالا Bidkorpeh-ye bālā
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. روستاهای بیدکورپهٔ وسط و پائین به ترتیب در ۲ کیلومتر و ۲/۵ کیلومتر خاور این روستا و در ارتفاع ۲۱۳۰ متر و ۲۱۱۰ متر قرار دارند.

بیدک یکان Bidak-e Yekān
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۹۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک.

بیدگُرو Bidgoru
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۲۳ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری قریت‌العرب (ده‌تازیان).

بیدگل Bidgol
ده، مرکز دهستان ابرج، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۳۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری کوشکک

بیدگنه Bidganeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۲۵۴ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۵ متر. معتدل، خشک. سر راه رباط کریم به اشتهارد.

بیدگینه **Bid gineh**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۳۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

بیدله **Bideleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۸۵ درجه، ۲۹ کیلومتر ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ مونج، درّهٔ جنوبی کوه شش‌بر. ۴ کیلومتر غرب جنوبی کلواری.

بیدمشک **Bidmešk**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۵۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بید مشک. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی گیو.

بید مشک **Bidmešk**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۲۷ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی سیروئیه.

بید مهر **Bid-e Mehr**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۱۳ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی.

بیدو **Bidu**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۲۵ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۳ کیلومتر جنوب غربی خوسف.

بیدو **Bidu**
ده، بخش ریگ، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۱۳۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شور شبانکاره. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری بندر ریگ.

بیدو **Bidu**
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۴۲ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری بندر دیلم.

بیدوئیه **Bidu'iyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۴۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه سرخ. ۱۲ کیلومتر شمال غربی جرجافک.

بیدوئیه **Bidu'iyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۷۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر جنوب خاوری ماهوتک.

بیدوئیه **Bidu'iyeh**
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۵ درجه، ۱۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه شیخ علی. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی سرخان.

بیدویه **Biduyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب شمالی ده لؤلؤ.

بیده **Bideh**
ده، بخش مرکزی شهرستان میبد، استان یزد. میبد ۲۷۳ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

بیده **Bideh**
ده، مرکز دهستان پادنای علیا، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۷۴ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه تاوه سیاه.

بیدهند **Bidhend**
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۸۸ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ دره‌باغ. ۸/۵ کیلومتر جنوب غربی کهک. سر راه کهک به دلیجان.

بیدهند **Bidhand**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۶۲ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب هنجن. درّهٔ غربی کوه غلبه‌شاه.

بیدهند **Bidhend**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۳۵۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۳۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خوانسار و کنار راه خوانسار به گلپایگان.

بیر **Bir**
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۲۵ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب باب انار. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج.

بیرآوگان **Bir āvgān**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان.

فریدونشهر ۲۱۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

بیرام **Bayrām**
← بهرام، ده، شهرستان مهاباد.

بیر بالا **Bir-e bālā**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۸ درجه، ۸۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بیر. ۳۵ کیلومتر غرب جنوبی کهیر. روستاهای بیر پائین در سه قسمت به ترتیب در ۸ کیلومتری و ۹ کیلومتری و ۱۶ کیلومتری جنوب این روستا قرار دارند.

بیرجند **Birjand**
۱- شهرستانی در مرکز جنوبی استان خراسان، مرکب از بخشهای مرکزی، خوسف، درمیان و سربیشه و مشتمل بر دهستانهای القورات، باقران، فشارود، کاهشنگ، مود، شاخنات، جلگهٔ ماژان، خوسف، براکوه، قلعه‌زری، درمیان، طبس مسینا، گزیک، فخرود، قهستان، درح، مؤمن‌آباد و نهارجان و به مرکزیت شهر بیرجند.
شهرستان بیرجند از شمال به شهرستان قائنات، از خاور به مرز ایران و افغانستان، از جنوب به شهرستان نهبندان، از غرب به شهرستان طبس و از شمال غربی به شهرستان فردوس محدود است. نیمی از اراضی این شهرستان را کوههای نسبتاً بلندی چون: کوه بن‌در (۲۷۸۷ متر)، باقران (۲۵۹۵ متر)، کوه شاه (۲۶۳۳ متر) و کوه گریانه (۲۷۳۸ متر) فرا گرفته و نیم دیگر را دره‌ها و دشتهای نسبتاً پهناوری پوشانیده است. شهرستان بیرجند با وجود کوههای متعدد نسبتاً بلندی که دارد جزو یکی از نواحی خشک ایران محسوب می‌گردد و رودخانه‌های آن کلاً خشکرودهائی هستند که جز در فصلهای پرباران فاقد آب هستند. عمده‌ترین این رودها عبارتند از: رودخانهٔ بیرجند، رودخانهٔ شور یا گیریجگان و رودخانهٔ دهک. آب و هوای این شهرستان در نواحی کوهستانی معتدل و در دشتهای جنوبی و خاوری و نواحی مشرف به کویر لوت گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان بیرجند، استان خراسان. ۷۹۰ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۳۸۲ کیلومتر جنوب مشهد. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ بیرجند، دامنهٔ شمالی کوه باقران. سر راه مشهد به زاهدان. موقعیت جغرافیائی ۰۰″ ۱۳′ ۵۹° طول شرقی و ۰۰″ ۵۳′ ۳۲° عرض شمالی.
یاقوت حموی (سدهٔ هفتم هجری) ظاهراً نخستین جغرافیدانی است که از بیرجند نام برده و حمدالله مستوفی از زعفران و انگور و دیگر میوه‌های آن یاد کرده است.

بیرق **Beyraq**
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۴۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار مهران‌رود. سر راه باسمنج به لیقوان.

بیرق **Beyraq**
ده، بخش مرکزی شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۱۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

بیرق **Beyraq**
ده، بخش خورش رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۰۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

بیرقون **Biraqun**
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۶۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ کوآر. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی کهک.

بیرگ **Birg**
کوه، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. ۷۲ کیلومتر جنوب شرقی خاش. ارتفاع ۲۷۴۰ متر.

بیرم **Beyram**
۱- یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان لار، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای فراغ و بیرم و به مرکزیت روستای بیرم.
۲- ده، مرکز بخش و مرکز دهستان بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۵۱ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. درّهٔ شمالی کوه بسرو.

بیرمین **Birmin ?**
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۹۳ درجه، ۱۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر جنوب غربی گتیج.

بیروت **Beyrut**
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۴۲ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک.

بیرون **Birun**
ده، بخش کاغذکنان شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۸۶ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

بیرونده **Birundeh**
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۰۹ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

بیرهنگان **Birhangān**
← بیرآوگان، ده، شهرستان فریدونشهر.

بیریزگ Birizg
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۲ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴۴ کیلومتر. جنوب خاوری سیریک.

بیزدان Bizdān
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۲۷ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۲ کیلومتر جنوب غربی نصروان.

بیزکی Bizeki
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر صفر درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر غرب جنوبی جویبار.

بیزمرآباد Bizmar ābād
← بزمیرآباد، ده، شهرستان سرپل ذهاب.

بیزنده Bizandeh
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۴۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدو ۹۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر غرب جنوبی ایواوغلی.

بیزه Bizeh
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۹۲ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه داورزن به آبرود. دامنهٔ جنوبی کوههای جغتای.

بیژگرد Bižgerd
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۰۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ آقبلاغ. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری گندمان.

بیژگرد Bižgerd
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۲۸ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۱۰ کیلومتر غرب مال خلیفه.

بیژگن Bižgan
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۲۸ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۱۰ کیلومتر غرب مال خلیفه.

بیژن‌آباد Bižan ābād
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۹۲ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. حدود یک کیلومتر جنوب راه سبزواران به زهکلوت.

بیژن‌آباد Bižan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۲۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال غربی خاتون‌آباد.

بیژن، گردنه Bižan
گردنه‌ای به بلندی ۳۱۵۰ متر در شهرستان یاسوج، استان کهگیلویه و بویراحمد. ۶/۵ کیلومتر خاور شمالی یاسوج. این گردنه که بر خط الرأس کوه دنا قرار دارد، استانهای اصفهان و کهگیلویه و بویراحمد را از هم جدا می‌کند.

بیژورد Bižvard
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۰۲ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. درهٔ خاوری کوه بیژورد.

بیساران Beysārān
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۳۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ شمالی کوه میرویس.

بیستان Biyestān ?
← بهستان، ده، شهرستان خوی.

بیستجرد Bistjerd
ده، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۲۶ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. دشت.

بیست منی Bistmani
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۸ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ حسن‌لنگی. ۱۳ کیلومتر جنوب شمیل.

بیستون Bisotun
کوه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. ۳۳ کیلومتر خاور شمالی کرمانشاه. ارتفاع ۲۸۰۵ متر. حجاریها و کتیبه‌های بیستون از زمان داریوش اول هخامنشی در دامنهٔ همین کوه قرار دارد.

بیستون Bisotun
شهرک، مرکزدهستان چم‌چال، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۷۶ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه بیستون، کنار راه کرمانشاه به سنقر و صحنه.
کوه بیستون دارای حجاریها و سنگ‌نوشته‌هائی از زمان داریوش اول هخامنشی است. کتیبه‌های مزبور به زبان و خط فارسی باستان و اکدی و عیلامی نوشته شده و علاوه بر آن نقوش برجسته‌ای از دوران اشکانیان نیز در کوه مزبور دیده می‌شود. مجسمهٔ هرکول و همچنین آثار معبد سلوکی در پائین کوه بیستون وجود دارد.

بیشاپور Bišāpur
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۲۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه کازرون به نورآباد و شیراز.

بیشک Bišak
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۱ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

بیشک آباد Bišek ābād
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۴ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی بمپور.

بیشه Bišeh
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۱۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۵ متر. گرم، خشک.

بیشه Bišeh
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۰۹ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سزار و کنار خط آهن دورود به اندیمشک. ۱۲ کیلومتر شمال سفیددشت.

بیشه Bišeh
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۸۲ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه کودگان به ده سلم.

بیشه Bišeh
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۶۸ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه شهداد به حرجند و راور.

بیشه Bišeh
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۲۹ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه سیاه. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی فتویه.

بیشه‌بالا Bišeh bālā
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۴۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار شاهرود. ۸ کیلومتر جنوب غربی خوسف.

بیشه‌بُزان Bišeh bozān
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۲۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور سدّ دز.

بیشهٔ چغاخور Bišeh-ye Ceqāxōr
منطقهٔ باتلاقی به مساحت حدود ۱۰ کیلومترمربع در شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. ۴۰ کیلومتر غرب بروجن، کنار راه بروجن به اردل. درازای این باتلاق به حدود ۴/۵ کیلومتر می‌رسد و ارتفاع سطح آب آن به ۲۲۸۰ متر بالغ می‌گردد. کوه کلار در جنوب آن و کوه برآفتاب در شمال این بیشه قرار دارد.

بیشه‌خزان Bišehxazān
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۷۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کوهستان زاگرس.

بیشه‌دراز Bišeh derāz
ده، مرکز دهستان اناران، بخش مرکزی شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۲۹۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه دهلران به مهران. دامنهٔ جنوبی کوه اناران.

بیشهٔ قبتقلو Bišeh-ye Qabtaqolu
دریاچهٔ فصلی به مساحت حدود ۴ کیلومترمربع در شهرستان مرودشت، استان فارس. ۹ کیلومتر جنوب غربی مرودشت. درازای این دریاچه حدود ۳ کیلومتر و ارتفاع سطح آن حدود ۱۵۹۰ متر است.

بیشهٔ کتک Bišeh-ye Katak
منطقهٔ باتلاقی به مساحت حدود ۱۱ کیلومترمربع در شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی بروجن و ۴ کیلومتر جنوب غربی گندمان. درازای این بیشه حدود ۵ کیلومتر و ارتفاع سطح آب آن حدود ۲۲۵۰ متر است.

بیشه کلا Bišeh kolā
ده، مرکز دهستان هزارپی شمالی، بخش هراز، شهرستان آمل،

استان مازندران. آمل ۳۵۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه محمودآباد به بابلسر. ۷ کیلومتر خاور محمودآباد.

بیشهٔ لپوئی **Bišeh-ye Lapu'i**

منطقهٔ باتلاقی و دریاچهٔ فصلی به مساحت حدود ۳۵ کیلومترمربع در شهرستان مرودشت، استان فارس. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی مرودشت. شمال روستای لپوئی. درازای این باتلاق از شمال به جنوب حدود ۸ کیلومتر و ارتفاع سطح آن حدود ۱۵۹۰ متر است.

بیطاس **Beytās**

← بیتاس، ده، شهرستان مهاباد.

بیغرد **Biqerd**

ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۸۵ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال غربی فیشور.

بیغش **Biqaš**

ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۳۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب خاوری زنگنهٔ بالا.

بیکاه **Bikāh**

ده، مرکز دهستان فاریاب، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۷۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. کنار رودخانهٔ رودان. دامنهٔ خاوری کوه زندان.

بیکش **Bikaš**

ده، بخش نمشیر، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۱۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه بانه به سردشت. دامنهٔ کوه صندلو. جنگلی.

بیکندامینو **Bikand-e Aminu**

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۱۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان پلوار. روستای بیکند دهنهٔ حسین‌آباد در ۲ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۲۱۸۰ متری قرار دارد.

بیکند دهنهٔ حسین‌آباد **Bikand-e dahaneh-ye Hoseyn ābād**

← بیکندامینو، ده، شهرستان کرمان.

بیگان **Bigān**

ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۲۹۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. حدود یک کیلومتر شمال راه شیروان به بجنورد.

بیگ‌بلاغی **Beyg bolāqi**

ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۶۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه میانه به هشترود.

بیگ‌پولاد **Beyg pulād**

ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۳۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود چاندیر. سر راه غلامان به یکه‌سعود.

بیگ‌جان **Beygjān**

ده، مرکز دهستان گچلرات شرقی، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۱۱ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه قره‌ضیاءالدین به سد ارس.

بیگدگ **Bigdag ?**

ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۴ درجه، ۱۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری پیشین.

بیگدلی **Beygdely**

ده، بخش ماهور و میلاتی، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۱۰ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. درهٔ خاوری کوه درا. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری بابامنیر.

بیگدلی **Beygdeli**

← کوکلان. یکی از طوایف ترکمن.

بیگلرکندی **Bayglar kandi**

ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۰ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

بیگم‌قلعه **Beygom qal'eh**

ده، مرکز دهستان بیگم‌قلعه، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۱۰۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

بیلتیجه **Biltijeh**

ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۱۵ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال کرچ.

بیلدا **Bildā**
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۳۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱/۵ کیلومتر غرب حسن‌آباد باباحیران.

بیل‌داشی **Bildāši**
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۱۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه گرمی به اردبیل.

بیلقان **Bileqān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۵۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل خشک. کنار رودخانهٔ کرج. سر راه کرج به چالوس.

بیلگی **Beylagi**
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۸۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان زاگرس.

بیلُند **Bilōnd**
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۴ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل، خشک.

بیلوان **Bilvān**
ده، بخش آغاجاری، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۶۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بهبهان به امیدیه و بندر ماهشهر. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری آغاجاری.

بیلوخر **Biluxar ?**
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۶ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی مارگون.

بیلوردی **Bilverdi**
ده، مرکز دهستان بدوستان غربی، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۷۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه مهربان به تبریز و اهر.

بیله‌دار **Bilehdār**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۵۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قطورچای. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی ایواوغلی.

بیله‌درق **Bileh daraq**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۵۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی سرعین.

بیله‌درق **Bilahdaraq**
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۱۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری هیر.

بیله‌سوار **Bila savār**
شهر، مرکز شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. گرمی ۳۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار بالهارود. مرز ایران و جمهوری آذربایجان.

بیماد **Bimād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۵ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری گازار.

بی‌مالا، گردنه **Beymālā**
گردنه‌ای به بلندی ۱۶۰۰ متر در شهرستان ایلام، استان ایلام. سر راه ایلام به درّه‌شهر. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری ایلام.

بیمرغ **Bimorq**
ده، مرکز دهستان پسکلوت، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۷۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

بیمزورته **Bimzorteh**
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۸۱ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی اشنویه.

بیمضرته **Bimzorteh**
← بیمزورته، ده، شهرستان نقده.

بی‌منجگان **Bimenjegān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۸۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود بی‌منجگان. ۴ کیلومتر خاور شمالی سرمور.

بی‌موش **Bimuš**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۳۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری کرند.

بیناباج Binābāj
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۰۸ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی خضری، دامنهٔ خاوری کوه سیاه.

بیناباد Beynābād
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۱۹۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب شمالی بخ. سر راه مهریز به دهشیر و ابرکوه.

بینالود Binālud
رشته‌کوههائی به درازای ۱۲۵ کیلومتر در شهرستانهای مشهد و نیشابور، استان خراسان. این کوه قلّه‌های بلند متعددی دارد که مرتفع‌ترین آنها به نام شیرباد ۳۲۰۰ متر بلندی دارد.

بی‌نمد Binamad
ده، بخش فریدونکنار، شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۲۲۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۱۰ کیلومتر جنوب فریدونکنار.

بینه‌گرد Binehgerd
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۳۴۰ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه گیلانغرب به قصر شیرین.

بیوران Bivarān
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۳ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری غرق‌آباد. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان.

بیوران پائین Biyurān-e pā'in
ده، مرکز دهستان بریاجی، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۷۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه کاسه‌شکن. روستای بیوران بالا در ۳/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۷۵۰ متری قرار دارد.

بیوض Biyuz
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۲۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۱۴/۵ کیلومتر خاور شمالی حمید.

بیون بالا Beyvan-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۳۰۱ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۶ کیلومتر شمال غربی سفیدبرگ. روستای بیون پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متری قرار دارد.

بیه‌پس Biyeh pas
← رشت، استان گیلان.

بیه‌پس Biyeh pas
و بیه‌پیش، دو قسمت سابق سرزمین گیلان. قسمت شرقی سفیدرود را بیه‌پیش (مرکزش لاهیجان) و قسمت غربی سفیدرود (مرکزش رشت) را بیه‌پس می‌نامیدند. بیه در لغت محلی به معنی رودخانه است.

بیه‌پیش Biyeh piš
← رشت و لاهیجان، استان گیلان

بیه‌پیش Biyeh piš
← بیه‌پس.

بیهق Beyhaq
← نام پیشین سبزوار

بیهق Beyhaq
ناحیه‌ای قدیمی در خراسان، غرب نیشابور. نامدارانی چون خواجه نظام‌الملک، ابوالفضل محمّدابن حسین بیهقی و عبدالرزاق باشتینی (مؤسس سلسلهٔ سربداران) از بیهق برخاسته‌اند.

بیهوت Bihut
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۷۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه کلات.

بیهود Bihud
ده، مرکز دهستان پیشکوه، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۸۰ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه کمرژدها.

پائیزآباد Pā'iz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۴۵ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر خاور شمالی روستای گرجی‌بیان.

پائین آردکلا Pā'in ārd kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۷۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

پائین‌بصره Pā'in basreh
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۸۵

درجــه، ۸ کـیلومتر. ارتـفاع صـفر. مـعتدل مـایل بـه گـرم، نیمه‌مرطوب.

Pā'in bišeh sar **پائین‌بیشه‌سر**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، اسـتان مـازندران. بـابل ۳۱ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مـایل بـه گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به عزیزک. روستای بالابیشه‌سر در یک کیلومتری جنوب غربی آن جای دارد.

Pā'in dasteh **پائین‌دسته**
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۴۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه کیاکلا به بابلسر. ۳ کیلومتر شـمال غربی کیاکلا.

Pā'in rāh kolā **پائین‌راه‌کلا**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مـازندران. بـابل ۳۱۱ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر غرب جنوبی امیرکلا.

Pā'in sohrun **پائین شُهرون**
← سهران، ده، شهرستان کهنوج.

Pā'in šahru **پائین شهرو**
← شهرو، ده، شهرستان بندرعبّاس.

Pā'in gāleš kolā **پائین‌گالش‌کلا**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابلسر، اسـتان مـازندران. بـابلسر ۱۱۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل راست رودخانهٔ تالار. سر راه بهنمیر ـ کیاکلا.

Pā'in gatāb **پائین‌گتاب**
ده، مرکز دهستان گتاب، بخش مرکزی شهرستان بـابل، اسـتان مازندران. بابل ۱۸۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به گلوگاه.

Pā'in ganj afruz **پائین گنج افروز**
ده، مرکز دهستان گنج‌افروز، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۶۹ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتـفاع حـدود ۲۵ متر. معتدل مایل به گرم. ساحل راست رودخانهٔ بابل. سـر راه بابل به درازکلا و شیرگاه.

Pā'in māyestān **پائین‌مایستان**
ده، بخش رحیم‌آباد، شهرستان رودسر، اسـتان گـیلان. رودسـر ۱۸۰ درجــه، ۴۲ کـیلومتر. ارتــفاع ۱۳۰۰ مــتر. مـعتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز. دامنهٔ شمالی توکاس‌کوه.

Pā'in marzbāl **پائین‌مرزبال**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مـازندران. بـابل ۱۹۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به کوهپاسرا. ۹ کیلومتر شمال شرقی مقریکلا.

Pābāz **پاباز**
ده، بخش تخت جلگه، شـهرستان نـیشابور، اسـتان خـراسـان. نیشابور ۲۴۱ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. مـعتدل، خشک. دشت. سر راه حصارسرخ به ریزاب.

Pāband **پابند**
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مـازندران. بـهشهر ۱۱۹ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مـایل بـه سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کـوه بـارمت، درّهٔ کزرو. جنگلی.

Pāband **پابند**
ده، بخش مرکزی، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قـیدار ۴۶ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه آق‌داغ.

Pābidenān **پابیدنان**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، اسـتان کـرمان. زرنـد ۳۴۹ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ مـتر. سـرد، خشک. کوهستانی. کنار راه زرند به کوهبنان. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی طغرالجرد. کنار رودخانهٔ طغرل.

Pāpā'i **پاپائی**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۱۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به بیجار.

Pāpāši ? **پاپاشی**
ده، بخش خور و بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۵ درجه، ۱۶۳ کـیلومتر. ارتـفاع ۱۳۰۰ مـتر. گـرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه جانو. ۵۰ کیلومتر جنوب غربی خور.

Pāpāleh **پاپاله**
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۹ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل بـه سـرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شوراب. ۳۰ کیلومتری شمال خاوری دیواندره.

Pāpar **پاپر**
ده، بــخش مـرکزی شـهرستان بـندرعبّاس، اسـتان هـرمزگان. بندرعبّاس ۶۳ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گـرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر جنوب خاوری شمیل.

پاپل Pāpol
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۷۲ درجه، ۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گدارپهن. درهٔ غربی کوه نعل‌شکسته.

پاپلی Pāpoli
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۶۳ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه بوئین به قزوین. در سه قسمت بنام پاپلی بالا. پاپلی پائین و پاپلی میان.

پاپولک Pāpulak
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۱۸۰ درجه، ۱۶کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

پاپونی‌محمّد Pāpuni mohammad
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۷ درجه، ۱۸/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶کیلومتر جنوب خاوری نودان.

پاپیر Pāpir
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال ماهان. کنار راه ماهان به کرمان.

پاتاوه Pātāveh
ده، مرکز دهستان پاتاوه، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۲۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه یاسوج به لردگان و بروجن.

پاتاوه Pātāveh
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۹ درجه، ۹۲کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۴کیلومتر غرب شمالی جناح.

پاتاوهٔ آجم Pātāveh-ye Ājam
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراُحمد. یاسوج ۳۰۵ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۵۴ کیلومتر شمال غربی مارگون. دامنهٔ غربی کوه پشه‌دون.

پاتاوهٔ رود سمه Pātāveh-ye Rud-e Semeh
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۳۵ درجه، ۶۴/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ سمه. ۲۱کیلومتر شمال غربی قلعه‌رئیسی.

پاتپّه Pātappeh
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۴۰ درجه، ۲۲کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ حرم‌آباد (آب ملایر).

پاتخت Pātaxt
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۳۳۶ درجه، ۲/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتر جنوب غربی بیدهند.

پاتخت Pātaxt
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۱۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی ایستگاه مازو.

پاتکان Pātkān
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۰ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹کیلومتر خاور جنوبی اشار. کنار رودخانهٔ پاتکان.

پاتل ایسین Pātal-e Isin
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۳۴۳ درجه، ۱۳/۵کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳/۵کیلومتر جنوب غربی ایسین.

پاتل پشت بنوبند Pātal-e Pošt-e Benuband
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۳۲۶ درجه، ۱۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳کیلومتر خاور شمالی تازیان پائین.

پاتلی Pātali ?
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۶۱ درجه، ۳۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه جیرفت به کهنوج. ۸ کیلومتر غرب جنوبی دوساری.

پاتمان Pātmān
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۳۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

پاجی Pāji
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری

۱۵۸ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار رود اشک. جنگلی.

پاجیان **Pājiyān**
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۰۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر خاور شمالی گازران.

پاجیک‌آباد **Pājik ābād**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۴ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال غربی شاه‌تور.

پاچالک **Pācālak**
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۴۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوه قره‌آغاج. ۸ کیلومتر خاور پارچین.

پاچوب **Pācub**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۶۲ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک، سر راه تربت جام به روستای بزد.

پاچه چلّه **Pāceh celleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۱۱۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه نساربلالر. کنار راه گیلانغرب به ایلام.

پاچینه **Pācineh**
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۴۰ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال کوهبنان.

پادر **Pādar**
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۶۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه میش.

پادربند **Pāderband**
← پادروند، ده، شهرستان کوهدشت.

پادروند **Pādervand**
ده، بخش رومشگان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۱۲ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه ملاوی به قاطرچی. ۷ کیلومتر غرب شمالی چقابل.

پادشاه‌امیر **Pādšāh amir**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۹۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به گلوگاه. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

پادکان **Pādkān**
پاتکان، ده، شهرستان ایرانشهر.

پادوک **Pāduk**
یا پای دوک. ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۳۲۲ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۱۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خیرآباد. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی دیل.

پاده **Pādeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۷۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری کهن‌آباد.

پاده **Pādeh**
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۷۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ کوه نیل. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری چرام.

پارام **Pārām**
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۶۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب غربی مقصودلو.

پاران **Pārān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۲۷۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به نجف‌آباد. حومهٔ غربی شهر اصفهان.

پارت **Pārt**
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۷۵ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴۹ کیلومتر جنوب خاوری منوجان.

پارت **Pārt**
یا پرثوه. سرزمین کوهستانی قدیمی در جنوب خاوری دریای

خزر که از کوههای البرز تا هرات ممتد بوده و از شمال به دشت استرآباد و صحرای ترکستان و از جنوب به کویر نمک محدود است. سرزمین پارت در دورهٔ هخامنشیان از ایالات امپراتوری ایران بود. پس از سقوط سلسلهٔ مزبور، به دست سلوکیان افتاد و شاهان سلوکی شهرهائی در آن بنا نهادند. پایتخت پارت شهر صد دروازه (هکاتومپیلوس) بود که خرابه‌هایش نزدیک دامغان کنونی است. سرزمین پارت مسکن پارتیان بود و اشکانیان از خاندانهای پارتی بودند.

پارچی Pārci
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب خاوری دیزج جمشیدخان.

پارچین Pārcin
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۸۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار گروچای.

پارچین Pārcin
شهرک صنعتی، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ جاجرود. کارخانجات صنایع شیمیائی.

پارچین Pārcin
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۱۸ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ خوشه‌پسری. ۲۹ کیلومتر جنوب سوران.

پارده Pārdah
ده، بخش چوار، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۰۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری کوه الله‌خدا. ۲۲ کیلومتر شمال غربی چوار.

پارس Pārs
در کتیبه‌های هخامنشی پارسه و معربش فارس است. در جنوب غربی ایران واقع است و ساکنانش را پارسیان یا پارسی‌ها می‌نامیدند. پارس کمابیش با استان فارس امروزی مطابق است. دو سلسلهٔ بزرگ ایران قبل از اسلام هخامنشیان و ساسانیان از قوم پارس برخاستند.

پارس‌آباد Pārs ābād
شهر، مرکز شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. گرمی ۳۴۹ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رود ارس.

پارسا Pārsā
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۰۳ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ شمال غربی کوه کبودریز. نیمه‌جنگلی.

پارسانیان Pārsāniyān
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۰۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رود زایر.

پارسیان Pārsiyān
نامی که به زردشتیان هند داده شده. پارسیان از اعقاب زردشتیانی هستند که پس از پیروزی اعراب بر ایران از قبول دین اسلام خودداری کردند و سرزمین نیاکان خویش را بسوی هند ترک نمودند و بیشتر آنها در بمبئی، کلکته، مدرس و کراچی اقامت گزیدند و یکی از جوامع ثروتمند و مرفه و با فرهنگ شبه قارهٔ هند را تشکیل دادند.

پارک Pārak
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۴۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار راه چابهار به نیک‌شهر. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری کنارک.

پارکله Pārkaleh
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۶۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر غرب شمالی آستانه. دامنهٔ جنوبی کوه خرابه.

پارکی Pārki
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۰۸ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه سیرچ به گلباف. ۸/۵ کیلومتر جنوب خاوری سیرچ. دامنهٔ خاوری کوهستان پلوار.

پارکی Pārki ?
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۷۹ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر خاور جنوبی درز.

پارو Pāru
ده، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۵ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر شمال کوار.

پارود Pārud
ده، مرکز دهستان پارود، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان

ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۵ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه ایرانشهر به چابهار و کنار رودخانهٔ سرباز. ۱۸ کیلومتر شمال غربی راسک.

پارودبار **Pārudbār**
ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۲۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار شاهرود، دامنهٔ کوه برآفتاب. کوهستان البرز.

پاروم **Pārum**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۰۴ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ایرندگان. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی ایرندگان.

پارومی **Pārumi**
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۵۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری کمبل سلیمان.

پاریاب مطلّب **Pāriyāb-e Motalleb**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۳۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. یک کیلومتر غرب جنوبی حسینیه.

پاریز **Pāriz**
کوه، شهرستان سیرجان، استان کرمان. ۵۵ کیلومتر شمال شرقی سیرجان. ارتفاع ۳۲۸۸ متر.

پاریز **Pāriz**
ده، مرکز دهستان پاریز، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۸ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه سیرجان به سرچشمه و رفسنجان.

پاریزی **Pārizi**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۸۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی بلورد.

پاری کوه **Pāri kuh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۶۵ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر غرب حرم‌الدّین. کوهستان پورکان.

پازارگاد **Pāzārgād**
قدیمی‌ترین پایتخت شاهنشاهی هخامنشی در دشت مرغاب، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۲۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری سعادت‌شهر.
تاریخچه – نام پازارگاد و پاسارگادای اصلاً متعلق به طایفه‌ای بود که خاندان هخامنشی به آن تعلق داشت و کوروش کبیر و داریوش اول از این خاندان برخاستند. آخرین نبرد کوروش با ایشتوویگو در این محل صورت گرفت و کوروش پس از پیروزی، شهری در این محل بنا نهاد و آن را بنام قبیلهٔ خود نامید و کاخ و آرامگاه خود را در آنجا برافراشت و داریوش پایتخت خود را به تخت جمشید منتقل کرد. پازارگاد با خزانهٔ گرانبهایش به دست اسکندر مقدونی افتاد (۳۳۶ پیش از میلاد). نام محلی آرامگاه کوروش، مشهد مادرسلیمان است.

پازرد **Pāzard**
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۸۷ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ غربی کوه نیل. ۴ کیلومتر جنوب خاوری پاوه.

پازرد **Pāzard**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چیل. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری سرگز.

پازردالو **Pāzardālu**
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۱۰۳ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ماربره و کنار خط آهن دورود به ازنا.

پازنان **Pāzanān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۴۹ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۲ کیلومتر جنوب خاوری سپیدار. درّهٔ شمالی کوه پازنان.

پازنان **Pāzanān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۵۸ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه پازنان. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری آغاجاری.

پازوکی **Pāzuki**
قبیله‌ای که در گذشته در ایران یا ترکیهٔ آسیائی سکنی گزیدند و حالیه در ورامین و جنوب ایران و اطراف ایروان سکونت دارند.

پازیارت **Pāziyārat**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۹۲

درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب حکمی.

پاسار Pāsār
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۶۵ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه خرمن‌گوله‌سر. کوهستان البرز.

پاسارگاد Pāsārgād
← پازارگاد، شهرستان مرودشت.

پاسارگادای Pāsārgādāy
← پازارگاد، شهرستان مرودشت.

پاسارگادای Pāsārgādāy
یکی از سه قبیلهٔ عمده و شریف پارسیهای باستان که خاندان سلطنتی هخامنشی از این قبیله بودند.

پاسخن Pāsxan
ده، مرکز دهستان پاسخن، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۷۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه داراب به فسا.

پاسند Pāsand
ده، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۹۴ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. یک کیلومتر جنوب راه بهشهر به گرگان. دامنهٔ شمالی کوه پشت‌نار، سر راه سدّ عباس‌آباد.

پاسنگان Pāsangān
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۴۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ شمالی کوه رضاآباد.

پاسنگ بالا Pāsang-e bālā
ده، بخش گالیکش، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۶۲ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. روستای پاسنگ پایین در ۲ کیلومتری شمال غربی آن جای دارد.

پاسنگر Pāsangar
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۴ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر جنوب خاوری شمیل.

پاسیب Pāsib
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۲۰ درجه، سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چترود. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی حرجند.

پاشابیک Pāšā beyk
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۵۶ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قرنقوچای. دامنهٔ جنوب خاوری کوهستان سهند.

پاشاچای Pāšā cāy
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۳۴ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر خاور جنوبی کهریز سیاه منصور.

پاشاکلا Pāšā kolā
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۶۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی.

پاشاکلا Pāšā kalā
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۲۶ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

پاشاکلا Pāšā kolā
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۶۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوه بهراک. کوهستان البرز.

پاشاکلا Pāšā kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۶۸ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. حدود ۰/۵ کیلومتر جنوب راه قائم‌شهر به ساری.

پاشاکی Pāšāki
ده، بخش مرکزی شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۲۵۳ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. کنار سفیدرود. جنگلی.

پاشال Pāšāl
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۸۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه گل عناب.

پاشنه‌دران Pāšneh darān
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۵ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری عشق‌آباد.

پاشوره **Pāšureh**
کوه،کوهستان البرز، شهرستان آمل. ۷۲کیلومتر جنوب آمل. ارتفاع ۳۹۲۵ متر.

پاطاق **Pātāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۱۱۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. گردنهٔ معروف پاطاق از ۱/۵کیلومتری شمال این روستا می‌گذرد.

پاطاق، گردنه **Pātāq**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۲۰۰ متر در شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سر راه اسلام‌آباد غرب به قصرشیرین. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی سرپل ذهاب. این گردنه شهرستانهای سرپل ذهاب و اسلام‌آباد غرب را از هم جدا می‌کند.

پاقلات **Pāqalāt**
ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۹۲ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب غربی کوه گاوبست. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی اشکنان.

پاقلعه **Pā qal'eh**
ده، بخش رامیان، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۱۸۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ا رتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه قلعه‌موران. جنگلی.

پاقلعه **Pāqal'eh**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۶۵ درجه، ۳۹کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، ۱۷/۵ کیلومتر شمال خاوری دولت‌آباد.

پاقلعه **Pāqal'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۱۶۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کبیر. درّهٔ جنوبی کوه موزجاری. کوهستان البرز.

پاقلعه **Pāqal'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۷۸ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۴کیلومتر شمال غربی شباب.

پاقلعه **Pāqal'eh**
ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۳۹ درجه، ۴۴کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه اگور. ۱۱ کیلومتر خاور شول‌آباد.

پاقلعه **Pāqal'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۶۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی میمند.

پاقلّه **Pāqolleh**
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۵۲ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّه جنوبی کوه کمرزرد (کوهستان پررو).

پاکتل **Pākotal**
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۱۴۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

پاکدار **Pākdār**
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۹۶ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی دهنهٔ کمرکان.

پاکدشت **Pāk dašt**
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان ورامین، استان تهران، مرکب از دهستانهای بهنام پازوکی شمالی، بهنام سوختهٔ شمالی و فیلستان و به مرکزیت پاکدشت.
۲- ده، مرکز بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۸ درجه، ۱۷کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه قرچک به مامازان. نام پیشین آن پلشت بوده است.

پاکده **Pākdeh**
ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۱۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲/۵کیلومتر. جنوب غربی جیرنده، کوهستان البرز.

پاکل **Pākal**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۰۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب آستانه.

پاکلاتون **Pākalātun**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۵ درجه، ۵۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹کیلومتر غرب شمالی حسن‌لنگی.

پاگچ **Pāgac**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۱۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۱ کیلومتر خاور درخزینه.

پاگچ Pāgac

ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۶۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مسجد سلیمان به گدارلندر. ۳ کیلومتر خاور شمالی رضاآباد.

پاگچی Pāgaci

ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۴۲ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه رامهرمز به رودزرد و باغملک.

پاگچی بهمئی Pāgaci-ye Bahma'i

← پاگچی، ده، شهرستان رامهرمز.

پاگچی روره Pāgaci-ye Rureh

ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز صفر درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵ متر. گرم، خشک. دشت، کنار رودخانهٔ گوپال. حومهٔ شمالی شهر رامهرمز.

پاگدار Pāgodār

ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۸۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۲/۵ کیلومتر جنوب فاریاب.

پاگُنده Pāgondeh

ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۹۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ایستگاه راه‌آهن پاگنده در ۳ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متری قرار دارد.

پالاس Pālās

ده، بخش خرّمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۵۲ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه الونداغ. کوهستان البرز.

پالانسر Pālānsar

ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۳۶ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه شیلان‌آباد.

پالانی Pālāni

ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۷۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی کمبل سلیمان.

پالنگان Pālangān

ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۳۳ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ تنگه‌بر.

پالون گردن Pālun gardan

کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج، استان تهران. ۵۸ کیلومتر شرق شمالی کرج. ارتفاع ۴۳۷۵ متر. سرچشمهٔ ولایت‌رود. رود و لار و رود هراز.

پالیزان Pālizān

← فالیزان، ده، شهرستان خاش.

پامرغ Pāmorq

ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر غرب حاجی‌آباد.

پامزار Pāmazār

ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۵۹ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه بردسیر به سیرجان و کنار رودخانهٔ حجیم.

پاموزج Pāmuzej

ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۶۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب شمالی آستانه. دامنهٔ جنوبی کوه راسبند.

پانزده خرداد، سد Pānzdah-e Xordād

سدی در شهرستان دلیجان، استان مرکزی. ۸ کیلومتر شمال غربی دلیجان. این سد که بر رودخانهٔ قمرود ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۹۶/۸ متر است. طول تاج سد پانزده خرداد ۳۲۰ متر و گنجایش مخزن آن ۲۰۰ میلیون مترمکعب است.

پانسار Pānesār

ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۰۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر غرب جنوبی هرسین. کنار رودخانهٔ گاماسیاب.

پانعل Pāna'l

ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۳۱۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه پانعل. ۷ کیلومتر جنوب مقابری.

پاوا Pāvā

ده، بخش گرکن شمالی، شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۵۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۵۰۰ متر شمال غربی پیربکران.

پاوان Pāvān
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۰ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳۱ کیلومتر غرب شمالی نوبران.

پاوه Pāveh
۱- شهرستانی در شمال غربی استان کرمانشاه، مرکب از بخشهای مرکزی، باینگان و نوسود و مشتمل بر دهستانهای هولی، شمشیر، منصور آقائی، ماکوان و کلاشی و به مرکزیت شهر پاوه.
شهرستان پاوه از شمال و شمال خاوری به شهرستان مریوان، از جنوب خاوری و جنوب به شهرستان جوانرود و از غرب به کشور عراق محدود است. اراضی این شهرستان کوهستانی است و کوههای بلندی چون: شاهو (۳۲۲۵ متر)، تخت (۲۸۵۰ متر)، دربند (۲۷۷۰ متر) و ماکوآن (۲۱۴۷ متر) در آن قرار دارند. رودخانهٔ آب سفید برگ یا لیله آن را از شهرستان جوانرود جدا می‌کند و رودخانهٔ چم‌مره‌خل و آب سیروان و بسیاری رودهای دیگر، آن را مشروب می‌سازند.
آب و هوای شهرستان پاوه در ارتفاعات مزبور سرد و نیمه‌مرطوب و در درّه‌ها و نواحی کم‌ارتفاع معتدل مایل به گرم و نیمه‌خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. ۴۴۷ کیلومتر غرب جنوبی تهران و ۱۰۴ کیلومتر شمال غربی کرمانشاه. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه کرمانشاه به نوسود و مریوان. درّهٔ غربی کوه شاهو. موقعیت جغرافیائی ۳۰″ ۲۱′ ۴۶° طول شرقی و ۰۰″ ۰۳′ ۳۵° عرض شمالی.

پاهتک Pāhetek
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۵ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ پاهتک. ۲/۵ کیلومتر جنوب غربی انگهران. کوهستان بشاگرد.

پای آستان ذوالفقارعلی Pāy-e Āstān-e Zolfaqār-e Ali
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۴۰ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی گراوند.

پایتخت داوود Pāytaxt-e Dāvud
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۶۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ کارون. سر راه مسجد سلیمان به ایذه. کوهستان زاگرس.

پای دوک Pā-ye Duk
← پادوک، ده، شهرستان گچساران

پای کل Pā-ye Kal
ده، بخش بدره، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۰۲ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّهٔ شمالی کبیرکوه. ۳۲ کیلومتر غرب شمالی آبهربالا.

پایکلان Pāykalān
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۳۶ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان زاگرس.

پای‌گدار Pāygodār
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۱ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. گردنهٔ خاوری کوه پی‌در.

پایگریت بجیرت Pāygrit bajirt ?
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۵۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه فردوس به سده و بیرجند. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی سرایان.

پاینده Pāyandeh
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲۹۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر خاور دمق.

پایهان Pāyhān
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۹ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر شمال زهان.

پایین‌چاف Pā'in cāf
ده، بخش مرکزی شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۶۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. ساحل دریای خزر. کنار راه ساحلی چمخاله به بندر کیاشهر.

پایین‌مازو Pā'in māzu
ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۲۵۳ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

پتان Patān
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۶۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی مُخت.

پتر Patar
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و

بلوچستان. چابهار ۸۶ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب نگور.

پترو **Patrō**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۶۸ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، دامنهٔ جنوبی کوه قُدل. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری دولت‌آباد.

پترود **Petrud**
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

پتک **Patak**
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۴۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه موسیان به دشت عبّاس. ۴ کیلومتر خاور موسیان.

پتکان **Patkān**
ده، مرکز دهستان دهسرد، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۳ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۹ کیلومتر شمال خاوری شاهماران.

پتک بیگدلی **Patak-e Beygdeli**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۸۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۵۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه دالان به پتک جلالی.

پتک جلالی **Patak-e Jalāli**
ده، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۸۳ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب دالان. سر راه باغملک به کت.

پتکستان **Patkestān**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۶۱ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۸ کیلومتر شمال غربی خرانق. درّهٔ جنوبی کوه علی‌آباد.

پتکوئیه **Patku'iyeh**
ده، مرکز دهستان طارم، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۵ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن بندرعباس به سیرجان. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی حاجی‌آباد.

پتلقان **Petelqān**
ده، دهستان مغان شرقی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳۵۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

پتهان **Pathān ?**
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۲ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ماشاری.

پُج **Poj**
← ده، شهرستان بندرجاسک.

پجت **Pejet**
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۰۸ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه قنبربند. نیمه‌جنگلی.

پچک **Pack**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۹۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر جنوب کاخک.

پُخت **Poxt**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷ کیلومتر غرب سربیشه.

پُدان **Podān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۹۶ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ایرندگان. ۲ کیلومتر جنوب خاوری ایرندگان.

پدگی **Padagi**
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۱۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار خط آهن زاهدان به میرجاوه.

پدگی پائین **Padagi-ye pā'in**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۵۸ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال غربی حرمک. روستای پدگی بالا در ۴ کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع حدود ۹۱۰ متری قرار دارد.

پُدُل **Podol**
ده، مرکز دهستان مهران، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود

۱۲۵ متر.خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شور. سر راه مهران به دژگان.

پدلی Padali ?
ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۰۵ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

پدوا Padvã
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۶۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر جنوب دارزین.

پدوم‌آباد Padom ãbãd
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۰۰ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گردان. کوهستان بهرآسمان.

پرآهو Parãhu
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۹۴ درجه، ۱۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر خاور جنوبی پی‌بشک.

پرازن Parãzen
ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۴۷ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه برآهنگ. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی درپهن. کوهستان بشاگرد.

پراشکفت Pareškaft
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۷ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۸ کیلومتر شمال غربی دزک.

پراشکفت Pereškaft
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۷۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه دشت ارژن. ۸/۵ کیلومتر جنوب غربی خانه‌زنیان.

پراشکفت Pereškaft
ده، بخش مرکزی، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۸۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ سپیدار. ۵ کیلومتر شمال غربی سپیدار.

پران پرویز Parãn parviz
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۵ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۷۷۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری پلدختر.

پرپا Parpã
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۶۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوه پرپا. سر راه فیض‌آباد به دوزهیر.

پرتاگاه Partãgãh
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر جنوب غربی قلعه‌خواجه.

پُرجان Porjãn
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۱۳ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود قره‌آغاج. ۱/۵ کیلومتر غرب کدنج.

پرجفت Parjaft
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۶۹ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب کوهرنگ. کوهستان زاگرس.

پرچستان Parcestãn
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۲۹۰ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر غرب بتوند.

پرچل Parcel
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۹۹ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه لمستان. کوهستان زاگرس. مرکز دهستان ذلقی غربی. امامزاده‌ای بنام حسن محمد دارد.

پرچنان Parcenãn
کوه، کوهستان البرز، شهرستان بابل، استان مازندران. ۶۵ کیلومتر جنوب غربی بابل. ارتفاع ۳۹۵۰ متر.

پرچین Parcin
ده، دهستان اجارود، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۶۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. دو روستا بنام پرچین بالا و پرچین پائین.

پرچین Parcin
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۰۶

درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Parcin bolāqi پرچین‌بلاغی
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۲۰ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Pardel پردل
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۳۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب خاوری امند.

Pardenjān پردنجان
ده، بخش مرکزی شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۱۰۳ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه فارسان به شهرکرد.

Pardangān پردنگان
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۳۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز. ۲ کیلومتر شمال غربی مرزن‌آباد. به آن پردنگون هم می‌گویند.

Pardangun پردنگون
← پردنگان، ده، شهرستان نوشهر.

Pardun پردون
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۸ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ شمالی کوه گریانه.

Parrāveh پرراوه
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۲۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی دیوان‌آباد.

Porzān پُرزان
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۴ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه شهرضا به نصرآباد.

Porzar پُرزر
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۷۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه لاسیاه. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری عقدا.

Par-e Zard پرزرد
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۲۳ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه لالی به مسجد سلیمان. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی لالی.

Parsbānaj پرسبانج
← پریسبنیج. ده، شهرستان قزوین.

Peresk پرسک
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ غربی کوه میش‌پرور. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری الشتر.

Parābedin پرعابدین
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۰ درجه، ۹۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بندرعباس به سیرجان. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری سعادت‌آباد.

Park پرک
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۵۳ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی، سر راه بافق به بهاباد. ۲۰ کیلومتر غرب بهاباد.

Parak پرک
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. ساحلی خلیج فارس. کنار راه بندر کنگان به گاوبندی. ۶/۵ کیلومتر خاور جنوبی طاهری.

Parkān-e Gišu پرکان گیشو
ده، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۹۲ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال غربی گیشو.

Parkānlu ? پرکانلو
ده، مرکز دهستان میلانو، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۸۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اسفراین به شیروان.

Parkestān پرکستان
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۸۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زاینده‌رود. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی باغ بهادران.

Porkolā پُرکُلا
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر

۱۳۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی.

پُرکن Porekan
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۵۲ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ پُرکند. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری زابلی.

پرکن Parkan
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۳۲ درجه، ۹۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری کشتگان.

پرکوه Parkuh
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۵۷ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی

پرکوه Parkuh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۷۰ درجه، ۷۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ گابریک. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری گابریک

پُرکی Poraki
← پورکی، ده، شهرستان کهنوج.

پرمه Parmeh ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مشهد به چهچهه.

پرمهٔ بالا Parmeh-ye bālā
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۹۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه آدگان به قلعه‌سرخ. روستای پرمهٔ پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۲۴۵۰ متری قرار دارد

پرندک Parandak
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه تهران به ساوه و کنار خط آهن تهران قم.

پرنگ Parang ?
← پورنگ، ده، شهرستان بیرجند.

پرنگین Parangin
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۸۹ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر، معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه قاجار. کوهستان البرز.

پرنوشته Parnevešteh
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۲۷ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر جنوب لالی.

پرّو Parrō
کوهستانی به وسعت حدود ۱۰۲۰ کیلومترمربع در شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. بلندترین قلّهٔ آن بنام شیخ علی‌خان ۳۳۷۵ متر ارتفاع دارد. علاوه بر قلّهٔ مزبور قلل دیگری چون: شاه ابدالان (شاه اورالان) ۳۲۰۰ متر، سه کل حدود ۳۱۰۰ متر و سیراوله حدود ۳۰۰۰ متر ارتفاع دارند. غار معروف پرّو که حدود ۵۷۲ متر عمق دارد، در این کوهستان واقع است.

پرواره Parvāreh
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۵۴ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۰ متر. گرم، خشک. حاشیهٔ خاوری شوره‌زار روح مُرغوم.

پرواز Parvāz
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر غرب جنت‌آباد

پرواز Parvāz
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۷۷ درجه، ۹۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۶ کیلومتر شمال غربی موردان. دامنهٔ کوهستان جبال بارز.

پروان Parvān
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۴ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان. ۴/۵ کیلومتر غرب آوج.

پروانه Parvāneh
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۹۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قازان. ۳ کیلومتر شمال اشنویه.

پروانه Parvāneh
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۸۷ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر.

معتدل، خشک. دشت. ۲۲ کیلومتر خاور شمالی دولت‌آباد. سر راه حبیب‌آباد به زفره.

پُروده **Porvadeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۵۴ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۰ متر. گرم، خشک. حاشیهٔ خاوری شوره‌زار روح مرغوم.

پرور **Parvar**
ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، خشک. تنگ کاورد. درّهٔ غربی کوه گلورد.

پرور **Parvar**
ده، بخش بدره، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۰۳ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌زمزم. سر راه درّه‌شهر به ایلام. ۶/۵ کیلومتر غرب شمالی آبهر بالا.

پروست **Parvast**
ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری شهمیرزاد.

پروند **Parvand**
ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۴۱ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۱ کیلومتر غرب جنوبی قلعه نورودآب.

پرویزآباد **Parviz ābād**
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۰ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه شاهرخت به یزدان.

پروین‌آباد **Parvin ābād**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۵۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر غرب مأمونیه.

پره‌سر **Pareh sar**
شهر، بخش رضوانشهر، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۵۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. سر راه هشتپر به رضوانشهر.

پرّه کبود **Parreh kabud**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۳ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

پرهیز **Parhiz**
ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۹۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه بسرو. ۱۲ کیلومتر شمال غربی اشکنان.

پری **Pari**
ده، مرکز دهستان اوریاد، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۸۴ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار پری‌چای.

پری **Pari**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۳۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به اراک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری زنگنهٔ بالا.

پریا **Pariyā**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۴۶ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۰/۵ کیلومتر جنوب غربی خیرآباد.

پریان **Pariyān**
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۰ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه پشت پری. یک کیلومتر شمال کندوله.

پریان **Pariyān**
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۳۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

پری‌تکی **Paritaki**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۵ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه میناب به بندرجاسک. یک کیلومتر جنوب غربی شیخ‌آباد.

پری‌خان **Parixān**
ده، دهستان مشگین غربی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۴۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

پریدرابوالحسن **Paridar-e Abolhasan**
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۴۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴/۵ کیلومتر خاور روستای پاتپه.

پریسبنیچ Parisbanic
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۲ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه خرقان. ۱۹ کیلومتر خاور جنوبی آوج.

پریشان Parišān
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۲۰ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع جدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. ساحل شمالی دریاچهٔ پریشان. نام دریاچهٔ پریشان از همین روستا گرفته شده است.

پریشان، دریاچه Parišān
دریاچه‌ای به مساحت ۴۳ کیلومترمربع در شهرستان کازرون، استان فارس. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری کازرون. درازای این دریاچه ۱۵ کیلومتر و ارتفاع سطح آب آن ۸۲۰ متر است. آب این دریاچه شیرین ولی ناگوار است و ماهی فراوان دارد. به این دریاچه، فامور هم می‌گویند.

پریور بالا Parivar-e bālā
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۹۳ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب شمالی هرسین. روستای پریور پائین در یک کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۵۰۵ متری قرار دارد.

پریوهٔ بالا Pariveh-ye bālā
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۹۳ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب شمالی هرسین، روستای پریوهٔ پائین در یک کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۵۰۵ متری قرار دارد.

پُزم تیاب Pozmtiyāb
← پوزم‌تیاب، ده، شهرستان چابهار.

پزی Pazi
ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۶۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود ارس. سر راه پلدشت به شوتلو.

پزین Pazin
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۷۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۸ کیلومتر شمال باشت.

پس‌آخور Pasāxor
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک صفر درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

پسا Pasā
← فسا، شهر، استان فارس.

پسابندر Pasābandar
دهکدهٔ ساحلی، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۱۰۷ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل دریای عمان. دهانهٔ غربی خلیج گواتر. جنوبی‌ترین روستای ایران.

پساوه Pasāva
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۶۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۵ متر. معتدل، خشک. کنار کال شیخ. ۹ کیلومتر جنوب مشهدریزه.

پس‌بست Pasbast
ده، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۸۹ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری رویدر.

پسبند Pasband
ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۱۰۳ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر خاور جنوبی اشکنان.

پستکان Pestakān
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۰۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری گازران.

پس تنگ Pastang
ده، بخش دهدز، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۵۶ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ کارون.

پسته Pesteh
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۸۵ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

پسته بیگ Posteh beyg
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور جنوبی یخفروزان.

پس‌چات Pascāt ?
ده، بخش دهدز، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۵۶ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ کارون.

پس‌حصار Pas hesār
ده، بخش مرکزی، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۶۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای بینالود.

پس‌ریش Pasriš
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۵۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۶ کیلومتر شمال خاوری قلعه‌رئیسی.

پسک Pesak
دو روستا بنام داش‌پسک و پسک پائین، دهستان فیرورق، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی‌داش‌پسک ۲۸۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲/۵ کیلومتر و خوی‌پسک پائین ۲۷۳ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع داش‌پسک ۱۵۱۰ متر و ارتفاع پسک پائین ۱۴۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود الند.

پسکنک Paskanak
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۵۷ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار راه نورآباد به یاسوج. ۷ کیلومتر شمال غربی مصیری.

پسکوه Paskuh
ده، مرکز دهستان پسکوه، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۸۷ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه سوران به خاش و زابلی به خاش.

پس کوهک Paskuhak
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۹۶ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری خانه‌زنیان.

پُسوج Posuj
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۸ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه بیرجند به قائن. یک کیلومتر شمال حاجی‌آباد.

پسوجان Pesujān
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر جنوب خاوری پاریز.

پسوه Pasveh
ده، مرکز دهستان لاهیجان شرقی، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۵۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه مهاباد به جلدیان و پیرانشهر.

پسه‌برج Paseh borj
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۰۶ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری سرایان. سر راه سرایان به چرمه.

پسه‌خور Pasahxor
ده، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۶۳ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ لیله. درّهٔ غربی کوه کوی‌الّه.

پسیر Pasir
یا پسیل. ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۰۷ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار آب‌پسیر. ۲ کیلومتر شمال ایستگاه راه‌آهن بیشه.

پسیل Pasil
← پسیر، ده، شهرستان خرم‌آباد

پشاپویه Pašāpuyeh
← فشاپویه، بخش، شهرستان ری.

پشای بالا Pašā-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. ۱۷ کیلومتر خاور جوخواه، روستای پشای پائین در ۳ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۸۸۵ متری قرار دارد.

پشت‌آسیاب Pošt āsiyāb
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۲۰ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری پهله.

پشت بام Pošt bām
← بام، ده، شهرستان بجنورد.

پشت‌پر Poštpar
ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۳۷

درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه گره، ساحل جنوبی دریاچهٔ مهارلو. ۵ کیلومتر جنوب خاوری مهارلو. سر راه مهارلو به سروستان.

پشت پیان **Pošt piyān**
ده، مرکز دهستان پیان، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۳۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۸۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه رشید.

پُشت تُمبه **Pošt-e Tombeh**
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۳۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری سوزا.

پشت تنگ **Pošt-e Tang**
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۱۷ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کریم‌آباد. ۲۴ کیلومتر شمال غربی فین.

پشت تنگ آبدالان **Pošt Tang-e Ābdālān**
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۷ کیلومتر خاور جنوبی ازگله.

پشت تنگ‌ذهاب **Pošt-e Tang-e Zohāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. درّهٔ خاوری کوه گامیشان. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی بزمیرآباد.

پشت تنگه **Pošt-e Tangeh**
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۳۸ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

پشت‌جو **Puštju**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۸۷ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی چمشک.

پشت‌جین **Poštjin**
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۵۸ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب قروه.

پشت دربند **Pošt darband**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۷۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر غرب جنوبی سیرکوه. درّهٔ شمالی کوه چارقلان.

پُشت‌دری **Poštdari**
← پشدر، مکری، ایلات و طوایف کرد.

پشت‌دم **Pošt dam**
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۵۰ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر غرب جالق. سر راه جالق به ناهوک.

پشترود **Poštrud**
رودخانه، شهرستانهای بم و جیرفت، استان کرمان. طول ۱۹۰ کیلومتر.
از چشمه‌سارهای جبال بارز، ۵۰ کیلومتری شمال باختری جیرفت سرچشمه می‌گیرد و بسوی خاور جنوبی روان می‌شود. از دهستان حسین‌آباد (شهرستان بم) می‌گذرد و بنام تهرود به دهستانهای راین و تهرود وارد می‌گردد. سپس از دهستان دارزین می‌گذرد و از شمال شهر بم عبور می‌کند و پس از گذشتن از دهستان بروات، در شنزارهای حاشیهٔ جنوبی کویر لوت فرو می‌رود.

پشترود **Poštrud**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۸۱ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه بردسیر به دیشکان.

پشترود **Poštrud**
ده، مرکز دهستان کرک و نارتیج، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۶۰ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ پشترود.

پشت زیارت **Pošt-e Ziyārat**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۷ درجه، ۱۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه رزدر. ۲۲/۵ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

پشت ساباد **Pošt-e Sābād**
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۹۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی سنگان.

پشت شهر **Pošt šahr**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و

بلوچستان. سراوان ۱۰۴ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی کوهک.

پشت قلعه **Pošt qal'eh**

ده، بخش فنّوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۹۹ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ فنّوج. سر راه فنّوج به بنت. ۲ کیلومتر جنوب فنّوج.

پُشتک **Poštak**

ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۴۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتر جنوب غربی اسپیچ.

پشت کمره **Pošt kamareh**

ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۸۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ بادآور.

پشتکوه **Poštkuh**

ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۰۹ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری باشت.

پُشتکوه **Poštkuh**

ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۳۲ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۲/۵ کیلومتر شمال خاوری سوزا.

پُشتکوه **Poštkuh**

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۶ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندرعبّاس به میناب. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری قلعه‌قاضی.

پشتکوه **Poštkuh**

ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۸۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه بسرو. ۱۷ کیلومتر شمال غربی اشکنان.

پشتکوه **Poštkuh**

ناحیه‌ای کوهستانی در قسمت غربی ایران، کمابیش مطابق استان ایلام کنونی، کنار مرز عراق. پشتکوه در واقع قسمت غرب لرستان است و به واسطهٔ رشته کوه کبیرکوه از قسمت شرقی لرستان یا پیشکوه جدا می‌شود. سکنهٔ آن در قسمتهای شمالی از طوایف کرد و در بخشهای جنوبی لر هستند.

پُشتگر **Poštgar**

ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۷ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ پشتگر. ۶ کیلومتر جنوب غربی انگهران. کوهستان بشاگرد.

پُشت لُر **Pošt lor**

ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۶۶ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال خاوری خاتون‌آباد.

پشت مارجان **Pošt-e Mārjān**

ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۰۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان جبال بارز.

پشت مله **Pošt meleh**

ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه ریمله.

پُشتو **Poštu**

ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان صفر درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. یک کیلومتر غرب شمالی ریز. امامزاده‌ای بنام شاه‌علی‌اکبر دارد.

پشتوک **Poštuk**

ده، بخش ماه‌نشان شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۲ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه آق‌داغ. ۵ کیلومتر جنوب غربی ماه‌نشان.

پُشته **Pošteh**

ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۶۳ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. سرچشمهٔ کال‌کاریزه. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی مشهدریزه.

پُشته **Pošteh**

ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۸۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه پشته.

پشتهان **Poštehān**

ده، بخش رحمت‌آباد و بلوکات، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۷۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه درفک. کوهستان البرز. جنگلی.

پشتهٔ بالا **Pošteh-ye bālā**
ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. درود ۳۰۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب جنوبی چالانچولان. روستای پشته پائین در ۳ کیلومتر جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متری قرار دارد.

پُشتهٔ سیّد **Pošteh-ye Seyyed**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۵۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر خاور جنوبی قلعه‌قاضی.

پشته شیران **Pošteh širān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۴۲ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ا رتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب خاوری ده لؤلؤ، کوهستان پلوار.

پشتهٔ ماژین **Pošteh-ye Māžin**
← ماژین، ده، شهرستان خرم‌آباد.

پُشتی **Pošti**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۰ درجه، ۱۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری لاش.

پُشد **Pošad ?**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۱۰۷ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر غرب شمالی پسابندر.

پُشدر **Pošdar**
← مکری. ایلات و طوایف کرد. به آنها پشت‌دری هم می‌گویند.

پشگفت **Pašgeft ?**
ده، بخش خور و بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۵ درجه، ۱۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. درّهٔ غربی کوه جانو. ۵۱ کیلومتر جنوب غربی خور.

پشند **Pašand**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۴۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

پشندگان **Pašandegān**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۳۴ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه فردان. کوهستان زاگرس. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری مصیر.

پشنگان **Pašangān**
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۸۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کر. ۹ کیلومتر شمال غربی خیرآباد بغل.

پشوئیه **Pašu'iyeh**
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۰۹ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ پشوئیه. ۳۷ کیلومتر خاور شمالی گلباف. حاشیهٔ کویر لوت.

پطرود **Petrud**
← پترود، ده، شهرستان قائم‌شهر.

پغری **Paghari**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۰۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۹۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه اردستان به اصفهان.

پگان **Pegān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل، خشک. درّهٔ غربی کوه لومبی. ۶ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

پل **Pel**
یا پیل. ده، مرکز دهستان اوزرود، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۳۵ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ هراز. سر راه بلده به ولی‌آباد و چالوس. کوهستان البرز.

پل آبدوغ **Pol ābduq**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۶۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ کارون.

پل آبگینه **Pol-e Ābgineh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۲۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه دُوان. حاشیهٔ شمالی دریاچهٔ پریشان.

پل آشن **Pol-e Āšan**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۱۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ چالوس. سر راه چالوس به کرج.

پل ابریشم Pol-e Abrišam
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۸۲ درجه، ۱۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار کال‌شور جاجرم.

پلارت Pelārt
ده، بخش گرکن شمالی، شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۴۸ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر خاور پیربکران.

پلارتگان Pelārtegān
ده، بخش گرکن شمالی، شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۴۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۴ کیلومتر جنوب خاوری پیربکران.

پلاس آبادان Palās ābādān
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۷۳ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر جنوب خاوری بیدکردوئیه.

پلاسی Palāsi
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشت‌پر ۳۵۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهپایه. جنگلی. ۷ کیلومتر شمال حویق.

پلان Polān ?
ده، مرکز دهستان پلان، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۵۴ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کاجو. ۲۳ کیلومتر شمال نگور.

پل‌بریده Polborideh
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۸۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ لردگان. ۳ کیلومتر خاور شمالی مونج. جنگلی.

پل‌بند Pol band
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۱۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری مشهدریزه.

پل‌بند Polband
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۵ درجه، ۱۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۶/۵ کیلومتر خاور شمالی دُرُح.

پل پیران Pol-e Pirān
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۳۴ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر خاور جنوبی درب بهشت.

پُلچی Polci
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۵۱ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ آب زالکی. درّهٔ جنوبی کوه برآفتاب. کوهستان زاگرس.

پل خاتون Pol-e Xātun
ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۱۸۴ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. محل تلاقی هریرود و کشف‌رود. کنار مرز ایران و ترکمنستان.

پل‌خواب Pol-e Xāb
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۳۲ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. محل تلاقی آب مورود و رودخانهٔ کرج. سر راه کرج به چالوس. ۵ کیلومتر جنوب غربی آسارا.

پل دختر Pol-e Doxtar
شهر، مرکز بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۸ درجه، ۶۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کشگان. سر راه خرم‌آباد به اندیمشک.

پلدشت Poldašt
شهرک، مرکز بخش پلدشت، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۸۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود ارس.

پل‌رود Pol rud
رودخانه، شهرستان رودسر، استان گیلان. طول ۸۲ کیلومتر. از چشمه‌سارهای دامنهٔ شمالی کوههای خشه‌چال، ۶۵ کیلومتری جنوب خاوری رودسر سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی شمال باختری و سپس بطرف شمال خاوری روان می‌گردد و پس از خروج از کوهستان و ورود به دشت ساحلی دریای خزر به دریای مزبور می‌ریزد.

پُل زال Pol-e Zāl
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۲۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زال. سر راه اندیمشک به خرم‌آباد. ۲۰ کیلومتر شمال غربی حسینیه.

Polsarā **پلسرا**

ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۴۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ ازارود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

Pol sefid **پل سفید**

شهر، مرکز شهرستان سوادکوه، استان مازندران. ۱۶۵ کیلومتر خاور شمالی تهران و ۵۰ کیلومتر جنوب ساری. ارتفاع ۵۶۰ متر. معتدل، نیمه مرطوب. کوهستانی. موقعیت جغرافیائی ۱۵ً ۰۳َ ۳۶ْ طول خاوری و ۴۵ً ۰۵َ ۳۶ْ عرض شمالی. کنار راه و خط آهن تهران به ساری. بر رود تالار. دامنهٔ غربی کوه الوات. نیمه‌جنگلی. تا پیش از احداث راه‌آهن سراسری، فاقد اهمیت بود. با ایجاد ساختمانهای ایستگاه راه‌آهن به مرور توسعه یافت و با گذشت زمان به شهر امروزی مبدل گردید.

Palašt **پلشت**

← پاکدشت، ده، شهرستان ورامین.

Palešt **پلشت**

ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی موئینه. سر راه موئینه به سرتخت.

Polšekasteh **پل شکسته**

ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۹۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای.

Pol-e Fasā **پل فسا**

ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۴۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. کنار رودخانهٔ پل فسا. سر راه شیراز به سروستان و شیراز به فیروزآباد و جهرم.

Pelakān **پلکان**

ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۲۲ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی قروه.

Pol-e Kašgān **پل کشگان**

ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۸۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. سر راه خرم‌آباد به کوهدشت.

Palgāneh **پلگانه**

ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۰۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۷ کیلومتر شمال خاوری بلاوه ترهٔ پائین.

Polagi **پُلگی**

ده، بخش میانکنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب غربی قرقری.

Polgi **پُلگی**

ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۵۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری جزینک.

Palang ābād **پلنگ‌آباد**

ده، مرکز دهستان پلنگ‌آباد، بخش اشتهارد، شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۵۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه اشتهارد به ماهدشت و کرج. ۲۳ کیلومتر خاور اشتهارد.

Palang ābād **پلنگ‌آباد**

ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۶۷ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوههای مزدقان. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری غرق‌آباد.

Palangābrud **پلنگ‌آبرود**

ده، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۱۴ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

Palangdar **پلنگ‌در**

ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۱۸۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی هندودر.

Palang gerd **پلنگ‌گرد**

ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۲۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شوهان. ۳ کیلومتر شمال خاوری حمیل.

Palangvāz-e bālā **پلنگ‌وازبالا**

ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ دماوند. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری پارچین.

Palangi **پلنگی**

ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۰۷ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد،

نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. داخل تنگ شول. درهٔ جنوبی کوه شول.

Palangin **پلنگین**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۵۲ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی باوله.

Pol-e Nō **پل نو**
ده، مرکز دهستان حومهٔ غربی، بخش مرکزی شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۳۰۸ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه خرمشهر به شلمچه.

Pol-e Nō-ye bozorg **پل نوی بزرگ**
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۳۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی کوشکک. روستای پل نوی کوچک در ۲/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متری قرار دارد.

Pol-e Nō-ye kucak **پل نوی کوچک**
← پل نوی بزرگ، ده، شهرستان مرودشت.

Palvār **پلوار**
کوهستانی به درازای حدود ۱۴۷ کیلومتر و مساحت حدود ۱۴۵۰ کیلومترمربع در شهرستان کرمان. این کوهستان از قلّه‌های مرتفع متعددی تشکیل یافته که بلندی غالب آنها از ۲۵۰۰ متر بیشتر است. بلندترین قلّهٔ این کوهستان بنام پلوار که در ۴۴ کیلومتری جنوب شرقی کرمان و ۱۸ کیلومتری خاور ماهان واقع است، ۴۲۳۳ متر ارتفاع دارد.

Polur **پلور**
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۰۱ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. محل تلاقی رودهای لار و هراز و لاسم. سر راه تهران به آمل. دامنهٔ خاوری تیزکوه. کوهستان البرز.

Polvarzeh **پل‌ورزه**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۸۰ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک.

Pol-e Vargān **پل ورگان**
← فلاورجان، شهر و شهرستان، استان اصفهان.

Pelureh **پلوره**
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۹۸ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Polusarkān **پلوسرکان**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۴۵ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب شمالی دیزج.

Peleh-ye Bābā hoseyn **پلهٔ باباحسین**
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۴۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به ایمان‌آباد.

Pelahkabud **پله‌کبود**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۸۴ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار جزمان‌رود.

Pelyāndar **پلیاندر**
ده، بخش کلاترزن، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۹۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ غربی کوه کانی‌چرمگ.

Pelijin **پلیجین**
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲۷۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه مهربان دوغان. ۶ کیلومتر جنوب خاوری دمق.

Palim **پلیم**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۷۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی رستم‌آباد.

Panāh **پناه**
← سهران، جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

Panāh kandi **پناه‌کندی**
ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۹۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار راه پلدشت به مرگن.

Panāh kuh **پناه‌کوه**
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۷۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر غرب شمالی خضرآباد.

Panbeh culeh **پنبه‌چوله**
دو روستای نزدیک به هم به نام پنبه چولهٔ بالا و پنبه چولهٔ پایین. بخش مرکزی، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. گرم،

نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی. کنار رود تجن. سر راه سورک به خزرآباد (فرح‌آباد).

پنبه‌دارکتی **Panbehdār koti**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۳۵۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۴- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت. سر راه ساری به خزرآباد (فرح‌آباد).

پنبه‌زنان **Panbeh zanān**
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۸۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قیدار به زرین‌آباد.

پنبه‌کار **Panbehkār**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۰۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی چمشک.

پنج **Panj**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۴۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه تخت پاچنار.

پنجاب **Panjāb**
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۹۱ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ نمارستاق. ۱/۵ کیلومتر غرب راه آمل به تهران. کوهستان البرز.

پنج‌انگشت **Panj angošt**
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۷۷ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ پای‌میش. کوهستان جبال بارز.

پنج برار **Panj berār**
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر. استان ایلام. درّه‌شهر ۱۴۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال مورموری.

پنج پیکر **Panj peykar**
ده، بخش مرکزی، شهرستان ترکمن، استان مازندران. بندر ترکمن ۵۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. یک کیلومتر شمال راه بندر ترکمن به آق‌قلعه.

پنج تومانی **Panj tumāni**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۹۱ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. حومهٔ جنوبی شهر میناب.

پنج ستون **Panj sotun**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۳۴ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه ایلام به درّه‌شهر. سرچشمهٔ رودخانهٔ تنگ‌گرائو.

پنج‌شیر **Panjšir**
ده، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۷۸ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب دهرود.

پنجک **Panjak**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۱۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

پنجهٔ‌بالا **Panjeh-ye bālā**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۴ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای پنجه پائین در ۳ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۷۰۰ متری قرار دارد.

پنجهزار **Panjhezār**
← بهشهر، استان مازندران.

پنداس **Pandās**
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۲۸ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، خشک. ۳ کیلومتر جنوب ورکان.

پندرجان **Pander jān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۳۵۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه خوگان به سیان‌وزالو.

پنقی **Panqi**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۳۳ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودشور. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری کدکن.

پنگ **Pang ?**
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۰۲ درجه، ۱۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۳۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۸ کیلومتر خاور جنوبی زهکلوت.

پنهان **Penhān**
← تک. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

پوئینک Pu'inak
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۳۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۹/۵ کیلومتر جنوب غربی پاکدشت.

پوتاب Putāb ?
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۶۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بندان. ۸ کیلومتر شمال غربی مخت.

پوتهک Puthak ?
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۵۹ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۹ کیلومتر شمال قصرقند.

پوج Poj
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۵ درجه، ۱۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ درهمان. ۱۶ کیلومتر خاور شمالی سدیج.

پوچکان Puckān
← تربت جام، شهر، استان خراسان.

پودنک Pudanak
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۸۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه محمّد امینی. ۵ کیلومتر غرب جنوبی سراب بهرام.

پودونک Pōdōnak
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۲۴ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. حومهٔ جنوب خاوری شهر شیراز.

پوده Pudeh
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۰۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه شهرضا به قمبوان و مبارکه. ۳ کیلومتز جنوب خاوری قمبوان.

پور Pur
← پوراحمدی، ده، شهرستان بندرعباس.

پوراحمدی Purahmadi
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۸ درجه، ۹۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ حسن‌لنگی.

پوراز Pōrāz
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۹۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ کارون. ۶ کیلومتر جنوب خاوری دوپلان.

پورتو Purtō
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۷ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال غربی چاهوک.

پوردسر Pordsar
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۹۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. ساحل چپ رودخانهٔ دوهزار. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

پورکان Purkān
کوهستانی در شهرستان شهر بابک، استان کرمان. بلندترین قلّهٔ آن پاری‌کوه یا کوه پورکان، ۳۴۴۳ متر ارتفاع دارد و در ۳۲ کیلومتری شمال خاوری شهر بابک واقع است.

پورکان Purkān
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۶۳ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه پورکان. ۵ کیلومتر غرب حرم‌الدین.

پورک، گردنه Purk
گردنه‌ای به بلندی ۲۲۰۰ متر در شهرستان اشنویه، استان آذربایجان غربی. ۲۲ کیلومتر غرب اشنویه. مرز ایران و عراق.

پورکی Poraki
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۵۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری میش‌پدام.

پورناک Purnāk
ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۹۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب راه ماکو به پلدشت.

پورنگ Purang
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند

۱۲۱ درجه، ۹۲کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سربیشه به درح. ۲۷کیلومتر خاور جنوبی سربیشه.

Purvaraq **پوروَرق**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۱۴۸ درجه، ۷کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کبودرآهنگ به ویان. ۴ کیلومتر جنوب غربی داق‌داق‌آباد.

Puri **پوری**
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۶ درجه، ۱۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ سرباز. ۱۶کیلومتر شمال غربی راسک.

Puz sefid **پوزسفید**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۳۵ درجه، ۵۹/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۴ متر. خیلی گرم و مرطوب، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی هندیجان.

Puzak **پوزک**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۷۰ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲۱ کیلومتر شمال غربی چاهوک.

Pozmtiyāb **پوزم تیاب**
دهکدهٔ ساحلی، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۳ درجه، ۳۲/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. ساحل خاوری خلیج پوزم. ۹کیلومتر غرب کنارک.

Pozm macā **پوزم مچا**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵کیلومتر غرب کنارک. سر راه کنارک به پوزم تیاب.

Puzeh ābādi **پوزه‌آبادی**
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۱۸ درجه، ۱۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. پای کتل دختر. ۱۰ کیلومتر خاور مهرنجان.

Puzeh ešnabeh **پوزه اشنبه**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۰ درجه، ۶۰کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه گوشک. ۴کیلومتر شمال خاوری کلیان.

Puzeh kuh **پوزه‌کوه**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۲ درجه، ۴۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. سر راه شهداد به راور. ۱۴کیلومتر غرب شمالی شهداد.

Puzehgāh **پوزه‌گاه**
ده، بخش ریگ، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۹۸ درجه، ۱۶کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر شمال خاوری بندر ریگ. سر راه بندر گناوه به برازجان.

Pust kolā **پوست‌کلا**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به کوهپاسرا. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

Pustin ābād **پوستین‌آباد**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۱۱ درجه، ۳۴کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

Pustin-e bālā **پوستین بالا**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۲ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ شمال غربی کوه سیاه‌کمر. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی دهک. روستای پوستین پائین در ۱/۵کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۸۰۰متری قرار دارد.

Pustinduz **پوستین‌دوز**
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۳۰ درجه، ۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار کلقان‌چای.

Puskān **پوسکان**
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۷۳ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب مهرنجان.

Pušang **پوشنگ**
← بوشنج. شهر قدیم.

Pul **پول**
ده، مرکز دهستان زانوس رستاق، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۵۴ درجه، ۲۹کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰

متر. معتدل مایل بـه سـرد، نـیمه‌مرطوب. سـر راه کـجور بـه مرزن‌آباد و نوشهر. کوهستان البرز. مرکز بخش کجور.

پولادخان Pulād xān
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری حاجی‌سواد.

پولادشهر Pulād šahr
شهر صنعتی، بخش مرکزی شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه جوزان. سر راه اصفهان به زرین‌شهر و شهرکرد.

پوله Puleh
ده، بخش مارگون، شهرستان بـویراحـمد، اسـتان کـهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۲ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتـفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۴۲ کیلومتر شمال غربی مارگون.

پوم Pum
ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۱۹ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخـانهٔ تـومان سـفید. ۱۷ کـیلومتر شـمال خاوری سندرک. کوهستان بشاگرد.

پونل Punel
ده، بخش رضوانشهر، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشـتپر ۱۵۱ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. کنار شفارود. سر راه رضـوانشـهر بـه ماسال.

پونه Puneh
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۵۲ درجه، ۳۱ کـیلومتر. ارتـفاع حـدود ۱۶۸۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک.

پهرآباد Pehr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، اسـتان آذربـایجان شـرقی. مراغه ۲۳۰ درجـه، ۳ کـیلومتر. ارتـفاع ۱۴۲۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک. سر راه مراغه به بناب.

پهرُست Pehrost
ده، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فـارس. لار ۲۵۱ درجـه، ۹۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه بسرو. ۴/۵ کیلومتر جنوب غربی بیرم.

پهره Pahreh
← ایرانشهر، شهرستان ایرانشهر.

پهل Pahel
ده، بـخش خـمیر، شـهرستان بـندرعبّاس، اسـتان هـرمزگان. بندرعبّاس ۲۵۰ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حـدود ۱۰ مـتر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر خاور شمالی بندر خمیر. نزدیک دهانهٔ رودکل.

پهلوان Pahlavān
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، اسـتان آذربـایجان غـربی. تکاب ۳۲۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه تکاب به میاندوآب. کـنار رودخـانهٔ ساروق.

پهلوان‌کُشی بزرگ Pahlavān koši-ye bozorg
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر. استان بوشهر. بوشهر ۱۱۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر جنوب چغادک. روستای پهلوان‌کشی کوچک در ۲ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع حدود ۲۰ متری قرار دارد.

پهلوان‌کشی کوچک Pahlavān koši-ye kucak
← پهلوان‌کشی بزرگ، ده، شهرستان بوشهر.

پهلوانی Pahlevāni
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۲۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۶۰ مـتر. سـرد، نـیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب آسپاس.

پهلوی‌دژ Pahlavi dež
← آق‌قلعه، شهرک، شهرستان ترکمن.

پهلویدژ Pahlavidež
← نتور، شهرک، شهرستان بانه.

پهله Pahleh
ده، مرکز بخش زرین‌آباد و مرکز دهستان سیدناصرالدین، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۱۴ درجـه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ مـتر. مـعتدل مـایل بـه گـرم، نیمه‌خشک. ۲۳ کیلومتر جنوب شهر میمه.

پهله Pahleh
← ایرانشهر، شهرستان ایرانشهر.

پهمدان Pahmadān
ده، بخش مرکزی شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۳۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب.

پهنائی Pahnā'i
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قـائن ۲۱۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک.

پهناب Pahnāb
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۲۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر شمال خاوری جویبار.

پهناپهن Pahnāpahn
ده، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۸۳ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر شمال غربی فراشبند.

پهناور Pahnāvar
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار حاجیلرچای.

پهنج Pahnej
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۲ درجه، ۱۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی رمشک.

پهن‌حاجی Pahn hāji
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۴۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر شمال کیاکلا.

پهنُوه Pahnoveh
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۳۵۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درهٔ غربی کوه زندان.

پهنه کلا Pahneh kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۷۳ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. ۲ کیلومتر غرب راه ساری به کیاسر.

پهواز Pahvāz
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۰ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری اسدآباد.

پهون Pehun ?
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ کوه کناره. ۳۲ کیلومتر شمال غربی مصیری.

پهوندهٔ بالا Pahvandeh-ye bālā
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۱۵ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه شوشتر به دزفول. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی گتوند. روستای پهوندهٔ پائین در ۱/۵ کیلومتر جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۷۵ متری قرار دارد. در روستای پهوندهٔ بالا امامزاده‌ای بنام علی وجود دارد.

پیازآباد Piyāz ābād
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۴۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. دامنهٔ خاوری کوه وصال.

پیازآباد Piyāz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۸۳ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه کولیته.

پیازکار Piyāzkār
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۲۳ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر شمال خاوری بیدبلند.

پی‌استان Pey ostān
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۲۲ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ غربی کوه کوپو. ۶ کیلومتر جنوب غربی روستای پیرحاجات.

پیام Payām
← یام، شهرستان مرند.

پی امبرو Pi ambaru
ده، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۸۸ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر جنوب خاوری رویدر.

پیام، گردنه Payām
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۷۵۰ متر بین شهرستانهای شبستر و مرند، استان آذربایجان شرقی. سر راه تبریز به مرند. ۸ کیلومتر جنوب مرند.

پیامن Piyāman
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۸۲ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه کولیته.

پیان Piyān
ده، مرکز دهستان پیان، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۲۸ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه ایذه به اندیکا و مسجد سلیمان.

پی‌بشک Pibešk
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۹۳ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری سدیچ.

پیپ Pip
ده، مرکز دهستان لاشار جنوبی، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۴۸ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نیک‌شهر به بمپور. ۲۴ کیلومتر جنوب غربی اسپکه.

پی‌پشت Peypošt
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۵۷ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر شمال غربی رمکان.

پیت‌سره Pitsereh
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۱۷۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. ساحل خاوری رود تالار، دامنهٔ غربی کوه غول‌قک. نیمه‌جنگلی.

پیت‌غار Pitqār
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تنکابن، استان مازندران. ۳۸ کیلومتر جنوب تنکابن، ارتفاع حدود ۴۰۰۰ متر.

پیچ‌ده Picdeh
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۱۵ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۲۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه رستم‌چال. کنار روستای ناحیه. کوهستان البرز.

پیچگاه Picgāh
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۱۳ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خبیر. ۵ کیلومتر غرب خبیر.

پیر Pir
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۵ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چلو. ۶ کیلومتر خاور جنوبی گوشک پائین.

پیر Pir
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۵ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ هیچدر. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری سرباز.

پیرآب Pirāb
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۱۴ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کوهستان بشاگرد.

پیرآباد Pir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۰۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۵ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری کهن‌آباد.

پیرآباد Pir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۳ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه دورود به ژان. ۴ کیلومتر جنوب غربی ژان.

پیرآباد Pir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۵۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۴۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری دودانگهٔ بزرگ.

پیرآلفر Pir ālfar ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل،استان اردبیل. اردبیل ۲۲۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب غربی شام‌اسبی و ۱۰ کیلومتر خاور شمالی سرعین.

پیرآوش جرجانیه Pirāvaš-e Jorjāniyeh
ده، بخش آق‌قلعه، شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۵۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه فاضل‌آباد به اوچ‌تپه.

پیرائی Pirā'i
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۸۲ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر شمال زمینان.

پیراحمد Pir ahmad
ده و امامزاده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۴۸ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه پیراحمد. ۷ کیلومتر شمال غربی گتوند.

پیراحمدکندی Pir ahmad kandi
ده، دهستان آواجیق، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۸۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

پیرازمیان Pirāzmiyān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۵۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خاور شمالی لاهرود.

پیراسحق Pir eshaq
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۲۹ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی گلین‌قیه.

پیراشکفت Pireškaft
← پراشکفت. ده، شهرستان بویراحمد.

پیراماشان Pirāmāšān
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۵۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

پیراماشان Pirāmāšān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال غربی گوزالان.

پیرامام Piremām
ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۴۵ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب زز. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی شول‌آباد.

پیران Pirān
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۲۹ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی علی‌آباد.

پیران Pirān
ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۴۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ پیران و کنار مرز ایران و پاکستان.

پیران Pirān
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۷۳ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب غربی سرچشمه.

پیران Pirān
← مکری. ایلات و طوایف کرد.

پیرانچ Piranc
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل، خشک. کنار راه بیرجند به قائن. ۴ کیلومتر شمال حاجی‌آباد.

پیرانشهر Pirānšahr
۱- شهرستانی در جنوب استان آذربایجان غربی، مشتمل بر یک بخش مرکزی و مرکب از دهستانهای لاهیجان شرقی، لاهیجان غربی، منگور غربی، پیران و لاهیجان و به مرکزیت شهر پیرانشهر. این شهرستان از شمال به شهرستان نقده، از خاور به شهرستان مهاباد، از جنوب به شهرستان سردشت و از غرب به کشور عراق محدود است. کوهستانی است که هرچه رو به غرب و به مرز ایران وعراق نزدیک‌تر شویم بر ارتفاع کوههای آن افزوده می‌شود. بلندترین کوههای این شهرستان عبارتند از: کوه حاجی‌ابراهیم (۳۵۵۰ متر)، کوه سوره‌دال (۳۳۰۴ متر)، کوه کوریدر (۲۹۱۰ متر)، کوه میدان‌استر (۲۸۲۵ متر) و کوه قلعه (۲۴۰۹ متر). رودخانه‌های چم‌لاوین، چم‌جلدیان، چم‌اوجر و حاجی ابراهیم و چند رودخانهٔ دیگر آن را مشروب می‌سازند.
۲- شهر، مرکز شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. ۵۶۶ کیلومتر غرب شمالی تهران و ۹۵ کیلومتر جنوب ارومیه. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه ارومیه به سردشت و بانه. ۶ کیلومتری مرز ایران و عراق. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۰۸ °۴۵ طول شرقی و ″۱۵ ′۴۲ °۳۶ عرض شمالی. نام پیشین آن خانه بوده است.

پیراوقلو Piroqlu
ده، دهستان الند، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۸۹ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

پیربابا‌علی Pir bābā ali
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۵۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه نوربسر. ۲ کیلومتر غرب روستای جامه‌شوران.

پیر بالا Pir-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۵۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی میشوداغ.

پیربرد Pirbard
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۷۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر خاور خانه زنیان.

پیربز Pir boz ?
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان.

بجنورد ۳۴۷ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بجنورد به راز.

پیربکران **Pirbakrān**
ده، مرکز بخش و مرکز دهستان گرکن شمالی، بخش گرکن شمالی، شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۲۴۳ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه فلاورجان به خولنجان و مبارکه.

پیربُلاغ **Pirbolāq**
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۰۴ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر شمال خاوری خروانق.

پیربلوط **Pirbalut**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۰۴ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه نافچ به ارجنک. ۸/۵ کیلومتر غرب شمالی چالشتر.

پیربیشه **Pirbišeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۰۷ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ نیک‌شهر. ۸ کیلومتر خاور مُخت.

پیرپشته **Pir pošteh**
ده، بخش مرکزی شهرستان لنگرود، استان گیلان. لنگرود ۸۶ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب.

پیرتاج **Pirtāj**
ده، مرکز دهستان پیرتاج، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۰۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، دامنهٔ خاوری کوه چنگ الماس.

پیرجل **Pirjel**
← پیرگل، ده، شهرستان شهربابک.

پیرچم **Pircam**
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۶۹ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

پیرحاجات **Pir hājāt**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۲۶ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. سر راه عبدل‌آباد به روستای پی‌استان.

پیرحسینی **Pir hoseyni**
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۷۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب شمالی چشمه تلخو.

پیرحیاتی **Pir hayāti**
← سرآستان، ده، شهرستان خرم‌آباد.

پیرخشو **Pirxašō**
ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۶۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۳ کیلومتر جنوب کمارج.

پیرخضران **Pir xezrān**
ده، مرکز دهستان کوماسی، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۱۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه چلّه‌خانه.

پیرخضرشاهو **Pir xezr-e Šāhu**
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۱۰ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه خشک. درّهٔ غربی کوه سردرّه.

پیردان **Pirdān**
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۴ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرباز. سر راه ایرانشهر به چابهار. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی سرباز.

پیردولّو **Pir davallu**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۵ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

پیرده **Pirdeh**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۹۵ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دررده. دامنهٔ خاوری کوه اشنی. سر راه روستای سرانزا به گاوده. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری فیروزکوه.

پیرزاده **Pirzādeh**
ده، دهستان ویلکیج، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی.

پیرزاده Pirzādeh
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر شمال غربی نمین.

پیر سبزپوش Pir-e Sabzpuš
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۱۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. یک کیلومتر جنوب غربی کبوترخان. کنار راه رفسنجان به کرمان.

پیرسبزعلی Pir sabzali
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۲۱ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه گر. ۲۲ کیلومتر خاور شمالی کمهر.

پیرسر Pirsar
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۸۹ درجه، ۱۰۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه بیرگ. ۷۴ کیلومتر شمال غربی زابلی.

پیرسراب Pirsarāb
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۶۲ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر شمال غربی صحنه.

پیرسرخان Pirsorxān ?
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۴۰ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه پیرسرخان. ۲۳ کیلومتر غرب جنوبی شورو.

پیرسرخ بالا Pirsorx-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۸۶ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سیاه. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی آهنگری. روستای پیرسرخ پائین در ۲ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۹۰۰ متری و در کنار رودخانهٔ دلوار پیرسرخ قرار دارد.

پیرسقّا Pir saqqā
ده، بخش خرّمدرّه شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۱۸ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر جنوب راه ابهر به زنجان.

پیرسقّا Pir saqqā
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۷ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه اکوزاولان.

پیرسلمان Pirsalmān
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۳۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ جامیشان. دامنهٔ کوه دولت‌آباد.

پیرسلیمان Pir soleymān
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۸۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب قلعه. دامنهٔ غربی کوه دروازه.

پیرسواران Pir savārān
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۹۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری سامن. امامزاده‌ای بنام شاهزاده عزیز دارد. دامنهٔ شمالی کوه فاطمه‌کُش.

پیرسوران Pirsurān ?
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۴۰ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه پیرسوران. ۲۳ کیلومتر غرب جنوبی شورو.

پیرسهراب Pir sohrāb
ده، مرکز دهستان پیرسهراب، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۷ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کاجو.

پیرسیر Pirsir ?
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۸۹ درجه، ۱۰۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه بیرگ. ۷۴ کیلومتر شمال غربی زابلی.

پیرشمس Piršams
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۱۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر غرب مصیری.

پیرعبّاس Pir abbās
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۴۲ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. محل تلاقی آب سوسن و آب شلا. سر راه ایوه به للر. کوهستان زاگرس. جنگلی.

پیرعمران Pir omrān
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۱۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ غربی کوه نیک‌روز.

پیرغیب Pirqeyb
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۹۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه پیرغیب. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی جوکار. امامزاده‌ای بنام پیرغیب دارد.

پیرفزک Pirfazak ?
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۶۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار گلال چم‌خرپالنگان. ۱۲ کیلومتر غرب سردشت.

پیرکسری Pirkasrā
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۱۶ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال غربی عباس‌آباد.

پیرکندی Pir kandi
ده، دهستان ایواوغلی، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۶ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

پیرکوه Pirkuh
ده، مرکز دهستان پیرکوه، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۷۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

پیرکهنو Pirkahnu
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۱۰ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جگین. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری انگهران.

پیرگاه Pirgāh
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۱۵ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مسجد سلیمان به لالی.

پیرگل Pirgel
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۳۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه شهربابک به انار.

پیرلوک Pirluk
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۵۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌آقاج. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری گل‌تپه.

پیرماهی Pirmāhi
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه ریمله. ۱۳ کیلومتر شمال غربی چغلوندی.

پیرمحمّد Pir mohammad
ده، بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۶۵ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ پیرمحمد. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی قلعه‌درّه.

پیرمحمّدشاه Pir mohammad šāh
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۳۸ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر خاور شمالی فیروزآباد.

پیرمحمود Pir mahmud
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۷ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

پیرمراد Pirmorād
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۱ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی جشنیان.

پیر مرشد Pir moršed
ده، بخش ساحلی، شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۰۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بوشهر به کنگان. ۳ کیلومتر شمال بوالخیر. ساحل خلیج فارس.

پیرمقداد Pirmeqdād
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۷۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب جنوبی خامسان.

پیرملو Pirmalu
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۳۴۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی چنار بالا. دامنهٔ غربی کوه الموقولاخ.

پیرموسی Pirmusā
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک

۲۷۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ آب لشگر. ۸/۵ کیلومتر غرب شمالی رودزرد.

پیرموسی **Pir musā**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۸۹ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. سر راه خوی به فیرورق. ۴/۵ کیلومتر خاور فیرورق.

پیرمهلت **Pirmohlat**
ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۲۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب غربی دهله.

پیرمیشان **Pirmišān**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۰۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه ملایر به همدان. ۵ کیلومتر جنوب غربی جوکار.

پیرنق **Pirnaq**
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۳۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی نیر.

پیرنهان **Pirnahān**
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۶۴ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قره‌چای. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری قهاوند.

پیرو **Piru**
ده، بخش میان‌کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۵۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور جنوبی برج میرگل.

پیروخشاب **Piruxšāb ?**
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۵۰ درجه، ۱۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۵۴ کیلومتر جنوب ریگان.

پیروزآباد **Piruz ābād**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور روستای خماجین.

پیروزآباد **Piruz ābād**
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۲۲ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه کوهبنان به بافق. ۲۸ کیلومتر غرب شمالی کوهبنان.

پیرولی‌باغی **Pirvali bāqi**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۳۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

پیرونج **Pirunj**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۷ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ دامن. سر راه ایرانشهر به خاش. ۴ کیلومتر جنوب غربی زهلنفان.

پیریادگار **Pir yādgār**
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۱ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر خاور شمالی قره‌ضیاءالدین.

پیری‌جد **Pirijed**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۳۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

پیرین **Pirin ?**
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. کنار رود شیو. ۲۳ کیلومتر شمال غربی مصیری.

پیریوسفیان **Pir yusofiyān**
ده، مرکز دهستان پیریوسفیان. بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۶۹ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه قزوین به بوئین.

پیریونس **Pir yunes**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۶۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه قلّه‌تراش.

پیریونس **Pir yunes**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۸۹ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. سر راه خوی به فیرورق. ۴/۵ کیلومتر خاور فیرورق.

پیسکستان **Piskestān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۲۷ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه ده‌تازیان (قریت‌العرب) به شیرینک و لاله‌زار. ۱۳ کیلومتر جنوب ده‌تازیان.

پیسیجان **Pisijān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۳۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوهستان الوند. ۵/۵ کیلومتر جنوب غربی زاغه.

پیش آسیاب **Piš āsiyāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۵۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب شمالی مرج.

پیشامگ **Pišāmag ?**
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۰ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدد ۶۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری راسک.

پیش‌انبور **Pišanbur**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۴۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

پیش‌بر **Pišbar**
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۷ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ شمالی کوه گریانه.

پیش‌رباط **Piš robāt**
روستای مرزی، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۶۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار رودخانهٔ هری‌رود (مرز ایران و افغانستان).

پیش‌کمر **Piškamar**
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۳۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

پیشکوه **Piškuh**
← پشتکوه. ناحیه‌ای در غرب ایران، لرستان.

پیشگان **Pišgān**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۹۱ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی کهیر.

پیش گزو **Piš gazu**
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۷ درجه، ۱۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ شمالی رشیدکوه. ۱۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری جندق.

پیشوا **Pišvā**
شهر، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۰۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۵ متر. گرم، خشک. دارای بقعهٔ مرتفعی است از عهد صفویه به نام امامزاده جعفر.

پیشوا **Pišvā**
جزیرهٔ کوچکی به مساحت حدود ۷۰۰۰ مترمربع در دریاچهٔ ارومیه، ۲۶ کیلومتری غرب بندر شرفخانه. نام محلی این جزیره ملایورکی است و بلندترین نقطهٔ آن حدود ۱۲۸۰ متر ارتفاع دارد.

پیشین **Pišin**
ده، مرکز دهستان پیشین، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۰ درجه، ۱۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴۰ کیلومتر خاور جنوبی راسک. کنار رودخانهٔ سوران‌آب. ۸ کیلومتر غرب مرز ایران و پاکستان.

پیشین، سد **Pišin**
سدی در شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. ۱۲۷ کیلومتر شمال خاوری چابهار. مجاور روستای پیشین. این سد که بر رودخانهٔ سرباز (باهو) ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۷۰ متر است. طول تاج سد پیشین ۴۰۰ متر و گنجایش مخزن آن ۲۵۰ میلیون مترمکعب است.

پیغان‌چای **Piqān cāy**
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۱۷۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود قره‌سو. ۵ کیلومتر شمال غربی یوزبند. سر راه کلیبر به علویق.

پیغمبر **Peyqambar**
ده، بخش رباط کریم، شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۱۸۸ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه رباط کریم به شهریار. ۸ کیلومتر شمال غربی رباط کریم.

پیفانج **Pifānaj**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۲۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی رحمت‌آباد.

پیک Peyk
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آیدوغموش. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی قره‌آغاج.

پیک Peyk
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۴۵ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی زاویه.

پیکان Peykān
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۲ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری محمّدآباد.

پی‌کوه Peykuh
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۴۳ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ غربی کوه اسفندیار.

پیکوه Pikuh
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۱ درجه، ۹۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه شب. ۵ کیلومتر جنوب خاوری کرمران.

پیل Pil
← پل، ده، شهرستان نور.

پیلان‌گرگ Pilāngorg
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۸۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار کرزان‌رود. ۵ کیلومتر جنوب خاوری کُرزان.

پیله‌وران Pilehvarān
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۵ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب زیار.

پیمبرو Peyambaru
← پی‌امبرو، ده، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان.

پی‌مد Peymod
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۱۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ کوه پی‌مد. کنار رودخانهٔ گلندرود. سر راه المده به کجور. کوهستان البرز.

پینارت Pinārt
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۵ کیلومتر جنوب خوراسکان.

پیناسکوند Pināskvand
ده، بخش سنگر، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۷۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمال غربی کوه درفک. کوهستان البرز. جنگلی.

پینوس Pinus
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۰ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال غربی آشار.

پینوند Peynavand
ده، بخش رحیم‌آباد، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۹۶ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

پی‌وشک Pivešk
← پی‌بشک، ده، شهرستان بندرجاسک.

پیوند Peyvand
ده، بخش رباط کریم، شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۲۳۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه رباط کریم به بیدگنه.

پیوه‌ژن Pivehžan
ده، بخش احمدآباد، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۲۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه غارکهنه. کوهستان بینالود. مدخل درّهٔ پیوه‌ژن.

پیهان Peyhān
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۶۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ حرم‌آباد. ۸ کیلومتر غرب جنوبی کمازان.

تاء Tā'
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۰۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه هواربرزه.

تائمه **Tā'emeh**
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۲۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آب ملایر. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی فیروزآباد بالا.

تائی **Tā'i**
← تاء، ده، شهرستان سنندج.

تائی **Tā'i**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۹۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر جنوب خاوری چمشک.

تابان **Tābān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۱۵ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۱۵ کیلومتر خاور ایستگاه آهو.

تابسر **Tābsar**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۵۰ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال فرودگاه بندرعبّاس.

تاتار **Tātār**
ده، دهستان منجوان، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۱۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۴۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتری رود ارس.

تاتار **Tātār**
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۹۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

تاتار بالا **Tātār-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۲۱۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. روستای تاتار پایین در ۵ کیلومتری جنوب غربی آن واقع است.

تاتارده **Tātārdeh**
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۴۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر شمال غربی گرماب.

تاتاهو **Tātāhu**
← سیمینه‌رود، رودخانه، شهرستانهای مهاباد و میاندوآب.

تاج‌آباد **Tāj ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال غربی داودآباد. سر راه آهنگران به سیاوشان.

تاج‌آباد **Tāj ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۷۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی میلاجرد.

تاج‌آباد **Tāj ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۷۸ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه بردسیر به سیرجان. ۳ کیلومتر غرب جنوبی ماهوتک.

تاج‌آباد **Tāj ābād**
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۰۰ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ تنگ چرخی. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری حاجی‌آباد.

تاج‌آباد بالا **Tāj ābād-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۵۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی صالح‌آباد. روستای تاج‌آباد پائین در ۵ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۹۷۵ متری قرار دارد.

تاج‌آباد نو **Tāj ābād-e Nō**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری کریم‌آباد.

تاج‌الدّین **Tājeddin**
ده، بخش نوخندان، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۲۵۶ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۱۰ متر. معتدل خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال شرقی کوه الله‌اکبر.

تاج‌الدّین کلا **Tājeddin kalā**
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۰۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کجور. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

تاج‌خاتون **Tāj xātun**
ده، بخش مرکزی شهرستان قم،استان تهران. قم ۲۵۴درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری سلفچکان.

تاج خاتون **Tāj xātun**
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۵ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی قره‌ضیاءالدین.

تاج‌کوه **Tāj kuh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۱۵۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه انار به بافق.

تاج ملکی **Tāj maleki**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۱۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. سر راه بندر گناوه به دوگنبدان. ۴ کیلومتر شمال بهمن‌یاری.

تاج‌میری **Tājmiri**
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۴۵ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری مورموری. کنار رودخانهٔ آب فتح.

تاجیک **Tājik**
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۹۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸۳ کیلومتر .ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. کنار رود اترک. دامنهٔ جنوبی کوه بوزداغ.

تاجیک **Tājik**
قوم ایرانی ساکن جمهوری ترکمنستان و افغانستان و شمال ایران.

تاد **Tād**
ده، بخش گرکن شمالی، شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۷۴ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب غربی پیربکران.

تار **Tār**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۲۳ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی طرق.

تار **Tār**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۶۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شهرنو. ۱۰ کیلومتر شمال غربی یکدار.

تار، دریاچه **Tār**
دریاچهٔ کوچکی به مساحت حدود ۵۰ هکتار در شهرستان دماوند، استان تهران. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی دماوند. درّهٔ شمالی زرین کوه. حداکثر درازای این دریاچه ۱۳۰۰ متر است و ارتفاع سطح آب آن به حدود ۲۹۰۰ متر می‌رسد. به این دریاچه گج‌دمز هم می‌گویند.

تارزان بالا **Tārzān-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۲۶۱ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار آب زنگاون. سر راه لومار به محمدقلی و سرابله. روستای تارزان پائین در ۳/۵ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متری قرار دارد.

تارس **Tāres**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۸۱ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی فیروزکوه.

تارغ **Tārq ?**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه هاری. ۷ کیلومتر غرب شمالی شوسف.

تارم **Tārom**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۸۸ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه فیروزکوه به سمنان. کنار رودخانهٔ گور سفید. درّهٔ جنوبی کوه هما. کوهستان البرز.

تاروان **Tārvān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دامن. ۴/۵ کیلومتر شمال خاوری زهلنفان. سر راه ایرانشهر به خاش.

تاره‌مزد **Tārahmazd**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۴۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه شهرجرد به ایبک‌آباد. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری مشهد میغان.

تاریانا **Tāriyānā**
← اهواز، شهرستان، استان خوزستان.

تاریک‌درّهٔ پائین **Tārikdarreh-ye pā'in**
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۸۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه برآفتاب. روستای تاریک درّهٔ بالا

در ۴ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۸۲۰ متری قرار دارد.

تاریکرود **Tārikrud**
ده، بخش سنگر، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۸۱ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. کنار سفیدرود. سر راه رشت به رودبار.

تازه‌آباد **Tāzeh ābād**
ده، بخش رضوانشهر، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۳۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندر انزلی به رضوانشهر.

تازه‌آباد **Tāzeh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۴۶ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

تازه‌آباد **Tāzeh ābād**
ده، مرکز دهستان کلار، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۱۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه تنکابن به چالوس. ۲ کیلومتر غرب سلمانشهر.

تازه‌آباد **Tāzeh ābād**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۵ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ یول کشتی. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری دیواندره.

تازه‌آباد **Tāzeh ābād**
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۷۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قتاون. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری گلچیدر.

تازه‌آباد **Tāzeh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۰ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سنندج به دیواندره.

تازه‌آباد **Tāzeh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۶۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر [illegible] روستای خورخوره.

تازه‌آباد **Tāzeh ābād**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۰ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چرخه‌بیان. ۲۷ کیلومتر غرب شمالی دهگلان.

تازه‌آباد **Tāzeh ābād**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۶ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چرخه‌بیان. ۳ کیلومتر غرب شمالی قوری‌چای.

تازه‌آباد **Tāzeh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۲۱۷ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری خسروی.

تازه‌آباد جامه‌شوران **Tāzeh ābād-e Jāmeh šurān**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۴۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. حدود یک کیلومتر جنوب روستای جامه‌شوران.

تازه‌آباد دیزج **Tāzeh ābād-e Dizaj**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۱۲ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قروه به همدان.

تازه‌آباد سردالان **Tāzeh ābād-e Sardālān**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۴ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر خاور دیواندرّه.

تازه‌آباد قاضی‌علی **Tāzeh ābād-e Qāzi ali**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۲۰ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴۳ کیلومتر جنوب غربی دیواندره.

تازه‌آباد وزیر **Tāzeh ābād-e Vazir**
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۶ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی دیواندرّه.

تازه‌شهر **Tāzeh šahr**
شهر، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۵۰ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت.

تازه قشلاق **Tāzeh qešlāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر شمال غربی توپ آغاج.

تازه‌قلعه **Tāzeh qal'eh**
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۵۷ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

تازه‌قلعه **Tāzeh qal'eh**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۷۶ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب جنوبی ملکان.

تازه‌قلعه **Tāzeh qal'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۰۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه بوکان به مهاباد و کنار رودخانهٔ سردارآباد.

تازه‌کند **Tāzeh kand**
ده، دهستان مغان غربی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳۵۴ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رود ارس.

تازه‌کند **Tāzeh kand**
ده، دهستان مغان غربی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی صفردرجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. دو روستا مجاور هم به نام تازه‌کند جدید و تازه‌کند قدیم.

تازه‌کند **Tāzeh kand**
ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۱۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه تبریز به صوفیان.

تازه‌کند **Tāzeh kand**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۹۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به نیمه‌خشک. کوهستانی.

تازه‌کند **Tāzeh kand**
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۷ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱ کیلومتر غرب راه نقده به بندر حیدرآباد و ارومیه.

تازه‌کند **Tāzeh kand**
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۲۸ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر خاور روستای ترکمان.

تازه‌کند **Tāzeh kand**
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار صوفی‌چای. سر راه مراغه به پای‌شهر. دامنهٔ جنوبی کوهستان سهند.

تازه‌کند **Tāzeh kand**
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۸۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

تازه‌کند **Tāzeh kand**
← حمزه‌لو، ده، شهرستان زنجان.

تازه‌کند **Tāzeh kand**
← حسن‌آباد، ده، شهرستان زنجان.

تازه‌کند **Tāzeh kand**
ده، بخش جلفا، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۳۷ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی هادی‌شهر (علمدار گرگر).

تازه‌کند **Tāzeh kand**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۶۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال غربی خواجه.

تازه‌کند **Tāzeh kand**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۱۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اوجان‌چای. ۳۲ کیلومتر خاور جنوبی خواجه.

تازه‌کند **Tāzeh kand**
ده، مرکز دهستانهای قشلاق، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۴۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور کردلر.

تازه‌کند آخوند **Tāzeh kand-e Āxund**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۳۵ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار زنوزچای. ۶/۵ کیلومتر خاور شمالی یامچی.

تازه‌کند انگوت **Tāzeh kand-e Angut**
ده، مرکز بخش انگوت و مرکز دهستان انگوت شرقی. شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۷۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خوفنام.

تازه‌کند بالا **Tāzeh kand-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۷۵ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی قوشه‌داغ.

تازه‌کند تپّه‌رش **Tāzeh kand-e Tappeh raš**
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۹۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. حدود ۵۰۰ متر شمال روستای تپّه‌رش.

تازه‌کند سرند **Tāzeh kand-e Sarand**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۸۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. یک کیلومتر شمال سرند.

تازه‌کند قدیم **Tāzeh kand-e Qadim**
ده، مرکز دهستان تازه‌کند، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۱۲۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

تازه‌کند قره‌قویون **Tāzeh kand-e Qareh quyun**
ده، بخش شوط ، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۲۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب غربی مرگن.

تازه‌کند قره‌ناز **Tāzeh kand-e Qareh nāz**
← قره‌ناز بالا، ده، شهرستان بناب.

تازه‌کند مجیدیه **Tāzeh kand-e Majidiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۲۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری ثمرین.

تازه‌کند نصرت‌آباد **Tāzeh kand-e Nosrat ābād**
← نصرت‌آباد، ده، شهرستان تکاب.

تازه‌ناب **Tāzehnāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۰۴ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه سنگ سوراخ.

تازیان **Tāziyān**
دهستان، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان، به مرکزیت روستای تازیان پائین.

تازیان پائین **Tāziyān-e pā'in**
ده، مرکز دهستان تازیان، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۳۱۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی ایسین. روستای تازیان بالا در ۲ کیلومتری شمال این روستا و در کنار راه بندرعبّاس به بندر لنگه و در ارتفاع حدود ۹۰ متری قرار دارد.

تاژان **Tāžān**
ده، مرکز بخش آلوت، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۲۴۹ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر غرب شمالی روستای ارمرده.

تاسبندی **Tāsbandi**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۵۵ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به بوربور و خرند. سرچشمهٔ رود یوخاری‌چای. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری جوکار.

تاسک **Tāsak**
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۵ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳۶ کیلومتر شمال غربی مصیری.

تاسوکی **Tāsuki**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۰۶ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه زابل به زاهدان.

تاسیران **Tāsirān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۳۰ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کبودرآهنگ به شیرین‌سو.

تاسیلکان **Tāsilkān ?**
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۲۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب سیول. دامنهٔ دینارکوه.

تاش **Tāš**
ده، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۳۰۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تاش، کوهستان البرز.

تاشک **Tāšk**
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۳۵ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ریحان. درّهٔ جنوبی کوه شم‌حسین. ۲۴ کیلومتر جنوب غربی راور.

تاش‌کبود **Tāš kabud**
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۱۹۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

تاشکوئیه **Tāšku'iyeh**
ده، بخش فورک، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۳۰ درجه، ۱۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه داراب به بندرعباس. ۳۱ کیلومتر جنوب خاوری دوبرجی.

تاشکوه **Tāškuh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۴۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه المده به کجور.

تاغان **Tāqān**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸۶ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر خاور اسدآباد.

تاق بستان **Tāq-e Bostān**
← طاق بستان. آثار معروفی از عهد ساسانیان.

تاکاب **Tākāb**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بالارود. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

تاکام **Tākām**
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۵۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار راه ساری به کیاسر. جنگلی.

تاکر **Tākar ?**
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۸۱ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ هراز. دهانهٔ تنگهٔ سوکار. سر راه بلده به هردورود. کوهستان البرز. مرکز دهستان تتارستاق.

تاکستان **Tākestān**
۱- شهرستانی در مرکز خاوری استان زنجان، مرکب از بخشهای مرکزی و ضیاءآباد و دهستانهای قاقازان شرقی، قاقازان غربی، نرجه، دو دانگهٔ علیا، دو دانگهٔ سفلی، رامند شمالی و افشاریه و به مرکزیت شهر تاکستان. شهرستان تاکستان از شمال و خاور و جنوب به شهرستان قزوین و از غرب به شهرستان ابهر محدود است و سراسر آن را دشت نسبتاً هموار و پهناوری پوشانیده که جز در نواحی شمال غربی که کوههای نه‌چندان مهمی چون قره‌قلعه (۲۱۱۴ متر) وجود دارند و همچنین غیراز جنوب که به ارتفاعات افشاریه محدود می‌گردد، کوه دیگری در این شهرستان به چشم نمی‌خورد. رودخانهٔ ابهررود از غرب به آن وارد می‌گردد و خررود از بخش آوج شهرستان قزوین واقع در جنوب به آن وارد می‌شود و پس از تلاقی با ابهررود بنام رودشور بسوی خاور روان می‌گردد.
آب و هوای شهرستان تاکستان معتدل تا معتدل مایل به گرم است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان تاکستان، استان زنجان. ۱۴۹ کیلومتر غرب شمالی تهران و ۱۲۷/۵ کیلومتر جنوب شرقی زنجان. ارتفاع ۱۲۶۵ متر. معتدل، خشک. سر راه قزوین به همدان و قزوین به زنجان. موقعیت جغرافیائی ۰۰″ ۴۲′ ۴۹° طول شرقی و ۱۵″ ۰۴′ ۳۶° عرض شمالی. تا سال ۱۳۱۷ قصبهٔ کوچکی بود بنام سیادهن. در زمین‌لرزهٔ سال ۱۳۴۱ به سختی آسیب دید. بقعهٔ پیر از آثار تاریخی آن است.

تاکند **Tākand**
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۱۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۹/۵ کیلومتر جنوب نیکویه.

تاکیسه **Tākiseh**
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۸ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. داخل تنگ شهنیز. ۱۹ کیلومتر غرب شمالی مارگون.

تاگزو **Tāgzu**
ده، بخش اوز، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۸۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اوز به لار. ۶ کیلومتر خاور اوز.

تالاب انزلی **Tālāb-e Anzali**
← مرداب انزلی. استان گیلان.

تالار **Tālār**
رودخانه، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. طول ۱۴۷ کیلومتر. مسیر کلی، شمال باختری.
از کوههای واقع در ۷۷ کیلومتری جنوب خاوری قائم‌شهر سرچشمه می‌گیرد. از شهرهای پل سفید و زیراب و شیرگاه و قائم‌شهر می‌گذرد و در ۳ کیلومتری شمال غربی روستای عرب‌خیل به دریای خزر می‌ریزد.

تالارک **Tālārak**
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۲۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۸ کیلومتر شمال خاوری جویبار.

تالاندشت Tālāndašt
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۰۲ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری حمیل.

تالخونچه Tālxunceh
ده، مرکز دهستان تالخونچه، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۱۴۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار رودشور. سر راه مبارکه به قمبوان و شهرضا.

تالش Tāleš
رشته‌کوهی در رشته‌کوههای البرز غربی که از جنوب شهرستان مغان آغاز می‌شود و رو به جنوب ادامه می‌یابد. بخشی از خط الرأس این رشته، مرز ایران و جمهوری آذربایجان را تشکیل می‌دهد. این رشته به سان دیوارهٔ عظیم پوشیده از جنگلی دریای خزر و استان گیلان را از استان اردبیل جدا می‌کند و ناحیهٔ تالش را در دامنهٔ خاوری خود جای می‌دهد. کوههای ماسوله داغ به ارتفاع ۳۰۵۰ متر و حصاربلاغی به ارتفاع ۲۹۰۴ متر، از جمله بلندترین قله‌های این رشته محسوب می‌گردند.

تالش‌دول Tāleštdol
ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۳۲۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوه لاته‌برهنه. کوهستان البرز.

تالش‌کول Tāleškul
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۹۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۶/۵ کیلومتر غرب دیلمان. کوهستان البرز. نیمه‌جنگلی.

تالمسی Tālmesi
ده و معدن مس، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۹ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه دره‌انجیر. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی انارک.

تالو Tālu
ده، بخش مرکزی، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

تالوران Tālvarān
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۱۱ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ جنوبی کوه کوری‌چیا. کوهستان زاگرس. ۸ کیلومتر غرب شمالی شویشه.

تالون Tālun
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تهران. ۳۲ کیلومتر شمال غربی تهران. ارتفاع ۳۵۵۱ متر. سرچشمهٔ آب سولقان

تاله‌جار Tāleh jār
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۸۳ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ تاله‌جار. دامنهٔ کوه گرده‌سور. ۲ کیلومتری مرز ایران و عراق. ۲۰ کیلومتر غرب اشنویه.

تامر Tāmer
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۱۱۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه دُربید. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی خرانق.

تامه Tāmeh
ده، مرکز دهستان کرکس، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۰۷ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوهستان کرکس.

تاورد Tāvard ?
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۶۵ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی. کوهستان زاگرس.

تاورکبود Tāvarkabud
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۲۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب پل زال.

تاوه Tāveh
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۵۴ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه همدان به ساوه. ۵ کیلومتر خاور فامنین.

تاویران بالا Tāvirān-e bālā
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۸۸ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درهٔ جنوبی کوه نسار، روستای تاویران پائین در ۲/۵ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متری قرار دارد.

تاویفوئیه Tāvifu'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۶ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه خبیر. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری خبیر.

تاهون استاد **Tāhun ostād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۸۵ درجه، ۱۳کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ حجیم. ۳/۵کیلومتر خاور ماهوتک.

تایاب **Tāyāb**
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۷۰ درجه، ۱۹/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۱کیلومتر خاور محمودوند.

تایباد **Tāybād**
۱- شهرستانی در خاور مرکزی استان خراسان، مرکب از بخش مرکزی و بخش باخرز و مشتمل بر دهستانهای میان‌ولایت، پائین‌ولایت،کرات، باباولایت و باخرز و به مرکزیت شهر تایباد. این شهرستان از شمال به شهرستان تربت جام، از خاور به کشور افغانستان، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان خواف و از غرب به شهرستان تربت حیدریه محدود است. اراضی این شهرستان را کوههای کم اهمیتی که ارتفاع آنها بطور متوسط ۱۰۰۰ متر است فرا گرفته و دشتهای نسبتاً همواری در جای جای آن قرار دارد. رشته کوههای باخرز با ارتفاع حداکثر ۲۶۳۸ متر که از شمال غربی بسوی جنوب خاوری کشیده شده، این شهرستان را از شهرستان خواف جدا می‌سازد و رود روس Ravas در نواحی شمالی و رود مرزی هری‌رود در شمال خاوری آن جریان دارند و آب این شهرستان عمدتاً از رشته قناتهای متعدد و چاههای عمیق تأمین می‌گردد. آب و هوای شهرستان تایباد معتدل مایل به گرم و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان تایباد، استان خراسان. ۸۶۴ کیلومتر خاور تهران و ۲۰۱کیلومتر جنوب خاوری مشهد. ارتفاع ۸۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه تربت جام به سنگان و خواف و هرات. موقعیت جغرافیائی ۱۵ ′۴۶ °۶۰ طول خاوری و ۳۰ ′۴۴ °۳۳ عرض شمالی. نام تحریف شدهٔ این شهر طیبات بوده است.

تبادکان **Tabādkān**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۵۰ درجه، ۳۳کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

تبارک **Tabārak**
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۶۲ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سفید. کوهستان زاگرس. جنگلی.

تباسین **Tabāsin**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۸ درجه، ۱۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹۰کیلومتر شمال خاوری شهداد. سر راه شهداد به بیرجند.

تبت **Tabat**
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۱۵ درجه، ۱۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

تبر **Tabar ?**
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۴۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه بجنورد به جاجرم.

تبرته **Tabarteh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۱ درجه، ۵۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۲کیلومتر شمال ساروق.

تبرستان **Tabarestān**
← طبرستان. سرزمین مازندران.

تبرسو **Tabarsu**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۳۶ درجه، ۳۱/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوه کله‌کت. کوهستان البرز.

تبره **Tabreh ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۵۱ درجه، ۳۹/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب الکن. درهٔ غربی کوه شناردرر. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

تبریز **Tabriz**
۱- شهرستانی در استان آذربایجان شرقی مرکب از بخشهای مرکزی، آذرشهر و اسکو واقع در دامنهٔ شمال غربی کوهستان سهند و نواحی شمال خاوری دریاچهٔ ارومیه. این شهرستان از شمال خاوری به شهرستان هریس، از خاور به شهرستان بستان‌آباد، از جنوب به شهرستان مراغه، از غرب به دریاچهٔ ارومیه، از شمال غربی به شهرستان شبستر و از شمال به شهرستان مرند محدود است و رودخانه‌های تلخه‌رود و مهران‌رود و همچنین رودهای اسکوچای و آب آذرشهر و چشمه‌سارهای متعددی که از کوهستان سهند سرازیر می‌گردند آن را مشروب می‌سازند و کوهستان سهند با ارتفاعی برابر ۳۷۰۷ متر در جنوب خاوری آن سر برافراشته است.
آب و هوای شهرستان تبریز معتدل مایل به سرد است و از نظر میزان بارندگی جزء مناطق خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز استان آذربایجان شرقی و مرکز شهرستان تبریز. ۵۲۴کیلومتر شمال غربی تهران. ارتفاع ۱۳۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. موقعیت جغرافیائی ۰۰ ′۱۸ °۴۶ طول شرقی و ۴۵ ′۰۴ °۳۸ عرض شمالی. کنار

تلخه‌رود، حاشیهٔ شمال غربی کوه سهند.
تبریز از نظر سیاسی، اقتصادی، صنعتی، نظامی و غیره از اهمیت فوق‌العاده‌ای برخوردار است و جزء شهرهای درجه اول ایران بشمار می‌آید. میانگین حداکثر دما ۱۷/۹ درجه و معدل حداقل آن ۶/۶ درجه سانتیگراد است. میانگین بارندگی سالانه ۳۰۸ میلی‌متر و معدل تعداد روزهای یخبندان ۱۰۲ روز است.
تاریخچه - تاریخ بنای تبریز به درستی معلوم نیست. بعضی آن را از زمان ساسانیان گفته‌اند و برخی بنای آن را به زبیده همسر هارون‌الرشید نسبت داده‌اند. هنگام حملهٔ اعراب به ایران، ظاهراً قریه‌ای بیش نبود. در دورهٔ سلاجقهٔ بزرگ نامش کمتر در تاریخ دیده می‌شود ولی در عهد سلاجقهٔ عراق و اتابکان آذربایجان که از ۵۳۱ تا ۶۲۲ هجری قمری (۵۱۵ تا ۶۰۳ هـ.خ) در آذربایجان فرمانروایی کردند، تبریز اهمیت یافت تا جایی که در زمان اتابک قزل ارسلان، پایتخت آذربایجان گردید. در سال ۶۲۲ هجری قمری (۶۰۳ هـ.خ) به دست جلال‌الدین منکبرنی افتاد و او ۶ سال در تبریز فرمانروایی کرد. در ۶۲۸ هجری قمری (۶۰۹ هـ.خ) مغولان بر آنجا دست یافتند و به غارت و ویرانی آن پرداختند. در دورهٔ ایلخانان مغول تبریز دوباره رونق یافت و به پایتختی آباقاخان مغول برگزیده شد و در زمان سلطنت غازان‌خان به حد اعلای شکوه خود رسید و بناها و بیمارستانها و کتابخانه و کاروانسراهای بسیاری در آن ساخته شد. در سال ۷۸۸ هجری قمری (۷۶۴ هـ.خ) امیرتیمور بر تبریز دست یافت و مصیبت‌ها و بلایای فراوانی بر آن وارد شد. در سال ۸۲۳ هجری قمری (۷۹۸ هـ.خ) مرکز لشگرکشیهای قرایوسف آق‌قوینلو شد و در زمان جهانشاه قراقوینلو پایتخت کشور وسیعی شد که از آسیای صغیر تا خلیج فارس و هرات گسترده بود. در سال ۸۷۲ هجری قمری ۸۴۵ هـ.خ) به تصرف اوزون حسن آق قوینلو درآمد و در ۹۰۷ هجری قمری (۸۸۰ هـ.خ) به دست شاه اسماعیل اول صفوی فتح گردید. در آغاز دورهٔ صفویه، عثمانی‌ها تبریز را گرفتند. این عمل در سالهای بعد نیز چندین بار تکرار شد تا آن که شاه عباس اول صفوی آن را بازپس گرفت. در سال ۱۱۴۰ هجری قمری (۱۱۰۵ هـ.خ) از طرف اشرف افغان به دولت عثمانی واگذار شد ولی پس از آن که نادرشاه افشار عثمانی‌ها را شکست داد، به دست ایرانیها افتاد. در جنگ ایران و روس، تبریز مرکز اصلی فعالیت ایرانیان بود و عباس میرزا ولیعهد در آنجا مستقر شد و به دستور او جباخانه و کارخانهٔ توپ‌ریزی در آنجا دایر شد. در ۱۲۴۳ هجری قمری (۱۲۰۵ هـ.خ) سربازان روس به تبریز وارد شدند ولی پس از انعقاد عهدنامهٔ ترکمن‌چای، در همین سال آنجا را تخلیه کردند.
در سال ۱۹۱۵ روسها تبریز را مجدداً اشغال کردند ولی پس از انقلاب ۱۹۱۷ آن را تخلیه کردند و این بار ترک‌های عثمانی دست به تجاوز زدند و در سال ۱۹۱۸ وارد تبریز شدند. در جنگ جهانی دوم سال ۱۳۲۰ هجری خورشیدی، ارتش شوروی تبریز را تصرف کرد و بدنبال آن فرقهٔ دموکرات در سال ۱۳۲۴ هجری خورشیدی تبریز را پایتخت خود قرار داد و با تسلط قوای مرکزی تبریز بار دیگر به ایران بازگشت و دورهٔ آرامش و ترقی آن آغاز گردید.

تبریزک **Tabrizak**
ده، بخش ضیاءآباد شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۰۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه بوئین به همدان. به آن ترویزک هم می‌گویند.

تبریک **Tabarik**
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۵۵ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود زیرآباد.

تبکا **Tebkā**
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۰۷ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر غرب فیروزآباد.

تبکی **Tabaki**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۴۶ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۶۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کوهستان بشاگرد.

تبلشگین **Tablešgin**
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۳۸ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه آبگرم به قیدار. ۲۹ کیلومتر شمال غربی آوج.

تبوت **Tabut**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۱۵۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه بژینگ‌بسر.

تپان **Tapān**
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۲۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر جنوب خاوری قلعهٔ میرآباد.

تُپراقلو **Toprāqlu ?**
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۱۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال خاوری آزادلوی بزرگ.

تپورستان **Tapurestān**
← طبرستان، سرزمین مازندران.

تپورها **Tapurhā**
یا طپورها. قومی بسیار قدیم که قبل از هجوم آریائی‌ها به ایران، در نواحی شمالی ایران پراکنده بودند. تپورها از اقوام باستانی تاریخی مازندران بوده‌اند و نام طبرستان ظاهراً از نام آنان اقتباس شده است.

تپه‌ابری Tappeh abri
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۹۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه حاجی کشته. به آن ابری‌تپه هم می‌گویند.

تپه‌اسماعیل Tappeh esmā'il
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۹۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری سامله.

تپه‌باشی Tappeh bāši
ده، دهستان ایواوغلی، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۵۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه خوی به جلفا و مرند به ماکو.

تپه‌باشی Tappeh bāši
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۸۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. حومهٔ جنوبی شهر فیرورق.

تپه‌باشی Tappeh bāši
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۹۴ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی پلدشت.

تپهٔ چراغعلی Tappeh-ye Cerāq'ali
← تپهٔ مارلیک.

تپه‌چلیک Tappeh celik
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۸۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار سیمینه‌رود.

تپه‌خور Tappehxor
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۵۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری ننه‌کران.

تپه‌دار Tappeh dār
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۳۰ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب غربی ایمان‌آباد.

تپه‌دیبی Tappeh dibi
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲۸۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب غربی بابانظر.

تپه‌رش Tappeh raš
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۹۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه میاندوآب به قلعه‌کوچک.

تپه‌رش Tappeh raš
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۹۷ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه سنقر به اسدآباد. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی آجین.

تپه‌رش Tappeh raš
ده، مرکز دهستان سرقلعه، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۳۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب.

تپهٔ شیرخان Tappeh-ye Širxān
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۲۲۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آب‌سرده. سر راه بروجرد به چغلوندی و خرم‌آباد.

تپه‌طاق Tappeh tāq
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۲ درجه، ۱۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۵ متر. گرم، خشک. سر راه عشق‌آباد به درونه. ۶۵ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

تپه عظیمه Tappeh azimeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۱۶۴ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه سرپل ذهاب به گواور.

تپه کبود Tappeh kabud
ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۷۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر شمال خاوری والاشجرد.

تپه کبود بالا Tappeh kabud-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۵۳ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار راه سرپل ذهاب به ازگله. روستای تپه‌کبود پائین در ۲۰۰ متری جنوب این روستا و در ارتفاع ۶۲۰ متری قرار دارد.

تپه کند Tappeh kand
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۶۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل،

نیمه‌خشک. سر راه بناب به میاندوآب. ۶ کیلومتر جنوب خاوری ملکان.

Tappeh golā-ye bozorg تپه گُلای بزرگ
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۵۳ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر غرب شمالی سُرخک.

Tappeh-ye Giyān تپهٔ گیان
تپه‌ای در ۹ کیلومتری غرب نهاوند، استان همدان. آثاری از آن به دست آمده که قدمت آنها به ۱۳۰۰ سال قبل از میلاد می‌رسد. قدمت این ناحیه را با قدمت اراضی و تپه‌های شوش یکی می‌دانند.

Tappeh-ye Mārlik تپهٔ مارلیک
یا چراغعلی تپه، تپه‌ای در درّهٔ گوهررود، کوهستان البرز، از اراضی دهستان رحمت‌آباد، شهرستان رودبار، استان گیلان. طی کاوشهای علمی که در تپهٔ مزبور به عمل آمده، آثار باستانی با ارزشی به دست آمده که متعلق به اوایل هزارهٔ اول قبل از میلاد است.

Tappeh mohammadi تپه محمدی
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۶۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، سر راه بیجار به دیواندرّه.

Tappeh marjān تپه‌مرجان
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۶۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. گرم، خشک. ۷ کیلومتر جنوب خاوری جوادآباد.

Tappeh mōlā تپه مولا
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۸۰ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه قشلاق مراد. ۵ کیلومتر غرب شمالی زالیان.

Tappeh-ye Mir ahmad تپه میراحمد
ده، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۳۲۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

Tojjār تجّار
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۲۱ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه دهک به النگ. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی دهک.

Tajar تجر
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه جوکار به کردخورد. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری جوکار.

Tajar تجر
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۴۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی سامن.

Tajar تجر
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۳۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ روند و کنار راه اسلام‌آباد به ملاوی.

Tajaraq تجرق
ده، بخش عجبشیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۳۲۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قلعه‌چای. سر راه عجبشیر به هرگلان.

Tajarak تجرک
ده، مرکز دهستان پیشخور، بخش فامنین. شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۶۴ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه همدان به ساوه.

Tajarak تجرک
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۵۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال هتکن.

Tajerg ? تجرگ
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۵۸ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۰ کیلومتر غرب بشرویه.

Tajrud تجرود
ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۳۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی ریوش.

Tajarud تجرود
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۱۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۵ متر. معتدل، خشک، کنار کال تجرود، سر راه تربت حیدریه به آلی و زرنوخ.

Tajareh تجره
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۱

درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان. ۱۲ کیلومتر شمال غربی نوبران.

تجره **Tajareh**
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۵۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری جوادآباد.

تجره **Tajareh**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۸۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی رحمت‌آباد.

تجرهٔ سیّد **Tajareh-ye Seyyed**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۸۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به بروجرد.

تجریش **Tajriš**
شهر، مرکز شهرستان شمیرانات، استان تهران. ۱۴/۵ کیلومتر شمال خاوری میدان آزادی تهران. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه توچال (کوهستان البرز). موقعیت جغرافیائی (میدان تجریش) ۱۵″ ۲۶′ ۵۱° طول خاوری و ۰۰″ ۴۹′ ۳۵° عرض شمالی.
امامزاده صالح، دربند، پس‌قلعه وکاخهای سلطنتی از جاهای دیدنی آن است.

تجشک **Teješk**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۹ درجه، ۱۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر غرب لانو.

تجک **Tegk**
← تیجگ، ده، شهرستان بیرجند.

تجن **Tajan**
رودخانه، شهرستان ساری، استان مازندران. طول ۱۴۰ کیلومتر. از ارتفاعات ۷۸ کیلومتری خاور جنوبی ساری سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی باختر و سپس بطرف شمال روان می‌گردد. از خاور شهر ساری عبور می‌کند و در شمال فرح‌آباد به دریای خزر می‌ریزد.

تجن **Tajen ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۶۹ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه کمرمه. ۷ کیلومتر خاور جنوبی روستای بیهود.

تجن **Tejen**
← هری‌رود، رودخانه، شهرستانهای تایباد و تربت جام و مشهد.

تجن، سد **Tajan**
سدی در شهرستان ساری، استان مازندران. ۲۹ کیلومتر جنوب خاوری ساری و ۳۰ کیلومتر شمال غربی کیاسر. این سد که نام دیگر آن شهید رجائی است و بر رودخانهٔ دودانگه ساخته شده، از نوع بتنی قوسی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۳۸/۵ متر است. طول تاج سد تجن ۴۳۰ متر و گنجایش مخزن آن ۱۹۱ میلیون مترمکعب است.

تجنود **Tejnud**
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۶ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری آهنگران. کوهستان آهنگران.

تجور **Tajur**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۳ درجه، ۱۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. کنار کال تجور. ۲۵ کیلومتر غرب زمان‌آباد

تحت رود **Taht-e Rud**
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۴ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۲ کیلومتر شمال خاوری سورمق.

تخت **Taxt**
ده، بخش سرحدّ، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۱۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

تخت **Taxt**
ده، بخش مرکزی شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۱۴۵ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

تخت **Taxt**
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۶۹ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه بوقاتی. در این روستا امامزاده‌ای بنام امامزاده عباس وجود دارد.

تخت **Taxt**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۷ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، سر راه بیجار به زنجان. امامزاده‌ای بنام سید فروع‌الدین در این روستا وجود دارد.

تخت **Taxt**
دهستان، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان، به مرکزیت روستای قلعه‌قاضی.

تخت **Taxt**

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۴۷ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی قلعه‌قاضی.

تخت **Taxt**

جزیرهٔ کوچکی به مساحت ۴۷ هکتار در آبهای شمالی دریاچهٔ ارومیه، ۲۳ کیلومتری غرب جنوبی بندر شرفخانه. نام محلی این جزیره یاستی آداست و بلندترین نقطهٔ آن حدود ۱۳۱۰ متر ارتفاع دارد.

تختان **Taxtān**

ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۳۸ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب تختان. ۵ کیلومتر شمال خاوری خروزان بالا.

تختان **Taxtān**

جزیرهٔ کوچکی است در وسط دریاچهٔ ارومیه، ۲۵ کیلومتری خاور جنوبی بندر گلمانخانه. نام محلی این جزیره یاستی‌داشی است.

تخت پائین **Taxt-e pā'in**

ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۵۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آیدوغموش. روستای تخت بالا در ۲/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا واقع است.

تخت‌پور **Taxtpur**

ده، بخش میانکنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۵۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب برج میرگل.

تخت‌جمشید **Taxt-e Jamšid**

مجموعه‌ای از کاخ‌های باستانی دوران هخامنشی، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۵۰ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمال غربی کوه رحمت. کنار راه مرودشت به آباده.

تاریخچه – تخت جمشید از معظم‌ترین آثار تاریخی ایران و یکی از شاهکارهای بزرگ معماری دنیای باستان است و از بقایای شهر باستانی پارسه می‌باشد که در مآخذ یونانی به پرسپولیس معروف است.

ساختمان تخت جمشید ظاهراً در زمان داریوش اول هخامنشی آغاز شد و به دست خشایاشا و اردشیر درازدست و اردشیر دوم تکمیل گردیده و پایتخت پارس شده و بعدها به تصرف اسکندر مقدونی درآمد و به فرمان او به آتش کشیده شد و ویرانه‌های آن بنام تخت جمشید موسوم گردید. پرسپولیس تا سال ۳۱۶ پیش از میلاد پایتخت سرزمین پارس از امپراطوری مقدونی بود.

توصیفی که نویسندگان عرب‌نویس از شهر پرسپولیس کرده‌اند، ناقص و با داستانهای خیالی آمیخته است. حمدالله مستوفی و حافظ ابرو می‌نویسند که از ستونهای تخت جمشید نوعی داروی طبی بنام توتیا (اکسیدروی) بدست می‌آید. منصور خلیفهٔ عباسی قصد داشت تخت جمشید را ویران کند و مصالح آن را مانند مصالح مداین برای ساختن قصری به بغداد برد، اما وزیر او خالد برمکی از این کار جلوگیری کرد. سلاطین و فرمانروایانی که از تخت جمشید دیدن کرده‌اند، نوشته‌هایی بر سنگهای دیوار آن به جای گذاشته‌اند که از آن جمله سه کتیبه از آل بویه، سه کتیبه از نوادهٔ تیمور گورکانی و سه کتیبهٔ دیگر از نوادهٔ اوزون حسن آق‌قوینلو به چشم می‌خورد.

تخت چمن **Taxt-e Caman**

ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۷۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درهٔ شمالی کوه پلنگی. ۵/۵ کیلومتر جنوب خاوری احمدآباد.

تخت چنگی **Taxt-e Cangi**

شهرک و ایستگاه راه‌آهن، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶ کیلومتر خاور شمالی پاکدشت. کنار راه مامازان به پارچین.

تخت خواجه **Taxt-e Xājeh**

ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۹ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه شاهماران به سرخان. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری شاهماران.

تخت دراز **Taxt-e Derāz**

ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۲۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه لنده به دهدشت. ۴ کیلومتر جنوب غربی لنده.

تخت زنگی **Taxt-e Zangi**

ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۰۵ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه زرنه، سرچشمهٔ رودخانهٔ کوبکار. ۱۹ کیلومتر غرب شمالی کامیاران.

تخت سلیمان **Taxt-e Soleymān**

۱– بخشی در شمال شهرستان تکاب، مشتمل بر دهستانهای احمدآباد، چمن و سارق و به مرکزیت تازه‌کند نصرت‌آباد.

۲– محل تاریخی در بخش تخت سلیمان. ۲۵ کیلومتری شمال خاوری تکاب و ۲ کیلومتری شمال غربی روستای بابانظر.

تخت سلیمان Taxt-e Soleymān
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تنکابن، استان مازندران. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی کلاردشت. ارتفاع ۴۶۴۳ متر.

تخت سنگی Taxt-e Sangi
← قلعه‌کهنه، ده، شهرستان سپیدان.

تخت شیر Taxt-e Šir
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۰ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری پل دختر.

تخت طاووس Taxt-e Tāvus
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۵۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. کنار راه مرودشت به سعادت‌شهر. ۶/۵ کیلومتر خاور شمالی تخت جمشید، دامنهٔ شمالی کوه رحمت. کنار رودخانهٔ سیوند.

تخت کبود Taxt-e Kabud
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۳۰۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه آسماری. به آن نرگسی تخت کبود هم می‌گویند.

تختگان Taxtegān
← تختگاه دانیالی و تختگاه حسینی، ده، شهرستان اسلام‌آباد غرب.

تختگاه حسینی Taxtegāh-e Hoseyni
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۵۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۳۰ کیلومتر شمال خاوری کرند.

تختگاه دانیالی Taxtegāh-e Dāniyāli
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۵۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه اسلام‌آباد به گوزران و جوانرود. ۳۰ کیلومتر شمال خاوری کرند.

تخت ملک Taxt-e Malek
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجدسلیمان، استان خوزستان. مسجدسلیمان ۵۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کوهستان زاگرس.

تخت ملک Taxt-e Malek
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۲۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرخه. سر راه نیک‌شهر به بمپور و ایرانشهر. ۱۲ کیلومتر شمال غربی هیچان.

تخته Taxteh
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۳۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه تخته.

تخته Taxteh
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۹۲ درجه، ۱۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری سیف‌آباد.

تخته‌جان Taxtehjān
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۲ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار کال سراب. ۲۵ کیلومتر شمال خاوری هندوالان.

تختی Taxti
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۳ درجه، ۱۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی توتان.

تختیه Texetiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۴۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب غربی ایستگاه آب تیمور.

تُخمار Toxmār
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۵۵ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه میشو.

تُخماقلو Toxmāqlu
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۱۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری کرچ.

تخیط Taxeyt
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۴۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۶ کیلومتر غرب هشتچه.

تُدرویه Todruyeh
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۴۹ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور دهنگ.

تراب‌آباد Torāb ābād
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۸ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال خاوری انار.

ترابعلی Torābali
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۳۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ کوه تخت کاشون. کوهستان زاگرس. جنگلی.

تراپوک Tarāpuk
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۸۶ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر شمال غربی بنت.

ترادان Terādān
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۵۵ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی زابلی.

تراران پائین Tarārān pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۹۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه تفرش به ناقوسان. روستای تراران بالا در یک کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متری قرار دارد.

تراز Tarāz
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۴۳ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. محل تلاقی رودهای آب سوسن و آب شلاً. کوهستان زاگرس. جنگلی.

ترازان Tarāzān
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۴۲ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رود ملاّعلی. سر راه قزوین به رشت.

ترازخاکی Tarāz xāki
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۴۵ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری قلندرآباد.

ترازک Tarāzak
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۸۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور چشمه کوزان بالا.

ترازگون Terāzgun
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۶ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳ کیلومتر شمال غربی چهارتاق. دامنهٔ جنوبی کوه کناره.

ترازوبرّه Tarāzubarreh
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۳ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر جنوب کندوله.

ترازوج Tarāzuj
ده، بخش خورش رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۹۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

ترازی Tarāzi
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۴۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی حمید.

تراقیه Tarāqayeh
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۹۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر شمال غربی کوهین.

تراکمه Tarākameh
← ترکمن. مردم ترک.

تران Tarān
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۸ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی کهیر.

تُران Torān
← توران. ده، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان.

ترانلو Tarānlu
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۴۴ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

تربت جام Torbat-e Jām
۱- شهرستانی در خاور شمالی استان خراسان. مشتمل بر بخش مرکزی و بخش صالح‌آباد و مرکب از دهستانهای بالاجام، پائین‌جام، جامرود، جلگهٔ موسی‌آباد، میان‌جام، صالح‌آباد، باغ‌کشمیر، جنت‌آباد و قلعه‌حمام. به مرکزیت شهر تربت جام.

این شهرستان از شمال بـه شهرستان سرخس، از خـاور بـه کشورهای ترکمنستان و افغانستان، از جنوب به شهرستان تایباد و از غرب به شهرستانهای تربت حیدریه و فریمان محدود است. نواحی جنوبی این شهرستان را جلگهٔ آبرفتی جامرود تشکیل داده و کوههای باخرز و رود روس آن را از شهرستان تایباد جدا می‌سازد. نواحی شمالی آن راکوهستان پراکنده‌ای که بلندترین قلهٔ آن کوه شاه‌نشین نام دارد (۲۱۱۷ متر) فراگرفته و جلگه‌های صالح‌آباد و موسی‌آباد در همین ناحیه قرار دارند. کوه بزد با ارتفاع ۲۸۱۲ متر. وکوههای چشمه پادشاه (۲۶۴۳ متر) و عبدل‌آباد (۲۵۸۶ متر) واقع در رشته‌کوههای باخرز، جزء بلندترین کوههای این شهرستان بشمار می‌آیند. رودخانهٔ جامرود، عمده‌ترین رود این شهرستان است که به رود مرزی هریرود می‌ریزد.

آب و هوای این شهرستان معتدل و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک محسوب می‌گردد.

۲- شهر، مرکز شهرستان تربت جام، استان خراسان. ۸۶۶ کیلومتر خاور تهران و ۱۴۶ کیلومتر جنوب خاوری مشهد. ارتفاع ۹۱۰ متر. معتدل، خشک. سر راه مشهد به تایباد، کنار جامرود، موقعیت جغرافیائی ″۴۵ ′۳۷ °۶۰ طول خاوری و ″۳۰ ′۱۴ °۳۵ عرض شمالی.

تاریخچه - شهر کنونی تربت جام که از مقبرهٔ شیخ جام نام گرفته است در محل شهر قدیمی بوزجان یا پوچکان ساخته شده و از سال ۵۶۰ هجری قمری (۵۴۳ هـ.خ) بمرور رو به توسعه و ترقی نهاده است. شهر تربت جام بارها مورد هجوم و حملهٔ مغول قرار گرفته و زیانهای بسیار را تحمل کرده است. بزرگانی چون شیخ احمد جام، عبدالرحمن جامی، مولانا زین‌الدین ابوبکر و شیخ ابوالوفای بوزجانی از این شهر برخاسته‌اند. بـه مناسبت آرامگاه شیخ احمد جام که به تربت شیخ جام معروف است، از زیارتگاههای عمدهٔ مردم خراسان و افغانستان است.

Torbat-e Heydariyeh **تربت حیدریه**

۱- شهرستانی در مرکز استان خراسان، مرکب از بخشهای مرکزی، بایگ، جلگهٔ زاوه، فیض‌آباد، رشتخوار و کدکن و مشتمل بر دهستانهای بالاولایت، پائین‌ولایت، بایگ، زاوه، سلیمان، صفائیه، ازغند، مه‌ولات، آستانه، جنگل، رشتخوار، بالارخ، پائین‌رخ، میان‌رخ، و کدکن، به مرکزیت شهر تربت‌حیدریه.

شهرستان تربت حیدریه از شمال به شهرستان مشهد، از خاور به شهرستانهای تربت جام، تایباد و خواف، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان گناباد، از غرب بـه شهرستان کـاشمر و از شمال غربی به شهرستان نیشابور محدود است. این شهرستان از سه رشته کوه در شمال (مرز میان این شهرستان و شهرستان مشهد)، مرکزی (رشته کوههای شصت‌درّه) و رشته‌کوههای جنوبی تشکیل یافته و دشتهای پهناوری بین آنها را فرا گرفته است. بلندترین کوه این شهرستان، کوه شصت‌درّه بـه ارتفاع (۲۸۶۱ متر)، کوه قلهٔ بلور (۲۶۳۸ متر)، کوه سلیمانی (۲۶۲۵ متر)، کوه قطاراولنگ (۲۶۰۵ متر)، کوه قدل (۲۵۳۳ متر)، کوه شاهرود (۲۵۲۱ متر) و کوه بزما (۲۰۰۵ متر) است. رودخانه‌های شور (بخش کدکن)، کال سالار، کال شصت‌درّه و کال بایگ مهمترین رودهای این شهرستان بشمار می‌روند.

آب و هوای شهرستان تربت حیدریه در نواحی کوهستانی و مرتفع معتدل مایل به سرد و در دشتها معتدل است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.

۲- شهر، مرکز شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. ۷۲۰ کیلومتر خاور تهران و ۱۱۹ کیلومتر جنوب غربی مشهد، ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک، کنار کال شصت درّه، سر راه مشهد به گناباد. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۱۳ °۵۹ طول شرقی و ″۳۰ ′۱۶ °۳۵ عرض شمالی.

تاریخچه - در روزگار گذشته روستای کوچکی بنام زاوه بوده است. نام کنونی آن به مناسبت مقبرهٔ شیخ قطب‌الدین حیدر که از بناهای عهد تیموری است اقتباس شده. مسجد مجاور مقبرهٔ مزبور را شاه صفی‌صفوی ساخته است.

Tarbor-e bālā **تربُر بالا**

ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۸۹ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی داریان. دامنهٔ جنوبی کوه سیاه. روستای تربر پائین در ۴ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۶۰۰ متری قرار دارد.

Tarbor-e Seyyedhā **تربُر سیّدها**

ده، بخش مرکزی مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۸۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال غربی داریان.

Tarbu'iyeh **تربوئیه**

ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۱۷ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کریم‌آباد. ۱۸ کیلومتر شمال غربی فین.

Torp **ترپ**

← تورپ. ده، شهرستان تبریز.

Torjān **تُرجان**

ده، بخش مرکزی شهرستان سقّز، استان کردستان. سقز ۲۹۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل مایل بـه سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه استاد مصطفی.

Tarjili ? **ترجیلی**

ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۶۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه مینودشت به بجنورد. کنار رود مادرسر. جنگلی. دامنهٔ جنوبی کوه قره‌کسمور.

Tarxorān **ترخوران**

ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۷۱

درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه تفرش به آشتیان و فرمهین.

ترخوران **Tarxorān**
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۷۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ کندرود طغرود. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی گازران.

ترخین آباد **Tarxin ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۱۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اسدآباد به ملهم درّه. ۵/۵ کیلومتر شمال خاوری خاکریز.

تردان **Tardān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال روستای نمک‌کور.

تررج **Tererj ?**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۶ درجه، ۱۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی حاجی‌آباد.

ترز **Tarz**
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۳۶ درجه، ۱۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه راور به کوهبنان. ۳۳ کیلومتر غرب شمالی راور.

ترزم **Tarzam**
یا طرزم. ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۳ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی.

ترزنق **Tarzanaq**
ده، بخش مرکزی شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۳۴ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه خلخال به میانه.

ترزه **Tarzeh**
ده، بخش مرکزی، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۵ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شش‌آسیاب. دامنهٔ جنوبی کوه ورجه. کوهستان البرز شرقی.

ترزه **Tarzeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۶۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سرچشمهٔ آب ترزه. درّهٔ غربی کوه لاشوم. کوهستان زاگرس.

ترس آباد **Tars ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۵۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب غربی قطور. کنار رودخانهٔ چلیک.

ترسی‌کلا **Tarsi kolā**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۲۴۰ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

ترش آب **Torš āb**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۵ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. کنار رود ترش‌آب. ۴۰ کیلومتر جنوب غربی درح.

تُرش آب **Toršāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۴۸ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ا رتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوهستان تفتان. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی سنگان.

ترشاب **Toršāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۹۳ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. یک کیلومتر شمال خاوری حشمت‌آباد.

ترشاب **Toršāb**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۱ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه سهل‌آباد به دهک. ۱۲/۵ کیلومتر خاور جنوبی دهک.

ترشاب **Toršāb**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۴۵ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ ترشاب. ۸۰ کیلومتر شمال خاوری نصرت‌آباد.

تُرشاب **Toršāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۰ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. یک کیلومتر غرب راه رفسنجان به سیرجان.

ترشاب بالا **Toršāb-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۸۱

درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه بردسیر به دیشکان. روستای ترشاب پائین در ۲ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۲۱۲۰ متری قرار دارد.

ترشک **Toršak**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستان خرقان. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری غرق‌آباد.

ترشُک **Tarašok**
ده، مرکز دهستان سوسن غربی، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۴۶ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس.

ترشو **Toršu**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۵۵ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر غرب شمالی تکیهٔ چهارگنبد.

ترشیز **Toršiz**
← کاشمر، شهرستان کاشمر.

ترعه **Tor'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۲۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال خاوری خسروآباد.

ترعهٔ خوران **Tor'eh-ye Xurān**
آبراههٔ پهناوری در شمال جزیرهٔ قشم، استان هرمزگان. این آبراهه جزیرهٔ قشم را از سرزمین اصلی ایران جدا می‌کند و جنگلهای زیبایی از درختان خیزران و کرنا را در آبهای ساحلی جزیرهٔ قشم در خود جای داده است و بندر خمیر در ساحل شمالی آن قرار دارد. در بعضی نقشه‌ها و کتابهای جغرافیائی ترعهٔ مزبور را تنگهٔ کلرنس نامیده‌اند. طول ترعهٔ خوران حدود ۱۰۰ کیلومتر و عرض آن از ۲ تا ۲۴ کیلومتر در تغییر است. خورخوران یکی از شاخابه‌های این ترعه است که از غرب لافت کهنه شروع می‌شود و به ۳ کیلومتری شمال روستای طبل پایان می‌یابد.

ترعهٔ نجات **Tor'eh-ye Nejāt**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۱۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب شمالی گوریه.

ترغ **Tarq**
ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۵۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، خشک. کنار کال‌شش‌تراز. ۴ کیلومتر غرب ریوش، مرکز دهستان بررود.

ترفه **Tarfeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۵۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر خاور جنوبی جوزم.

ترقی **Tarqi**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۳۰ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک، کنار رودشور. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری کدکن.

ترقّیون **Taraqqiyun**
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۶۷ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ جاجرود.

ترک **Tark**
ده، مرکز دهستان کندوان و مرکز بخش کندوان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه میانه به ساری‌قمیش. دامنهٔ جنوبی کوههای بزقوش.

ترک‌آباد **Tork ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۹۹ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اردکان به نائین.

تُرکاشه **Torkāšeh**
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۸۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

تُرکالکی **Torkālaki**
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۵۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر خاور گتوند.

ترکام **Tarkām**
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۲۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه کیاسر به دامغان.

تُرکان **Torkān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۳۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال خاوری فرودگاه شیراز.

تُرکانی **Torkāni**
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان.

چابهار ۳۴ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب پیرسهراب.

تُرکایش Torkāyeš ?
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۹۶ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور مقصودلو.

تُرک‌بشم، گردنه Tork-e Bešam
گردنه‌ای به بلندی ۲۷۵۰ متر در شهرستان چالوس، استان مازندران. ۱/۵ کیلومتر شمال دونا، کوهستان البرز.

تُرک تپّه Tork tappeh
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۳۳۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی وفس و ۱۴ کیلومتر شمال خاوری دمق.

تُرکدار Torkdār
← ترکه‌داری، ده، شهرستان هریس.

ترکش Tarkeš
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجن غربی. پیرانشهر ۱۵۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه پیرانشهر به سردشت. دامنهٔ خاوری کوه سرطلاله.

ترک‌کلا Tork kalā
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۷۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رود هراز. سر راه آمل به تهران.

ترکمان Torkmān
ده، مرکز دهستان ترکمان، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۳۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ارومیه به اردوشاهی و رشکان.

ترکمان Turkamān
← ترکمن.

ترکمان Torkamān
← ترکمن، مردم ترک.

ترکمانچای Torkamāncāy
۱- بخشی در شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی، مرکب از دهستانهای بروانان مرکزی، اوچ‌تپهٔ غربی، بروانان شرقی و بروانان غربی. این بخش در دامنهٔ جنوبی کوهستان بزقوش واقع است و دارای هوایی معتدل مایل به سرد است. تابستانهای آن ملایم و معتدل و زمستانهای بسیار سرد و سختی دارد. ترکمانچای بخشی است نسبتاً پرآب که از چشمه‌سارها و رودخانه‌هایی که از کوهستان بزقوش رو به جنوب سرازیر می‌شوند مشروب می‌گردد. مهمترین این رودخانه‌ها ایشلق‌چای، ورزقان‌چای و ترکمانچای هستند. ترکمانچای دارای هفته بازاری است که در روستای غریب‌دوست برگزار می‌شود.
۲- ده، مرکز بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۰۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوهستان بزقوش. کنار ترکمانچای.
تاریخچه - ترکمانچای به دلیل نقش مهمی که در تاریخ دیپلوماسی ایران دارد، از اهمیت خاصی برخوردار است. پس از شکست ایران در جنگ دوم ایران و روس (سال ۱۲۴۳ هجری قمری برابر ۱۲۰۵ هـ.خ) عهدنامهٔ معروف و ننگین ترکمانچای در یکی از خانه‌های محقر این روستا بنام خانهٔ مشهدی محمد بین عباس میرزا ولیعهد، ژنرال پاسکویچ فرماندهٔ ارتش روس و با نظارت سر جان مکدانل سفیر انگلستان منعقد گردید و براساس آن، ایران حاکمیت خود را بر قفقاز و سرزمینهای شمال رود ارس از دست داد.

ترکمبور Torkambur
ده، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۳۵۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

ترکمن Torkaman
شهرستانی در مرکز خاوری استان مازندران، مرکب از بخشهای مرکزی و گمیشان و به مرکزیت بندر ترکمن. این شهرستان از شمال به جمهوری ترکمنستان، از خاور به شهرستانهای گنبد کاووس و گرگان، از جنوب به شهرستان کردکوی و از غرب به دریای خزر محدود است و سراسر آن را دشت هموراری فرا گرفته است. رودخانه‌های گرگان و قره‌سو آن را مشروب می‌سازند و رود اترک آن را از جمهوری ترکمنستان جدا می‌کند. آب و هوای آن نسبتاً گرم و نیمه‌خشک است.

تُرکمن Turkaman
نام مردمی ترک که غالباً ساکن آسیای مرکزی هستند و حدود ۷۰ درصد جمعیت جمهوری ترکمنستان را تشکیل می‌دهند و در ایران بیشتر در گرگان زندگی می‌کنند. از قبایل متعدد آنان یموت و کوکلان است.

ترکمن‌بلاغ Torkaman bolāq
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۳ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴۶ کیلومتر شمال غربی دیواندره.

ترکمن صحرا Torkaman sahrā
دشت رسوبی هموار در شمال ایران، کنار مرز ایران و جمهوری

ترکمنستان. از شمال به رودخانهٔ اترک، از غرب به دریای خزر. از خاور به کوههای قوچان و از جنوب به رودخانهٔ گرگان محدود است و طوایف ترکمن در آن زندگی می‌کنند.

تُرکنده **Torkandeh**
← تورکنده، ده، شهرستان ابهر.

ترک ویس **Tark-e Veys**
ده، مرکز دهستان قلعه‌شاهین، شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۱۳۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه برز.

ترک‌ها **Torkha**
نامی که به اقوام مختلف ترک‌زبان اطلاق می‌شود و فاقد جنبهٔ نژادی است. ترک‌های ساکن ایران از جنبهٔ فرهنگی در اقوام ایرانی مستهلک شده‌اند و می‌توان آنها را ترک‌های ایرانی نامید. ترک‌های ایرانی مشتمل بر ترکمن‌ها، ازبک‌ها و قراقالپاق‌ها هستند. ترک‌ها را کلاً به دو دستهٔ غربی (شامل ترک‌های سرزمین کشور سابق عثمانی) و شرقی (مشتمل بربسیاری از مردم ترکستان‌وآسیای مرکزی تا رود لنا) تقسیم می‌کنند.

تُرکه‌داری **Torkeh dāri**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۴۰ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری خواجه.

ترکی **Terki**
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۸۱ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب ترکی. کوهستان زاگرس. جنگلی.

ترگاران **Targārān**
ده، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۷۲ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه نوسود به باینگان.

ترلا **Tarlā**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۰ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درهٔ جنوبی کوه انجیلی. ۱۷ کیلومتر شمال غربی کمیجان.

ترمان **Termān**
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۳۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه علامرودشت. ۶ کیلومتر شمال غربی وراوی.

ترن **Taran**
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه ایلام به سومار. ۹ کیلومتر شمال غربی زرنه. روستاهای ترن نادری و شورابهٔ ترن در اطراف این روستا قرار دارند.

تُرنگ **Torang**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۳ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال خاوری گردبستان.

ترن نادری **Taran-e Nāderi**
← ترن، ده، شهرستان ایلام.

تروجن بالا محلّه **Torujen-e bālā mahalleh**
ده، بخش مرکزی، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۲۴۷ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه.

ترود **Torud**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۸۴ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ترود. دامنهٔ خاوری کوه میانکوه. ۱۶ کیلومتر خاور شمالی فیروزکوه. کوهستان البرز.

ترود **Torud**
کوهستان به وسعت ۷۲۰ کیلومترمربع در شهرستان شاهرود، استان سمنان. ارتفاع بلندترین قلّهٔ آن بنام دارستان. ۲۳۱۹ متر است که در ۳۳ کیلومتری غرب ترود واقع است.

ترود **Torud**
ده، مرکز دهستان ترود، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۴۴ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۹۵ متر. گرم، خشک. سر راه سمنان به بیارجمند. حاشیهٔ شمالی دشت کویر. در زمین‌لرزهٔ سال ۱۳۳۱ آسیب فراوان دید و تلفات قابل توجهی داد. روستای کنونی ترود در نزدیکی ویرانه‌های حاصل از زمین‌لرزهٔ مزبور ساخته شده.

ترون‌کلا **Tarun kolā**
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۲۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار نافلارود. جنگلی.

ترویزک **Tarvizak**
← تبریزک، ده، شهرستان تاکستان.

تره **Tareh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۸۴

درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار برزرود. سر راه هنجن به ابیانه. درّهٔ جنوبی کوه پنجه‌علی.

ترّه‌دان **Tarrehdān**
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون صفر درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه کازرون به شیراز. ۴ کیلومتر غرب نودان.

تُریان **Toryān**
← توریان، ده، شهرستان هشترود.

تریزآباد **Teriz ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۰۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. ۶ کیلومتر شمال غربی روستای جفتان.

تزاب **Tezāb**
← تیزاب، ده، شهرستان دلفان.

تزرج **Tezerj ?**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۶ درجه، ۱۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی حاجی‌آباد.

تزرج **Tezerj**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهر بابک صفر درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چاورچی. سر راه انار به شهربابک. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری جوزم.

تزرج **Tezerj**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۴۶ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سرخ. ۹ کیلومتر شمال غربی جرجافک.

تزرجان **Tezerjān**
ده، مرکز دهستان شیرکوه، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۱۸۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه تفت به منشاد (کوهستان شیرکوه).

تزرق **Tazarq**
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۷۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه سبزوار به کاج.

تزنگ **Tezang**
ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۱۸ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. حومهٔ جنوبی شهر سروستان.

تسبند **Tasband**
ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۳۰ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ملوند به حمیره. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی قلعه‌روداب.

تسوج **Tasuj**
← طسوج، شهرستان تبریز.

تسوج **Tasuj**
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۰۴ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ تسوج. دامنهٔ جنوبی کوه ساورز. ۳۳ کیلومتر خاور جنوبی چرام.

تشبال **Tašbāl**
← تک. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

تشکانان **Taškānān**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۱۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۵ متر. گرم، خشک. ۲ کیلومتر جنوب خاوری جوخواه.

تشک، دریاچه **Tašk**
← طشک، دریاچه.

تشکن **Taškan ?**
ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۹۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه کولی‌وازچنار.

تشنوی **Tašnavi**
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۸۴ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب تشنوی. دامنهٔ غربی زردکوه. کوهستانی زاگرس. نیمه‌جنگلی.

تشنیز **Tešniz**
ده، بخش کیار، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۹۰ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه شهرکرد به شلمزار. ۴ کیلومتر شمال غربی شلمزار.

تعویق Ta'viq

ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۴ درجه، ۱۹۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۸۰ کیلومتر غرب شمالی حاجی‌آباد.

تغازی Taqāzi

ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت.

تُغان Toqān

ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۷۶ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۵ متر. گرم، خشک. سر راه ورامین به بندعلی‌خان. ۳ کیلومتر جنوب غربی جوادآباد.

تغای Taqāy

ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۷۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

تغتاوی Taqtāvi

ده، بخش چوار، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۸۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گیلال کورگه. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی چوار.

تغمر Taqmar

ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۰ درجه، ۱۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ شمالی کوه پیغمبر. ۸ کیلومتر جنوب غربی زمان‌آباد.

تغنیت Taqnit

ده، دهستان چالدران، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۹۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سیه‌چشمه به خوی.

تفت Taft

۱- شهرستانی در جنوب غربی استان یزد، مرکب از بخشهای مرکزی، ابرکوه و نیر و مشتمل بر دهستانهای پیشکوه، شیرکوه، علی‌آباد، نصرآباد، اسفندار، تیرجرد، مهرآباد، فراغه، کاریزات، بنادکوک، زردین، سخوید و دهشیر و به مرکزیت شهر تفت.
شهرستان تفت از شمال به شهرستانهای اصفهان و یزد، از خاور به شهرستانهای مهریز و آباده (استان فارس) و از غرب به شهرستان آباده محدود است. نواحی خاوری این شهرستان را کوهستان شیرکوه به ارتفاع ۴۰۵۵ متر فرا گرفته و نواحی جنوبی و جنوب غربی آن را دشتهای همواری که به کویر ابرکوه ختم می‌گردند، پوشانیده است. با وجود اینکه کوهستان شیرکوه با ارتفاع قابل توجه خود، در این شهرستان واقع است، مع‌الوصف رودخانهٔ قابل ملاحظه‌ای در این شهرستان دیده نمی‌شود و جز خشکرودهای فراوانی که در بارندگیهای غیرعادی طبیعتاً سیلابهای بزرگی را به همراه می‌آورند، رودخانهٔ دیگری در آن وجود ندارد. آب و هوای شهرستان تفت در کوهستان شیرکوه معتدل تا معتدل مایل به سرد است و در دشتهای جنوبی و جنوب غربی گرم و از نظر میزان بارندگی جزء نواحی خشک کشور به شمار می‌رود.
۲- شهر، مرکز شهرستان تفت، استان یزد. ۵۲۰ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۲۳ کیلومتر جنوب غربی یزد. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه یزد به ابرکوه. موقعیت جغرافیائی ۳۰″ ۱۱′ ۵۴° طول شرقی و ۳۰″ ۴۴′ ۳۱° عرض شمالی.

تفتان Taftān

کوهستانی به وسعت ۱۸۰۰ کیلومترمربع، در شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. ۴۳ کیلومتر شمال خاش. ارتفاع ۳۹۴۱ متر. تفتان آتشفشان نیمه‌خاموشی است که ازدهانهٔ آن بخار آب و گازهای شیمیائی همواره در حال تصاعد است و چشمه‌های گوگردی چندی در دامنه‌های آن به چشم می‌خورد. کوه تفتان از دو قلّهٔ مهم بنام زیارت کوه و مادرکوه تشکیل یافته و قلل کوچکتری بنام شهسواران، سیاه‌بندان، خارستان و انجیرک و غیره نیز در آن وجود دارد.

تفرش Tafreš

۱- شهرستانی در مرکز شمالی استان مرکزی، مرکب از بخشهای مرکزی و فراهان و مشتمل بر دهستانهای رودبار، بازرجان، فشک و فرمهین و به مرکزیت شهر تفرش.
این شهرستان از شمال به شهرستان ساوه، از خاور به شهرستان قم، از جنوب به شهرستان آشتیان و اراک و از غرب به شهرستان اراک محدود است. شهرستان تفرش عمدتاً کوهستانی است که کوههای بلندی چون گوجه (۳۱۴۱ متر)، کلاه (۳۰۸۴ متر)، دوبرادران (۲۹۲۱ متر)، امجک (۲۴۵۴ متر)، گون قرمز (۲۳۲۴ متر) و همچنین کوه قره‌گوزلی قرلان به ارتفاع ۲۱۵۰ متر آن را در بر گرفته‌اند. نواحی جنوب غربی شهرستان تفرش که بخش فراهان را تشکیل می‌دهد، در دامنهٔ جنوبی همین کوهها واقعند که عمدتاً از دشتهای پهناور و نسبتاً همواری تشکیل یافته است. رودخانهٔ قره‌چای عمده‌ترین رود این شهرستان است که از غرب به خاور جریان دارد. علاوه بر رودخانهٔ مزبور، رودهای آب‌کمر، هتی‌درّه‌سی و برلان‌چای که جملگی ریزابه‌های رودخانهٔ قره‌چای هستند، نیز شهرستان تفرش را مشروب می‌سازند.
آب و هوای شهرستان تفرش در نواحی کوهستانی معتدل مایل به سرد تا سرد و در بخش فراهان که دشت نسبتاً همواری است، معتدل می‌باشد. نواحی کوهستانی شمال از نظر بارندگی نیمه‌خشک و در دشت فراهان خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان تفرش، استان مرکزی. ۱۶۲ کیلومتر

جنوب غربی تهران و ۷۳ کیلومتر شمال خاوری اراک. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه گوجه. کنار رودخانهٔ آب‌کمر. موقعیت جغرافیائی ۳۰" ۰۱' ۵۰° طول شرقی و ۳۰" ۴۱' ۳۴° عرض شمالی. شهر تفرش از دو روستای مجاور هم بنام فم و ترخوران تشکیل یافته است.

تفریجان **Tafrijān**

ده، مرکز دهستان الوندکوه شرقی، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۲۳ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر غرب شمالی سد اکباتان. دامنهٔ شمال خاوری کوهستان الوند.

تفنگچی **Tofangci**

← گوران. طایفه‌ای از کردها.

تفنگ‌ساز **Tofangsāz**

ده، بخش ماسال شاندرمن، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۷۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوههای طالش. جنگلی.

تفیهان **Tafihān**

ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال غربی بیدزرد پائین.

تقاب **Taqāb**

ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۶۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال خاوری خوسف.

تقلیدآباد **Taqlid ābād**

ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۹ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر غرب زاویه.

تقی **Taqi**

ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۱۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب جنوبی محمّدآباد.

تقی‌آباد **Taqi ābād**

ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۴۳ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه آبروان به سنگ‌بست.

تقی‌آباد **Taqi ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۷۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه گرگان به علی‌آباد. کنار رودخانهٔ آب غلامرضا. دامنهٔ شمالی کوههای البرز شرقی. نیمه‌جنگلی.

تقی‌آباد **Taqi ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۱۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۵ متر. معتدل، خشک، کنار راه تربت جام به فریمان.

تقی‌آباد **Taqi ābād**

ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۵۹ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۷۶۰ متر. گرم، خشک. ۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی عشق‌آباد.

تقی‌آباد **Taqi ābād**

ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۸۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی جوادآباد.

تقی‌آباد **Taqi ābād**

ده، بخش آران و بیدگل، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۵۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۵ متر. گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری نصرآباد.

تقی‌آباد **Taqi ābād**

ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی ماژان.

تقی‌آباد **Taqi ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۲۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال غربی سریزد.

تقی‌آباد **Taqi ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۶۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. سر راه ظفرقند به ماربین.

تقی‌آباد **Taqi ābād**

ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۹۹ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه نجف‌آباد به دامنه.

تقی‌آباد **Taqi ābād**

ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۲۱ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ کویر ابرکوه. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری ابرکوه.

تقی‌آباد Taqi ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۱۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب شمالی بهاآباد.

تقی‌بیل Taqibil
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۴ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۸ کیلومتر جنوب غربی اسدآباد.

تقی دیزج Taqi dizaj
ده، مرکز دهستان ارشق شرقی، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۵۲ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر غرب عنبران.

تقی کندی Taqi kandi
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۶ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی.

تقی کندی Taqi kandi
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۶ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری هوراند.

تک Tak
مجموعه‌ای از ده جزیرهٔ کوچک در آبهای جنوبی دریاچهٔ ارومیه، حدود ۲۵ کیلومتری جنوب غربی عجب‌شیر. کلاً به مساحت ۱۴ هکتار. جزیره‌های کمان، سروش، تیر، کنارک، تشبال، سریچه، پنهان، کفچه، نوک و بن از دیگر جزایر این مجموعه می‌باشند. ارتفاع بلندترین نقطهٔ جزایر مزبور که نام محلی آنها دوقوزلر است حدود ۱۲۸۰ متر است.

تک آغاج Tak āqāj
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۴۲ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

تکاب Takāb
۱- خاوری‌ترین شهرستان استان آذربایجان غربی، مرکب از بخش مرکزی و بخش تخت سلیمان و مشتمل بر دهستانهای انصار، افشار، کرفتو، احمدآباد، چمن و ساروق و به مرکزیت شهر تکاب. این شهرستان از شمال به شهرستان هشترود (استان آذربایجان شرقی)، از خاور به استان زنجان، از جنوب خاوری به شهرستان بیجار، از جنوب به شهرستانهای بیجار و سنندج (استان کردستان) واز غرب به شهرستان شاهین‌دژ محدود است. شهرستانی است کوهستانی که کوههای بلندی چون بلقیس (۳۳۳۲ متر)، پروخان (۲۹۴۱ متر)، یای‌قاری (۲۹۴۱ متر)، گُر گُر (۲۹۶۳ متر)، قره‌داش (۲۸۶۵ متر) و کوه قرخ‌بلاغ با ارتفاع (۳۲۱۴ متر) در شمال وکوه ازنو (۲۹۹۰ متر) و چال‌داغ (۲۹۴۹ متر) در خاور آن قرار دارند و رودخانه‌های فراوانی چون چم‌قوره، چم‌آق‌درّه، رود چهارتاق، رود ساروق و چم‌قره‌قیه که کلاً به زرینه‌رود می‌ریزند، از آنها سرچشمه می‌گیرند.
آب و هوای شهرستان تکاب درکوهستانهای مرتفع شمالی معتدل مایل به سرد تا سرد و در درّه‌های مرکزی و جنوبی نیمه‌خشک، معتدل تا معتدل مایل به سرد است و جزء نواحی خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. ۳۸۴ کیلومتر غرب شمالی تهران و ۲۱۸ کیلومتر جنوب خاوری ارومیه، ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل، مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه میاندوآب به بیجار و سر راه سقز به زنجان. کنار رودخانهٔ ساروق. موقعیت جغرافیائی ″۴۵ ′۰۶ °۴۷ طول خاوری و ″۱۵ ′۲۴ °۳۶ عرض شمالی. نام آن در سال ۱۳۱۶ از تیکان تپه به تکاب تبدیل گردید.

تک‌ارگنی Takargeni
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۸ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه.

تکان Tekān
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۵۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

تکان‌تپه Tekān tappeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۱۰۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

تکانلو Takānlu
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۸۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپّه‌ماهور. ۴ کیلومتر غرب شمالی دیزج.

تک باغستان Tak bāqestān
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۹ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه دوهله. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی بهاباد.

تکداغ Takdāq
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۱۰ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل،

نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود ارس. ۶ کیلومتر جنوب خاوری تأسیسات سد ارس.

تک‌سیاه **Tak-e Siyāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۵ متر. معتدل، خشک.

تکلک‌قوز **Taklek quz ?**
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۵۰ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

تکلو **Taklu**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۳۸ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه ملار. کوهستان زاگرس. جنگلی.

تکلیم **Taklim**
ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۳۵۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه نوربرهنه. کوهستان البرز.

تک ماهجانی **Tak māhjāni**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۲۵ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی خوسف.

تکنار **Taknār**
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

تکه **Takeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۲۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال خاوری ترکمان.

تکیه **Tekyeh**
ده، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی حسن‌آباد یاسوکند.

تکیه **Takyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۸۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

تکیه **Takiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۵۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه خلج. ۱۲ کیلومتر شمال قزانچی.

تکیه **Tekyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه زردحلقه. ۵ کیلومتر شمال خاوری قلعه‌تل.

تکیه **Tekyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۴۶ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری سومته.

تکیهٔ پائین **Tekyeh-ye pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۷۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر خاور شمالی خسروآباد. روستای تکیهٔ بالا در ۱/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۲۱۹۰ متری قرار دارد.

تکیهٔ چهارگُنبد **Tekyeh-ye Cahār gonbad**
ده، مرکز دهستان چهارگُنبد، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۶۱ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه کل‌کوهی. آثار باستانی دارد.

تکیه‌ناوه **Tekyeh nāvah**
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۴۷ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی نواکوه. کوهستان البرز. ساحل چپ رود طالقان.

تگرباری **Tegerbāri**
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۴ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۸ کیلومتر شمال خاوری دیواندرّه.

تگی **Tagi ?**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۰ درجه، ۱۹۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ درهمان. ۴ کیلومتر جنوب غربی روستای درهمان.

تل‌آباد **Tal ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۹۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه اردستان به درّه‌باغ.

تل اسود **Tal-e Asvad**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۱۳ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال غربی رامشیر.

تُل انجیر **Tolanjir**
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۰۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

تلاوک **Talāvok**
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۵۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی.

تل‌برج **Talborj**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب غربی بهمن‌یاری.

تُل بردنگان **Tol-e Bardangān**
← میانهٔ بردنگان، ده، شهرستان ممسنی.

تل‌بُزان **Talbozān**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۰۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال قندعلی.

تُل بُندو **Tol-e Bondu**
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۲۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب شمالی ده نوی مقیمی.

تل بومه **Talbumeh**
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۴۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب خاوری ملاثانی.

تل بیضا **Tal-e Beyzā**
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۳۰ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر شمال غربی کوشک هزار.

تُلتل **Toltal**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۲۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب شمالی محمّد صالحی.

تُل‌تُلیه **Toltoliyeh**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۰۶ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۸ کیلومتر جنوب غربی رامشیر.

تل چقا **Tal-e Ceqā**
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۴۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ روباشتی. سر راه باشت به دهدشت.

تل چگاه **Tal-e Cegāh**
← تل چقا، ده، شهرستان گچساران.

تلخ‌آب **Talxāb**
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۳۵ درجه، ۱۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۶۰ متر. گرم، خشک. دشت شنزار. کنار مرز ایران و پاکستان. ۴۷ کیلومتر جنوب خاوری میرجاوه. سر راه مرزی میرجاوه به جالق.

تلخاب **Talxāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر خاور بندر حیدرآباد. سر راه حیدرآباد به شهر محمدیار.

تلخاب **Talxāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۶۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه تلخاب.

تلخاب **Talxāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب روستای کاوند.

تلخاب **Talxāb**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۱۸ درجه، ۲۰۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. گرم، خشک. سر راه زمان‌آباد به حجّاج. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی زمان‌آباد.

تلخاب **Talxāb**
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۷۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۲۳ کیلومتر شمال غربی فرمهین.

تلخاب **Talxāb**
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام.

سرابله ۱۴۰ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۹کیلومتر جنوب غربی لومار.

تلخاب **Talxāb**
ده، بخش بدره، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۱۱ درجه، ۲۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ سیمره.

تلخاب **Talxāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۴۸ درجه، ۲۵کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه بافق به کوهبنان.

تلخاب **Talxāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۰۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵کیلومتر. شمال غربی راسوند.

تلخاب **Talxāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۱۰ درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه مسجد سلیمان به شوشتر.

تلخابوند **Talxābvand**
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۰۰ درجه، ۳۸کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۲کیلومتر خاور شمالی بجستان.

تلخ‌بخش **Talxbaxš**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۲۵ درجه، ۵۹/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۵ متر. معتدل، خشک. سر راه کدکن به ماروس و نیشابور. ۱۵کیلومتر شمال کدکن.

تلخ‌دراز **Talx derāz**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۶ درجه، ۱۴۰/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۹کیلومتر شمال خاوری دُرُح.

تلخستان **Talxestān**
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۷۸ درجه، ۶۴کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه تلخستان. ۱۶کیلومتر خاور جنوبی ندوشن.

تل خسروی **Tal-e Xosravi**
ده، مرکز دهستان سررود جنوبی، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد. استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۱۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه یاسوج به نورآباد.

تلخک **Talxak**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۰ درجه، ۳۴کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. ۹ کیلومتر خاور جنوبی موسی‌آباد.

تُل خندق **Tol-e Xandaq**
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۵۸ درجه، ۷/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه لامرد به سیگار.

تلخه‌دان **Talxehdān**
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۵ درجه، ۷۹/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۲۱ کیلومتر غرب شمالی مارگون.

تلخه‌رود **Talxeh rud**
رودخانه، شهرستانهای سراب و تبریز، استان آذربایجان شرقی. طول ۲۶۸کیلومتر.
از دامنهٔ جنوبی کوه سبلان، ۳۳کیلومتری شمال خاوری سراب سرچشمه می‌گیرد و بسوی باختر روان می‌شود و از نواحی شمالی تبریز می‌گذرد و به دریاچهٔ ارومیه می‌ریزد.

تل خیاط **Tal-e Xayyāt**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۲۶ درجه، ۳۰/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴کیلومتر خاور شمالی آب گنجی.

تُل رئیس **Tol-e Ra'is**
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۶ درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بردستان. ۲/۵کیلومتر جنوب غربی دوراهک.

تل ریگی **Tal-e Rigi**
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۱۴ درجه، ۲۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تنگ چرخی. ۲۳ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

تل زالی **Tal-e Zāli**
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۷۷ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. حومهٔ غربی شهر یاسوج.

تل زری Tal-e Zari
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۳۵۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری کمهر.

تُل سبز Tol sabz
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۰۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر غرب جنوبی دوراهی.

تل سرکوب Tol-e Sarkub
ده، بخش مرکزی شهرستان دستستان، استان بوشهر. برازجان ۳۴۹ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر غرب دالکی.

تل‌سرکوه Tol-e Sarkuh
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۴۹ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر غرب دالکی.

تُل سنگ Tol-e Sang
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۲۳ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی دوراهک.

تل سیاست Tal-e Siyāsat
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۳۸ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۸ کیلومتر غرب شمالی سردشت.

تل سیاه Tall-e Siyāh
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۱۴ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه زاهدان به نصرت‌آباد و بم. ۴۷ کیلومتر خاور نصرت‌آباد.

تُل شیری Tolširi
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۵۲ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی جایزان.

تلک Talak
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۶ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی جهلیان.

تلک‌آباد Telk ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۴۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر غرب شمالی زواره. مرکز دهستان ریگستان.

تُلگانه Tolgāneh
← تولگانه، ده، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان.

تُل‌گاو Tolgāv
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۴۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود جره. سر راه کازرون به فراشبند. ۵ کیلومتر جنوب خاوری بالاده.

تل گاوینه Tal-e Gāvineh
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۰۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور جنوبی درونک و ۱۱ کیلومتر غرب سردشت.

تُل‌گر Tol-e Gar
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۴۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه نورآباد به دوگنبدان. ۶ کیلومتر شمال غربی مصیری.

تل‌گرد Talgerd
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۵۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر جنوب قلندرآباد.

تل‌گرد Talgerd
← چرام، شهر، شهرستان کهگیلویه.

تل گرد Tal-e Gerd
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۵۲ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر جنوب خاوری بهرغان.

تلّ گردو Tall-e Gerdu
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۱۱ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری سیاهو.

تل‌گسر Talgasar
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۹۵ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر شمال مربچه.

تللو Talalu
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه.

جوانرود ۲۷۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زیمکان. ۱۲ کیلومتر شمال غربی قلقله.

تلمادرّه Talmā darreh
ده، مرکز دهستان پشتکوه، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۲۱ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. یک کیلومتری راه کیاسر به دامغان.

تلمبو Talambō
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۶۸ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی کابلی.

تلمبهٔ آقاجانی Tolombeh-ye Āqājāni
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۰۱ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی شاهماران.

تلمبهٔ تخت خواجه Tolombeh-ye Taxt-e Xājeh
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۶ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. سر راه شاهماران به سرخان. ۱۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری شاهماران.

تل محمّد Tal-e Mohammad ?
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۷۶ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب غربی بیده.

تُل مرادی Tol-e Morādi
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه شکردان.

تلّ میان Tall-e Miyān
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۶۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر شمال بلورد.

تلّو Tellō
ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۹۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال اشکنان.

تلوار Talvār
رودخانه، شهرستانهای قروه و بیجار، استان کردستان. طول ۱۴۲ کیلومتر. مسیر کلی، شمال خاوری.
از مهمترین ریزابه‌های سفیدرود است و از کوههای واقع در ۲۹ کیلومتری باختر جنوبی قروه سرچشمه می‌گیرد و از دهستانهای ئیلاق و خسروآباد و پیرتاج می‌گذرد و در ۵۰ کیلومتری باختر جنوبی قیدار (استان زنجان) به رودخانهٔ قزل اوزن می‌ریزد.

تلوار Talvār
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۰۲ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال خاوری دهگلان.

تلوار بلاغی Talvār bolāqi
ده، بخش مرکزی و شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۲۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

تلور Talur ?
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۴۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور آبدانان.

تلورد Telurd
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۶۴ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. جنگلی.

تلوک Talavok
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۵۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی.

تلو، گردنه Telō
گردنه‌ای به بلندی ۱۸۵۰ متر در شهرستان تجریش، استان تهران. سر راه تهران به لشگرک و لواسان. ۱۵ کیلومتر خاور تجریش.

تلوی بالا Telo-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان تهران، استان تهران. تهران ۷۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه حکیمیه تهران به لشگرک. تلوی پائین در ۱/۵ کیلومتری جنوب غربی آن جای دارد.

تلهابند Telhāband
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۳۲۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب غربی گوربند.

تله‌توت Talehtut
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه.

جوانرود ۲۷۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زیمکان. ۱۲ کیلومتر شمال غربی قلقله.

تله‌جرد Taleh jerd
ده، بخش اُشترینان،شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰متر. سرد، نیمه‌خشک. درهٔ خاوری کوه ملوک.

تله‌خشک Talehxošk
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۳۹ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۷ کیلومتر جنوب غربی خوسف.

تله‌زنج Taleh zanj
← تله‌زنگ، ده و ایستگاه راه‌آهن، شهرستان دزفول.

تله‌زنگ Taleh zang
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۳۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دز و کنار خط آهن اندیمشک به دورود.

تله‌گرد Talehgerd
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۲۶ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار اوزون‌درّه (ایجرود).

تلیاب Telyāb
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۹۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب جنوبی هفت‌چشمه و ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری هرسین.

تلیران Telirān
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۳۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کنار آلش‌رود.

تلیکران Talikarān
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۹۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۸ کیلومتر غرب جنوبی امیرکلا.

تُلیل Toleyl
← تولیل، ده، شهرستان دیّر، استان بوشهر.

تلیم‌خان Telimxān
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۲۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱ کیلومتر جنوب خاوری نیم‌ایستگاه راه‌آهن تلیم‌خان.

تمام ده Tamām deh
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۵۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. گرم، خشک.

تمای Tamāy
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۱۱۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

تُمبان Tombān
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۳ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر خاور طبل.

تُمبک Tombak
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۳۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندر کنگان به بندر طاهری.

تُمبک Tombak
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۴۷ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی تیاب.

تمبلان Tambalān
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۹۰ درجه، ۱۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال لاش.

تُمبو Tombu
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۳۰ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر جنوب خاوری چاه مبارک.

تمبوغه Tambuqeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۲۳۸ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه دربند. سر راه بوکان به شهری‌کند.

تمبی Tembi
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۲۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شور. ۷ کیلومتر شمال غربی گل‌گیر.

تمتن Tamtan
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۳۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۹ کیلومتر جنوب غربی روانسر.

تمچی Tamaci
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۷۱ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری فامنین.

تمد Tamad
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۶۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سردشت. ۸ کیلومتر شمال خاوری سردشت.

تمر Tamar
ده، دهستان کناربرزو، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۲۶ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سلماس به کنگچین.

تمرچین Tamarcin
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۲۱۹ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۱ کیلومتری مرز ایران و عراق.

تمرخانی Tamerxãni
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۶۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه قلقله به وانی‌سر. ۹ کیلومتر شمال غربی قلقله.

تمرگ Tamarg
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۹۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه هرسین به نورآباد. ۶/۵ کیلومتر خاور هرسین.

تمرو Tamru
ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۱۸ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. سر راه چاه عینی به بیرم. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی چاه عینی.

تمسک Tamesk
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۱۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه نظام‌آباد به مقری‌کلا.

تُمگس Tomges
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۸ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه قشم به باسعیدو. یک کیلومتر غرب جنوبی بندر دولاب.

تُملیه Tomeliyeh
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۳۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال خاوری فیروزآباد.

تمند Tamand
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۴۶ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر جنوب خاوری کلاته سلیمان.

تمندان Tamandãn
ده، مرکز دهستان تفتان جنوبی، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۳۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر خاور شمالی نوک‌آباد. کوهستان تفتان.

تمندر Tamandar
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. ۳۰ کیلومتر جنوب خاوری الیگودرز. ارتفاع ۳۵۲۰ متر.

تمنک Tamenak
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رود بشار. ۲ کیلومتر غرب پاتاوه.

تموته Tamuteh
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۳۶ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر خاور روستای میرده.

تموغه Tamuqeh
ده، مرکز دهستان تموغه، بخش مرکزی شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۲۵۴ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌میرده. سر راه سقز به بانه.

تمیدر Temidar
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۴ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرباز و سر راه ایرانشهر به چابهار. ۱۳ کیلومتر شمال غربی پارود.

تمی، دریاچه **Temi**
دریاچهٔ کوچکی به مساحت ۲/۷ کیلومترمربع در کوهستان زاگرس، شهرستان مسجدسلیمان، استان خوزستان. ۴۹ کیلومتر شمال خاوری لالی و ۵۳ کیلومتر خاور شمالی سردشت. دامنهٔ خاوری کوه کی‌نو. حداکثر درازای این دریاچه ۲/۵ کیلومتر و ارتفاع سطح آن ۲۱۵۰ متر است. به آن شط تمی هم می‌گویند.

تمیربگ **Tamir beg**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۱۱۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ایراب.

تمیسیان **Tamisiyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۲۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ دماوند. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری رودهن.

تمین **Temin ?**
ده، مرکز دهستان تمین، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۶۳ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۴۵ کیلومتر جنوب غربی میرجاوه. کوهستان تفتان.

تمینات **Taminät**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۸ کیلومتر خاور شمالی زیار.

تُنب **Tonb**
یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان ابوموسی، استان هرمزگان، به مرکزیت روستای تنب بزرگ.

تنبانو **Tonbānu**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۳۵ درجه، یک کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. حومهٔ جنوب غربی شهر میناب.

تنب بزرگ **Tonb-e bozorg**
ده، مرکز بخش تنب، شهرستان ابوموسی، استان هرمزگان. ابوموسی ۳۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل شمالی جزیرهٔ تنب بزرگ.

تُنب بزرگ **Tunb-e bozorg**
جزیره‌ای در خلیج فارس، شهرستان ابوموسی، استان هرمزگان، ۵۳ کیلومتر جنوب خاوری بندرلنگه. حداکثر درازای این جزیره از شمال خاوری تا جنوب غربی ۴ کیلومتر و مساحت آن ۱۰/۳ کیلومترمربع است. ارتفاع بلندترین نقطهٔ جزیرهٔ تنب بزرگ ۴۲ متر است.

تنبق **Tanbaq ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۲۵ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر غرب جبدرق.

تُنبک **Tonbak**
← تمبک، ده، شهرستان کنگان.

تُنب کوچک **Tunb-e kucak**
جزیرهٔ کوچکی در خلیج فارس، شهرستان ابوموسی، استان هرمزگان، ۴۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری بندرلنگه، مساحت جزیرهٔ تنب کوچک ۱/۵ کیلومترمربع و طویل‌ترین قطر آن ۱/۶ کیلومتر است. بلندترین نقطهٔ این جزیره ۲۰ متر ارتفاع دارد. به آن نبی تنب هم می‌گویند.

تنبی **Tenbi**
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۳۲ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۷ کیلومتر خاور جنوبی قلعه‌تل.

تنجک **Tanjak ?**
← سیاه‌تپّه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

تنجه **Tanjeh ?**
← سیاه‌تپّه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

تندران **Tanderān**
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۹۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه نجف‌آباد به داران.

تندوک **Tonduk**
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۶۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه میش. مرکز دهستان تکاب کوه میش.

تنقوره **Tanqureh?**
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۹۴ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی زاغه.

تنک **Tenak**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی مرک.

تنکابن **Tonekābon**

۱- شهرستانی در غرب استان مازندران، مشتمل بر بخشهای مرکزی و عباس‌آباد و مرکب از دهستانهای بلده، گلیجان، کلار، لنگارود و نشتارود و مرکزیت شهر تنکابن(شهسوار).

شهرستان تنکابن از شمال و شمال خاوری به دریای خزر، از خاور و جنوب خاوری به شهرستان نوشهر، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان قزوین و از غرب و شمال غربی به شهرستان رامسرمحدود است و شهرهای تنکابن، خرم‌آباد، عباس‌آباد، سلمانشهر و کلارآباد در آن واقعند. نواحی ساحلی این شهرستان را دشت ساحلی باریکی فراگرفته و قسمتهای مرکزی و جنوبی را عمدتاً کوههای البرز پوشانیده است که بلندترین آنها کوههای علم‌کوه (۴۶۵۰ متر)، سیاهلان (۴۱۷۵ متر)، اسب‌چر (۳۲۵۰ متر) و لشم‌کوه (۳۲۲۳ متر) هستند. از همین نواحی کوهستانی است که رودهای فراوانی مانند رودهای دوهزار، سه هزار، تیرم و ولمرود سرچشمه می‌گیرند و بسوی نوار ساحلی و دریای خزر روان می‌گردند.

آب و هوای باریکه ساحلی معتدل مایل به گرم است و اقلیم بخشهای کوهستانی معتدل مایل به سرد و سرد می‌باشد و جزء نواحی نیمه‌مرطوب بشمار می‌آید. آبهای گرم و حمام‌های معدنی دارد. محصولات عمدهٔ آن مرکبات و برنج و چای است.

۲- شهر، مرکز شهرستان تنکابن، استان مازندران. ۱۳۲ کیلومتر شمال غربی تهران و ۱۹۷/۵ کیلومتر غرب شمالی ساری. ارتفاع ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه چالوس به رامسر. موقعیت جغرافیائی ۰۰ ′۵۳ °۵۰ طول شرقی و ۰۰ ′۴۹ °۳۶ عرض شمالی.

تاریخچه - تنکابن در گذشته‌های دور قسمتی از سرزمین رویان قدیم را تشکیل می‌داده و رستمدار هم نامیده می‌شده و سابقهٔ حکمرانی بر آن به زمان اردشیر بابکان می‌رسد که معروفترین فرمانروایان آن آل باوند و قارونیان بوده‌اند، تا سال ۱۳۱۰ هجری خورشیدی خرم‌آباد نام داشت و از آن سال به بعد به شهسوار موسوم گردید و پس از انقلاب اسلامی به تنکابن تغییر نام یافت.

تنکمان **Tankamān**

ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۲۱۸ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه هشتگرد به کریم‌آباد. مرکز دهستان تنکمان.

تنگ **Tang**

دهکدهٔ ساحلی، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۷۶ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل دریای عمان.

تنگ‌آب **Tangāb**

ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۹۹ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه نورآباد به تل انجیر.

تنگ آهن **Tang-e Āhan**

ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۴۷ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه تنگ آهن. کنار رودخانهٔ گرماب.

تنگاب **Tangāb**

ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۸۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ تنگاب و کنار مرز ایران و عراق. سر راه قصر شیرین به سومار.

تنگاب **Tangāb**

ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۳۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درهٔ شمالی کوه تغار. ۹ کیلومتر غرب جنوبی حسین‌آباد. دشت روم.

تنگ ارجن **Tang-e Arjan**

← تنگ ارژن، ده، شهرستان بویراحمد.

تنگ ارژن **Tang-e Aržan**

ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۳ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شبلیز. ۸/۵ کیلومتر شمال مارگون.

تنگاله **Tangāleh**

ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان پورکان.

تنگ بانش، گردنه **Tang-e Bāneš**

گردنه‌ای به بلندی ۲۱۵۰ متر در شهرستان مرودشت، استان فارس. ۸/۵ کیلومتر جنوب غربی سد درودزن. این گردنه شهرستان مرودشت را از شهرستان شیراز جدا می‌کند.

تنگ برزه گله **Tang-e Barzeh galeh**

گردنه‌ای به بلندی ۲۰۵۰ متر در شهرستان تیران، استان اصفهان. سر راه تیران به سامان و شهرکرد. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی تیران.

تنگ پل **Tang-e Pol**

ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۸۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ آب شور. ۱۰ کیلومتر شمال نفت سفید.

تنگ ترمان Tang-e Termān

ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۲۸ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب واروی.

تنگ تکاب Tang-e Takāb

ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۴۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ رودخانهٔ مارون. ۸ کیلومتر شمال خاوری منصوریه.

تنگ‌تنور Tang-e Tanur

ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۹۰ درجه، ۷۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی پسکوه.

تنگ‌تور Tang-e Tur

ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۱۶ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب بانش.

تنگ‌تور، گردنه Tang-e Tur

گردنه‌ای به بلندی ۲۰۵۰ متر در شهرستان سپیدان، استان فارس. ۲۹ کیلومتر جنوب خاوری اردکان.

تنگ تیرکمان Tang-e Tirkamān

ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۲۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ خاوری کوه آقاجونی.

تنگ جعفر Tang-e Ja'far

← میدان جعفر، ده، شهرستان بندر ماهشهر.

تنگ چنار Tang-e Cenār

ده، مرکز دهستان تنگ چنار، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۲۰۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه مهریز به نیر. دامنهٔ جنوبی شیرکوه.

تنگ چوگ Tang-e Cug

ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۴۱ کیلومتر شمال غربی مصیری.

تنگ چوگان Tang-e Cōgān

ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۴۵ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شاهپور. داخل تنگ چوگان.

تنگ حنا Tang-e Hanā

ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۲۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه نی‌ریز به آباده طشک. حاشیهٔ خاوری دریاچهٔ بختگان.

تنگ خشک Tang-e Xošk

ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۲۰۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سمیرم. ۶ کیلومتر خاور چهارراه.

تنگ خشک Tang-e Xošk

← تنگ خوش، ده، شهرستان باغملک.

تنگ خوش Tang-e Xoš

ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۵۰ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه باغملک به رامهرمز. به آن تنگ خشک هم می‌گویند.

تنگ خوش Tang-e Xōš

ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۳۲۰ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری شترود.

تنگ دارا Tang-e Dārā

ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۴۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار مادیان‌رود.

تنگ‌دالان Tangdālān

ده، بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۱۴ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۳۴ کیلومتر خاور شمالی ده‌تل.

تنگ‌دوزان Tang duzān

ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۳۱۰ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه هشتاد. سرچشمهٔ رودخانهٔ تنگوله.

تنگ‌راه Tangrāh

ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۶۲ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود مادرسر، سر راه مینودشت به بجنورد. جنگلی.

تنگ رواق **Tang-e Ravāq**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۲۰ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار راه یاسوج به بروجن.

تنگ رواق **Tang-e Ravāq**
← میمند، گردنه، شهرستان لردگان.

تنگ روئین **Tang-e Ru'in**
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۳۲ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری قیر و کارزین.

تنگرود **Tangrud**
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۲۰۰ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه دوگنبدان به بندر گناوه و بندر دیلم.

تنگ روده **Tang-e Rudeh**
← تنگ روئین، ده، شهرستان فیروزآباد.

تنگ رودیان **Tang-e Rudiyān**
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۰۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود شش‌پیر.

تنگ ریس **Tang-e Ris**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۶۱ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ سیاه‌کوه. ۷ کیلومتر جنوب غربی طلایه.

تنگ زرد **Tang-e Zard**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۵۴ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب قلعه‌دختر.

تنگ‌سرحه **Tang-e Sarheh**
ده، بخش مرکزی، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۲۱ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تنگ سرحه. سر راه نیک‌شهر به بمپور و ایرانشهر. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی پیپ.

تنگ سرخ **Tang-e Sorx**
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۳۱۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دهانهٔ تنگ سرخ. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی کمهر.

تنگ سیاب **Tang-e Siyāb**
ده، بخش رومشگان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۴۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار آب سیاب. سر راه ملاوی به باغ‌خاله.

تنگ سیسون **Tang-e Sisun**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۴۸ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ رودخانهٔ آب‌زال. ۳۸ کیلومتر شمال حسینیهٔ بالا.

تنگ شیب **Tang-e Šib**
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر خاور جنوبی نودان.

تنگ قلعه **Tang qal'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۶ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه تنگ قلعه.

تنگ قوچان **Tang-e Qucān**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۹ درجه، ۱۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دهانهٔ تنگ قوچان. ۵۰/۵ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

تنگ کبود **Tang-e Kabud**
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۶۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۹ کیلومتر غرب شمالی گرّاب.

تنگ کله **Tang kaleh**
ده، بخش قیروکارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۴۵ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی قیروکارزین.

تنگ کور **Tang-e Kur**
ده، بخش ماهور ومیلاتی، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۵۱ درجه، ۷۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بندر گناوه به دوگنبدان. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی میشان.

تنگکی **Tangaki**
ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۸۱ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. یک کیلومتر شمال کمارج.

تنگ کیش **Tang-e Kiš**
ده، بخش قیروکارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۷۵ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب خاوری هنگام.

تنگ گاو **Tang-e Gāv**
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۲۹ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری فامور.

تنگ گراز **Tang-e Gorāz**
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۸۰ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک

تنگل **Tangal**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمال خاوری کوه شکرآب.

تنگلی **Tangeli ?**
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبد کاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۲۹۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. گرم، خشک. دشت. سر راه گرگان به اینچه‌برون.

تنگ‌لیری **Tang-e Leyri**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۷۷ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ گابریک. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری گابریک.

تنگ مان **Tang-e Mān**
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۲۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جم. سر راه بندر طاهری به ولایت.

تنگ محمّد صالح **Tang-e Mohammad sāleh**
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۵۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۷ کیلومتر شمال غربی مصیری.

تنگ مشکان **Tang-e Moškān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۳۱۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب جنوبی کمهر.

تنگمو **Tangmu**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

تنگ‌ناف **Tang-e Nāf**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۰۷ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه چران. کوهستان زاگرس.

تنگ نمک **Tang-e Namak**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۵۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

تنگوئیه **Tangu'iyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۶۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تنگو. ۱۷/۵ کیلومتر غرب جنوبی تکیهٔ چهارگنبد.

تُنگه **Tongeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۲۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. ساحل رودخانهٔ بهمنشیر. ۶ کیلومتر شمال خاوری خسروآباد.

تنگ هاشی، گردنه **Tang-e Hāši**
گردنه‌ای به بلندی ۲۰۵۰ متر در شهرستان شیراز، استان فارس. سر راه کوهنجان به جهرم. ۹ کیلومتر جنوب غربی کوهنجان.

تنگهٔ ترکمن **Tangeh-ye Torkaman**
ده، مرکز دهستان راز، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۲۶ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه راز به زرنه.

تنگهٔ خزر **Tangeh-ye Xazar**
← دروازهٔ خزر.

تنگه‌راز **Tangeh rāz**
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۲۸ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه راز به زرنه.

تنگه‌شوهان **Tangeh šōhān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۶۸ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه تنگه شوهان. ۷ کیلومتر خاور شمالی حسن‌آباد.

تنگ هفت **Tang-e Haft**
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۹ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دز و کنار خط آهن دورود به اندیمشک.

تنگهٔ کلرنس **Tangeh-ye Clarence**
← ترعهٔ خوران، آبراهه.

تنگهٔ هرمز **Tangeh-ye Hormoz**
تنگه‌ای میان دماغهٔ شمالی عمان (رأس مسندم) وساحل جنوبی ایران که دریای عمان را به خلیج فارس مرتبط می‌سازد. کمترین عرض این تنگه از رأس قبر هندی تا دهانهٔ رود گز (ایران) ۵۵ کیلومتر و عرض معمولی از بندرعبّاس تا رأس شارجه ۸۷ کیلومتر است وژرفای آب در این تنگه در شمال جزیرهٔ مسندم ۱۸۰ تا ۲۰۰ متر است. (ژرف‌ترین نقطهٔ تنگهٔ هرمز گودالی است به عمق ۲۲۳ متر در ۴/۵ کیلومتری شمال جزیرهٔ مسندم). جزیره‌های ایرانی قشم، هرمز، لارک و هنگام در این تنگه قرار دارند.

تنگ هی‌جان **Tang-e Heyjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال خاوری تولیان.

تنگی‌سر **Tangi sar**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۲۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه کلاوی. ۸/۵ کیلومتر غرب روستای گلین.

تنوربلند **Tanur boland**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۲۰ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۲۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال مازو.

تنورجه **Tanurjeh**
ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۸ کیلومتر جنوب خاور ریوش.

تنوردر **Tanurdar**
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۵۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

تنوره **Tanureh**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۱۸ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۲۱ کیلومتر شمال غربی کرند.

تنوره **Tanureh**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۱۱۵ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه دُربید. ۳۰ کیلومتر جنوب غربی خرانق.

توآباد **Tu ābād**
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۱۲ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ کلنجین. ۲۴ کیلومتر خاور آوج.

تواندشت بالا **Tavāndašt-e bālā**
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۳۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه آق‌داغ. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی هندودر. روستای تواندشت پائین در ۱/۵ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۸۵۰ متری قرار دارد.

توانه **Tavāneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۷۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب برزول.

توبره‌ریز **Tubrehriz**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۸ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال غربی کامیاران.

توبره‌ریز **Tubrehriz**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۹۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی رحیم‌آباد.

توبزآباد **Tobz ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۶۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵/۵ کیلومتر جنوب غربی پسوه.

توبزان Tubozān
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۰۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال قندعلی.

توبوتن Tubotn
ده، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۳۳ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. ۴ کیلومتر جنوب غربی نشتارود.

توپ‌آغاج Tōp āqāj
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۶۳ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قرنقوچای. دامنهٔ جنوب خاوری کوهستان سهند.

توپ‌آغاج Top āqāj
ده، مرکز دهستان سیلتان، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۴۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

توپچی Tupci
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۳۴۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی دارخوین.

توپچی Tupci
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۲۸۹ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی میشوداغ. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی طسوج.

توپ‌قره Tupqareh
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۷۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قیدار به ابهر.

توپکانلو Tupkānlu ?
ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۱۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

توپّوزآباد Tōppuz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۵۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱/۵ کیلومتر غرب شمالی بالانج.

توت Tut
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۵۷ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۳۲ کیلومتر شمال غربی خرانق. دامنهٔ غربی کوه لوخ‌نمک.

توت Tut
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۷۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب غربی سردشت. سر راه سردشت به دزفول.

توت Tut
ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۳۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی چشمهٔ زیارت.

توتان Tutān
ده، مرکز دهستان توتان و مهمدان، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۸ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۵ کیلومتر غرب شمالی بنت.

توتچی Tutci
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان. استان اصفهان. اصفهان ۸۸ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳۱ کیلومتر شمال خاوری ورزنه.

توتسک Tutesk
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۶ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تیغدر به دهک.

توت سیّد محمّد Tut-e Seyyed mohammad
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۴۵ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی صالح‌آباد.

توت‌شاهی Tut šāhi
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۲۶ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زیمکان. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری کرند.

توتک Tutak
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۹۵ درجه، ۱۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مروست به سوریان. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی مروست.

توتکابن **Tutkābon**
ده، مرکز دهستان رحمت‌آباد، بخش رحمت‌آباد و بلوکات، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۴۶ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. محل تلاقی سیاه‌رود و سفیدرود. ساحل راست سفیدرود. سر راه رودبار به درّه‌دشت. نیمه‌جنگلی.

توتکان **Tutekān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۹۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال خاوری بغم.

توتل **Tutal**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب روستای کرت‌خورد.

توتلی **Tutli ?**
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۲۸ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چاندیر. سر راه غلامان به یکه‌سعود.

توتماج **Totmāj**
ده، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۵۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوهستان کرکس.

توت‌نده **Tutnadeh**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی سی‌سخت.

توتنگ **Tutang**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۵۲ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه لردگان به بروجن و لردگان به سرخون و اردل. کنار رودخانهٔ خانمیرزا.

توتنگ **Tutang**
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۹ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ماشاری. دامنهٔ کوه هماک.

توتنگ شیریش **Tutang-e Širiš**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۱۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر جنوب خاوری سرنی.

توتو **Tutu**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۱ درجه، ۱۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. درّهٔ خاوری کوه دارستان. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی ترود.

توتو **Tutu**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی اسدآباد.

توتوندر **Tutundar**
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۷۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

توّج **Tavvaj**
یا توّز، شهر قدیم، اردشیر خره، فارس. کنار رودخانهٔ شاپور. در زمان خلافت عمر به دست اعراب فتح شد. شهر تجارتی مهمی بود و منسوجاتش شهرت داشت. در سدهٔ هشتم میلادی، به‌کلی ویران بود.

توجردی **Tujerdi**
ده، مرکز دهستان توجردی، بخش سرچهان، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۷ درجه، ۱۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳۰ کیلومتر خاور جنوبی کره‌ای.

توجک **Tujak**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۳ درجه، ۱۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵۴ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

توچال **Tōcāl**
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۰ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز. معدن زغال‌سنگ.

توچال **Tōcāl**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تجریش، استان تهران. ۲۰ کیلومتر شمال تهران. ارتفاع ۳۹۳۲ متر.

توچاه **Tucāh**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۱۹ درجه، ۱۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. سر راه بیارجمند به زمان‌آباد. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی زمان‌آباد.

توچاه **Tucāh**
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۶۰ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب خاوری محمودوند.

توچقاز **Tuceqāz**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۷۴ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به نهاوند.

توحیدآباد **Tōhid ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۳۴۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ خاوری کویر درانجیر.

توحیدلو **Tōhidlu**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۶ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی نوبران.

توخشکه **Tuxoškeh**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۰۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی چنار.

توداران **Tudārān**
ده، بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۰۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

تودار صمدی **Tudār-e Samadi**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۱۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه پیراسماعیل. ۷ کیلومتر غرب روستای دوویسه.

تودارملاّ **Tudār mollā**
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۰۲درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه پیراسماعیل.

تودبین **Tudabin**
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۵۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ تودبین. ۱۳ کیلومتر غرب ضیاءآباد.

تودر **Tudar**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵۸ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب فارغان.

تودشک **Tudešk**
ده، مرکز دهستان تودشک، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۳ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه کوهپایه به نائین. ۲۲ کیلومتر خاور کوهپایه.

تودشکچو **Tudeškecu**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۲ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۲ کیلومتر شمال تودشک. ۲۲ کیلومتر خاور شمالی کوهپایه.

تودک **Tudak**
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۰۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری نوک‌آباد.

توده‌زن **Tudehzan**
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۲۹۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب غربی اشترنیان.

توران **Turān**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۸۹ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی نیستانک.

توران **Tōrān**
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۳۶ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر خاور جنوبی هرنگ.

توران‌پشت **Turānpošt**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال غربی بنادکوک‌دیزه.

تورانشاه **Turānšāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۳۱۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گیلان.

تورانه **Tōrāneh**
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۹۷ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. ۱۹ کیلومتر غرب شمالی باخرز (شهرنو).

تورپ Torp
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۳۴ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری ایوند.

تورجک Turjak
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۴ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۲ کیلومتر خاور جنوبی لاش.

توردان Turdān
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر غرب جنوبی بمپور. کنار رودخانهٔ بمپور.

تورغینان Torqinān
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۲۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۷۵ متر. گرم، خشک. کنار راه طبس به جوخواه. ۳ کیلومتر خاور جنوبی جوخواه.

تورک Turak ?
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه هاری. ۷ کیلومتر غرب شمالی شوسف.

تورکنده Torkandeh
ده، بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۲۹۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه دولخان‌داغ.

تورگیر Turgir
یاطورگیر. ده، مرکز دهستان سنگ سفید، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۹۷ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴/۵ کیلومتر جنوب غربی استوه.

تورنه Tōraneh
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۹۷ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک، ۱۹ کیلومتر غرب شمالی باخرز (شهرنو).

توروسک Torosk
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۷۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه میش.

توروسک Turusak
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۵۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، کنار کال سالار، گردنهٔ خماری در ۴ کیلومتری شمال غربی این روستا جای دارد. دامنهٔ جنوبی کوه پی‌در.

توره Tureh
ده، مرکز دهستان پل دوآب، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۲۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اراک به ملایر. دامنهٔ کوه سخت‌صابر.

توره Tureh ?
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۵۱ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب الکن. درهٔ غربی کوه شناردرر (کوهستان زاگرس). نیمه‌جنگلی.

توره Tureh
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۹۳ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی بله‌سورپائین.

توره Tureh ?
ده، بخش شوط ، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۱۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شوط به مرگن. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری شوط .

توریان Toriyān
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۲۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

توریان Turiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۸ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال غربی رمکان.

توری‌ور Turivar
ده، مرکز دهستان ژاورود شرقی، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۳۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ جنوبی کوه کوچک خورمول. کنار چم‌هشلی.

توّز Tavvaz
← توج. شهر قدیم، فارس.

توزلو **Tōzlu**
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۸۲ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه داشبلاغ به کهلا.

توژال **Tužāl**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۰۸ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد. نیمه‌مرطوب. حدود ۲ کیلومتر مرز ایران و عراق. نیمه‌جنگلی.

توژاله **Tužāleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۱۶ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه سرخ.

توس **Tus**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۳۳۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. زادگاه و آرامگاه حیکم‌ابوالقاسم فردوسی.

توس **Tus**
← گریوه، جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

توساپشت **Tusāpošt**
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۸۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

توسانلوی برزند **Tusānlu-ye Barzand**
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۵۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال قاسم‌کندی.

توسرخ **Tusorx**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۲۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. معتدل مایل به گرم. نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر جنوب شباب.

توسکاتوک **Tuskātok**
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۰۶ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار راه ساحلی نوشهر به نور و محمودآباد.

توسک بالا **Tusk-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۰۶ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر خاور جوزان.

توسک پائین **Tusk-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۰۹ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر خاور جنوبی جوزان. روستای توسک بالا در ۵۰۰ متری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۹۵۰ متری قرار دارد.

توسکستان **Tuskestān**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۱۱۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۴۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود گرمابدشت. دامنهٔ شمالی کوههای البرز شرقی.

توسوران **Tusurān**
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۴۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌تیرشکه. سر راه مریوان به سقز.

توشملان **Tušmalān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۲۸۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه شمشیره. سر راه کنگاور به دهلق.

توف زرد **Tuf zard**
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۲۳۲ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال رودزرد.

توف سفید **Tōf sefid**
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۱۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۵ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. انتهای شمالی درّهٔ خوربه. درّهٔ غربی کوه خوربه. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری چلگرد. کوهستان زاگرس.

توف شیرین **Tuf širin**
ده، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۳۴ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر جنوب غربی هفتکل.

توف شیرین **Tufširin**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۵۸ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

توفک Tofak
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۸۳ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی بوئین. سر راه رودک به آراسنج.

توقدار Tuqdār
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۳۵۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. گرم، نیمه مرطوب. دشت ساحلی.

توقوز پائین Toqoz-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۵۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۰ متر. معتدل، خشک. روستای توقوز بالا در ۱/۵ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۱۰۰ متری قرار دارد.

توکاس Tokās
ده، بخش رحیم‌آباد، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۸۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی توکاسکوه. کوهستان البرز.

توکان‌آباد Tukān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۱۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر خاور لاهیجان.

توک‌توک‌آب Toktokāb
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۴۰ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار راه اندیمشک به خرم‌آباد. ۲ کیلومتر شمال حسینیه.

توکّل‌آباد Tavakkol ābād
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۴ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲۴ کیلومتر خاور مورچه‌خورت.

توکّل‌آباد Tavakkol ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۷۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ توکل‌آباد.

توکّل‌آباد Tavakkol ābād
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۸ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری ریگان.

توکّل‌آباد Tavakkol ābād
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۱۹ درجه، ۸۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب غربی سرجنگل.

توکّل‌آباد Tavakkol ābād
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۰۹ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری زیارت میرمقداد.

توکّل‌آباد Tavakkol ābād
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۸ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری انار.

توکّلان Tavakkolān
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۳۱ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گول‌بگ. ۳۵ کیلومتر غرب جنوبی دیواندره.

توکلک Tokalak
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۸۹ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب خاوری قوروق.

توکور Tukur ?
ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۳۴ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. مرکز دهستان تکمران.

توکهور Tukahur
ده، بخش مرکی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۹۰ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری جغین.

تولاّ Tavallā
ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، سر راه کاشمر به نیشابور. ۴/۵ کیلومتر شمال خاوری ریوش.

تولاب‌بره Tulāb bareh
ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۳۵۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ کوه کرم‌خانی. کوهستان البرز.

تولابی Tulābi
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه.

اسلام‌آباد ۱۳۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۷ کیلومتر جنوب خاوری حمیل.

تولگانه **Tolegāneh**
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۹۳ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه نیک‌شهر به قصرقند. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی قصرقند.

تولوت **Tolut**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۶۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر شمال خاوری روستای گنج‌افروز.

تولور **Tolur**
ده، بخش بندرگز، شهرستان کردکوی، استان مازندران. کردکوی ۲۴۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۳۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. حدود ۲ کیلومتر جنوب راه بهشهر به کردکوی.

تولون **Tulun**
ده، دهستان اجارود، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۰۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. نزدیک مرز ایران و جمهوری آذربایجان.

تولی **Tuli**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجدسلیمان، استان خوزستان. مسجدسلیمان ۴۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب سرحوض. کوهستان زاگرس.

تولیان **Tuliyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۶ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه دهدشت به قلعه‌دختر.

تولیل **Toleyl**
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۱۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی گلّه‌زنی.

تومانک **Tumānak**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۱۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب جنوبی بن.

تومبان **Tombān**
← تُمبان، ده، شهرستان قشم، استان هرمزگان.

تومبک **Tombak**
← تُمبک، ده، شهرستان کنگان، استان بوشهر.

تومبک **Tombak**
← تُمبک، ده، شهرستان میناب، استان هرمزگان.

تومگس **Tomges**
← تمگس، ده، شهرستان قشم، استان هرمزگان.

توم لاور **Tomlāvar**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۵۴ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندرلنگه به بندرعبّاس. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری کنگ.

توملک **Tōmalek**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۸۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب باریز.

تومن **Tomen**
ده، بخش رحیم‌آباد، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۶۸ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه پیلاتبار. کوهستان البرز.

تومون‌سفید **Tōmunsefid**
ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۲۶ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ تومون‌سفید. ۶/۵ کیلومتر شمال خاوری سندرک.

تومون مشهدی شاهو **Tōmun-e Mašhadi šāhu**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۷۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی جلاّبی.

تومیزان **Tōmizān**
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۴۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری قروه.

تون **Tun**
← فردوس، شهر، استان خراسان.

توندر **Tavandar**
ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۳۶ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۹ کیلومتر شمال غربی ریوش.

تونل کوهرنگ **Tunel-e Kuhrang**
تأسیسات آبرسانی و انتقال آب از رودخانهٔ آب کوهرنگ به زاینده‌رود. بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۹۸ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه کارکنان. ۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری چلگرد.

تونه **Tuneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۹۱ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر شمال غربی مشهدریزه.

تونبک **Tonbak**
← تُمبک، ده، شهرستان کنگان. استان بوشهر.

تووه **Toveh**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۴۱ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار خط آهن اندیمشک به دورود. ۵ کیلومتر غرب جنوبی ایستگاه تله‌زنگ.

توویدرّه **Tovidarreh**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۴۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. سر راه کلاردشت به عباس‌آباد.

توویر **Tovir**
ده، مرکز دهستان کوهستان، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۱۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. غرب راه چالوس به کرج. دامنهٔ خاوری توارکوه. کوهستان البرز.

توویری **Toveyri**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۰ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر خاور جنوبی رُستاق.

توه‌خشکه **Tuveh xoškeh**
ده، بخش رومشگان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۰۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه ملاوی به کوهدشت و اسلام‌آباد غرب.

توی **Tuy ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۲۸۱ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اسفراین به جاجرم. دامنهٔ جنوبی کوههای سالوک.

تویسرکان **Tuyserkān**
۱- شهرستانی در جنوب غربی استان همدان مرکب از بخشهای مرکزی و قلقل‌رود و مشتمل بر دهستانهای کرزان‌رود، خرم‌رود، حیقوق‌نَبی، سیّدشهاب، میان‌رود، کمال‌رود و قلقل‌رود و به مرکزیت شهر تویسرکان.
شهرستان تویسرکان از شمال غربی و شمال خاوری به شهرستانهای اسدآباد و همدان، از خاور و جنوب خاوری به شهرستان ملایر، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان نهاوند و از غرب به شهرستان کنگاور (استان کرمانشاه) محدود است. کوهستانی است و در دامنه‌های جنوبی و غربی کوهستان الوند جای دارد. خط الرأس‌های کوهستان الوند که ارتفاع آن حداکثر به ۳۵۸۰ متر می‌رسد. آن را از شهرستان همدان جدا می‌کند و رودخانه‌های خرم‌رود و قلقل‌رود و ریزابه‌های متعدد آنها که همگی از کوهستان الوند سرچشمه می‌گیرند، آن را مشروب می‌سازد. آب و هوای این شهرستان معتدل مایل به سرد تا سرد است و از نظر بارش جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان تویسرکان، استان همدان. ۲۸۸ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۲۸/۵ کیلومتر جنوب غربی همدان. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوهستان الوند. سر راه ملایر به جوکار و کنگاور. موقعیت جغرافیائی ۰۰″ ۲۷′ ۴۸° طول شرقی و ۴۵″ ۳۲′ ۳۴° عرض شمالی. نام این شهرستان از ترکیب نام دو قصبهٔ توی (محل شهر فعلی تویسرکان) و سرکان تشکیل یافته است.

تویه **Tuyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۳۳۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

تهر **Tehr**
کوه، کوهستان شیرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. ۳۵ کیلومتر جنوب غربی تفت. ارتفاع ۳۴۵۰ متر. یکی از قله‌های بلند شیرکوه.

تهرابندی **Tehrābandi**
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۸۰ درجه، ۳۴ کیلومتر .ارتفاع ۱۹۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

تهران **Tehrān**
۱- شهرستانی در مرکز شمالی استان تهران، مشتمل بر بخش مرکزی و بخش کن و مرکب از دهستانهای سیاهرود و سولقان و به مرکزیت شهر تهران. این شهرستان از شمال به شهرستان شمیرانات، از خاور به شهرستان دماوند، از جنوب خاوری به شهرستان ورامین، از جنوب به شهرستان ری، از جنوب غربی به شهرستان شهریار و از غرب و شمال غربی به شهرستان کرج محدود است. شهرستان تهران که در کوهپایه‌های البرز واقع است، دشتی است هموار که از شمال به جنوب از ارتفاع آن

کاسته می‌شود و کوههای کم‌اهمیتی که ارتفاع آنها از ۲۳۰۰ متر تجاوز نمی‌کند در خاور آن واقع است. بخش کن که در شمال غربی آن واقع است کوهستانی است که بوسیلهٔ رودخانهٔ سولقان مشروب می‌گردد. آب و هوای این شهرستان در تابستان گرم و خشک و در زمستان سرد و نیمه‌خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان تهران و پایتخت کشور ایران. ارتفاع آن در جنوب شهر (حدود ایستگاه راه‌آهن) حدود ۱۱۱۰ متر، در نواحی مرکزی ۱۲۰۰ متر و در نواحی شمالی ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز. موقعیت جغرافیائی (میدان امام‌خمینی – سپه) ۵۱° ۲۵′ ۳۰″ طول خاوری و ۳۵° ۴۳′ ۰۰″ عرض شمالی. متوسط دمای تهران ۱۷/۱ درجه سانتیگراد، میانگین بارندگی سالیانه ۲۳۲ میلی‌متر. تعداد روزهای یخبندان ۴۹ روز.
تاریخچه – تهران ظاهراً در سدهٔ سوم هجری قمری وجود داشته ولی شهرت چندانی نداشته و تحت‌الشعاع شهرت و آبادانی ری بوده است. هنگامی که شهر ری در سال ۶۱۷ هجری قمری (۵۹۸ هـ.خ) بدست مغول ویران گردید، نام آن بعنوان طهران ری به مرور در پاره‌ای مدارک و مآخذ دورهٔ مغول دیده می‌شود. غازان‌خان مغول در سال ۶۹۴ هجری قمری (۶۷۳هـ.خ) در مراجعت از فیروزکوه در تهران توقف کرد. کلاویخو، نخستین اروپائی است که در سال ۸۰۶ هجری قمری (۷۸۲ هـ.خ) از تهران دیدار کرد. در همین زمان است که ایالت ری تحت حکومت داماد تیمور (امیر سلیمانشاه) اداره می‌شد. در سدهٔ دهم هجری قمری آبادی تهران افزایش یافت و از مراکز رواج تشیع گردید. آبادی و رونق تهران ظاهراً در دورهٔ سلطنت شاه طهماسب اول صفوی (۹۳۰ تا ۹۸۴ هجری قمری برابر با ۹۰۲ تا ۹۵۴ هـ.خ) آغاز گردید. بدستور وی بازاری در تهران و باروئی به دور شهر بنا نهادند. شاه عباس اول صفوی هنگامی که در سال ۹۹۸ هجری قمری (۹۶۸ هـ.خ) عازم جنگ با عبدالمومن‌خان ازبک بود، در تهران بیمار شد و ازبک‌ها از موقعیت استفاده کردند و مشهد را تصرف نمودند. این حادثه موجب بیزاری شدید شاه صفوی از تهران گردید، مع‌الوصف فرمان داد تا کاخی بنام چهارباغ در تهران بنا نهند. در شب حملهٔ افاغنه، شاه سلطان حسین صفوی در تهران توقف کرد و سفیر عثمانی بنام درّی افندی را در همین شهر به حضور پذیرفت. پس از شکست اشرف افغان (۱۱۴۱ هجری قمری مطابق با ۱۱۰۶ هـ.خ) در مهماندوست دامغان، افغانها اعیان و بزرگان شهر را کشتند و رو به اصفهان نهادند. پس از رانده شدن و هزیمت اشرف افغان، شاه طهماسب دوم صفوی به تهران بازگشت. نادرشاه افشار در سال ۱۱۵۴ هجری قمری (۱۱۱۹هـ.خ) تهران را به فرزند ارشدش رضاقلی میرزا سپرد. پس از انقراض سلسلهٔ افشاریه، تهران جزء مناطق تحت نفوذ قاجار درآمد. کریمخان زند در سال ۱۱۷۲ هجری قمری (۱۱۳۶ هـ.خ) به تهران وارد شد و دستور داد تا دیوانخانه و حرمسرائی در تهران بسازند و بنای کوچکی جهت اقامت وی در گوشه‌ای از باغ گلستان بنا نهند که به خلوت کریمخانی موسوم گردید. آقا محمدخان قاجار در سال ۱۲۱۰ هجری قمری (۱۱۷۳ هـ.خ) رسماً در تهران تاجگذاری کرد و این شهر را به پایتختی ایران برگزید. بنای عمارت تخت مرمر و احداث دروازه دولت به فرمان وی صورت گرفت. فتحعلیشاه قاجار بناهای تازه و متعددی در تهران ایجاد نمود و مسجد شاه، مسجد سیدعزیزالله و مدرسهٔ مروی را از او بنا نهاد و علاوه بر آن باغهای قصر قاجار و نگارستان ولاله‌زار را ایجاد نمود. در دوران سلطنت محمدشاه قاجار محلهٔ عباس‌آباد و همچنین محلهٔ محمّدیه ساخته شد و تهران به مرور وسعت یافت. در دوران پنجاه سالهٔ سلطنت ناصرالدین شاه، تهران وسعت و تحول فراوان یافت و بر وسعت شهر افزوده شد. بازار امیر، بازار کفاشها، سرای امیر، مدرسهٔ دارالفنون، دروازه‌های پیرامون شهر مانند دروازه دولت، دروازه شمیران، دروازه خراسان، دروازه قزوین، و چندین دروازهٔ دیگر، از بناهای همان زمان است. رونق و وسعت واقعی شهر تهران از زمان رضاشاه پهلوی آغاز گردید و ساختمانها و تأسیسات فراوانی به شهر تهران افزوده شد و خیابانهای متعددی در آن احداث گردید. کاخهای سلطنتی، ایستگاه راه‌آهن، بانک ملی ایران، باشگاه افسران، دانشگاه تهران، ساختمانهای وزارت امور خارجه و پست و شهربانی و غیره یادگارهائ آن زمان است. توسعهٔ تهران پس از سالهای ۱۳۳۰ بطور چشمگیری آغاز شد و پس از انقلاب اسلامی به اوج خود رسید.
آثار تاریخی مهم تهران عبارتند از: بقعهٔ سید اسماعیل، بقعهٔ امامزاده یحیی متعلق به سدهٔ نهم هجری قمری، امامزاده زید و سید نصرالدین مربوط به سدهٔ دهم هجری قمری، موزهٔ کاخ گلستان، تخت مرمر، مسجد شاه (امام)، مسجد جمعه، دارالفنون، شمس‌العماره، قصر فیروزه و چند بنای دیگر از دوران قاجار.

تهران **Tahrān**
ده، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۹۱ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۸۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۵ کیلومتر خاور رویدر.

تهرزان **Tahrezān**
ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۹۳ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال غربی اشکنان.

تهرود **Tahrud**
← پشترود، رودخانه، شهرستانهای بم و جیرفت.

تهلو **Tahlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه گنو. ۶ کیلومتر شمال خاوری ایسین.

تهم **Taham**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۰

درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سارمساقلو. کوهستان البرز.

تهماسبقلی **Tahmāsebqoli**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۸۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌سنگ‌سیاه. سر راه قروه به دهگلان. ۸ کیلومتر خاور جنوبی دهگلان.

تهمورث **Tahmures**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۷۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، درّهٔ خاوری کوه سیاه.

تهموسارد **Tahmusārd**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۰ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب خاوری اژیه.

تهنه **Tahneh**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۸۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۴ کیلومتر غرب فیروزکوه.

تهنهٔ پائین **Tahneh-ye pā'in**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۶۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر خاور جنوبی هلشی. روستای تهنهٔ بالا در ۱/۵ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متری قرار دارد.

تهون آباد **Tahun ābād**
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۸۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر غرب قهاوند.

تیاب **Tiyāb**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۱ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی مارگز.

تیاب **Tiyāb**
← تیغ‌آب، ده، شهرستان نیک‌شهر.

تیاب **Tiyāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۵۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری بستانو.

تیاب **Tiyāb**
دهستان، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان، به مرکزیت روستای تیاب.

تیاب **Tiyāb**
ده، مرکز دهستان تیاب، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۶۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۶ کیلومتر غرب نخل ابراهیم.

تیانه **Tiyāneh**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۹۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه کرگان. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی کامیاران.

تیتک **Titak**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۶۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه ابورستان. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

تیتو **Titu**
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۴۰ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال کوهبنان.

تیتوئیه **Titu'iyeh**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب غربی بهاباد.

تی‌توجلال **Titu jalāl**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۵۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه زرند به کوهبنان. ۵ کیلومتر جنوب غربی دشتخاک.

تیجت **Tijet**
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۴ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال غربی ابرکوه.

تیجگ **Tijg**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۷۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۲۰ کیلومتر شمال غربی خوسف.

تیجنگ **Tijeng**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۴۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه حرجند به شهداد. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی حرجند.

تیجینک **Tijinak**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۶۶ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

تیدجان **Tidjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خوانسار و سر راه خوانسار به گلپایگان.

تیدر **Tidar**
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۶۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه ژان. ۷ کیلومتر خاور جنوبی ژان.

تیدر **Tidar**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۵۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ده محمّدشاه. سر راه کرمان ده قاضی. کوهستان پلوار.

تیر **Tir**
← تک. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

تیرآباد **Tir ābād**
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۵۴ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور تمین. کوهستان تفتان.

تیران **Tirān**
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۷۶ درجه ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ شیرکلارود. کوهستان البرز.

تیران **Tirān**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۶۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه تمندر. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری شاپورآباد.

تیران **Tirān**
شهر، مرکز بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۹۰ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه نجف‌آباد به داران و نجف‌آباد به شهرکرد.

تیران **Tirān**
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۳۵ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی راور.

تیرانچی **Tirānci**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمینی‌شهر، استان اصفهان. خمینی‌شهر ۱۸۸ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به نجف‌آباد. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی درچه‌پیاز.

تیراندازان **Tirandāzān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۸ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه پررو. ۶ کیلومتر جنوب خاوری کنشت.

تیراندازه **Tirandāzeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۸ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه پررو. ۶ کیلومتر جنوب خاوری کنشت.

تیرزین **Tirzin**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۴۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر جنوب ده لؤلؤ. کوهستان پلوار.

تیرکان **Tirkān**
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۲۸ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه گلباف به بم. ۴ کیلومتر جنوب خاوری گلباف.

تیرکلا **Tir kolā**
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۲ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۹ کیلومتر جنوب خاوری جویبار.

تیرگان **Tirgān ?**
ده، بخش لطف‌آباد، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۱۵۰

درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

تیرگران **Tirgarān**
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۵۷ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

تیروده **Tirudeh**
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۴ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه تیروده. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی جناح.

تیرور **Tirur**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۳۲۹ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب شمالی گوربند.

تیروستاق **Tirostāq**
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۶۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه تتروستاق. کوهستان البرز.

تیرون **Tirun**
← تیران، ده، شهرستان الیگودرز.

تیره **Tireh**
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰۳ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، خشک. سرچشمهٔ رود تیره. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان. ۳۳ کیلومتر غرب شمالی رازقان.

تیریج **Tirij**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۱۵ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کوهستان بشاگرد.

تیز **Tiz**
آبادی قدیم، کنار ساحل مکران ایران که خرابه‌های آن به فاصلهٔ ۸ کیلومتری شمال چا بهار در درهٔ عمیقی قرار دارد.

تیزاب **Tizāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۴۰ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، خشک. یک کیلومتر جنوب روستای خرگرد. سر راه خواف به سنگان و تایباد.

تیزاب **Tizāb**
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۲۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ غربی بزکن کوه.

تیزاب **Tizāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۵۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال نصروان.

تیزباد، گردنه **Tizbād**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۳۰۰ متر در شهرستان نیشابور، استان خراسان. سر راه نیشابور به مشهد. به آن گردنهٔ دیزباد هم می‌گویند.

تیزج **Tizaj**
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۱۸ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱/۵ کیلومتر شمال غربی فین.

تیزخاراب **Tiz xārāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۳۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

تیزک **Tizak**
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۶ درجه، ۱۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی ابرکوه.

تیژتیژ **Tižtiž**
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۰۷ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سنندج به قلعه شیخان و مریوان. ۵ کیلومتر شمال خاوری شویشه.

تیس **Tis**
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۵۳ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ساحل خاوری خلیج چابهار. سر راه چابهار به نیک‌شهر و کنارک.

تیسفون **Tisfun**
شهر باستانی و اقامتگاه زمستانی شاهان اشکانی و ساسانی در عراق، بر ساحل چپ رود دجله، حدود ۳۲ کیلومتری جنوب خاوری بغداد، یکی از هفت شهر مداین، روبروی شهر سلوکیه. در ۱۲۹ پیش از میلاد به دست اشکانیان ساخته شد و با روی کار آمدن ساسانیان بر وسعت و شکوه آن افزوده گردید. در

جنگ مداین (سال ۱۴ هجری قمری) به دست اعراب مسلمان فتح شد و خزاین گرانبهای آن به تاراج رفت و به مرور رو به انحطاط و ویرانی نهاد تا جائی که در زمان یاقوت حموی (۵۷۵ - ۶۲۶ هجری قمری) برابر (۵۵۸ تا ۶۰۷ خورشیدی) به کلی خالی از سکنه بود. یونانیها به آن کتسیفون می‌گفتند.

تیسکوفان **Tiskufān**
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۸۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی کمبل سلیمان.

تیغ آب **Tiq āb**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۵۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سده به سرایان.

تیغ آب **Tiqāb**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۲ درجه، ۱۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۵ متر. گرم، خشک. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری درح.

تیغ آب **Tiqāb**
یا تیاب، ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۰۳ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری گتیج.

تیغاب **Tiqāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۷۴ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه روستای گرماب به کلاتهٔ کریزان. دامنهٔ جنوبی کوه شکستهٔ کالورگ.

تیغدر **Tiqdar**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۳۰ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه سده به سرایان.

تیغدر **Tiqdar**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۰ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دهک به سهل‌آباد. ۴۳ کیلومتر شمال غربی شوسف.

تیغدر **Tiqdar**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۱۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۱۱ کیلومتر خاور ملک‌آباد.

تیغ نوآب **Tiq-e Nōāb**
← تیغ آب، ده، شهرستان بیرجند.

تیفکان **Tifkān**
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۱۳ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۶۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور سیاهو.

تیکان تپه **Tikān tappeh**
← تکاب، شهرستان، استان آذربایجان غربی.

تیکمه **Tikmeh**
ده، دهستان چایپاسار شمالی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه خشک. کوهستانی. سر راه اتومبیل‌رو بازرگان به بورالان.

تیکمه‌داش **Tikmehdāš**
۱- بخشی در شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. مرکب از دهستانهای عباس غربی، عباس شرقی، اوجان شرقی و سهندآباد. بخشی است نیمه‌کوهستانی که رودخانه‌های شهرچای و سیاه‌چمن‌چای آن را مشروب می‌سازند و راه اتومبیل‌رو بستان‌آباد به میانه از آن می‌گذرد.
۲- ده، مرکز بخش تیکمه‌داش و مرکز دهستان عباس غربی، شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۱۴۸ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه مرغالی. دوشنبه‌بازار دارد.

تیکمه‌داش **Tikmehdāš**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۳۳ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

تیکن **Tiken**
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۱۱۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۵ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه گلپایگان به دهق. کنار رودخانهٔ خشک.

تیل **Til**
ده، دهستان شرفخانه، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۸۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه.

تیل **Til**
ده، بخش شاهرود، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۶۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

تیل‌آباد **Til ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۱۶۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تیل‌آباد. سر راه گنبدکاووس به شاهرود.

تیل‌رودسر **Tilrudsar**

ده، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۱۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار تیله‌رود. جنگلی.

تیلکو **Tileku**

ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۹۱ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک، ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی خسروآباد

تیلکوه **Tilkuh**

ده، مرکز دهستان تیلکوه، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقز ۱۰۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سقز به دیواندرّه. به آن ایرانشاه هم می‌گویند.

تیله کوه **Tilehkuh**

ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۱۷ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شاهینی. ۲/۵ کیلومتر جنوب گازرخانی.

تیله کوه **Tilehkuh**

ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۱۵۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ خیرآباد. سر راه بهبهان به سردشت و بندر دیلم.

تیله کوه بالا **Tilehkuh-e bālā**

ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۳۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۲۵ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر غرب شمالی تپه‌رش. روستای تیله‌کوه پائین در ۵۰۰ متری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۵۰۵ متری و در ۲ کیلومتری مرز ایران و عراق جای دارد.

تیما **Timā**

ده، بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۹۸ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود چنگوله. ۳۷ کیلومتر جنوب خاوری قلعه‌دره.

تیمنک بالا **Teymanek-e bālā**

ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۵۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک، سر راه تربت جام به موسی‌آباد، تیمنک پائین یا جهان‌آباد در ۳ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۱۵۰ متری قرار دارد.

تیمورآباد **Teymur ābād**

ده، مرکز دهستان تیمورآباد، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۲۸ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه زابل به ده ونا و کوه خواجه. ۱۱ کیلومتر شمال غربی محمّدآباد.

تیمورآباد **Teymur ābād**

ده، بخش شوط ، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۱۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب شوط

تیمور بگلو **Teymur baglu**

ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۸۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری عاشقلو.

تیمورتاش **Teymurtāš**

ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۷۷ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

تیمورسوری **Teymur suri**

ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۳۷ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری فیروزآباد.

تیمورلو **Teymurlu**

ده، مرکز دهستان تیمورلو، بخش آذرشهر، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۲۶ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. حدود ۴۰۰ متر شرق راه‌آهن تبریز به مراغه.

تیمورلو **Teymurlu**

ده، دهستان جزیره، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۵۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ساحل دریاچهٔ ارومیه.

تینا **Tinā**

ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نزدیک سرچشمهٔ رود تینا. کوهستان زاگرس.

تینجان Tinjān
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۳ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال کوهپایه. کوهستان مارشنان.

تینموی بالا Tinamu-ye bālā
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۴۹ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوب غربی کوه دالاخانی. روستای تینموی پائین در فاصلهٔ نزدیکی در جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۸۰۵ متری قرار دارد.

تینوج Tinuj
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۵۹ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ دستجرد. ۳ کیلومتر خاور دستجرد.

تینوس Tinus
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۴۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری ده لؤلؤ، کوهستان پلوار.

تیون Tayun
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۷۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی اشترانکوه. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی ازنا.

ثانی آباد Sāni ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۳۰۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه لاانجیر (کوهستان شیرکوه).

ثریّا Sorayyā
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۴ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

ثلث Sols
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۳۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۱۱ کیلومتر غرب هشتچه.

ثمردشت Samar dašt
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۹۶ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی خنداب.

ثمرین Samarin
ده، مرکز دهستان غربی، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۰۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سبلان.

ثنا Senā
← سنا، ده، شهرستان دشتستان.

ثوامر Savāmer
ده، مرکز دهستان شلاهی، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۴۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه آبادان به اروندکنار.

جائینک Jā'inak
ده، بخش ساحلی، شهرستان تنگستان. استان بوشهر. اهرم ۲۴۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه مُند. ۶ کیلومتر شمال دلوار.

جابان Jābān
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۱۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه رودهن به فیروزکوه. دامنهٔ جنوبی کوه زرّین‌کوه. کوهستان البرز.

جابر همدان Jāber hamdān
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۱۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکرخه. ۶ کیلومتر جنوب خاوری بستان.

جابری Jāberi
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان صفر درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۳/۵ کیلومتر خاور شمالی دارخوین.

جابوز Jābuz
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۶۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی بردسکن.

جاتیال Jātiāl
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۳۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب سعدآباد.

جاجان Jājān
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود

۱۷۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری کوه انجیره.

جاجان بالا Jājān-e bālā
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۷۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. روستای جاجان پائین در ۱ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۴۷۵ متری قرار دارد.

جاجرم Jājarm
۱- بخشی در شهرستان بجنورد مشتمل بر دهستانهای میاندشت، چهارده سنخواست، جلگهٔ شوقان و گلستان و به مرکزیت شهر جاجرم.
۲- شهر، مرکز بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۳۵ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه بجنورد به میامی و رباط قره بیل به داورزن.
شهر جاجرم را ارغیان نیز می‌گویند که نام روستائی آن است. شهری است قدیمی که مقدسی و یاقوت حموی و حمدالله مستوفی آن را دیده‌اند و به مسجد و باروی آن اشاره کرده‌اند.

جاجرود Jājrud
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۷۵ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ جاجرود. سر راه تهران به رودهن. ۶ کیلومتر جنوب سدّ لتیان.

جاجرود Jājrud
رودخانه، شهرستانهای تهران، ورامین و قم، استان تهران. طول ۱۴۰ کیلومتر.
از تلاقی رودخانه‌های گرمابدر و زایگان، ۳۴ کیلومتری شمال خاوری تهران تشکیل می‌شود. نخست بسوی جنوب باختری و سپس بسوی جنوب روان می‌گردد. در شهرک فشم با رودخانهٔ شمشک مخلوط می‌شود و سپس با رودخانه‌های آهار و امامه درهم می‌آمیزد. پس از عبور از لشگرک به دهستان لواسان کوچک وارد می‌گردد و از سد لتیان می‌گذرد و ضمن عبور از روستای جاجرود به دهستان سیاهرود وارد می‌شود. در روستای یوردشاه با رودخانهٔ دماوند مخلوط می‌گردد و با ورود به دهستان بهنام پازوکی، از کنار پارچین می‌گذرد و به دشت ورامین وارد می‌شود و به شاخه‌های فراوان تقسیم می‌گردد و شاخه‌ای از آن که با رودخانهٔ کرج مخلوط گردیده است به دهستان قمرود وارد می‌شود و در ۸۹ کیلومتری خاور شمالی قم به دریای نمک قم می‌ریزد.

جاجرود، گردنه Jājrud
گردنه‌ای به بلندی ۱۷۵۰ متر در شهرستان شمیرانات (تجریش)، استان تهران. سر راه تهران به دماوند و آمل.

جارچاهی Jār cāhi
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۱۶ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۵ کیلومتر جنوب زهکلوت.

جارچی Jārci
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۴۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

جارزن Jārzan
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۹۱ درجه، ۶۳ کیلومتر، ارتفاع حدود ۱۵۷۵ متر، معتدل، خشک. دشت. ۱۲/۵ کیلومتر شمال غربی هرند و ۱۲ کیلومتر جنوب غربی کوهپایه.

جارو Jāru
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۱۱ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ بازوفت. درّهٔ خاوری کوه آته.

جارو Jāru
ده، مرکز دهستان هفتکل، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۵۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار راه هفتکل به مسجد سلیمان.

جارور Jārur ?
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۱۹ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه.

جارهی Jārehi
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۱ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب کرین.

جاریحان بالا Jāreyhān-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۳۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ارومیه به نقده. کنار باراندوزچای.

جاسک Jāsk
← بندرجاسک، شهر و شهرستان، استان هرمزگان.

جاسک کهنه Jāsk-e Kohneh
ده، مرکز دهستان جاسک، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک،

استان هرمزگان. بندرجاسک ۳ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندرجاسک به میناب.

جاشَک Jāšak
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۲۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک، تپه‌ماهور. سر راه خورموج به کنگان. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری بردخون.

جاغرق Jāqarq
ده، بخش طرقبه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۷۵ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه سیاه‌منصور، رشته‌کوههای بینالود.

جاف Jāf
قبیله‌ای بزرگ و معروف از کردهای جنوب کردستان عراق و ناحیهٔ سنندج از کردستان ایران. قبیلهٔ جاف در اوایل سدهٔ یازدهم هجری قمری در جوانرود متمرکز بود، در سدهٔ دوازدهم قسمت اعظم قبیلهٔ مزبور به خاک عثمانی مهاجرت کردند و در ناحیهٔ مرزی ایران و عثمانی سکنی گزیدند.

جاف Jāf
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۶۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری کوه چاله‌سیاه.

جاکی Jāki
از ایلات کهگیلویه، مرکب از دو طایفهٔ بزرگ لیروای و چهاربنیچه که هریک به تیره‌های چندی تقسیم می‌شوند. بویراحمدی از این ایل است.

جالق Jālq
۱- یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان، مشتمل بر دهستانهای جالق، ناهوک و کله‌گان و به مرکزیت روستای جالق.
۲- ده، مرکز دهستان و بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۵۵ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ جالق. سر راه دهک به میرجاوه ۱۴ کیلومتری مرز ایران و پاکستان.

جام Jām
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۶۲ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰ متر. معتدل، خشک. سر راه فیض‌آباد به دوزهیر.

جام‌خانه Jām xāneh
ده، بخش میاندورود، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۷۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه.

جامرغ Jāmarq ?
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۲۱ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه فنّوج به مسکوتان. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی مسکوتان.

جام‌رود Jām rud
رودخانهٔ فصلی، شهرستان تربت جام، استان خراسان. طول ۱۲۵ کیلومتر.
از تلاقی کال سرخ و کال نهسک در ۶۷ کیلومتری شمال باختری تربت جام تشکیل می‌شود و بسوی خاور جنوبی روان می‌گردد. از شمال شهر تربت جام می‌گذرد و به هری‌رود می‌ریزد.

جامشلو Jāmešlu
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۹۹ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی کهارد.

جامع بزرگ Jāme'-e bozorg
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۷۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب جنوبی کشکسرای. کنار راه مرند به خوی و ماکو.

جامُغان Jāmoqān
ده، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۱۶ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب غربی حیدرآباد.

جامه بزرگی Jāmeh bozorgi
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۲۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار راه کازرون به نورآباد. یک کیلومتر جنوب خاوری دریس.

جامه‌شوران Jāmeh šurān
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۴۸ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه نوربسر.

جامه‌شوران Jāmehšurān
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۲۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب شمالی انگز.

جامه‌شوران Jāmehšurān
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۵۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر خاور جنوبی ماهیدشت.

جامیشان Jāmišān
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۳۶ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ جامیشان. درّهٔ غربی کوه دولت‌آباد. در دو محل به نام جامیشان بالا و جامیشان پائین.

جان‌آباد Jān ābād
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدن ۱۶۹ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۳۴ کیلومتر غرب شمالی لادیز. سر راه لادیز به بائیان. کنار رودخانهٔ سعدآباد.

جان‌آباد Jān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳۹ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک دشت. ۵ کیلومتر غرب اسماعیل‌آباد.

جانبا Jānebā
← جهان‌آباد، ده، شهرستان اردستان.

جان جان بزرگ Jānjān-e bozorg
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۳۱۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه اسلام‌آباد غرب به سرابله و لومار. روستای جان‌جان‌کوچک در یک کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۳۲۵ متری قرار دارد.

جان‌خانی Jānxāni
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۹۹ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قلات. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی لنده

جان‌داران Jāndārān
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۰۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آب جان‌داران. دامنهٔ خاوری کوه کانی‌رش.

جانستون Jānestun
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تهران. ۴۰ کیلومتر شمال خاوری تهران. ارتفاع حدود ۴۰۰۰ متر. سرچشمهٔ رود لالون.

جانقور Jānqur
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۴۰ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب شمالی بخشایش

جانکی Jānaki
نام عشایری که در ناحیهٔ جنوب غربی قسمت مرکزی ایران، در دامنهٔ غربی کوههای منگشت، بین خاک بهمئی، بختیاری، مکوند و رامهرمز زندگی می‌کنند. جانکی‌ها احتمالاً کردنژادانی هستند که در حدود اوایل سدهٔ هفتم هجری قمری از شام به سرزمین لر بزرگ آمده‌اند. ایل جانکی دارای ۸ طایفه است که ابوالعباسی و جانکی از آن جمله‌اند.

جان میرزا Jān mirzā
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۳۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه هنگام.

جان‌نسا Jānnesā
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۶۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خانمیرزا. سر راه لردگان به بروجن. جنگلی.

جانی‌آباد Jāni ābād
ده، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۹۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳/۵ کیلومتر شمال خاوری فراشبند

جاورسیان Jāvarsiyān
ده، مرکز دهستان جاورسیان، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۹۹ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه خنداب به خانقاه و مانیزان. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری خنداب.

جاویدی Jāvidi
← طوایف ممسنی.

جاه‌یِد Jāhyad
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۸۷ درجه، ۱۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴۳ کیلومتر شمال غربی گلمورتی.

جایدشت Jāydašt
ده، مرکز دهستان جایدشت، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۲۰ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع

حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه فیروزآباد به قیر.

جایزان **Jāyzān**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۵۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه بهبهان به رامهرمز. ۲۰ کیلومتر شمال آغاجاری.

جایزان کهنه **Jāyzān-e Kohneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۵۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک دشت. کنار رودخانهٔ مارون. ۴ کیلومتر شمال غربی جایزان.

جبّارآباد پائین **Jabbār ābād-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای جبارآباد بالا در ۲ کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع ۱۸۰۰ متری قرار دارد.

جبّاران **Jabbārān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۱۹ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. حدود یک کیلومتر غرب راه سردشت به مهاباد. جنگلی.

جبّارکندی **Jabbār kandi**
ده، دهستان ارشق، شهرستان مشکین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۵۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

جبّارکندی **Jabbār kandi**
ده، بخش ارشق، شهرستان مشکین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی مرادلو.

جبّارلو **Jabbārlu**
ده، بخش ارشق، شهرستان مشکین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب رضی

جبّاره **Jabbāreh**
شعبه‌ای از ایل عرب از ایلات خمسهٔ فارس که در دامنهٔ کوهستانهای شهرستان داراب و اطراف ایزدخواست، فسا، جویم و ارسنجان زندگی می‌کنند و ییلاقشان در حوالی ده‌بید، بواتات و کربال است

جبال **Jebāl**
یا بلادالجبل و یا قوهستان. در اصطلاح جغرافیانویسان قدیم اسلامی، عنوان ناحیه‌ای کوهستانی در ایران که بعد بعنوان عراق و عراق عجم مشهور شده است و در واقع تمام شهرهای واقع در ایالت قدیم ماد را در بر داشته است. نام عراق عجم را ایرانی‌ها ظاهراً در دورهٔ سلجوقیان به این ناحیه داده‌اند. عنوان جبال پس از حملهٔ مغول متروک گردید. بعضی‌ها ولایات کوهستانی خراسان و همچنین طبرستان را نیز جزء جبال دانسته‌اند.

جبال بارز **Jabālbārez**
کوهستانی به درازای ۱۵۶ کیلومتر و عرض بین ۱۰ تا ۴۰ کیلومتر در شهرستان جیرفت، استان کرمان. بلندترین قلّهٔ آن بنام علم‌شاه که در ۵۲ کیلومتری شرق جنوبی جیرفت واقع است، ۳۷۴۱ متر ارتفاع دارد. این رشته از شمال غربی به سوی جنوب شرقی کشیده شده و شهرستانهای جیرفت و بم را از هم جدا می‌کند. آبشار وورد که حدود ۳۰۰ متر ارتفاع دارد، در دامنهٔ جنوبی قلّهٔ علم‌شاه واقع است.

جبدرق **Jabdaraq**
ده، دهستان مشگین غربی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۳۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

جُبدل **Jobdol ?**
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۸۲ درجه، ۱۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر خاور گلمورتی. سر راه دلگان و گلمورتی به ایرانشهر.

جبرائیل **Jebrā'il**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۲۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

جبرئیلان **Jabre'ilān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار چم‌شور. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری حسین‌آباد.

جبری **Jabri**
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۹۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه مُند. ۲۵ کیلومتر شمال غربی کاکی.

جبری **Jabri**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۱ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بندرلنگه به گاوبندی. ۳۲ کیلومتر غرب شمالی بندر چارک.

جبریل‌آباد Jebril ābād
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۹۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه اشنویه به نقده. ۷ کیلومتر خاور اشنویه.

جبرین Jabrin
جزیره‌ای در خلیج فارس، شهرستان دیّر، استان بوشهر، ۴۷ کیلومتر غرب بندر دیّر. درازای جزیرهٔ مزبور از شمال غربی تا جنوب شرقی ۹/۵ کیلومتر و پهنای متوسط آن حدود یک کیلومتر است و مساحت آن به ۷/۲ کیلومترمربع بالغ می‌گردد. این جزیره ارتفاع چندانی ندارد و اغلب نقاط آن هنگام مدّ به زیر آب فرو می‌رود.

جبل نارویه Jabal nāruyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۳۳ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری جایدشت. سر راه فیروزآباد به قیر.

جتوت Jatut
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۳۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه برازجان به سعدآباد. ۴ کیلومتر جنوب خاوری سعدآباد.

جتوط Jatut
← جتوت، ده، شهرستان دشتستان.

جداقیه Jedāqayeh
ده، بخش خرّمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۳۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای سندان‌داغی. کوهستان البرز.

جداقیه Jodā qayeh
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۰ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آیدوغموش. درّهٔ شمال غربی کوه قره‌داغ.

جدول ترکی Jadval torki
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۴۷ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب جنوبی بالاده.

جدول‌نو Jadvalnō
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۳۳۷ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال غربی کاکان.

جدول‌نو Jadvalnō
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۰۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب خاوری بیژن‌آباد.

جدید Jadid
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۱۰۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور آبشار.

جرا Jerā
ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۲۳ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه کمرزرد. ۸ کیلومتر جنوب فرسفج.

جرّاحیه Jarrāhiyeh
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۵۴ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار هور هویزه. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی هویزه.

جرباذقان Jarbāzaqān
← گلپایگان، شهر، مرکز شهرستان گلپایگان.

جربت Jorbat ?
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۳۰ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. گرم، خشک. دشت.

جربند Jerband
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۳۲ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. نیمه‌جنگلی.

جرجافک Jarjāfk
ده، مرکز دهستان جرجافک، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۳۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سرتخت.

جرجان Jorjān
← گرگان، شهر، استان مازندران.

جُرجان Jorjān
صورت عربی شده گرگان، نام باستانی آن هورکانیا یا هیرکانی و هیرکانیا، ناحیه و ولایت قدیم ایران در گوشهٔ جنوب شرقی دریای خزر، مطابق با ولایت استرآباد. در دورهٔ هخامنشیان جزء

ایالت پارت بود. در دورهٔ اشکانیان ایالتی مجزا بود. از ۵۸ بعد از میلاد تا نیمهٔ دوم سدهٔ دوم بعد از میلاد سلطان نشین مستقلی بود. در زمان ساسانیان از نظر جلوگیری از مهاجمان شمالی، اهمیت فراوان داشت و در جنگهای ساسانیان و هفتالیان مرکز اردوکشی ایران بود. پس از ظهور اسلام خراجگزار اعراب شد. یزیدابن مهلب در سال ۹۸ هجری قمری (۹۵ خورشیدی) گرگان را فتح کرد و شهر جرجان یا گرگان را در کنار رودخانهٔ گرگان بنا نهاد. آل زیار در آنجا سلطنتی برپا کردند که از اوایل سدهٔ چهارم هجری تا اواسط سدهٔ پنجم هجری دوام یافت. بنای مقبرهٔ قابوس وشمگیر از همان زمان به یادگار مانده است. شهر جرجان ظاهراً در هجوم مغول ویران گردید که خرابه‌های آن نزدیک شهر گنبدکاووس کنونی موجود است. شهر جدید گرگان که سابقاً استرآباد خوانده می‌شد، هیچ ربطی به جرجان سابق ندارد و نباید باهم اشتباه شوند.

جُرجُر **Jorjor**
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سزار. یک کیلومتر جنوب غربی سفیددشت.

جرجیس **Jerjis**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۷۴ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گلال. ۳ کیلومتر شمال غربی گله‌گاه. بقعه‌ای بنام پیغمبر جرجیس دارد.

جرخشک **Jarxošk**
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۲۲ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

جُرغه **Jorqeh**
ده، بخش ششده، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۹۸ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه فسا به داراب. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی ششده.

جرف **Jarf**
← ژرف، ده، شهرستان مشهد

جرف **Jarf ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۱۶۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. گرم، خشک. دشت. کنار اروندرود.

جرک **Jark**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۳ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه حرجند به شهداد. ۳ کیلومتر خاور حرجند.

جرگه **Jargeh**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۷۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری دولت‌آباد. دامنهٔ جنوبی کوه قُدل.

جُرگه **Jorgeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۱۲۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. ۱۱ کیلومتر غرب حمیدیه.

جرمابغ **Jarmābaq**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۱۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه سیوند. ۳ کیلومتر جنوب خاوری ساروئی.

جرم‌افشار **Jarm afšār**
← گرم‌افشار، ده، شهرستان شهرضا.

جرمُشت **Jarmošt**
ده، مرکز دهستان پشت‌پر، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۸ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سیم. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری دوزه.

جرمُشت **Jarmošt**
← گرمشت، ده، شهرستان لار.

جرمی **Jermi**
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۴۱ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ برده‌سور. ۵ کیلومتری مرز ایران و ترکیه. ۱۱ کیلومتر غرب سیلوانه.

جرو **Jeru**
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۱۰۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. دشت. نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب خاوری خبریز.

جُروم **Jorum**
← سردسیر. ناحیهٔ مرتفع فارس.

جرّون **Jarrun**
← هرمز و بندرعبّاس، استان هرمزگان

جرّه **Jarreh**
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۲۴۴ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود زرد.

جره **Jereh**
ده، مرکز دهستان جره، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۴۱ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری بالاده. سر راه کازرون به فراشبند.

جرّهٔ پائین **Jarreh-ye pā'in**
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۴۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شاهپور. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری سعدآباد. روستاهای جرّهٔ میان و جرّهٔ بالا به ترتیب در ۲ کیلومتری شمال خاوری و ۴/۵ کیلومتری شمال این روستا و در کنار رودخانهٔ شاهپور قرار دارند.

جری **Jari**
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۸۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی سیگار

جرین **Jarin**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۳۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خررود. در این روستا امامزاده‌ای بنام امامزاده یحیی وجود دارد

جریه **Jariyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۳۳۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه دو روستای مجاور هم بنام جریهٔ سید موسی و جریهٔ سید کرم

جریهٔ سیّد کرم **Jariyeh-ye Seyyed karam**
← جریه، ده، شهرستان شوش.

جریهٔ سیّدموسی **Jariyeh-ye Seyyed musā**
← جریه، ده، شهرستان شوش.

جز **Jaz**
← گز، شهر، شهرستان برخوار و میمه

جزستان **Jazestān**
← گزستان، ده، شهرستان بافق.

جزلان **Jezlān**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۲۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. الله‌آباد به زمان‌آباد.

جزمودق **Jazmudaq**
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۳۳۹ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۵ متر. سرد، خشک. دشت حومهٔ شمالی شهر آباده

جزموریان **Jaz-e Muriyān**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۲۲ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۰ کیلومتر شمال خاوری چاه دادخدا. هامون جزموریان از همین روستا نام گرفته است.
توضیح: لفظ جزموریان ظاهراً معرب گزموریان است و تلفظ آن به صورت جازموریان صحیح به نظر نمی‌رسد.

جزمه **Jazmeh**
← گزمه، ده، شهرستان قزوین.

جزن **Jazan**
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۴۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. به آن گز هم می‌گویند.

جزن **Jazan**
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۰ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ زالوچال. کوهستان البرز.

جزن **Jazan**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۵۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل، خشک. سر راه نطنز به بادرود. درّهٔ خاوری کوه سرتخت.

جزنق **Jazanaq**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۴۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شراء. ۷ کیلومتر خاور شمالی توره

جزوار **Jazvār**
ده، بخش مرکزی، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۲۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۶۰ متر. معتدل، خشک. ۱۴ کیلومتر. جنوب غربی پل‌آباد.

جزه **Jezeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۹۹ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک درّهٔ خاوری سیاه‌کوه.

جزه **Jezeh**
ده، مرکز دهستان جبل، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان

اصفهان. اصفهان ۸۲ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی کوهپایه.

جزّه **Jezzeh**
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۲۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب باب انار. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج.

جزیره **Jazireh**
ده، بخش ریگ، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۱۳۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل خلیج فارس. ۷ کیلومتر جنوب خاوری بندر ریگ.

جزیرهٔ آبادان **Jazireh-ye Ābādān**
جزیرهٔ بزرگی بین رودخانه‌های کارون و بهمنشیر و اروندرود (شط العرب) و خلیج فارس، شهرستان آبادان، استان خوزستان. جزیرهٔ آبادان در نواحی شمالی باریک است و عرض آن بطور متوسط به ۵ کیلومتر بالغ می‌گردد و هرچه رو به جنوب می‌رود بر پهنای آن افزوده شده تا جایی که به بیشترین اندازهٔ خود یعنی حدود ۱۸ کیلومتر می‌رسد. درازای این جزیره از شمال غربی تا جنوب شرقی ۷۰ کیلومتر است و مساحت آن به حدود ۵۰۰ کیلومترمربع بالغ می‌گردد. ارتفاع متوسط این جزیره حدود ۳ متر است و بزرگترین آبادی آن شهر آبادان است.

جزیرهٔ آبادان را به مناسبت مقبره‌ای منسوب به خضر، جزیرةالخضر نیز نامیده‌اند. این جزیره از سدهٔ پنجم قبل از میلاد و شاید پیش از آن مسکون بوده و احتمالاً بندر خاراکس که هرودوت مورخ یونان باستان از آن نام می‌برد در آن بوده است. جزیرهٔ آبادان مدتها بین ایران و عثمانی متنازع‌فیه بود و سرانجام به موجب پیمان ارزروم (۱۸۴۷ میلادی) بطور قطع به ایران تعلق گرفت و اهمیت بین‌المللی آن در سدهٔ بیستم به مناسبت تأسیسات نفتی شهر آبادان آغاز گردید.

جزیرهٔ سرگردان **Jazireh-ye Sargardān**
← دریانمک. شهرستانهای قم و سمنان.

جزیرهٔ شاهی **Jazireh-ye Šāhi**
← شبه جزیرهٔ شاهی.

جزیرةالخضر **Jaziratolxezr**
← جزیرهٔ آبادان، استان خوزستان.

جزین **Jazin**
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۶۶ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک، کنار کال جزین. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی بجستان.

جزینک **Jazinak**
ده، مرکز دهستان جزینک، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۵۹ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه محمّدآباد به زهک. ۱۱ کیلومتر غرب زهک

جشن آباد **Jašn ābād**
ده، بخش نوخندان، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۲۸۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۷۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

جشن سرا **Jašn sarā**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به چایرلو. کنار رودخانهٔ اوزون‌درّه.

جشنیان **Ješniyān**
ده، مرکز دهستان باغستان، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۰ درجه، ۱۰۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه ده‌بید به سوریان. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی سوریان.

جشنیان **Jašniyān**
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۲۸ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کر. ۸ کیلومتر غرب جنوبی بیدگل

جعفر **Ja'far**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۳۹ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم تلوار. سر راه قروه به خسروآباد.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۱ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه گیفان به رباط.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۳۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه قوچن به مشهد

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۲۸ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه جاجرم به دربند و بجنورد.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، مرکز دهستان سیاه منصور، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۲۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بیجار به تکاب.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۵ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ وزمان. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری دیواندره.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۳۳ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۹ کیلومتر جنوب خاوری بردسکن.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۹۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۵ متر. معتدل، خشک. کنار کال شصت درّه، سر راه تربت حیدریه به روستای بشرویه.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۳۴ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۵ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی رشتخوار.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰۵ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه باخرز به تربت حیدریه، کنار رودخانهٔ شهرنو.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۱۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری نصرآباد.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۶۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه کاریز به روستای مرزی پیش رباط. ۱۲ کیلومتر خاور کاریز.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۷ درجه، ۱۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی فرّخی.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. شمال شهر صنعتی کاوه.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری داودآباد.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۳۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۰ متر. گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری زواره.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲۸۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر غرب شمالی دمق.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، مرکز دهستان بردسره، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۱۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار سرچشمهٔ گاماسیاب. ۱۰ کیلومتر شمال غربی اشترینان.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۴۱ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه کرمانشاه به کامیاران.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۷۸ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. گرم، خشک. ۱۹ کیلومتر غرب جنوبی رباط گور.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۷۰ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری سده.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۴۶ درجه، ۷۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شور. ۲۲ کیلومتر شمال غربی بهاباد.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان.

مسجد سلیمان ۳۳۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار آب برکه. ۵ کیلومتر خاور شمالی لالی.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، مرکز دهستان ابژدان، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳۶ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر جنوب خاوری لالی.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۷۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه خانه‌قوش. ۵ کیلومتر جنوب چم‌یوسفعلی.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، خشک برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۴ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۹ کیلومتر شمال گرگاب.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱ کیلومتر شمال خاوری منوچهرآباد.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۳۲۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. دشت. کنار راه آباده به شهرضا. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری ایزدخواست.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۸ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب شمالی عبّاس‌آباد حاجی.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۲۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی بانش.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۹ درجه، ۱۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور جنوبی سوریان.

جعفرآباد **Ja'far ābād**
ده، بخش رُستاق، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۲۲ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. حدود ۵۰۰ متر خاور رُستاق.

جعفرآباد پائین **Ja'far ābād-e pā'in**
ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۹۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. روستای جعفرآباد بالا در ۳ کیلومتری جنوب آن و روستای کلاتهٔ جعفرآباد در ۳/۵ کیلومتری غرب شمالی آن جای دارد. سر راه قوچان به شیروان.

جعفران **Ja'farān**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۷۸ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. گرم، خشک. ۱۹ کیلومتر غرب جنوبی رباط گور.

جعفربای **Ja'farbāy**
نام تیره‌ای از ترکمانانی که در بخش گمیشان شهرستان گرگان زندگی می‌کنند.

جعفربای **Ja'farbāy**
← یموت، طایفهٔ ترکمن.

جعفرجن **Ja'farjen**
ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۵۶ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال خاوری کُنارتخته. سر راه کازرون به بوشهر.

جعفرک **Ja'farak**
ده، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۷۱ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوهستان کرکس. کنار راه کاشان به قمصر.

جعفرمشهدی، سد **Ja'far mašhadi**
سدی در شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. ۴۶ کیلومتر جنوب خاوری تربت حیدریه. این سد که بر کال سالار ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۶۱ متر است. طول تاج سد جعفرمشهدی که به آن سد شهید یعقوبی نیز گفته می‌شود ۸۸۷ متر و گنجایش مخزن آن ۷۲ میلیون مترمکعب است.

جعفری **Ja'fari**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۲ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال خاوری جفار پائین.

جغان **Jaqān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان.

بندرعباس ۴۱ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری قلعه‌قاضی.

جغتای Joqatāi

شهر، مرکز بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۰۹ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوههای جغتای.

جغتای Joqatāy

رشته‌کوهی به درازای ۱۱۰ کیلومتر در شهرستان سبزوار، استان خراسان. بلندترین قلّهٔ آن بنام کوه گربه که در ۷۲ کیلومتری غرب شمالی سبزوار واقع است، ۲۹۲۴ متر ارتفاع دارد.

جغدان Jaqdān

ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۴۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه کلار. ۶ کیلومتر جنوب خاوری ناغان.

جغدان Jaqdān

ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۵۹ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه میناب به انگهران. ۱۴/۵ کیلومتر غرب سردشت. کوهستان بشاگرد.

جغدر Jaqdar

ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۵ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر جنوب غربی سرگز.

جغناب Jeqanāb ?

ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۷۰ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری خواجه. دامنهٔ کوه آیتاخلی.

جغیر Jaqir

ده، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۵۸ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر غرب حیدرآباد.

جغین Jaqin

ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۴۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ جغین.

جفار بالا Jafār-e bālā

ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان صفر درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۶ کیلومتر خاور دارخوین. روستای جفار پائین در ۳ کیلومتری غرب این روستا قرار دارد.

جفتان Joftān

کوه، کوهستان پلوار، شهرستان کرمان. ۳۱ کیلومتر شرق جنوبی کرمان. ارتفاع ۳۹۵۷ متر. یکی از بلندترین قلّه‌های کوهستان پلوار.

جفتان Joftān

ده، مرکز دهستان رودبار، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۰۲ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه قره‌گوزلی قره‌لان.

جُفت‌رود Joftrud

ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۶۴ درجه، ۱۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۸ کیلومتر غرب شمالی خوسف.

جفرود Jafrud

ده، بخش خمام، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۲۴ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی. کنار دریای خزر. سر راه ساحلی بندر انزلی به بندر کیاشهر.

جفریز Jafriz

ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۲۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر شمال خاوری امیرآباد.

جُفیر Jofeyr

ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۵۳ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۰ کیلومتر غرب شمالی حمید.

جقالو Jeqālu

ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۵۰ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ لیلان.

جق‌جق Jaqjaq

ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۱۹۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه چاله‌وان. کوهستان زاگرس.

جقلو Jaqalu

ده، بخش دیواندره شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۹

درجه. ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد. نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ یول کشتی. ۲۷ کیلومتر خاور شمالی دیواندره.

جکاس **Jakās**
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۲۵ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی پیپ.

جک گور **Jak-e Govar ?**
← جکی گور، ده، شهرستان ایرانشهر

جکی گور **Jaki govar ?**
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۵ درجه، ۱۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه ایرانشهر به چابهار. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری راسک.

جگردان **Jegardān**
ده، بخش قیروکارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۶۰ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳۱ کیلومتر جنوب غربی قیروکارزین.

جگرلو **Jegarlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان قصرشیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۸۳ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ الوند و کنار راه قصر شیرین به سرپل ذهاب.

جگرلوی آقابرار **Jegarlu-ye Āqābarār**
ده، بخش مرکزی شهرستان قصرشیرین، استان کرمانشاه. قصرشیرین ۱۰۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ الوند

جگنلو **Jaganlu**
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۹۵ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

جگین **Jagin**
رودخانه، شهرستانهای میناب و جاسک، استان هرمزگان. طول ۲۳۰ کیلومتر. مسیر کلی جنوب خاوری. از بلندیهای دهستان بشاگرد، ۸۵ کیلومتر خاور جنوبی میناب سرچشمه می‌گیرد و در ۵۴ کیلومتری خاور جاسک به دریای عمان می‌ریزد.

جگین پائین **Jagin-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۴ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جگین. ۱۶ کیلومتر خاور یکدار. روستای جگین بالا در ۳۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۰۰ متری و در کنار رودخانهٔ جگین قرار دارد.

جلاّبی **Jallābi**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندرعبّاس به میناب. ۱۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری قلعه‌قاضی.

جلال‌آباد **Jalāl ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۳۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب ملک‌آباد.

جلال‌آباد **Jalāl ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمینی‌شهر، استان اصفهان. خمینی شهر ۱۹۶ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب درچه‌پیاز.

جلال‌آباد **Jalāl ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر شمال گلون‌آباد.

جلال‌آباد **Jalāl ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر غرب شمالی شاهزاده علی‌اکبر.

جلال‌آباد **Jalāl ābād**
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴۷ درجه، ۱۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال راور، کنار راه راور به فردوس.

جلال‌آباد **Jalāl ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۰۱ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه زرند به یزدان‌آباد و کنار خط آهن کرمان به بافق.

جلال‌آباد **Jalāl ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت شنزار.

جلال‌آباد **Jalāl ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر. استان کرمان. بردسیر ۱۱۴

درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی قریت‌العرب (ده‌تازیان).

جلال‌آباد Jalāl ābād
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۳۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری محمّدآباد شیخ.

جلال‌آباد Jalāl ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۳۲۵ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر شمال غربی مقابری.

جلال‌آباد Jalāl ābād
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۲۵ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی جویم. مجاور روستای حسن‌آباد.

جلال‌آباد Jalāl ābād
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۱۳ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۲۳/۵ کیلومتر جنوب غربی جویم و ۱۶ کیلومتر خاور بلغان. امامزاده‌ای بنام شاه میرعلی حسین دارد.

جلال‌آباد نو Jalāl ābād-e nō
ده، بخش اشکذر، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۹۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی اشکذر.

جلال‌لو Jalāllu
ده، بخش خورو بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۴ درجه، ۱۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر خاور جندق.

جلالوند Jalālvand
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۷ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

جلاله Jalāleh
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۶۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ گرم. درّهٔ جنوبی کوه لگی.

جلالی Jalāli
ده، بخش مرکزی شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۰۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال بیشه دراز.

جلالی Jalāli
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر. استان بوشهر. بوشهر ۱۹۷ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. ۲ کیلومتر شمال غربی بهمنی.

جلالی‌کلک Jalāli kalak
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۰۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۳۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ نیک‌شهر. سر راه نیک‌شهر به چابهار.

جلالیه Jalāliyeh
ده، بخش کهریزک، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۳۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۳۰ متر. معتدل مایل به گرم،خشک. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی کهریزک.

جلالیه Jalāliyeh
ده، مرکز دهستان حومهٔ شرقی، بخش مرکزی شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۱۳۶ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اهواز به سوسنگرد.

جلالیه Jalāliyeh
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۲۵ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. حاشیهٔ شمالی کویر ابرکوه. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی دهشیر.

جلایر Jalāyer
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۹۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی توره.

جلایر Jalāyer
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۴ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای.

جلایر Jalāyer
طایفه‌ای مهم و مشهور از طوایف مغول. طایفهٔ مزبور در زمان تجزیهٔ دولت چنگیز در ماوراءالنهر و خاصه ولایت خجند، امرای مستقلی داشته‌اند. تیره‌هائی از این طایفه در عهد صفویه در حدود خراسان و کلات می‌زیسته‌اند و طایفهٔ قاجار ظاهراً به آنها منسوب بوده‌اند.

جلایر Jalāyer
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل.

مشگین‌شهر ۲۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶/۵کیلومتر شمال غربی لاهرود.

جلدیان **Jaldiyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه زینه‌روک.

جلزجند **Jelezjand**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۷۷ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ساوشی. ۹کیلومتر شمال غربی فیروزکوه.

جلفا **Jolfā**
شهر مرزی، مرکز بخش جلفا، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۴۹ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه خشک. تپه‌ماهور. کنار رود ارس. به وسیلهٔ خط آهن و راه آسفالته با تبریز و جمهوری آذربایجان مرتبط است. دارای تشکیلات گمرکی است.
تاریخچه - شهر اصلی جلفا که در شمال رود ارس و در جمهوری آذربایجان واقع است، در تاریخ ارمنستان از دیرگاه سابقه داشته و پلی که بر رود ارس بسته شده مربوط به زمان رومیهاست. جلفا در لغت به معنای بافنده است و در قدیم یکی از مراکز مهم تربیت کرم ابریشم بوده و مردم آن در بافتن حریر و پارچه‌های ابریشمی تخصص داشته‌اند. شاه عباس اول صفوی در سال ۱۰۱۳ هجری قمری (۹۸۲ هـ. خ) همهٔ سکنهٔ این شهر را که در جنگهای ایران و عثمانی جلب محبت او را کرده بودند به ایران بویژه اصفهان کوچ داد و همین کار به ویرانی شهر انجامید. جلفا در سالهای اخیر گسترش بسیار یافته و وجود گمرک مرزی و ارتباط با جمهوری آذربایجان بر رونق آن افزوده است. از آثار تاریخی آن، کلیسای سن‌استپانوس (خراباکلیسا) و آتشکدهٔ بزرگی که به کُل‌تپه (تپه خاکستر) معروف است، می‌توان نام برد.

جلکان **Jalakān**
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۴۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کارون. سر راه گتوند به شوشتر. ۶/۵ کیلومتر جنوب گتوند.

جلگه **Jolgeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۸۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۵ متر. معتدل، خشک. کنار کال سده. ۵ کیلومتر جنوب غربی سده.

جُلگه خلج **Jolgeh xalaj**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۴ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. سر راه خرم‌آباد به ملاوی و پل‌دختر.

جُلماجرد جدید **Jolmājerd-e Jadid**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۷۷ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ خرقاب. ۶کیلومتر خاور شمالی شهکویه.

جلمبادان **Jalambādān**
ده، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۲۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوههای جغتای.

جلنگستان، گردنه **Jalangestān**
گردنه‌ای به بلندی ۱۲۵۰ متر در شهرستان خواف، استان خراسان. ۲۲کیلومتر جنوب غربی قاسم‌آباد و ۹۴کیلومتر خاور جنوبی گناباد. این گردنه شهرستانهای خواف و گناباد را از هم جدا می‌کند.

جلوان **Jelvān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۴۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸کیلومتر غرب شمالی قهجاورستان.

جلوگیر **Jelōgir**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۹۳ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۱۴کیلومتر غرب جنوبی پیان.

جلوگیر **Jelōgir**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۲۲ درجه، ۷۶کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه خرم‌آباد به دزفول. کنار رود کرخه. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری پل دختر.

جلولاء **Jalulā'**
شهر قدیم ایرانی در سرزمین عراق کنونی. در اواخر سال ۱۶ هجری قمری در این شهر عرب‌ها شکست سختی بر سپاهیان ساسانی وارد کردند. شهر سعدیه که بنام سعدابن ابی‌وقاص سردار فاتح عرب معروف است، ظاهراً در محل شهر جلولاء بنا شده است.

جلیان **Jaliyān**
ده، بخش نوبندگان، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۰۶ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه فسا به داراب. ۶ کیلومتر خاور شمالی نوبندگان.

جلیزی حنظله **Jelizi-ye Hanzaleh**
ده، مرکز دهستان الله‌اکبر، بخش مرکزی شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۱۱۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکرخه. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی حمیدیه.

جلیسه **Jeliseh**
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۷۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

جلیعه **Jali'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۴۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب گُمار بالا

جلیعه **Jali'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۴۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور شمالی سلامت.

جلیکان **Jalikān**
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۲۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه چمستان به آمل. جنگلی. دو روستای مجاور هم بنام جلیکان بالا و جلیکان پائین

جلیل **Jalil**
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۶۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۹ کیلومتر غرب شمالی سپیدار. سر راه سپیدار به پراشکفت.

جلیل‌آباد **Jalil ābād**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۹۵ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ فیروزآباد و کنار خط آهن فیروزآباد به گرمسار. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی فیروزکوه.

جلیل‌آباد **Jalil ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۲۲ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۵ متر. معتدل، خشک.

جلیل‌آباد **Jalil ābād**
ده، مرکز دهستان بهنام سوختهٔ جنوبی، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۸۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۵ متر. گرم، خشک. ۷ کیلومتر شمال خاوری پیشوا.

جلیل‌آباد **Jalil ābād**
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۴۶ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی فرمهین.

جلیل‌آباد **Jalil ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۳۳۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۵ متر. گرم، خشک. ۸ کیلومتر شمال خاوری مهاباد.

جلیل‌آباد **Jalil ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر غرب جنوبی گازار.

جلیل‌آباد **Jalil ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۷۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب غربی چشمه تلخو.

جلیل‌آباد **Jalil ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۳۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی مکی‌آباد.

جلیله **Jalileh**
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۹۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. محل تلاقی چم‌قتاون و چم‌گوره. سر راه مریوان به تیژتیژ و سنندج.

جلین پایین **Jelin-e pā'in**
ده، مرکز دهستان استرآباد جنوبی، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۸۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه گرگان به علی‌آباد. جلین بالا در ۵ کیلومتری شمال شرقی این روستا جای دارد.

جم **Jam**
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان کنگان، استان بوشهر، مشتمل بر دهستانهای جم و ریز و به مرکزیت روستای ولایت.
۲- ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۹۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندر طاهری به ولایت. کنار رودخانهٔ جم.

جم **Jam**
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۱۴۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه شال‌مال. ۶ کیلومتر خاور شمالی جلالی‌کلک.

جم‌آباد **Jam ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک ، استان مرکزی. اراک ۳۲۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۵ متر. معتدل مایل بـه سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی ساروق.

جما **Jamā**
ده، بـخش مـیان‌کنگی، شـهرستان زابـل، اسـتان سیستان و بلوچستان. زابل ۵۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال غربی دوست‌محمّد. سر راه زابل به خمر و دوست محمّد.

جمادی **Jamādi ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۷۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل بـه سـرد، نـیمه‌خشک. کـوهستانی. ۳ کـیلومتر غـرب جـنوبی خشکه‌رود.

جُمارجان **Jomārjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۳۵۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حـدود ۱۴۵۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ فـیروزآبـاد و کـنار راه فیروزآباد به شیراز.

جُمّازی **Jommāzi**
ده، بـخش دشـتیاری، شـهرستان چـابهار، اسـتان سیستان و بلوچستان. چابهار ۵۵ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر خاور شمالی پلان.

جُمّازی **Jommāzi**
ده، بـخش دشـتیاری، شـهرستان چـابهار، اسـتان سیستان و بلوچستان. چابهار ۵۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب پلان.

جمال‌آباد **Jamāl ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربـایجان شـرقی. هریس ۱۸۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه هریس به مهربان.

جمال‌آباد **Jamāl ābād**
ده، بخش مرکزی، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۶۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه قزوین به رودبار و رشت.

جمال‌آباد **Jamāl ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۴۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حـدود ۱۲۰۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک. سر راه میانه به نوروزآباد.

جمال‌آباد **Jamāl ābād**
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۳ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ورامین به خسرو. ۸ کیلومتر جنوب خـاوری پاکدشت.

جمال‌آباد **Jamāl ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۵۴ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر غرب قدمگاه. کنار خط آهـن ازنـا بـه اراک.

جمال‌آباد **Jamāl ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، اسـتان مـرکزی. مـحلات ۱۷۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حـدود ۱۷۰۰ مـتر. مـعتدل، خشک. کنار رودخانهٔ دربندشور.

جمال‌آباد **Jamāl ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۵۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر غرب ایستگاه میاندشت.

جمال‌آباد **Jamāl ābād**
ده، بـخش مـیان‌کنگی، شـهرستان زابـل، اسـتان سیستان و بلوچستان. زابل ۹۰ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب شغالک.

جمال‌آباد **Jamāl ābād**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۲۶ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی محمّدآباد.

جمال‌آباد **Jamāl ābād**
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۹۶ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. مـعتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه ارسنجان به خبریز. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی ارسنجان.

جمال‌آباد **Jamāl ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فـارس. شیراز ۲۰۰ درجـه، ۱۲/۵ کـیلومتر. ارتـفاع حـدود ۱۴۹۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری شاپورجان

جمال‌آباد **Jamāl ābād**
ده، بـخش بـمپور، شـهرستان ایـرانشـهر، اسـتان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۶ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر غرب بمپور.

جمال‌آباد Jamāl ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۴۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر جنوب غربی قصابه.

جمال احمد Jamāl ahmad
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۶۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری بستانو.

جمال بالا Jamāl-e bālā
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۰۲ درجه، ۱۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه دلگان به بم. روستای جمال پائین در ۲ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع حدود ۷۵۰ متری قرار دارد.

جمال زهی Jamāl zehi
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۰۰ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال غربی بندان.

جمال‌کندی Jamāl kandi
ده، دهستان آواجیق، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۸۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. غربی‌ترین روستای ایران.

جمالکه Jamālkeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۳۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی امان‌آباد.

جمالگیر Jamālgir
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۹۷ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه جمالگیر. ۱۰ کیلومتر غرب شاه‌بداغ.

جمالوند Jamālvand
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۱۰ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری صالح‌آباد.

جمالوی بالا Jamālu-ye bālā
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۱۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری ماهان. روستای جمالوی پائین در یک کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۲۳۵۰ متری قرار دارد.

جمایران Jamāyrān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۳۶ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب غربی تقی‌دیزج.

جمبزجوق Jambazjuq
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۵۷ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

جُمبزه Jombezeh
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۰۸ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. کنار رودشور. ۳ کیلومتر شمال قمبوان.

جمجرد Jamjerd
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۵۹ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوههای البرز.

جمرک Jamrak
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۳۵ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب دوراهک.

جمز Jamz
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۳۰ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۶۰ متر. گرم، خشک.

جمسی Jamsi
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۳۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. شمال خرابه‌های دارابجرد.

جمشیدآباد Jamšid ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۲۱۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک. سر راه بناب به فسندوز.

جمشیدآباد Jamšid ābād
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه ساوه به غرق‌آباد و همدان. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی غرق‌آباد.

جمشیدزائی Jamšid zā'i
← بلوچ. تیره‌ای از طایفهٔ شه‌بخش.

جمعه‌لو **Jom'ehlu**
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۵۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک، محل تلاقی رودخانهٔ قزل‌اوزن و رودخانهٔ شور.

جمغاری **Jamqāri ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۷۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری دالکی.

جم‌قلعه **Jam qal'eh**
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۹۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر شمال گل‌تپه. سر راه گیتو به اوزون‌دره.

جمکران **Jamkarān**
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۶۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک.

جمند، گردنه **Jamand**
گردنه‌ای به بلندی ۳۱۵۰ متر در شهرستان نور، استان مازندران. ۲۳ کیلومتر خاور شمالی بلده. کوهستان البرز.

جنابا **Janābā**
← بندر گناوه، شهرستان گناوه.

جناباد **Janābād**
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۹۱ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار کال موسی‌آباد. دامنهٔ جنوبی کوه چاهنی.

جنابد **Jonābed**
← گناباد، شهر، استان خراسان

جنّابه **Jannāba**
← بندر گناوه، شهرستان گناوه.

جناح **Jenāh**
ده، مرکز دهستان جناح، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۱۱ درجه، ۷۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۲/۵ کیلومتر جنوب غربی بستک.

جناقرد **Jenāqerd ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۸۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر شمال غربی خشکه‌رود.

جناک **Jenāk**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۸ درجه، ۹۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال غربی چاهوک.

جنبلو **Janbalu ?**
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۶۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری رضی.

جانانلو **Jānānlu**
ده، مرکز دهستان منجوان شرقی، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۳۱ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی خمارلو.

جُنبه **Jonbeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۰۱ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی بغم.

جنّت **Jannat**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۸۸ درجه، ۷۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۲ کیلومتر جنوب خاوری بهاباد.

جنّت‌آباد **Jannat ābād**
ده، مرکزدهستان جنت‌آباد، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۵۱ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری صالح‌آباد. سر راه صالح‌آباد به قلعه‌حمام و تربت جام.

جنّت‌آباد **Jannat ābād**
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۳۱ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۵ متر. معتدل، خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی فیض‌آباد.

جنّت‌آباد **Jannat ābād**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۷۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴۰ کیلومتر جنوب غربی رشتخوار.

جنّت‌آباد **Jannat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۱۴ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری حاجی‌آباد لکها.

جنّت‌آباد **Jannat ābād**
ده، مرکزدهستان سیدجمال‌الدین، بخش مرکزی شهرستان

اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۰۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

جنّت‌آباد Jannat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۱۷۰ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه انار به بافق.

جنّت‌آباد Jannat ābād
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۹ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۹ کیلومتر خاور جنوبی انار.

جنّت‌آباد Jannat ābād
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۱۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه کرمان به سیرچ و شهداد. کنار رودخانهٔ جنت‌آباد. کوهستان پلوار. ۶ کیلومتر جنوب غربی سیرچ.

جنّت‌آباد Jannat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۳۰۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۵ متر. سرد، خشک. دشت. حومهٔ شمال غربی شهر آباده. سر راه آباده به صفاد.

جنّت‌آباد Jannat ābād
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۰ درجه، ۱۰۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری شاهماران.

جنّت‌آباد Jannat ābād
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۰ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری علی‌آباد.

جنّت‌آباد Jannat ābād
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۳۱ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر خاور محمّدآباد گنبکی.

جنّت‌رودبار Jannat rudbār
ده، مرکز دهستان جنت‌رودبار، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۲۰۶ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

جنجنگو Janjangu
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۳۳۵ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک دشت. کنار رودخانهٔ میناب. حومهٔ شمالی شهر میناب.

جنداب Jandāb
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۲۱ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

جنداب Jandāb
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۴۹ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری سلفچگان.

جندق Jandaq
ده، مرکز دهستان جندق، بخش خورو بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۴ درجه، ۱۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۵ متر. گرم، خشک. ۶۹ کیلومتر غرب شمالی خور. سر راه نائین به ترود و شاهرود. زادگاه شاعر معروف، میرزا ابوالحسن جندقی مشهور به یغما.

جُندیشاپور Jondi šāpur
معرب گندیشاپور، شهر قدیم خوزستان، ۸ فرسنگی شمال غربی شوشتر، کنار جادهٔ شوشتر به دزفول. شاپور اول ساسانی آن را بنا نهاد و اسیران رومی را در آن جای داد. مانی که ادعای پیغمبری می‌کرد، در این شهر به قتل رسید و پوست او را پر از کاه کردند و بر یکی از دروازه‌های شهر آویختند و به همین مناسبت دروازهٔ مزبور به دروازهٔ مانی معروف شد. ابوموسی اشعری در زمان خلافت عمر آن را تصرف کرد. مدرسهٔ طبّی که خسروانوشیروان در این شهر تأسیس کرده بود و در آن علوم یونانی تدریس می‌شد مشهور بود. شهر و مدرسهٔ آن تا دورهٔ عباسیان رونق داشت. یعقوب‌لیث صفاری شهر جندی‌شاپور را پایتخت خود قرار داد و هم در آنجا درگذشت (۲۶۵ هجری قمری، مطابق ۲۵۷ خورشیدی). بقعهٔ شاه ابوالقاسم ظاهراً قبر یعقوب‌لیث است

جن‌کندی Jen kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۷۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دیزج.

جنگان Jangān
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۸۲ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه میناب به بندرجاسک. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی کریان.

جنگاه Jangāh
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت‌جام ۳۳۲ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۵ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت جام به موسی‌آباد.

جنگ‌سرا **Jangsarā**
ده، بخش مرکزی شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۳۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل راست اچارود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

جنگکی **Jongaki ?**
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۲ درجه، ۱۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۳۶ کیلومتر خاور مورتان.

جنگل **Jangal**
ده، مرکز دهستان جنگل، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۸۰ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار کال سالار. ۴۸ کیلومتر جنوب غربی رشتخوار.

جنگل **Jangal**
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۸۱ درجه. ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم،خشک. ۳ کیلومتر شمال غربی جوادآباد

جنگل **Jangal**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۸ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه دوهله. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی بهاباد.

جنگل **Jangal**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش. استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۰۰ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ایرندگان. ۲ کیلومتر شمال غربی ایرندگان.

جنگل **Jangal**
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان وبلوچستان. ایرانشهر ۱۴۵ درجه، ۱۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه ایرانشهر به چابهار و کنار رودخانهٔ سرباز. ۸ کیلومتر شمال غربی راسک.

جنگل **Jangal**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۱۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوبی شوره‌زار مهرگان.

جنگل‌جاز **Jangaljāz**
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۸۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال دهنهٔ کمرکان.

جنگل‌ده **Jangaldeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۱۸۰ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گرماب.

جنگل گلستان، گردنه **Jangal-e Golestān**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۲۸۰ متر در شهرستان مینودشت، استان گلستان. سر راه مینودشت به بجنورد. این گردنه استانهای خراسان و گلستان را از هم جدا می‌کند.

جنگو **Jengu**
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۹۴ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر شمال غربی خنج.

جنگه **Jangeh**
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زیمکان. درّهٔ خاوری کوه دری.

جنگه **Jangah**
ده، مرکز دهستان سوسن شرقی، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. جنگلی.

جنگه‌سر **Jangehsar**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۹۶ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی زورآباد.

جنگیه **Jangiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۱۴۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوب غربی کوه سرکب

جنگیه **Jangiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۱۳ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۳ کیلومتر غرب کوت عبدالله.

جُنیان Joniyān
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۱۱۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سقّز به دیواندرّه.

جنیب Janib
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۰۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ مارون. ۳ کیلومتر جنوب غربی کرّه‌سیاه.

جو آباد Ju ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۲۸۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور خمینی‌شهر.

جوادآباد Javād ābād
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان ورامین، استان تهران، مرکب از دهستانهای بهنام عرب جنوبی و بهنام وسط جنوبی و به مرکزیت روستای جوادآباد.
۲- ده، مرکز بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۷۰ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. سر راه ورامین به بند علی‌خان.

جوادآباد Javād ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۴۱ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر جنوب کردوان.

جوادآباد Javād ābād
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۲۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ گنبدرود.

جواد حصاری Javād hesāri
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۲۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک. سر راه میاندوآب به قسندوز.

جوادیه Javādiyeh
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۴۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه رباط سنگ به کدکن. ۲۲ کیلومتر خاور کدکن.

جوادیه Javādiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۲۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. گرم، خشک. سر راه طبس به جوخواه. ۵ کیلومتر جنوب خاوری جوخواه.

جوادیه Javādiyeh
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۲۴ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بافق به ساغند. ۴۳ کیلومتر شمال غربی بهاباد. دامنهٔ کوه پیرعلی. به آن شوراب هم می‌گویند.

جوادیه Javādiyeh
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۲۹ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳۱ کیلومتر شمال خاوری انار. کنار راه انار به بافق.

جواران Javārān
ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۷۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری رابر، دامنهٔ جنوبی کوهستان لاله‌زار.

جوارم Javārom
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۱۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ رودخانهٔ تالار. کنار خط آهن فیروزکوه به قائم‌شهر. ایستگاه راه‌آهن.

جواش Javāš
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۱۱۷ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۷ کیلومتر جنوب غربی بناب.

جوالوند Javālvand
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۷۴ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

جوالیقان Javāliqān
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۳۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر خاور جنوبی بالاده.

جوانان Javānān
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۸۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. کنار راه داراب به فسا. دامنهٔ جنوبی کوه نمک.

جوانرود **Javānrud**

۱- شهرستانی در شمال استان کرمانشاه، مرکب از بخشهای مرکزی، روانسر و ثلاث باباجانی و مشتمل بر دهستانهای پلنگانه، شروینه، دولت‌آباد، حسن‌آباد، بدر، بازان، زمکان، دشت حر، خانه‌شور و ازگاه و به مرکزیت شهر جوانرود.
شهرستان جوانرود از شمال به شهرستان پاوه، از خاور به استان کردستان و شهرستان کرمانشاه، از جنوب به شهرستانهای اسلام‌آباد غرب و سرپل ذهاب و از غرب به کشور عراق محدود است. کوههای شاهو (۳۱۶۹ متر) و چالاب (۲۴۴۲ متر) در خاور، آن را از استان لرستان و شهرستان کرمانشاه جدا می‌کنند و کوههای زاگرس با ارتفاع بالاتر از ۲۰۰۰ متر بخش اعظم نواحی غربی آن را تشکیل می‌دهند. رودخانه‌های سفیدبرگ، لیله، زیمکان (زمکان)، دشت حرّ، آب زرشک و گردی قاسمان عمده‌ترین رودهای آن بشمار می‌آیند. آب و هوای شهرستان جوانرود در نواحی خاوری معتدل تا معتدل مایل به سرد و در نواحی مرکزی و غربی معتدل تا معتدل مایل به گرم است و جزء نواحی نیمه‌مرطوب محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. ۴۵۶ کیلومتر غرب جنوبی تهران و ۷۴ کیلومتر شمال غربی کرمانشاه. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه باینگان به کرمانشاه و اسلام‌آباد غرب. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۲۸ °۴۶ طول شرقی و ″۰۰ ′۴۸ °۳۴ عرض شمالی.

جوانرود **Javānrud**

طایفه‌ای از کردهای ایرانی که در شهرستان پاوه، کنار مرز ایران و عراق زندگی می‌کنند.

جوان‌قلعه **Javān qal'eh**

ده، مرکز دهستان دیزجرود شرقی، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۹۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، خشک. کنار قلعه‌چای. سر راه عجب‌شیر به هرگلان.

جوانمرد **Javān mard**

ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۶۵ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

جوانمردآباد **Javānmard ābād**

ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۷۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب دهگلان.

جوانمردی **Javānmardi**

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۰۱ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بروجن به یاسوج. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری آلونی.

جواهران **Javāherān**

ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۷۱ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۱/۵ کیلومتر شمال غربی بیدخبری.

جواهردشت **Javāherdašt**

ده، بخش مرکزی، شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۲۶۸ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه توکه‌سر. جنگلی. کوهستان البرز. سرچشمهٔ خشکه‌رود.

جواهرده **Javāherdeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۲۵۲ درجه، ۱۸ کیلومتر، ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شرقی کوه سوماموس. کنار صفارود. کوهستان البرز.

جوب‌خان **Jub-e Xān**

ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۱ کیلومتر شمال غربی جوی زرایوان.

جوبشهر **Jubšahr**

ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۹۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی چشمه‌ماهی.

جوب شهراسماعیل **Jub-e Šahr-e Esmā'il**

ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه ایلام به اسلام‌آباد غرب. ۵/۵ کیلومتر شمال غربی جوی زرایوان.

جوبن **Jōbon**

ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۳۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

جوپار **Jupār**

رشته‌کوهی به درازای ۵۷ کیلومتر و عرض بین ۱۰ تا ۲۲ کیلومتر در شهرستان کرمان. بلندترین قلّهٔ آن بنام سه شاخ بزرگ در ۴۳ کیلومتری جنوب شرقی کرمان واقع است و حدود ۴۲۰۰ متر ارتفاع دارد. قلّهٔ بلوچی با ارتفاع حدود ۴۰۰۰ متر نیز که در جنوب غربی ماهان واقع است، از قلّه‌های مهم رشته کوه مزبور است.

جوپار **Jupār**

شهر، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۷۵

درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوهستان جوپار. ۱۷ کیلومتر غرب ماهان.

جوتو **Jutu**
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه پاکدشت به قرەچک و فیلستان.

جوجیل **Jujil**
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۲۹۹ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه فلاورجان به قهدریجان. ۳ کیلومتر خاور جنوبی قهدریجان.

جوچی **Juci**
ده، بخش گرکن شمالی، شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۵۷ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۲ کیلومتر شمال غربی پیربکران.

جوخواه **Jōxāh**
ده، مرکز دهستان منتظریه، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۲۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۶۵ متر. گرم، خشک. سر راه طبس به یزد و طبس به عشق‌آباد.

جودان **Judān**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۲ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی ورزنه.

جودانه **Jōdāneh**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۹۳ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی میامی.

جودرّه **Jōdarreh**
← جوین. جزایر دریاچهٔ ارومیه.

جور **Jevar**
ده، مرکز دهستان جور، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۳۵ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه کوهبنان به زرند. ۵ کیلومتر جنوب کوهبنان.

جور **Jur ?**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۸۴ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ باهوکلات. ۲۲ کیلومتر خاور جنوبی نگور.

جوراب **Jurāb**
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۴۴ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه اردبیل به نیر.

جوراب **Jurāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۵۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه ملایر به اراک.

جوربند **Jurband**
ده، بخش چمستان، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نور ۱۴۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار وازرود. چهار کیلومتر جنوب چمستان. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

جورجاده **Jurjādeh**
ده، بخش دودانگه شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۶۰ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی.

جوردزدان **Jordozdān**
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۵۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۷۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمال شرقی کوه انگول. کوهستان البرز.

جورک **Javark**
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۱۸ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ کوه سور. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی بانش

جورگاز **Jorgāz**
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۲۱ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸/۵ کیلومتر غرب مسکوتان.

جورگان **Jurgān**
ده، بخش فنّوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۱۸ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی مسکوتان.

جوروقان **Juruqān**
ده، مرکز دهستان هگمتانه، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۲۴ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۵ متر.

معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸/۵ کیلومتر شمال غربی شورین. کنار رودخانهٔ قره‌چای. حدود یک کیلومتر خاور راه همدان به رزن.

جورونج **Jurunj**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۹۴ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی کاخک.

جوروند **Jurvand**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۱۲ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

جوریز **Jōriz**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۲۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. ۲ کیلومتر شمال خاوری دشتغرّان.

جوریکا **Jurikā**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۴۷ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸۲ کیلومتر خاور شمالی نصرت‌آباد.

جوز **Jōz**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۰۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب شمالی روستای گندمینه

جوزار **Jōzār**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۴۸ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج.

جوزار **Jōzār**
← جوین. جزایر دریاچهٔ ارومیه.

جوزار جاوید **Juzār-e Jāvid**
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۴۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک کوهستانی. جنگلی. ۱۴ کیلومتر خاور مصیری.

جوزان **Jōzān**
ده، مرکز دهستان جوزان، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۰۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به گماسا.

جوزان **Jōzān**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۹۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب شمالی حکمی

جوزجان **Jōzjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس داراب ۲۳۱ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری نصروان.

جوزچال **Jōzcāl**
ده، بخش رامیان، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۱۷۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۴ کیلومتر ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

جوزدان **Juzdān**
ده، مرکز دهستان جوزدان، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۱۷۵ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب جنوبی قهدریجان.

جوزدان **Jōzdān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۹ درجه، ۹؍۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه اصفهان به شاه‌تور

جوزقان **Jōzeqān**
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۷۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه مشهدریزه به روستای پشته

جوزک **Jozak**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۲۰ درجه، ۱۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه لونکه. ۵۴ کیلومتر شمال خاوری نصرت‌آباد

جوزک **Jōzak**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۴۴ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۷۶ کیلومتر شمال خاوری نصرت‌آباد

جوزم **Javazm**
ده، مرکز دهستان جوزم، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۴۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه شهر بابک به انار و دهج.

جوزم، گردنه **Javazm**
گردنه‌ای به بلندی ۲۳۵۰ متر درشهرستان شهربابک، استان کرمان. سر راه انار به شهربابک. ۴۰ کیلومتر شمال غربی شهربابک. این گردنه شهرستان شهربابک را از شهرستان رفسنجان جدا می‌کند.

جوزندر **Jozandar**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک.

جوزون **Juzun**
← جوزدان، ده، شهرستان اصفهان.

جوزه **Jōzeh**
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۶۰ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل ، خشک. ۴ کیلومتر غرب جنوبی دستجرد.

جوزی **Jōzi**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی بهاباد، دامنهٔ کوه دوهله.

جوزین **Jōzin**
ده، بخش فریدونکنار، شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۲۲۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۹ کیلومتر جنوب فریدونکنار.

جوزین بلبلو **Jōzin-e Bolbolu**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۶ کیلومتر جنوب غربی گنج‌آباد.

جوزین ضرغامی **Jōzin-e Zarqāmi**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸۴ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۴۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه سرخان. ۷ کیلومتر جنوب خاوری گنج‌آباد.

جوستان **Joestān**
ده، مرکز دهستان بالا طالقان، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۹ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ طالقان. دامنهٔ شمالی کوه شیردوش‌سنگ. کوهستان البرز.

جوسرخ **Jusorx**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۲۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ چرداول. ۲/۵ کیلومتر جنوب غربی بلاوه ترهٔ پائین.

جوشاتو **Jōšātu**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

جوشان **Jōšān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۱۸۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌جوشان. درّهٔ جنوبی کوه سنگ‌سیاه.

جوشان **Jōšān**
ده، مرکز دهستان جوشان، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۱۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جوشان. سر راه سیرچ به گلباف. ۹ کیلومتر جنوب خاوری سیرچ . دامنهٔ کوه پلوار.

جوشقان **Jušqān ?**
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۴۶ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دربند.

جوشقان **Jōšeqān**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۴ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه نوبران به شاهنجرین. ۷/۵ کیلومتر غرب شمالی نوبران.

جَوشقان **Javašqān**
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۵ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. حومهٔ شمالی سورمق.

جوشقان استرک **Jōšeqān-e Estark**
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۸۵ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی راوند.

جوشقان قالی **Jōšeqān-e Qāli**
ده، مرکز دهستان جوشقان قالی، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۰۶ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. سر راه میمه به کاشان. ۲۷ کیلومتر جنوب غربی قمصر.

جوشیروان **Jōširvān**
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰۶

درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. ۵ کیلومتر شمال غربی خنداب.

جوشین Jušin
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۴ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

جوغان Juqān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۶ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب پتکان. سر راه بافت به شاهماران.

جوفرهٔ التباش Jofreh-ye Altbāš
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۱۹۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال بهمنی.

جوفرهٔ معینی Jofreh-ye Mo'ini
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۲۱۰ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی.

جوقین Juqeyn
ده، مرکز دهستان جوقین، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۲۱۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل، خشک.

جوقین Juqin
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۰۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه زرین‌آباد به قیدار.

جوکار Jōkār
۱- یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان ملایر، استان همدان، مشتمل بر دهستانهای ترک غربی، ترک شرقی، جوکار و المهدی و به مرکزیت روستای جوکار.
۲- ده، مرکز بخش و مرکز دهستان جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۲۱ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به همدان و تویسرکان.

جوکار Javakār
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۴ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی مارگون.

جوکار Jōkār
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۴۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی میمند. دامنهٔ جنوبی کوه پورکان.

جوکاران Jōkārān
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۰۷ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی آباده طشک.

جوکان Jōkān
ده، بخش سرچهان، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۱ درجه، ۱۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر شمال غربی کرّه‌ای.

جُوکان Jōvakān
← جُووکان، ده، شهرستان فیروزآباد.

جوکان Jukān
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۵ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی چاهان.

جوکبود بالا Jōkabud-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۱۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار گاورود. روستای جوکبود پائین کنار همین رودخانه و در فاصلهٔ حدود ۵۰۰ متری غرب جنوبی این روستا واقع است و ارتفاع آن حدود ۱۶۰۰ متر است.

جوکله‌بندان Jokleh bandān
ده، بخش سنگر، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۶۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. کنار سیاه‌رود. سر راه رشت به رودبار.

جوگین Jōgin
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۴ درجه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۱ کیلومتر شمال غربی کهیر.

جولکی Julaki
ده، بخش آغاجاری، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۰۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بهبهان به رامهرمز. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری آغاجاری.

جولّین Jolleyn
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۹۶

درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سبزوار به نیشابور.

حون آباد Jun ābād
← جهان آباد، ده، شهرستان نهاوند

جون آباد Jun ābād
← جان آباد، ده، شهرستان زاهدان.

جونجان Jevenjān
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۵۳ درجه ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر جنوب غربی فتح‌آباد.

جونقان Junoqān
شهر. بخش مرکزی شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۱۳۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه جهانبین. سر راه فارسان به شلمزار.

جونک Junak
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۶۴ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۹۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی سغدر. کوهستان جبال بارز.

جونوش Jōnuš
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۳۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی فرمهین.

جُووکان Jōvakān
ده، مرکز دهستان خواجه‌ای، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه فیروزآباد به شیراز و کنار رودخانهٔ هونیفقان.

جوهانی Juhāni
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۰ درجه، ۱۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸/۵ کیلومتر جنوب غربی بنت.

جوهرستان Jōharestān
ده، بخش مرکزی، شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۶۱ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور شمالی خولنجان

جوهری Jōhari
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۲۹ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دزگاه. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری ولایت

جوهرین Jōharin
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۱ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۵ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر جنوب ارداق

جویان Juyān
ده، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۲۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه جهرم به دشت دال. ۹ کیلومتر غرب شمالی حیدرآباد.

جویبار Juybār
شهر، مرکز بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ سیاه‌رود. به آن باغلو هم می‌گویند

جوی‌زرایوان Juyzar-e Eyvān
شهر، مرکز بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۳ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه بانکول. سر راه ایلام به گیلانغرب و قصر شیرین.

جویم Juyom
۱- یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان لار، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای جویم، بناروئیه و هرم. به مرکزیت روستای جویم.
۲- ده، مرکز بخش و مرکز دهستان جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۳۱ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه منصورآباد به فرشته‌جان. حدود ۷۰۰ متر غرب راه جهرم به لار.

جویمند Juymand
← گناباد، شهر، استان خراسان.

جوین Jōin
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. سر راه ارداق به بوئین.

جوین Jovin
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۰۹ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ جوین. دامنهٔ جنوبی کوه میان‌تیغ. حاشیهٔ جنوبی کوههای البرز. ۳۱ کیلومتر جنوب خاوری فیروزکوه.

جُوین Jovayn
معرب گویان، ولایت و ناحیهٔ قدیم در سرزمین نیشابور خراسان، بین جاجرم و بیهق (سبزوار). مرکزش آزادوار بود و بعدها به فریومد منتقل گردید. خاندان جوینی به این ولایت منسوب است.

جُوین Jōvin
و جوزار و جودزه، سه جزیرهٔ کوچک در وسط دریاچهٔ ارومیه کلا" به مساحت ۳۴ هکتار. بلندترین نقطهٔ جزایر مزبور که نام دیگر آنها آرپادرّه‌سی است ۱۳۲۲ متر است.

جوینان Javinān
ده، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۸۳ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب قمصر. سر راه کاشان به جوشقان قالی.

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۶۷ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه میامی به جاجرم.

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۵۶ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قزوین به خاکعلی.

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۴ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی صالح‌آباد.

جهان‌آباد Jahān ābād
← تیمنک‌بالا. ده، شهرستان تربت جام.

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۴۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت جام به موسی‌آباد.

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۲۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۵ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر جنوب غربی سمیع‌آباد

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۴۵ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه قاسم‌آباد به باغ بخشی.

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۶۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. گرم، خشک.

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۵۴ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب فامنین.

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۴۷ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه نهاوند به اشترینان و بروجرد.

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۵۵ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی روانسر.

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۱۴۸ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه بروجرد به دورود

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۷۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوبی دغ سرخ. ۱۴ کیلومتر خاور زواره.

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۲۰ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی کوشکک و ۱۷/۵ کیلومتر جنوب خاوری آباده طشک.

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۰۰ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. سر راه خرامه به ماه فرخان و استهبان. ۹ کیلومتر خاور جنوبی خرامه.

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۷ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۶۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی ریگان.

جهان‌آباد Jahān ābād
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۳ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب فهرج.

جهان‌آباد افشاریه Jahān ābād-e Afšāriyeh
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۰۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. کنار خررود.

جهان تیغ Jahān tiq
ده، بخش پشت‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور بزی.

جهان‌تیغ Jahān tiq
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۶۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر جنوب غربی بنجار.

جهان‌خوش Jahān xoš
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۰۷ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ عسل‌شاه. ۸ کیلومتر غرب شمالی شاپورآباد.

جهاندیز Jahāndiz
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۵ درجه، ۳۰ دقیقه ، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۶۰ متر. معتدل نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قوری‌چای.

جهانشاه‌لو Jahānšāhlu
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۷۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

جهانشاهی Jahānšāhi
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۹۸ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شور. سر راه مسجد سلیمان به هفتکل.

جهانگیر Jahāngir
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۸۱ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی رشته‌کوه بزنگان.

جهانگیر Jahāngir
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۶۳ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر جنوب خاوری فرهادآباد.

جهانگیر Jahāngir
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۹۷ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه تل سیاه به امام‌آباد و چشمه‌زیارت.

جهانگیر Jahāngir
ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۱۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور ده زهک.

جهانگیرلو Jahāngirlu
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۶۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خاور جنوبی تازه‌کند انگوت.

جهان‌محمّد Jahān mohammad
ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۶۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر غرب کوهک.

جهد دری Jahd dari
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۵۴ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب لاله‌زار.

جهر Jahr
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۰۰ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری اندوهجرد.

جهراب سرتنگ Jehrāb-e Sartang
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۸۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ جنوبی زردکوه. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی سردشت.

جهرم Jahrom
۱- شهرستانی در مرکز استان فارس مرکب از چهار بخش مرکزی، سیمکان، خفر و کردیان و مشتمل بر دهستانهای جلگاه،

پشت‌پر، پل به بالا، پل به پائین، خفر، سفیدار، راهگان، علی‌آباد، گل برنجی، قطب‌آباد و علویه و به مرکزیت شهر جهرم.
شهرستان جهرم از شمال به شهرستان شیراز، از شمال خاوری به شهرستان فسا، از خاور به شهرستان داراب، از جنوب به شهرستانهای لار و فیروزآباد و از غرب به شهرستان فیروزآباد محدود است. اراضی این شهرستان کوهستانی است و کوههای نسبتاً بلندی چون سفیدار (۳۱۶۷ متر)، نمک (۲۸۴۶ متر)، سیم (۲۷۶۳ متر)، گم یاگوام (۲۷۶۱ متر)، البرز (۲۶۵۱ متر)، دوهو (۲۵۴۹ متر) در آن وجود دارد و رودخانه‌هایی چون قره‌آغاج، شور، باز و زاغ درّه‌های متعدد آن را که به وسیلهٔ کوههای بالا محصور گردیده‌اند، طی می‌کنند. آب و هوای این شهرستان معتدل مایل به گرم است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان جهرم، استان فارس. ۸۳۰ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۵۵ کیلومتر جنوب خاوری شیراز. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه البرز. سر راه فیروزآباد و لار به فسا و داراب. موقعیت جغرافیائی ۳۰ ۳۳ ۵۳ طول شرقی و ۰۰ ۳۰ ۲۸ عرض شمالی.

Jahaq-e pā'in **جهق پائین**
ده، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۶۳ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. درّهٔ شمالی کوه کلاجار. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی قمصر. روستای جهق بالا در ۸ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۲۴۵۰ متری قرار دارد.

Jahlā **جهلا**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۹۰ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل دریای عمان.

Jahlsand **جهل‌سند**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۸۸ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری نگور.

Jahelu **جهلو**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر جاسک، استان هرمزگان. بندر جاسک ۹۲ درجه، ۱۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت.

Jahliyān **جهلیان**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال غربی کنارک. مرکز دهستان جهلیان.

Jahli rimdān **جهلی ریمدان**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۸۲ درجه، ۸۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳۱ کیلومتر خاور نگور.

Jahmān **جهمان**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۴۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۴ کیلومتر جنوب غربی ناغان.

Jey **جی**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۴۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری آدران. دامنهٔ شمالی کوه پورا. کوهستان البرز.

Jey/ Jay **جی**
← اصفهان، شهر، مرکز استان و شهرستان اصفهان.

Jey **جی**
شهر عمدهٔ ناحیهٔ قدیم اصفهان که با شهر یهودیه بر ساحل شمالی زاینده‌رود قرار داشت و بعدها به حومهٔ شهر یهودیه مبدل شد. شاه عبّاس اول صفوی، شهر اصفهان را در محل شهر یهودیه بنا نهاد.

Jiyān **جیان**
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۳۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه قوره‌دان. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی بانش.

Jiyān **جیان**
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۰ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه سوریان به ده‌بید. ۶ کیلومتر شمال غربی سوریان. کنار رودخانهٔ بوانات.

Jib bak **جیب‌بک**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۶۶ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۱۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه مارک. کوهستان زاگرس.

Jeybar **جیبر**
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۸۸ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار روستای چیتی.

جی‌جیان Jijiyān
ده، بخش مرکزی، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب غربی رمکان.

جی‌جیان‌کوه Jijiyān kuh
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۰۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی حسین‌آباد شاملو. کوهستان الوند

جیحون‌آباد Jeyhun ābād
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۶۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل. نیمه‌خشک. سر راه کوریجان به قهاوند. ۱۲ کیلومتر شمال قهاوند

جیحون‌آباد Jeyhun ābād
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۵۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه برآفتاب. سر راه صحنه به میان‌راهان.

جیران Jeyrān
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۳ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کوهزان. دامنهٔ جنوبی کوه جان‌پناه.

جیران‌مینا Jeyrān minā
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۳ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۶ کیلومتر شمال غربی دیواندره.

جیربانلو Jirbānlu
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۳۳۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوههای خرقان. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری دمق.

جیرده Jirdeh
ده، مرکز دهستان جیرده، بخش شفت، شهرستان فومن، استان گیلان. فومن ۱۰۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه

جیرده Jirdeh
ده، بخش رحیم‌اباد، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۶۷ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه گردبن. کوهستان البرز.

جیرستان Jirestān
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۳ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری پاریز. سر راه پاریز به پسوجان و سیرجان.

جابر Jāber
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۹۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی گواهین.

جیرفت Jiroft
۱- شهرستانی در مرکز جنوبی استان کرمان مرکب از بخشهای مرکزی، عنبرآباد، جبال بارز و ساردوئیه و مشتمل بر دهستانهای اسماعیلی، اسلام‌آباد، اسفندقه، حسین‌آباد، خاتون‌آباد، دولت‌آباد، گنج‌آباد، هلیل، امجز، جهادآباد، علی‌آباد، گرمسار، محمّدآباد، مردهک، نرگسان، رضوان، سغدر، مسکون، دلفارد، ساردوئیه و گور و به مرکزیت شهر جیرفت.
شهرستان جیرفت از شمال به شهرستان کرمان، از شمال خاوری و خاور به شهرستان بم، از جنوب به شهرستان کهنوج و از غرب به شهرستان بافت محدود است. بخش اعظم این شهرستان را کوههای بلندی چون بهرآسمان (۳۸۸۶ متر) و جبال بارز (۳۷۴۱ متر) فرا گرفته و بخش نسبتاً کوچکی را دشت نسبتاً هموار جیرفت پوشانیده است. رودخانهٔ هلیل‌رود و ریزابه‌های متعدد آن چون سغدر، دلفارد، آبشور، کرقتو، کُمرکان، کفارکی، استارد و جنگل این شهرستان را مشروب می‌سازند و دشت حاصلخیز جیرفت را آبیاری می‌کنند. آب و هوای شهرستان جیرفت در ارتفاعات بالا معتدل تا معتدل مایل به سرد است و در دشت جیرفت معتدل مایل به گرم تا گرم می‌باشد و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان جیرفت، استان کرمان. ۹۹۵ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۹۲ کیلومتر جنوب خاوری کرمان. ارتفاع ۹۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار رودخانهٔ هلیل‌رود. سر راه کرمان به کهنوج. موقعیت جغرافیائی ۱۵" ۴۴' ۵۷° طول شرقی و ۱۵" ۴۰' ۲۸° عرض شمالی.
تاریخچه - جیرفت یکی از شهرهای قدیمی ایران است. مجاشع ابن مسعود، سردار عرب آن را در سال ۳۵ (ه . ق.) تصرف کرد و خوارج چندی در آنجا به فعالیت و مبارزه پرداختند. مقدسی، حاصلخیزی و زیبایی شهر جیرفت را ستوده و یعقوب لیث صفار و عمرولیث صفار احتمالاً بناهایی در آنجا ساخته‌اند. جیرفت در دورهٔ فتنهٔ مغول و ایلخانان آسیب فراوان دید ولی تا دورهٔ تیموریان تقریباً دایر بود ولی از آن به بعد ناپدید گردید و نامی از آن درکتابهای قدیمی برده نشده. محل شهر قدیم جیرفت به درستی معلوم نیست ولی نزدیک شهر کنونی بوده است و شهر جدید کمابیش در حوالی شهر قدیم بنا شده و از سال ۱۳۲۵ خورشیدی به شهرستان تبدیل گردیده و به دلیل موقعیت ممتاز زراعی بمرور رونق گرفته و روزبروز آبادتر و وسیع‌تر شده است. سد جیرفت در حدود ۳۰ کیلومتری شمال غربی آن بنا گردیده است.

جیرفت، سد **Jiroft**
سدی در شهرستان جیرفت، استان کرمان. ۳۳ کیلومتر غرب شمالی جیرفت. این سد که بر رودخانهٔ هلیل‌رود ساخته شده از نوع بتنی قوسی است و ارتفاع دیوارهٔ آن ۱۳۴ متر است. طول تاج سد جیرفت ۲۷۷ متر است و گنجایش مخزن آن ۴۲۵ میلیون مترمکعب است.

جابلو **Jāblu ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۸۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل نیمه‌خشک کوهستانی ۳ کیلومتر شمال خلیفه‌لو

جیرمحلّه **Jir mahalleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان صومعه‌سرا، استان گیلان صومعه‌سرا ۳۵۰ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. به آن دشت بیجار هم می‌گویند.

جیرنده **Jirandeh**
ده، مرکز بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۰۹ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

جیریا **Jiriyā**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی ساروق. بقعه‌ای بنام امامزاده حسین دارد.

جیزآباد **Jiz ābād**
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر غرب شمالی باخرز (شهرنو).

جیزوان **Jizvān**
ده، بخش طارم‌علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قزل‌اوزن

جیسای پائین **Jisā-ye Pā'in**
ده، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۱۹ درجه، ۳۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. معتدل مایل به گرم. نیمه‌مرطوب کنار تیله‌رود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جیسای بالا در ۳ کیلومتری غرب آن واقع است.

جیسقان **Jisqān**
ده، مرکز دهستان کمین، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۴۴ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه سیدان. سر راه شیراز به اصفهان. ۹ کیلومتر غرب جنوبی سعادت‌شهر.

جائین **Jā'in**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۷ درجه، ۱۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه جائین. سر راه حاجی‌آباد به فارغان. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری حاجی‌آباد.

جیش‌آباد **Jeyš ābād**
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۶۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه طاش‌کول. کوهستان البرز.

جی‌شیر **Jeyšir**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب غربی خوراسکان.

جیقه **Jiqeh**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۸۳ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه آی‌تاخلی.

جیلارد **Jilārd**
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۲۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه رودهن به دماوند.

جیلان **Jilān**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۷۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه خیج به میامی.

جیم‌آباد **Jim ābād**
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۴۶ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتر خاور خط آهن مشهد به تهران.

جیمه **Jeymeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۶۱ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب زیارت.

جین **Jin**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۶۳ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. سر راه قلعه‌گنج به منوجان. ۵ کیلومتر جنوب غربی قلعه‌گنج.

جینان Jinān
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سرتخت. ۱۰ کیلومتر شمال غربی گازار.

چابار Cābār
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۴ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری کمیجان.

چابکسر Cāboksar
شهر، بخش مرکزی شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۲۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه رودسر به رامسر. جنگلی.

چابولکان حاجی Cābolkān-e Hāji
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۹۰ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اخته‌سوره.

چابهار Cābahār
۱- شهرستانی در جنوب استان سیستان و بلوچستان مرکب از بخشهای مرکزی، کنارک و دشتیاری و مشتمل بر دهستانهای کمبل سلیمان، پیرسهراب، زرآباد، کهیر، جهلیان، نگور، باهوکلات، سندمیرثوبان و پلان و به مرکزیت شهر چابهار.
شهرستان چابهار از شمال به شهرستانهای نیکشهر و ایرانشهر، از خاور به مرز ایران و پاکستان، از جنوب به دریای عمان واز غرب به شهرستانهای جاسک (استان هرمزگان) و کهنوج (استان‌کرمان) محدود است. دشت پهناور دشتیاری در نواحی خاوری این شهرستان جای دارد و دیگر نواحی آن را ارتفاعات نه‌چندان بلندی چون کوه کروچ (۱۲۰۵ متر)، کوه گوزر (۷۶۵متر) و کوه دیوانی (۷۰۸ متر) فرا گرفته و درّه‌ها و دشتهای پهناوری در میان آنها به چشم می‌خورد. رودخانهٔ باهوکلات که دشت پهناور دشتیاری را مشروب می‌کند با ریزابه‌هائی چون رودخانهٔ کاجو عمده‌ترین رودخانهٔ این شهرستان بشمار می‌آید و رودهای کهیر و بیشمونت و چند خشکرود دیگر نیز از جمله رودهای آن محسوب می‌گردند. آب و هوای شهرستان چابهار گرم تا خیلی گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. ۱۴۵۶ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۴۶۵ کیلومتر جنوب زاهدان. ارتفاع ۱۰ متر، خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. کنار خلیج چابهار و ساحل دریای عمان. موقعیت جغرافیائی ۴۵″ ۳۷′ ۶۰° طول شرقی و ۴۵″ ۱۷′ ۲۵° عرض شمالی. از زمانهای گذشته لنگرگاه کشتیهای تجارتی بوده و کمپانی هند شرقی دفتری در آنجا داشته است.

چاپارخانه Cāpārxāneh ?
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۰۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه شوشتر به دزفول. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی گتوند.

چاپان Cāpān
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۴۱ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی یخفروزان.

چاپان بالا Cāpān-e bālā
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۰۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای چاپان پائین در ۳ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۵۴۰ متری جای دارد.

چاپشلو Cāpešlu
۱- بخشی در جنوب شهرستان درگز، استان خراسان. شامل دهستانهای قره‌باشلو و میانکوه، به مرکزیت روستای چاپشلو.
۲- ده، مرکز بخش چاپشلو، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۱۹۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال شرقی کوههای الله‌اکبر.

چات Cāt
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۵ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود اترک. مرز ایران و ترکمنستان.

چاتال Cātāl
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۳۲ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۹۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود قرناوه.

چات‌تپه Cāt tappeh
← چاک‌تپه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

چاتمه‌سر Cātmeh sar
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۹۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

چاچاخو Cācāxu
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۶ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۷/۵ کیلومتر جنوب غربی سربیشه.

چاچه Cāceh
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان

۹۶ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی هرند.

چاخانه‌سر **Cāxānehsar**
ده، بخش مرکزی شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۲۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کنار راه رودسر به رامسر.

چاخرچمن **Cāxer caman ?**
ده، دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۸ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

چاد بالا **Cād-e bālā**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۴ درجه، ۸۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال چاهوک. روستای چاد پائین در ۲/۵ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متری قرار دارد.

چادگان **Cādegān**
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان فریدن، استان اصفهان. مشتمل بر دهستانهای چناررود جنوبی، چنار رود شمالی و کبوترسرخ و به مرکزیت شهر چادگان.
۲- شهر، مرکز بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۴۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ساحل شمالی دریاچهٔ سد زاینده‌رود.

چاران **Cārān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۴۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. ۶ کیلومتر خاور جنوبی آدران. دامنهٔ غربی کوه پهن‌حصار. کوهستان البرز.

چارتا **Cārtā**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۳۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سرچشمهٔ آب چارتا. ۱۳ کیلومتر شمال غربی پل زال.

چارداخ **Cārdāx**
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۴۹ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

چارده **Cārdeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۶۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه باقران.

چارده **Cārdeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۵۹ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲/۵ کیلومتر جنوب چاه‌وک.

چارفت مودو **Cāroft mudu**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۰۶ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. داخل درّهٔ مودو. کوهستان زاگرس.

چارک **Cārak**
ده، بخش پشت‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه ادیمی به برج میرگل.

چارک **Cārak**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۲۳۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب درازی.

چاروک **Cāruk**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۹۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری خنامان.

چاری **Cāri**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ رودخانهٔ بابل.

چاری **Cāri**
← چاروک، ده، شهرستان رفسنجان.

چاسُم **Cāsom**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۷۶ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر خاور شمالی دوزهیر.

چاشت **Cāšt**
ده، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۶۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی بند امیر.

چاشتخوار **Cāštxār**
← چاشتخور، ده، شهرستان مرودشت.

چاشتخور **Cāštxor**
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت

۱۰۹ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۶ کیلومتر جنوب غربی خبریز. دامنهٔ جنوب خاوری کوه رحمت.

چاشتخوران Cāštxorān
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۵۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سمنان به دامغان.

چاشتخوره Cāšt xoreh
ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۴۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قلقل‌رود. سر راه فیروزآباد به تویسرکان. ۳ کیلومتر شمال خاوری فرسفج.

چاشم Cāšm
ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۳۴۱ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درهٔ خاوری کوه بوردو. کوهستان البرز. مرکز دهستان چاشم.

چاغرلو Cāqerlu
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۷۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل ، نیمه‌خشک.

چاک تپّه Cāk tappeh
مجموعه‌ای از سه جزیرهٔ کوچک در دریاچهٔ ارومیه. ۲۰ کیلومتری غرب جنوبی بندر رحمانلو. جزیره‌های دی و ماغ از دیگر جزایر این مجموعه هستند. به جزایر مزبور چات‌تپه نیز می‌گویند

چاکر Cāker
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۲ درجه، ۱۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال هرات.

چاکرزی Cākarzi
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۶۰ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر شمال نوبندگان

چاکرود Cākrud
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۷۱ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ چاکرود. کوهستان البرز.

چاکرود Cākrud
رودخانه، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. طول ۴۲ کیلومتر. از ارتفاعات باختری دهستان دیلمان، ۴۳ کیلومتری جنوب غربی لاهیجان سرچشمه می‌گیرد و بسوی خاور روان می‌شود و به پل‌رود می‌ریزد.

چاکو Cāku
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۴۱ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌کلوه. نیمه‌جنگلی.

چاکین Cākin
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۴۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سرخ. ۵/۵ کیلومتر شمال غربی جرجافک

چال Cāl
کوه، کوهستان کرکس، شهرستان کاشان ۳۷ کیلومتر جنوب غربی کاشان. ارتفاع ۳۵۰۸ متر.

چال Cāl
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۵۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

چال‌آباد Cāl ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۷۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوهستان پررو. ۵ کیلومتر غرب شمالی رحیم‌آباد.

چالاب Cālāb
ده، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۱ درجه، ۵۰ کیلومتر ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی حسن‌آباد یاسوکند.

چالاب زرد Cālābzard
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۱۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب ۵ کیلومتر خاور شمالی بلاوه ترهٔ پائین.

چالابه Cālābeh
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۴۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر جنوب خاوری ماهیدشت.

چالابی Cālābi
← چلبی، ده، شهرستان اراک

چال‌انجیر Cāl anjir
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و

بویراحمد. دهدشت ۳۰۴ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۲۲ کیلومتر غرب لنده.

چالانچولان Cālān culān

ده، مرکز بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۲۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه دورود به بروجرد.

چالانچی Cālānci ?

ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۳۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه بانکول. ۴ کیلومتر جنوب خاوری جوی زرایوان

چالاوه Cālāveh

ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۲۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه باریس.

چال‌باش Cālbāš ?

ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۷۰ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

چال‌بتان Cālbetān

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۹۸ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. حومهٔ شمال غربی شهر لردگان. جنگلی.

چالبُقا Cālboqā

ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲۹۴ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه رزن به دمق. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی دمق.

چال پهره Cāl pahreh

ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۶۲ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب الکن. دامنهٔ شمالی کوه گنداب (کوهستان زاگرس). نیمه‌جنگلی.

چال ترخان Cāl tarxān

ده، بخش کهریزک، شهرستان ری، استان تهران. ری ۱۶۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی کهریزک.

چالحصار Cālhesār

یکی از محلات قدیم شهر تهران واقع در جنوب غربی چهارراه گلوبندک (محل تلاقی خیابانهای خیام و بوذرجمهری). ←چالمیدان.

چال دراز Cālderāz

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۶۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

چالدران Cālderān

دهستان، جنوب غربی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. مرکزش سیه‌چشمه است. این دهستان از غرب به کشور ترکیه محدود است. دشت چالدران که جنگ معروف چالدران بین شاه اسماعیل اول صفوی و سلطان سلیم اول عثمانی در آن اتفاق افتاد در نواحی مرکزی این دهستان واقع است و شهرک سیه‌چشمه در مرکز جنوبی آن قرار دارد.

چالسبر Cālesbar

ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۷۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ازنا به الیگودرز. کنار رودخانهٔ ماربره.

چالسراکی Cālsarāki

ده، بخش رحمت‌آباد و بلوکات، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۰۵ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز. نیمه‌جنگلی.

چال شاهین Cāl šāhin

ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۵۱ در جه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

چالشتر Cālšotor

ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۱۲ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه شهرکرد به بن.

چالشم Cālešam

ده، بخش سنگر، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۳۶ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

چال قره Cāl qareh
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۳۳ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری سیاه‌کوه. سر راه کاشان به نطنز.

چالکرود Cālkrud
ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۱۱۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار چالکرود. سر راه رامسر به تنکابن.

چالک‌رود Cālk rud
رودخانه، شهرستان تنکابن، استان مازندران. طول ۴۰ کیلومتر. از کوه سماموس، ۴۳ کیلومتری باختر تنکابن سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی خاور و سپس بطرف شمال خاوری روان می‌شود و به دریای خزر می‌ریزد.

چال‌کل Cālkal
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۲۷ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری پل‌دختر

چال کلاغ Cāl kalāq
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان بویراحمد سردسیر، استان کهگیلویه و بویراحمد. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری یاسوج. ارتفاع ۳۵۳۱ متر. سرچشمهٔ رودخانهٔ ماربر.

چال‌گل Cālgol
← چال‌کل، ده، شهرستان خرم‌آباد

چال‌گنبد Cāl gonbad
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۱۰ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، خشک. ۱۸ کیلومتر غرب جنوبی کهک.

چالماکندی Cālmā kandi
ده، دهستان مغان شرقی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه گرمی به پارس‌آباد.

چالموره Cālmureh
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۹۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر خاور باشت.

چال میدان Cāl meydān
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۷ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری کمیجان.

چالمیدان Cālmeydān
نام یکی از محلات قدیم شهر تهران، واقع در جنوب خیابان مولوی و در دو طرف خیابان ری. در زمان سلطنت شاه طهماسب اول صفوی، مصالح ساختمان باروی تهران از این محل و محل دیگر بنام چالحصار برداشته شد و در نتیجه چالهٔ عمیق و وسیعی در این دو محل ایجاد گردید. امامزادهٔ معروف به سید اسماعیل نزدیک چالمیدان است.

چالو Cālu
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۱۶ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. زلزله‌خیز پرزیان. داخل درهٔ فک‌بن. دامنهٔ جنوبی آلش‌کوه. نیمه‌جنگلی.

چالوئی Cālu'i
کوه، کوهستان البرز، شهرستان دامغان، استان سمنان. ۳۵ کیلومتر شمال شرقی دامغان. ارتفاع ۳۷۵۰ متر.

چالوس Cālus
۱- بخشی در شهرستان نوشهر، استان مازندران، مشتمل بر دهستانهای کلارستاق غربی و کلارستاق شرقی و به مرکزیت شهر چالوس. این بخش از شمال به دریای خزر و از جنوب به کوههای البرز محدود است و غیر از دشت ساحلی که عرض آن به حدود ۶ کیلومتر می‌رسد، بقیهٔ آن راکوههای پوشیده از جنگل البرز فراگرفته است که هرچه به جنوب نزدیک می‌شویم به ارتفاع آنها افزوده می‌گردد. رودخانه‌های زوات، چالوس و کلیاک که همه ازکوههای جنوبی رو به شمال سرازیر هستند آن را مشروب می‌سازند.
۲- شهر، مرکز بخش چالوس، شهرستان نوشهر، استان مازندران. ۱۴۷ کیلومتر غرب ساری و ۱۰۷ کیلومتر شمال تهران. ارتفاع ۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه نوشهر به کرج و تنکابن. کنار رود چالوس. موقعیت جغرافیائی ۱۵" ۲۵' ۵۱° طول شرقی و ۵۰" ۳۹' ۳۶° عرض شمالی.
تاریخچه - در مدارک و نوشته‌های قدیمی، از این شهر بنام شالوس اسم برده شده و سابقهٔ آن به زمان اردشیر اول ساسانی می‌رسد. ابن رسته جغرافیدان عرب آن را حد غربی مازندران ذکر کرده. در عهد عبدالله‌ابن خازم، نمایندهٔ خلیفه، مردم چالوس بر فرمانروای شهر شوریدند و نمایندهٔ خلیفه را از ولایت چالوس براندند و عهد کردند که با کسان خلیفه هرگز مدارا نکنند.
در سالهای ۱۳۱۱ و ۱۳۱۲ هجری خورشیدی بصورت شهر امروزی درآمد و پل بزرگی بر روی رودخانهٔ چالوس ساخته شد و مهمانخانه و کارخانهٔ حریر بافی در آن احداث گردید.

چالوس Cālus
رودخانه، شهرستان نوشهر، استان مازندران. طول ۷۲ کیلومتر.

طی دو ریزابه، یکی باختری و دیگری جنوبی که به ترتیب از کوه تخت سلیمان، ۵۸ کیلومتری جنوب باختری نوشهر و کوه کندوان ۵۸ کیلومتری جنوب باختری نوشهر سرچشمه گرفته و در روستای انارک به هم پیوسته‌اند، تشکیل می‌یابد. نخست بسوی خاور و سپس به طرف شمال روان می‌گردد. از مرزن‌آباد می‌گذرد، سپس از رسیدن به دشت ساحلی از شهر چالوس عبور می‌کند و به دریای خزر می‌ریزد.

چاله Cāleh
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۷۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

چاله Cāleh
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۴ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری هلوش.

چاله Cāleh
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۲ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی سرخان.

چاله‌بتن Cāleh baten
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۴۹ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

چاله پره Cāleh pareh
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۶۲ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب الکن. دامنهٔ شمالی کوه گنداب (کوهستان زاگرس). نیمه‌جنگلی.

چاله‌جناح Cāleh jenāh
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۴ درجه، ۸۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۱۵ متر، خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه جناح به کمشک. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی جناح.

چاله‌دان Cālehdān
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۳۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر خاور لاسجرد.

چاله‌زمین Cāleh zamin
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۱۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری توارکوه. غرب راه چالوس به کرج. کوهستان البرز.

چاله‌سیاه Cāleh siyāh
ده، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اصفهان به انوشیروان و دهق.

چاله کند Cāleh kand
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۸۱ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه ساری‌قیه. ۴ کیلومتر جنوب علی‌صدر.

چاله گُل Cāleh gol
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر شمال خاوری گدار لندر.

چال‌هما Cālhomā
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۳۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمار خاوری هندودر.

چالی Cāli
ده، بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۲۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل راست رودخانهٔ تالار. سر راه شیرگاه به قائم‌شهر. ۲ کیلومتر شمال شیرگاه.

چالی Cāli
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۱۷ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار رودخانهٔ شور. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری قهورد. در این روستا امامزاده‌ای بنام شاهزاده عبدالله وجود دارد.

چالیان Cāliyān
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور سورمق.

چالیسور Cālisur
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۵۳

درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر خاور کناره جنگلی.

چامپ Cāmp
← چانف، ... شهرستان نیک‌شهر

چانف Cānf
ده، مرکز دهستان چانف، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۸ کیلومتر جنوب خاوری اسپکه

چاورچی Cāvarci
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۵۳ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل،خشک. کوهستانی ۳ کیلومتر خاور جوزم. کنار رودخانهٔ چاورچی.

چاوشقلی Cāvošqoli
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۳۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور جنوبی وار و ۹ کیلومتر جنوب خاوری فیرورق.

چاوشی جنوبی Cāvoši-ye Jonubi
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۲۸۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. دامنه خاوری کوه مُند. ۶ کیلومتر شمال درازی. روستای چاوشی شمالی در یک کیلومتری شمال این روستا قرار دارد.

چاوشی شمالی Cāvoši-ye Šemāli
← چاوشی جنوبی، ده، شهرستان دشتی، استان بوشهر.

چاه احمد Cāh ahmad
ده، بخش مرکزی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۵۳ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. سر راه بندرخمیر به بندرلنگه. ۱۳ کیلومتر غرب بندرخمیر.

چاه اسحاق Cāh-e Eshāq
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۷ درجه، ۱۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوبی هامون جزموریان.

چاه اسحاق Cāh-e Eshāq
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر. استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۷ درجه، ۱۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی گل‌آباد.

چاه اسماعیل Cāh-e Esmā'il
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۷۰ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری شمیل.

چاه اسماعیل‌خان Cāh-e Esmā'il xān
چاه آب، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. ۳۰/۵ کیلومتر شمال غربی ابرکوه. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر.

چاه الله‌داد Cāh-e Allāhdād
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۳ درجه، ۱۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. ۱۹ کیلومتر خاور شمالی گزخت.

چاه الله‌داد Cāh-e Allāhdād
چاه‌آب، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. ۶۴ کیلومتر جنوب غربی محمّدآباد و ۶/۵ کیلومتر غرب شمالی تاسوکی. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر.

چاهان Cāhān
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ دامن. ۲ کیلومتر شمال خاوری زهلنفان.

چاهان Cāhān
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۹۵ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۶۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر غرب جنوبی مکسان.

چاهان Cāhān
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۴ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ چاه‌خان. درّهٔ شمالی کوه چاه‌خان.

چاه انار Cāh anār
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۰۵ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خبیر.

چاه‌انجیر Cāh anjir
ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۲۶ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ساحل جنوب خاوری دریاچهٔ مهارلو. سر راه ساحلی سروستان به گشنکان و شیراز.

چاه‌انجیره Cāh anjireh
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۵ درجه، ۱۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. سر راه کاشمر به طبس. حاشیهٔ غربی کویر نمک

چاه‌بالو Cāh bālu
ده، بخش گلّه‌دار، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۱۴ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر غرب شمالی اسیر.

چاه‌بر Cāh bar
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۶۰ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳ کیلومتر شمال غربی رباط کلمرز.

چاه بردی Cāh bardi
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر غرب محمّدصالحی

چاه برشک Cāh berešk
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۳۰ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی دهج.

چاه‌بلو Cāh belu
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۶ درجه، ۱۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ شمالی کوه قرّهٔ سیاه‌چو.

چاه بُنارد Cāh bonārd
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۴۱ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب غربی دهنگ. سر راه بستک به ده‌تل.

چاه بنه Cāh baneh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۱۷ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی ۷ کیلومتر غرب شمالی خبر.

چاه‌بوک Cāh-e Buk
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۵۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. گرم، خشک.

چاه‌بهلور Cāh bahlur
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۳ درجه، ۱۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک ۱۴ کیلومتر شمال درح.

چاه بهمن Cāh bahman
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۲۵ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی جویم.

چاه بی‌ریش Cāh biriš
چاه آب، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری نصرت‌آباد. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. سر راه نصرت‌آباد به حصاروئیه.

چاه‌پالیز Cāh pāliz
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۱۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۶۰ متر. گرم، خشک. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری بجستان. سر راه بجستان به فیض‌آباد. به آن چاه‌فالیز هم می‌گویند.

چاه پالیز Cāh pāliz
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۶ درجه، ۱۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶۰ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

چاه پایاب Cāh pāyāb
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۸۰ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه مجن‌آباد به بمرود و حاجی‌آباد.

چاه پدکی Cahpadaki ?
چاه‌آب، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. ۷۷ کیلومتر شمال خاوری نصرت‌آباد. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر.

چاه‌پز Cāhpaz
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۲ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی شمیل.

چاه پنج‌سار Cāh panjsār
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۵ درجه، ۱۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر شمال غربی درح.

چاه پنیری Cāh-e Paniri
چاه‌آب، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. ۳۰ کیلومتر غرب جنوبی موسویه. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. حاشیهٔ جنوبی دغ محمدآباد.

چاه پوزه **Cāh puzeh**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۵ درجه، ۱۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۵ متر. گرم،خشک. دامنهٔ خاوری قلّهٔ چاه پوزه. ۶۴ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

چاه‌پهن **Cāhpahn**
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۲۷۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر دیّر به بردخون و بوشهر. ۲۸ کیلومتر جنوب خاوری بردخون.

چاه‌پیر **Cāhpir**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۳۴۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب غربی آباد.

چاه تاقستان **Cāh-e Tāqestān**
چاه‌آب، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. ۳۵ کیلومتر. شمال خاوری ابرکوه. ارتفاع ۱۵۵۰ متر.

چاه ترخ پائین **Cāh tarx-e pā'in**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۵۸ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۵ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی عشق‌آباد. روستای چاه ترخ بالا در یک کیلومتری شمال خاوری این روستا واقع است.

چاه‌ترک **Cāh tork ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۴۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۲ کیلومتر جنوب چاه‌وک.

چاه تگ **Cāhtag**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۶۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ تگ. ۸ کیلومتر جنوب خاوری مختاران.

چاه‌تلخ **Cāh talx**
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۹۰ درجه، ۹۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵۹ کیلومتر شمال غربی بردسکن.

چاه تلخ **Cāh talx**
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۲۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. ۲۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری بندر دیلم. سر راه لیلتین به شول.

چاه تلخ برآفتاب **Cāh talx-e Barāftāb**
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۷۸ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ لیراب. ۶ کیلومتر شمال خاوری باشت.

چاه تلخ پائین **Cāh talx-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۱۲۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه مُند. ۱۵ کیلومتر جنوب چغادک. سر راه بوشهر به دلوار. روستای چاه تلخ بالا در ۲ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع حدود ۱۵ متری قرار دارد.

چاه‌توت **Cāh tut**
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۱۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۴ کیلومتر خاور بوان پائین.

چاه‌توس **Cāhtus**
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۷۷ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر جنوب خنج.

چاه‌توک **Cāh tuk**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۰۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

چاه‌جا **Cāhjā**
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۹۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه نجف‌آباد به داران. ۶/۵ کیلومتر غرب شمالی تیران.

چاه‌جام **Cāh jām**
← چجام، ده، شهرستان شاهرود.

چاه جمال **Cāh jamāl**
چاه‌آب، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. ۱۷ کیلومتر جنوب رامشه. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر.

چاه‌جمال **Cāhjamāl**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر صفردرجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه ایرانشهر به خاش.

چاه جنگونه **Cāh-e Janguneh**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و

بلوچستان. زاهدان ۲۷۸ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدد ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۴ کیلومتر جنوب خاوری نصرت‌آباد.

چاه جوچی **Cāh-e Jōci**
چاه آب، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. ۴۶ کیلومتر جنوب خاوری بشرویه. ارتفاع ۱۳۸۰ متر.

چاه چغوک **Cāh caquk**
ده، بخش مرکزی، شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۶۸ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سرراه سیرجان به بندرعباس. ۵۷ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

چاه چک **Cāh-e Cak**
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۰۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

چاه چوچو **Cāh cucu**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۵۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. گرم، خشک. سر راه نهبندان خوشاره به بندان و زابل.

چاه حاجی مجی **Cāh-e Hāji maji**
چاه آب، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۲۶ کیلومتر شمال غربی رباط خان. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر.

چاه حسین **Cāh-e Hoseyn**
چاه‌آب، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. ۴۷ کیلومتر جنوب غربی سه قلعه. ارتفاع ۱۲۸۵ متر.

چاه حسین جمال **Cāh-e Hoseyn jamāl**
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۱۲ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۰ کیلومتر شمال بردخون.

چاه حوض **Cāh hōz**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۴۳ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه شکرآب.

چاه‌خان **Cāhxān**
← چاهان، ده، شهرستان چابهار.

چاه خانی **Cāh xāni**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۲۶ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خوشاب.

چاه‌خاور **Cāh-e Xāvar**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۲۹۱ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بافق به یزد.

چاه خربزه **Cāh xarbozeh**
ده و معدن متروکهٔ سرب، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۳ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه انارک به جندق و خور. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری انارک.

چاه‌خره **Cāh xareh**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۹۱ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ شمالی کوه بُلنجیر. ۵ کیلومتر غرب شمالی روستای هامون.

چاه‌خطاب **Cāh-e Xatāb**
چاه‌آب، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. ۶۹ کیلومتر شمال ابرکوه. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر.

چاه خو **Cāh xu**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۱ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. ۴۱ کیلومتر غرب درح.

چاه دادخدا **Cāh-e Dādxodā**
ده، مرکز دهستان چاه‌دادخدا، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۳۸ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵۸ کیلومتر خاور جنوبی زرقلعه‌گنج.

چاه‌داشی **Cāh dāši**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۵۷ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر جنوب چاه‌وک.

چاه دراز **Cāh derāz**
چاه‌آب، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری کلمرز. ارتفاع ۶۹۵ متر.

چاه دراز **Cāh derāz**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۵۵ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. گرم، خشک. شنزار. ۱۷ کیلومتر شمال غربی شوسف.

چاه‌دراز Cāh derāz
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۰ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۵ متر. گرم، خشک. دشت شنزار. سر راه ایرانشهر به نیکشهر. ۳۹ کیلومتر غرب جنوبی بمپور.

چاه‌دراز Cāh derāz
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۵۲ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۱۸ کیلومتر خاور شمالی دژگان.

چاه دُزدان Cāh-e Dozdān
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۴۹ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۳/۵ کیلومتر غرب ده‌تل.

چاه‌دلان Cāhdelān
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۱۸ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی مسکوتان.

چاه‌دول Cāhdul
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۱۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب جنوبی دهکهنه

چاه‌ذیقن Cāh ziqan
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۱ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک.

چاه رستم Cāh rostam
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۵ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۶/۵ کیلومتر شمال غربی راین.

چاه رضا Cāh-e Rezā
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۰ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۶۵ متر. خیلی گرم، خشک دشت شنزار. ۳۷ کیلومتر خاور جنوبی قلعه‌گنج.

چاه‌روئی Cāh ru'i
ده، بخش مرزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۲۵ درجه، ۵۶ کیلومتر ارتفاع حدود ۱۰۷۵ متر. گرم، خشک تپه‌ماهور ۳۲ کیلومتر خاور ده‌سلم

چاه‌ریسو Cāh-e Risu
چاه‌آب. بخش شرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. ۳۹ کیلومتر جنوب خاوری بشرویه. ارتفاع حدود ۱۱۴۵ متر

چاه‌ریسه Cāhriseh
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۴۷ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار خط آهن کاشان به اصفهان. درّهٔ خاوری کوه کفتار.

چاه ریگ Cāh-e Rig
چاه‌آب، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۵ کیلومتر غرب رباط گور. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر.

چاه ریگان Cāh rigān
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۶۴ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی زه.

چاه زبر Cāhzebr
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۷۸ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی حاجی‌آباد. سر راه حاجی‌آباد به بندرعبّاس.

چاه زرد Cāh zard
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۷ درجه، ۱۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. گرم، خشک. ۵۴ کیلومتر غرب شمالی خور.

چاه‌زرد Cāhzard
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۹۶ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر جنوب خاوری سراب نیلوفر.

چاه زردار Cāh zardār
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۳۷ درجه، ۱۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷۱ کیلومتر خاور جنوبی زرقلعه‌گنج.

چاه زنگال Cāh zangāl
ده، بخش دلگان. شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۸۴ درجه، ۱۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی دلگان.

چاه‌زی Cāhzi
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۶۷ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر شمال خاوری ابتر.

چاه ساری Cāhsārı
ده، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان.

بندرعبّاس ۲۵۱ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. سر راه بندرعبّاس به بندرلنگه. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری بندر خمیر.

چاه سالم Cāh-e Sālem
ده، مرکز دهستان چاه سالم، بخش امیدیه، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۷۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری امیدیه.

چاه سبز Cāh sabz
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۰۱ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۹/۵ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد

چاه‌ستاره Cāh setāreh
ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۱۸ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. گرم، خشک. سر راه قلعه‌نورودآب به روستاهای حجاج و زمان‌آباد.

چاهستان Cāhestān
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان بندرعباس ۵۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر غرب شمیل.

چاه سرخ Cāh sorx
چاه‌آب، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی ندوشن. ارتفاع ۲۱۸۵ متر

چاه سرخ Cāh sorx
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان دولت‌آباد ۳۲۲ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر شمال غربی مورچه‌خورت.

چاه سرخ Cāh-e Sorx
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۲۹ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳۱ کیلومتر خاور جنوبی آباده طشک.

چاه سردار Cāh sardār
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۳۷ درجه، ۱۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷۱ کیلومتر خاور جنوبی زرقلعه‌گنج.

چاه‌سردو Cāh sardu
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۳ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بمپور. ۲۳ کیلومتر غرب بمپور.

چاه سگک Cāh sagak
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۰ درجه، ۱۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. ۲/۵ کیلومتری مرز ایران و افغانستان. ۳۷ کیلومتر جنوب خاوری درح.

چاه‌سوارآقا Cāh-e Savār āqā
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۲۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر جنوب خاوری چاه‌گز.

چاه‌شاهی Cāh šāhi
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۲۴ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. خیلی گرم، خشک کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه زندان. ۱۷/۵ کیلومتر خاور شمالی جغین.

چاه شریفخانی Cāh-e Šarifxāni
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۲۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی گلگون.

چاه‌شند Cāhšand
چاه‌آب، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. ۱۷/۵ کیلومتر شمال نصرت‌آباد. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. کنار راه نصرت‌آباد به نوک‌آباد

چاه‌شور Cāh šur
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر معتدل مایل به گرم خشک.

چاه‌شور Cāh šur
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۴ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر ارتفاع ۱۳۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه انارک به خور. ۱۲ کیلومتر شمال انارک.

چاه شور Cāhšur
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۱۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ کوه بنگ. سر راه بندر گناوه به بندر دیلم.

چاه‌شور Cāh šur
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و

بلوچستان. ایرانشهر ۲۸۵ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه ایرانشهر به گلمورتی و دلگان.

چاه شورک Cāh šurak
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۸۳ درجه، ۷۳کیلومتر. ارتفاع ۸۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵۹ کیلومتر جنوب غربی رشتخوار.

چاه شهی Cāh-e Šahi
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۴۵ درجه، ۳۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوبی کویرچاه غیب هامون.

چاه شیرین Cāh-e Širin
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۹۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه چلا، جنگلی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری ابوالعبّاس.

چاه شیرین Cāh širin
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۲۸ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی سردشت. سر راه بندر دیلم به آغاجاری.

چاه شیرین Cāh širin
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۳۲۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال غربی گوربند. سر راه میناب به بندرعبّاس.

چاه طالب Cāh-e Tāleb
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۴۴ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۵ متر. گرم، خشک. حاشیهٔ شمالی دغ محمدآباد. ۴۷ کیلومتر جنوب خاوری سرایان.

چاه طبق‌سر Cāh-e Tabaqsar
چاه‌آب، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. ۶۴ کیلومتر جنوب غربی سرایان. ارتفاع ۱۳۹۵ متر.

چاه‌طوس Cāhtus
← چاه‌توس، ده، شهرستان لار.

چاه‌عبّاس Cāh-e Abbās
چاه آب، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. ۶۳ کیلومتر جنوب غربی سرایان. ارتفاع ۱۳۲۰ متر.

چاه عبّاس Cāh abbās
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۲۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر غرب شمالی بجگان.

چاه عبدالرّحمان Cāh-e Abdorrahmān
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر خاور شمالی گزیر.

چاه عبدل Cāh-e Abdol
چاه آب، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ریگ حاجی مجی. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی دارین. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر.

چاه عطا Cāh atā
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۰۱ درجه، ۷۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

چاه علاء پائین Cāh alā-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۸۸ درجه، ۱۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه معلمان به ترود. ۲۴ کیلومتر غرب جنوبی ترود.

چاه علی Cāh ali
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۹ درجه، ۱۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه رامشه به محمودشاه.

چاه علی Cāh ali
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۳ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۶ کیلومتر خاور جنوبی بنت.

چاه علی Cāh-e Ali
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۵۸ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی شمیل.

چاه علی‌نقی بالا Cāh-e Alinaqi-ye bālā
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۷۱ درجه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵۶ کیلومتر جنوب غربی رشتخوار، حاشیهٔ شمالی ریگ نخ‌بید.

چاه عینی Cāh eyni
ده، مرکز بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس.

لامرد ۳۴۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. دامنهٔ شمالی کوه لنگه آسیائی.

چاه فارسی Cāh-e Fārsi
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه نائین به انارک. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی ایستگاه راه‌آهن نائین.

چاه فالیز Cāh fāliz
← چاه پالیز، ده، شهرستان گناباد.

چاه‌فعله Cāh fa'leh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری قلعه‌قاضی.

چاه قادر Cāh-e Qāder
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۵۴ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶۳ کیلومتر جنوب خاوری گلمورتی.

چاه‌قلی Cāh-e Qoli
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۴۷ درجه، ۱۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه ایزدخواست به رامشه. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی رامشه.

چاه قنبر Cāh-e Qanbar
چاه‌آب، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. ۶۳ کیلومتر شمال خاوری ابرکوه. ارتفاع ۱۷۹۰ متر.

چاه قوری Cāh quri
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۴۲ درجه، ۱۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری رامشه.

چاهک Cāhak
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۲۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مشهد به سرخس.

چاهک Cāhak
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال خاوری کوه سفید.

چاهک Cāhak
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۸۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک، دامنهٔ شمالی کوه چشمه پادشاه.

چاهک Cāhak
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۸۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. ۲۵ کیلومتر شمال خاوری دستجرد.

چاهک Cāhak
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۲۶ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲ کیلومتر جنوب خاوری موسویه. کنار کال‌های کندر و کلوتک.

چاهک Cāhak
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۴۴ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸۰ کیلومتر شمال خاوری نصرت‌آباد.

چاهک Cāhak
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز صفردرجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳۴ کیلومتر شمال مشکان.

چاهک Cāhak
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۱۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر گناوه به بندر دیلم. دامنهٔ کوه بنگ.

چاه کبود Cāhkabud
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۸ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ قره‌سو. سر راه کرمانشاه به طاق بستان. بر اثر توسعهٔ شهر کرمانشاه ضمیمهٔ شهر مزبور شده است.

چاه کبیش Cāh-e Kebiš
چاه‌آب، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. ۵۴ کیلومتر جنوب غربی سه قلعه. ارتفاع ۱۲۶۰ متر.

چاه کرکی Cāh korki ?
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۲۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر شمال غربی تنگ حنا.

چاه کل‌گر Cāhkalgar
چاه‌آب، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. ۸۰ کیلومتر شمال خاوری نصرت‌آباد. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر.

چاه کم Cāh kam
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۷ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی عشق‌آباد.

چاه کمالی Cāh-e Kamāli
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۵۱ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم. خشک. کوهپایه. حاشیهٔ جنوب غربی کویر چاه غیب هامون.

چاه کند Cāh kand
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۸۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رود چاه‌کند. ۳/۵ کیلومتر خاور جنوبی گُل.

چاه کند Cāhkand
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۷۴ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ کوه گروچ. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی مختاران.

چاه کندوک Cāh kanduk
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۴۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۲ کیلومتر غرب سربیشه. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی کلاته سلیمان.

چاه کُنده Cāh kondeh
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۹۶ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

چاه کنده Cāh kendeh
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۷ درجه، ۱۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳۲ کیلومتر غرب شمالی دهستان بالا.

چاه کوتاه Cāh kutāh
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۳۳۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر خاور جنوبی احمدی.

چاه کوزگو Cāh-e Kuzagō
چاه‌آب، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. ۳۰ کیلومتر جنوب غربی سفیدابه. ارتفاع ۱۳۳۰ متر.

چاه کوه Cāh kuh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۵۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندرلنگه به بندرعبّاس. ۵ کیلومتر شمال خاوری کنگ. ساحل خلیج فارس.

چاه کیچی Cāh kici
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۸۴ درجه، ۱۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵۲ کیلومتر شمال غربی گلمورتی

چاه گاو Cāh gāv
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۵۸ درجه، ۱۲ کیلومتر ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ جنوبی کوه دودلو. ۱۱ کیلومتر غرب آلونی.

چاه گاه Cāhgāh
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۲۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه چاه‌گاه. ۱۳/۵ کیلومتر شمال غربی شنبه.

چاه گاهی Cāhgāhi
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۰۵ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی گتیج.

چاه گچی Cāh gaci
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۹۸ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه گیسور به خلط آباد.

چاه گربه Cāh gorbeh
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۳ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری انارک.

چاه گرگی Cāh gorgi
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۵۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ چاروساق.

چاه گز Cāhgaz

ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۱۹ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۸ کیلومتر جنوب خاوری آباده طشک.

چاه گزی Cāh gazi

ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۳۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹/۵ کیلومتر شمال غربی چاه عینی.

چاه گنبد تلخ Cāh-e Gonbad talx

چاه‌آب، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. ۵۰ کیلومتر خاور جنوبی دیهوک. ارتفاع ۱۱۹۰ متر.

چاه گونو Cāh gono

ده، بخش فورک، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۱۹ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه قشقه. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری دوبرجی.

چاه گونی Cāh goni

← چاه گونو، ده، شهرستان داراب.

چاه گیر Cāh gir

ده، بخش خورو بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۳ درجه، ۱۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری جندق.

چاه‌لک Cāhlak

ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۶ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر خاور زرقلعه‌گنج.

چاه‌ماری Cāhmāri

ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۶۵ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۶۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

چاه مبارک Cāh-e Mobārak

ده، مرکز دهستان نای‌بند، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۷ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۲ کیلومتر خاور جنوبی عسلویه. سر راه کنگان به بندرعبّاس.

چاه متار Cāh matār

ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۱۴ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه نی‌بید.

چاه متک Cāh matk

ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۷۶ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چاه متک. ۱۷ کیلومتر شمال غربی خرانق.

چاه مرغ Cāh-e Morq

ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۱۷ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۳ کیلومتر خاور شمالی فارغان.

چاه مزنگان Cāh mazangān

ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۲۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر خاور سد جیرفت (هلیل‌رود).

چاه مسافر Cāh mosāfer

ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۳۱۲ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. گرم،خشک. سر راه بشرویه به کاشمر. حاشیهٔ غربی کوه کویرنمک.

چاه مسلّم Cāh mosallam

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۱ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه کلات سورو. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری بندرمغویه.

چاه مسیله Cāh masileh

ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۹۹ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه روستای گیسور به روستای چاه گچی بالا.

چاه مضراب Cāh mezrāb

ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۵ درجه، ۱۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. گرم، خشک. ۲۵ کیلومتر خاور جنوبی طبس مسینا.

چاه ملک Cāh malek

ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۵ درجه، ۱۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه نائین به خور. ۳۶ کیلومتر غرب خور.

چاه موئی Cāh-e Mo'i

ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۰۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب شهنان.

چاه موشی Cāh muši
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۱۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال غربی دوراهی.

چاه‌میر Cāh-e Mir
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۳۰ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال غربی مسکوتان.

چاه میرزاعلی Cāh-e Mirzā ali
چاه‌آب، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. ۶۳ کیلومتر جنوب غربی سه قلعه. ارتفاع ۱۲۸۰ متر.

چاه‌میرزای پائین Cāh mirzā-ye pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۵۶ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال روستای موسی‌آباد. روستای چاه‌میرزای بالا در ۲ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متری قرار دارد.

چاه میشک Cāh mišak
چاه‌آب، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. ۳۷ کیلومتر جنوب خاوری نصرت‌آباد، ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر.

چاه میقونی Cāh-e Miquni
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۱۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک.

چاه نارنج Cāh nārenj
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۰۶ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور جنوبی حور پاسفید.

چاه نسر Cāh nasar
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۱۰ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

چاه نصیر Cāh nasir
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۲۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار هلیل‌رود. ۲۶ کیلومتر شمال خاوری قلعه‌گنج.

چاه نعلی Cāh na'li
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۲۲ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۶۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه خاش به زاهدان. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری نازیل.

چاهنگی Cāhangi
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۵۱ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه آتشکده. ۴ کیلومتر غرب شمالی شیرشتر.

چاه‌نمک Cāh namak
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۱۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک.

چاه نمکسر Cāh-e Namaksar
چاه آب، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. ۵۱ کیلومتر جنوب غربی سرایان. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر.

چاه‌نو Cāh nō
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۹۶ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اردکان به نائین. ۱۶ کیلومتر شمال غربی عقدا.

چاه نهر Cāh nahr
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۶۱ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درهٔ جنوبی کوه لاور. ۳۸ کیلومتر خاور مزایجان.

چاهو Cāhu
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۸ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه دوهله. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی بهاباد.

چاهو Cāhu
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۲۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر غرب جنوبی سلیمانی.

چاهو Cāhu
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۹ درجه، ۱۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۳۷۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور.

چاهو Cāhu
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۹ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل شمالی جزیرهٔ قشم. ۳ کیلومتر خاور شمالی بندر دولاب.

چاهو Cāhu
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۸۶ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی تازیان پائین.

چاهو Cāhu
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۵ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه گنو. ۵ کیلومتر شمال خاوری ایسین.

چاه‌ورد Cāhvard
ده، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۵۳ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه تختهٔ سروه دیوانی. ۷ کیلومتر غرب بیرم.

چاه‌ورشان Cāhvaršān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۸۵ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌های شنی. ۱۲ کیلومتر شمال گوپال.

چاه وک Cāhvak
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۷۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۵ متر. گرم، خشک. دشت.

چاهوک Cāhuk
ده، مرکز دهستان بیرگ، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۱ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۸ کیلومتر شمال غربی زابلی.

چاهو، گردنه Cāhu
گردنه‌ای به بلندی ۲۲۵۰ متر در شهرستان مرودشت، استان فارس. ۲۳ کیلومتر شمال غربی سد درودزن. سر راه سد درودزن به سده. این گردنه شهرستان مرودشت را از شهرستان اقلید جدا می‌کند.

چاهوی شمالی Cāhu-ye Šomāli
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۸ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه قشم به بندر دولاب و باسعیدو. ۳ کیلومتر خاور شمالی بندر دولاب.

چاهه Cāheh
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۹۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بندر طاهری به جم. ۷ کیلومتر جنوب خاوری جم.

چاهی Cāhi
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۵۵ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال غربی تکیهٔ چهارگنبد.

چایان Cāyān
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲۷۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب دمق.

چای تلوار Cāy talvār
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۲۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آیدوغموش. سر راه میانه به طوق و ساری‌قمیش.

چایجان Cāyejān
ده، بخش مرکزی شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۲۸ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کنار راه رودسر به رامسر. مرکز دهستان اوشیان و سیاهکل‌رود.

چایرزان Cāyrazān
ده، دهستان هرزندات، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۵۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

چایرلو Cāyerlu
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به دندی و تکاب.

چایرلی و دنه‌لی Cāyerli va Deneli ?
← برد. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

چای‌قوشن Cāy qušan ?
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۳۴۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود گرگان.

چای‌کسن Cāy kasan
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۲۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی قلهٔ کوه الی‌داغ.

چای‌کند خیرالدّین Cāykand-e Xeyroddin
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۳ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر جنوب غربی ورزقان.

چای کندی Cāy kandi
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۵۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری مردانقم.

چای‌کندی Cāy kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۱۰۸ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب عربشاه‌خان.

چای ورشان Cāyvaršān ?
← چاورشان، ده، شهرستان اهواز.

چپ‌چپ Cepcep
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۰۸ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

چپ‌درّه Cap darreh
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۲۲۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه تکاب به سقز.

چپ راست Caprāst
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۳۸ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی مورموری. کنار رودخانهٔ هلیوه.

چپرخانه Caparxāneh ?
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۰۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه شوشتر به دزفول. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی گتوند.

چپقلو Copoqlu
ده، بخش مرکزی، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۰۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

چپقلو Copoqlu
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۷۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه آق‌داغ.

چپقلو Copoqlu
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۵۹ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه خرقان.

چپقلو Copoqlu
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۹۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی ملکان.

چپقلو Copoqlu
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۸۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار رودخانهٔ آقبلاغ‌چای.

چپقلو Copoqlu
کوه، کوهستان شاهی، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. ارتفاع ۲۱۷۵ متر. بلندترین قلّهٔ کوهستان شاهی.

چُپقلو Copoqlu
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۴۵ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر شمال غربی دستجرد.

چپکرو Capakru
کوه، کوهستان البرز، شهرستان آمل، استان مازندران. ۶۲ کیلومتر جنوب غربی آمل. ارتفاع ۴۳۱۸ متر.

چپو Capu
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۴۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه پیرمحمّد.

چتاق Cetāq
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۴۶ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

چترود Catrud
شهر، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۳۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. سر راه کرمان به زرند و کرمان به راور.

چتز Cataz
ده، بخش ماهنشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۳ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری ماهنشان.

چتز Cataz
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۸۶ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر خاور زرّین‌آباد.

چتله Catleh
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۴۶ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. خیلی گرم و مرطوب، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۲۴/۵ کیلومتر جنوب غربی هندیجان.

چتمرود Catamrud
ده، بخش سنگر، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۶۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. کنار سفیدرود.

چجام Cejām
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۶۶ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۵ متر. گرم، خشک. سر راه شاهرود به ترود.

چجام،کویر Cejām
← حاج علیقلی،کویر.

چچک Cecak
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری مغانجوق.

چخاسبز Caxāsabz
ده، بخش رومشکان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۶۲ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سیمره. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی گرخوشاب عبدی.

چخلماز Cexalmāz
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۱۱۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قوری‌چای. سر راه میاندوآب به شاهین‌دژ.

چخماق Caxmāq
ده، دهستان الند، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۹۰ درجه. ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه حاجی‌بیگ

چخماق Caxmāq
ده، مرکز دهستان سلیمان، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۸۸ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک، سر راه تربت حیدریه به روستای ژرف و فریمان.

چخماقلو Caxmāqlu
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۶۹ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه آخرک.

چخمور Caxmur
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۳۷ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

چدان بالا Cedān-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۳۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه سرکل.

چدرگ Cederg
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۰۷ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ چدرگ. ۲۴ کیلومتر شمال ایرندگان.

چرات Cerāt
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۴۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ چرات. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی آلاشت.

چراغ آباد Cerāq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۸۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری بارگاه.

چراغ آباد Cerāq ābād
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۲۰ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر شمال خاوری جهلیان.

چراغ آباد Cerāq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۳۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر خاور جغین.

چراغان Cerāqān
← چهرقان، ده، شهرستان اراک.

چراغان Ceräqān
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۷ درجه، ۱۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال غربی راسک.

چراغ تپهٔ پائین Ceräq tappeh-ye pā'in
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۱۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه تکاب به قینرجه. ۶ کیلومتر شمال غربی تازه‌کند نصرت‌آباد.

چراغعلی تپه Ceräqali tappeh
← تپهٔ مارلیک.

چراگاه امیر Cerāgāh-e Amir
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۳۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب خاوری گلین‌قیه.

چرام Carām
۱- یکی از بخشهای پنج گانهٔ شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد، مشتمل بر دهستانهای چرام و سرفاریاب و به مرکزیت شهر چرام.
۲- شهر، مرکز بخش چرام، شهرستان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۰۱ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه دهدشت به دوگنبدان. به آن تل‌گرد هم می‌گویند.

چرام Carām
تیره‌ای از طایفهٔ چهاربنیچه از ایل جاکی که در ناحیه‌ای به همین نام یا تلگرد زندگی می‌کنند.

چرامکان Cerāmakān
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۸۴ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری خانه زنیان.

چرتقلو Certeqlu
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۴۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال خاوری روستای نظرکهریزی.

چرتی Carti?
ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۲۲۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کنار چالکرود، کوهستان البرز.

چرخه‌بیان Carxeh biyān
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۴ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چرخه‌بیان. ۷ کیلومتر غرب قوری‌چای.

چردج Cerdaj
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۴۰ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر جنوب پیرسهراب.

چرکس Carkas
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۵۵ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دزکرد. ۲۰ کیلومتر غرب سده.

چرکیات Carkiyāt
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۸ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوبی شوره‌زار مهرگان.

چرکین Cerkin
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۳۱۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. کوهستانی. جنگلی. ۶ کیلومتر شمال ناغان.

چرگ Gerg
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۳۷ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری باب انار.

چرگر Cargar
ده، بخش خرّمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۳۴ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

چرگر Cargar
طایفه‌ای از ایل چرگر که پس از جنگ ایران و روس به ایران مهاجرت کرده و در حدود شهرستان ابهر زندگی می‌کنند و مرکز آنان روستائی به همین نام است.

چرم Caram ?
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۳۵۹ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار چرم‌سو.

چرمله Carmaleh
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۱

درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه حسین‌بک.

چرملهٔ پائین Carmaleh-ye pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۲ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر خاور شمالی می‌خوران پائین. روستای چرملهٔ بالا در ۴ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۲۱۶۰ متری قرار دارد.

چرمو Carmu
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۴۵ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه چنگو. ۱۹ کیلومتر شمال غربی جم.

چرمه Carmeh
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۰۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ غربی کوه کمرسرخ. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری شهر سرایان.

چرمهین Carmahin
شهر، مرکز دهستان چرمهین، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۵۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر جنوب خاوری باغ بهادران.

چرمیله Carmileh
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹/۵ کیلومتر خاور شمالی حسین‌آباد.

چرندو Carandō
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۴۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری روستای دوویسه.

چرو Carō
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه سبزوار به اسفراین. دامنهٔ شمالی کوه سفید.

چرّو Corru
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. ۳۰ کیلومتر جنوب غربی بروجن. ارتفاع ۳۶۳۵ متر.

چروم Cerum
ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۵۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود شاهپور. سر راه کازرون به بوشهر. ۷ کیلومتر شمال خاوری کُنارتخته.

چره‌جلو Cerehjalu
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۱۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک.

چری Cari ?
ده، مرکز دهستان فاروج، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۸۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه فاروج به اسفراین.

چریان Ceriyān
یا چیریان. ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۴۰ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اصفهان به دشتی.

چریکلو Cariklu
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۶۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۸ کیلومتر شمال غربی گرماب.

چزّابه Cazzābeh
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۱۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه سوسنگرد به دهلران. ۱۳ کیلومتر شمال غربی بستان.

چزال Cezāl
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۳۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به ایمان‌آباد.

چزان Cezān
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۴۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی روستای کرت‌خورد.

چزگ Cezg
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۸۸ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

چزنگون Cazangun
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و

بویراحمد. دوگنبدان ۵۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

چسب Cesb
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۰۸ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چسب.

چستک Cestak
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۲ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. ۲۶ کیلومتر جنوب غربی طبس مسینا.

چسکین Ceskin
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۹۵ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، خشک دامنهٔ شمالی کوه رامند. ۲۲ کیلومتر غرب جنوبی بوئین

چشمقان Češmeqān
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۸ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی خروانق.

چشمه Češmeh
ده، دهستان ایواوغلی، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۶۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

چشمه Češmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۵۸ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری ابراهیم‌آباد.

چشمه Češmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد. خشک. کنار راه سده به اسدآباد. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری سده.

چشمه Češmeh
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۹۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۵ متر. سرد. خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه احمدرضا. ۳ کیلومتر جنوب عسکران.

چشمه Češmeh
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۴۰ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی لادیز.

چشمه Češmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۷۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خاور شمالی سعیدآباد.

چشمهٔ اُزبک Češmeh-ye Ozbak
چشمهٔ آب، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. ۵۹ کیلومتر جنوب غربی نصرت‌آباد و ۷ کیلومتر جنوب غربی کهورک. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر.

چشمه‌اعلاء Češmeh a'lā
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۳۴۸ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک سر راه دماوند به آبعلی. کنار رودخانهٔ رودبار

چشمه‌اعلاء Češmeh a'la
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۲۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار قمرود. سر راه نیزار به قم. ۹ کیلومتر شمال خاوری نیزار.

چشمهٔ انجیر Češmeh-ye Anjir
چشمهٔ آب، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. ۶۰ کیلومتر شمال غربی ابرکوه. ارتفاع ۱۶۲۰ متر.

چشمه بهاءالدین Češmeh bahā'eddin
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۹۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی سطر.

چشمهٔ بید Češmeh-ye Bid
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۲ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کنار رود چشمه‌بید. ۱۶ کیلومتر خاور شمالی گزخت.

چشمهٔ بید Češmeh-ye Bid
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۵۷ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه انجیردان. ۴۳ کیلومتر غرب شمالی میرجاوه.

چشمه پر Češmeh par
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۰۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه الیگودرز به شول‌آباد.

چشمه پلنگ **Cešmeh palang**
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۴۲ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ خاوری کوه مجکلو.

چشمه پهن **Cešmeh pahn**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۴۵ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری جوکار.

چشمه تلخو **Cešmeh talxu**
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۶۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب خاوری هرایجان.

چشمه توران **Cešmehturān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۷۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر غرب جنوبی سطر. ۳ کیلومتر جنوب سیرکوه.

چشمه چنار **Cešmeh cenār**
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۴۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی نیمه‌جنگلی ۶ کیلومتر خاور مهریان.

چشمه‌چنار **Cešmeh cenār**
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۳۱۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بشار سر راه اردکان به یاسوج. ۹/۵ کیلومتر غرب کمهر.

چشمه‌چناق **Cešmeh cenāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۵۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه سنقر به چشمه‌کبود.

چشمه‌حیدر **Cešmeh heydar**
ده، بخش رومشکان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۵۳ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر غرب جنوبی گرخوشاب عبدی.

چشمه‌خان **Cešmehxān**
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۶۰ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه مینودشت به بجنورد.

چشمهٔ خان، گردنه **Cešmeh-ye Xān**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۲۴۰۰ متر در شهرستان جاجرم، استان خراسان. ۸ کیلومتر شمال خاوری رباط قره‌بیل. کوه کورخود

چشمهٔ خانوردی **Cešmeh-ye Xānverdi**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۴۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری داودآباد ۶ کیلومتر جنوب سیاوشان

چشمه‌خانی **Cešmehxāni**
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۰۳ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار راه نورآباد به نهاوند و دهریز.

چشمه خرسی **Cešmeh xersi**
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۷۸ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه کالوس جنگلی.

چشمه‌خسرو **Cehšmeh xosrō**
ده، بخش زبرخان، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۱۱۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوهستان بینالود

چشمه‌خلیل **Cešmeh xalil**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۷۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، ۸ کیلومتر شمال روستای خسروآباد

چشمه‌خونی **Cešmeh xuni**
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۶۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سمیرم به کومه

چشمه‌رشید **Cešmeh rašid**
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۲۷۶ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳۰ کیلومتر جنوب غربی ایزدخواست.

چشمه‌رعنا **Cešmeh ra'nā**
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۸۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه چوب بیدی. ۹ کیلومتر جنوب خُنجشت.

چشمه‌روباه **Cešmeh rubāh**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار

۱۷۲ درجه، ۳۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۵ متر، معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴کیلومتر خاور شمالی خسروآباد.

چشمه‌ریج Cešmeh reyj
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۰ درجه، ۳۰/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴کیلومتر شمال مود.

چشمه زنگی Cešmeh zangi
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۷۵ درجه، ۵۲کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۹کیلومتر خاور شمالی کامیاران.

چشمهٔ زیارت Cešmeh-ye Ziyārat
ده، مرکز دهستان چشمه‌زیارت، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۴۵ درجه، ۳۶/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی.

چشمه‌سار Cešmehsār
ده، بخش چوار، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۶۰ درجه، ۲۶/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ خوش. درّهٔ جنوبی کوه کاج. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی چوار.

چشمهٔ سبز Cešmeh-ye Sabz
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۶۴ درجه، ۴۲کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳کیلومتر شمال غربی خانه سرخ.

چشمه سبز Cešmeh sabz
← امیرآباد، ده، مرکز دهستان گوغر، شهرستان بافت.

چشمه‌سبز، دریاچه Cešmeh sabz
دریاچهٔ کوچکی به مساحت حدود ۶۰ هکتار در شهرستان چناران، استان خراسان. ۳۳/۵کیلومتر جنوب غربی چناران. دامنهٔ شمالی کوه گودزرد (رشته‌کوههای بینالود). حداکثر درازای این دریاچه از شرق به غرب ۱۲۰۰ متر و پهنای آن حدود ۴۰۰ متر است و ارتفاع سطح آب آن به حدود ۲۵۰۰ متر بالغ می‌گردد.
تاریخچه – این دریاچه در بعضی نوشته‌های قدیمی با محلی که در آنجا یزدگرد اول ساسانی بر اثر ضربت لگد اسب کشته شده است، مطابق پنداشته شده است و کتاب نزهةالقلوب نیز به این رویداد اشاره دارد. دریاچهٔ چشمه‌سبز مقارن زمان مغول تفرجگاه مردمان توس و نیشابور بوده است. امیر چوپان بر لب آن دریاچه قصری بنا کرده بود که از بالای آن میانهٔ دریاچه پیدا بود. در زمان مؤلف نزهةالقلوب (سال ۷۴۰ هجری قمری، مطابق ۷۱۸ خورشیدی)، پارسیان خراسان در کنار این دریاچه شب‌زنده‌داری می‌کردند و در زمان ناصرالدین شاه قاجار اطراف آن را نیزار و چمن فرا گرفته بوده و شکار فراوان وجود داشته است.

چشمه‌سرده Cešmeh sardeh
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۴۱ درجه، ۳۱/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به الشتر. دامنهٔ غربی کوه داری‌کنان. ۱۲کیلومتر جنوب غربی الشتر.

چشمه‌سعید Cešmeh sa'id
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۹ درجه، ۳۴/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۶کیلومتر جنوب غربی قاباق‌تپه.

چشمه سفید Cešmeh sefid
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۹۷ درجه، ۲۳/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴کیلومتر جنوب غربی هفت چشمه.

چشمه‌سفید Cešmehsefid
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۳۲ درجه، ۶کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

چشمه‌سفید Cešmeh sefid
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۴۷ درجه، ۴۳/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه گل‌انجیر. ۱۴ کیلومتر خاور زاوله.

چشمه‌سفید Cešmeh sefid
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۳۳۷ درجه، ۲۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ آب چیکا.

چشمه سلیمان Cešmeh soleymān
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۸۳ درجه، ۲۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۵ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه میلی. کنار آب درّه‌کل.

چشمه‌سنگی Cešmeh sangi
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۴۲ درجه، ۲۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه باجگیر. ۷کیلومتر جنوب غربی حمیل.

چشمه‌سنگین Cešmeh sangin
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۵ درجه، ۲۰کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتد مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه چشمه.

چشمه‌شاهدوست Cešmeh šāhdust
ده، بخش اشتهارد، شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۵۳ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه قراگونی. ۸ کیلومتر جنوب خاوری اشتهارد.

چشمه‌شور Cešmehšur
ده، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۶۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار کال‌چهل‌کمان.

چشمه‌شور Cešmeh šur
یا شورچشمه. ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۲ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب علی‌آباد و ۹ کیلومتر خاور جنوبی کوشک نصرت.

چشمه‌شور Cešmeh šur
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸۰ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. ۷/۵ کیلومتر شمال اسدآباد.

چشمه‌شور Cešmeh šur
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۲۰ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تخت‌چان. ۴ کیلومتر خاور جلوگیر.

چشمه‌شور Cešmeh šur
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۴۰ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸۷ کیلومتر شمال خاوری نصرت‌آباد.

چشمهٔ شیخ Cešmeh-ye Šeyx
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۲۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال غربی درونک و ۲۵ کیلومتر غرب شمالی سردشت.

چشمه شیرین Cešmeh širin
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نیریز، استان فارس. نیریز ۶۸ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۸ کیلومتر شمال خاوری قطرویه.

چشمه‌طلا Cešmeh talā
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۰۶ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه سفید. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری شینه.

چشمه‌عبدالله Cešmeh abdollāh
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۴۵ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. داخل درّهٔ گاومیش.

چشمه‌علی Cešmeh ali
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۲۹ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک.

چشمهٔ علیشاه Cešmeh-ye Ališāh
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۱۲۲ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سرچشمهٔ رودخانهٔ گیلان. سر راه گیلانغرب به ایلام.

چشمه‌قادر Cešmehqāder
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۷۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر خاور بیستون.

چشمه‌قلی Cešmeh qoli
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۹۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چم.

چشمه‌کبود Cešmeh kabud
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر صفر درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار گاورود.

چشمه‌کبود Cešmeh kabud
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۴۱ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی میان‌راهان. کوهستان پررو.

چشمه‌کبود Cešmeh kabud
ده، بخش مرکزی شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۱۹۱ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه ایلام به درّه‌شهر.

چشمه‌کبود Cešmeh kabud
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۲۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ چرداول. ۵ کیلومتر جنوب خاوری شباب.

چشمه‌کبود Cešmeh kabud
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه.

اسلام‌آباد ۱۴۴ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری حمیل.

چشمه کنار Cešmehkenār
← اشک. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

چشمه کُنان Cešmeh konān
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۲۹۰ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی میشوداغ. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی طسوج.

چشمه کوره Cešmeh kureh
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۸۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب روستای خورخوره.

چشمه کوزان بالا Cešmehkuzān-e bālā
ده، مرکز دهستان کاکاوند غربی، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۷۹ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

چشمه کیشا Cešmeh kišā
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر خاور محمّدآباد مسکون.

چشمه گچ Cešmeh gac
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۹۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال غربی چنار.

چشمه گز Cešmehgaz
ده، بخش مرکزی شهرسنان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۹۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومنر جنوب عربی چترود.

چشمه گل Cešmehgol
ده، مرکز دهستان جامرود، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۷ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت جام به صالح‌آباد.

چشمه گلک بالا Cešmeh golak-e bālā
ده، بخش مرکزی، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۵۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، دامنهٔ جنوبی کوه قطاراولنگ، روستای چشمه گلک پائین در ۱/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۹۰۰ متری قرار دارد.

چشمه گیلاس Cešmeh gilās
ده، بخش گلبهار، شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۱۰۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه چشمه‌گیلاس.

چشمه گیلان Cešmeh gilān
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۹۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی سطر. دامنهٔ جنوبی کوه سیچوزان.

چشمهٔ لقمت‌کوه Cešmeh-ye Loqmat kuh ?
چشمهٔ آب، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. ۵۱ کیلومتر جنوب خاوری نصرت‌آباد. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر.

چشمه‌ماری Cešmeh māri
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۳۰ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی ماده‌کوه. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری نگار.

چشمه‌ماهی Cešmeh māhi
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۹۴ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

چشمهٔ محمّد Cešmeh-ye Mohammad
ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۵۴ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ چشمهٔ زیارت. ۷ کیلومتر شمال چشمهٔ زیارت.

چشمه‌مراد Cešmeh morād
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۲۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال غربی درونک.

چشمه‌مرار Cešmeh marār
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۹۳ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر غرب سنگان. دامنهٔ کوه سینا.

چشمه‌ملک Cešmeh molk
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۸۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر خاور کُهن‌آباد.

چشمه‌ملک Cešmeh malek
چشمهٔ آب، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. ۶۹ کیلومتر شمال خاوری نصرت‌آباد. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر.

چشمه منتش Cešmeh mantaš
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار. استان کردستان. بیجار ۲۰۰ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چم

چشمه‌میران Cešmeh mirān
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۴۱ درجه، ۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب

چشمه نادی Cešmeh nādı
ده، بخش ایوانکی، شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۲۸۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. گرم، خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی ایوانکی.

چشمه‌نظر Cešmeh nazar
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۶۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۲کیلومتر غرب زیلان.

چشمه‌نوش Cešmeh nuš
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۴۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲کیلومتر خاور رحمت‌آباد.

چشمه‌وزان Cešmeh vazān
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۱۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳کیلومتر جنوب خونیق.

چشمه‌هان Cešmeh hān
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۴ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۲۷ کیلومتر شمال غربی زهکلات (زهکلوت).

چشمه‌های بالا Cešmeh-hāye bālā
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۶ درجه، ۱۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری باغات.

چشمیدر Cešmidar
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۴۰ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آب چشمیدر. سر راه پایکلان به مریوان.

چشوم Cešom
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۶۱ درجه، ۵۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور.

چشین Cešin
ده، بخش مرکزی شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۲۳۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ابهر به قیدار.

چغا Caqā
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۱۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۳کیلومتر خاور جنوبی بزمه.

چغابور دارابی Ceqābur-e Dārābi
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۴۸ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۵/۵ کیلومتر خاور گهواره.

چُغاپور Coqāpur
ده، بخش کاکی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۶۴ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه خورموج به کاکی و کنگان. ۱۴ کیلومتر شمال غربی کاکی.

چغاخور Ceqāxor
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۵۷ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. حاشیهٔ جنوبی بیشهٔ چغاخور. سر راه گندمان به اردل.

چغاخور، سد Caqâxor
سدی در شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. ۲۲ کیلومتر غرب بروجن. این سد که بر رودخانهٔ چغاخور ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۳ متر است. طول تاج سد چغاخور ۲۰۰ متر و گنجایش مخزن آن ۴۲ میلیون مترمکعب است.

چغادُر Ceqādor
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۴۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. کنار راه فریدونشهر به بزمه.

چُغادک Coqadak
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان

بوشهر. بوشهر ۸۹ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه بوشهر به برازجان و اهرم.

چُغارت **Coqārt**
معدن آهن، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۳۱ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر.

چغازنبیل **Coqā zanbil**
محل آثار باستانی، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. ۸۰ کیلومتر شمال غربی اهواز و ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری شوش و ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری ایستگاه هفت تپه. ارتفاع حدود ۵۰ متر.
تاریخچه – از بناهای اونتاش هوبان، پادشاه عیلام در اواسط سدهٔ سیزدهم پیش از میلاد است. در سال ۶۴۰ قبل از میلاد به دست آشوربانی پال ویران شد. بقایای معبد زیگورات هنوز باقی است. زیگورات مزبور در اصل ۵ طبقه و به ارتفاع ۵۰ متر بوده که حدود ۲۵ متر از آن باقی است و بزرگترین زیگوراتی است که تاکنون شناخته شده.

چغاسبز **Ceqā sabz**
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۵۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر. خاور جنوبی قلعه‌قاضی

چغامله **Ceqāmaleh**
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۳۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی گتوند.

چغامیش **Ceqā miš**
ده، مرکز دهستان چغامیش، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۴۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گلال.

چُغان **Coqān**
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۱۳ درجه، ۸۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه حسن‌آباد. ۲۸ کیلومتر غرب جنوبی جویم.

چغچرآباد **Caqcer ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۵۲ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال غربی مرک.

چغلوندرود **Caqalvand rud**
← چغلوندی پائین، ده، شهرستان خرم‌آباد.

چغلوندی **Caqalvandi**
۱– یکی از بخشهای هشت گانهٔ شهرستان خرم‌آباد، مشتمل بر دهستانهای بیرانوند شمالی و بیرانوند جنوبی و به مرکزیت روستای چغلوندی.
۲– ده، مرکز بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۴۸ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کاکارضا و کنار راه خرم‌آباد به بروجرد.

چغلوندی پائین **Caqalvandi-ye pā'in**
یا چغلوندرود. ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. ۸۷ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر خاور زاغه.

چُغیورت **Coqyurt**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۹۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه فریدونشهر به فرسش. کوهستان زاگرس.

چفتان **Ceftān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۳۱ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

چفته **Cafteh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۳۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری آگاه بالا.

چفته **Cafteh**
ده، بخش ثلاث باباجانی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۶۸ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۴۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ هواسان. ۲ کیلومتری مرز ایران و عراق.

چقابل **Ceqābel**
ده، مرکز بخش رومشگان و مرکز دهستان رومشگان شرقی، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۹۸ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه ملاوی به قاطرچی.

چقابلک **Ceqābalek**
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۷۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۶ کیلومتر شمال ماهیدشت. در دو روستای مجاور هم بنام چقابلک قلعه و چقابلک محمد.

چقاپیت **Caqāpit**
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت

۲۷۲ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی گرّاب.

چقاجنگای بالا Caqā jangā-ye bālā
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۳۳درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ راوند. ۸ کیلومتر شمال غربی حمیل. روستای چقاجنگای پائین در ۵۰۰ متری شمال این روستا واقع است.

چقاده Ceqādeh
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. میمه ۷۳ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. سر راه وزوان به مراوند و هنجن.

چُقاسائی Coqāsā'i
ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۶۴ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی کنارتخته.

چقاسلمان Ceqāsalmān
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۰۰ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دو روستا بنام چقاسلمان بالا و چقاسلمان پائین.

چقاکبود Ceqā kabud
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۳۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر شمال غربی حمیل. کنار رودخانهٔ راوند.

چقاگرگ Ceqāgorg
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۰۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه الیگودرز به شول‌آباد.

چقاگل Ceqā gol
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۵۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ روند.

چقاگنوج Ceqā gonuj
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری کوزران. سر راه کوزران به اسلام‌آباد غرب.

چقانرگس Ceqānarges
ده، مرکز دهستان چقانرگس، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۷۴ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۰ کیلومتر شمال غربی ماهیدشت.

چقاهست Ceqā hast
ده، بخش مرکزی شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۱۴۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال غربی جونقان.

چقاهوروشی Caqā horuši
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۶۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به سراب‌دوره و کوهدشت.

چکاب Cakāb
ده، بخش فریمان، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۵۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

چکارمان Cekārmān ?
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۲۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر خاور جنوبی قلعه‌خواجه.

چکان Cekān
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۲۴ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خط آهن مراغه به میانه.

چکان بالا Cekān-e bālā
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۷۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه ملینجه. سر راه باسکله به میان چقا. روستای چکان پائین در ۶ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در کنار آب چیکا و در ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متری قرار دارد.

چک‌چک Cakcak
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۸۰ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه چک‌چک. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی خرانق.

چک‌چک Cekcek
ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان.

بندرلنگه ۲۹۱ درجه، ۱۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بندرلنگه به گاوبندی و کنگان. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی گاوبندی.

چکری Cakri
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۴۱ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود کرخه. ۳۰ کیلومتر جنوب خاوری مورموری.

چکک Cekak
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۸ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. یک کیلومتر غرب شمالی نودان. دامنهٔ جنوبی کوه خانی‌یک.

چکمه‌زر Cakmehzar
ده، دهستان الند، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۸۵ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ کیلومتر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود پیراوقلو.

چکمه‌سیاه Cakmeh siyāh
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۹۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور جنوبی زاغه.

چکند Cakand
← چهکند، ده، شهرستان بیرجند.

چکنه پائین Cakaneh pā'in
ده، مرکز بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۴۰ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه سبزوار به قوچان. دامنهٔ خاوری کوه بی‌هیم. چکنه بالا در ۳/۵ کیلومتری شمال غربی آن واقع است.

چکو Caku
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۴۱ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌کلوه. نیمه‌جنگلی.

چکو Cekō?
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۴۲ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کارون. جنگلی. ۳ کیلومتر جنوب غربی ده کهنه.

چکودر Cakudar
ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۳۲ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوههای شورلق و تختهٔ گاوخانه.

چکّه‌آب Cekkeh āb
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۰۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی بجستان.

چگا Cegā ?
ده، بخش چوار، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۹۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار کلال‌رود. سر راه چوار به چنان. درّهٔ غربی کوه گنو.

چگارمان Cegārmān
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۰ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۸۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه اودیو. ۴/۵ کیلومتر خاور قلعه‌خواجه.

چگاله Cegāleh
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۸۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری زردکوه. کنار آب کوهرنگ.

چگایگون Cagāygun
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۷ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه میل. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری کوهپایه.

چگرد Cegerd
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۴۸ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شوراب. سر راه زابلی به ایرانشهر. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی زابلی.

چگرد Cegerd
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۱۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرتنگ. ۱۲ کیلومتر جنوب ناگان.

چگرد کاشان Cegard-e Kāšān
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۵۳ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر شمال خاوری جالق.

چگن Cegen
طایفه‌ای که در ناحیهٔ پیشکوه لرستان که از شمال به کوه سفید و از جنوب به حوالی رود خرم‌آباد محدود است، زندگی می‌کنند.

چل Cel
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۰۶ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه پُردر. کوهستان البرز. شش کیلومتر شرق جنوبی بلده.

چُل Col
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۱۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال غربی ایستگاه مازو.

چلات Calāt
ده و پاسگاه مرکزی، بخش مرکزی، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۲۵۲ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار آب چلات. ۲ کیلومتری مرز ایران و عراق.

چلاقلو Cōlāqlu
ده، مرکز دهستان قافلانکوه شرقی، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۳۱ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

چلان بالا Celān-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۹۰ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار یکی از ریزابه‌های بلوک‌آبادچای. دامنهٔ جنوبی کوهستان سهند.

چلبلو Calablu
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۳۴ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳ کیلومتر شمال یل‌آباد.

چلبی Calabi
یا چالابی. ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۰ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کمیجان به ساروق. ۱۲ کیلومتر جنوب کمیجان.

چلپو Celpu
← محمدآباد چلپو، ده، شهرستان تربت حیدریه.

چلت Celat
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۵ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. کنار رودخانهٔ بالارود. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

چلسبان Celesbān
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰۸ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ شمال خاوری کوه اینجه‌قاره (کوهستان خرقان). ۷ کیلومتر غرب رازقان.

چلقه Celaqeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۲۴ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قبی‌چای.

چلک Celek ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۱۵۷ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی انی.

چلگان Calegān
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۵۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قلات. دامنهٔ کوه چلگان. کوهستان البرز.

چلگرد Celgerd
ده، مرکز بخش شوراب و مرکز دهستان شوراب تنگزی، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۹۹ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی تونل کوهرنگ.

چل‌گز Cel gaz
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۸۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر غرب شمالی خشکه‌رود. دامنهٔ خاوری کوه سبلان.

چلمبر Calambar
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۹۳ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۳۷ کیلومتر جنوب غربی بوئین.

چلمردی Calmardi
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۹۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰ متر. گرم، نیمه مرطوب. کوهپایه. کنار رودخانهٔ لکشا.

چلمه‌سنگ بالا Celemehsang-e bālā
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۳۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه شاهان. چلمه سنگ پائین در یک‌ونیم کیلومتری جنوب غربی آن واقع است.

چلناب Celnāb ?
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۳ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر شمال ورزقان.

چلندر Celandar
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۱۸ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

چلو Celō
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۴۲ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کارون. جنگلی. ۳ کیلومتر جنوب غربی ده کهنه.

چلوان Calevān
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۲۱ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زاینده‌رود. ۴ کیلومتر شمال سامان.

چلوند Celvand
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۱۹۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. ۲ کیلومتر غرب راه آستارا به هشتپر.

چلونک Calunak
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۲۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب موسویه.

چلونک پائین Celunak-e pā'in
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۳۶ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۵ متر. معتدل، خشک. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری کدکن.

چلّه‌خانه Cellehxāneh
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۱۷ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی هرسین.

چله‌خانهٔ بالا Celleh xāneh-ye bālā
ده، مرکز دهستان چله‌خانه، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۷۳ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۴ کیلومتر جنوب خاوری صوفیان. روستای چله‌خانهٔ پائین در ۴ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۳۹۵ متری قرار دارد.

چله گاه Celehgāh
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۱۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه کلار. کنار راه لردگان به ده‌چنار و مال خلیفه.

چلی Celi
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۹۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی لنده.

چُلیچه Coliceh
ده، مرکز دهستان میزدج سفلی، بخش مرکزی شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۱۱۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه فارسان به جونقان. دامنهٔ غربی کوه جهانبین.

چلیسه Caliseh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۴۲ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی الباجی.

چلیکی Celiki ?
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۹۳ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه ایذه به باغملک.

چم Cam
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۵۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سره.

چم Cam
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. سر راه اصفهان به شاه‌تور. ۶/۵ کیلومتر خاور زیار.

چماء Cemā'?
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۳۴

درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شور. ۳ کیلومتر جنوب غربی کوهبنان.

چماچا **Camācā**
ده، بخش مرکزی، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۹۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه.

چماران **Camārān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۳۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵/۵ کیلومتر شمال غربی قزانچی.

چمازکتی **Camāzkoti**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۲۳ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه قائم‌شهر به جویبار. حومهٔ شمالی قائم‌شهر.

چمازکلا **Camāz kolā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۱۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتر شمال راه بابل به قائم‌شهر.

چُماقلو **Comāqlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه قروه به دهگلان. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی سریش‌آباد.

چم‌باغ **Cam-e Bāq**
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۷۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. سر راه خرم‌آباد به پلدختر.

چم‌بُرزو **Cam-e Borzu**
ده، بخش رومشگان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۵۸ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سیمره.

چمبل‌آباد **Cambal ābād**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۲ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی نوبران.

چمبه **Cambeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۰۷ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب گوپال.

چم‌بیان **Cam-e Bayān**
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۷ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ سیوند. ۲۱ کیلومتر جنوب ده‌بید.

چمپاراو **Campārāv**
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۲۰۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار مرز ایران و عراق.

چم‌پلک **Cam-e Palak**
ده، مرکز دهستان کشگان، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۹۶ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان.

چمپوش **Campuš**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۲۳ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه چرمی. کنار رودخانهٔ چرداول. ۵ کیلومتر جنوب بلاوه تره.

چمپه **Campeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۳۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه مهرگان. حاشیهٔ شمالی شوره‌زار مهرگان.

چم‌پیر **Campir**
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۷۱ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار زاینده‌رود. ۲/۵ کیلومتر غرب شمالی باغ بهادران.

چمتاج **Camtāj**
ده، بخش بهمئی، شهرستان کهگیلویه استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۱۰ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال قلعه‌بهمئی.

چم ترخان **Cam-e Tarxān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۲۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کارون. ۶ کیلومتر غرب شمالی مهدی‌آباد.

چم‌ترکان **Cam torkān**
ده، بخش مرکزی شهرستان محلاّت، استان مرکزی. محلات ۱۰۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار قمرود. ۲ کیلومتر شمال غربی نیمور.

چم تگله **Cam-e Tagaleh**
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۱۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کاکارضا. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی الشتر.

چم تنگ **Cam-e Tang**
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان،استان بوشهر. برازجان ۲۷۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هلّه. ۶/۵ کیلومتر غرب دشتی شبانکاره.

چم جنگل **Cam-e Jangal**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار زاینده‌رود. ۹ کیلومتر شمال غربی سامان.

چم‌چقال **Cam caqāl**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۳۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

چم‌چم **Camcam**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۱۲۷ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه کاکرش. ۴ کیلومتر جنوب خاوری فارسینج.

چم‌حصار **Camhesār**
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۶۵ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گزرو، درّهٔ شمالی کوه سرکشتی. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی کهریز.

چم‌حیدر **Cam-e Heydar**
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۶۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. سر راه خرم‌آباد به ملاوی. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی ویسیان.

چمخاله **Camxāleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان لنگرود، استان گیلان. لنگرود ۶۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. ساحل دریای خزر. کنار راه ساحلی رودسر به بندر کیاشهر.

چم‌خرام‌دو **Cam xarām-e do**
← چم‌خرام‌یک، ده، شهرستان شوشتر.

چم خرام یک **Cam xarām-e yek**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۷۹ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کارون. روستای چم‌خرام دو در ۲ کیلومتری غرب این روستا قرار دارد.

چم خلف عیسی **Cam-e Xalaf isā**
ده، مرکز دهستان چم خلف عیسی، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۰۰ درجه، ۴۹ کیلومتر ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. سر راه بندر ماهشهر به هندیجان. ۲۶ کیلومتر شمال هندیجان.

چم خلیفه **Cam-e Xalifeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار زاینده‌رود. ۷ کیلومتر شمال غربی سامان.

چم‌داود **Cam-e Dāvod**
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۸۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. ۷ کیلومتر غرب جنوبی سراب دوره.

چم‌درازه **Camderāzeh**
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۹۱ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گاماسیاب. ۷ کیلومتر جنوب غربی آران.

چم درواهی **Cam-e Darvāhi**
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۱۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه برازجان به بندرگناوه. ۵ کیلومتر جنوب سعدآباد.

چم‌دغم **Cam-e Daqam**
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ دز. ۶ کیلومتر شمال غربی ملاثانی.

Cam-e Rahmān **چم رحمان**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۲۰ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۲/۵ کیلومتر شمال خاوری هندیجان.

Camarom **چمرُم**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۳ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ چمرم. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری غرق‌آباد. سر راه غرق‌آباد به رازقان.

Camrud **چمرود**
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۶۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّهٔ شمالی کوه شفیله. ۶ کیلومتر شمال خاوری قلقله.

Cam-e Zāb **چم‌زاب**
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۰۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۳/۵ کیلومتر غرب شمالی ارمو.

Cam-e Zangi **چم زنگی**
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۱۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری پهله.

Cam-e Zoviyeh **چم‌زوویه**
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۳۲ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۵ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ سیمره. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری لومار.

Cam-e Zeytun **چم زیتون**
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۱۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ شیرین. ۲ کیلومتر غرب جنوبی زیررود.

Cam-e Zeydun **چم زیدون**
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۱۹۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۵ کیلومتر غرب شمالی سردشت.

Camzin **چمزین**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زاینده‌رود. ۴ کیلومتر شمال سامان.

Camžeh **چمژه**
ده، بخش چوار، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۸۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گیلال چیقاچلام. ۱۶ کیلومتر غرب چوار. درّهٔ خاوری کوه کرّه‌سر.

Camastān **چمستان**
ده، مرکز بخش چمستان و مرکز ده ناتل‌رستاق، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۴۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کنار وازرود. سر راه آمل به نور. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

Cam-e Sorx **چم سرخ**
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۳۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه سمند. ۲۲ کیلومتر خاور پهله.

Cam sari **چم سری**
ده و پاسگاه مرزی، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۴۲ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ دویریج. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری موسیان.

Cam-e Saqqez **چم سقّز**
رودخانه، شهرستان سقّز، استان کردستان. طول ۴۵ کیلومتر. از بهم پیوستن چشم شیخ چوپان و چم میرده، ۱۴ کیلومتری باختر جنوبی سقّز تشکیل می‌گردد و بسوی خاور شمالی روان می‌شود. از بخشهای جنوبی شهر سقّز می‌گذرد و به زرّینه‌رود می‌ریزد. به آن سقّزچای هم می‌گویند.

Cam sangar **چم‌سنگر**
ایستگاه راه‌آهن، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۳۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سزار و کنار خط آهن دورود به اندیمشک. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی سفیددشت. مرکز دهستان چم‌سنگر.

Cam-e Surak **چم‌سورک**
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۱۱ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۹۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چم‌سورک. ۲۲ کیلومتر غرب شمالی زرنه.

Cam-e Sohrāb **چم سهراب**
ده، بخش کامفیروز، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت

۳۱۵ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کر. ۴۵ کیلومتر شمال غربی سد درودزن. درّهٔ غربی کوه گر.

چم‌سیاه **Cam-e Siyāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۸۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بهبهان به امیدیه و رامهرمز. ۲۲ کیلومتر خاور جنوبی آغاجاری.

چم سیاه **Cam-e Siyāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۷۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ مارون. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی سوق.

چم سیّدمحمّد **Cam-e Seyyed mohammad**
ده، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۹۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ تلخ. ۳/۵ کیلومتر غرب جنوبی دالان.

چم‌شالان **Cam-e Šālān**
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۳۷ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سیاه‌کوه. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی مورموری.

چم‌شته **Cam-e Šateh**
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۰۹ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. ۲۷ کیلومتر شمال غربی سراب‌دوره.

چم شعبان **Cam-e Ša'bān**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۲۷ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴ متر. خیلی گرم و مرطوب. خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۴ کیلومتر جنوب غربی هندیجان.

چمشک **Camešk**
ده، مرکز دهستان میانکوه شرقی، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۰۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چمشک.

چم‌شکر **Cam šekar**
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۷ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سزار و کنار خط آهن دورود به اندیمشک. ۷ کیلومتر غرب جنوبی سفیددشت.

چم شهاب **Cam-e Šahāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۲۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب محمّد صالحی.

چم‌شیر **Cam šir**
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۵۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زهره. ۶ کیلومتر جنوب خاوری گچساران.

چم‌صبی **Camsabi**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۰۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ جراحی. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری رامشیر.

چم غلامعلی **Cam-e Qolāmali**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۰ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر غرب پل دختر.

چم‌فرج **Cam-e Faraj**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۵۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رود کارون. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری درخزینه.

چم قاسمعلی **Cam-e Qāsemali**
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۲۲۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اعلا.

چمقُلو **Camqolu**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۲۶ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه امامزاده شیدا. ۲۴ کیلومتر شمال خاوری دهگلان. به آن چمقلوی شیدا هم می‌گویند.

چمقلوی شیدا **Camqolu-ye Šeydā**
← چمقلو، ده، شهرستان قروه.

چم‌کاشی **Cam-e Kāši**
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد

۳۲۸ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کاکارضا. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی الشتر.

چم‌کبود Cam kabud
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۳ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قلقل‌رود. ۲ کیلومتر جنوب غربی فیروزآباد بالا.

چم کبود Cam-e Kabud
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۵۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه آبدانان به مورموری. ۴/۵ کیلومتر خاور جنوبی آبدانان.

چم‌کُر Camkōr
← چم‌کور، ده، شهرستان دشتی، استان بوشهر.

چم‌کرته Camkerteh
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۴۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۳۰ کیلومتر شمال غربی سردشت و ۶ کیلومتر شمال خاوری داربهاره.

چم‌کریم Camkarim
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۷۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار توده‌رود. ۳ کیلومتر شمال غربی کهریز.

چم‌کلان Camkalān
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۵۳ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود سیمره. سر راه درّه‌شهر به قاطرچی.

چم کلگه Cam-e Kalgeh
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۰۹ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۷ کیلومتر شمال هندیجان.

چم کنگری Cam-e Kangari
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۴ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی کمهر.

چم‌کور Camkōr
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۷۳ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مُند. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی کاکی.

چم‌کوره Camkureh
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان، باغملک ۲۷۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه باغملک به ایذه و هفتکل.

چم‌گرداب Cam-e Gerdāb
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۱۷ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کرخه، سر راه خرم‌آباد به اندیمشک. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری پل دختر.

چمگُردان Camgordān
شهر، بخش مرکزی شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۷۵ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه زرین‌شهر به باغ بهادران.

چم‌گز Cam-e Gaz
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۲۰ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود سیمره. سر راه خرم‌آباد به اندیمشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری جلوگیر.

چم گُلک Camgolak
ده، بخش مرکزی شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۱۰۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود دز.

چمُّل‌آباد Cammol ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت، کنار رودخانهٔ دز. ۸ کیلومتر غرب شمالی ملاّثانی.

چملا Camlā
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۵۴ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مارون. ۴ کیلومتر جنوب جایزان.

چم لپّه Cam lappeh
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت صفر درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ شور.

چم لتور Cam-e Latur
ده، بخش طرهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت

۲۶۳ درجه، ۶۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سیمره. ۲۶کیلومتر غرب گرّاب.

چم لمبان بالا **Cam-e Lombān-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۸ درجه، ۷/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ فهلیان. روستای چم لمبان پائین در ۲کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۹۵۰ متری و در کنار راه نورآباد به مصیری و یاسوج قرار دارد.

چم‌لوند **Cam lavand**
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳۸ درجه، ۴۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷کیلومتر جنوب خاوری لالی.

چم مراد **Cam-e Morād**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۱۹ درجه، ۶۱/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۶ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۵کیلومتر شمال خاوری هندیجان.

چم‌مورد **Cam-e Murd**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۵۹ درجه، ۳۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به ملاوی. ۴کیلومتر شمال معمولان.

چم‌مهر **Cam-e Mehr**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۰ درجه، ۸۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار راه خرم‌آباد به درّه‌شهر.

چمن‌آباد **Caman ābād**
ده، مرکز دهستان بالاخواف، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۱۴ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۵ متر. معتدل، خشک. سر راه خواف به رشتخوار.

چمن‌اسماعیل بالا **Caman-e Esmā'il-e bālā**
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۰۸ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی هرسین، روستای چمن‌اسماعیل پائین در ۳کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۳۷۰ متری قرار دارد.

چمن الله‌یار **Caman-e Allāhyār**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۱۹ درجه، ۱۳/۵کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ دهره.

چمن‌بن **Camanbon**
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۵۸ درجه، ۳۲/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چلورود. کوهستان البرز.

چمن بولی **Caman bōli**
ده، بخش چوار، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۹۰ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. امامزاده‌ای بنام مزار سیدمحمد دارد.

چمن‌بید **Caman-e Bid**
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۶۵ درجه، ۶۹/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه کورخود. سر راه بجنورد به مینودشت.

چمن‌بید **Caman-e Bid**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۲۵ درجه، ۲۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه ریگ.

چمن‌بید، گردنه **Caman-e Bid**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۵۵۰ متر در شهرستان جاجرم، استان خراسان. سر راه بجنورد به مینودشت و گرگان.

چمن جعفربیگ بالا **Caman-e Ja'farbeyg-e bālā**
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۸۴ درجه، ۶۲/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قالیچه. روستای چمن جعفربیگ پائین در یک کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۸۴۰ متری قرار دارد.

چمن‌سلطان **Caman soltān**
ده، مرکز دهستان بربرود شرقی، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۲۴ درجه، ۲۲/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه الیگودرز به داران و اصفهان.

چمن‌سلطان، گردنه **Caman-e Soltān**
گردنه‌ای به بلندی ۲۳۵۰ متر در شهرستان الیگودرز، استان لرستان. سر راه الیگودرز به داران و اصفهان. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری الیگودرز. این گردنه استانهای لرستان و اصفهان را از هم جدا می‌کند.

چمن‌گل **Caman gol**
ده، بخش بدره، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۰۳ درجه، ۷۸کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه چمن‌گیر. سرچشمهٔ رودخانهٔ گراب.

چمن‌لاله Camanlāleh
ده، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۳۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ گزین. سر راه هفتکل به شوشتر. ۹ کیلومتر شمال غربی هفتکل.

چم نمشت Cam-e Namešt
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۴۴ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ سیمره.

چمّه Cammeh
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۹۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه پرنگین. سرچشمهٔ رود آق‌زوج‌چای. کوهستان البرز.

چم هاشم Cam-e Hāšem
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۷۹ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ رامهرمز. سر راه رامهرمز و عین‌کره به سلطان‌آباد و بهبهان.

چم هندی Cam-e Hendi
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۴۳ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۴ کیلومتر جنوب خاوری موسیان. سر راه موسیان به فکه.

چمیز Camiz
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۳۶ درجه، ۸۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر شمال غربی کوهبنان.

چمیم Camim
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۲۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. ۳ کیلومتر شمال خاوری سد کرخه.

چم یوسفعلی Cam-e Yusofali
ده، مرکز دهستان چم‌کوه، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۸۰ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زاینده‌رود. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی باغ بهادران.

چنابگو Canābgo ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۷۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری چول‌قشلاق.

چنار Cenār
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۳۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کوهستان هزارمسجد.

چنار Cenār
ده، بخش خورش رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۱۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

چنار Cenār
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۰۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه لک‌لک. جنگلی.

چنار Cenār
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۵۲ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، دهانهٔ درّهٔ چنار، دامنهٔ شمالی کوه قلعه‌چوق.

چنار Cenār
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۰۵ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک.

چنار Cenār
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

چنار Cenār
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۶۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری آجین.

چنار Cenār
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۳۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری گهواره.

چنار Cenār
ده، مرکز دهستان جلالوند، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۷۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار جزمان‌رود و کنار راه ملاوی به ماهیدشت.

چنار Cenār
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۶۹ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب چنار. کوهستان زاگرس. درّهٔ خاوری کوه سفید. نیمه‌جنگلی.

چنار Cenār
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳۰ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

چنار Cenār
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۶۹ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور میمند.

چنار Cenār
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۹ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. ۹ کیلومتر غرب سورمق.

چنار Cenār
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۶ درجه، ۱۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل خشک. کوهستانی. ۳۹ کیلومتر غرب شمالی دهستان بالا و ۵/۵ کیلومتر خاور شمالی تعویق.

چنار Cenār
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۲۷۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه دوهو.

چنار Cenār
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۹۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپّه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر شمال غربی تازه‌کند انگوت.

چنار ۵۷ Cenār-e 57
← چنار بالا، ده، شهرستان کوهدشت.

چنار ۵۸ Cenār-e 58
← چنار بالا، ده، شهرستان کوهدشت.

چناران Cenārān
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۱۱۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

چناران Cenārān
۱- شهرستانی در شمال استان خراسان مرکب از بخشهای مرکزی و گلبهار، به مرکزیت شهر چناران. این شهرستان از شمال به شهرستان درگز، از شمال خاوری و خاور و جنوب خاوری به شهرستان مشهد، از جنوب غربی به شهرستان نیشابور و از غرب به شهرستان قوچان محدود است. رشته کوههای هزارمسجد در شمال و رشته‌کوههای بینالود در جنوب آن واقع‌اند و رودخانهٔ کشف‌رود از اراضی آن سرچشمه می‌گیرد و راه مشهد به قوچان از آن می‌گذرد. آب و هوای این شهرستان معتدل و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان چناران، استان خراسان. ۶۹۶ کیلومتر خاور شمالی تهران و ۵۵ کیلومتر شمال غربی مشهد. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مشهد به قوچان. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۰۷ °۵۹ طول خاوری و ″۰۰ ′۳۹ °۳۶ عرض شمالی.
شهرستان چناران تا پیش از فروردین سال ۱۳۷۱ یکی از بخشهای شهرستان مشهد محسوب می‌شد و تا شهریور ۱۳۳۸ به آن ارداک می‌گفتند.
← رادکان. ده، شهرستان چناران.

چناران Cenārān
ده، بخش زبرخان، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۱۱۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوهستان بینالود.

چناران Cenārān
ده، بخش مراوه‌تپه، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۳۵ درجه، ۸۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه مراوه‌تپه به کلاله.

چناران Cenārān
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۸۷ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفع ۱۵۳۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری گروس بالا.

چناران Cenārān
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۸۱ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۴/۵ کیلومتر شمال غربی دولت‌آباد.

چناران، گردنه Cenārān
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۲۰۰ متر در شهرستان چناران، استان خراسان. سر راه چناران به مشهد.

چنارباشی Cenār bāši
ده، بخش بدره، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۰۱ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. درّهٔ شمالی کبیرکوه. ۲۷ کیلومتر شمال غربی آبهر بالا. سر راه درّه‌شهر به ایلام.

چنارباغله Cenārbāqaleh
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۰۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ درّه‌نسب.

چنار بالا Cenār-e bālā
یا چنار عباس‌خان. ده، مرکز دهستان چهاردولی، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۳۴۱ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه الموقولاخ.

چنار بالا Cenār-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۰۸ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. روستای چنار پائین در حدود یک کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۱۷۵ متری قرار دارد. روستاهای چنار بالا و چنار پائین را به ترتیب چنار ۵۸ و چنار ۵۷ نیز می‌گویند.

چناربرم Cenārbarm
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه یاسوج به بروجن. مجاور پاتاوه.

چنار برین Cenār barin
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۹ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری سعادت‌آباد.

چناربن Cenārbon
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۰۲ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار رود شیخعلی تنگه. نیمه‌جنگلی.

چناربو Cenārbu
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۴۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک.

چنارپائین Cenār-e pā'in
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۰ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه رامند. دارای معدن سرب. روستای چنار بالا در غرب این روستا واقع است.

چنار پاریاب Cenār pāryāb
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۵۲ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرخون. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری خانه‌زنیان.

چنارچه Cenārceh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۰۹ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری شهرآب.

چنارخاتون Cenār xātun
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۴۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر خاور جنوبی کاغه.

چنارخشکه Cenār xoškeh
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۳۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب جنوبی ایمان‌آباد.

چناردمچه Cenār-e Domceh
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۲۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه بتخانه.

چنارستان Cenārestān
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۳۴۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. سر راه دودهک به راونج. ۵ کیلومتر خاور دودهک.

چنارستان Cenārestān
ده، بخش هندوردر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۱۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی هندودر.

چنارستان Cenārestān
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۲۱۴ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه بروجرد به دره چپی و چغلوندی.

چنارستان Cenārestān
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۴۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ هلایجان.

چنار شاهیجان Cenār-e Šāhijān
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۴۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه نورآباد به شیراز و نورآباد به کازرون. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی نودان.

چنارعبّاس‌خان Cenār-e Abbāsxān
← چنار بالا، ده، شهرستان اسدآباد.

چنار فارياب Cenār fāriyāb
← چنار پارياب، ده، شهرستان شيراز.

چنارک Cenārak
ده، بخش رضويه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۹۴ درجه، ۴۲ کيلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

چنارکف Cenārkaf
ده، بخش مرکزی شهرستان سيرجان، استان کرمان. سيرجان ۷۱ درجه، ۶۵ کيلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تنگوئيه.

چنار کلياب Cenār-e Kalyāb
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۷۵ درجه، ۵۲ کيلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل مايل به گرم، نيمه‌خشک. سرراه خرم‌آباد به کوهدشت. دامنهٔ کوه آسماندول.

چنارگريت Cenār gerit
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۱۰ درجه، ۳۶ کيلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مايل به سرد، نيمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی ياسين‌کوه. ۱۰ کيلومتر خاور جنوبی ايمان‌آباد.

چنار محمّد Cenār-e Mohammad
ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۷۰ درجه، ۴۷ کيلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مايل به گرم، نيمه‌خشک. ۱۹ کيلومتر غرب جنوبی سراب‌دوره.

چنارناز Cenār-e Nāz
ده، بخش سرچهان، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۱ درجه، ۱۸۰ کيلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶/۵ کيلومتر جنوب خاوری کرخنگان.

چنارو Cenāru
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۷۹ درجه، ۳۷ کيلومتر. ارتفاع ۲۳۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال خاوری کوه حاجی‌آباد. ۴ کيلومتر غرب جنوبی بی‌بی‌حيات.

چنارو Cenāru
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۹۹ درجه، ۳۵ کيلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپايه. دامنهٔ خاوری کوهستان جبال بارز.

چنارو Cenāru
ده، بخش مرکزی شهرستان نيريز، استان فارس. نيريز ۱۲۰ درجه، ۲۶ کيلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. معتدل مايل به سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کيلومتر خاور جنوبی هُرگان.

چناروئيه Cenāru'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۲۵ درجه، ۲۱ کيلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهپايه. سر راه زرند به جرجافک. ۸ کيلومتر شمال خاوری جرجافک.

چناره Cenāreh
ده، مرکز بخش سرشيو، شهرستان مريوان، استان کردستان. مريوان ۴۳ درجه، ۱۷ کيلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مايل به سرد، نيمه‌مرطوب. کنار چم‌چناره. سر راه مريوان به سقز جنگلی.

چناره Cenāreh
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۰ درجه، ۲۰/۵ کيلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل مايل به سرد، نيمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوهستان پررو. ۹ کيلومتر شمال خاوری قزانچی.

چناره Cenāreh
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۴۵ درجه، ۴۸ کيلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نيمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه مهاب. ۶ کيلومتر شمال غربی الشتر.

چناره Cenāreh
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۲۰ درجه، ۸۷ کيلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مايل به گرم، نيمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کبيرکوه. ۱۱ کيلومتر جنوب غربی جلوگير.

چنارهٔ بالا Cenāreh-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۵ درجه، ۲۱ کيلومتر. ارتفاع ۷۸۰ متر. معتدل مايل به گرم، نيمه‌مرطوب. روستای چنارهٔ پائين در ۵۰۰ متری جنوب اين روستا و در ارتفاع ۷۸۰ متری قرار دارد.

چناسک Cenāsk ?
ده، بخش آبيک، شهرستان قزوين، استان زنجان. قزوين ۸۴ درجه، ۳۳ کيلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

چناسوند Cenāsvand
ده، بخش ضياءآباد، شهرستان تاکستان. استان زنجان. تاکستان

۳۱۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

چناق Cenāq
ده، بخش مرکزی شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۲۴۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی گوگ‌تپّه.

چناق‌بلاغ Cenāqbolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۷۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی لاهرود.

چناق‌بلاغ پائین Canāq bolāq-e pā'in
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۲۹ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار یوخاری‌چای. روستای چناق بالا در ۳ کیلومتری جنوب آن واقع است.

چناقچهٔ پائین Cenāqceh-ye pā'in
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰۴ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان. ۲۸ کیلومتر غرب شمالی رازقان. روستای چناقچهٔ بالا د ر ۴ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۲۳۵۰ متری قرار دارد.

چنالو Cenālu
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۸۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۸۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری بلورد.

چنالی Cenāli
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۹۰ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری سدیج.

چنان Cenān
ده، بخش چوار، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۹۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار کلال‌رود. سر راه چوار به پارده.

چنانه Cenāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۵۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال عبدالخان.

چنانه Cenāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۲۷۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه فکه به سرخهٔ نادری و اندیمشک.

چنبرغربال Canbar qarbāl
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۴۱ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه دوغائی به چناران.

چنداب Candāb
ده، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۶۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی ایوانکی.

چندار Cendār
ده، مرکز دهستان چندار، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۸۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

چندار Cendār
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۸۱ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه ضراب. کوهستان زاگرس. کنار آب بازفت.

چند ده Cand deh
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۲۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ بازوفت.

چندوکان Candukān
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۱۰۱ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ ساربوک. ۲۱ کیلومتر غرب جنوبی قصرقند.

چندیر Candir
رودخانه، شهرستان بجنورد، استان خراسان. طول ۱۳۰ کیلومتر. از کوه گوی‌نک، ۷۱ کیلومتری شمال باختری بجنورد سرچشمه می‌گیرد و بسوی باختر شمالی روان می‌شود و به رودخانهٔ سومبار واقع در جمهوری ترکمنستان می‌ریزد.

چنشت Cenešt
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۴۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری روستای گز.

چنگاز Cengāz
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۱۷

درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار موسی‌نهر، جنگلی.

چنگ الماس Cang almās
کوه، شهرستان بیجار، استان کردستان. ۱۱۷ کیلومتر شمال غربی همدان. ارتفاع ۲۵۰۴ متر. کوه چنگ الماس بصورت رشته‌کوچکی است به درازای ۱۹ کیلومتر و عرض بین ۱ تا ۵ کیلومتر.

چنگال‌وش Cangālvaš
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۵۵ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار شاهرود. کوهستان البرز.

چنگایی Cangā'i
ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۶۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه یافته. سر راه خرم‌آباد به سراب دوره و کوهدشت.

چنگ‌چیل، گردنه Cangcil
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۶۵۰ متر در شهرستان جاجرم، استان خراسان. ۱۸ کیلومتر خاور شمالی رباط قره‌بیل. سر راه مینودشت به بجنورد.

چنگزه Cangezeh ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۳۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّهٔ جنوبی کوه کبوترلان.

چنگزین Cangazin
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۶۶ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب روستای ارکوین.

چنگلوا Cangalvā
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۸۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر جنوب سوق.

چنگماس Cangamās
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۵۰ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

چنگ‌میان Cang miyān
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۱۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سه کیلومتر شمال مقری‌کلا.

چنگوره Cangureh ?
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۲۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوههای البرز.

چنگوره Cangureh
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۴۰ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳۱ کیلومتر شمال غربی آوج.

چنگوله Canguleh
رودخانه، شهرستانهای مهران و دهلران، استان ایلام. طول تا مرز ایران و عراق ۸۴ کیلومتر.
از تلاقی رودخانه‌های تنگ‌خشول و تنگ‌کورتو، در ۵۳ کیلومتری خاور مهران پدید می‌آید و بسوی جنوب غربی روان می‌شود و در ۸۰ کیلومتری شمال غربی دهلران به مرز ایران و عراق وارد می‌گردد و در روستای شیخ‌سعد به رود دجله می‌ریزد.

چنگوله Canguleh
ده، بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۷۵ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کبیرکوه. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری قلعه‌دره. سرچشمه رودخانهٔ تنگ‌کورتو.

چنگوله Canguleh
ده، بخش مرکزی شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۱۰۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چنگوله.

چنگون Cangun
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور، استان مازندران. ۵۹ کیلومتر جنوب غربی نور. ارتفاع ۳۵۵۰ متر.

چنگیزه Cangizeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۷۸ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب شمالی کیونان.

چنو Canu
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۷۸ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه کرتوپی. یک کیلومتر خاور راه سنندج به کامیاران.

چنیبه Ceneybeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۲۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۵ کیلومتر شمال غربی کوت عبدالله.

چوار Cavār
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان ایلام، استان ایلام، مشتمل بر دهستان ارکوازی و به مرکزیت شهر چوار.
۲- شهر، مرکز بخش چوار، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۹۷ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه ایلام به جوی‌زرایوان و اسلام‌آباد غرب.

چواشین Cavāšin ?
← گواشین، ده، شهرستان سراب.

چوان پائین Cavān-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۳۳۳ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چوان‌چای. دامنهٔ جنوب غربی کوهستان سهند. چوان بالا در ۳ کیلومتری شمال خاوری این روستا جای دارد.

چوبال Cōbāl
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳۳ کیلومتر شمال غربی مصیری.

چوبانلو Cubānlu
ده، دهستان لکستان، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۶۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ایستگاه راه‌آهن چوبانلو در ۲ کیلومتری جنوب این روستا قرار دارد.

چوبتراش Cubtarāš
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۵۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به ایستگاه کشور. کنار رودخانهٔ بهرام‌کش.

چوبدر Cubdar
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۱۱ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ کوههای البرز.

چوبدر بالا Cubdar-e bālā
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۲۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی هندودر. روستای چوبدر پائین در ۳ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۷۹۰ متری قرار دارد.

چوبر Cubar
ده، مرکز دهستان چوبر، بخش شفت، شهرستان فومن، استان گیلان. فومن ۱۳۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. کنار چنار رودخان.

چوب سرخ Cubsorx
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۳۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مسجد سلیمان به گل‌گیر.

چوبور Cubor
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۳۵۵ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهپایه. ۲ کیلومتری ساحل دریا. یک کیلومتر غرب راه هشتپر به آستارا.

چوبیندر Cubindar
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۶ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار خط آهن قزوین به تاکستان.

چوبینه Cubineh
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۰ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آوه. ۴ کیلومتر جنوب خاوری آوه (آوج).

چوبینه Cubineh
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۵ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی میان‌راهان. ۴ کیلومتر جنوب خاوری موئینه.

چوپانان Cupānān
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۴ درجه، ۱۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه نائین به خور. ۷۰ کیلومتر خاور شمالی انارک.

چوپانلار Cupānlār
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری یخفروزان.

چوپلو Cuplu
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۱۱ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر.

سرد، نیمه‌خشک. سر راه تکاب به شاهین‌دژ. به آن چوپلی هم می‌گویند.

چوپلی **Cupli**
← چوپلو، ده، شهرستان تکاب.

چوپی **Cupi**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۰۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. در این روستا امامزاده‌ای بنام باباحیدر وجود دارد.

چوخان حوض **Coxān hōz**
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۳۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۵ متر. سر راه فردوس به سرایان. دامنهٔ کم‌کوه.

چوخوریورد **Cuxur yurd**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۷۲ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر شمال غربی کرسف.

چور **Cur**
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۳۰ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّهٔ جنوب غربی کوه کنولان. ۱۳ کیلومتر شمال غربی سروآباد.

چوران **Curān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۵۶ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. سر راه زیدآباد به پاریز. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی پاریز.

چورت **Curat**
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۱۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ شرقی کوه وناجم. جنگلی.

چورزق **Cavarzaq**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۴۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

چورس **Cōrs**
ده، مرکز دهستان چورس، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی صفرداغ.

چورمق **Curmaq**
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۹۶ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۶ کیلومتر شمال غربی گل‌تپه.

چورمق **Curmaq**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

چوروک بالا **Curuk-e bālā**
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۰۹ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. روستای چوروک پائین در ۴ کیلومتری شمال این روستا و در کنار زنجان‌چای واقع است.

چَوره **Cavareh**
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان صفردرجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل نیمه‌خشک. کنار یکی از ریزابه‌های رود لارستان. کوهستان البرز.

چوزه **Cuzeh**
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۳۴ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳۰ کیلومتر شمال آوج. سر راه آبگرم به بوزنیدان.

چوزه **Cōzeh**
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۴۵ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۷ کیلومتر شمالی لالی.

چوغان **Cōqān**
ده، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۰۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال خاوری جوشقان قالی.

چوغانلو **Cōqānlu**
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۹۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک.

چوقتی **Cōqati**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۸ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه قبله‌داغ.

چوقلوی پائین **Cuqlu-ye pā'in**
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۵۰

درجه، ۴۵ کیلومتر.ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر شمال غربی گرماب. روستای چوقلوی بالا در یک کیلومتری جنوب غربی این روستا واقع است.

چوکام Cōkām
ده، مرکز دهستان چوکام، بخش خمام، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت.

چوکانلو Cokānlu
ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۱۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

چوکت Cokat
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۴۸ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کاجو. ۸ کیلومتر شمال غربی پلان.

چوکتو Coktu ?
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۸ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه قبله‌داغ.

چوگان Cōgān
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۹۱ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری کمیجان.

چوگان Cōgān
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۳ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه پندرجان به خوگان.

چوگان Cōgān
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۵۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر خاور شمالی روستای باوله.

چوگور قشلاق Cugur qešlāq
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۴۰ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه قوزی‌قراول.

چوگیاه Cōgiyāh
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۳۵۷ درجه، ۳/۵ کیلومتر.ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه پشت مُله، حومهٔ شمالی شهر شیراز.

چولاخیر Cōlāxir
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۵ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جاجیلرچای. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری خروانق.

چولان Cōlān
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه ابراهیم جلال. جنگلی.

چول‌بلاغ Col bolāq
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۶ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی دیواندره.

چولجه Culjeh
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۹۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

چولجه قشلاق Coljah qešlāq
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۱۶ درجه، ۵۹ کیلومتر.ارتفاع ۱۵۴۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

چولّری Collari
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۰ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه لندر. کوهستان زاگرس. جنگلی.

چول‌زری Cōlzari
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۱ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ایلام به سومار. ۲۹ کیلومتر شمال غربی ایوان.

چول‌قشلاق Cōlqešlāq
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۸۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

چولک Culak
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۸ درجه، ۷/۵ کیلومتر. حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گاماسیاب. ۲ کیلومتر شمال غربی دهفول.

چولَک Cullak
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۲۵ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری مازو.

چولکی Culaki ?
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۹۳ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه ایذه به باغملک.

چول، گردنه Cul
گردنه‌ای به بلندی حدود ۹۰۰ متر در شهرستان پل‌دختر، استان لرستان. سر راه خرم‌آباد به اندیمشک. ۱۱ کیلومتر جنوب پل‌دختر.

چوللو Cullu ?
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۳۲۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی رازلیق.

چولمن‌سرا Colmansarā
ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۹۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار سرچشمه‌های سیاهرود. کوهستان البرز.

چوله‌دان Culehdān
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۹۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه سرخون به لردگان. کنار آب سرخون. ۳ کیلومتر جنوب خاوری سرخون.

چولهول بالا Culhul-e bālā
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب چولهول. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی افرینه. روستای چولهول پائین در ۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۹۰۰ متری قرار دارد.

چومان Cumān
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۳۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه لندی‌شیخان.

چومبل Combal
ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۹۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ خاوری کوه شیرانک. کوهستان البرز.

چوملو Cōmelu
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۷۴ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

چومه Comeh ?
ده، مرکز بخش مینو، شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۱۶۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. گرم، خشک. دشت. داخل جزیرهٔ مینو.

چونقورالوی یکان Cōnqorālu-ye Yekān
ده، دهستان نازلو، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۵۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

چونگر Cōnger
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۳۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّهٔ جنوبی کوه کبوترلان.

چونگُنش Cōngoneš ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۱۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری امیرکندی.

چونلی Cunli ?
ده، بخش باجگیران، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۷ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه الله‌اکبر.

چویبده Cuybdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۲۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بهمنشیر. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی خسروآباد.

چهارافشار Cahārafšār
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۲۴ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال خاوری هفت چشمه.

چهارباغ Cahār bāq
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۱۶۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۶۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چهارباغ. نیمه‌جنگلی.

چهارباغ Cahār bāq
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۱۱۸ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی هستیجان.

چهاربرج Cahārborj

ده، مرکز دهستان دامنکوه، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۲۸۱ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اسفراین به جاجرم. دامنهٔ جنوبی کوههای سالوک.

چهاربرج Cahār borj

ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۹۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی حاجی‌آباد لکها.

چهاربرج Cahār borj

ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۶۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۶۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر شمال غربی کُنارتخته.

چهاربرج Cahār borj

ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۰۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شیرین. ۲/۵ کیلومتر جنوب غربی دوراهی.

چهاربرج Cahār borj

ده، بخش ریگ، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۷۸ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری بندر ریگ.

چهاربرج بالا Cahār borj-e bālā

ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۳۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک. سر راه جواد حصاری به بناب. روستای چهاربرج پائین در یک کیلومتری جنوب غربی آن جای دارد. مرکز دهستان مرحمت‌آباد شمالی.

چهاربرجی Cahār borji

ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۷۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه تایباد به مشهدریزه و باخرز.

چهاربرجی Cahār borji

ده، مرکز دهستان بیرانوند جنوبی، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۴۶ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه چغلوندی به بروجرد. ۲ کیلومتر شمال غربی چغلوندی.

چهاربرکه Cahār berkeh

ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۹۶ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه لار به بندرعبّاس.

چهاربرود Cahār barud

ده، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۳۵۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. شمالی‌ترین و مرتفع‌ترین روستای شهرستان مراغه. دامنهٔ جنوب غربی کوهستان سهند.

چهار بُره Cahār boreh

ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۰۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب غربی اشترینان.

چهاربست Cahār bast

ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۴۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، دامنهٔ جنوبی کوه قطاراولنگ.

چهاربُنیچه Cahār boniceh

طایفه‌ای از ایل جاکی از ایلات ناحیهٔ کهگیلویه که به چهار تیرهٔ بویراحمدی، چرام، دشمن‌زیاری و نوئی تقسیم می‌گردند.

چهاربولاغ Cahār bolāq

ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۷۲ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه بوقاتی. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری زرّین‌آباد.

چهاربید Cahār bid

ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۳۸ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سالوک.

چهاربیشه Cahār bišeh

ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۵۶ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه درا.

چهاربیشه Cahār bišeh

ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۳۱۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب ریگون. ۵ کیلومتر خاور خان‌عوضی.

چهارتاق Cahār tāq

ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۶۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چهارتاق.

چهارتاق Cahārtāq

ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۴۹ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

چهارتاق Cahār tāq
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰۲ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه باخرز به تربت حیدریه. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی باخرز (شهرنو).

چهارتاق Cahārtāq
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۲۷ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار آب چارتا. ۵ کیلومتر شمال غربی پل زال.

چهارتاق Cahārtāq
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۲۸ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوهستان هزار. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری ده‌تازیان (قریت‌العرب).

چهارتاق Cahārtāq
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۲۸ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال امیرآباد.

چهارتاق Cahārtāq
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۱۰۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه رحمت.

چهارتاق Cahārtāq
ده، مرکز دهستان پشتکوه ممسنی، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ غربی کوه کناره. کنار رودخانهٔ شیو. ۲۳ کیلومتر شمال غربی مصیری.

چهارتاق Cahār tāq
ده، بخش کردیان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۷۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی قطب‌آباد.

چهارتاق Cahārtāq
ده، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۶۰ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بیرم به چاه عینی. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی بیرم.

چهارتاقی Cahār tāqi
ده، بخش آران و بیدگل، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۸۹۵ متر. گرم، خشک. سر راه کاشان به مرنجاب. ۲۰ کیلومتر خاور شمالی نصرآباد.

چهارتاگاو Cahārtā gāv
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۳۲ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

چهارتخته Cahār taxteh
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۵۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری الشتر.

چهارتکاب Cahār takāb
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۷۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه فریمان به چخماق و باخرز.

چهارتنگ بالا Cahārtang-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۷۲ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. روستای چهارتنگ پائین در ۲ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۹۰۰ متری قرار دارد.

چهارچریک Cahār cerik
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۶۰ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر شمال غربی هندودر.

چهارچشمه Cahār cešmeh
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۵۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی روستای مأمون.

چهارچوبه Cahār cubeh
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۴۶ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه بهار. سر راه جاجرم به چمن‌بید.

چهارحد Cahār had
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۷ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ رود سامان. کوههای خرقان. ۳۱ کیلومتر شمال غربی نوبران.

چهاردانگه Cahārdāngeh
ده، بخش مرکزی شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۷۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۵ متر. معتدل، خشک. سر راه تهران به رباط کریم.

چهاردرّه Cahār darreh
ده، بخش دهدز، شهرستاه ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۰۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

چهاردرّه Cahār darreh
ده، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۷۷ درجه، ۲۴ کیلومتر .ارتفاع حدود ۵۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور جنوبی دالان. دامنهٔ غربی کوه گردکی.

چهارده Cahār deh
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۲۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۰ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر شمال راه خواف به رشتخوار و تربت حیدریه.

چهارده Cahār deh
← جوخواه، ده، شهرستان طبس.

چهارده Cahārdeh
ده، بخش دهدز، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۰۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

چهاردیوار Cahār divār
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۴۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کولابز.

چهارراه Cahār rāh
ده، مرکز دهستان پادنای سفلی، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۲۱۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سمیرم به میمند و یاسوج. کوهستان دنا.

چهارراه Cahār rāh
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۴۱ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب شمالی قلعه‌رئیسی. جنگلی.

چهارراه Cahār rāh
ده، بخش ماهور و میلاتی، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۶۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بابامنیر به هفت‌دشت. ۵ کیلومتر غرب شمالی بابامنیر.

چهاررستم Cahār rostam
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۵ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۶/۵ کیلومتر شمال غربی راین.

چهار روستائی Cahār rustā'i
ده، مرکز دهستان رود هله، بخش ریگ، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۹۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندر گناوه به برازجان. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری بندر ریگ.

چهارزبر Cahārzebar
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۵۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه‌کرمانشاه به اسلام‌آباد غرب. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی ماهیدشت.

چهارستون Cahārsotun
ده، دهستان شینتال، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۳۱۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

چهارسولن Cahār solan ?
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۲۲ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار خط آهن زاهدان به میرجاوه. ۴۲ کیلومتر شمال غربی میرجاوه.

چهارطاق Cahārtāq
ده، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۳۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتری شرق راه شاهرود به گنبدکاووس.

چهارطاق Cahār tāq
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۲۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کبودرآهنگ به زرین‌آباد و قیدار.

چهارطاق Cahār tāq
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۳۶ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سبزکوه. درّهٔ جنوبی کوه کلار. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری ناغان.

چهارطاق Cahārtāq
← چهارتاق، ده، شهرستان ممسنی.

چهارفرسخ Cahār farsax
← چهار فرسنگ، ده، شهرستان نهبندان.

چهارفرسخ Cahār farsax
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۷ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۳۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوهستان پلوار. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی شهداد.

چهارفرسنگ Cahār farsang
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. سر راه نهبندان به بیجند.

چهارقاچ Cahār qāc
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۶۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری کلمرز.

چهارقلعه Cahār qal'eh
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۳۱ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه بتخانه.

چهارکُنارون Cahār konārun
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۳۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۳/۵ کیلومتر غرب شمالی سردشت.

چهارگاو Cahār gāv
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۴۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کارون. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی درخزینه.

چهارگز Cahārgaz
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند صفر درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۶ کیلومتر شمال خاوری کوهبنان.

چهارلنگ Cahār lang
ایلی از ایلات بختیاری که در ناحیهٔ چهارلنگ بختیاری زندگی می‌کنند و به پنج طایفهٔ محمودصالح، کنورسی یا کنرسی، زلقی، موگوئی و ممی‌وند تقسیم می‌شوند. ایل دیگر طوایف بختیاری هفت‌لنگ است.

چهارماران Cahār mārān
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۱۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه چوبین. ۱۰ کیلومتر شمال غربی باباحیدر.

چهارمان Cahāromān
ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۳۰ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه رودبار به رشت. جنگلی.

چهارمحال Cahār mahāl
ده، بخش ریگ، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۷۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی چهار روستائی.

چهارمله Cahārmeleh
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۹۷ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۹ کیلومتر غرب شمالی شاه‌بداغ. دامنهٔ شمالی کوه جمالگیر.

چهارمن‌نیم Cahār man nim
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت‌جام ۱۲۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۵ متر. معتدل، خشک.

چهارموران Cahār mōrān
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۸۰ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۵ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه میلی. کنار آب درّه‌کل. کوهستان زاگرس.

چهارمیدان Cahār meydān
ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۳۴۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. یک کیلومتر خاور شهمیرزاد.

چهارمیل Cahār mil
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۳۵۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی زواره.

چه‌بید Cahbid ?
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۰۲ درجه، ۱۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۰ کیلومتر خاور جنوبی زهکلوت.

چهچکور Cahcakor
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۳۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه بندرعبّاس به سیرجان. ۸ کیلومتر جنوب خاوری ایسین.

چهچهه Cahcaheh
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۶۰

درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار مرز ایران و ترکمنستان. ساحل رودخانهٔ چهچهه.

چهر Cehr

ده، مرکز دهستان شیزر، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۸۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه هرسین به کرمانشاه. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی هرسین.

چهرآباد Cehr ābād

ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۹۱ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۹ کیلومتر غرب نیک‌پی.

چهرق Cehraq

ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۳۱۳ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی رازلیق.

چهرقان Cehraqān ?

ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۶ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال غربی کمیجان.

چهرک Cehrak

ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۴ درجه، ۱۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری سوریان.

چهرگان Cehregān

ده، دهستان طسوج، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۹۰ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه میشوداغ.

چهره Cehreh

ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۶۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ بابل. سر راه بابل به درازکلا. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

چهریق Cahriq

ده، دهستان چهریق، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۳۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زولاچای. در این روستا قلعه‌ای وجود دارد که سیدعلی محمدباب را در سال ۱۲۶۳ هجری قمری (۱۲۲۵ هجری خورشیدی) به چهریق برند و در آن قلعه زندانی کردند.

چهکند Cahkand

ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۶ کیلومتر جنوب سده

چهگوئیه Cahgu'iyeh

ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۰ درجه، ۱۹۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر جنوب هرات.

چهل‌امیران Cehel amirān

ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۲۲ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ تلوار.

چهل پایه Cehel pāyeh

ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان یک درجه، ۱۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه کرمان به فردوس. ۸۴ کیلومتر شمال خاوری راور. دارای یک کاروانسرای قدیمی است.

چهل تخم Cehel toxm

ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۳ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۳ کیلومتر غرب فهرج.

چهل‌چشمه Cehel cešmeh

کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان سقز، استان کردستان. ۵۳ کیلومتر جنوب خاوری سقز. ارتفاع ۳۱۷۳ متر.

چهل چشمه Cehel cešmeh

ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۷۹ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. ساحل دریاچهٔ زاینده‌رود. کنار راه داران به شوراب و تونل کوهرنگ.

چهل‌چشمه Cehel cešmeh

ده، مرکز دهستان دشت ارژن، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۸۰ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج، سر راه شیراز به کازرون. ۹ کیلومتر غرب خانه زنیان.

چهل‌حصار Cehel hesār

ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۲۵۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

چهل‌خانه Cehel xāneh

ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۰۵

درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی بوئین و میاندشت.

Cehel doxtar **چهل دختر**
ده، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۴۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه شاهرود به گنبدکاووس. کنار رودخانهٔ خیج. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز شرقی.

Cehel doxtar **چهل دختر**
کوه، شهرستان کرمان. ۲۹ کیلومتر جنوب غربی راور. ارتفاع ۳۰۷۱ متر.

Cehel doxtar **چهل دختر، گردنه**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۶۰۰ متر در شهرستان شاهرود، استان سمنان. سر راه شاهرود به گنبد کاووس. ۳۵ کیلومتر شمال خاوری شاهرود.

Cehel doxtarān **چهل دختران**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۲۵۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی رشته‌کوههای اسفراین.

Cehel raz **چهل رز**
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۱۸۸ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ لعل‌بار. سر راه محلات به روستای ازنوجان و خمین.

Cehel zar'i-ye Ajam **چهل زرعی عجم**
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۰۳ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه برازجان به بندر گناوه. ۱۴ کیلومتر غرب دهکهنه.

Cehel zar'i-ye Arab **چهل زرعی عرب**
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۰۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی دهکهنه.

Cehel zari **چهل زری**
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۱ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ایلام به سومار. ۱۴ کیلومتر شمال غربی زرنه.

Cehelsar **چهل سر**
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۲۸ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۵ متر. معتدل، خشک، سر راه تربت حیدریه به گناباد. ۱۰/۵ کیلومتر خاور شمالی فیض‌آباد.

Cehel šahr **چهل شهر**
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۱۰ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۳۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ جبدا. سر راه اسپکه به چانف. ۱۷/۵ کیلومتر خاور جنوبی اسپکه.

Cahleh **چهله**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۲۹۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر شمال درازی.

Cahvāv **چهواو**
ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۲ درجه، ۱۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه گاوبندی به بندرلنگه. ۳/۵ کیلومتر خاور جنوبی به ده.

Ciyācubin **چیاچوبین**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۳۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۸ کیلومتر شمال غربی گهواره.

Ciyāsi **چیاسی**
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۶۵ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

Ciyāneh ? **چیانه**
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۷۶ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

Citāb **چیتاب**
ده، مرکز دهستان کبگیان، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. کنار رودخانهٔ سپیدار. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی سی‌سخت.

Citgar **چیتگر**
ده، بخش کن، شهرستان تهران، استان تهران. تهران ۲۷۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

Citen **چیتن**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۸۴

درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ تنگه. نیمه‌جنگلی.

چیتی **Citi**
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۵۲ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ آوجدان. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی لالی.

چیتی **Citi**
ده،بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۸۰درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم،خشک. دشت. ۶کیلومتر غرب قلعه قاضی.

چیجو **Ciju**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۵۸ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷کیلومتر غرب سورو.

چیچالی **Cicāli**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۳۴۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵کیلومتر شمال خاوری صالح مشطت. سه روستای مجاور هم بنام چیچالی کرم، چیچالی غلامرضا و چیچالی احمد.

چیچست **Cicast**
نام قدیم دریاچهٔ ارومیه واقع در آذربایجان که بنا به روایات مذهبی، زادگاه زرتشت در کنار آن بوده است.

چیچست، دریاچه **Cicast**
نام قدیم دریاچه‌ای در آذربایجان که برحسب روایات مزدیسنان، مولد زرتشت پیغمبر در کنار آن بوده است. امروز غالباً این دریاچه را با دریاچهٔ ارومیه تطبیق می‌کنند. به موجب روایات مزدیسنان، در عهد کیخسرو، در کنار این دریاچه بتکده‌ای بوده است که به فرمان کیخسرو ویران شده و آتشکدهٔ آذرگشسب به جای آن بنا گشته است.

چیچکلو **Cicaklu**
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۸۵ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه قره‌گل. سرچشمهٔ رودخانهٔ قمچقا.

چیچوران **Cicurān**
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۱۱۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب.

چی‌چی‌خوار **Cicixār**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۸۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

چیداک **Cidāk**
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۶۲ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔغربی‌کوه‌سو(کوهستان زاگرس).

چیدن **Ciden**
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۷۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳کیلومتر خاور ابوالعبّاس.

چیر **Ceyar**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۹۲ درجه، ۱۶ کیلومتر.ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به میانه. کنار زنجانرود.

چیر **Cir**
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۹ درجه، ۱۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری مزایجان.

چیرکندی **Cir kandi**
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه هالیلی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی قره‌ضیاءالدین.

چیرکوه **Cirkuh ?**
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۶۸ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷/۵ کیلومتر غرب جنوبی بنت.

چیرو **Ciru**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۷۹ درجه، ۱۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندرچارک به بندرمقام. ۳۶کیلومتر جنوب خاوری بندرمقام.

چیروک **Ciruk**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۲۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. گرم، خشک. سر راه طبس به دیهوک. دامنهٔ جنوب غربی کوه جمات.

چیرویه **Ciruyeh**
← چیرو، ده، شهرستان بندرلنگه. استان هرمزگان.

چیریان **Ciriyān**
← چریان، ده، شهرستان اصفهان.

چیزی Cizi
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۲۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ خاوری کوه لندر. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی قلعه‌خواجه.

چیگان Cigān
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۱۹ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ پلاسگان. ۴ کیلومتر شمال غربی سواران.

چیگو Cigu
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۳۰۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۱۱ کیلومتر خاور کلواری.

چیلان‌کشه Cilānkašeh
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۰۴ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع ۴۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رود آق‌زوج‌چای. کوهستان البرز.

چیلانهٔ بالا Cilāneh-ye bālā
ده، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۱۹۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی باینگان. روستای چیلانهٔ پائین در ۱۵ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۶۲۰ متری و در کنار رودخانهٔ خلیفه قرار دارد.

چیلک Cilak
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۱۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوه طبرستان.

چیلک Cilek
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۸۲ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی دهگلان.

چیمه Cimeh
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۸۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه هنجن به بیدهند. درّهٔ غربی کوه سفید. به آن محلّه ده چیمه هم می‌گویند.

چین‌سبیلی Cin sebili
ده، بخش آق‌قلعه، شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۳۰ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع صفر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود گرگان.

چینو Cinu
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۱۳۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چینو. دامنهٔ کوه هارون. کوهستان البرز شرقی. جنگلی.

چینی‌جان Cinijān
ده، مرکز دهستان چینی‌جان، بخش مرکزی شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۲۹۶ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه رودسر به لنگرود.

حاتم‌قلعه Hātam qal'eh
ده، بخش لطف‌آباد، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۱۲۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار مرز ایران و جمهوری ترکمنستان. کنار رودخانهٔ زنگلانلو.

حاتمی Hātami
ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۹۲ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر خاور سراب‌دوره.

حاج آقا Hāj āqā
ده، مرکز دهستان مهرانرود جنوبی، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۲۶۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بستان‌آباد به تبریز.

حاج امیرو نبین Hāj amir-va Nabin ?
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۲۶۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی. سر راه آستارا به اردبیل.

حاج علی کند Hāj ali kand
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۹۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه سُفتان.

حاج قلندر Hāj qalandar
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۱۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب غربی امیرآباد.

حاج کاکا Hāj kākā
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۴۱

درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه کل‌کوهی. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی ماهوتک.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۲۰۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه میلانه. جنگلی. یک کیلومتری ساحل شمالی رودخانهٔ چهارباغ.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۱۴ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش طالقان. شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۳۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوههای طالقان. کوهستان البرز.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۷۸ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ شرقی کوه بش‌بولاغ.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۴ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴۱ کیلومتر شمال خاوری مأمونیه.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، مرکز دهستان رودبار قصران، بخش رودبار قصران، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۴۹ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ جاجرود. سر راه لشگرک به فشم. ۶ کیلومتر جنوب فشم.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۴۸ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سیمینه‌رود.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۲۹۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل چپ زرینه‌رود.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۷۴ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. حدود ۳ کیلومتر خاور جنوبی خسروآباد. کنار رودخانهٔ شور.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۱۲ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار رودخانهٔ شور. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری روستای پیرتاج.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۱۱۴ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه روستای دوغارون به ارگ.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، مرکز بخش زیرکوه و مرکز دهستان زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۰ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل، خشک.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۲۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. حدود یک کیلومتر جنوب اسدآباد.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۱۲۳ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر جنوب علاء.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۸۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال خاوری فامنین.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۳۲ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه قلعهٔ محمدعلی‌خان به پیک. ۴ کیلومتر غرب جنوبی قلعهٔ محمدعلی‌خان.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۸۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب ایستگاه راه‌آهن کوه پنگ.

حاجی آباد **Hāji ābād**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۳ درجه،

۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۷ کیلومتر جنوب مأمونیه.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲۰۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر غرب جوادآباد.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۵۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۵ متر. معتدل مایل به گرم،خشک. ۵ کیلومتر غرب شمالی پاکدشت.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۳۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. ۸ کیلومتر خاور شمالی جوادآباد. ۲ کیلومتر شمال غربی ایستگاه راه‌آهن ابردژ.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۶۳ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۱۰ متر. گرم، خشک.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۹۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدد ۸۱۵ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری کهن آباد.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۱۹ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار قمرود. سر راه قم به دلیجان. ۳ کیلومتر جنوب نیزار.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۶۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. گرم، خشک. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری قمرود. ۵ کیلومتر خاور جنوبی مظفرآباد مسیله.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۳۰۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۵ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر شمال غربی ویست. درهٔ خاوری کوههای دربند و صاف.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان.همدان ۹۹ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال گنبد.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۱۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه ملایر به همدان. ۳ کیلومتر خاور جنوبی مهرآباد.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۲۴ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر.ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه دورود به بروجرد. ۸ کیلومتر شمال غربی چالانچولان.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۶۰ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. گرم، خشک.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، مرکز دهستان القورات، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۱ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه بیرجند به قائن.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش اشکذر، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۲۷ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه یزد به اردکان. ۱۶ کیلومتر شمال غربی اشکذر.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۸۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری نیستانک.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دیزلو به مرغ.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۸۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب شاپورآباد.

حاجی آباد Hāji ābād
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۷۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی تیران.

حاجی آباد Hãji ãbãd
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۳۱۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه خمینی شهر به مورچه‌خورت و میمه.

حاجی آباد Hãji ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان. استان اصفهان. اصفهان ۱۳۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر جنوب زیار.

حاجی آباد Hãji ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۳۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال غربی گل‌گیر.

حاجی آباد Hãji ãbãd
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۴۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر غرب جنوبی سیدان. دامنهٔ جنوبی کوه آق‌تپه.

حاجی آباد Hãji ãbãd
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۴۰ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه اقلید به سده. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی سده.

حاجی آباد Hãji ãbãd
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۳۱ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی دومک.

حاجی آباد Hãji ãbãd
شهر، مرکز بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۲ درجه، ۱۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۱۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ آب‌شور. سر راه بندرعباس به سیرجان و بندرعباس به بافت.

حاجی آباد Hãji ãbãd
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۴۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری دوساری.

حاجی آباد Hãji ãbãd
ده، بخش قیروکارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۷۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری هنگام.

حاجی آباد Hãji ãbãd
۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان داراب، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای ایزدخواست، دشت خاک، حاجی‌آباد و خسویه و به مرکزیت شهر حاجی‌آباد.
۲- شهر، مرکز بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۹۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه.

حاجی آباد آقا Hãji ãbãd-e Ãqã
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۱۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. ۷ کیلومتر خاور جمکران.

حاجی آباد بالا Hãji ãbãd-e bãlã
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۴۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه کازرون به نورآباد و شیراز.

حاجی آباد حق‌داد Hãji ãbãd-e Haqdãd
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۵ درجه، ۱۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری شاهرخت.

حاجی آباد زرّین Hãji ãbãd-e Zarrin
ده، بخش خور و بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۸۰ درجه، ۱۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اردکان به خور. ۸۰ کیلومتر جنوب غربی خور.

حاجی آباد، گردنه Hãji ãbãd
گردنه‌ای به بلندی ۱۲۰۰ متر در شهرستان حاجی‌آباد، استان هرمزگان. سر راه بندرعباس به سیرجان. ۵/۵ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

حاجی آباد لکها Hãji ãbãd-e Lakhã
ده، مرکز دهستان قنوات، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۰۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. گرم، خشک. سر راه قم به سراجه و نواران. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی قمرود.

حاجی آقائی Hãji Ãqã'i
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۵۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال خاوری بنجار.

حاجی ابراهیم Hãji ebrãhim
کوه، شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی پیرانشهر. مرز ایران و عراق. ارتفاع ۳۵۵۰ متر.

حاجی‌ابراهیم‌خان Hāji ebrāhim xān
ده، بخش قشلاق‌دشت، شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۲۹۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور جعفرآباد (شاه‌آباد).

حاجی‌احمدکندی Hāji ahmad kandi
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۴۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ آق‌چای. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی قره‌ضیاءالدین

حاجی احمدی Hāji ahmadi
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۲۶ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۴/۵ کیلومتر شمال غربی شنبه. سر راه شنبه به خورموج.

حاجی‌الوان Hāji alvān
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۹۲ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی کرچکان.

حاجی بابای وسطی Hāji bābā-ye vostā
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۱۷۷ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستاهای حاجی بابای بالا و حاجی بابای پائین به ترتیب در یک کیلومتری خاور جنوبی و ۳ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۹۰۰ متری و ۱۸۴۰ متری قرار دارند.

حاجی‌باقرمحلّه Hājibāqer mahalleh
ده، بخش مرکزی شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۷۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب.

حاجی بچّه Hāji bacceh
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۷ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

حاجی‌بلاغ Hāji bolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۸۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. کنار راه رحمت‌آباد به دُر. ۵ کیلومتر شمال خاوری رحمت‌آباد.

حاجی‌بلاغی Hāji bolāqi
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۵۱ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه زیره. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی کوشک نصرت.

حاجی‌بلخان Hāji balxān
← بالاخان حاجی، ده، شهرستان گنبدکاووس.

حاجی‌بهزاد Hāji behzād
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب صفر درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار زرینه‌رود.

حاجی بهمن Hāji bahman
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۱۸۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

حاجی‌بیگ Hāji beyg
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۵۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی هندودر.

حاجی بیگی Hāji beygi
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۳۰ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، کنار کال حاجی‌بیگی، درّهٔ خاوری کوه اورقی.

حاجی پمق Hāji pamoq ?
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی دهگلان.

حاجیتو Hājitu
ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۱۹ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور جنوبی فرسفج. دامنهٔ جنوبی کوه آلوسیاه.

حاجی جفان Hāji jafān
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۵۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب غربی کوزه‌رش.

حاجی حسن Hāji hasan
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۷۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

حاجی‌حضر Hāji hazer
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۴۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۸ کیلومتر جنوب خاوری سرتنگ مله‌ماران.

حاجی حق‌داد Hāji haqdād
حاجی‌آباد حق‌داد، ده، شهرستان قائنات.

حاجی خادمی Hāji xādemi
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۳۳۷ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار راه میناب به بندرعبّاس. یک کیلومتر جنوب خاوری میانشهر.

حاجی‌خوش Hāji xoš
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه سبزدپشت.

حاجی‌داد Hājidād
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۴ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۷۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه آباده به شیراز. ۱۶ کیلومتر جنوب ده‌بید.

حاجی‌دلا Hājidelā
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۹۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

حاجی رحیم Hāji rahim
← گتّاره، ده، شهرستان دهلران.

حاجی‌سواد Hāji savād
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۲ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۴۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر جنوب اصلاندوز.

حاجی‌شمسا Hāji šamsā
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۰۲ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۶۰ متر. گرم، خشک. دشت.

حاجی‌طاهر Hāji tāher
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۸۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر خاور حاجی‌آباد.

حاجی طاهره Hāji tāhereh
← حاجی طاهر، ده، شهرستان داراب.

حاجی عظیم Hāji azim
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۹۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه زابل به زاهدان. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی محمّدآباد.

حاجی علی بیگ Hāji ali beyg
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۷۳ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه دوکالی به توت. ۱۴ کیلومتر شمال غربی خرانق.

حاجی‌قشلاق Hāji qešlāq
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۲۹ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

حاجی‌قوشن Hāji qušan ?
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۳۵۶ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار دیوار اسکندر و بر رود گرگان.

حاجی‌کلا Hāji kalā
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۲۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

حاجی‌کلا Hāji kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۲۲۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

حاجی‌کندی Hāji kandi
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۹ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب شرقی قره‌آغاج.

حاجی‌کندی Hāji kandi
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آجرلوچای. سر راه اولامچی به باداملو.

حاجی‌لار Hājilār
ده، مرکز دهستان حاجیلار، شهرستان خوی، استان آذربایجان

غربی. خوی ۲۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار آق‌چای.

حاجی‌لک Hāji lak
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۴۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سیمینه‌رود.

حاجیله Hājileh
← هاجیله، ده، شهرستان خمین.

حاجی‌مراد Hāji morād
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۵۵ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

حاجی مردان Hāji mardān
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۷۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی کاریز.

حاجی ملک Hāji malek
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۱۶۹ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

حاجی‌میر Hājimir
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۱۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه آق کند به هشجین.

حاجی‌ناج Hājināj
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۱۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. ۴۲ کیلومتر شمال خوسف.

حاجیه Hājiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۴۸ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری هویزه.

حاجی یوسف Hāji yusef
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۶ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی سپاه‌کوه.

حارث‌آباد Hāres ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۰۸ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه سبزوار به بردسکن.

حارث‌آباد Hāres ābād
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۴ درجه، ۱۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر خاور رامشه.

حارسین Hāresin
← هارسین، ده، شهرستان بندرلنگه.

حاشیه‌رود Hāšiyeh rud
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۷۹ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر خاور شمالی سعیدآباد.

حاشیهٔ شیخ خلف Hāšiyeh-ye Šeyx xalaf
شهرک، بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۱۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ساحل غربی رود دز.

حاصل Hāsel
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۰۳ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک. کنار زرینه‌رود.

حاضران Hāzerān
ده، بخش نظرکهریزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۲۴ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار حاظران‌چای.

حاضرمیل Hāzermil
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۳۰ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ دینارکوه.

حافظیه Hāfeziyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۲۲۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. سر راه محلات به خمین.

حامی‌جان Hāmijān
← هامی‌جان، ده، شهرستان بافق

حُبّابه Hobbābeh
ده، بخش امیدیه، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۷۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری امیدیه.

حُبابی Hobābi
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۰۷ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر جنوب غربی بندان.

حبال Hebāl
← هبال، ده، شهرستان اهواز.

حبش Habaš
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۸ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه حبش. سرچشمهٔ بویوک چای. ۳۶ کیلومتر غرب جنوبی نیک‌پی.

حبشی Habaši
دو روستا بنام حبشی بالا و حبشی پائین، دهستان قطور، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۶۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. شمال قطورچای.

حبشی Habaši
ده، دهستان لکستان، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۸۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زولاچای.

حبشی Habaši
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۸۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور جنوبی صدقیان.

حبشی Habaši
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۶۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر غرب قصّابه.

حبله‌رود Hableh rud
رودخانه، شهرستانهای دماوند و گرمسار، استانهای تهران و سمنان. طول ۲۴۰ کیلومتر. مسیر کلی، جنوب غربی. از کوههای ۳۰ کیلومتری خاور شمالی فیروزکوه سرچشمه می‌گیرد و بسوی شهر فیروزکوه روان می‌شود و به رودخانهٔ فیروزکوه تغییر نام می‌دهد و بسوی دهستان حبله‌رود روان می‌گردد و به شهرستان گرمسار وارد می‌شود و در ۴۶ کیلومتری جنوب خاوری گرمسار به رودخانهٔ گلو می‌ریزد.

حبیب آباد Habib ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۵۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی بادرود.

حبیب آباد Habib ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۵۰ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۰ متر. گرم، خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری زواره.

حبیب آباد Habib ābād
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری فیروزآباد بالا.

حبیب آباد Habib ābād
شهر، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۸۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه اصفهان به کمشچه و دیزلو. ۸ کیلومتر خاور شمالی دولت‌آباد.

حبیشی Habeyši
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۵۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری ملّاثانی.

حُتکن Hotkan
← هُتکن، ده، شهرستان زرند. استان کرمان.

حتم آباد Hatm ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۰ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری قهجاورستان.

حجّاج Hajjāj
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۱۷ درجه، ۲۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. گرم، خشک. سر راه زمان‌آباد به روستای چاه‌ستاره. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی زمان‌آباد.

حجّاجی Hajjāji
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۳۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه دامغان به سمنان.

حجّت آباد Hojjat ābād
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار خط آهن تهران به مشهد.

حجّت آباد Hojjat ābād
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۵۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۷۸۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر شمال قاسم‌آباد زوزن.

حجّت آباد Hojjat ābād
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۸۰ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. گرم، خشک. سر راه بشرویه به نیگنان.

حجّت آباد Hojjat ābād
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۷۰ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر جنوب بهاباد.

حجّت آباد Hojjat ābād
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۳ درجه، ۱۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. دشت پوشیده از شنزار. ۶۷ کیلومتر خاور شمالی انارک.

حجّت آباد Hojjat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان میبد، استان یزد. میبد ۱۴۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

حجّت آباد Hojjat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر غرب ده لؤلؤ. سر راه کرمان به درب آسیاب.

حجّت آباد Hojjat ābād
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۳۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۰ کیلومتر خاور دوساری.

حجّت آباد Hojjat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۴۸ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب شریف‌آباد.

حجیب Hejib
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۴۳ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه ساوه به بوئین. در این روستا کاروانسرایی از زمان شاه عباس اول صفوی وجود دارد.

حجیج بزرگ Hajij-e bozorg
ده، بخش نوسود، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۴۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور جنوبی نودشه کنار رودخانهٔ سیروان. روستای حجیج کوچک در ۴ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۱۱۸۵ متری قرار دارد.

حدّادان Haddādān
ده، دهستان کیوان، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۴۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی.

حدّامه Haddāmeh
← هدامه، ده، شهرستان بندر ماهشهر.

حُرّ آباد Horr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی داودآباد.

حرّا Harrā
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. ۴۵ کیلومتر جنوب غربی الیگودرز. ارتفاع حدود ۳۸۰۰ متر. سرچشمه آب زز.

حراملو، گردنه Harāmlu
گردنه‌ای به بلندی ۱۹۰۰ متر در شهرستان سیه‌چشمه، استان آذربایجان غربی. سر راه سیه‌چشمه به کشمش‌تپّه.

حُرجند Horjand
ده، مرکز دهستان حرجند، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۸ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رود حرجند. سر راه سهرج به شهداد.

حرم آباد Haram ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۴۷ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ حرم‌آباد (آب ملایر). امامزاده‌ای بنام بی‌بی زبیده دارد.

حرم‌الدّین Haramoddin
ده، مرکز دهستان راویز، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان. استان کرمان. رفسنجان ۶۵ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه پورکان.

حرم‌پشت Harampošt
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۴ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی زیار.

خُرمک Hormak
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاعدان ۳۵۷ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ حرمک. سر راه زاهدان به زابل و بیرجند.

حرنوب Harnub
← هرنوب، ده، شهرستان خرمشهر.

حریر Harir
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۰۴ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر غرب شمالی کرند.

حریقان Hariqān
← هرقان، ده، شهرستان ساوه

حسام‌آباد Hesām ābād
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۰۸ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، دامنهٔ جنوبی کوه جان‌علی. ۲۰ کیلومتر خاور روستای گرماب.

حسام‌آباد Hesām ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۴۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر غرب جنوبی خاکریز.

حسام‌آباد Hesām ābād
ده، بخش لالجین، شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۳۵۹ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قوری‌چای. ۴ کیلومتر غرب جنوبی لالجین.

حسام‌آباد Hesām ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۰۸ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه دهق به دامنه و داران. ۲/۵ کیلومتر غرب اشن.

حسام‌آباد Hesām ābād
ده، بخش دردزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۲۴ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار رود کر. ۱۰ کیلومتر شمال غربی کوشکک.

حسامی Hesāmi
ده، بخش سرچهان، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۸ درجه، ۱۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر خاور جنوبی کره‌ای.

حسبک Hasabak
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۱۶ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه شاه‌نخجیر. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی صالح‌آباد.

حسچه Hasceh ?
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۷۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار هور هویزه. ۲۹ کیلومتر شمال غربی هویزه.

حسن‌آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۲۷۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود اترک.

حسن‌آباد Hasan ābād
ده، مرکز دهستان هزارمسجد، بخش لطف‌آباد، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۱۳۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۸۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ لائین.

حسن‌آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۷۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

حسن‌آباد Hasan ābād
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۰۰ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

حسن‌آباد Hasan ābād
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت‌حیدریه ۳۲۳ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال غربی کوه عنبرکه.

حسن‌آباد Hasan ābād
ده، بخش املش، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۲۳۹ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰ متر. معتدل، مرطوب. کنار شلمان‌رود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

حسن‌آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۰۳ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتر جنوب ساحل دریای خزر.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۴۵ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اردلان به حصار

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۱۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه دوزاکمر.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۲۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری روستای ترکمان. سر راه ارومیه به رشکان و بندر حیدرآباد.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۴۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ بالاجوبه. سر راه تکاب به مادنشان.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۰۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب شمالی نیک‌پی. به آن تازه‌کند هم می‌گویند.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۵۹ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۳۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۶۵ متر معتدل، خشک

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۱۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل، خشک، سر راه خیرآباد به سماخون.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۰۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه روستای خارفیروزی به ماراندیز. ۱۸ کیلومتر خاور شمالی بجستان.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۱۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه هنگام.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۰۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری قاسم‌آباد زوزن.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۸۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری امیرآباد.

حسن آباد Hasan ābād
ده، مرکز بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۱۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه تهران به قم.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۹۳ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. ۲ کیلومتر جنوب کُهن‌آباد.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۱۹۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲ کیلومتر شمال غربی روستای دلازیان.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلاّت ۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی نیزار.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۴۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اراک به خمین. درّهٔ خاوری کوه سنگر.

حسن آباد Hasan ābād
ده، مرکز دهستان آبیدر، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۰۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه آبیدربزرگ.

حسن آباد Hasan ābād
ده، مرکز دهستان حسن‌آباد، بخش روانسر، شهرستان جوانرود،

استان کرمانشاه. جوانرود ۱۳۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه روانسر به کرمانشاه. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری روانسر.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۲۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب مرادآباد.

حسن آباد Hasan ābād
ده، مرکز دهستان حسن‌آباد، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۶۳ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه اسلام‌اباد به کرمانشاه.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۶۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. ۶/۵ کیلومتر غرب شمالی دشتغرّان.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سده به اسدآباد. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری سده.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۵۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر خاور گل.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۶۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت شنزار. ۸ کیلومتر خاور شمالی زواره.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش اشکذر، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۲۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه یزد به اردکان. ۶ کیلومتر شمال خاوری اشکذر

حسن آباد Hasan ābād
ده، مرکز دهستان جرقویهٔ علیا، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان. استان اصفهان ۱۲۲ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳۲ کیلومتر جنوب ورزنه.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان میبد، استان یزد. میبد ۳۰۹ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۳۳۵ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ خاوری کویر درانجیر.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۷۴ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. کنار راه ندوشن به صدرآباد. ۹ کیلومتر جنوب ندوشن.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۵۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه تفت به سانیج.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۴۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ رنگان. درّهٔ غربی کوه لاگل. ۷/۵ کیلومتر خاور فسخود.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۱۷۵ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری ورنامخواست.

حسن آباد Hasan ābād
ده، مرکز دهستان ابریشم، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۶۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر شمال باغ ابریشم.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۹۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری گلون‌آباد و ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی گورت

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۳۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه دیزیچه به اشترجان. ۴ کیلومتر شمال خاوری دیزیچه.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۱۷۲ درجه،

۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل. خشک. دشت. کنار راه انار به باقق.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۸ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال خاوری انار.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۷۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب غربی لاهیجان.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۸۱ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوهستان پلوار. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی شهداد.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۵۹ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه نی‌ریز به مشکان و نی‌ریز به سیرجان. ۱۱ کیلومتر جنوب دهچاه.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش سرچهان، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۲ درجه، ۲۰۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اعظم. ۱۷/۵ کیلومتر خاور جنوبی توجردی.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۲۲ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری کوشک هزار.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۵۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب غربی سیدان.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۶۰ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری بیده.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۱۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۳۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری آسپاس.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۰۷ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب ده اسماعیل.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۱۵ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب سرجنگل.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۴۲ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی لادیز. دامنهٔ کوهستان تفتان.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۹۰ درجه، ۷۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۹ کیلومتر شمال غربی گوهرشهر.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۳۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب شمالی خاتون‌آباد.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸۲ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر شمال محمّدآباد پائین.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۶۳ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی بالاده. سر راه فراشبند به سرمشهد.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۲۲ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه حسن‌آباد. ۶۴ کیلومتر خاور جنوبی قیر و کارزین.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۲۵ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی جویم. مجاور روستای جلال‌آباد.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۱۵ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر غرب بناروئیه و ۲۱ کیلومتر جنوب غربی جویم.

حسن آباد Hasan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۸۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه داراب به فسا. ۶ کیلومتر شمال خاوری مادوان.

حسن آباد آب‌ریزه Hasan ābād-e Ābrizeh
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۸۴ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر غرب تیران.

حسن آباد ابوالحسنی Hasan ābād-e Abolhasani
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۳۷ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور شمالی بالاده.

حسن آباد افشار Hasan ābād-e Afšār
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۳۹ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب غربی داش‌بلاغ. امامزاده‌ای بنام عبدالله دارد.

حسن آباد بالا Hasan ābād-e bālā
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۲ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری دهک. روستای حسن‌آباد پائین در ۱/۵ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۲۰۲۰ متری قرار دارد.

حسن آباد تُلکمین Hasan ābād-e Tolkamin
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۵۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب غربی ساروئی.

حسن آباد زنگاوند Hasan ābād-e Zangāvand
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۳۸ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه نورآباد به هرسین.

حسن آباد سنجابی Hasan ābād-e Sanjābi
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۳۸ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه نورآباد به هرسین.

حسن آباد قوش‌بلاغ Hasan ābād-e Quš bolāq
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۱۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب جنوبی جوکار.

حسن آباد کچلی Hasan ābād-e Kacali
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۵۸ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی قهجاورستان.

حسن آباد، گردنه Hasan ābād
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۲۰۰ متر در شهرستان ری، استان تهران. سر راه تهران به قم. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی شهر ری.

حسن آباد یاسوکند Hasan ābād-e Yāsu kand
ده، مرکز بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۴ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

حسن ابدال Hasan abdāl
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۵۷ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب گل‌تپه.

حسنارود Hosnārud
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۸۰ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه کاشان به دلیجان.

حسن تمیر Hasan tamir
یا حسن‌تیمور. ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۹۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، دامنهٔ شمالی کوه چنگ الماس.

حسن تیمور Hasan teymur
← حسن تمیر، ده، شهرستان بیجار.

حسن تیمور Hasan teymur
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۰۰ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی ایده‌لو.

حسنجان کوه Hasanjān kuh
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۴۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۵ متر. سرد،

نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری رازلیق. دامنهٔ جنوبی کوه سبلان.

حسنجون **Hasanjun**
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۱۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی شهرک. کوهستان البرز.

حسن حافظ **Hasan hāfez**
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۲۴۷ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک

حسن خان **Hasan xān**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۰۶ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب جنوبی لوتک.

حسن رُباط **Hasan robāt**
ده، مرکز دهستان زرکان، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۱۰ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۰ متر. سرد، خشک. ۳۴ کیلومتر غرب جنوبی میمه. سر راه روستائی میمه به گلپایگان.

حسن سالاران **Hasan sālārān**
ده، مرکز دهستان سرشیو، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۷۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. یک کیلومتری ساحل چپ زرّینه‌رود. سر راه سقز به مریوان.

حسن شاهی **Hasan šāhi**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۹۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه هفتکل به شوشتر. ۹ کیلومتر شمال غربی نفت سفید.

حسنعلی آباد **Hasanali ābād**
ده، بخش راسک، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۵۴ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۴۱ کیلومتر شمال غربی راسک.

حسن فلک **Hasan falak**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۱۳۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه الوند. سر راه روستایی خمین به گلپایگان.

حسن قشلاقی **Hasan qešlāqi**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۴۴ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

حسن قندی **Hasan qandi**
← حسن‌گرگ، ده، شهرستان دشت آزادگان.

حسنک‌در **Hasanakdar**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۴۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رود کرج. سر راه کرج به چالوس. کوهستان البرز.

حسن کندی **Hasan kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۰۹ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

حسن کندی **Hasan kandi**
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۰۹ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی تأسیسات سد ارس و کنار راه قره‌ضیاءالدین به سد ارس.

حسن کوسج **Hasan kusaj**
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۵۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر خاور جنوبی آورزمان.

حسن کیاده **Hasan kiyādeh**
← کیاشهر، شهرستان آستانهٔ اشرفیه.

حسن کیف **Hasan kif**
← کلاردشت، شهرستان نوشهر

حسن گاودار **Hasan gāvdār**
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۰۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری بزکن کوه. ۶ کیلومتر غرب فرهادآباد.

حسن گاوداری **Hasan gāvdāri**
← حسن گوداری، ده، شهرستان شیروان و چرداول.

حسن گایار **Hasan gāyār**
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۴۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ آب زرشک. سر راه جوانرود به سراب ذهاب.

حسن گرگ **Hasan gorg**
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان.

سوسنگرد ۳۳۵ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی فکه. نام دیگر آن حسن قندی و همچنین شیخ قندی است.

حسن‌گوداری **Hasan gōdāri**
یا حسن گاوداری. ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۵۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. درّهٔ شمالی کوه چمن‌گیر. ۱۴ کیلومتر غرب لومار.

حسن لنگی **Hasan langi**
رودخانه، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. طول ۱۴۰ کیلومتر. مسیر کلی، جنوبی. از ارتفاعات ۱۱۵ کیلومتری شمال خاوری بندرعباس سرچشمه می‌گیرد. از دهستانهای شمیل و تخت می‌گذرد و پس از قطع راه بندرعباس به میناب، در ۵۱ کیلومتری خاور بندرعباس به تنگهٔ هرمز می‌ریزد.

حسن‌لنگی **Hasan langi**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۷۱ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندرعبّاس به میناب. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری شمیل. کنار رودخانهٔ حسن‌لنگی.

حسنلو **Hasanlu**
ده، دهستان صومای، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۰۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار یکی از ریزابه‌های چم‌کوران، دامنهٔ جنوبی کوه ساری‌داش.

حسنلو **Hasanlu**
ده، مرکز دهستان حسنلو، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۵۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب بندر حیدرآباد.

حسنلو **Hasanlu**
تپه‌ای در ۱۲ کیلومتری خاور نقده و ۸۵ کیلومتری جنوب ارومیه که خود و اطرافش از اماکن باستانی تمدن‌های کهن ایران است. جام زرّین حسنلو که در کاوشهای علمی سال ۱۳۳۷ به دست آمده و متعلق به سدهٔ نهم پیش از میلاد است در همین‌جا کشف گردیده است.

حسنلو **Hasanlu**
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۵۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب رضی.

حسن‌نوران **Hasan nurān**
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۹۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار گدارچای. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی اشنویه.

حسنوند **Hasanvand**
← سلسله. طایفهٔ لُر

حسنیجه **Hasnijeh**
← هسنیجه، ده، شهرستان نجف‌آباد.

حسوشکی **Hasuški ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۵ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب غربی حصار.

حسین‌آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۱۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر شمال خط آهن تهران – مشهد.

حسین‌آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۲۴ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

حسین‌آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۲۹۳ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی. سر راه بهشهر به زاغمرز.

حسین‌آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۷۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

حسین‌آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۳۸ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه تردین به تنگ‌راه.

حسین‌آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۶۳ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه باشتین به مهرآباد.

حسین‌آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۲۷ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۰۵ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۱۴ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سلطانیه به عمیدآباد.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، مرکز دهستان دو دانگه سفلی، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۶۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۸۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قزوین به رشت.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر شمال شرقی ارداق.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۶۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ رودخانهٔ شور.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۷۴ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک. سر راه بوئین‌زهرا به قزوین. ۳ کیلومتر شمال بوئین‌زهرا.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۴ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳۳ کیلومتر شمال خاوری مأمونیه.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۶۴ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب خاوری ملکان.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۵۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۲۶ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری جعفرآباد.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، مرکز دهستان حسین‌آباد جنوبی، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. کنار رودخانهٔ قشلاق. سر راه سنندج به دیواندره.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۶۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار رودخانهٔ شور. ۱۱ کیلومتر خاور خسروآباد.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۳۱۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، مرکز دهستان رشتخوار، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۳۳ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل، خشک. سر راه رشتخوار به رود و تایباد. ۳ کیلومتر خاور جنوبی رشتخوار.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۸۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک، کنار کال شله‌شور.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۸۱ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. ۱/۵ کیلومتر جنوب دوزهیر.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه مأمونیه به خشکرود. ۷ کیلومتر غرب شمالی مأمونیه.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۸۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر غرب جوادآباد.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۹۷

درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی کهن‌آباد.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۴۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی فرمهین.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۲۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. کنار قمرود. ۴ کیلومتر جنوب غربی نیزار.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۳۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی امامزاده قاسم.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۷۳ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قمرود. سر راه دلیجان به نخجیروان.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۳۳۶ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. ۹ کیلومتر خاور جنوبی مهاباد.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، مرکز دهستان مهاجران، بخش لالجین، شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۴۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر غرب جنوبی کوریجان.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۱۴ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه نهاوند به فیروزآباد و کنگاور.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۷۳ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی گودین.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۷۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار گاوه‌رود. ۶ کیلومتر خاور شمالی آب باریک سیاه‌کمر (آب‌باریک بالا).

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۳۱۰ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۳۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. یک کیلومتری مرز ایران و عراق.

حسین آباد Hoseyn ābād
شهرک، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۵ متر. معتدل، خشک. سر راه بیرجند به زاهدان. ۹ کیلومتر جنوب خاوری شوسف.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۴۳ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. ۲ کیلومتر شمال غربی دشتغرّان.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۱۸ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. گرم، خشک. ۶/۵ کیلومتر شمال خاوری دیهوک.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۲۹ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری دیهوک.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۲۶ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. ۲۲ کیلومتر غرب شمالی زهان.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۳ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر جنوب خاوری دهک.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۶ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی شوسف.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۲ درجه، ۱۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی خور.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۴ درجه، ۱۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. گرم، خشک کوهستانی. درهٔ غربی کوه آفرین. ۴۱ کیلومتر جنوب غربی خور.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۶۳ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر خاور شمالی زواره.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق. استان یزد. بافق ۴۹ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر شمال بهاباد.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۱۱۰ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۰ کیلومتر جنوب خاوری خرانق

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش اشکذر، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۲۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه یزد به اردکان. ۹ کیلومتر شمال خاور اشکذر.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۰۷ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه نائین به ورزنه.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۰ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه میل. سر راه تودشک به دخرآباد. ۱۶ کیلومتر خاور شمالی کوهپایه.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۷۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. کنار راه نائین به کجان و کوهپایه

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۳۳۸ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ خاوری کویر درانجیر.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۴۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. سر راه دهشیر به تفت. ۷ کیلومتر شمال خاوری دهشیر.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۶ درجه، ۱۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۹ کیلومتر خاور رامشه.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، مرکز دهستان عربستان سفلی، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۲۱ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دهق به افجان.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۴۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر غرب شمالی حسن‌آباد.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۲ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب شمالی کوهپایه.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۴۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به شهرضا. ۱۱ کیلومتر شمال غربی مهیار.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۸ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اصفهان به حسن‌آباد. ۱۰/۵ کیلومتر خاور شمالی نصرآباد.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۴۷ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال شاهور.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۰۰ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال غربی بندان.

حسین آباد **Hoseyn ābād**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان.

زابل ۲۰۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال لوتک.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهر بافق، استان یزد. بافق ۱۵۱ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب خاوری تاج کوه.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، مرکز دهستان حسین‌آباد، بخش انار، شهرستان رفسنجان. استان کرمان. رفسنجان ۳۰۸ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب خاوری انار.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۱۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه شهربابک به سیرجان. ۷ کیلومتر شمال غربی خاتون‌آباد.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۲۹ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به بافق. ۳۴ کیلومتر خاور شمالی انار.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۴۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب شمالی اسماعیل‌آباد. کنار راه رفسنجان به بافق.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۵۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب محمّدآباد.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۱۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی چترود.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۸ درجه، ۷۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر خاور شهداد. حاشیهٔ کویر لوت.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۳۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری خمک.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۰۱ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر خاور نگار.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه سیرجان به بردسیر. ۲ کیلومتر خاور جنوبی سعادت‌آباد.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۱۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری زیدآباد.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۱۱ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حاشیهٔ شمال خاوری کویر نمک سیرجان. ۷/۵ کیلومتر غرب شمالی زیدآباد.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۸۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری بند امیر.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۷۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به کازرون. ۵ کیلومتر جنوب خاوری خانه زنیان.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۲۳ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شیو. دامنهٔ کوه تنگ شیو. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی مصیری.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۲۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. حومهٔ جنوب غربی شهر اقلید.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۰۲

درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب شمالی خُنجشت.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۱ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه دهبید به سوریان. ۱۹ کیلومتر خاور جنوبی دهبید.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۹ درجه، ۱۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری هرابرجان. سر راه هرابرجان به هرات.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۲۷ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری ابرکوه.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۱۸ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم و خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۷ کیلومتر شمال خاوری هندیجان.

حسین آباد Hoseyn ābāb
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۲ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب بمپور.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۶۳ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر خاور چاه چغوک.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش سعادت آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۴ درجه، ۱۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه بندرعباس به سیرجان. ۴۰ کیلومتر شمال غربی حاجی آباد.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه بافت به شاهماران

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۵ درجه، ۹۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب شاهماران.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۸۳ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر شمال دولت آباد.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سغدر. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی سغدر.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸۴ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. حدود ۱ کیلومتر خاور راه جیرفت به کهنوج.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۷۴ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار هلیل‌رود. ۶/۵ کیلومتر خاور محمّدآباد پائین.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر خاور جنوبی قاسم آباد.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۳۰۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال خواجه عسکر.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۳۲۶ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی خرمن‌کوه. ۳ کیلومتر شمال مقابری.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش شیبکوه، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۴۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه فسا به جهرم. ۹ کیلومتر جنوب خاوری زاهدشهر.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۱۱ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال غربی حیدرآباد.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۷۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سرراه بندر طاهری به ولایت. ۸ کیلومتر شمال غربی جم.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۸۴ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر خاور جنوبی خنج و ۹ کیلومتر غرب شمالی فیشور. سر راه فیشور به خنج.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۱ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بنت. ۸ کیلومتر جنوب خاوری بنت.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۲۱ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر جنوب خاوری مُخت.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۷۰ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب جنوبی حسن‌لنگی.

حسین آباد Hoseyn ābād
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۹۴ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور شمالی منوجان.

حسین آباد بالا Hoseyn ābād-e bālā
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۰ درجه، ۱۰۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه راین به جیرفت. ۲۵ کیلومتر جنوب راین.

حسین آباد پشت‌کوه Hoseyn ābād-e Poštkuh
← ایلام،شهر، مرکز استان و شهرستان ایلام.

حسین آباد پل Hoseyn ābād-e Pel
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۳۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی منظریه.

حسین آباد جنگل Hoseyn ābād-e Jangal
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۴۳ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

حسین آبادجهانگیرخان Hoseyn ābād-e Jahāngir xān
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۷۲ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه زرند به سیریز.

حسین آباد چقاسی Hoseyn ābād-e Caqāsi
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۱۷ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر.سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب خاوری کهکدان.

حسین آباد حاجی تقی Hoseyn ābād-e Hāji taqi
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۲۸۵ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، خشک.

حسین آبادخان Hoseyn ābād-e Xān
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۹۰ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه تودشک به کبریت. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری هرند.

حسین آباد زمان‌خان Hoseyn ābād-e Zamānxān
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۲ درجه، ۱۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود۸۵۰ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر خاور روستای معلمان.

حسین آباد ساغری Hoseyn ābād-e Sāqari
ده، بخش مرکزی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۶۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. سر راه شاهرود به ترود.

حسین آباد سرجنگل Hoseyn ābād-e Sar jangal
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۵ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری فهرج.

حسین آباد سرخو Hoseyn ābād-e Sorxu
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۵ درجه، ۱۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶۲ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

حسین آباد سوج Hoseyn ābād-e Sōj
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۹۹ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ حسین‌آباد سوج. ۲۵ کیلومتر خاور جنوبی بلورد.

حسین‌آباد شاملو Hoseyn ābād-e Šāmlu

ده، مرکز دهستان المهدی، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۱۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب شمالی جوکار.

حسین‌آباد شکرائی Hoseyn ābād-e Šokrā'i

ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۴۸ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی روستای میلاجرد.

حسین‌آباد عامریه Hoseyn ābād-e Āmeriyeh

ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۵ درجه، ۱۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال سروستان.

حسین‌آباد عرب Hoseyn ābād-e Arab

ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۲۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. گرم، خشک. سر راه ورامین به ایستگاه راه‌آهن ابردژ. ۹ کیلومتر خاور شمالی جوادآباد.

حسین‌آباد کروس Hoseyn ābād-e Korus

ده، بخش ایوانکی، شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۲۹۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. درهٔ غربی کوه ایوانکی. ۶ کیلومتر غرب شمالی ایوانکی.

حسین‌آباد کمرزرد Hoseyn ābād-e Kamar zard

ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۲۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شوراب.

حسین‌آباد گوانی Hoseyn ābād-e Gavāni

ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری مود.

حسین‌آباد مرادی Hoseyn ābād-e Morādi

ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۰۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب دهوئیه.

حسین‌آباد ملاّ امیر Hoseyn ābād-e Mollā amir

ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۵ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری ریگان و ۲۹ کیلومتر جنوب خاوری فهرج.

حسین‌آباد مهلار Hoseyn ābād-e Mahlār

ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۶۷ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. گرم، خشک. سر راه بردسکن به درونه. ۱۰ کیلومتر خاور روستای درونه.

حسین‌آباد میش‌مست Hoseyn ābād-e Miš mast

ده، بخش آران و بیدگل، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۳۴ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر خاور شمالی ایستگاه راه‌آهن شوراب.

حسین‌آباد ناظم Hoseyn ābād-e Nāzem

ده، مرکز دهستان حرم‌رود سفلی، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۷۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به نهاوند.

حسین‌آباد نیلگون Hoseyn ābād-e Nilgun

ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۶۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر غرب ده بالا.

حسین‌آباد وردشت Hoseyn ābād-e Vardašt

ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۳۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۳۵ متر. سرد، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کاسگان. ۱۰ کیلومتر شمال غربی مهرگرد.

حسین بیگ دیزه Hoseyn beyg dizeh

یا دیزج حسین بیگ. ده، دهستان حومه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۸۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه مرند به ماکو.

حسین بیگلو Hoseyn beyglu

ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری قره‌ضیاءالدین.

حسین زائری Hoseyn zā'eri

ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۵۳ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال خاوری چغاپور.

حسین‌زاهی Hoseyn zāhi

ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۴۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر شمال غربی پلان.

حسینعلی Hoseynali

ده، بخش مرکزی شهرستان مسجدسلیمان، استان خوزستان.

مسجد سلیمان ۳۲۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

حسینعلی کندی Hoseynali kandi
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۹۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی پلدشت. کنار رودخانهٔ زنگمار.

حسین فقیر Hoseyn faqir
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۱۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی محمّدآباد.

حُسینکی Hoseynaki
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۲۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی احمدی.

حسین مامه Hoseyn māmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۴۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سیمینه‌رود. سر راه بوکان به میاندوآب.

حسینوند Hoseynvand
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۸۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر خاور شمالی سراب‌دوره.

حسینی Hoseyni
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۷۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر غرب جنوبی مشهدریزه.

حسینی Hoseyni
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری دهگلان.

حسینی Hoseyni
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۳۷ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

حسینیان Hoseyniyān
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۵ درجه، ۱۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. سر راه سمنان به ترود. حدود یک کیلومتر غرب شمالی روستای معلمان.

حسینیه Hoseyniyeh
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۴۲ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه فرمهین به تبرته. ۶ کیلومتر غرب شمالی فرمهین.

حسینیه Hoseyniyeh
ده، مرکز بخش الوار گرمسیری و مرکز دهستان حسینیه. شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۳۸ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار راه اندیمشک به خرم‌آباد.

حسینیه Hoseyniyeh
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش مرکزی شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن و کنار راه اهواز به خرمشهر. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی دارخوین.

حسینیه Hoseyniyeh
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۰۴ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۵/۵ کیلومتر شمال خاوری رامشیر.

حشرآباد Hašar ābād
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۵ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال خاوری ریگان.

حشرآباد، گردنه Hašr ābād
گردنه‌ای به بلندی ۲۵۵۰ متر در شهرستان جیرفت، استان کرمان. ۳۰ کیلومتر خاور شمالی درب بهشت.

حشم احمدی Hašam-e Ahmadi
ده، بخش ریگ، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۱۵۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ هلّه. ۲۹ کیلومتر جنوب خاوری بندر ریگ.

حشمت‌آباد Hešmat ābād
ده، مرکز دهستان حشمت‌آباد، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۹۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه دورود به الیگودرز.

حشمت‌آباد Hešmat ābād
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۹۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی هفت‌چشمه.

حشمتیه Hešmatiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۲۲۸

درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه خمین به الیگودرز.

حشم حاجی حاجی Hašam-e Hāji hāji
ده، بخش ریگ، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندرگناوه ۱۴۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ هلّه. ۲۹ کیلومتر جنوب خاوری بندر ریگ. مقابل روستای رستمی.

حشه Hašeh
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۰۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی بازرجان. دامنهٔ شمالی کوه قره‌گوزلی قرلان.

حشه‌رود Hašeh rud
← حاشیه‌رود، ده، شهرستان خوی.

حشیش Hašiš
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۵۸ درجه، ۴۴کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه حصن.

حصار Hesār
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۲۹۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

حصار Hesār
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۳۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دولت‌آباد به بام. کنار کال‌ولایت.

حصار Hesār
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۲۱ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوههای سالوک. به آن حصارشاه‌وردی‌خان هم می‌گویند.

حصار Hesār
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۸۴ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

حصار Hesār
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۸۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه سرین‌باسار.

کوهستان البرز. مرکز دهستان چوقور.

حصار Hesār
ده، مرکز دهستان حصار ولیعصر، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۴۱ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه آبگرم به قیدار. ۳۳کیلومتر شمال غربی آوج.

حصار Hesār
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۲۱ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۵ متر. معتدل، خشک. کنار خررود. ۲۰کیلومتر جنوب غربی ضیاءآباد.

حصار Hesār
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۴۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آیدوغموش.

حصار Hesār
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۳۶ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

حصار Hesār
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۱۹۹ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل راست سیمینه‌رود. سر راه بوکان به ترجان.

حصار Hesār
ده، مرکز دهستان چاپیارهٔ پائین، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۹۶ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

حصار Hesār
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۴۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر خاور شمالی صفاخانه.

حصار Hesār
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۲۱ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار بزینه‌رود. ۸ کیلومتر خاور روستای گرماب.

حصار Hesār
ده، بخش بایگ، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۹۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. منطقهٔ کوهسرخ.

حصار Hesãr
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰۴ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. یک کیلومتر جنوب خنداب.

حصار Hesãr
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۲۱ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر جنوب خاوری توره.

حصار Hesãr
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۴۸ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار راه ساوه به سلفچکان. ۹ کیلومتر خاور شمالی یل‌آباد.

حصار Hesãr
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۲۲ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر شمال درودزن.

حصار Hesãr
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۲۴ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر دیلم به بندر گناوه. ۲۴ کیلومتر جنوب خاوری بندر دیلم.

حصار Hesãr
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۶۲ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۸ کیلومتر شمال خاوری یکدار.

حصار Hesãr
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۵۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر غرب جنوبی هیر.

حصار Hesãr
ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور شمالی روستای تیکمه.

حصارامیر Hesãramir
ده، مرکز دهستان بهنام پازوکی شمالی، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه تهران به پارچین. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

حصار بالا Hesãr bãlã
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۷۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، خشک. سر راه جوادآباد به ورامین. ۲ کیلومتر شمال غربی جوادآباد.

حصار بزجان Hesãr-e Bozjãn
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۱۲۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱/۵ کیلومتر جنوب غربی روستای هفته. دامنهٔ شمالی کوه چال خاتون.

حصاربن Hesãrbon
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۱۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دلی‌چای. دامنهٔ خاوری کوه بزتور، کوهستان البرز.

حصارچال Hesãr cãl
کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج، استان تهران. ۵۹ کیلومتر شمال غربی کرج. ارتفاع حدود ۴۰۵۰ متر.

حصارچه Hesãrceh ?
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۱۸ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود چاندیر. ۷ کیلومتری مرز ایران و ترکمنستان.

حصار حسن‌بک Hesãr-e Hasan bak
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۵۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر خاور جوادآباد.

حصارخروان Hesãr xorvãn
ده، بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۰۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۵ متر. معتدل، خشک. سر راه قزوین به کرج و قزوین به معلم‌کلایه.

حصاردار Hesãrdãr
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۱۰ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور.

حصاردرّه Hesãr darreh
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۶۰ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر شمال غربی هندودر.

حصارزیرک Hesãr zirak
ده، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۱۸۸

درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۲کیلومتر شمال غربی رباط کریم.

حصارساتی Hesār sāti
ده، بخش رباط کریم، شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۲۱۵ درجه، ۱۳کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل، خشک. سر راه رباط کریم به بیدگنه و ماهدشت.

حصارسرخ Hesār sorx
ده، بخش طرقبه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۹۹ درجه، ۲۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۲۶۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۵کیلومتر شمال خاوری شاندیز

حصار سرخ Hesār sorx
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۴۵ درجه، ۴۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

حصارسرخ Hesār sorx
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۲۵ درجه، ۴۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه دلیجان به ساوه. ۴کیلومتر شمال غربی نیزار.

حصار سفید Hesār sefid
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۵۶ درجه، ۳۹کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بیجار به دیواندرّه ۵کیلومتر غرب روستای نجف‌آباد

حصارسنگی Hesārsangi
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۰۷ درجه، ۴۶کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. ۴۲کیلومتر شمال خوسف.

حصارشاه‌وردی‌خان Hesār-e Šāh verdi xān
← حصار، ده، شهرستان بجنورد.

حصارشینه Hesār šineh
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۲۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۵ متر. گرم، خشک. ۸کیلومتر جنوب خاوری حاجی‌آباد لکها.

حصارشیوان Hesār šivān
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۴۰ درجه، ۵۲کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی گرماب.

حصار طهماسب Hesār tahmāsb
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۲۳ درجه، ۱۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه ماهدشت به ملارد. ۶کیلومتر جنوب خاوری ماهدشت.

حصار قاضی Hesār qāzi
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۶۸ درجه، ۱۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. ۲/۵کیلومتر جنوب خاوری جوادآباد.

حصارک Hesārak
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۳۰۳ درجه، ۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز. حومهٔ غربی شهر بزرگ کرج.

حصار مهتر Hesār mehtar
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۷۸ درجه، ۱۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۷کیلومتر شمال خاوری پیشوا.

حصارنو Hesār nō
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۱۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۷کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بزغان به معدن.

حصاروئیه Hesāru'iyeh
ده، مرکز دهستان نصرت‌آباد، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۶۵ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵۲کیلومتر جنوب خاوری نصرت‌آباد.

حصاروئیه Hesāru'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۲۹ درجه، ۱۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳کیلومتر جنوب خاوری برفه.

حصارولی Hesār vali
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۵۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

حصاری Hesāri
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۳۸ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوهستان الوند. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی صالح‌آباد.

حصاریزدان Hesār-e Yazdān
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت‌حیدریه ۳۴۱ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

حصن **Hesn**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۶۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه حصن.

حصیّف **Hasayyef**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۱۷ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۴ کیلومتر شمال غربی رامشیر و ۳ کیلومتر شمال غربی تل اسود.

حضرت امیر **Hazrat-e Amir**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۸ درجه، ۱۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۰ متر. گرم. خشک. کوهستانی. ۱۱/۵ کیلومتر جنوب غربی حاجی‌آباد

حضرت عبّاس **Hazrat-e Abbās**
ده و امامزاده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۷۲ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال درز.

حفّار شرقی **Haffār-e Šarqi**
ده، مرکز دهستان حفار شرقی، بخش مرکزی شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۶۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ساحل خاوری رود کارون. روستای حفار غربی در ساحل مقابل این روستا قرار دارد.

حفّار غربی **Haffār-e Qarbi**
← حفّار شرقی، ده، شهرستان خرمشهر.

حفظ آباد **Hefz ābād**
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۵۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

حُفیره **Hofeyreh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۴۱ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب ابوعظیم.

حُفیره **Hofeyreh**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری رامشیر

حق آباد **Haq ābād**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۹۲ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کاروچ. ۷۳ کیلومتر شمال غربی زابلی.

حقناباد **Haqnābād**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۵۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل، خشک، ۲۵ کیلومتر غرب شمالی رشتخوار.

حق‌ویران **Haqvirān**
ده، دهستان چهریق، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۵۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

حکّان **Hakkān**
← هکّان، ده، بخش مرکزی شهرستان رزن

حکم آباد **Hokm ābād**
ده، مرکز دهستان حکم‌آباد، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۵۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه سبزوار به اسفراین.

حکمت آباد **Hekmat ābād**
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۳ درجه، ۹۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد. خشک دشت. کنار راه راین به بم. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری راین

حکمی **Hakami**
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۳۱۴ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت

حکیم آباد **Hakim ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۳۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه قوچان به مشهد.

حکیم آباد **Hakim ābād**
ده، مرکز دهستان حکیم‌آباد، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۳ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی زاویه. کنار راه ساوه به تهران

حکیم آباد **Hakim ābād**
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۷۱ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه کرمان به جوپار. ۱/۵ کیلومتر شمال خاوری جوپار.

حکیم‌قشلاقی **Hakim qešlāqi**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۱۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب غربی شام‌اسبی.

حلّاب **Hellāb**
← هلاب، ده، شهرستان لنجان.

حلاف **Halāf**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۳۸ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کرخه. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری سدکرخه. دو روستا به نام حلاف یک و حلاف دو.

حلب **Halab**
ده، مرکز دهستان ایجرود پائین، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۲۴ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ خوئین. سر راه زنجان به بیجار.

حلب بالا **Halab-e bālā**
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۴ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سرچشمه رودخانهٔ حلب. درّهٔ جنوبی کوه یدی‌بلاغ. روستای حلب پائین در جنوب همین روستا و تقریباً در همین ارتفاع قرار دارد.

حلبی **Halbi**
← هلبی، ده، شهرستان نقده.

حلوان **Halvān**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۰۲ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۷۶۵ متر. گرم، خشک. حاشیهٔ خاوری دشت کویر.

حُلوان **Holvān**
یا خالا. شهر بسیار قدیم، بر ساحل چپ رود حلوان، جنوب سرپل ذهاب که امروز به‌کلی ویران است ولی محل آن به سبب بنای طاق‌گرا معلوم می‌باشد. ظاهراً شهر حلوان از بناهای قباد اول ساسانی است ولی در واقع این شهر بسیار قدیم‌تر بوده است. در دورهٔ آشوری‌ها بنام خلمنو وجود داشته. در سال ۱۹ هجری قمری به دست اعراب افتاد و در قرون اولیهٔ اسلام نیز برقرار بود ولی از سدهٔ هفتم هجری قمری به بعد ویران بوده است.

حلوان کوه **Halvān kuh**
کوهستانی در شهرستان طبس، استان خراسان. بلندترین قلّهٔ آن که ۲۱۱۸ متر ارتفاع دارد. در ۵۵ کیلومتری شمال غربی طبس واقع است. کوههای حلوان به سان دیواری، ناحیهٔ شمالی دشت لوت را از دشت کویر جدا می‌کند.

حلوش **Haluš**
← هلوش، ده، شهرستان خرم‌آباد.

حلول **Holul**
← هلول، ده، شهرستان ساوه.

حلول **Holul**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۴۴ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار آب حلول. ۲۰ کیلومتر شمال غربی کوزران.

حمّاسی **Hammāsi**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۵۰ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی ایستگاه راه‌آهن نظامیه.

حمّام **Hammām**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۳ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

حمّام‌قلعه **Hammām qal'eh**
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه مشهد به کبودگنبد. کوهستان هزارمسجد.

حمّامک **Hammāmak**
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ جاجرود. روبروی پارچین.

حمّاملوی پائین **Hammāmlu-ye pā'in**
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۳۷ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

حمّامیان **Hammāmiyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۵۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سیمینه‌رود.

حمدان **Hamdān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۸۵

درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب خاوری عرب عبّاس.

حمدان سلجه **Hamadān-e Saljeh**
← سلجه، ده، شهرستان اهواز.

حمزه **Hamzeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۶۸ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود شاهور. ۱۱ کیلومتر شمال غربی شاهور (شاوور).

حمزه **Hamzeh**
ده، بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۲۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود دز. ۱۱ کیلومتر خاور ایستگاه هفت تپه.

حمزه‌آباد **Hamzeh ābād**
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۲۳ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار چم‌قوره. دامنهٔ کوه شاخه‌قوره. ساحل جنوبی دریاچهٔ سد مهاباد.

حمزه‌آباد **Hamzeh ābād**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۸۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری محمّدآباد.

حمزه‌چاه **Hamzeh cāh**
چاه‌آب، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۱۷ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی رشته کوههای جوین.

حمزه‌قاسم **Hamzeh qāsem**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۲۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه سورسات.

حمزه کانلو **Hamzehkānlu**
ده، بخش باجگیران، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۴۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه ارمودله.

حمزه کلا **Hamzeh kalā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۳۳ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به آمل. کنار رودخانهٔ کاری.

حمزه‌لو **Hamzehlu**
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۹۴ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. به آن تازه‌کند هم می‌گویند.

حمزیان **Hamziyān**
دو روستا به نام حمزیان بالا و حمزیان پائین، دهستان چورس، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۵۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حمزیان بالا ۱۷۵۰ متر و ارتفاع حمزیان پائین ۱۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

حمزیان، گردنه **Hamziyān**
گردنه‌ای به بلندی ۱۸۰۰ متر در شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. سر راه خوی به قره‌ضیاءالدین. ۲۴ کیلومتر شمال خوی.

حموئی **Hamu'i**
← هموئی، ده، شهرستان دشتی، استان بوشهر.

حمید **Hamid**
یا قلعهٔ حمید. ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۱۲۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت.

حمید **Hamid**
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۹۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه خرس چای.

حمید **Hamid**
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۸۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قوری‌چای. ۵ کیلومتر شمال خاوری روستای باروق.

حمید **Hamid**
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۳۹ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸ متر. گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن و راه اهواز به خرمشهر.

حمیدآباد **Hamid ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸- متر. گرم، نیمه مرطوب. دشت ساحلی.

حمیدآباد **Hamid ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۲۲ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳ کیلومتر غرب شمالی قره‌چک.

حمیدآباد **Hamid ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۶۰ درجه، ۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه شوش به دزفول. کنار رود دز.

حمیدان **Hamidān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۱۴ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر جنوب گوپال.

حُمیدانیه **Homeydāniyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۶۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳کیلومتر. خاور جنوبی سنیچه

حمیدیگاه **Hamidigāh ?**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر شمال کنارک

حمیدیه **Hamidiyeh**
شهر، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۰۷ درجه، ۲۹/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کرخه. سر راه اهواز به سوسنگرد و سد کرخه.

حمیدیه **Hamidiyeh**
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۳ درجه، ۹۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. کنار راه راین به بم. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری راین.

حمیران **Hamirān**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۵ درجه، ۱۲۷/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه بوچیر. ۲۳ کیلومتر خاور شمالی بندرمقام.

حمیره **Hamireh**
ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۲۵ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه قلعه‌روداب به روستای دریاچه. ۳۰ کیلومتر جنوب غربی قلعه‌نورودآب

حُمیره **Homeyreh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۲۴ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری مشرحات.

حمیری **Hamiri**
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۵۹ درجه، ۷/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک تپه‌ماهور. یک کیلومتر شمال غربی کابلی

حاج علیقلی، کویر **Hāj aliqoli**
کویر و شوره‌زاری به مساحت حدود ۴۹۵ کیلومترمربع در شهرستان دامغان، استان سمنان. ۴۰ کیلومتر جنوب خاوری دامغان. حداکثر درازای این کویر از شرق به غرب ۴۰کیلومتر و عرض آن بطور متفاوت از ۷ تا ۱۶کیلومتر است و ارتفاع سطح آن به ۱۰۵۰ متر می‌رسد. به آن کویر چجام هم می‌گویند.

حمیل **Hameyl**
۱- یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه، مشتمل بر دهستانهای منصوری، هرسم و شیان و به مرکزیت روستای حمیل.
۲- ده، مرکز بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۳۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. محل ییلاقی رودخانه‌های راوند و شوهان. سر راه اسلام‌آباد به ملاوی و خرم‌آباد

حمیل‌آباد **Hamil ābād**
ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۱۷۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳کیلومتر خاور شمالی میانده

حنّا **Hannā**
ده، مرکز دهستان حنّا، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۵۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ حنّا. درّهٔ شمالی کوه حنّا.

حنا **Hanā**
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۳۰ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. درّهٔ غربی کوه حنا. ۲کیلومتر جنوب مردهک.

حنا **Hanā**
ده، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۳۰ درجه، ۸/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۷کیلومتر غرب شمالی حیدرآباد.

حنارو **Hanāru**
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۵۲ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه کوردان. کنار رودخانهٔ رودان.

حنا، سد **Hanā**
سدی در شهرستان سمیرم، استان اصفهان. ۲۸ کیلومتر جنوب

خاوری سمیرم. این سد که بر رودخانهٔ حنا ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۳۵ متر است. طول تاج سد حنا ۲۴۵ متر و گنجایش مخزن آن ۵۰ میلیون مترمکعب است.

حناشور Hanāšur
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۱۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه کرتنگ. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی شنبه.

حوتکن Hotkan
← هُتکن، ده، شهرستان زرند، استان کرمان.

حور Hur
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۹۹ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوههای طالش. شرقی‌ترین روستای شهرستان اردبیل. مرکز دهستان ویلکیج جنوبی.

حور Hur
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۰۰ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر شمال فاریاب.

حوراغلو Hur oqlu
← قوجه بیگلو، ایل شاهسون.

حور پاسفید Hur-e Pāsefid
ده، مرکز دهستان حور، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۰۵ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه پاسفید. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری فاریاب

حورخونی Hurxuni
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۷۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۶۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۹ کیلومتر غرب ماهوتک.

حوض آخوند Hōz-e Āxund
آب‌انبار، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. ۴۰ کیلومتر شمال خاوری اردکان. ارتفاع ۱۰۸۰ متر.

حوض آقا Hōz-e Āqā
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۰ درجه، ۱۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۵ متر. ۹ کیلومتر شمال غربی روستای کهنه عثمان. سر راه قدیم معلمان به جندق.

حوض ابوطالب بیک Hōz-e Abutāleb beyk
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. ۱۸/۵ کیلومتر خاور شمالی نائین. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر.

حوض احمد Hōz-e Ahmad
آب‌انبار، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. ۴۴ کیلومتر جنوب غربی سرایان. ارتفاع ۱۲۷۰ متر.

حوض اسدالله‌خان Hōz-e Asadollāh xān
آب‌انبار، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۲۷ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۵ متر. ۶ کیلومتر جنوب روستای تسبند. سر راه تسبند به اجنورد.

حوض برجک Hōz-e Borjak
آب‌انبار، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۹۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک، سر راه بجستان به روستای منصوری. ۸ کیلومتر شمال غربی بجستان.

حوض بغدادرگه Hōz-e Baqdād rageh
آب‌انبار، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۷۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. ۱۱ کیلومتر غرب روستای بغداده.

حوض پنج Hōz-e Panj
آب‌انبار، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۷ درجه، ۱۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. ۲۴ کیلومتر جنوب جندق. سر راه جندق به نائین

حوض تبرکوه Hōz-e Tabarkuh
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. ۳۷ کیلومتر شمال غربی یزد. ارتفاع ۱۰۷۰ متر. کنار راه بافق به یزد.

حوض جهانگیرخان Hōz-e Jahāngirxān
آب‌انبار، شهرستان کرمان، استان کرمان. ۴۶ کیلومتر شمال خاوری راور. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر.

حوض چهار فرسخ رباط پشت‌بادام Hōz-e Cahar farsax-e Robāt pošt-e Bādām
آب‌انبار، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. ۴۴ کیلومتر شمال خاوری ساغند. ارتفاع ۱۴۲۵ متر. کنار راه یزد به طبس.

حوض حاج عبدالکریم Hōz-e Hāj abdolkarim
آب‌انبار بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۲۲ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک، سر راه ماراندیز به سردغ. ۳۲ کیلومتر شمال خاوری بجستان.

حوض حاجی Hōz-e Hāji
آب‌انبار، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. ۵۴ کیلومتر جنوب غربی سرایان. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر.

حوض حاجی احمد Hōz-e Hāji ahmad
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۰۰ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. یک کیلومتر غرب روستای چاه مسیله.

حوض حاجی تقی Hōz-e Hāji taqi
آب‌انبار، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۸۷ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. ۷ کیلومتر جنوب غربی روستای چاه شورک.

حوض حاجی حسنقلی Hōz-e Hāji hasanqoli
آب‌انبار، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۸۰ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. ۵ کیلومتر غرب جنوبی آهنگران، حاشیهٔ شمال غربی ریگ نخ بید.

حوض حاجی عبّاس Hōz-e Hāji abbās
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۱۵ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. ۴ کیلومتر شمال روستای چاه میقونی.

حوض حاجی‌علی Hōz-e Hāji ali
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۱۵/۵ کیلومتر خاور دیهوک. ارتفاع ۱۱۵۰ متر.

حوض حاجی‌محمّدرضا Hōz-e Hāji mohammad rezā
آب‌انبار، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۲۸ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی روستای تسبند.

حوض حاجی ملّاعلی Hōz-e Hāji mollā ali
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۸۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. گرم، خشک.

حوض حسنعلی‌اسماعیل Hōz-e Hasanali Esmā'il
آب‌انبار، بخش خرانق، شهرستان بافق، استان یزد. ۴۸ کیلومتر جنوب خاوری ساغند. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. کنار راه ساغند به بافق.

حوض حسین Hōz-e Hoseyn
آب‌انبار، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۸۶ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۷ کیلومتر غرب بجستان.

حوض حصارک Hōz-e Hesārak
آب‌انبار، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۸۹ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. گرم، خشک. ۷ کیلومتر غرب شمالی بجستان.

حوض خواجه‌خضر Hōz-e Xājeh xezr
آب‌انبار، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۷۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. ۸ کیلومتر شمال غربی نیازآباد.

حوض دهنه Hōz-e Dahaneh
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. قائن ۱۰۰ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۶۵ متر. ۵ کیلومتر غرب روستای گیسور.

حوض دهنه Hōz-e Dahaneh
آب‌انبار، بخش خورو بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۰ درجه، ۱۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. ۷ کیلومتر شمال خاوری جندق. سر راه جندق به ترود.

حوض رفیع Hōz-e Rafi'
آب‌انبار، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۹۳ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. ۷ کیلومتر شمال خاوری شاهرخت. دامنهٔ شمالی کوه گچ‌کنان.

حوض زردان Hōz-e Zardān
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۳۲۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۵ متر. گرم، خشک. ۹ کیلومتر جنوب خاوری روستای ابوالخازن.

حوض زیره Hōz-e Zireh
آب‌انبار، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۳۱۴ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۵ متر. ۷ کیلومتر شمال غربی چاه مسافر.

حوض سفید Hōz-e Sefīd
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۲ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری دهک.

حوض سلطان، دریاچه Hōz-e Soltān
دریاچهٔ نمک نسبتاً پهناوری در شهرستان قم، استان قم. این دریاچه که مساحت آن به حدود ۱۰۶ کیلومترمربع می‌رسد. در ۳۳ کیلومتری شمال خاوری قم و در خاور آزادراه تهران – قم و در ۱۰ کیلومتری جنوب علی‌آباد جای دارد و ابعاد آن ۱۳×۱۵ کیلومتر است و ارتفاع سطح آب آن به ۸۰۰ متر بالغ می‌گردد.
تاریخچه – بنا به نوشتهٔ دوستعلی معیرالممالک (نوهٔ دختری ناصرالدین شاه قاجار)، دریاچهٔ حوض سلطان تا قبل از سالهای ۱۳۰۰ هجری قمری وجود نداشت. آقا ابراهیم امین‌السلطان، دهات بسیار از قبیل قلعهٔ محمدخان، علی‌آباد، کوشک نصرت،

منظریه و غیره در کنار جادهٔ تهران به قم داشت، ولی راه پرعبور و مرور نبود و بیشتر کاروانها از راه کوتاه‌تری که از میان دریاچهٔ کنونی می‌گذشت، رفت و آمد می‌کردند. امین‌السلطان برای آبادی املاک خود تدبیری اندیشید و دستور داد تا مسیر رودخانهٔ شور را برگردانده و به جلگه‌ای که محل رفت و آمد کاروانیان بود، سر دهند. چون چنین کردند در اندک زمانی دریاچهٔ بزرگی تشکیل شد و مقصود امین‌السلطان حاصل گردید.

حوض سنگ آتش **Hōz-e Sang ātaš**

آب انبار، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۲۶/۵ کیلومتر خاور جنوبی دیهوک. ارتفاع ۱۱۵۰ متر.

حوض سنگر **Hōz-e Sangar**

آب‌انبار، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۸۹ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۵ متر. گرم، خشک. ۹ کیلومتر غرب روستای جنگل.

حوض سه فرسخ **Hōz-e Seh farsax**

آب‌انبار، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۴درجه، ۱۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی جندق. سر راه جندق به نائین.

حوض سینهٔ پنج کوه **Hōz-e sineh-ye panj kuh**

آب‌انبار، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۶۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. دامنهٔ خاوری کوه پنج کوه. سر راه حسن‌آباد به خورس. ۱۳ کیلومتر شمال غربی خورس.

حوض شادی **Hōz-e Šādi**

آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۳۰۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۵ متر. گرم، خشک.

حوض شاه‌غیاث **Hōz-e Šāh qiyās**

ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۱۳ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۵ متر. گرم، خشک. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی موسویه.

حوض صندل **Hōz-e Sandal**

آب‌انبار، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۲۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. ۵ کیلومتر جنوب غربی سرایان.

حوض عبدالله **Hōz-e Abdollāh**

آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری دیهوک. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر.

حوض عبدالوهاب **Hōz-e Abdolvahāb**

آب‌انبار، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۹۱ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۰ متر. ۱۰ کیلومتر شمال شاهرخت. دامنهٔ کوه قلهٔ کبیجان.

حوض علیقلی **Hōz-e Aliqoli**

آب‌انبار، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. ۴۵ کیلومتر جنوب غربی فردوس. ارتفاع ۱۱۸۰ متر.

حوض عوض **Hōz-e Avaz**

آب‌انبار، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۷۳ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. سر راه بشرویه به نیگنان. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی اسفاک.

حوض غلامرضا **Hōz-e Qolāmrezā**

آب انبار بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. ۳۸ کیلومتر جنوب خاوری بشرویه. ارتفاع ۱۲۰۰ متر.

حوض قربان **Hōz-e Qorbān**

آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۱۰ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۵ متر. سر راه حلوان به رباط گور.

حوض قربان **Hōz-e Qorbān**

کاروانسرا و آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. کنار راه فردوس به کرمان. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی نای‌بند. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر.

حوض کربلائی حسین‌خان **Hōz-e Karbalā'i hoseyn xān**

آب‌آنبار، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری دیهوک. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. کنار راه دیهوک به فردوس.

حوض کربلائی خدامراد **Hōz-e Karbalā'i Xodā morād**

آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۵ کیلومتر شمال خاوری دیهوک. ارتفاع ۱۲۷۰ متر.

حوض کربلائی محمد **Hōz-e Karbalā'i mohammad**

آب‌انبار، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۱۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. ۸ کیلومتر غرب شمالی سرایان.

حوض کربلایوسف **Hōz-e Karbalā yusef**

آب‌انبار، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. ۵۶ کیلومتر جنوب غربی سرایان. ارتفاع ۱۲۹۵ متر.

حوض کرم Hōz-e Karam
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۶۹ درجه، ۷۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری روستای جنگل.

حوض کفه Hōz-e Kafeh
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. حاشیه شمالی شوره‌زار روح مرغوم. ارتفاع حدود ۶۳۰ متر.

حوض کنیز Hōz-e Kaniz
آب‌انبار بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۸۲ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. ۱۸ کیلومتر خاور روستای چاه پایاب.

حوض گدار خریطه Hōz-e Godār xariteh
آب‌انبار، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۳ درجه، ۲۱۶ کیلومتر. ۳۰ کیلومتر شمال غربی خور. دهانهٔ گدار خریطه.

حوض گود Hōz-e Gōd
اب‌انبار، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۳۱۸ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۵ متر. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری چاه مسافر. سر راه چاه مسافر به کاشمر.

حوض لب رودخانه Hōz-e Lab-e Rudxāneh
آب‌انبار، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. ۱۴ کیلومتر خاور خرانق.

حوض لب‌گاه Hōz-e Labgāh
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۸۸ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر معتدل مایل به گرم، خشک. ۹ کیلومتر غرب شمالی روستای جنگل.

حوض ماهی Hōz-e Māhi
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۹۲ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۱۸ کیلومتر غرب قمبوان.

حوض محمّدبیگ Hōz-e Mohammad beyg
آب‌انبار،بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۷۲ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰متر. ۱۶ کیلومتر غرب روستای سه قلعه.

حوض محمّدحسین Hōz-e Mohammad hoseyn
آب‌انبار، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. ۵۱ کیلومتر شمال خاوری انارک. کنار راه نائین به خور. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر.

حوض محمّدعلی Hōz-e Mohammad ali
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری دیهوک. ارتفاع ۱۳۳۰ متر.

حوض محمّدقاسم Hōz-e Mohammad qāsem
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۰۵ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. سر راه رباط گور به خیرآباد.

حوض مرغوب Hōz-e Marqub
آب‌انبار و چشمه، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری دیهوک. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. ۳ کیلومتر جنوب روستای مرغوب.

حوض ملاّ Hōz-e Mollā
آب‌انبار، بخش خرانق، شهرستان بافق، استان یزد. ۴۵ کیلومتر جنوب خاوری ساغند. ارتفاع ۱۲۵۰ متر.

حوض میان Hōz-e Miyān
آب‌انبار، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. ۴۹ کیلومتر جنوب خوسف. ارتفاع ۱۳۶۰ متر.

حوض میرزا Hōz-e Mirzā
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۷/۵ کیلومتر خاور کلمرز. ارتفاع ۱۳۹۰ متر.

حوض میرعبدالله Hōz-e Mir abdollāh
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۴ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی سربیشه.

حوض نورمحمّد Hōz-e Nur mohammad
آب‌انبار، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۸۳ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. ۷ کیلومتر جنوب غربی روستای باغ بخشی.

حوض هفت فرسخ رباط پشت‌بادام Hōz-e Haft farsax-e Robāt pošt-e Bādām
آب‌انبار، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. ۳۵ کیلومتر شمال خاوری ساغند. کنار راه یزد به طبس. ارتفاع ۱۲۰۰ متر.

حوض همّتیه Hōz-e Hemmatiyeh
آب‌انبار، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۹۴ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی روستای بنداوزیک.

حومه Humeh
← هومه، ده، شهرستان فریدونشهر.

حومید Homeyd
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۲ درجه، ۳۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال ملاّثانی. کنار راه اهواز به شوشتر و کنار رود کارون.

حُویر Hoveyr
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۸۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شور. ۲۰کیلومتر غرب جنوبی هفتکل.

حویزه Hoveyzeh
← هویزه یا هوزگان، شهرستان دشت آزادگان.

حویق Haviq
← هویق، ده، شهرستان طوالش.

حیات‌الغیب Hayāt-ol qeyb
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۶۸ درجه، ۴۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. ۱۰ کیلومتر شمال غربی معمولان.

حیاتی Hayāti
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۳۵ درجه، ۱۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۳۵ متر. سرد، خشک. کوهپایه. سر راه اقلید به سده.

حیاویه Hayāviyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۱۵ درجه، ۴۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری مشرّحات.

حیدرآباد Heydar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۳۰۴ درجه، ۶کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز. حومهٔ شمال غربی کرج.

حیدرآباد Heydar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۱۲۹ درجه، ۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار زرینه‌رود.

حیدرآباد Heydar ābād
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۷۲ درجه، ۱۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه پیشوا به شریف‌آباد. ۹کیلومتر شمال خاوری پیشوا

حیدرآباد Heydar ābād
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۹ درجه، ۹۳کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه میل. ۲۲کیلومتر شمال خاوری کوهپایه.

حیدرآباد Heydar ābād
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۵ درجه، ۷۷/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر، سرد، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر شمال کوهپایه.

حیدرآباد Heydar ābād
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۵ درجه، ۷۳کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. گرم، خشک دشت. سر راه اصفهان به حسن‌آباد. ۲۰کیلومتر خاور جنوبی محمدآباد.

حیدرآباد Heydar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۷۵ درجه، ۵۶کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۳کیلومتر غرب شمالی سفیدابه.

حیدرآباد Heydar ābād
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۶۶ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ خاوری کوه نیل. کنار رودخانهٔ لوداب.

حیدرآباد Heydar ābād
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۰ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بمپور. ۴ کیلومتر جنوب خاوری بمپور.

حیدرآباد Heydar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۱۴ درجه، ۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه کهنوج به بارگاه و بندرعباس. حومهٔ جنوب غربی شهر کهنوج.

حیدرآباد Heydar ābād
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۰۹ درجه، ۴۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷کیلومتر شمال خاوری فاریاب و ۷کیلومتر خاور جنوبی حور پاسفید.

حیدرآباد Heydar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۹۱

درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب ترج.

حیدرآباد Heydar ābād

ده، مرکز دهستان جلگاه، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه جهرم به قطب‌آباد و شیرازو فسا.

حیدرآباد Heydar ābād

ده، بخش قیروکارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۳۰ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۰/۵ کیلومتر خاور جنوبی قیر و کارزین.

حیدرآباد Heydar ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۲۹۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۵ کیلومتر جنوب خاوری طسوج.

حیدرخانلو Heydarxānlu

ده، دهستان منجوان، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۳۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رود کلیبر.

حیدرکانلو Heydar kānlu

ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۳۳ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی خمارلو.

حیدر کرّار Heydar-e Karrār

ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۱۷۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ زهره. ۵ کیلومتر خاور جنوبی سردشت.

حیدرکلا Heydar kolā

ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۶۷ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل راست رودخانهٔ بابل. سر راه بابل به درازکلا و شیرگاه.

حیدرلو Heydarlu

ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۹۸ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه گیرداغی.

حیدره Heydareh

ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۲۷۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوهستان الوند.

حیدری Heydari

ده، مرکز دهستان زاینده‌رود جنوبی، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۲۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۲۱ کیلومتر شمال غربی بن.

حیدری Heydari

ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۲۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هله. ۶ کیلومتر خاور شمالی کرّه‌بند.

حیدری Heydari

ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۲۱۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری درازی.

حیدری Heydari

ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم صفر درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اهرم به برازجان. یک کیلومتر جنوب بازوئی.

حیدریه Heydariyeh

ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۵۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار ابهررود.

حیران Heyrān

دهستانی در شهرستان آستارا، استان گیلان. به مرکزیت روستای گیلاده.

حیران Heyrān

ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۸۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه تهاوند به همدان. درّهٔ جنوبی کوه قوش قیه‌سی. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی تهاوند.

حیران، گردنه heyrān

گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۲۰۰ متر بین شهرستانهای اردبیل و آستارا، استانهای اردبیل و گیلان. سر راه آستارا به اردبیل. ۳۰ کیلومتر شمال خاوری اردبیل.

حیرت Heyrat

ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۹۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

حیشین Hišin
← هیشین، ده، شهرستان جیرفت.

حیط Hit
← هیت، ده، شهرستان ایرانشهر.

خابران Xābarān
← خاوران. ناحیه و شهر در خراسان قدیم.

خاپوره ده Xāpureh deh
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۳۸ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه سرتون.

خاتومه Xātumeh
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۴۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک، درّهٔ شمالی کوه تیرماهی. سر راه زیبد به امرودکان.

خاتون‌آباد Xātun ābād
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه تهران به ایوانکی. ۳ کیلومتر شمال غربی پاکدشت.

خاتون‌آباد Xātun ābād
ده، مرکز دهستان اوچ‌تپهٔ غربی. بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۷۰ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

خاتون‌آباد Xātun ābād
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه تهران به مامازان و گرمسار. ۳ کیلومتر شمال غربی پاکدشت.

خاتون‌آباد Xātun ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۸۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ بادآور.

خاتون‌آباد Xātun ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۴ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر خاور شمالی خوراسکان.

خاتون‌آباد Xātun ābād
ده، مرکز دهستان خاتون‌آباد، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۱۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه شهربابک به سیرجان.

خاتون‌آباد Xātun ābād
ده، مرکز دهستان خاتون‌آباد، بخش مرکزی، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۹۴ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه جیرفت به محمّدآباد پائین.

خاتون‌آباد Xātun ābād
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۶۳ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی دوساری. کنار راه جیرفت به کهنوج.

خاتون‌آغا، گردنه Xātun āqā
گردنه‌ای به بلندی ۲۷۵۰ متر در شهرستان سمیرم، استان اصفهان. ۱۰ کیلومتر خاور سمیرم.

خاتون‌باغ Xātun bāq
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۵۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

خاتونک Xātunak
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۹۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب سلطان‌آباد.

خاتون‌کندی Xātun kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۳۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اوزون درّهٔ گوجه‌قیه.

خاتون‌گنای Xātun gonāi
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آیدوغموش. سر راه قره‌آقاج به گویجه قلعه.

خاچک Xācak
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۵۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ دیب‌درّه. کوهستان البرز.

خاچیک Xācik
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان

شرقی. هشترود ۲۹۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قاپان‌چای. دامنهٔ خاوری کوهستان سهند.

خادمانلو **Xādemānlu**
ده، بخش چاپشلو، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۲۳۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه درگز به امامقلی.

خاراکس **Xārāks**
جزیرهٔ آبادان، استان خوزستان

خارپهلو **Xār pahlu**
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

خارتوت **Xārtut**
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۵۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه باغستان به گستج.

خارخار **Xārxār**
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۲۹۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه کمرزرد.

خاردان **Xārdān**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۳۰۹ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. حومهٔ شمالی لردگان. جنگلی.

خارزار **Xārzār**
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۲۱ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مشهد به سرخس.

خارس **Xāres**
ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۲۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب غربی خلیلی.

خارستان **Xārestān**
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۵ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود کر. ۶ کیلومتر شمال خاوری خرامه.

خارستان **Xārestān**
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۷۴ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه تفتان. ۳۸ کیلومتر جنوب غربی لادیز.

خارسون پائین **Xārsun-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۴۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مارون. ۳ کیلومتر جنوب خاوری کردستان. روستای خارسون بالا در یک کیلومتری خاور شمالی این روستا و در حدود همان ارتفاع قرار دارد.

خار فیروزی **Xār-e Firuzi**
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۰۵ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۸ کیلومتر خاور بجستان.

خارقور **Xārqur**
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۵ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

خارک **Xārk**
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان بوشهر، استان بوشهر واقع در جزیرهٔ خارک. ۵۷ کیلومتری شمال غربی بندر بوشهر.
۲- شهر، مرکز بخش خارک، شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۳۰۰ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۳ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ساحل خاوری جزیرهٔ خارک. بزرگترین پایانهٔ نفتی ایران.

تاریخچه - احتمالاً از ۳۰۰۰ سال قبل از میلاد جزء قلمرو دولت عیلام بوده و در زمان حملهٔ اسکندر به ایران، یونانیان از آن خبر یافتند. در دورهٔ اسلامی خارک جزء اردشیرخره از توابع جنابه (گناوه) بوده و مزارع غله و موستان و نخلستان داشته است و توقفگاه راه دریائی بصره به هند و عمان بوده است و در اطراف آن مرواریدهای گرانبها صید می‌شده. اصطخری در سدهٔ چهارم هجری قمری از مسجد جامع شهر خارک نام می‌برد و جمعیت شهر را قابل توجه می‌داند. از اواسط نیمهٔ اول سدهٔ سیزدهم میلادی (سدهٔ هفتم هجری قمری) تا سدهٔ شانزدهم میلادی اطلاعی از خارک در دست نیست. در سدهٔ شانزدهم میلادی پرتغالیها این جزیره را که مسکن ماهیگیران و مأمن دریازنان بود، تصرف کردند و یک نمایندگی تجارتی که شعبه‌ای از هرمز بوده است در آن دایر نمودند. در ۱۰۹۵ هجری قمری (۱۰۶۲ خورشیدی) هلندیها خارک و بعضی دیگر از جزایر خلیج فارس را گرفتند ولی سال بعد آنجا را تخلیه کردند. در سال ۱۱۶۷ هجری قمری، (۱۱۳۲ خورشیدی) دوباره آنجا را تصرف نمودند و استحکام[illegible] آن بنا نهادند. در سال ۱۱۷۹ هجری قمری (۱۱۴۳ خ[illegible]) میرمهنای عرب،

هلندیها را مغلوب نمود و جزیره و قلعهٔ آن را تسخیر کرد و بر استیلای هلندیها در خلیج فارس پایان داد. کریم‌خان زند در سال ۱۱۸۳ هجری قمری (۱۱۴۷ خورشیدی) خارک را از میرمهنا گرفت و انگلیسی‌ها در جنگ هرات خارک را اشغال نمودند و پس از مدتی در سال ۱۲۵۷ هجری قمری (۱۲۱۹ خورشیدی) آن را تخلیه کردند، ولی دوباره در جنگ ایران و انگلیس جزیره به تصرف انگلیسی‌ها درآمد (۱۲۷۳ هجری قمری برابر ۱۲۳۴ خورشیدی) و پس از پیمان صلح پاریس آن را دوباره به ایران مسترد داشتند. قدیمی‌ترین آثاری که در خارک کشف شده است دو مقبرهٔ سنگی متعلق به حدود ۱۰۰۰ قبل از میلاد است. از آثار دورهٔ یونانی‌ها چهار دیوار از معبد پوسیدون به جای مانده. معبد مزبور در سدهٔ چهارم بعد از میلاد ویران گردید و بر خرابه‌های آن آتشکده‌ای بنا گردید که بعدها تبدیل به مسجد شد. از دیگر آثار قدیمی خارک می‌توان از صومعهٔ منطوری و بقعهٔ میرمحمود که آن را به سیدمحمّد حنفی فرزند حضرت علی نسبت می‌دهند نام برد.

خارک **Xārk**

جزیرهٔ نسبتاً بزرگی در خلیج فارس، شهرستان بندر بوشهر، استان بوشهر. ۵۸ کیلومتر شمال غربی بندر بوشهر و ۴۱ کیلومتر جنوب غربی بندر گناوه. درازای این جزیره از شمال غربی به جنوب شرقی ۷/۶کیلومتر و عرض متوسط آن حدود ۳کیلومتر است و مساحت آن به ۲۰/۵ کیلومترمربع بالغ می‌گردد و ارتفاع بلندترین نقطهٔ آن ۵۲ متر است.
تاریخچه – به عقیدهٔ زمین‌شناسان جزیرهٔ خارک حدود ۱۴۰۰۰ سال پیش بر سطح آب خلیج فارس نمایان شده و پوسته‌ای به ضخامت ۲ تا ۷ متر روی بدنهٔ اصلی جزیره راکه مرجانی است، پوشانیده است. رشته قناتهائی که در روزگار گذشته در این جزیره و حتی در دل سنگها حفر گردیده است، نشان از آبادیها و باغستانهائی دارد که امروز اثری از آنها دیده نمی‌شود. جزیرهٔ خارک در ۳۰۰۰ سال قبل از میلاد جزء قلمرو عیلام بوده و شاهان هخامنشی و همچنین ناوگان اسکندر مقدونی احتمالاً از وجود آن آگاه بوده‌اند. در دورهٔ اسلامی، خارک جزء اردشیر خوره یا از توابع جنابه (گناوه) بوده و در سر راه تجارتی بصره به هند و عمان قرار داشته است و از مزارع غله، تاکستان و نخلستان بی‌بهره نبوده است. در اطراف جزیره مروارید صید می‌شده و مسجد جامعی داشته که اصطخری از آن نام برده است. طی سده‌های سیزدهم تا شانزدهم میلادی اطلاعی از خارک در دست نیست. در سدهٔ شانزدهم میلادی پرتغالی‌ها جزیره را تصرف کردند و یک نمایندگی بازرگانی که شعبهٔ هرمز بود در آنجا دایر کردند. در سال ۱۰۹۵ هجری قمری (۱۰۶۲ خورشیدی) هلندی‌ها خارک را از تصرف پرتغالی‌ها درآوردند ولی سال بعد آنجا را تخلیه کردند. در سال ۱۱۶۷ هجری قمری (۱۱۳۲ خورشیدی) رئیس تجارتخانهٔ هلندی‌ها در بصره، خارک را تصرف کرد ولی در سال ۱۱۷۹ هجری قمری (۱۱۴۳ خورشیدی) میرمهنای عرب، هلندی‌ها را مغلوب نمود و جزیرهٔ خارک را تسخیر کرد. در سال ۱۱۸۳ هجری قمری (۱۱۴۷ خورشیدی)، کریم خان زند خارک را از میر مهنا گرفت. طی جنگ هرات، خارک به اشغال انگلیسی‌ها درآمد و تا سال ۱۲۵۷ هجری قمری (۱۲۱۹ خورشیدی) آن را در تصرف خود نگاه داشتند و طی سالهای بعد نیزگاه در تصرف انگلیسی‌ها بود و حتی نیروی دریائی انگلیس قصد داشت که آن را مرکز نیروی دریائی خود در خلیج فارس نماید. سرانجام در سال ۱۲۷۴ هجری قمری (۱۲۳۵ خورشیدی) خارک را تخلیه کردند و آن را به دولت ایران واگذار نمودند.
قدیمی‌ترین آثاری که در خارک کشف شده است دو مقبرهٔ خرسنگی* است که مربوط به حدود ۱۰۰۰ سال قبل از میلاد است. از آثار دورهٔ یونانی‌ها، چهار دیوار از معبد پوسیدون باقی است. معبد مزبور در سدهٔ چهارم بعد از میلاد ویران شد و بر خرابه‌های آن آتشکده‌ای بنا گردید که بعدها تبدیل به مسجد شد . از آثار دیگرش بقایای صومعهٔ نستوری است. بقعهٔ میرمحمد که ظاهراً به محمّد حنفی، فرزند حضرت علی منسوب است از جمله بناهای قدیم خارک بشمار می‌آید.

خارکش **Xārkeš**

ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۲۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه.

خارکو **Xārku**

جزیرهٔ کوچکی در خلیج فارس، ۴ کیلومتری شمال خاوری جزیرهٔ خارک، شهرستان بندربوشهر، استان بوشهر. حدود ۶۰ کیلومتری شمال غربی بندر بوشهر و ۳۲ کیلومتر جنوب غربی بندر گناوه. خارکو جزیرهٔ باریک و درازی است که طول آن از شمال خاوری به جنوب غربی ۵/۳کیلومتر و عرض متوسط آن حدود ۵۰۰ متر است و مساحت آن به ۲/۷ کیلومترمربع بالغ می‌گردد و ارتفاع بلندترین نقطهٔ آن ۸ متر است.

خارکوب **Xārkōb**

ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۳۴۲ درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود شاهور. ۹کیلومتر جنوب خاوری صالح مشطت.

خارنگ **Xārang**

ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۳ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه دوهله. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی بهاباد.

خارنگون **Xārengun**

ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۴ درجه، ۴۲/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه پرک به سیروس‌آباد.

* – خرسنگ در اصطلاح باستان‌شناسی، سنگ عظیمی است که در ساختمان‌های باستانی و یا در بقایای عهدهای اولیه دیده می‌شود. نمونه آثار خرسنگی به ویژه در سواحل غربی اروپا فراوان دیده می‌شود.

خاروانا Xārvānā
← خروانق، شهر، شهرستان اهر

خازیری Xāziri ?
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۸۰ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۴۳ کیلومتر غرب لادیز. نزدیک سرچشمهٔ رود سعدآباد.

خاش Xāš
۱- شهرستانی در مرکز و خاور استان سیستان و بلوچستان مرکب از بخشهای مرکزی و نوک‌آباد و مشتمل بر دهستانهای سنگان، پشتکوه، کوه سفید، کارواندر، ایرندگان، اسماعیل‌آباد، نازیل، اسکل‌آباد، تفتان جنوبی و گوهرکوه و به مرکزیت شهر خاش.
شهرستان خاش از شمال به شهرستان زاهدان، از شمال خاوری و خاور به کشور پاکستان، از جنوب به شهرستان سراوان و از جنوب غربی و غرب به شهرستان ایرانشهر محدود است. اراضی این شهرستان کمابیش کوهستانی است. به ویژه نواحی شمالی آن را کوهستان مرتفع تفتان با ارتفاع ۳۹۴۱ متر پوشانیده و این شهرستان را از شهرستان زاهدان جدا می‌سازد. در شهرستان خاش جز رودخانه‌های قلعه‌بید، سنگان، نازیل، گزو و چند رودخانهٔ کوچک دیگر که همگی فصلی هستند، رودخانهٔ قابل توجهی جریان ندارد و آب و هوای آن در ناحیهٔ کوهستانی تفتان معتدل تا معتدل مایل به سرد و در سایر نواحی معتدل تا معتدل مایل به گرم است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. ۱۲۴۶ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۴۴ کیلومتر جنوب خاوری زاهدان. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه زاهدان به ایرانشهر و سراوان. دامنهٔ جنوبی کوهستان تفتان. موقعیت جغرافیائی ″۴۵ ′۱۲ °۶۱ طول شرقی و ″۱۵ ′۱۳ °۲۸ عرض شمالی. به دلیل مجاورت با کوهستان تفتان از هوای نسبتاً خوب و خوشی برخوردار است و به همین مناسبت خاش (به معنای خوش) نام گرفته است.

خافتر Xāftar
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۱۷ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه نمک. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری باب انار.

خافکوه Xāfkuh
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۵۰ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر خاور کشکوئیه.

خاقلین Xāqlin
ده، بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۳۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک. سر راه آبیک به کمال‌آباد.

خاک‌آباد، گردنه Xāk ābād
گردنه‌ای به بلندی ۲۵۵۰ متر در شهرستان الیگودرز، استان لرستان. سر راه الیگودرز به خمین. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی الیگودرز. این گردنه شهرستانهای الیگودرز و خمین و یا به عبارت دیگر استانهای لرستان و مرکزی را از هم جدا می‌کند.

خاک بتیه Xāk betyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۸۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خاک بتیه. سر راه الیگودرز به روستای قُلیان.

خاک پیرزن Xāk pirezan
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۱۱۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خاک پیرزن. دامنهٔ جنوبی کوه آقوندوکمر. نیمه‌جنگلی.

خاکریز Xākriz
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۶۹ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سرراه اسدآباد به سنقر.

خاکریز Xākriz
ده، بخش قشلاق دشت، شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۲۳۴ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپّه‌ماهور. ۸/۵ کیلومتر خاور شمالی شورگل.

خاکستر Xākestar
ده، بخش لطف‌آباد، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۱۴۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ لائین.

خاکعلی Xākali
ده، مرکز دهستان بشاریات، بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۳۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک. سر راه آبیک به کمال‌آباد.

خاک مردان Xāk mardān
ده، دهستان ولدیان، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۴۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود قازانچای.

خاک‌مردان Xāk mardān
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی

۱۴۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی میشوداغ. ۸ کیلومتر جنوب خاوری دیزج‌دیز.

Xāk nezām خاک نظام
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۸۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی خواجه عسکر.

Xāki خاکی
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۷۳ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۹۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. مجاور کوه خاکی. دامنهٔ غربی کوه یشم.

Xāki-ye bālā خاکی بالا
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۹۱ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر، سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی هفت چشمه. روستاهای خاکی وسط و خاکی پائین به ترتیب در یک کیلومتری جنوب و ۲/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۹۶۰ متری و ۱۹۰۰ متری قرار دارند.

Xāki beg خاکی‌بگ
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۴ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۱ کیلومتر شمال غربی دیواندره.

Xākineh خاکینه
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۰۸ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۳۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ پاجی.

Xālā خالا
← حلوان. شهر قدیم، جنوب سرپل ذهاب

Xālān خالان
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی آبش‌احمد.

Xāled ābād خالدآباد
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۱۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه بادرود به ابوزیدآباد و کاشان. ۳ کیلومتر شمال غربی بادرود.

Xāldeh خالده
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۵۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور جنوبی وراوی.

Xāledin خالدین
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۵۱ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب شمالی رمکان.

Xālsefid خال سفید
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۱۹ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب شمالی مورچه‌خورت.

Xāleseh خالصه
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۸ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوهستان پلوار. ۱۶/۵ کیلومتر غرب جنوبی شهداد.

Xāleseh-ye Divāni خالصهٔ دیوانی
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۲۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب قریت‌العرب (ده‌تازیان).

Xāleq ābād خالق‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۲۶ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چای خررود.

Xāleq ābād خالق‌آباد
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۹ درجه، ۸۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر خاور شمالی انار.

Xāleq ābād خالق‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۸۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب یزدان‌آباد.

Xāleq ābād-e Nāseriyeh خالق‌آباد ناصریه
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۳۲ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کبوترخان. سر راه رفسنجان به بردسیر.

Xāleq verdi خالق‌وردی
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۹۴ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۱ کیلومتر شمال غربی گل‌تپه.

خالوحیدر Xālu heydar
ده و معدن آهن، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۶ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری انارک.

خاله‌سرا Xāleh sarā
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۴۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. سر راه رضوانشهر به هشتپر.

خامسان Xāmesān
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۶۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۵ کیلومتر شمال خاوری کامیاران.

خامسلو Xāmeslu
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۷۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. سر راه فریدونشهر به بوئین و میاندشت.

خامنه Xāmeneh
شهر، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۸۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۶ کیلومتر غرب شبستر. سر راه شبستر به داریان.
تاریخچه – خامنه از شهرهای قدیم آذربایجان است و سابقهٔ آن احتمالاً به زمان خلافت عمر می‌رسد. مسجد خامنه که متعلق به سدهٔ پنجم و ششم هجری است، بازگوی سابقهٔ تاریخی آن است. مسجد میرپنج و قلعهٔ هراتی از آثار تاریخی آن بشمار می‌رود.

خان‌آباد Xān ābād
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۶۳ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری بوئین.

خان‌آباد Xān ābād
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۴ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه نوبران به قروه. ۲۳ کیلومتر شمال غربی نوبران.

خان‌آباد Xān ābād
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۴۴ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه ساوه به بوئین‌زهرا. ۲۴ کیلومتر غرب مأمونیه.

خان‌آباد Xān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۲۸۲ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی رباط . درهٔ شمالی کوه نسار.

خان‌آباد Xān ābād
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۱۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چم‌چید. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری سفیددشت.

خان‌آبان Xān ābān
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۱۴۶ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب داق‌داق‌آباد.

خان‌آگاه Xān āgāh
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۴۱ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار چم گرّان. درهٔ خاوری کوه سالان. سر راه مریوان به سنندج. ۶ کیلومتر جنوب خاوری سروآباد.

خان باباکندی Xān bābā kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۲۷۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر جنوب خاوری جعفرآباد (شاه‌آباد قدیم).

خانباغی Xānbāqi
ده، دهستان کیوان، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۱۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

خانباغی Xānbāqi
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۳۲ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی روستای بابارشانی.

خان بالا Xān-e bālā
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۰ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ مزدقان. ۳ کیلومتر غرب نوبران.

خان‌ببین Xānbebin
شهر، بخش رامیان، شهرستان گنبد کاووس، استان مازندران. گنبد کاووس ۲۱۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه علی‌آباد به گنبد کاووس.

خان‌پری **Xānpari**
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۰۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کبیرکوه.

خان‌تختی **Xāntaxti**
ده، دهستان کناربروژ، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۱۳ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سلماس به قوشچی.

خانجان‌خان **Xānjānxān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار آب مامون. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری ایمان‌آباد. سر راه خرم‌آباد به سفیددشت.

خان‌جمال پناهی **Xānjamāl-e Panāhi**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۱۴ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار گاورود. ۸ کیلومتر غرب شمالی باوله.

خان‌جمال زمانی **Xānjamāl-e Zamāni**
ده، بخش مرکزی، شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۱۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار گاورود. ۸ کیلومتر غرب شمالی باوله.

خانجین **Xānejin**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۱۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به بیجار. ۳ کیلومتر غرب جنوبی زرین‌آباد.

خانچای **Xāncāy**
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۷۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه داشلی‌بر. سر راه زنجان به گیلوان. سرچشمهٔ رود خانچای. کوهستان البرز.

خان‌خاتون **Xānxātun**
یا خانه‌خاتون، ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۲ درجه، ۱۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال خاوری تهرود.

خاندان قلی **Xāndān qoli**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۲۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اوزون درّه. در این روستا دو امامزاده بنام ضامن و کبودسوار وجود دارد.

خان دیزج **Xān dizaj**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۱۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی رهال.

خانشان **Xānešān**
ده، دهستان نازلو، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ساحل غربی دریاچهٔ ارومیه.

خانقاه **Xāneqāh**
ده، دهستان ترگور، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۷۱ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

خانقاه **Xāneqāh**
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۱۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوههای طالش.

خانقاه **Xānqāh**
ده، بخش آذرشهر، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۱۹ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت ساحلی. کنار خط آهن تبریز به مراغه، ساحل شرقی دریاچهٔ ارومیه.

خانقاه **Xāneqāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۰۱ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار موردق چای. سر راه مراغه به ملکان.

خانقاه **Xānqāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۲۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سردارآباد.

خانقاه **Xāneqāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۱۴ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی زرین‌آباد.

خانقاه **Xāneqāh**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۷ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ساوه به همدان. ۱۹ کیلومتر غرب شمالی نوبران.

خانقاه Xāneqāh
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر خاور جاورسیان. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری خنداب.

خانقاه Xāneqāh
ده، مرکز دهستان هولی، بخش مرکزی شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۲۲ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گلال.

خانقاه Xāneqāh
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۱۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر شمال خاوری روستای گلین.

خانقاه Xāneqāh
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۲۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال غربی دیزج جمشیدخان.

خانقاه Xāneqāh
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۱۲۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب خاوری اندیس.

خانقاه اوجاق Xānqāh-e Ojāq
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب غربی مولان.

خانقاه پائین Xāneqāh-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۸۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۸ کیلومتر خاور شمالی کامیاران. روستاهای خانقاه وسط و خانقاه بالا به ترتیب در ۱/۵ کیلومتری و ۵ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۸۰۰ متری و ۲۰۰۰ متری قرار دارند.

خانقاه چورس Xānqāh-e Cōrs
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب قره‌ضیاءالدین.

خانقاه حسن‌جادار Xāneqāh-e Hasan jādār
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۱۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب شویشه‌کوهستان زاگرس.

خان‌قشلاقی Xān qešlāqi
ده، دهستان مغان غربی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳۵۸ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور.

خان قشلاقی Xān qešlāqi
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۸۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر شمال گوشلو.

خانقلی Xānqoli
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۱۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قوره. درّهٔ خاوری کوه اورته‌داغ.

خانقلی‌آباد Xānqoli ābād
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه قلیچ. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری زاویه.

خانک Xānak
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۱۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

خانک Xānak
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۲۳ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱/۵ کیلومتر جنوب غربی دیهوک. سر راه دیهوک به طبس.

خان‌کندی Xān kandi
ده، دهستان مشگین غربی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۸۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اهرچای.

خان‌کندی Xān kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۹۲ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ساحل غربی اهرچای.

خان کندی Xān kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۹۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی ورگهان.

خان کندی Xān kandi
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۴۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب غربی نمین.

خان‌کیشی Xān kiši
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۶۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳۰ کیلومتر خاور جنوبی مأمونیه. دامنهٔ شمالی کوه کورابلاغ. سر راه قلعهٔ محمدعلی خان به پیک.

خان، گردنه Xān
گردنه‌ای به بلندی ۲۱۰۰ متر در شهرستان سقز، استان کردستان. سر راه سقز به بانه. این گردنه شهرستانهای سقز و بانه را از هم جدا می‌کند.

خانگیران Xāngirān
ده، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۸۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتری مرز ایران و ترکمنستان.

خانلار Xānlār
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۸۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب خاوری زرّین‌آباد.

خانلرآباد Xānlar ābād
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۵۳ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه سربیشه به گزدیز. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری سربیشه.

خانلق Xānloq
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۱۳ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

خانم‌آباد Xānom ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۴۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر، معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه کرمانشاه به کامیاران.

خان محمّدچاه Xān mohammad cāh
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۲۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه و خط آهن زاهدان به میرجاوه. ۳۵ کیلومتر شمال غربی میرجاوه.

خان محمّدلو Xān mohammadlu
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۹۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر شمال غربی تازه‌کند انگوت.

خانوک Xānuk
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۹۰ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه فردوس به طاهرآباد.

خانوک Xānuk
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۱۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی بهاآباد.

خانوک Xānuk
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۱۸ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه خاش به زاهدان. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری نوک‌آباد.

خانه Xāneh
← پیرانشهر، شهرستان و شهر، استان آذربایجان غربی.

خانه‌برق Xāneh barq
ده، مرکز دهستان بناجوی غربی، بخش مرکزی شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۲۱۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲ کیلومتر جنوب روستای قره‌چپق.

خانه‌خاتون Xāneh xātun
← خان‌خاتون، ده، شهرستان کرمان.

خانه‌خدا Xānehxodā
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوهستان پررو.

خانه‌دام Xāneh dām
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۶۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور شمالی ایستگاه راه‌آهن چوبانلو.

خانهٔ رکنی Xāneh-ye Rokni
کاروانسرا، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی جوخواه. ارتفاع ۶۵۵ متر.

خانه‌زنیان Xāneh zenyān
ده، مرکز بخش ارژن و مرکز دهستان قره‌چمن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۷۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. سر راه شیراز به کازرون

خانه‌سر Xāneh sar
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۰۹ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

خانه‌سر Xāneh sar
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۳ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر غرب خروانق. کوهستان ارسباران.

خانه سرخ Xāneh sorx
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۶۱ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه بردسیر به سیرجان. دامنهٔ خاوری کوه پنج‌خورد.

خانه‌سرخ، گردنه Xāneh sorx
گردنه‌ای به بلندی ۲۶۵۰ متر در شهرستان بردسیر، استان کرمان. سر راه بردسیر به سیرجان. ۴۹ کیلومتر غرب جنوبی بردسیر. این گردنه شهرستان بردسیر را از شهرستان سیرجان جدا می‌کند.

خانه‌سور، گردنه Xānehsur
گردنه‌ای به بلندی ۲۵۵۰ متر در شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. مرز ایران و ترکیه. ۳۴ کیلومتر غرب سلماس.

خانهٔ شیرده Xāneh-ye Širdeh
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان زابل ۱۹۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه زابل به زاهدان. ۵ کیلومتر جنوب غربی محمّدآباد.

خانه کت Xānehket
ده، بخش رونیز، شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۲۲۱ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه ساحلی استهبان به خرامه. ساحل جنوبی دریاچهٔ بختگان. دامنهٔ شمالی کوه خانه‌کت.

خانه کوک Xāneh kuk
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۰۰ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی خضری.

خانه کهدان Xāneh kahdān
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۳۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی باب انار.

خانه گزان Xānehgazān
ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۹۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری رابر.

خانهٔ ملاّحاجی Xāneh-ye Mollāhāji
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۲۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر غرب محمّدآباد.

خانهٔ ملاّمحمّدخان Xāneh-ye Mollā mohammad xān
← ملاّمحمّدخان، ده، شهرستان زابل.

خانهٔ میرگون Xāneh-ye Mirgun
ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۵۰ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب خمک.

خانه‌نر Xāneh nar?
ده، بخش کردیان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۵۶ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر شمال غربی قطب‌آباد.

خانیان Xāniyān
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۸۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ سه هزار. کوهستان البرز. جنگلی. دامنهٔ شمالی بلس‌کوه

خانیان Xāniyān
ده، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۹۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ قلعه‌چای. ۳ کیلومتر خاور شمالی عجب‌شیر. فرودگاه خانیان در کنار آن واقع است.

خانی حسن Xāni-ye Hasan
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۴۴ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری کاکی.

خانیسار Xānisār
← خوانسار، شهر، استان اصفهان.

خانیک Xãnik
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ غربی کوه امرودکان. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری روستای برون.

خانیک رضا آباد Xãnik rezã ãbãd
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۴۲ دره، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل. خشک. ۹ کیلومتر جنوب غربی رشتخوار.

خانیله Xãnileh
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

خان یوردی Xãnyõrdi
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان اذربایجان شرقی. میانه ۱۶۵ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی قافلانکوه.

خانی یک Xãniyek
ده، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۹۷ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر شمال غربی فراشبند. سرراه فراشبند به کازرون.

خاو Xãõ
ده، بخش خاو و میرآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۳۲۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

خاور Xãvar
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن اهواز به اندیمشک.

خاوران Xãvarãn
یا خابران. ناحیه و شهری در خراسان قدیم، واقع در میان نسا و سرخس. دشت خاوران و زمین خاوران عنوان کلی ناحیه است. از روستاهای عمدهٔ ناحیهٔ خاوران میهنه یا مهنه که زادگاه ابوسعید ابوالخیر، صوفی و عارف مشهور است و همچنین ابیورد را می‌توان نام برد.

خاور پائین Xãvar-e pã'in
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۹۱ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری سرایان. دامنهٔ جنوبی کوه سیاه. روستای خاور بالا در یک کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۲۱۸۵ متری قرار دارد.

خاوه Xãveh
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۵۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۵ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر خاور جوادآباد.

خاوه Xãveh
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۸۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر شمال راه کاشان به دلیجان.

خاوه Xãveh
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۷۶ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری کهک. کنار رودخانهٔ فردو.

خاوه Xãveh
← دلفان. طایفهٔ لُر.

خایان Xãyãn
ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۳۴ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۲/۵ کیلومتر شمال چالانچولان.

خایگون Xãygon
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۸۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب بوئین.

خبر Xabr
ده، مرکز دهستان خبر، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۲۰ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر جنوب غربی دهج.

خبر Xaber ?
← خبیر، ده، شهرستان بافت.

خبرآرخی Xabar ãrxi
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۹۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی علی‌صدر.

خُبریز Xobriz
ده، مرکز دهستان خبریز، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۱۰۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه ارسنجان به فاروق و سیدان. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی ارسنجان.

خبشکی، گردنه Xabeški
گردنه‌ای به بلندی ۲۶۵۰ متر در شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سر راه سمیرم به ونک. ۸ کیلومتر شمال غربی سمیرم.

خبوشان Xabušān
۱- ← قوچان. شهر، استان خراسان.
۲- ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۱۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه شاه‌داغی.

خبیر Xabir
کوه، شهرستان بافت، استان کرمان. ۵۰ کیلومتر جنوب غربی بافت. ارتفاع ۳۸۴۵ متر. این کوه بعد از کوه لاله‌زار بلندترین کوه شهرستان بافت و یکی از مرتفع‌ترین کوههای استان کرمان بشمار می‌آید.

خبیر Xabir
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۰۹ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خبیر. دامنهٔ غربی کوه خبیر. مرکز دهستان خبر.

خبیرآباد Xabir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۹۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر غرب شمالی تپه‌رش.

خبیص Xabis
← شهداد، شهر، شهرستان کرمان

ختم سَربَنان Xatm-e Sarbanān
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه چهل دختر. ۱۵ کیلومتر شمال غربی هتکن.

خُجیر Xojir
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۵۳ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ جاجرود.

خداآفرید Xodā āfarid
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۵۸ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۵ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر غرب عشق‌آباد.

خداآفرید Xodā āfarid
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۵۲ درجه، ۹۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه بشرویه به طبس. ۲۴ کیلومتر جنوب غربی بشرویه.

خداآفرین Xodā āfarin
ده، دهستان کیوان، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۴۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رود ارس. بوسیلهٔ پلی که روی رود ارس بسته شده به جمهوری آذربایجان متصل است.

خدابنده Xodābandeh
شهرستانی در استان زنجان مشتمل بر بخشهای مرکزی، افشار و بزینه‌رود و مرکب از دهستانهای حومه، سجاس‌رود، آقبلاغ، سهرورد، خرارود، شیوانات، قشلاقات افشار، بزینه‌رود و زرینه‌رود. شهرستان خدابنده از شمال به شهرستان زنجان، از شمال خاوری و خاور به شهرستان ابهر، از جنوب خاوری به شهرستان قزوین، از جنوب به استان همدان و از غرب به استان کردستان محدود است و مرکز آن شهر قیدار است. شهرستان خدابنده سرزمینی است نسبتاً کوهستانی که رشته‌کوههای آقداغ آن را از شهرستانهای زنجان و ابهر جدا می‌کند و کوههای نسبتاً بلندی چون کوه قیدار (۲۸۱۲ متر)، کوه گوی‌قزای (۲۷۴۱ متر) و کوه سلمان بینجی (۲۵۱۲ متر) در آن واقعند و رودخانه‌های سجاس‌رود و خررود آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای شهرستان خدابنده در ارتفاعات سرد و در دیگر نواحی معتدل مایل به سرد است و از نظر میزان بارندگی جز نواحی نیمه‌خشک محسوب می‌شود.

خداداد آباد Xodādād ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۳۱ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱ کیلومتر خاور بیات‌آباد.

خدادادگان Xodā dādegān
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۰۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی روستای حصارسنگی.

خُدار Xodār
← خودار، ده، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان.

خداشاه Xodā šāh
ده، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۱۶ درجه، ۸۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه.

خدرحاجی، دریاچه Xederhāji ?
دریاچهٔ فصلی کوچکی به مساحت حدود ۲/۵ کیلومترمربع در شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. ۱۶ کیلومتر خاور شمالی نقده. آب این دریاچه شور است و ارتفاع سطح آن به حدود ۱۲۵۰ متر می‌رسد.

خدرشاه Xeder šāh
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۲۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

خدرلو Xederlu
ده، بخش شوط، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۳۹ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه قره‌ضیاءالدین به سیه‌چشمه. ۱۹ کیلومتر غرب شمالی قره‌ضیاءالدین.

خدیجه Xadijeh
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۵۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ رامهرمز و سر راه رامهرمز به هفتکل.

خدیجه‌خاتون Xadijeh xātun
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۲۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار قمرود. ۱۸ کیلومتر خاور سلفچکان.

خرآباد Xar ābād
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۵ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر جنوب شاهماران.

خرّاب Xarrāb
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۱۲۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری مزرعه نو.

خرابه Xarābeh
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۱۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ هور هویزه. ۶ کیلومتر شمال غربی بستان.

خراجو Xarāju
ده، مرکز دهستان سراجوی شرقی، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۰۷ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار سراجوچای وکنار خط آهن میانه به تبریز.

خراجی Xarāji
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۱۸۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه سرو. ۷ کیلومتر جنوب غربی آستانی.

خراجی Xarāji
ده، بخش کیار، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۸۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب جهانبین. سر راه شهرکرد به شلمزار. ۶ کیلومتر شمال خاوری شلمزار.

خراجی Xarāji
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۱۸ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال خاوری بیکا.

خراجیان Xarājiyān
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۹۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۸ کیلومتر شمال روانسر. کوهستان شاهو.

خرازان Xarāzān
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستان تفرش.

خراس Xarās
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۴۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ کوه چچکلو. کنار رودخانهٔ دلی‌چای. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

خراسانک Xorāsānak
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۵۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قرنقو و کنار خط آهن میانه به مراغه و تبریز. ایستگاه راه‌آهن خراسانک در یک کیلومتری خاور این روستا واقع است. به آن خراسانلو هم می‌گویند.

خراسانلو Xorāsānlo
ده، بخش خرّمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۳۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه خراسانلو. رشتهٔ کوههای البرز.

خراسانلو Xorāsānlu
← خراسانک، ده، شهرستان هشترود.

خراسان‌محلّه Xorāsān mahalleh
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۲۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. بین رودخانه‌های کاری و خوشرود.

خراسانه Xorāsāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۲۹۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل،

نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سردارآباد. سر راه تازه‌قلعه به سردارآباد.

خراشاه Xarāšāh ?

ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۲۸ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه جاجرم به دربند و بجنورد.

خرام Xarām

ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۵۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه جوانرود به کوزران. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی روانسر.

خرامه Xerāmeh

شهر، مرکز بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۸ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. سر راه شیراز به ماه‌فرخان و استهبان.

خرانق Xarānaq

ده، مرکز بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۸۷ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه یزد به طبس. کنار رودخانهٔ خرانق. نام محلی آن خرونه است.

خُراوند Xorāvand

ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۴۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه شهابیه به خوگان.

خربزان بالا Xarbazān-e bālā

← خروزان، ده، شهرستان دهلران.

خربزه Xarbozeh

ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۳۳ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه حیدری.

خرپشت Xarpošt

ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۴۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه جیرفت به کهنوج. ۹ کیلومتر شمال غربی دوساری.

خرپو Xarpu

ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۰۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

خُرتوئک Xortu'ak

کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج، استان تهران. ۵۰ کیلومتر شرق شمالی کرج. ارتفاع حدود ۴۱۵۰ متر. سرچشمهٔ جاجرود و ولایت‌رود. در دامنهٔ شمالی این کوه، دریاچهٔ کوچکی بنام دریوک وجود دارد.

خرتوت Xartut

ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۱۰ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه کوله‌داغ. کنار آب خرتوت.

خرتوت Xartut

رودخانه، شهرستان بجنورد، استان خراسان. طول ۷۵ کیلومتر. از ارتفاعات جنوبی دهستان جرگلان، ۵۲ کیلومتری شمال باختری بجنورد سرچشمه می‌گیرد و رو بسوی باختر جنوبی روان می‌شود و به رود اترک می‌ریزد.

خرجگیل Xarjagil

ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۷۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. معتدل، مرطوب. تپه‌ماهور. کنار رود ناو. سر راه میرزامحله به خلخال.

خرچر Xar car

کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور، استان مازندران. ۵۵ کیلومتر جنوب غربی نور. ارتفاع حدود ۳۵۲۰ متر.

خرخپ Xerxep

ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۰۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

خُرخُر Xorxor

← خورخور، ده، شهرستان کرمانشاه.

خَرخُسون Xarxosun

ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۳۰ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری امیرآباد.

خردون Xardun

ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۹۰ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه بافت به درب بهشت و جیرفت. ۱۰ کیلومتر غرب درب بهشت.

خرزان Xarzān

ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۵۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

خرزدین Xerzdin
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۸۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار رودخانهٔ چم.

خرزهره Xarzahreh
ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۳۳ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت ساحلی. ساحل جنوبی دریاچهٔ مهارلو. ۷/۵ کیلومتر خاور جنوبی مهارلو.

خرس‌آباد Xers ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۲۳ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۲ کیلومتر خاور کوزران.

خرسان Xersān
رودخانه، شهرستانهای بروجن و بویراحمد سردسیر، استانهای چهارمحال و بختیاری و بویراحمد و کهگیلویه. طول ۲۳۰ کیلومتر.
رود خرسان که بزرگترین ریزابهٔ رود کارون است از کوههای ۴۳ کیلومتری جنوب خاوری یاسوج سرچشمه می‌گیرد و بنام رود بشار بسوی شمال غربی روان می‌شود. با ورود به دهستان لردگان به خرسان تغییر نام می‌یابد. در ۴۴ کیلومتری غرب لردگان به رودخانهٔ کارون می‌ریزد.

خرسان Xersān
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۳۲ درجه، ۶۲ کیلومتر ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خرسان یا سمیرم. سر راه سمیرم به یاسوج. ۲ کیلومتر شمال خاوری میمند.

خرسانک Xersānak
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۴۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه شاهانکوه. کوهستان زاگرس.

خرسدر Xersdar
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۴ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کشگان. سر راه پل‌دختر به کرمانشاه و اسلام‌آباد. ۷ کیلومتر شمال پل دختر.

خرسرک Xar sarak
کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج، استان تهران. ۵۶ کیلومتر شمال خاوری کرج. ارتفاع حدود ۴۲۲۰ متر. سرچشمهٔ رودخانهٔ هراز.

خرسف Xarasf
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۴۳ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک، کنار کال‌خضرآباد.

خرسک Xersak
جزیرهٔ کوچکی به مساحت ۲ هکتار در آبهای شمال غربی دریاچهٔ ارومیه، ۱۷ کیلومتری شمال خاوری قوشچی. ارتفاع بلندترین نقطهٔ این جزیره ۱۳۲۹ متر است.

خرسنگ Xarsang
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تهران. ۴۰ کیلومتر شمال خاوری تهران. ارتفاع ۳۹۳۱ متر. سرچشمهٔ رود لار.

خرسین Xersin
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵۸ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال غربی سیاهو.

خرق Xarq
ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۴۹ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بام به فاروج، کنار آب خرق.

خرقان Xarqān
رشته کوه طویلی به درازای ۱۶۳ کیلومتر و عرض بین ۱۰ تا ۲۰ کیلومتر در شهرستانهای همدان، قزوین و ساوه. این رشته از شمال غربی بسوی جنوب شرقی کشیده شده و بلندترین قلّهٔ آن کوه اینجه قاره نام دارد که ارتفاع آن ۲۹۴۴ متر است و در ۵۷ کیلومتری غرب شمالی ساوه واقع است.

خرک Xerak
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۹۴ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال خانه‌زنیان.

خرگانه Xargāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۱۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۹ کیلومتر جنوب غربی آبدان.

خرگرد Xargerd
ده، مرکز دهستان میان‌خواف، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۳۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰ متر. معتدل، خشک. سر راه خواف به سنگان و تایباد.

خرگلان Xargalān
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد

۵۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه خرگلان. ۳ کیلومتر جنوب خاوری چغلوندی.

خرگلو Xargalu ?
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۹۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی چمشک.

خرگوران Xargurān
← بهشهر، استان مازندران.

خرگوش Xarguš
ده، دهستان صومای، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۱۴ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

خرگوشکی Xarguški
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۳۷ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی قلعه‌گنج.

خرگوشی Xarguši
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۲۹ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. معتدل، خشک.

خرگوشی Xarguši
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۲ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری سیریک.

خرّم Xorram
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۹ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی شاه‌تور.

خرّم‌آباد Xorram ābād
ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۰۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه قوچان به شیروان

خرّم‌آباد Xorram ābād
ده، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۴۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب شمالی حکم‌آباد.

خرّم‌آباد Xorram ābād
شهر. بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۸۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی

خرّم‌آباد Xorram ābād
← تنکابن، استان مازندران

خرّم‌آباد Xorram ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۱۲۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۵ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری نرجه.

خرّم‌آباد Xorram ābād
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۶۱ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر خاور شمالی بوئین‌زهرا.

خرّم‌آباد Xorram ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۲۴۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۷ کیلومتر شمال خاوری نجم‌آباد.

خرّم‌آباد Xorram ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۷۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ارومیه به نرگی.

خرّم‌آباد Xorram ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۱۰ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اوزون‌درّه. امامزاده‌ای بنام ابراهیم در این روستا وجود دارد.

خرّم‌آباد Xorram ābād
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۶۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی بردسکن.

خرّم‌آباد Xorram ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۰۸ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه تربت جام به فریمان. ۷ کیلومتر خاور جنوبی نصرآباد.

خرّم‌آباد Xorram ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۰۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری چمن‌آباد.

خرّم آباد Xorram ābād
رودخانه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. طول ۸۰ کیلومتر. از ارتفاعات پیرامون شهر خرم‌آباد سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی خاور و سپس به طرف غرب روان می‌شود. از شهر خرم‌آباد می‌گذرد و در دهستان هویان به رودخانهٔ کشگان می‌ریزد.

خرّم آباد Xorram ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۲۹۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه الوند. سر راه موچان به رباط.

خرّم آباد Xorram ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۳۴۱ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی فش. کنار سراب کنگاور.

خرّم آباد Xorram ābād
۱- شهرستانی در مرکز استان لرستان، مرکب از بخشهای مرکزی، دوره‌چگنی، ویسیان، زاغه، ملاوی، پاپی، چغلوندی و الشتر و مشتمل بر دهستانهای رباط، کرگاه، ده‌پیر، ازنا، ده‌پیر شمالی، کرگاه شرقی، دوره، کشگان، تشکن، شوراب، ویسیان، زاغه، قائدرحمت، رازان، جایدر، جلوگیر، معمولان، افرینه، میانکوه غربی، میانکوه شرقی، ملاوی، کشور، کاکاشرف، سپیددشت، چم‌سنگر، بیرانوند شمالی، بیرانوند جنوبی، یوسفوند، هنام، فیروزآباد، قلائی، دوآب و قلعه مظفری، به مرکزیت شهر خرم‌آباد.
شهرستان خرم‌آباد از شمال به شهرستان دلفان و استان همدان، از شمال خاوری به شهرستان بروجرد، از خاور به شهرستانهای دورود و الیگودرز، از جنوب به استان خوزستان، از جنوب غربی به استان ایلام و از غرب به شهرستان کوهدشت محدود است. سرزمینی است کوهستانی با کوههای بلندی چون: گرین (۳۶۴۵ متر)، میش‌پرور (۳۶۰۶ متر)، رمجه (۲۹۲۰ متر)، خرسان کوه (۲۸۴۷ متر)، تخت کوه(۳۰۰۶ متر)، رباط (۳۰۶۹متر)، سفیدکوه (۳۰۶۰ متر)، هشتادپهلو (۳۰۱۲ متر) و بسیاری کوههای دیگر که در سرتاسر شهرستان مزبور پراکنده‌اند و رودخانه‌های نسبتاً فراوانی چون کشگان، کاکارضا، کهمان، خرم‌آباد، سزار ، آب چولهول و آب زال را تغذیه می‌کنند. آب و هوای این شهرستان در ارتفاعات معتدل تا معتدل مایل به سرد، و در نواحی پست‌تر معتدل مایل به گرم است و جزو نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. ۳۶۲ کیلومتر جنوب غربی تهران. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ خرم‌آباد. سر راه تهران به اهواز. موقعیت جغرافیائی ″۱۵ ′۲۱ °۴۸ طول شرقی و ″۱۵ ′۲۹ °۳۳ عرض شمالی. میانگین حداکثر دما ۲۵/۵ درجه سانتیگراد و میانگین حداقل آن ۹/۴ درجه سانتیگراد و میانگین دمای سالانه آن ۱۷/۴ درجه سانتیگراد است. میانگین بارندگی سالانه ۴۹۰ میلی‌متر و تعداد روزهای یخبندان ۴۲ روز است.
تاریخچه - شهر خرم‌آباد در روزگار باستان شاپور خواست نام داشته و یکی از شهرهای لُر کوچک بوده است. در زمان امیرتیمور یکی از مهم‌ترین مراکز لُر کوچک بشمار می‌رفته، از جمله مهمترین آثار تاریخی آن قلعهٔ معروف به فلک‌الافلاک، پل شاهپوری (منسوب به شاپور ذوالاکتاف)، منار مربوط به دورهٔ سلجوقیان و پایه سنگی کنار شهر است که نوشته‌های احتمالاً از سدهٔ پنجم هجری قمری دارد.

خرّم آباد Xorram ābād
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۹۰ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری بهاباد.

خرّم آباد Xorram ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۱۲ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی طغرالجرد.

خرّم آباد Xorram ābād
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۶ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری شاهماران.

خرّم آباد Xorram ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۹۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دارای امامزاده‌ای بنام شاه عبدالوهاب است.

خرّم آباد Xorram ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۳۲ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب جنوبی خونیق.

خرّم آباد Xorram ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۷۷ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور شمالی قصابه.

خرّم آباد بالا Xorram ābād-e bālā
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۳۴ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب روانسر. روستای خرم‌آباد پائین در ۲ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متری قرار دارد.

خرمازرد **Xormā zard**
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۳۰۲ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چوان‌چای. سر راه مراغه به آهق. دامنهٔ جنوب غربی کوهستان سهند.

خرمالو **Xormālu**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۷۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب شمالی بیلوردی.

خرّم‌پشته **Xorram pošteh**
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۵۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

خرّم‌چماز **Xorram camāz**
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۸۱ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی.

خرّم‌درق **Xorram daraq**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۹۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی قره‌آغاج.

خرّمدرّه **Xorramdarreh**
شهر، مرکز بخش خرمدره، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۳۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد،نیمه‌خشک. کنار ابهر رود. یک کیلومتر جنوب راه ابهر به زنجان.

خرّمدشت **Xorramdašt**
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۹ درجه، ۲۰۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب فرّخی. سر راه ابراهیم‌آباد به خور.

خرّمدشت **Xorramdašt**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۴۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه کاشان به زنجانبر و جهق.

خرّمدشت **Xorramdašt**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان. استان اصفهان. اصفهان ۸۹ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳۹ کیلومتر خاور جنوبی کوهپایه.

خرّم‌ده **Xorram deh**
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۹۹ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۵۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رود اترک.

خُرّمده **Xorramdeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۷۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ وهرگان. کوهستان زاگرس.

خرمرده **Xarmordeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۳۱۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی دیالی.

خرّم‌زار **Xorramzār**
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۴۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه کازرون به فراشبند. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی جره.

خرّم‌سرا **Xorramsarā**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۲۳۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. ساحل چپ رودخانهٔ تیرم. کوهستان البرز.

خرمن‌خاک **Xarman xāk**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۱۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ غربی کوه پاگچ. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی هفتکل.

خرمن‌ده **Xarman deh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۶۲ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری قلعه‌عسکر.

خرمن‌سوخته **Xarman suxteh**
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۱۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

خرمن‌کوه **Xarman kuh**
کوه، شهرستان فسا، استان فارس. ۳۱ کیلومتر شمال غربی فسا. ارتفاع ۳۱۸۵ متر.

خُرنج **Xorenj**
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی.

پیرانشهر ۷۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه پسوه به مهاباد.

خرنجان Xaranjān
ده، بخش شیبکوه، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۳۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جعفری. سر راه فدشکوئیه به نوبندگان. ۶ کیلومتر شمال زاهدشهر.

خرند Xarand
ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۵ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری شهمیرزاد.

خرند Xarand
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی کردخورد.

خرنق Xarnaq
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۱۳۴ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل، خشک. ۵/۵ کیلومتر شمال هستیجان.

خروان Xarvān
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۷۹ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه طبس به بشرویه.

خروانق Xarvānaq
شهر، مرکز بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۶ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اهر به جلفا.
بخش خروانق از دهستانهای دیزمار مرکزی، جوشین و ارزیل تشکیل یافته و شهر خروانق یکی از قدیمی‌ترین نواحی مسکونی آذربایجان محسوب می‌گردد. در دورهٔ سلجوقیان و اوایل حملات مغول یکی از روستاهای پرجمعیت بوده و از مراکز عمدهٔ سپاهگیری بشمار می‌آمده و در دوران صفویه نیز اهمیت خود را حفظ کرده است. هنگام عبور سپاهیان نادرشاه بسوی قفقاز و داغستان محل استراحت سپاهیان بوده و مرکز جمع‌آوری سیورسات بوده است. در عصر قاجاریه نیز خروانق اهمیت نظامی و سیاسی داشته و در جنگ ایران و روس، صحنهٔ نبردهای طولانی بوده است.
از آثار تاریخی خروانق مسجد جامعی است که به سده‌های ششم و هفتم هجری قمری تعلق دارد.

خرو بالا Xarv bālā
ده، بخش زبرخان، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۱۰۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوهستان بینالود. کنار رودخانهٔ بزرگ. خرو پایین در ۲ کیلومتری جنوب غربی آن واقع است.

خروزان بالا Xarvazān-e bālā
یا خریزان بالا، ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۳۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خروزان. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری پهله. روستای خروزان پائین در ۲۰۰ متری جنوب غربی این روستا و در کنار رود خروزان قرار دارد.

خروسان Xorusān
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۳۸ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری روستای مأمون.

خروس‌درّه Xorus darreh
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۰ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان. ۷ کیلومتر جنوب آوج.

خُروسلو Xoruslu
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۹۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی تازه‌کند انگوت.

خرونه Xaruneh
← خرانق، ده، شهرستان اردکان

خرّه Xarreh
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۵۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه خورموج به کنگان. ۶ کیلومتر جنوب خاوری کاکی.

خرّه Xerreh
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۴ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۸ کیلومتر خاور جنوبی چاه مبارک.

خرّه‌خرگی Xerrehxargi
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۳۰۷ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۶ کیلومتر شمال غربی بنک.

خریله Xarileh
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۷۷

درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قروه به دلبران. ۸ کیلومتر جنوب غربی دلبران.

خزان **Xazān**

ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۴ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، خشک. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری گازار.

خزرآباد **Xazar ābād**

شهرک، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی. کنار رود تجن، ۲ کیلومتری ساحل دریای خزر. نام پیشین آن فرح‌آباد بوده است.

خزرها **Xazarhā**

یا قوم خزر. قومی قدیم که امروز از میان رفته است و اول بار در سدهٔ دوم بعد از میلاد در ماوراء قفقاز در صحنهٔ تاریخ ظاهر شد و مدتها با ایران همسایه بود و با ساسانیان جنگ‌ها داشته است. دریای خزر از همین قوم نام گرفته است. قوم مزبور ظاهراً در ۹۶۵ میلادی برافتاد.

خزل کوری کوهرک **Xezel-e Kori kohrek**

ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۳۸ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه یاری‌دراز.

خزینهٔ ایوبی **Xazineh-ye Ayubi**

ده، بخش مرکزی شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۳۲۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک، سر راه بوکان به باغلوجه.

خسبان **Xosbān**

ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۲۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ خسبان. دامنهٔ جنوبی کوه خسبان. کوهستان البرز.

خسبیجان **Xosbijān**

ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی، شازند ۳۵۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اراک به جاورسیان و خنداب.

خسرج مزبان **Xasraj-e Mazbān ?**

ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۴۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. ۶ کیلومتر شمال غربی الهائی.

خسروآباد **Xosrō ābād**

ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۶۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور.

خسروآباد **Xosro ābād**

ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۶ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آوه. ۱۱ کیلومتر جنوب شرقی آوه (آوج).

خسروآباد **Xosrō ābād**

ده، مرکز دهستان خسروآباد، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۷۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار رودخانهٔ شور.

خسروآباد **Xosrō ābād**

ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. میمه ۱۷۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۶ کیلومتر جنوب وزوان.

خسروآباد **Xosrō ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۰۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اسدآباد به کنگاور. کنار قره‌چای.

خسروآباد **Xosrō ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۴۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه سنقر به گلالی و داش‌بلاغ.

خسروآباد **Xosrō ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۲۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ مرک. ۱/۵ کیلومتر شمال روستای قزقبری چهار.

خسروآباد **Xosrō ābād**

ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۲۹۷ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه اسلام‌آباد به کرند و سرپل‌ذهاب.

خسروآباد **Xosrō ābād**

ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۴۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب اُلشتر.

خسروآباد **Xosrō ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۵۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۵ متر. گرم، خشک. سر راه طبس به دیهوک.

خسرو آباد Xosrō ābād
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار رود خسرو آباد. ۸ کیلومتر شمال غربی بورنگ.

خسرو آباد Xosrō ābād
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۰ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رود سراب. ۴۱ کیلومتر شمال غربی شوسف.

خسرو آباد Xosrō ābād
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۰۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری چلگرد.

خسرو آباد Xosrō ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۰۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه بروجن به یاسوج. ۱/۵ کیلومتر غرب باغ بهزاد.

خسرو آباد Xosrō ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۷۳ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت.

خسرو آباد Xosrō ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۷۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر شمال غربی خیرآباد.

خسرو آباد Xosrō ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۶ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر جنوب دهسرد.

خسرو آباد Xosrō ābād
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۹۷ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۳۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تجدانو. ۷ کیلومتر جنوب منوجان.

خسرو آباد Xosrō ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۱۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور جنوبی تازه‌شهر.

خسروان Xosravān
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۱۴ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه تهران به فیروزکوه. دامنهٔ جنوبی کوه زرّین‌کوه.

خسروان بالا Xosrovān-e bālā
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۶۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر خاور جنوبی روستای فشک. روستای خسروان پائین در ۳ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۹۸۵ متری قرار دارد.

خُسروانی Xosravāni
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۲۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال ملک‌آباد.

خسروبگ Xosrō bag
← خسروبیک، ده، شهرستان اراک.

خسروبیک Xosrō beyk
یا خسروبگ. ده، مرکز دهستان خسروبیک، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۵ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی کمیجان.

خسروشاه Xosrō šāh
← خسروشهر، شهرستان تبریز.

خسروشاه Xosro šāh
← خسروشهر، شهر، بخش اسکو، شهرستان تبریز.

خسروشهر Xosro šahr
شهر، در بخش اسکو، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۳۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه تبریز به اسکو، کنار اسکوچای. نام پیشین آن خسروشاه بوده است.

خسروگرد Xosrōgerd
ده، مرکز دهستان قصبه غربی، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۷۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتری شمال راه سبزوار به داورزن.

خسرومیره Xosrō mireh
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۵۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری ازنا.

خسروی Xosravi
ده، مرکز دهستان الوند، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۲۱۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کنار مرز ایران و عراق. سر راه قصر شیرین به خانقین.

خسروی Xosravi
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۸ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱/۵ کیلومتر شمال خاوری دهک.

خسروی Xosravi
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۵۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن اهواز به بندر امام خمینی.

خُسویه Xosuyeh
ده، مرکز دهستان خسویه، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۱۲ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه داراب به حاجی‌آباد. ۲۰ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

خشت Xešt
شهر، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۵۰ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی کنارتخته.

خشت Xešt
ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۱۰۰ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر غرب اشکنان.

خشت‌سر Xeštsar
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۳۲۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه محمودآباد به نور. محل تلاقی تاجرود و آلش‌رود.

خشتلی Xeštli ?
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۰۷ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. حدود ۲ کیلومتری مرز ایران و ترکمنستان.

خشتی Xešti
ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۵۸ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری چاه عینی.

خشک Xošk
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۵۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سده به افین و حاجی‌آباد. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری سده.

خشکبیجار Xoškbijār
شهر، بخش خمام، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۵۴ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه خمام به لشت‌نشا.

خشکرود Xoškrud
ده، بخش فریدونکنار، شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۲۲۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۷ کیلومتر جنوب غربی فریدونکنار.

خشکرود Xoškrud
ده، مرکز دهستان خشکرود، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۵۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۰ کیلومتر شمال غربی مأمونیه.

خشک‌رود Xoškrud
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۲ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه رمجه. ۱۳ کیلومتر شمال غربی چغلوندی.

خشکرود Xoškrud
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۹ درجه، ۱۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه شهداد به بیرجند. ۱۳۰ کیلومتر شمال خاوری شهداد

خشکک دوپیران Xoškak-e Dopirān
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری گتوند. امامزاده‌ای بنام امیرالمؤمنین دارد.

خشکه‌چال Xoškehcāl
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۶۸ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه خرتیزه. کوهستان البرز.

خشکه‌درّه Xoškeh darreh
ده، بخش مرکزی شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۵۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. ۵ کیلومتر شمال خاوری روستای شووی.

خشکه‌رود Xoškeh rud
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان فریدن، استان اصفهان. ۳ کیلومتر شمال فریدونشهر. ارتفاع حدود ۳۶۱۰ متر.

خشکه‌رود Xoškehrud
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۳۲۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی ویست.

خشکه‌رود Xoškeh rud
ده، مرکز دهستان سردابه، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۸۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب ثمرین.

خشکه‌سرا Xoškeh sarā
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۴۸ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کلیاک. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

خشکین Xoškin
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۰۹ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان زاگرس.

خشم Xašm
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۲ درجه، ۲۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی سرگدار.

خشه‌چال Xaša cāl
کوه، کوهستان البرز، شهرستان قزوین. ۵۵ کیلومتر شمال خاوری قزوین. ارتفاع ۳۹۵۰ متر. سرچشمهٔ پل‌رود.

خشیران Xaširān ?
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۴۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری نمین.

خضرآباد Xezr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۳۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر خاور شمالی روستای بالانج.

خضرآباد Xezr ābād
۱- یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان یزد، استان یزد، مشتمل بر دهستانهای کذاب و ندوشن و به مرکزیت روستای خضرآباد.
۲- ده، مرکز بخش خضرآباد و مرکز دهستان کذاب، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۶۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه مسجد.

خضرآباد Xezr ābād
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت. استان کرمان. جیرفت ۱۵۳ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال غربی دوساری.

خضرالیاس، دریاچه Xezr-e Elyās
← خضر زنده، دریاچه.

خضربیگ Xezrbeyg
ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۴۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار کال‌تکاب. ۱۵ کیلومتر شمال غربی ریوش.

خضر زنده، دریاچه Xezr-e Zendeh
دریاچه‌ای به مساحت حدود ۳ کیلومترمربع در شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. ۳۴ کیلومتر شمال غربی کرمانشاه و حدود یک کیلومتری خاور روستای سراب شله. درازای این دریاچه ا ز شرق به غرب حدود ۲۸۰۰ متر و پهنای آن حدود یک کیلومتر است و ارتفاع سطح آب آن به حدود ۱۳۵۰ متر می‌رسد.

خضرکندی Xezr kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۳۵ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور آلمان قدیم.

خضرلک Xezrlak
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۱۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳۰ کیلومتر شمال غربی دهگلان.

خضرلو Xezrlu
ده، دهستان چالدران، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۰۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب جنوبی سیه‌چشمه.

خضرلو Xezerlu/ Xezrlu
ده، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۸۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه بناب به عجب‌شیر، ۷/۵ کیلومتر جنوب شرقی عجب‌شیر.

خضرلو Xezrlu
ده، بخش شوط، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو

۱۳۹ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه قره‌ضیاءالدین به سیه‌چشمه. ۱۹ کیلومتر غرب شمالی قره‌ضیاءالدین.

خضری Xezri
شهر، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۱۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قائن به گناباد. در زمین‌لرزهٔ سال ۱۳۴۷ به کلی ویران گردید و از نو ساخته شد.

خطائی Xatā'i
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۳۹ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه گرده‌رش. ۶ کیلومتر غرب جنوبی روستای کربلائی رضاخان.

خطائی Xatā'i
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۷۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۳۰ متر. معتدل، خشک. کنار هریرود و کنار مرز ایران و افغانستان.

خطایان Xatāyān
ده، بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۳۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل، خشک. سر راه آبیک به خاکعلی

خطب Xatab
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۱۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک

خطبه‌سرا Xotbeh sarā
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۳۵۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. سر راه هشتپر به آستارا. ساحل دریای خزر.

خطیب Xatib
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۴۶ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قوری‌چای.

خطیبی Xatibi
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۵ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل، خشک. سر راه افین به اسفدان.

خطیبی Xatibi
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۵۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳/۵ کیلومتر غرب شمالی سیگار. سر راه لامرد به سیگار.

خطّی خشک Xatti xošk
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۰۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۶ کیلومتر جنوب خاوری بمپور.

خطیرکلا Xatir kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۴۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

خطیرکوه Xatir kuh
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۱۷۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه اتابک. کوهستان البرز. جنگلی.

خطیری Xatiri
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۷۹ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. حومهٔ غربی خانه زنیان.

خفاجیه Xafājiyeh
← سوسنگرد، شهر، استان خوزستان.

خفر Xafr
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۵۲ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوب خاوری کوه سرتخت.

خفر Xafr
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۹۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ماربر. کوهستان دنا. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی کومه.

خفر Xafr
۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان جهرم، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای خفر، سفیدار، راهگان، علی‌آباد و گل‌برنجی و به مرکزیت باب انار.
۲- ← باب انار، مرکز بخش خفر، شهرستان جهرم.

خُلاّر Xollār
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۴۳ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال غربی کلستان.

خلازیر Xalāzir
ده، مرکز دهستان خلازیر، بخش مرکزی شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۸۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

خلج Xalaj
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۴۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی هندودر.

خلج Xalaj
نام یکی از قبایل ترک. خلج‌ها در سدهٔ چهارم هجری قمری در قسمت جنوبی افغانستان کنونی بین سیستان و هند می‌زیستند. خلج‌های ایرانی اقوامی هستند که نخست به عراق عجم مهاجرت کردند و عمدتاً در ناحیه‌ای که به خلجستان معروف است زندگی می‌کنند. قشقائی‌ها را نیز غالباً از اعقاب خلج‌ها بشمار می‌آورند.

خلج Xalaj
← قشقائی.

خلج‌آباد Xalaj ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر شمال غربی داودآباد.

خلج‌آباد Xalaj ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۳۰ درجه، ۲۸ کیلومتر ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۸ کیلومتر خاور سلفچگان. کنار قمرود.

خلجان Xalajān
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۳۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر جنوب شرقی سردرود.

خلجان Xalajān
ده، مرکز دهستان سرد صحرا، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۳۷ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری سردرود.

خلج بالا Xalaj-e bālā
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۲۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای خلج پائین در یک کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۵۰۰ متری قرار دارد.

خلج عجم Xalaj ajam
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۹۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال غربی شوط.

خلج محلّه Xalaj mahalleh
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۱۷۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل، مرطوب. ساحل دریای خزر. کنار راه آستارا به هشت‌پر. ۳ کیلومتر جنوب خاوری لوندویل.

خلخاب Xalxāb
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۲۱ کیلومتر غرب شمالی غرق‌آباد. دامنهٔ کوه شاه‌پسند.

خلخال Xalxāl
۱- شهرستانی در جنوب استان اردبیل مرکب از بخشهای مرکزی، شاهرود، سنجبد و خورش رستم، به مرکزیت شهر خلخال. این شهرستان از شمال به شهرستان اردبیل. از خاور به استان گیلان، از جنوب به استان زنجان و از غرب به شهرستان میانه محدود است. شهرستان خلخال منطقه‌ای است کوهستانی که کوههای طالش در خاور آن و کوههای بزقوش در شمال غربی آن واقع‌اند و رودهایی چون قزل‌اوزن، شاهرود، کیوی و سنگ‌آباد آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای این شهرستان معتدل و میزان بارندگی آن نسبتاً زیاد است.
۲- شهر، مرکز شهرستان خلخال، استان اردبیل. ۳۲۸ کیلومتر شمال غربی تهران و ۷۳ کیلومتر جنوبی شرقی اردبیل. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب تا نیمه‌خشک. کوهستانی. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۳۱ °۴۸ طول شرقی و ″۴۵ ′۳۶ °۳۷ عرض شمالی. دامنهٔ غربی کوههای طالش.
تاریخچه - نام خلخال در نوشته‌های سده‌های دوم و سوم هجری قمری آمده است و در کتابهای تاریخی معجم‌البلدان (اواخر قرن ششم هجری) و نسزهةالقلوب حمدالله مستوفی (۷۴۰ هجری قمری برابر ۷۱۸ ه.خ) نیز ذکر آن به میان آمده است. برخی از مورخین نام خلخال را با نام شهر قدیم خلخال واقع در ماوراء قفقاز در ارتباط دانسته‌اند. در هر صورت در اواخر استیلای مغول این شهرستان زیر نفوذ ایل سعدلو قرار داشته که تا اوایل سلطنت فتحعلیشاه قاجار این نفوذ همچنان برقرار بوده است.

خلخال‌آباد Xalxāl ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۹۰ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۰ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر خاور کُهن‌آباد.

خلخانه Xelxāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده

۳۲۶ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه نقده به اشنویه.

خلخله **Xolxoleh**
ده، دهستان چایباسار شمالی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه پلدشت به بورالان.

خلخله **Xalxaleh ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. یک کیلومتری مرز ایران و ترکیه.

خُلدآباد **Xold ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۰۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه کمرزرد. ۷ کیلومتر غرب جنوبی داریان.

خلط آباد **Xalt ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۹۵ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل،خشک. دامنهٔ خاوری خیبرکوه بزرگ.

خلعت‌پوشان **Xal'at pušān**
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۹۱ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی بُلطاق.

خلف **Xalaf**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۵ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال چرقاب. ۲۶ کیلومتر شمال غربی اسدآباد.

خلف‌آباد **Xalf ābād**
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۴۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۵ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر شمال فرمهین.

خلف انصار **Xalaf ansār**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۶۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی ورزقان.

خلفانی **Xalfāni**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۸ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بندرلنگه به گاوبندی. ۳۳ کیلومتر خاور جنوبی بندرمقام.

خلف بیگلو **Xalaf beyglu**
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۲ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رود ارس. سر راه اصلاندوز به خمارلو. ۳۲ کیلومتر شمال خاوری خمارلو.

خلف مسلّم **Xalaf mosallam**
ده، بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۸۳ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال غربی ایستگاه هفت تپه.

خلق **Xeleq**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۵۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه گل زرد. ۴ کیلومتر جنوب خاوری سرابله.

خلق‌آباد **Xalq ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۹۶ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۰ کیلومتر غرب شمالی میغان.

خلکانلو **Xalkānlu ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۹۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود اترک.

خُلور **Xolur ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۳۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری باغ.

خلوزین **Xoluzin**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۴۳ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. ۹ کیلومتر خاور جنوبی روستای کرت‌خورد.

خُلوص **Xolus**
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۱۸ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه پرقلعه. ۱۰/۵ کیلومتر شمال جناح.

خلیج بوشهر **Xalij-e Bušehr**
خلیجی در خلیج فارس، شهرستان بندربوشهر، استان بوشهر.

دهانهٔ خلیج مزبور از شمالی‌ترین نقطهٔ شبه جزیرهٔ بوشهر تا دماغهٔ جنوبی دهانهٔ رود هلّه، ۲۰ کیلومتر و مقدار فرورفتگی آن حدود ۱/۵ کیلومتر است و جزیرهٔ عبّاسک در آن جای دارد و بندربوشهر در ساحل جنوبی آن واقع است.

خلیج پوزم **Xalij-e Pozm**
خلیج کوچکی در دریای عمان، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. دهانهٔ خلیج مزبور ۱۰ کیلومتر ومیزان پیشرفتگی آن در خشکی حدود ۶ کیلومتر است و روستای پوزم‌تیاب در ساحل خاوری آن جای دارد.

خلیج جاسک **Xalij-e Jāsk**
← شبه جزیرهٔ جاسک.

خلیج چابهار **Xalij-e Cābahār**
شاخابه‌ای از دریای عمان، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. این خلیج به شکل نیم‌دایره‌ای است که عرض دهانهٔ آن از دماغهٔ پوزم یا بندر چابهار ۱۴ کیلومتر است و میزان پیشرفتگی آن در خشکی به ۱۷ کیلومتر می‌رسد. خلیج چابهار بهترین و مناسب‌ترین بندرگاه سواحل استان سیستان و بلوچستان (مکران) است و از وزش بادهای موسمی تابستانی و بادهای شمال در پناه است. بندر چابهار در مدخل شرقی و دماغهٔ پوزم در مدخل غربی آن واقع است و شهر کنارک وروستای تیس در ساحل آن قرار دارند.

خلیج حسینقلی **Xalij-e Hoseynqoli**
خلیج کوچک و کم‌عمقی در گوشهٔ جنوب خاوری دریای خزر، که اکنون خشک شده و رود اترک به آن می‌ریخته است.

خلیج دیرستان **Xalij-e Direstān**
خلیج کوچکی در ساحل جنوبی جزیرهٔ قشم، خلیج فارس، استان هرمزگان، شمال جزیرهٔ هنگام. روستاهای بندچاپی، تیاب کرمو و نقاشه در ساحل این خلیج جای دارند.

خلیج شرقی جاسک **Xalij-e Šarqi-ye Jāsk**
← شبه جزیرهٔ جاسک.

خلیج عمان **Xalij-e Omān**
← دریای عمان

خلیج فارس **Xalij-e Fārs**
دریائی بین ایران (استانهای خوزستان و بوشهر و هرمزگان) و شبه جزیرهٔ عربستان (کشورهای عربستان سعودی، عراق، کویت، بحرین، قطر و امارات متحدهٔ عربی) به درازای ۸۳۰ کیلومتر. عرض آن در تنگهٔ هرمز حدود ۸۰ کیلومتر و در بالای خلیج متجاوز از ۲۲۰ کیلومتر و حداکثر ۳۵۵ کیلومتر است. ژرفای آن در نواحی شمالی کم و در قسمتهای مرکزی و جنوبی به حدود ۹۰ متر بالغ می‌گردد و در تنگهٔ هرمز نزدیک رأس مسندم به ۱۸۰ تا ۲۰۰ متر می‌رسد. ژرف‌ترین نقطهٔ خلیج فارس گودالی است به عمق ۹۳ متر واقع در ۱۵ کیلومتری جنوب جزیرهٔ تنب بزرگ. طول سواحل ایران از دهانهٔ اروندرود تا بندرعباس ۱۲۶۰ کیلومتر است و رودهای کارون، جراحی، زهره، دالکی، مند و کل از عمده‌ترین رودهای این بخش محسوب می‌گردند. شهرها و بندرهای بندرعباس، بندرخمیر، بندرلنگه، بندرچارک، کنگان، دیّر، بندربوشهر، بندرریگ، بندرگناوه، بندردیلم، بندرماهشهر، بندر امام خمینی (شاپور)، آبادان و خرمشهر از جمله عمده‌ترین آبادیهای ساحلی ایران بشمار می‌آیند. آب و هوای خلیج فارس در نواحی ساحلی ایران رویهمرفته خیلی گرم و طاقت‌فرساست و از نواحی بدآب و هوا محسوب می‌گردد. رطوبت نسبی در همه جا بسیار زیاد است بطوری که میزان آن در بندربوشهر به ۸۴ درصد می‌رسد و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
تاریخچه – شناخت خلیج فارس و فن دریانوردی در این دریا سابقهٔ طولانی و بسیار قدیمی دارد. نخستین مدرک قطعی در این زمینه متعلق به زمان نئاخورس (فرماندهٔ ناوگان دریائی اسکندر مقدونی) است. در دورهٔ اسلامی، بعد از زوال قدرت خلفا، شاهان آل بویه بار دیگر عمان و بحرین را ضمیمهٔ فارس کردند و بعداً تحت استیلای سلاجقهٔ کرمان و اتابکان فارس درآمد و سیراف و کیش به مراکز بازرگانی دریائی تبدیل گردید و به دنبال آن جزیرهٔ هرمز جای آنها را گرفت و مرکز تجاری خلیج فارس شد. قدرت عثمانی‌ها راه تجارت بین شرق و غرب را که از ایران می‌گذشت (جادهٔ ابریشم) مسدود ساخت و پرتغالی‌ها را متوجه راه دریایی و بالنتیجه خلیج فارس نمود و جزیرهٔ هرمز به تصرف آنان درآمد. سراسر قرن شانزدهم میلادی، خلیج فارس تحت نظارت کامل پرتغالی‌ها بود. با پیدا شدن سر و کلهٔ انگلیسی‌ها و هلندی‌ها، خلیج فارس به میدان رقابت آنان مبدل شد. شاه عبّاس اول صفوی به کمک انگلیسی‌ها، پرتغالی‌ها را از هرمز بیرون راند و به استیلای آنان بر خلیج فارس خاتمه داد و میدان رقابت را در اختیار انگلیسی‌ها و هلندی‌ها قرار داد. هلندی‌ها امتیازاتی از شاهان صفوی گرفتند و دفتر نمایندگی شرکت هند هلند را در خارک تأسیس کردند. قدرت هلندی‌ها در سال ۱۷۶۶ میلادی پایان یافت و بریتانیائی‌ها را در خلیج فارس بی‌رقیب قاقی گذاشت. با زوال دولت صفوی اغتشاشاتی در سواحل و جزایر ایران در خلیج فارس پدید آمد و بعضی از نواحی این قسمت به تصرف اعراب درآمد. نادرشاه افشار بحرین را به ایران بازگردانید ولی بعد از فوت کریم‌خان زند نفوذ ایران در خلیج فارس رو به ضعف نهاد. در قرن نوزدهم میلادی بریتانیائی‌ها بعنوان جلوگیری از دریازنی و برده‌فروشی، صحنهٔ خلیج فارس را میدان تاخت و تاز خود قرار دادند و شیخ‌نشین‌های دست نشانده‌ای در سواحل جنوبی خلیج دایر کردند و به حقوق ایران بی‌اعتنایی و حتی تجاوز نمودند. کشف نفت در مسجدسلیمان (سال ۱۹۰۸) بر اهمیت خلیج فارس افزود و کشورهای دیگری از جمله آمریکا را وارد صحنه نمود. کشف نفت در دیگر سرزمینهای پیرامون خلیج، اهمیت آن را فزونی بخشید و به یکی از حساس‌ترین و مهمترین نواحی جهان مبدل شد.

خلیج گُرگان Xalij-e Gorgān
خلیجی در جنوب خاوری دریای خزر به طول حدود ۵۰ کیلومتر و عرض متوسط ۱۰ کیلومتر که بوسیلهٔ شبه جزیرهٔ میانکاله از درازای خزر جدا می‌گردد و به توسط تنگه‌ای به عرض حدود ۳ کیلومتر از سوی شمال خاوری به آن مرتبط می‌شود. این خلیج در گذشته لنگرگاه مناسبی برای کشتی‌ها بود، ولی به مرور اهمیت خود را از دست داد و امروز جز در فاصلهٔ دهانهٔ خلیج تا لنگرگاه بندر ترکمن، کشتیرانی در آن میسر نیست. خلیج گرگان از نظر صید انواع ماهی اهمیت فراوان دارد و مؤسسهٔ شیلات تأسیسات مفصلی در دهانهٔ رود قره‌سو در شبه جزیرهٔ میانکله به وجود آورده است.

خلیج گواتر Xalij-e Gavāter
خلیجی در دریای عمان، منتهی‌الیه جنوب خاوری ایران، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. دهانهٔ خلیج گواتر از دماغهٔ بندر یا روستای پسابندر تا دماغهٔ جوانی (در پاکستان) حدود ۳۳ کیلومتر است و میزان پیشرفتگی آن در خشکی به حدود ۱۷ کیلومتر می‌رسد. رودخانهٔ باهوکلات از ایران و رود نهردشت از پاکستان به این خلیج می‌ریزند و مرز ایران و پاکستان به نقطه‌ای در ساحل شمالی آن ختم می‌گردد.

خلیج نای‌بند Xalij-e Nāyband
خلیج کوچکی در ساحل خلیج فارس، شهرستان کنگان، استان بوشهر، ۷۰ کیلومتری جنوب خاوری بندر کنگان. دهانهٔ خلیج مزبور حدود ۸ کیلومتر است و پیشرفتگی آن در خشکی به ۶ کیلومتر می‌رسد. بندر عسلویه در شمال و دماغهٔ نای‌بند در جنوب آن واقع‌اند و رودخانهٔ فصلی کوچکی که از گاوبندی می‌گذرد به آن می‌ریزد.

خلیج نخیلو Xalij-e Naxilu
شاخابه‌ای در شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان، خلیج فارس، بین سرزمین اصلی ایران و جزیرهٔ لاوان. بندر مقام در ساحل این خلیج جای دارد و رودخانهٔ خور به آن می‌ریزد و در دهانهٔ خود خور نخیلو را ایجاد می‌کند.

خلیچیان Xeliciyān
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۷ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

خلیران Xalirān
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه روستای گل به بیرجند. ۲۲ کیلومتر خاور جنوبی خوسف.

خلیفان Xalifān
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۱۳۴ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دهانهٔ درّهٔ جقر. دامنهٔ شمالی کوه فرنگی.

خلیفان Xalifān
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۶۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

خلیفلو Xaliflu
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۱۱۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۷ کیلومتر جنوب محمدیار.

خلیفه Xalifeh
← هُرین خلیفه، ده، شهرستان کوهدشت.

خلیفه Xalifeh
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۱۰ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر شمال غربی دهکهنه.

خلیفه‌داود Xalifehdāvud
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر غرب شمالی قوشهٔ پائین.

خلیفه قشلاق Xalifeh qešlāq
ده، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۶ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کوهزان. ۵ کیلومتر جنوب حسن‌آباد یاسوکند.

خلیفه کندی Xalifehkandi
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۳ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ مزدقان. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی نوبران.

خلیفه‌لو Xalifelu
ده، دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۵۳ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

خلیفه‌لو Xalifehlu
ده، بخش مرکزی، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۸۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردبیل به نیارق.

خلیفه‌لو Xalifehlu
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۵۴

درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن. ۲۴ کیلومتر شمال غربی گرماب.

خلیفه‌لو **Xalifehlu**
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب غربی مجیدآباد.

خلیل‌آباد **Xalil ābād**
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۰۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

خلیل‌آباد **Xalil ābād**
۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان کاشمر، مشتمل بر دهستانهای رستاق و ششطراز به مرکزیت شهر خلیل‌آباد.
۲- شهر، مرکز بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۴ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۵ متر. معتدل، خشک، سر راه کاشمر به بردسکن.

خلیل‌آباد **Xalil ābād**
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۴۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک.

خلیل‌آباد **Xalil ābād**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه بیشه.

خلیل‌آباد **Xalil ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۹۰ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

خلیل‌آباد **Xalil ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۷۸ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه عقدا به قلعه خرگوشی. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی عقدا.

خلیل‌آباد **Xalil ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۳۱ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه.

خلیل‌آباد **Xalil ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۶۰ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۸۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تنگو. ۹ کیلومتر غرب جنوبی تکیهٔ چهارگنبد.

خلیل‌آباد **Xalil ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۱۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب خاوری زیدآباد.

خلیل‌آباد **Xalil ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۳۱۴ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۸/۵ کیلومتر غرب گشت.

خلیل‌آباد **Xalil ābād**
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۹۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ تنگ چرخی. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری حاجی‌آباد.

خلیل‌آباد **Xalil ābād**
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۲۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی هیر.

خلیل‌اکبر **Xalil akbar**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۰۹ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درهٔ جنوبی کوه چیل. ۸ کیلومتر جنوب غربی چمشک.

خلیل‌الله **Xalilollāh**
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوهستان پررو. ۵/۵ کیلومتر جنوب کندوله.

خلیلان بالا **Xalilān-e bālā**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۸۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه نسار. ۴ کیلومتر جنوب غربی هلشی. روستای خلیلان پائین در یک کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۵۲۵ متری قرار دارد.

خلیلان بالا **Xalilān-e bālā**
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۷۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری زاغه. روستای خلیلان پائین در یک کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۷۱۵ متری قرار دارد.

خلیل‌کرد **Xalil kord**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۹۵ درجه،

۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی صالح‌آباد.

خلیل‌کلا Xalil kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۵۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار راه بابل به آمل.

خلیل‌کلا Xalil kolā
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۷۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ ازرود. سر راه درازکلا به اری. جنگلی. کوهستان البرز.

خلیل‌وند Xalilvand
ده، بخش مرکزی شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۸۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، مایل به گرم، خشک. سر راه بناب به ملکان و میاندوآب.

خلیلی Xalili
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۱۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱/۵ کیلومتر شمال بوئین و میاندشت.

خلیلی Xalili
ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۲۷ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۲۹ کیلومتر خاور شمالی چاه‌عینی. دامنهٔ جنوبی کوه تنگ‌خور.

خماجین Xomājin
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۶۶ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قره‌سو. ۱۹ کیلومتر خاور جنوبی فامنین.

خُماجین Xomājin
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۴ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

خُمار Xomār
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۳۲ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌خاهور. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری قیر و کارزین.

خُماران، گردنه Xomārān
← خماری، گردنه، شهرستان تربت حیدریه.

خُمارباغی Xomārbāqi
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۵ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب کمیجان. سر راه کمیجان به ساروق.

خمارک Xomārak
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قیدار به سلطانیه.

خمارلو Xomārlu
ده، مرکز بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۵۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتری جنوب رود ارس.

خماری Xomāri
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۵۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ خاوری کوه بکاول، گردنهٔ خماری در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا واقع است.

خُماری، گردنه Xomāri
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۸۵۰ متر در شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. سر راه تربت حیدریه به مشهد. ۵ کیلومتر جنوب رباط سنگ.

خمّاس Xammās
← هنگام قدیم.

خمام Xomām
شهر، مرکز بخش خمام، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۲۹ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه رشت به بندر انزلی. کنار رودخانهٔ شیجان (یکی از شاخه‌های سفیدرود).

خم‌پیچ Xompic
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۵۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه واشنان به دهق.

خمده Xomedeh
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۹۷ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ نیمرود. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی فیروزکوه

خمر Xamr
ده، بخش میان‌کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و

بلوچستان. زابل ۵۷ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵کیلومتر شمال غربی دوست‌محمّد. سر راه دوست‌محمّد به قرقری.

خُمرود Xomrud
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲ درجه، ۳۵/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۴۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری دشتخاک.

خمس Xamas
ده، بخش شاهرود، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۴۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شاهرود. دامنهٔ غربی کوههای طالش.

خمس‌آباد Xams ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۱۱۰ درجه، ۷/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵کیلومتر جنوب غربی گودین.

خمسه Xamseh
ولایت سابق ایران، در جنوب آذربایجان و غرب قزوین. مرکز آن زنجان بود و از شهرهای معروفش سلطانیه بود. پنج بلوک عمده‌ای که ولایت خمسه را می‌ساختند عبارت بودند از ابهررود، خررود، زنجانرود، ایجرود و سجاسجرود که امروزه همگی جزء استان زنجان هستند.

خمک Xomak
ده، مرکز دهستان خمک، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۴۰ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶کیلومتر شمال غربی زهک.

خُمهٔ بالا Xomeh-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۶ درجه، ۱۰کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه الیگودرز به کاظم‌آباد. روستای خمهٔ پائین در ۴ کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع ۲۰۶۰ متری قرار دارد. مرکز دهستان خُمه.

خمیر Xamir
یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان، مشتمل بر دهستانهای خمیر، کهورستان و رویدر و به مرکزیت شهر بندر خمیر.

خمیران Xamirān
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۹۷ درجه، ۳۵/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه نجف‌آباد به داران. ۶کیلومتر شمال غربی ورپشت.

خمیران، سد Xamirān
سدی در شهرستان تیران، استان اصفهان. ۱۴کیلومتر شمال غربی تیران. این سد که بر رودخانهٔ چشمهٔ مرغاب ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۳۱ متر است. طول تاج سد خمیران ۱۸۵ متر و گنجایش مخزن آن ۸۲ میلیون مترمکعب است.

خمیگان Xomeygān
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲۱۴ درجه، ۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه رزن به همدان.

خمین Xomeyn
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۸۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳کیلومتر شمال غربی بردسکن.

خمین Xomeyn
۱- شهرستانی در جنوب استان مرکزی، مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای آشناخور، رستاق، چهارچشمه، حمزه‌لو، خرم‌دشت، صالحان و گله‌زن و به مرکزیت شهر خمین. شهرستان خمین از شمال به شهرستان اراک، از شمال خاوری و خاور به شهرستان محلات، از جنوب خاوری و جنوب به شهرستان گلپایگان و از جنوب و جنوب غربی و غرب به شهرستان الیگودرز (استان لرستان) محدود است. نواحی مرکز جنوبی آن را دشت حاصلخیز پهناوری پوشانیده و پیرامون آن را نواحی کوهستانی دربر گرفته که کوههای الوند جنوبی و الوند غربی با ارتفاع ۳۱۱۱ متر و ۳۰۶۵ متر و همچنین کوههای چشمه (حدود ۲۸۲۰ متر)، شیرخانی (۲۸۱۱ متر)، دره‌سیب (۲۹۴۵ متر) و کوه تسار (۲۷۷۱ متر) بلندترین کوههای آن بشمار می‌آیند. رودخانهٔ خرقاب یا لعل‌بار از گوشهٔ خاوری آن می‌گذرد و رودخانهٔ ریحان از غرب به شرق آن را طی می‌کند و رودخانه‌های خشک و بزی‌جان از دیگر رودهای آن بشمار می‌آیند. آب و هوای شهرستان خمین معتدل مایل به سرد است و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان خمین، استان مرکزی. ۲۵۲ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۶۲کیلومتر جنوب خاوری اراک. ارتفاع ۱۸۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اراک به الیگودرز و گلپایگان و سر راه قم به الیگودرز و خرم‌آباد. کنار رودخانهٔ ریحان. موقعیت جغرافیائی ۳۰″ ۴′ ۵۰° طول خاوری و ۳۰″ ۳۸′ ۳۳° عرض شمالی. به آن خومین هم می‌گویند.

خمینی‌شهر Xomeyni šahr
۱- شهرستانی در مرکز غربی استان اصفهان، مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای ماربین علیا، ماربین سفلی

و ماربین وسطی و به مرکزیت شهر خمینی‌شهر.
شهرستان خمینی‌شهر که قبلاً همایونشهر نام داشته است از شمال به شهرستان برخوار و میمه، از خاور به شهرستان اصفهان، از جنوب به شهرستان فلاورجان و از غرب به شهرستان نجف‌آباد محدود است. نواحی شمالی آن راکوههای محمودآباد (۲۴۷۳ متر) و سر چاه (۲۲۵۰ متر) فرا گرفته و نواحی جنوبی و خاوری آن را دشت هموار پوشانیده است و رودخانهٔ زاینده‌رود از مرز جنوبی آن عبور می‌کند. آب و هوای این شهرستان معتدل و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان خمینی‌شهر، استان اصفهان. ۳۳۱ کیلومتر جنوب تهران و ۱۳ کیلومتر غرب شمالی اصفهان. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه محمودآباد. موقعیت جغرافیائی ″۴۵ ′۳۱ °۵۱ طول شرقی و ″۰۰ ′۴۱ °۳۲ عرض شمالی. نام پیشین آن همایونشهر بوده است.

خناجین Xanājin
← خنجین، ده، شهرستان اراک.

خنادرّهٔ بالا Xenā darreh-ye bālā
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۲۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب جنوبی هندودر. روستای خنادرّهٔ پائین در ۲ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۲۰۸۰ متری قرار دارد.

خنامان Xenāmān
ده، مرکز دهستان خنامان، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۸۳ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری کبوترخان.

خُنب Xonb
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۱۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. درّهٔ شمال خاوری سیاه‌کوه.

خنج Xōnj
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۱۲ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۵ متر. معتدل، خشک. کنار کال زنگو. ۱۵ کیلومتر خاور سرایان.

خُنج Xonj
ده، بخش خور و بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۷۲ درجه، ۱۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴۶ کیلومتر جنوب غربی خور.

خُنج Xonj
۱- یکی از بخشهای پنج گانهٔ شهرستان لار، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای سیف‌آباد، محمله و فیشور و به مرکزیت شهر خنج.
۲- شهر، مرکز بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۸۵ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه لار به قیر و فیروزآباد.

خنجری پائین Xanjari-ye pā'in
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۸۸ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. ۲۷ کیلومتر شمال غربی بردسکن، دامنهٔ جنوبی کوه کال‌موشی.

خنجوک Xonjuk
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۴۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه واراز.

خنجین Xanajin
ده، مرکز دهستان خنجین، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۹ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر خاور کمیجان. به آن خناجین هم می‌گویند.

خنداب Xendāb
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۳۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی ضیاءآباد.

خنداب Xondāb
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۳۳۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قیدار به زرین‌آباد. ۶ کیلومتر غرب شمالی سجاس.

خنداب Xondāb
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان اراک، استان مرکزی، مشتمل بر دهستانهای دهچال، خنداب، سنگ سفید، اناج و جاورسیان و به مرکزیت روستای خنداب.
۲- ده، مرکز بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰۶ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. دارای امامزاده‌ای است بنام امامزاده مسعود.

خنضیری Xanziri
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۷۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی ایستگاه راه‌آهن خسروی.

خُنگ Xong
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۵

درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سده به اسدآباد. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری سده.

خُنگ Xong
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۷۶ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه فریدونشهر به داران.

خنگ Xeng
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۳۱۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کرخه.

خواجه Xājeh
ده، مرکز بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. مرکب از دهستانهای مواضع‌خان شرقی، بدوستان غربی و مواضع‌خان شمالی به مرکزیت روستای خواجه. هریس ۲۵۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه هریس به تبریز. ساحل شمالی تلخه‌رود. ۲۶ کیلومتری خاور شمالی تبریز.

خواجه Xājeh
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۵۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه هرس.

خواجه Xājeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۰۳ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه کل‌کوهی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری باغ بزم.

خواجه‌آباد Xājeh ābād
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۲۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار کال ینگجه. دامنهٔ کوه کتل.

خواجه آباد Xājeh ābād
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳۰ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال غربی لالی.

خواجه آباد Xājeh ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۴۹ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مسجد سلیمان به تمبی و گل‌گیر.

خواجه‌احمد Xājeh ahmad
ده، مرکز دهستان خواجه‌احمد، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۲۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر جنوب خاوری زهک.

خواجه انور Xājeh anvar
ده، بخش میانکونه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۵۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ خاوری کوه سفید.

خواجه‌بلاغی Xājeh bolāqi
ده، دهستان نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل صفردرجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی.

خواجه جمالی Xājeh jamāli
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۲۵ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر خاور آباده طشک. سر راه آباده طشک به نی‌ریز.

خواجه جمالی Xājeh jamāli
ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۶۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر شمال غربی کُنارتخته.

خواجه‌حسین‌آباد Xājeh hoseyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۲ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کوهستان هزارمسجد.

خواجه دیزج Xājeh dizaj
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۹۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار تلخه‌رود. ۷ کیلومتر شمال خاوری مایان پائین.

خواجه‌شاهی Xājehšāhi
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۰۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب ایستگاه راه‌آهن وفادار.

خواجه عسکر Xājeh askar
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۶۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه بم به کرمان.

خواجه کشته، گردنه Xājeh košteh
گردنه‌ای به بلندی ۲۶۵۰ متر در شهرستان سمیرم، استان اصفهان. ۲۳ کیلومتر شمال غربی سمیرم.

خواجه کلا Xājeh kolā

ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه مرطوب. کنار سجّادرود. سر راه گلوگاه به لهه. جنگلی. کوهستان البرز.

خواجه کندی Xājeh kandi

ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۹۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب شمالی ایده‌لو.

خواجه‌لر Xājeh lar

ده، بخش مرکزی شهرستان ترکمن، استان مازندران. بندر ترکمن ۶۵ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار راه بندر ترکمن به آق‌قلعه.

خواجه مراد Xājeh morād

ده، بخش گلّه‌دار، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۱۱ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب خاوری گلّه‌دار.

خواجه مرجان Xājeh marjān

ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۸۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری صوفیان.

خواجه‌نفس Xājeh nafas

ده، مرکز دهستان جعفربای غربی، بخش گمیشان، شهرستان ترکمن، استان مازندران. بندر ترکمن ۱۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه بندر ترکمن به گمیشان.

خوار Xār

دشت و ناحیه‌ای در خاور ورامین و شمال کویرنمک. از شمال به فیروزکوه، از جنوب به سیاه‌کوه، از غرب به سردره و کوه دوازده امام و از شرق به کوه گوگرد محدود است. حبله‌رود آن را مشروب می‌سازد و طایفهٔ اوصانلو در آن سکونت دارند.

خواف Xāf

۱- شهرستانی در خاور مرکزی استان خراسان، مرکب از بخش مرکزی و بخش سنگان و مشتمل بر دهستانهای بالاخواف، میان‌خواف، پائین‌خواف و جلگهٔ زوزن و به مرکزیت شهر خواف.

این شهرستان از شمال و شمال خاوری به شهرستان تایباد، ازخاور به کشور افغانستان، از جنوب به شهرستان قائنات و از غرب به شهرستانهای گناباد و تربت حیدریه محدود است. رشته‌کوههای باخرز که ارتفاعشان به بیش از ۲۵۰۰ متر می‌رسد، آن را از شهرستان تایباد جدا می‌کند و کوه شاه‌نشین به بلندی ۱۹۸۲ متر آن را از شهرستان گناباد جدا می‌سازد. رودخانه‌های این شهرستان اکثراً فصلی بوده و آب آن از رشته قناتهای متعدد و چاههای عمیق تأمین می‌گردد. مهمترین رودهای این شهرستان کال شور است که آنرا از شهرستان قائنات جدا می‌کند وکالهای سلامی، دونخ و خواجه‌یار از دیگر رودهای مهم این شهرستان بشمار می‌آیند. آب و هوای شهرستان خواف معتدل است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک محسوب می‌گردد.

۲- شهر، مرکز شهرستان خواف، استان خراسان. ۸۲۹ کیلومتر خاور تهران و ۱۹۸ کیلومتر جنوب خاوری مشهد. ارتفاع ۹۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت حیدریه و رشتخوار به تایباد. موقعیت جغرافیائی ۱۵" ۸' ۶۰° طول خاوری و ۰۰" ۳۴' ۳۴° عرض شمالی. به آن رود هم می‌گویند. ویرانه‌های مسجد زوزن از بناهای تاریخی آن است.

خوانسار Xānsār

۱- شهرستانی در غرب استان اصفهان، مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای پشتکوه، چشمه‌سار و کوهسار و به مرکزیت شهر خوانسار.

شهرستان خوانسار از شمال به شهرستان گلپایگان، از خاور به شهرستان نجف‌آباد، از جنوب به شهرستان فریدن و از غرب به شهرستان الیگودرز (استان لرستان) محدود است. اراضی آن کوهستانی است. رشته‌کوههای دز، درّه‌سیب و کوه قلعه جمال آن را از شهرستان گلپایگان جدا می‌کنند و رشته کوههای خوانسار، سرخ، برجی ودوتو که در جنوب قرار دارند، مرز شهرستان مزبور با شهرستان فریدن را تشکیل می‌دهند. بلندترین کوه این شهرستان کوه برجی است که ۳۰۸۱ متر ارتفاع دارد و دیگر کوههای عمدهٔ آن دوروغاب (۲۸۴۹ متر) و کوه درّه‌سیب (۲۹۴۵ متر) است. رودخانه‌های خوانسار و قمرود این شهرستان را مشروب می‌سازند. آب و هوای آن معتدل مایل به سرد است و جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.

۲- شهر، مرکز شهرستان خوانسار، استان اصفهان. ۲۸۴ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۴۰ کیلومتر غرب شمالی اصفهان. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خوانسار و سر راه اصفهان به گلپایگان. موقعیت جغرافیائی ۰۰" ۱۹' ۵۰° طول شرقی و ۰۰" ۱۳' ۳۳° عرض شمالی. نامش را خونسار و خانیسار هم ضبط کرده‌اند.

خوانسار Xānsār

ده، بخش سرچهان، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۲ درجه، ۱۹۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر خاور توجردی.

خوانسرک Xānsarak

ده، بخش گرکن شمالی، شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۴۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر خاور شمالی پیربکران.

خواه‌مکان Xāh makān

ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۳۷ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری طغرالجرد.

خوئین Xō'in

ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۲۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

خوب‌او Xubō

ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۳۴ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک.

خوبریز Xubriz

← خبریز، ده، شهرستان مرودشت.

خوبستان Xubostān

ده، بخش کندوان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب غربی کوه چهل‌نور.

خوپیک Xoppik

ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۸ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری سرچاه.

خوجان Xujān

ده، مرکز دهستان درب قاضی، بخش مرکزی شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۱۶۰ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

خوجه‌صافی Xojeh sāfi ?

ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۳۲۷ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتری مرز ایران و ترکمنستان.

خوجین Xojin ?

ده، مرکز دهستان خانندبیل شرقی، بخش مرکزی شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۳۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوههای طالش.

خوچیره Xōcireh

ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد، ۴۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه خشکه‌چال. کوهستان البرز.

خودار Xodār ?

ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۷ درجه، ۱۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سرراه ایرانشهر به چابهار. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری راسک.

خودپائین Xud-e pā'in

ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۸۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه نصرآباد به ندوشن. روستای خود بالا در ۴ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۲۶۸۰ متری قرار دارد.

خودران Xudrān

ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۱۱۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه باجگون.

خودلان Xudlān

ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۹۱ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شور.

خودیان Xudiyān

ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۴ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه خودیان. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی بهاباد.

خور Xur

ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۸ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

خور Xur

ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۵۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ غربی کوه کرکو. کوهستان البرز.

خور Xor

ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۰۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک، کنار کال شبدر. ۲۵ کیلومتر شمال خاوری بردسکن.

خور Xur

شهر، مرکز بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۰ درجه، ۲۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. حاشیهٔ غربی دشت کویر. به دستور شاه‌عباس اول صفوی که پیاده به مشهد سفر می‌گرد (۱۰۰۹ هجری قمری) در خور آب‌انباری ساخته شد که به حوض شاه معروف است.

خور Xur
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۷۵ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴۵ کیلومتر غرب شمالی خوسف.

خور Xur
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۱۷۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه لار به بستک. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی لطیفی.

خورآباد Xor ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۵۵ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. سر راه لنکرود به صرم‌آباد و کهک.

خوراب Xurāb
ده، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۲۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خاور روستای شهید. ۱۱ کیلومتر شمال دهرم.

خور آرش Xōr-e Araš
خور کوچکی در شهرستان گناوه، استان بوشهر، کرانهٔ خاوری خلیج فارس، ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری بندرگناوه. بندر ریگ در ساحل خاور این خور جای دارد.

خوراسکان Xōrāskān
شهر، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۹۱ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به کوهپایه.

خوراشادی Xorāšādi
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۰۲ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. حومهٔ شمال غربی شهر زابل.

خوراک آباد Xōrāk ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۱۴۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سرراه آشتیان به قم. ۷ کیلومتر شمال غربی مزرعهٔ نو.

خورالعظیم Xurol'azim
ناحیهٔ باتلاقی به طول حدود ۱۰۰ کیلومتر و عرض متفاوت ۱۵ تا ۷۵ کیلومتر که از خاور رود دجله در کشور عراق تا نواحی غربی استان خوزستان (شهرستان دشت آزادگان) ممتد است. رودخانهٔ کرخه و شعبه‌های آن به این خور منتهی می‌شوند. سراسر خور پوشیده از نی است و ژرفای آب در وسط آن به چند متر می‌رسد. داخل آن مأمن طوایفی از عرب است که با به هم بستن نی‌ها، جاهای مناسبی برای خود تهیه می‌کنند. قسمت عمدهٔ خورالعظیم که به آن هورالهویزه نیز می‌گویند، در خاک کشور عراق بوده و حدود ۱۳۰ کیلومترمربع آن در خاک ایران قرار دارد.

خورّان Xorrān
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال غربی سعادت‌آباد.

خورّانی Xorrāni
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه شره‌زول. ۵ کیلومتر غرب ایوان.

خوربالا Xor-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه مشهد به کبودگنبد. کوهستان هزارمسجد. کنار آب خور

خوربه Xorbeh
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. ۷۰ کیلومتر شمال غربی شهرکرد. ارتفاع ۳۶۷۶ متر.

خورتاب‌رودبار Xortāb rudbār
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۹۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. سرچشمهٔ گلندرود. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

خورچون Xorecun
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۱ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. سر راه اصفهان به ورزنه. ۱۰ کیلومتر غرب شاه‌تور.

خورخران Xurxarān
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۶ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹/۵ کیلومتر خاور طبل.

خورخور Xōrxōr
ده، بخش اسکو، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۴۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. دلتای آجی‌چای.

خورخور Xorxor
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه.

کرمانشاه ۲۱۸ درجه، ۲۳/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه کله‌مل. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری ماهیدشت.

خور خوران Xōr-e Xurān
← ترعهٔ خوران، ابراههٔ شمال جزیرهٔ قشم.

خورخوره Xorxoreh
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۴۱ درجه، ۱۱۱کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه غازیان. رشته‌کوههای خرقان. ۳۴ کیلومتر شمال غربی آوج.

خورخوره Xorxoreh
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد صفر درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دلتای رودخانهٔ مهاباد.

خورخوره Xorxoreh
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۷۲ درجه، ۵۲کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌خورخوره.

خورخوره Xorxoreh
ده، مرکز دهستان خورخوره، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۳۵ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. محل تلاقی رودخانهٔ خورخوره وآب رقجو.

خورخوره Xorxoreh
رودخانه، شهرستان سقّز، استان کردستان. طول ۷۰کیلومتر. از ارتفاعات ۳۵کیلومتری باختر دیواندره سرچشمه می‌گیرد و نخست بسوی شمال و سپس به طرف غرب روان می‌گردد و به زرینه‌رود می‌ریزد. رودخانهٔ خورخوره از مهمترین ریزابه‌های زرینه‌رود بشمار می‌آید.

خورخوره Xorxoreh
ده، مرکز دهستان خورخوره، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۶۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. در این روستا امامزاده‌ای بنام محمدعلی وجود دارد.

خوردورق Xor-e Doraq
نام یکی از شاخابه شمالی خورموسی.

خوردهگان Xurdehgān
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۳ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶/۵کیلومتر غرب ده لؤلؤ.

خوردی Xevardi
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۱۸ درجه، ۲۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

خوررزند Xur zand
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۵۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه مورسیاه. ۶کیلومتر غرب نصرآباد.

خور زنگی Xōr-e Zangi
یکی از شاخابه‌های شمالی خورموسی.

خورزوق Xōrzuq
شهر، بخش برخوار ، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۱۲۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵کیلومتر غرب جنوبی دولت‌آباد.

خوررزین Xurzin
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۵۳ درجه، ۱۴کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه شاه‌نشین. ۸کیلومتر خاور روستای گوار.

خورس Xors
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۵۶ درجه، ۵۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ غربی کوه خورس.

خورسند Xorsand
ده، مرکز دهستان خورسند، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۱۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه شهربابک به انار و یزد.

خورشهابی Xuršahābi
ده، بخش ساحلی، شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۱۹۹ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل خلیج فارس. سر راه ساحلی بوشهر به دیر و کنگان. ۳۰کیلومتر جنوب دلوار.

خورشید Xoršid
ده، بخش نکا، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۲۸۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. سر راه نکا به زاغمرز.

خورشیدآباد Xoršid ābād
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. یک کیلومتر خاور جنوبی مأمونیه.

خورشیدآباد Xoršid ābād
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد، اردکان ۱۰۹ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر جنوب خرانق.

خورشیدآباد Xoršid ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۴۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب قصابه.

خور غزلان Xōr-e Qazlān
شاخابه‌ای در شهرستان بندرماهشهر، استان خوزستان. حدود ۵ کیلومتر خاور خورموسی.

خورکرو Xorkoru
← خورکورو، ده، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان.

خورکورو Xorkoru
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۳۴۱ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر غرب جنوبی ایسین.

خورگو Xurgu
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۴ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه خورگو.

خور مرموس Xōr-e Maramus
یکی از شاخابه‌های خورموسی.

خور معشور Xōr-e Ma'šur
یکی از شاخابه‌های شمالی خورموسی.

خورموج Xormuj
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۴۴ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۷۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور لاله‌زار.

خورموج Xōrmuj
شهر، مرکز شهرستان دشتی، استان بوشهر. ۷۸۳ کیلومتر جنوب تهران و ۶۴ کیلومتر جنوب خاوری بوشهر. ارتفاع ۶۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه خورموج. سر راه برازجان به کنگان. موقعیت جغرافیائی ۳۰″ ۲۲′ ۵۱ طول شرقی و ۳۰″ ۳۹′ ۲۸ عرض شمالی.

خور موسی Xōr-e Musā
یکی از خورهای مهم جنوب ایران واقع در شهرستان بندرماهشهر، استان خوزستان. خور موسی شاخابه‌ای است از خلیج فارس که به درازای حدود ۵۰ کیلومتر به درونبوم خوزستان نفوذ کرده و با عرض متوسط ۲ کیلومتر ارتباط بندر ماهشهر و بندر امام خمینی را با آبهای خلیج فارس برقرار می‌کند. بندر امام خمینی در انتهای شمالی آن واقع است و از همین محل به شاخابه‌های متعددی چون خور دورق، خور معشور، خور مرموس و خور زنگی تقسیم می‌گردد واز طریق خور معشور به بندر ماهشهر متصل می‌شود. ژرفای آب در این خور گاه به حدود ۳۵ متر می‌رسد و رفت و آمد کشتیهای بزرگ را فراهم می‌کند. جزیره‌های دارا، بونه و قبر ناخدا در این خور قرار دارند و خور غزلان در فاصلهٔ حدود ۵ کیلومتری خاور آن جای دارد.

خورمیز Xurmiz
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۳ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب خاوری مزویرآباد.

خور نخیلو Xor-e naxilu
← خلیج نخیلو، خلیج فارس.

خورند Xorend
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴۰ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی راور.

خورواج Xorvāj
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۸۷ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قائن به بیرجند. ۲/۵ کیلومتر شمال روستای خونیک.

خورونده Xorvandeh
ده، مرکز دهستان سردرود علیا، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۳۰۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ده کیلومتر شمال غربی دمق.

خوروین Xōrvin
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۷۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

خورهشت Xur hašt
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۵۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوههای البرز.

خورهه **Xŏrheh**
ده، مرکز دهستان خورهه، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۱۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک.

خوری **Xuri**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸۵ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه میناباد.

خوری‌آباد **Xuri ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستان شاهو.

خوریان **Xuriyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۱۴۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶ کیلومتر خاور روستای دلازیان.

خورین **Xŏrin**
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۵۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی پاکدشت.

خوریه **Xuriyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۷۶ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

خوریهٔ پائین **Xuriyeh-ye pā'in**
ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۳۴۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور روستای چاشم. کوهستان البرز. روستای خوریهٔ بالا در ۳ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع ۲۳۲۰ متری قرار دارد.

خوزران **Xŏzrān**
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۷۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی امیرآباد.

خوزنک **Xozank**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان بابل، استان مازندران. ۶۴ کیلومتر جنوب غربی بابل. ارتفاع حدود ۳۶۵۰ متر.

خوزنین **Xuznin**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۶ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه شال به دانسفهان. ۵ کیلومتر جنوب شال.

خوزی **Xuzi**
ده، بخش مهر، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۲۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب خاوری مهر.

خوسرود **Xosrud**
ده، بخش رودبار شهرستان، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. معتدل. کنار شاهرود. دامنهٔ شمالی عرشه‌کوه. کوهستان البرز.

خوسف **Xusf**
۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان بیرجند، استان خراسان، مشتمل بر دهستانهای جلگهٔ ماژان، خوسف، براکوه و قلعه‌زری و به مرکزیت روستای خوسف.
۲- ده، مرکز بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۵۰ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار شاهرود.

خوسف **Xusf**
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۳۲ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر شمال غربی کوهبنان.

خوسوک **Xosok**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۰۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۷ کیلومتر غرب شمالی نیر. دامنهٔ جنوبی شیرکوه.

خوش **Xoš**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۳۲۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قیدار به زرّین‌آباد.

خوش‌آباد **Xoš ābād**
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۶۲ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی فامنین.

خوش‌آباد **Xŏš ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۶۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵/۵ کیلومتر خاور جنوبی حسین‌آباد ناظم.

خوش‌آباد رودشت **Xoš ābād rudāšt**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۶ درجه، ۶۰

کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ سیاه کوه. ۷ کیلومتر جنوب غربی بهاباد.

خوشاب Xušāb
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۵۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر غرب شمالی سلطان‌آباد.

خوشاب Xošāb
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۳۱ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه جاجرم به ایستگاه راه‌آهن جاجرم و داورزن.

خوشاب Xošāb
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۱۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک، کنار کال خوشاب، درّهٔ جنوبی کوه باغدشت. ۲۷ کیلومتر شمال خاوری بردسکن.

خوشاب Xōšāb
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۵۶ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی روستای سه قلعه

خوشاب Xušāb
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۴ درجه، ۱۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ کوه خوشاب. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری طبس مسینا.

خوشاب Xošāb
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک صفر درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

خوشاب Xošāb
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۴۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه برازجان به بوشهر.

خوشاب پائین Xušāb-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۳۸ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. روستای خوشاب بالا در یک کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۸۴۰ متری قرار دارد.

خوشابه Xošābeh
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۱۹ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه سنگان به روستای مرزی موسی‌آباد.

خوشاره Xušāreh
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۶۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. گرم، خشک. سر راه بیرجند به نهبندان و زاهدان.

خوش‌بالا Xoš-e Bālā
ده، بخش مرکزی، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۲۹۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اسفراین به چهاربرج.

خوشدرّه Xušdarreh
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه، ۲۵۹ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی روستای شادمهر.

خوشدون Xošdun
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه داودآباد به آهنگران. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی داودآباد.

خوش‌قدم Xoš qadam
ده، بخش بدره، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۰۲ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. معتد مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گرّاب. سر راه درّه‌شهر به ایلام. ۲۰ کیلومتر شمال غربی آبهر بالا.

خوش‌قشلاق Xoš qešlāq
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقز ۶۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری گل‌تپّه.

خوشکار Xoškār
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوهستان لاله‌زار. ۵ کیلومتر شمال خاوری کرین.

خوشکمرود بالا Xoškamrud-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۱۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی سریش‌آباد. روستای خوشکمرود پائین در یک کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۷۷۵ متری قرار دارد.

خوشکناب Xoškanāb
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۱۰۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری گوراوان.

خوشکی Xošaki
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۳ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سزار و کنار خط آهن دورود به اندیمشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی سفیددشت.

خوشل Xušal
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۷۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زانوس. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

خوش‌مقام Xoš maqām
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۲۵ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بیجار به تکاب

خوش‌مکان Xošmakān
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۴۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه بوشهر به برازجان. مجاور روستای خوشاب

خوشناباد Xošnābād
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۰ درجه، ۱۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب دهستان بالا.

خوشنام Xošnām
ده، بخش مرکزی شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۲۵۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. در این روستا امامزاده‌ای بنام شاهزاده حسین وجود دارد.

خوش‌نامه Xoš nāmeh
ده، بخش خورش رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۲۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

خوشنگان Xušangān
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵۶ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۴۷۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بندرعباس به سیرجان. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی قطب‌آباد.

خوشوئیه Xošuiyeh
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۷۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زاینده‌رود. ۹ کیلومتر غرب شمالی باغ بهادران.

خوشه‌درّه Xušeh darreh
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقز ۶۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه پیرمحمّد. کنار دریاچهٔ سدّ زرینه‌رود.

خوشه‌درّه Xušeh darreh
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۶۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

خوشه‌مهر Xušeh mehr
ده، مرکز دهستان بناجوی شرقی، بخش مرکزی شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۱۷ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار صوفی‌چای.

خوشیار Xošyār
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۵۳ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. امامزاده‌ای بنام حیدر دارد.

خوشینهٔ پائین Xušineh-ye pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۷۹ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور شمالی مرک. روستای خوشینهٔ بالا در ۲ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۹۸۰ متری قرار دارد.

خوش ییلاق Xoš yeylāq
ده، بخش مرکزی شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۱۸۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه گنبدکاووس به شاهرود. دامنهٔ خاوری کوه اولنگ. ۳/۵ کیلومتر شمال شرقی گردنهٔ خوش‌ییلاق.

خوش ییلاق، گردنه Xoš yeylāq
گردنه‌ای به بلندی ۲۰۵۰ متر در شهرستان شاهرود، استان سمنان. سر راه شاهرود به آزادشهر و گنبدکاووس. ۳ کیلومتر جنوب روستای خوش ییلاق. این گردنه شهرستانهای شاهرود و گنبدکاووس را از هم جدا می‌کند.

خوک Xuk
ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان

غربی. ماکو ۹۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. یک کیلومتر جنوب رودخانهٔ زنگمار.

خوکستان Xukestān
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۳۴ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی درب بهشت.

خوگان Xugān
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۲۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

خوگی Xugi
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۹۷ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی خضری.

خولرد Xolard
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۳۲ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب غربی کیاسر. جنگلی.

خولنجان Xulenjān
ده، مرکز دهستان گرکن جنوبی، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۱۴۲ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود و کنار راه مبارکه به ده سرخ و اصفهان.

خولی‌آباد Xuli ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۹۶ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۰ کیلومتر غرب شمالی میغان.

خولین‌درّه Xolin darreh
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۲۰۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود خولین‌درّه. کوهستان البرز. جنگلی.

خولینه Xulineh
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۸۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل راست زرینه‌رود.

خومین Xumeyn
← خمین، شهر، شهرستان خمین.

خون Xun
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۴۲ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه اهرم به فراشبند. ۸ کیلومتر خاور جنوبی کلمه.

خونان Xonān
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۷۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳ کیلومتر شمال خاوری بوئین.

خونداب Xundāb
ده، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۲۳ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دهق به گلپایگان. ۵ کیلومتر شمال غربی دهق.

خونسار Xonsār
← خوانسار، شهر، استان اصفهان.

خونسرخ Xunsorx
← خانه‌سرخ، ده، شهرستان بردسیر.

خون سرخ Xon sorx
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۵۲ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. کنار راه بندرعبّاس به بستانو.

خون‌سرخ، گردنه Xunsorx
← خانه‌سرخ، گردنه، شهرستان بردسیر.

خونگ Xung
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۴۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری گل.

خونوئیه Xunu'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب جنوبی پاریز.

خونی Xuni
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۹ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر خاور جنوبی نوبران.

خونیق Xuniq
ده، مرکز دهستان گویجه‌بل، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان

آذربایجان شرقی. اهر ۲۱۹ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

خونیک Xunik
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۸۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قائن به سده و بیرجند.

خونیک Xunik
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۷۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر جنوب خاوری بیهود.

خونیک Xunik
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۵ درجه، ۸۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی طبس مسینا.

خونیک Xunik
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۴۴ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه بیرجند به زاهدان.

خونیک بالا Xunik-e bālā
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۵۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر جنوب شوسف.

خونیک پائین Xunik-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۷۳ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال خونیک. سر راه قائن به حاجی‌آباد. روستای خونیک بالا در ۲ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۱۳۸۰ متری قرار دارد.

خونیکسر Xuniksar
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۳ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری هندوالان.

خونیگ Xunig
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۰۵ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. درهٔ خاوری کوه ته‌کرتی. ۹ کیلومتر غرب جنوبی کاخک.

خونین دیزج Xunindizaj
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۱۰ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه قاباخ تپه.

خوی Xoy
۱- شهرستانی در استان آذربایجان غربی مرکب از دو بخش مرکزی و چایپاره و دهستانهای ایواوغلی، فیرورق، سکمن‌آباد، الند، قطور، رهال، ولدیان، حاجیلار، چورس و قره‌ضیاءالدین به مساحت ۵۲۵۰ کیلومترمربع و به مرکزیت شهر خوی.
شهرستان خوی از شمال به شهرستان ماکو، از خاور به شهرستانهای مرند و تبریز، از جنوب به شهرستان سلماس (شاهپور) و از غرب به کشور ترکیه محدود است. سرزمینی است کوهستانی که هرچه از غرب به شرق نزدیک شود از ارتفاع کوههای آن کاسته می‌شود. بلندترین کوه آن بنام اورین بزرگ ۳۶۲۲ متر ارتفاع دارد. رودهای الند و قطورچای آن را مشروب می‌سازد و از طریق راه‌آهن و جادهٔ اتومبیل‌رو قطور به کشور ترکیه مرتبط است. شغل اغلب ساکنان آن کشاورزی و دامداری است و محصولاتش گندم، جو، پنبه، تخم آفتابگردان، علوفه و فرآورده‌های شیری است.
۲- شهر، مرکز شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. ۶۴۸ کیلومتری شمال غربی تهران و ۱۱۴ کیلومتری شمال ارومیه. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. موقعیت جغرافیائی ′۵۷ °۴۴ طول خاوری و ″۳۰ ′۳۲ °۳۸ عرض شمالی. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ساحل شمالی قطورچای.
تاریخچه - خوی یک واژه کردی به معنای نمک است و شهر خوی سابقهٔ تاریخی دارد و در روزگار گذشته مرکز تجمع و مهد فرهنگ و تمدن بوده است و اهمیت نظامی داشته است. شاه‌اسماعیل اول صفوی در محلی بنام چالدران که نزدیک آن واقع است طی جنگی از سلطان سلیم اول شکست خورد (۹۲۰ هجری قمری برابر ۸۹۲ هجری خورشیدی). در زمان فتحعلی شاه قاجار حصاری توسط هیئت نظامی ژنرال گاردان به دور شهر کشیده شد که هنوز قسمتی از آن باقی است. در زمین‌لرزهٔ سال ۱۲۲۱ هجری خورشیدی (۱۲۵۹ هجری قمری) قسمتی از شهر ویران گردید. مسجد خان (سال ۱۲۰۸ هجری قمری برابر ۱۱۷۱ هجری خورشیدی) منار شمس و مسجد مطلب‌خان از آثار قدیمی آن است.

خوی Xuy
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۴۹ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. یک کیلومتر خاور جنوبی نوقند.

خوی Xoy
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۲۷۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال سورشجان.

خویت Xoveyt
ده، بخش مرکزی، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۳۰ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، کوهستانی. ۵۰۰ متر خاور جرجافک.

خویدجان Xavidjān
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۳۶ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

خویدک Xavidak
ده، بخش مرکزی شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۱۲۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن یزد به کرمان.

خویّس Xoveyyes
ده، بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۷۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر جنوب غربی شاهور.

خویط Xoveyt
← خویت. ده، شهرستان زرند.

خویگان Xuygān
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۹۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر غرب اسکندری.

خویهٔ بالا Xuyeh-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۲۶ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. کوهستان زاگرس. روستای خویهٔ پائین در ۵۰۰ متری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۲۰۰۰ متری قرار دارد

خیارج Xiyāraj
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۱۷۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک حدود یک کیلومتر شمال راه بوئین به همدان.

خیارزار Xiyārzār
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۲۰ درجه ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی دهکهنه.

خیارزرد Xiyār zard
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۲۰ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی دهکهنه

خیارک Xiyārak
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۹۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سبلان.

خیارو Xiyāru
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۵ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال غربی چاه مبارک.

خیاری Xiyāri
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۵۸ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه مُند. به آن احشام علی احمد خیاری هم می‌گویند.

خیّام Xayyām
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۱۴ درجه، ۸۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. ۳۰ کیلومتر غرب شمالی باب انار

خیبر Xeybar
کوه، کوهستان شیرکوه، شهرستان یزد. ۴۳ کیلومتر جنوب غربی یزد. ارتفاع ۳۵۵۰ متر.

خیبرکوه بزرگ Xeybar kuh-e bozorg
کوهستانی بین شهرستانهای گناباد و خواف، استان خراسان. بلندترین قلّهٔ آن بنام کوه شاه‌نشین. ۱۹۸۲ متر ارتفاع دارد.

خیبری Xeybari
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۵۹ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۵ متر. معتدل، خشک. سر راه گناباد به روشناوند. حومهٔ شمال خاوری شهر گناباد

خیت Xeyt
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۱۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۹ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۸/۵ کیلومتر شمال غربی هندیجان.

خیج Xij
ده، بخش مرکزی، شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۱۸۶ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ فرزی. دامنهٔ شمالی کوههای بینالود.

خیج Xij
ده، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۵۰ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز شرقی.

خیدر Xeydar
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۹۴

درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۱۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به قزوین.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۰۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۱۰ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر غرب شمالی نصرآباد.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۱۵ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۵ متر. معتدل، خشک. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی فیض‌آباد.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۳۷ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی رشته‌کوههای باخرز.

خیرآباد Xeyr ābād
رودخانه. شهرستانهای گچساران و بهبهان، استانهای بویراحمد و کهگیلویه و خوزستان. طول ۱۰۰ کیلومتر.
از کوههای ۲۵ کیلومتری شمال خاوری دوگنبدان سرچشمه می‌گیرد و بسوی باختر جنوبی روان می‌شود. از شهرستان بهبهان می‌گذرد و در شمال باختری روستای حیدرکرّار به رود زهره می‌ریزد.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۵۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. ۳ کیلومتر جنوب خاوری آهوان.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۹۴ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۷۶۰ متر. گرم، خشک. حاشیهٔ خاوری دغ خیرآباد (دشت کویر).

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۳۴ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ورامین به شهر ری. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی پاکدشت.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۱۴۸ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۵ متر. معتدل مایل به گرم. خشک. کنار راه سمنان به روستای دلازیان

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۹۶ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه قهاوند به خماجین. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری قهاوند.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۷۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی ابراهیم‌آباد.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۱ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶۳ کیلومتر جنوب خوسف.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۹ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۶ کیلومتر شمال غربی شوسف.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۴۸ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه بهاباد به ساغند. ۱۷ کیلومتر شمال غربی بهاباد.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین صفر درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، مرکز دهستان فجر، بخش مرکزی شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۳۹ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه یزد به تفت.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۱۳ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر غرب جنوبی دهق.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش کیار، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۵۹ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال گشنیگان.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب جنوبی شاهزاده علی‌اکبر.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۳۲ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. ۹ کیلومتر جنوب غربی سد خیرآباد.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴۶ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر جنوب غربی راور، کنار راه راور به کرمان.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۴۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه زرند به جرجافک.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۳۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه کرمان به باغین. ۷ کیلومتر خاور باغین.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۱۲ درجه، ۹۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر خاور سروستان.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۲۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه سروستان به شیراز. ۱۸ کیلومتر غرب سروستان.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۹۷ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری کناره.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۶۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی دوساری.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۶۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه سیرجان به نیریز. حاشیهٔ غربی کویر نمک سیرجان.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۴۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب غربی کوشک قاضی.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۳۲ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه قیر و کارزین به لار. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری قیر و کارزین.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش فنّوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۰۴ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر شمال غربی فنّوج.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۶ درجه، ۱۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۴۶ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نیک‌شهر به بمپور و ایرانشهر.

خیرآباد Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۵۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه دهبارز به جغین. ۱۹ کیلومتر شمال غربی جغین.

خیرآباد بغل Xeyr ābād-e Baqal
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی خرامه.

خیرآباد پائین Xeyr ābād-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۲۹۹ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ خیرآباد. سر راه دوگنبدان به بهبهان. روستاهای خیرآباد بالا و خیرآباد گهر به ترتیب در ۲ کیلومتری خاور شمالی و ۳ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۴۳۰ متری و ۳۸۰ متری قرار دارند.

خیرآباد گهر Xeyr ābād-e Gahar
← خیرآباد پائین، ده، شهرستان گچساران.

خیرالدّین Xeyroddin
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۶۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر جنوب ورزقان.

خیرخواجه Xeyr xājeh
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۳۴۲ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت.

خیررودکنار Xeyrud kenār
← موسی‌آباد، شهرستان نوشهر.

خیرمراد Xeyrmorād
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۶۲ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۵ کیلومتر شمال قصرقند.

خیری‌کوه Xeyrikuh
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۰ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خیری. ۲۵ کیلومتر شمال خاوری راسک.

خیگان Xeygān
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۸۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر غرب شمالی قروه.

خینگ Xing
ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان صفر درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری شهمیرزاد، کوهستان البرز.

خارا Xārā
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۳ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب خاوری حسن‌آباد.

خینه Xineh
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۸۹ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب جنوبی کوه‌ته. کوهستان دنا.

دابانلو Dābānlu
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۳۵۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سلمان بینجی. سر راه بولاماجی به اوغول‌بیگ و زنجان.

دابدک Dābedak
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۴۷ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ جنوب خاوری کوه دستگرد. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

دابوهیه Dābuhiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۹۹ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب غربی خضریه.

داج Dāj
← دژ، ده، شهرستان بم.

داجقان Dājeqān
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۷۷ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر خاور جنوبی افوس.

دادآباد Dād ābād
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۱۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

دادانه Dādāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۴۸ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه آبیدر بزرگ. ۸ کیلومتر غرب شمالی حسن‌آباد. سر راه حسن‌آباد به کرجو.

دادخان Dād xān
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۰۵ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ایرندگان. ۶ کیلومتر شمال غربی ایرندگان

دادقان Dādeqān
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۲۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آب کمر. ۵ کیلومتر شمال غربی بازرجان.

دادکان Dādkān
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان.

خاش ۲۰۵ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ایرندگان. ۶ کیلومتر شمال غربی ایرندگان.

دادکین **Dādkin**
ده، بخش خور و بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۷۲ درجه، ۱۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه دادکین. معدن سرب. ۴۷ کیلومتر جنوب غربی خور.

دادلی **Dādli**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۷ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۷ کیلومتر خاور جنوبی لاش.

دادلی‌غزنین **Dādli-ye Qazneyn ?**
ده، بخش مراوه‌تپه، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۳۱ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتری مرز ایران و ترکمنستان.

دادمرس **Dādmars**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۱۵ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه تفرش به بازرجان.

دادنج **Dādenj**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۸۳ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی سده.

دادنجان **Dādenjān**
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۷ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه ده‌بید به سوریان. ۲ کیلومتر شمال خاوری ده‌بید.

دادنجان **Dādenjān**
ده، بخش مرکزی، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۰۸ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب غربی می‌گلی.

دادی **Dādi**
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۳۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال غربی محمّدآباد.

دادی **Dādi**
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۵۸ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری ریگاب.

دادین بالا **Dādin-e bālā**
ده، مرکز دهستان دادین، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۴۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۸ کیلومتر شمال غربی بالاده. روستای دادین پائین در ۸ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متری و در پای کوه دادین قرار دارد.

دارا **Dārā**
جزیرهٔ کوچکی به مساحت حدود یک کیلومترمربع در آبهای خورموسی، خلیج فارس، شهرستان بندرماهشهر، استان خوزستان. ۴۹ کیلومتر جنوب غربی بندر ماهشهر. ارتفاع جزیرهٔ مزبور حدود یک متر است و به همین جهت هنگام مدّ به زیر آب فرو می‌رود.

دارائی **Dārā'i**
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۷۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

داراب **Dārāb**
ده، دهستان شپیران، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۲۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زولاچای.

داراب **Dārāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۵۲ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

داراب **Dārāb**
۱- شهرستانی در خاور استان فارس مرکب از بخشهای مرکزی، حاجی‌آباد، فورک و رستاق و مشتمل بر دهستانهای قلعه‌بیابان، بالش، پاسخن، شاهیجان، فسارود، قریةالخیر، نصروان، هشیوار، ایزدخواست، دشت خاک، حاجی‌آباد، خسویه، فورک، آبشور، رستاق و کوهستان و به مرکزیت شهر داراب.
شهرستان داراب از شمال به شهرستان نی‌ریز، از شمال خاوری و خاور به شهرستان بندرعبّاس (استان هرمزگان)، از جنوب به شهرستان لار و از غرب به شهرستانهای جهرم و فسا و استهبان محدود است. اراضی این شهرستان کمابیش کوهستانی است به طوری که هرچه به شمال نزدیکتر شویم به ارتفاع کوهها افزوده می‌شود. کوه قلات سردو با ارتفاع ۳۱۲۶ متر که در ۲۳ کیلومتری خاور شهر داراب واقع است. بلندترین کوه این شهرستان محسوب می‌گردد. کوههای مروارید (۳۰۲۵ متر)، کوه قشقه (۲۸۰۱ متر) و کوه پنج شاه (۲۷۶۵ متر) از جمله دیگر

کوههای بلند شهرستان مزبور به حساب می‌آیند. رودخانهٔ رودبار یا عکس رستم و رودخانهٔ تنگ چرخی یا آب شور، عمده‌ترین رودخانهٔ شهرستان داراب است.
آب و هوای این شهرستان در ارتفاعات شمالی معتدل و در نواحی مرکز و جنوبی معتدل مایل به گرم تا گرم است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان داراب، استان فارس. ۸۳۲ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۲۱۱ کیلومتر جنوب خاوری شیراز. ارتفاع ۱۱۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه شیراز به بندرعبّاس. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۳۲ °۵۴ طول شرقی و ″۱۵ ′۴۵ °۲۸ عرض شمالی.
تاریخچه - دارابگرد یا دارابجرد ناحیه‌ای قدیمی در خاور استان فارس بوده و شهرهای فسا و ایزدخواست را شامل می‌گردیده و مرکز آن به دارابگرد معروف بوده است که آثار آن در ۸ کیلومتری جنوب غربی شهر کنونی داراب موجود است. بنای شهر دارابگرد را به داراب بادارای اکبر نسبت داده‌اند. بنابر آنچه مشهور است، اردشیر بابکان در آغاز ارگبد داربگرد بود. اعراب پس از تسلط بر این نواحی، تقسیمات دورهٔ ساسانی را محفوظ داشتند و فقط دارابگرد را به دارابجرد مبدل نمودند و آن را یکی از کوره‌های فارس قرار دادند. تقسیمات مزبور تا دورهٔ مغول برقرار بود. در آن زمان دارابجرد از فارس جدا شد و به ولایت شبانکاره مبدل گردید. شهر دارابجرد خندق و بارو چهار دروازه داشت و در وسط آن پشتهٔ سنگی گنبد مانندی واقع بود که از آن مومیائی بدست می‌آورند. صنعت در این شهر رونق داشت و انواع پارچه‌ها و قالیهای ظریف در آنجا می‌بافتند و عطر و دانه‌های معطر صادر می‌کردند.

داراب آباد **Dārāb ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۱۰ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حاشیهٔ خاوری کویر نمک سیرجان. ۷ کیلومتر غرب شمالی زیدآباد.

دارابجرد **Dārābjerd**
← داراب، شهر، استان فارس

دارابجرد **Dārābjerd**
یا دارابگرد. ناحیهٔ قدیم در قسمت خاور فارس، جنوب ایران. شهرهای عمده‌اش فسا و یزدخواست و مرکزش دارابگرد یا دارابجرد بوده است. آثار دارابگرد قدیم در هشت کیلومتری جنوب غربی شهر داراب کنونی موجود است. بنا به روایتی شهر دارابگرد را داراب یا دارای اکبر ساخته است و اردشیر بابکان در آغاز کار ارگبند دارابگرد بوده است. اعراب نیز همانند ساسانیان دارابجرد را یکی از کوره‌های فارس قرار دادند و این تقسیمات تا دورهٔ مغول همچنان برقرار بود. در زمان مغول دارابجرد از فارس جدا شد و به ولایت شبانکاره مبدل گردید. در اوایل سدهٔ ششم هجری قمری بیشتر شهر ویران بود ولی قلعهٔ مستحکم آن در وسط شهر همچنان پابرجا بود.

داراب‌دین **Dārāb din**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۱۰۲ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتری شمال روستای بهنمیر.

داراب‌کلا **Dārāb kolā**
ده، بخش میاندورود، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۸۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰ متر گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه.

دارابگرد **Dārābgerd**
← داراب، شهر، استان فارس.

دارابگرد **Dārābgerd**
← دارابجرد. شهر قدیم در خاور فارس.

دارابی **Dārābi**
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر غرب تنگ قلعه.

دارافشان **Dārāfšān**
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۲۱۱ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور شمالی باغ وحش.

داراکویه **Dārākuyeh**
ده، بخش ششده، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۲۸۴ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه فسا به داراب. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری ششده.

دارالخلافهٔ ناصری **Dārolxalāfeh-ye Nāseri**
نامی که در عهد ناصرالدین شاه قاجار به شهر تهران داده شد.

دارالرشت **Dārālrašt**
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱ کیلومتر غرب شمالی بزمیرآباد.

دارالمیزان **Dārolmizān**
رودخانه، شهرستان لار، استان فارس. دائمی، حوضهٔ خلیج فارس و دریای عمان. طول ۱۸۰ کیلومتر. ریزابهٔ رود مند. از کوه گاوبست. ۸۰ کیلومتر غرب جنوبی لار سرچشمه می‌گیرد و بسوی غرب شمالی روان می‌شود. از دهستانهای علامرودشت و دزگاه می‌گذرد و پس از مخلوط شدن با رودخانهٔ کورده به رودخانهٔ دزگاه تبدیل می‌گردد.

دارالمیزان Dārolmizān
ده، بخش گله‌دار، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۱۸ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه پازنان. ۲۶ کیلومتر شمال غربی اسیر.

داران Dārān
ده، دهستان علمدار گرگر، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۶ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه جلفا به سیه‌رود. دامنهٔ شمالی کوه کیامکی‌داغ.

داران Dārān
شهر، مرکز شهرستان فریدن، استان اصفهان. ۳۱۰ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۲۳ کیلومتر غرب شمالی اصفهان. ارتفاع ۲۳۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اصفهان به الیگودرز، گلپایگان و فریدونشهر. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۲۵ °۵۰ طول شرقی و ″۴۵ ′۵۸ °۳۲ عرض شمالی.

دارانباری Dārānbāri
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۹۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

دارانداش Dārāndāš
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۲ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر غرب خروانق. کوهستان ارسباران.

داربادام Dārbādām
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۱۰۲ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه داربادام. سر راه اسلام‌آباد غرب به ایلام و گیلانغرب.

داربار Dārbār
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۹۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. ساحل چپ رودخانهٔ سه‌هزار. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

دارباغه Dārbāqeh
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۹۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری چمشک.

داربست Dārbast
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۰ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه نمکی. ۲۲ کیلومتر غرب جنوبی جناح.

داربلند Dārboland
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۷ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۴۴ کیلومتر شمال غربی مارگون.

داربلوط بالا Dārbalut-e bālā
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۴۰ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال چغلوندی. درّهٔ جنوبی کوه رمجه. روستای داربلوط پائین در یک کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۱۶۹۰ متری قرار دارد.

داربهاره Dār-e Bahāreh
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۴۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۱ کیلومتر غرب شمالی سردشت. سر راه آغاجاری به بندر دیلم.

داربید Dārbid
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۹۶ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۹ کیلومتر غرب جنوبی هلشی.

داربید بالا Dārbid-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۷۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. روستای داربید پائین در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۶۰۰ متری قرار دارد.

داربید منصوری Dārbid-e Mansuri
ده، مرکز دهستان منصوری، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۹۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

داربیگی Dārbeygi
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۳ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. داخل درّهٔ آب‌زال. ۳۷ کیلومتر شمال حسینیهٔ بالا.

دارپیشین Dār-e Pišin
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال سردشت. کوهستان بشاگرد.

دارتوت Dārtut
ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۰۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه شاه‌نشین. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی چالانچولان.

دارج بالا Dārj-e bālā
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۲ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. ۲/۵ کیلومتر شمال آهنگران. روستای دارج پائین در ۲/۵ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۱۰۰ متری قرار دارد.

دارجونه Dārjuneh
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۷۶ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ لردگان. سر راه لردگان به کلواری. جنگلی.

دارخان Dārxān
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دارخان.

دارخور Dārxōr
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۴۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر شمال غربی حسن‌آباد.

دارخوین Dārxovin
ده، مرکز دهستان دارخوین، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۲۹۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون و کنار راه اهواز به آبادان.

دارخویه Dārxuyeh
← دارخوین، ده، شهرستان شادگان.

داردرفش Dārderafš
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۲۵ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. در دو روستای مجاور هم بنام داردرفش دو و داردرفش سه.

دارزین Dārzin
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۹۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه بم به کرمان و بم به جیرفت.

دارستان Dārestān
ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۳۵۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی، کوهستان البرز.

دارستان Dārestān
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۳۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه تفرش به فرمهین. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی فرمهین.

دارستان Dārestān
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۸ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی بهاباد. دامنهٔ کوه دوهله.

دارستان Dārestān
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۹ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر شمال راین.

دارستان Dārestān
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۸۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۷ کیلومتر شمال غربی فهرج. حاشیهٔ جنوبی کویر لوت.

دارستان Dārestān
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۴۴ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه قدیم سیرجان به بندرعبّاس. ۴ کیلومتر جنوب خاوری ملک‌آباد.

دارسرا Dārsarā
ده، مرکز دهستان گیل‌دولاب، بخش رضوانشهر، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۴۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. سر راه رضوانشهر به طاهرگوراب.

دارسینویه Dārsinuyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۵۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب گیشین. کوهستان پلوار.

دارغیاث Dār qiyās
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۴۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار رودخانهٔ اوزون درّه. سر راه بیجار به گل‌تپه و همدان.

دار قشلاق Dārqešlāq
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان.

کبودرآهنگ ۲۹۷ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر شمال قهورد پائین.

دارک Dārak
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۷۹ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری لاش.

دارکلا Dār kolā
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۲۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

دارگردله Dārgerdaleh
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۳۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه پیرسلیمان.

دارگُل Dārgol
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه قلعه‌قاضی.

دارگون Dārgun
ده، بخش گرکن شمالی، شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۶۲ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده رود. ۳ کیلومتر جنوب پیربکران.

دارماهی Dārmāhi
ده، بخش سومار، شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۷۰ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گنگیر. سر راه سومار به ایلام. ۹ کیلومتر خاور شمالی سومار

دارمرود بالا Dāramrud-e bālā
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۷۷ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر غرب شمالی هلشی. روستای دارمرود پائین در ۲ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۴۶۰ متری قرار دارد.

دارنجان Dārenjān
← دارنگون، ده، شهرستان شیراز

دارنجان لُر Dārenjān-e Lor
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۳۵۳ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ هونیفقان. ۱۴ کیلومتر شمال غربی جووکان.

دارنگون Dārengun
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۲۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه دالو. ۶ کیلومتر غرب کدنج.

داروئی Dāru'i
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۰۱ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه جیرفت به گلاشگرد. ۳/۵ کیلومتر غرب اسماعیلی پائین.

داروبست Dārobast
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۳ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۲/۵ کیلومتر خاور یکدار. سر راه یکدار به گابریک.

داروبست Dārubast
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۵۴ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴۸ کیلومتر جنوب خاوری سیریک. کوهستان بشاگرد.

داروکان Dārukān
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ داروکان.

داروند Dārvand
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۴۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان پررو. ۱۷ کیلومتر شمال غربی بیستون.

داره‌لک Dārehlak
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ مهاباد.

درياب Dāryāb
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۱۱ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه دورود به بروجرد.

درياب Dāryāb
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۲۰ متر.

معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چاروساق. جنگلی.

داریان Dāryān

ده، بخش مرکزی، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۸۵ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. به آن دریان هم می‌گویند.

داریان Dāriyān

ده، بخش نوسود، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۳۹ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب خاوری نودشه.

داریان Dāriyān

ده، مرکز دهستان داریان، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار راه شیراز به خرامه. ۴/۵ کیلومتر خاور دیندارلو.

دارین Dārin

ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۱۱ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

دارین Dārin

ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۶۷ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۵ متر. گرم، خشک. دامنهٔ کوه کله‌عمر

دارین Dārin

ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۵۹ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

دارینو ئیه Dārinu'iyeh

ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۹۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب زیدآباد.

دازمیرکنده Dāzmir kandeh

ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی.

داس‌درّه Dās darreh

ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۸۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کنار رودخانهٔ سه‌هزار.

داس‌قلعه Dāsqal'eh

ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۷۸ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر خاور شمالی گل‌تپه.

داش‌آتان Dāšātān

ده، مرکز دهستان سراجوی شمالی، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۱۳ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار موردق‌چای. سر راه مراغه به هشترود.

داش‌آدا Dāš ādā

← بردین. جزیره، دریاچهٔ ارومیه

داش‌آغل Dāš āqol

ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۴۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ارومیه به نقده و مهاباد. یک کیلومتری ساحل غربی دریاچهٔ ارومیه.

داشبلاغ Dāšbolāq

یا داشبلاغ عجمی. ده، مرکز دهستان علی‌آباد، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۹۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

داشبلاغ Dāšbolāq

ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۲۷۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

داشبلاغ Dāšbolāq

ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۹۱ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، سر راه قیدار به کبودرآهنگ. ۸ کیلومتر جنوب زرین‌آباد

داشبلاغ Dāšbolāq

ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۲۱ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه قروه به همدان. ۵ کیلومتر خاور جنوبی وینسار.

داشبلاغ عجمی Dāšbolāq-e Ajami

← داشبلاغ، ده، شهرستان هشترود.

داشبلاغ کنده Dāšbolāq kandeh

ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل.

مشگین‌شهر ۱ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب صلوات.

داشبند Dāšband
ده، مرکز دهستان آختاچی شرقی، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۴۷ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سیمینه‌رود. سر راه بوکان به میاندوآب.

داش‌پسک Dāšpesak
← پسک، ده، شهرستان خوی.

داش‌تپّه Dāš tappeh
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۶۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه روستای شعبان به روستای ملاّبداغ.

داش‌تپّه Dāš tappeh
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۴۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه چلّه‌خانه.

داش‌تپّه Dāš tappeh
تپه‌ای در جنوب دریاچهٔ ارومیه و حدود ۱۸ کیلومتری شمال غربی میاندوآب، استان آذربایجان غربی. از اماکن باستانی است و بقایای کتیبهٔ آشوری در آن موجود است.

داش تیمور پائین Dāš teymur-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۷۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل دریاچهٔ سد مهاباد. روستای داش تیمور بالا که آن نیز درساحل دریاچهٔ سد مرزبور واقع است در ۴ کیلومتری جنوب این روستا واقع است.

داشخانه Dāšxāneh
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

داشخانه Dāšxāneh
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۸۰ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه روستای میمند به تازه‌کند تپه‌رش.

داشخانه Dāš xāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۹۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل، خشک، سر راه تربت حیدریه به بایگ.

داش‌زیوه Dāš zeyveh
← زیوه‌سنگ، دهستان انگوت، شهرستان مغان.

داش‌زیوه Dāšzeyveh
← زاویه‌سنگ، ده، شهرستان مغان.

داش‌فیشل Dāš fišal
ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۳۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سوسور.

داش‌قیزقاپان Dāš qiz qāpān
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۳۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کانی‌چرمو.

داشکسن Dāškasan
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۷ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

داشکسن Dāškasan
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۳۳۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

داشکسن Dāš kasan
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۲۹۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل چپ زرینه‌رود.

داشکسن Dāškasan
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۸ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اهرچای. ۱۰/۵ کیلومتر غرب شمالی ورزقان.

داشلوجه Dāšlujeh
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۶۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه قره‌داغ.

داشلوجه Dāšlujeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۱۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور جنوبی گرنگاه

داشلی‌برون Dāšli borun

ده، مرکز دهستان اترک، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۳۲۳ درجه، ۵۱ کیلومتر. گرم، خشک. دشت.

داشلی‌قلعه Dāšli qal'eh

ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۵۲ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

داغلان Dāqlān

ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۶۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک.

داغله Dāqeleh

ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. سر راه اهواز به گبیریک.

داغی Dāqi

ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۴۳ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک.

داغیان Dāqiyān

ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۷۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه فاروج به اسفراین.

دافی Dāfi

ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۱۰ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل، مایل به سرد، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب کدکن.

داق‌داق‌آباد Dāqdāq ābād

یا دقدق‌آباد. ده، مرکز دهستان حاجیلو، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۱۱۸ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. امامزاده‌ای بنام عبدالله دارد.

داکان Dākān

ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۲۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. حدود یک کیلومتر خاور راه تاکستان به همدان.

دال‌آباد Dāl ābād

ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۷۷ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک.

کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوهستان جبال بارز. ۸ کیلومتر غرب شمالی موردان.

دالاب Dālāb

ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۹۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی هُرنی خلیفه.

دالاخانی Dālāxāni

کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. ۱۰ کیلومتر جنوب سنقر. ارتفاع ۳۳۵۰ متر. سرچشمهٔ رودخانه‌های دینور و گاماسیاب.

دالامپر Dālāmper

کوه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ۵۰ کیلومتر جنوب غربی ارومیه. نقطهٔ مرزی ایران و ترکیه و عراق. ارتفاع ۳۴۰۰ متر. سرچشمهٔ رودهای گدار و باراندوزچای.

دالان Dālān

کوه، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. ۷۸ کیلومتر غرب شمالی نجف‌آباد. ارتفاع ۳۹۱۵ متر.

دالان Dālān

ده، مرکز دهستان سرله، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۸۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تلخ، سر راه میداود به کت.

دالاهو Dālāhu

← دالهو، کوه، شهرستان قصرشیرین، استان کرمانشاه.

دالپری Dālpari

ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۲۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر خاور موسیان.

دالکی Dālaki

رودخانه، شهرستانهای شیراز، کازرون و برازجان، استانهای فارس و بوشهر، طول ۱۷۰ کیلومتر.

از دامنهٔ جنوبی کوه دشت ارژن ۴۸ کیلومتری باختر شیراز سرچشمه می‌گیرد و بسوی باختر روان می‌شود. از شهرستان کازرون می‌گذرد و از طریق دهستان دالکی به شهرستان برازجان وارد می‌شود و در ۱۷ کیلومتری باختر شمالی برازجان با رود شاهپور مخلوط می‌گردد و رودخانهٔ هلّه را تشکیل می‌دهد.

دالکی Dālaki

ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۴

درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه برازجان به کازرون و شیراز.

دالو Dālu
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۸۴ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل راست رودخانهٔ خورخوره

دالون Dālun
← دالان، ده، شهرستان باغملک.

دالوند Dālvand
← لک. جنوبی‌ترین گروه از قبایل کرد.

دالهو Dālehu
کوه، شهرستان قصرشیرین. استان کرمانشاه. ۳۳ کیلومتر خاور شمالی قصرشیرین. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. سرچشمهٔ چم‌پل‌ذهاب.

دالهو Dālehu
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۱۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زیمکان. ۱۰ کیلومتر شمال غربی کرند

دالیچو Dāliču
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان، کبودرآهنگ ۳۰۰ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه گل‌تپه به بیجار.

دالی‌زال‌بگ Dālizāl bag
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۶۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

دالین Dālin
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۹۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور مالکیدی. دامنهٔ کوه قوره‌دان. کنار راه اردکان به شیراز.

دامائی Dāmā'i
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۵۷ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳/۵ کیلومتر جنوب غربی شقو.

دامچه Dāmceh
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۱۵ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کرد. درهٔ غربی کوه گر. نیمه‌جنگلی.

دامچه Dāmceh
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۲۳ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی جویم.

دامسک Dāmask
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۷۶ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل، خشک.

دامغان Dāmqān
۱- شهرستانی در مرکز استان سمنان، مشتمل بر بخشهای مرکزی و امیرآباد و به مرکزیت شهر دامغان. این شهرستان از شمال به استان مازندران، از خاور به شهرستان شاهرود، از جنوب به استان اصفهان، از غرب به شهرستان سمنان و از شمال غربی به استان مازندران محدوداست. کوههای البرز شرقی شمال آن را فراگرفته و نواحی جنوبی آن را بخشی از دشتها و شوره‌زارهای دشت کویر پوشانیده است. عمده‌ترین کوههای این شهرستان به ترتیب عبارتند از: چالوئی (۳۷۵۰ متر)، کرکسی (۳۶۵۰ متر)، امام ابوالقاسم (۳۶۱۰ متر)، ساقاره‌خانه (۳۶۰۵ متر) نمازگاه (۳۶۰۵ متر)، آبکش (۳۲۵۰ متر) و وروری (۳۰۰۸ متر) و مهمترین رودهای آن که اکثراً در بخشهای کوهستانی شمال روانند، عبارتند از: رودخانهٔ چشمه‌علی، دامغان‌رود، رودخانهٔ مارچشمه و رود شش‌آسیاب آب و هوای این شهرستان در نواحی کوهستانی معتدل و نیمه‌خشک و در دشتهای جنوبی گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان دامغان، استان سمنان. ۲۸۰ کیلومتر خاور شمالی تهران و ۱۰۸/۵ کیلومتر شمال شرقی سمنان. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. زلزله‌خیز پرزیان. موقعیت جغرافیائی ۴۵″ ۲۰′ ۵۴° طول شرقی و ۰۰″ ۱۰′ ۳۶° عرض شمالی. سر راه تهران ، شاهرود به مشهد و کنار خط آن تهران، مشهد. بر رودخانهٔ دامغان. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز شرقی.
تاریخچه – دامغان از شهرهای بسیار قدیمی ایران است. ویرانه‌های پایتخت دولت اشکانی که یونانی‌ها آن را هکاتومپیلوس (صد دروازه) می‌نامیدند، در اطراف شهر کنونی دیده می‌شود. در دورهٔ اسلامی، مرکز ولایت قومس بود. بعد از قتل خواجه نظام‌الملک (۴۸۵ هجری قمری و ۴۷۰ هـ .خ) اسماعیلیه بر گرد کوه مسلط شدند. بر اثر هجوم مغول و امیرتیمور شهر آسیب فراوان دید. فتحعلیشاه قاجار در دامغان زاده شد. در زمان ناصرالدین شاه قاجار پیرامون شهر ۸۷۰۰ ذرع و باروی آن ۱۶۶ برج و ۵ دروازه داشت. تپه حصار در جنوب شهر و مسجد تاری‌خانه که از کهن‌ترین مسجدهای موجود در ایران است و همچنین منار مسجد جامع و امامزاده جعفر از آثار قدیمی دامغان هستند.

دامغه Dāmqeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۲۹ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اهواز به ام‌الطرفه.

دامک علی‌آباد Dāmak-e Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۵۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه علی‌آباد به دهشیر. ۱ کیلومتر جنوب غربی علی‌آباد.

دامن Dāmen
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دامن. سر راه ایرانشهر به خاش.

دامن آباد Dāman ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۴۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب غربی دایلار.

دامنکوه Dāmankuh
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۲۷ درجه، ۸۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. حومهٔ جنوبی شهر گلباف، کنار راه گلباف به بم و راین.

دامنه Dāmaneh
ده، مرکز دهستان دالانکوه، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۶۱ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. سر راه داران به خوانسار و نجف‌آباد

دامنه آب Dāmaneh āb
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۹۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سراسکند.

دانالو Dānālu
دو روستا به نام دانالوی بزرگ و دانالوی کوچک، دهستان قلعه‌درّه‌سی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۹ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار ساری‌سو.

دانالو Dānālu
ده، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۸۶ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر غرب شمالی عجب‌شیر.

دانان Dānān
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۷۸ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه فقیه سلیمان به دهگلان.

دانان Dānān
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۰۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه پهله به کاور. ۵ کیلومتر جنوب غربی پهله.

دانباران Dānbārān
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۴۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی

دانسفهان Dānesfahān
ده، مرکز دهستان رامند جنوبی، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۴ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه رامند.

دانش آباد Dāneš ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۰۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری گجکین. کوهستان پلوار.

دانشمند Dānešmand
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۳۰۹ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. زلزله‌خیز کم‌زیان. ساحل دریاچهٔ دانشمند. یک کیلومتری مرز ایران و ترکمنستان.

دانشمند، دریاچه Dānešmand
دریاچهٔ فصلی به مساحت حدود ۸/۵ کیلومترمربع در شهرستان گنبدکاووس، استان گلستان. ۴۲ کیلومتر شمال غربی گنبدکاووس و ۱۲ کیلومتر جنوب داشلی‌برون. درازای دریاچهٔ مزبور از شمال خاوری به جنوب غربی حدود ۵ کیلومتر است و ارتفاع سطح آب آن به حدود ۱۰ متر بالغ می‌گردد.

دانک Dānak
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۵ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان.

دانلوجق Dānlujeq ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۷۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر غرب جنوبی کشکسرای. کنار راه مرند به خوی و ماکو.

دانه کش Dānehkeš
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۲۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور روستای نگل.

دانیکش Dānikeš
← دانه‌کش، ده، شهرستان مریوان.

داودآباد Dāvud ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۱۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

داورآباد Dāvar ābād
ده، مرکز دهستان یاتری، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۹۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. گرم، خشک. کنار خط آهن گرمسار به سمنان.

داوران dāvarān
ده، مرکزدهستان دره‌دران، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۴۵ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمال غربی کوه بند اژدها.

داورپناه Dāvarpanāh
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۳۳ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه سراوان به مرز پاکستان.

داورزن Dāvarzan
ده، مرکز بخش داورزن و مرکز دهستان مزینان، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۸۱ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سبزوار به شاهرود.

داوری Dāvari
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۲۰ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شاه بابک. کوهستان بشاگرد.

داوری Dāvari
ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۴۴ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ داوری. سر راه میناب به انگهران. ۳۵ کیلومتر جنوب خاوری سندرک. کوهستان بشاگرد.

داوودآباد Dāvud ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۱۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی قره‌چک.

داوودآباد Dāvud ābād
ده، مرکز دهستان داودآباد، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ایبک‌آباد به سیاوشان و ابراهیم‌آباد. حدود ۶ کیلومتر شمال ساحل شمالی کویر میغان.

داوودآباد Dāvud ābād
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۸ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر خاور جنوبی انار.

داوودآباد Dāvud ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه پورکان.

داوودرش Dāvudraš
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۷۱ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

داوود قشلاق Dāvud qešlāq
ده، دهستان مغان شرقی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳۴۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

داوودکلا Dāvud kalā
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۹۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

داوودی بالا Dāvudi-ye bālā
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۹۸ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری هرسین. روستای داوودی پائین در ۲ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۶۸۰ متری قرار دارد.

داویجان Dāvijān
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۶۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ حرم‌آباد.

Dāhu'iyeh **داهوئیه**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۰۱ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خاور شمالی بهاآباد.

Dāhikān **داهیکان**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری کوهستک.

Da'iji **دئیجی**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۴ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور چیچالی.

Dāydāti ? **دایداتی**
← دهداتی، ده، شهرستان نیک‌شهر.

Dāydār **دایدار**
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۷۳ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

Dāylār **دایلار**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۵۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب خونیق.

Dāylān kandi **دایلان کندی**
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۸۷ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب غربی پلدشت.

Dāyem **دایم**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۹۵ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. ۴۱ کیلومتر شمال غربی خوسف.

Dāymaq ? **دایمق**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری ورزقان.

Dobb **دُبّ**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۴ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. درّهٔ جنوبی کوه نمکی. ۲ کیلومتر شمال غربی ده‌نوی میر.

Debokri **دبکری**
← مکری. ایلات و طوایف کرد.

Dabirān ? **دبیران**
ده، مرکز دهستان دشت خاک، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۲۲ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی حاجی‌آباد.

Dep ? **دپ**
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۱۱۳ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ ساربوک. ۲۶ کیلومتر جنوب غربی قصرقند.

Dapaskor ? **دپسکور**
ده، بخش راسک، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۸ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه ایرانشهر به چابهار. کنار رودخانهٔ سرباز. ۳۵ کیلومتر شمال غربی راسک.

Datdat **دتدت**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی کنارک.

Dejmarij **دج مریج**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۰ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه چناره. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

Dejang ? **دجنگ**
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۱۳ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری نوک‌آباد.

Daccān **دچّان**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۰۸ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۸ کیلومتر جنوب غربی شهرآب.

Dacand ? **دچند**
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۵۵ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۷ کیلومتر خاور چانف.

Daceh-ye Abbās **دچهٔ عبّاس**
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۲۰

درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اندیمشک به دشت عبّاس. ۳ کیلومتر جنوب خاوری دشت عبّاس.

دختر برجی — **Doxtar borji**

ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۳۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب حسینیه.

دخرآباد — **Daxr ābād**

ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان. استان اصفهان. اصفهان ۷۷ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. سر راه تودشک به قلون‌آباد. ۱۲/۵ کیلومتر شمال خاوری کوهپایه.

دخرجین — **Daxrajin**

ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۳۰ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه آبگرم به حصار و قیدار. ۲۰ کیلومتر شمال آوج.

دده بیگلو — **Dadeh beyglu**

ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر شمال خاوری لاهرود.

دُر — **Dor**

ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۷۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه گلپایگان به دهق، کنار رودخانهٔ خشک.

درآب — **Darāb**

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاد، استان کرمانشاد. کرمانشاه ۱۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب کندوله

درآب — **Darāb**

ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۶۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال خاوری آغمیون. دامنهٔ جنوبی کوه سبلان.

درآباد — **Darābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۶۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر خاور جنوبی آتشگاه. دامنهٔ خاوری کوه سبلان.

درآبزار — **Dar-e Ābzār ?**

ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۷۰ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوهستان جبال بارز. ۱۲ کیلومتر شمال غربی دال‌آباد.

درآبک — **Darābak**

ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

درآسیاب — **Darāsiyāb**

ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۷ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر غرب گروه.

دُرآگاه — **Dorāgāh**

ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۶ درجه، ۱۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار خط آهن بندرعباس به سیرجان. ۲۰ کیلومتر غرب شمالی حاجی‌آباد.

درآهو — **Darāhu**

ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۰۵ درجه، ۱۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴۰ کیلومتر غرب جنوبی بزمان.

دُرّاج بالا — **Dorrāj-e bālā**

ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۲۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قوری‌چای. روستای درّاج پائین در ۱/۵ کیلومتری غرب شمالی این روستا واقع است.

درارزانی — **Dar-e Arzāni**

ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۱۶۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی شیرکوه. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی نیر.

درارُسو — **Darorsu**

کوه، شهرستان زرند، استان کرمان. ۵۳ کیلومتر شمال غربی زرند. ارتفاع ۳۵۴۵ متر.

دراز — **Derāz**

ده، بخش پشت‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری بزی.

درّازائی — **Dorrāza'i**

← بلوچ. طایفه‌ای از طوایف بلوچ.

درازکلا Derāz kolā

ده، بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۰۹ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ رودخانهٔ بابل. سر راه شیرگاه به بابل. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی شیرگاه.

درازو Derāzu

ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۲ درجه، ۲۰۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ خاوری کوه درازو. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری زمان‌آباد.

درازی Derāzi

ده، مرکز دهستان خورموج، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۲۵۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۵ متر. گرم، خشک. دشت. دامنهٔ خاوری کوه مُند.

درآسب Darāsb

ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۲ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ پول کشتی. ۱۸ کیلومتر خاور شمالی دیواندره.

دراشکفت Darāškaft

ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۵۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

درّام Darrām

ده، مرکز دهستان درّام، بخش طارم‌علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۵ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوههای طالش. کنار قزل‌اوزن.

دران Derān

ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۴۹ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه شهداد به حرجند، درّهٔ شمالی کوه دهران. ۳۱ کیلومتر غرب شمالی شهداد

درانبار Daranbār

ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۹۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّهٔ غربی کوه ملینجه.

درانگیانا Drāngiānā

← سیستان، ناحیهٔ تاریخی.

دراویزه Derāvizeh

ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۷۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون و سر راه اهواز به شوشتر.

دراویشه Darāvišeh

ده، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۴۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ لیله. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی باینگان.

درب آستانه Darb-e Āstāneh

ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۱۳۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. امامزاده‌ای بنام شاهزاده عبدالله دارد.

درب آستانه Darb-e Āstāneh

ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۱۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی چالانچولان.

درب‌آسیاب Darb āsiyāb

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر غرب ده لؤلؤ.

درب آهنگ Darb āhang

ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۱۲ درجه، ۱۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۵ متر. گرم، خشک. ۳۰ کیلومتر شمال غربی زمان‌آباد.

دربا Darbā

ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۴۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر شمال دلفارد. کوهستان جبال بارز.

درباغ Darbāq

ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۱۷۵ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی شیرکوه. ۹ کیلومتر خاور جنوبی نیر.

درباغ Dar-e Bāq

ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۰۰ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی شاهماران.

درباغ Dar-e Bāq

ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۸۲ درجه، ۹

کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه بم به کرمان. ۵ کیلومتر غرب شمالی خواجه عسکر.

درباغ **Darbāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۱۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب بلوچان.

دربان **Darbān**
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور ولایت. دامنهٔ جنوبی کوه سرخان.

درب بهشت **Darb-e Behešt**
ده، مرکز بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۲۸ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه جیرفت به رابرو بافت. نام پیشین آن درب مزار بوده است.

درب جوقا **Darb-e Juqā**
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۱۱۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۸ کیلومتر خاور شمالی هستیجان.

درب زیارت **Darb-e Ziyārat**
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۱۹ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی گرم بالا. کوهستان جبال بارز.

درب غربی **Darb-e Qarbi**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۸۱ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ کارون.

درب قلعه **Darb-e Qal'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۳۲۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ رودبار (عکس رستم).

دربکه **Derebkeh**
ده، مرکز دهستان لاهیجان، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۵۱ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

درب مزار **Darbmazār**
← درمزار، ده، شهرستان جیرفت.

درب مزار **Darb-e Mazār**
← درب بهشت، ده، شهرستان جیرفت.

دربند **Darband**
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۵۹ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

دربند **Darband**
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۴۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دربند. دامنهٔ غربی کوه سالوک. سر راه شوقان به جاجرم.

دربند **Darband**
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۵۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب غربی دیزج‌دول.

دربند **Darband**
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۷ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر خاور دیواندرّه.

دربند **Darband**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۷ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوههای مزدقان. ۵ کیلومتر جنوب نوبران.

دربند **Darband**
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۵۴ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. گردنهٔ غربی کوه کورابلاغ. ۱۰ کیلومتر شمال غربی کوشک نصرت.

دربند **Darband**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۹۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب خاوری هزاوه.

دربند **Darband**
ده، مرکز دهستان سیلاخور شرقی، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۷۸ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه سفید. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی ازنا.

دربند **Darband**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز

۶۱ درجه، ۳۱کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ خشک. سر راه الیگودرز به خمین.

دربند **Darband**

ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۸ درجه، ۱۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۶۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه کرمان به فردوس. ۶۴ کیلومتر شمال خاوری راور. کاروانسرای قدیمی دربند در ۱۴ کیلومتری جنوب غربی این روستا واقع است.

دربند **Darband**

ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۷۸ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ جنوبی سیاه‌کوه. کوهستان زاگرس.

دربند **Darband**

ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۰۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال خاوری تیران. کنار راه تیران به قمیشلو.

دربند **Darband**

ده، بخش مرکزی شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۲۸۷ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. گرم، خشک. دشت. کنار اروندرود. حومهٔ غربی شهر خرمشهر.

دربندان **Darbandān**

ده، بخش رونیز، شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۳۱۰ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر غرب شمالی ماه فرخان.

دربندجوق **Darbandjuq**

ده، بخش مرکزی شهرستان قصرشیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۲۳۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. ۱/۵ کیلومتری مرز ایران و عراق. ۶ کیلومتر شمال غربی خسروی.

دربند خزر **Darband-e Xazar**

← دروازهٔ خزر.

دربند زرد **Darband zard**

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۸۴ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه کرمانشاه به سراب فیروزآباد.

دربندسر **Darbandsar**

ده، بخش رودبار قطران، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش صفر درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ جاجرود. سر راه شمشک به گاجره. کوهستان البرز.

دربند عزیز **Darband-e Aziz**

ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۷۵ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری کامیاران.

دربنده **Darbandeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۱۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی حسن‌آباد.

دربیابان **Dar biyābān ?**

ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۵۴ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۴ کیلومتر غرب شمالی میرجاوه.

دُربید **Dorbid**

ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۱۱۴ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه دُربید. ۲۹ کیلومتر شمال غربی خرانق.

دربید **Darbid**

ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۱۱۴ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه دُربید. ۲۹ کیلومتر جنوب غربی خرانق.

دربیدوئیه **Darbidu'iyeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۵۷ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر خاور جنوبی جوزم.

دربینی **Darbini**

ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۲ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه هزار. ۹ کیلومتر جنوب غربی راین.

درپهن **Darpahn**

ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۳۸ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۸۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ پاهتک. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری سندرک. کوهستان بشاگرد. مرکز دهستان درپهن.

درپهنو Darpahnu
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۶ درجه، ۱۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ درپهنو. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری زمین‌لشکری.

درتنگل قدمگاه Dartangal-e Qadamgāh
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۴ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه خانوک. سر راه زرند به کوهبنان

درتوجان Dartujān
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب شمالی حسن لنگی.

درتوم Dartum ?
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۱۸۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

درج Darej
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۶ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل، خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری گازار

درجز Darjaz
← درگز، شهرستان، استان خراسان.

درجزین Darjazin
ده، مرکز دهستان درجزین سفلی، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۲۵ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه رزن به قروه.

درجزین Darjazin
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۳۲۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ سمنان. سر راه سمنان به شهمیرزاد.

درجستان Darjestān
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۲ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه خورگو. ۱۷ کیلومتر شمال غربی قلعه‌قاضی.

درجستی Darjasti
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۴۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سیرجان به بردسیر. ۱۳/۵ کیلومتر شمال خاوری سعادت‌آباد.

درجند Darjand
← ورجند، ده، شهرستان ساوه.

درجوره Darjureh ?
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۱۲ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. حاشیهٔ جنوب خاوری دریاچهٔ طشک. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری آباده طشک.

درجوز Darjoz
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۴۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر شمال خاوری داوران. درّهٔ غربی کوه سرتخت.

درچال Darcāl
ده، بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۸۲ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی عمله تیمور.

درچندزو Darcandzu
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۲۴ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه هزار. ۳۱ کیلومتر خاور شمالی لاله‌زار.

دُرچهٔ ابد Dorceh-ye Abad
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۸۳ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری اُشترجان.

دُرچه‌پیاز Dorceh piyāz
شهر، بخش مرکزی شهرستان خمینی‌شهر، استان اصفهان. خمینی‌شهر ۱۶۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه خمینی‌شهر به فلاورجان.

درچین Darcin
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۰۲ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب غربی پرچل. کوهستان زاگرس.

دُرُح Doroh
ده، مرکز دهستان درح، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان

خراسان. بیرجند ۱۱۸ درجه، ۱۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۷۱ کیلومتر خاور جنوبی سربیشه.

درخار Darxār
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۳ درجه، ۱۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه راسک. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی رمشک.

درخت توت Deraxt-e Tut
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت‌جام ۴۰ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری صالح‌آباد.

درخت‌توت Deraxt-e Tut
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۹ درجه، ۱۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴۰ کیلومتر جنوب خاوری طبس مسینا.

درختک Deraxtak
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۴۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار راه نهرخلج به دهق و میلاگرد.

درخزینه Darxazineh
ده، مرکز دهستان شهید مدرس، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۴۲ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کارون. سر راه شوشتر به نفت سفید و هفتکل.

دُرُخش Doroxš
ده، مرکز دهستان قهستان، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۵۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. ۴۰ کیلومتر. شمال غربی اسدآباد.

درخیاران Darxiyārān
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۶ درجه، ۱۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب شمالی کلاهو.

دُردانه Dordāneh
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۱۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری دادین بالا.

درد دل Dard-e Del
ده، بخش پشت‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۱۶ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال غربی ادیمی.

دردز Dardez
← دردسک، ده، شهرستان جیرفت.

دردسک Dardesak
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه جیرفت به محمّدآباد مسکون. ۴ کیلومتر جنوب محمّدآباد مسکون.

درده Dardeh
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۰۰ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. داخل درّهٔ درده. سر راه پیرده به گاوده. ۱۳ کیلومتر جنوب فیروزکوه.

دردهو Dardehu
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۸۰ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه بنیز. ۲۱ کیلومتر جنوب بهاباد.

دررز Dar-e Raz
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۵۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه مسجد. ۵ کیلومتر جنوب خاوری خضرآباد.

دررس Dar-e Ras
ده، بخش مرکزی شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۵۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. یک کیلومتر جنوب غربی قوام‌آباد.

دررود darrud
شهر، بخش زبرخان، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۱۰۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوهستان بینالود.

دررودک Darrudak
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۰۵ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ جنوبی کوه بزمان. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی بزمان. سر راه بزمان به مگسان.

درریز Darriz
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۰۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک، سر راه رشتخوار به چخماق. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری رشتخوار.

درز Darz
ده، مرکز دهستان درز و سایبان، بخش مرکزی شهرستان لار،

استان فارس. لار ۷۷ درجه، ۱۰۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سایبان به شاه‌غیب.

درزآب، گردنه Darzãb
گردنه‌ای به بلندی ۱۰۵۰ متر در شهرستان تربت جام، استان خراسان. سر راه گوش لاغر به قره‌سنگی. ۷۹ کیلومتر شمال خاوری تربت جام. این گردنه شهرستانهای تربت جام و سرخس را از هم جدا می‌کند.

درزاب Darzãb
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۵ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

درزاب Darzãb
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۸۱ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه گرگو. ۹ کیلومتر جنوب بجستان.

درزنّیه Darzanniyeh
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۳ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر جنوب راین. کنار رودخانهٔ گارچیدان.

درزه Darzeh
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۱ درجه، ۱۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر غرب رمشک.

درزه کُنان Darzeh konãn
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۴۸ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر خاور شمالی ملحم.

درزی‌ولی Darzivali
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۱۱۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه شاخه‌زرد.

درس آخوند Dars Ãxund
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام صفر درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر شمال خاوری موسی‌آباد.

درساوین Darsãvin
ده، بخش نمشیر، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۱۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه بانه به سردشت. جنوب کوه جاتراوی. جنگلی.

درشک Daršak
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۸۲ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴۰ کیلومتر جنوب خاوری منوجان.

درشو Daršu
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۳۸ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه کوهبنان به بافق. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی کوهبنان.

درشهر Daršahr
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۶۲ درجه، ۱۸۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه بردست. کوهستان بشاگرد.

درشهرو Dar-e Šahru
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه خورگو. ۱۷ کیلومتر شمال غربی قلعه‌قاضی.

درصوفیان Dar-e Sufiyãn
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۱۵۶ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

درغک Darqak
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۳۵ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی قلعه‌رئیسی.

درغوک Derquk
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۴۷ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. دشت. حومهٔ شمال خاوری شهر آباده.

درغه Daraqeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۱۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه تخت پاچنار.

درفش Derafš
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۹۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳ کیلومتر جنوب خاوری جوزار جاوید.

درفک Darfak
کوه، کوهستان البرز، شهرستان رودبار، استان گیلان. ۲۷کیلومتر شرق شمالی رودبار. ارتفاع ۲۶۹۸ متر.

درق Daraq
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۴۱ درجه، ۱۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه جاجرم به نردین و مینودشت.

درق Daraq
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۱۷ درجه، ۱۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳کیلومتر شمال خاوری زنوز.

درقدم Darqadam
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۹۵ درجه، ۳۴/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه سبزوار به کاشمر. دامنهٔ غربی کوه بهارستان.

درک Derk
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۱۴ درجه، ۳۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳کیلومتر خاور درّه‌گرگ.

درکاه Darkāh
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۱۰ درجه، ۱۳۴کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ درکاه. ۲۷ کیلومتر شمال خاوری انگهران. کوهستان بشاگرد.

دُرک پیردان بالا Dork pirdān-e bālā
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۵ درجه، ۹۰کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲کیلومتر جنوب غربی سرباز.

درکج Darkaj
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۵۸ درجه، ۴۴کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۵۰۰ متر شمال روستای حشیش.

درکلات امامزاده محمود Darkalāt-e Emāmzādeh mahmud
یا درکلات محمودی. ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۶ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۱۲کیلومتر شمال غربی دزک.

درکلات محمودی Darkalāt-e Mahmudi
← درکلات امامزاده محمود، ده، شهرستان بویراحمد.

درکوه Darkuh
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۷ درجه، ۹۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ساحل شمالی جزیرهٔ قشم. سر راه باسعیدو به قشم. ۷ کیلومتر غرب جنوبی بندر دولاب.

درکه Darakeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۲۶۶ درجه، ۷کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ درکه.

درکه Darekeh
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۸۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی ماهیدشت.

درکی Daraki
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۷۲ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه مریوان به نوسود.

درگ Darg
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۶۱ درجه، ۲۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه سنگر. کوهستان البرز.

دُرگ Dorg
ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۰۷ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری سندرک. کوهستان بشاگرد.

درگاه Dargāh
ده، بخش مرکزی شهرستان آستانهٔ اشرفیه، استان گیلان. آستانهٔ اشرفیه ۵۵ درجه، ۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه آستانهٔ اشرفیه به کنار دریا و لسکوکلایه.

درگاه سلیمان Dargāh soleymān
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۲۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار زرینه‌رود.

درگرم Dar-e Garm
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان

۱۷۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور جنوبی دهوئیه.

درگز Dargaz
یا درّه‌گز و همچنین درجز.
۱- شهرستانی در شمال استان خراسان، مشتمل بر بخشهای مرکزی، چاپشلو، لطف‌آباد و نوخندان. این شهرستان از شمال به جمهوری ترکمنستان، از جنوب شرقی به شهرستان مشهد، از جنوب به شهرستان چناران و از جنوب غربی به شهرستان قوچان محدود است. کوههای هزارمسجد در غرب و جنوب آن واقع است و رودهای زنگانلو و درونگر آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای آن در نواحی کوهستانی معتدل مایل به سرد و در نواحی شمالی و مشرف به مرز در تابستانها گرم و تا حدی سوزان و در زمستانها سرد و سخت است. فرآورده‌های آن میوه، پنبه، غلات و محصولات دامی است.
۲- شهر، مرکز شهرستان درگز، استان خراسان. ۷۱۲ کیلومتر شرق شمالی تهران. ۱۲۲ کیلومتر شمال غربی مشهد. ارتفاع ۳۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه قوچان به لطف‌آباد و مرز ایران و جمهوری ترکمنستان.
موقیت جغرافیائی ″۱۵ ′۰۶ °۵۹ طول خاوری و ″۳۰ ′۲۶ °۳۷ عرض شمالی.
از جمله مهمترین آثار تاریخی درگز، می‌توان از کاخ خورشید از عصر نادرشاه افشار نام برد.

درگز Dargaz
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه هماک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی سیاهو.

درگُل Dargol
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۸ درجه، ۱۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه مرت. کوهستان بشاگرد.

درگن Dargan
ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۳۲ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ پاهتک. ۳۶ کیلومتر جنوب خاوری سندرک. کوهستان بشاگرد.

درگو Dargu
ده. بخش مرکزی هرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۳۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۱ کیلومتر غرب شنبه.

درگور Dargur
ده، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۶۶ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری کهورستان. سر راه بندرعبّاس به بندرلنگه.

درگهان Dargahān
ده، مرکز دهستان درگهان، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۷۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه قشم به باسعیدو.

درگه‌سران Dargah-e sarān ?
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۵۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر شمال نیر. دامنهٔ خاوری کوه سبلان.

درگیر Dargir
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۳۴۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۵ کیلومتر غرب شمالی ایسین. سر راه ایسین به بندرلنگه.

درمان Darmān
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۹۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

درمان‌آباد Darmān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۱۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ کوه هوی‌هما.

درمانلو Darmānlu
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۶۴ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

دُر مبارک Dor-e Mobārak
← دور مبارک، ده، شهرستان بندرماهشهر.

دُر مرزوق Dor-e Marzuq
← دور مرزوق، ده، شهرستان بندرماهشهر.

درمره Darmareh ?
ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۹۸ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. ۷ کیلومتر شمال غربی چم پلک.

درمزار Darmazār
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۴۹

درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک کوهستانی. دامنهٔ کوه درمزار. سر راه جیرفت به دلفارد.

Dar-e Mazār **در مزار**

← درب بهشت، ده، شهرستان جیرفت.

Deram makān **درم مکان**

ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۰۰ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی گتیج.

Dormen **درمن**

ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۱۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر خاور جاورسیان

Dermanak **درمنک**

ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۴۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. سرد، خشک. سر راه فرمهین به روستای ماستر ۱۳ کیلومتر شمال خاوری فرمهین.

Darmanegi **درمنگی**

ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۴۰ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی روستای موسی‌آباد.

Darmeh **درمه**

ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۱۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی

Darmiyān **درمیان**

۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان بیرجند، استان خراسان، مشتمل بر دهستانهای درمیان، طبس مسینا، گزیک، فخرود و قهستان و به مرکزیت اسدآباد.

۲- ده، مرکز دهستان درمیان، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۴ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی اسدآباد.

Dormiyān **دُرمیان**

ده، بخش برخوار، شهرستان برحوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۶۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه حبیب‌آباد به مرغ. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری دولت‌آباد.

Derend **درند**

ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۷۶ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه دوکالی به توت. درهٔ خاوری کوه درند. ۱۱ کیلومتر شمال خرانق.

Derang **درنگ**

ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۴۴ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری کلمه. امامزاده‌ای بنام شاهزاده اسماعیل دارد.

Derangug **درنگوگ**

ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۰ درجه، ۱۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳۲ کیلومتر جنوب غربی رمشک.

Darnun **درنون**

ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۱ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر شمال غربی خرامه.

Darniyām **درنیام**

ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری انگهران. کوهستان بشاگرد.

Darniyān **درنیان**

ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۰ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ باغ کنار. سر راه بافت به شاهماران. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری شاهماران.

Darniyān **درنیان**

ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۸۳ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوهستان جبال بارز.

Derō ? **درو**

ده، بخش شاهرود، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۴۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی کلور. کنار رودخانهٔ شاهرود.

Daruahmad ? **درواحمد**

ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۲۷۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. کنار راه ساحلی بندر دیّر به بوشهر.

دروار Darvār
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۴۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه قوشه به کیاسر.

دروازهٔ خزر Darvāzeh-ye Xazar
گذرگاه عمدهٔ سرزمین ماد به سرزمینهای پارت و هیرکانیا از میان رشته‌کوههای البرز. درّهٔ عمیقی بود که فقط یک ارابهٔ جنگی می‌توانست از آن عبور کند. ایرانی‌ها در تنگ‌ترین قسمت آن دروازه‌های آهنین نصب کرده و پاسبانهائی بر آنها گماشته بودند. به آن تنگهٔ خزر یا دربند خزر نیز می‌گویند و آن را با سردرّهٔ خوار مطابق می‌دانند.

دروپی Daropey
ده، بخش چهاردانگی، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۴۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. یک کیلومتری ساحل راست رود تجن (گرماب‌رود). نیمه‌جنگلی.

درودزن Dorudzan
ده، بخش کامفیروز، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۱۸ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کر. سد درودزن در ۲ کیلومتری غرب این روستا قرار دارد.

درودزن، سد Dorudzan
سدی در شهرستان مرودشت، استان فارس. ۵۴ کیلومتر شمال غربی مرودشت. این سد که بر رودخانهٔ کر ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۸۷ متر است. طول تاج سد درودزن ۷۱۰ متر و گنجایش مخزن آن ۹۹۳ میلیون مترمکعب است.

درودگاه Dorudgāh
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۱۰ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه برازجان به بندر گناوه. ۵ کیلومتر جنوب سعدآباد.

درُوز Darvaz
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۵۴ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی دارزین.

دروکی Daruki
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۳ درجه، ۲۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه دروکی.

درونده Darundeh
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۵۳ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۵۷ کیلومتر جنوب محمّدآباد گنبکی. کوهستان جبال بارز.

درونک Darunak
ده، مرکز دهستان درونک، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۱۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی سردشت. سر راه بندر دیلم به آغاجاری و رامهرمز.

درونکلای شرقی Darun kolā-ye šarqi
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۶۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به درازکلا. روستای درونکلای غربی در ۲ کیلومتری غرب آن و در ساحل چپ رودخانهٔ بابل واقع است. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

درونگر Darungar
دهستانی در بخش نوخندان، شهرستان درگز، استان خراسان به مرکزیت روستای شیخها.

درونگر Dorungar
رودخانه، شهرستانهای قوچان و درّه‌گز، استان خراسان. طول ۱۱۰ کیلومتر (تا مرز ایران و ترکمنستان)
از ارتفاعات ۴۷ کیلومتری شمال باختری قوچان سرچشمه می‌گیرد و بسوی خاور جنوبی روان می‌شود و پس از عبور از شهر نوخندان، از کنار شهر دره‌گز نیز می‌گذرد و در ۱۳ کیلومتری شمال خاوری شهر اخیر از مرز ایران و جمهوری ترکمنستان عبور می‌کند و به صحرای قره‌قوم وارد می‌گردد.

درونه Daruneh
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۴ درجه، ۱۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۴۵ متر. گرم، خشک. سر راه بردسکن به عشق‌آباد. دامنهٔ جنوبی کوه زرد. ۱۰۰ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

دروِوادی Deruvādi
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۹۰ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری زهکلوت.

دروهان Doruhān
یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. مشتمل بر دهستانهای دنا، پاتاوه، سادات محمودی و کبگان و به مرکزیت شهر سی‌سخت.

دُروهان Doruhān
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و

بویراحمد. یاسوج ۳۱۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بشار. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی سی‌سخت.

درویت Darvit
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۲۶ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۱۷/۵ کیلومتر شمال خاوری کرند.

دروید Darvid
← درویت، ده، شهرستان اسلام‌آباد غرب.

درویش‌امیر Darviš amir
ده، بخش کجور، شهرستان نور، استان مازندران. نوشهر ۱۶۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

درویشان Darvišān
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۵ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کمیجان به خنجین. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی کمیجان.

درویشان Darvišān
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۲۶۲ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بولاواس. سر راه باغملک به هفتکل.

درویشان Darvišān
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۸۸ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زاغ. سر راه جهرم به دوزه و میمند. ۹ کیلومتر جنوب خاوری دوزه.

درویش بقّال Darviš baqqāl
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۱۰۰ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب سیس.

درویش‌خاکی Darviš xāki
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۶۶ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. ۶ کیلومتر شمال روستای نجف‌آباد.

درویش‌خیل Darvišxil
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۳۱۸ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر جنوب غربی امیرکلا.

درویش‌علی Darviš ali
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۱۳۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه بزینگ‌بسر.

درویشه‌رش Darvišeh raš
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۲۶۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

درویشیه Darvišiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۲۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بهمنشیر. یک کیلومتر جنوب ابوشانک.

درّه Darreh
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر خاور روستای دم‌سیاه.

دُرّه Dorreh
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۲۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. درّهٔ شمالی سیاه‌کوه.

درّه Darreh
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۲۶۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه خیبر (کوهستان شیرکوه). مجاور روستای منشاد.

درّهٔ آبی Darreh-ye Ābi
ده، بخش مرکزی شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۲۰۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌درّه آبی. درّهٔ شمالی کوه سنگ سیاه.

درّه‌آیور Darreh āyur
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۱۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی کدنج.

درّهٔ ابراهیم Darreh-ye Ebrāhim
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۶۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی روستای شعبان.

Darreh-ye Esmā'ileh درّهٔ اسماعیله
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۲۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

Dar-e Hāš درهاش
ده، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۷۰ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب کهورستان.

Darreh-ye Bābā abdollāh درّهٔ باباعبدالله
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۴۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۷ کیلومتر شمال خاوری چهارتاق.

Darreh bād درّه‌باد
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۳۰ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه دشتک. ۱۶ کیلومتر شمال غربی کوشکک

Darreh bādām درّه‌بادام
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۸۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه برز.

Darreh bādām درّه بادام
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۱۲ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر غرب شمالی سراب بهرام.

Darreh bāz درّه‌باز
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۱۱ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. معتدل، خشک. کنار کال درّه‌باز. ۱۴ کیلومتر خاور سرایان.

Darreh bāq درّه‌باغ
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۴۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه خضرزنده. ۹ کیلومتر خاور جنوبی روستای مأمون.

Darreh bāq درّه‌باغ
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۱۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری زواره

Darreh basr درّه‌بسر
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۶۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری چغلوندی.

Darreh buri درّه بوری
ده، مرکز دهستان سادات، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۵۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری لالی.

Darreh bayān درّه‌بیان
ده، بخش مرکزی شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۱۴۲ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه پاوه به روانسر. درّهٔ غربی کوه شاهو.

Darreh bid درّه بید
کوه، شهرستان فریدن، استان اصفهان. ۲۰ کیلومتر شمال غربی داران. ارتفاع ۳۶۳۱ متر

Darreh bid درّه‌بید
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۱ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه درّه‌بید. ۷ کیلومتر شمال غربی دامنه

Darreh bid درّه‌بید
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۰۴ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه ورادرّه‌بید

Darreh bid درّه‌بید
ده، بخش بهمئی، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۱۰ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳۴/۵ کیلومتر غرب شمالی لنده. سر راه لنده به باغملک.

Darreh bidān درّه‌بیدان
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۱ درجه، ۱۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. ۲۲/۵ کیلومتر شمال غربی فرّخی.

Darreh bid-e Tabas درّه‌بید طبس، سد
سدی در شهرستان طبس، استان خراسان. ۱۵ کیلومتر شمال غربی طبس. این سد که بر رودخانهٔ درّه‌بید ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۲۳ متر است. طول تاج سد درّه‌بید طبس ۲۱۴/۵ متر است و گنجایش مخزن آن ۴/۲ میلیون مترمکعب است.

Darrehbid-e Mōr-e Zard درّه‌بید مورزرد
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و

بویراحمد. یاسوج ۳۰۹ درجه، ۹۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب خاوری دریاچهٔ برم مورزرد.

Darreh-ye Bikaš درّهٔ بیکش
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۳۹ کیلومتر شمال خاوری پلدختر.

Darreh beyglu درّه بیگلو
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی رضی.

Darreh par درّه پر
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۴۵ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

Darreh pir درّه پیر
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۴۷ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ کوه فچ. کوهستان زاگرس. جنگلی.

Darreh piri درّه پیری
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۸۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰متر. سرد، نیمه‌خشک.

Darreh tārik درّه تاریک
ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۲۲ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه چارقون. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری شول‌آباد

Darreh taxt درّه تخت
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۶۴ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ماربره. دامنهٔ خاوری اشترانکوه. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی ازنا.

Darreh tofi درّه تفی
ده، بخش خاو و میرآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۲۸۳ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

Darreh tang درّه تنگ
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۶ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کهمان. درّهٔ غربی کوه گرین. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری الشتر.

Darrehtu درّه‌تو
ده، مرکز دهستان هپرو، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۴۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی کنار آب زرد و کنار راه باغملک به رامهرمز.

Darreh capi درّه چپی
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۱۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه ولدبا: ۹ کیلومتر شمال خاوری لومار.

Darreh capi درّه چپی
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد. استان لرستان. بروجرد ۱۹۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل. نیمه‌خشک. سر راه بروجرد به چغلوندی و خرم‌آباد.

Darreh-ye Carm درّهٔ چرم
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۷ درجه، ۶۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال چرقاب. ۱۲ کیلومتر شمال هندوالان.

Darreh cineh درّه چینه
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۶۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ کارون.

Darreh hamzeh درّه حمزه
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۲۰ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شترکش. ۲۵ کیلومتر خاور جنوبی گلباف.

Darreh hōz درّه‌حوض
← عبدل‌آباد، ده. شهرستان فریدن.

Darreh xoškeh درّه خشکه
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان. استان کردستان. مریوان ۹۲ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک

Darreh dā'i درّه دائی
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۴۳ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴۱ کیلومتر جنوب غربی بیارجمند.

Darreh dā'i **دره‌دائی**

ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۰۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه الیگودرز به شول‌آباد.

Darreh doxtarān **دره‌دختران**

ده، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۳۵۳ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱/۵ کیلومتر غرب شمالی زیارت علی.

Darrehdor-e bālā **درّه‌دُر بالا**

ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۶۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی مادرکوه. روستای دره‌در پائین در ۲ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۲۰۰۰ متری قرار دارد.

Darreh dozdān **دره‌دزدان**

← دره‌دوزان، ده، شهرستان خرم‌آباد.

Darreh dašt **دره‌دشت**

ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۹۴ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار سیاهرود، سر راه توتکابن به جیرنده. جنگلی.

Darreh duzān **دره‌دوزان**

یا درّه دزدان. ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۵۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

Darreh-ye Dah pahlavān **درّهٔ ده پهلوان**

ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۰۸ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب جنوبی دیوان‌آباد.

Darreh razgeh **دره رزگه**

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۳۳ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ جنوبی کوه دودلو.

Darreh ranj **دره‌رنج**

ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۵۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر خاور شمالی داوران. دامنهٔ غربی مادرکوه.

Darreh rubāh **درّه روباه**

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۴۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

Darreh rud **دره‌رود**

ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۳۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری امیرآباد.

Darreh zāqeh-ye bālā **دره‌زاغهٔ بالا**

ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۸۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. روستای درّه زاغهٔ پائین در ۲ کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۹۰۰ متری قرار دارد.

Darreh-ye Zerešk **درهٔ زرشک**

ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۴۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۲۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه کُله کفترو. سر راه تفت به ابرکوه.

Darreh ziyārat-e bālā **درّه زیارت بالا**

ده، بخش مرکزی، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۷۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. درّهٔ شمالی کوه سنگ زرد. روستای درّه‌زیارت پائین در ۲ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۶۴۰ متری قرار دارد.

Darreh-ye Ziyārat-e pā'in **درّهٔ زیارت پائین**

ده، بخش مرکزی شهرستان سقّز، استان کردستان. سقز ۱۷۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Darreh žāleh-ye bālā **درّه ژالهٔ بالا**

ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۲ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۶۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر غرب جنوبی ازگله. روستای درّه ژالهٔ پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۶۲۰ متری قرار دارد.

Darreh-ye Žān-e bālā **درّهٔ ژان بالا**

ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۶۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه ژان. روستای درّهٔ ژان پائین در ۳ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۱۹۲۰ متری قرار دارد.

Darreh sāri **دره‌ساری**

ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۰۶ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه داران به الیگودرز و کنار

رودخانهٔ دربند.

درّه‌ساکی **Darreh sāki**
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۶۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری چغلوندی.

درّه‌سرخ **Darreh sorx**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۶۱ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار آب زنگاون (زنگوان). سر راه سرابله به لومار. درّهٔ شمال خاوری کوه قلارنگ.

درّهٔ سُفته **Darreh softah**
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۱ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک، سر راه دیواندره به بیجار. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری دیواندره.

درّه‌سیب **Darreh sib**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۱۴۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سفید. ۶ کیلومتر خاور شمالی قلعه‌سرخ. کوهستان زاگرس.

درّهٔ شاه‌پری **Darreh-ye Šāhpari**
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۱۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه درّه‌شهر به ایلام. دامنهٔ شمالی کبیرکوه.

درّه شناتال **Darreh šenātāl**
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۳۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب چهریق. کنار زولاچای.

درّه‌شور **Darreh šur**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۲۱ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۵ کیلومتر شمال خاوری دزک.

درّه‌شور **Darrehšur**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۵۱ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری حصاروئیه.

درّه‌شور **Darreh šur**
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۰۴ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود شش‌پیر.

درّه‌شور **Darreh šur**
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۷۸ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب فاریاب.

درّه‌شور **Darreh šur**
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۹۶ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۸ کیلومتر جنوب غربی حاجی‌آباد و ۵ کیلومتر خاور جنوبی شهر پیر.

دره‌شور پائین **Darreh šur-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۴۶ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۵ متر. سرد، خشک. تپّه‌ماهور. ۷ کیلومتر شمال غربی مهرگرد.

درّه شوری **Darreh šuri**
← قشقائی.

درّه‌شهر **Darreh šahr**
۱- شهرستانی در خاور استان ایلام مرکب از بخشهای مرکزی، بدره و آبدانان و مشتمل بر دهستانهای ارمو، مازین، زرین‌دشت، هندمینی، دوستان، سراب باغ، مورموری، ماسبی و چم‌کبود و به مرکزیت شهر درّه‌شهر. شهرستان درّه‌شهر از شمال به شهرستان شیروان و چرداول، از خاور به لرستان و از جنوب و جنوب غربی به شهرستان دهلران و از غرب به شهرستانهای دهلران و مهران محدود است. اراضی این شهرستان کوهستانی است و کبیرکوه با ارتفاع ۲۷۹۰ متر بخش اعظم این شهرستان را دربر گرفته و کوههای قلارنگ (۲۶۲۴ متر) و دینار (۱۹۵۵ متر) نیز از جمله کوههای بلند این شهرستان محسوب می‌گردند. رودخانهٔ سیمره که مرز استانهای ایلام و لرستان را تشکیل می‌دهد از شمال غربی بسوی جنوب خاوری این شهرستان روان است و رودهای آبدانان و سیاه‌کوه و چند رود دیگر که از ارتفاعات کبیرکوه سرچشمه گرفته و بسوی جنوب روانند نیز از دیگر رودهای این شهرستان به حساب می‌آیند آب و هوای شهرستان درّه‌شهر در ارتفاعات معتدل و در نواحی پست‌تر معتدل مایل به گرم و نیمه‌خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. ۴۶۲ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۰۴ کیلومتر جنوب خاوری ایلام. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ درّه‌شهر. دامنهٔ شمالی کبیرکوه. سر راه ایلام به

خرم‌آباد. موقعیت جغرافیائی ۳۰ ۲۲ ۴۷ طول شرقی و ۳۰ ۰۸ ۳۳ عرض شمالی

درّهٔ شیخ **Darreh-ye Šeyx**
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۲۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی لالی.

درّه عثمان **Darreh osmān**
ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۱۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب جنوبی یعقوبشاه

درّهٔ عشق **Darreh-ye Ešq**
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۵۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰متر. معتدل، نیمه‌خشک کوهستانی. جنگلی. کنار رود کارون. درّهٔ جنوبی کوه لجن.

درّه‌غول **Darreh qul**
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان فریدن. استان اصفهان. ۴۰ کیلومتر غرب جنوبی داران. ارتفاع حدود ۳۵۰۰ متر.

درّه قبله **Darreh qebleh**
ده، بخش زیویه. شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۱۲۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌پیرسلیمان.

درّه کت **Darreh kat**
ده، بخش دهدز. شهرستان ایده، استان حوزستان. ایذه ۸۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ کارون.

درّه کل **Darreh kel**
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۵ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر .ارتفاع ۱۰۵۰ متر معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

درّه کوران **Darreh kurān**
ده، بخش شوسف. شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۸ درجه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ساهور. کنار راه دهک به تیغدر. ۷ کیلومتر خاور جنوبی دهک

درّه گامیشی **Darreh gāmiši**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۱۲ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر جنوب خاوری تل بزان.

درّه گاو **Darreh gāv**
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۹۲ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. داخل درّهٔ دولت‌آباد. دامنهٔ خاوری کوه خوربه کوهستان زاگرس.

درّه گاه **Darrehgāh**
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۹۲ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. داخل درّهٔ دولت‌آباد. دامنهٔ خاوری کوه خوربه. کوهستان زاگرس.

درّهٔ گُرکی **Darreh-ye Gorki**
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۴۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۳۱۰۰ متر. سرد، خشک کوهستانی. ۲۹ کیلومتر خاور جنوبی درب بهشت.

درّه گرگ **Darreh gorg**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۱ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه کمیجان به ساروق. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری کمیجان.

درّه گرگ **Darreh gorg**
ده، مرکز دهستان اشترینان، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۵۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸/۵ کیلومتر شمال خاوری اشترینان.

درّه گرگ **Darreh gorg**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه ریمله.

درّه گرگ **Darreh gorg**
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۱۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک کوهستانی.

درّه گرم بالا **Darreh garm-e bālā**
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۸۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب جنوبی سودجان. روستای درّه‌گرم پائین در ۱۲۰۰ متری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۲۳۰۰ متری قرار دارد

درّه گرم پائین **Darreh garm-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان حرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۴۴ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به

گرم، نیمه‌خشک. کنار آب خرم‌آباد. روستای درّه‌گرم بالا در ۵۰۰ متری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۲۰۰ متری قرار دارد.

Darrehgaz **درّه گز**

← درگز، شهرستان، استان خراسان.

Darreh gazu **درّه گزو**

ده، بخش دهدز، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۲۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ کارون. دامنهٔ غربی کوه گل.

Darreh-ye Gallehgerd **درّهٔ گلّه گرد**

ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۳۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب ناغان.

Darreh guru **درّه گورو**

ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۴۰ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

Darreh geh **درّه گه**

ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۹۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه کلّه‌امیر. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری کرند.

Darreh lak **درّه‌لک**

ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ مهاباد.

Darhamān **درهمان**

ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۰ درجه، ۱۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه درهمان.

Darreh māhi-ye bālā **درّه‌ماهی بالا**

ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. ال[illegible]رز ۱۸۸ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ م[illegible]رد، نیمه‌خشک. کوهستانی. روستای دره‌ماهی پائین در ۱/۵ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۲۰۲۰ متری قرار دارد.

Darreh-ye Mohammad ali **درّهٔ محمّدعلی**

ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۰۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی چالانچولان

Darreh morād **درّه‌مراد**

ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۸۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب شمالی زالیان.

Darreh-ye Morād beyg **درّهٔ مرادبیگ**

ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۸۶ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوهستان الوند

Darreh murd **درّه مورد**

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۶۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ غربی کوه بادامستان.

Darreh-ye Miyāneh-ye bālā **درّهٔ میانهٔ بالا**

ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۱۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر خاور شمالی درّه گرگ. روستای درّه میانهٔ پائین در ۲/۵ کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع ۲۰۱۰ متری قرار دارد.

Darrehmirzā **درّه‌میرزا**

ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۹۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری آران.

Darreh mišun **درّه میشون**

ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۲ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر شمال غربی مارگون. جنگلی. داخل درّهٔ شبلیز.

Darreh nāru **درّه‌نارو**

ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۴ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه زاغه. ۵ کیلومتر غرب سفیددشت.

Darreh-ye Namnami **درّهٔ نم‌نمی**

ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۱۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سرچشمهٔ آب درّه‌نج. سرراه باغملک به باوج.

درّه‌نی **Darreh ney**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رود مارون. ۲۰ کیلومتر خاور لنده.

درّه‌وران **Darrehvarān**
ده، بخش خاو و میرآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۳۵۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

درّه‌وزان **Darreh vazān**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۶۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب.

درّه‌وزان **Darreh vazān**
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۷۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. درّهٔ خاوری کوه مشلواز.

درّهٔ ونگ **Darreh-ye Vong**
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۱۲ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی سفیددشت.

درّه‌ویان **Darrehviyān**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۰۰ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کامیاران به روانسر. ۱۵ کیلومتر غرب کامیاران. دو روستای کنار هم بنام درّه‌ویان بالا و درّویان پائین، درّهٔ جنوبی کوه کرگان.

درّه‌ویان شیخ **Darreh viyān-e Šeyx**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۵۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب.

درّهٔ هرا **Darreh-ye Herā**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۱۳ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی می‌گلی.

درّه هندیان **Darreh hendiyān**
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۳۰ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی سفیددشت.

درّه‌یاس **Darreh yās**
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۴۴ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ غربی سبزکوه (درّهٔ کارون).

دری **Dari**
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان فریدن، استان اصفهان. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی فریدونشهر. ارتفاع حدود ۳۹۵۰ متر.

دری **Dari**
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۱۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ جنوب غربی کوه شاه.

دُرّی **Dorri**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۵ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر شمال خاوری گوردیم و ۲۱ کیلومتر غرب شمالی کنارک.

دریابن **Daryābon**
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۲۲۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. کنار رود ناو.

دریاچه **Daryāceh**
ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۲۳ درجه، ۷۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. گرم، خشک. سر راه قلعه نورودآب به روستاهای چاه ستاره و زمان‌آباد.

دریاچه **Daryāceh**
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۶۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر، معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوهستان پررو.

دریاچهٔ کُرگی **Daryāceh-ye Korregi**
نمکزاری به مساحت حدود ۵۷ کیلومترمربع در شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. درازای این نمکزار از شمال غربی به جنوب شرقی حدود ۱۸ کیلومتر و عرض آن بین ۲ تا ۵ کیلومتر است و ارتفاع سطح آن به حدود ۱۲۵۰ متر بالغ می‌گردد.

دریاچهٔ نمکزار **Daryāceh-ye Namakzār**
نمکزاری به مساحت حدود ۱۳۰ کیلومترمربع در مرز ایران و افغانستان، شهرستان قاین، استان خراسان. نیمهٔ بیشتر این نمکزار در خاک افغانستان و نیمهٔ کمتر آن در خاک ایران قرار دارد و درازای آن از شمال به جنوب ۲۳ کیلومتر و ارتفاع سطح آن حدود ۵۵۰ متر است.

دریاز Deryāz
ده، مرکز دهستان مکریان غربی، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد صفر درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. حدود یک کیلومتر غرب راه مهاباد به ارومیه.

دریاکنار Daryā kenār
شهرک ساحلی، بخش مرکزی، شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۲۶۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابلسر به فریدون‌کنار.

دریامان Daryāmān
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۳۸ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه گرمی به اردبیل.

دریان Daryān
← داریان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی.

دریای خزر Daryā-ye Xazar
دریاچهٔ درونبومی شور بین آسیا و اروپا و وسیع‌ترین پهنهٔ آب درونبومی کرهٔ زمین. حدود ۶۶۰ کیلومتر از سواحل جنوبی آن به ایران متعلق است وکشورهای جمهوری آذربایجان، روسیه، قزاقستان و ترکمنستان در دیگر سواحل آن شراکت دارند. این دریا از ایام قدیم به اسم نواحی اطراف آن یا اقوام ساکن این نواحی خوانده می‌شده است. نام‌کنونی آن از خزرهاست که در سدهٔ دوم میلادی در ماوراء قفقاز پدید آمدند و بعدها در روسیهٔ جنوبی سکنی گزیدند و در سال ۹۶۵ میلادی برافتادند. در مآخذ یونانی و رومی قدیم دریار کاسپی‌ها خواند شده که نام‌کنونی آن در زبانهای اروپائی از همین منبع اخذ گردیده است.

ابعاد و مساحت دریای خزر دستخوش تغییرات است و سطح آن نوسانات متناوب و فصلی دارد مع‌الوصف ابعاد زیر بیانگر وسعت قابل توجه آن می‌باشد.

درازای دریای خزر از شمال به جنوب حدود ۱۲۰۰ کیلومتر و پهنای متوسط آن از شرق به غرب حدود ۴۰۰ کیلومتر و مساحت آن حدود ۴۰۰،۰۰۰ کیلومترمربع است. سطح آب این دریا حدود ۲۵ متر پائین‌تر از سطح آب دریاهای آزاد است و رودخانه‌های اورا، ولگا، کوما، کورا، ارس، سفیدرود و گرگان و اترک و بسیاری دیگر به آن می‌ریزند. به دلیل وسعت زیادی که دارد، میزان تبخیر آن بیشتر از وارداتش می‌باشد. باکو، آستراخان، کراسنوودسک و بندرانزلی از مهمترین بندرهای آن می‌باشند.

سواحل جنوبی این دریا که متعلق به ایران است بریدگی قابل توجهی جز مرداب انزلی و خلیج گرگان ندارد. رودخانه‌های بسیاری که همگی از ارتفاعات جنوبی سرچشمه می‌گیرند در همین قسمت به دریا می‌ریزند که رودهای آستارا، سفیدرود، پل‌رود، سه‌هزار، چالوس، هراز، تالار، نکا، تجن، گرگان، قره‌سو و اترک از عمده‌ترین آنها هستند و شهرهای آستارا، بندرانزلی، رودسر، رامسر، تنکابن (شهسوار)، چالوس، نوشهر، نور، محمودآباد، بابلسر و بندرترکمن از مهمترین شهرهای ساحلی این قسمت محسوب می‌گردند.

تاریخچه – استفاده از دریای خزر برای حمل و نقل سابقه‌ای نسبتاً طولانی دارد. آنتونی جنکینسن بازرگان انگلیسی برای افتتاح باب تجارت با ایران از طریق رود ولگا و دریای خزر کوشش بسیار کرد. در سال ۱۶۳۷ میلادی یکی از تجار هامبورگ به تشویق و توصیهٔ دوک هولشتاین از راه روسیه و دریای خزر به ایران آمد در دورهٔ پطر کبیر و به فرمان وی دریای خزر نقشه‌برداری شد. (۱۷۱۹ تا ۱۷۲۰) و همچنین به فرمان وی تاجری انگلیسی بنام جان التن از راه ولگا و خزر مسافرتی به رشت کرد و فرمان مساعدی از رضاقلی میرزا فرزند نادرشاه دریافت کرد و با اجازهٔ دولت روسیه با دو کشتی که در قازان ساخته بود، بین رشت و روسیه رفت و آمد می‌کرد. اما بعدها با دولت روسیه از در مخالفت درآمد و به خدمت نادرشاه افشار رسید و او را در تهیهٔ ناوگانی در دریای خزر یاری نمود و در لنگرود اقدام به ساختن کشتی کرد. با مرگ نادرشاه، برنامهٔ ایجاد ناوگان دریای خزر از میان رفت. روسها در سال ۱۷۴۶ تجارت و فعالیت انگلیسی‌ها را در دریای خزر ممنوع کردند و خود اقدام به تأسیس ناوگان دریای خزر نمودند که در جنگهای ایران و روس شرکت فعال داشت. در جنگ جهانی دوم حمل و نقل بارهای مهم دریائی در دریای مزبور به وسیلهٔ همان ناوگان انجام می‌گرفت.

با پایان یافتن جنگهای ایران و روس و انعقاد عهدنامهٔ ترکمن‌چای، روسهابه صید ماهی در سواحل جنوبی دریای خزر و رودخانه‌هایی که از ایران به دریای مزبور می‌ریزند، اقدام نمودند و آن را در انحصار خود گرفتند و به اعتراض‌های ایران اهمیتی ندادند. در سال ۱۲۹۳ هجری قمری (۱۲۵۴ خورشیدی) امتیاز شیلات ایران رسماً به یک تاجر روس بنام لیانازوف و بعدها به یکی دیگر از اتباع روسیه بنام وانیتسوف واگذار شد. در مهرماه ۱۳۰۶ دولتهای ایران وشوروی به موجب قراردادی که به تصویب مجلس شورای ملی ایران رسید، شرکت مختلطی تشکیل دادند که مدت قانونی آن ۲۵ سال بود. امتیاز شرکت مزبور در سال ۱۳۳۱ خورشیدی پایان یافت و سازمانی بنام شرکت سهامی شیلات ایران دایر گردید که تا به امروز فعالیت دارد و از جمله مؤسسات صیادی فعال دریای خزر محسوب می‌گردد.

دریای عمان Daryā-ye Omān
شاخابه‌ای از دریای عربستان واقع میان ساحل شمالی عمان و سواحل جنوبی ایران (استانهای سیستان و بلوچستان و هرمزگان) به طول حدود ۵۴۰ کیلومتر و عرض دهانهٔ حدود ۳۷۰ کیلومتر. تنگهٔ هرمز آن را به خلیج فارس مرتبط می‌سازد. طول سواحل ایران در این دریا از بندرعباس تا خلیج گواتر ۷۸۵ کیلومتر است که به دو قسمت تقسیم می‌گردد. از بندرعبّاس تا جاسک که بخش عمدهٔ آن را بیابان می‌نامند و از

جاسک تا خلیج گواتر که آن را سواحل مکران می‌خوانند. نیمی از این قسمت به استان هرمزگان و نیم دیگر آن به استان سیستان و بلوچستان تعلق دارد. سواحل میناب و دشتیاری از حاصلخیزترین نواحی بخش ساحلی ایران محسوب می‌گردد. رودخانه‌های حسن لنگی، میناب، جگین، گابریک، سدیچ و باهوکلات، عمده‌ترین رودهای این قسمتند و چابهار و جاسک مهمترین شهر ساحلی آن محسوب می‌گردند. دریای عمان راگاه خلیج عمان نیز می‌نامند

دریای نمک **Daryā-ye Namak**

نمکزار وسیعی در شهرستانهای قم، گرمسار و کاشان، استانهای قم، سمنان و اصفهان. ۷۵کیلومتر خاور قم. مساحت این نمکزار ۱۸۰۶ کیلومترمربع است و بلندترین قطر آن ۵۶ کیلومتر و ارتفاع سطح آن ۷۹۵ متر است. در جنوب این نمکزار کوهی به سان جزیره سربرآورده و جزیرهٔ سرگردان را به وجود آورده است. دریای نمک بصورت مثلثی است که قاعدهٔ آن در جنوب و رأس آن در شمال قرار دارد و رودهای قره‌چای و جارجارو به آن می‌ریزند.

دری‌بار **Daribār**

ده، بخش مرکزی شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۱۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ درّه‌گلال. سر راه پاوه به نوسود.

دریباغ **Daribāq**

ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۶ درجه، ۳۲/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۳کیلومتر غرب مود.

دریجان **Derijān**

ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۵۳ درجه، ۳۵/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۱کیلومتر جنوب غربی درازین.

دریدان **Daridān**

ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۳۲ درجه، ۳۳/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. یک کیلومتر شمال خاوری دهک.

دری دراز دولت‌قرین **Dari derāz-e Dōlat qarin**

← دولت قرین بالا، ده، شهرستان سمیرم.

دریس **Deris**

ده، مرکز دهستان چوگان، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۱۸ درجه، ۱۰/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه کازرون به نورآباد و شیراز.

دریسه **Deriseh**

ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۱۲ درجه، ۵۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۸ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون. ۱۷/۵کیلومتر خاور جنوبی ایستگاه آهو.

دریلو **Derilu**

ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۲۸ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۵کیلومتر غرب جنوبی خمارلو.

درین **Darin**

ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۵۹ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

درین **Darin**

ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۱۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سربند. کوهستان جبال بارز.

درین‌درق **Darin daraq**

ده، بخش مرکزی و شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۳۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

درین‌سو **Darinsu**

ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۳۲ درجه، ۴۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ درین‌سو.

درینک **Dareynak**

ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر خاور جنوبی گتوند.

دریوک، دریاچه **Dereyuk**

دریاچهٔ مدور و کوچکی به مساحت حدود ۱۵ هکتار در شهرستان تهران، استان تهران. ۵۲کیلومتر شمال خاوری کرج و ۵/۵ کیلومتر شمال غربی شمشک، دامنهٔ شمالی کوه خورتونک. قطر دریاچهٔ مزبور حدود ۴۰۰ متر است و سطح آب آن ۳۶۵۰ متر ارتفاع دارد. دریاچهٔ دیگری نیز به همین نام و به وسعت حدود ۱۲ هکتار در ۷کیلومتری شمال خاوری شمشک وجود دارد و ارتفاع سطح آب آن به ۳۸۲۰ متر بالغ می‌گردد.

دریهک **Dereyhak**

ده، بخش هندیجان، شهرستان بندرماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۹۷ درجه، ۵۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۹ متر. خیلی

گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۲۶ کیلومتر شمال هندیجان و یک کیلومتر خاور چم خلف عیسی.

دز Dez
رودخانه، استانهای لرستان و خوزستان. طول ۵۱۵ کیلومتر. مسیر کلّی، جنوبی.
رودخانهٔ دز که یکی از پرآب‌ترین رودهای ایران است، از چشمه‌سارها و آبخیزهای دهستان سربند اراک سرچشمه می‌گیرد و به دهستان ژان از شهرستان بروجرد وارد می‌شود و بسوی دهستان کاغه روان می‌گردد و در شهر دورود با رودخانهٔ ماربره مخلوط می‌شود و به دهستان زز داخل می‌گردد و با گهررود مخلوط می‌شود و بسوی دهستان ماهرو روان می‌گردد و ضمن عبور از درّه‌های پرپیچ و خم با رودخانهٔ بختیاری درهم می‌آمیزد و پس از وارد شدن به دریاچهٔ سدّ دز از شهر دزفول می‌گذرد. سپس به دشت جنوبی دزفول روان می‌گردد و پس از مخلوط شدن با بالارود بسوی شهرستان شوشتر روان می‌گردد و در بند قیر واقع در ۴۰ کیلومتری شمال خاوری اهواز به رودخانهٔ کارون می‌ریزد.

دزآور Dezāvar
ده، بخش نوسود، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۱۸ درجه، ۲۲ کیلومتر ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار مرز ایران و عراق. سر راه پاوه به مریوان.

دزاوند پائین Dezāvand-e pā'in
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۳۸ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. روستای دزاوند بالا در یک کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۴۰۰ متری قرار دارد.

دزبُگان Dezbogān ?
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۵ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ سرباز. سر راه ایرانشهر به چابهار. ۳۲ کیلومتر شمال غربی راسک.

دزج Dezej
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۴۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۶۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه شاهرود به ترود.

دزج Dezaj
← دیزج، ده، شهرستان قروه.

دزج Dezej
← دیزج، ده، شهرستان شهرضا

دُزداب Dozdāb
زاهدان، شهر. استان سیستان و بلوچستان

دزدبند Dozdband
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۱۲ درجه، ۴۴ کیلومتر، ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کنار رودخانهٔ چالوس. سر راه چالوس به کرج.

دزدک Dozdak
ده، بخش رامیان، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۱۷۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه یورت گل‌گلی. نیمه‌جنگلی.

دِزدک Dezdak ?
ده، بخش ایوانکی، شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۳۰۶ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ایوانکی به دماوند. ۵ کیلومتر شمال خاوری ایوانکی.

دزدک Dezdak
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۳۰۴ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب دوآب. درّهٔ جنوبی کوه قیصری. کوهستان زاگرس.

دز، سد Dez
سدی در شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری اندیمشک. این سد بر رودخانهٔ دز ساخته شده و از نوع بتنی قوسی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۲۰۳ متر است. طول تاج سد دز ۲۱۲ متر و گنجایش آن ۳۴۶۰ میلیون مترمکعب است. این سد از نظر گنجایش مخزن پس از سد کرخه دومین سد بزرگ ایران بشمار می‌آید.

دزفول Dezful
۱- شهرستانی در شمال استان خوزستان مرکب از بخشهای مرکزی و سردشت و مشتمل بر دهستانهای شمس‌آباد، چغامیش، قبله‌ای، شهی، سیدولی‌الدین، امامزاده سیدمحمود، دره‌کاید، احمدفواله و ماهور برنجی به مرکزیت شهر دزفول.
شهرستان دزفول از شمال به استان لرستان، از خاور به شهرستان مسجدسلیمان، از جنوب خاوری به شهرستان شوشتر، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان شوش و از غرب به شهرستان اندیمشک محدود است.
نواحی شمال خاوری و مرکزی آن را بخشی از کوهستان زاگرس فرا گرفته بطوری که رو به خاور و شمال خاوری بر ارتفاع کوههای آن افزوده می‌گردد و رو به جنوب غربی از ارتفاع آنها کاسته شده و سرانجام به نواحی شمالی دشت خوزستان منتهی می‌گردد. کوههای کی‌نور (۳۵۱۲ متر)، ملوک (۳۱۵۱ متر) و کوه سالن با ارتفاع ۲۶۵۰ متر، بلندترین کوههای این شهرستان بشمار می‌آیند و رودخانهٔ دز و ریزابه‌های متعدد آن چون آب زالکی و رودشور آن را مشروب

می‌سازد. آب و هوای این شهرستان در ارتفاعات شمال خاوری معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک و در نواحی مرکزی معتدل مایل به گرم و در نواحی خاوری گرم و خشک می‌باشد.
۲- شهر، مرکز شهرستان دزفول، استان خوزستان. ۴۶۵ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۱۹ کیلومتر شمال غربی اهواز، ارتفاع ۱۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ دز. سر راه اندیمشک به شوشتر. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۲۴ °۴۸ طول شرقی ″۴۵ ′۲۲ °۳۲ عرض شمالی.
تاریخچه – نام شهر از دو کلمهٔ دز (قلعه) و پل ترکیب یافته و دلیل آن قلعه‌ای بوده که برای حفاظت پل رودخانهٔ دز ساخته شده بود. دزفول تا قرن ششم هجری قمری اندالمشک یا اندامشک یا اندامش نام داشت و تسمیهٔ اندیمشک کنونی به همین مناسبت است. جغرافیانویسان قدیم دزفول را به نامهای قصرالروناش، قنطرةالروم(پل رومی)، قنطرةالرود و قنطرةالزاب خوانده‌اند. دزفول مدتها تحت‌الشعاع جندیشاپور بود. پس از ویران شدن شهر اخیر، دزفول رونق بیشتر یافت، سپس به سبب عدم توجه به تعمیر شبکهٔ عالی آبیاری عهد ساسانی، شهر و اطرافش آسیب بسیار دید. دزفول از هجوم مغول محفوظ ماند ولی بعد تحت فرمان ایلخانان درآمد. در مقابل یورش امیرتیمور مقاومتی نشان نداد. نادرشاه افشار چند بار به دزفول آمد و برای حفظ آن در مقابل لرها قلعهٔ دزشاه را در چند کیلومتری شمال خاوری شهر بنا نهاد. در نیمهٔ اول سدهٔ نوزدهم میلادی زراعت نیل در اطراف دزفول رایج شد و به سرعت توسعه یافت و تا رواج رنگهای خارجی از کالاهای تجارتی عمدهٔ دزفول بشمار می‌رفت. در اثر وبای سخت سال ۱۲۴۷ هجری قمری (۱۲۰۹ خورشیدی) در شوشتر، دزفول چندی کرسی خوزستان گردید.

دزق **Dezq**
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۱۸ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی ماهروخ کوه.

دزق **Dezq**
← دزگ، ده، شهرستان قائنات.

دزک **Dezak**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۵۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درهٔ شمالی کوه پرّه‌داس. ۱۲/۵ کیلومتر خاور خراجی.

دزک **Dezak**
ده، مرکز دهستان سادات محمودی، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۹ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گرم. جنگلی.

دزک **Dezek**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۳۵۵ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه گنو. ۹ کیلومتر شمال ایسین.

دزگ **Dezg**
یا دزق. ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۶ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی آهنگران، کوهستان آهنگران.

دُزگاه **Dozgāh**
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۲۷ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دزگاه. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری ولایت.

دزگیر **Dazgir**
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۲۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری سیلوانه.

دزلی **Dezli**
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۸۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه قلعه‌زبان. ۲۱ کیلومتر غرب شمالی سروآباد.

دزوک **Dezuk**
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۵۳ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب لادیز.

دزیان **Dezyān**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۱۲ درجه، ۱۰۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر شرق جنوبی بیارجمند.

دژ **Dež**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۶۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه ترز به آباد چهل تن. دامنهٔ شمالی کوههای جبال بارز.

دژگان **Dežgān**
دهستان، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان، به مرکزیت روستای دژگان.

دژگان **Dežgān**
ده، مرکز دهستان دژگان، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه،

استان هرمزگان. بندرلنگه ۴۶ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بندر لنگه به بندرعبّاس.

دژ موسی **Dež-e Musā**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۳۵۸ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی صالح مشطت.

دستجان **Dastejān**
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۵۶ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۹ کیلومتر غرب شمالی فرمهین. سر راه فرمهین به آقازیارت.

دستجاه **Dastjāh**
ده، مرکز دهستان براآن شمالی، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال زیار.

دستجرد **Dastjerd**
← دستگرد، ده، شهرستان تربت حیدریه.

دستجرد **Dastjerd**
ده، بخش خوانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۸ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

دستجرد **Dastjerd**
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۱۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای بزقوش. کنار صومعه‌چای.

دستجرد **Dastjerd**
ده، بخش بام‌وصفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۲۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دولت‌آباد به بام. کنار کال‌نهاجرد.

دستجرد **Dastjerd**
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۷۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

دستجرد **Dastjerd**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۰۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۳۰ متر. گرم، خشک. دشت.

دستجرد **Dastjerd**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی زاویه.

دستجرد **Dastjerd**
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۷۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه کهک به وشنوه. ۸ کیلومتر جنوب خاوری کهک.

دستجرد **Dastjerd**
ده، مرکز دهستان راهب، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۵۵ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کبودرآهنگ به قزلجه‌ورزن.

دستجرد **Dastjerd**
ده، بخش لالجین، شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۳۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بهار به کوریجان و رزن. امامزاده‌ای بنام عقیل دارد.

دستجرد **Dastjerd**
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۹ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳ کیلومتر شمال حسن‌آباد. سر راه حسن‌آباد به ورزنه.

دستجرد **Dastjerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۵۹ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب ظفرقند.

دستجرد **Dastjerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۲۳۷ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه صفّه. کنار راه اصفهان به فلاورجان و شهرکرد.

دستجرد **Dastjerd**
← دستگرد، شهر، شهرستان برخوار و میمه.

دستجرد **Dastjerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۷۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۸۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر غرب ماهوتک.

دستجرد Dastjerd
ده، بخش رونیز شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۲۳۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوبی دریاچهٔ بختگان. ۵ کیلومتر شمال خاوری سون.

دستجرد Dastjerd
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۵۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر خاور جنوبی تولیان.

دستجرد Dastjerd
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۵ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی ده‌تل.

دستجرد بالا Dastjerd-e bālā
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۳۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه کرمان به ماهان. ۹ کیلومتر شمال ماهان. روستای دستجرد پائین در ۲ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۸۹۰ متری قرار دارد.

دستجرده Dastjerdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه داودآباد به سیاوشان. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری داودآباد.

دستجردهٔ بالا Dastjerdeh-ye bālā
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۵۸ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درهٔ شمالی کوه برآفتاب. روستای دستجردهٔ پائین در یک کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۴۵۰ متری قرار دارد.

دستجه Dastjeh
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۶۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه فسا به جهرم. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی صحرارود.

دست‌شاه Dast šāh
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۶۰ درجه، ۱۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه نردین به تنگ‌راه.

دستک Dastak
ده، بخش کیاشهر، شهرستان آستانهٔ اشرفیه، استان گیلان. آستانهٔ اشرفیه ۵۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه ساحلی بندر کیاشهر به چمخاله و لنگرود.

دستکرته Dastkarta
← دستگرد. شهر قدیم ساسانی.

دست‌کنده کلا Dast kandeh kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۳۹ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل راست رودخانهٔ تالار. سر راه قائم‌شهر به کیاکلا و بابلسر.

دستگرد Dastgerd
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۳۸ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر غرب جنوبی رشتخوار.

دستگرد Dastgerd
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۰ درجه، ۹۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه طبس مسینا به درح. ۱۰ کیلومتر جنوب طبس مسینا.

دستگرد Dastgerd
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۰ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل. خشک. دشت. کنار رودخانهٔ میانتاق. ۶۷ کیلومتر شمال غربی شوسف.

دستگرد Dastgerd
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۳ کیلومتر شمال غربی مود.

دستگرد Dastgerd
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۶۳ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی خوسف. دامنهٔ کوه چنگ‌در.

دستگرد Dastgerd
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۰۵ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب زالکی. کوهستان زاگرس.

دستگرد Dastgerd
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۵۲ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درهٔ خاوری کوه دستگرد. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

دستگرد **Dastgerd**
شهر، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۱۰۶ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب دولت‌آباد.

دستگرد **Dastgerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال زیار.

دستگرد **Dastgerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۴۳ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. سر راه مبارکه به فلاورجان.

دستگرد **Dastgerd**
ده، مرکز دهستان دستگرد، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۴ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ دستگرد. ۱۲ کیلومتر غرب بنت.

دستگرد **Dastgerd**
ده، بخش منوجان شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۰۷ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب جنوبی منوجان.

دستگرد **Dastgerd**
نام شهر قدیم ساسانی، حدود ۸۸ کیلومتری شمال خاوری بغداد، کنار رودخانهٔ دیاله. مقر دائمی خسروپرویز بوده و در سال ۶۲۸ میلادی به دست هرقل ویران گردید. نام پهلوی آن دستکرته بوده و به صورت دسکره Daskara معرب شده است. بعد از استیلای اعراب، چندی از مواضع مستحکم خوارج بود و رونق داشت ولی به مرور از رونق افتاد و به دهکدهٔ کوچکی مبدل شد. جغرافیادانهای قدیم، بناهای عالی شاهان ایران را در دسکرهٔ ساسانی ستوده‌اند.

دستگرد امامزاده **Dastgerd-e Emāmzādeh**
ده، بخش کیار، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۵۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور گشنیگان

دستگردان **Dastgerdān**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس. استان خراسان. طبس صفر درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۵ متر. گرم، خشک سر راه عشق‌آباد به طبس. ۶ کیلومتر جنوب عشق‌آباد

دستنا **Dastenā**
ده، بخش کیار، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۹۴ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار آب شلمزار. ۴ کیلومتر شمال غربی شلمزار.

دستوار **Dastvār ?**
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۴۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب ده‌بانه. دامنهٔ دینارکوه.

دستوران **Dasturān**
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۰۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای جغتای.

دسته‌قیچ **Dasteh qic**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۰ درجه، ۶۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه مؤمن‌آباد. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری سربیشه.

دسرباتی **Dasrabāti**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۹۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه زابل به زاهدان. ۶ کیلومتر شمال محمّدآباد.

دسّک **Dessak**
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۸۲ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال خاوری بنت.

دسکره **Daskara**
← دستگرد. شهر قدیم ساسانی.

دسکی **Deski**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۶۴ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال غربی رائین‌قلعه.

دسکی **Deski**
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸ درجه، ۱۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر شمال خاوری انگهران. کوهستان بشاگرد.

دشت **Dašt ?**
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۵۹ درجه، ۱۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

دشت Dašt
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۲۵ کیلومتر شمال غربی ده‌نو.

دشت‌آباد Dašt ābād
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۴ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه جوکار به کردخورد. ۱۹ کیلومتر خاور شمالی جوکار.

دشت‌آباد Dašt ābād
ده، مرکز دهستان زرین‌دشت، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۲۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ کبیرکوه.

دشت آزادگان Dašt-e Āzādegān
شهرستانی در غرب استان خوزستان مرکب از بخشهای مرکزی، بستان و هویزه و مشتمل بر دهستانهای حومهٔ شرقی، حومهٔ غربی، الله‌اکبر، بستان، سعیدیه، هویزه، نیسان و نبی صالح، به مرکزیت شهر سوسنگرد.
شهرستان دشت آزادگان از شمال و شمال خاوری به شهرستان شوش، از خاور به شهرستان اهواز، از جنوب و غرب به مرز ایران و عراق محدود است. سرزمینی است هموار که جز تپه ماهورهائی چند که ارتفاع آنها از ۸۰ متر تجاوز نمی‌کند، در آن دیده می‌شود. رشته کوه میش‌داغ با ارتفاع حدود ۲۵۰ متر واقع در شمال، آن را از شهرستان اهواز جدا می‌کند و رودخانهٔ کرخه که از جنوب خاوری به سوی شمال غربی روان است آن را مشروب می‌سازد. آب‌وهوای این شهرستان گرم و خشک است.

دشت ارژن Dašt-e Aržan
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۷۵ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به نورآباد و کازرون. دامنهٔ خاوری کوه دشت ارژن.

دشت ارژن Dašt-e Aržan
دشت و باتلاق شوری به مساحت ۱۷/۵ کیلومترمربع در شهرستان شیراز، استان فارس. ۵۰ کیلومتر غرب شیراز و یک کیلومتر جنوب روستای دشت ارژن. درازای این باتلاق از شمال به جنوب ۶ کیلومتر و ارتفاع سطح آن ۱۹۹۰ متر است. راه شیراز به کازرون از کنار آن می‌گذرد.

دشت ارژن، گردنه Dašt-e Aržan
گردنه‌ای به بلندی ۲۱۵۰ متر در شهرستان کازرون، استان فارس. سر راه شیراز به کازرون و شیراز به نورآباد. این گردنه شهرستانهای شیراز و کازرون را از هم جدا می‌کند و در ۵ کیلومتری جنوب غربی دشت ارژن قرار دارد و دشت ارژن را به تنگ بوالحیات مرتبط می‌سازد.

دشت ارمند Dašt-e Armand
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۳۵۵ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رود کارون. درّهٔ جنوبی کوه هولن. ۶ کیلومتر شمال خاوری ارمند بالا.

دشت انار Dašt-e Anār
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۲۲۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

دشت بال Dašt-e Bāl
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۸۳ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال غربی بیدو.

دشت‌بال Dašt-e Bāl
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۴۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سیوند. دامنهٔ خاوری کوه سیوند. ۵ کیلومتر غرب شمالی سیدان.

دشتبر Daštbar
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۰۸ درجه، ۹۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲۱ کیلومتر غرب شاهماران.

دشت برم Dašt-e Barm
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۰۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه قدیمی دشت ارژن به کازرون. درّهٔ خاوری کوه فامور.

دشت بُز Dašt-e Boz
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۸ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خرسان. ۱۱ کیلومتر شمال غربی دزک. جنگلی.

دشت بزرگ Dašt-e bozorg
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شور. دو امامزاده بنام علی و عباس دارد.

دشت‌بو Dašt-e Bu
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۵۲

درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه قوشه به کیاسر.

دشت بیاض Dašt-e Bayāz
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۱۳ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی خضری. در زمین‌لرزهٔ سال ۱۳۴۷ به کلی ویران گردید و از نو ساخته شد.

دشت بیجار Dašt-e Bijār
← جیرمحلّه، ده، شهرستان صومعه‌سرا.

دشت بیضا Dašt-e Beyzā
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر شمال خاوری سورمق.

دشت پاگرد Dašt-e Pāgerd
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۲۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گرداب. ۴ کیلومتر جنوب مال خلیفه.

دشت پلنگ Dašt-e Palang
رودخانه، شهرستانهای دشتستان و خورموج، استان بوشهر. دائمی، حوضهٔ خلیج فارس و دریای عمان. طول ۱۴۰ کیلومتر. ریزابهٔ رودشور دهرم. این رودخانه از کوههای بوزپار، ۵۸ کیلومتر جنوب خاوری برازجان سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب خاوری روان می‌شود. از دهستان طسوج می‌گذرد و در ۸۵ کیلومتری جنوب خاوری خورموج به رودشور دهرم می‌ریزد.

دشت چالدران Dašt-e Cālderān
دشتی به وسعت حدود ۷۵۰ کیلومترمربع در قسمت شمال غربی آذربایجان غربی. دشت چالدران در شمال غربی شهر خوی واقع است و به سبب جنگ معروف چالدران شهرت دارد.

دشت چنار Dašt-e Cenār
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال غربی فرودگاه شیراز و ۴ کیلومتر شمال خاوری سلطان‌آباد.

دشت چهارپاره Dašt-e Cahār pāreh
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۵۹ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

دشتخاک Dašt-e Xāk
ده، مرکز دهستان دشتخاک، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۵۸ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه زرند به کوهبنان و راور.

دشت خاوران Dāšt-e Xāvarān
← خاوران. ناحیه و شهر قدیم در خراسان.

دشت خورده Dašt-e Xōrdeh
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۹ درجه، ۱۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتر جنوب غربی سروستان. کنار رودخانهٔ بوانات. سر راه سوریان به مزایجان.

دشت دال Dašt-e Dāl
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۷ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. ۱۹ کیلومتر خاور دوزه.

دشت دامن Dašt dāman
ده، بخش شاهرود، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۳۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوههای طالش.

دشت دانیال Dašt-e Dāniyāl
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۴۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵-۱ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر شمال فیض‌آباد.

دشتده Daštdeh
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۱۰۹ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه سفید. ۲۵ کیلومتر جنوب خرانق.

دشتده Daštdeh
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۶ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری سرخان.

دشت‌رز Dašt-e raz
ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۲۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار شاهرود. کوهستان البرز.

دشت رز Dašt-e Raz
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۲۵ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر.

معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ غربی کوه دنا. ۹ کیلومتر شمال خاوری پاتاوه.

دشت رزم Dašt-e Razm
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۴ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه باجگاه به گوسنگان.

دشت روم Dašt-e Rum
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۰۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه یاسوج به نورآباد.

دشت زل Dašt-e Zal ?
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۳۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت ۵/۵ کیلومتر غرب شنبه. کنار رودخانهٔ مُند

دشتستان Daštestān
شهرستانی در شمال مرکزی استان بوشهر. مرکب از بخشهای مرکزی، سعدآباد و شبانکاره و مشتمل بر دهستانهای حومه، دالکی، ارم، پشتکوه، زیارت، زیرراه، وحدتیه، شبانکاره و دوراهی و به مرکزیت شهر برازجان.
شهرستان دشتستان از شمال به شهرستان ممسنی (استان فارس)، از شمال خاوری به شهرستان کازرون (استان فارس)، از خاور به شهرستان فیروزآباد (استان فارس)، از جنوب خاوری و جنوب به شهرستانهای دشتی و تنگستان و بوشهر و از غرب به شهرستان گناوه محدود است. اراضی خاوری، شمال خاوری و شمالی آن کوهستانی است و دشت هموار برازجان در جنوب و جنوب غربی آن واقع است. کوه نخا با بلندی (۱۷۹۳ متر) واقع در خاور شهر برازجان بلندترین کوه این شهرستان است و کوه درا با ارتفاع (۱۷۰۶ متر) واقع در شمال خاوری شهرستان، از جمله مرتفع‌ترین کوههای شهرستان دشتستان بشمار می‌رود رودخانه‌های شاهپور و دالکی این شهرستان را مشروب می‌سازند.
آب و هوای این شهرستان در دشت جنوبی گرم تا خیلی گرم و در نواحی کوهستانی معتدل مایل به گرم است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک محسوب می‌گردد

دشت سفید Dašt-e Sefid
ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۳۱۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ رود کبیر. درّهٔ شمالی کوههای آسمانلو و سیاه‌درّه کوهستان البرز (درّهٔ جاش).

دشت شور Dašt-e Šur
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس فیروزآباد ۱۴۰ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب قیر و کارزین

دشت عبّاس Dašt-e Abbās
ده، مرکز دهستان دشت عبّاس، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۲۰ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اندیمشک به موسیان و دهلران. ۴۳ کیلومتر خاور جنوبی موسیان. امامزاده عبّاس در آن واقع است

دشتغرّان Dašteqarrān
ده، مرکز دهستان گلشن، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۱۸ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. سر راه طبس به ده‌نوی فاطمه‌برات.

دشت غوره Dašt-e Qureh
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۶۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه فرنگ

دشت غوره Dašt-e Qureh
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۴۰ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه قدیمی پیرانشهر به سردشت. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ کوه تپه‌غولان.

دشت قیر Dašt-e Qir
ده، بخش ماهور و میلاتی، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۵۴ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بندر گناوه به میشان و دو گنبدان. ۸ کیلومتر غرب میشان.

دشتک Daštak
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۹۵ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رود اترک

دشتک Daštak
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۴۹ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اردلان به حسن‌آباد. ۴۶ کیلومتر شمال غربی آوج.

دشتک Daštak
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۳۱۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه سالدارون. سر راه اردل به چلگرد و تونل کوهرنگ

دشتک Daštak
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۲۲ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۷/۵ کیلومتر شمال درودزن.

دشتک Daštak
ده، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۸ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. یک کیلومتر شمال کوار.

دشتکار Daštkār
ده، مرکز دهستان مشیز، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۰۵ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی نگار.

دشت کبوتران Dašt-e Kabutarān
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۱۰ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر. جنوب غربی لوتک.

دشت کُر Dašt-e Kor
← دشت کور. ده، شهرستان لامرد، استان فارس

دشت کُنار Dašt-e konār
ده، بخش فورک، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۳۵ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری قلاتوئیه.

دشت کوچ Dašt-e Kuc
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۶۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه.

دشت کور Dašt-e Kōr
ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۹۶ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب شمالی اشکنان. سر راه اشکنان به لامرد.

دشت کویر Dašt-e Kavir
بیابان پهناوری به مساحت ۹۷،۹۴۵ کیلومترمربع در مرکز خاوری ایران، استانهای سمنان، اصفهان، یزد و خراسان. این دشت از حاشیهٔ غربی دریاچهٔ حوض سلطان شروع می‌شود و تا غرب استان خراسان به درازای حدود ۶۷۵ کیلومتر ادامه می‌یابد و عرضش از شمال به جنوب بطور متفاوت بین حدود ۱۰۰ تا ۳۰۰ کیلومتر است و ارتفاع پست‌ترین نقاط آن به ۷۰۰ متر بالغ می‌گردد. در دوران گذشته در این ناحیه دریاچه‌هایی وجود داشته است که بتدریج خشک شده و به هامون‌های متعدد و دشت بی‌آب و علفی درآمده است. در بعضی نواحی آن گِل‌های سیاه رنگی مخلوط با رشته‌های نمک دیده می‌شود. گاهی توفان‌های سخت، شن‌های کویر را به حرکت درآورده و تلماسه‌های عظیمی را پدید می‌آورد. تلماسه‌های مزبور که بر اثر وزش باد محلشان تغییر می‌کند خطر بزرگی برای کاروانیان و مسافران به حساب می‌آیند. در مواقع بارانی، آبهایی از ارتفاعات اطراف سرازیر شده و رودهای بزرگ و کوچکی تشکیل می‌دهند که وارد نمکزارها می‌گردند و در بارندگیهای فوق‌العاده، باتلاق‌های خطرناکی به وجود می‌آورند. آب رودخانه‌ها که بر اثر برخورد با طبقات نمک شور می‌گردد، بعدها تبخیر شده و مواد نمکی متبلور شده بر جای می‌گذارد. حاشیهٔ کویر نمک چندان بایر نیست، در زمستان بارندگی در آن زیاد است و درختچه‌ها تشکیل جنگلهای مخصوص می‌دهند و آن را تا حدی مسکون می‌سازند. شهرهای طبس، جندق و بیابانک از جمله آبادیهای مهمی هستند که در این دشت وجود دارند
دشت کویر یا کویر نمک از خشک‌ترین نواحی ایران است. مقدار بارندگی آن سالانه حدود ۱۰۰ میلی‌متر و اختلاف دمای شبانه‌روز در طی سال گاه بین صفر تا ۷۰ درجه سانتیگراد است. دمای هوا در تابستان گاه به ۶۰ درجه سانتیگراد می‌رسد و در شبهای سردترین ماههای سال به زیر صفر نزول می‌کند.

دشتگرد Daštgerd
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۵۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب الکن. درّهٔ خاوری کوه دستگرد کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

دشتگُل Daštgol
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۶ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه دلاّ. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی

دشت گُل Dašt-e Gol
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۲۵۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک تپه‌ماهور. ۱/۵ کیلومتر خاور جنوبی رودزرد کاید رفیع

دشت گور Dašt-e Gur
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۴۰ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. گرم، خشک دشت. ۲۴ کیلومتر شمال غربی دالکی.

دشت لوت Dāšt-e Lut
← کویر لوت

دشتله Dašteleh
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه

۱۲۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قره‌سو، سر راه کرمانشاه به انگز و شیرازی.

دشت مارم Dašt-e Māram
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۱۴ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۱ کیلومتر غرب شمالی فین.

دشت مغان Dašt-e Moqān
← شهرستان مغان، استان اردبیل.

دشت مورد Dašt-e Murd
ده، بخش ماهور و میلاتی، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۶۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور شمالی بابامنیر.

دشت ناامید Dašt-e Nāomid
دشتی به وسعت حدود ۳۵۰ کیلومترمربع در مرز ایران و افغانستان. شهرستان بیرجند، استان خراسان. درازای این دشت در طول مرز ایران و افغانستان (از شمال به جنوب) حدود ۱۱۰ کیلومتر است و عرض آن از کوهپایه‌های غربی این دشت (در خاک ایران) تا رودخانهٔ ناامید (در خاک افغانستان) ادامه دارد و به دغ توندی در خاک کشور مزبور منتهی می‌گردد.

دشت‌نظیر Dašt-e Nazir
ده، مرکز دهستان پنجک رستاق، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۹۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. سر راه مرزن‌آباد به کجور. ساحل راست رودخانهٔ سما.

دشتور Daštvar
← دشتبر، ده، شهرستان بافت.

دشتوک بالا Daštok-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۶ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. روستای دشتوک پائین در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۲۲۳۰ متری قرار دارد.

دشته Dašteh
ده، بخش ماسال شاندرمن، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۸۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، مرطوب. کوهستان طالش.

دشته Dašteh
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۸۵ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی قهاوند. سر راه قهاوند به خماجین.

دشتی Dašti
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار زاینده‌رود. ۱۱ کیلومتر شمال غربی سامان.

دشتی Dašti
ده، مرکز دهستان کرارج، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۴۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. سر راه اصفهان به زیار و شاه‌تور.

دشتی Dašti
شهرستانی در غرب استان بوشهر مرکب از بخش‌های مرکزی و کاکی و مشتمل بر دهستانهای مرکزی، خورموج، شنبه، طسوج، کاکی و چغاپور و به مرکزیت شهر خورموج.
شهرستان دشتی از شمال به شهرستانهای دشتستان و تنگستان، از خاور به شهرستان فیروزآباد (استان فارس)، از جنوب به شهرستانهای کنگان و دیر و از غرب به شهرستان تنگستان محدود است. اراضی این شهرستان را نیمی کوهستان و نیم دیگر را دشتهای نسبتاً پهناور و هموار فراگرفته و رشته کوه مُند با ارتفاع ۷۸۹ متر در غرب آن را از شهرستان تنگستان جدا می‌سازد. کوه خورموج به ارتفاع ۱۹۵۰ متر و کوه سیاه (۱۶۹۱ متر) و همچنین کوه نمک (۱۴۸۵ متر) بلندترین کوه آن محسوب می‌گردند. رودخانهٔ مُند و رودخانهٔ شور خورموج عمده‌ترین رودهای آن بشمار می‌آیند و آب و هوای آن گرم و خشک است.

دشتی Dašti
ده، مرکز دهستان بهدشت، بخش گاوبندی، شهرستان بندر لنگه، استان هرمزگان. بندر لنگه ۲۹۰ درجه، ۱۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی گاوبندی.

دشتی Dašti
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۲۱ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر خاور باغ.

دشتی شبانکاره Dašti-ye Šabānkāreh
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۷۷ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هله. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی دهکهنه.

دشمن‌زیاری Došman ziyāri
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۱۸

درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب جنوبی بانش.

Došman ziyāri **دشمن‌زیاری**
۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان ممسنی، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای هرایجان، دشمن‌زیاری، سورن‌آباد و مشایخ و به مرکزیت روستای دولت‌آباد.
۲- تیره‌ای از طایفهٔ چهاربنیچه از ایل جاکی، از ایلات کهگیلویه که به ۳۵ شعبه منقسم می‌شود و در ناحیهٔ دشمن‌زیاری در فارس و همچنین خوزستان زندگی می‌کنند.

Došman ziyāri **دشمن زیاری**
تیره‌ای از طایفهٔ چهاربنیچه، از ایل جاکی از ایلات کهگیلویه که عمدتاً در فارس و خوزستان زندگی می‌کنند.

Došman ziyāri **دشمن زیاری**
← طوایف ممسنی.

Došmanlu **دشمنلو**
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۵۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. کنار قرنقوچای.

Dešeh **دشه**
ده، بخش مرکزی شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۹۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ گلال.

Datdat **دطدط**
← دتدت، ده، شهرستان چابهار.

Daq-e bālā **دغ بالا**
نمکزاری به مساحت حدود ۳۶ کیلومترمربع در شهرستان قاین، استان خراسان. ۴۱ کیلومتر خاور قاین و ۵ کیلومتر شمال غربی اسفدان. درازای این نمکزار ۱۵/۵ کیلومتر و ارتفاع سطح آن حدود ۱۱۵۰ متر است.

Daq-e Biyārjomand **دغ بیارجمند**
← شق بیارجمند، کویر.

Daq-e Patergān **دغ پترگان**
نمکزاری به مساحت حدود ۲۰۵ کیلومترمربع در شهرستان قائن، استان خراسان. ۱۴۰ کیلومتر خاور جنوبی قاین و ۱۱ کیلومتر غرب یزدان. درازای این دغ از شمال خاوری به جنوب غربی ۲۵ کیلومتر و ارتفاع سطح آن ۶۵۰ متر است.

Daq-e Tal-e Hamid **دغ تل حمید**
نمکزاری به مساحت حدود ۹۵ کیلومترمربع در شهرستان اردکان، استان یزد. ۲۲ کیلومتر خاور رباط پشت بادام. درازای این نمکزار ۲۶ کیلومتر و ارتفاع سطح آن ۷۹۰ متر است.

Daqdaqān **دغدغان**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۷۷ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر خاور سرند. دامنهٔ غربی کوه آیتاخلی.

Daq-e Zard **دغ زرد**
نمکزار کوچکی به مساحت حدود ۷ کیلومترمربع در شهرستان قاین، استان خراسان. ۸۵ کیلومتر خاور قاین و ۲۰ کیلومتر شمال غربی شاهرخت. درازای این عارضه حدود ۴ کیلومتر و ارتفاع سطح آن حدود ۸۷۰ متر است.

Daq-e Sorx **دغ سرخ**
نمکزاری به مساحت ۳۲۵ کیلومترمربع در شهرستان اردستان، استان اصفهان. ۴۰ کیلومتر خاور شمالی اردستان و ۱۱ کیلومتر شمال ایستگاه راه‌آهن شهراب. درازای دغ سرخ از غرب شمالی به خاور جنوبی حدود ۴۵ کیلومتر و ارتفاع سطح آن ۹۵۰ متر است.

Daqaliyān ? **دغلیان**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۳ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی ورزقان.

Daq-e Mohammad ābād **دغ محمّدآباد**
نمکزاری به مساحت ۱۳۵ کیلومترمربع در شهرستان فردوس، استان خراسان. ۵۰ کیلومتر جنوب خاوری سرایان و ۶۲ کیلومتر جنوب غربی قاین. درازای این نمکزار از شمال به جنوب حدود ۲۳ کیلومتر و ارتفاع سطح آن ۱۳۰۰ متر است.

Defār-e pā'in **دفار پائین**
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۰۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی بستان. روستای دفار بالا در ۱/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا جای دارد.

Dafrāz **دفراز**
ده، بخش رحمت‌آباد و بلوکات، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۷۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوب غربی کوه درفک. کوهستان البرز. جنگلی.

Daqdaq ābād **دقدق آباد**
← داق‌داق‌آباد، ده، شهرستان کبودرآهنگ.

دک **Dak**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۸ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۵ کیلومتر شمال پلان. سر راه باهوکلات به پیرسهراب.

دکاموند **Dakāmvand ?**
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد صفر درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کهمان. درّهٔ غربی کوه ورخاش. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری الشتر.

دکین **Dakin**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۸ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه جارو. ۳۶ کیلومتر شمال مأمونیه.

دگاه **Degāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سوهرین. دامنهٔ کوه چِلّه‌خانه. کوهستان البرز.

دگرماندرق **Degarmāndaraq ?**
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۶۷ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری ننه‌کران.

دل **Dal**
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۴۶ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک

دلاباد **Delābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. ۴/۵ کیلومتر جنوب غربی ماهوسک.

دلارام **Delārām**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۲۰ درجه، ۱۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲۲ کیلومتر غرب میغان.

دلازیان **Delāziyān**
معدن گوگرد، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۱۶۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. ۲۴ کیلومتر جنوب روستای علاء.

دلازیان **Delāziyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۱۷۶ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار راه سمنان به معدن گوگرد دلازیان.

دلاکوک **Dalākuk**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۸ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری عشق‌آباد.

دلامرز **Dalāmarz**
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۴۷ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار آب سیروان. درّهٔ خاوری کوه شاهو.

دلان **Delān**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۶۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

دلاوری **Delāvari**
← نوئی. تیره‌ای از طایفهٔ چهاربنیچه

دلایر پائین **Dalāyer-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۱۱ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار رودخانهٔ شور، روستای دلایر بالا در ۷ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۸۰۰ متری قرار دارد

دلبر **Delbar**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۱۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه کرمان به سیرچ و شهداد. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی سیرچ. کوهستان پلوار.

دلبران **Delbarān**
ده، مرکز دهستان دلبران، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۶۳ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر خاور سریش‌آباد.

دلبرسادات **Delbar-e Sādāt**
ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۷۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی سراب دوره.

دلبودانی **Delbudāni**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان.

بندرعبّاس ۷۶ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر. جنوب خاوری جلأبی.

دُلبهار **Dolbahār**
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۰۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه خرس‌چای.

دل زمان درّه **Delzamān darreh**
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۵۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب مورموری. ۴ کیلومتر جنوب مورموری.

دلسم **Dalsam**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۷۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه نوشهر به کجور.

دلفارد **Delfārd**
ده، مرکز دهستان دلفارد، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۴۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دلفارد. سر راه جیرفت به درب بهشت. درّهٔ خاوری کوه دلفارد.

دلفان **Delfān**
شهرستانی در شمال غربی استان لرستان. مرکب از بخش مرکزی و بخش کاکاوند و مشتمل بر دهستانهای نورعلی، میربک شمالی، میربک جنوبی، خاوهٔ شمالی، خاوهٔ جنوبی، نورآباد، کاکاوند شرقی، کاکاوند غربی، ایتیوند جنوبی و ایتیوند شمالی، به مرکزیت شهر نورآباد.
شهرستان دلفان از شمال خاوری و خاور به شهرستان نهاوند (استان همدان). از خاور و جنوب خاوری و جنوب به شهرستان خرم‌آباد، از غرب به شهرستان شیروان و چرداول (استان ایلام) و از غرب و شمال غربی به شهرستان کرمانشاه محدود است. پیرامون این شهرستان راکوههای مرتفعی چون گرّین (۳۱۸۸متر) و نخودکوه (۲۸۱۸ متر). کوه سرکشی (۲۲۶۹ متر) فرا گرفته و نواحی مرکزی آن را دشتها و کوههای کوتاهی چون کوه گل‌عناب، ماده‌گاودول و چال‌خم پوشانیده است و رودخانه‌های بادآور و توده‌رود و گزرو آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای شهرستان دلفان معتدل مایل به سرد و جزء نواحی نیمه‌خشک تا نیمه‌مرطوب بشمار می‌آید.

دلفان **Delfān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۶۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری نمک‌لان.

دلفان **Delfān**
← لر. طوایف ایرانی که در اراضی بین رودهای سیمره وگاماساب زندگی می‌کنند و از تیره‌های ایتیوند، خاوه، کاکاوند، میربیگ و نورعلی تشکیل شده‌اند
← لک

دلفیه **Delfiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۷۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب عرب حسن. کنار رود کارون (شطیط).

دلک‌داش **Dalek dāš**
← دلیک‌دشت، ده، شهرستان مهاباد.

دُلکرو **Dolkoru**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۹۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار گاوه‌رود. سر راه سنندج به کامیاران و کرمانشاه.

دل کندی **Del kandi ?**
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب خاوری چورس.

دلکوک **Delkuk**
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۹۵ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری گتیج.

دلگان **Dalgān**
۱- یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان، مشتمل بر دهستانهای هودیان، دلگان و جلگهٔ چاه هاشم و به مرکزیت روستای گلمورتی.
۲- ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۸۳ درجه، ۱۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی گلمورتی. سر راه ایرانشهر به هودیان.

دلگان پائین **Dalgān-e pā'in**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۷۳ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه چابهار به ایرانشهر. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری نگور. روستای دلگان بالا در ۴ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۲۵ متری قرار دارد.

دلگه **Dalgeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۲۰

درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بهمنشیر. ۳ کیلومتر جنوب خاوری ابوشانک.

دلند Daland?

ده، مرکز دهستان دلند، بخش رامیان، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۲۰۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. جنگلی. سر راه آزادشهر به علی‌آباد.

دلوار Delvār

ده، مرکز بخش ساحلی و مرکز دهستان دلوار، شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۳۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بوشهر به کنگان. دامنهٔ غربی کوهستان مُند.

دلوار قوچ‌خوس Delvār-e Qucxōs

ده، بخش ماهور و میلاتی، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۵۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دلوار قوچ‌خوس. ۱۰ کیلومتر خاور بابامنیر.

دلوحسن آباد Dalu hasan ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۷۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر جنوب خاوری حسن‌آباد.

دلونظر Dalv-e Nazar

ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۴۲ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۲۶ کیلومتر خاور خُنجشت.

دله و شلواری Deleh va Šalvāri

ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۱۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه مرطوب. کوهستانی. داخل درّهٔ دوشلواری. درّهٔ شمال خاوری کوه کمرآب. کوهستان زاگرس. جنگلی.

دلّی Delli

ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۸۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ماربر. ۸ کیلومتر جنوب غربی کومه. درّهٔ غربی کوه کلنجه.

دلی Deli

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۵۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. داخل درّهٔ جنوبی کوه ریگ. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری سردشت.

دُلّی Dolli

ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۳۷ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳/۵ کیلومتر خاور اسفندان.

دلی‌بجک Delibajak

ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۷ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. داخل تنگ‌سوران. کنار رودخانهٔ دلی‌بجک.

دلی پیرمحمود Deli pir mahmud

ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۶۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوب غربی کوه سیاه. ۱۱ کیلومتر شمال غربی چرام.

دلیجان Delijān

۱- شهرستانی در جنوب خاوری استان مرکزی، مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای دودهک و هستیجان و به مرکزیت شهر دلیجان.
شهرستان دلیجان از شمال به شهرستان قم، از خاور به شهرستان کاشان، از جنوب به شهرستان برخوار و میمه و از غرب به شهرستان محلات محدود است. نواحی خاوری این شهرستان را کوههای نسبتاً مرتفعی چون کوه اردهال (۳۴۶۳ متر)، کوه ولی‌جیا (۳۳۳۰ متر)، کوه پلنگ‌آبی (۳۱۵۴ متر) فراگرفته و از غرب به درّهٔ قمرود منتهی می‌گردد و از جنوب و جنوب غربی به وسیلهٔ کوههای تخته کوه (۲۷۱۳ متر) و کوه دره‌برف هستیجان از شهرستانهای برخوار و میمه و محلات جدا می‌گردد و رودخانهٔ قمرود از جنوب غربی بسوی شمال آن را طی می‌کند و رودشور دلیجان و کال دوبند نواحی جنوبی آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای این شهرستان در نواحی کوهستانی معتدل مایل به سرد و در دشت مرکزی معتدل است و جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان دلیجان، استان مرکزی. ۱۹۶ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۹۲ کیلومتر خاور جنوبی اراک. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قم و ساوه به اصفهان و سر راه خمین و محلات به کاشان. موقعیت جغرافیائی ″۴۵ ′۴۰ °۵۰ طول شرقی و ″۰۰ ′۵۹ °۳۳ عرض شمالی.

دلی‌چای Dali cāy

ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۹۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه تهران به فیروزکوه. کنار رودخانهٔ دلی‌چای.

دلیر Dalir

ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر

۲۲۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چالوس‌رود، دامنهٔ کوه گرمابسر، کوهستان البرز.

دلیک‌دشت Dalik dašt
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۳۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه تلخاب.

دلیکلی‌داش Dalikli dāš ?
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر شمال غربی نمین.

دلیگان Deligān
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین شهر ۱۱۹ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر غرب جنوبی دولت‌آباد.

دلیگان Deligān
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۹۷ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ دیلگان. ۴۲ کیلومتر خاور چرام.

دلی‌لر Dalilar
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۴۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب غربی هیر.

دلی محمّد Deli mohammad
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی.

دُم‌آب Domāb
ده، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۱۵ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۵ متر. سرد، خشک. دشت. ۲۲ کیلومتر غرب دهق.

دماب Damāb
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۵۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه باغملک به رامهرمز.

دماب Damāb
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۵۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر جنوب ناغان.

دماغ Damāq ?
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۳۵۱ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت.

دماغ کرم Damāq karam
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۰۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی سد جیرفت (هلیل‌رود).

دماغهٔ بندر Damāqeh-ye Bandar
دماغه‌ای در دریای عمان، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. مدخل غربی خلیج گواتر ۸۵ کیلومتر خاور جنوبی بندر چابهار.

دماغهٔ پوزم Damāqeh-ye Pozm
دماغه‌ای در ساحل غربی خلیج چابهار، دریای عمان، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. دماغهٔ مزبور بصورت صخره‌های مرتفع وکاملاً مشخصی بوده وشهر کنارک در شمال آن جای دارد.

دماغهٔ جاسک Damāqeh-ye Jāsk
← شبه جزیرهٔ جاسک.

دماغهٔ راشدی Damāqeh-ye Rāšedi
دماغه‌ای در ساحل غربی خلیج پوزم، دریای عمان، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. ۴۲ کیلومتر غرب بندر چابهار.

دماغهٔ زرّین‌سر Damāqeh-ye Zarrinsar
دماغه‌ای در دریای عمان، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. ۵۷ کیلومتر خاور جنوبی بندر چابهار.

دماغهٔ نای‌بند Damāqeh-ye Nāyband
← خلیج نای‌بند، خلیج فارس.

دماوند Damāvand
۱- شهرستانی در خاور استان تهران، مشتمل بر بخش مرکزی و بخش فیروزکوه و مرکب از دهستانهای تاررود، آبعلی، جمع‌آبرود، ابرشیوه، حبلرود، پشتکوه، شهرآباد و قزقانچای و به مرکزیت شهر دماوند. این شهرستان که از شمال به استان مازندران، از خاور و جنوب به استان سمنان و از غرب به شهرستانهای تهران و شمیرانات محدود است سرزمینی است کوهستانی که کوههای بلندی چون: قره‌داغ (۴۰۷۶ متر)، اسبگیرون (۳۷۱۸ متر)، گل‌زرد (۳۶۹۳ متر) وکبود

(۳۳۶۸متر) آن را از استان مازندران جدا می‌کنند و کوه زرّین‌کوه با ارتفاع ۳۴۵۲ متر در نواحی مرکزی آن خودنمائی می‌کند. رودخانه‌های متعددی این شهرستان را مشروب می‌سازند که مهمترین آنها رودخانه‌های دماوند، ایرا، آه، جمع‌آبرود، هویر، نیمرود و فیروزکوه است. آب و هوای آن در نواحی جنوبی معتدل مایل به سرد و در کوهستانهای شمالی سرد است و از نظر میزان بارندگی جزء نواحی نیمه خشک بشمار می‌آید. دریاچه‌های زیبای تار و هویر از جمله مناطق دیدنی آن است.

۲- شهر، مرکز شهرستان دماوند، استان تهران. ۷۰ کیلومتر خاور تهران. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دماوند. ۶کیلومتر شمال راه تهران به فیروزکوه و ۷کیلومتر جنوب راه تهران به آمل. ۲۶ کیلومتر جنوب قلّهٔ دماوند. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۰۴ °۵۲ طول خاوری و ″۰۰ ′۴۳ °۳۵ عرض شمالی. دریاچه‌های تار و هویر در ۱۵کیلومتری خاور شمالی آن و در درّه‌ای میان کوه قره‌داغ در شمال و زرّین‌کوه در جنوب قرار دارند.

تاریخچه - نام دماوند در قدیمی‌ترین نوشته‌های این مرز و بوم به ویژه در داستانهای حماسی و شاهکار همیشه جاوید فردوسی توسی (کتاب شاهنامه) به چشم می‌خورد. این نام که اشاره به گرانکوه دماوند دارد، بعدها به محل کنونی شهر دماوند نیز تعمیم یافته تا جایی که یاقوت حموی (سدهٔ هفتم هجری قمری) در کتاب معجم‌البلدان از آن نام می‌برد. مشیرالدوله پیرنیا در کتاب معروف خود بنام ایران باستان می‌نویسد: دسته‌ای از نخستین قوم آریائی که از سوی خاور به ایران وارد شده بودند، در دماوند سکنی گزیدند. در روزگار ساسانیان همواره میان ملوک عراق و طبرستان بر سر ناحیهٔ دماوند کشمکش و زد و خورد بوده و غالباً در دست فرمانروایان مازندران قرار داشته است. سعدابن ابی وقاص سردار عرب در سال ۳۰هجری قمری دماوند را فتح کرد. شهر کنونی دماوند تا پیش از سال ۱۳۱۶ هجری خورشیدی قصبهٔ کوچکی بیش نبود و شهرت آن بیشتر از آب و هوای خوش آن ناشی می‌گردید. در آن سال به یکی از بخشهای شهرستان تهران تبدیل شد و در سال ۱۳۲۵ هجری خورشیدی به شهرستان مبدل گردید.

دماوند **Damāvand**

رودخانه، شهرستان دماوند، استان تهران. طول ۳۰کیلومتر. از تلاقی رودهای تار و رودبار در شهر دماوند تشکیل می‌شود. نخست بسوی جنوب باختری و سپس بطرف غرب روان می‌شود. از دهستانهای تار و جمع‌آبرود می‌گذرد و در روستای یوردشاه به رودخانهٔ جاجرود می‌ریزد.

دماوند **Damāvand**

کوه، کوهستان البرز، شهرستان آمل، استان مازندران. ۶۲ کیلومترجنوب غربی آمل و ۶۹کیلومتر شمال خاوری تهران. ارتفاع ۵۶۷۱ متر (غالب مدارک و کتابهای فارسی رقم ۵۶۷۱ متر را نوشته‌اند. ولی اندازه‌گیریهای اخیر به طریقهٔ فتوگرامتری رقم ۵۶۲۸ متر را نشان می‌دهد). کوه دماوند بلندترین قلّهٔ کوهستان البرز و مرتفع‌ترین نقطهٔ فلات ایران است. آتشفشان خاموشی است که دوران چهارم زمین‌شناسی فعّال بوده است. رود لار از دامنهٔ غربی آن سرچشمه می‌گیرد

دُمباخ **Dombāx**

یا دمباغ. ده، مرکز دهستان میربک جنوبی. بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۸۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

دُمباغ **Dombāq**

← دمباخ، ده، شهرستان دلفان.

دمباله کوه **Dombālehkuh**

ده، بخش چاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۵۶ درجه، ۲۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱کیلومتر جنوب ازنا.

دُم بزگیر **Dom bozgir**

ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۹۵ درجه، ۲۲کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سفید. ۱۱ کیلومتر خاور سراب دوره.

دُمبه‌دیز **Dombehdiz**

ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۹ درجه، ۴۲/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۳۰ کیلومتر خاور شمالی مورچه‌خورت

دُمبیخوان **Dombixvān**

ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۹۶ درجه، ۷۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ایرندگان. ۳ کیلومتر خاور ایرندگان.

دمپک **Dampk ?**

ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۹۳ درجه، ۱۳۲کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بنت. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری لاش.

دم تنگ **Dam-e Tang**

ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۹ درجه، ۶۹/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۶۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی ۱۱کیلومتر شمال خاوری فین.

دم تنگ **Dam-e Tang**

ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۵۹

درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه نورو.

دم تنگ باغ **Dam-e Tang-e Bāq**
ده، بخش فین، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۳۵۰ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه گنو. ۳۶ کیلومتر جنوب خاوری فین.

دم‌تنگ غُروه **Damtang-e Qorveh**
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۲۰ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ جنوبی کوه سفید. ۱۰ کیلومتر شمال غربی لنده.

دم‌چنار پائین **Damcenār-e pā'in**
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری مارگون. روستای دم‌چنار وسط در ۳ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متری قرار دارد.

دمدرّه **Damdarreh**
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۰۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر غرب جنوبی چرام.

دم‌دول **Damdul ?**
ده، بخش خورش رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۹۹ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سقزچی‌چای. ۸ کیلومتر خاور جنوبی هشجین.

دمدیلگان **Damdilegān**
← دیلگان. ده، شهرستان کهگیلویه.

دم‌روباه **Dom-e Rubāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۹۰ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

دُمرود **Domrud**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۵۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به ملاوی. ۲ کیلومتر شمال غربی معمولان.

دُم‌روستان **Domrustān**
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۵۹ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱/۵ کیلومتر غرب گرّاب.

دمزآباد **Damz ābād**
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۹۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۶۵ متر. گرم، خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی جوادآباد.

دُم زله‌سو **Dom-e Zelehsu**
ده، بخش ماهور و میلاتی، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۵۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳/۵ کیلومتر خاور شمالی بابامنیر.

دُم‌سرخ **Domsorx**
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۰۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه کَرّه‌شوراب.

دمسیاه **Domsiyāh**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز صفر درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه مأمون به خان‌آباد. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی مأمون.

دمشهر **Damšahr?**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ جعفری. ۱۰ کیلومتر شمال قلعه‌قاضی.

دُمشهر **Domšahr**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۳۴۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه میناب به بندرعبّاس. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری گوربند.

دم عبّاس **Dam abbās**
ده، خش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ آب شور. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری قلعه رئیسی.

دمق **Damaq**
ده، مرکز بخش سردرود و مرکز دهستان سردرود سفلی، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲۸۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دمق.

Dam qešlāq **دم قشلاق**

ده، دهستان چایپاسار شمالی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۳۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتری رود ارس.

Dam qanāt **دم قنات**

ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۹۷ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب جنوبی سراب بهرام.

Dameh dāmi **دمه‌دامی**

ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۸۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه ازگله به نوسود.

Damir **دمیر**

ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۹۰ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۳۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ دمیر. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری زهکلوت.

Damirci **دمیرچی**

ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۳۲۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود مهربان. دامنهٔ جنوبی کوه نرمیق.

Damilarz **دمیلرز**

ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۱ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

Demilu **دمیلو**

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۶۹ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر غرب شمالی گچین بالا.

Damilu'iyeh **دمیلوئیه**

ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۸۲ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۲۳ کیلومتر غرب فاریاب.

Denā **دنا**

یا دینار. کوهستانی در شهرستانهای بروجن، سمیرم و بویراحمد سردسیر به وسعت ۲۲۰۰ کیلومترمربع. بلندترین قلّهٔ آن بنام دینار، ۴۴۰۹ متر ارتفاع دارد و در ۳۵ کیلومتری شمال غربی یاسوج واقع است. رودخانه‌های ماربر و دزکرد و چند رودخانهٔ دیگر از این کوهستان سرچشمه می‌گیرند که همگی جزء ریزابه‌های کارون به شمار می‌آیند. علاوه بر قلّهٔ دینار قلّه‌های مرتفع دیگری چون: قاش مستان، حوض دال، سی‌چرنی، برج آسمانی و چندین قلهٔ دیگر که غالباً بیش از ۴۰۰۰ متر ارتفاع دارند، در این کوهستان دیده می‌شوند.

Donbeh **دُنبه**

ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۲۵۵ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۳ کیلومتر شمال خاوری درچه‌پیاز.

Denbi **دنبی**

ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۴ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال غربی جهلیان.

Denj ? **دنج**

ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۸۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اسفراین به شیروان.

Dang **دنگ**

ده، بخش اوز، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۲۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری اوز.

Dang sarak **دنگ‌سرک**

ده، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۲۹۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت.

Dengeleh kahriz **دنگله کهریز**

ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۸۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. کنار قره‌چای. ۱۱ کیلومتر خاور شورین.

Danu **دنو**

ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۴ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر خاور کهیر.

Danu **دنو**

ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۸۰ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۸ کیلومتر خاور نگور.

دنه Dana ?

ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۰۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه پهله به کاور. ۵ کیلومتر جنوب غربی پهله.

دنهٔ چیرو Daneh-ye Ciru

ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۰۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب سرکره (سرکوه).

دنیان Denyān

ده، بخش کردیان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۸۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری قطب‌آباد.

دنیچه خیر Daniceh xeyr

ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۳ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب غربی ده‌بید.

دوآب Dō āb

ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی، نقده ۲۶۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه چهل‌درّه.

دوآب Doāb

ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۷۳ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه سقز به مریوان.

دوآب Doāb

ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۰۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۰ متر. معتدل، خشک. محل تلاقی جام‌رود و هریرود. کنار مرز ایران و افغانستان.

دوآب Dōāb

ده، بخش مرکزی شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۰۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه پاوه به نوسود و نودشه. ۸ کیلومتر جنوب خاوری نوسود.

دوآب Doāb

ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۹۶ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب آران. محل تلاقی خرم‌رود و گاماسیاب.

دوآب Doāb

ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۳۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به نورآباد. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی الشتر.

دوآب Doāb

ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۹۸ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه دشتک به مورز. کنار آب دزدارون. درّهٔ شمالی کوه میلی.

دوآب Doāb

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۶ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی دژگان.

دوآباد Dō ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۶۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه چهل‌درّه.

دوآب کلور Doāb-e Kolur

ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۲۲ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. محل تلاقی رودخانه‌های چالوس و هریسک. سر راه کرج به چالوس. ۶ کیلومتر شمال غربی مرزن‌آباد.

دوآب، گردنه Doāb

گردنه‌ای به بلندی ۱۶۰۰ متر در شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. سر راه نقده به جلدیان و پیرانشهر. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی نقده. این گردنه شهرستانهای نقده و پیرانشهر را از هم جدا می‌کند.

دواده Davādeh ?

ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۳۰۷ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال ابارق. دامنهٔ خاوری کوه خان‌خاتون.

دوازده امام Davāzdah emām

ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۶۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری جوادآباد.

دوازده‌امام Davāzdah emām

ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۸۳ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به

سرد، خشک. کوهستانی. ۵۰۰ متر شمال خاوری خنامان.

Davās ? **دواس**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۲۰۳ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل غربی شبه جزیرهٔ بوشهر. ۳ کیلومتر شمال غربی بهمنی.

Dovān **دُوان**
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه دوان.

Duberāleh **دوبراله**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۳۳۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اسدآباد به داش‌بلاغ و قروه.

Doborjeh **دوبرجه**
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۲۱ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن شاهرود به نیشابور.

Doborji **دوبرجی**
ده، مرکز بخش فورک، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۲۷ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی فورک.

Dub-e Sa'id **دوب سعید**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۶۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر غرب دوب هردان.

Dobalutān **دوبلوطان**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۸۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. روستای دوبلوطان زرّاوند در ۳ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۰۰۰ متری قرار دارد.

Dobalutān-e Zarāvand **دوبلوطان زراوند**
← دوبلوطان، ده، شهرستان ایذه.

Dobandak **دوبندک**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان رامسر، استان مازندران. ۲۴ کیلومتر جنوب غربی رامسر. ارتفاع حدود ۳۵۵۰ متر. سرچشمهٔ چالکرود.

Dobandi **دوبندی**
ده، بخش آغاجاری، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۰۲ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۵ کیلومتر شمال غربی آغاجاری.

Dub-e Hardān **دوب‌هردان**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۶۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر شمال سطامیهٔ کوچک.

Dobirān **دوبیران**
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۳۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتر شمال جوی‌زرایوان. دامنهٔ غربی کوه بانکول.

Dopar-e Nazari **دوپرنظری**
ده، بخش بهمئی، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۹۷ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال غربی لیکک.

Dopolān **دوپُلان**
ده، مرکز دهستان مشایخ، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۱۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سبزکوه. سر راه ناغان به گندم کار و سرخون.

Dōtappeh-ye pā'in **دو تپهٔ پائین**
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۸۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد. سر راه قیدار به ابهر. روستای دو تپهٔ بالا در ۷ کیلومتری خاور جنوبی آن واقع است.

Dotavali **دوتولی**
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۳۵ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب غربی گندم‌زار.

Dotuyeh-ye bālā **دوتویهٔ بالا**
ده، بخش کهریزک، شهرستان ری، استان تهران. ری ۱۹۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری کهریزک. روستای دوتویهٔ پائین در ۴ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۹۳۰ متری قرار دارد.

Dojambilān **دوجمبیلان**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۲ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری سیریک.

Doji ? **دوجی**
ده، بخش مرکزی، شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد

۳۳۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

دوچاه Do cāh

ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۳۲ درجه، ۱۰۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۹ کیلومتر جنوب بیارجمند.

دوچاه بالا Do cāh-e bālā

ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۶۷ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک، داخل ریگ‌زیدان، روستای دوچاه پائین در ۶۰۰ متری خاور این روستا و در ارتفاع ۸۵۰ متری قرار دارد.

دوچاهی Do cāhi

ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۸۱ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی زُهان.

دوچقا Doceqā

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۲۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری کامیاران.

دوچی Davaci

ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۴۵ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

دوحصاران Do hesārān

ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۵۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم،خشک. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی سرایان. به آن ده سروم هم می‌گویند.

دوخان Doxān

ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۷ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ساوه به همدان. ۱۷ کیلومتر غرب نوبران.

دوخواهران Dō xāharān

ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۴۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ تیره.

دوخوس Dōxus

ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۶۴ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی.

دودان Dōdān

ده، مرکز دهستان ماکوان، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۵۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه باینگان به مرهخل.

دودانگهٔ بزرگ Dodāngeh-ye bozorg

ده، مرکز دهستان دودانگه، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۳۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بهبهان به گل زرد. روستای دودانگهٔ کوچک در ۱/۵ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۳۳۵ متری قرار دارد.

دودج Dudej

ده، بخش، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۰۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه شیراز به خرامه. ۳۴ کیلومتر غرب شمالی خرامه.

دودج Dudej

ده، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۴۷ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب غربی زرقان.

دودر Dodar

ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴/۵ کیلومتر جنوب خاوری کوهستک.

دودرّه Do darreh

ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۲۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سه راهی مسجد سلیمان، لالی و شوشتر.

دودک Dudak

ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳۱ کیلومتر شمال غربی مصیری.

دودو Dudō

ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۱۷ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال خاوری بلوچان.

دودویه Doduyeh

ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۳۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه کراج. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری خانه زنیان.

دو ده Do deh
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۲۰ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. داخل درهٔ یانوق.

دوده Dudeh
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۹۲ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ دوده.

دودهک Dudehak
ده، مرکز دهستان دودهک، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۳۲۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل، خشک. سر راه دلیجان به قم و ساوه.

دور Dur
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۸۴ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی نگور.

دورآب Durāb
ده، بخش بهمئی، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۱۲ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. نزدیک دهانهٔ تنگ سندان. ۳۰ کیلومتر غرب شمالی لنده.

دوران Durān
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۲۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مسجد سلیمان به شوشتر و لالی.

دوراهان Dorāhān
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۰۲ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه بروجن به لردگان. درهٔ غربی کوه نظامی.

دوراهان Dorāhān
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۹۶ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۶ کیلومتر غرب لوداب.

دوراهان Dorāhān
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۶۹ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب بیده.

دوراهک Dorāhak
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. کنار رودخانهٔ بردستان. سر راه بندر کنگان به خورموج.

دوراهون Dorāhun
← دوراهان، ده، شهرستان سمیرم.

دوراهی Dorāhi
ده، مرکز دهستان دوراهی، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۱۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود شیرین. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری دهکهنه.

دورباش Durbāš
ده، مرکز دهستان انصار، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۱۲۶ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. درهٔ غربی کوه ایّوب انصار.

دوربُنی Durboni
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۸ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۸ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر غرب طبل.

دوربید Dorbid
کوه، شهرستان اردکان، استان یزد. ۵۷ کیلومتر جنوب شرقی اردکان. ارتفاع ۳۱۵۸ متر. غرب کویر درانجیر.

دورتو Durtu
← درّه‌تو، ده، شهرستان باغملک.

دورجین Durjin ?
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۷۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری آبی‌بیگلو.

دورجینگ Durjing ?
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۱۳ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری نوک‌آباد.

دورچاک Dōrcāk
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۴۱ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

دورق **Duraq**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک صفر درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳۱ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

دورق **Doraq**
شهر سابق در جنوب غربی خوزستان، دو طرف رود دورق. نام اصلی فارسی آن درک Darak بود و به وسیلهٔ ترعه‌هائی به رود کارون مرتبط بود. چشمه‌های گوگردی آن شهرت داشت. در زمان سلطنت نادرشاه افشار به دست شیخ سلمان از قبیلهٔ کعب افتاد. وی شهر فلاحیه (شادگان) را در ۸ کیلومتری جنوب دورق بنا نهاد و از آن به بعد دورق رو به ویرانی نهاد. ناحیهٔ باتلاقی بین شادگان و ساحل خلیج فارس را دورقستان می‌نامند.

دورق استان **Duraq ostān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۲۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه کل‌کوهی. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی ماهوتک.

دورک **Durak**
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۵۸ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۲ کیلومتر شمال خاوری لالی.

دورک **Durak**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۱۴ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب گوکان. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

دورک **Durak**
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۶۶ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب چنار. سر راه چم‌قلعه به قره‌گر. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

دورک **Durak**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۳۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

دورک **Durak**
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۷۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کارون. درّهٔ غربی کوه لجن. جنگلی.

دورک **Durak**
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ مارون.

دورکان **Durkān**
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۷۰ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر شمال غربی گشمیران.

دورکی **Duraki**
طایفه‌ای از ایل هفت‌لنگ بختیاری، مشتمل بر تیره‌های اسیوند و بابااحمدی.

دورکی **Duraki**
← هفت‌لنگ. طوایف بختیاری.

دورگ **Dorg**
← دُرگ، ده، شهرستان میناب، استان هرمزگان.

دورگان **Devergān**
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۷۲ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب غربی بیده.

دورگهٔ ارسخان **Dorgeh-ye Arasxān**
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۸۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه نقده به مهاباد.

دورگین **Durgin**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۶۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اهوران. ۵ کیلومتر جنوب بوژان.

دور مبارک **Dõr-e Mobārak**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۰۷ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۳/۵ کیلومتر شمال غربی هندیجان.

دور مرزوق **Dõr-e Marzuq**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۱۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۱ کیلومتر شمال غربی هندیجان. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی چم خلف عیسی.

دورنیان Durniyān
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. یک کیلومتر غرب راه همدان به قزوین. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان.

دوروچین Dorucin
کوه، شهرستان اردستان، استان اصفهان. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی اردستان. ارتفاع ۳۰۰۲ متر.

دورود Dorud
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۷۱ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌دورود.

دورود Dorud
۱- شهرستانی در خاور شمالی استان لرستان، مرکب از بخش مرکزی و بخش سیلاخور و مشتمل بر دهستانهای دورود، ژان، حشمت‌آباد، چالانچولان و سیلاخور و به مرکزیت شهر دورود. شهرستان دورود از شمال به شهرستان سربند (استان مرکزی)، از خاور و جنوب به شهرستان الیگودرز و از غرب به شهرستان خرم‌آباد محدود است. سرزمینی است کوهستانی که کوههای ژان (۲۹۲۶ متر)، سفید (۲۷۱۹ متر) و تخت کوه با ارتفاع ۳۰۰۶ متر بلندترین کوههای آن را تشکیل می‌دهند. رودخانه‌های تیره و ماربره و ریزابه‌های متعدد آنها، آن را مشروب می‌سازند و در ردیف یکی از پرآب ترین شهرستانهای کشور قرار می‌دهند. آب و هوای این شهرستان معتدل مایل به سرد تا سرد است و جزء نواحی نیمه‌خشک تا نیمه‌مرطوب بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان دورود، استان لرستان. ۳۱۷ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۶۶ کیلومتر خاور خرم‌آباد. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه خرم‌آباد به الیگودرز. محل تلاقی رودخانه‌های تیره و ماربره. کنار خط آهن اراک به اندیمشک. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۰۴ °۴۹ طول شرقی و ″۰۰ ′۲۹ °۳۳ عرض شمالی.

دورود Dorud
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۴۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار چم گزان. سر راه مریوان به سنندج. ۳ کیلومتر غرب جنوبی سروآباد.

دوروده Dorudeh
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۸۶ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری سورن‌آباد.

دوروزنه Dorōzaneh
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۲۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی نخودکوه. ۸ کیلومتر شمال خاوری هفت چشمه.

دوره‌دراز Durehderāz
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۳۱۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب شمالی دیالی.

دوریجان Durijān
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۷۳ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی آورزمان.

دوریدان Doridān
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۱۱۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی هستیجان.

دوریزگان Dorizgān
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب قلعه‌دختر.

دوریسان Durisān
ده، بخش مرکزی شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۱۲۹ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه شاهو.

دوزآیوم Duz āyum ?
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۳۱۹ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت.

دوزاغان Dozāqān
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۲ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه درّه‌کوران. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری دهک.

دوزال Dozāl
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۹ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ حاجیلرچای. ۱۸ کیلومتر شمال خروانق.

دوزان Duzān
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز

۱۲۱ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه الیگودرز به داران و اصفهان. ۱۰کیلومتر غرب شمالی چمن‌سلطان.

دوزج Duzaj
ده، مرکز دهستان علیشار، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۱۰ درجه، ۶۵کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۴ کیلومتر شمال غربی رازقان. سر راه الویر به علیشار.

دوزخ درّه Duzax darreh
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۲۵ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۸کیلومتر جنوب غربی دیواندره.

دوزخ درّه، گردنه Dozax darreh
گردنه‌ای به بلندی ۲۳۵۰ متر در شهرستان قزوین، استان قزوین. ۲۲کیلومتر شمال خاوری آبیک.

دوزدوزان Duzduzān
ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۷۱ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سراب به مهربان و بستان‌آباد.

دوزکند Duzkand
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۱ درجه، ۵۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه تمنتی.

دوزنان Dozanān
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۴۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه شیرشیرداغی.

دوزه Duzeh
ده، مرکز دهستان پل به بالا، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۱ درجه، ۶۲/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه جهرم به میمند و فیروزآباد.

دوزهیر Dōzhir
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۸۰ درجه، ۴۵کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک.

دوزین Dozeyn
ده، مرکز دهستان کوهسارات، بخش مرکزی شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۱۲۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱کیلومتر.

ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

دوزینه Dozineh
← دوسینه، ده، شهرستان بانه.

دوساری Dosāri
ده، مرکز دهستان جهادآباد، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۴۴ درجه، ۳۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه حجت‌آباد. سر راه جیرفت به کهنوج.

دوساله‌ده Dosāleh deh
ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۹۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۲/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار سرچشمه‌های سیاهرود. کوهستان البرز.

دوست‌آباد Dust ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۶۳ درجه، ۴۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سرایان به سده.

دوستان Dustān
ده، دهستان شپیران، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۲۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۰کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه حاجی رشید.

دوست‌بیگلو Dust beyglu
ده، دهستان مشگین غربی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۳۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۳/۵کیلومتر. ارتفاع ۸۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قره‌سو.

دوست‌کندی Dust kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۵۶ درجه، ۵/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپّه‌ماهور. سر راه پارس‌آباد به گوشلو.

دوستکو Dustku
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۴ درجه، ۱۰۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. کرانه جنوب غربی جزیرهٔ قشم. ۱۰کیلومتر جنوب خاوری باسعیدو.

دوست‌محمّد Dust mohammad
ده، مرکز بخش میان کنگی و مرکز دهستان دوست محمّد، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۶۶ درجه، ۳۰/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود سیخ‌سر. یک کیلومتری مرز ایران و افغانستان.

دوست‌محمدبیگ **Dust mohammad beyg**
ده، بخش نوخندان، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۲۹۶ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

دوستوند **Dustvand**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۱۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

دوسر **Dosar**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۶۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور خسروآباد. کنار رودخانهٔ شور.

دوسر **Dosar**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۰۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قروه به همدان. ۹ کیلومتر شمال غربی وینسار.

دوسر **Dosar**
ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۱۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی چالانچولان.

دوسر **Dosar**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۷۸ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال زمینان.

دوسران **Dōsarān**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۳۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴/۵ کیلومتر غرب جنوبی ارمغانخانه.

دوسران **Dosarān**
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه انار. ۹ کیلومتر خاور جنوبی نودان.

دوسنگ **Dosang**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۵۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی روستای موسی‌آباد.

دوسیران **Dosirān**
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه انار. ۹ کیلومتر خاور جنوبی نودان.

دوسینه **Dosineh**
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۹۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. درهٔ غربی کوه دوزینه.

دوشان‌تپه **Dōšān tappeh**
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۰۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی سیه‌چشمه.

دوشانلو **Došānlu**
ده، دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

دوشانلو **Dōšānlu**
ده، دهستان مشگین غربی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۵۴ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه مشگین‌شهر به اهر.

دوشانلو **Dušānlu**
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۱۳ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری مرادلو.

دوشانلو **Dōšānlu ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۵۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار راه مشگین‌شهر به اهر. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی قصابه.

دوش‌خرات **Duš xarāt**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۱۲۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. یک کیلومتر خاور راه خوانسار به اصفهان.

دوش‌خراط **Duš xarāt**
← دوش‌خرات، ده، شهرستان خوانسار.

دوشدور **Dušduṛ**
ده، دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل.

مشگین‌شهر ۳۳۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. محل تلاقی رود کولرده و رودخانهٔ قره‌سو.

دوشنبه Došanbeh
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۶ درجه، ۷۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال خاوری دیرمان.

دوشیر Došir
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۵۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۴ کیلومتر جنوب خاوری حصن.

دوغ Duq
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۱ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه مؤمن‌آباد. ۳۴ کیلومتر جنوب غربی اسدآباد.

دوغ‌آباد Duq ābād
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۳۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۵ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری فیض‌آباد.

دوغ‌آباد Duq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۲۹ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به بافق. ۱۲ کیلومتر شمال غربی بهرمان.

دوغائی Doqā'i
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۶۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه قوچان به سبزوار.

دوغائی، گردنه Doqā'i
گردنه‌ای به بلندی ۱۴۰۰ متر در شهرستان قوچان، استان خراسان. سر راه قدیم قوچان به مشهد.

دوغار Dōqār
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۵۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر خاور جنوبی سغدر.

دوغارون Dōqārun
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۸۴ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۵ متر. معتدل، خشک. یک کیلومتر شمال راه تایباد به اسلام‌قلعه و هرات.

دوغندر Duqandar
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۷۰ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه پورکان.

دوغی‌کلا Duqi kolā
ده، بخش فریدونکنار، شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۲۱۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰– متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۸ کیلومتر غرب شمالی امیرکلا.

دوفوری Dofōri
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۶۴ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتر شمال کابلی.

دوقبائی Doqabā'i
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندر لنگه ۵ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳/۵ کیلومتر جنوب غربی هرمود میرخوند.

دوقلعهٔ براشک Do qal'eh-ye Barāšk
ده، بخش رضویّه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۳۲ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۶۰ متر. معتدل، خشک.

دوقلو Doqolu
آبشار، شهرستان تجریش، استان تهران. دامنهٔ جنوبی کوه توچال، کوهستان البرز.

دوقوزلر Doquzlar
← تک. جزایر، دریاچهٔ ارومیه.

دوکال Dokāl
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۹۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی قصرقند.

دوکالی Dōkāli ?
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۸۳ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه خرانق به ساغند. ۵/۵ کیلومتر خاور شمالی خرانق.

دوک چوپان Duk-e Cupān
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۹۵ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر جنوب خاوری منوجان.

دوکستان Dukestān
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت

۳۵۳ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳۴ کیلومتر شمال غربی محمّدآباد مسکون. کوهستان جبال بارز.

دوکناران Dokenārān
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۲۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب مصیری. کنار رودخانهٔ فهلیان.

دوکوه Dokuh
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۶ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه دوکوه.

دوکوهک Do kuhak
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۵۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه رامهرمز به بهبهان.

دوکوهک Dokuhak
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۳۲۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به اردکان. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی قلات.

دوکوهک Dokuhak
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۸۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال چرام.

دوکوهه Dokuheh
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۲۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه ماهور. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری خوسف.

دوکوهه Dokuheh
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش مرکزی شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه اندیمشک به خرم‌آباد و کنار خط آهن اندیمشک به دورود.

دوگاهه Dōgāheh
ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۳۲۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه نارنج‌کول، کوهستان البرز. نیمه‌جنگلی.

دوگر Dōgar
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۶۴ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر جنوب محمودوند.

دوگردان Dogerdān
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۵۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۳ کیلومتر غرب سورو.

دوگمبذون Dogombazun
← دوگنبدان، ده، شهرستان رامهرمز.

دوگنبدان Dogonbadān
شهر، مرکز شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. ۵۹۹ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۸۴ کیلومتر غرب جنوبی یاسوج. ارتفاع ۷۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه یاسوج به بهبهان و یاسوج به بندر دیلم.
موقعیت جغرافیائی ۳۰° ۴۷' ۵۰° طول شرقی و ۳۰° ۲۱' ۳۰° عرض شمالی. مرکز منطقهٔ نفت‌خیز گچساران.

دوگنبدان Dogonbadān
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۰۷ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی رامشیر.

دوگوش Doguš
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۱۹۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

دوگول‌بنده Dōgulbandeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۹۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی سطر.

دوگیجان Dogijān
ده، دهستان رودقات، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۶۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه سلطان جهانگیر.

دولائی Dolā'i
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۱۳۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه تویسرکان به ملایر. ۶ کیلومتر شمال سیّدشهاب. کوهستان الوند.

دولاب Dulāb
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۶۳ درجه،

۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۴/۵ کیلومتر غرب جنوبی خضرآباد.

دولاب Dulāb
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر خاور شمالی دشتی.

دولاب Dulāb
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۴۳ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۳۴ کیلومتر جنوب ریگان.

دولاب Dulāb
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۰ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال خاوری قلعه‌گنج.

دولاب Dulāb
دهستان، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان، به مرکزیت بندر دولاب.

دولاب کوانلو Dulāb-e Kavānlu ?
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۸۱ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود ارس. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری مردانقم.

دولارزان Dōlārzān
ده، بخش نمشیر، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۱۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ بردرش. دامنهٔ کوه صندلو. جنگلی.

دولاشی Dolāši ?
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۰ درجه، ۲۰۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۰ متر. گرم، خشک. سر راه ترود به جندق.

دولاگرم Dōlāgarm
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۰۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل. نیمه‌مرطوب. جنگلی.

دولانگی Dōlāngi
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۱۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قوره. درهٔ خاوری کوه اورته‌داغ.

دولبید Dulbid
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۱۳ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. در یکی از درّه‌های جنوبی بزکن کوه.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۸۰ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۳۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه بیجار به گل‌تپه و همدان.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، مرکز بخش جلگهٔ زاوه و مرکز دهستان صفائیه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۸۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. یک کیلومتر جنوب راه تربت حیدریه به شهر نو و تربت جام.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت‌جام ۱۲۶ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی سمیع‌آباد.

دولت آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قره‌سو.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش سنجبد، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۶۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. یک کیلومتر غرب راه خلخال به میانه.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۶۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اسفراین به سبزوار.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۱۸۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. بر هریرود. کنار مرز ایران و ترکمنستان.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار

۱۴۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه سبزوار به ششتمد.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۳۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه دامغان به سمنان.

دولت‌آباد Dolat ābād
ده، مرکز دهستان دولت‌آباد، بخش مرکزی شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۲۰۳ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سرابند.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۰۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری داورآباد.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۱ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۵۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه آهنگران به ساروق. ۱۱ کیلومتر خاور ساروق.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۹۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. گرم، خشک. ۹ کیلومتر خاور شمالی حاجی‌آباد لکها.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۶۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷/۵ کیلومتر جنوب ازنا.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۳۲۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴ کیلومتر شمال موغار.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۹۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال صلوات‌آباد.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، مرکز دهستان دولت‌آباد، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۵۲ درجه، ۱۴ کیلومتر، ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی روانسر.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۹۲ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. ۴/۵ کیلومتر شمال دشتغرّان.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی ماژان.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳۳ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب خاوری زنوغان.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش خور و بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۷۰ درجه، ۲۰۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب مهرجان.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۷۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. کنار راه نائین به کجان. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی نیستانک.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۲۲ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی برکوه. سر راه کوهبنان به بافق.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۰۰ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. دشت. کنار راه نجف‌آباد به داران و خوانسار.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۲۸۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود جوب‌آسیاب. درّهٔ شمالی کوه چوبین. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی هارونی.

دولت‌آباد Dōlat ābād
شهر، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۱۰۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه اصفهان به حبیب‌آباد. ۱۶/۵ کیلومتر شمال اصفهان. قبلاً مرکز شهرستان برخوار و میمه بوده است.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۷۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی گل‌گیر.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۱۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی محمّدآباد.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳۷ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۹ کیلومتر شمال غربی اسماعیل‌آباد.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۲۸ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب غربی محمّدآباد.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۰۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۳۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ چهاری. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی نگار.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۰۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر جنوب زیدآباد.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۷ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب سعادت‌آباد.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۸۹ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر .ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه ارسنجان به آباده طشک. ۸/۵ کیلومتر جنوب خاوری ارسنجان.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۴۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب سعادت‌شهر.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۹ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳۱ کیلومتر جنوب خاوری شاهماران.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۷۵ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. مرکز دهستان اسفندقه.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، مرکز دهستان دولت‌آباد، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۳۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه جیرفت به کهنوج.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۵۲ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری بروات. سر راه بروات به کروک.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۹۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۶۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور جنوبی اسماعیلی پائین.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب فهرج.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۳۲ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر غرب محمّدآباد گنبکی.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۷۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بافت به سیرجان. ۸ کیلومتر جنوب خاوری بید کردوئیه.

دولت‌آباد Dōlat ābād
ده، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۰

درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی کوار.

دولت‌آباد **Dōlat ābād**
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۳۰ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر شمال غربی ولایت.

دولت‌آباد **Dōlat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۳۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی حیدرآباد.

دولت‌آباد **Dōlat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۴۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب نصروان.

دولت‌آباد **Dōlat ābād**
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۱۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی خسویه.

دولت‌آباد **Dōlat ābād**
ده، مرکز دهستان دولت‌آباد، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۵۶ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار زیلبیرچای. حومهٔ شمال خاوری شهر مرند.

دولت‌آباد دهک **Dōlat ābād-e Dehak**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۶۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری ظفرآباد.

دولت شاملو **Dōlat-e Šāmlu**
ده، بخش نوخندان، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۲۸۸ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه الله‌اکبر.

دولت قرین بالا **Dōlat qarin-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۲۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه چیرچیر. روستای دولت قرین پائین که به آن دری دراز دولت قرین هم می‌گویند، در ۵ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۲۵۵۰ متری قرار دارد.

دولتو **Dōlatu**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۱۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه جاسوسان. ۳ کیلومتری مرز ایران وعراق. جنگلی.

دولت‌یار **Dōlatyār**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۷۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار رودخانهٔ اوزون‌درّه.

دولچندار **Dulcandār**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۸۶ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ شمالی کوه دورشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری چیتاب.

دولسوران **Dulsurān**
ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۴۱ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب زز، سر راه الیگودرز به شول‌آباد. ۳ کیلومتر خاور جنوبی شول‌آباد.

دولکان **Dōlkān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۱۹۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ جنوب خاوری کوه لک لک.

دول گلاب **Dulgolāb**
ده، بخش بدره، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۰۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کبیرکوه. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری بدره.

دول منیری **Dul-e Moniri**
ده، بخش مرکزی شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۲۹۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دهلران به مهران. ۵ کیلومتر غرب شمالی میمه.

دولنگه **Dolengeh**
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۸۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر خاور جم.

دولّو **Davallu**
← قلعهٔ دولو، ده، شهرستان قوچان.

دولوجرد پائین **Dolujerd-e Pā'in**
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۳۶ درجه،

۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه رزن به قروه. ۴ کیلومتر شمال غربی قروه.

دولوگان **Dulugān**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۲۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. درهٔ غربی کوه تنگه‌نو. ۹ کیلومتر جنوب غربی قلعه‌خواجه.

دوله‌ناب **Dulehnāb**
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۰۸ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر شمال غربی نیک‌پی.

دولی **Duli ?**
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۶۶ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۰ متر. معتدل، خشک. کنار هریرود و کنار مرز ایران و افغانستان.

دولیسکان **Dōliskān**
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۷۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درهٔ غربی کوه گاویل. ۷/۵ کیلومتر شمال زاغه.

دوماران **Domārān**
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۸۵ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان جبال بارز.

دومک **Dumak**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۴۰ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری درّه‌شور.

دومکان **Domakān**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۷۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بروجن به لردگان. ۶ کیلومتر خاور شمالی آلونی.

دومن‌آلو **Doman ālu**
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۴۷ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ مُند. ۱۲ کیلومتر شمال کاکی.

دومی **Domey**
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۲۷۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندر دیّر به بوشهر.

دونا **Dunā**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۹۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه دونا. کنار رود دونا. کوهستان البرز.

دونا **Dunā**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نوشهر، استان مازندران. ۵۵ کیلومتر جنوب غربی نوشهر. ارتفاع حدود ۳۵۵۰ متر. سرچشمهٔ رود دونا.

دونچال **Duncāl**
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه جویبار به انارمرز.

دونخی **Donaxi**
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۱۴ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۱۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوب خاوری کوه نی‌بید.

دونکوه **Dunkuh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۰۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوه گورمّک. کوهستان البرز.

دونگه‌نیم **Dungehnim**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۴۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ده محمّدشاه. ۵ کیلومتر جنوب خاوری ده لؤلؤ. کوهستان پلوار.

دونه‌سر **Dunehsar**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۰۳ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل راست رودخانهٔ متالون.

دووایر **Dovāyer**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۷۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر خاور شمالی بوزی.

دوویسه **Doveyseh**
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۵۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. سر راه مریوان به سقز و بانه. کنار چم‌چناره.

دوویسه Doveyseh
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۲۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌دوویسه. ۸ کیلومتر شمال غربی آرندان.

دوویلات Dovilāt
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۹۷ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ هراز. سر راه بلده به ولاشید. ۵ کیلومتر خاور بلده. کوهستان البرز.

دوه‌چی Davahci
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۰ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۶/۵ کیلومتر خاور شمالی رضی.

دوهوا Dohavā
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۹۰ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ دوهوا. ۲۵ کیلومتر شمال خاوری زهکلوت.

دوه‌یاتاقی Daveh yātāqi
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۵۹ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

دویچ Dovic
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۱۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

دویدوخ Duydox ?
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۲۲ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

دُویره Doveyreh
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۱۱ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه برازجان به بوشهر. مجاور روستای احمدی.

دویریج Doveyrij
رودخانه، شهرستان دهلران، استان ایلام، طول تا مرز ایران و عراق ۱۸۸ کیلومتر.
رودخانهٔ دویریج در واقع دنبالهٔ رودخانهٔ آبدانان است که بسوی جنوب خاوری روان است. از دهستانهای موسیان، نهر عنبر و درود می‌گذرد و در پاسگاه مرزی فکّه به مرز ایران و عراق وارد می‌شود و پس از ورود به عراق به رود دجله می‌ریزد.

دویریج Doveyrij
ده و پاسگاه مرزی. بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۱۶ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار مرز ایران و عراق. سر راه سوسنگرد به دهلران. ۳۴ کیلومتر شمال غربی بستان.

دویل Devil ?
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۲۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

دوین Devin ?
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۱۳۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

دوین Devin
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۲ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه ذرتو. ۷/۵ کیلومتر جنوب خاوری قطب‌آباد گهره.

ده‌آباد Deh ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۱۰ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه بادرود به ابوزیدآباد و کاشان. ۷ کیلومتر شمال غربی بادرود.

ده آشور Deh-e Āšur
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۱۲ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان جبال بارز، ۴ کیلومتر شمال غربی روستای اسفند.

ده‌آقا Deh āqā
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۳۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ شمالی کوه شاه‌پسند.

ده‌آقا Deh āqā
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۰۲ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور جنوبی هندودر.

ده ابراهیم Deh-e Ebrāhim
ده، بخش مرکزی، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان

۳۵۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری دودانگهٔ بزرگ.

ده ازدی Deh-e Ezdi
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳۴ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جوب زنوغان.

ده اسماعیل Deh-e Esmā'il
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۶۵ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور حرم‌الدّین. دامنهٔ خاوری کوه پورکان.

ده اسماعیل Deh-e Esmā'il
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۰۷ درجه، ۹۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. داخل ریگ تمبوک. ۲۹ کیلومتر شمال خاوری ریگان.

ده اشکنان Deh eškenān
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بالارود و کنار خط آهن اندیمشک به دورود. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی حسینیه.

ده‌اعظم Deha'zam
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۵ متر. معتدل نیمه‌مرطوب. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری کورزان.

دهاقان Dehāqān
شهر، مرکز بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۵۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه قلاری. سر راه شهرضا به بروجن.

دهاقین Dahāqin
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۳۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سمنان به گرمسار. ۴ کیلومتر غرب جنوبی سُرخه.

دهان Dehān
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۳۰ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی سوران.

دهان Dahān
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۹ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری بنت.

دهان Dahān
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۲۸ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری زابلی.

دهان باغی Dahān bāqi
← دهنه باغی، ده، شهرستان زاهدان.

دهانهٔ زوهان Dahāneh-ye Zohān
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۹۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال زوهان. سر راه قائن به حاجی‌آباد.

دهانهٔ قلعه Dahāneh-ye Qal'eh
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۸ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. گرم، خشک. کنار کال خالدار. سر راه بردسکن به سبزوار. ۳۰ کیلومتر غرب شمالی بردسکن.

ده ایرج Deh-e Iraj
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۶۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب شمالی خیرآباد.

ده ایلخانی Deh-e Ilxāni
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۷۵ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر خاور عشق‌آباد.

ده بابا Deh bābā
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۴۰ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال کوهبنان.

ده‌باد Dehbād
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۸۳ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر جنوب غربی اورگان.

ده‌بارز Deh-e Bārez
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۷۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۰

متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخرسان.

Dehbārez **دهبارز**
شهر، مرکز شهرستان رودان، استان هرمزگان. ۱۰۲۵ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۹۴ کیلومتر خاور شمالی بندرعبّاس. ارتفاع ۱۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ رودان و ۳ کیلومتر جنوب راه بندرعبّاس به کهنوج. موقعیت جغرافیائی ۱۵″ ۱۰′ ۵۷° طول خاوری و ۰۰″ ۲۶′ ۲۷° عرض شمالی.

Deh-e bālā **ده بالا**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۸۵ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، خشک. ۳۲ کیلومتر جنوب غربی بوئین.

Deh bālā **ده بالا**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۶۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قره‌چای. ۴ کیلومتر شمال غربی ولاشجرد.

Deh bālā **ده‌بالا**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۹۲ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر غرب سیریز.

Deh-e bālā **ده بالا**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۶ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه کرمان به گیشین. دامنهٔ خاوری کوهستان پلوار. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری سرآسیاب فرسنگی.

Deh-e bālā **ده بالا**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۸۹ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. یکی از مرتفع‌ترین روستاهای ایران. انتهای جنوبی درّهٔ غربی کوه بیدخون.

Deh bālā **ده‌بالا**
← ده پائین، ده، شهرستان ممسنی.

Dehbālā **ده‌بالا**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۷۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ دهرگنزا.

Dehbālā **ده‌بالا**
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۸۷ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. حدود ۵۰۰ متر غرب پسکوه.

Dehbālā **ده‌بالا**
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۳ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی علی‌آباد.

Deh bālā **ده بالا**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۸۳ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه فیروزآباد به فراشبند. ۷/۵ کیلومتر غرب احمدآباد.

Dehbālā **ده‌بالا**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۷۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. حومهٔ غربی شهر میمند.

Dehbālā **ده‌بالا**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۳۹ درجه، ۱۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بهارک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری رمشک.

Dehbar **ده‌بر**
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۴۱ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بختیاری. درّهٔ جنوبی کوه برآفتاب. کوهستان زاگرس.

Deh barāftāb **ده برآفتاب**
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۰۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۷/۵ کیلومتر خاور چرام.

Deh barzu **ده برزو**
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰۵ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۵ متر. معتدل، خشک. سر راه باخرز به تربت حیدریه. ۲۴ کیلومتر شمال غربی باخرز (شهرنو).

Dehbarm **ده‌برم**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۳۰۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۲ کیلومتر شمال احمدآباد.

ده بُرین Deh borin
← ده بورین، ده، شهرستان نیریز.

ده بُزان Dehbozān
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۱۹۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اسدآباد به کنگاور. ۲ کیلومتر جنوب خاوری جنت‌آباد.

ده بزرگ پراشکفت Deh-e Bozorg-e Pereškaft
← پراشکفت. ده، شهرستان بویراحمد.

دهبکر Dehbokar
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۴۱ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

ده‌بکری Dehbakri
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۸ درجه، ۱۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سرراه بم به جیرفت. کنار رودخانهٔ محمّدآباد. کوهستان جبال بارز.

ده‌بکری، گردنه Dehbakri
گردنه‌ای به بلندی ۲۲۵۰ متر در شهرستان جیرفت، استان کرمان. سر راه جیرفت به بم. ۳۸ کیلومتر شمال خاوری جیرفت. این گردنه شهرستان جیرفت را از شهرستان بم جدا می‌سازد.

ده‌بلند Dehboland
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۲۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر شمال تیمورآباد.

دهبنان Dehbanān
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۵۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه شاردو. ۱۰ کیلومتر شمال دشتخاک.

ده بنه Deh baneh
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۱۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

ده‌بور Dehbur
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۷۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار یکی از سرچشمه‌های گاوه‌رود. ۵ کیلومتر خاور جنوبی هزارخانی پائین.

ده‌بورین Dehborin
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نیریز، استان فارس. نیریز ۶۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۰ کیلومتر شمال قطرویه.

ده‌به Dehbeh
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۳۰ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه قیر و کارزین به جهرم. ۷ کیلومتر خاور قیر و کارزین.

ده‌بید Dehbid
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر غرب شمالی کناره.

ده‌بید Dehbid
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۴۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

ده‌بید Dehbid
← صفاشهر، شهر، شهرستان آباده.

ده بیرابان Deh-e Birābān ?
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۵۴ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۴ کیلومتر غرب شمالی میرجاوه.

ده بیشه Deh-e Bišeh
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۱۹۷ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر غرب شمالی سردشت.

ده‌بین Dehbin
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۲۳ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شور. ۹ کیلومتر جنوب غربی احمدآباد.

ده پائین Deh pā'in
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۳ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار میان‌رود. ۱۴ کیلومتر خاور راور.

ده پائین Deh pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۲۲

درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری دره‌گرگ. روستای ده بالا در ۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۷۵۰ متری قرار دارد.

ده پابید **Deh-e Pābid**

ده، مرکز دهستان اسکل‌آباد، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۱۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه خاش به زاهدان. ۸ کیلومتر شمال خاوری نوک‌آباد.

ده پاود **Deh-e Pāved ?**

ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر صفر درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت شنزار. ۹ کیلومتر شمال خاوری اسپکه.

ده‌پشت **Deh pošt**

کوه، کوهستان البرز، شهرستان بابل، استان مازندران. ۶۳ کیلومتر جنوب غربی بابل. ارتفاع ۳۵۵۰ متر.

ده‌پهر **Dehpahr**

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۵۹ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر جنوب طاق بستان.

ده‌پیاز **Deh piyāz**

ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۳۵۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور جنوبی بهار.

ده‌تازیان **Deh-e Tāziyān**

قریت‌العرب، ده، شهرستان بردسیر.

ده‌ترک **Dehtark**

ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال غربی داوران.

ده ترکان **Deh torkān**

ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۳۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کرکیخان به درّه گرگ. ۶ کیلومتر جنوب خاوری اشترینان.

ده تُرکان **Deh torkān**

ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۴۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب مکی‌آباد.

ده ترکمن **Deh-e Torkaman**

← همه‌سین، ده، شهرستان تهران.

ده‌تک **Dehtak**

ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۵۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب خاوری خانه‌سرخ.

ده‌تل **Dehtal**

ده، مرکز دهستان ده‌تل، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۵۳ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه برند. ۴۱ کیلومتر خاور بستک. سر اره بستک به دستجرد.

ده‌توت **Dehtut**

ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۸ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ لیله. درّهٔ خاوری کوه زیلان.

ده توکّل **Deh-e Tavakkol**

ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۳۶ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شیرینک. ۱۷ کیلومتر خاور لاله‌زار.

ده‌ته **Deh tah**

ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳۷ درجه، ۱۰۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر جنوب زنوغان.

ده تیمور **Deh-e Teymur**

ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۳۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری کرند.

دهج **Dehaj**

ده، مرکز دهستان دهج، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهر بابک ۳۴۰ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه جوزم به شمش. درّهٔ خاوری کوه یزدی.

ده‌جامی **Dehjāmi**

ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۱۷ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۱۲ کیلومتر شمال کرند.

ده‌جانی **Dehjāni**

ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۰۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم،

خشک. دشت. کنار راه زابل به زاهدان. ۷/۵ کیلومتر شمال محمّدآباد.

Dehjalāl **دهجلال**

ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه ساری‌داش. سر راه قیدار به سلطانیه.

Dehjamāl **ده جمال**

ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۸۱ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری بهاباد.

Dehcāl **دهچال**

ده، مرکز دهستان دهچال، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰۹ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی خنداب.

Deh cāneh **ده چانه**

ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۲۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری زنگنهٔ بالا. دامنهٔ کوه ماهور.

Dehcāh **دهچاه**

ده، مرکز دهستان مشکان، بخش پشتکوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه نی‌ریز به مشکان و غوری. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری مشکان.

Deh cešmeh **ده چشمه**

ده، بخش مرکزی شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۱۹۸ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه سالدارون.

Deh-e Cenār **دهچنار**

ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۰۳ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه زرند به جلال‌آباد.

Deh cenār-e bālā **ده چنار بالا**

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۷۷ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه پازن‌پیر. روستای دهچنار پائین در یک کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متری قرار دارد.

Deh cenār-e Mahmudi **دهچنار محمودی**

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۱۱ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بروجن به یاسوج.

Deh cenāru **دهچنارو**

ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۵۶ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه زرند به کوهبنان. ۱۴ کیلومتر خاور طغرالجرد.

Deh-e Cahu **ده چهو**

ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۵۵ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی کوهبنان.

Deh hāji **ده حاجی**

ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۰۳ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر شمال غربی ازنا.

Deh-e Hasan **ده حسن**

ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۲۰ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه زابل به زهک. ۵ کیلومتر شمال غربی خمک.

Deh-e Hoseyn **ده حسین**

ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۳۵ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی محمّدآباد.

Deh-e Hoseyn **ده حسین**

ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۶۳ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر غرب جنوبی جزینک.

Deh hoseyni **دهحسینی**

ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۲۲ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار کال عطائیه. دامنهٔ جنوبی کوه دهحسینی. سر راه حسین‌آباد به ریزاب.

Deh heydar **ده حیدر**

ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۵۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. یک کیلومتر شمال باباقاسم.

ده خان Deh-e xān
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۷ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی شهداد. حاشیهٔ کویر لوت.

ده خُردو Dehxōrdu
ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۰ درجه، ۱۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری گاوبندی.

ده خطیب Deh xatib
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۲۱ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوب خاوری کوه نی‌بید.

ده خواجه Deh xājeh
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۶ درجه، ۱۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری درح.

ده خواجه Deh xājeh
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۲۸ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳۰ کیلومتر شمال خاوری انار. کنار راه انار به بافق.

دهخوارقان Dehxārqān
← آذرشهر، شهرستان تبریز.

ده‌خیر Dehxeyr
ده، بخش کهریزک، شهرستان ری، استان تهران. ری ۱۶۰ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار خط آهن تهران – مشهد.

ده‌خیر Deh xeyr
ده، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه شاهرود به ابرسج.

ده‌خیر Dehxeyr
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۲۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب آسپاس.

ده‌خیر بالا Dehxeyr-e bālā
ده، مرکز دهستان قریةالخیر، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۳۰ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه داراب به بندرعبّاس. روستای ده‌خیر پائین در ۲/۵ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متری قرار دارد.

ده‌داتی Dehdāti
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۷۷ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال غربی قصرقند.

دهداران پائین Dehdārān-e pā'in
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۱۰ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی دهکهنه. روستای دهداران بالا در ۲ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع حدود ۴۸ متری قرار دارد.

دهداری Dehdāri
ده، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۷۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی کوار.

ده‌داوود Deh dāvud
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۳۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال هندودر.

ده‌درک Dehdarak
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۹۹ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر خاور شمالی دهنهٔ کمرکان. کوهستان جبال بارز.

ده درویشان Deh-e Darvišān
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۷۲ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. حومهٔ غربی شهر فیروزآباد.

ده درّه Deh darreh
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۱۰ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

دهدز Dehdez
۱– یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان ایذه، استان خوزستان. مشتمل بر دهستانهای دهدز، دنباله رود شمالی و دنباله رود جنوبی. به مرکزیت روستای دهدز.
۲– ده، مرکز بخش و مرکز دهستان دهدز، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۰۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰

متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه ایذه به سرخون و لردگان.

دهدشت Dehdašt
شهر، مرکز شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. ۵۵۸ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۰۰ کیلومتر غرب شمالی یاسوج. ارتفاع ۸۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. موقعیت جغرافیائی ۴۵″ ۳۳′ ۵۰° طول شرقی و ۱۵″ ۴۷′ ۳۰° عرض شمالی.
تاریخچه – به قول فارسنامهٔ ناصری، دهدشت به سبب واقع بودن میان شیراز و اصفهان و شوشتر و نزدیکی به خلیج فارس، رونقی داشته است و کاروانهای امتعهٔ هندی و فرنگی را وارد آنجا کرده و برای تجارت به اطراف حمل می‌کردند. در آشفتگیهای عهد زندیه، طایفهٔ چهار بنیچه این آبادی را غارت کردند و اهالی آن پراکنده شدند. چنان‌که در سال ۱۲۸۱ هجری قمری (۱۲۴۲ خورشیدی) به‌کلی خالی از سکنه بود. در سدهٔ اخیر با برقراری امنیت و احداث راههای مناسب به مرور آباد و معمور گردید و به مرکز شهرستان مبدل شد.

دهدق Dehdaq
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۸ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۳ کیلومتر شمال غربی بیدک.

ده‌دلی Dehdeli
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۵۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه گرّه. درهٔ رودخانهٔ بازوفت.

دهدو Dehdu
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۳۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه ساری به کیاسر، کنار رود روشن‌آب، دامنهٔ غربی کوه هفت‌خال. نیمه‌جنگلی. به آن دیدو هم می‌گویند.

ده‌دوان Deh davān
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۶۴ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه همدان به ساوه.

ده ذوالفقار Deh-e Zolfaqār
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۵۰ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی هندودر.

دهران Dehrān
← دران، ده، شهرستان کرمان.

ده رئیس گاروک Deh-e Ra'is gāruk
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۹۸ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری ایرندگان. سر راه ایرندگان به اسپه.

ده رحیم Deh rahim
ده، مرکز دهستان یوسف‌وند، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۴۳ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴/۵ کیلومتر غرب الشتر.

ده‌ردین Dehredin
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال قنات نو.

ده‌رشی Dehraši
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال دهگلان.

ده‌رشید Deh rašid
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۸۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه بروجن به مال خلیفه و یاسوج.

ده‌رضا Deh rezā
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۳ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری طبس مسینا.

ده رضا Deh-e Rezā
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۸ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۰ کیلومتر خاور ریگان.

ده رضاقلی Deh-e Rezāqoli
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۵۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر شمال غربی کرین.

دهرم Dehram
ده، مرکز دهستان دهرم، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۱۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۳۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴۷ کیلومتر جنوب خاوری فراشبند.

دهرود **Dehrud**
ده، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۷۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۱۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ فیروزآباد. درّهٔ جنوبی کوه آسیاب بادی.

دهرود بالا **Dehrud-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۲۴ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری تنگ ارم. روستای دهرود پائین در ۴ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۷۵۰ متری قرار دارد.

دهریز **Dehriz**
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۳۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بروجرد به نهاوند. ۷ کیلومتر شمال اشترینان.

دهریز **Dehriz**
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۱۷ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. حاشیهٔ شمال خاوری دریاچهٔ طشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری آباده طشک.

دهریز **Dehriz**
ده، بخش کیش، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۰ درجه، ۱۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. مرکز جزیرهٔ لاوان.

ده‌ریزو **Deh rizu**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۸۷ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۸ کیلومتر جنوب خاوری بهاباد.

دهزار **Dehzār**
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۷۶ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

ده زارکوه **Deh-e Zārkuh**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۱ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی زارکوه. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی بهاباد.

ده زرگر **Deh-e Zargar**
ده، بخش مرکزی، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۴۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

ده زرگر **Deh-e Zargar**
ده، بخش مرکزی، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۷۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ پشترود. ۴۲ کیلومتر غرب شمالی فهرج. حاشیهٔ جنوبی کویر لوت.

ده‌زمان **Deh zamān**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۳ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه پرک به سیروس‌آباد.

ده‌زنان **Deh zanān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ هروز. ۳ کیلومتر شمال غربی هروز.

ده زو **Deh-e Zu**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۴۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. کنار راه زرند به کوهبنان.

ده زهک **Deh-e Zehak**
ده، مرکز بخش شهرکی و ناروئی و مرکز دهستان زهک، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۱۵ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت.

ده زیار **Deh ziyār**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۳۳ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. سر راه کرمان به زرند. ۳ کیلومتر شمال چترود.

ده زیارت **Deh-e Ziyārat**
ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۴۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب شمالی خمک.

ده زیارتگاه **Deh-e Ziyāratgāh**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۶۸ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه شهداد به سیف. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری شهداد.

ده زیر **Deh-e Zir**
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۱۷ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. حاشیهٔ شمال خاوری دریاچهٔ طشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری آباده طشک.

ده‌زیر Dehzir
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نیریز، استان فارس. نیریز ۷۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری قطرویه.

ده‌زیر Dehzir
ده، بخش کردیان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۵۰ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه قطب‌آباد به فسا. ۸ کیلومتر خاور جنوبی قطب‌آباد.

ده‌زیره Deh zireh
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۳۲۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه کاشان به نطنز. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی بادرود.

ده سالار Deh Sālār
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۹ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری پتکان.

دهستان بالا Dehestān-e bālā
ده، مرکز دهستان درآگاه، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۵ درجه، ۱۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گزو. ۳۷ کیلومتر غرب شمالی حاجی‌آباد.

دهسد Dehsad
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۹۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شراء. سر راه روستای مانیزان به جاورسیان. ۶ کیلومتر جنوب جاورسیان.

ده‌سر Dehsar
ده، بخش مرکزی، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۵۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. ۸ کیلومتر غرب شمالی آلاشت. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

ده‌سراب Deh sarāb
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۵۰ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار رودخانهٔ حبله‌رود. دامنهٔ جنوبی کوه سولک.

ده سراج Deh-e Serāj
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۷ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۹ کیلومتر شمال غربی سعادت‌آباد. کنار راه سعادت‌آباد به چوران.

ده سرخ Deh sorx
ده، بخش احمدآباد، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۰۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوهستان بینالود.

ده سرخ Dehsorx
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۶۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه مبارکه به اصفهان.

ده سُرخه Dehsorxeh
ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۰۴ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه شاه‌نشین. ۱۴ کیلومتر غرب چالانچولان.

دهسرد Dehsard
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۴ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه بافت به شاهماران. ۳۰ کیلومتر شمال خاوری شاهماران.

ده سرو Dehsarv
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۵۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه بیل. ۱۹/۵ کیلومتر جنوب خانه زنیان.

ده سروم Deh sarum
← دوحصاران، ده، شهرستان فردوس.

ده‌سری Dahseri
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۲ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر غرب شمالی درمیان.

ده سریس Deh-e Seris
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۲ کیلومتر جنوب خاوری گچسر.

ده‌سفید Deh sefid
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۹۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک.

ده سفید Dehsefid
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۱۰

درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سزار و کنار خط آهن دوررود به اندیمشک. ۹ کیلومتر شمال سفیددشت.

دهسلطان **Dehsoltān**

ده، بخش مرکزی، شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۹۹ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۵ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر جنوب کهن‌آباد.

دهسلم **Deh salm**

ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۴۲ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۵ متر. گرم، خشک. دشت.

ده سلیم **Dehsalim**

ده، بخش مرکزی شهرستان قصرشیرین، استان کرمانشاه. قصرشیرین ۲۱۳ درجه، ۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. حومهٔ جنوبی شهر قصرشیرین.

ده سوخته **Deh-e Suxteh**

ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۶۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت.

ده سوخته **Dehsuxteh**

ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۹۵ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ لوداب. ۳ کیلومتر جنوب خاوری لوداب.

ده سهراب **Deh-e Sohrāb**

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۷۶ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

ده سیّد **Deh-e Seyyed**

ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۵ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. حاشیهٔ خاوری دریاچهٔ شیمبا. کوهستان زاگرس. جنگلی.

ده سیف **Deh-e Seyf**

← سیف، ده، شهرستان کرمان.

ده شاطر **Deh šāter**

ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۹۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه پیرغیب. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی جوکار.

دهشال **Dehšāl**

ده، مرکز دهستان دهشال، بخش مرکزی شهرستان آستانهٔ اشرفیه، استان گیلان. آستانهٔ اشرفیه ۵۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه لاهیجان به لسکوکلایه.

دهشاه **Dehšāh**

ده، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۱۳۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. در دو روستا به نام دهشاه بالا و دهشاه پائین.

دهشاه **Dehšāh**

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۲ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه کرمان به ده لؤلؤ. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی ده لؤلؤ.

ده شاهوردی **Deh-e Šāhverdi**

ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۸ درجه، ۱۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تهرود. ۲۸ کیلومتر جنوب خاوری راین.

دهشت **Dehešt ?**

ده، بخش چاپشلو، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۲۱۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود زنگلانلو.

ده شرکت سلم **Deh-e Šerkat-e Salm**

← قلعه نوی سلم، ده، شهرستان زابل.

دهشور **Deh-e Šur**

ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۲۰ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. گرم، خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی جوخواه.

دهشور **Dehšur**

ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۳۸ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه کوهبنان به زرند. ۴ کیلومتر جنوب خاوری کوهبنان.

دهشور پائین **Dehšur-e pā'in**

ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۳۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه فریدونشهر به بزمه. روستای دهشور بالا در یک کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۲۳۹۰ متری و در پای گردنهٔ دهشور قرار دارد.

ده شول **Deh-e Šul**

ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۳۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۳/۵ کیلومتر غرب جنوبی ده کهلور.

ده شهدوست **Deh-e Šahdust**

ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۲ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب غربی ده اسماعیل.

دهشیب **Dehšib**

ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۱ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر جنوب مود.

ده شیب **Deh-e Šib**

ده، مرکز دهستان فرمشکان، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۴ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری کوار.

ده شیخ **Deh šeyx**

ده، بخش مرکزی شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۰۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر غرب زارچ.

ده‌شیخ **Dehšeyx**

ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۵۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کارون. کوهستان زاگرس.

ده شیخ **Deh-e Šeyx**

ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۲۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور شمالی تیمورآباد.

ده‌شیخ **Deh šeyx**

ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۲۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به انار و یزد.

ده شیخ **Deh šeyx**

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بامقاومت‌پایه. ۲ کیلومتر شمال غربی ده لؤلؤ.

ده شیخ **Deh-e Šeyx**

ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۷۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به کازرون و بوشهر. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی خانه زنیان.

ده‌شیخ **Deh šeyx**

ده، بخش، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۷ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ده‌شیخ. ۲۱/۵ کیلومتر جنوب غربی شاهماران.

ده شیخ طسوج **Deh šeyx-e Tasuj**

← تسوج. ده، شهرستان کهگیلویه.

دهشیر **Dehšir**

ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اوزون درّه گوجه قیه.

دهشیر **Dehšir**

ده، بخش مرکزی، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۹۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴/۵ کیلومتر جنوب دو تپهٔ پائین.

دهشیر **Deh šir**

ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴۸ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ خاوری شهر راور.

دهشیر **Dehšir**

ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۶ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور جنوبی پاریز.

دهشیر **Dehšir**

ده، مرکز دهستان دهشیر، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه تفت به ابرکوه. ۴۹ کیلومتر غرب جنوبی نیر.

ده صالح **Deh sāleh**

ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۴۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ رود کارون. کوهستان زاگرس.

ده صحرا **Deh sahrā**

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۸۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب خاوری آلونی.

ده صوفیان **Deh-e Sufiyān**

ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۳۵۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی سیاه‌کوه. ۸ کیلومتر شمال خاوری شهمیرزاد. کنار راه شهمیرزاد به فولادمحله. کوهستان البرز.

ده ضیائی **Deh ziyā'i**

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۹۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوهستان پلوار. ۵ کیلومتر خاور گجکین.

ده ظهیر **Deh-e Zahir**

ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۰۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی دهوئیه.

ده عاشور **Deh-e Āšur**

← ده آشور، ده، شهرستان جیرفت.

ده عبّاس **Deh-e Abbās**

ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۲۲۵ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر شمال غربی سیدسهراب.

ده عبّاس **Deh abbās**

ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۹۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی چنار.

ده عبدالله **Deh-e Abdollāh**

ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۷۲ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب خاوری بی‌بی‌حیات.

ده عرب **Deh arab**

ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳۵ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری زنوغان.

ده عرب **Deh-e Arab**

ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۳ درجه، ۱۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری فراغه و ۲۶ کیلومتر غرب جنوبی ابرکوه.

ده عروس **Deh arus**

ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۵۶ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بهاباد به بافق. ۹ کیلومتر شمال غربی بهاباد.

ده علی **Deh ali**

ده، مرکز دهستان راور، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴۷ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه راور به فردوس. ۷ کیلومتر شمال راور.

ده علی **Deh ali**

ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۲۳ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه کوهبنان به بافق. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی کوهبنان.

ده علیرضا **Deh-e Alirezā**

ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۵۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. یک کیلومتر خاور راه زرند به کوهبنان.

ده فرّخ **Deh farrox**

ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۰۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قشلاق.

دهفول **Dehful**

ده، مرکز دهستان طریق‌الاسلام، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گاماسیاب.

ده فیش **Deh fiš**

ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۱۸ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سیاه. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی جویم.

دهق **Dehaq**

شهر، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۲۵ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه مورچه‌خورت به گلپایگان. کنار خشکه‌رود. ۴۷ کیلومتر غرب مورچه‌خورت.

دهقائد **Deh-e Qā'ed**

ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۳۴ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه برازجان به سعدآباد.

دهقادی **Deh qādi**

ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان.

الیگودرز ۲۴۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خاور شول‌آباد.

ده قاضی **Deh qāzi**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۵۲ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ده محمّدشاه. سر راه ده بالا به ده لؤلؤ. ۸ کیلومتر جنوب خاوری ده لؤلؤ.

ده قاضی **Deh-e Qāzi**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۸۳ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی شهداد. حاشیهٔ کویر لوت.

دهقان **Dehqān**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۸۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. گرم، خشک. دشت، کنار رودخانهٔ اعلا. ۱۱ کیلومتر شمال غربی سلطان‌آباد.

دهق فریدن **Dehaq-e Faridan**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۴۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. درّهٔ جنوبی کوه دازک. سر راه فریدونشهر به سواران.

ده قلعه **Deh qal'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۰۰ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال غربی ایرندگان. کنار رودخانهٔ ایرندگان. مرکز دهستان ایرندگان.

ده قلعه **Deh-e Qal'eh**
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۰۴ درجه، ۱۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۵۶ کیلومتر غرب بزمان.

دهک **Dehak**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۵۱ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به آمل.

دهک **Dehak**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۲۷ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه سراوان به جالق و مرز پاکستان.

دهک **Dehak**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۱۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه دهک. ۱۲/۵ کیلومتر شمال خاوری شنبه.

دهک **Dehek**
ده، مرکز دهستان عربخانه، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۶ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار رود دهک. ۶۱ کیلومتر شمال غربی شوسف.

دهکا **Dehkā**
ده، مرکز دهستان دهکا، بخش کیاشهر، شهرستان آستانهٔ اشرفیه، استان گیلان. آستانهٔ اشرفیه ۴۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه لاهیجان به کنار دریا.

ده کازمونگری **Deh-e Kāzemungari**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بامقاومت پایه. ۴ کیلومتر شمال غربی ده لؤلؤ.

ده کاشبرکان **Deh-e Kāšbarkān**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی.

ده کبود **Dehkabud**
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور دیوان‌آباد.

ده کربلائی **Deh-e Karbalā'i**
ده، بخش شهرکی و ناروئی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۱۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور شمالی زهک.

ده کُرد **Dehkord**
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۱۲۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

دهکرد **Dehkord**
← شهرکرد، شهر مرکز استان چهارمحال و بختیاری.

دهکُرد **Dehkord**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۵۳ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۱۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال مهرگرد.

دهک سیّدآباد **Dehak-e Seyyed ābād**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۱۰ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی سرجنگل.

ده کلات **Deh-e Kalāt**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۹۷ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۵۰۰ متر خاور ایرندگان. کنار رودخانهٔ ایرندگان.

دهکلان **Dehkalān**
← دیوکلان، ده، شهرستان سوادکوه.

ده کلبعلی **Deh-e Kalbali**
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۲۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه دالان. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی چادگان.

ده کمال **Deh-e Kamāl**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۲ درجه، ۲۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی سرگدار.

ده کُناری **Deh konāri**
ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۸۹ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه بافت به درب بهشت و جیرفت. ۷/۵ کیلومتر جنوب هنزا.

ده کند **Dehkond**
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۹۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری باشت.

ده کوثر **Deh kōsar**
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۴۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی هندودر.

ده کول **Deh-e Kul**
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۲۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب فیروزآباد.

ده کویر **Deh-e Kavir**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۵۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۹ کیلومتر غرب جنوبی بهاباد.

دهکویه **Dehkuyeh**
ده، مرکز دهستان دهکویه، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۳ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه لار به جهرم.

ده کهان **Dehkahān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۰۹ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ده‌کهان. ۱۳ کیلومتر شمال غربی بارگاه.

ده کهلور **Deh-e Kahlor**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه بافت به بردسیر و کرمان.

ده کهنه **Dehkohneh**
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۴۱ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ کوه امامزاده.

ده کهنه **Deh kohneh**
ده، مرکز دهستان میانکوه، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۵۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کارون. جنگلی.

ده کهنه **Dehkohneh**
ده، مرکز بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۱۷ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر شمال غربی سعدآباد.

ده کهنه **Deh-e Kohneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۲۹۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردکان به یاسوج. کنار رودخانهٔ بشار.

دهگاه **Dehgāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۴۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌کلوه. سر راه سردشت به پیرانشهر. جنگلی. دامنهٔ خاوری کوه سرکوما.

دهگاه **Dehgāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۶۷

درجه، ۹کیلومتر.ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه سردره.

Dehgāh دهگاه
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۷۴ درجه، ۳۴کیلومتر. ارتفاع ۲۳۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه گاوورسه. ۱۲ کیلومتر غرب فرسش.

Dehgāh دهگاه
ده، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۲۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب دهرم. امامزاده‌ای بنام سیدمحمود دارد.

Dehgabr ده‌گبر
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۹۶ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ چهاری. ۴ کیلومتر شمال خاوری بهرامجرد.

Dehgap ده‌گپ
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۰۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شش‌پیر.

Deh gorji ده‌گرجی
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۷۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۱ کیلومتر جنوب شرقی اشنویه.

Dehgardān ده‌گردان
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۱۳ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار خط آهن فیروزکوه به گرمسار. ۲۶ کیلومتر جنوب غربی فیروزکوه.

Dehgerdu ده‌گردو
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۲۷۸ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۲۲ کیلومتر غرب بهمن.

Deh-e Gorgic ده‌گُرگیج
ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۲۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵۰۰ متر خاور زهک.

Deh-e Gazimār ده‌گزیمار
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۱۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتری مرز ایران و افغانستان. ۶ کیلومتر جنوب غربی میلک.

Deh golābi ده‌گلابی
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۲۲ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بروجن به یاسوج. ۷ کیلومتر غرب شمالی مال خلیفه.

Dehgolān دهگلان
شهر، مرکز بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قروه به سنندج.

Dehgelān دهگلان
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۷۱ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۳ کیلومتر جنوب خاوری بیکاه.

Deh-e Geluband ده‌گلوبند
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۵۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ده میرزا. ۳ کیلومتر غرب جنوبی کرین.

Deh-e Gōd ده‌گود
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۲۶ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۸ کیلومتر شمال خاوری قلعه‌گنج. کنار هلیل رود.

Dahelā دهلا
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نوشهر، استان مازندران. ۴۲ کیلومتر جنوب غربی نوشهر. ارتفاع ۴۰۰۸ متر. سرچشمهٔ رود نور.

Dehlor ده‌لُر
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۹۶ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر غرب آران. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی کنگاور.

Dehlor ده‌لُر
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۵۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ روند.

Dehlorān دهلُران
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۰

درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم، خشک، تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری گتوند.

دهلُران **Deh-e Lorān**
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۳۳۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی.

دهلُران **Dehlorān**
۱- شهرستانی در جنوب و جنوب غربی استان ایلام مرکب از بخشهای مرکزی، زرین‌آباد و موسیان و مشتمل بر دهستانهای اناران، سید ناصرالدین، سید ابراهیم، نهر عنبر، دشت عبّاس و ابوغویر به مرکزیت شهر دهلران. این شهرستان از شمال به شهرستان مهران، از خاور به شهرستان دره‌شهر، از جنوب به شهرستان دشت آزادگان و از غرب به مرز ایران و عراق محدود است.
دهلران شهرستانی است کوهستانی که رو به خاور بر ارتفاع آن افزوده می‌شود و رو به غرب و جنوب از بلندی آن کاسته می‌گردد. کوه کبیرکوه در شمال خاوری آن جای دارد و بلندترین کوه آن دینارکوه (۱۹۵۵ متر) و کوه کلاوندی (۱۷۱۶ متر) و کوه نرمه (۱۶۵۹ متر) ارتفاع دارد. رودخانه‌های دویریج و میمه و ریزابه‌های متعددی که همگی از ارتفاعات بالا سرازیر می‌گردند، این شهرستان را مشروب می‌سازند. آب و هوای شهرستان دهلران در ارتفاعات شمال خاوری و خاور معتدل مایل به گرم و در خاور و جنوب گرم است و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک تا خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان دهلران، استان ایلام. ۴۹۷ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۳۲ کیلومتر جنوب خاوری ایلام. ارتفاع ۲۱۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مهران به دزفول و سوسنگرد. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۱۶ °۴۷ طول شرقی و ″۴۵ ′۴۱ °۳۲ عرض شمالی. دامنهٔ جنوبی سیاه‌کوه. در ۴ کیلومتری شمال خاوری این شهر چشمه‌های آب گرم معدنی وجود دارد.

ده‌لرز **Deh-e Larz**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۴۹ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی ماهوتک.

ده‌لز **Deh-e Laz**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۴۹ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی ماهوتک.

ده لطف‌الله **Deh-e Lotfollāl**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۳۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی محمّدآباد.

دهلق **Dehlaq**
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۵۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب قروه.

دهلق **Dehlaq**
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۶۸ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی آورزمان.

دهلق بالا **Dehlaq-e bālā**
ده، مرکز دهستان خدابنده‌لو، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۶۶ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال صحنه. روستای دهلق پائین در یک کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متری قرار دارد. به این دو روستا جمعاً دهلقین هم می‌گویند.

دهلقین **Dehlaqin**
← دهلق بالا، ده، شهرستان کرمانشاه.

دهلک **Dahlek**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۱۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌سنگ سیاه. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری دهگلان.

دهلور **Dehlor**
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. میمه ۱۱۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، خشک. ۴ کیلومتر جنوب بیدشک.

ده لؤلؤ **Deh lo'lo'**
ده، مرکز دهستان درختنگان، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بامقاومت پایه. کوهستان پلوار.

دهله **Dahlah**
ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۰۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر خاور کنار تخته.

دهلهٔ صوفیان **Dahleh-ye Sufiyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۸۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب شاپورآباد.

دهلی **Dehli**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۶۲ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه ایذه به سوسن.

دهلیز **Dehliz**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۸۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. شنزار. ۶ کیلومتر شمال دوب هردان.

ده‌لیلی **Dehleyli**
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۶۴ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر شمال غربی بیاشوش.

ده مارک **Deh mārak**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور کشکوئیه.

ده ماه‌بنی **Deh-e Māhbani**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۲ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار دریاچهٔ شیمبار. نیمه‌جنگلی. کوهستان زاگرس. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری کتک.

ده محمّد **Deh-e Mohammad**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۷۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۶۰ متر. گرم، خشک. سر راه طبس به عشق‌آباد و بشرویه.

ده محمّدشاه **Deh-e Mohammad šāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۵۶ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رود ده محمّدشاه. سر راه گیشین به ده قاضی. کوهستان پلوار.

ده محمّدشاه کرم **Deh-e Mohammad šāh karam**
ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۱۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور جنوبی ده زهک.

ده محمید **Deh-e Mahmid**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۹ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب شمالی سومته.

ده مرادخان **Deh-e Morādxān**
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۷۴ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر جنوب خاوری صحنه.

ده‌مرغ **Deh morq**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۷۴ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه شاه. ۳۲ کیلومتر جنوب غربی میغان.

ده مشکان **Deh-e Moškān**
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۷ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری مشکان.

ده ملاّ **Deh mollā**
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۷۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دامغان به شاهرود. به آن کلاته‌ملاّ هم می‌گویند.

ده ملاّ **Deh mollā**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۶۱ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سرچشمهٔ رود ده محمّدشاه. کوهستان پلوار.

ده ملاّبزرگ **Deh-e Mollā bozorg**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۹۴ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر شمال چم خلف عیسی. کنار رودخانهٔ زهره.

ده ملاّقلندر **Deh-e Mollā qalandar**
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۶۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه نورآباد به کازرون. ۴ کیلومتر جنوب خاوری سراب بهرام.

ده ملک **Deh-e malek**
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۲۶ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. حومهٔ جنوب خاوری شهر گلباف. سر راه گلباف به بم.

ده منصور **Deh mansur**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۴۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه تلخاب.

Deh mudi **ده‌مودی**
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۰ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶کیلومتر شمال خاوری راور.

Dehmurd **ده‌مورد**
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۳۴ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۰کیلومتر خاور جنوبی آباده طشک.

Dehmusā **ده‌موسی**
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۲۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قلقل‌رود. ۷ کیلومتر شمال خاوری فیروزآباد بالا.

Deh-e mun **ده‌مون**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۶ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷کیلومتر جنوب خاوری قلعه‌خواجه.

Dehmon **ده‌مون**
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۳۴ درجه، ۶۸کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۰کیلومتر خاور جنوبی آباده طشک.

Deh maviz **ده مویز**
ده، مرکز دهستان مویز، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۹۸ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. معتدل، خشک. سر راه شهریار به تهران.

Deh-e Mahāri **ده مهاری**
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۵۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۶کیلومتر غرب شمال هویزه.

Deh mehdi **ده‌مهدی**
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۳۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی هندودر.

Deh miyān **ده‌میان**
ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۴۱ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. ۳۰ کیلومتر شمال غربی ریوش. درهٔ جنوبی کوه دزده، کنار کال ده‌میان.

Deh miyān **ده میان**
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۲ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار میان‌رود. ۱۱کیلومتر خاور راور.

Deh miyān **ده میان**
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۳۵ درجه، ۳۰/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال خاوری باغ.

Deh miyān **ده میان**
ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۹۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷کیلومتر غرب شمالی اشکنان.

Deh miyān-e Aziz ābād **ده میان عزیزآباد**
← ده وسط، ده، شهرستان بم.

Deh miyāneh **ده میانه**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۲۲ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری زنگنهٔ بالا.

Dehmeydān **ده میدان**
ده، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۶۵ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۶کیلومتر جنوب غربی بند امیر.

Dehmir **ده‌میر**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۵ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک.

Dehmir **ده‌میر**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۱۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حاشیهٔ شمال خاوری کویر نمک سیرجان. ۸ کیلومتر غرب شمالی زیدآباد.

Deh-e Mir **ده میر**
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۶ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲کیلومتر غرب بمپور.

Deh-e Mir **ده میر**
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۶ درجه، ۸۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۴۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۴ کیلومتر شمال غربی زهکلوت.

Dehmirān **ده میران**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۵۹

درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۷۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنۀ کوه لندر. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

Deh-e Mirzā ده میرزا
ده، مرکز دهستان راین، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۵ درجه، ۸۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه راین به بم. ۴ کیلومتر خاور راین.

Deh-e Mirzā ده میرزا
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۵۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانۀ ده میرزا. ۴/۵ کیلومتر غرب کرین.

Deh miši ده میشی
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۰۷ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۸ کیلومتر شمال خاوری ریگان. حاشیۀ شمالی ریگ تعبوک.

Dohmilun دُه‌میلون
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۷۰ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری هتکن.

Dehnā ābād دهناآباد
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۸۳ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب غربی لاهیجان.

Dehnār دهنار
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۹۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانۀ هویر. دامنۀ جنوبی کوه کمرپشت. کوهستان البرز.

Dehnār دهنار
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۳۰ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی سن‌سن. ایستگاه راه‌آهن ده‌نسار در ۱۰ کیلومتری جنوب خاوری این روستا قرار دارد.

Dehnān دهنان
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۳۰ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه فلاورجان به خمینی‌شهر.

Dehnabi ده‌نبی
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۴۶ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور.

Dahandar دهن‌در
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۲۸ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع ۸۱۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سرچشمۀ رود دهن‌در. کوهستان بشاگرد.

Dahandarān دهن‌دران
ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۳۷ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی سندرک، سر راه میناب به سندرک.

Dahanrud دهنرود
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۸۴ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. ۳۴ کیلومتر شمال غربی خوسف.

Dehnesā-ye bālā ده‌نسای بالا
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۴۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی مهرگرد. روستای ده‌نسای پائین در ۱/۵ کیلومتری غرب شمای این روستا و در ارتفاع ۲۴۰۰ متری قرار دارد.

Dehang دهنگ
یا ده هنگ. ده، مرکز دهستان گوده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۴۵ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۱ کیلومتر خاور شمالی بستک.

Dahan-e Marang دهن مرنگ
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۲۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانۀ جگین. کوهستان بشاگرد.

Deh namak ده‌نمک
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۸۳ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۵ متر. گرم، خشک. سر راه گرمسار به سمنان. ۱۹ کیلومتر خاور شمالی کهن‌آباد. کنار آب‌لزور. دامنۀ جنوبی کوههای البرز.

Deh namak ده‌نمک
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۴۵ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب داودآباد. یک کیلومتر شمال ساحل شمالی کویر میغان.

دەنمک Dehnamak
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۴۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرخون. ۳کیلومتر جنوب غربی کرەبس.

ده نمونه Deh-e Nemuneh
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۵۰ درجه، ۴/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه میاندوآب به مهاباد.

دەنو Dehno
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۵۰ درجه، ۸۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، سرچشمهٔ کال شاه‌یک.

دەنو Dehno
ده، بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل، خشک. حومهٔ خاوری شهر خلیل‌آباد.

ده نو Deh nō
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۰۶ درجه، ۶۶/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه جازندر.

ده نو Deh nō
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۶۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ غربی کوه عشق‌آباد. ۱۹ کیلومتر خاور عشق‌آباد.

ده نو Deh no
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰۸ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه خنداب به دیزآباد. ۴ کیلومتر شمال خنداب.

ده نو Deh nō
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۷۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه الیگودرز به خمین. کنار رودخانهٔ خشک.

ده نو Deh nō
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۱۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳کیلومتر شمال حسین‌آباد شاملو. ۸کیلومتر شمال غربی جوکار.

دەنو Dehnō
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۷۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب شمالی حسین‌آباد ناظم.

دەنو Dehnō
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۵۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر شمال خاوری درّه گرگ.

دەنو Dehnō
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۴۷ درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اسدآباد به سنقر.

ده نو Deh nō
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳۱ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. گرم، خشک. ۳۵ کیلومتر جنوب خاوری دیهوک. سر راه فردوس به کرمان.

دەنو Deh nō
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۵۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه.

دەنو Dehnō
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۹۹ درجه، ۷۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوب خاوری کوه سفید. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی میغان.

دەنو Deh nō
ده، بخش خور و بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۷۰ درجه، ۲۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه خور به بیاضه. ۵کیلومتر جنوب مهرجان.

دەنو Deh nō
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۵۴ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری بلان.

دەنو Dehnō
ده، بخش مرکزی شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۱۴۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال خاوری محمدآباد.

دەنو Dehnō
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز

۲۰۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه چشمه‌کُره. ۴/۵ کیلومتر شمال غربی چقاگرگ.

Deh nō
ده‌نو
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۵۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گلال. ۲ کیلومتر شمال غربی روستای جرجیس.

Dehnō
ده‌نو
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۰۰ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه فارسان به چلگرد. ۷ کیلومتر جنوب خاوری چلگرد.

Dehnō
ده‌نو
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۹۷ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کیار. درهٔ جنوبی کوه فیروز. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی فرادنبه.

Dehnō
ده‌نو
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه صفردرجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب غربی دیزیچه. کنار راه مبارکه به دیزیچه.

Dehnō
ده‌نو
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۳۱۳ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به انوشیروان و دهق.

Deh nō
ده‌نو
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۹۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب سرخون. ۷ کیلومتر جنوب خاووری سرخون. جنگلی.

Dehnō
ده‌نو
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۱۹ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه لردگان به سردشت.

Dehnō
ده‌نو
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۸۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درهٔ رودخانهٔ کارون.

Dehnō
ده‌نو
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۵ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه پورکان.

Deh nō
ده‌نو
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۱۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور لاهیجان.

Deh-e Nō
ده نو
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۵ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۳۰ درجه، گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی شهداد. حاشیهٔ کویر لوت.

Deh-e No
ده نو
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۶۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری کرباسک.

Deh-e Nō
ده‌نو
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۸۶ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه بردسیر به دیشکان.

Dehno
ده‌نو
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۹ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. سرد، خشک، دشت. ۲ کیلومتر شمال غربی سعادت‌آباد.

Deh-e Nō
ده نو
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۴ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب پل فسا.

Dehnō
ده‌نو
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۰۹ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه بُری. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی کدنج.

Dehnō
ده‌نو
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۴۱ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. یک کیلومتر شمال غربی جره. سر راه کازرون به فراشبند.

دەنو Dehno
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۱۳۶ درجه، ۵/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ بشار. ۶کیلومتر شمال خاوری تل خسروی.

دەنو Dehno
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۱۱ درجه، ۷۴/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۱ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۸/۵کیلومتر خاور شمالی هندیجان.

دەنو Dehnō
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۱۶ درجه، ۳۸/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۶کیلومتر جنوب بیژن‌آباد.

ده نو Deh-e Nō
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۷ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۶کیلومتر جنوب خاوری پتکان.

دەنو Dehnō
ده، مرکز دهستان گنج‌آباد، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۵۳ درجه، ۱۵/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ هلیل‌رود. ۶ کیلومتر جنوب دولت‌آباد.

دەنو Dehno
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۵ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹کیلومتر شمال غربی ریگان.

دەنو Dehnō
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۷ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸کیلومتر شمال محمّدآباد گنبکی.

دەنو Dehnō
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۳ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. حدود ۵۰۰ متر. جنوب روستای چهل تخم.

ده نو Deh-e Nō
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۸ درجه، ۴۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور جنوبی ده وسط عزیزآباد.

دەنو Dehnō
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۷۸ درجه، ۱۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶/۵کیلومتر جنوب خاوری بیدکردوئیه.

دەنو Dehnō
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۵۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی خیرآباد.

دەنو Dehnō
ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۲۶ درجه، ۷۶/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷کیلومتر جنوب غربی سروستان.

دەنو Dehnō
ده، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۷۰ درجه، ۴۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. حومهٔ جنوبی شهر فراشبند.

دەنو Dehnō
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۱۲ درجه، ۵۳/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰کیلومتر غرب شمالی شهر پیر.

دەنو Dehnō
ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۵۵ درجه، ۳۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵/۵کیلومتر جنوب خاوری چاه عینی. سر راه چاه عینی به بیرم.

دەنو Dehnō
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۵۴ درجه، ۳۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰/۵کیلومتر جنوب قلعه‌قاضی.

دەنوِ اسداللّه‌خان Deh nō-e Asdollāh xān
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۴۵ درجه، ۳۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوهستان الوند. ۲۰کیلومتر شمال خاوری جوکار.

دەنو بردبُر Dehnō-ye Bardbor
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۸۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنوب راه لردگان به بروجن.

دەنو پرویز Deh nō-ye Parviz
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۴۳ درجه، ۴۱/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه حرجند به شهداد. دامنهٔ شمالی کوه دهران.

ده نو خواجه Dehnõ-ye Xãjeh
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۵ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه تیروده. ۱۹ کیلومتر غرب شمالی جناح.

دهنودشت Dehnõ-e dašt
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۵۲ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱/۵ کیلومتر شمال غربی بهاباد. سر راه بهاباد به ساغند.

ده نوروز Deh nõruz
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۳۷ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال غربی کوهبنان.

ده نوروز Deh-e Noruz
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۴۷ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب غربی دوکستان. بلندترین روستای ایران.

دهنوش Dehnuš
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۵۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه اسدآباد به سنقر. ۸ کیلومتر غرب جنوبی خاکریز.

ده نو کوهستان Deh no-ye Kuhestãn
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۶ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری شاه‌آباد (اسلام آباد).

دهنو گُنبکی Dehnõ-ye Gonbaki
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۳۰ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی محمّدآباد گنبکی.

ده نو مراغ Dehnõ-ye Marãq
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۸ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه مراغ به رستمی و بندرچارک. ۴ کیلومتر جنوب غربی مراغ.

ده نو مقدّس Dehnõ-ye Moqaddas
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۱۱۹ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

دهنو ملاّاسماعیل Deh nõ-e Mollã esmã'il
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۴۴ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شور. ۲۱ کیلومتر شمال غربی بهاباد.

ده نوی اُستور Dehnõ-ye Ostur
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۰۶ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ لاشور. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری بلورد.

دهنوی خنج Dehnõ-ye Xonj
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۸۸ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر خاور شمالی خنج.

دهنوی زنجفیل Deh nõ-ye Zanjefil
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۵۹ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸/۵ کیلومتر خاور جنوبی چغلوندی.

دهنوی سادات Dehnõ-ye Sãdãt
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. یک کیلومتر جنوب ده نوی مقیمی.

ده نوی علی‌خان Deh-e nõ-ye Ali xãn
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۰۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب شمالی میلک.

دهنوی فاطمه‌برات Deh nõ-ye Fãtemeh barãt
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۰۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر جنوب دشتغرّان.

ده نوی گودرز Deh nõ-ye Gudarz
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۲۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه ریگ. ۴ کیلومتر جنوب کلارعموقلی.

ده نوی مقیمی Deh nõ-ye Moqimi
ده، مرکز دهستان رستم دو، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه نورآباد به دوگنبدان. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی مصیری.

Deh nō-ye Mir ده نوی میر
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۲ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مراغ به رستمی. ۱۷/۵ کیلومتر شمال غربی بندرچارک.

Dahaneh دهنه
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۹۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه سبزوار به نیشابور.

Dahaneh ? دهنه
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۲۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه مینودشت به مراوه‌تپه.

Dahaneh-ye Axlomad دهنهٔ اخلومد
ده، بخش مرکزی شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۲۷۹ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای بینالود. سر راه دوغائی به چناران.

Dahaneh-ye Ujāq دهنهٔ اوجاق
ده، بخش بام وصفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۲۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سرراه دولت‌آباد به بام. دهانهٔ درّهٔ ذوآستین، دامنهٔ جنوبی کوه شاه‌نشین.

Dahaneh bāqi دهنه باغی
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۱۳ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۱ کیلومتر شمال خاوری نصرت‌آباد.

Dahaneh-ye Tangal دهنهٔ تنگل
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۹ درجه، ۱۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴۳ کیلومتر جنوب خاوری طبس مسینا.

Dahaneh-ye Zangar دهنهٔ زنگر
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۴۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دلفارد. سر راه جیرفت به دلفارد. ۳ کیلومتر جنوب خاوری دلفارد.

Dahaneh-ye Zevork دهنهٔ زوُرک
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۴۷ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دلفارد. سر راه جیرفت به دلفارد.

Dahaneh-ye Qār دهنهٔ غار
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۳ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معدل، خشک، کنار کال سالار، دامنهٔ جنوبی کوه سرهنگ.

Dahaneh-ye Komorkān دهنهٔ کُمُرکان
ده، مرکز دهستان امجز، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۰۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تنگ امجز. کوهستان جبال بارز.

Dahaneh nō دهنه‌نو
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه بیرجند به زاهدان. ۳۱ کیلومتر شمال غربی شوسف.

Dehu دهو
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۶۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی امیرآباد.

Dehu ? دهو
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۷۵ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه شاه. ۲۱ کیلومتر جنوب میغان.

Dehu دهو
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۲۸۸ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ غربی شهربابک.

Dehu دهو
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۰۰ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۷ کیلومتر غرب شمالی سرجنگل.

Dehu'iyeh دهوئیه
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۶۶ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر خاور حرم‌الدّین. دامنهٔ خاوری کوه پورکان.

Dehu'iyeh دهوئیه
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان

۱۸۵ درجه، ۲۳/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه رفسنجان به سیرجان و شهربابک.

Dehu'iyeh **دهوئیه**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۴۲ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب جنوبی باغین.

Dehuc **دهوج**
رودخانه، شهرستان بافت، استان کرمان، طول ۱۲۰کیلومتر. از ارتفاعات ۴۳کیلومتری شمال باختری بافت سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب خاوری روان می‌شود و در ۵۵ کیلومتری جنوب خاوری بافت به رودخانهٔ هلیل‌رود می‌ریزد.

Dehur ? **دهور**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۷۵ درجه، ۵۶/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه شاه. ۲۱کیلومتر جنوب میغان.

Deh vazir **ده وزیر**
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نیریز، استان فارس. نیریز ۷۲ درجه، ۴۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۳کیلومتر شمال خاوری قطرویه.

Deh vasat-e Aziz ābād **ده وسط عزیزآباد**
ده، مرکز دهستان عزیزآباد، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۰ درجه، ۳۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲کیلومتر شمال عزیزآباد.

Dehvanā **دهونا**
یا دیوانه، ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۴۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه زابل به کوه خواجه. ۴کیلومتر خاور کوه خواجه.

Deh hang **ده هنگ**
← دهنگ. ده، شهرستان بندرلنگه.

Deh huj **ده هوج**
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۰ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۵کیلومتر خاور جنوبی راور.

Deh-e Yādegār **ده یادگار**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۸۸ درجه، ۳/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. یک کیلومتر شمال مکی‌آباد.

Deh-e Yusof **ده یوسف**
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۴۸ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸کیلومتر شمال خاوری اشترینان.

Dey **دی**
← چاک‌تپه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

Diyārlān **دیارلان**
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۷۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

Diyāl ābād **دیال‌آباد**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. ۴کیلومتر شمال غربی ارداق.

Diyāli **دیالی**
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۳۲۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دیالی.

Dibaklu **دیبکلو**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۸۳ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵کیلومتر شمال سرند.

Dijujin ? **دیجوجین**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۸۵ درجه، ۱۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵کیلومتر جنوب غربی خشکه‌رود.

Dijvar **دیجور**
ده، بخش نوسود، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۱۸ درجه، ۲۲کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار مرز ایران و عراق. سر راه پاوه به مریوان.

Dicān **دی‌چان**
ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۳۰۲ درجه، ۲۴/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶کیلومتر جنوب خاوری آلان.

Dixu **دیخو**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۱۵

درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب خبیر.

دیدان Didān
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۶۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. در دو روستا یکی بنام دیدان حسینی و دیگری به اسم دیدان.

دیدان حسینی Didān-e Hoseyni
← دیدان، ده، شهرستان ارومیه.

دیدران Diderān
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۸ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به شاه‌تور. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی زیار.

دیدگان Didegān
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۴ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه آباده به شیراز. ۳۰ کیلومتر جنوب خاوری ده‌بید و ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی سیمکان.

دیدگان، گردنه Didegān
گردنه‌ای به بلندی ۲۱۵۰ متر درشهرستان خرم‌بید، استان فارس. سر راه اصفهان به شیراز. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری صفاشهر.

دیدو Deydu ?
← دهدو، ده، شهرستان ساری.

دیده‌بان Didehbān
ده، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۵۴ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه بهاش. ۲۴ کیلومتر خاور شمالی بیرم.

دیّر Dayyer
شهرستانی در جنوب استان بوشهر. مرکب از بخشهای مرکزی و بردخون و مشتمل بر دهستانهای آبدان، حومه، بردخون و کبگان و به مرکزیت شهر بندر دیّر.
شهرستان دیّر از شمال به‌شهرستانهای بوشهر و دشتی، از شمال خاوری و خاور به شهرستان کنگان، از جنوب و غرب به خلیج فارس محدود است. کوه نمک با ارتفاع ۱۴۸۵ متر مرتفع‌ترین کوه این شهرستان است و کوههای سرچشمه، درنگ و موند نیز از جمله کوههای بلند این شهرستان بشمار می‌آیند. رودخانهٔ مند بخشی از اراضی ایـن شهرستان را مشروب مـی‌کند و رودخانهٔ بردستان نیز یکـی دیگـر از رودخـانه‌های آن است.
آب‌و هوای شهرستان دیّر گرم تا خیلی گرم و خشک است.

دیرستان Direstān
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۳۶ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی سوزا.

دیرکان Dirakān
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۳۳۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر جنوب خاوری انجیره.

دیرکلو Diraklu
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۱ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری سریش‌آباد.

دیرکوند Dirakvand
← لُر. طوایف ایرانی.

دیرمان Dirmān
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۸ درجه، ۶۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۲ کیلومتر شمال غربی پلان.

دیریز Diriz
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۱۰ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ داروسر. ۸ کیلومتر جنوب خاوری انگهران. کوهستان بشاگرد.

دیز Diz
ده، بخش شاهرود، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۵۲ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شاهرود، قشلاق‌دیز در ۳ کیلومتری جنوب غربی آن واقع است.

دیزآباد Diz ābād
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۱۵ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. ۱۱ کیلومتر شمال خنداب.

دیزادیز Dizādiz
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۹۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. یک کیلومتر شمال رود اترک.

دیزان **Dizān**
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۴۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دیزان. کوهستان البرز.

دیزان **Dizān**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری ارداق.

دیزان **Dizān**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۱۴ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب غربی کهدوئیه.

دیزاوند **Dizāvand**
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۲۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود اترک.

دیزباد **Dizbād**
ده، بخش احمدآباد، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۳۵ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوب خاوری کوهستان بینالود.

دیزباد، گردنه **Dizbād**
← تیزباد، گردنه، شهرستان نیشابور.

دیزباد **Dizbād**
ده، بخش زبرخان، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۱۲۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار خط آهن تهران - مشهد.

دیزج **Dizaj**
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۹۸ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دیزج. ۴ کیلومتر جنوب خاوری زیوه.

دیزج **Dizaj**
ده، دهستان اجارود، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۷۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

دیزج **Dizaj**
ده، دهستان حومه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۱۶۰ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت.

دیزج **Dizaj**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۱۴ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار زنجانرود. سر راه زنجان به قزوین. به آن دیزج‌آباد هم می‌گویند.

دیزج **Dizaj**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

دیزج **Dizaj**
ده، مرکز دهستان چهاردولی غربی، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۲۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. به آن دزج هم می‌گویند.

دیزج **Dizaj**
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۳۲۶ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

دیزج **Dizej**
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۵۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه شهرضا به بروجن. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی دهاقان.

دیزج‌آباد **Dizaj ābād**
← دیزج، ده، شهرستان زنجان.

دیزج الند **Dizag-e Aland**
ده، دهستان الند، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۸۵ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود الند.

دیزجان **dizjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۱۹ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه آشتیان به قم. کنار رودخانهٔ زواریان. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی سلفچکان.

دیزجان **Dizjān**
← دیزگان، ده، شهرستان سمیرم.

دیزج بالا **Dizaj-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۱۵۹ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. حومهٔ جنوبی شهر مرند.

دیزج پروانه Dizaj-e Parvāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۱۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار صوفی‌چای.

دیزج تکیه Dizaj-e Takyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۴۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر خاور روستای ساعتلو.

دیزج جمشیدخان Dizaj-e Jamšid xān
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۵۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه خوی به عسکرآباد و قره‌ضیاءالدین.

دیزج حسین بیگ Dizaj-e Hoseyn beyg
← حسین بیگ دیزه، شهرستان مرند.

دیزج حسین‌بیگ Dizaj-e Hoseyn beyg
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۸۷ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور کشکسرای.

دیزج خلیل Dizaj-e Xalil
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۱۶۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال وایقان.

دیزج‌دول Dizaj dōl
ده، مرکز دهستان دول، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۴۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ارومیه به نقده و مهاباد. ساحل جنوب غربی دریاچهٔ ارومیه.

دیزج‌دیز Dizajdiz
ده، دهستان ولدیان، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۴۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار قازانچای.

دیزج شیخ مرجان Dizaj-e Šeyx marjān
ده، دهستان طسوج، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۸۷ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه.

دیزج صفرعلی Dizaj-e Safarali
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

دیزج طویل Dizaj-e Tavil
ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۸۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری شوط .

دیزج قربان Dizaj-e Qorbān
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۲۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۵ کیلومتر شمال غربی یامچی.

دیزج ملک Dizaj-e Malek
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر شمال غربی ورزقان.

دیزج یکان Dizaj-e Yekān
ده، دهستان حومه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۸۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

دیزج Dizac
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۶ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ولیدآباد به احمدآباد. ۲۳ کیلومتر شمال غربی کمیجان.

دیزرکلا Dizerkalā
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۱۱ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کجور. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

دیزک Dizak
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۵۳ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب لادیز.

دیزگان Dizgān
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۲۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه نرمه. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی مهرگرد.

دیزگران Dizgarān
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۷۲ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به

سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه بان‌ملکی. ۱۴ کیلومتر خاور کامیاران.

دیزگران Dizgerān ?
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۰۷ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. سر راه ایلام به سومار. کنار رودخانهٔ گنگیر.

دیزلو Dizalu
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۴۳ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه میلاجرد به قسخود و اصفهان.

دیزناب Diznāb
ده، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۲۶۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. محل تلاقی سرانچای و اوجان‌چای.

دیزن‌کلا Dizen kalā
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۷۳ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ لاویج‌رود. جنگلی. کوهستان البرز.

دیزو Dizu
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۱۵۳ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار خیاوچای. دامنهٔ شمالی کوه سبلان.

دیزه‌جین Dizehjin
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۹۸ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

دیزیچه Diziceh
ده، مرکز دهستان دیزیچه، شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۱۰۵ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مبارکه به زرین‌شهر.

دیزین Dizin
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۵۶ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار ولایت‌رود. سر راه شمشک به گاجره. کوهستان البرز.

دیسار Disār
ده، بخش پشت‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۱۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب ادیمی.

دیسفان Disfān
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۰۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه سیاه. ۶ کیلومتر غرب شمالی کاخک.

دیشکان Diškān
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۹۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب جنوبی پشت‌رود.

دیشموک Dišmuk
ده، مرکز دهستان بهمئی سرحدی شرقی، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۴۴ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال غربی قلعه‌رئیسی.

دیکرمی Dikrami
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۱۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور تیمورآباد و ۸ کیلومتر شمال غربی محمّدآباد.

دیکنک Dikanak
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۶۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی، درّهٔ خاوری کوه دوان. ۴ کیلومتر جنوب غربی بوالحیات.

دیکین Dikin
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۶۱ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب معلّم‌کلایه. کوهستان البرز.

دیگ رستم Dig rostam
چشمه، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۱۱ کیلومتر جنوب نای‌بند. ارتفاع ۷۲۰ متر.

دیگلو Diglu ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۳۴ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب غربی قصابه.

دیگله Digaleh
ده، دهستان بکشلوچای، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۷۶ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه خشک. دشت. سر راه ارومیه به گلمانخانه.

دیگون **Digun**
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۲۸ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بن‌رود. ۶ کیلومتر جنوب خاوری مسکوتان.

دیل **Dil**
ده، مرکز دهستان بویراحمد گرمسیری، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۳۵۸ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب دیل. درّهٔ خاوری کوه دیل. سر راه دوگنبدان به دهدشت.

دیلانچی **Dilānci**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۶۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ماهیدشت به سراب فیروزآباد.

دیلاوند **Deylāvand**
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۹۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ سیمره. ۲۷ کیلومتر شمال غربی گرّاب.

دیلگان **Dilegān**
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۹۷ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ دیلگان. ۴۲ کیلومتر خاور چرام.

دیلم **Deylam**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۷۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شطیط (کارون). ۷ کیلومتر جنوب غربی عرب حسن.

دیلم **Deylam**
یا دیلم عقاب. ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۷۲ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور جنوبی حاشیهٔ خلف. دیلم بالا در ۳/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا واقع است.

دیلم **Deylam**
یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان گناوه، استان بوشهر. مشتمل بر دهستانهای لیراوی شمالی و لیراوی جنوبی و به مرکزیت بندر دیلم.

دیلمان **Deylamān**
ده، مرکز دهستان دیلمان، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۸۶ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار یکی از ریزابه‌های رودخانهٔ چاکرود. کوهستان البرز.

دیلم عقاب **Deylam oqāb**
← دیلم، ده، شهرستان دزفول.

دیم **Dim ?**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۹۵ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. ۴۱ کیلومتر شمال غربی خوسف.

دیم‌ابن نجم **Deymebn-e Najm**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۱۶ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کارون. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی دریسه.

دیمان **Dimān ?**
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۳۰ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال نیر. دامنهٔ کوه سبلان.

دیماندول **Dimāndul**
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۰۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر غرب فرهادآباد.

دیم سقرلو **Deym-e Saqarlu ?**
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۱۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی نیر.

دیمسکان **Dimeskān**
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۳۵ درجه، ۱۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳۰ کیلومتر غرب شمالی راور.

دیمه **Dimeh**
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۱۰ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۴۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه دیمه. سر راه داران به شوراب و تونل کوهرنگ.

دیمه **Dimeh**
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۳۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی هویزه.

Deymeh دیمه
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۶۷ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری غریبه.

Dimeh ? دیمه
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۲۱۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. جنگلی. ۴ کیلومتر جنوب غربی ویرمونی.

Deymeh darb دیمه‌درب
ده، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۴۴ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مسجد سلیمان به جارو و هفتکل. ۲۱ کیلومتر شمال غربی هفتکل.

Dināb دیناب
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۲۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال غربی راسوند.

Dinār دینار
← دنا، کوه، کوهستان زاگرس، شهرستانهای یاسوج، سمیرم و بروجن.

Dinār ābād دینارآباد
ده، بخش لالجین، شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر جنوب غربی لالجین.

Dinār ābād دینارآباد
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۱۷۳ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه باغ بیرم.

Dinārvand دیناروند
ده، مرکز دهستان کرگاه شرقی، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۷۴ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

Dināri دیناری
← هفت‌لنگ. طوایف بختیاری.

Dināš دیناش
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۷۸ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درهٔ جنوب غربی کوه گرد. کوهستان زاگرس. جنگلی.

Dinān دینان
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۸۳ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه زیره‌ور. ۷ کیلومتر شمال خاوری گزنک. کوهستان البرز.

Dinbeyg دین‌بیگ
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۳۴ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی گرماب. در این روستا امامزاده‌ای بنام امامزاده قاسم وجود دارد.

Dindārlu دیندارلو
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۸ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه شیراز به خرامه.

Dingeh دینگه
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۷۶ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه میانه به خلخال.

Dinevar دینور
رودخانه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. طول ۶۵ کیلومتر.
از چشمه‌سارهای ۵۳ کیلومتری شمال خاوری کرمانشاه سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی جنوب خاوری و سپس به طرف جنوب باختری روان می‌شود. از دهستانهای کندوله، دینور و چمچال می‌گذرد و به گاماسیاب می‌ریزد.

Dineh kabud دینه کبود
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۷۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه قاسم‌آباد به خرم‌آباد.

Divā دیوا
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۰۳ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کلارود. سر راه گلوگاه به مقری‌کلا. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

Divān دیوان
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۷۴ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندرلنگه به بندرمغویه. ۷ کیلومتر خاور جنوبی بندرمغویه.

Divān ābād دیوان‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۲۸

درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه نورآباد به هرسین.

دیوانخانه **Divānxāneh**
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۱۶ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی تأسیسات سد ارس.

دیواندرّه **Divān darreh**
۱- بخشی در شمال شهرستان سنندج، مشتمل بر دهستانهای اوباتو، قراتوره، زرینه، چهل‌چشمه، سارال، کوله‌حومه، کانی‌شیرین و حسین‌آباد شمالی.
۲- شهر، مرکز بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سنندج به سقز.

دیوانه **Divāneh**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۳۹ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی محمّدآباد.

دیوانه‌خوی **Divānehxuy**
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۷۸ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه شاهزاده ابوالقاسم.

دیوزناو **Divaznāv**
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۴۵ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار آب سیروان. درّهٔ خاوری کوه شاهو.

دیوزناو **Divaznāv**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۳۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه خرم‌رو. ۷ کیلومتر غرب شمالی پالنگان.

دیوزند **Divzand**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۹۷ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قروه به دلبران. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری سریش‌آباد.

دیوشل **Divšal**
ده، مرکز دهستان دیوشل، بخش مرکزی شهرستان لنگرود، استان گیلان. لنگرود ۲۴۵ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه لنگرود به لاهیجان. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی.

دیوکلان **Div kalān**
ده، بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۰۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. معتدل نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ آذر. دامنهٔ غربی کوه ترز. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی شیرگاه. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

دیوکلای پائین **Div kolā-ye pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۲۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه قائم‌شهر به بابلسر. ساحل راست رودخانهٔ تالار.

دیوکن **Divkan**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۲۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه میشی‌جان به سرکوبه.

دیوکوتی **Divkoti**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۳۵۱ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع صفر. گرم، نیمه مرطوب. دشت ساحلی.

دیونه **Divaneh**
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۳۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب ده‌بانه. ۲۹ کیلومتر جنوب خاوری پهله.

دیهشک **Deyhešk**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۸۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۵ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر خاور شمالی دشتغرّان.

دیهوک **Deyhuk**
ده، مرکز دهستان دیهوک، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۲۱ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه فردوس به کرمان. دامنهٔ خاوری کوه دیهوک.

ذاکر **Zāker**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۹۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز. سر راه زنجان به گیلوان.

ذاکرکندی **Zāker kandi**
ده، مرکز دهستان چاراویماق جنوب شرقی، بخش چاراویماق،

شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۳ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

ذبیح‌آباد Zabih ābād

ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۹۸ درجه، ۸۰ کیلومتر ارتفاع ۸۲۰ متر. گرم، خشک. ۳۱ کیلومتر شمال غربی بجستان.

ذوالقدر Zolqadr

ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۳۵ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خط آهن میانه به مراغه و کنار شورچای. ۳ کیلومتر جنوب روستای نظرکهریزی.

ذولبین Zulbin

ده، مرکز دهستان قرنقو، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۶۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار کلقان‌چای.

ذُهاب Zohāb

ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۲۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک.

ذهاب Zahāb

ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر معتدل، خشک. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی شوسف.

ذهابی Zahābi

ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر شمال غربی چغلوندی.

ذهابی Zahābi

ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۴۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه کلوپار.

ذخیره Zaxireh

ده، بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۵۷ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار نهر شاهور. ۷ کیلومتر جنوب ایستگاه هفت تپه.

ذکریائی Zakariyā'i

ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۲۰ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی دهکهنه.

ذرّتو Zorratu

ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵۱ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۶۱۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار راه بندرعباس به سیرجان. ۱۲/۵ کیلومتر خاور جنوبی قطب‌آباد.

رائیز Rā'iz

ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵۲ درجه، ۹۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر غرب فارغان. دامنهٔ کوه شاهانی.

رائین قلعه Rā'in qal'eh

ده، مرکز دهستان مارز، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۶۰ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۷۱ کیلومتر جنوب خاوری روستای زرقلعه‌گنج.

رابج Rābc

رودخانه، شهرستانهای ایرانشهر و چابهار، استان سیستان و بلوچستان. طول ۱۸۵ کیلومتر. مسیر کلی، جنوبی. از کوههای ۱۲۰ کیلومتری جنوب غربی ایرانشهر سرچشمه می‌گیرد و پس از عبور از دهستانهای بنت و کالک می‌گذرد و در جنوب روستای گالک به دریای عمان می‌ریزد.

رابُر Rābor

۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان بافت، استان کرمان. مشتمل بر دهستانهای رابر، جواران، سیه‌بنوئیه و هنزا و به مرکزیت شهر رابُر.

۲- شهر، مرکز بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۷۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ رابر. سر راه بافت به درب بهشت و جیرفت. دامنهٔ جنوبی کوهستان لاله‌زار.

رابگ Rābag ?

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۲۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی گنگان.

راپیج Rāpic

ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۲۸ درجه، ۸۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه بردست. کوهستان بشاگرد.

راتوک Rātuk

ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند

۱۰۶ درجه، ۱۰۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، خشک. سر راه طبس مسینا به درح. ۲۰ کیلومتر جنوب طبس مسینا.

راجرد **Rājerd**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۸ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب میلاجرد.

راچه **Rāceh**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۷۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی فرسش.

رادکان **Rādkān**
ده، مرکز دهستان رادکان، بخش مرکزی شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۳۲۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه سیدآباد به مریچگان. دامنهٔ جنوبی کوههای هزارمسجد.
تاریخچه – محل رادکان ظاهراً چندبار تغییر یافته و زمانی در محل میل رادکان قرار داشته است. رادکان کنونی احتمالاً به توسط رضاقلی‌میرزا پسر نادرشاه افشار ساخته شده. در مسافرت سال ۱۲۸۴ هجری قمری (۱۲۴۵ هـ.خ) ناصرالدین‌شاه قاجار به مشهد سیلی جاری شد و استخوانهای فسیل‌شدهٔ ماموتی پیدا شد که از سرنوشت آن خبری در دست نیست. در یک فرسنگی رادکان چمنی وجود دارد که به اولنگ رادکان مشهور است، بعضی از شاهان و سرداران در آنجا اردو می‌زده و به استراحت می‌پرداخته‌اند. خواجه نظام‌الملک توسی ظاهراً در رادکان زاده شده.

رادکان **Rādekān**
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۹۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه مرطوب. کوهستانی. حدود ۱/۵ کیلومتری ساحل شمالی رود نکا. جنگلی.

رادکان **Rādkān**
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۳۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تاکستان به همدان.

رارا **Rārā**
ده، بخش گرکن شمالی، شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۵۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۳ کیلومتر شمال پیربکران.

راران‌قُهاب **Rārān-e Qohāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۳ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال خوراسکان.

راز **Rāz**
ده، مرکز بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۳۹ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سرچشمهٔ آب خرتوت.

رازان **Rāzān**
ده، مرکز دهستان رازان، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۸۰ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به بروجرد. ۱۷ کیلومتر خاور شمالی زاغه.

رازان، گردنه **Rāzān**
گردنه‌ای به بلندی ۲۱۰۰ متر در شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. سر راه خرم‌آباد به اراک. ۴۴ کیلومتر خاور شمالی خرم‌آباد و ۴ کیلومتر غرب جنوبی رازان. این گردنه شهرستانهای خرم‌آباد و دورود را از هم جدا می‌کند.

رازبین **Rāzbin**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۳۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

رازقان **Rāzeqān**
ده، مرکز بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۱۳ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل،خشک. کنار رودخانهٔ رازقان. حاشیهٔ شمالی کوههای خرقان.

رازقان، گردنه **Rāzeqān**
گردنه‌ای به بلندی ۱۹۵۰ متر در شهرستان ساوه، استان مرکزی. سر راه رازقان به وسمق و ساوه. ۳/۵ کیلومتر خاور رازقان.

رازگُردان **Rāzgordān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۱۳ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه پلنگ باسان. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی ساروق.

رازلیق **Rāzliq**
ده، مرکز دهستان رازلیق، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۶ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود رازلیق، دامنهٔ جنوبی کوه سبلان.

رازی **Rāzi**
ده، ایستگاه راه‌آهن، دهستان قطور، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۶۳ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰

متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قطورچای. آخرین ایستگاه راه‌آهن ایران در خط آهن خوی به کشور ترکیه.

رازیان **Rāziyān**
ده، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۷۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری عجب‌شیر.

رازیان **Rāziyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۵۳ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب جنوبی مرزبانی.

رازیلان **Rāzilān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۰۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر شمال غربی ایمان‌آباد.

راژان **Rāžān**
ده، مرکز دهستان رشت، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۲۲ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه خلیل. سر راه سیلوانه به دیزج. ۴ کیلومتر جنوب سیلوانه.

رأس‌التخت **Ra'sol taxt**
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۵ درجه، ۹۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی انار.

راسبند **Rāsband**
کوه، شهرستان اراک، استان مرکزی. ۳۹ کیلومتر جنوب غربی اراک. ارتفاع ۳۳۵۰ متر.

رأس بندر **Ra's-e Bandar**
← دماغهٔ بندر، دریای عمان.

رأس پوزم **Ra's-e Pozm**
← دماغهٔ پوزم، دریای عمان.

راست‌آباد **Rāst ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ دامن. ۱۳ کیلومتر شمال غربی ابتر.

راستاب **Rāstāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۱۳۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه جهانبین. سر راه فارسان به جونقان.

راستغان **Rāsteqān ?**
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۴۹ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. شش کیلومتری مرز ایران و ترکمنستان.

راست کُردان **Rāst kordān**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۰ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری کمیجان.

راستگویان **Rāstguyān**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۵ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۴ کیلومتر شمال غربی کمیجان.

رأس راشدی **Ra's-e Rāšedi**
← دماغهٔ راشدی، دریای عمان.

رأس زرّین‌سر **Ra's-e Zarrinsar**
← دماغهٔ زرّین‌سر، دریای عمان.

راسک **Rāsk**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۶ درجه، ۱۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳۲ کیلومتر جنوب خاوری طبس مسینا.

راسک **Rāsk**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۲۸ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۹۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه هزار. ۲۸ کیلومتر جنوب خاوری قریت‌العرب (ده‌تازیان).

راسک **Rāsk**
ده، مرکز بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۷ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه ایرانشهر به چابهار، حدود یک کیلومتر خاور رودخانهٔ سرباز.

راسک و فیروزآباد **Rāsk-va Firuz ābād**
یکی از بخشهای شش‌گانهٔ شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. مشتمل بر دهستانهای راسک و فیروزآباد، پیشین، پارود و مورتان و به مرکزیت روستای راسک.

راسوند **Rāsvand**
ده، مرکز دهستان حومهٔ غربی، بخش مرکزی شهرستان ایذه،

استان خوزستان. ایذه ۳۰۲ درجه، ۷کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲کیلومتر غرب راه ایذه به اندیکا و مسجد سلیمان.

راشک Rāšk

ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۹۳ درجه، ۲۸کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ شمالی کوه نسارکهزاد.

راک Rāk

ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۳۹ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب غربی قلعه‌دختر.

راکن بالا Rāken-e bālā

ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۲۲۰ درجه، ۷کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. روستای راکن پائین در یک کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۴۱۰ متری قرار دارد.

راگا Rāgā

← رگها. شهر قدیم. سرزمین ماد.

راگس Rāges

← رگها. شهر قدیم. سرزمین ماد.

رامجرد Rāmjerd

ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۰ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ شمال خاوری شهربابک.

رامجرد Rāmjerd

ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۳۰ درجه، ۳۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷کیلومتر شمال کوشکک. کنار رودخانهٔ کر.

رامجین Rāmjin

ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۱۴۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۵ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی کمال‌آباد. مرکز دهستان رامجین.

رامسر Rāmsar

۱- شهرستانی در غرب استان مازندران، مرکب از بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای چهل شهید، سخت‌سر و جنت‌رودبار و به مرکزیت شهر رامسر. این شهرستان از شمال شرق به دریای خزر، از خاور به شهرستان تنکابن، از جنوب به شهرستان قزوین و از غرب و شمال غربی به شهرستان رودسر محدود است و جز دشت ساحلی باریکی که در ساحل دریای خزر قرار دارد، سراسر آن را کوههای بلند البرز فرا گرفته که بلندترین آنها بنام کوه سماموس (۳۶۲۰ متر) ارتفاع دارد. از دیگر کوههای بلند این شهرستان می‌توان از کوههای دوبندک (۳۵۵۰متر)، بزابن (۳۳۴۰ متر)، تنوره‌کش (۳۲۵۰ متر) و گردبن (۳۲۵۰ متر) نام برد. رودخانهٔ چالکرود و صفارود و ریزابه‌های آنها، این شهرستان را مشروب می‌سازند. آب و هوای شهرستان رامسر در باریکهٔ ساحلی معتدل مایل به گرم و درکوهستانهای شمالی معتدل و درکوهستانهای جنوبی معتدل مایل به سرد تا سرد است. اراضی این شهرستان عمدتاً از جنگل پوشیده شده و جزء نواحی نیمه‌مرطوب محسوب می‌شود.

۲- شهر، مرکز شهرستان رامسر، استان مازندران. ۱۴۶کیلومتر شمال غربی تهران و ۲۱۶کیلومتر غرب شمالی ساری. ارتفاع ۲۰- متر، معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه ساحلی تنکابن به رودسر. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. موقعیت جغرافیائی ۴۵ ´۳۹ °۵۰ طول خاوری و ۱۵ ´۵۴ °۳۶ عرض شمالی. چشمه‌ها و گرمابه‌های آب گرم معدنی دارد.

تاریخچه - تا سال ۱۳۱۰ دهکده‌ای بود بنام سخت‌سر، در آن سال نامش به رامسر تبدیل شد و به مرور رو به آبادانی گذارد و به یکی از تفرجگاههای معروف ایران مبدل گردید.

رامسه Rāmseh

ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۵۸ درجه، ۲۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱کیلومتر جنوب حمیدیه.

رامشه Rāmšeh

ده، مرکز دهستان رامشه، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۹ درجه، ۱۲۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۵ متر. معتدل، خشک، دشت، سر راه مالواجرد به امین‌آباد.

رامشیر Rāmšir

۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان رامهرمز، استان خوزستان، مشتمل بر دهستانهای آزاده و عبدلیه و به مرکزیت شهر رامشیر.

۲- شهر، مرکز بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۰۲ درجه، ۴۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. سر راه رامهرمز به بندر ماهشهر.

رامشین Rāmšin

ده، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۲۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه کمرسفید از رشته‌کوههای جغتای.

رامُک Rāmok ?

ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان.

نیک‌شهر ۲۹۹ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر غرب فنّوج.

رامک **Rāmak**

ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۲ درجه، ۱۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه درمگی. ۲۸ کیلومتر جنوب خاوری رمشک.

رامگون **Rāmgon ?**

ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۴ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرباز و سر راه ایرانشهر به چابهار. ۱۰ کیلومتر شمال پارود.

رامهٔ بالا **Rāmeh-ye bālā**

ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۵۱ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چهارتاق. درّهٔ خاوری کوه گنداب. کوهستان البرز. روستای رامهٔ پائین در ۳ کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع ۲۰۵۰ متری قرار دارد.

رامهرمز **Rāmhormoz**

۱- شهرستانی در خاور استان خوزستان مرکب از بخشهای مرکزی، رامشیر و هفتکل و مشتمل بر دهستانهای حومهٔ شرقی، حومهٔ غربی، سلطان‌آباد، جایزان، ابوالفارس، آزاده، عبدلیه، هفتکل و گزین به مرکزیت شهر رامهرمز.

شهرستان رامهرمز از شمال و شمال خاوری به شهرستان باغملک، از خاور به شهرستان کهگیلویه (استان کهگیلویه و بویراحمد)، از جنوب به شهرستانهای بهبهان و بندر ماهشهر و از غرب به شهرستان اهواز محدود است. نواحی خاوری این شهرستان به ارتفاعات زاگرس ختم می‌شود و نواحی جنوبی و غربی آن به دشت خوزستان منتهی می‌گردد. بلندترین کوه این شهرستان کوه قلعهٔ نجف ۱۷۶۵ متر ارتفاع دارد که در خاور واقع است. رودخانه‌های تلغ، رامهرمز، آب سرتیوک، رود تنباکو کار، آب ابوالفارس و رودخانهٔ جراحی، عمده‌ترین رودهای این شهرستان محسوب می‌گردند. آب و هوای شهرستان رامهرمز در نواحی خاوری و شمالی معتدل و در نواحی مرکزی و غربی معتدل مایل به گرم تا گرم است و از نظر میزان بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک تا خشک بشمار می‌آید.

۲- شهر، مرکز شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. ۵۲۲ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۸۷/۵ کیلومتر خاور اهواز. ارتفاع ۱۶۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بهبهان و بندر ماهشهر به باغملک و ایذه. موقعیت‌جغرافیائی ۱۵″ ۳۶′ ۴۹° طول شرقی و ۳۰″ ۱۶′ ۳۱° عرض شمالی.

تاریخچه - بنای شهر به هرمز اول ساسانی نسبت داده شده ولی حمزهٔ اصفهانی (سدهٔ چهارم هجری) بر این باور است که اردشیر اول ساسانی شهر را بنا نهاده و نام آن رام هرمزد اردشیر بوده است. بر طبق روایتی که اصطخری (سدهٔ چهارم هجری) نقل کرده است، مانی در آنجا به قتل رسید. در دورهٔ اسلامی شهر کتابخانهٔ معتبری داشته و از مراکز تعلیم معتزله بوده است.

رامهرمز **Rāmhormoz**

رودخانه، شهرستانهای ایذه و رامهرمز، استان خوزستان. طول ۱۳۰ کیلومتر.

از ۵۰ کیلومتری جنوب خاوری ایذه سرچشمه می‌گیرد و بسوی باختر جنوبی روان می‌شود و در ۲۲ کیلومتری جنوب رامهرمز به رودخانهٔ جراحی می‌ریزد.

رامیان **Rāmiyān**

۱- بخشی در جنوب شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. مشتمل بر دهستانهای دلند، فندرسک و قلعه‌میران و به مرکزیت شهر رامیان.

۲- شهر، مرکز بخش رامیان، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۱۸۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ رامیان. نیمه‌جنگلی.

رامین **Rāmin**

ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۵۱ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به قیدار.

رامین **Rāmin**

← ملاثانی، شهر، شهرستان اهواز.

رامین **Rāmin**

ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۱۰۰ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتری ساحل دریای عمان.

راور **Rāvar**

۱- یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان کرمان، استان کرمان. مشتمل بر دهستان راور و به مرکزیت شهر راور.

۲- شهر، مرکز بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴۷ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه کرمان به فردوس و کرمان به کوهبنان و بافق.

راوک **Rāvak**

ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۶۰ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ راوه. سر راه نیک‌شهر به مهبان. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی مهبان.

راونج **Rāvanj**

ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۷

درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی دودهک.

Rāvand راوند
قصبه، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۸۹ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه کاشان به قم و کاشان به دلیجان.

Rāvang راونگ
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۳۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر شمال کریان.

Rāveh راوه
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۳۵۱ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوه سخت‌حصار. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی نیزار.

Rāveh راوه
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۶۰ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ راوه. سر راه نیک‌شهر به مهبان. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی مهبان.

Rāviyān راویان
ده، دهستان قطور، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۲۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Rāhbalk-e bālā راه‌بلک بالا
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۳۴ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری حمیل. روستای راه‌بلک پائین در ۲/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۴۵۰ متری قرار دارد.

Rāhjerd راهجرد
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۲۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه آشتیان به قم. دامنهٔ شمالی کوه سخت حصار.

Rāh caman راه‌چمن
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۱۷ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نقاب به جاجرم.

Rāhdār راهدار
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۱۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر خاور درخزینه.

Rāhdār راهدار
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۷۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به کازرون.

Rāhdār راهدار
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۴ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه برازجان به کازرون وبوشهر. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی دالکی.

Rāhdār راهدار
ده، مرکز دهستان راهدار، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۳۴۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه فاریاب به زیارت علی.

Rāh dahaneh راه دهنه
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۷۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گدار. ۳ کیلومتر غرب جنوبی محمدیار.

Rāhzān راهزان
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه شهرجرد به میغان و ایبک آباد. ۸/۵ کیلومتر خاور جنوبی مشهد میغان.

Rāhzan راهزن
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۷۵ درجه، ۶۹کیلومتر. ارتفاع ۲۵۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵کیلومتر غرب سرچشمه.

Rāhgān راهگان
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۱۴ درجه، ۵۶کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه سفیدار. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی تادوان.

Rāhnuyeh راهنویه
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۷۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه رحمت. ۱۰ کیلومتر جنوب سیدان.

Rāy رای
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان

۳۵۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۴/۵ کیلومتر شمال غربی شوسف.

رایجانکاری **Rāyjānkāri**
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۵۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. کنار راه نورآباد به کازرون. درّهٔ خاوری کوه محمّد امینی.

رئیس **Ra'is**
← ده رئیس گاروک، ده، شهرستان خاش.

رئیس‌آباد **Ra'is ābād**
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۱ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر شمال خاوری ابرکوه.

رئیسان **Ra'isān**
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۵۳ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دزکرد. ۲۰ کیلومتر غرب سده.

رئیس‌کلا **Ra'is kalā**
ده، مرکز دهستان لاویج، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۷۵ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کیاکلا. سر راه چمستان به کیاکلا. کوهستان البرز.

رئیس‌کلا **Ra'is kolā**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۷۶ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ بابلک. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

راین **Rāyen**
۱- یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان کرمان، استان کرمان واقع در درّهٔ شمالی کوهستان هزار، مرکب از بخشهای حسین‌آباد، گروه و راین و به مرکزیت شهر راین.
۲- شهر، مرکز بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۷ درجه، ۸۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه کرمان به جیرفت و بم به بردسیر. دامنهٔ شمال خاوری کوهستان هزار.

رباط **Rebāt**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۸۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. یک کیلومتر جنوب راه بهشهر به گرگان. دامنهٔ شمالی کوه پشت‌نار.

رباط **Robāt**
ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۴۱ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتری مرز ایران و جمهوری ترکمنستان.

رُباط **Robāt**
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. میمه ۷۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۱۰ متر. سرد، خشک. سر راه وزوان به مراوند.

رباط **Robāt**
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۴۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قره‌چای. ۵ کیلومتر جنوب خاوری جورقان.

رباط **Robāt**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۶۳ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه کرمان به رفسنجان. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی باغین.

رباط **Robāt**
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۶۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه باغملک به مال‌آقا. کنار رودخانهٔ بولاواس.

رباط **Robāt**
ده، مرکز ماهور و میلاتی، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۵۳ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه نورآباد به بابامنیر. ۷/۵ کیلومتر خاور جنوبی بابامنیر.

رُباط **Robāt**
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۰۲ درجه، ۱۰۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی شاهماران.

رباط **Robāt**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۲۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۵ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر جنوب سمیع‌آباد.

رباط پشت بادام **Robāt-e Pošt-e Bādām**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۶۲ درجه، ۱۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۳۰ متر. گرم، خشک.

کوهپایه. کنار راه یزد به طبس و مشهد. دامنهٔ غربی کوهستان ساغند. ۱۱۴ کیلومتر شمال خاوری خرانق.

رباط پیرعلی **Robāt-e Pirali**
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۲۴۸ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

رباط تُرک **Robāt-e Tork**
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۲۳ درجه، ۱۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل، خشک. سر راه دلیجان به میمه. کنار رودخانهٔ شور دلیجان. ۴۷ کیلومتر شمال غربی میمه.

رباط جز **Robāt jaz**
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۴۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. حدود یک کیلومتر جنوب خط آهن تهران - مشهد و ۶/۵ کیلومتر شمال غربی سلطان‌آباد.

رباط چاه‌گنبد **Robāt-e Cāh gonbad**
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۲۰ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. گرم، خشک. کنار راه فردوس به دیهوک و کرمان. ۴۵ کیلومتر جنوب خاوری بشرویه.

رباط خان **Robāt-e Xān**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۵۲ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. گرم، خشک. سر راه طبس به یزد.

رباط خوشاب **Robāt-e Xošāb**
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۲۳ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۵ متر. گرم، خشک. سر راه فردوس به کرمان. ۳۸ کیلومتر جنوب خاوری بشرویه.

رباط خوشاب **Robāt-e Xōšāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۲۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. گرم، خشک. سر راه فردوس به دوهک.

رباط ریزاب **Robāt-e Rizāb**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۷۸ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه یزد به طبس. ۳۹ کیلومتر خاور شمالی خرانق.

رُباط زعفرانی **Robāt-e Za'ferāni**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۴۰ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوهستان الوند. یک کیلومتر جنوب زاغه.

رباط زنگ **Robāt zang**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۰ درجه، ۱۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۵ متر. گرم، خشک. ۷ کیلومتر جنوب خاوری زمان‌آباد.

رباط زولیا **Robāt-e Zevliyā**
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۳۱۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه الوند. سر راه روستایی گلپایگان به حسن‌فلک و خمین.

رباط سرپوش **Robāt-e Sarpuš**
← رباط سرپوشیده، ده، شهرستان سبزوار.

رباط سرپوشیده **Robāt-e Sarpušideh**
یا رباط سرپوش. ده، مرکز دهستان رباط، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۹۷ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سبزوار به نیشابور.

رباط سفید، گردنه **Robāt sefid**
گردنه‌ای به بلندی ۱۷۵۰ متر در شهرستان مشهد، استان خراسان. سر راه مشهد به تربت حیدریه. ۳ کیلومتر خاور روستای بازه‌حور.

رباط سلطان **Robāt-e Soltān**
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۵۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷ کیلومتر خاور شمالی مورچه‌خورت.

رُباط سنگ **Robāt-e Sang**
ده، مرکز دهستان میان‌رخ، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۵۵ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت حیدریه به مشهد و کدکن.

رباط شاه‌عبّاسی **Robāt-e Šāh abbāsi**
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۳۰ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مورچه‌خورت به سُه.

رباط شور **Robāt-e Šur**
کاروانسرا، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۳ کیلومتر جنوب رباط گور، ارتفاع ۹۲۵ متر.

رباط شور **Robāt-e Šur**
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۴۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. ۳۴ کیلومتر خاور بشرویه. دامنهٔ کوه رباط شور.

رباط شهربابک **Robāt-e Šahr-e Bābak**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۲۵۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه شهربابک به منزل‌آباد و هرات.

رباط عشق **Robāt-e Ešq**
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۵۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

رباط قره‌بیل **Robāt-e Qareh bil ?**
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۶۲ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بجنورد به مینودشت.

رباطک **Robātak**
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۸۰ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب بازفت. کوهستان زاگرس. جنگلی.

رباطک **Robātak**
ده، بخش جره و بالاخره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۴۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه دادین. ۴ کیلومتر خاور دادین پائین.

رباط کریم **Robāt karim**
شهر، مرکز بخش رباط کریم، شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۱۷۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه تهران به ساوه.

رباط کلمرز **Robāt-e Kalmarz**
← کلمرز، ده، شهرستان طبس.

رباط گور **Robāt-e Gur**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۹۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. گرم، خشک. سر راه طبس به خرانق و یزد.

رباط ماهیدشت **Robāt-e Māhidašt**
ده، مرکز بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۶۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه کرمانشاه به اسلام‌آباد غرب. کنار رودخانهٔ مرک. نام باستانی آن نیتسا بوده و در زمان صفویه به ماهیدشت تغییر نام یافته است.

رباط مراد **Robāt-e Morād**
ده، مرکز دهستان گله‌زن، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۲۹۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه الوند. سر راه لیلیان به خرم‌آباد.

رباط ملکی **Robāt-e Maleki**
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۶۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر شمال خاوری گوگد.

رباط میاندشت **Robāt-e Miyāndašt**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۵ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی رباط سنگ.

رباط میل **Robāt-e Mil**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۴۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اراک به بروجرد. ۹ کیلومتر غرب جنوبی سنجان.

رباط نمکی **Robāt-e Namaki**
ده، مرکز دهستان رباط، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۴۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به الشتر.

ربوط **Robut**
ده و پاسگاه مرزی، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۴۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۰ کیلومتر جنوب خاوری موسیان. سر راه موسیان به فکه.

رتک **Ratk**
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۲۴ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی کوهبنان.

رج‌آباد **Raj ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۱۰۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال خاوری بندامیر.

رجائی‌شهر **Rajā'i šahr**
← گوهردشت، شهر، شهرستان کرج.

رجان **Rejãn**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۳ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر خاور شمالی تودشک.

رجز **Rajaz**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۳ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب خاوری احمدآباد.

رجل آباد **Rajol ãbãd**
ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۸۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب غربی مهربان.

رجه **Rajeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۱۴۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه غول‌قک. نیمه‌جنگلی.

رجین **Rajin**
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۱۱ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار خط آهن زنجان به میانه.

رجینگ **Rejing**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۱۹ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک.

رُج **Roc**
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۰۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی لنده.

رُجان **Rocãn**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۰۵ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه خبیر. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری احمدخانی.

رجی **Reci**
ده، مرکز دهستان کوهمره سرخی، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۴۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود سرخون. ۱۹ کیلومتر جنوب خانه زنیان.

رُحکام **Rohkãm**
← رهگام، ده، شهرستان چابهار.

رحمان **Rahmãn**
ده، بخش میانکنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۷۴ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه دوست‌محمّد به شفالک. ۴ کیلومتر جنوب دوست‌محمّد.

رحمان‌آباد **Rahmãn ãbãd**
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۹۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۴ کیلومتر شمال غربی فهرج. حاشیهٔ جنوبی کویر لوت.

رحمانشاه **Rahmãnšãh**
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر شمال غربی چغلوندی.

رحمانی **Rahmãni**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۱۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری ایستگاه آهو.

رحمانی جدید **Rahmãni-ye Jadid**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۱۳ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری ایستگاه آهو.

رحمت **Rahmat**
کوه، شهرستان مرودشت، استان فارس. ۱۹ کیلومتر شرق شمالی مرودشت. ارتفاع ۲۵۵۹ متر. آثار باستانی تخت جمشید در دامنهٔ غربی این کوه واقع است.

رحمت‌آباد **Rahmat ãbãd**
ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۳۰ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار کشف‌رود.

رحمت‌آباد **Rahmat ãbãd**
ده، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۹ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتری ساحل جنوبی رودخانهٔ جوین و یک کیلومتری شمال خط آهن تهران به مشهد. سر راه سبزوار به صفی‌آباد.

رحمت‌آباد **Rahmat ãbãd**
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد

۲۵۵ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. کنار رودخانهٔ محمدآباد. دامنهٔ شمالی کوههای البرز شرقی. نیمه جنگلی.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۱۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ جنوبی کوه مراد (رشته‌کوههای جوین).

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۶۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی زرند.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۴۶ درجه، ۱۹ کیلومتر، ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. ۸ کیلومتر جنوب منظریه.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۴۰ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه کنگاور به اسدآباد.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۱۶۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه یزد به کرمان. ۷ کیلومتر شمال غربی محمدآباد.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، مرکز دهستان کوهسار، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۹۶ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه وانشان به دهق.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۲۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری بیشه‌بزان و ۳۰ کیلومتر شمال غربی سردشت.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۹۷ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه شهرکرد به تیران.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۸۰ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲۰ کیلومتر خاور شمالی دولت‌آباد.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور جنوبی قارنه.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۸۱ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار خط آهن کرمان به بافق. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری سیریز.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۵۶ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، مرکز دهستان رحمت‌آباد، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۸۶ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودکر. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری بند امیر.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۹۸ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۳ کیلومتر شمال خبریز.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۳۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب غربی آسپاس. به آن آزادگان هم می‌گویند.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۸ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال خاوری مروست.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۸ درجه، ۱۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حاشیهٔ غربی شوره‌زار مروست. سر راه مروست به هرات. ۵/۵ کیلومتر جنوب خاوری هرابرجان.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۰ درجه، ۱۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال خاوری هرات. سر راه هرات به خبر.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۱۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب بنادکوک.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۶ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب محمّدآباد ریگان.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۷۶ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه جیرفت به کهنوج. ۸ کیلومتر خاور جنوبی محمّدآباد پائین.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی فهرج و ۶ کیلومتر شمال برج اکرم.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۸۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ تنگ چرخی. ۱۲/۵ کیلومتر شمال خاوری حاجی‌آباد.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۷۵ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قلّهٔ بلور. ۱۱ کیلومتر شمال چخماق. به آن احمدآباد هم می‌گویند.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۰۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۵ متر. معتدل، خشک، کنار راه تربت جام به قلعه‌حمام.

رحمت‌آباد **Rahmat ābād**
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۲۶ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. معتدل، خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی فیض‌آباد.

رحیم‌آباد **Rahim ābād**
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۲۸ درجه، ۲۵ کیلومتر، ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ اترک.

رحیم‌آباد **Rahim ābād**
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۳۱ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه جاجرم به ایستگاه راه‌آهن جاجرم و داورزن.

رحیم‌آباد **Rahim ābād**
شهر، مرکز بخش رحیم‌آباد، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۶۵ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کنار پل‌رود.

رحیم‌آباد **Rahim ābād**
ده، مرکز دهستان افشاریه، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۱۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۵ متر. معتدل، خشک. کنار خررود. سر راه بوئین به همدان.

رحیم‌آباد **Rahim ābād**
ده، مرکز دهستان رودشور، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۷ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ساوه به تهران. مجاور ایستگاه راه‌آهن پرندک. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی زاویه.

رحیم‌آباد **Rahim ābād**
ده، مرکز دهستان دروفرامان، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۸۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه کرمانشاه به بیستون و همدان. دامنهٔ جنوبی کوهستان پررو.

رحیم‌آباد **Rahim ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۲۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب چترود.

رحیم‌آباد **Rahim ābād**
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۵ درجه، ۱۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال خاوری فراغه و ۲۳ کیلومتر غرب جنوبی ابرکوه.

رحیم‌آباد **Rahim ābād**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی فارغان.

رحیم‌آباد Rahim ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۲۷ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۹ کیلومتر خاور جنوبی نجف‌آباد.

رحیم‌آباد Rahim ābād
ده، بخش شیبکوه، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۴۳ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری میانده و ۲۴ کیلومتر جنوب خاوری زاهدشهر.

رحیم‌آباد Rahim ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۲۵۹ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه دوهو.

رحیم‌آباد Rahim ābād
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل، خشک. ۲۶ کیلومتر غرب صالح‌آباد.

رحیم‌بک Rahimbak
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۱۵ درجه، ۳۱ کیلومتر .ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری نصرآباد.

رحیم بیگلو Rahim beyglu
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۵۳ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال رضی.

رحیم‌خان Rahim xān
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه بهی‌آباد به سراب.

رحیم‌عبدالله Rahim abdollāh
ده، بخش مرکزی شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۵۶ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

رحیم‌علی Rahim ali
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجدسلیمان، استان خوزستان. مسجدسلیمان ۷۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ کارون. ۳ کیلومتر شمال خاوری گدارکمبو. کوهستان زاگرس.

رحیم‌لو Rahimlu
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۷۰ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. حومهٔ غربی شهر گرمی.

رحیمی Rahimi
← قشقائی.

رحیمیه Rahimiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۰۱ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی گوپال.

رُخ‌آباد Rox ābād
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۶۳ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی گردنهٔ رخ. دامنهٔ خاوری کوه پنجه. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی باغ بهادران.

رختیان Raxtiyān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۱۷ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوههای سالوک.

رُخ، گردنه Rox
گردنه‌ای به بلندی ۲۴۵۰ متر در شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. ۱۸ کیلومتر خاور شمالی شهرکرد. سر راه شهرکرد به اصفهان. این گردنه استانهای اصفهان و چهارمحال و بختیاری را از هم جدا می‌کند.

رخنه Raxneh
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۸۰ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی شاه‌کوه. ۲۹ کیلومتر جنوب غربی میغان.

رخنه Raxneh
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۳۱ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه چهارخیوال.

رداده Radādeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۳۴۶ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شاهور.

ردّان Raddān
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۱۱ کیلومتر جنوب خوراسکان.

ردهٔ صیحان Radeh-ye Seyhān
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۲۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بهمنشیر. یک کیلومتر شمال غربی ابوشانک.

رزاب Razāb
ده، مرکز دهستان رزاب، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۴۳ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه سالان. ۷کیلومتر جنوب سروآباد. کنار چم‌گرّان. سر راه مریوان به سنندج.

رزان Razān
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۰۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. معتدل، خشک.

رزبند Razband
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۵۹ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه روستای باغ یک به گیو. ۱۳ کیلومتر خاور دستجرد.

رزجرد Razjerd
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۶۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز. سر راه قزوین به معلّم‌کلایه.

رزداب Rezdāb
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۵۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه رزداب.

رزدر Razdar
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۲۰ درجه، ۸۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوهستان جبال بارز. ۸ کیلومتر شمال غربی درآبزار.

رزدنبل Razdanbel
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۸۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر غرب جنوبی روستای شیرمرغ.

رز شیرین Raz širin
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۴۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دلفارد. سر راه جیرفت به دلفارد. ۶ کیلومتر جنوب خاوری دلفارد.

رزغ Razq ?
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۷۱ درجه، ۷۵کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه شاه. ۳۶کیلومتر جنوب غربی میغان.

رزق‌آباد Rezq ābād
ده، مرکز دهستان رزق‌آباد، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۲۶۵ درجه، ۲۰کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

رزق‌آباد Rezq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۹۳ درجه، ۶/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل، خشک.

رزق سلیمان Rezq-e Soleymān
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۴۴ درجه، ۴۱کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه مود به مختاران. ۵کیلومتر شمال کلاته سلیمان.

رزک Razak
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۹ درجه، ۷۷کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای افشاریه.

رزک Razak
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۵ درجه، ۱۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۶۰کیلومتر جنوب خاوری راین.

رزکه Razakeh
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۷۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ هراز. سر راه آمل به تهران. جنگلی. کوهستان البرز. مرکز دهستان چلاو.

رزگ Rezg ?
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۷۱ درجه، ۷۵کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه شاه. ۳۶کیلومتر جنوب غربی میغان.

رزگ Razg
ده، بخش بایگ، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۰۲ درجه، ۲۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، سرچشمهٔ کال بایگ. ۸ کیلومتر شمال غربی بایگ، دامنهٔ جنوبی کوه کمراستوم.

رزگاه Razgāh
ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی.

سراب ۳۰۶ درجه، ۲۲/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸/۵کیلومتر خاور جنوبی آلان.

رزگاه Razgāh

ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۶۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور جنوبی مهماندوست بالا.

رزگه Razgah

ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۱۵ درجه، ۲۷کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سیلوانه به زیوه. ۱۰کیلومتر جنوب خاوری سیلوانه.

رزم‌آباد Razm ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۳۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه خورموج به شنبه. ۱۵ کیلومتر شمال غربی شنبه.

رزمقان Razmeqān

← رزمگان، ده، شهرستان شیروان.

رزمگان Razmegān

یا رزمقان. ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۱۹۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیروان به اسفراین.

رزمگاه بالا Razmgāh-e bālā

ده، بخش رضویّه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۳۶ درجه، ۸۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک، دامنهٔ شمالی کوه دال، درّهٔ غربی تخت رزمگاه، روستای رزمگاه پائین در ۶کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۲۶۰ متری قرار دارد.

رزمنجان Razmanjān

ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۳۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴کیلومتر شمال خاوری کوشکک.

رزن Razan

ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۶۰ درجه، ۴۴کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه تترستاق. کنار رود هراز. سر راه بلده به هردورود. کوهستان البرز.

رزن Razan

۱- شهرستانی در شمال خاوری استان همدان، مرکب از سه بخش مرکزی، قروه و سردرود و مشتمل بر دهستانهای رزن، خرقان، درجزین سفلی و درجزین علیا و به مرکزیت شهر رزن. این شهرستان از شمال به استان زنجان، از خاور به استان مرکزی، از جنوب به شهرستان همدان و از غرب به شهرستان کبودرآهنگ محدود است. کوههای خرقان که بلندی آنها به ۲۹۰۰ متر بالغ می‌گردد آن را از شهرستانهای زنجان و قزوین و استان زنجان جدا می‌سازد و رودخانهٔ دمق که یک رودخانهٔ فصلی است، تنها رودخانهٔ مهم این شهرستان بشمار می‌آید. آب و هوای این شهرستان معتدل مایل به سرد است و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.

۲- شهر، مرکز شهرستان رزن، استان همدان. همدان ۳۸ درجه، ۸۰کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان به قزوین.

رزنی Razeni

ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۹۰ درجه، ۲۳/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳کیلومتر غرب جنوبی شهرک.

رَزوئیه Razu'iyeh

ده، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۳۵۵ درجه، ۳۶/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ رزوئیه. ۸ کیلومتر غرب شمالی زیارت علی.

رُزوه Rozveh

ده، مرکز دهستان کبوترسرخ، بخش چادگان، شهرستان فریدن. استان اصفهان. داران ۱۳۸ درجه، ۲۱/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه بیدک. سر راه داران به چادگان.

رزوه Razveh

ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۶۳ درجه، ۹۷کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ کوه رزوه. سر راه بیارجمند به ترود. ۲۸کیلومتر خاور شمالی ترود.

رزه Razeh

← قلعه‌رزه، ده، شهرستان اندیمشک.

رزی Razi

← رضی، دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر.

رزی Razi

ده، بخش رامیان، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۱۷۶ درجه، ۴۱/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی.

رزین Razin

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه صفر درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه کامیاران به میان‌راهان. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری کامیاران.

رُستاق Rostāq

ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۲۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال امیرآباد.

رُستاق Rostāq

ده، مرکز بخش رستاق و مرکز دهستان رستاق، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۲۵ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه داراب به بندرعباس.

رُستاق Rostāq

ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۹ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع ۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندرلنگه به گاوبندی. ۴۴ کیلومتر غرب شمالی بندر چارک.

رُستم Rostam

← طوایف ممسنی.

رستم‌آباد Rostam ābād

ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۸۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

رستم‌آباد Rostam ābād

ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۹۰ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ حاجی‌عرب. ۲۲ کیلومتر غرب جنوبی بوئین.

رستم‌آباد Rostam ābād

ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۶۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر شمال جوادآباد.

رستم‌آباد Rostam ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۹۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. گرم، خشک. ۲ کیلومتر جنوب خاوری داورآباد.

رستم‌آباد Rostam ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۳۴ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی گودین.

رستم‌آباد Rostam ābād

ده، مرکز دهستان پشتکوه، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۳۱۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه سالدارون. سر راه اردل به چلگرد.

رستم‌آباد Rostam ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۶۶ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه رامهرمز به سلطان‌آباد و بهبهان.

رستم‌آباد Rostam ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۴۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه زابل به ریگاب.

رستم‌آباد Rostam ābād

ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۳ درجه، ۱۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر جنوب خاوری فراغه و ۲۵ کیلومتر غرب جنوبی ابرکوه.

رستم‌آباد Rostam ābād

ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۸ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه بم به ایرانشهر. ۸ کیلومتر جنوب خاوری ریگان.

رستم‌آباد Rostam ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰/۵ کیلومتر خاور عباس‌آباد.

رستم‌آباد Rostam ābād

ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه بم به فهرج و زاهدان. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی فهرج.

رستم‌آباد Rostam ābād

ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۰۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور جنوبی روستای پیرتاج.

رستم‌آباد هرندی Rostam ābād-e Harandi

ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۶۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب کاظم‌آباد.

رستمان Rostamān
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقّز ۱۲۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه ششیر زرین.

رستم‌بک Rostambak
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۲۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خرسان. جنگلی. ۷ کیلومتر جنوب غربی مال خلیفه.

رستم‌چال Rostam cāl
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور، استان مازندران. ۶۲ کیلومتر جنوب غربی نور. ارتفاع ۳۸۵۰ متر. سرچشمهٔ رود هراز.

رُستم‌خان Rostamxān
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۸۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کود گوزله. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی سراب‌دوره.

رُستم‌خان Rostam xān
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۰۴ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خاور نیار.

رستمدار Rostamdār
← تنکابن، شهر، استان مازندران.

رُستمدار Rostamdār
ناحیه و ولایت سابق در مازندران، شمال ایران. نام رستمدار از عهد مغول پدید آمده. مرز شرقی آن نزدیک مصب رود کجور بود و مرز غربی آن به حوالی لنگرود و رامسر فعلی و گاه به نمک‌آوه‌رود (غرب کلارستاق) می‌رسید.

رستم‌رود Rostam rud
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۷۴ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. دهانهٔ رودخانهٔ رستم‌رود. سر راه نور به محمودآباد.

رستم قُباد Rostam qobād
← عسکرمکرم. شهر سابق، خوزستان.

رستم‌کلا Rostam kolā
شهر، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۲۵۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. یک کیلومتر جنوب راه بهشهر به ساری.

رستم‌کلا Rostamkalā
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۶۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

رستم‌کندی Rostam kandi
ده، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدو ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کوهزان. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی حسن‌آباد یاسوکند.

رستم محمود Rostam mahmud
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۰۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی محمّدآباد.

رُستمی Rostami
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۳۴۹ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ هلّه. ۴ کیلومتر شمال خاوری فراکه.

رُستمی Rostami
ده، بخش ساحلی، شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۰۹ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی . سر راه بوشهر به کنگان. ۲۰ کیلومتر جنوب دلوار. ساحل خلیج فارس.

رُستمی Rostami
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۲ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه نمکی.

رسکان Raskān
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۶۲ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۸ کیلومتر غرب شمالی دستجرد.

رسکت Resket
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۶۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی. دو روستای مجاور هم بنام رسکت بالا و رسکت پائین.

رسول‌آباد Rasul ābād
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۴ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه کوهپایه به نائین. ۱۵ کیلومتر خاور تودشک.

رسول‌آباد Rasul ābād
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۸۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتری ساحل خاوری سیمینه‌رود.

رشام Rašām
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۵۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

رشت Rašt
۱- شهرستانی در مرکز شمالی استان گیلان مشتمل بر بخشهای مرکزی، خمام، سنگر، کوچصفهان و پشت‌نا و مرکب از هجده دهستان بنام لاکان، پسیخان، پیربازار، حومه، جوکام، کته‌سرخمام، چاپارخانه، نوشرخشکبیجار، حاجی‌بکنده خشکبیجار، سنگر، سراوان، اسلام‌آباد، بلسبنه، لولمان، کنارسر، کفشه‌لشت‌نشا، جیرهندهٔ لشت‌نشا و علی‌آباد زیباکنار. این شهرستان از شمال به دریای خزر، از خاور به شهرستانهای آستانهٔ اشرفیه و لاهیجان، از جنوب خاوری و جنوب به شهرستان رودبار و از غرب به شهرستانهای فومن، صومعه‌سرا و بندرانزلی محدود است و مرکز آن شهر رشت است. شهرستان رشت دشتی است آبرفتی و هموار که از شمال به دریای خزر منتهی می‌گردد و نواحی جنوبی آن تا درهٔ سفیدرود امتداد می‌یابد. رودخانهٔ سفیدرود و شاخه‌های آن مشروبش می‌کند و بلندترین ارتفاع آن از حدود ۸۰۰ متر تجاوز نمی‌کند (بلندترین‌کوه شهرستان رشت کوه نیزدسر به بلندی ۷۵۵ متر است که در ۲۶ کیلومتری جنوب شهر رشت جای دارد). آب و هوای شهرستان رشت معتدل مایل به گرم و مرطوب است.
۲- شهر، مرکز استان گیلان و مرکز شهرستان رشت. ۲۳۳ کیلومتر شمال غربی تهران. ارتفاع ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه قزوین به آستارا و اردبیل. موقعیت جغرافیائی ″۴۵ ′۳۵ °۴۹ طول شرقی و ″۳۰ ′۱۶ °۳۷ عرض شمالی. حداکثر دما ۳۷/۲ ، حداقل دما ۱۹- و میانگین دما ۱۵/۸ درجه سانتیگراد. معدل بارندگی سالانه ۱۳۵۵ میلی‌متر و میانگین تعداد روزهای یخبندان ۲۴ روز است.
تاریخچه - حمدالله مستوفی (سدهٔ هشتم هجری قمری)، از جمله قدیمی‌ترین نویسندگانی است که از رشت نام برده و از هوای گرم و مرطوب آن سخن گفته است. در زمان شاه اسماعیل اول صفوی، سرزمین گیلان به دو قسمت بیه‌پس و بیه‌پیش تقسیم می‌شد که رشت مرکز بیه‌پس و لاهیجان مرکز بیه‌پیش بود. (رودخانهٔ سفیدرود مرز میان این دو قسمت را تشکیل می‌داد). شاه طهماسب اول صفوی حکومت بیه‌پس را به خان احمد گیلانی سپرد که حکومت او تا زمان مرگش در بغداد سال ۱۰۰۵ هجری قمری (۹۷۶ هجری خورشیدی) ادامه داشت. خان احمدگیلانی رشت را به مرکز حکومت بیه‌پس برگزید و از همانجا به داد و ستد با شرکت مسکووی که توسط انگلیسی‌ها در مسکو تأسیس یافته بود، پرداخت و سفرائی به دربار روس فرستاد و علیه شاه عباس اول صفوی درخواست کمک کرد. بدین انگیزه قزاق‌های روس در گیلان به تاخت و تاز پرداختند و شهر رشت را در سال ۱۰۴۵ هجری قمری (۱۰۱۳ هـ.خ) غارت و تاراج کردند. در سال ۱۷۲۲ میلادی (۱۱۰۱ هـ.خ) سپاهیان پطر کبیر شهر رشت را اشغال کردند و تا سال ۱۷۳۴ (۱۱۱۳ هـ.خ) در تصرف خود نگه داشتند. در سال ۱۸۰۵ میلادی (۱۱۸۴ هـ.خ) نیروهای روس بندر انزلی را اشغال نمودند و از آنجا به تهدید رشت پرداختند ولی کاری از پیش نبردند. پس از آن در سال ۱۲۴۷ هجری قمری (۱۲۰۹ هـ.خ) بیماری وبا در رشت همه‌گیر شد و حدود ۷۰,۰۰۰ تن را تلف کرد. در سال ۱۸۹۹ میلادی (۱۲۷۸ هـ.خ) شهر دچار آتش‌سوزی شد و بازارهای آن سوخت. رشت در انقلاب مشروطیت نقش مؤثری داشت و در جنگ جهانی اول به دلیل قیام میرزا کوچک‌خان جنگلی اهمیت یافت. در سال ۱۹۲۰ (۱۲۹۹ هـ.خ) ارتش سرخ رشت را اشغال کرد ولی سال بعد آنجا را تخلیه نمود. در جنگ جهانی دوم ارتش سرخ بار دیگر رشت را اشغال نمود و آنجا را به یکی از پایگاههای اول تدارکاتی خود مبدل ساخت ولی پس از پایان جنگ شهر را تخلیه کرد.

رشت‌آباد قدیم Rašt ābād-e Qadim
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۷ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اهرچای و سر راه اهر به ورزقان.

رشتخوار Raštxār
۱- یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان تربت حیدریه مشتمل بر دهستانهای آستانه، جنگل و رشتخوار، به مرکزیت شهر رشتخوار.
۲- شهر، مرکز بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۳۲ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت حیدریه به رود و تایباد. به آن رشخوار هم می‌گویند.

رشتکلا Rašt kalā
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۸۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه آمل به بابل. نیمه‌جنگلی.

رشته‌رود Rešteh rud
ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار سیاه‌رود، جنگلی، کوهستان البرز.

رشتیان Raštiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۳۱۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب شمالی فش.

رُشخوار Rošxār
← رشتخوار، شهر، شهرستان تربت حیدریه.

رشک Rašk
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۴۱ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۱کیلومتر جنوب خاوری طغرالجرد. سه روستای مجاور هم بنام رشک بالا و وسط و پائین.

رشکان Reškān
یا ریشکان. ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۴۲ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل غربی دریاچهٔ ارومیه. سر راه ارومیه به نقده و مهاباد.

رشگ مینو Rašg-e Minu
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۳۷ درجه، ۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۶۵ متر. سرد، خشک. دشت. کنار راه بردسیر به کهابیه.

رشم Rešm
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۸ درجه، ۱۳۴کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه انارو. ۵۰کیلومتر غرب جنوبی ترود.

رشمه Rašmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۳۵ درجه، ۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. ۲ کیلومتر جنوب کردوان.

رشن آباد Rašn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۳۳ درجه، ۲۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲کیلومتر غرب مدخل تنگ چوگان.

رشنو Rešnō
ده، بخش رومشگان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۹۴ درجه، ۲۹/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۲کیلومتر خاور جنوبی چقابل. سر راه چقابل به ملاوی و خرم‌آباد.

رشنو Rašnu
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۴۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۴۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۷کیلومتر شمال حسینیه.

رشنودی Rešnōdi ?
← رشنو، ده، شهرستان کوهدشت.

رشه‌ده Raša deh
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۵۰ درجه، ۹کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

رشید Rašid
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۴۳ درجه، ۴۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۱کیلومتر شمال مهبان.

رشیدآباد Rašid ābād
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۱۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

رشیدآباد Rašid ābād
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۸۲ درجه، ۷۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸کیلومتر خاور جنوبی شهداد. حاشیهٔ کویر لوت.

رشیدآباد Rašid ābād
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۴ درجه، ۷۱کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، سر راه دیواندره به سقز. ۵کیلومتر شمال خاوری دیواندره.

رشیدعبّاس Rašid abbās
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۱۰ درجه، ۲/۵کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

رُشیده Rošeydeh
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۱۳ درجه، ۴۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸ متر. گرم، خشک. دشت. ۸کیلومتر شمال غربی رامشیر.

رشیدی Rašidi
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۴۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه الیگودرز به روستای مأمون.

رشیدیه Rašidiyeh
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۱۶ درجه، ۵۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه سوسنگرد به دهلران. ۲۶کیلومتر شمال غربی بستان.

رضاآباد Rezā ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۰۹ درجه، ۱۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل، خشک. سر راه ساوه به باقرآباد و قم. ۱۶کیلومتر خاور شمالی یل‌آباد.

رضاآباد Rezā ābād

ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۹۳ درجه، ۵۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

رضاآباد Rezā ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۱۵۷ درجه، ۱۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن بافق به زرند و کرمان.

رضاآباد Rezā ābād

ده، مرکز دهستان تل بزان، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۵۵ درجه، ۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مسجد سلیمان به گدارلندر.

رضاآباد Rezā ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۳۳ درجه، ۹/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار راه مهران به ایلام. ۷کیلومتر جنوب غربی کنجان‌چم.

رضاآباد Rezā ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۸۹ درجه، ۴۲/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه رفسنجان به خنامان. ۴/۵ کیلومتر جنوب غربی خنامان.

رضاآباد Rezā ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۹۴ درجه، ۵۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اوجان. درّهٔ جنوبی کوه برآفتاب.

رضاآباد Rezā ābād

ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۴۹ درجه، ۳۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری کوشکک.

رضاآباد Rezā ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۵ درجه، ۲۹/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار هلیل‌رود. سر راه جیرفت به زه کلوت.

رضاآباد Rezā ābād

ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۸۹ درجه، ۶۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳۴کیلومتر غرب نیک‌پی. کنار بیوک‌چای.

رضائیه Rezā'iyeh

← ارومیه، شهر، مرکز استان آذربایجان غربی.

رضائیه Rezā'iyeh

ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۸۱ درجه، ۴۴کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه بجستان به فردوس. ۱۱کیلومتر جنوب خاوری بجستان.

رضائیه، دریاچه Rezā'iyeh

← ارومیه، دریاچه.

رضاقلی قشلاقی Rezāqoli qešlāqi

ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۰۴ درجه، ۲۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار بالقلی‌چای. ۷/۵کیلومتر جنوب خاوری سرعین.

رضاویس Rezāveys

ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۰۲ درجه، ۲۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار چم زکریا.

رضوان Rezvān

ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۵ درجه، ۲۹/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه مشهد به مارشک. دامنهٔ جنوبی کوههای هزارمسجد.

رضوان Rezvān

ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۴۱ درجه، ۱۱۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت.

رضوان Rezvān

ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۵ درجه، ۵۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷کیلومتر جنوب خاوری رامشیر.

رضوان Rezvān

ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۵ درجه، ۴۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بندرعباس به فین. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی فین.

رضوانده **Rezvãndeh**
← رضوانشهر، شهر، شهرستان طوالش.

رضوانشهر **Rezvãnšahr**
شهر، مرکز بخش رضوانشهر، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۴۴ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. سر راه بندر انزلی به هشتپر. نام پیشین آن رضوانده بوده است.

رضوانه **Rezvãneh**
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۹۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی بیژن‌آباد.

رضویه **Razaviyeh**
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۲۲ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه مورچه‌خورت به اصفهان. ۵ کیلومتر جنوب مورچه‌خورت.

رضی **Razi**
ده، مرکز دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۵۶ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه اردبیل به گرمی.

رضی **Razi**
← رزی، ده، شهرستان گنبدکاووس.

رضی‌آباد **Razi ãbãd**
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۴۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

رضی‌آباد **Razi ãbãd**
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۵۶ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵/۵ کیلومتر خاور الشتر.

رضی‌آباد **Razi ãbãd**
← قلعهٔ امان‌الله، ده، شهرستان فارسان.

رضی‌آباد **Razi ãbãd**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۴۶ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دلفارد. سر راه جیرفت به درب بهشت.

رعدآباد **Ra'd ãbãd**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۱۹۱ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب غربی بخ.

رُغیوه **Roqeyveh**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۸۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی نفت سفید.

رفسنجان **Rafsanjãn**
۱- شهرستانی در غرب استان کرمان مرکب از بخشهای مرکزی و انار و مشتمل بر دهستانهای آزادگان، اسلامیه، بهرمان، خنامان، دره‌دران، راویز، رزم‌آوران، رضوان، سرچشمه، شریف‌آباد، فردوس، قاسم‌آباد، کبوترخان کشکوئیه، بیاض و حسین‌آباد و به مرکزیت شهر رفسنجان.
شهرستان رفسنجان از شمال به شهرستانهای بافق (استان یزد) و زرند، از خاور و جنوب خاوری به شهرستان کرمان، از جنوب به شهرستانهای بردسیر و سیرجان و از جنوب غربی و غرب به شهرستان شهربابک محدود است.
نواحی مرکزی و شمال خاوری این شهرستان را دشت نسبتاً هموازی فرا گرفته که شنزار کشکوئیه در میان آن جای دارد و تپه‌های شنی چندی در شمال آن به چشم می‌خورد. رشته ارتفاعاتی چون کوه بندزیران (۲۷۰۵ متر) و کوه سرخ (۳۱۳۵متر) و کوه گردو (۳۲۰۵ متر)، این شهرستان را از شهرستان زرند جدا می‌کند و ارتفاعات پراکنده‌ای که بلندی آنها گاه به ۲۵۰۰ متر می‌رسد و همچنین کوهستان پورکان با بلندی ۳۴۴۰ متر که بلندترین کوه شهرستان رفسنجان بشمار می‌آید، این شهرستان را از شهرستان شهربابک جدا می‌کند.
در شهرستان رفسنجان رودخانهٔ قابل توجهی وجود ندارد و غالب رودهای آن از جمله رودخانهٔ شور رفسنجان و شاهزاده عبّاس و کبوترخان، خشکرودهائی بیش نیستند. آب و هوای این شهرستان در دشت معتدل و درکوهستانهای اطراف معتدل مایل به سرد تا سرد و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان رفسنجان، استان کرمان. ۷۴۱ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۰۷ کیلومتر غرب کرمان. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه یزد به کرمان و بندرعبّاس. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۵۹ °۵۵ طول شرقی و ″۳۰ ′۲۴ °۳۰ عرض شمالی.
تاریخچه - شهر رفسنجان ظاهراً فاقد سابقهٔ تاریخی است و تا چندی پیش بنام آبادی کوچکی بنام بهرام‌آباد که در محل آن قرار داشت، شناخته می‌شد. احداث راههای جدید و توسعهٔ باغستانهای پسته به مرور بر اهمیت آن افزود و آن را به شهر نسبتاً بزرگ و معتبری مبدل نمود.

رفن **Refen ?**
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۸۸ درجه، ۳۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب سرخون. جنگلی. ۸ کیلومتر جنوب خاوری سرخون.

رفیع Rafi'
← کاویان، ده، شهرستان دشت آزادگان.

رفیع‌آباد Rafi' ābād
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۱ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب جنوبی پتکوئیه و ۲۵ کیلومتر جنوب غربی حاجی‌آباد.

رُق Roq
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ رق. سر راه بیرجند به اسدآباد. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری مرک.

رقه Raqeh
ده، مرکز دهستان رقه، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۵۵ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی بشرویه.

رقیچه Raqiceh
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۳۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۵ کیلومتر خاور کدکن، سر راه رباط سنگ به کدکن.

رکابدار Rekābdār
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۲۴۷ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار قمرود.

رکابدارکلا Rekābdār kolā
ده، مرکز دهستان نوکنده‌کا، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۲۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار راه قائم‌شهر به جویبار.

رُکات پائین Rokāt-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۴۲ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. روستای رکات بالا در ۵۰۰ متری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۷۰۰ متری قرار دارد.

رکاس Rakās
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۳۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی موسیان.

رکاوند Rekāvand
ده، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۷۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. سر راه بهشهر به گرگان.

رُکن‌آباد Rokn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۱۵۸ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه سمنان به روستای دلازیان.

رکن‌آباد Rokn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان میبد، استان یزد. میبد ۱۳۱ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

رُکن‌آباد Rokn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۱۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری چمن‌سلطان.

رکن‌آباد Rokn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳۳ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری بهرمان.

رکن‌آباد Rokn ābād
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت. استان فارس. مرودشت ۷۸ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه چنار. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری ارسنجان.

رُکن‌آباد Rokn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۱۰۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه لامرد به اشکنان. ۲۱ کیلومتر غرب اشکنان.

رکن‌آباد Rokn ābād
یا آب رکنی و یا آب رکن‌الدوله. قناتی که در حدود ۱۰ کیلومتری شهر شیراز از دامنهٔ کوه بمو سرچشمه می‌گیرد. قنات مزبور در (سال ۳۳۸ هجری قمری برابر ۳۲۸ خورشیدی) توسط رکن‌الدوله دیلمی احداث شد. آب آن در تنگ الله‌اکبر ظاهر می‌شده و دشت مصلی را آبیاری می‌کرده. شهرت این قنات بیشتر از آن جهت است که ذکرش در اشعار فارسی آمده و مخصوصاً حافظ آن را جاودانی ساخته است. آب رکن‌آباد بتدریج خشکیده است و امروز جز رشتهٔ باریکی از آن موجود نیست.

رکن‌آباد Rokn ābād
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر

۲۵۶ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۱۵ متر. معتدل، خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری بردسکن.

رکین Rakin
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۸۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد نیمه‌خشک. ۳۰ کیلومتر شمال غربی فرمهین. سر راه روستای آرزومند به کمیجان.

رگ Reg
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۵ درجه، ۱۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴۱ کیلومتر شمال غربی دهک.

رگاب Regāb
ده، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۱ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال خاوری زیارت علی.

رگ سفید Ragsefid
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۲۹ درجه، ۸۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر دیلم به آغاجاری و رامهرمز. ۲۳ کیلومتر شمال غربی بندر دیلم.

رگ لاب Rag-e Lāb
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۸۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی لنده.

رگنتک Regentok
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۸ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر شمال غربی چاهوک.

رگها Raghā
یا راگس و راگا و راگای. شهر قدیم در سرزمین ماد که ویرانه‌های آن در حدود ۸ کیلومتری جنوب تهران و شمال شهر ری کنونی قرار دارد. شهر مزبور از ایام بسیار قدیم وسیلهٔ ارتباط میان غرب و شرق ایران بوده و از موقعیت ممتازی برخوردار بوده است. اسکندر مقدونی در تعقیب داریوش سوم از راگا دیدن کرد و سلوکوس اول آن را تجدید بنا نمود. پس از استیلای اشکانیان، نام شهر به آرساکیا تبدیل شد. یزدگرد سوم ساسانی در راه فرار به خراسان از ری گذشت و مقبرهٔ بی‌بی‌شهربانو منسوب به دختر اوست که به ازدواج حسین‌ابن‌علی درآمد. طی سالهای ۱۸ تا ۲۴ هجری قمری به تصرف اعراب مسلمان درآمد. مهدی خلیفهٔ عباسی شهر ری را تجدید بنا نمود و آن را محمدیه نامید و پسرش هارون‌الرشید در ری به دنیا آمد. ری از کشمکشهای مذهبی آسیب فراوان دیده است. در جنگ سال ۵۸۲ هجری قمری (۵۶۴ خورشیدی) که بین شیعه و سنّی اتفاق افتاد، بسیاری از مردم شهر کشته شدند و شهر رو به ویرانی نهاد و مغولها آخرین ضربه را بر پیکر ری وارد نمودند و شهر را ویران و مردم آن را قتل عام کردند (۶۱۷ هجری قمری مطابق با ۵۹۸ هجری خورشیدی).

رمدان‌خیل Ramadān xeyl
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۶۴ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. نیمه‌جنگلی.

رمزیهٔ یک Ramziyeh-ye yek
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۵۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب آب تیمور. روستای رمزیهٔ دو در ۷/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا قرار دارد.

رمش Ramš
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۹۸ درجه، ۱۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر شمال غربی گتیج.

رمشت Rameš t
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۴۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور شمالی موچش.

رمشک Rameš k
ده، مرکز دهستان رمشک، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۳۸ درجه، ۱۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بهارک. سر راه روستائی زر قلعه‌گنج به فنّوج.

رُمشکی Ramoški
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۱۲ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۳۲ کیلومتر غرب جنوبی مسکوتان.

رمضان‌قلعه Ramezān qal'eh
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۹۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۵ متر. گرم، خشک. ۴/۵ کیلومتر خاور جنوبی کُهن‌آباد.

رمضان کلک Ramazān kalak
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و

بلوچستان. نیک‌شهر ۱۸۳ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه نیک‌شهر به چابهار.

رمقان **Ramqān**
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۲۶ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سلامتی. ۴۰ کیلومتر جنوب خانه‌زنیان.

رمکان **Ramkān**
ده، مرکز دهستان رمکان، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم، ۲۴۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه قشم به دیرستان و سوزا.

رمکان **Ramkān**
دهستان، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان، به مرکزیت روستای رمکان.

رمله **Ramleh**
ده، بخش ریگ، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۱۶۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل خلیج فارس. ۳۱ کیلومتر جنوب بندر ریگ.

رملهٔ پائین **Ramleh-ye Pā'in**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۷ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر جنوب رامشیر. روستای رملهٔ بالا در ۲ کیلومتری شمال خاور این روستا جای دارد.

رمنت **Ramnet**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۵۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

رموجون **Ramujun**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۸۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۵/۵ کیلومتر شمال خاوری بلورد.

رمه **Rameh ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۰۵ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال غربی میغان.

رمه‌چاه **Ramehcāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۷ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری رمکان.

رمه‌چر **Ramehcar**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۱۳ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ رمه‌چر.

رمه‌رون **Ramehrun**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۵۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ گرم.

رمیجان **Rameyjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس، لار ۷۵ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸/۵ کیلومتر شمال غربی درز.

رمیشان **Ramišān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۱۲۸ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب داق‌داق‌آباد.

رُمیله **Romeyleh**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۰۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه رامشیر به رامهرمز. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری رامشیر.

رمیله **Remeyleh**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۶ درجه، ۱۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری بندرمقام.

رمیم **Ramim ?**
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۰۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب جنوبی بستان.

رن **Ren**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۹ درجه، ۱۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری رائین‌قلعه.

رنجقان **Renjeqān**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۷۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر غرب شمالی خرانق.

رنجهٔ بالا **Ranjeh-ye bālā**
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۴۲ درجه، ۳۴/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه رنجه. ۹کیلومتر شمال خاوری چغلوندی. روستای رنجهٔ پائین در ۳کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۱۷۰۰ متری قرار دارد.

رند **Rend**
ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۵۸ درجه، ۹کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار ساری‌سو.

رندک **Randak**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۹۶ درجه، ۷۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴کیلومتر خاور شمالی ایرندگان. کنار رودخانهٔ ایرندگان.

رنگ **Rang**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۶۵ درجه، ۳۸/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کارزار. ۷کیلومتر شمال قلعه‌عسکر.

رنگرزان **Rangrazān**
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۸۲ درجه، ۴۱کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به بروجرد. ۹کیلومتر خاور شمالی زاغه.

رنگرز، گردنه **Rangraz**
گردنه‌ای به بلندی ۱۴۵۰ متر در شهرستان ساوه، استان مرکزی. سر راه ساوه به زرند و تهران. ۲۱کیلومتر شمال ساوه.

رنگرزو **Rangrazu**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۹۵ درجه، ۱۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۳۸۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه کل‌کوهی. ۷کیلومتر جنوب غربی ترشاب بالا.

رنگ‌ریژان **Rangrižān**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۶۳ درجه، ۲۲کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ساحل راست زرینه‌رود.

رنگی ده **Rangideh**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۶ درجه، ۷۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اژیه به کفران. ۱۳کیلومتر جنوب هرند.

روامران **Ravāmarān**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳۳ درجه، ۶۵کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به بافق. ۵کیلومتر شمال غربی بهرمان.

روان **Ravān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۱۷۵ درجه، ۱۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. تپه‌ماهور. ۲/۵کیلومتر جنوب خاوری بهمنی.

روان زردوئی **Ravān-e Zardō'i**
← زردوئی، ده، شهرستان پاوه.

روانسر **Ravānsar**
۱- یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. مشتمل بر دهستانهای دولت‌آباد، حسن‌آباد و بدر. به مرکزیت شهر روانسر.
۲- شهر، مرکز بخش روانسر، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۲۱ درجه، ۱۹کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه کرمانشاه به پاوه. درّهٔ جنوبی کوه هول‌آور.

روئین **Ru'in**
دهستانی در بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. به مرکزیت ایرج.

روئین **Ru'in**
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۵۳ درجه، ۲۷کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کوهستان آلاداغ.

روئین‌درق **Ru'in daraq**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۲۴ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قره‌سو. ۱۰کیلومتر شمال غربی ثمرین.

روباهی **Rubāhi**
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۸۱ درجه، ۱۴۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۵کیلومتر غرب شمالی گلمورتی.

روبراندان **Robrāndān**
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۸۲ درجه، ۶۵/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بنت. ۹ کیلومتر شمال خاوری بنت.

روبوخت Roboxt
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۶ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار راه سده به اسدآباد. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری سده.

روبیخه Robeyxeh
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۶۳ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب خاوری ویس.

روپاز Rupāz
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۵۸ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۷ کیلومتر خاور شمالی کوهبنان.

روتان Rōtān
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۸۱ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ چالک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری کوهستک.

روتوان Rutavān
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۶۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی روانسر.

روتوند Rutvand
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۶۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی روانسر.

روچی Ruci
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۲۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر شمال غربی کاخک، دامنهٔ کوه شارحصار.

روح‌آباد Ruh ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۱۶۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

روح‌کندی Ruh kandi
ده، دهستان مغان شرقی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۱۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه بیله‌سوار به پارس‌آباد.

روح کندی Ruh kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۲۷۷ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بیله‌سوار به پارس‌آباد. ۷/۵ کیلومتر جنوب خاوری جعفرآباد.

رود Rud
← خواف، شهر، استان خراسان.

رودآباد Rud ābād
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۲۰۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سمیرم. ۵ کیلومتر جنوب خاوری روستای چهارراه.

رودآب بالا Rudāb-e bālā
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۲۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور جنوبی گرم بالا. روستای رودآب پائین در ۶ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۹۹۰ متری قرار دارد.

رودآور Rudāvar
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۷۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

رودان Rudān
رودخانه، شهرستانهای میناب و کهنوج، استانهای هرمزگان و کرمان. طول ۱۳۵ کیلومتر. مسیر کلی، جنوبی.
از کوه سروستان واقع در ۸۴ کیلومتری شمال غربی کهنوج سرچشمه می‌گیرد. از دهستانهای منوجان و رودان می‌گذرد و در دو کیلومتری غرب روستای غلات به رودخانهٔ میناب می‌ریزد.

رودان Rudān
شهرستانی در شمال خاوری استان هرمزگان، مرکب از بخشهای مرکزی و رودخانه و مشتمل بر دهستانهای آب‌نما، فاریاب، راهدار، جغین شمالی، جغین جنوبی، رودخانه، مسافرآباد و رودخانه‌بر و به مرکزیت شهر دهبارز.
شهرستان رودان از شمال به شهرستان بندرعباس، از خاور به شهرستان کهنوج (استان کرمان)، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان میناب و از غرب به شهرستان بندرعباس محدود است. اراضی آن را کوههائی نه‌چندان مرتفع و درّه‌های فراوان و کمابیش پهناور تشکیل داده و رودخانه‌های رودان و جغین عمده‌ترین رودهای آن بشمار می‌روند. ریزابه‌های متعدد رودخانهٔ رودان که عمده‌ترین ریزابهٔ رودخانهٔ میناب محسوب می‌گردد این شهرستان را نسبتاً پرآب و آبادان نموده و کوههای کوری‌خواجه (۱۳۱۱ متر)، سرخبند (۱۱۳۸ متر) و کوه زندان (۸۵۹ متر) مهمترین کوههای این شهرستان هستند. آب و هوای شهرستان رودان خیلی گرم و خشک است.

رودبار **Rudbār**
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۵۷ درجه، ۲۴کیلومتر. ارتفاع ۸۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار زارم‌رود، دامنهٔ شمالی کوه کمر. جنگلی. در دو قسمت بنام لائی رودبار و کلارودبار.

رودبار **Rudbār**
ده، بخش مرکزی شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۱۸۸ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود قشلاق. دامنهٔ شمالی کوه اولنگ. نیمه‌جنگلی.

رودبار **Rudbār**
۱- شهرستانی در جنوب استان گیلان، مرکب از بخشهای مرکزی، رحمت‌آباد ، بلوکات و عمارلو و مشتمل بر دهستانهای رستم‌آباد جنوبی، کلشتر، رستم‌آباد شمالی، بلوکات، دشتویل، رحمت‌آباد، جیرنده، کلیشم و خورگام و به مرکزیت شهر رودبار. این شهرستان از شمال به شهرستانهای رشت و لاهیجان، از خاور به شهرستان رودسر، از جنوب و جنوب غربی به استان زنجان و از شمال غربی به شهرستان فومن محدود است و رودخانهٔ سفیدرود از جنوب به شمال خاوری از میان آن می‌گذرد و بوسیلهٔ ریزابه‌های متعدد آن مشروب می‌گردد. رودبار شهرستانی است کوهستانی که دریاچهٔ سد سفیدرود در جنوب آن واقع است و کوههای بلندی چون کوه لات‌برهنه (۲۸۶۷ متر) و کوه درفک (۲۶۹۸ متر) که جملگی از رشته‌کوههای البرز هستند، در آن جای دارند. نواحی شمالی این شهرستان دارای آب و هوای معتدل و نیمه‌مرطوب است و بخشهای جنوبی آن نیز از آب و هوای معتدل و نیمه‌خشک برخوردارند. قسمت اعظم اراضی و کوههای شمالی آن از جنگل پوشیده شده و زیتون از محصولات عمدهٔ آن است.
۲- شهر، مرکز شهرستان رودبار، استان گیلان. ۲۰۹ کیلومتر شمال غربی تهران و ۵۶ کیلومتر جنوب غربی رشت. ارتفاع ۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه قزوین به رشت. ساحل غربی سفیدرود. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۲۴ °۴۹ طول شرقی و ″۳۰ ′۴۸ °۳۶ عرض شمالی. نام آن از اسم جائی که یک رودخانهٔ بزرگ، یا چند رود در آن جاری باشد، اقتباس شده است. زمین‌لرزهٔ سی‌ام خرداد ۱۳۶۹ ویرانی کامل و کشتار انبوه ساکنان آن و همچنین بخش وسیعی از شهرستان رودبار و نواحی اطراف را به همراه آورد.

رودبار **Rudbār**
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۲۰۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سمیرم. ۵ کیلومتر جنوب خاوری روستای چهارراه.

رودبار **Rudbār**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۶۲ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب جایدشت.

رودباران **Rudbārān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۳۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه کُلنگه. ۵ کیلومتر خاور شمالی روستای گیلی.

رودبارک **Rudbārak**
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۴۰ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سودوک.

رودبارک **Rudbārak**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۴۰ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار سرداب رود. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز. چهارکیلومتری جنوب غربی کلاردشت.

رودبار گوده **Rudbār-e Gōdeh**
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۱۷ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه ببیان. ۲۹ کیلومتر خاور جنوبی ده تل.

رودباری **Rudbāri**
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۸۸ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

رودبزان **Rud-e Bozān**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۰۳ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب غربی سخوید.

رودبنه **Rudboneh**
ده، مرکز دهستان رودبنه، بخش مرکزی شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان صفر درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه لاهیجان به لسکوکلایه.

رودخانه **Rudxāneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بامقاومت پایه. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی ده لؤلؤ.

رودخانه **Rudxāneh**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت

حیدریه ۳۳۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر معتدل مایل به سرد، خشک، کنار کال حاجی بیگی، دامنهٔ شمالی کوه شصت‌درد.

رودخانهٔ بر Rudxāneh-ye Bar
ده، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری زیارت علی.

رودخانهٔ سلطانی Rudxāneh-ye Soltāni
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۰۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بافت به کشکوئیه.

رودخور Rudxor
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۵ درجه، ۲۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۱۱۰ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

رود درّه Rud-e Darreh
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۱ درجه، ۱۰۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر شمال غربی دهک.

رودراور Rudrāvar
← روذراور. کوره‌ای در ناحیهٔ جبال.

رودرباط Rud robāt
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۶ درجه، ۹۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل، خشک. کنار رود رباط. درّهٔ غربی کوه آهنگران.

رودریش Rudriš
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۶ درجه، ۱۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ غربی کوه پشه‌دون. کنار رودخانهٔ رودریش.

رودزرد Rudzard
یا رودزردکایدرفیع، ده، مرکز دهستان رودزرد، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۲۵۵ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۱۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ رودزرد.

رودزرد Rudzard
ده، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۲۲۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. محل تلاقی رودخانه‌های زرد و اعلا.

رودزردکایدرفیع Rudzard-e Kāyed rafi'
← رودزرد، ده، شهرستان باغملک.

رودسر Rudsar
۱- خاوری‌ترین شهرستان استان گیلان، مشتمل بر بخشهای مرکزی، املش و رحیم‌آباد و مرکب از دهستانهای چینی‌جان، رضامحلّه، اوشیان و سیاهکل‌رود، املش شمالی، املش جنوبی، سمام، شوئیل، اشکورعلیا و سیارستاق ییلاقی، رحیم‌آباد و اشکور سفلی و به مرکزیت شهر رودسر. شهرستان رودسر از شمال و شمال خاوری به دریای خزر، از خاور به استان مازندران (شهرستان رامسر)، از جنوب به شهرستان قزوین، از جنوب غربی به شهرستان رودبار، از غرب به شهرستان لاهیجان و از شمال غربی به شهرستان لنگرود محدود است و بوسیلهٔ پلرود مشروب می‌گردد. نواحی شمالی و شمال خاوری آن را دشت آبرفتی هموار پوشانیده و نواحی جنوبی آن راکوههای البرز فرا گرفته و کوههای مرتفعی چون کوه سوماموس (۳۶۲۰متر)، گردبن (۳۲۵۰ متر)، خرم‌دشت (۳۳۹۵ متر)، گاوخسب (۲۴۹۳ متر) و توکاس (۲۰۸۱ متر) در آن جای دارند. آب و هوای شهرستان رودسر در دشتهای شمالی معتدل مایل به گرم و در نواحی کوهستانی معتدل مایل به سرد تا سرد و مرطوب است.
۲- شهر، مرکز شهرستان رودسر، استان گیلان. ۱۸۴ کیلومتر شمال غربی تهران و ۶۴ کیلومتر شرق جنوبی رشت. ارتفاع ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه لنگرود به رامسر. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۱۷ °۵۰ طول شرقی و ″۳۰ ′۰۷ °۳۷ عرض شمالی. ساحل دریای خزر. یکشنبه‌بازار دارد. نام پیشین آن هوسم بوده است.

رودشتی Rudašti
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۲۰ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر شمال غربی پاتاوه.

رود فاریاب Rud-e Fāriyāb
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۹۲ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه نخا. ۱۲ کیلومتر شمال غربی تنگ ارم.

رودفرق Rudfarq
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۱۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوهستان جبال بارز. ۶ کیلومتر شمال خاوری گرم بالا.

رودک Rudak
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین

۱۸۸ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ حاجی عرب. ۱۸ کیلومتر غرب جنوب بوئین.

رودگز **Rudgaz**
چاه آب، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۱۹ کیلومتر غرب جنوبی رباط گور. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر.

رودگز **Rudgaz**
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۹۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه بجستان به گناباد. ۵ کیلومتر خاور جنوبی بجستان.

رودماهی **Rudmāhi**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۵۰ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودماهی. ۲۹ کیلومتر غرب جنوبی درّه‌شور.

رودمُشک **Rud-e Mošk**
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۴۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی محمّدآباد شیخ.

رود معجن **Rud ma'jan**
ده، بخش بایگ، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۹۶ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رود دربی، منطقهٔ کوهسرخ، درّهٔ غربی کوه دربی.

رودهٔ بالا **Rudeh-ye bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۰۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار هلیل‌رود. ۱۳ کیلومتر غرب نراب بالا.

رودهن **Rudehen**
شهر، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۷۹ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه تهران به آبعلی و دماوند. کنار رودخانهٔ آه.

رودی **Rudi**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۶۴ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب حرم‌الدّین. دامنهٔ خاوری کوه پورکان.

رودی بالا **Rudi-ye bālā**
← رودیک بالا، ده، شهرستان چابهار.

رودیک بالا **Rudik-e bālā**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۹۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی نگور. روستاهای رودیک کریم‌بخش یا رودیک پائین در دو قسمت یکی در یک کیلومتری خاور و دیگری در ۳ کیلومتری شمال خاوری این روستا جای دارند و ارتفاع آنها حدود ۱۵ متر است.

رودیک شیران **Rudik širān**
← رودیک بالا، ده، شهرستان چابهار.

رودیک کریم‌بخش **Rudik-e Karimbaxš**
← رودیک بالا، ده، شهرستان چابهار.

روذرآور **Ruzrāvar**
یارودراور. کوره‌ای در ناحیهٔ جبال، جنوب کوه الوند، میان نهاوند و همدان. درّه‌ای بود به طول سه فرسنگ که بسیار آباد و معمور بود و از مطبوع‌ترین نواحی امپراتوری ساسانی بشمار می‌رفت. سرکان و تسوی (تویسرکان کنونی) از مهمترین آبادیهای آن بود.

روران **Rurān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر جنوب غربی زیار.

رورزک **Rurazak**
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۲۳۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

روزبه **Ruzbeh**
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۶۷ درجه، ۸۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر خاور جنوبی مزایجان و ۴۸ کیلومتر جنوب خاوری حاجی‌آباد.

روزی **Ruzy ?**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۴ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰/۵ کیلومتر شمال غربی ورزقان.

روشت **Ravešt**
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۲۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی هندودر.

روشک Ravošk
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۳۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه ورزگ.

روشن آباد Rōšan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۶۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، کنار رودخانهٔ بابل، سر راه بابل به شیرگاه.

روشن آباد Rōšan ābād
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۴۷ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک، سر راه آلبلاغ به بیروت، کنار کال شاه‌یک.

روشنائی Rōšanā'i
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۱ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر خاور کمیجان.

روشناوند Rōšanāvand
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۵۶ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۵ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر خاور کُندر.

روشناوند Rošanāvand
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۵۶ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

روشن‌کوه Rōšan kuh
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۲۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ شمال غربی کوه وناجم. جنگلی.

روشن‌کوه Rōšan kuh
کوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. ۹۳ کیلومتر شمال غربی نی‌ریز. ارتفاع ۳۲۴۷ متر.

روشنیمچ Rušnimac
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۹۰ درجه، ۱۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال غربی پی‌پشک.

روشیروان Ruširvān
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۱۸ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، خشک. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی ده‌نار.

روضه‌چای Rōzeh cāy
رودخانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. طول ۶۵ کیلومتر.
از کوههای زیارت بابیون وبرده‌رش و ملاّعلی واقع در ۲۳ کیلومتری باختر ارومیه سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال خاوری روان می‌شود و پس از ورود به دشت نازلو با رودخانهٔ نازلوچای درهم می‌آمیزد و با تشکیل دلتائی به وسعت ۵۵۰ کیلومترمربع به دریاچهٔ ارومیه می‌ریزد.

روعان Rōān
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۱۲۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان به رزن. ۷/۵ کیلومتر جنوب خاوری داق‌داق‌آباد.

روغنوئیه Roqanu'iyeh
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری ماهان.

روغنی Rōqani
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۴۵ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه عرقچین.

روک Ruk
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۷۶ درجه، ۱۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی درز. سر راه حاجی‌آباد به درز.

روکرد Rukerd
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۸۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه حاجی‌آباد. ۵ کیلومتر خاور خنامان.

روکین Rokin
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۵۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵/۵ کیلومتر جنوب قروه.

روگوشوئیه Rugušu'iyeh
ده، بخش مرکزی، شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی جوزم. دو روستا بنام روگوشوئیهٔ بالا و روگوشوئیهٔ پائین.

روگیر حسنی Rōgir-e Hasani
ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۱۴

درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه علامرودشت. سر راه چاه عینی به بیرم. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری چاه عینی.

روم Rum
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۸۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قائن به بیرجند. ۱۴ کیلومتر شمال غربی سده.

رومرز Rumarz
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۶۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۵ متر. گرم، خشک. دشت.

رومُشتیک Rumoštik
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۲۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. درّهٔ جنوبی کوه سرکل. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی قومینجان.

رومنی Rumani
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۷۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور شمالی استبرق.

رومه Rumeh ?
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۰۵ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال غربی میغان.

رومی Rumi
ده، بخش رونیز، شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۲۷۷ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه تودج. ۸ کیلومتر غرب جنوبی رونیز.

رومیانی Rumiyāni
ده، بخش رومشگان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۰۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی چقابل.

رومیه Rumiyeh
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۷ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر جنوب رامشیر.

رون Raven ?
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۵۰ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ پشت‌پیر. کوهستان بشاگرد.

رونج Ronj
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان سپیدان، استان فارس. ۹ کیلومتر شمال اردکان. ارتفاع ۳۷۱۸ متر.

روند Ravand
دو روستا بنام روند بزرگ و روند کوچک، دهستان برادوست، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۰۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه ارومیه به گنگچین.

روند Ravand
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۳۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه سوسوز.

رونشک Runešk
چشمه، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. ۷۰ کیلومتر جنوب سرایان. ارتفاع ۱۴۷۰ متر.

رونیز Runiz
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان استهبان، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای رونیز و خیر و به مرکزیت روستای رونیز.
۲- ده، مرکز بخش رونیز، شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۲۸۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه استهبان به سروستان و شیراز. درّهٔ شمالی کوه تودج. به آن رونیز بالا هم می‌گویند. رونیز پائین در ۹/۵ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متری قرار دارد.

رووان Ruvān
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۱۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گنگیر. سر راه ایلام به سومار.

رووشت بزرگ Rovešt-e Bozorg
ده، مرکز دهستان بناجوی شمالی، بخش مرکزی شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۵۲ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه قدیم بناب به مراغه. کنار چوان‌چای. روستای بالارووشت در ۴ کیلومتری غرب شمالی این روستا واقع است.

رویان Ruyān
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۵۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

رویان Ruyān
ناحیهٔ قدیم در ایران شمالی، مشتمل بر قسمت غربی ولایت

مازندارن، بین کوههای رویان و دیلم. رویان در آغاز جزء دیلم محسوب می‌شده و بعد از سال ۱۴۱ هجری قمری (۱۳۷ خورشیدی) به طبرستان منظم گردیده و کرسی آن شهر کجه (احتمالاً کجور امروزی) بوده است و فرمانروایان آن را استندار Ostondār می‌نامیدند. معروفترین امرای رویان پادوسبانان بوده‌اند.

رویان **Rōyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۴۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه رویان. ۷ کیلومتر غرب آهوان.

رویدر **Ruydar**
دهستان، بخش خمیر، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان، به مرکزیت روستای رویدر.

رویدر **Ruydar**
ده، مرکز دهستان رویدر، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۹۰ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه گروه بزینکوه.

رهال **Rahāl**
شهرک، مرکز دهستان رهال، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۲۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قطورچای.

رهبر **Rahbar**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۲۵ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب لاسجرد. سر راه سیّدآباد به صفائیه.

رهبران **Rahbarān**
ده، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۵ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر خاور جنوبی زیارت علی.

رهدانه **Rahdāneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۷۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گدار. ۳ کیلومتر غرب جنوبی محمدیار.

رهزگ **Rahezg**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۷۲ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ کوه گروچ. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی مختاران.

رهق **Rahaq**
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۹۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. سر راه کاشان، فردو به کهک.

رُهگام **Rohgām**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۶۸ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری باهوکلات.

رهن **Rahn**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال خاوری کشکوئیه.

رهن **Rahn**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۴۷ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، خشک. حومهٔ جنوب غربی شهر گناباد، سر راه گناباد به شیرازآباد و زیبد.

رهنان **Rehnān**
شهر، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۲۹۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به خمینی‌شهر. ۶ کیلومتر خاور خمینی شهر.

رهنشک بالا **Rahanešk-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ روق. سر راه بیرجند به اسدآباد. ۶ کیلومتر شمال خاوری مرک. روستای رهنشک پائین در ۱/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۷۰۰ متری قرار دارد.

رهنه **Rahneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۲۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۵ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر جنوب کرات.

ری **Rey**
← رگها. شهر قدیم. سرزمین ماد.

ری **Rey**
۱- شهرستانی در مرکز استان تهران، مشتمل بر بخشهای مرکزی، اسلامشهر، فشاپویه و کهریزک و مرکب از دهستانهای خلازیر، غنی‌آباد، ده عباس، فیروزبهرام، حسن‌آباد، وهن‌آباد، قلعه نو و کهریزک و به مرکزیت شهر ری.

شهرستان ری از شمال به شهرستان تهران، از خاور به شهرستان ورامین، از جنوب به شهرستان قم، از غرب به شهرستان ساوه و از شمال غربی به شهرستان شهریار محدود است. این شهرستان از دشت نسبتاً همواری که از غرب به آبرفت رودخانهٔ کرج و از شرق به آبرفت رودخانهٔ جاجرود محدود است و ارتفاعات کم اهمیتی چون: کوه بی‌بی‌شهربانو به بلندترین ۱۵۳۵ متر و کوه اراده به بلندی ۱۴۲۸ متر همراه با تپه‌ماهورهای چندی در گوشه و کنار آن به چشم می‌خورد. این شهرستان در سر راه تهران به ساوه، قم و ورامین قرار دارد. خط آهن تهران–مشهد و تهران – قم از آن می‌گذرد. آب و هوای آن معتدل تا معتدل مایل به گرم است و جزء مناطق خشک کشور بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان ری، استان تهران. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری میدان آزادی تهران. ارتفاع ۱۰۶۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تهران به قم و ورامین. موقعیت جغرافیائی ″۱۵ ′۲۶ °۵۱ طول خاوری و ″۴۵ ′۳۵ °۳۵ عرض شمالی.
تاریخچه – ری شهری است بسیار قدیمی و در پارسی باستان رگا (Ragā) نام داشته است. ویرانه‌های شهر باستانی ری در شمال شهر کنونی قرار دارد و از روزگار قدیم در سر راه ارتباطی شرق به غرب ایران قرار داشته و از اهمیت خاصی برخوردار بوده است. اسکندر مقدونی در سال ۳۳۰ پیش از میلاد به این شهر وارد گردید و سلوکوس یکم آن را تجدید بنا کرد. پس از استیلای اشکانیان نام آن به آرساکیا تبدیل شد. یزدگرد سوم آخرین شاه ساسانی حین فرار به خراسان از ری گذشت و بی‌بی شهربانو دختر وی که به ازدواج حسین‌ابن علی (امام حسین) درآمده بود، در دامنهٔ کوهی که هنوز بنام او معروف است مدفون گردید. ری طی سالهای ۱۸ تا ۲۴ هجری قمری به تصرف اعراب درآمد. در سال ۲۵ هجری قمری مردم ری بر علیه اعراب شورش کردند و با قوای سعدابن ابی‌وقاص جنگیدند ولی سرکوب شدند و اعراب به تلافی آن شهر را ویران ساختند و بعدها شهر جدیدی در محل آن بنا نهادند. مهدی خلیفهٔ عباسی شهر ری را تجدید بنا نمود و آن را محمدیه نامید. هارون‌الرشید پسر مهدی در شهر ری بدنیا آمد و بعدها به صحنهٔ زد و خورد طاهر ذوالیمینین و علویان طبرستان و سامانیان مبدل گردید. اسماعیل سامانی در سال ۲۸۹ هجری قمری (۲۸۰ ه.خ) شهر ری را تصرف کرد. آل بویه در سال ۳۲۳ هجری قمری (۳۰۴ ه.خ) در ری مستقر شدند و حدود صد سال در آنجا حکمفرمائی کردند. غزنویان در ۴۲۰ هجری قمری (۴۰۷ ه.خ) ری را تصرف کردند و بسیاری از آثار با ارزش آن را از جمله کتابخانهٔ معروف آن را ویران نمودند. سلجوقیان در سال ۴۳۴ هجری قمری (۴۲۱ ه.خ) شهر ری را به تصرف خود درآوردند و طغرل‌بیگ سلجوقی در سال ۴۵۵ هجری قمری (۴۲۸ ه.خ) در آنجا درگذشت و در محلی که امروزه به برج طغرل معروف است مدفون شد. اتابک سعدبن زنگی در سال ۶۱۴ هجری قمری (۵۹۵ ه.خ) ری را اشغال نمود ولی جلال‌الدین خوارزمشاه آن را از چنگ وی بدر آورد. کشمکشهای مذهبی میان شیعه و سنی در سال ۵۸۲ هجری قمری (۵۶۴ ه.خ) به شهر آسیب فراوان رسانید و در نتیجهٔ آن رو به ویرانی نهاد. مغولها آخرین ضربه را به وی وارد نمودند و در سال ۶۱۷ هجری قمری (۵۹۸ ه.خ) اهالی شهر را قتل عام کردند. از آن به بعد دیگر ری روی آبادی ندید تا در سدهٔ اخیر به دلیل اهمیت مذهبی و زیارتی به مرور رو به آبادی و توسعه نهاد.

ری‌آباد **Rey ābād**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۶۷ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه میامی به نردین و جاجرم.

ریاب **Riyāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۶۴ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، خشک.

ریپک‌زیر **Ripak-e Zir**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۶۵ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال نوبندگان. سر راه نوبندگان به پلان.

ریجاب **Rijāb**
ده، مرکز دهستان بانزرده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۱۳ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۱۱ کیلومتر شمال غربی سُرخه‌دیزه.

ریجان **Rijān**
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۲۲ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب غربی بانش.

ریجی **Riji**
← رچی، ده، شهرستان شیراز.

ریحان **Reyhān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۲۳۷ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه خمین به نشهر. کنار رودخانهٔ ریحان.

ریحان **Reyhān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۹۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی جلوگیر.

ریحان **Reyhān**
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴۰ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دهانهٔ درّهٔ شمالی کوه سه‌پایه. کنار رودخانهٔ ریحان. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی راور.

ریحان Reyhān
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۱۰ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ شمال غربی شهر زرند.

ریحان Reyhān
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۲۷ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر خاور جنوبی گرنگاه.

ریحان‌آباد Reyhān ābād
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۴۹ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی پاکدشت.

ریحانلوی بالا Reyhānlu-ye bālā
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۸۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر خاور شمالی سیه‌چشمه.

ریحانه Reyhāneh
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۰۶ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی رامشیر.

ریخاونی Rixāvani
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۹۶ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری بجستان.

ریختهٔ ابوالقاسمی Rixteh-ye Abolqāsemi
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۱۰۸ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال‌ریخته.

ریخک Rixak
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۲۶۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

ریز Riz
ده، مرکز دهستان ریز، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. مجاور روستای ولایت.

ریزآباد Riz ābād
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۰۵ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ نازیل. ۴۱ کیلومتر شمال غربی نوک‌آباد.

ریزاب Rizāb
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۱۸ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه چین کلاغ.

ریزاب Rizāb
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۶ درجه، ۲۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹۷ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

ریزکان Rizakān
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۶ درجه، ۱۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر خاور جنوبی سروستان. کنار رودخانهٔ بوانات.

ریز لنجان Riz-e Lenjān
← زرین‌شهر، شهر، مرکز شهرستان لنجان، استان اصفهان.

ریزو Rizu
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۲۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی طغرالجرد.

ریزه Rizeh
ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۶۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

ریزه Rizeh
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۸۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر خاور مشهد ریزه.

ریسر Reysar
ده، بخش کاکاوند شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۵۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه ماده گاودول. ۶ کیلومتر جنوب خاوری کهریز.

ریسه Riseh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهر بابک ۵۰ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری میمند.

ریشخوار Rišxār
ده، بخش چاپشلو، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۱۸۱ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

ریشکان Riškān
← رشکان، ده، شهرستان ارومیه.

ریشهر Reyšahr
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۱۷۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل غربی شبه جزیرهٔ بوشهر. ۱/۵ کیلومتر جنوب بهمنی.

ریشهر Rišahr
شهر قدیم فارس در انتهای جنوبی شبه جزیرهٔ بوشهر که ویرانه‌های آن به فاصلهٔ ۱۲ کیلومتری جنوب بندربوشهر باقی است. در زمان اردشیر ساسانی از نو ساخته شد و نام ریواردشیر گرفت که ریشهر مخفف آن است.

ریقان Riqān
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۸۵ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به کوهدشت. ۲ کیلومتر غرب سراب‌دوره.

ریکا Rikā
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۴۹ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار مادیان‌رود.

ریکان Rikān
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۲۹ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. گرم، خشک. ۲ کیلومتر شمال غربی کردوان. سر راه گرمسار به کردوان.

ریکان Reykān
ده، بخش قیرو کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۲۶ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال غربی قیر. درهٔ جنوبی کوه کمرآب قندیل.

ریکنده Reykandeh
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کنار سیاه‌رود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

ریگ Rig
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۲۵۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهپایه. کنار کرگانرود. سر راه هشتپر به کشت‌بی.

ریگ Rig
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری لردگان. ارتفاع ۳۶۶۱ متر.

ریگ Rig
یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان گناوه، استان بوشهر. مشتمل بر دهستان رود هله و به مرکزیت شهر بندر ریگ.

ریگ Rig
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۲ درجه، ۱۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب غربی لاش.

ریگ‌آباد Rig ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۵ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپّه‌ماهور. ۵ کیلومتر جنوب خاوری سیلاب.

ریگاب Rigāb
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۷۲ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت.

ریگان Rigān
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۳۰۶ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی کمهر.

ریگان Rigān
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۸ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۶۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه بم به ایرانشهر. ۳۷ کیلومتر جنوب خاوری فهرج.

ریگان Rigān
یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان بم، استان کرمان. مشتمل بر دهستانهای چاهدگال، ریگان، گنبکی و گاوکان و به مرکزیت محمّدآباد ریگان.

ریگان Rigān
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۰۸ درجه، ۱۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری ایرانشان.

ریگان **Rigān**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۹۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی دولت‌آباد.

ریگ پیران **Rig-e Pirān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۰ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه ایرانشهر به بمپور. سد بمپور در ۴ کیلومتری غرب جنوبی این روستا جای دارد.

ریگ حسن تُرک **Rig-e Hasan tork**
← ریگ عمرانی، ریگزار، شهرستان گناباد.

ریگدان **Rigdān**
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۵۹ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال غربی کاکی.

ریگ زرّین **Rig-e Zarrin**
شنزار و ریگ روانی به مساحت حدود ۱۳۵ کیلومترمربع در شهرستان اردکان، استان یزد. ۸۲ کیلومتر شمال خاوری اردکان و ۴۰ کیلومتر شمال خرانق. درازای این شنزار حدود ۶۷ کیلومتر و پهنای آن حدود ۷ کیلومتر است و راه اردکان به خور از حاشیهٔ غربی آن عبور می‌کند.

ریگ زیتون **Rig-e Zeytun**
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۹۶ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴۰ کیلومتر جنوب خاوری فیض‌آباد.

ریگ سپید **Rigsepid**
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۳۵ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی الشتر.

ریگ عمرانی **Rig-e Amrāni**
ریگزار نسبتاً وسیعی به مساحت حدود ۱۲۵ کیلومترمربع مرکب از تپه‌های شنی و ریگ روان در شهرستان گناباد، استان خراسان. ۳۰ کیلومتر شمال گناباد. سر راه گناباد به تربت‌حیدریه و مشهد. درازای ریگ عمرانی از شرق به غرب ۲۵ کیلومتر و پهنای آن بطور متفاوت ۲ تا ۱۰ کیلومتر است. راه گناباد به تربت حیدریه از میان این ریگ عبور می‌کند. به آن ریگ حسن‌ترک هم می‌گویند.

ریگک **Rigak**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۰۸ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی ناغان. جنگلی.

ریگمتی **Rigmati**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۲۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۷ کیلومتر شمال خاوری قلعه‌گنج. کنار هلیل‌رود.

ریگ‌ملک **Rigmalek**
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۳۵ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار مرز ایران و پاکستان. سر راه مرزی میرجاوه به جالق. ۳۷/۵ کیلومتر جنوب خاوری میرجاوه.

ریگو **Reygu**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۷ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب جلاّبی.

ریگی **Rigi**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۱۹ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه ماروس به کدکن.

ریگی **Rigi**
طایفه‌ای از طوایف بلوچ.
← بلوچ.

ریگی **Rigi**
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۳۷ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل، خشک، سر راه میاندهی به شمس‌آباد. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی فیض‌آباد.

رینه **Rineh**
شهر، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۹۴ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه دماوند. سر راه پلور به آبگرم لاریجان. کوهستان البرز.

ریواده **Rivādeh**
ده، مرکز دهستان میان‌جوین، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۲۱ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه نقاب به جغتای.

ریوار **Rivār**
ده، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۱۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۰ کیلومتر شمال غربی هفتکل.

ریواردشیر **Rivardešir**
← ریشهر. شهر قدیم فارس.

ریواسه‌گون **Rivāsehgun**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۴۹ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. جنگلی.

ریوش **Rivaš**
ده، مرکز بخش کوهسرخ و مرکز دهستان برکوه، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۵۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، کنار کال شش‌تراز.

ریوند **Rivand**
ده، مرکز دهستان باشتین، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۷۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سبزوار به شاهرود. کنار رودخانهٔ ریوند.

ریوند **Rivand**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۴۰ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی رشتخوار.

زائر حسن جمالی **Zā'er hasan jamāli**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم صفر درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اهرم به برازجان. ۲ کیلومتر جنوب بازوئی.

زاب کوچک **Zāb-e Kucek**
← کلاس، رودخانه، شهرستانهای پیرانشهر و سردشت.

زابل **Zābol**
۱- شهرستانی در شمال خاوری استان سیستان و بلوچستان مرکب از بخشهای مرکزی، پشت‌آب، شیب‌آب، میان‌کنگی و ناروئی و مشتمل بر دهستانهای بنجار، بزی، ادیمی، قائم‌آباد، کوه خواجه، تیمورآباد، لوتک، محمّدآباد، قرقری، مارگان، دوست محمّد، جهان‌آباد، خمک، زهک، جزینک و خواجه احمد و به مرکزیت شهر زابل.
شهرستان زابل از شمال و خاور و جنوب خاوری به کشور افغانستان، از جنوب غربی به شهرستان زاهدان و از غرب به شهرستان نهبندان (استان خراسان) محدود است. اراضی این شهرستان را دشت همواری فراگرفته که بوسیلهٔ رود هیرمند که از کشور افغانستان به مرز خاوری شهرستان زابل وارد می‌گردد، سیراب می‌شود. دریاچه‌های سیستان و هامون از مشخص‌ترین عوارض آن به شمار می‌روند و کوه خواجه با ۵۹۵ متر ارتفاع، بلندترین نقطهٔ آن محسوب می‌گردد. آب و هوای شهرستان زابل گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان ۱۰۷۸ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۸۵ کیلومتر شمال خاوری زاهدان. ارتفاع ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. موقعیت جغرافیائی ۴۵″ ۲۹′ ۶۱° طول شرقی و ۳۰″ ۰۱′ ۳۱° عرض شمالی.
تاریخچه - زابل و زابلستان در افسانه‌های ایرانی مخصوصاً به مناسبت زال و رستم (که یکی از القاب او زابلی است)، شهرت بسیار دارد. ← سیستان.

زابله **Zābeleh**
← زاوله، ده، شهرستان اسلام‌آباد غرب.

زابلی **Zāboli**
۱- یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان، مشتمل بر دهستانهای زابلی و بیرک و به مرکزیت روستای زابلی.
۲- ده، مرکز دهستان و مرکز بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۴۷ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه پسکوه به ایرانشهر.

زابلی‌کرد **Zābolikord**
← بلوچ.
طایفه‌ای از طوایف بلوچ.

زاجکان پایین **Zājkān-e pā'in**
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۸۳ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار یوزباش‌چای. کوهستان البرز. زاجکان بالا در ۳ کیلومتری شمال آن جای دارد و کوه سلطانلو آن دو را از هم جدا می‌کند.

زاخان **Zāxān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۱۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

زاخرد **Zāxerd**
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۹۴ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال خانه‌زنیان.

زادرود Zādrud
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۷۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار طالقان‌رود.

زاد محمود Zād mahmud
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۱۸ درجه، ۱۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شور. سر راه هرمود میرخوند به آوین.

زارچ Zārc
شهر، بخش اشکذر، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۱۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری اشکذر.

زارچ Zārc
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۶ درجه، ۸۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه هزار. ۱۴ کیلومتر غرب راین.

زارچستان Zārcestān
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۳۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی جرجافک.

زارچو Zārcu
← زارچ، ده، شهرستان کرمان.

زارچو Zārcu
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۳۹ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۹۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی درب بهشت.

زارد Zārd
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۳۰ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب غربی چاه مبارک.

زارغان Zārqān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۴۳ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی ایواوغلی.

زارکوه Zārkuh
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۳۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۴ کیلومتر شمال غربی جرجافک.

زارم Zārem
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۱۴۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

زاره‌وند بالا Zārehvand-e bālā
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۹۲ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه گلمچه. روستای زاره‌وند پائین در ۲ کیلومتر جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۲۸۰ متری واقع است.

زارین Zārin
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۵ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سغدر. ۸ کیلومتر غرب شمالی سغدر.

زازران Zāzerān
ده، مرکز دهستان زازران، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۳۴۲ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال خاوری قهدریجان.

زازرم بالا Zāzerm-e bālā
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۹۳ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه گل زرد. ۸ کیلومتر خاور شمالی هرسین. روستای زازرم پائین در ۳ کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۵۷۵ متری قرار دارد.

زاغ Zāq
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۸۸ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زاغ و سر راه جهرم به دوزه و میمند. ۷ کیلومتر جنوب خاوری دوزه.

زاغ Zāq
مجموعه‌ای از سه جزیره در دریاچهٔ ارومیه، ۲۶ کیلومتری خاور بندر گلمانخانه. کلاً به مساحت ۷۵ هکتار. ارتفاع بلندترین نقطهٔ جزایر مزبور که نام محلی آنها کمرداغ است ۱۴۱۷ متر است. جزیره‌های مشکین و شبدیز از دیگر جزایر این مجموعه هستند.

زاغ‌آباد Zāq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳۲ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به بافق. ۷ کیلومتر شمال غربی بهرمان.

زاغر Zāqar
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۶۳ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه دوبرادران.

زاغل Zāqel
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۲۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه تخت پاچنار. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری مزدآباد.

زاغمرز Zāqmarz
ده، مرکز دهستان میانکاله، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۲۹۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی.

زاغه Zāqeh
ده، بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۲۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک. ۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی ایستگاه راه‌آهن زیاران.

زاغه Zāqeh
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۷۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قیدار به محمدخلج.

زاغه Zāqeh
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۸۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب راه قروه به سنندج. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی دهگلان.

زاغه Zāqeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۴۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوهستان الوند.

زاغه Zāqeh
۱- یکی از بخشهای هشت گانهٔ شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان، مشتمل بر دهستانهای زاغه، قائدرحمت و رازان و به مرکزیت روستای زاغه.
۲- ده، مرکز بخش زاغه و مرکز دهستان زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۸۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک و پای گردنهٔ معروف زاغه. کنار راه خرم‌آباد به بروجرد.

زاغهٔ انوج Zāqeh-ye Anuj
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۳۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه انوج به آورزمان. ۵ کیلومتر شمال غربی انوج.

زاغهٔ پائین Zāqeh-ye pā'in
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه دیواندره به سنندج. روستای زاغهٔ بالا در ۲/۵ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۲۰۰۰ متری واقع است.

زاغه فولاد Zāqeh fulād
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۶۷ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر غرب جنوبی خورخوره.

زاغه، گردنه Zāqeh
گردنه‌ای به بلندی ۱۹۵۰ متر در شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. ۲۹ کیلومتر خاور خرم‌آباد. سر راه خرم‌آباد به اراک.

زاغه‌لو Zāqehlu
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۰۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال زرین‌آباد.

زاگرس Zāgros
کوهستانی به درازای حدود ۱۴۰۰ کیلومتر و عرض بین ۱۰۰ تا ۳۰۰ کیلومتر و مساحت حدود ۳۳۲۰۰۰ کیلومترمربع در غرب و جنوب غربی ایران. کوهستان زاگرس در شمال از جنوب کوههای آذربایجان غربی شروع می‌شود و بسوی جنوب و جنوب خاوری ادامه می‌یابد و در شمال تنگهٔ هرمز به رشته کوههای بشاگرد می‌پیوندد. کوهستان زاگرس را می‌توان به زاگرس شمالی، زاگرس مرکزی و زاگرس جنوبی تقسیم نمود. بلندترین قلهٔ زاگرس شمالی، کوه گرین به ارتفاع ۳۶۴۵ متر، بلندترین قلهٔ زاگرس مرکزی، کوه دنا به بلندی ۴۴۰۹ متر و بلندترین قلهٔ زاگرس جنوبی، خرمن‌کوه به ارتفاع ۳۱۸۵ متر است.
رودخانه‌های بسیاری از این کوهستان سرچشمه می‌گیرند که مهمترین آنها، سفیدرود (قزل‌اوزن)، کارون، کرخه، زهره، جراحی، زاینده‌رود و رودمند است. این کوهستان در شرایط اقلیمی ایران از نقش بسیار ارزنده‌ای برخوردار است و بیش از نیمی از شهرها و روستاهای آباد ایران را در خود جای داده است.

زال Zāl
ده، دهستان هرزندات، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۳۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

زالکه **Zālakeh**
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۵۴ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ مرک. ۲ کیلومتر جنوب خاوری ماهیدشت. در دو روستای طرفین رودخانه بنام زالکهٔ وزیر و زالکهٔ حاجی.

زالو **Zālu**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۳۳۳ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری حسن‌آباد.

زالو آب **Zāluāb**
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۴۵ درجه،۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّهٔ شمالی کوه پررو. ۱۸ کیلومتر شمال غربی بیستون.

زالیاب **Zāliāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۱۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی ایمان‌آباد.

زالیاب **Zāliāb**
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۴۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّهٔ شمالی کوه پررو. ۱۸ کیلومتر شمال غربی بیستون.

زالیان **Zāliyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۷۷ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه اراک به بروجرد. پای گردنهٔ زالیان.

زالیان، گردنه **Zāliyān**
گردنه‌ای به بلندی ۲۲۵۰ متر در شهرستان بروجرد، استان لرستان. سر راه بروجرد به اراک. ۳۲ کیلومتر خاور شمالی بروجرد. این گردنه استانهای لرستان و مرکزی و یا شهرستانهای بروجرد و شازند را از هم جدا می‌کند.

زانوس **Zānus**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۷۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زانوس. جنگلی. کوهستان البرز.

زانیان **Zāniyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۰۹ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه شهرکرد به سامان و بن.

زاو پائین **Zāv-e pā'in**
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۴۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. نیمه‌جنگلی. روستای زاو بالا در ۱/۵ کیلومتری شمال شرقی این روستا واقع است.

زاوشت **Zāvošt**
ده، بخش مرکزی شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۳۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه بناب به رووشت بزرگ.

زاوقان **Zāveqān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۶۱ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سمنان به گرمسار.

زاوله **Zāveleh**
ده، مرکز دهستان قلخانی، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۳۱ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. به آن زابله هم می‌گویند.

زاونگ **Zāvang**
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۰۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

زاوه **Zāveh**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۸۹ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر غرب جنوبی دولت‌آباد.

زاوه **Zāveh**
نام پیشین شهر تربت حیدریه. ← تربت حیدریه (تاریخچه).

زاوه کوه **Zāvehkuh**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۷۴ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ زاوه‌کوه. دامنهٔ جنوبی کوه بناکیله.

زاوین پایین **Zāvin-e pā'in?**
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۹ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کوهستان هزارمسجد. زاوین بالا در ۲/۵ کیلومتری غرب جنوبی آن قرار دارد.

زاویه **Zāviyeh**
دو روستا به نام زاویهٔ بالا و زاویهٔ پائین، دهستان چالدران،

شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۱۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع زاویهٔ پائین ۱۸۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اتومبیل‌رو سیه‌چشمه به کلیساکندی.

Zāviyeh **زاویه**

یا زیوه. ده، دهستان فیرورق، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۰۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Zāviyeh **زاویه**

ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۴۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی سلطان‌آباد.

Zāviyeh **زاویه**

شهر، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار راه ساوه به تهران. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری مأمونیه.

Zāviyeh **زاویه**

ده، بخش جلفا، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۵۰ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب هادی‌شهر (علمدارگرگر).

Zāviyeh jik **زاویه جیک**

ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۷۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری تازه‌شهر.

Zāviyeh-ye Hasan xān **زاویهٔ حسن‌خان**

ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۷۹ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور جنوبی فیرورق. به این روستا زیوه هم می‌گویند.

Zāviyeh sang **زاویه‌سنگ**

ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۶۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی تازه‌کندانگوت. به آن داش‌زیوه هم می‌گویند.

Zāhedān **زاهدان**

۱- شهرستانی در شمال استان سیستان و بلوچستان مرکب از بخشهای مرکزی، نصرت‌آباد، میرجاوه و مشتمل بر دهستانهای چشمه‌زیارت، نصرت‌آباد، کورین، لادیز و تمین و به مرکزیت شهر زاهدان.

شهرستان زاهدان از شمال به شهرستان نهبندان (استان خراسان)، از شمال خاوری به شهرستان زابل، از خاور به کشورهای افغانستان و پاکستان، از جنوب به شهرستانهای خاش و ایرانشهر و از خاور به شهرستانهای بم و کرمان (استان کرمان) محدود است. اراضی این شهرستان را کوهها، و تپه‌ماهورهای پراکنده و همچنین شنزار و شوره‌زارهای متعددی فرا گرفته و کوه تفتان با ارتفاع ۳۹۴۱ متر واقع در مرز جنوب خاوری بلندترین نقطهٔ آن محسوب می‌گردد. کوههای لوچان (۲۵۵۵ متر) و انجیردان (۲۴۸۷ متر) و پیرسرخان (۲۲۵۳ متر) از جمله کوههای مرتفع این شهرستان به حساب می‌آیند. کوه ملک سیاه‌کوه (۱۶۰۵ متر) که از نظر مرزی اهمیت خاصی دارد نیز در این شهرستان واقع است.

شهرستان زاهدان از جمله خشک‌ترین و کم‌آب‌ترین شهرستانهای ایران محسوب می‌گردد و کلیهٔ رودخانه‌های آن از جمله رود لار، رود پیران، رودخانهٔ حرمک و چشمه زیارت و ماهی خشکرودهائی هستند که فقط در بارندگیهای شدید دارای آب و هوا بوده و یا آبداری آنها از حداکثر ۲ یا سه ماه در سال تجاوز نمی‌کند. آب و هوای این شهرستان معتدل تا معتدل مایل به گرم و خشک است.

۲- شهر، مرکز شهرستان زاهدان و مرکز استان سیستان و بلوچستان. ۱۱۲۸ کیلومتر جنوب خاوری تهران. ارتفاع ۱۳۷۳ متر. معتدل، خشک. نیمه‌کوهستانی. سر راه بیرجند به خاش و ایرانشهر و ابتدای خط آهن زاهدان میرجاوه به پاکستان. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۵۲ °۶۰ طول شرقی و ″۴۵ ′۲۹ °۲۹ عرض شمالی. نام پیشین آن دزداب بوده است.

میانگین حداکثر دما ۲۶/۵ درجه و میانگین حداقل آن ۹/۶ درجه سانتیگراد. میانگین بارندگی سالانه ۷۹ میلی‌متر و میانگین تعداد روزهای یخبندان ۵۶ روز است.

Zāhedān **زاهدان**

← زاهدشهر، شهر، شهرستان فسا.

Zāhed šahr **زاهدشهر**

شهر، مرکز بخش شیبکوه، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۴۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه فسا به جهرم. ۷ کیلومتر جنوب خاوری فدشکوئیه.

Zāhedšir **زاهدشیر**

ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۰۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به بروجرد.

Zāhu **زاهو**

ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی شوسف.

زایزار Zāyzār
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۹۴ درجه، ۲۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۲۴کیلومتر غرب شمالی کاکی.

زایگان Zāyegān
ده، بخش رودبار قصران، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۳۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گرمابدر. سر راه فشم به گرمابدر. کوهستان البرز. ۶کیلومتر شمال خاوری فشم.

زاینده‌رود Zāyandeh rud
رودخانه، شهرستانهای فریدن، لنجان و اصفهان، استان اصفهان. طول ۴۰۵ کیلومتر.
این رودخانه که از مهمترین رودهای ایران بشمار می‌آید از مخلوط شدن چم در و آب زری و آب تونل کوهرنگ، ۶۴ کیلومتری جنوب باختری داران سرچشمه می‌گیرد و بسوی خاور روان می‌شود. از سد زاینده‌رود (سد شاه‌عباس) می‌گذرد و از دهستان سامان عبور می‌کند و به شهرستان لنجان وارد می‌گردد و از جنوب زرین‌شهر می‌گذرد و پس از عبور از دشت پهناور اشترجان به شهرستان اصفهان داخل می‌شود و از شهر اصفهان می‌گذرد و در ۱۲۳ کیلومتری خاور جنوبی اصفهان به باتلاق گاوخونی می‌ریزد.

زاینده‌رود، سد Zāyandehrud
سدی در شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. ۵۰ کیلومتر شمال شهرکرد و ۳۸کیلومتر جنوب خاوری داران. این سد که بر زاینده‌رود ساخته شده از نوع بتونی قوسی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۰۰ متر است. طول تاج سد زاینده‌رود ۴۵۰ متر و گنجایش مخزن آن ۱۴۶۰ میلیون مترمکعب است.

زُبار Zobār
← زوبار، ده، شهرستان کنگان، استان بوشهر.

زبتوک Zabtuk ?
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۲۱ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی سرجنگل.

زبرآباد Zabar ābād
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۹۵ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتر غرب نصرت‌آباد.

زبرکوه Zebarkuh
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۹ درجه، ۱۴۹کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. گرم، خشک. درّهٔ غربی زبرکوه. ۷۳کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

زبکا Zebkā
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۳۲۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌لاوین. دامنهٔ کوه سماور.

زُبیدی Zobidi
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۸۸ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ رامهرمز.

زبیدیه Zobeydiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۶۱ درجه، ۲۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب گرگر.

زتمان Zetmān
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۲۲ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۹ کیلومتر خاور جنوبی انگهران.

زُر Zor
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۳۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه پلنگ‌آبی. ۱۵ کیلومتر شمال نراق.

زر Zar
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۲ درجه، ۴۴کیلومتر. ارتفاع ۲۵۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوهستان جوپار. ۱۴کیلومتر جنوب خاوری ماهان.

زرآب Zarāb
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۵ درجه، ۷۲کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۲۹کیلومتر شمال غربی انارک.

زرآب Zarāb
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۱ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه زرد. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری کشکوئیه.

زرآباد Zar ābād
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۵۸ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. محل تلاقی رودخانه‌های کودرّه و اووان.

کوهستان البرز.

Zar ābād — **زرآباد**

ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۳ درجه، ۱۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری لاش.

Zar ābād — **زرآباد**

ده، بخش بیابان شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۰ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه میناب به بندرجاسک. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

Zarāb-e bālā — **زرآب بالا**

ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۲۷ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ میمه. درّهٔ خاوری کوه دارخرمن. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری پهله. روستای زرآب پائین در ۵۰۰ متری جنوب این روستا و در ارتفاع حدود ۹۵۰ متری قرار دارد.

Zarādar — **زرادر**

ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۳۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ دماوند. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی رودهن.

Zorāreh — **زُراره**

ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۲۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب کوشکک.

Zarrās — **زرّاس**

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۸۴ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

Zarrāmin-e bālā — **زرّامین بالا**

ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۵۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای زرّامین پائین در ۲ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۵۸۵ متری قرار دارد.

Zarānguš ? — **زرانگوش**

ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۰۰ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کبیرکوه. سر راه درّه‌شهر به ایلام.

...bād — **زرباد**

ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۵ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۵ کیلومتر جنوب خاوری گلمورتی.

Zarbil — **زربیل**

ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۲۸۰ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. کنار کرگانرود.

Zartappeh — **زرتپّه**

جزیرهٔ کوچکی در ۵۰۰ متری خاور جزیرهٔ اشک و ۲۴ کیلومتری جنوب غربی بندر رحمانلو، در دریاچهٔ ارومیه. نام محلی این جزیره ساری‌تپه است.

Zarj ābād — **زرج‌آباد**

ده، بخش سنجبد، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۷۳ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه خلخال به میانه.

Zarjān — **زرجان**

ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۲۵ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب باب انار.

Zarjuh — **زرجوه**

ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۷۳ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی عقدا.

Zarjeh bostān — **زرجه‌بستان**

ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۸۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ مدام‌آباد. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

Zard — **زرد**

ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۷۱ درجه، ۷۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه کورخور.

Zardāb — **زردآب**

ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۹ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

زردآب **Zardāb**
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۷۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار گاماسیاب، سر راه صحنه به بیستون، ۷ کیلومتر خاور شمالی بیستون.

زردآب **Zardāb**
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۷۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه صحنه به کرمانشاه. ۶ کیلومتر شمال خاوری بیستون.

زردآبیه **Zard ābiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۳۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

زردآلو **Zardālu**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۸۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

زردآلو **Zardālu**
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۹۳ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

زردبیه **Zard biyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۳۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

زرد ده **Zard deh**
← زردین، ده، شهرستان تفت.

زردسر **Zard sar**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور، استان مازندران. ۵۹ کیلومتر جنوب خاوری نور. ارتفاع ۳۵۸۰ متر.

زردَشت **Zardašt**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۹۴ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زردشت. حومهٔ شمالی بیدکردوئیه.

زردُف و مودو **Zardof va Mudu**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۱۰ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. داخل درهٔ مودو. درهٔ غربی کوه دم‌کی‌نو.

زردفهره **Zard fahreh**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۸۹ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

زردکوه **Zard kuh**
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. بلندترین قلّهٔ آن بنام کلونچی ۴۲۲۵ متر ارتفاع دارد. قلل مرتفع دیگری چون: شاه شهیدان و پنبه‌گال نیز در این کوه وجود دارد که ارتفاع آنها به ترتیب ۴۱۵۰ متر و ۴۰۰۰ متر است. یخچال بلندی در این کوه وجود دارد که نام آن ایل‌بیک است. زردکوه یکی از بلندترین کوههای کوهستان زاگرس است و بعد از دنا دومین قلّهٔ مرتفع زاگرس محسوب می‌گردد.

زردکی **Zardaki**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۱۷ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هلّه. ۲ کیلومتر خاور کرّه‌بند.

زردگاه **Zardgāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۵۹ درجه، ۱۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب خاوری کوه علی‌آباد. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی نای‌بند.

زردگل، گردنه **Zardgel**
گردنه‌ای به بلندی ۱۹۵۰ متر در شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. ۲۲ کیلومتر خاور شمالی سردشت.

زردگُلی **Zardgoli**
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۶۴ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر خاور جنوبی برمک بالا.

زردوئی **Zardō'i**
ده، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۵۴ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال باینگان. به آن روان‌زردوئی هم می‌گویند.

زرده **Zardeh**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۱۴ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه دالهو.

زرده **Zardeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۶۱

درجه، ۲۹کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵کیلومتر جنوب خاوری بلان.

زرده‌خانه Zardehxāneh
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی، اهر ۵۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

زرده‌سوار Zardehsavār
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۱۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱/۵ کیلومتر شمال خاوری هفت چشمه.

زرده‌سوار Zardeh savār
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۳۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه زرده‌سوار.

زرده کمر Zardeh kamar
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۷۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

زردیا Zardiyā
← زردیها، ده، شهرستان بروجن.

زردین Zardin
یا زرد ده. ده، مرکز دهستان زردین، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۱۷۳ درجه، ۳۳/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی شیرکوه. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی نیر.

زردیها Zardihā
یا زردیا. ده، بخش مرکزی شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۳۳۰ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شهرکرد به بروجن. ۱۱ کیلومتر شمال غربی سفیددشت.

زررو Zarru
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۷۵ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی تپهٔ سیاه‌چکی (کوهستان شیرکوه).

زر رود Zar rud
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۵ درجه، ۸۵کیلومتر. ارتفاع ۲۶۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه هزار. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی راین.

زرزا Zarzā
ایل کرد که در ناحیهٔ اشنویه زندگی می‌کنند.

زرزر Zarzar
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۳۲۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قیدار به زرّین‌آباد.

زرشکی Zereški
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تهران. ۵۰کیلومتر شمال خاوری تهران. ارتفاع ۳۵۴۷ متر.

زرشگ Zerešg
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۸ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

زرشگه Zerešgeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۲۳۲ درجه، ۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه میش‌پرور.

زرق Zaraq
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۶۳ درجه، ۶۷کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی فامنین.

زرقان Zaraqān
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۰۶ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای جغتای.

زرقان Zaraqān
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۸۱ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری فامنین.

زرقان Zarqān
۱- یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان شیراز، استان فارس، مشتمل بر دهستانهای زرقان، بند امیر و رحمت‌آباد و به مرکزیت شهر زرقان.
۲- شهر، مرکز بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۴۶ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه زرگان. سر راه شیراز به مرودشت. به آن زرگان و زرکان هم می‌گویند.

زرقانک Zarqānak
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت

۳۲۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب کوشکک.

Zar-e Qal'ehganj **زرقلعه گنج**
ده، مرکز بخش قلعه‌گنج و مرکز دهستان قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۷۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه زیارت. ۹ کیلومتر جنوب غربی قلعه‌گنج.

Zarak ābād **زرک‌آباد**
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۳۰ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه لار به جهرم. ۲۰ کیلومتر شمال غربی جویم.

Zarkān **زرکان**
ده، مرکز دهستان زرکان، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۱۲۹ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۵ متر. معتدل، خشک.

Zarkān **زرکان**
← زرقان، شهر، شهرستان شیراز.

Zarkak **زرکک**
ده، مرکز دهستان بالابند، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۲۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، سر راه فریمان به اسدآباد.

Zarkamān **زرکمان**
مجموعه‌ای از دو جزیرهٔ کوچک در دریاچهٔ ارومیه، ۸ کیلومتری غرب جنوبی بندر رحمانلو به مساحت ۲۰ هکتار. نام جزیرهٔ دوم این مجموعه که بلندترین نقطهٔ آن ۱۳۲۴ متر ارتفاع دارد، زرکنک است. نام محلی جزایر مزبور قزلکنگور است.

Zarkanak ? **زرکنک**
← زرکمان. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

Zargān **زرگان**
← زرقان، شهر، شهرستان شیراز.

Zargān-e Abufāzel **زرگان ابوفاضل**
ده، مرکز دهستان ویس، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۵۳ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. سر راه اهواز به شوشتر.

Zargān-e Bozorg **زرگان بزرگ**
← زرگان ابوفاضل، ده، شهرستان اهواز.

Zargar **زرگر**
ده، بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۲۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر غرب آبیک.

Zargar **زرگر**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۲۴۱ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بالهارچای. سر راه بیله‌سوار به گرمی.

Zargar ābād **زرگرآباد**
ده، بخش مرکزی، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۵۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

Zargarān **زرگران**
ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۲۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری چالانچولان.

Zargarān **زرگران**
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۲۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه مرودشت به سد درودزن. دامنهٔ کوه ایوب.

Zargar-e Barzand **زرگر برزند**
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۲۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب قاسم‌کندی.

Zarm **زرم**
ده، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۱۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ غربی کوه جیمه. ۱۲ کیلومتر شمال غربی صیدون.

Zarmeh **زرمه**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۲۰۹ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر شمال استبرق.

Zarmehr **زرمهر**
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۵۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک.

Zarrin ābād **زرّین آباد**
ده، مرکز بخش بزینه‌رود، و مرکز دهستان زرینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۹۴ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع

۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار بزینه‌رود، سر راه قیدار به کبودرآهنگ.

زرنان Zarnān
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنـجان. زنـجان ۸۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل بـه سـرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

زرنان Zarnān
ده، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۶۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری شهرک قدس (قلعه‌حسن‌خان).

زرنان Zarnān
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۸۸ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. مـعتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ خاوری کوه سفید. ۸/۵ کیلومتر غرب شمالی ازنا.

زرنج Zaranj
یا زرنگ. شهر قدیم ایران و مهمترین شهر قدیم سیستان کـه ویرانه‌هایش در کنار بستر یکی از شعبه‌های سابق رود هیرمند باقی است. شهری بسیار آباد و معمور بوده ولی در سال ۷۸۵ هجری قمری (۷۶۱ خورشیدی) به تصرف امیرتیمور درآمد و ویران گردید و ساکنانش قتل عام شدند.

زرنجی Zarenji
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۴۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

زرند Zarand
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۳۱۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سـرد. دامنهٔ شمالی کوه قیدار.

زرند Zarand
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قـزوین ۲۸۹ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مـایل بـه سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه سرین‌باسار. کوهستان البرز.

زرند Zarand
یکی از بخشهای چهارگانهٔ شـهرستان سـاوه، اسـتان مـرکزی. مرکب از دهستانهای رودشـور، حکیم‌آباد و خشکـرود و بـه مرکزیت شهر مأمونیه. شهر زاویه نیز یکی دیگر از شـهرهای این بخش محسوب می‌گردد.

زرند Zarand
۱- شهرستانی در شمال استان کرمان مرکب از بخشهای مرکزی و کوهبنان و مشتمل بر دهستانهای اسلام‌آباد، جرجافک، هتکن (حتکن)، دشتخاک، سـربنان، سـیریز، طـغرالجـرد، مـحمّدآباد، وحدت، یزدان‌آباد و جور و به مرکزیت شهر زرند.
شهرستان زرند از شمال غربی به شهرستان بافق (استان یزد) از شمال به شهرستان طبس (استان خراسان)، از خاور به شهرستان کرمان، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان رفسنجان و از غرب به شهرستان بافق محدود است. نواحی مرکزی و شـمال غربی آن را درهٔ پهناوری که رود شور سیریز از میان آن جریان دارد فرا گرفته و نواحی شمالی و خاوری و جنوب غربی آن را کوههای نسبتاً بلندی که ارتفاع آنها گاه به ۳۵۰۰ متر می‌رسد، پوشانیده است. کوههای دارارسو با ارتفاع ۳۵۴۵ متر و درآب (۳۴۰۹ متر)، ده‌بدن (۳۲۵۱ متر)، گردو (۳۲۰۵ مـتر)، سـرخ (۳۱۳۵ متر) و چهل‌دختر (۳۰۷۱ متر) بلندترین کوههای ایـن شهرستان مـحسوب مـی‌گردند و رودخـانه‌های شـورکوهبنان، ده‌سیدها، تنگل گور، طغرل، درارود و شورسیریز کـه هـمگی فصلی هستند، از جمله رودخانه‌های شهرستان زرند به شـمار می‌آیند. آب و هوای این شهرستان در ارتفاعات معتدل مایل به سرد تا سرد است و در دشت یا درهٔ مرکزی معتدل است و از نظر ریزش باران جزء نواحی خشک می‌باشد.
۲- شهر، مرکز شهرستان زرند، اسـتان کـرمان. ۷۴۰ کـیلومتر جنوب خاوری تهران و ۷۵ کیلومتر شمال غربی کرمان ارتفاع ۱۶۵۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه کرمان به کوهبنان و کرمان به بافق و کنار خط آهن کرمان به یزد. موقعیت جغرافیائی ۰۰ ۳۴ ۵۶ طول شرقی و ۳۰ ۴۸ ۳۰ عرض شمالی.
تاریخچه - زرند در سدهٔ ششم هجری قمری، شهری بزرگ و دارای شش دروازه بوده و مسجد جامعی در میدان مرکزی شهر قرار داشته است. در سال ۵۸۳ هجری قمری (۵۶۵ خورشیدی)، که ترکمانان غز بردسیر را غارت کردند، زرند را موقتاً پایتخت کرمان قرار دادند.

زرند کهنه Zarand-e Kohneh
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲ کیلومتر غرب جنوبی مأمونیه.

زرنق Zarnaq
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۵۸ درجه، ۲۸ کـیلومتر. ارتـفاع حـدود ۱۰۰۰ مـتر. معتدل، نـیمه‌خشک. کـوهستانی. ۳ کـیلومتر جـنوب خـاوری خمارلو.

زرنق Zarnaq
ده، مرکز دهستان زرنق، شهرستان هـریس، اسـتان آذربـایجان شرقی. هریس ۱۹۰ درجه، ۱۸ کـیلومتر. ارتـفاع ۱۵۹۵ مـتر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

زرنق Zarnaq
ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربـایجان شـرقی.

سراب ۲۹۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب شمالی مهربان.

زرنک Zaranak
← زرنج، ناحیه و شهر قدیم ایران، سیستان.

زرنگ Zarang
← زرنج. شهر قدیم ایران.

زرنوخ Zarnux
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۲۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر جنوب روستای شادمهر.

زرنوشه Zarnušeh
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۲۷۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

زرنه Zarneh ?
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۲۱ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود خرتوت. نیمه‌جنگلی.

زرنه Zarneh
ده، مرکز دهستان زرنه، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۶ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر شمال غربی ایوان. سر راه ایلام به اسلام‌آباد غرب.

زروار Zarvār
ده، بخش نمشیر، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۲۹۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

زروان Zaravān
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۱۶ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر خاور باغ.

زروئیه Zaru'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۲۴۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب غربی جوزم.

زرویجان Zarvijān
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۲۵۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

زره‌باش Zereh bāš
ده، بخش خرم‌دره، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۲۷۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

زره‌شوران Zereh šurān
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب صفر درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

زره، گردنه Zereh
گردنه‌ای به بلندی ۲۵۵۰ متر در شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی شهرکرد. این گردنه استانهای چهارمحال و بختیاری و اصفهان را از هم جدا می‌کند.

زری Zari
ده، دهستان قطور، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۵۴ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵۰۰ متری ساحل جنوبی قطورچای.

زری Zari
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۴ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری میغان.

زری‌خول Zarixul
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۰ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب جنوبی محمّدآباد مسکون.

زری‌داغ Zari dāq
کوه، کوهستان سهند، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. ۳۱ کیلومتر غرب جنوبی بستان‌آباد. ارتفاع ۳۲۵۰ متر. یکی از قلّه‌های بلند کوهستان سهند.

زرّیک Zarrik
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۵۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر خاور ارمغانخانه.

زریگان Zarigān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۱۸ درجه، ۵۳

کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه لکچیر. سر راه بافق به جوادیه و ساغند. دارای معدن سرب و روی.

زریگه Zarigeh
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۹ درجه، ۱۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور روستای زمین‌هنسین. کوهستان بشاگرد.

زرّین Zarrin
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۳۴۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چشمه‌سفید. درّهٔ شمالی کوه ورازرد. کوهستان زاگرس.

زرّین Zarrin
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۵۲ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. دامنهٔ شمالی دم‌کوه. گرم، خشک. کوهپایه. ۴۱ کیلومتر شمال خرانق. حاشیهٔ غربی ریگ زرّین.

زرّین Zarrin
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۴۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور جنوب خاوری گرنگاه.

زرّین‌آباد Zarrin ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۷۶ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار خط آهن تهران - مشهد.

زرّین‌آباد Zarrin ābād
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۸۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک.

زرّین‌آباد Zarrin ābād
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۱ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳۱ کیلومتر شمال خاوری مأمونیه.

زرّین‌آباد Zarrin ābād
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۲۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای‌خزر. سر راه جویبار به کنار دریا. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری جویبار.

زرّین‌آباد Zarrin ābād
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۹۵ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک.

زرّین‌آباد Zarrin ābād
ده، مرکز دهستان ایجرود بالا، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۱۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به بیجار.

زرّین‌آباد Zarrin ābād
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۸۴ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی روستای خسروآباد.

زرّین‌آباد Zarrin ābād
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۸۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور زاغه.

زرّین‌آباد Zarrin ābād
یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان دهلران، استان ایلام، مشتمل بر دهستانهای سید ناصرالدین و سید ابراهیم و به مرکزیت روستای پهله.

زرّین‌باغ Zarrin bāq
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۹۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب غربی فیروزآباد بالا.

زرّین‌بن Zarrinbon
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۰۰ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. ۷ کیلومتر شمال غربی چم‌پلک.

زرّین‌جو Zarrinju
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۲۴۲ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ دهره.

زرّین‌جوب Zarrinjub
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۴ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱/۵ کیلومتر خاور جنوبی کامیاران.

زرّین‌جوب Zarrinjub
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۳۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه ایلام به جوی زرایوان. دامنهٔ غربی کوه بانکول.

Zarrin ceqā **زرّین‌چقا**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۳۵ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه نرمه.

Zarrin deraxt **زرّین درخت**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۸۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خانمیرزا. درّهٔ جنوبی کوه میشان. جنگلی.

Zarrin deh **زرّین‌ده**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۷ درجه، ۶۶/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قراگونی. ۳۵کیلومتر شمال غربی مأمونیه.

Zarrin šahr **زرّین‌شهر**
شهر، مرکز شهرستان لنجان، استان اصفهان. ۳۶۶کیلومتر جنوب تهران و ۳۹ کیلومتر جنوب غربی اصفهان. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب پولادشهر و یک کیلومتر شمال زاینده‌رود. موقعیت جغرافیائی ″۵۵ ′۲۲ °۵۱ طول شرقی و ″۲۰ ′۲۳ °۳۲ عرض شمالی. نام پیشین آن ریزلنجان بوده است.

Zarrin kuh **زرّین‌کوه**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان دماوند، استان تهران. ۱۲کیلومتر خاور دماوند. ارتفاع ۳۸۵۰ متر. سرچشمهٔ رودهای هویر و تار. دریاچه‌های تاروهویر در درّهٔ شمالی این کوه جای دارند.

Zarrinkuyeh **زرّین‌کویه**
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۳۹ درجه، ۵۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ جره. ۵کیلومتر خاور جنوبی بالاده.

Zarringol **زرّین‌گل**
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۱۱۰ درجه، ۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه آقندوکمر، کوههای البرز شرقی. کنار رودخانهٔ زرین‌گل.

Zarrin mehr ābād **زرّین‌مهرآباد**
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۸۵ درجه، ۴۰کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۷کیلومتر غرب سراب دوره.

Zarrineh **زرّینه**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۹ درجه، ۸۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۹کیلومتر شمال خاوری دیواندرّه.

Zarrineh **زرّینه**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۴۶ درجه، ۲۰کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه پریشان. ۷کیلومتر جنوب غربی دیزج.

Zarrineh ōbātu **زرّینه‌اوباتو**
ده، مرکز دهستان زرینه، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۵ درجه، ۸۴کیلومتر. ارتفاع ۲۱۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه دیواندرّه به سقّز. ۱۸/۵کیلومتر شمال غربی دیواندره.

Zarrineh rud **زرّینه‌رود**
رودخانه، شهرستانهای سقّز و میاندوآب، استانهای کردستان و آذربایجان غربی. طول ۳۰۲کیلومتر.
از چشمه‌سارهای کوههای چهل‌چشمه، ۶۲کیلومتری شمال باختری سنندج سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی شمال و سپس به طرف شمال غربی روان می‌گردد. در طول مسیر با چم خورخوره مخلوط می‌گردد و از باختر شهر شاهین‌دژ (صائین‌دژ) عبور می‌کند و با رودخانهٔ آجرلو درهم می‌آمیزد و پس از مخلوط شدن با شاخه‌هایی از سیمینه‌رود، در ۳۰ کیلومتری باختر جنوبی بناب به دریاچهٔ ارومیه می‌ریزد.

Zarrineh rud **زرّینه‌رود، سد**
سدی در شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. ۳۱کیلومتر خاور جنوبی بوکان و ۲۹ کیلومتر جنوب شاهین‌دژ. این سد که بر زرّینه‌رود ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۵۰ متر است. طول تاج سد زرّینه‌رودکه به آن سد بوکان نیز می‌گویند ۶۷۰ متر و گنجایش مخزن آن ۶۴۸ میلیون مترمکعب است.

Zarivār **زریوار، دریاچه**
یا بحر زروار. دریاچه‌ای به مساحت ۸/۵ کیلومترمربع در شهرستان مریوان، استان کردستان. ۳کیلومتر شمال غربی مریوان. حداکثر درازای این دریاچه از شمال غربی به جنوب ۴۸۰۰ متر و پهنای متوسط آن ۲کیلومتر است و ارتفاع سطح آب آن به ۸۱۸ متر می‌رسد. رودخانهٔ زریوار از جنوب به آن وارد می‌شود و یکی از زیباترین نواحی ایران بشمار می‌آید.

Zarivār **زریوار، سد**
سدی در شهرستان مریوان، استان کردستان. ۱۰کیلومتر جنوب خاوری مریوان. این سد که بر آب زریوار ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۱ متر است. طول تاج سد زریوار ۱۷۷۰ متر و گنجایش مخزن آن ۹۱ میلیون مترمکعب است.

Zazom **ززوم**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز

۱۵۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال خاوری شاپورآباد.

زشت Zešt
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۱۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۴ کیلومتر غرب جنوبی الشتر.

زُشگ Zošg
ده، بخش طرقبه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۷۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زُشگ. کوهستان بینالود.

زعفران Za'farān
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۳۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب حمیل.

زعفران Za'farān
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۳ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خاور جنوبی هلوش.

زعفرانی Za'ferāni
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۲۹۸ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه دهلران به مهران.

زعفرانی Za'farāni
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۲۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب آبدان.

زعفرانیه Za'farāniyeh
ده، بخش مرکزی، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۹۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سبزوار به نیشابور.

زغمار Zaqmār
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور جنوبی دشتی.

زغن‌آباد Zaqan ābād
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۶۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب خاوری ورزقان.

زفره Zefreh
یازیفره. ده، مرکز دهستان زفره، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۶۵ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه اصفهان به ظفرقند و اردستان. کوهستان مارشنان.

زکی‌آباد Zaki ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۱۷۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. شمال ارتفاعات حلقه‌در.

زکیان Zakiyān
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۱۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه زنا. ۸ کیلومتر غرب شمالی کوشکک.

زکی بیگ بالا Zaki beyg-e bālā
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۵ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۳ کیلومتر شمال غربی دیواندره. روستای زکی بیگ پائین در ۳ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۲۰۳۰ متری قرار دارد.

زکی‌کندی Zaki kandi
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۳ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

زکی‌محلّه Zaki mahalleh
ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۳۳۲ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار صفارود. سر راه رامسر به چابکسر.

زلان Zalān
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۳۶ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گنگیر. سر راه ایلام به ایوان. ۸ کیلومتر جنوب خاوری جوی زرایوان.

زلان بالا Zalān-e bālā
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۰۰ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ مرک. سر راه ماهیدشت به فیروزآباد و بوژان. روستای زلان پائین در ۳ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۴۲۰ متری قرار دارد.

زلت Zelet
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

زُلفیله Zolfileh
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۸۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. شمال دریاچهٔ سدّ زرینه‌رود.

زلّقی Zallaqi
← یکی از طوایف چهارلنگ.

زلکه Zalkah
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۴۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه ملاکاوو.

زلم‌سور Zolm-e Sur
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. درّهٔ غربی کوه دری.

زلیه Zaliyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. ماهشهر ۳۱۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی هشتچه.

زمان‌آباد Zamān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ری، استان تهران. ری ۱۳۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر خاور فیروزآباد.

زمان‌آباد Zamān ābād
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۶۳ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی بردسکن.

زمان‌آباد Zamān ābād
ده، مرکز دهستان خوارتوران، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۱۹ درجه، ۱۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. گرم، خشک. ۱۰۱ کیلومتر جنوب خاوری بیارجمند.

زمان‌آباد Zamān ābād
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۲۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۹ کیلومتر غرب جنوبی حسن‌آباد.

زمان‌آباد Zamān ābād
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۶۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ماهیدشت به بوژان. ۱۲/۵ کیلومتر شمال غربی بوژان.

زمان‌آباد Zamān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۲۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه نائین به کوهپایه و اصفهان.

زمان‌آباد Zamān ābād
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۳۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب خاوری باغ بهادران.

زمان‌آباد Zamān ābād
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۹۰ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال خاوری دولت‌آباد.

زمان‌آباد Zamān ābād
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۲۴ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه گلباف به شهداد. ۵ کیلومتر شمال غربی گلباف.

زمان‌آباد Zamān ābād
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۱ درجه، ۹۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب راین. کوهستان هزار.

زمان‌آباد محمّدآباد Zamānābād-e Mohammad ābād
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۰۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴/۵ کیلومتر جنوب غربی جوکار.

زمان‌بگ Zamānbag
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۶۳ درجه، ۷۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه کله‌بادی.

زمان خانلو Zamānxānlu
← ایل‌نفر. ایلات خمسهٔ فارس.

زمان‌صوفی Zamān sufi
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۷۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل،

نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه چشمه‌جهانگیر.

زمانی Zamāni
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۷۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ شمالی کوه سرگدار. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری سده.

زمزرج Zamzerc
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۰۰ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی بلورد.

زمزم، سد Zamzam
← برنجستانک، سد، شهرستان قائم‌شهر.

زمزیران Zemzirān
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. حدود ۲ کیلومتر جنوب گردنهٔ زمزیران. جنگلی.

زمزیران، گردنه Zamzirān
گردنه‌ای به بلندی ۱۹۰۰ متر در شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سر راه سردشت به مهاباد. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری سردشت. این گردنه شهرستانهای سردشت و مهاباد را از هم جدا می‌کند.

زمستانه Zemestāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۳۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۷۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ شمال خاوری کوه فردان. کوهستان زاگرس. ۸/۵ کیلومتر جنوب خاوری مصیر.

زمکان Zemkān
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۲۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زیمکان (زمکان). درّهٔ غربی کوه سفید. ۸ کیلومتر جنوب قلعهٔ میرآباد.

زمند Zamand
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۰۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای جغتای.

زمه Zemeh
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۲۱ درجه، ۷۰ کیلومتر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه کدکن به نیشابور.

زمهریر Zamharir
ده، دهستان زنوز، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۱۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

زمینان Zaminān
← زمینو، ده، شهرستان رودان.

زمینان Zaminān
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۸۰ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار مرز ایران و پاکستان و محل تلاقی رودهای شاهی‌کور و نهنگ.

زمین‌سنگ Zamin sang
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۸ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب شمیل. سر راه حسن لنگی به شمیل.

زمین سیاه Zamin-e Siyāh
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۰ درجه، ۹۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چیل. ۹ کیلومتر خاور جنوبی سرگز.

زمینکان Zaminekān
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۵۲ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی.

زمین‌لشکری Zaminlaškari
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۷ درجه، ۱۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زمیدر. ۳۰ کیلومتر جنوب خاوری رائین قلعه.

زمین‌لشگری Zaminlašgari
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۴۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. کنار خلیج جاسک.

زمینو Zamino
ده، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ رهبران. ۵ کیلومتر جنوب خاوری زیارت علی.

زمین هنسین **Zamin hansin**

ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۶۰ درجه، ۱۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب خاوری درشهر.

زنجان **Zanjān**

۱- شهرستانی در استان زنجان، مرکب از بخشهای مرکزی، انگوران، ماه‌نشان، زنجانرود و طارم عیا و مشتمل بر دهستانهای تهم، زنجانرود بالا، قره‌پشتلوی پائین، قره‌پشتلوی بالا، ایجرود بالا، ایجرود پائین، قلتوق، بوغداکندی، معجزات، سعیدآباد، انگوران قلعه‌جوق، ماه‌نشان، قزل‌گچیلو، اوریاد، زنجانرود پائین، چاپارهٔ بالا، چاپارهٔ پائین، غنی‌بیگلو، آب‌بر، گیلوان، چورزق و درام.

شهرستان زنجان از شمال به استانهای اردبیل و آذربایجان شرقی، از شمال خاوری به استان گیلان، از خاور به شهرستانهای قزوین و ابهر، از جنوب به شهرستان خدابنده و استان کردستان، از غرب به استان آذربایجان غربی و از شمال غربی به استان آذربایجان شرقی محدود است و مرکز آن شهر زنجان است.

اراضی این شهرستان کوهستانی است. کوههای البرز (قافلانکوه) در شمال و کوهستان قرخ‌بلاغ با کوه بلند بلقیس (۳۳۳۲ متر) در غرب آن واقع است و کوه بلند دمرلو با ارتفاع ۲۸۵۰ متر، بخشهای ماه‌نشان و انگوران را از بخشهای مرکزی و زنجانرود جدا می‌کند. رودخانهٔ قزل‌اوزن با ریزابه‌هایی چون زنجانرود، لجام‌گیر، انگوران‌چای و قلعه‌چای آن را مشروب می‌سازد.

آب و هوای این شهرستان در ارتفاعات، سرد و در دره‌ها و نواحی کم‌ارتفاع، معتدل است و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.

۲- شهر، مرکز استان و شهرستان زنجان، ۲۷۵ کیلومتر غرب شمالی تهران. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، کنار زنجانرود. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز. سر راه و خط آهن تهران به تبریز. موقعیت جغرافیائی ۴۵ ً ۲۸ َ ۴۸ طول شرقی و ۱۵ ً ۴۰ َ ۳۶ عرض شمالی. میانگین حداکثر دما ۱۸/۳ درجهٔ سانتی‌گراد، میانگین حداقل دما ۳/۹ درجهٔ سانتی‌گراد. میانگین بارندگی سالانه ۳۱۶ میلی‌متر و میانگین تعداد روزهای یخبندان ۱۱۵ روز در سال.

تاریخچه - شهر زنجان مطابق با شهر باستانی آگانزاناست که بطلمیوس مورخ یونان باستان از آن نام برده است. به گفتهٔ حمدالله مستوفی، اردشیر بابکان آن را بنام شهین بنا نمود. در سال ۲۴ هجری قمری (۲۳ هـ.خ) به تصرف اعراب درآمد. در سدهٔ چهارم هجری جزء منطقهٔ فعالیت سلسلهٔ دیلمی آل مسافر بود. در حملهٔ مغول ویران گردید. الجایتو شهر سلطانیه را نزدیک زنجان بنا نهاد و پایتخت خود قرار داد. در دورهٔ صفویه دامنهٔ جنگهای ایران و عثمانی گاه تا زنجان ادامه می‌یافت.

از بنای تاریخی آن می‌توان از پل دختر، مسجد شاه و مسجد سیّد نام برد. در پاره‌ای کتابها و مدارک قدیمی از این شهر به اسم زنگان نام برده شده است.

زنجانبر **Zanjānbar**

ده، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۶۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی قمصر.

زنجان‌چای **Zanjān cāy**

← زنجانرود، رودخانه، شهرستانهای ابهر و زنجان.

زنجانرود **Zanjān rud**

رودخانه، شهرستانهای ابهر و زنجان، استان زنجان. طول ۱۴۲ کیلومتر.

از آبخیزهای سلطانیه، ۳ کیلومتری شمال شهر سلطانیه سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال باختری روان می‌گردد. از شهر زنجان می‌گذرد و به رودخانهٔ قزل‌اوزن می‌ریزد. به آن زنجان‌چای هم می‌گویند.

زنجیران **Zanjirān**

ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۳ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی کمیجان.

زنجیران **Zanjirān**

ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری جُوکان.

زنجیربلاغ **Zanjirbolāq**

ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۴۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی خونیق.

زنجیره **Zanjireh**

ده، دهستان حومه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۷۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه میشوداغ.

زنجیرهٔ بالا **Zanjireh-ye bālā**

ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دهانهٔ تنگ لوله‌آب. روستای زنجیرهٔ پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۰۷۰ متری قرار دارد.

زنجیل آباد **Zanjil ābād**

ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی.

سراب ۲۸۴ درجه، ۳۷/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵/۵کیلومتر جنوب مهربان.

زند Zand
← لک. جنوبی‌ترین گروه از قبایل کرد.
← زندیه.

زندآباد Zand ābād
ده، بخش مرکزی، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۲۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه خرمایورت.

زندان سلیمان Zendān-e Soleymān
آتشفشان خاموشی به ارتفاع ۲۲۸۰ متر در بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. ۲۵ کیلومتر شمال شرقی تکاب.

زندلیج Zandlij
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۱۳ درجه، ۱۸کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دمق. ۹کیلومتر جنوب غربی دمق.

زندیان Zendiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۸ درجه، ۲۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳کیلومتر غرب رمکان.

زندیه Zandiyeh
نام طایفه‌ای از لرهای فعلی که در حدود قلعهٔ پری از توابع ملایر سکونت داشتند. طایفهٔ زندیه پس از قتل نادرشاه تحت سرپرستی کریم‌خان روی کار آمدند و حکومت آنان به دست آقامحمّدخان قاجار برافتاد.
← لک.

زُنک Zonk
← زونک، ده، شهرستان بافت.

زنگ‌آباد Zang ābād
ده، بخش ورزقان: شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۶۰ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

زنگ‌آباد Zang ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۷۰ درجه، ۱۲/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

زنگ‌آباد Zang ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۰۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴کیلومتر شمال غربی دوسر.

زنگارد Zangārd
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۴۰ درجه، ۷۵/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه ناخ. ۱۶ کیلومتر غرب ده‌تل.

زنگان Zangān
نام قدیمی زنجان. ← زنجان، شهرستان زنجان.

زنگاور Zangāvar
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. تفرش ۲۳۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. درّهٔ جنوبی کوه زنگاور. ۱۹کیلومتر غرب جنوبی یل‌آباد.

زنگبار Zangbār
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۷۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵/۵کیلومتر جنوب غربی آزادلو.

زنگران Zengarān ?
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۴۱ درجه، ۹۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر جنوب خاوری لادیز.

زنگلان Zangelān
ده، دهستان ترگور، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۶۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

زنگلان Zangalān
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۹ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ آق‌چای. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی قره‌ضیاءالدین.

زنگلانلو Zangalānlu
ده، بخش چاپشلو، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۱۷۶ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود زنگلانلو.

زنگمار Zangmār
رودخانه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. طول ۱۰۰ کیلومتر. مسیر کلی، نخست شمالی، سپس خاور شمالی. از

کوههای دهستان ببه‌جیک، ۳۷ کیلومتر جنوب ماکو سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال روان می‌شود و از کنار شهر ماکو می‌گذرد و بسوی خاور شمالی متوجه می‌گردد و در روستای پلدشت به رود ارس می‌ریزد.

زنگنه **Zanganeh**
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۸۶ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر شمال غربی خانه زنیان و ۱۰ کیلومتر شمال دشت ارژن.

زنگنه **Zangeneh**
نام طایفه‌ای از ایلات ایران که در کرمانشاه، فارس، خوزستان و کهگیلویه زندگی می‌کنند.

زنگنه **Zanganeh**
← نوئی. تیره‌ای از طایفهٔ چهاربنیچه.

زنگنه بالا **Zangeneh bālā**
ده، مرکز دهستان کمازان بالا، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۳۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به اراک.

زنگو **Zangu**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۲۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دوهو. ۶ کیلومتر شمال غربی امیرآباد.

زنگوئی **Zangu'i**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه بیرجند به قائن. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری سده.

زنگویه **Zanguyeh**
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۷۵ درجه، ۱۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر غرب محمله.

زنگی **Zangi**
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۱۰۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری سیس.

زنگی‌آباد **Zangi ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۰۱ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

زنگی‌آباد **Zangi ābād**
ده، مرکز دهستان زنگی‌آباد، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۱۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۷/۵ کیلومتر جنوب چترود.

زنگی‌آباد **Zangi ābād**
ده، مرکز دهستان نقش رستم، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۲۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال غربی تخت جمشید.

زنگیان **Zangiyān**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۶۱ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۱ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

زنگیانگ **Zangiyāng**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۳۴ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه سراوان به مرز پاکستان.

زنگی‌کولا **Zangi kolā**
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

زنگین **Zangin**
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۱ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه دمرلو. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی ماه‌نشان.

زنگین‌بن **Zanginbon ?**
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۰۰ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. ۷ کیلومتر شمال غربی چم‌پلک.

زنوری **Zanuri**
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۱۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه سردرّه.

زنوز **Zonuz**
شهر، مرکز دهستان زنوز، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۱۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سلطان سنجر. کنار زنوزچای، ۹ کیلومتری خاور راه مرند به جلفا.

تاریخچه - حمدالله مستوفی در حدود سالهای ۷۵۰ هجری قمری (۷۲۷ ه. خ) از باغستانهای فراوان و میوه‌های خوب آن تعریف می‌کند و احمد کسروی در تاریخ ۱۸ سالهٔ آذربایجان از فعالیتهای مشروطه‌خواهانه و مبارزات مردم زنوز گفتگوها دارد.

زنوزچای Zonuz cāy
رودخانه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. طول ۹۵ کیلومتر.
از کوه سلطان جهانگیر، ۲۱ کیلومتری شمال خاوری مرند سرچشمه می‌گیرد و بسوی باختر شمالی روان می‌شود و در روستای مظفرآباد به قتورچای می‌ریزد.

زنوزق Zonuzaq
ده، دهستان زنوز، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

زنوغان Zenōqān
ده، مرکز دهستان کویر، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳۴ درجه، ۹۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه دیهوک به کرمان. ۳۶ کیلومتر جنوب خاوری دیهوک.

زنه‌ور Zenehver
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۵۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. ۳/۵ کیلومتر ساحل جنوبی دریاچهٔ ارومیه. سر راه مهاباد به بندر حیدرآباد و ارومیه. به آن زینه‌ور هم می‌گویند.

زنهی Zanhi
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۴۵ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کلم. درّهٔ شمالی کوه پشتکوه.

زوات Zavāt
ده، بخش چالوس، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۶۹ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. کنار رودخانهٔ زوات. ۵ کیلومتر غرب چالوس.

زواجر Zavājer
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۳۵۸ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قیدار به زنجان.

زوار Zavār
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۲۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار ازارود.

زوار Zavār
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۹۷ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۷۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر جنوب خاوری اندوهجرد.

زوّار Zavvār
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۳۲ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه جیرفت به درب بهشت. ۷ کیلومتر خاور درب بهشت.

زواردشت Zavārdašt
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۵۹ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه خسه‌چال. کنار رودخانهٔ اووان. کوهستان البرز.

زوارده Zavār deh
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به کوهپاسرا. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

زوارق Zavāraq
ده، بخش مرکزی شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۵۴ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

زوارم Zavārem
یا زواره. ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۲۴۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. مرکز دهستان زوارم.

زوارو Zavāru
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۸ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری گابریک.

زواره Zavāreh
← زوارم، ده، شهرستان شیروان.

زواره Zavāreh
شهر، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۵۴ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. کنار خط آهن کاشان به یزد. حاشیهٔ دشت کویر. به دلیل کثرت

عدهٔ ساداتی که در آن اقامت داشته‌اند، به قریةالسادات معروف بوده است. مسجد جامع دارد. منار مسجد پامنار، تاریخ ۴۶۱ هجری قمری (۴۴۷ خورشیدی) را نشان می‌دهد.

زواره کوه **Zavāreh kuh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۹۲ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ زواره کوه.

زواره‌ور **Zavārehvar**
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۴۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر شمال خاوری جوادآباد.

زواریان **Zavāriyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۵۶ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۵ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ زواریان. ۶ کیلومتر جنوب غربی سلفچکان.

زوال **Zavāl**
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۵۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳ کیلومتر خاور جنوبی گردنهٔ زوال و ۱۱ کیلومتر شمال غربی مصیری.

زوبار **Zobār**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۹ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی چاه مبارک.

زوباران **Zubārān**
ده، بخش مرکزی، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۴۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه قوچان به باجگیران.

زوپائین **Zō-ye pā'in**
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۹ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کوهستان هزارمسجد، مرکز دهستان زاوین.

زوج **Zōj**
کوه، شهرستان شهربابک، استان کرمان. ۵۷ کیلومتر شمال غربی شهر بابک. ارتفاع ۳۰۰۵ متر.

زورآباد **Zur ābād**
ده، دهستان فیرورق، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۱۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

زورآباد **Zur ābād**
← صالح‌آباد، شهر، شهرستان تربت جام.

زوران **Zurān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۸۹ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب.

زوران **Zurān**
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۴۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی محمّدآباد شیخ.

زورانتل **Zurāntel**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۶ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. سر راه خرم‌آباد به پل‌دختر.

زورجین **Zōrjin**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۳۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر شمال غربی روستای بازرجان.

زوردان **Zōrdān**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۲۷ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل، خشک. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی زهان.

زوردکان **Zeverdekān**
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۱۶۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال غربی اورگان.

زورک‌کوه **Zevork kuh**
کوه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. ۴۲ کیلومتر شمال جیرفت. ارتفاع حدود ۳۵۳۰ متر.

زورگی **Zorugi**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۷۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۶۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه میل. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی نیستانک.

زوزن **Zuzan**
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۳۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ خاوری کوه شاه‌نشین.

زوک Zōk
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۵۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک.

زوکابر Zokābar
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۱۰ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

زول Zul
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۰۸ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه زول.

زولاچای Zolā cāy
رودخانه، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. طول ۹۵ کیلومتر.
از دامنهٔ کوههای نوچ، قره‌داش و کی‌کان واقع در ۵۵ کیلومتری جنوب غربی سلماس سرچشمه می‌گیرد و رو به خاور شمالی روان می‌شود و در گوشهٔ شمال باختری دریاچهٔ ارومیه، به دریاچهٔ مزبور می‌ریزد.

زولسک Zulesk
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۷ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. سر راه سربیشه به اسدآباد. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری سربیشه.

زولنگ Zuleng
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۷ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. سر راه سربیشه به اسدآباد. دامنهٔ غربی کمرایندل. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری سربیشه.

زونبلان Zonbalān
ده، دهستان نازلو، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۴۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

زونق Zavanaq
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۳۲۱ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب سُجاس.

زونک Zonk
ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۸۱ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب هنزا.

زویان Zōyān
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۶۳ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه شرقه. نیمه‌جنگلی.

زُویرخرامزه Zoveyr-e Xarāmzeh
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۴۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری ملّاثانی.

زویک Zevik
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۳۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر شمال خاوری روستای بالانج.

زوینه Zuyneh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۶۶ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب راه بندر ماهشهر به آغاجاری.

زویهٔ دو Zoviyeh-ye Do
← زویهٔ یک، ده، شهرستان شوشتر.

زُویهٔ یک Zoviyeh-ye Yek
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۸۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری گوریه. روستای زویهٔ دو در یک کیلومتری جنوب این روستا واقع است. امامزاده‌ای بنام عبود دارد.

زه Zeh
ده، مرکز دهستان نخلستان، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۲۳ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۵ متر. گرم، خشک. دشت.

زهاب Zahāb
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۶۱ درجه، ۲۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی گورکوه. کوهستان بشاگرد.

زهراب Zahrāb
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر جنوب غربی پیرسهراب.

زهرامرده Zahrāmordeh
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۵۶

درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳۴ کیلومتر خاور جنوبی سیریک.

زهرشیر Zahr-e Šir
ده، بخش کردیان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۷۵ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بیشه. ۲۱ کیلومتر خاور جنوبی قطب‌آباد.

زهره Zohreh
رودخانه، شهرستانهای سپیدان، ممسنی، گچساران، بهبهان و بندر ماهشهر، استانهای فارس و بویراحمد و کهگیلویه و خوزستان. طول ۴۹۰ کیلومتر.
از بلندیهای ۱۴ کیلومتری شمال باختری اردکان سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب روان می‌شود. از کنار شهر اردکان یا سپیدان می‌گذرد. پس از مخلوط شدن با رودخانهٔ شش‌پیر به شهرستان ممسنی وارد می‌گردد. سپس از استان فارس خارج می‌شود و به شهرستان گچساران از استان بویراحمد و کهگیلویه وارد می‌گردد. و از آنجا به شهرستان بهبهان از استان خوزستان داخل می‌شود و پس از مخلوط شدن با رودخانهٔ خیرآباد بسوی دهستان هندیجان روان می‌گردد و در ۲۶ کیلومتری جنوب باختری هندیجان به خلیج فارس می‌ریزد.

زهره Zohreh
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۶ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر جنوب دهک.

زهک Zehak
ده، مرکز بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۳۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه زابل به کوهک.

زه‌کلات Zehkalāt
← زهکلوت، ده، شهرستان کهنوج.

زهکلوت Zehkalut
ده، مرکز دهستان جازموریان (جزموریان)، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۰۲ درجه، ۸۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. به آن زه‌کلات هم می‌گویند.

زهلنپان Zehlenpān
← زهلنفان، ده، شهرستان ایرانشهر.

زهلنفان Zehlenfān
ده، مرکز دهستان دامن، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۹ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. کنار رودخانهٔ دامن. سر راه ایرانشهر به خاش. به آن زهلنپان هم می‌گویند.

زهمکان Zahmekān
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۰۴ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زهمکان. ۲۹ کیلومتر شمال غربی فاریاب.

زُهیری Zoheyri
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۳۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر جنوب خاوری لومار. کنار رودخانهٔ سیمره.

زهیم Zahim
ده، بخش ماهور و میلاتی، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۴۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب بابامنیر.

زیار Ziyār
ده، مرکز دهستان براآن جنوبی، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. سر راه اصفهان به کلیشاد و شاه‌تور.

زیاران Ziyārān
ده، مرکز دهستان زیاران، بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۱۰ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه آبیک به شهرک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

زیارت Ziyārat
ده، مرکز دهستان زیارت، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۳۱ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

زیارت Ziyārat
ده، مرکز دهستان زیارت، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۷۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال غربی خوش‌آب.

زیارت Ziyārat
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۲۳ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۱ کیلومتر جنوب سوران.

زیارت Ziyārat
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۳۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه سراوان به مرز پاکستان.

زیارت Ziyārat
ده، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۹ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری زیارت‌علی.

زیارت Ziyarat
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۳۲۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی راهدار.

زیارت Ziyārat
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۵ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال خاوری قطب‌آباد.

زیارت Ziyārat
ده، مرکز دهستان کبکان، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۰۳ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر شمال غربی بردخون.

زیارت Ziyārat
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۱۵ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۳۵ کیلومتر غرب شمالی مسکوتان.

زیارت Ziyārat
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۳۷ درجه، ۱۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر شمال غربی رمشک.

زیارت Ziyārat
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر خاور گزیر.

زیارت Ziyārat
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۴۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر خاور قلعه‌قاضی.

زیارت ابوالفضل Ziyārat-e Abolfazl
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۰۹ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری زهکلوت.

زیارت خاصّه‌رود Ziyārat-e Xāsseh rud
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۱۶۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. تپه‌ماهور. کنار خاصه‌رود، دامنهٔ خاوری کوه جوزبند. جنگلی.

زیارت شاه Ziyārat-e Šāh
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۶۵ درجه، ۷۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کوهستان جبال بارز. ۴۰ کیلومتر جنوب غربی محمّدآباد گنبکی.

زیارت علی Ziyārat-e Ali
ده، مرکز بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۷ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ رودان و کنار راه بندرعباس به کهنوج.

زیارت کلّه Ziyārat-e Kalleh
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۹ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه میناب به بندرجاسک. ۱۶ کیلومتر شمال سیریک.

زیارتگاه Ziyāratgāh
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۵۹ درجه، ۱۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب خاوری کوه علی‌آباد. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی نای‌بند.

زیارتگاه Ziyāratgāh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۵۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. کنار راه شهرضا به آباده. ۴ کیلومتر شمال غربی قوام‌آباد.

زیارتگاه آستانه Ziyāratgāh-e Āstāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۳۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه سراوان به مرز پاکستان.

زیارتگاه شاه چراغ Ziyāratgāh-e Šāh-e Cerāq
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۶۹ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ آبشور. ۷/۵ کیلومتر جنوب دولت‌آباد.

زیارت میرمقداد Ziyārat-e Mirmeqdād
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۰۳ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اسلام‌آباد (شاه‌آباد) به زهکلوت.

زیارجاه Ziyārjāh ?
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۵ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرباز و سر راه ایرانشهر به چابهار. ۷ کیلومتر شمال پارود.

زیارلو Ziyārlu
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۵۶ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر خاور شمالی نجف تراکمه.

زیباکنار Zibākenār
ده، مرکز دهستان علی‌آباد زیباکنار، بخش لشت‌نشا، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۵۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه ساحلی بندر انزلی به بندر کیاشهر.

زیباه Zibāh
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۱۹ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. درهٔ خاوری کوه گلّه‌خرگوش. کوهستان زاگرس.

زیبد Zibad
ده، مرکز دهستان زیبد، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۴۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه تیرماهی.

زیبکان Zibakān
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۵۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۵ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری سلفچکان.

زیتون Zeytun
ده، بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۹۹ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴۰ کیلومتر جنوب خاوری قلعه‌دره.

زیدآباد Zeyd ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۸۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۵ متر. معتدل، خشک. حومهٔ شمال غربی شهر کاشان.

زیدآباد Zeyd ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۱۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۷۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر غرب شمالی ارمو.

زیدآباد Zeyd ābād
ده، مرکز دهستان زیدآباد، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۲۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. کنار راه سیرجان به شهربابک و سر راه سیرجان به پاریز.

زیدان Zeydān
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۷ درجه، ۹۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل، خشک. ۲۳ کیلومتر شمال غربی گزیک. کوهستان آهنگران.

زیدان Zeydān
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۲۹۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۹ کیلومتر جنوب بردخون. سر راه بندر دیّر به بردخون و بوشهر.

زیدانلو Zeydānlu
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۱۱ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

زیدانلو Zeydānlu
ده، بخش نوخندان، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۳۰۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ درونگر.

زیدر Zeydar ?
ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۴۵ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

زیدر Zeydar
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۰ درجه، ۱۰۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری مختاران.

زیدشت Zidašt
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه آبیک به شهرک. ۷/۵ کیلومتر غرب شهرک. کوهستان البرز.

زیدکندی Zeyd kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۳۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل

مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قوره.

زیرآباد **Zir ābād**
ده، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۳۱ درجه، ۶۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر جنوب رودخانهٔ جوین.

زیرآبه **Zirābeh**
جزیرهٔ خیلی کوچکی در دریاچهٔ ارومیه در یک کیلومتری جنوب غربی شبه جزیرهٔ شاهی. ۸ کیلومتری جنوب خاوری بندر آغ‌گنبد. به آن ابوالقاسم‌داشی نیز می‌گویند.

زیرآب **Zirāb**
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۱۸ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه چین‌کلاغ.

زیرآب **Zirāb**
شهر، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۱۳ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۴۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ تالار. سر راه فیروزکوه به قائم‌شهر. جنگلی و سر راه پل سفید به لاجیم. کوهستان البرز. معدن زغال‌سنگ و امامزاده‌ای بنام امامزاده عبدالحق دارد.

زیرآب **Zirāb**
ده، مرکز دهستان حاجی‌آباد، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۹۴ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال خاوری حاجی‌آباد.

زیرآبیه **Zirābiyeh**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۰۵ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب جنوبی جوکار.

زیرآندول **Zirāndōl**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۶۹ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گلولان.

زیرآنگ **Zirāng**
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۱ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر شمال سوزا.

زیربامدات **Zirbāmdāt ?**
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۴۹ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اسپکه به فنوج. ۱۰ کیلومتر غرب اسپکه.

زیرتنگ **Zirtang**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۱۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری لومار.

زیرتوت **Zirtut**
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

زیردان **Zirdān**
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۱۲۲ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۳۶ کیلومتر جنوب قصرقند.

زیردج **Zirdaj**
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۴۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر غرب شمالی لاتیدان.

زیرراه **Zir rāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۱۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه قلعه نجف. ۵ کیلومتر شمال خاوری باوج.

زیررود **Zir-e Rud**
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۶۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ شیرین. ۱۹ کیلومتر خاور جنوبی مصیری.

زیررود **Zir rud**
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۲۹۹ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال غربی بردخون.

زیرزرد **Zir-e Zard**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۱۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ رامهرمز. سر راه رامهرمز به باغملک و ایذه.

زیرزرد **Zir-e Zard**
← زیررود، ده، شهرستان ممسنی.

زیرزمین **Zirzamin**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۸۷ درجه، ۷کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴کیلومتر شمال خاوری قصابه.

زیرک‌آباد **Zirak ābād**
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۶۵ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸کیلومتر جنوب غربی بردسکن.

زیرکوه **Zirkuh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندر جاسک ۳۰۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۱کیلومتر جنوب خاوری گنگان.

زیرمُله **Zirmoleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۳۳ درجه، ۳۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۳کیلومتر جنوب غربی تنگ ارم.

زیروکی **Ziruki**
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۸۵ درجه، ۷۶/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳۴کیلومتر غرب جنوبی نوک‌آباد.

زیره‌خان **Zirehxān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۱۸ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه لکچیر. سر راه بافق به جوادیه و ساغند. دارای معدن سرب و روی.

زیره‌ور **Zirehvar**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان آمل، استان مازندران. ۶۵ کیلومتر جنوب آمل. ارتفاع ۳۶۰۷ متر.

زیزگان **Zizgān**
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۵۷ درجه، ۶۶کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷/۵کیلومتر غرب جنوبی دستجرد.

زیزی **Zizi**
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۹۷ درجه، ۶۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی مارگون.

زیفره **Zifreh**
← زفره، ده، شهرستان اصفهان.

زی‌کاکی **Zeykāki**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۶ درجه، ۱۷۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳کیلومتر خاور خیرآباد.

زیلان **Zilān**
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۵۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه زیلان.

زیلگه‌ای **Zilgeh'i**
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۳۰ درجه، ۸۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۸کیلومتر شمال غربی بندر دیلم.

زیلوئی **Zilu'i**
← نوئی. تیره‌ای از طایفهٔ چهاربنیچه.

زیمکان **Zimakān**
رودخانه، شهرستانهای اسلام‌آباد و پاوه، استان کرمانشاه. طول ۱۶۰کیلومتر.
از کوه شاهان، ۶۲کیلومتری شمال باختری اسلام‌آباد (شاه‌آبادغرب) سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال باختری روان می‌شود. از دهستانهای بیونج، گوران و خانه‌شور می‌گذرد و در ۴۳کیلومتری باختر پاوه به مرز ایران و عراق وارد می‌گردد و در ۳۹کیلومتری باختر شمالی پاوه به دریاچهٔ سد دربندخان واقع در خاک عراق می‌ریزد.

زین‌آباد **Zin ābād**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۹۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک. ده‌کیلومتر خاور شال.

زین‌آباد **Zin ābād**
ده، مرکز دهستان جزین، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۸۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه بجستان به فردوس. ۱۵کیلومتر جنوب خاوری بجستان.

زین‌آباد **Zin ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان.

کبودرآهنگ ۲۸۶ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی کوهین.

Zeyn ābād زین آباد
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۷ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه دهک به مختاران. ۵/۵ کیلومتر شمال دهک.

Zeyn ābād زین آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۲۹ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه یزد به تفت. ۹ کیلومتر شمال خاوری تفت.

Zeyn ābād زین آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۲۶ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال غربی امند.

Zināb زیناب
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۱۰۱ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب خاوری سیس.

Zeyneddin زین‌الدّین
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر خاور جنوبی مرزبانی. دامنهٔ کوه کُری‌گز.

Zeyneddin زین‌الدّین
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۳۱ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه مهریز به کرمان.

Zeyneddin زین‌الدّین
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۳۱ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب غربی آسپاس.

Zeyneddin زین‌الدّین
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۹۳ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری قصرقند.

Zeyneddini زین‌الدّینی
ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۱۰۲ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۲۸ کیلومتر خاور جنوبی کمشک.

Zeynāvand زیناوند
ده، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۳۰۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت. سر راه بهشهر به زاغمرز.

Zeynabiyeh زینبیه
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۳۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه اصفهان به حبیب‌آباد.

Zinatlu زینت‌لو
ده، بخش آذرشهر، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۲۴ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ساحل دریاچهٔ ارومیه.

Zinjanāb زینجناب
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۷۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زینجناب رود. دامنهٔ شمالی کوه سهند.

Zindašt زیندشت
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۴۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب تمر.

Zindavān زیندوان
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۱۴۰ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ جنوب خاوری شهر نائین.

Zinkik زینکیک
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۹۶ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ایرندگان. ۳ کیلومتر خاور ایرندگان.

Zeynal ābād زینل آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۰۲ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر غرب شمالی بندان.

Zeynal ābād زینل آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۹۸

درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه گلستان به شبجره و خرم‌آباد.

Zeynal ābād **زینل‌آباد**
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۱ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه کرمان به بم. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری ماهان.

Zeynalān-e bālā **زینلان بالا**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۸۳ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه نسار، روستای زینلان پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متری قرار دارد.

Zeynalxāni **زینلخانی**
← کلهر. ایلات کرد.

Zeynahruk **زینه‌روک**
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی، پیرانشهر ۳۵۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه زینه‌روک. ۵ کیلومتر شمال غربی جلدیان.

Zinehvar **زینه‌ور**
← زنه‌ور، ده، شهرستان نقده.

Zivān **زیوان**
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۱۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲/۵ کیلومتر خاور حسن‌آباد. سر راه حسن‌آباد به کوشک.

Zivar **زیور**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۱ درجه، ۱۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ شمالی کوه پیغمبر. ۷ کیلومتر جنوب زمان‌آباد.

Zeyveh **زیوه**
← زاویه. ده، شهرستان خوی.

Zeyveh **زیوه**
ده، دهستان انکوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۸۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اردبیل به پارس‌آباد.

Ziveh **زیوه**
ده، مرکز دهستان مرگور، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۰۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار روخانهٔ دیزج. سر راه سیلوانه به دیزج.

Ziveh **زیوه**
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۱۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک، دامنهٔ شمالی کوه کره‌گوزن.

Ziveh **زیوه**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۴۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه شاخه‌رشا. جنگلی.

Ziveh **زیوه**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۶ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری سریش‌آباد.

Ziveh **زیوه**
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۸۳ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اصلاندوز به اردبیل. ۹ کیلومتر شمال غربی تازه‌کند انگوت.

Ziveh **زیوه**
← زاویهٔ حسن‌خان، ده، شهرستان خوی.

Zivehjik **زیوه‌جیک**
← زاویه‌جیک، ده، شهرستان سلماس.

Ziviyeh **زیویه**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۸۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه تاوه‌قران.

Ziviyeh **زیویه**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۱۲ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه کوچه‌رش. سر راه کامیاران به پالنگان.

Žār ābād **ژارآباد**
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۹۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه زیوه به آغبلاغ و نقده. ۵/۵ کیلومتر خاور جنوبی زیوه.

Žāleh **ژاله**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۶۰ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر.

معتدل مایل به سرد، خشک، دامنهٔ جنوبی کوه سلیمانی. ۱۵ کیلومتر شمال دولت‌آباد.

Žāleh **ژاله**
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۴۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب بنجار.

Žāmarg **ژامرگ**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۱۰۳ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه اسلام‌آباد غرب به گواور. ۴ کیلومتر شمال خاوری گواور.

Žān **ژان**
ده، مرکز دهستان ژان، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۹ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Žāneh jār **ژانه‌جار**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۶ درجه، ۱۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی روستای معلمان.

Žarf **ژرف**
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۴ درجه، ۶۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کوهستان هزارمسجد. ۱۲/۵ کیلومتر جنوب غربی کلات نادری (کبودگنبد). به آن جرف هم می‌گویند.

Žarf **ژرف**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۷۷ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، دامنهٔ جنوبی کوه کلّه‌منار. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری چخماق.

Žarižbān **ژریژبان**
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۹۸ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

Ženin **ژنین**
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۳۸ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه پایکلان به چشمیدر و مریوان. کنار آب چشمیدر.

Žiyān **ژیان**
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۳۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه میرویس. ۵ کیلومتر شمال خاوری پایکلان.

Žirayān **ژیریان**
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۲۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی الشتر.

Živār **ژیوار**
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۵۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه سالان. ۵ کیلومتر خاور جنوبی اورامان.

Sā'in **سائین**
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز. استان یزد. مهریز ۱۸۵ درجه، ۱۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه هرات به مروست. ۱۶ کیلومتر شمال غربی هرات.

Sā'in qal'eh **سائین‌قلعه**
← شاهین. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

Sābleh **سابله**
یا سوبله. ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۰۳ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری بستان.

Sābeleh ? **سابله**
← سوبله، ده، شهرستان دشت آزادگان.

Sābur xāst **سابور خواست**
← شاپور خواست. شهر قدیم لرستان.

Sāteh **ساته**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۱۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ گرم.

Sāti-ye bālā **ساتی بالا**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۴۱ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال غربی انزان.

Sāti yāri **ساتی‌یاری**
ده، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۰۹

درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتر خاور باینگان.

ساج Sāj
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۳۲ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ اورونگاش. ۳۵ کیلومتر شمال خاوری آوج.

ساحلی Sāheli
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور طبل.

ساختمان Sāxtemān
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۶۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر غرب جنوبی بیدزرد پائین.

ساختمان احمدلو Sāxtemān-e Ahmadlu
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۶۰ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال نصروان.

ساختمان ارجمند Sāxtemān-e Arjmand
ده، بخش ششده، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۹۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی ششده.

ساختمان امینی Sāxtemān-e Amini
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۹۰ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ تنگ چرخی. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری حاجی‌آباد.

ساختمان‌جمال‌حیدرلو Sāxtemān-e Jamāl heydarlu
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۴۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال نصروان.

ساختمان چاه سبز Sāxtemān-e Cāh sabz
← چاه سبز، ده، شهرستان داراب.

ساختمان خُروسلو Sāxtemān-e Xoruslu
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۳۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری نصروان.

ساختمان محمّدخان Sāxtemān-e Mohammadxān
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۶۳ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری مادوان.

سادات Sādāt
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۵۰ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال الهائی.

سادات Sādāt
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۹۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۳۰ کیلومتر خاور شمالی چرام.

سادات Sādāt
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۱۸ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بهمنشیر. سر راه آبادان به چوئبده.

سادات‌محلّه Sādāt mahalleh
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۲۱ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه موزیسا. جنگلی.

سادات‌محلّه Sādāt mahalleh
شهر، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۱۱۳ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

سادات‌محلّه Sādāt mahalleh
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۷۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار لاویج‌رود. جنگلی. کوهستان البرز.

سادنی Sādani
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۱۵ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری شورکی.

سادول Sādul
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۱ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸/۵ کیلومتر غرب شمالی موئینه.

سادیان Sādiyān
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۵۱

درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری نیاسر.

سادیپ **Sādip ?**
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۵ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ قوامک. سر راه سرباز به نسکند. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی سرباز.

سار **Sār**
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۰۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر شمال خاوری ارمک.

سار **Sār**
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۴۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه امند به ورکش. دامنهٔ جنوبی کوه ایری‌داغ. کنار ورکش‌چای.

سارآباد **Sār ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۵۸ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. درهٔ غربی کوه ابورستان (کوهستان زاگرس).

ساراب **Sārāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۴۸ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر خاور استبرق.

سارالان **Sārālān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۵۱ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ارومیه به نقده.

ساران **Sārān**
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۵۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۵ متر. معتدل، خشک. سر راه دماوند به ایوانکی. ۴/۵ کیلومتر جنوب کیلان.

ساران **Sārān**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۲ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود دلی‌بجک. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی سی‌سخت. جنگلی.

ساران بالا **Sārān-e bālā**
ده، بخش کامفیروز، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۱۲ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴۳ کیلومتر شمال غربی سد درودزن. روستای ساران پائین در ۵ کیلومتری جنب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متری قرار دارد. سرچشمهٔ کال‌جار.

ساربانقلی **Sārbānqoli**
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۱۰۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب خاوری سیس.

ساربانلار **Sārebānlār**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۶۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سبلان. ۴ کیلومتر جنوب خاوری آلی.

ساربوک **Sārbuk**
ده، مرکز دهستان ساربوک، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۹۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۳۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نیک‌شهر به قصرقند. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی قصرقند.

سارتکه **Sārtakeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه سردشت به مهاباد. جنگلی.

ساردان **Sāradān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۷۵ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال خاوری ابتر.

سارغان **Sārqān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۸ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کنار رودخانهٔ شاخن. ۹ کیلومتر جنوب خاوری شاخن.

سارم‌ساقلو **Sāremsāqlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۱۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سارمساقلو.

سارنگ **Sāreng**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۵ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار شیرین‌رود. سر راه کرمان به راور. ۳/۵ کیلومتر جنوب غربی هور.

سارنی **Sārani**
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۴ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب دەنوی سلم.

سارونی **Sāru'i**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۵۹ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر غرب شمالی سیدان.

ساروج **Sāruj**
ده، بخش احمدآباد، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۸۱ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مشهد به آغنج.

ساروزن **Sāruzan**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۸۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۲۵ متر. گرم، خشک. ۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری روستای لجران.

ساروق **Sāruq**
رودخانه، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. طول ۸۵ کیلومتر.
از چشمه‌سارهای پیرامون شهر تکاب سرچشمه می‌گیرد و بسوی باختر روان می‌گردد و به زرینه‌رود می‌ریزد.

ساروق **Sāruq**
ده، مرکز دهستان ساروق، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اراک، داودآباد به کمیجان. صنعت قالی‌بافی آن معروف است و در قدیم دارالملک فراهان بوده است و آثار تاریخی فراوان دارد.

ساروقیه **Sāruqayeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۳۱ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار لیلان‌چای.

ساروکلا **Sāru kolā**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱۰۴ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار سیاه‌رود.

ساری **Sāri**
۱- شهرستانی در مرکز استان مازندران مرکب از بخشهای مرکزی، میاندورود، دودانگه و چهاردانگه و به مرکزیت شهر ساری. این شهرستان از شمال به دریای خزر، از خاور به شهرستان بهشهر، از جنوب به استان سمنان و از غرب به شهرستانهای سوادکوه و قائم‌شهر محدود است. نواحی شمالی آن دشت و هموار و قسمتهای جنوبی آن کوهستانی و مرتفع است و آب پخشان کوههای البرز آن را از استان سمنان جدا می‌سازد. بلندترین کوه این شهرستان کوه نزوا به ارتفاع ۳۷۸۲ متر است که در ۷۳ کیلومتری جنوب شرقی ساری واقع شده. کوههای چوپن‌گال (۳۰۰۵ متر)، اوار (۳۰۶۰ متر)، سفیدخاک (۳۳۵۰ متر)، سفیدکوه (۳۳۶۰ متر) و سفیدلت (۳۴۲۰ متر) نیز از کوههای بلند این شهرستان هستند. شهرستان ساری از جنگل پوشیده شده و آب و هوای آن در بخشهای شمالی گرم و نیمه مرطوب و در نواحی کوهستانی جنوب معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک است. رودهای تجن، فریم، لاجیم، زارم‌رود و گرماب‌رود این شهرستان را مشروب می‌سازند.
۲- شهر مرکز استان مازندران و مرکز شهرستان ساری. ۱۸۵ کیلومتری شمال غربی تهران. ارتفاع ۴۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت. سر راه تهران به گرگان و مشهد و کنار خط آهن تهران به گرگان، بر رودخانهٔ تجن. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۰۳ °۵۳ طول شرقی و ″۰۰ ′۳۴ °۳۶ عرض شمالی.
تاریخچه – شهر ساری در زمان فرخان، اسپهبد طبرستان در اواخر سدهٔ اول و اوایل سدهٔ دوم هجری قمری توسط یکی از امرای وی بنام باو ساخته شد. در طی تاریخ چند بار در دورهٔ طاهریان و در زمان حسن‌ابن زید علوی و محمدابن زید کرسی طبرستان بود. ساختمان مسجد جامع آن را امیریحیی ابن یحیی در دورهٔ خلافت هارون‌الرشید آغاز کرد و مازیار ابن قارون آن را به اتمام رساندید. از بناهای مهم آن مقبرهٔ سلطان محمدرضا و امامزاده یحیی است. در مآخذ اسلامی نام این شهر ساریه آمده است.

ساری‌بلاغ **Sāri bolāq**
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۹ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی هوراند.

ساری‌تپّه **Sāritappeh**
← زرتپّه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

ساری‌تپّه **Sāri tappeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۱۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه سمبوران.

ساریجالو **Sārijālu**
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۶۴ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چهارتاق.

ساریجلو **Sārijelo**
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۳۳۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوههای خرقان.

Sārijalu
ساریجلو
← ساریجالو، ده، شهرستان تکاب.

Sārijolu
ساریجولو
ده، بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۰۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Sāri caman
ساری‌چمن
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۶ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر شمال غربی ورزقان.

Sāri daraq
ساری‌درق
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۷ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۲۷/۵ کیلومتر خاور شمالی خمارلو.

Sāri su
ساری‌سو
رودخانه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. طول ۶۹ کیلومتر.
از باتلاق شیخلی گُل واقع در شمال شهر دوگوبایزید، کشور ترکیه سرچشمه می‌گیرد و رو بسوی جنوب خاوری روان می‌شود. در شمال بازرگان به مرز ایران وارد می‌گردد. در این محل به دو شاخه تقسیم می‌شود. یک شاخه پس از طی ۱۲ کیلومتر به رودخانهٔ قره‌سو می‌ریزد و شاخهٔ دیگر در شنزارهای دهستان چای باسار جنوبی فرو می‌رود.

Sāri qešlāq
ساری‌قشلاق
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۲۴ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قوری‌چای.

Sāri qamiš
ساری‌قمیش
ده، بخش مراوه‌تپه، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۲۷ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود اترک. سر راه مراوه‌تپه به اینچه‌برون.

Sāri qamiš
ساری‌قمیش
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۴۹ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سیمینه‌رود. حدود یک کیلومتر غرب راه میاندوآب به بوکان.

Sāri qamiš
ساری‌قمیش
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۱۰۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار زرینه‌رود.

Sāri kandi-ye bālā
ساری‌کندی بالا
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۹۲ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قلعه‌چای. ۲۶ کیلومتر شمال غربی ماه‌نشان. روستای ساری‌کندی پائین در یک کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۲۹۵ متری قرار دارد.

Sāri kucekeh
ساری‌کوچکه
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۷۴ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گدارپهن.

Sāriyeh
ساریه
ده، بخش مرکزی شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۲۴ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری هویزه.

Sāz
ساز
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب غربی کندوله.

Sāznik
سازنیک
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۰۵ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر غرب نوک‌آباد.

Sāzir
سازیر
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور، استان مازندران. ۳۶ کیلومتر جنوب غربی نور. ارتفاع ۳۵۶۰ متر.

Sāzir
سازیر، گردنه
گردنه‌ای به بلندی ۲۹۵۰ متر در شهرستان نور، استان مازندران. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی بلده. کوهستان البرز.

Sāzin
سازین
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۸۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قیدار به زرّین‌آباد.

Sās
ساس
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۶۹ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز. هشت کیلومتر غرب جنوبی پول.

ساسان Sāsān
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۴۲ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود شاهپور. داخل تنگ چوگان.

ساطه Sāteh
← ساته، ده، شهرستان لردگان.

ساطی بالا Sāti-ye bālā
← ساتی بالا. ده، شهرستان مشگین‌شهر.

ساعتلو Sā'atlu
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۵۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ارومیه به اشنویه. کنار باراندوزچای.

ساغند Sāqand
کوه، شهرستان اردکان، استان یزد. ۱۰۴ کیلومتر شمال شرقی خرانق. ارتفاع ۲۳۵۰ متر.

ساغند Sāqand
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۷۷ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه ساغند. کنار راه یزد به طبس. ۵۷ کیلومتر خاور شمالی خرانق.

سافتو Sāftu
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۹۲ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر خاور اندوهجرد. کنار رودخانهٔ چهر.

سافیروزان Sāfiruzān
ده، بخش گرکن شمالی، شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۶۸ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب غربی پیربکران.

ساق Sāq
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۰۶ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار کال اخلی. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری روستای چخماق.

ساقچه Sāqceh
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۴۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک.

ساق، سد Sāq
سدی در شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. ۶۶ کیلومتر خاور تربت حیدریه. این سد که بر رودخانهٔ ساق ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۵ متر است. طول تاج سد ساق ۵۲۰ متر و گنجایش مخزن آن ۷ میلیون مترمکعب است.

ساقی Sāqi
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۵ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری روستای نمک‌کور.

ساقی Sāqi
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۲۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری سده.

ساقی‌بیگ Sāqi beyg
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۲۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتری ساحل غربی رود کال‌شور.

ساقی‌کلایه Sāqi kalāyeh
ده، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۱۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه تنکابن به چالوس.

ساقین Sāqin
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۵ درجه، ۱۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه هرات به مروست. ۱۶ کیلومتر شمال غربی هرات.

ساکی‌بالا Sāki-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۳۰۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه ساکی. روستای ساکی پائین در ۲/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۲۳۰۰ متری قرار دارد.

ساگورچ هفتادمیش Sāgurc-e Haftād miš
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی حرجند.

ساگوز Sāgvaz ?
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۸ درجه، ۱۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی بنت.

سالارآباد **Sālār ābād**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۲۰۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی ملکان.

سالارآباد **Sālār ābād**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۹۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک.

سالارآباد انوج **Sālār ābād-e Anuj**
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۳۶ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی انوج. امامزاده‌ای بنام بدیع‌الزمان دارد.

سالاردول **Sālārdul**
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۶۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر، معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گزرو.

سالاری **Sālāri**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۳۲ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

سالاری **Sālāri**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

سالته **Sālteh ?**
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۵۲ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی قره‌ضیاءالدین.

سالدارون **Sāldārun**
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. ۴۰ کیلومتر غرب جنوبی شهر کرد. ارتفاع ۳۶۲۱ متر.

سالک‌ده **Sālakdeh**
ده، بخش کیاشهر، شهرستان آستانهٔ اشرفیه، استان گیلان. آستانهٔ اشرفیه ۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. ۲ کیلومتر شمال غربی لسکوکلایه.

سالم‌آباد **Sālem ābād**
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۱۰ درجه، ۱۰۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی دیّر به بوشهر. ۵۴ کیلومتر شمال غربی بردخون.

سالمیه **Sālemiyeh**
ده، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۱۴ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی هفتکل.

سالو **Sālu**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۲۵ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خبر.

سالور **Sālur**
ده، بخش اسلامشهر، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۵۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه تهران به رباط کریم.

سالور **Sālor**
یکی از طوایف اغوز یا غوز که از نواحی ایسیک‌کول به سواحل سیحون و سپس به ماوراءالنهر و خوارزم و خراسان مهاجرت کردند و گروهی نیز در آناتولی سکنی گزیدند.

سالوک **Sāluk**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۷۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به قالیباف. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی ازناو.

سالوک بالا **Sāluk-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۲۶۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. روستای سالوک پائین در ۲/۵ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۱۳۰۰ متری قرار دارد.

سالی **Sāli**
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۶۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به ایستگاه کشور. کنار رودخانهٔ تنگ بهرام‌کُش.

سالیانه **Sāliyāneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۸۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب خاوری کفراج.

سالی‌کنده **Sālikandeh**
ده، بخش مرکزی، شهرستان کردکوی، استان مازندران. کردکوی ۲۳۶ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

سامان **Sāmān**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۰

درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سامان. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان. ۱۹ کیلومتر شمال غربی نوبران.

سامان Sāmān
شهر، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۲۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه شهرکرد به تیران. کنار زاینده‌رود.

سامان Sāmān
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۹۶ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی اندوهجرد.

سامانجرد Sāmānjerd
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۴۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی نگار.

سامانلو Sāmānlu
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۴۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی قاسم‌کندی.

سامانی Sāmāni
جزیرهٔ کوچکی در دریاچهٔ ارومیه حدود ۲۵۰ متری جنوب شبه جزیرهٔ شاهی و ۱۳ کیلومتری جنوب خاوری بندر آغ‌گنبد به مساحت ۹ هکتار. ارتفاع بلندترین نقطهٔ آن ۱۲۸۵ متر است.

سامبران Sāmberān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۴۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب شمالی باباجان.

سامره Sāmereh
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۴۳ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ مرک. سر راه ماهیدشت به زلان. ۸/۵ کیلومتر خاور جنوبی ماهیدشت، در دو روستای طرفین رودخانه مرک بنام سامرهٔ بالا و سامرهٔ پائین.

سامغان Sāmqān
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۲۱ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

سامله Sāmelah
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۸۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه هشتاد. سر راه کامیاران به سنقر. ۲۵ کیلومتر خاور شمالی کامیاران.

سامله Sāmeleh
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۴۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری سراب فیروزآباد.

سامن Sāman
۱- یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان ملایر، استان همدان، مشتمل بر دهستانهای سامن، سفیدکوه، آورزمان و حرم‌رود سفلی و به مرکزیت شهر سامن.
۲- شهر، مرکز بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۳۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به بروجرد.

سامیان Sāmiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۴۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قره‌سو. سر راه اردبیل به مرزی و گرمی.

سانبل‌بالا Sānbal-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۳۵ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ شمالی کوه سفید. روستای سانبل پائین در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۵۴۰ متری قرار دارد. ۴ کیلومتر جنوب خاوری کهرارموقوفه.

سانجود Sānjud
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۴۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه شاهین‌دژ به تکاب. دامنهٔ شمالی کوه بیان.

سانیان Sāniyān
دو روستا بنام سانیان بالا و سانیان پائین، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۰۱ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع سانیان بالا ۱۵۹۰ متر و ارتفاع سانیان پائین ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای بزقوش.

سانیج Sānij
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۴۲ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. به آن سانیج‌آباد هم می‌گویند.

سانیج‌آباد Sānij ābād
← سانیج، ده، شهرستان تفت.

ساوان Sāvān
ده، بخش مرکزی شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۱۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه وازنه. نیمه‌جنگلی.

ساوجبلاغ Sāvoj bolāq
شهرستانی در شمال غربی استان تهران، شامل بخشهای مرکزی و طالقان و مرکب از دهستانهای احمدآباد، برغان، تنکمان، جمال‌الدین، چندار، چهاردانگه، رامجین، سعیدآباد، نجم‌آباد، هیو، بالاطالقان، پائین‌طالقان و میان‌طالقان و به مرکزیت شهر نوبنیاد هشتگرد.
نواحی جنوبی این شهرستان دشتی است نسبتاً هموار که شبکهٔ راههای متعددی روستاهای آن را به هم متصل می‌سازند. دشت مزبور از جنوب تا ارتفاعات حلقه‌در گسترده شده و از شمال به کوهپایه‌های البرز منتهی می‌گردد. نواحی شمالی شهرستان ساوجبلاغ را بخشی از کوهستان البرز فرا گرفته که بلندترین آنها عبارتند از: کوه کهار بزرگ (۴۱۰۸ متر) و کوههای طالقان. طالقان‌رود از همین ارتفاعات سرچشمه می‌گیرد و همراه با ریزابه‌های متعدد خود بخش طالقان را سیراب می‌سازد و رودخانهٔ برغان که از کوه کهار بزرگ سرچشمه می‌گیرد همراه با چند ریزابه که از کوههای طالقان سرازیر می‌شوند نیز دشت جنوبی را مشروب می‌سازد. آب و هوای این شهرستان در نواحی کوهستانی معتدل مایل به سرد و در دشت جنوبی معتدل است و از نظر میزان بارندگی جزء نواحی خشک محسوب می‌گردد.

ساوجبلاغ مکری Sāvojbolāq-e Mokri
← مهاباد، شهر، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی.

ساوجی Sāvoji
ده، بخش خاو و میرآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۳۳۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. حدود ۲ کیلومتری مرز ایران و عراق. مرکز بخش خاو و میرآباد.

ساورچین Sāvercin
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۰۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

ساوه Sāveh
۱- شهرستانی در شمال استان مرکزی مرکب از چهار بخش مرکزی، خرقان، زرند و نوبران و مشتمل بر دهستانهای طراز ناهید، قره‌چای، نورعلی‌بیگ، شاهسون کندی، الویر، علیشار، رودشور، حکیم‌آباد، خشکرود، کوهپایه، بیات و آق‌کهریز و به مرکزیت شهر ساوه.
این شهرستان از شمال به شهرستانهای قزوین و کرج، از شمال خاوری به شهرستان شهریار، از خاور به شهرستانهای ری و قم، از جنوب به شهرستانهای تفرش و اراک و از غرب به شهرستانهای رزن و همدان محدود است. کوههای خرقان که تقریباً از غرب به شرق کشیده شده آن را به بخشهای خرقان و زرند در شمال و بخشهای نوبران و مرکزی در جنوب تقسیم می‌کند و رشته‌کوههای مزدقانچای آن را از شهرستان تفرش جدا می‌سازد. بلندترین کوههای این شهرستان که عمدتاً در رشته‌کوههای خرقان جای دارند. کوه اینجه قاره (۲۹۴۴ متر) و کوه شاه‌پسند (۲۷۵۰ متر) است که کوه اخیر در ۲۸ کیلومتری شمال غربی شهر ساوه واقع است. علاوه بر کوههای مزبور کوه توفنده که در رشته ارتفاعات مزدقانچای واقع است با بلندی ۲۷۶۹ متر نیز از جمله کوههای مهم این شهرستان بشمار می‌آید.
رودخانهٔ مزدقان یا قره‌چای عمده‌ترین رودخانهٔ این شهرستان است که از دیرباز مورد توجه بوده و سدّهایی بر آن بسته شده که بندشاه‌عباس از آن جمله بشمار می‌آید. در سالهای اخیر نیز سدّ دیگری بر آن بسته شده که بر آبادانی درّهٔ قره‌چای افزوده است. علاوه بر قره‌چای یا مزدقان‌چای، رودخانه‌های دیگری نیز در این شهرستان جریان دارند که همگی از کوههای خرقان سرچشمه می‌گیرند و غالباً خشکرودهائی بیش نیستند. از آن جمله می‌توان به رودخانه‌های سامان، رودخانهٔ چمرم، شورچای، تیره و رازقان اشاره نمود. آب و هوای شهرستان ساوه در نواحی کوهستانی معتدل تا معتدل مایل به سرد است و در نواحی خاوری معتدل مایل به گرم می‌باشد و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان ساوه، استان مرکزی. ۱۱۲ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۲۱ کیلومتر شمال خاوری اراک. ارتفاع ۹۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه تهران به اصفهان و تهران به همدان. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۲۱ °۵۰ طول شرقی و ″۰۰ ′۰۱ °۳۵ عرض شمالی.
تاریخچه - مورخان و جغرافیانویسان دورهٔ اسلامی، اطلاعاتی در زمینهٔ شهر و ناحیهٔ ساوه که نام قدیمی‌تر آن ساوج بوده است، آورده‌اند، در نوشته‌های آنان چنین آمده است که: مردم ساوه سنّی شافعی بودند و میان آنها و مردم آبادی مجاور یعنی آوه که شیعهٔ دوازده امامی بوده‌اند، همواره جنگ و نزاع بود. مغولها در ۶۱۷ هجری قمری (۵۹۸ خورشیدی) شهر ساوه را غارت کردند و کتابخانهٔ عالی و بزرگ آن را که دارای ابزارهای نجومی نیز بود، آتش زدند. خواجه ظهیرالدین ساوجی در سدهٔ هشتم هجری باروی شهر را مرمت کرد و خواجه شمس‌الدین جوینی سدّی بر روی قره‌چای بنا نهاد که در دورهٔ صفویه تعمیر شد و به بند شاه عباس معروف گردید. سیاحان اروپائی چندی از جمله مارکوپولو ونیزی از آن نام برده‌اند. از بزرگان ساوه یا ساوج، سلمان ساوجی را می‌توان نام برد. از آثار جالب شهر ساوه، مسجد جمعه متعلق به دورهٔ سلجوقیان، مسجد میدان (سدهٔ دهم هجری)، بقعهٔ شاهزاده اسحاق (سدهٔ هفتم هجری)، منار آجری کوتاه مسجد میدان متعلق به سال ۴۵۳ هجری قمری

(۴۳۹ خورشیدی) و منار آجری ضخیم مسجد جمعه، مورخ ۵۰۴ هجری قمری (۴۸۹ خورشیدی) است.

ساوه‌خل Sāvehxal

ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۶ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر غرب جنوبی بهمن‌یاری.

ساوه، سد Sāveh

سدی در شهرستان ساوه، استان مرکزی. ۲۴ کیلومتر غرب جنوبی ساوه. این سد که بر رودخانهٔ قره‌چای ساخته شده از نوع بتنی قوسی است و ارتفاع دیوارهٔ آن ۱۲۸ متر است. طول تاج سد ساوه ۲۶۸ متر و گنجایش مخزن آن ۲۹۰ میلیون مترمکعب است.

ساهون Sāhun

کوه، کوهستان البرز، شهرستان آمل. ۷۱ کیلومتر جنوب آمل. ارتفاع ۳۶۴۲ متر.

سایان Sāyān

ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۶۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی قروه.

سایبان Sāyebān

ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۷۷ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر خاور شمالی درز. سر راه درز به حاجی‌آباد.

سایه‌خوش Sāyeh xōš

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۵۶ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندرلنگه به بندرعبّاس. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری دژگان.

سایه کور پائین Siyehkur-e pā'in

ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۲۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری آگاه بالا. روستای سایه‌کور بالا در ۲ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۸۲۰ متری قرار دارد.

سایه گان Sāyehgān

ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۳ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال خاوری زهلنفان.

سبحان‌آباد Sobhān ābād

ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۱۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

سبحانیه Sobhāniyeh

ده، بخش مرکزی شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۶۲ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. حومهٔ شمال خاوری شهر سوسنگرد.

سبدلو Sabadlu

ده، بخش مرکزی شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۵۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه بانه به سقّز.

سبز Sabz

ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۷۷ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سرراه میانه به خلخال.

سبزآباد Sabz ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۴۷ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر جنوب غربی گل‌گیر. دو روستای مجاور هم بنام سبزآباد بزرگ و سبزآباد کوچک.

سبزپوشان Sabz pušān

ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۱۵ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۷ کیلومتر شمال خاوری نصرت‌آباد. امامزاده‌ای به همین نام دارد.

سبزک Sabzak

ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۲ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای افشاریه.

سبزکوه Sabz kuh

کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. ۴۰ کیلومتر باختر جنوبی بروجن. ارتفاع ۳۵۲۷ متر.

سبزگز Sabzgaz

ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۵۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر جنوب گزو.

سبزوار Sabzevār

۱- شهرستانی در مرکز شمال غربی استان خراسان، مرکب از بخشهای مرکزی، جغتای، جوین، خوشاب، داورزن، روداب و ششتمد به مرکزیت شهر سبزوار. این شهرستان از شمال به

شهرستان اسفراین، از خاور به شهرستان نیشابور، از جنوب به شهرستان کاشمر، از غرب به استان سمنان و از شمال غربی به شهرستان بجنورد محدود است و آب آن از چشمه‌های فراوانی تأمین می‌گردد. رودخانهٔ جوین که از خاور جنوبی بـه غـرب شمالی روان است. آن را از شهرستان اسفراین جدا می‌کند و کال شور سبزوار سراسر آن را از شرق بـه غـرب مـی‌پیماید. رشته‌کوههای جغتای که بلندترین و مهمترین کوههای این شهرستان محسوب می‌گردند با ارتفاعی که حداکثر آن به ۲۹۲۴ متر می‌رسد (کوه گربه) از غرب به شرق کشیده شده است. خط آهن تهران - مشهد از بخشهای شمالی آن می‌گذرد و راههای اتومبیل‌رو چندی آن را به نیشابور، شاهرود، اسفراین و کاشمر متصل می‌سازد. آب و هوای شهرستان سبزوار در بخشهای شمالی و نواحی کوهستانی معتدل خشک و در بخشهای جنوبی گرم و خشک است.

۲- شهر، مرکز شهرستان سبزوار، استان خراسان. ۵۷۸کیلومتر شرق شمالی تهران و ۱۷۴کیلومتر غرب مشهد. ارتفاع ۹۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه شاهرود به مشهد. موقعیت جغرافیائی ۳۰´ ۴۰° ۵۷ طول خاوری و ۴۵´ ۱۲° ۳۶ عرض شمالی.

تاریخچه - شهر سبزوار با بسیاری از داستانهای پهلوانی ایران باستان بستگی داشته است، چنان که میدان مرکزی شهر را مدتها میدان دیو سفید می‌نامیدند و رزمگاه رستم و سهراب می‌دانستند. در دورهٔ اسلامی از شهرهای عمده و مهم ناحیهٔ بیهق بود و بتدریج شهر عمدهٔ این ناحیه گردید. در هجوم مغول ویران شد ولی بار دیگر رو به آبادی نهاد. در ۷۳۷ هجری قمری (۷۱۵ ه.خ) عبدالرزاق سربداری سبزوار و نواحی اطراف را گرفت و سلسلهٔ سربداران را تأسیس کرد که به دست امیرتیمور منقرض شد. در اوایل دورهٔ صفوی شهر ترمیم شد و کرسی ناحیهٔ سبزوار گردید و از آن زمان همواره از شهرهای مهم خراسان بوده است. در زمان شاه عباس اول صفوی عبدالمؤمن‌خان ازبک اهالی شهر را قتل عام کرد. حاج ملا هادی سبزواری از بزرگان به نام این دیار است و از ابنیهٔ تاریخی آن مناری آجری از اواخر سدهٔ پنجم هجری قمری است. در آبادی خسروگرد واقع در ۸کیلومتری غرب شمالی آن نیز مناری از آجر وجود دارد که تاریخ بنای آن ۵۰۵ هجری قمری (۴۹۰ه.خ) است.

سبزواران Sabzevārān

← جیرفت، شهر و شهرستان، استان کرمان.

سبزوئیه Sabzu'iyeh

ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۵ درجه، ۱۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ تهرود. ۳۸کیلومتر جنوب خاوری راین.

سبزی Sabzi

ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۱۹۲ درجه، ۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳/۵کیلومتر شمال غربی روستای کربلائی رضاخان.

سبعه Saba'h

ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۱۵ درجه، ۵۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۱۴کیلومتر جنوب خاوری ایستگاه آهو.

سبلان Sabalān

کوهستانی به مساحت حدود ۴۰۰۰کیلومترمربع در شهرستان اردبیل، استان اردبیل. بلندترین قلّهٔ آن ۴۸۱۱ متر ارتفاع دارد. از دیگر قلّه‌های مهم آن قلّه هرم‌داغی ۴۶۵۰ متر و قلّهٔ کسره‌داغ ۴۶۰۰ متر ارتفاع دارند.

کوهستان سبلان که یکی از بلندترین کوهستانهای ایران بشمار می‌رود، به درازای ۱۱۵کیلومتر تا غرب شهر اردبیل کشیده شده است. دامنه‌های شمالی آن به درّهٔ قره‌سو و ابهرچای ختم می‌شودو دامنه‌های جنوبی آن به ریزابه‌های تلخه‌رود یا آجی‌چای پایان می‌یابد. شهرستانهای مشگین‌شهر، هریس، سراب و اردبیل در پیرامون این کوهستان جای دارند. کوه سبلان آتشفشان خاموشی است که شکل تقریباً مخروطی دارد و اکثراً از برف و یخ پوشیده شده و چشمه‌های آب گرم و سرد معدنی فراوان دارد.

سبلان Sabalān

ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۰۸ درجه، ۱۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷/۵کیلومتر جنوب غربی امند.

سبلان، دریاچه Sabalān

دریاچهٔ کوچکی در دهانهٔ آتشفشان سبلان، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. ۴۰کیلومتر غرب اردبیل. دریاچهٔ مزبور جز فصل تابستان در دیگر فصول سال پوشیده از برف و یخ است و ارتفاع آن به ۴۸۰۰ متر بالغ می‌گردد.

سبلان دو، سد Sabalān-e Do

سدی در شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. ۱۸کیلومتر شمال خاوری مشگین‌شهر. این سد که بر استخر کاووس‌گلی ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۲۸ متر است. طول تاج سد سبلان ۲، دویست متر وگنجایش مخزن آن ۴/۵ میلیون مترمکعب است.

سبلوئیه Sablu'iyeh

ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۰۹ درجه، ۳۱کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه گردو. ۱۲کیلومتر جنوب خاوری جرجافک.

سبو بزرگ Sabu bozorg

ده، بخش لواسانات، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش

۸۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر خاور شهر لواسان. سبو کوچک در یک کیلومتری شمال غربی آن واقع است.

سبوک **Sabuk**
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۳۶ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی رچی.

سبو کوچک **Sabu kucek**
← سبو بزرگ، ده، شهرستان شمیرانات.

سبه **Sabeh**
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۶۰ درجه، ۷۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل خشک.

سبی **Sebi**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۰۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۵ متر. معتدل، خشک، کنار کال سبی. ۸ کیلومتر غرب جنوبی دولت‌آباد.

سبیس **Sebis**
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۳۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خاور جنوبی بالاده.

سبیل **Sabil**
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۱۳۹ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ رودخانهٔ ساروق.

سپاهان **Sepāhān**
← اصفهان، شهر، مرکز استان و شهرستان اصفهان.

سپرزئی **Separze'i**
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۷ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب خاروی پیرسهراب.

سپرو **Separu**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۳۴۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه زرد. کنار راه نائین به شهراب و زواره.

سپید **Sepid**
جزیرهٔ کوچکی به مساحت ۱۰ هکتار در آبهای شمال غربی دریاچهٔ ارومیه و به فاصلهٔ ۲۱ کیلومتری شمال خاوری قوشچی. نام دیگر این جزیره آق‌داغ است و بلندترین نقطهٔ آن ۱۳۰۵ متر ارتفاع دارد.

سپیدار **Sepidār**
ده، مرکز دهستان سپیدار، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۵۸ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سپیدار. سر راه دشت روم به پراشکفت.

سپیدان **Sepidān**
شهرستانی در شمال غربی استان فارس، مرکب از بخشهای مرکزی و بیضا و مشتمل بر دهستانهای شش‌پیر، همایجان، کمهر، بانش، بیضا و کوشک‌هزار و به مرکزیت شهر اردکان.
شهرستان سپیدان از شمال به شهرستانهای سمیرم (استان‌فارس) و اقلید، از خاور به شهرستان مرودشت، از جنوب به شهرستان شیراز و از غرب به شهرستانهای ممسنی و بویراحمد (استان‌کهگیلویه و بویراحمد) محدود است. اراضی این شهرستان کوهستانی است و کوه رونج با ارتفاع (۳۷۱۸ متر) واقع در ۱۰ کیلومتری شمال شهر اردکان، از بلندترین کوههای آن بشمار می‌آید. از دیگر کوههای بلند این شهرستان می‌توان از کوه چال کلاغ (۳۵۳۱ متر)، کوه تامار (۲۹۸۵ متر) و کوه زچو (۲۷۷۱ متر) و کوه قوره‌دان (۲۸۹۸ متر) نام برد. رودخانه‌های اردکان و بشار، شش‌پیر، چهل‌چشمه و وزگ این شهرستان را مشروب می‌سازند و از نظر آب و هوا جزء نواحی معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک محسوب می‌گردد.

ستّارلو **Sattārlu**
← ایل‌نفر. ایلات خمسهٔ فارس.

ستامیهٔ بزرگ **Setāmiyeh-ye bozorg**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۵۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی دوب هردان. ستامیهٔ کوچک در ۲ کیلومتری خاور شمالی این روستا جای دارد.

ستق **Setaq**
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۶۹ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

ستلان **Satalān**
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۹ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۶ کیلومتر غرب مصیری.

سُتُلو **Sotolu**
← سوتولو، ده، شهرستان بندرلنگه.

ستوه **Satveh**
← سدفه، ده، شهرستان شاهرود.

شُجاس **Sojās**
ده، مرکز دهستان سجاس‌رود، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۳۴۴ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. کنار سجاس‌رود.

شُجاس‌رود **Sojās rud**
رودخانه، شهرستان خدابنده، استان زنجان. طول ۶۰ کیلومتر. از کوه آق‌داغ، ۲۸ کیلومتری شمال خاوری قیدار سرچشمه می‌گیردو بسوی شمال باختری روان می‌شود و پس از مخلوط شدن با رودخانهٔ اوزون‌درّه، رودخانهٔ خوئین را تشکیل می‌دهد.

سجافی **Sejāfi ?**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۴۴ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. خیلی گرم و مرطوب. خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی هندیجان.

سجاوند **Sejāvand**
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۲۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۶۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر شمال خاوری چمن‌آباد.

سجزی **Sajzi**
ده، مرکز دهستان سیستان، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۵ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه اصفهان به کوهپایه. ۳۰ کیلومتر غرب کوهپایه.

سجستان **Sejestān**
← سیستان، ناحیهٔ تاریخی.

سجل‌آباد **Sejel ābād**
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۶ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر شمال خرامه.

سخت‌آباد **Saxt ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک صفر درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خاور جوزم.

سخت‌دل **Saxtdel**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۰۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر شمال غربی قره‌آغاج.

سخت‌سر **Saxtsar**
← رامسر، شهرستان، استان مازندران.

سخت‌کمان **Saxtkamān**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۲ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سرخ. ۲۱ کیلومتر خاور میغان.

سخدر **Saxdar**
ده، بخش زبرخان، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۱۱۲ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

سخر بالا **Saxar-e bālā**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۴۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سفید. روستای سخر پائین در ۲ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متری قرار دارد.

سخسی‌آباد **Saxsi ābād**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۹۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۴ کیلومتر شمال غربی بوئین.

سخوید **Saxvid**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۰۳ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۷ کیلومتر غرب شمالی نیر. دامنهٔ جنوبی شیرکوه.

سدّ خیرآباد **Sadd-e Xeyr ābād**
ده، بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۵۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رود شاهور.

سدرهٔ دو **Sedreh-ye dō**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۹۶ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب حمیدیه. سدرهٔ یک در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا واقع است.

سدّ شادروان **Sadd-e Šādravān**
سد یا بند قدیم بر رودخانهٔ دز، شهر شوشتر. سد مزبور به امر شاپور اول ساسانی و به وسیلهٔ اسیران رومی ساخته شد. از آنجائی که والریانوس امپراتور اسیر روم در ساختمان سد شرکت داشت، از این رو سد مزبور را بند قیصر نیز خوانده‌اند.

سدّ شاهور **Sadd-e Šāhur**
یا سد شـاوور، ده، بـخش شـاوور، شـهرستان شـوش، اسـتان خوزستان. شوش ۱۵۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتـفاع حـدود ۳۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود شـاهور. ۹ کـیلومتر غـرب شمالی مزرعه یک.

سدفه **Sadfeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۰ درجه، ۱۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. گـرم، خشک. سر راه معلمان به ترود به آن ستوه هم می‌گویند.

سدک **Sadak**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۱۱ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر غرب محمّدآباد.

سدن **Sadan**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسـان. نـهبندان ۳۱۱ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. مـعتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی دهک.

سدّو تونل سوّم کوهرنگ **Sad-va Tunel-e Sevvom-e Kuhrang**
سد و تونلی در شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. ۱۹ کیلومتر غرب جنوبی فارسان و ۳۰ کیلومتر جنوب خاوری تونل کوهرنگ. تأسیسات مزبور کـه بـر رودخـانهٔ کـوهرنگ ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ سد آن از پی ۵۵ متر است. طول تاج این سد ۴۷۵ متر و گنجایش مخزن آن ۱۲۰ میلیون مترمکعب است.

سدّومخازن چاه‌نیمه **Sad-va Maxāzen-e Cāhnimeh**
سد و مخازنی در شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. ۳۴ کیلومتر خاور جنوبی زابل. این سد که بر رودخانهٔ هیرمند در سیستان ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۶ متر است. طول تاج سد چاه نیمه ۱۷۰ متر و گنجایش مخزن آن ۶۵۰ مترمکعب است.

سده **Sedeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۱۹ درجـه، ۳۵ کـیلومتر. ارتـفاع ۱۰۶۵ مـتر. مـعتدل، خشک. ۸ کیلومتر خاور چمن‌آباد.

سده **Sedeh**
ده، مرکز دهستان سده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۷۵ درجه، ۴۴ کـیلومتر. ارتـفاع ۱۶۵۰ مـتر. معتدل، خشک. سر راه قائن به بیرجند و سر راه بـیرجـند بـه سرایان و فردوس.

سده **Sedeh**
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر، برازجان ۱۳ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. خـیلی گـرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر غرب دالکی.

سده **Sedeh**
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان اقـلید، اسـتان فـارس، مشتمل بر دهستانهای سده، دژکرد و آسپاس و بـه مـرکزیت روستای سده.
۲- ده، مرکز دهستان و مرکز بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۵۰ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ مـتر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اقلید به چرکس.

سده **Sedeh**
ده، بخش فورک، شهرستان داراب، استان فـارس. داراب ۱۳۱ درجه، ۷۹ کـیلومتر. ارتـفاع حـدود ۸۷۰ مـتر. گـرم، خشک. کوهپایه. ۴ کیلومتر جنوب غربی دوبرجی.

سده **Sedeh**
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۸۷ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ مـتر. گـرم، خشک. تـپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال خنج. سر راه خنج به فیروزآباد.

سده، گردنه **Sedeh**
گردنه‌ای به بلندی ۱۷۵۰ مـتر در شـهرستان قـائنات، اسـتان خراسان. سر راه قائن به بیرجند. ۳۹ کیلومتر جنوب قائن.

سدهٔ لنجان **Sedeh-ye Lenjān**
شهر، بخش مرکزی شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۶۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتـفاع ۱۷۰۵ مـتر. مـعتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۲ کیلومتر غرب جنوبی چمگردان.

سدیچ **Sedic**
رودخانه، شهرستانهای ایرانشهر و چابهار و جاسک، استانهای سیستان و بلوچستان و هرمزگان. طول ۱۴۰ کیلومتر. مسیرکلی، جنوب غربی.
از ارتفاعات ۶۸ کیلومتری غرب شمالی بنت واقع در شهرستان ایرانشهر سرچشمه می‌گیرد و در دهستان پی و شک به دریای عمان می‌ریزد.

سدیچ **Sedic**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندر جاسک ۸۷ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ مـتر. خـیلی گرم، خشک. دشت. ۴۷ کیلومتر خاور جگین.

سرآبادان **Sarābādān**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مـرکزی. تـفرش ۵۵ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ مـتر. سـرد، نـیمه‌خشک. کوهستان تفرش.

سرآبک Sarābak
یا سراوک. ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۴۴ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال فامنین.

سرآستان Sarāstān
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۸ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. به آن پیرحیاتی هم می‌گویند.

سرآستان Sarāstān
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۹۸ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب زالکی. کوهستان زاگرس.

سرآستانه Sarāstāneh
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۵۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ پیچاب. دامنهٔ خاوری کوه اشکر. ۲۶ کیلومتر شمال باشت.

سرآسیاب Sar āsiyāb
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۳۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر غرب شمالی رشتخوار.

سرآسیاب Sarāsiyāb
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۴۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زیمکان. دامنهٔ کوه گل‌انجیر. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری کرند.

سرآسیاب Sar āsiyāb
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۷۰ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۵ متر. گرم، خشک. کنار راه طبس به بشرویه.

سرآسیاب Sarāsiyāb
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۴۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری ده لؤلؤ. کوهستان پلوار.

سرآسیاب Sarāsiyāb
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۶۵ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۹۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه بردسیر به بافت. ۶ کیلومتر شمال خاوری قعله‌عسکر.

سرآسیاب Sarāsiyāb
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۱۴ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر جنوب غربی کردستان.

سرآسیاب شش Sarāsiyāb-e Šeš
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۳۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. سر راه کرمان به چترود و زرند. ۹ کیلومتر جنوب خاوری چترود.

سرآسیاب فرسنگی Sarāsiyāb-e Farsangi
ده، مرکز دهستان سرآسیاب فرسنگی، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۱۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه طاق‌علی، سر راه کرمان به ماهان و کرمان به گیشین.

سرآسیاب کردوان Sar āsiyāb-e Kardvān
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۱۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، خشک. ۲ کیلومتر شمال خاوری کردوان.

سرآسیاب یوسفی Sarāsiyāb-e Yusefi
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۰۹ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قلات. ۲۱ کیلومتر غرب شمالی لنده.

سرآشکون Sarāškun
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۳ درجه، ۲۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۴ کیلومتر جنوب وزیره.

سرآقاسیّد Sar-e Āqāseyyed
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۱۶ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۸۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس.

سرآور Sarāvar
ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. ۵ کیلومتر خاور شمالی روستای خینگ. تنگ‌سرآور. کوهستان البرز.

سرآور Sarāvar
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۶۶ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه گلپایگان به کنجدجان و موته.

سرآوند **Sarāvand**
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۱۴۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستان زاگرس. درّهٔ شمالی کوه سرسیو.

سرا **Sarā**
ده، مرکز دهستان سرا، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۳۴۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سقز به بوکان.

سراب **Sarāb**
۱- شهرستانی در استان آذربایجان شرقی، مرکب از بخش مرکزی و بخش مهربان. کوهستان سبلان این شهرستان را از شهرستان مشگین‌شهر جدا می‌سازد و رشته‌کوه بزغوش آن را از شهرستان میانه جدا می‌کند. از خاور به شهرستان اردبیل و از شمال غرب به شهرستان هریس و از غرب به شهرستان بستان‌آباد محدود است. این شهرستان کلاً در حوضهٔ تلخه‌رود جای دارد و بوسیلهٔ ریزابه‌های متعدد رود مزبور و همچنین چشمه‌سارهایی که از کوهستان سبلان سرازیر می‌گردند، سیراب می‌شود. قسمت عمدهٔ شهرستان سراب کوهستانی و مرتفع است و دشت سراب در پست‌ترین محل آن جای دارد و کوه سبلان با ارتفاع ۴۸۱۱ متر مرتفع‌ترین نقاط آن است.
۲- شهر، مرکز شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. ۴۱۷ کیلومتری شمال غرب تهران و ۱۰۱ کیلومتری خاور جنوبی تبریز. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. موقعیت جغرافیائی ″۱۵ ′۳۲ °۴۷ طول خاوری و ″۱۵ ′۵۶ °۳۷ عرض شمالی. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دشت. سر راه تبریز به اردبیل.
تاریخچه - سراب از شهرهای قدیمی آذربایجان است. سنگ نبشته‌های میخی موجود در روستاهای نشت اوغلی و دیزج ورازلیق حکایت از گذشته‌های دور آن دارد. مورخان نام سراب را سراو و گاه سراه ذکر کرده‌اند، زیرا در کنار سراورود واقع است. حمدالله مستوفی در کتاب نزهة‌القلوب (۷۴۰ هجری قمری ۷۱۸ هـ.خ) از سراو یادکرده و به هوای سرد آن و آبهایی که از کوه سبلان سرازیر می‌گردند، اشاره می‌کند. بابک خرم‌دین با امیر عرب شبلی ابن مثنی ازدی در این شهر ملاقات کرد و مغولان آن را غارت و ویران نموده‌اند. شاه اسماعیل اول صفوی در سال ۹۳۰ هجری قمری (۹۰۲ هـ.خ) در همین شهر درگذشت. شاه عباس اول صفوی قشون عثمانی‌ها را در سراب شکست داد. در وبای سال ۱۰۳۴ هجری قمری (۱۰۰۳ هـ.خ) گروه بسیاری از مردم سراب درگذشتند و آغامحمدخان قاجار آن را ویران نمود. فتحعلیشاه قاجار در سال ۱۲۴۲ هجری قمری (۱۲۰۴ هـ.خ) هنگامی که جنگ ایران و روس را تدارک می‌دید، در این شهر اقامت نمود.

سراب **Sarāb**
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۱۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه نظرگاه. ۵/۵ کیلومتر خاور روستای رحیم‌خان.

سراب **Sarāb**
ده، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۵۵ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی حسن‌آباد یاسوکند.

سراب **Sarāb**
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۰۶ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی زرین‌آباد.

سراب **Sarāb**
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۴ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت جام به صالح‌آباد. ۲۱ کیلومتر غرب صالح‌آباد.

سراب **Sarāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۳۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۵ متر. معتدل، خشک.

سراب **Sarāb**
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۰۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر شمال سرایان.

سراب **Sarāb**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۰۳ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۵ کیلومتر شمال غربی ازنا.

سراب **Sarāb**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۱ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی دهگلان. امامزاده‌ای بنام خضرزنده دارد.

سراب **Sarāb**
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۷۶ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه ساری‌قیه. ۶ کیلومتر شمال خاوری گل‌تپه.

سراب **Sarāb**
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۵۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب شمالی سامن.

سراب **Sarāb**
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۹۹

درجــه، ۵۳ کـیلومتر. ارتـفاع حـدود ۱۴۷۵ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک. سر راه کهریز به آران. ۱۱ کیلومتر جنوب غـربی کنگاور.

سراب **Sarāb**

ده، بخش درمیان شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۱ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل بـه سـرد، خشک. کنار کال سراب. کنار راه درخش به تخته‌جان.

سراب **Sarāb**

ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایـذه ۳۴۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۶۹۰ مـتر. مـعتدل، نـیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. ۳ کیلومتر جنوب ده صالح.

سراب **Sarāb**

ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۰ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حـدود ۱۲۲۰ مـتر. مـعتدل، نـیمه‌خشک. کـوهستانی. ۶ کـیلومتر جـنوب خـاوری دیـزج جمشیدخان.

سراب آبدانان **Sarāb-e Ābdānān**

← آبدانان، شهر، شهرستان درّه‌شهر.

سراب باغ **Sarāb bāq**

ده، مرکز دهستان سراب باغ، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۴۹ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سـر راه آبـدانـان بـه مورموری. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی آبدانان.

سراب باینچقلو **Sarāb-e Bāyencqolu**

ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۴۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ مـتر. سـرد، نـیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور حسین‌آباد.

سراب بهرام **Sarāb bahrām**

ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۵۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه نورآباد به کازرون. ۸ کـیلومتر جنوب خاوری گچگران.

سراب بیز **Sarāb biz**

← سرابیز، ده، شهرستان گچساران.

سراب تاوه **Sarāb-e Tāveh**

ده، بخش مـرکزی شـهرستان بـویراحـمد، اسـتان کـهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۲۳ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه یاسوج به نورآباد. ۳ کیلومتر غرب تل خسروی.

سراب تلخ **Sarāb-e Talx**

ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خـرم‌آبـاد صفر درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتـفاع حـدود ۱۴۲۵ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک. سر راه رباط نمکی به عزیزخان. درّهٔ جنوبی کـوه کلوپار.

سراب جهانگیر **Sarāb-e Jahāngir**

ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خـرم‌آبـاد ۲۳۵ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ مـتر. مـعتدل مایل به گـرم، نـیمه‌خشک. تـپه‌ماهور. سـر راه خـرم‌آبـاد بـه اندیمشک و خرم‌آباد به درّه‌شهر.

سراب چکّه **Sarāb-e Cekkeh**

ده، بخش دوره چگنی، شـهرستان خـرم‌آبـاد، اسـتان لرسـتان. خرم‌آباد ۲۹۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حـدود ۱۲۹۰ مـتر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سفید. ۵ کـیلومتر شـمال خاوری سراب دوره.

سراب حمّام **Sarāb-e Hammām**

ده، مرکز دهستان جایدر، بخش ملاوی، شـهرستان خـرم‌آبـاد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۶ درجـه، ۷۴/۵ کـیلومتر. ارتـفاع حدود ۶۹۵ متر. معتدل مـایل بـه گـرم، نـیمه‌خشک. سـر راه خرم‌آباد به درّه‌شهر. ۵ کیلومتر جنوب غربی پل دختر.

سراب خشکهٔ بالا **Sarāb xoškeh-ye bālā**

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۳۴ درجـــه، ۱۰/۵ کـیلومتر. ارتـفاع ۱۳۱۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه کرمانشاه به قزانچی. روسـتای سـراب خشکهٔ پائین در ۵۰۰ متری خاور این روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متری قرار دارد.

سراب داوود **Sarāb-e Dāvud**

ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۰۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب کفراج.

سراب‌دوره **Sarāb-e Dōreh**

ده، مرکز بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۸۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حـدود ۱۱۰۰ مـتر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به کوهدشت.

سراب ذُهاب **Sarāb-e Zohāb**

ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهـاب ۳۴۹ درجـه، ۱۸ کـیلومتر. ارتـفاع ۵۴۵ مـتر. گـرم، نیمه‌مرطوب. سر راه سرپل ذهاب به ازگله و جوانرود. دامـنهٔ غربی کوه گامیشان.

سراب رجب **Sarāb-e Rajab**

ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خـرم‌آبـاد

۲۲۶ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه خرم‌آباد به اندیمشک. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری پل‌دختر.

سراب رُفتخان Sarāb-e Roftxān
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۹۷ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سراب رفتخان. ۱۶ کیلومتر شمال غربی سراب‌دوره.

سراب‌رود Sarāb rud
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۴۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دهانهٔ درّهٔ حبله‌رود. سر راه یاتری بالا به ایستگاه بن‌کوه.

سراب زارم Sarāb-e Zārem
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۱۵۱ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه بروجرد به دورود و خرم‌آباد.

سراب زنجیر Sarāb-e Zanjir
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۵۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّهٔ جنوبی کوه ماموکُرّان.

سراب سبز Sarāb-e Sabz
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۴۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری چغلوندی.

سراب سرخه Sarāb-e Sorxeh
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۱۶ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

سراب سقّا Sarāb-e Saqqā
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۲۳ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه لیوپیاده. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی الشتر.

سراب سوره Sarāb-e Sōreh ?
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۱۶ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

سراب‌سیری Sarāb-e Siri
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۰۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سیاه‌کمر. ۷ کیلومتر شمال غربی ایمان‌آباد.

سراب شاه‌نشین Sarāb-e Šāhnešin
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۲۹ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۵ کیلومتر شمال غربی ده نوی مقیمی.

سراب شهرک Sarāb-e Šahrak
← شهرک بالا، ده، شهرستان بیجار.

سراب غضنفر Sarāb-e Qazanfar
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۶۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال غربی کفراج.

سراب فیروزآباد Sarāb-e Firuz ābād
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۴۴ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ماهیدشت به بانریوند.

سراب قامیش Sarāb qāmiš
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۴۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سراب قحط Sarāb-e Qaht
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۸۱ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب غربی روستای کانی گنجی.

سراب قلعه‌شاهین Sarāb-e Qal'eh šāhin
← قلعه شاهین، ده، شهرستان سرپل ذهاب.

سراب قنبر Sarāb-e Qanbar
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۱۰۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه گواور به سرپل ذهاب.

سراب‌گر Sarāb-e Gar
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۶۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه ماده‌گاودول.

سراب گراب Sarāb-e Garāb
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۵۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل،

نیمه‌مرطوب. سر راه جوانرود به کوزران، کنار رودخانهٔ گراب. ۱۱ کیلومتر غرب روانسر.

سراب گرم Sarāb garm
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۲۰۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه سرپل ذهاب به گیلانغرب.

سراب گورطوطی Sarāb-e Gavar tuti
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۴۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر جنوب غربی لومار.

سراب گیلان Sarāb-e Gilān
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۱۳۵ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. حومهٔ جنوب خاوری شهر گیلانغرب.

سرابله Sarābleh
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۵۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه خلج. ۱۲ کیلومتر شمال قزانچی.

سرابله Sarābeleh
شهر، مرکز شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. ۴۹۰ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۹/۵ کیلومتر شمال خاوری ایلام. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. موقعیت جغرافیائی ۴۵ ْ ۳۳ ' ۴۶ طول خاوری و ۰۰ ْ ۴۶ ' ۳۳ عرض شمالی.

سراب محمودوند Sarāb-e Mahmudvand
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۸ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر جنوب غربی پل‌دختر.

سراب مرتضی‌علی Sarāb-e Morteză ali
ده، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۲۷ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر شمال غربی هفتکل.

سراب میله‌سر Sarāb-e Milehsar
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۱۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال خاوری حمیل.

سراب میمه Sarāb-e Meymeh
← میمه، شهر، شهرستان دهلران.

سراب نرم بالا Sarāb narm-e bālā
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۴ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه میش‌پرور. روستای سراب نرم پائین در ۳ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۸۰۰ متری قرار دارد.

سراب نقل Sarāb naql
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۳۴ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کبیرکوه. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری مورموری.

سراب ننیز Sarāb-e Naniz
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۲۹ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر غرب جنوبی امامزاده جعفر.

سراب نیلوفر Sarāb-e Nilufar
ده، مرکز دهستان بالادربند، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۹۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه کرمانشاه به کوزران و جوانرود. دامنهٔ شمالی کوه کماجار.

سراب هرسم Sarāb-e Harsam
ده، بخش حمیل شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۳۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری حمیل. سر راه اسلام‌آباد به ملاوی.

سراب هُنّام Sarāb-e Honnām
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۵۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری الشتر.

سرابی Sarābi
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۱۲۹ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه تویسرکان به ملایر. کوهستان الوند. امامزاده‌ای بسنام اسماعیل دارد.

سرابیز Sarābiz
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۸۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۹ کیلومتر غرب شمالی باشت.

سراج Serãj
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۸ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ حسن‌لنگی. ۵ کیلومتر خاور احمدی.

سراج محلّهٔ باغلو Sarãj mahalleh-ye Bãqlu
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱۷ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. حومهٔ جنوب خاوری جویبار.

سراجه Sarãjeh
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۶۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سلطان‌آباد به نورآباد.

سراجه Sarãjeh
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۰۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. گرم، خشک. ۳/۵ کیلومتر خاور حاجی‌آباد لکها. سر راه حاجی‌آباد به دولت‌آباد.

سراجه‌لو Sarãjehlu
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۲۷ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳۲ کیلومتر شمال خاوری ورزقان.

سراجی Sarãji
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر غرب روشناوند.

سرّاجیه Sarrãjiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۳۳۳ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۵ متر. گرم، خشک. ۱۴ کیلومتر شمال مهاباد.

سرارو Sarãru
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۲ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری سیریک.

سرارود Sarãrud
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۲۹۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر غرب شمالی فاریاب. دامنهٔ کوه سورجم.

سرارود پائین Sarãrud-e pã'in
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۸۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری رحیم‌آباد. روستای سرارود بالا در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۴۱۵ متری و در دامنهٔ کوه ایل‌درّه قرار دارد.

سراسب Sarasb
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۰۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. داخل درّهٔ لووار. کوهستان البرز.

سراسکند Sar askand
← هشترود، شهر، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی.

سراش Sarãš
کوه، کوهستان البرز، شهرستان قزوین. ۵۴ کیلومتر شمال خاوری قزوین. ارتفاع ۳۵۴۰ متر. سرچشمهٔ پل‌رود.

سراشک Sarašk
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۵ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار راه کرمان به راور و کنار شیرین‌رود. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری هجدک.

سران Serãn ?
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۳۰ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه مالو. ۱۵ کیلومتر جنوب سفیددشت.

سرانبار Saranbãr
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۹۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر شمال غربی سراب‌دوره.

سرانجیلک Sar anjilak
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۹۴ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ کوه نیوار.

سرانزا Sarãnzã
ده، مرکز دهستان پشتکوه، بخش فیروزآباد، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۸۶ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گورسفید. دامنهٔ خاوری کوه پل‌در. ۱۱ کیلومتر خاور فیروزکوه.

سران و میران Sarãn va mirãn
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۷۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گداریهن.

سراوان Sarāvān
ده، مرکز دهستان سراوان، بخش سنگر، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۷۰ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهپایه. کنار سفیدرود. سر راه رشت به رودبار و قزوین. دامنهٔ خاوری کوه نیزه‌سر.

سراوان Sarāvān
۱- شهرستانی در خاور استان سیستان و بلوچستان، مرکب از بخشهای مرکزی، بم‌پشت، جالق، سیب و سوران و زابلی و به مرکزیت شهر سراوان.
شهرستان سراوان از شمال به شهر خاش، از خاور و جنوب خاوری به مرز ایران و پاکستان و از جنوب غربی و غرب به شهرستان ایرانشهر محدود است. اراضی آن کوهستانی است و بادامو‌کوه با ارتفاع ۲۶۱۸ متر بلندترین کوه آن را تشکیل می‌دهد. رودخانه‌های جالق، سیمیش، روتک و ماکشید یا ماشکل و چند خشکرود دیگر از مهمترین رودهای آن محسوب می‌گردند. آب و هوای این شهرستان معتدل مایل به گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. ۱۳۹۵ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۲۷۵ کیلومتر جنوب خاوری زاهدان. ارتفاع ۱۱۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه خاش به مرز ایران و پاکستان. موقعیت جغرافیائی °۶۲ ′۲۰ ″۳۰ طول شرقی و °۲۷ ′۲۲ ″۰۰ عرض شمالی.

سراوک Sarāvak
← سرآبک، ده، شهرستان همدان.

سراوله Sarāvaleh
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۴۸ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. امامزاده‌ای بنام سیدصادق دارد.

سراوین Sarāvin
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور رامشیر.

سرای Sarāy
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۶۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه مهربان به تبریز. کنار آری‌چای.

سرای Sarāy
ده، مرکز دهستان جزیره، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۴۸ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

سرای Sarāy
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۵۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب غربی فامنین.

سرای احمدی Sarā-ye Ahmadi
← احمدی، ده، شهرستان بندرعباس.

سرایان Sarāyān
شهر، مرکز بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۲۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۵ متر. معتدل، خشک. سر راه فردوس به سده.

سرایجوق Sarāyjoq
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۹۰ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۳ کیلومتر شمال غربی گل‌تپه.

سرایلان Sarāylān
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۸۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب شمالی چنار.

سرای ملک Sarā-ye Malek
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۳۴۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب سیلاب.

سرباز Sarbāz
← باهوکلات، رودخانه، شهرستانهای ایرانشهر و چابهار.

سرباز Sarbāz
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۷۹ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب شمالی بیدو.

سرباز Sarbāz
۱- یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. مشتمل بر دهستانهای سرکور، سرباز، کیشکور، مینان، نسکند، آشار و ایرافشان و به مرکزیت روستای سرباز.
۲- ده، مرکز بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۷ درجه، ۸۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرباز. سر راه ایرانشهر به چابهار.

سربازار Sarbāzār
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۵۰ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب سوسن. درّهٔ شمالی کوه سرچه. کوهستان زاگرس. جنگلی.

سرباغ **Sarbāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۴۰ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کفرآور.

سرباغ **Sar-e Bāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۷۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر خاور هتکن.

سربالا **Sarbālā**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ شمالی کوه سرکوه قوریجه. ۸ کیلومتر غرب روستای نسر.

سربالا **Sar bālā**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۰ درجه، ۱۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. دهانهٔ درهٔ خاوری زبرکوه. ۸۴ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

سربان **Sarbān**
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۷۵ درجه، ۱۰۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵۱ کیلومتر جنوب خاوری منوجان.

سربرزه **Sarbarzeh**
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۴ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه موئینه به سرتخت و دیزگران. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی موئینه.

سربست **Sarbast**
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی دالکی.

سربست **Sarbast**
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۴۳ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شش‌پیر و سر راه اردکان به شیراز. ۵ کیلومتر جنوب خاوری بهرغان.

سربند **Sar-e Band**
ده، دهستان مغان غربی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

سربند **Sarband**
شهرستانی در جنوب غربی استان مرکزی، مرکب از بخشهای مرکزی و هندودر و مشتمل بر دهستانهای قره‌کهریز، آستانه، پل‌دوآب، زالیان، نهرمیان، سربند و مالمیر و به مرکزیت شهر شازند.
شهرستان سربند از شمال و شمال خاوری به شهرستان اراک، از خاور و جنوب خاوری به شهرستان خمین، از جنوب به شهرستانهای الیگودرز و دورود (استان لرستان) و از غرب به شهرستان بروجرد (استان لرستان) و شهرستان ملایر (استان همدان) محدود است. سرزمینی است کوهستانی که رو به جنوب بر ارتفاع کوههای آن افزوده می‌شود. بلندترین کوههای این شهرستان کوه سرو (۳۳۲۴ متر) و کوه راسبند (۳۱۰۳ متر) است. رودخانه‌های فراوانی که در این شهرستان جریان دارند، آن را در ردیف پرآب‌ترین شهرستانهای ایران قرار داده‌اند که از آن جمله رودخانهٔ تیره و ریزابه‌های متعدد آن مانند رودخانهٔ بیاتون است. آب و هوای شهرستان سربند معتدل تا معتدل مایل به سرد و سرد است و جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.

سربند **Sarband**
ده، بخش آغاجاری، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۹۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲/۵ کیلومتر شمال غربی آغاجاری.

سربندان **Sarbandān**
ده، مرکز دهستان ابرشیوه، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۱۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه رودهن به فیروزکوه.

سربندر **Sarbandar**
ده و تأسیسات بندری، بخش بندر امام خمینی، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۲۶۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن اهواز به بندر امام خمینی.

سربند کبوترخان **Sarband-e Kabutar xān**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۳۰ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کبوترخان. ۱۹ کیلومتر جنوب کبوترخان. سر راه رفسنجان به بردسیر.

سربندی **Sarbandi**
یکی از قبایل سیستان که مرکزشان دولت‌آباد است و در زمان نادرشاه افشار به سیستان کوچانیده شده‌اند.

سربیشه **Sarbišeh**
۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان بیرجند، استان خراسان، مشتمل بر دهستانهای درح، مؤمن‌آباد و نهارجان و به مرکزیت شهر سربیشه.

۲- شهر، مرکز بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۰ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه ماهور. سر راه بیرجند به زاهدان.

سربیشه Sarbišeh
ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۳۹ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب زز و سر راه شول‌آباد به الیگودرز. ۶ کیلومتر خاور جنوبی شول‌آباد.

سربیشه Sarbišeh
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۱۱ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ گلال. امامزاده‌ای بنام سیّدمحمّد دارد. ۲۱ کیلومتر غرب شمالی گتوند.

سربیشه Sarbišeh
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۸۱ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ کارون.

سربیشه Sarbišeh
← سرسفید، ده، شهرستان دهلران.

سربیشه Sarbišeh
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۱۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر جنوب خاوری امامزاده جعفر.

سرپادرق Sarpādaraq
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر شمال ورزقان.

سرپری Sarpari
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۰۷ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بی‌منجگان. سر راه دهدشت به بهبهان.

سرپل ذهاب Sar-e Pol-e Zohāb
۱- شهرستانی در غرب مرکزی استان کرمانشاه. مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای قلعه‌شاهین، حومهٔ سرپل، دشت ذهاب، پشت تنگ، سرقلعه و جگیران. به مرکزیت شهر سرپل ذهاب.
شهرستان سرپل ذهاب از شمال به شهرستان جوانرود، از خاور به شهرستان اسلام‌آباد غرب، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان گیلانغرب و از غرب به شهرستان قصر شیرین و کشور عراق محدود است. نواحی شمال خاوری و جنوب خاوری آن کوهستانی است و ناحیهٔ شمال غربی آن را دشت نسبتاً پهناوری فرا گرفته که بوسیلهٔ رودخانهٔ جگیران مشروب می‌گردد. بلندترین ارتفاع این شهرستان کوه شاهان (۲۵۴۶ متر) نام دارد که در شمال خاوری و در مرز شهرستان مزبور با شهرستانهای جوانرود و اسلام‌آباد غرب جای دارد. آب و هوای این شهرستان در نواحی کوهستانی معتدل مایل به گرم و در نواحی کم‌ارتفاع و دشت گرم است و جزء مناطق نیمه‌مرطوب محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. ۵۱۳ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۱۰ کیلومتر غرب شمالی کرمانشاه. ارتفاع ۵۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه کرمانشاه به قصر شیرین و گیلانغرب. کنار رودخانه‌های حلوان و پاطاق. موقعیت جغرافیائی ″۴۵ ′۵۱ °۴۵ طول شرقی و ″۴۵ ′۲۷ °۳۴ عرض شمالی.
تاریخچه - محل کنونی شهر سرپل ذهاب که به مناسبت پل دو دهانه‌ای بر رود حلوان بدین نام خوانده شده است. مطابق محل شهر باستانی آشوری خَلمنو و حلوان است و ویرانه‌های عهد ساسانی در آن دیده می‌شود. از جمله آثار باستانی مهم این ناحیه عبارتند: از سه لوحهٔ حجاری شده مربوط به سالهای ۲۶۷۰ تا ۲۵۵۰ پیش از میلاد، بر سینهٔ کوه هزارجریب، دخمهٔ سنگی از دوران ماد بنام دکان داود در حدود ۳ کیلومتری جنوب کوه هزارجریب که زیارتگاه اهل حق است و دخمهٔ سنگی دیگری بین راه سرپل ذهاب به ایلام بنام اطاق فرهاد و همچنین نقش برجستهٔ سنگی در هورن واقع در غرب سرپل که متعلق به یکی از شاهان سامی‌نژاد است.

سرپهن Sarpahn
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۸۸ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

سرپیر Sarpir
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۳۱۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردل به چلگرد و تونل کوهرنگ.

سرپیر Sarpir
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۶۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه هزاردرّه. درّهٔ آب ونک.

سرتا Sartā
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۱۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۵۶۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. یک کیلومتری ساحل راست رودخانهٔ زارم. جنگلی.

سر تاپ **Sartāp ?**
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۱۲۳ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کاجو. ۳۱ کیلومتر جنوب غربی قصرقند.

سر تاق **Sartāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۳۳۵ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه خمین به اراک.

سر تاقی **Sartāqi**
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۱۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب دهنهٔ کمرکان.

سر تاوه **Sartāveh**
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۲۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری دادین بالا.

سر تخت **Sartaxt**
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. درهٔ جنوبی کوه حوله. ۱۹ کیلومتر غرب شمالی موئینه.

سر تخت **Sartaxt**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۲ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بالارود. ۲۲ کیلومتر شمال حسینیه.

سر تخت **Sartaxt**
ده، بخش مرکزی، شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۲ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی جوزم.

سر تخت **Sartaxt**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۲۶ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سرتخت. ۲ کیلومتر جنوب خاوری جرجافک.

سر تربت حاجی‌آباد **Sar torbat-e Hāji ābād**
ده، بخش بهمئی، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۰۲ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه کت به رامهرمز و باغملک.

سر تشنیز **Sartešniz**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۷۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه زنگیان. سر راه خراجی به دزک.

سر تعاونه **Sarta'āvoneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۴۵ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور جنوبی ده لؤلؤ. کوهستان پلوار.

سر تکلتو **Sartakaltu**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۱۷۶ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه هُماراه.

سر تکه **Sartakeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه سردشت به مهاباد. جنگلی.

سر تل **Sar-e Tol**
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۸ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه انار. ۱۱ کیلومتر خاور نودان.

سر تُل **Sar-e Tol**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۱۷۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر جنوب خاوری بهمنی.

سر تُل **Sar-e Tol**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۱۵ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ فیروزآباد. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری احمدآباد.

سر تل **Sartal**
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۱۲ درجه، ۹۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه شب. ۳۳/۵ کیلومتر شمال خاوری ده تل.

سر تنگ **Sartang**
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۱ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گنگیر. ۳ کیلومتر جنوب غربی زرنه.

سر تنگ **Sartang**
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۱ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گنگیر. ۳ کیلومتر جنوب غربی زرنه.

سر تنگ **Sar-e Tang**
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۱۹ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر خاور جنوبی سفیددشت.

سر تنگ **Sartang**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۲۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. جنگلی.

سر تنگ **Sartang**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رود بشار. ۵ کیلومتر شمال غربی دروهان.

سر تنگ **Sartang**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۷۵ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵۱ کیلومتر جنوب روستای زرقلعه‌گنج. کوهستان بشاگرد.

سر تنگ **Sartang**
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۱۲ درجه، ۹۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه شب. ۳۳ کیلومتر خاور شمالی ده‌تل.

سر تنگ آبزا **Sartang-e Ābzā**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۲۱ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ کوه دنا. دهانهٔ درّهٔ رود آبزا.

سر تنگ بیجار **Sartang-e Bijār**
ده، بخش چوار، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۸۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. سر راه سومار به مهران. کنار رودخانهٔ تلخاب.

سر تنگ دینار **Sartang-e Dinār**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۸۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب غربی آلونی.

سر تنگ گیلان **Sartang-e Gilān**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۳۱۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گیلان. ۴ کیلومتر غرب قاسم‌آباد.

سر تنگ مله‌ماران **Sartang-e Melehmārān**
ده، مرکز دهستان زنگوان (زنگاون)، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۳۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه چرمی. ۱۶ کیلومتر شمال غربی لومار.

سر توف **Sartuf**
ده، بخش مرکزی، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۱۸ کیلومتر خاور لنده.

سر تیتکن **Sartitkan ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۶۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۹ کیلومتر شمال خاوری یکدار.

سر تیوک **Sar tiyuk**
ده، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ سرتیوک. ۹ کیلومتر شمال خاوری هفتکل.

سرجاز **Sarjāz**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۱۷ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال غربی دولت‌آباد.

سرجنگان **Sarjangān**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۶۷ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۵۵ کیلومتر جنوب غربی اسفندک.

سرجنگل **Sarjangal**
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۶۱ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه چهچهه به امیرآباد.

سرجنگل **Sarjangal**
ده، مرکز دهستان کورین، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۱۸ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. به آن کورین‌رستم هم می‌گویند.

سرجنگل Sarjangal
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۱۱ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان جبال بارز.

سرجو Sarju
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۲۵ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. حوضهٔ جنوب غربی شهر سراوان.

سرجوئیه Sarju'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردوان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۰۳ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ رودان. ۳/۵ کیلومتر خاور جنوبی بالاشهر.

سرجوب Sarjub
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه ایرانشهر به خاش. کنار رودخانهٔ دامن. یک کیلومتر شمال زهلنفان.

سرجوب جلالوند Sarjub-e Jalālvand
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۷۲ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار جزمان‌رود. ۸ کیلومتر جنوب چنار.

سرجولکی Sarjulaki
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۵۴ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بیدبلند به آغاجاری. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری آغاجاری.

سرجوی Sarjuy
ده، بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۳۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار آب آفتاب. ۱۰ کیلومتر شمال غربی قلعه‌درّه.

سرچال Sarcāl
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۱۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر شمال غربی توره.

سرچاوا Sarcāvā
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۲۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه هوی‌هما. ۲ کیلومتری مرز ایران و عراق.

سرچاه Sarcāh
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی گسک.

سرچاه Sarcāh
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۴ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۵۷ کیلومتر جنوب خوسف.

سرچاهان Sarcāhān
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۰ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۲۵ کیلومتر جنوب حاجی‌آباد.

سرچاه‌شور Sarcāh šur
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۱ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶۲ کیلومتر جنوب خوسف.

سرچشمه Sarcešmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۱۵۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

سرچشمه Sarcešmeh
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۶۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی رشته کوه بزنگان.

سرچشمه Sarcešmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان لنگرود، استان گیلان. لنگرود ۲۳۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. معتدل، مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی.

سرچشمه Sar cešmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۳۵۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سرچشمه Sarcešmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۱۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر خاور جنوبی زارچ.

سرچشمه **Sarcešmeh**
ده و معدن مس، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۰ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۸/۵ کیلومتر شمال خاوری پاریز. سر راه پاریز به رفسنجان.

سرچشمه **Sarcešmeh**
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. کنگان ۳۳۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سرچشمه. ۱۸ کیلومتر شمال غربی ریز.

سرچشمه **Sarcešmeh**
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۳۰ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی قیر و کارزین.

سرچقای بالا **Sarceqā-ye bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۵۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۱۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۷/۵ کیلومتر شمال مهرگرد.

سرچل **Sarcel**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۲۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، خشک. ۱۹ کیلومتر شمال غربی رشتخوار.

سرچلّه **Sar celleh**
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۳۸ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ایلام به قصر شیرین. ۱۵ کیلومتر شمال غربی ایوان.

سرچم **Sarcam**
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۱۲ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به میانه. کنار زنجانچای.

سرچم **Sarcam**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۹۲ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ سیمره.

سرچمن **Sarcaman**
ده، بخش دینور، شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۴۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب غربی کندوله.

سرچنار **Sarcenār**
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۹۸ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری مارگون.

سرچیل **Sarcil**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب شمالی ده لؤلؤ.

سرچیل جلّابی **Sarcil-e Jallābi**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۶ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب غربی جلّابی.

سرحدآباد **Sarhad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۱۶۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ کرج. حومهٔ جنوبی شهر بزرگ کرج.

سرحدّ آقا **Sarhadd-e Āqā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۱۵۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ خیرآباد. سر راه بهبهان به سردشت و بندر دیلم.

سرحوضک **Sar hōzak**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۹۷ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۵ متر. معتدل، خشک.

سرخ **Sorx**
ده، بخش بام و صفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۳۱ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه یاریمجا.

سُرخ **Sorx**
سهران، جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

سرخ‌آباد **Sorx ābād**
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۱ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. داخل درّهٔ سرخ‌آباد.

سرخ‌آباد **Sorx ābād**
ده، بخش بایگ، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۸۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک، کنار کال بایگ. ۷ کیلومتر جنوب بایگ.

سرخ‌آباد **Sorx ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۷۵

درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قره‌چای. ۶ کیلومتر خاور شمالی شورین.

سرخ‌آباد رودبار Sorx ābād-e Rudbār
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۱۹۲ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سرخ‌آباد. سر راه پل سفید به فیروزکوه.

سُرخا Sorxā
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۶ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جاماش.

سرخاب Sorxāb
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۳۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب خاوری سبلان. کنار آق‌لقان‌چای.

سرخاب Sorxāb
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۱۴ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سُرخاب Sorxāb
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۴۲ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال غربی نیر. کنار آق‌یقان‌چای. دامنهٔ جنوبی کوه سبلان.

سُرخان Sorxān
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۵۴ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال غربی مرج. کوهستان پورکان.

سُرخان Sorxān
ده، مرکز دهستان صوغان، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۷ درجه، ۱۰۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ صوغان. ۵۲ کیلومتر خاور جنوبی شاهماران.

سُرخان‌جوب Sorxānjub
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۹۲ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری کفراج.

سُرخانلو Sorxānlu ?
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال غربی عنبران پائین.

سرخ‌بان Sorxbān
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۳۰۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ لیله.

سرخ‌بیدبالا Sorxbid-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۵۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۲/۵ کیلومتر شمال دشت خاک.

سرخ حصار Sorx hesār
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار جاجرود. ۴ کیلومتر جنوب پارچین.

سرخ‌خانی(سرخه‌خانی) Sorx-e xāni
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۶۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار دوآب. دماغهٔ جنوب خاوری کوه سرخ‌خانی. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی حمیل.

سُرخ دگان Sorx dagān
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۰۳ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر شمال ایرندگان.

سرخ‌ده Sorx deh
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۵۴ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب غربی دستجرد.

سرخرود Sorxrud
ده، مرکز دهستان دابوی شمالی، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رود هراز. سر راه ساحلی محمودآباد به بابلسر.

سرخرّه Sarxarreh
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۲۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی دهکهنه.

سرخرهٔ پائین Sarxareh-ye pā'in
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۰۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸ متر.

خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۲۱/۵ کیلومتر شمال هندیجان. ۴/۵ کیلومتر جنوب چم خلف عیسی. روستای سرخرهٔ بالا یا سرخرهٔ فعلی در ۳ کیلومتری شمال غربی این روستا قرار دارد.

سرخرهٔ فعلی Sarxareh-ye Fe'li
← سرخرهٔ پائین، ده، شهرستان بندر ماهشهر.

سرخس Saraxs
۱- شهرستانی در شمال خاوری استان خراسان، به مرکزیت شهر سرخس. این شهرستان از شمال و خاور به کشور ترکمنستان، از جنوب به شهرستان تربت جام و از غرب به شهرستان مشهد محدود است. شهرستان سرخس از بخش مرکزی و بخش مرزداران و شش دهستان بنام تجن، سرخس، خانگیران، پل خاتون مرزداران و گل بی‌بی تشکیل یافته است. نواحی شمال خاوری آن را دشتی هموار تشکیل می‌دهد و نواحی غربی و جنوبی آن را کوههای خواجه و شرتو و شورلق فرا گرفته و کوههای بزنگان و مزدوران آن را از شهرستان مشهد جدا می‌سازند و رودخانهٔ هریرود از خاور آن می‌گذرد. آب و هوای این شهرستان در تابستان گرم و در زمستان سرد و سخت است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک محسوب می‌گردد و بادهای ۱۲۰ روزه دارد.
۲- شهر، مرکز شهرستان سرخس، استان خراسان. ۸۸۳ کیلومتر خاور شمالی تهران و ۱۴۱ کیلومتر خاور شمالی مشهد. ارتفاع ۲۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار شاخهٔ مرزی هریرود و مجاور مرز ایران و ترکمنستان. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۱۰ °۶۱ طول خاوری و ″۱۵ ′۳۲ °۳۶ عرض شمالی.
تاریخچه - شهر قدیم سرخس بر جادهٔ توس به مرو و در کنار ساحل شرقی رود تجن قرار داشت و از شهرهای بزرگ سدهٔ چهارم هجری قمری محسوب می‌شد و وسعت آن به نصف مرو می‌رسید. بزرگانی چون فضل‌ابن سهل و برادرش حسن‌ابن سهل و احمدابن طیب سرخسی از این شهر برخاسته‌اند.

سرخ‌سرای Sorx sarāy
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۸۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی مشهدریزه.

سرخ‌قلعه Sorx qal'eh
ده، بخش بام وصفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۶۵ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور.

سُرخ قلعه Sorx qal'eh
ده، مرکز دهستان سرخ قلعه، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۲۸ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه کهنوج به قلعه‌گنج. ۲۷ کیلومتر شمال خاوری قلعه‌گنج.

سرخ‌قلعه Sorx qal'eh
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۶۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال شاداب.

سرخک Sorxak
کوه، کوهستان البرز، شهرستان مازندران. ۶۳ کیلومتر جنوب غربی نور. ارتفاع ۳۷۴۰ متر.

سُرخک Sorxak
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۴ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه باریکه.

سرخکان Sorxkān
ده، مرکز دهستان قیلاب، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بالارود. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

سرخکان Sorxkān
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۲۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. دشت. کنار راه بردسیر به بافت. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی نگار.

سرخ‌کلا Sorx kolā
ده، مرکز دهستان سرخ‌کلا، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۱۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ تالار. سر راه فیروزکوه به قائم‌شهر. جنگلی. کوهستان البرز.

سرخ‌کلات Sorx kalāt
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۲۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری سرخ‌قلعه.

سرخکوه Sorxkuh
← سرخکان، ده، شهرستان بردسیر.

سرخ‌کوه Sorxkuh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۱۲ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر شمال غربی گنگان.

سرخ‌گریه Sorx geryeh
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۰۶ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به

سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه کبودریز. جنگلی.

سرخل Sarxel
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۱۶۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ کوه غول‌قک. جنگلی.

سرخلج Sarxalaj
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۸۲ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ شمالی نخودکوه.

سرخن‌کلاته Sorxan kalāteh
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۶۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. مرکز دهستان استرآباد شمالی.

سرخنگی Sarxangi
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۰ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری شمیل. سر راه شمیل به حسن‌لنگی.

سرخوئیه بالا Sarxu'iyeh-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۶۸ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی دولت‌آباد. روستای سرخوئیه پائین در ۶ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۸۵۰ متری قرار دارد.

سرخون Sarxun
ده، مرکز بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۰۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار آب سرخون. سر راه اردل به لردگان.

سرخون Sarxun
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی قلعه‌قاضی.

سُرخون جوی Sorxunjuy
← سرخان‌جوب، ده، شهرستان دلفان.

سرخوی بالا Sarxu-ye bālā
← سرخوئیهٔ بالا.

سرخه Sarxeh
ده، بخش تیکمه‌داش، شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۱۱۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه قوملار.

سرخه Sorxeh
شهر، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۳۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سمنان به گرمسار.

سرخه پشته Sorxeh pošteh
ده، بخش آبدانان شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه شهر ۲۰۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر .ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال غربی آبدانان.

سرخه‌جو Sorxehju
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۰۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم سنگ‌سیاه. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری دهگلان.

سُرخه‌چقا Sorxeh ceqā
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۲۰ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۹ کیلومتر خاور جنوبی کوزران.

سرخه‌ده Sorxeh deh
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۲۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه جابان به ایوانکی.

سرخه ده Sorxeh deh
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۱۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۵ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. ۴ کیلومتر جنوب غربی یل‌آباد.

سرخه‌دیزج Sorxeh dizaj
ده، بخش طارم‌علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۷۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

سرخه‌دیزج Sorxeh dizaj
ده، بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۲۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

سُرخه دیزج Sorxeh dizaj
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر

۲۸۶ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال غربی ورزقان.

Sorxeh dizeh **سُرخه‌دیزه**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۰۴ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه کرند به سرپل ذهاب. گردنهٔ پاطاق. ۲۲ کیلومتر شمال غربی کرند.

Sorxeh-ye Sāleh **سرخهٔ صالح**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۳۳۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. ۴/۵ کیلومتر شمال صالح مشطت.

Sorxeh kamarān **سُرخه کمران**
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۳۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌سو.

Sorxehlij **سُرخه‌لیج**
← سرخه‌لیجه، ده، شهرستان نهاوند.

Sorxeh lijeh **سُرخه‌لیجه**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۳۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه گوچال. به آن سرخه‌لیج هم می‌گویند.

Sorxehlijeh **سُرخه‌لیجه**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۱ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه طاق بستان به قزانچی. ۳ کیلومتر غرب طاق بستان.

Sorxeh-ye Nāderi **سرخهٔ نادری**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۳۳۹ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. سر راه اندیمشک به دهلران.

Sorxehvān **سرخه‌وان**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۵۷ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ تنگو. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی سعادت‌آباد.

Sard **سرد**
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۳۶ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سرچشمهٔ رودخانهٔ کول‌چنگر. دامنهٔ کوه سرد، کوهستان زاگرس.

Sardāb **سرداب**
ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۵۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه کنجدخور. ۳/۵ کیلومتری مرز ایران و جمهوری ترکمنستان.

Sardāb **سرداب**
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۱۹۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌سرداب. جنگلی. ۱/۵ کیلومتری مرز ایران و عراق.

Sardāb **سرداب**
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد صفر درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۸۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی کاریز.

Sardāb **سرداب**
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۲۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی مشکان.

Sardāb **سرداب**
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۵ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ قوامک. سر راه سرباز به نسکند. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی سرباز.

Sardāb-e bālā **سرداب بالا**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۰۱ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود سرداب. درّهٔ خاوری شاهانکوه. کوهستان زاگرس. روستای سرداب پائین در ۳ کیلومتری شمال این روستا واقع است.

Sardābrud **سردابرود**
ده، بخش چالوس، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۹۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه ساحلی چالوس به تنکابن.

Sardābrud **سردابرود**
رودخانه، شهرستان نوشهر، استان مازندران. طول ۶۰ کیلومتر. از کوه تخت سلیمان، ۶۰ کیلومتری باختر جنوبی نوشهر سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال خاوری روان می‌شود و از

کنار رودبارک، حسن کیف (کلاردشت) و زوات می‌گذرد و به دریای خزر می‌ریزد.

سردار Sardār
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۸۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی هلشی.

سردارآباد Sardār ābād
ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۱۵ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

سردارآباد Sardār ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۳۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سردارآباد.

سردارآباد Sardār ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۰۹ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب شمالی دستجرد.

سردارآباد Sardār ābād
ده، مرکز دهستان سردارآباد، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۴۱ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کارون. امامزاده‌ای بنام روئی دارد.

سردارزائی Sardārzā'i
طایفه‌ای از طوایف بلوچ.

سردان Sardān
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۸۳ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر خاور چمشک.

سرداهی Sardāhi
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۶۲ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر خاور ویس.

سردت Sardat ?
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۷۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ کارون.

سردج Sardaj
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان وبلوچستان. چابهار ۳۳ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی پیرسهراب.

سردر Sar-e Dar
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی چترود. کنار رودخانهٔ چترود.

سردر Sardar
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵۰ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر غرب جنوبی فارغان.

سردرود Sardrud
شهر، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۴۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه تبریز به مراغه. کنار خط آهن تبریز به مراغه.
سردرود از نواحی بسیار حاصلخیز و خوش آب و هوای شهرستان تبریز است. تابستانهای معتدل و زمستانهای سرد و برفی دارد و از شهرهای قدیمی آذربایجان است. حمدالله مستوفی (سدهٔ هشتم هجری) به فراوانی و نیکویی میوه‌های آن اشاره دارد.

سردرود Sardrud
شهر، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۴۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه تبریز به مراغه. کنار زینجناب رود. سردرود در یک منطقه بسیار حاصلخیز و آباد قرار گرفته و از نظر تولید میوه شهرت خاصی دارد.

سردرّه Sar darreh
ده، خشک هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۷۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه سردره.

سردرّه Sardarreh
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

سردرّه Sardarreh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۴۹ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی قلعه‌قاضی.

سردسیر **Sardsir**
نواحی مرتفع فارس که در پشت اراضی پست ساحلی (موسوم به گرمسیر) قرار دارند. جغرافیانویسان مسلمان این ناحیه را به دو ناحیهٔ سرد و گرم تقسیم می‌کردند. اولی را صرود یا سرود (Sorud) و دومی را جروم (Jorum) یا گرمسیر می‌نامیدند.

سردسیرات **Sardsirāt**
← سردسیر. ناحیهٔ مرتفع فارس.

سردشت **Sardašt**
۱- شهرستانی در انتهای جنوبی استان آذربایجان غربی، مشتمل بر یک بخش مرکزی و مرکب از دهستانهای گورک نعلین، گورک سردشت، آلان، بریاجی، باسک کولسه و ملکاری و به مرکزیت شهر سردشت. شهرستان سردشت از شمال به شهرستان پیرانشهر، از شمال خاوری و خاور به شهرستان مهاباد، از خاور و جنوب خاوری به استان کردستان و از جنوب و غرب به کشور عراق محدود است.
اراضی آن کوهستانی تقریباً پوشیده از جنگل است که هرچه از درّهٔ مرکزی دور شده و به خاور و غرب نزدیک شویم بر ارتفاع کوههای آن افزوده می‌شود. مهمترین کوههای آن کوه کاسه‌بردین (۲۸۹۰ متر) وکوه رستم علیان (۲۳۴۷ متر) است که هردو کوه در نوار مرزی ایران و عراق جای دارند. رودخانهٔ چم‌کلوین در درّهٔ مرکزی آن از شمال غربی بسوی جنوب خاوری روان است و همراه با ریزابه‌های متعدد خود که از ارتفاعات شرق و غرب سرازیر می‌شوند، مشروب می‌گردد. آب و هوای آن در ارتفاعات بالا معتدل مایل به سرد و در درّهٔ مرکزی معتدل است و جزء نواحی نیمه‌مرطوب بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. ۵۳۲ کیلومتر غرب تهران و ۱۶۰ کیلومتر جنوب خاوری ارومیه، ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. سر راه پیرانشهر و مهاباد به بانه. موقعیت جغرافیائی ۴۵° ۲۸′ ۴۵″ طول خاوری و ۳۰° ۰۹′ ۳۶″ عرض شمالی.

سردشت **Sardašt**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۴۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، دامنهٔ جنوبی کوه قطاراولنگ.

سردشت **Sardašt**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج، استان تهران. ۵۹ کیلومتر شمال کرج. ارتفاع ۴۳۷۸ متر. سرچشمهٔ رود چالوس. جنوب خاوری کوه تخت سلیمان.

سردشت **Sardašt**
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۱۳ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی هرسین.

سردشت **Sardašt**
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان دزفول، استان خوزستان، مشتمل بر دهستانهای سردشت، شهی، سیدولی‌الدین، امامزاده سیدمحمود، دره‌کاید، احمد فداله و ماهور برنجی و به مرکزیت روستای سردشت.
۲- ده، مرکز بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۷۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک و کوهستانی. کنار رودخانهٔ سردشت. ۳۱ کیلومتر شمال غربی لالی.

سردشت **Sardašt**
ده، مرکز دهستان سردشت، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۷۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ غربی کوه ریگ.

سردشت **Sardašt**
ده، مرکز بخش زیدون و مرکز دهستان سردشت، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۱۸۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بهبهان به بندر دیلم. کنار رودخانهٔ زهره.

سردشت **Sardašt**
ده، مرکز دهستان سردشت، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸ درجه، ۹۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سردشت. ۱۶ کیلومتر جنوب انگهران.

سردصحرا **Sard sahrā**
دهستان، بخش اسکو، نواحی مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. مرکزش اسفهلان است.

سردغ **Sardaq**
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۲۱ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. ۳۰ کیلومتر شمال بجستان. سر راه ماراندیز به فخرآباد و سر راه بجستان به کاشمر.

سردق **Sardaq**
← سردغ، ده، شهرستان گناباد.

سردکوهستان **Sard kuhestān**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۷۲ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه قلات. جنوبی‌ترین روستای شهرستان مهاباد.

سردکهٔ پائین **Sardakeh-ye pā'in**
ده، بخش آلوت، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۲۸۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. حدود ۴ کیلومتر شمال خاوری آلوت. روستای سردکهٔ بالا در ۵کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متری قرار دارد.

سردلی **Sardeli**
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۳۲۵ درجه، ۱۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۱۲کیلومتر غرب شمالی قعله‌تل.

سردوش **Sarduš**
ده، بخش خاو و میرآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۲۷۰ درجه، ۹/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

سرده **Sardeh**
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۵۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

سر دهات شیخ **Sar dehāt-e Šeyx**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۱۸ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

سردهن **Sardahan**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۵۹ درجه، ۴۵/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمال غربی کوه سردهن. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری طرق.

سردهنه **Sar-e Dahaneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۲۶ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان جبال بارز.

سردیک **Serdik**
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۸۲ درجه، ۴۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه سراوان به جالق. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری جالق. کنار رودخانهٔ کلاگان.

سر رباطان **Sar rabātān**
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۲۰۴ درجه، ۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سررگ **Sarrag**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۲۱ درجه، ۳۰/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کوهستان زاگرس. سر راه ایذه به مسجدسلیمان.

سررود **Sar rud**
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۲ درجه، ۶۰کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه مشهد به کبودگنبد. کنار کال درخت بی‌بی. کوهستان هزارمسجد.

سر رود **Sar rud**
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۶۶ درجه، ۴۴کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ توکل‌آباد. ۳کیلومتر جنوب غربی چشمهٔ تلخو.

سرروک **Sar ruk**
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۴۶ درجه، ۳۶/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودکارون. درّهٔ خاوری کوه هولن.

سرریق میگونی **Sarriq-e Meyguni**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۳۵۳ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ تابسر. ۲کیلومتر جنوب غربی ایسین.

سرریگ **Sarrig**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۴۸ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. گرم، خشک. ۱۹کیلومتر دشت جنوب خاوری چاه‌وک.

سرریگ **Sarrig**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۵۴ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶کیلومتر خاور شمالی تیاب.

سرزه **Sarzeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۹کیلومتر شمال خاوری مود.

سرزه **Sarzeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۳۸ درجه، ۵۷کیلومتر. ارتفاع ۲۶۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی.

کنار رودخانهٔ شیرینک. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی لاله‌زار. دامنهٔ شمالی کوهستان لاله‌زار.

سرزه **Sarzeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۹۰ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر شمال شهر دراز. حومهٔ خاوری شهر ایرانشهر.

سرزه **Sarzeh**
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۹۷ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی مکسان.

سرزه **Sarzeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۵۷ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ حسن‌لنگی. ۶/۵ کیلومتر شمال خاوری شمیل.

سرزه **Sarzeh**
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۹ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۳۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی فین. سر راه بندرعباس به فین.

سرزه **Sarzeh**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۰ درجه، ۱۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرزه. ۲۷ کیلومتر خاور جنوبی رائین‌قلعه.

سرزه **Sarzeh**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۶۶ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

سرزه **Sarzeh**
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۸۱ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۹ کیلومتر خاور جنوبی منوجان.

سرزهٔ بُنه گرگی **Sarzeh-ye Boneh gorgi**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۰ درجه، ۱۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تنگ پاتوران. ۲۷ کیلومتر خاور رائین‌قلعه.

سرزیارت **Sarziyārat**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۲ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رود بالارود. سر راه بیدروبه به دورق. ۲۱ کیلومتر شمال حسینیه.

سرسختی **Sarsaxti**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۰۲ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب آستانه. سر راه شازند به پاکل.

سرسفید **Sarsefid**
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۲۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی پهله. کنار رودخانهٔ ورازان.

سرسگاز **Sarsegāz**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۸۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال تپه‌رش.

سرسور **Sarsur**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد. استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۹ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گرم. ۲ کیلومتر شمال غربی دزک.

سرسور **Sarsur ?**
ده، بخش سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۹۰ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه خاش به سوران و سراوان. ۱۰ کیلومتر شمال غربی پسکوه.

سرسول **Sarsul**
ده، بخش آلوت، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۲۶۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه گاکر. ۳ کیلومتری مرز ایران و عراق.

سرش بازرون **Sereš bāzerun**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۲ کیلومتر خاور شمالی دشتی.

سرشک **Serešk**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۱۳۳ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه نطنز به طرق و مورچه‌خورت.

سرشکه Sereškeh
ده، بخش مرکزی شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۲۶۹ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. جنگلی.

سرشمع Sar-e Šam'
ده، بخش بیابان شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۵۰ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع ۵۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴۷ کیلومتر خاور جنوبی سیریک. کوهستان بشاگرد.

سرشور Saršur ?
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۹۰ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه خاش به سوران و زابلی.

سرشور پائین Saršur-e pā'in
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۱۶ درجه، ۱۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. حومه ایرافشان. روستای سرشور بالا در ۵۰۰ متری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۹۰۰ متری جای دارد.

سرصحرا Sarsahrā
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۵۰ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ خاوری کوه سفید.

سرطاق Sartāq
← سرتاق، ده، شهرستان خمین.

سرطاق Sartāq
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۹۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه دلما. کنار رودخانهٔ چاه‌تل.

سرطاوه Sartāveh
← سرتاوه، ده، شهرستان کازرون.

سرطاویره Sartāvireh
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۸۷ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری ازگله.

سر طیّاره Sartayyāreh
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۸۶ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری ازگله.

سرعین Sareyn
شهری در بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۴۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سبلان. دارای چشمه‌های آب گرم معدنی است. شهرکی توریستی و مورد توجه بیماران است.

سرفچکان Sarafcekān
← سلفچکان، ده، شهرستان قم.

سرفرّاش Sar farrāš
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

سرقایه Sarqāyeh
ده، بخش فریمان، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۹۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار کال سرقایه. دامنهٔ شمالی کوه لیلاجوق.

سرقلعه Sarqal'eh
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۰ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور شمالی دیواندره. امامزاده‌ای بنام خضر زنده در این روستا وجود دارد.

سرقلعه Sar qal'eh
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۱۵ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار آب واسک. ۸ کیلومتر خاور شمالی سفیددشت.

سرقلعه Sar qal'eh
ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۳۹ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه اگور. ۱۱ کیلومتر خاور شول‌آباد.

سرقلعه Sar qal'eh
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۶۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه سرقلعه. نیمه‌جنگلی.

سرقلعه Sarqal'eh
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۳۳ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ گرم.

سرقلعهٔ بالا Sarqal'eh-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۴۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتر جنوب خاوری تپه‌رش.

سرقنات Sarqanāt
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۵ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی دالکی.

سرقنات Sarqanāt
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۸۸ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر خاور سورن‌آباد.

سرقین Sarqin ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۹۳ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری شیرین‌درق.

سرکاریز Sarkāriz
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک.

سرکام Sarkām
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۴۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی. ۶ کیلومتر شرق محمدآباد.

سرکان Serkān
شهر، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان صفردرجه. ۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستان الوند. سر راه تویسرکان به باباپیر و همدان.

سرکان Sarkān
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۳۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتر جنوب خاوری لومار. کنار رودخانهٔ سیمره.

سرکان Sarkān
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۳۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه ایذه به باغملک.

سرکُرّه Sarkorreh
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۸۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. خشک. دشت. سر راه برازجان به اهرم.

سرکش Sarkeš
ده، بخش جلفا، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۳۱ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ آق‌چای. ۲۱ کیلومتر غرب جلفا.

سرکش Sarkeš
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه کسبه. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری خروانق.

سرکل Sarkal
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۲۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

سرکلاته Sar kalāteh
ده، بخش مرکزی شهرستان کردکوی، استان مازندران. کردکوی ۲۱۳ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. مرکز دهستان چهارکوه.

سرکم Sarkam
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۳۱۲ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵۰۰ متر شمال غربی بازیاری.

سرکمر Sarkamar
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۶۲ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی بادوله و ۹ کیلومتر شمال غربی کاکی.

سرکُن بالا Sarkon-e bālā
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۴۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رود کارون. دامنهٔ غربی سبزکوه. روستای سرکن پائی در ۱/۵ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۳۰۰ متری قرار دارد.

سرکندیزج Sarkandizaj
ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۹۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی صوفیان.

سرکوبه Sarkubeh
ده، مرکز دهستان حمزه‌لو، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ خاوری کوه کلنگه. سر راه میشی‌جان به پندرجان و زالو.

سرکون Sarkun
← سرکان، ده، شهرستان ایذه.

سرکوه Sarkuh
ده، بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۷۳ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری قلعه‌دره. دامنهٔ کوه گریسا.

سرکوه Sarkuh
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۱ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب زال. ۴۱ کیلومتر شمال حسینیهٔ بالا.

سرکوه Sarkuh
←تل سرکوه، ده، شهرستان دشتستان.

سرکوه Sarkuh
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۵۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱ کیلومتر جنوب غربی جالق.

سرکوه Sarkuh
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان دستستان، استان بوشهر. برازجان ۱۸۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه برازجان به اهرم.

سرکوه Sarkuh
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۵ درجه، ۱۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری مورتان.

سرکوهک Sarkuhak
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۷۳ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گوپال.

سرکویر Sarkavir
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۵۸ درجه، ۱۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه.
دامنهٔ شمالی کوه نای‌بند. ۱۳ کیلومتر شمال غربی نای‌بند.

سرکویردان Sarkavirdān
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی دالکی.

سرکهوران Sarkahurān
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه ایرانشهر به سرباز و چابهار. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی ابتر.

سرگان Sergān
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۳ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر شمال غربی کنارک.

سرگاه Sargāh
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۶۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال غربی چشمه‌تلخه.

سرگجگ Sargajg
ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۴۱ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۴۱۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب شمالی دریهن. کنار راه سندرک به دریهن. کوهستان بشاگرد.

سرگُدار Sargodār
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۴ درجه، ۲۰۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه چاه زرد. ۹۰ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

سرگُدار Sargodār
گردنه‌ای به بلندی ۱۱۵۰ متر در شهرستان نائین. استان اصفهان. سر راه خور به روستای عروسان. ۳۵ کیلومتر شمال خور. این گردنه استانهای اصفهان و سمنان را از هم جدا می‌کند.

سرگدارحوض Sargodār hōz
آب‌انبار، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۴۸ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. ۸ کیلومتر جنوب خاوری روستای سه‌قلعه.

سرگردان، جزیره Sargardān
جزیره‌ای به ابعاد ۴/۵×۳ کیلومتر و مساحت حدود ۱۰ کیلومترمربع در جنوب دریای نمک، شهرستان کاشان، استان

اصفهان، ۵۸ کیلومتری شمال خاوری کاشان. پیرامون جزیرهٔ مزبور را نمکزار پهناوری بنام دریای نمک که ارتفاع آن ۷۹۵ متر است فراگرفته و کوه سرگردان به بلندی ۸۰۸ متر از آن سر برآورده و جزیرهٔ سرگردان را بوجود آورده است.

سرگریچ بالا Sargeric-e bālā
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۱۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی فاریاب. روستای سرگریچ پائین در ۴ کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع حدود ۶۷۵ متری قرار دارد.

سرگریش بالا Sargeriš-e bālā
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۷۳ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی رازان. روستای سرگریش پائین در ۳ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۹۸۰ متری قرار دارد.

سرگز Sargaz
ده، مرکز دهستان احمدی، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۶ درجه، ۹۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه میمند به احمدی و سراج.

سرگز Sargaz
ده، مرکز دهستان احمدی، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۸ درجه، ۱۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار خط آهن بندرعباس به سیرجان. ۲۳ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

سرگزان Sargazān
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۵۴ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۳ کیلومتر خاور شمالی کوهبنان.

سرگُست Sargost ?
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۲ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر جنوب غربی بنت.

سرگُسک بالا Sargosk-e bālā
ده، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۳۵۵ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر شمال غربی زیارت علی. روستای سرگُسک پائین در ۲ کیلومتری خاور جنوبی این روستا واقع است.

سرگل Sargol
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب پاکدشت.

سرگل Sar-e Gel
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۸۶ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. حدود یک کیلومتر خاور فاریاب.

سرگلون Sargolun
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۹۲ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت حیدریه به شهر نو و تربت جام. ۹ کیلومتر خاور جنوبی روستای چخماق.

سرلت، گردنه Sarlat
گردنه‌ای به بلندی ۳۰۵۰ متر در شهرستان کرج، استان تهران. ۸ کیلومتر شمال کیگاه و ۷ کیلومتر شمال غربی امامزاده داوود. این گردنه شهرستانهای تجریش و کرج را از هم جدا می‌کند.

سرلش Sarlaš
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۱۸۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه قدمگاه (درّهٔ سرلش).

سرلیکک Sarlikak
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۳۹ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

سرماج Sarmāj
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۸۳ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی صحنه و ۱۱ کیلومتر جنوب غربی گاوکل بالا.

سرمست Sarmast
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۴۴ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر خاور شمالی تولیان.

سرمست Sarmast
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۷ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری جنگان.

سرمستان Sarmastān
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۳۶ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه سرچشمه. ۷ کیلومتر جنوب خاوری آبدان.

سرمشک Sarmešk
کوه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. ۱۰۵ کیلومتر شمال غربی جیرفت. ارتفاع ۴۰۴۸ متر. دومین قلّه از بلندترین قلّه‌های کوهستان هزار. سرچشمهٔ هلیل‌رود. از جمله قلّه‌های مهم و بلند این کوه می‌توان از قلّهٔ دندانه هنزاکه ۳۶۵۰ متر ارتفاع دارد، نام برد.

سرمشک Sarmešk
ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۷۱ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه سرمشک. ۲۶/۵ کیلومتر شمال غربی درب بهشت. یکی از مرتفع‌ترین روستاهای ایران.

سرمشهد Sarmašhad
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۷۱ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر غرب بالاده.

سرمقسم Sarmaqsam
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۴۳ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری قلعه‌قاضی.

سرمک Sarmak
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۱۳ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری شنبه.

سرمل Sarmal
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۱۹ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال احمدی.

سرمُلک Sarmolk
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۳۵۱ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کبوترخان. سر راه بردسیر به رفسنجان.

سرملکی Sarmolki
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۶ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری ده‌بید.

سرمُله Sarmoleh
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۳۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی تنگ ارم.

سرمور Sarmur
ده، مرکز دهستان دهدشت غربی، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۹۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۷۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه دهدشت به بهبهان.

سرمور Sarmur
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۳۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری سی‌سخت.

سُرمه Sormeh
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۷۰ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه چم‌حصار به شرف‌آباد بالا.

سُرمیچ Sormic
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۱۲ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اسپکه به چانف. ۱۹ کیلومتر خاور جنوبی اسپکه.

سرمیدان Sarmeydān
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۳۳۸ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. حومهٔ شمال غربی فیروزآباد.

سُرناباد Sornābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۲۴ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور آگاه بالا.

سرناباد Sornābād
← سورن‌آباد، ده، شهرستان ممسنی.

سرناوه Sarnāveh
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۸۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌زکریا. سر راه فرهادآباد به شینه.

سرنجه Sarenjeh
ده، بخش الشتر، شهرستان خرّم‌آباد، استان لرستان. خرّم‌آباد

۳۱۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر خاور شینه.

سرنجهٔ زیودار Serenjeh-ye Zivdār
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۴۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار مادیان‌رود.

سرنجیانه Serenjiyāneh
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۷۴ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه دهگلان به بلبان‌آباد. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی دهگلان.

سرنخواب بالا Sarnaxāb-e bālā
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۳ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ کوه گورچماق. ۳۹ کیلومتر غرب بردسکن. روستای سرنخواب پائین در ۱/۵ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۱۰۰ متری قرار دارد.

سرند Sarand
ده، مرکز دهستان مواضع‌خان شمالی، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۷۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار پاژچای، درّهٔ غربی کوه آی تاخلی.

سُرند Sorond
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۰۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۸ کیلومتر شمال غربی سرایان.

سرنق Sarnaq
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۷۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر جنوب خاوری تازه‌شهر.

سرنی Sarney
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۳۵۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. سر راه ایلام به سرتنگ‌بیجار و سومار.

سرنی Sarney
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۰۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر جنوب غربی توکهور.

سرو Serō
ده، دهستان برادوست، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۹۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتری مرز ایران و ترکیه. دارای تأسیسات مرزبانی و گمرک. آخرین روستای ایرانی در سر راه ارومیه به کشور ترکیه.

سرو Serv
ده، بخش مرکزی، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۷۱ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه عقدا به قلعه خرگوشی. ۲۶ کیلومتر جنوب غربی عقدا.

سرو Seru
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان،استان بوشهر. برازجان ۳۱۳ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر شمال غربی دهکهنه و ۷ کیلومتر شمال غربی خلیفه.

سرو Sarv
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۲۲۳ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر خاور ارنان.

سرو Sarv
ده، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۹۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر خاور شمالی خرم‌آباد.

سروآباد Sarv ābād
۱- یکی از بخشهای پنج گانهٔ شهرستان مریوان، مشتمل بر دهستانهای کوسالان، اورامان تخت، پایگان، رزاب، بیساران و ژریژه و به مرکزیت روستای سروآباد.
۲- ده، مرکز بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۳۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّهٔ غربی کوه کرّه میانه.

سرواله Sarvāleh
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۷۶ درجه ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر غرب جنوبی دهگلان.

سُروان Sorvān
← سوروان، ده، شهرستان ممسنی.

شُروباش Sorubāš
ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۲ درجه، ۲۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. ـ ی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی کوشکنار.

سروبید Serōbid
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۹۳ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳ کیلومتر شمال کولوس بالا.

سرو پائین Sarv-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۹۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی عقدا.

سروجهان Sarv-e Jahān
ده، بخش خرمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۰۰ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه آق‌داغ.

سُرود Sorud
← سردسیر. ناحیهٔ مرتفع فارس.

سرودان Sarudān
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۱۲ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر خاور کاروان‌در.

سُروران Sorurān
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۳۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب خانم‌آباد.

سروستان Sarvestān
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۵ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۲۵ کیلومتر خاور شمالی مورچه‌خورت.

سروستان Sarvestān
۱- یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان شیراز، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای سروستان، کوهنجان و مهارلو و به مرکزیت شهر سروستان.
۲- شهر، مرکز بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۱۷ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه شیراز به فسا و استهبان.
در فاصلهٔ ۹ کیلومتر جنوب غربی آن بنای بزرگی از سنگ و گچ با گنبدها و اطاقها و دهلیزهای متعدد از روزگار ساسانیان وجود دارد که از آثار زمان بهرام گور است. مقبرهٔ شیخ یوسف سروستانی نیز نزدیک این شهر قرار دارد.

سروستان Sarvestān
ده، مرکز دهستان سروستان، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۸ درجه، ۱۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۰/۵ کیلومتر جنوب خاوری سوریان.

سروستان Sarvestān
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۵۴ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سروستان. ۲۴ کیلومتر جنوب دولت‌آباد.

سروستان Sarvestān
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۴ درجه، ۱۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۸ کیلومتر جنوب غربی ابارق و ۵۶ کیلومتر جنوب خاوری راین.

سُروش Soruš
← تک. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

سروشگان Sorušgān
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۴۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. سر راه فریدونشهر به دهشور و بزمه.

سروک Servak
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۱۶۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳ کیلومتر خاور شمالی تل خسروی.

سروکلا » Sarv kolā
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه قائم‌شهر به جویبار.

سرولات Sarvalāt
ده، بخش مرکزی، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۳۳ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. ۳ کیلومتر جنوب خط ساحلی دریای خزر. کنار اچارود.

سروله Sarolah
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۹۲ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه میداود به دالان.

سرو نو Sarv-e Nō
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه.

کرمانشاه ۱۷۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سرهانی **Sarhāni**
ده، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۵۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹/۵ کیلومتر غرب شمالی صیدون.

سرهنگ **Sarhang**
ده، مرکز دهستان بالارخ، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۴ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک، سر راه تربت حیدریه به مشهد.

سرهنگچه **Sarhangceh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۷۴ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی مهاباد.

سرهنگیه **Sarhangiyeh**
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۹۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار هور هویزه. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی بستان.

سرهور **Sarhur**
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۵ درجه، ۱۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال غربی انگهران. کوهستان بشاگرد.

سرهویان **Sarhuyān**
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۲۶ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه شیانه. کوهستان زاگرس.

سریچه **Sariceh**
← تک. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

سُریدخت **Soridoxt**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۱ درجه، ۱۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بنت. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری بنت.

سریران **Serirān**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۰ درجه، ۱۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی دهستان بالا.

سریزجان **Serizjān**
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۳۷ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جره. ۷ کیلومتر خاور جنوبی بالاده.

سریزجان **Serizjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۳۵۲ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ فیروزآباد و کنار راه فیروزآباد به شیراز.

سریزد **Saryazd**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۷۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

سریش **Seriš**
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۸۹ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه شاهزاده ابوالقاسم.

سریش‌آباد **Seriš ābād**
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۹۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال زرین‌آباد.

سریش‌آباد **Seriš ābād**
شهر، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۵۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قروه به شوراب‌خان.

سریشا **Serišā**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک، دامنهٔ غربی کوه سرهنگ.

سریک **Sarik**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آیدوغموش. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی قره‌آغاج.

سریمه **Sarimeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۸۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کارون (شطیط).

شُریمه **Soreymeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۲۷ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی هشتچه.

سرین **Serin**
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۵۶ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتر شمال خاوری آلاشت. جنگلی. کوهستان البرز.

سزار **Sezār**
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۳۲ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۴۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار دریاچهٔ سد دز. ۳۳ کیلومتر شمال غربی سردشت.

سزنق **Saznaq**
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۹۱ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. دامنهٔ شمالی کوههای سندان‌داغ. کوهستان البرز.

سُزو **Sōzu**
← سوزو، ده، شهرستان نیریز.

سست **Sast**
ده، بخش مرکزی، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۲۱ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه دلقره.

شُس کُندر **Soskondar**
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۶۶ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل، خشک.

سطامیهٔ بزرگ **Setāmiyeh-ye bozorg**
← ستامیهٔ بزرگ، ده، شهرستان اهواز.

سطر **Satr**
ده، مرکز دهستان سطر، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۸۴ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه دوره‌قلعه.

سطوه **Satveh**
← سدفه، ده، شهرستان شاهرود.

سعادت‌آباد **Sa'ādat ābād**
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۲۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

سعادت‌آباد **Sa'ādat ābād**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۲۷ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی رشتخوار.

سعادت‌آباد **Sa'ādat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۰۴ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. ۲ کیلومتر جنوب دشتغرّان.

سعادت‌آباد **Sa'ādat ābād**
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۲ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری محمّدآباد.

سعادت‌آباد **Sa'ādat ābād**
ده، مرکز دهستان سعادت‌آباد، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۲ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتر غرب راه سیرجان به بردسیر.

سعادت‌آباد **Sa'ādat ābād**
یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان مرودشت، استان فارس، مشتمل بر دهستانهای کمین و مشهد مرغاب و به مرکزیت سعادت‌شهر.
← سعادت‌شهر، شهر، شهرستان مرودشت.

سعادت‌آباد **Sa'ādat ābād**
یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان، مشتمل بر دهستانهای احمدی، درآگاه، طارم و فارغان و به مرکزیت شهر حاجی‌آباد.

سعادت‌آباد **Sa'ādat ābād**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۷ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه بندرعباس به سیرجان. ۳۰ کیلومتر جنوب حاجی‌آباد.

سعادت‌آباد **Sa'ādat ābād**
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۶ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور عزیزآباد.

سعادت‌آباد **Sa'ādat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۵۸

درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری مادوان.

سعادت‌آباد بغل **Sa'ādat ābād-e Baqal**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۸۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه سیدان به خبریز، روستاهای سعادت‌آباد بالا و سعادت‌آباد پائین به ترتیب در یک کیلومتری شمال و ۲/۵ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۶۵۰ متری و ۱۶۴۰ متری قرار دارند.

سعادت‌شهر **Sa'ādat šahr**
شهر، مرکز بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۵۳ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به اصفهان. دهانهٔ تنگ سعادت‌آباد.

سعادتلو **Sa'ādatlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۶۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آلمالوچای. ۶ کیلومتر غرب روستای ذولبین.

سعدآباد **Sa'd ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۲۷۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

سعدآباد **Sa'd ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کردکوی، استان مازندران. کردکوی ۱۲۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه میلانه. جنگلی. سرچشمهٔ رود شصت‌کلا.

سعدآباد **Sa'd ābād**
ده، بخش خاو و میرآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۳۱۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

سعدآباد **Sa'd ābād**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۹۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال گرگ. ۲ کیلومتر جنوب خاوری دولت‌آباد.

سعدآباد **Sa'd ābād**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۶۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. ۲۶ کیلومتر غرب جنوبی رشتخوار.

سعدآباد **Sa'd ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲۹۷ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه باغ خواص به داودآباد.

سعدآباد **Sa'd ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۲۹ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۵ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری کردوان.

سعدآباد **Sa'd ābād**
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۱۱ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه جوشان به گلباف. ۲ کیلومتر جنوب خاوری جوشان.

سعدآباد **Sa'd ābād**
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان دشتستان، استان بوشهر. مشتمل بر دهستانهای زیرراه و وحدتیه و به مرکزیت شهر سعدآباد.
۲- شهر، مرکز بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۲۶ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شیرین. سر راه برازجان به دهکهنه.

سعدآباد **Sa'd ābād**
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۸۰ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۴۲ کیلومتر غرب شمالی لادیز.

سعدالدّین **Sa'deddin**
ده، بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۳۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار کال‌شور. ۲۹ کیلومتر جنوب خاوری بردسکن.

سعدل/سدل **Sa'dal/Sadal**
ده، دهستان چالدران، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۱۵ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال غربی سیه‌چشمه.

سعد وقّاص **Sa'd-e Vaqqās**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گاماسیاب.

سعدوند **Sa'dvand**
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه

۱۰۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی هرسین.

سعدونی Sa'duni
ده، بخش اروندکنار، شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۵۱ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار اروندرود. ۱۲ کیلومتر غرب اروندکنار.

سعدی Sa'di
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۵۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب شمالی باغین. کنار راه کرمان به رفسنجان.

سعدی Sa'di
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه کرمان به ده لؤلؤ.

سعدی Sa'di
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۱۱۰ درجه، ۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. حومهٔ جنوب خاوری شهر شادگان.

سعیدآباد Sa'id ābād
ده، دهستان ایواوغلی، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۶۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار قطورچای. سر راه خوی به جلفا.

سعیدآباد Sa'id ābād
ده، مرکز دهستان شبلی، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۲۹۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار سعیدآباد چای. سر راه بستان‌آباد به تبریز. دامنهٔ غربی گردنهٔ شبلی.

سعیدآباد Sa'id ābād
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۳۸ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی قبله‌کوه، کنار سفیدرود. جنگلی.

سعیدآباد Sa'id ābād
ده، مرکز دهستان سعیدآباد، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۱۵۱ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک.

سعیدآباد Sa'id ābād
ده، مرکز دهستان سعیدآباد، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۲۸ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سعیدآباد Sa'id ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۲۸ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۵ متر. گرم، خشک. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری طراز ناهید.

سعیدآباد Sa'id ābād
ده، مرکز دهستان کنار رودخانه، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۲۱ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قمرود. سر راه گلپایگان به خمین.

سعیدآباد Sa'id ābād
ده، بخش مرکزی، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۵۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

سعیدآباد Sa'id ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۲۵ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۵ متر. گرم، خشک. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری دیهوک.

سعیدآباد Sa'id ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ لار. سر راه زاهدان به لارمرود.

سعیدآباد Sa'id ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۷۶ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. کنار راه رفسنجان به سیرجان.

سعیدآباد Sa'id ābād
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۲ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه ایرانشهر به نیکشهر. ۸ کیلومتر غرب جنوبی بمپور.

سعیدآباد Sa'id ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۲۹ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب مکی‌آباد.

سعیدآباد Sa'id ābād
← سیرجان، شهر، استان کرمان.

سعیدآباد **Sa'id ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۵۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی شمیل.

سعیدآباد **Sa'id ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۷۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری خلیفه‌لو.

سعیدآباد پائین **Sa'id ābād-e pā'in**
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۱۹ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری فاریاب. روستای سعیدآباد بالا در ۴ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع حدود ۷۰۰ متری قرار دارد.

سعیدآباد، گردنه **Sa'id ābād**
← شبلی، گردنه.

سعید سلامات **Sa'id salāmāt**
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۶۹ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری ویس.

سعیدیه **Sa'idiyeh**
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۰۵ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر غرب جنوبی بستان. کنار رود کرخه.

سغدر **Saqdar**
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه جیرفت به محمّدآباد مسکون. ۷ کیلومتر جنوب محمّدآباد مسکون. مرکز دهستان سغدر.

سغنک **Seqenk**
← سغین، ده، شهرستان جیرفت.

سغنک **Saqenak**
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۱۰ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سرچشمهٔ رود کوک، کوهستان بهرآسمان.

شُغورک **Soqork**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۸۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری دیشکان.

سغی **Saqi**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۲۵ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه شارحصار. ۱۳ کیلومتر شمال غربی کاخک.

سغین **Seqin ?**
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۱۰ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سرچشمهٔ رود کوک. کوهستان بهرآسمان.

سغینک **Saqinak**
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۸ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی سیاه‌کوه. ۱۵ کیلومتر شمال سُرخان.

سف **Sef**
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۷ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. سر راه مریوان به گاگل و انجیران.

سفال‌بند **Sofāl band**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۱ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. ۲۶ کیلومتر شمال غربی دُرح.

سفت **Seft**
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۶۸ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ کندرود طغرود.

سفتجان **Seftejān**
ده، مرکز دهستان ورزق جنوبی، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۳۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. کنار راه داران به سواران.

سفتوک **Saftuk**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۴۹ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوه واراز.

سفته **Sefteh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۱۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری نگار.

سفته Sefteh
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۶۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی ماهوتک.

سفته Sefteh
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۱۴ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خبیر. دامنهٔ غربی کوه خبیر. ۷ کیلومتر غرب شمالی خبیر.

سفته Sefteh
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۵۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر جنوب غربی بزنجان.

سفدجان Sefdejān
← سفتجان، ده، شهرستان فریدن.

سُفلی Soflā
ده، مرکز دهستان سفلی، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۱ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری خرامه.

سفید Sefid
رشته کوه طویلی به درازای ۷۹ کیلومتر و عرض بین ۱۲ تا ۲۵ کیلومتر در شهرستان کهگیلویه، استان بویراحمد و کهگیلویه که از شمال غربی بسوی جنوب خاوری کشیده شده. بلندترین قلّهٔ آن کوه سفید نام دارد که ارتفاع آن ۳۱۲۴ متر بالغ می‌گردد. این قلّه در ۴۶ کیلومتری شمال باختری دهدشت جای دارد.

سفید Sefid
کوهستانی به وسعت ۹۵۰ کیلومترمربع در شهرستان اقلید، استان فارس. بلندترین قلّهٔ آن بنام بل، ۳۹۳۴ متر ارتفاع دارد و در ۱۴ کیلومتری جنوب خاوری اقلید واقع است.

سفیدآبه Sefidābeh
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۴۳ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۸۴۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بیرجند به زاهدان.

سفیداب Sefidāb
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۳۸ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری فرمهین.

سفیداره Sefidāreh
ده، بخش نمشیر، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۲۶ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌نمشیر. دامنهٔ جنوبی کوه بردجماد. جنگلی.

سفیدال Sefidāl
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۱۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر جنوب کرات. دامنهٔ شمالی کوه باخرز.

سفیدان عتیق Sefidān atiq
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری ینگی‌اسپران.

سفیدبرگ Sefidbarg
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۳۰۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ سفیدبرگ. درّهٔ جنوبی کوه شش‌دول.

سفیدبن Sefid bon
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۳۰ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر غرب آویهنگ. کوهستان زاگرس.

سفیدچقای دوده Sefidceqā-ye Dōdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۱۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر شمال خاوری سراب نیلوفر.

سفیدخانی Sefidxāni
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۳۶ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور روستای باباقاسم.

سفیدخانی Sefidxāni
ده، بخش رومشگان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۲۶ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی چقابل. سر راه ملاوی به تنگ سیاب.

سفیدخانی Sefid xāni
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۳۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری گُل‌گُل.

سفیدخانی Sefid xāni
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۴۸

درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه چم حصار به جوادآباد.

سفیدخوان **Sefidxān**

ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۶۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سفید. مرتفع‌ترین روستای شهرستان تبریز.

سفیددار **Sefiddār**

ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۷۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه ضراب. کوهستان زاگرس.

سفیددارک **Sefid dārak**

ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۲۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

سفیددالی **Sefid dāli?**

ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۵۴ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

سفیددانه **Sefid dāneh**

ده، بخش مرکزی شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۹۹ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب باباحیدر.

سفیددشت **Sefid dašt**

ده، بخش ماسال شاندرمن، شهرستان طالش، استان گیلان. هشتپر ۱۸۲ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوههای طالش. جنگلی.

سفیددشت **Sefid dašt**

ده، مرکز بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۰ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سزار و کنار خط آهن دورود به اندیمشک.

سفیددشت **Sefid dašt**

ده، بخش مرکزی شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۳۳۰ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شهرکرد به بروجن. ۱۳/۵ کیلومتر شمال غربی فرادنبه.

سفیدرود **Sefid rud**

ده، بخش مرکزی شهرستان آستانهٔ اشرفیه، استان گیلان. آستانهٔ اشرفیه ۳۳۰ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه آستانهٔ اشرفیه به لشت‌نشا. کنار یکی از شاخه‌های سفیدرود.

سفیدرود **Sefidrud**

رودخانه،استانهای گیلان، زنجان، آذربایجان شرقی و کردستان. طول ۷۶۵ کیلومتر. مسیر کلی، نخست خاوری، سپس شمال غربی و جنوب خاوری و سرانجام شمال خاوری.

از آبخیزهای ۳۰ کیلومتری شمال باختری سنندج سرچشمه می‌گیرد و بنام رودخانهٔ قزل‌اوزن رو به شمال خاوری روان می‌شود. از ۱۴ کیلومتری شمال شهر بیجار می‌گذرد و به استان زنجان وارد می‌گردد و در ضمن با رودخانهٔ تلوار مخلوط می‌شود. از کنار شهر ماه‌نشان می‌گذرد و با زنجان‌چای مخلوط می‌گردد و به استان آذربایجان شرقی وارد می‌گردد. از درّهٔ قافلانکوه عبور می‌کند و در حومهٔ شهر میانه با رودخانهٔ آیدوغموش مخلوط می‌شود و با منحرف شدن بسوی جنوب خاوری به دهستان طارم سفلی از شهرستان زنجان وارد می‌گردد و با رودخانهٔ شاهرود درهم می‌آمیزد و دریاچهٔ سدّ سفیدرود را تشکیل می‌دهد. سپس بسوی شمال خاوری متوجه می‌شود و از کنار شهر رودبار می‌گذرد و وارد شهرستان رشت می‌شود و در دشت گیلان پخش می‌گردد و دلتای وسیعی را به وسعت حدود ۱۲۵۰ کیلومترمربع پدید می‌آورد و سرانجام در شمال کیاشهر به دریای خزر می‌ریزد.

سفیدرود، سد **Sefidrud**

سدی در شهرستان رودبار، استان گیلان. ۵ کیلومتر جنوب غربی رودبار. این سد که بر رودخانهٔ سفیدرود ساخته شده، از نوع بتنی پایه‌دار است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۰۶ متر است. طول تاج سد سفیدرود ۴۲۵ متر و گنجایش مخزن آن ۱۷۶۰ میلیون مترمکعب است.

سفیدسنگ **Sefid sang**

ده، مرکز دهستان سفیدسنگ، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۰۶ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال سفیدسنگ، سر راه قلندرآباد به رزمگاه.

سفیدشبان **Sefid šabān**

ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۳۴۲ درجه، ۱۲ کیلومتر ارتفاع ۲۳۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار راه آشتیان به تفرش. گردنهٔ سفیدشبان در ۲ کیلومتری شمال این روستا واقع است.

سفیدشبان، گردنه **Sefid šabān**

گردنه‌ای به بلندی ۲۴۵۰ متر در شهرستان تفرش، استان مرکزی. سر راه اراک به تفرش و تفرش به آشتیان. ۷/۵ کیلومتر

جنوب غربی تفرش. این گردنه شهرستانهای تفرش و آشتیان را از هم جدا می‌کند.

Sefidak سفیدک
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۹۷ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳ متری مرز ایران و پاکستان. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی کچرود.

Sefid kolā سفیدکلا
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۶۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. ۸ کیلومتر غرب شمالی آلاشت. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

Sefid kamar سفیدکمر
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۲۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال روستای حلب.

Sefid kamar سفیدکمر
ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۶۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب صوفیان.

Sefid kuh سفیدکوه
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان خرم‌آباد. ۳۵ کیلومتر شمال باختری خرم‌آباد. ارتفاع ۳۰۶۰ متر. سرچشمهٔ رودخانه‌های رفتخان و کشگان.

Sefidkuh سفیدکوه
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۲۹۹ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شهرکرد و فرخ‌شهر به بروجن. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی فرخ‌شهر.

Sefideh سفیده
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۹۹ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی شهرآب.

Sefin سفین
ده، بخش کیش، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۶۷ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵/۵ کیلومتر جنوب غربی کیش. جزیرهٔ کیش.

Seq سق
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۷ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال خاوری سیاهو.

Saqqā ābād سقّاآباد
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۸۷ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی گاوکان.

Seqānliq سقانلیق
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ساوه به نیوشت.

Seqāy سقای
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۴ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه کسبه. ۲۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری خروانق.

Saqar tappeh سقرتپّه
ده، بخش گمیشان، شهرستان ترکمن، استان مازندران. بندر ترکمن ۵۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه گمیشان به اینچه‌برون.

Seqerjuq سقرجوق
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۲۶۸ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب خاوری روستای زرنوشه.

Saqarci سقرچی
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۹۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب حور.

Seqeryātān سقریاتان
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۷ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه تکی‌داغ. ۲۸ کیلومتر شمال غربی مأمونیه.

Saqqez سقّز
۱- شهرستانی در شمال غربی استان کردستان، مرکب از بخش مرکزی و بخش زیویه و مشتمل بر دهستانهای ترجان، سرا، تموغه، میرده، سرشیو، تیلکوه، خورخوره، امام، گل‌تپّه و صاحب و به مرکزیت شهر سقّز.
این شهرستان از شمال به استان آذربایجان غربی، از خاور به شهرستان سنندج، از جنوب به شهرستان مریوان و کشور عراق، از غرب به شهرستان بانه و از شمال غربی به استان آذربایجان غربی محدود است. اراضی آن کوهستانی است و کوههای وازنه

(۲۶۹۷ متر) و برانان (۲۶۴۰ متر) بلندترین کوههای آن هستند. رودخانهٔ زرینه‌رود و ریزابه‌های آن چون چم‌گوره‌قلعه، چم‌سقز آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای آن معتدل تا معتدل مایل به سرد است و جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.

۲- شهر، مرکز شهرستان سقز، استان کردستان. ۴۵۶ کیلومتر غرب شمالی تهران و ۱۲۰ کیلومتر شمال غربی سنندج. ارتفاع ۱۵۰۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌سقز. سر راه میاندوآب‌به‌بانه‌ودیواندره. موقعیت جغرافیائی ۱۵ ۱۶ ۴۶ طول شرقی و ۳۰ ۱۴ ۳۶ عرض شمالی.

تاریخچه - ناحیهٔ سقز از لحاظ باستانشناسی از مکانهای مهم ایران است. شهر سقز در نخستین اتحّاد قوم ماد بنام ایـزیرتا نامیده شده و پایتخت مادها بوده است. در همین زمان سارگن دوم پادشاه آشور به سرزمین ماد تاخت و ایزیرتا و زیویه را که دارای استحکاماتی بودند، ویران ساخت و مادها را بـه سـوی همدان فراری داد. پس از آن سکاها به این شهر آمـدند و بـه تجدید بنای آن پرداختند و آن را ساکز نامیدند که نام امروز آن، سقز از همان زمان به یادگار مانده است.

سقّزچای Saqqez cāy

← چم سقّز، رودخانه، شهرستان سقز.

سقّزلو Saqqezlu

ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۱۱۲ درجـه، ۲۸ کـیلومتر. ارتـفاع ۱۵۲۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک.

سُقندی‌کلا Soqondi kolā

ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۳۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۰کیلومتر. ارتـفاع ۲۲۵ مـتر. گـرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار زارم‌رود. جنگلی.

سقین‌سرای Seqinsarāy

ده، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۲۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. مـعتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اوجان‌چای.

سکارآباد Sakār ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، اسـتان آذربـایجان شـرقی. مراغه ۱۴۰ درجه، ۲۵ کـیلومتر. ارتـفاع حـدود ۱۵۹۰ مـتر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶کیلومتر جنوب خاوری گل‌تپه.

سُکّان Sokkān

ده، بـخش مـرکزی شـهرستان فـریدونشهر، اسـتان اصـفهان. فریدونشهر ۲۹۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتـفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تنگوله.

سکّانه Sokkāneh

ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نـیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ریحان. سر راه خمین به برجک و الیگودرز.

سکاوی Sakāvi

ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۵۳ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل مایل بـه سـرد، نیمه‌خشک. کنار خرم‌رود. ۶کیلومتر خاور رحمت‌آباد.

سکستانه Sakastāneh

← سیستان، ناحیهٔ تاریخی.

سکمس‌آباد Sakmas ābād

← ارتش‌آباد، ده، شهرستان قزوین.

سکول Sekol

ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۸۰ درجه، ۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵ متر. خیلی گـرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دهبارز به بیکاه. ۲کیلومتر شمال غربی بیکاه.

سکّیزناب Sakkiz nāb

ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۲۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. مـعتدل، خشک. کنار خررود.

سگان بالا Sagān bālā

ده، بـخش مـرکزی شـهرستان گـیلانغرب، اسـتان کـرمانشاه. گیلانغرب ۴۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. مـعتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه گواور به سرپل ذهاب. روسـتای سگـان پائین در یک کیلومتری غرب این روستا و در ارتـفاع حـدود ۱۰۰۰ متری قرار دارد.

سگبان Sagbān

یا سیران. ده، بخش مرکزی، شهرستان مرند، استان آذربـایجان شرقی. مرند ۱۴۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری میشوداغ.

سگتلو Sagatlu ?

ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۵۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حـدود ۲۰۰۰ مـتر. سـرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه هالیلی. به آن سویدتلی نیز می‌گویند.

سگرکن Sagarkan ?

ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هـرمزگان. مـیناب ۱۵۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خـیلی گـرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخـانهٔ زرانـی. ۱۵ کـیلومتر غـرب سندرک. سر راه میناب به سندرک.

سگزآباد Sagz ābād
ده، مرکز دهستان سگزآباد، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۸۷ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ حاجی‌عرب. ۱۲ کیلومتر غرب بوئین. جنوب راه بوئین به همدان.

سگستان Sagestān
← سیستان، ناحیهٔ تاریخی.

سگلاوند Saglāvand
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۹۷ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه اسلام‌آباد غرب به ملاوی. ۳ کیلومتر جنوب خاوری شاه‌بداغ.

سگ‌محلّه Sag mahalleh
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۵۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

سگندکی Sagandaki
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بمپور. ۳ کیلومتر جنوب خاوری بمپور.

سگوند Sagvand
← لُر. طوایف ایرانی.

سُل Sol
ده، بخش چوار، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۰۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه شره‌زول. ۱۸ کیلومتر شمال غربی چوار.

سُلاخان Solāxān
← سولاخان، ده، شهرستان نهبندان.

سلامت Salāmat
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۵۱ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه درخزینه به اهواز. ۱۹/۵ کیلومتر جنوب خاوری درخزینه.

سلامت‌آباد Salāmat ābād
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۳۶ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، سر راه بیجار به گل‌تپه و همدان. محل تلاقی رودخانه‌های تلوار و اوزون‌درّه.

سلامگاه Salāmgāh
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۲۲ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار آب کگارس. ۲۰ کیلومتر غرب شمالی لالی.

سلامی Salāmi
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۲۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه خواف به رشتخوار. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی رشتخوار.

سلانه‌سر Salānehsar
ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۳۵۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ کوه نارنج‌کول. کوهستان البرز.

سلایان Salāyān
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۲۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳ کیلومتر شمال خاوری روستای میان دشت.

سلجه Saljeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۳۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رود کرخه. دو روستای مجاور هم بنام سلجهٔ یک و سلجهٔ دو.

سلسله Selseleh
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۶۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری دهگلان.

سلسله Selseleh
← لُر. طوایف ایرانی که در شمال شهرستان خرم‌آباد سکنی دارند و تیره‌های حسنوند، کولیوندو یوسفوند جزء آنان هستند.
← لک.

سلطان‌آباد Soltān ābād
ده، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۵۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سلماس به ارومیه.

سلطان‌آباد Soltān ābād
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۷۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قرنقوچای. دامنهٔ جنوب خاوری کوهستان سهند.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، مرکز دهستان سلطان‌آباد و مرکز بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۵۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سبزوار به قوچان و سبزوار به نیشابور. ایستگاه راه‌آهن سلطان‌آباد در ۵کیلومتری شمال خاوری آن جای دارد.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش زبرخان، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۱۲۶ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۳۶ درجه، ۹کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قزوین به تاکستان.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش رباط کریم، شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۱۴۷ درجه، ۱۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه تهران به رباط کریم. ۹کیلومتر شمال خاوری رباط کریم.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۱۰ درجه، ۴۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قوزوچی‌داغی.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، مرکز دهستان ورقه، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج‌چای. سر راه هشترود به قره‌آغاج.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۰ درجه، ۵۴کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸کیلومتر شمال غربی حسن‌آباد یاسوکند.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۲۷ درجه، ۳۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۵۹ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، خشک، کنار کال‌خالصه، سر راه تربت حیدریه به کاشمر.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۵۵ درجه، ۴۰/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. ۷کیلومتر غرب جنوبی روستای سرهنگ.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۷۸ درجه، ۴۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. ۲۱کیلومتر خاور شمالی دولت آباد.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۳ درجه، ۴۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ساوه به تهران. ۵کیلومتر خاور جنوبی زاویه.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
← اراک، شهر، شهرستان اراک.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۳۰۸ درجه، ۱۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷کیلومتر شمال خاوری دمق.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۴۶ درجه، ۲۷کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی سامن. سر راه آورزمان به انوج.

سُلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۶۰ درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳کیلومتر شمال غربی کفراج.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۲۹ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه داش‌بلاغ به اسدآباد. ۶کیلومتر جنوب غربی داش‌بلاغ.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۷ درجه، ۴۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶کیلومتر جنوب خاوری کنگاور.

سلطان‌آباد **Soltān ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۶ درجه، ۳۸کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۴کیلومتر غرب بیچند.

سلطان‌آباد Soltān ābād
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۴۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۵۶۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

سلطان‌آباد Soltān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۲۴۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری جوزدان.

سلطان‌آباد Soltān ābād
ده، مرکز دهستان سلطان‌آباد، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۶۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه رامهرمز به بهبهان.

سلطان‌آباد Soltān ābād
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۸۸ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر شمال غربی خرامه.

سلطان‌آباد Soltān ābād
ده، مرکز دهستان قره‌باغ، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۷۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر جنوب غربی فرودگاه شیراز.

سلطان‌آباد Soltān ābād
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۰۲ درجه، ۱۰۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی شاهماران.

سلطان‌آباد Soltān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۷۷ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال مادوان.

سلطان احمد Soltān ahmad
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۸۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتر غرب قره‌قشلاق.

سلطان‌بولاغ Soltān bolāq
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۲ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه آوج به رزن. پای گردنهٔ آوج. ۶ کیلومتر جنوب غربی آوج.

سلطان محمّد طاهر Soltān mohammad tāher
ده، مرکز دهستان فیضیّه، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۷۷ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به کیاکلا و جویبار.

سلطان‌میدان Soltān meydān
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۳۱ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار کال‌شور ینگجه.

سلطان نصیر Soltān nasir
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۵۶ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سوندر. ۸ کیلومتر جنوب خاوری بلان.

سلطانی Soltāni
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۸ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی دهک.

سلطانیه Soltāniyeh
شهر، مرکز بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۱۱ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قره‌بلاغ به قیدار. ۵ کیلومتر جنوب راه زنجان به قزوین.
تاریخچه – هوای خنک سلطانیه در تابستان و فراوانی مرتع آن را مطمح نظر مغولان ساخت و ارغون خان شهری در این محل احداث نمود و پسرش الجایتو آن را پایتخت خود قرار داد و در آباد کردن و تزیین آن کوشید. الجایتو در سلطانیه درگذشت و در مقبرهٔ معروفی که آثارش هنوز پابرجاست دفن گردید. پس از سقوط مغولان، سلطانیه میان امرای سلدوز ، آل جلایر و آل مظفر متنازع فیه بود. امیر تیمور گورکانی در سال ۷۸۶ هجری قمری (۷۶۲ ه.خ) سلطانیه را اشغال نمود و آن را به پسرش میرانشاه بخشید. در سال ۷۹۵ هجری قمری (۷۷۱ه.خ) شهر جزء تیول هلاکوخان شد. در زمان شاه طهماسب اول مقبرهٔ الجایتو که بدست میرانشاه آسیب دیده بود، مرمت گردید. با انتقال مرکز تجارت و سیاست به تبریز و اصفهان، سلطانیه از اعتبار و اهمیت افتاد و رو به ویرانی گذاشت. علاوه بر مقبرهٔ معروف الجایتو، مقبره‌های چَلبی اغلی و ملاحسن شیرازی نیز از مکانهای تاریخی این شهر بشمار می‌آیند.

سلطانیه Soltāniyeh
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۹۲ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری امیرآباد.

سلفچکان Salafcekān
ده، مرکز دهستان راهجرد شرقی، بخش مرکزی شهرستان قم،

استان تهران. قم ۱۵۶ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. محل تلاقی راههای ساوه به اصفهان و قم به اراک. به آن سرفچکان هم می‌گویند.

سلکده Salkadeh

ده، دهستان رهال، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۳۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه خوی به قطور (مرز ایران و ترکیه).

سِلگرد Selgerd

ده، بخش جلفا، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۴۳ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپّه‌ماهور. ۷/۵ کیلومتر غرب شمالی هادی‌شهر (علمدار گرگر).

سلم Salm

ده، بخش کیار، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۹۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب شلمزار. ۶/۵ کیلومتر شمال غربی شلمزار.

سلم‌آباد Salm ābād

ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۶ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی کمیجان.

سلم‌آباد Salm ābād

ده، مرکز دهستان مؤمن‌آباد، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۳ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بیرجند به زاهدان. ۳ کیلومتر جنوب خاوری سربیشه.

سلم‌آغاجی Salm āqāji ?

ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۷۳ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب تازه‌کند انگوت.

سلماس Salmās

۱- شهرستانی در استان آذربایجان غربی مرکب از یک بخش مرکزی و هشت دهستان بنام لکستان، کُرِه‌سنّی، چهریق، شینتال، گردیان، شپیران، حومه و کنار بروژ به وسعت ۲۸۹۲ کیلومترمربع و به مرکزیت شهر سلماس یا شاهپور. این شهرستان از شمال به شهرستان خوی، از خاور به دریاچهٔ ارومیه، از جنوب به شهرستان ارومیه و از غرب به کشور ترکیه محدود است. غرب و جنوب شهرستان سلماس را کوههای بلندی فرا گرفته که هرچه به خاور نزدیک می‌شوند از ارتفاع آنها کاسته می‌گردد تا جایی که در حوالی شهر سلماس به دشت هموارى مبدل می‌گردد که تا ساحل دریاچهٔ ارومیه همچنان پیش می‌رود. علاوه بر کوههای مرزی که ارتفاع آنها گاه به بالاتر از سه هزار متر می‌رسد، کوه پرلوک که در ۲۳ کیلومتری شمال غربی شهر سلماس واقع است با ارتفاع ۲۹۷۳ متر بلندترین کوه این شهرستان محسوب می‌گردد. رودهای دره‌لی‌سو و زولاچای با ریزابه‌های متعدد خود این شهرستان را مشروب می‌سازند.

۲- شهر، مرکز شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. ۶۴۵ کیلومتری شمال غربی تهران و ۷۷ کیلومتری شمال باختری ارومیه. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳۰ °۴۴ ′۴۶ ″۳۰ طول خاوری و ۱۵″ ′۱۱ °۳۸ عرض شمالی.

تاریخچه - شهر سلماس یکی از قدیمی‌ترین شهرهای استان آذربایجان غربی است بطوری که جغرافیدانان و مورخینی چون مقدسی، یاقوت حموی و حمدالله مستوفی از آن یاد می‌کنند و غالب سکنهٔ آن را کرد می‌دانند. در دورهٔ غازان‌خان باروی شهر ترمیم شد ولی از آن به بعد ذکری در مآخذ و کتب فارسی از سلماس به میان نمی‌آید مگر در زمان قاجار که مرکز ولایت سلماس را شهر دیلمقان ذکر کرده‌اند. جنگهای روس و عثمانی و آشفتگیهای بعد از جنگ جهانی اول به سلماس آسیب فراوان رسانید و زمین‌لرزهٔ اردیبهشت‌ماه ۱۳۰۹ هجری خورشیدی شهر سلماس و آبادیهای آن را ویران ساخت و تلفات جانی فراوانی به بار آورد. شهر جدیدی که بعدها ساخته شد به مناسبت حجاریهایی که از اردشیر بابکان و شاهپور اول ساسانی در ۱۸ کیلومتری جنوب شهر جدید وجود داشت، شاهپور نام گرفت.

آثار تاریخی چندی در ناحیهٔ سلماس دیده می‌شود که بناهای خلدی واقع بر تپهٔ زنجیرقلعه، نقوش حجاری عهد ساسانی و برج آجری منسوب به میری‌خاتون (دختر ارغون‌آغا) از آن جمله‌اند.

سلمان‌آباد Salmān ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۸۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شاپورآباد به گل‌گله. ۵ کیلومتر جنوب شاپورآباد.

سلمان‌آباد Salmān ābād

ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۳۱ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی محمّدآباد گنبکی.

سلمان‌شهر Salmānšahr

شهر، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۱۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه تنکابن به چالوس. نام پیشین آن متل‌قو بوده است.

سلمان‌کندی **Salmān kandi**
ده، بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۰۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سلمانه **Salmāneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۲۲ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری مشرحات.

سلمانیه **Salmāniyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۲۵۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون و کنار راه اهواز به آبادان. ۱۷/۵ کیلومتر جنوب غربی دارخوین.

سلم‌رود **Salam rud**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۵ درجه، ۲۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. گرم، خشک. ۳۰ کیلومتر جنوب خاوری زمان‌آباد.

سلمین **Salmin**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۱ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی دهک.

سلوانق **Selvānaq**
← سیلوانه، ده، شهرستان ارومیه.

سلوئیه **Salu'iyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۴۵ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر خاور سومته.

شُلوبلم **Solubalm ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۵۰ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زندان. ۱۴ کیلومتر شمال شمیل.

سُلوط **Solut ?**
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب جنوبی نمین.

سلوکیه **Solukiyeh**
← مداین، شهر قدیم.

سلهچین **Salahcin**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۹۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال جوانمردی.

سلیاکتی **Salyākoti**
ده، مرکز دهستان ناتل‌کنار علیا، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۶۴ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ آب شیرین. سر راه نور به چمستان.

سلیران **Selirān**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۳۹۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

سلیمان‌آباد **Soleymān ābād**
ده، مرکز دهستان گلیجان، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۲۵۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

سلیمان‌آباد **Soleyman ābād**
ده، بخش لالجین، شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۴۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قوری‌چای. ۵ کیلومتر خاور شمالی لالجین.

سلیمان‌کندی **Soleymān kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سلیمان کندی **Soleymān kandi**
ده، بخش شوط ، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۲۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی مرگن.

سُلیمانی **Soleymāni**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۰۹ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۸/۵ کیلومتر جنوب غربی زه.

سلیمانیه **Soleymāniyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان

۳۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به داوران. ۲ کیلومتر جنوب خاوری فردوسیه.

Soleymãniyeh **سُلیمانیه**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۷۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه سیرجان به بندرعبّاس. ۳/۵کیلومتر غرب جنوبی نجف‌آباد.

Salimsãqlu **سلیم‌ساغلو**
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۲۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه قوچ کرّه میناب.

Salin **سلین**
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۵۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار آب سیروان. درّهٔ غربی کوه سالان. ۶ کیلومتر جنوب خاوری اورامان.

Samã **سما**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۴۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دو کیلومتر شمال غربی دریاچهٔ ولشت.

Samã **سما**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۹۷ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. محل تلاقی رودهای فیروزآباد و منجیر. کنار رود سما. کوهستان البرز.

Sammãc **سمّاج**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۸۸ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب خاوری نگور. سر راه نگور به پسابندر.

Somãxun **شُماخون**
ده، بخش مرکزی، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۱۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر شمال روستای نظرآباد.

Samãfãt **سمافات**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب غربی بیچند.

Somãq **شُماق**
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۸۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

Somãleh **شُماله**
ده، مرکز دهستان عقیلی، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر صفردرجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری گتوند.

Somãmus **شُماموس**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان رامسر، استان مازندران. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی رامسر. ارتفاع ۳۶۲۰ متر. سرچشمهٔ چالک رود.

Samãvak **سماوک**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار راه ساوه به همدان.

Sombã **شُمبا**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۴ درجه، ۱۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۵ متر. گرم، خشک. ۷۲ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

Samcul **سمچول**
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۳۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی.

Samargãveb **سمرگاوب**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۸۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰متر. معتدل، خشک.

Samsãn **سمسان**
ده، بخش گرکن شمالی، شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۴۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور جنوبی پیربکران.

Somseri **شُمسری**
← سومسری. ده، شهرستان کهنوج، استان کرمان.

Somsidar **شُمسیدر**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۸ درجه، ۱۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی بنت.

Somsili ? **شُمسیلی**
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت

۱۳۸ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی دوساری.

سمغان Samqān
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درهٔ غربی کوه خانی‌یک. ۸/۵ کیلومتر شمال غربی نودان.

سمقاور Samqāvar
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۱ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کمیجان به خنجین. ۸ کیلومتر خاور شمالی کمیجان.

سمک Samak
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۱۳ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۷ کیلومتر غرب جنوبی دوساری.

سمل Samal
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۳۵۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اهرم به برازجان. ۱۷/۵ کیلومتر جنوب برازجان.

سمنان Semnān
۱- شهرستانی در مرکز غربی استان سمنان، مشتمل بر دو بخش مرکزی و مهدی‌شهر (سنگسر) و مرکب از دهستانهای حومه، لاسگرد، هفدر، پشتکوه و جاشم و به مرکزیت شهر سمنان.
این شهرستان از شمال به استان مازندران (شهرستانهای سوادکوه و ساری)، از شمال خاوری و خاور به شهرستان دامغان، از جنوب به استان اصفهان (شهرستان نائین)، از غرب به شهرستان گرمسار و از شمال غربی به استان تهران (شهرستان دماوند) محدود است.
نواحی شمالی آن راکوههای البرز تشکیل داده و نواحی جنوبی را دشت هموار دشت کویر در بر گرفته است. کوههای مرتفع نزوا (۳۷۸۲ متر)، کرکس (۳۳۲۵ متر)، آسمانلو (۳۳۰۸ متر)، شیرقلعه (۳۱۵۰ متر) و سیاه‌کوه با ارتفاع ۳۰۵۰ متر از جمله کوههای مرتفع این شهرستان محسوب می‌گردند. با وجود اینکه کوههای مرتفعی در شمال این شهرستان واقع است، مع‌الوصف رودخانه‌هایی که از کوه مزبور سرچشمه گرفته و به جنوب روان می‌شوند، از اهمیت چندانی برخوردار نیستند و غالباً خشکرودهایی بیش نمی‌باشند، که از آن جمله رودهای شورآب و سمنان را می‌توان نام برد. آب و هوای شهرستان سمنان در ارتفاعات شمالی معتدل مایل به سرد تا سرد است و در دشتهای جنوبی گرم می‌باشد. نواحی کوهستانی شمالی از نظر بارندگی نیمه‌خشک و دشتهای جنوبی جزء نواحی خشک محسوب می‌گردند.
۲- شهر، مرکز استان سمنان و مرکز شهرستان سمنان. ۱۹۱ کیلومتر خاور تهران. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، خشک. (میانگین حداکثر دما ۲۴ درجه و میانگین حداقل دما ۱۲ درجه سانتیگراد. میانگین بارندگی سالانه ۱۴۱ میلی‌متر و تعداد روزهای یخبندان ۴۷ روز در سال است). سر راه تهران به مشهد و کنار خط آهن تهران - مشهد. موقعیت جغرافیائی ۴۵" '۲۳ °۵۳ طول شرقی و ۳۰" '۳۴ °۳۵ عرض شمالی.
تاریخچه - سمنان شهری است کهن و یکی از شهرهای استان تاریخی ورنا بوده است. در زمان حجّاج، قطری‌ابن الفجاء سردار عرب در اینجا مغلوب شد. در آغاز سدهٔ چهارم هجری قمری جزء متصرفات آل زیار بود. در سال ۴۲۷ هجری قمری (۴۱۴ خورشیدی) به دست ترکان غز افتاد و صدمهٔ فراوانی دید و در حملهٔ مغول (۶۱۸ قمری و ۵۹۹ خورشیدی) ویران گردید.
از بناهای جالب آن مسجد جمعه و مسجد شاه (متعلق به دورهٔ قاجاریه) منار مسجد جمعه (سدهٔ پنجم هجری قمری) و دروازهٔ ارگ است. سمنانی‌ها به زبان و گویش مخصوص صحبت می‌کنند که از جمله لهجه‌های مرکزی ایران و از زبانهای باستانی این سرزمین محسوب می‌گردد.

سمن‌بان Samanbān
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۹۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سمن‌بند Saman band
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۹۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سمندآباد Samand ābād
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۷ درجه، ۸۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ دهک. ۶۷ کیلومتر جنوب خاوری خوسف.

سمندگان Samandegān
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۳۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه چادگان به داران. ۴ کیلومتر شمال غربی چادگان.

سمندی Samandi
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۷ کیلومتر خاور مارگون.

سمنگان Samangān
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۱۳ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۵ متر. معتدل، خشک. ۱۵ کیلومتر شمال غربی نصرآباد.

سمنگان Samangān
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۹۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی مشهدریزه.

شُمیده Someydeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۶۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۹ کیلومتر غرب سلامت.

سمیده Someydeh
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۴۹ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵۰ کیلومتر جنوب خاوری موسیان و ۹ کیلومتر شمال فکه.

سمیران Semirān
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه چالاب.

سمیران Semirān
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۳۲۷ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اسدآباد به داش‌بلاغ و قروه.

سمیران Samirān
← شمیران. شهر قدیم، ناحیهٔ طارم سفلی.

سمیرم Semirom
رودخانه، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. طول ۸۰ کیلومتر. از آبخیزهای ۵۰ کیلومتری جنوب خاوری شهر سمیرم سرچشمه میگیرد و بسوی باختر روان می‌شود و در روستای رودآباد به رودخانهٔ ماربر می‌ریزد.

سمیرم Semirom
۱- جنوبی‌ترین شهرستان استان اصفهان، مرکب از بخشهای مرکزی و پادنا و مشتمل بر دهستانهای ونک، وردشت. حنّا، پادنای علیا، پادنای وسطی و پادنای سفلی و به مرکزیت شهر سمیرم.
شهرستان سمیرم از شمال و شمال خاوری به شهرستان شهرضا، از خاور به شهرستانهای آباده و اقلید (استان فارس)، از جنوب به شهرستان سپیدان (استان فارس)، از جنوب غربی به شهرستان یاسوج (استان بویراحمد و کهگیلویه)، از غرب به شهرستانهای لردگان و بروجن محدود است. کوهستان دنا یا دینار به ارتفاع ۴۴۰۹ متر که در جنوب آن واقع است، این شهرستان را از شهرستان یاسوج جدا می‌کند و کوههای بلند دیگری چون آینه‌قبری (۳۷۱۷ متر)، کوه مروارید (۳۲۷۵ متر)، کوه پشت‌قفا (۳۳۷۹ متر)، کوه دالان (۳۴۹۲ متر)، کوه چومبه (۳۳۵۵ متر) و کوه دارمه به ارتفاع ۳۳۴۵ متر. بخشی از اراضی کوهستانی این شهرستان را تشکیل می‌دهند. رودخانه‌های قره‌آغاج، حنّا، گرموک، دوهان، ونک، ماربر و سمیرم عمده‌ترین رودهای این شهرستان به شمار می‌آیند. آب و هوای شهرستان سمیرم، معتدل مایل به سرد تا سرد است و نواحی جنوبی آن نیمه‌خشک و قسمتهای شمالی آن خشک می‌باشند.
۲- شهر، مرکز شهرستان سمیرم، استان اصفهان. ۴۷۴ کیلومتر جنوب تهران و ۱۳۸ کیلومتر جنوب اصفهان. ارتفاع ۲۴۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی، دامنهٔ جنوبی کوه سیاه. سر راه شهرضا به یاسوج. موقعیت جغرافیائی ۳۰″ ۳۴′ ۵۱° طول شرقی و ۰۰″ ۲۵′ ۳۱° عرض شمالی.

سمیرُم، گردنه Semirom
گردنه‌ای به بلندی ۲۶۵۰ متر در شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سر راه سمیرم به شهرضا. ۳ کیلومتر شمال سمیرم.

سمیروم Samirum
← شمیران. شهر قدیم، ناحیهٔ طارم سفلی.

سمیرون Semirun
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ بشار. سر راه یاسوج به لردگان و بروجن.

سمیع‌آباد Sami' ābād
ده، مرکز دهستان پائین‌جام، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۱۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۵ متر. معتدل، خشک. کنار راه تربت جام به قلعه‌حمام.

سمیعا Sami'ā
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۰۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب چهل ذرعی عجم.

سنا Senā ?
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۰۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری تنگ ارم.

سنا Senā
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۳۵

درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷ کیلومتر شمال غربی شنبه.

سناج Sanāj
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۸۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه همدان به ساوه. ۵ کیلومتر خاور شمالی قامنین.

سناجان Senājān
← سناگان، ده، شهرستان بروجن.

سناجرد Sanājerd
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۲۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری چمن‌آباد. کنار تنگل شهرک.

سنّارپائین Sannār-e pā'in
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۳۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

سناگان Senāgān
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۴۳ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه گندمان به بُلداجی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری بلداجی.

سنان Sanān
ده، بخش شیبکوه، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۴۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه فسا به جهرم. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی فدشکوئیه.

سناوند Sanāvand
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۶۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ دستجرد. ۷ کیلومتر خاور شمالی دستجرد.

سنته Sonatah
ده، مرکز دهستان امام، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۱۰۶ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سقّز به دیواندرّه.

سنج Senj
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۵۸ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار جوب الیگودرز.

سنج Sanj
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۳۳ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. گرم، خشک. ۳۶ کیلومتر جنوب غربی بشرویه.

سنجابی Sanjābi
طایفه‌ای از کردان ایران، دارای تیره‌های مختلف که در استان کرمانشاه زندگی می‌کنند. ییلاق آنها نواحی ماهیدشت و جوانرود و قشلاقشان اراضی جنوب رود حلوان است. بنابر روایاتی سنجابی‌ها در زمانی در بیات (نزدیک شیراز) می‌زیستند و ظاهراً در زمان نادرشاه افشار به کرمانشاه کوچانده شده‌اند و در آنجا چندی با طایفهٔ گوران می‌زیستند و بعدها از آنان جدا شدند.

سنجابی بالا Sanjābi-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۲۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر غرب شمالی حسن‌آباد سنجابی. روستای سنجابی پائین در ۲ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۷۸۵ متری قرار دارد.

سنجاق Sonjāq
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۸۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سنجان Senjān
ده، مرکز دهستان سه ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۳۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اراک به شازند و بروجرد.

سنجان Senjān
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۷۳ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال خانه سرخ.

سنجبد Sanjabad
بخشی در شهرستان خلخال، استان اردبیل، مرکب از دهستانهای سنجبد شمالی، سنجبد غربی و سنجبد جنوبی، به مرکزیت شهر کیوی.
← کیوی ، مرکز بخش سنجبد، شهرستان خلخال.

سنجتان Senjetān
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۵۸ درجه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی سفیدآبه.

سنجتوک Senjetuk
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۲۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

سنجد Sanjed
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

سنجد Senjed
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۸۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه هامانه. ۹ کیلومتر شمال غربی خرانق.

سنجدآباد Senjed ābād
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۱۱۵ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه بندمناره. ۳۳ کیلومتر جنوب خرانق.

سنجدک Senjedak
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۴۶ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک.

سنجدک Senjedak
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۴۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۹ کیلومتر خاور روستای نسر.

سنجدک Senjedak
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۵۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی بهاباد.

سنجدک Senjedak
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهر بابک ۳۱۹ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر جنوب خاوری خبر.

سنجدک، گردنه Senjedak
گردنه‌ای به بلندی ۱۵۵۰ متر در شهرستان تربت جام، استان خراسان. ۳۴ کیلومتر خاور فریمان. این گردنه شهرستان فریمان را از شهرستان مشهد جدا می‌کند.

سنجدو Senjedu
← سنجتان، ده، شهرستان نهبندان.

سنجده Senjedeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۳۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی سُرخه.

سنجرو Sanjarō
ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۰۸ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. ۳۲ کیلومتر جنوب قلعه نورودآب.

سنجریون Sanjariyun
← سنگریون، ده، شهرستان دماوند.

سنجگان Senjegān
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۵۳ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه خستک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری دستجرد.

سنجو Senju
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۶ درجه، ۱۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴۴ کیلومتر غرب جنوبی ترود.

سنجوه Senjveh
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۱۸۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری کوه رویه.

سنجی Senji
ده، دهستان شینتال، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۷۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

سنجی Sanji
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۷۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مُند. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی کاکی.

سنجی Senji
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۷۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سلماس به کوزه‌رش. ۹ کیلومتر شمال خاوری کوزه‌رش.

سنخواست Sanxāst
ده، مرکز دهستان چهارده سنخواست، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۲۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. دشت.

سندال Sandāl ?
ده، بخشی مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۲۵۶ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری چنانه.

سند باهو Sand-e Bāhu
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۶۹ درجه، ۶۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۶ کیلومتر جنوب غربی باهوکلات.

سندحمزه Sand hamzeh
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۸۳ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی نگور.

سندرک Senderk
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان میناب، استان هرمزگان. مشتمل بر دهستانهای درپهن، سندرک و بندر و به مرکزیت روستای سندرک.
۲- ده، مرکز بخش و مرکز دهستان سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۳۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ تومان سفید. دامنهٔ غربی کوهستان بشاگرد.

سندگان Sandegān
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۲۲ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل، نیمه خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه درّه بادامی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری مال خلیفه.

سند میرثوبان Sand-e mirsubān
ده، مرکز دهستان سندمیرثوبان، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۸۲ درجه ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲/۵ کیلومتر خاور نگور.

سندو Sendu
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۷۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه بن‌لخت. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی بهاباد.

سنرد Sanard
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۷۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۰ متر. گرم، خشک.

سن‌سن Sensen
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۳۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر شمال غربی نصرآباد. سر راه قم به کاشان.

سنقر Sonqor ?
ده، بخش چاپشلو، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۱۷۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

سنقر Sonqor
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۴۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اوزون‌درّه.

سنقر Sonqor
۱- شهرستانی در شمال خاوری استان کرمانشاه. مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای سطر، باوله، آگاهان، سراب، آب باریک، گاورود، گیونانات و پارسینه، به مرکزیت شهر سنقر.
شهرستان سنقر از شمال و شمال خاوری به شهرستان قروه (استان کردستان)، از خاور و جنوب خاوری به شهرستان اسدآباد (استان همدان)، از جنوب و غرب به شهرستان کرمانشاه و از شمال غربی به شهرستان سنندج (استان کردستان) محدود است. شهرستانی است کوهستانی که کوههای مرتفعی چون دالاخانی (۳۳۵۰ متر) و سیناوند (۲۸۳۱ متر) و میان‌کوه (۲۴۹۶ متر) در آن قرار دارند. گاورود و رودخانهٔ لامیشان و رودخانه گردکانیه آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای آن معتدل مایل به سرد تا سرد است و جزء نواحی نیمه خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. ۳۵۰ کیلومتر غرب جنوبی تهران و ۷۱/۵ کیلومتر شمال خاوری کرمانشاه. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اسدآباد به بیستون و کرمانشاه. موقعیت جغرافیائی ۰۰" ۳۶' ۴۷° طول شرقی و ۰۰" ۴۷' ۳۴° عرض شمالی.
تاریخچه - سکنهٔ شهر سنقر عمدتاً از اعقاب ترکانی هستند که در دورهٔ مغول به این ناحیه آمده‌اند و رئیس آنان بنام سنقر در خدمت مغول بوده است. سکنهٔ روستاهای این شهرستان کشاورزان کرد هستند و خان‌های آنان از طایفهٔ کلیائی بوده‌اند که خود را از اعقاب صفی‌خان، از خان‌های دورهٔ صفویه می‌دانند.

سنقرآباد Sonqor ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۱۳۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک.

سنقرآباد Sonqor ābād
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۱۲ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای باخرز. ۳۱ کیلومتر شمال غربی شهرک باخرز (شهرنو).

سنقرآباد **Sonqor ābād**
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۲۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی قروه.

سنقرآباد **Sonqor ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۶۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر جنوب سوق.

سنقز **Sanqez**
ده، بخش چاپشلو، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۱۷۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

سنگ **Sang**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۳ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۵ کیلومتر شمال غربی دهک.

سنگ **Sang**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۷۹ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار خط آهن زرند به بافق.

سنگ‌آباد **Sang ābād**
ده، بخش سنجبد، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۳۰۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سنگورچای. سر راه کیوی به اردبیل.

سنگ‌آب، گردنه **Sang āb**
گردنه‌ای به بلندی ۳۰۵۰ متر در شهرستان فیروزکوه، استان تهران. ۲۴ کیلومتر جنوب فیروزکوه. این گردنه استانهای سمنان و تهران را از هم جدا می‌کند.

سنگ‌آتش **Sang-e Ātaš**
ده، بخش فریمان، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۶۹ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

سنگ‌آتش **Sang ātaš**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۵۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک.

سنگ آتش **Sang ātaš**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۵۹ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تنگو. ۲۵ کیلومتر خاور سعادت‌آباد.

سنگاباد **Sangābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۵ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری حاجی‌آباد.

سنگاچین **Sangācin**
ده، بخش مرکزی، شهرستان بندر انزلی، استان گیلان. بندر انزلی ۲۹۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. کنار تالاب انزلی، ساحل دریای خزر. کنار راه ساحلی بندر انزلی به رضوانشهر.

سنگان **Sangān**
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۰۴ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

سنگان **Sangān**
ده، بخش کن، شهرستان تهران، استان تهران. تهران ۳۳۴ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ سنگان. کوهستان البرز. ۵ کیلومتر شمال غربی سولقان.

سنگان **Sangān ?**
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۸۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اشنویه به میرآباد. ۴ کیلومتر جنوب غربی اشنویه.

سنگان **Sangān**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۳۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل، خشک، یک کیلومتر شمال راه تربت حیدریه به رشتخوار، ۲۲ کیلومتر شمال غربی رشتخوار.

سنگان **Sangān**
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان خواف، مشتمل بر دهستانهای پائین‌خواف و جلگهٔ زوزن و به مرکزیت روستای سنگان.
۲- ده، مرکز بخش سنگان و مرکز دهستان پائین‌خواف، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۵۱ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه خواف به نیازآباد. کنار کال دوکوهه.

سنگان **Sangān**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان

۳۲۴ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه دهک به النگ. ۱ کیلومتر غرب دهک.

سنگان Sangān
ده، مرکز دهستان سنگان، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۵ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سنگان. دامنهٔ خاوری کوهستان تفتان. سر راه خاش به میرجاوه.

سنگان Sangān
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۶۶ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه چابهار به ایرانشهر. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری نگور.

سنگان Sangān
جزیرهٔ کوچکی در دریاچهٔ ارومیه، ۵ کیلومتر جنوب بندر آغ‌گنبد (شبه جزیرهٔ شاهی).

سنگانک Sangānak
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۷۶ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه قره‌باغ. ۹ کیلومتر غرب جنوبی پل فسا.

سنگانه Sangāneh
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۵۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال غربی چهچهه.

سنگاوین Sangāvin
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰۳ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان. ۳۹ کیلومتر غرب شمالی رازقان.

سنگباران Sangbārān
ده، مرکز دهستان برف‌انبار، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۵۲ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ پلاسگان. سر راه فریدونشهر به داران و الیگودرز.

سنگبر Sangbor
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۰ درجه، ۱۰۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه سوریان به ده‌بید. ۱۶/۵ کیلومتر غرب شمالی سوریان.

سنگ‌بست Sang bast
ده، مرکز دهستان سنگ‌بست، بخش فریمان، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۶۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مشهد به فریمان. ایستگاه راه‌آهن فریمان در یک کیلومتری شمال آن واقع است.

سنگ‌بُن Sangbon
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۶۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

سنگ‌بن Sang-e Bon
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۵۲ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

سنگتاب Sangtāb
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۲۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل راست رودخانهٔ تالار. سر راه قائم‌شهر به کیاکلا و بابلسر.

سنگتراش Sangtarāš
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۱۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۵ متر. گرم، خشک. حدود یک کیلومتر جنوب حاجی‌آباد لکها.

سنگتراش Sangtarāš
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۷۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۰ کیلومتر شمال غربی ماهیدشت.

سنگ‌تراشان Sang tarāšān
ده، مرکز دهستان، کلیجان رستاق پایین، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۶۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۵ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. کنار رود تجن. سر راه ساری به کیاسر.

سنگ‌تراشان Sang tarāšān
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۴۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه خرم‌آباد به ایستگاه کشور. ۲۹ کیلومتر غرب سفیددشت.

سنگ‌تراشون Sang tarāšun
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۵۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز. ۹ کیلومتر شمال غربی پاکدشت.

سنگ توک Sang-e Tuk
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۹۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درهٔ خاوری کوه شاه‌ناصر. کنار رود شور. ۲۵ کیلومتر شمال خاوری خوسف.

سنگ چارک Sang-e Cãrak
ده، مرکز دهستان بالش، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۳۵۴ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه داراب به آب جوان و برفدان.

سنگچال Sangcãl
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۶۲ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چلورود. جنگلی. کوهستان البرز.

سنگچین Sangcin
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۵۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه گندمان به اردل. حاشیهٔ خاوری بیشهٔ چغاخور.

سنگده Sangdeh
ده، بخش رضوانشهر، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۲۰۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. کنار یکی از ریزابه‌های شفارود.

سنگده Sangdeh
ده، مرکز دهستان بنافت، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۶۴ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه مرطوب. کوهستانی. کنار رود کسلیان. جنگلی. سر راه پل سفید به محمدآباد.

سنگده Sangdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۴۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب زنگنهٔ بالا.

سنگر Sangar
ده، مرکز دهستان تجن، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۱۷۶ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. مرز ایران و ترکمنستان.

سنگر Sangar
ده، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۳۰۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت. سر راه بهشهر به زاغمرز.

سنگر Sangar
شهر، مرکز بخش سنگر، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۳۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه کوچصفهان به سراوان و رودبار.

سنگر Sangar
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۳۲۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ارومیه به اشنویه.

سنگر Sangar
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۵۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خاور هرایجان.

سنگر Sangar
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۶۴ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی سراب بهرام.

سنگرچین Sangarcin
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر انزلی، استان گیلان. بندر انزلی ۲۹۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. کنار تالاب انزلی. بر راه ساحلی بندر انزلی به رضوانشهر.

سنگرد Sangard
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۳۶ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. گرم، خشک. دشت.

سنگرمال Sangarmãl
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۲۱۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. ساحل راست رودخانهٔ سه هزار.

سنگرنادر Sangar-e Nãder
ده، بخش مرکزی شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۲۹۱ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار راه دهلران به مهران.

سنگرود Sangrud
ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۲۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

سنگریزه Sangrizeh
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان

۳۱۷ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸/۵ کیلومتر جنوب دهک.

سنگریون **Sangariyun**
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۶۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ جاجرود. سر راه تهران به پارچین. به آن سنجریون هم می‌گویند.

سنگستان **Sangestān**
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۰۳ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آبشینه. ۲ کیلومتر غرب آبشینه.

سنگسر **Sangsar**
← مهدی‌شهر، شهر، شهرستان سمنان.

سنگسرا **Sangsarā**
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۱۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه رزن. کوههای البرز. جنگلی.

سنگ سفید **Sang-e Sefid**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۴۸ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه شیخ معروف.

سنگ سفید **Sang-e Sefid**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۰۶ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب شمالی حسین‌آباد شاملو. کوهستان الوند.

سنگ سفید **Sang-e Sefid**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۱۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ چنارچ. سر راه سرابله به زیرتنگ.

سنگ سفید **Sang-e Sefid**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۱۱۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

سنگ سفید **Sang sefid**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۸۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب شاپورآباد.

سنگ سوراخ **Sang surāx**
ده، بخش نوخندان، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۳۰۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتری مرز ایران و جمهوری ترکمنستان.

سنگ سیاه **Sang-e Siyāh**
کوه، شهرستان سیرجان، استان کرمان. ۱۱۳ کیلومتر شرق شمالی سیرجان. ارتفاع ۳۵۱۲.

سنگ سیاه **Sang-e Siyāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۴۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه بردسیر به بافت. دامنهٔ شمالی کوه سنگ سیاه.

سنگ صیّاد **Sang-e Sayyād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۴۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه بردسیر به بافت. دامنهٔ شمالی کوه سنگ سیاه.

سنگک **Sangak**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۳ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر شمال نوبران. کوههای خرقان.

سنگ‌کنو **Sangkanu**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۷۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر شمال خاوری نخل ناخدا.

سنگ نقره **Sang noqreh**
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۷۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، پای گردنهٔ سنگ‌نقره.

سنگ نقره، گردنه **Sang noqreh**
گردنه‌ای به بلندی ۲۱۵۰ متر در شهرستان فریمان، استان خراسان. ۲۹ کیلومتر جنوب فریمان. این گردنه شهرستانهای فریمان و تربت حیدریه را از هم جدا می‌کند.

سنگ نوشت **Sang-e Nevešt**
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۴۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۳۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۸ کیلومتر خاور جنوبی درب بهشت.

سنگو Sangu
← بردین. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

سنگوئیه Sangu'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۵۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری دولت‌آباد.

سنگور Sangur
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۳۵۵ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بهمنشیر.

سنگون Sangun
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۱۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه دهدشت به بهبهان. ۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی سرمور.

سنگون Sangun
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۰ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانه ماشاری.

سنگی Sangi
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۷۹ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه دهبارز به بیکاه. ۶/۵ کیلومتر شمال بیکاه.

سنگیل Sangil
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۶۲ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۵ متر. سرد، خشک. کوهپایه. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری نیستانک.

سنگین آباد Sangin ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۴۷ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه دروازه. ۴ کیلومتر جنوب خاوری روستای قلعه.

سنندج Sanandaj
۱- شهرستانی در مرکز استان کردستان، مرکب از بخشهای مرکزی، دیواندره و کامیاران و مشتمل بر دهستانهای آرندان، حسین‌آباد جنوبی، حومه، آبیدر، نران، ژاورود شرقی، اویاتو، قراتوره، زرینه، چهل چشمه، سارال، کوله، کانی‌شیرین، حسین‌آباد شمالی، امیرآباد، گاورود، سورسور، بیلوار، شاهو، ژاورود و عوالان و به مرکزیت شهر سنندج.
شهرستان سنندج از شمال به شهرستان تکاب (استان آذربایجان‌غربی)، از خاور به شهرستانهای بیجار و قروه، از جنوب خاوری و جنوب به شهرستان کرمانشاه، از جنوب غربی به شهرستان جوانرود (استان کرمانشاه) و از غرب به شهرستانهای مریوان و سقّز محدود است. سرزمینی است کوهستانی که هرچه به جنوب و غرب نزدیک شویم بر ارتفاع کوهها افزوده می‌شود بطوری که به حدود ۳۰۰۰ متر بالغ می‌گردد. عمده‌ترین کوههای این شهرستان: کوه کوچک‌سار (۲۹۴۶ متر)، آبیدر بزرگ (۲۵۵۰ متر)، شیخ معروف (۲۸۹۵ متر) و کوه یوسف‌سیاه است که ارتفاع آن به ۲۵۵۰ متر می‌رسد. رودخانه‌های فراوانی در این شهرستان جریان دارند که عمده‌ترین آنها رودخانهٔ قشلاق، قزل‌اوزن، آب سیروان و گاورود است. آب و هوای شهرستان سنندج در ارتفاعات سرد و در دره‌ها و نواحی کم‌ارتفاع معتدل است و جزء نواحی نیمه‌خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان سنندج و مرکز استان کردستان. ۳۹۱ کیلومتر غرب جنوبی تهران. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سقز و بیجار به کرمانشاه و همدان به مریوان. میانگین حداکثر دما ۲۱/۴ درجه و میانگین حداقل دما ۵ درجهٔ سانتیگراد. متوسط بارندگی سالانه ۴۸۰ میلی‌متر و میانگین تعداد روزهای یخبندان ۱۰۴ روز. موقعیت جغرافیائی ۴۵° ۵۹' ۴۶" طول شرقی و ۳۵° ۱۹' ۰۰" عرض شمالی.
تاریخچه - شهر سنندج راکه سابقاً سنه می‌نامیدند. سلیمان‌خان اردلان در زمان شاه صفی (۱۰۴۶ هجری قمری برابر ۱۰۱۴ خورشیدی) بنا نهاد. مدت ۴ قرن تحت حکومت خاندان اردلان بود. در جنگهای ایران و عثمانی غالباً در تصرف ایران و گاه زیر نظارت عثمانی‌ها اداره می‌شد. کریم‌خان زند، شهر را ویران کرد و در زمان آقامحمدخان قاجار به والیگری خسروخان اردلان و سپس امان‌الله خان اردلان درآمد. امان‌الله خان اردلان اصلاحات فراوانی در آنجا به عمل آورد که تالار معروف امان‌الله خان متعلق به همان زمان است.

سنو Senō
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۵۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه سیاه.

سنوکش Sonukeš
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. داخل کهک‌درّه‌سی. دامنهٔ جنوب غربی کوهستان سهند.

سنّه Senneh
← سنندج، شهر، استان کردستان.

سنیچه Saniceh
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۶۳ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه شوشتر، درخزینه به اهواز.

سو آ Suā

ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۰۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ نمارستاق. نیمه جنگلی. کوهستان البرز.

سوادجان Savādjān

ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۴ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زاینده‌رود. ۱۱/۵ کیلومتر خاور بن.

سوادرودبار Savād rudbār

ده، بخش مرکزی، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۵۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. ۷ کیلومتر غرب آلاشت. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

سوادکوه Savād kuh

شهرستانی در مرکز استان مازندران، مرکب از بخشهای مرکزی و شیرگاه و مشتمل بر دهستانهای سرخکلا، راستوپی، ولوپی، شیرگاه و لفور و به مرکزیت شهر پل سفید. شهرستان سوادکوه از شمال به شهرستان قائم‌شهر، از خاور به شهرستان ساری و از جنوب به استانهای سمنان و تهران محدود است. سرزمینی است جنگلی و کوهستانی که هرچه به جنوب نزدیکتر شود بر ارتفاع کوههای آن افزوده می‌گردد. بلندترین کوههای آن عبارتند از: کوه کنیون (۳۷۰۱ متر)، کوه بزمیچال (۳۶۲۵ متر)، کوه تلمه‌سنگ (۳۴۱۱ متر)، کوه قدمگاه (۳۶۵۱ متر) و کوه ورسه‌سر (۳۰۹۷ متر). رودخانه‌های متعددی که از این کوهها سرچشمه می‌گیرند، شهرستان سوادکوه را سیراب می‌کنند. از جمله مهمترین آنها عبارتند از: رودخانه‌های چرات، شش‌رودبار، کسلیان، تالار، سجادرود و رودخانهٔ بابل. آب و هوای شهرستان سوادکوه در نواحی شمالی معتدل و در نواحی مرکزی و جنوب معتدل مایل به سرد و سرد است و جزء مناطق نیمه‌مرطوب محسوب می‌گردد.
این شهرستان از کوههای سوادکوه یا سواتکوه که در جنوب قرار دارند و مرز میان شهرستان مزبور با استان تهران را تشکیل می‌دهند نام گرفته است.

سوادکوه Savād kuh

کوه، کوهستان البرز، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. ۶۶ کیلومتر جنوب غربی قائم‌شهر. ارتفاع ۳۶۲۵ متر.

سوار Savār

سه روستا بنام سوار بالا، سوار وسط و سوار پائین، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۵۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. نیمه‌جنگلی.

سوارآباد Savār ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۷۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی آستانه.

سوارآباد Savār ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۳۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه قره‌داغ. ۹ کیلومتر غرب جنوبی امان‌آباد.

سوارآباد Savār ābād

ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کوهستان زاگرس.

سواران Savārān

ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۰۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ پلاسگان. ۸ کیلومتر شمال غربی اسکندری.

سواری Savāri

ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۱۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری چرام.

سوباشی Subāši

ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۶۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری گل‌تپه.

سوبله Sobleh ?

سابله، ده، شهرستان دشت آزادگان.

سوبله Sobeleh ?

ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۱۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. یک کیلومتری مرز ایران و عراق. سر راه سوسنگرد به دهلران. ۱۳ کیلومتر شمال غربی بستان.

سوتپه Su tappeh

ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۳۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه داش‌بلاغ به سنقر.

سوتک Sutak

کوه، کوهستان البرز، شهرستان نوشهر، استان مازندران. ۵۵ کیلومتر جنوب نوشهر. ارتفاع ۳۸۵۰ متر.

سوتلق **Sutlaq**
ده، بخش قلقلرود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۸۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال فرسفج.

سوتو **Sutu**
ده، بخش نمشیر، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۲۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ بردرش. دامنهٔ کوه خسرو. جنگلی.

سوتولو **Sotolu**
ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۰ درجه، ۱۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر غرب جنوبی گاوبندی.

سوته **Suteh**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۳ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی. کنار رود تجن، ۲ کیلومتر جنوب شرقی خزرآباد (فرح‌آباد).

سوته **Suteh**
ده، بخش فریدونکنار، شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۲۳۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر جنوب خاوری فریدونکنار.

سوته **Suteh**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۷۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه سقز به مریوان. کنار چم‌جغتو.

سوته‌کش **Sutehkaš**
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

سوج **Sōj**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۰۳ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۶۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ حسین‌آباد سوج. ۲۴ کیلومتر خاور جنوبی بلورد.

سوچ **Suc**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی (کوهستان باقران).

سوچلما **Sucelmā**
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۰۸ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه درازورزی. جنگلی.

سوخت‌آبندان **Suxt ābandān**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۴۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. حومهٔ جنوبی شهر کیاکلا.

سوخت‌سرا **Suxt sarā**
ده، بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۴۸ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کسلیان. جنگلی. دامنهٔ جنوبی کوه گزّو.

سوخور بالا **Suxor-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۸۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کفرآور. سر راه پل ذهاب به گواور. روستای سوخور پائین در ۲ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۱۰۷۰ متری قرار دارد.

سوخورخان‌جان **Suxor-e Xānjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۷۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۲/۵ کیلومتر خاور جنوبی سوخور نامدار عبدی.

سوخور محمّدی **Suxor-e Mohammadi**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۶۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتر شمال غربی سوخور نامدار عبدی.

سوخور نامدار عبدی **Suxor-e Nāmdār-e Abdi**
ده، مرکز دهستان حیدریه، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۷۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

سوداغلان **Sudāqlān**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۰۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر خاور کردوان.

سودان **Sudān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۲۸۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر جنوب رهنان.

سودان **Sudān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۱۵

درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر خاور شمالی عین‌الزمان.

سودای پائین **Sōdā-ye pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۹۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور نهر مسلّم. روستای سودای بالا در ۶ کیلومتری شمال این روستا واقع است.

سودجان **Sudjān**
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۸۱ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب غربی اورگان.

سودرو **Suderu**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۷۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دامنهٔ شمالی کوه پولاد. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری گچین بالا.

سَوَر **Savar**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۷۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. مرکز دهستان پاچه‌لک شرقی. کنار جوب الیگودرز. سر راه الیگودرز به دولت‌آباد.

سور **Sur**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۳۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی طرق. درّهٔ غربی کوه کرکس.

سور **Sur**
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۲۷۸ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب شمالی باغستان.

سوراب **Surāb**
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۱۸۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه مرطوب. نیمه‌جنگلی. کنار چم‌سرداب. ۱/۵ کیلومتری مرز ایران و عراق.

سورابند بالا **Surāband-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۹۷ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه جوانرود به باینگان. روستای سورابند پائین در ۲ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۱۰۰۰ متری و در کنار رودخانهٔ لیله قرار دارد.

سوراک **Surāk**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۰ کیلومتر شمال غربی کنارک.

سورال **Surāl**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۷۲ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار چم دهگلان. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی دهگلان.

سوران **Surān ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۳۲۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

سوران **Surān**
ده، بخش خورش رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۳۳ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سوران **Surān**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۶ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر غرب کمیجان.

سوران **Surān**
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۶۰ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه ژان. ۴ کیلومتر خاور جنوبی ژان.

سوران **Surān**
← ساران. ده، شهرستان بویراحمد.

سوران **Surān**
ده، مرکز دهستان و مرکز بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۵۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ روتک. سر راه سراوان به پسکوه و خاش.

سوران بالا **Surān-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۶ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ چم‌برزه، درّهٔ غربی کوه‌کورکور. روستاهای سوران وسطی و سوران پائین به ترتیب در یک کیلومتری و ۳ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۵۵۰ متری و ۱۵۰۰ متری قرار دارند.

سورانه **Surāneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۱۲۷

درجه، ۷کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه راسبند.

سورچاه Surcāh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۷ درجه، ۹۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶کیلومتر خاور سدیج.

سورچن Sōrcen
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۲۲ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه داش‌بلاغ به اسدآباد. ۲کیلومتر جنوب غربی داش‌بلاغ.

سورستان Surestān
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۱۱ درجه، ۷۶کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل خشک. ۲۸/۵ کیلوتر شمال غربی باخرز (شهرنو).

سورستان Surestān
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۶۴ درجه، ۴۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار قره‌سو. ۱۹ کیلومتر غرب جنوبی تازه‌کندانگوت.

سورشجان Surešjān
شهر، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۲۶۶ درجه، ۱۷کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گرگک. سر راه شهرکرد به فارسان.

سورفجن Surfajen
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۳۵۴ درجه، ۱۷کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان.

سورک Surak
ده، بخش میان دورود، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۷۶ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. تپه‌ماهور. سر راه ساری به نکا. مرکز دهستان کوهدشت و مرکز بخش میاندورود.

سورک Surak
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۵۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

سورک Surk
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۰ درجه، ۵۱کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۴کیلومتر جنوب ماژان.

سورک Surk
ده، بخش کیار، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۴۸ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کیار. سر راه فرادنبه به ده‌نو و شهرکرد.

سورک Surk
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۳۴ درجه، ۱۴۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه راور به کوهبنان. ۴۱کیلومتر غرب شمالی راور.

سورک Surk
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۰۳ درجه، ۱۳۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴۸کیلومتر شمال خاوری گلمورتی.

سورک Surak
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۴ درجه، ۱۰۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۵کیلومتر شمال خاوری سدیج.

سورکان Surkān
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۹۰ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹کیلومتر خاور زیوه.

سورک پائین Surak-e Pā'in
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۸۸ درجه، ۹۳کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سورک. ۱۷کیلومتر شمال غربی ندوشن. روستای سورک بالا در یک کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۲۰۳۰ متری قرار دارد.

سورکمب Surkamb ?
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۵ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۰کیلومتر شمال غربی کنارک.

سورگ‌آباد Surg ābād
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۲۴ درجه، ۵۱/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۱کیلومتر شمال خاوری قلعه‌گنج.

سورگاه Surgāh
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۲۰ درجه، ۱۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جگین. کوهستان بشاگرد.

سورگلم Surgalm
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاروی یکدار.

سور مُغداد Sur-e Moqdād
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۹۱ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۲۰ کیلومتر خاور شمالی چم خلف عیسی.

سورمق Surmaq
ده، مرکز دهستان سورمق، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه آباده به اقلید و آباده به شیراز.

سورمل Sormal
ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۹۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

سُورن‌آباد Sorn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۲۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سورن‌آباد Sorn ābād
ده، بخش دشمن زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۸۹ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی.

سورند Surand
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۲۰ درجه، ۹۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی آهنگران.

سورنی Sureni
دو روستای مجاور هم بنام سورنی بالا و سورنی پائین، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۵۳ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی مرزبانی.

سورو Suru
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۶ درجه، ۱۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲۵ کیلومتر غرب شمالی کنارک و ۱۲ کیلومتر غرب شمالی لاش.

سورو Suru
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۴۸ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. حومهٔ غربی شهر بندرعبّاس.

سورو Suru
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال غربی چاه مسلّم.

سوروان Suravān
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۲۸ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه جوانرود به قلعهٔ میرآباد و حسن‌گایار. کنار رودخانهٔ لیله.

سوروان Sorvān
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۴ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ فهلیان. ۷ کیلومتر جنوب غربی مصیری.

سورولان Surulān
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۲۹۲ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب مریانج.

سوره Sureh
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان فریدن، استان اصفهان. ۳۱ کیلومتر باختر جنوبی فریدونشهر. ارتفاع ۳۵۵۰ متر.

سوره Sureh
ده، بخش مرکزی شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۲۹۵ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه خرمشهر به شلمچه.

سوره Sureh
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۴۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر غرب چهریق.

سوره Sureh
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی.

سلماس ۲۴۰ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار راه سلماس به تازه‌شهر. ۳ کیلومتر خاور تازه‌شهر.

سوری Sevari
ده، مرکز دهستان چهاردولی، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سوری Suri
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۹۶ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خرم‌رود. ۸ کیلومتر غرب اشتران. سر راه اشتران به خسروآباد.

سوریان Suriyān
شهر، مرکز بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۰ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بوانات. ۴۶ کیلومتر خاور جنوبی ده‌بید. مسجد جامعی متعلق به سال ۷۷۱ هجری قمری (۷۴۸هجری خورشیدی) دارد.

سورین Surin
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۱۰۹ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه بانه به ماهیدر و دیواندره. کنار چم‌بوئین.

سُورین Soverin ?
ده، بخش امیدیه، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۸۶ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. سر راه آغاجاری به بندر دیلم. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری چم خلف عیسی.

سوزا Suzā
ده، مرکز بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۲۷درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی.

سوزان Suzān
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۱۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر خاور جاورسیان.

سوزر Suzar
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۰۷ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه سرخ. کوهستان زاگرس. ۷ کیلومتر غرب پرچل.

سوزن Suzan
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۳۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور جنوبی قروه.

سوزنده Suzandeh
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۶۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه سلطان‌آباد به نیشابور. دامنهٔ شمالی کوه گوین.

سوزو Sōzu
ده، بخش مرکزی شهرستان نیریز، استان فارس. نیریز ۱۲۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی هُرگان.

سوس Sus
← شوش، شهر، استان خوزستان.

سوس Sus
← شوش. شهر باستانی.

سوسارد Susārd
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۹۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر خاور جنوبی گورت.

سوسبید Susbid
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۸۰ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر خاور هتکن.

سوسن Susan
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۵۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه سرچه. کنار آب سوسن. کوهستان زاگرس. جنگلی.

سوسن Susan
۱- دو دهستان به نام سوسن غربی و سوسن شرقی واقع در بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان.
۲- ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۵۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی.

سوسن Susan
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت صفر درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال غربی کرین.

سوسن‌آباد Susan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب جنوبی مشهد میغان.

سوسناری Sōsanāri
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۰۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۶ کیلومتر خاور شمالی بجستان. سر راه کلاتهٔ گوگ به ماراندیز.

سوسنگرد Susangerd
شهر، مرکز شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. ۵۵۲ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۵۴ کیلومتر غرب شمالی اهواز. ارتفاع ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ساحل جنوبی رود کرخه. سر راه اهواز به بستان و دهلران. نام پیشین آن خفاجیه بوده است. موقعیت جغرافیائیٔ ۰۰ '۱۱ °۴۸ طول شرقی و ۴۵" '۳۳ °۳۱ عرض شمالی.

سوسن‌نقی Susan naqi
ده، بخش مرکزی، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی ساوه.

سوسنوار Susanvār
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۵ درجه، ۱۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر شمال روستای معلمان.

سوسهاب Susahāb
ده، بخش خورش رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۹۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سوغانچی Suqānci
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۵۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه قزل‌داغ.

سوغانلو Suqānlu ?
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۱۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شرقی کوه چال‌داغ.

سوغانلو Sōqānlu
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۴۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌اوجر.

سوفان بالا Sufān-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۴۶ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۵ کیلومتر جنوب درخزینه. روستای سوفان پائین در ۲ کیلومتر جنوب این روستا و در ارتفاع حدود ۴۰ متری قرار دارد.

سوق Suq
ده، مرکز دهستان طیبی، گرمسیری جنوبی، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۰۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه دهدشت به لنده.

سوق‌الاهواز Suq-ol Ahvāz
← اهواز، شهر، استان خوزستان.

سوقیه Soqiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۴۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۴۵ متر. گرم، خشک. دشت.

سوکان Sokān
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۶ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب شمالی شاه‌تور. ۲۲ کیلومتر غرب جنوبی هرند.

سوک قزقان Suk-e Qazqān
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۵۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه پرگز.

سوکّه Sokkeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۸۳ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ کوه هورداغی.

سوکهریز Sukahriz
ده، بخش خرّمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۰۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه اوچ‌قاشق.

سوگ Sug
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب نوفرست.

سَوُل Savol
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان.

چابهار ۲۸۴ درجه، ۱۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب جنوبی لاش.

سولا **Sulā ?**
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۵۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب جنوبی ننه‌کران.

سولاب **Sulāb**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۷۸ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه ملاوی به ماهیدشت. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی چنار.

سولابست **Sulābast**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۰ درجه، ۱۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر غرب کفاز.

سولابه **Sulābeh**
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۲۸ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی مادیان کوه.

سولاخان **Sulāxān**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۶ درجه، ۹۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر ر اه دهک به گلرگ. ۶/۵ کیلومتر شمال غربی دهک.

سولار **Solār**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۶۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب غربی قوام‌آباد.

سولان **Sulān**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۶۳ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر خاور زرقلعه‌گنج.

سول‌جامک **Suljāmak**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۴ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

سولدان **Suldān**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۶۲ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه چابهار به ایرانشهر. ۷ کیلومتر جنوب غربی باهوکلات.

سولده **Suldeh**
← نور، شهرستان نور، استان مازندران.

سولقان **Suleqān**
ده، مرکز دهستان سولقان، بخش کن، شهرستان تهران، استان تهران. تهران ۳۳۳ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ سولقان. سر راه کن به امامزاده داوود. کوهستان البرز.

سولقان **Suleqān**
رودخانهٔ فصلی، شهرستان تهران، استان تهران. طول ۳۳ کیلومتر.
از ارتفاعات خاوری امامزاده داوود سرچشمه می‌گیرد. نخست رو به جنوب باختری و سپس به طرف جنوب روان می‌شود و در طول مسیر از امامزاده داوود، کیگاه، سولقان و کن می‌گذرد و در جنوب کن محو و ناپدید می‌شود. مازاد آب این رودخانه در فصلهای پرباران به رودخانهٔ کرج می‌ریزد.

سولگان **Sulegān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۱۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال غربی ونک.

سولوجه **Solujeh ?**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۶۳ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی خواجه.

سوله **Soleh**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۵۳ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه سقز به مریوان. درّهٔ غربی کوه چهل‌چشمه.

سوله **Suleh**
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۳۲ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر شمال گرماب.

سوله‌بون **Sulehbon**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۸۱ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ نیمرود. سر راه فیروزکوه به ارجمند و لزور. ۱۹ کیلومتر غرب فیروزکوه.

سوله‌خان **Suleh xān**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۸۵ درجه،

۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۵ متر.معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه عبدالرّزاق.

سولی Soli ?
ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۴۲ درجه، ۳۶کیلومتر. ا رتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قروق.

سولیجه Sōlijeh
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۸۰ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰کیلومتر شمال غربی کوهین.

سومار Sōmār/Sumār
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه، مشتمل بر دهستان سومار و به مرکزیت سومار.
۲- ده، مرکز بخش سومار، شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۷۶ درجه، ۷۳/۵کیلومتر. ارتفاع ۳۰۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گنگیر. ۷/۵کیلومتری مرز ایران و عراق. سر راه ایلام به پاسگاه مرزی میان‌تنگ.

سومان Somān
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۸۸ درجه، ۴۵کیلومتر .ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نیشابور به سلطان‌آباد.

سومته Somteh
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۴۳ درجه، ۵۳کیلومتر. ارتفاع ۲۴۸۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه سیرجان به بردسیر. ۶کیلومتر خاور شمالی بیدخواب.

سومسرای پائین Somsarā-ye pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۹۵ درجه، ۳۲/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک. ۶کیلومتر جنوب نصرآباد. روستای سومسرای بالا در ۳کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متری قرار دارد.

سومسری Somseri
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۳ درجه، ۱۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۳کیلومتر جنوب خاوری چاه دادخدا.

سومینک Someynak
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۵ درجه، ۷۵کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای افشاریه.

سون Sun
ده، بخش رونیز، شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۳۱۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۴کیلومتر شمال خاوری رونیز.

سونتو Seventu
ده، مرکز دهستان قلعه‌جوق، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۲ درجه، ۶۸کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به دندی. ۱۵کیلومتر خاور جنوبی دندی.

سونج Sevenj
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۸ درجه، ۱۴۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. یک‌کیلومتر جنوب خاوری سروستان.

سونک Sunak
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۶۰ درجه، ۳۷کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کارون. درّهٔ جنوبی کوه لرک. جنگلی.

سونوچی Sōnoci
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۶ درجه، ۵۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷کیلومتر غرب شمالی شاه‌تور.

شُوه Soh
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. میمه ۹۱ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع ۲۳۴۰متر. سرد، خشک. سر راه مراوند به بیدشک. دامنهٔ غربی کوهستان کرکس.

سوه Seveh
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۳۴ درجه، ۴۱کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه ملار. کوهستان زاگرس. جنگلی.

سوها Sohā ?
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۸۹ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوههای طالش.

سوهان Suhān
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۵۷ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه دانه‌خانی. کوهستان البرز.

سوهاندران Suhāndarān
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۱۶ درجه، ۱۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ایرافشان. حومهٔ جنوبی ایرافشان.

سوهانک Sōhānak
ده، بخش مرکزی شهرستان تهران، استان تهران. تهران ۵۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز. حومهٔ شمال خاوری تهران بزرگ.

سوهران Sohrān
← سُهران، ده، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان.

سوهران Sohrān
← سُهران، ده، شهرستان کهنوج، استان کرمان.

سویچتی Seveycti
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۰۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون. ۲۵ کیلومتر خاور شمالی ایستگاه حسینیه.

سویدتلی Sovidetli ?
← سگتلو، ده، شهرستان خوی.

سویره Soveyreh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. مجاور روستای هشتچه.

سُویره Soveyreh ?
ده، بخش امیدیه، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۸۶ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. سر راه آغاجاری به بندر دیلم. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری چم خلف عیسی.

سویز Seviz
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۷۹ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه کاهک به مزینان.

سوین Sevin ?
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۰۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری نوک‌آباد.

سویناس Suynās
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۸۱ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار چم‌سویناس.

سویوخسوهاشم Soyuxsu hāšem?
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۴۳ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کولوک‌قلعه.

سه Sah
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۳۸ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قوشه به دروار و دشت‌بو.

سُه Soh
← سوه، ده، شهرستان برخوار و میمه.

سه‌آسیابه Seh āsiyābeh
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۶۳ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

سُها Sohā
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۹۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار سُجاس رود.

سهاک Sehāk
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۴۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود دز. ۱۵ کیلومتر شمال غربی گوریه.

سه‌اکبر Seh akbar
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۰ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب چاهوک.

سهامیه Sahāmiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۳۲۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. سر راه اردستان به مهاباد. ۷ کیلومتر خاور جنوبی مهاباد.

سه‌پوک Sehpuk
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۱ درجه، ۱۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی درح.

سه تلون Sehtalun
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز

۱۱۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب شمالی باوج.

سه‌جو **Sehju**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۷۸ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه سفید. کوهستان زاگرس. جنگلی.

سه‌چاهان **Seh cāhān**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۰ درجه، ۱۰۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۲۵ کیلومتر جنوب حاجی‌آباد.

سه‌چاهان **Sehcāhān**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۹۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب غربی جنگان.

سه چشمه **Seh cešmeh**
ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۹۰ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه درب بهشت به بافت. ۱۰ کیلومتر غرب درب بهشت.

سه‌چیت **Sehcit ?**
ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۷۸ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی درب بهشت و ۳ کیلومتر شمال غربی هنزا. یکی از مرتفع‌ترین روستاهای ایران.

سُهرآباد **Sohr ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال بختیاری. شهرکرد ۲۷۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود درەسیر. درّهٔ شمالی کوه بیدکان.

سهراب آباد **Sohrāb ābād**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۹۶ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱/۵ کیلومتر شمال نصرت‌آباد.

سُهرابی **Sohrābi**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۲ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب شمیل.

سُهران **Sohrān**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۴۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری باباقاسم. دامنهٔ شمالی کوه گرین.

سُهران **Sohrān ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۳۲۷ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اسدآباد به داش‌بلاغ و قروه.

سُهران **Sohrān**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۷ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب ورزنه.

سُهران **Sohrān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه کهنوج به جیرفت. کنار هلیل‌رود. دامنهٔ خاوری کوه سرخان.

سُهران **Sohrān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۱۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور شمالی گنگان.

سُهران **Sohrān**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۷ درجه، ۱۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سرچشمهٔ رودخانهٔ زمیدر. ۷ کیلومتر شمال غربی زمین‌لشکری.

سُهران **Sohrān**
مجموعه‌ای از هفت جزیرهٔ کوچک در دریاچهٔ ارومیه، کلاً به مساحت ۲ هکتار در حدود ۲۵۰ متری غرب جزیرهٔ آرزو و ۲۱ کیلومتری خاور جنوبی بندرگلمانخانه. نام محلی جزایر مزبور کاناجابا است و بلندترین نقطهٔ آنها حدود ۱۲۸۰ متر ارتفاع دارد. جزیره‌های سرخ، گلگون، کرکس، آرام، پناه و امید از دیگر جزایر این مجموعه هستند.

سُهرج **Sohrej**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه کرمان به راور. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری چترود. کنار رودخانهٔ خیرآباد.

سُهرورد **Sohravard**
شهر قدیم ایران در ناحیهٔ جبال که جایش به راستی معلوم نیست. مؤلفین اسلامی آن را بر جادهٔ همدان به زنجان و در

جنوب سلطانیه گفته‌اند. سهرورد در سدهٔ چهارم هجری قمری در هجوم مغولها ویران شد. زادگاه شهاب‌الدین سهروردی فیلسوف معروف ایرانی.

شُهرون **Sohrun ?**
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۸ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری خروانق.

سهری **Sehri**
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۲۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

شُهرین **Sohrin**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۴۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شُهرین. دامنهٔ کوههای البرز. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری ارمغانخانه.

سه طبله **Seh tableh**
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان فریدن. استان اصفهان. ۳۵ کیلومتر باختر شمالی داران. ارتفاع حدود ۳۷۵۰ متر.

سه طبله **Seh tableh**
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان فریدن، استان اصفهان. ۱۱ کیلومتر باختر شمالی فریدونشهر. ارتفاع ۳۶۶۹ متر. سرچشمهٔ آب‌دربند.

سه‌فرسخ **Seh farsax**
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۱۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. گرم،خشک. سر راه بجستان به روستای مارانديز. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری بجستان.

سه فرسنگ **Seh farsang**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۷۳ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی خونیک.

سه قلعه **Seh qal'eh**
ده، مرکز دهستان سه قلعه، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۵۱ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۴ کیلومتر جنوب غربی سرایان. سر راه فردوس به سده و بیرجند.

سه کُنار **Sehkonār**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۱۵۳ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ خیرآباد. سر راه بهبهان به سردشت و بندر دیلم.

سه کُنار **Sehkonār**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۴ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. درّهٔ جنوبی کوه نمکی. سر راه مراغ به رستمی و بندرمقام.

سه کنج **Seh konj**
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۳۵ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه پلوار. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری ماهان.

سه کوران **Sehkurān**
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۱۸ درجه، ۱۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۴۳ کیلومتر خاور شمالی مورتان.

سه کوه **Seh kuh**
← سه کوهه، ده، شهرستان زابل.

سه کوهه **Sehkuheh**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۹۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور شمالی لوتک.

سه کهور **Seh kahur**
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۲ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر شمال غربی محمّدآباد ریگان.

سه کیله **Sehkileh**
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۸۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۳۲۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. سر راه نکا به خرمچماز.

سهل **Sahl**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۶۰ درجه، ۸۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳۶ کیلومتر شمال خاوری ترود.

سهل آباد **Sahl ābād**
ده، بخش مرکزی، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۶۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه داودآباد به ابراهیم‌آباد.

سهل آباد Sahl ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری ساروق.

سهل آباد Sahl ābād
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۷ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه بیرجند به زاهدان. ۴۴ کیلومتر شمال غربی شوسف.

سهل آباد Sahl ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۳۵۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوب خاوری کویر درانجیر.

سهل آباد Sahl ābād
ده، بخش رونیز شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۲۲۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه ساحلی استهبان به خرامه. ۳ کیلومتر شمال غربی سون.

سهل آباد Sahl ābād
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۳ درجه، ۱۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب جنوبی مزایجان. درهٔ خاوری کوه سرسفید.

سهلان Sahlān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۰۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر جنوب غربی امند.

سهلک Sahlak
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۵ درجه، ۱۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۷۴ کیلومتر غرب شمالی حاجی‌آباد.

سه‌لک‌لک Seh laklak
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۴۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری بیدبلند.

سهله Sahleh
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۷۷ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به اغلبیک.

سهم‌الدّین Sahmoddin
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۵۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر جنوب خاوری رحمت‌آباد.

سهمو Sahmu
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۴ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۵/۵ کیلومتر خاور جنوبی چاه مبارک.

سهند Sahand
کوهستانی به وسعت حدود ۴۵۰۰ کیلومترمربع در استان آذربایجان شرقی. شهرستانهای تبریز، بستان‌آباد، هشترود و مراغه. از قلّه‌های مرتفع بسیار تشکیل یافته که بلندترین آنها قوچ گلی‌داغ به ارتفاع ۳۷۰۷ متر است. کوهستان سهند آتشفشان خاموشی است که چشمه‌های آب گرم فراوان در دامنه‌های آن به چشم می‌خورد. دامنه‌های غربی آن به دریاچهٔ ارومیه ختم می‌شود و دامنه‌های شمالی و شمال خاوری آن شهرستانهای تبریز و بستان‌آباد را در خود جای داده است. دامنهٔ خاوری آن به شهرستان هشترود مشرف است. دامنه‌های جنوبی آن نواحی شمالی شهرستان مراغه را در بر گرفته است. رودهای فراوانی از این کوهستان سرچشمه می‌گیرند که مهمترین آنها صوفی چای، اسکوچای، مهران‌رود و قرنقوچای است.

سهند بالا Sahand-e bālā
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۷ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ماه‌نشان به روستای پری. روستای سهند پائین در ۲ کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع ۱۸۸۰ متری قرار دارد.

سهنله Sahanleh
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۴۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

سه‌هزار Seh hezār
رودخانه، شهرستان تنکابن، استان مازندران. طول ۵۸ کیلومتر. از دامنهٔ شمال غربی علم‌کوه، ۴۶ کیلومتری جنوب تنکابن سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال روان می‌شود. در دشت ساحلی به شاخه‌های متعدد تقسیم می‌گردد و بنام رودهای می‌درّه، تی‌رم و شیرود به دریای خزر می‌ریزد.

سهیل Soheyl
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۳۴۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه زرد.

سُهیلی Soheyli
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۵

درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور طبل.

سیائینگ Siyā'ing
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۹۱ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری گتیج.

سیاب Siyāb
ده، بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۴۶ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی قلعه‌درّه.

سیادک Siyādak
ده، بخش میانکنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۶۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه زابل به دوست‌محمّد. ۵ کیلومتر غرب جنوبی دوست‌محمّد.

سیادهن Siyādohon
← تاکستان، شهر، استان زنجان.

سیاران Siyārān
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۳۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ لیله. سر راه جوانرود به قلعهٔ میرآباد و حسن‌گایار.

سیاسیا Siyāsiyā
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۴۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال غربی حمیل.

سیاسیا Siyāsiyā
← کلهر. ایلات کرد.

سیافشاد Siyāfšād
ده، بخش گرکن شمالی، شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۴۱ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری پیربکران.

سیان Siyān
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۵ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه هرند به اژیه. ۱۰/۵ کیلومتر جنوب غربی هرند.

سیان Siyān
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۲ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر شمال خاوری محمدآباد.

سیاناب Siyānāb
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۳۵ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ لیله. ۸ کیلومتر شمال خاوری قلعهٔ میرآباد.

سیاناو Siyānāv
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۲۲۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

سیان بالا Siyān-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۳۴۸ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه پندرجان به زالو. روستای سیان پائین در ۲/۵ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متری قرار دارد.

سیانچه Siyānceh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۷۱ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه لاپیچه. ۲ کیلومتر جنوب غربی نیسیان.

سیانک Siyānak
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۰۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی شهراب.

سیاوان Siyāvān
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۳۲۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه نیوادرّه.

سیاوش Siyāvaš
جزیرهٔ کوچکی به مساحت حدود ۷۰۰۰ مترمربع در دریاچهٔ ارومیه، ۱۹ کیلومتری شمال خاوری قوشچی. نام محلی این جزیره قره‌آدا است و بلندترین نقطهٔ آن ۱۲۸۰ متر ارتفاع دارد.

سیاوش آباد Siyāvaš ābād
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۵۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی ازنا. دامنهٔ اشترانکوه.

سیاوشان **Siyāvošān**
ده، مرکز دهستان سیاوشان، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۱۸۵ درجه، ۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه تاج‌آباد به مزرعه نو.

سیاوه‌رود **Siyāvah rud**
ده، بخش طارم‌علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۵ درجه، ۵۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوههای طالش. کنار رودخانهٔ سیاوه‌رود.

سیاه **Siyāh**
کوه، شهرستان گناباد، استان خراسان. ۳۴کیلومتر جنوب غربی گناباد. ارتفاع ۲۸۵۷ متر.

سیاه **Siyāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۵۰ درجه، ۶۰/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۵کیلومتر شمال جوزم.

سیاه‌باز **Siyāhbāz**
← سیه‌باز، دهستان حاجیلار،شهرستان خوی.

سیاه‌بند **Siyāhband**
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۶۸ درجه، ۱۸کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سیاهرود. ۴کیلومتر غرب جنوبی رودهن.

سیاه‌بوم **Siyāhbum**
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۲۷۹ درجه، ۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۲کیلومتر غرب شمالی کرکوند.

سیاه‌بید پائین **Siyāhbid-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۷۵ درجه، ۱۰/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۴کیلومتر خاور جنوبی ده‌پهر. روستای سیاه‌بید بالا در ۲کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۲۵ متری قرار دارد.

سیاه‌پوش **Siyāh puš**
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۱۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۶/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ساحل جنوبی دریاچهٔ سد سفیدرود. مرکز دهستان خندان.

سیاه تپّه **Siyāh tappeh**
مجموعه‌ای از ۸ جزیره به مساحت کلاً حدود ده هکتار در دریاچهٔ ارومیه واقع میان جزایر اشک و کبودان، ۳۰کیلومتری جنوب خاوری بندر گلمانخانه. دیگر جزایر این مجموعه که نام محلی آنها قره‌تپه است، عبارتند از نهفت، تنجک، نادید، تنجه، نهان، بردک و کاوه و بلندترین نقطهٔ آنها حدود ۱۲۸۰ متر ارتفاع دارد.

سیاه جنگل **Siyāh jangal**
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۵۶ درجه، ۸۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه لادیز به سنگان. ۱۵کیلومتر جنوب غربی لادیز. کوهستان تفتان.

سیاه‌چال **Siyāh cāl**
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۳۲ درجه، ۹/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. ساحل دریای خزر.

سیاه‌چقا **Siyāhceqā**
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۳۰ درجه، ۱۷/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۳کیلومتر جنوب خاوری رباط ماهیدشت. در دو روستای کنار هم بنام سیاه‌چقای بالا و پائین.

سیاه‌چمن **Siyāh caman**
ده، مرکز دهستان عباس شرقی، بخش تیکمه‌داش، شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۴۱ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار سیاه‌چمن‌چای، سر راه بستان‌آباد به میانه. به آن قره‌چمن هم می‌گویند.

سیاه‌خانه **Siyāh xāneh**
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۷ درجه، ۸۴کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار انگوران‌چای. ۱۵کیلومتر شمال غربی دندی.

سیاه‌خانی **Siyāhxāni**
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۹۳ درجه، ۳۱/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه دیلمان به سیاهکل. ۳کیلومتر شمال غربی دیلمان.

سیاه‌خور **Siyāh xor**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد غرب ۷۱ درجه، ۶/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه اسلام‌آباد به کرمانشاه.

سیاه‌خونیک **Siyāhxunik**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان

۳۲۶ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه هاری. ۴/۵ کیلومتر خاور بیچند.

سیاه‌در بالا **Siyāh dar bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۴۷ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌میره‌ده. روستای سیاه‌در پائین در ۴ کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع ۱۶۲۰ متری واقع است.

سیاه‌درکا **Siyāh darkā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۶۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری درازکلا. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

سیاه‌درّه **Siyāh darreh**
ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۰۳ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه شادمانه. ۷ کیلومتر غرب جنوبی میانده.

سیاه‌درّه **Siyāhdarreh**
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۸۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه چهارشاخ.

سیاه‌دک **Siyāhdak**
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۹۰ درجه، ۷۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه خاش به سوران. ۸ کیلومتر غرب شمالی پسکوه.

سیاه‌دول **Siyāhdul**
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۳۸ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳۱ کیلومتر جنوب خاوری پهله.

سیاه‌زار **Siyāhzār**
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۶ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود کر. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری خرامه.

سیاه‌سران **Siyāh sarān**
ده، دهستان علمدار گرگر، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۵۴ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

سیاه‌سران بالا **Siyāh sarān-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۹ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قشلاق. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری حسین‌آباد. روستای سیاه‌سران پائین در ۴ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متری قرار دارد.

سیاه‌سلطان **Siyāh soltān**
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۱۹۶ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی هندودر.

سیاه‌سنگ **Siyāhsang**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۹۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر غرب جنوبی روستای زاوه.

سیاه‌سنگ **Siyāhsang**
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۶۲ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر غرب شمالی قلندرآباد، سر راه فریمان به قلندرآباد.

سیاه سنگ **Siyāh sang**
مجموعه‌ای از چهار جزیرهٔ کوچک کلاً به مساحت ۷۷ هکتار در دریاچهٔ ارومیه، یک کیلومتری شمال خاوری جزیرهٔ اشک و ۳۲ کیلومتری جنوب خاوری بندر گلمانخانه. نام محلی جزایر مزبور یاستی یاقلی‌قره است و بلندترین نقطهٔ آنها ۱۳۲۲ متر ارتفاع دارد. جزیره‌های اشکو، آرش و برزین از دیگر جزایر این مجموعه هستند.

سیاه‌سیر **Siyāhsir**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۳۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری بیدبلند.

سیاهکل **Siyāhkal**
شهر، مرکز بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۲۴۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی.

سیاه کلا **Siyāh kolā**
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۰ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه آمل به محمودآباد و بابلسر.

سیاه کُله **Siyāh koleh**
ده، مرکز دهستان دورود، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان

لرستان. دورود ۳۰۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه دورود به بروجرد.

Siyāh kamar **سیاه کمر**
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۰۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار راه همدان به ملایر. ۶ کیلومتر شمال خاوری گنبد.

Siyāhkamar **سیاه کمر**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۰۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتر جنوب راه کرمانشاه به سراب نیلوفر.

Siyāhkamar-e pā'in **سیاه کمر پائین**
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۳۰ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری ماهیدشت. روستای سیاه‌کمر بالا در مجاورت همین روستا و در همین ارتفاع قرار دارد.

Siyāh kuh **سیاه کوه**
کوه، شهرستان گرمسار، استان سمنان. ۶۰ کیلومتر جنوب غربی گرمسار. ارتفاع ۱۸۶۵ متر.

Siyāhgāh **سیاه گاه**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۹۵ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری قادرآباد. کنار رودخانهٔ بیرگ.

Siyāh gol **سیاه گل**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۳۲۳ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گیلان. سر راه گیلانغرب به قصرشیرین.

Siyāhgol **سیاه گل**
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۳۸ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی مورموری.

Siyāh gol **سیاه گُل**
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۳۸ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار آب هونوگه. ۱۴ کیلومتر خاور مورموری. زیارتگاهی بنام امامزاده سید ابراهیم دارد.

Siyāh gol-e pā'in **سیاه گل پائین**
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۰۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای سیاه‌گل بالا در ۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۶۷۰ متری قرار دارد.

Siyāh gelak **سیاه گلک**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۴۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کاسگان. درّهٔ خاوری کوه کاسگان.

Siyāh geleh **سیاه گله**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۴۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب غربی سوتپه.

Siyāh lāx **سیاه‌لاخ**
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۹۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل، خشک. ۹ کیلومتر جنوب باخرز.

Siyāhlān **سیاهلان**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان قزوین. ۶۸ کیلومتر شمال خاوری قزوین. ارتفاع ۴۱۷۵ متر.

Siyāh mahalleh **سیاه‌محلّه**
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۲۵ کیلومتر غرب جنوبی چانف.

Siyāhmarz kuh **سیاه‌مرزکوه**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۱۲۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه شاوار. کنار رودخانهٔ سیاه‌مرزکوه. جنگلی.

Siyāhmazgi **سیاه‌مزگی**
ده، بخش شفت، شهرستان فومن، استان گیلان. فومن ۱۸۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. کنار شوت‌چای. جنگلی.

Siyāhmoqān **سیاه مغان**
ده، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۲ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر جنوب زیارت علی.

Siyāh makān-e bālā **سیاه مکان بالا**
← سیاه مکان بزرگ، ده، شهرستان گناوه.

سیاه مکان بزرگ **Siyāh makān-e bozorg**
ده، مرکز دهستان لیراوی شمالی، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۴۲ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶/۵ کیلومتر خاور بندر دیلم. به این روستا سیاه مکان بالا هم می‌گویند. روستای سیاه مکان کوچک یا سیاه مکان پائین در ۲/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۲۵ متری قرار دارد.

سیاه مکان پائین **Siyāh makān-e pā'in**
← سیاه مکان بزرگ، ده، شهرستان گناوه.

سیاه منصور **Siyāh mansur**
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۲۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه دزفول به شوشتر. درّهٔ سیاه منصور.

سیاه منصور بالا **Siyāh mansur-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۴۹ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شاهپور. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی دالکی. روستای سیاه‌منصور پائین در یک کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۵۰ متری قرار دارد.

سیاهو **Siyāhu**
ده، مرکز دهستان سیاهو، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۶ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ وایکان. دامنهٔ جنوبی کوه هُماک.

سیاهوئیه **Siyāhu'iyeh**
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۰ درجه، ۱۸۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری هرات، سر راه هرات به مبارکه.

سیاهی برین **Siyāhi barin**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۰۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۲ کیلومتر جنوب خاوری بمپور.

سیب **Sib**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۸۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۵ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه میلی. کوهستان زاگرس.

سیب **Sib**
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۴۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر خاور جنوبی سوران.

سیب‌چال **Sibcāl**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۳۸ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کوهستان البرز شرقی. نیمه‌جنگلی.

سیب‌چاه **Sibcāh**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۱ درجه، ۱۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۴۰ کیلومتر غرب شمالی دهک.

سیب خلج **Sib xalaj**
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان سپیدان، استان فارس. ۱۶ کیلومتر شمال باختری اردکان. ارتفاع ۳۶۲۹ متر.

سیب‌در **Sibdar**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۰۱ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور سامن.

سیب سالار **Sib sālār**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۸۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب خاوری عمروآباد.

سیبک **Sibak**
ده، مرکز دهستان چشمه‌لنگان، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۲۱ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه سفید. کوهستان زاگرس. سر راه فریدونشهر به قلعه‌سرخ.

سیبک **Sibak**
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۵۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر غرب گندمان.

سیبک بالا **Sibak-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۹۱ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. ۲۱ کیلومتر غرب نصرآباد.

سی‌پریان **Sipariyān**
ده، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۳۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴/۵ کیلومتر جنوب خاوری زیارت علی.

سیت Sit
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۶۰ درجه، ۱۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب روستای آخران. کوهستان بشاگرد.

سیتار Sitār
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۷۷ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی نگور.

سیجان Seyjān
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۸ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر شمال غربی کمیجان.

سیجوال Sijevāl
ده، مرکز دهستان جعفربای جنوبی، بخش مرکزی شهرستان ترکمن، استان مازندران. بندر ترکمن ۱۱۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه بندر ترکمن به گرگان. کنار قره‌سو.

سیچ Sic
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۰ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه حاجی‌آباد به قائن. دامنهٔ جنوبی شاسکوه.

سی‌چی Sici
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۱ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۷ کیلومتر غرب جنوبی شاه‌تور.

سی‌خران Sixarān
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۱۵ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی سیاهو.

سیخوران Sixurān
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۵۷ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سیخوران. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری سرخان.

سیّدآباد Seyyed ābād
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۲۰ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه معدن.

سیّدآباد Seyyed ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۳۰۶ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

سیّدآباد Seyyed ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۸۷ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه چشمه‌گیلاس.

سیّدآباد Seyyed ābād
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۸۰ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع ۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه بجنورد به بهکدهٔ راجی.

سیّدآباد Seyyed ābād
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۱۵ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

سیّدآباد Seyyed ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۰۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه تهران به فیروزکوه. ۵/۵ کیلومتر خاور روستای سربندان.

سیّدآباد Seyyed ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۴۳ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ لاوین. سر راه پیرانشهر به سردشت.

سیّدآباد Seyyed ābād
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۴۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. سر راه ساوه به رازقان. ۲۴ کیلومتر خاور رازقان. کنار رودخانهٔ سیّدآباد.

سیّدآباد Seyyed ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۳۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه سمنان به گرمسار. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز. ۴/۵ کیلومتر جنوب لاسجرد.

سیّدآباد Seyyed ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۵۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب خاوری بلان.

سیّدآباد Seyyed ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۷۳

درجه، ۳۴کیلومتر. ارتفاع ۲۳۷۰ متر. سرد. خشک. کوهستانی. ۱۸/۵کیلومتر شمال غربی باغین.

سیّدآباد **Seyyed ābād**
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۲ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم. خشک. دشت. ۸کیلومتر غرب جنوبی بمپور.

سیّدآباد **Seyyed ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۵۵ درجه، ۵۳/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم. خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زندان. ۱۸ کیلومتر خاور قلعه‌قاضی.

سیّدآباد بالا **Seyyed ābād-e bālā**
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۳۷ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به الشتر. روستای سیّدآباد پائین در ۱/۵کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۵۸۰ متری قرار دارد.

سیّدآباد پائین **Seyyed ābād-e pā'in**
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۱۹ درجه، ۳۵/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. گرم. خشک. تپه‌ماهور. ۲۳کیلومتر شمال خاوری فاریاب. روستای سیدآباد بالا در ۴کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع حدود ۷۰۰ متری قرار دارد.

سیّدآباد سُهران **Seyyed ābād-e Sohrān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم. خشک. کوهپایه. سر راه کهنوج به جیرفت. کنار هلیل‌رود. دامنهٔ خاوری کوه سرخان.

سیّدابراهیم **Seyyed ebrāhim**
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۱۹ درجه، ۴۴/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ میمه. ۷کیلومتر خاور پهله.

سیّد اسدالله **Seyyed asadollāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۳۷ درجه، ۷کیلومتر. ارتفاع ۳۷۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. سر راه کلانتر به تنگاب.

سیدال **Seydāl ?**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۱ درجه، ۸۰کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲کیلومتر جنوب غربی دهک.

سیدان **Seydān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۵۸ درجه، ۱۳کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، سر راه بیجار به زنجان. در این روستا امامزاده‌ای بنام حیات غیبی وجود دارد.

سیّدان **Seyyedān**
کوه، شهرستان مرودشت، استان فارس. ۲۸کیلومتر شمال شرقی مرودشت. ارتفاع ۲۵۹۶ متر.

سیّدان **Seyyedān**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۱۲ درجه، ۶۹کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۴۸کیلومتر جنوب خوسف.

سیّدان **Seyyedān**
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۴ درجه، ۱۴/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹کیلومتر جنوب خاوری گتوند.

سیّدان **Seyyedān**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۴ درجه، ۵۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲/۵کیلومتر شمال شاه‌تور و ۱۷کیلومتر غرب جنوبی هرند.

سیّدان **Seyyedān**
ده، مرکز دهستان خفرک علیا، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۴۹ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه سیّدان. کنار راه مرودشت به آباده.

سیّد انجیری **Seyyed anjiri**
ده، بخش دهدز، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۱۷ درجه، ۲۶/۵کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

سیّدبیگلو **Seyyed beyglu**
ده، دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۰ درجه، ۵۳کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. حدود یک کیلومتری مرز ایران و جمهوری آذربایجان.

سیّد تاج‌الدّین **Seyyed tājeddin**
← سیّد حاجین، ده، شهرستان خوی.

سیّد جابر Seyyed jāber
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۰۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب حمیدیه.

سیّدجعفر Seyyed ja'far
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۶۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود دز.

سیّدجوزر Seyyed jōzar
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۱ درجه، ۱۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه گهکم به داراب. ۲۷ کیلومتر جنوب غربی حاجی‌آباد.

سیّدحاجین Seyyed hājin
ده، دهستان ولدیان، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۶۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

سیّدحسن Seyyed hasan
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۶۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کارون. ۱۰ کیلومتر غرب سلامت.

سیّدحسن Seyyed hasan
ده، بخش مرکزی شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۱۲۱ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گاوی. امامزاده‌ای به همین نام دارد.

سیّدحسین Seyyed hoseyn
ده، بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۲۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود دز. ۱۳ کیلومتر خاور ایستگاه هفت تپه.

سیّدخشان Seyyed xašān
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۴۴ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر خاور جنوبی چنانه.

سیّد خلف Seyyed xalaf
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۴۳ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی چنانه.

سیّدرضی Seyyed razi
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۸۳ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر خاور جنوبی ایستگاه شوش.

سیّد رمضان Seyyed ramezān
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۱۲ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب غیزانیه.

سیّدریحان Seyyed reyhān
ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۹۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر شمال غربی سراب‌دوره.

سیّد سُهراب Seyyed sohrāb
ده، مرکز دهستان نصرآباد، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۷۲ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ الوند.

سیّد شکر Seyyed šekar
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۶۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سفید. ۳ کیلومتر شمال خاوری دیلانچی.

سیّدشهاب Seyyed šahāb
ده، مرکز دهستان سیدشهاب، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۱۵۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه سیاه‌کمر. ۹ کیلومتر غرب حسین‌آباد شاملو.

سیّدشهاب‌الدّین Seyyed šahābeddin
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۴۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر غرب شمالی میان‌راهان.

سیّدصارم Seyyed sārem
ده، بخش نمشیر، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۰۸ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه بانه به سردشت. کنار گاوه‌رود. نیمه‌جنگلی.

سیّدصالح‌الدّین Seyyed sāleheddin
ده، بخش رومشکان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۷۳ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه پل‌دختر به کوهدشت و اسلام‌آباد. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی چقابل.

سیّدطالب Seyyed tāleb
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۸

درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۷ کیلومتر غرب شمالی انارک.

سیّدعبّاس Seyyed abbās
← سیه‌باز، دهستان حاجیلار، شهرستان خوی.

سیّدعبّاس Seyyed abbās
ده، بخش مرکزی شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۱۱۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. روبروی حمیدیه.

سیّدعلی Seyyed ali
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۲۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر خاور فرهادآباد.

سیّدعلی Seyyed ali
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۳۰ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. ۹ کیلومتر غرب جنوبی چنانه.

سیّدکلا Seyyed kalā
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۴۰ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. سر راه نور به چمستان.

سیّدکلا Seyyed kolā
ده، بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۱۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۹ کیلومتر غرب شیرگاه. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

سیّدکندی Seyyed kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۴۸ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سقراولن.

سیّدلر Seyyedlar
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۵۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی آبش‌احمد.

سیّدلو Seyyedlu
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۰۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب خاوری یکان‌کهریز پائین.

سیّد محلّهٔ شیرآباد Seyyed mahalleh-ye širābād
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشت‌پر ۳۴۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. جنگلی. ۵ کیلومتر شمال غربی لیسار.

سیّدمحمّد Seyyed mohammad
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۳۱۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

سیّد محمّد Seyyed mohammad
← قلعهٔ محمّد، ده، شهرستان شوش.

سیّد مرتضی Seyyed morteẓā
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار تنگل‌سنگ‌نسوه. سر راه کاشمر به ریوش. درهٔ آبکوه. درهٔ خاوری کوه بالاباغ.

سیّدمرتضی Seyyed morteẓā
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۱۳ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه جیرفت به بافت. ۲۵ کیلومتر غرب درب بهشت.

سیّدمیران Seyyed mirān
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۲۴۰ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شصت‌کلا. نیمه‌جنگلی.

سیّد میرزا Seyyed mirzā
ده، بخش مرکزی شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۱۵۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال محمدآباد.

سیّد نعمت‌الله Seyyed ne'matollāh
← سیدآباد، ده، شهرستان کرمان.

سیّدنقی Seyyed naqi
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۵۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ مرک. سر راه ماهیدشت به فیروزآباد. ۵ کیلومتر خاور جنوبی رباط ماهیدشت.

سیّدهاشم Seyyed hāšem
ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۴۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال غربی چاه عینی.

سیّد یوسف Seyyed yusof
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۲۵

درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری مشرّحات.

سیر Sir
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۹۷ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک، کنار کال‌سیر، درّهٔ شمالی کوه سیر. ۱۸/۵ کیلومتر شمال خاوری بردسکن.

سیراب Sirāb
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۸۶ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. حدود یک کیلومتر خاور راه رزن به همدان.

سیراف Sirāf
شهر و بندر قدیم ایران، کنار خلیج فارس که خرابه‌های آن در ۲/۵ کیلومتری غرب بندر طاهری قرار دارد. در سدهٔ چهارم هجری اهمیت تجارتی فراوان داشت. تشکیل مرکز تجارتی در جزیرهٔ کیش آن را از اهمیت انداخت و سبب ویرانی آن گردید. سیراف در دورهٔ عباسیان شهر عمدهٔ اردشیر خره بود و بعد از شیراز بزرگترین شهر آن بشمار می‌رفت. در زمان آل بویه رو به انحطاط نهاد. زلزلهٔ سال ۳۶۶ یا ۳۶۷ هجری قمری (۳۵۵ یا ۳۵۶ خورشیدی) آن را ویران نمود.

سیراگ Sirāg
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۸ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸/۵ کیلومتر شمال غربی بنت.

سیرالیوه Sirāliveh ?
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۱۹۳ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهپایه. جنگلی. ۴ کیلومتر شمال غربی لوندویل.

سیران Sirān
← سگبان، بخش مرکزی، شهرستان مرند.

سیران Sirān
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۴۹ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری روستای کرت‌خورد.

سیرانگُلی، دریاچه Seyrāngoli ?
دریاچه‌ای به مساحت حدود ۳/۵ کیلومترمربع در شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. ۱۶/۵ کیلومتر خاور شمالی نقده. حداکثر درازای این دریاچه که آب آن شور است، ۳۳۰۰ متر است و ارتفاع سطح آب آن ۱۲۸۰ متر است.

سیراولا Sirōlā
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۲۲۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی نیان. امامزاده‌ای بنام امیرالمؤمنین دارد.

سیربانو Sirbānu
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۷۵ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه کردشول به سده.

سیر بزرگ Sir-e bozorg
یا سیر پائین. ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج صفر درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌آقاویسی. ۲۶ کیلومتر شمال غربی دیواندره. روستای سیر بالا در ۳ کیلومتری غرب این روستا و در کنار چم‌آقاویسی و در ارتفاع حدود ۱۹۶۰ متری جای دارد.

سیر پائین Sir-e pā'in
← سیر بزرگ، ده، شهرستان سنندج.

سیرجا Sirjā
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار. استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۶۳ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه چابهار به ایرانشهر. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی باهوکلات.

سیرجان Sirjān
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۵۰ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. ۹ کیلومتر غرب جنوبی درخش.

سیرجان Sirjān
۱- شهرستانی در غرب استان کرمان مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای چهارگنبد، بلورد، پاریز، زیدآباد، سعادت‌آباد، شریف‌آباد، گلستان، محمودآباد سید، ملک‌آباد و نجف‌آباد و به مرکزیت شهر سیرجان.
شهرستان سیرجان از شمال به شهرستان شهر بابک، از شمال خاوری به شهرستان بردسیر، از خاور به شهرستان بافت، از جنوب به شهرستان بندرعبّاس (استان هرمزگان)، از غرب به شهرستان نیریز (استان فارس) و از شمال غربی به شهرستان مهریز (استان یزد) محدود است.
بخش عمدهٔ این شهرستان را دشتهای نسبتاً همواری که به کویر سیرجان منتهی می‌گردند تشکیل داده و کوههای پاریز (۳۲۸۸متر) و بید شیرین (۲۹۷۳ متر) و کوه خواجوئی (۲۹۱۲ متر) بلندترین کوههای آن محسوب می‌گردند. رودخانه‌های لاشور و حسین‌آباد سوج و سوخته‌چال و چند

رودخانهٔ کم‌اهمیت دیگر که همگی فصلی بوده و خشکرودهائی بیش نیستند مهمترین رودهای این شهرستان محسوب می‌گردند. آب و هوای شهرستان سیرجان معتدل و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان سیرجان، استان کرمان. ۸۰۹ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۶۵ کیلومتر جنوب غربی کرمان. ارتفاع ۱۷۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه یزد و کرمان به بندرعبّاس و کنار خط آهن بافق به بندرعبّاس. موقعیت جغرافیائی ۱۵ ۴۰ ۵۵ طول شرقی و ۰۰ ۲۷ ۲۹ عرض شمالی.
تاریخچه - شهر سیرجان قبلاً قصران (دو قصر) نام داشت و کرسی ولایت کرمان بود و خیابانهای وسیع و باغهای با طراوت و آب و هوای سالم و معتدل داشت. عضدالدوله دیلمی در آنجا کاخ و مسجد جامعی بنا نهاد. آب شهر از دو قنات که به امر عمرولیث صفاری و طاهر صفاری ساخته شده بود، تأمین می‌گشت. شهر ۸ دروازه و دو بازار داشت. از زمان خلافت عبّاسیان تا دورهٔ آل بویه کرسی ولایت کرمان بود ولی در زمان آل بویه کرسی ولایت به بردسیر (شهر کرمان حالیه) منتقل شد. سیرجان در اویل سدهٔ هشتم هجری قمری بدست آل مظفر افتاد. در لشگرکشیهای امیرتیمور مردم شهر فرمان وی را گردن ننهادند و عمر شیخ در سال ۷۹۶ هجری قمری (۷۷۲ خورشیدی) شهر را محاصره کرد و پس از ۲ سال تلاش مردم به دلیل قحطی تسلیم شدند. به فرمان عمر شیخ فرزند امیرتیمور اهالی قتل عام شدند و شهر به ویرانه‌ای تبدیل گردید. خرابه‌های شهر قدیم سیرجان را در سال ۱۲۷۹ خورشیدی در ناحیهٔ قلعه سنگ کشف کردند و شهر کنونی در حوالی آن و در محل روستای سعیدآباد بنا گردید.

سیرج Sirc
کوه، کوهستان پلوار، شهرستان کرمان. ۳۶ کیلومتر شرق جنوبی کرمان. ارتفاع ۳۵۲۰ متر.

سیرج Sirc
ده، مرکز دهستان سیرج، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۰۲ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جنت‌آباد. سر راه کرمان به شهداد. ۲۸ کیلومتر جنوب غربی شهداد.

سیرج، گردنه Sirc
گردنه‌ای به بلندی ۳۳۰۰ متر در شهرستان کرمان، استان کرمان. سر راه کرمان به سیرج و شهداد. ۳۸ کیلومتر جنوب خاوری کرمان.

سیردان Sirdān
ده، مرکز بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۰۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه خانه‌گدوک. کوهستان البرز.

سیردشت Sirdašt
ده، بخش رحمت‌آباد بلوکات، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۷۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ جنوبی کوه درفک. کوهستان البرز.

سیرزار Sirzār
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۷۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای بزنگان.

سیرزار Sirzār
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۶ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی روستای سرهنگ.

سیرزار Sirzār
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۳۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه معدن.

سیرزار Sirzār
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۸۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کوهستان زاگرس.

سیرغان Sirqān
ده، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۳۳ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر جنوب رودخانهٔ جوین.

سیرک Sirak
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۹۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه هفشجان به طاقانک و شهرکرد. ۲ کیلومتر خاور جنوبی هفشجان.

سیرکوه Sirkuh
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۸۳ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸/۵ کیلومتر غرب شمالی سطر.

سیرگ Sirag
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۸ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸/۵ کیلومتر شمال غربی بنت.

سیرگاه **Siyrgāh**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۳۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه مرطوب. کوهستان البرز. ۵ کیلومتر شمال غربی مرزن‌آباد.

سیرلان **Sirelān**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۶۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

سیرُم **Sirom ?**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۱۴ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ للری. درّهٔ شمالی کوه سرداب. ۵۰ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

سیرمند **Sirmand**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵۱ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی فارغان. کنار رودخانهٔ سردر.

سیرو **Siru**
کوه، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. ۱۰۹ کیلومتر شمال غربی بندرعباس. ارتفاع ۲۹۷۲ متر.

سیرو **Siru**
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۷۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری کهک.

سیروان **Sirvān**
شهر کوچک قدیم، ولایت ماسبندان، غرب ایران. حدود ۸۰ کیلومتری شمال غربی صیمره.

سیروئیه **Siru'iyeh**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۵ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه سیرو. سر راه شمیل به حاجی‌آباد. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری حاجی‌آباد.

سیروئیه **Siru'iyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۱۲ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سیرجان به بافت. ۳۰ کیلومتر جنوب خاوری بلورد.

سیروس‌آباد **Sirus ābād**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۷۹ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. کنار راه بافق به کوهبنان.

سیروم **Sirom**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر شرق شمالی ارداق.

سیرهٔ‌بالا **Sireh-ye bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۱۳۰ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای سیرهٔ پائین در یک کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۷۱۰ متری قرار دارد.

سیری **Siri**
جزیره‌ای در خلیج فارس، شهرستان ابوموسی، استان هرمزگان. ۷۹ کیلومتر جنوب غربی بندر لنگه و ۵۲ کیلومتر غرب ابوموسی. حداکثر درازای این جزیره ۵/۵ کیلومتر و مساحت آن ۱۷/۳ کیلومترمربع است.

سیریان **Siriyān**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه هرند به فساران. ۲۵ کیلومتر غرب هرند.

سیریز **Siriz**
ده، مرکز دهستان سیریز، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۹۲ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار خط آهن کرمان به بافق.

سیریک **Sirik**
ده، مرکز دهستان سیریک، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۸ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه میناب به بندرجاسک.

سیریک **Sirik**
دهستان، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان.

سیرینجه **Sirinjeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۴۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار مادیان‌رود.

سیرینجیانهٔ بالا **Sirinjiyāneh-ye bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۵۸

درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای سیرینجیانهٔ پائین در ۳/۵ کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۴۵۰ متری قرار دارد.

سیزده **Sizdah**
ده، بخش سومار، شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۸۷ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. حومهٔ خاوری نفت‌شهر.

سیزر **Sizar**
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۴۸ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کوهستان زاگرس.

سیزی **Sizi**
ده، بخش دهدز، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۸۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ غربی کوه سفید. درّهٔ کارون.

سیس **Sis**
ده، مرکز دهستان سیس، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۸۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه صوفیان به شبستر.

سیس **Sis**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۷۵ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی دهگلان. کنار چم‌دهگلان.

سیساب **Sisāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۲۸۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود اترک. سر راه شیروان به بجنورد.

سیسان **Sisān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۲۵۷ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

سیستان **Sistān**
ده، بخش مرکزی شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۷۱ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی.

سیستان **Sistān**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۵ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه اصفهان به کوهپایه. ۳۰ کیلومتر غرب کوهپایه.

سیستان **Sistān**
ناحیهٔ تاریخی در خاور ایران و غرب کشور افغانستان. قسمتی از آن در خاک ایران و بقیه‌اش در افغانستان قرار دارد و آبش از رود هیرمند تأمین می‌گردد. یونانیها آن را درانگیا می‌خواندند. پس از هجوم سکاها (در سال ۱۲۸ قبل از میلاد) نام آن به سکستانه تبدیل شد. اعراب آن را سجستان می‌نامیدند و سیستان از همین نام مقتبس است. سیستان را نیمروز نیز می‌خوانند.

سیستان، دریاچه **Sistān**
← هامون صابری، دریاچه.

سیستانک **Sistānak**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۵ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک.

سیستانه **Sistāneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۳۱۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری اشتران. کنار خرم‌رود.

سی‌سخت **Sisaxt**
شهر، مرکز بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۳۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه دنا. سر راه یاسوج به بروجن. پای گردنهٔ بیژن.

سی‌سخت، گردنه **Sisaxt**
گردنه‌ای به بلندی ۲۰۵۰ متر در شهرستان یاسوج، استان کهگیلویه وبویراحمد. سر راه یاسوج به سی‌سخت. ۲۰ کیلومتر شمال غربی یاسوج. دامنهٔ جنوبی کوه دنا.

سیف **Seyf**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۷۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتری مرز ایران و عراق.

سیف **Seyf**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۶۶ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۳۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری شهداد.

سیف‌آباد **Seyf ābād**
ده،بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۱۵

درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر شمال غربی نیک‌پی.

سیف‌آباد **Seyf ābād**
ده، بخش مرکزی، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه صفر درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه شاه‌پسند.

سیف‌آباد **Seyf ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۵۶ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر غرب قمرود. سر راه قمرود به البرز.

سیف‌آباد **Seyf ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۱۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر غرب ایمان‌آباد.

سیف‌آباد **Seyf ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۰۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه نائین به ورزنه.

سیف‌آباد **Seyf ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

سیف‌آباد **Seyf ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۳۰۶ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه دشتک به مورز. درهٔ شمالی کوه میلی. کنار آب دوآب.

سیف‌آباد **Seyf ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۵۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت.

سیف‌آباد **Seyf ābād**
ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۳۲ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت ساحلی. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی کوهنجان.

سیف‌آباد **Seyf ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۵۸ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتری ساحل غربی دریاچهٔ پریشان. ۸ کیلومتر جنوب خاوری مهرنجان.

سیف‌آباد **Seyf ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۸۳ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هلّه. ۶ کیلومتر غرب شمالی زیارت.

سیف‌آباد **Seyf ābād**
ده، مرکز دهستان سیف‌آباد، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۹۵ درجه، ۱۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه لار به فیروزآباد. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج.

سیف‌آباد **Seyf ābād**
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر صفر درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت شنزار. ۹ کیلومتر شمال خاوری اسپکه.

سیف‌الدّین **Seyfeddin**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۲۹۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه بوکان به مهاباد.

سیف‌الدّین رود **Seyfeddin-e Rud**
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۱۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. محل تلاقی کلقان‌چای و قرنقوچای.

سیفد **Seyfed**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۲۹۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه بوکان به مهاباد.

سیکان **Sikān**
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۲۷۸ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سیکان. دامنهٔ شمالی کبیرکوه.

سیکنو **Sikenu**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج، استان تهران. ۵۱ کیلومتر شمال خاوری کرج. ارتفاع حدود ۳۹۴۰ متر. سرچشمهٔ ولایت‌رود و وارنگه‌رود.

سیکوئی **Siku'i**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۱ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک.

دشت. ۲۹ کیلومتر جنوب خاوری سیریک. دامنهٔ غربی کوه سیکوئی.

سیکوند **Seykavand**

ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی کفراج. کنار آب قشلاق.

سیکوند **Sikvand**

ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجدسلیمان ۳۳۸ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر شمال لالی.

سیگار **Sigār**

ده، مرکز دهستان سیگار، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۹۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه شادول. سر راه لامرد به رکن‌آباد.

سیگارود **Sigārud**

ده، بخش مرکزی شهرستان لنگرود، استان گیلان. لنگرود ۱۴۳ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کنار راه شلمان به املش.

سیلاب **Silāb**

ده، دهستان کره‌سنی، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۳۵۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

سیلاب **Seylāb**

ده، بخش آذرشهر، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۱۲ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه سهند.

سیلاب **Seylāb**

ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۳۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سریش‌آباد به روستای جعفر. ۱۶ کیلومتر شمال غربی سریش‌آباد.

سیلاب **Silāb**

ده، مرکز دهستان کره‌سنی، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۳۵۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

سیلاخور بالا **Silāxor-e bālā**

ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۸۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور هتکن. روستای سیلاخور پائین در ۵۰۰ متری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متری قرار دارد.

سیلارستان **Silārestān**

ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۴۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳ کیلومتر غرب گوشه.

سیلک **Sialk**

نام تپه‌هائی در شهر کاشان. کنار جادهٔ فین که آثاری از پنج هزار سال قبل از میلاد دارد.

سیلوانه **Silvāneh**

۱- بخشی در غرب شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی، مشتمل بر دهستانهای ترگور و مرگورودشت و به مرکزیت روستای سیلوانه.

۲- ده، مرکز بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۳۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. یک کیلومتر ساحل جنوبی رودخانهٔ بردەسور. دامنهٔ خاوری کوههای مرزی ایران و ترکیه. به آن سلوانق هم می‌گویند.

سیلوز **Siluz**

کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج، استان تهران. ۵۴ کیلومتر شمال کرج. ارتفاع حدود ۳۹۵۰ متر.

سیلوه **Silveh**

ده، مرکز دهستان لاهیجان غربی، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۳۴۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه پیرانشهر به گردەسور. کنار چم‌لاوین.

سیله **Sileh**

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۰۵ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار دریاچهٔ سیله. سر راه بروجن به یاسوج.

سیله، دریاچه **Sileh**

دریاچهٔ فصلی کوچکی به مساحت ۲/۲ کیلومترمربع در شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. ۵۹ کیلومتر جنوب غربی بروجن و ۲۰ کیلومتر شمال غربی روستای مال خلیفه. درازای این دریاچه حدود ۱۸۰۰ متر و ارتفاع سطح آب آن حدود ۲۰۲۰ متر است.

سیلیجرد **Silijerd**

ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۲۶

درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه شاه‌پسند.

سیمانی بالا Simāni-ye bālā
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۴۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۹ کیلومتر جنوب خاوری گهواره. روستای سیمانی پائین در ۲ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متری قرار دارد.

سیمرغ Simorq
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۰ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. تپ ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب دهک.

سیمرّه Seymarreh
← صمیره.

سیمکان Simakān
ده، مرکز دهستان سیمکان، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۷ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۸۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳۲ کیلومتر جنوب خاوری ده‌بید.

سیمند Simand
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵۱ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی فارغان.

سیموک Simuk
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۰۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۷/۵ کیلومتر خاور جنوبی چرام.

سیمیرزاغه Simir-e Zāqeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۵۱ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر غرب زاغه و ۶ کیلومتر جنوب غربی صالح‌آباد.

سی‌میلی Simili
← گردبیشه، ده، شهرستان رامهرمز.

سیمین Simin
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۵۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه سرکه‌زار. کوهستان الوند. ۳ کیلومتر جنوب خاوری ابرو.

سیمینهٔ بالا Simineh-ye bālā
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۸۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری ماهیدشت، روستای سیمینهٔ پائین در ۱/۵ کیلومتر شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۴۲۰ متری قرار دارد و امامزاده‌ای بنام امامزاده قاسم دارد.

سیمینه‌رود Simineh rud
رودخانه، شهرستانهای مهاباد و میاندوآب، استان آذربایجان غربی. طول ۱۷۳ کیلومتر.
از ارتفاعات ۵۰ کیلومتری جنوب مهاباد سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی خاور شمالی و سپس بسوی شمال روان می‌شود. از حاشیهٔ باختری شهر بوکان می‌گذرد و پس از عبور از پل میاندوآب، در ۳۵ کیلومتری شمال باختری میاندوآب به دریاچهٔ ارومیه می‌ریزد.

سین Sin
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۶۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه دستگرد به جعفرآباد. ۷ کیلومتر شمال غربی دولت‌آباد.

سینقان Sineqān
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۹۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۱۰ متر. سرد، خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری نراق.

سینک Sinak
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۱۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۱۵ متر. گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری گازران.

سینگان Singān
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۸۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اشنویه به میرآباد. ۴ کیلومتر جنوب غربی اشنویه.

سینگان Singān
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۳۲ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی جالق.

سینگرد Singerd
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۷۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ پلاسگان. ۴ کیلومتر جنوب اسکندری.

سینوا Sinevā

ده، بخش چالوس، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۵۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کنار رودخانهٔ چالوس. ۳ کیلومتر جنوب غربی چالوس.

سینه‌جوانان، گردنه Sineh javānān

گردنه‌ای به بلندی ۱۷۵۰ متر در شهرستان بم، استان کرمان. سر راه بم به کرمان. ۵۲ کیلومتر شمال غربی بم. این گردنه شهرستانهای بم و کرمان را از هم جدا می‌کند.

سینه‌چاه Sineh cāh

ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۴۵ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب رودماهی.

سینه‌زا Sineh zā

کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور، استان مازندران. ۶۴ کیلومتر جنوب غربی نور. ارتفاع ۳۹۰۶ متر. سرچشمهٔ رود لار. مرز استانهای مازندران و تهران.

سینی Sini ?

ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۳۵۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

سینی Sini

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۷۵ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتر غرب شمالی آلونی.

سینی‌در Sinidar

ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال زوهان. درّهٔ خاوری کوه سیاه.

سینیز Siniz

یا شینیز. بندر سابق، بر ساحل خلیج فارس. خاور مهربان که ویرانه‌های آن در حوالی بندردیلم دیده می‌شود. قرمطیان در سال ۳۲۱ هجری قمری (۳۱۱ هجری خورشیدی) آن را تصرف و ویران نمودند.

سیوجان Siyōjān

ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۶۶ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه بیرجند به خوسف. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری خوسف.

سیوچ Siyuc

ده، بخش مرکزی شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۲۳ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه سنگ‌زرد. جنگلی.

سیور Sivar

ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۲۰۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوهستان دنا. ۸/۵ کیلومتر جنوب خاوری روستای چهارراه.

سیوکی Siyuki

ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۶۸ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک.

سیوند Sivand

رودخانه، شهرستانهای آباده و مرودشت، استان فارس. طول ۱۱۰ کیلومتر.

از کوههای ۴۵ کیلومتری باختر شمالی ده‌بید سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی جنوب خاوری و سپس بطرف جنوب باختری روان می‌شود. از ۴ کیلومتری غرب روستای دیدگان می‌گذرد و به شهرستان مرودشت وارد می‌شود و از دشت باختری کوه رحمت می‌گذرد و در حوالی بند امیر به رودخانهٔ کُر می‌ریزد.

سیوند Sivand

کوه، شهرستان مرودشت، استان فارس. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری مرودشت. ارتفاع ۲۶۶۴ متر.

سیوند Sivand

ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۲۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه سیدان. کنار رودخانهٔ سیوند. سر راه شیراز به اصفهان.

سیوه گده Siveh gadeh

ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۲۹ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گده.

سیه‌باز Siyahbāz

یا سیّدعباس و همچنین سیاه‌باز. ده، دهستان حاجیلار، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

سیه‌چشمه Siyah cešmeh

شهر، مرکز بخش سیه‌چشمه، دهستان چالدران، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۰۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع

۱۸۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه کلیساکندی به قره‌ضیاءالدین. کنار یکی از ریزابه‌های قزل‌چای.

سیه‌دولان Siyahdulān
ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۳۲۴ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی آلان.

سیه‌رود Siyahrud
ده، مرکز دهستان دیزمار غربی، بخش جلفا، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود ارس.

سیه‌رود Siyahrud
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۳ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود ارس. ۲۴ کیلومتر شمال غربی خروانق.

شاپور Šāpur
شهر قدیم، کرسی ولایت شاپور خرّه، فارس، شمال و غرب کازرون، کنار رود شاپور. در مآخذ اسلامی نامش را شهرستان و نام قدیمش را بشاپور ضبط کرده‌اند. شهر از بناهای شاپور اول ساسانی است و وهشاپوهر نام داشته. شهر مزبور یکی از سه شهری بود که شاپور اول اسیران جنگی را در آن سکنی داد. پس از تصرف شاپور خرّه به دست اعراب، مردم بشاپور بر ضد اعراب شوریدند و ابوموسی اشعری و عثمان‌ابن ابی‌العاص شهر را ویران نمودند. در اواخر سدهٔ چهارم هجری قمری شهر رو به انحاط نهاد و باروهایش ویران شد و امیر شبانکاره آن را به کل ویران کرد. ویرانه‌های شهر شاپور در ۲۵ کیلومتری غرب کازرون واقع است و در کاوشهای علمی سالهای ۱۳۱۴ تا ۱۳۱۹ هجری خورشیدی آثار باستانی با ارزشی از آن به دست آمده است.

شاپورآباد Šāpur ābād
ده، مرکز دهستان بربرود غربی، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۷۸ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۴۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت.

شاپورآباد Šāpur ābād
ده، بخش کیار، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۹۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال غربی شلمزار.

شاپورجان Šāpurjān
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۱۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت.

شاپور خُرّه Šāpur xurra
← شاپور خورّه. ولایت قدیم فارس.

شاپور خواست Šāpur xāst
شهر قدیم لرستان در ناحیهٔ لر کوچک. ظاهراً در ۱۲ فرسنگی جنوب خاوری الشتر. بنای آن به شاپور اول ساسانی منسوب است و از شهرهای عمدهٔ لر کوچک محسوب می‌گردید. معربش سابورخواست است.

شاپور خورّه Šāpur xorra
یا شاپور خرّه، کوچکترین ولایت پنجگانهٔ قدیم فارس، جنوب ایران، شهرهای عمدهٔ آن شاپور و کازرون و نوبندجان و جرّه بود.

شاخانی Šāxāni
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۹۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

شاختلو Šāxtalu
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار شاختلوچای.

شاخدار Šāxdār
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۴۳ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳۶ کیلومتر شمال غربی آوج. دامنهٔ کوه یومرقزل.

شاخ‌کنار Šāx kenār
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۸ درجه، ۱۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه ورزنه به قلعه‌خرگوشی. ۲۵ کیلومتر خاور جنوبی ورزنه.

شاخ گوپال Šāx-e Gupāl
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۹۴ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ گوپال. سر راه اهواز به هفتکل.

شاخن Šāxen
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۹ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کنار رود شاخن. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی گازار.

شاخه Šāxeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۵۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری بوزی.

Šāxeh-ye pā'in شاخهٔ پائین
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۲۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور جنوبی جفار پائین و ۶ کیلومتر غرب شمالی روستای شاخه.

Šādāb شاداب
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل، خشک.

Šādāb شاداب
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت.

Šādāb-e bālā شاداب بالا
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۴ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۳۱ کیلومتر جنوب خاوری شاهماران. روستای شاداب پائین در ۶ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متری قرار دارد.

Šādān شادان
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۷ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری سرچاه.

Šād qoli شادقلی
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۵۱ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک.

Šādkām شادکام
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۱۰۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه باجگون. ۳۷ کیلومتر خاور جنوبی مبارکه.

Šādkām شادکام
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۸۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود شادکام. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی بازیچه.

Šādegān شادگان
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۲۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ روباشتی. سر راه باشت به دهدشت.

Šādgān شادگان
۱- شهرستانی در جنوب استان خوزستان مرکب از یک بخش بنام بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای آبشار، بوزی، جفال، حسینی، خنافره و دارخوین و به مرکزیت شهر شادگان.
شهرستان شادگان محدود است از شمال غربی و شمال به شهرستان اهواز، از خاور به شهرستان بندر ماهشهر، از جنوب به خورموسی (خلیج فارس) و شهرستان آبادان و از غرب به شهرستان خرمشهر. اراضی این شهرستان را دشت هموار کم‌ارتفاعی در بر گرفته که در بارندگیهای شدید غالباً به زیر آب فرو می‌رود و جز نواحی مرکزی بقیه دستخوش سیلاب می‌گردد. رودخانهٔ کارون از سوی غرب آن را از شهرستان خرمشهر جدا می‌کند و رودخانهٔ جراحی که از شهرستان بندر ماهشهر به آن وارد می‌گردد، اراضی آن را مشروب می‌سازد. آب و هوای این شهرستان خیلی گرم و مرطوب و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان شادگان، استان خوزستان. ۶۱۳ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۷۵ کیلومتر جنوب اهواز. ارتفاع ۵ متر. خیلی گرم، مرطوب. خشک. دشت. سر راه دارخوین به خوردورق و بندر ماهشهر. موقعیت جغرافیائی ۰۰' ۴۰' ۴۸° طول شرقی و ۰۰' ۳۹' ۳۰° عرض شمالی.
تاریخچه - شهر شادگان که سابقاً فلاحیه نام داشته است، کنار نهر شادگان و نزدیک خرابه‌های شهر قدیم دورق قرار دارد و بنای آن را به شیخ سلمان از شیوخ بنی‌کعب که در زمان نادرشاه افشار زندگی می‌کرده نسبت می‌دهند.

Šādlu-ye pā'in شادلوی پائین
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۶۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه کلیساکندی به سیه‌چشمه. ۹ کیلومتر جنوب خاوری کلیساکندی. روستای شادلوی بالا در ۳/۵ کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع ۲۲۰۵ متری قرار دارد.

Šādemāneh شادمانه
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان تویسرکان، استان همدان. ۲۴ کیلومتر جنوب غربی تویسرکان. ارتفاع ۲۸۵۰ متر.

Šād māh شادماه
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۹۸ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای جغتای.

Šādmehr شادمهر
ده، مرکز دهستان ازغند، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۵۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت حیدریه به کاشمر. ۳۰ کیلومتر شمال خاوری فیض‌آباد.

Šādiyān شادیان
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۳۷

درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه کاشان به نطنز.

شادیجه **Šādijeh**
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۱۲ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار کشف‌رود.

شادیشه **Šādišeh**
← شادیجه، ده، شهرستان مشهد.

شاران **Šārān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۷۶ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه کولیته.

شارب ماه **Šārb-e Māh**
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۸۱ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۱۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شارب. ۸ کیلومتر غرب جنوبی فاریاب.

شارد **Šārd**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۹۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک.

شارستان **Šārestān**
← شهرستان.

شارقنج **Šārqonj ?**
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۶۴ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ کوه پلنگی. ۵۷ کیلومتر جنوب سه قلعه.

شارقنج **Šārqonj**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری کُندر.

شارک **Šārak**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸ درجه، ۹۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور.

شارک بالا **Šārak-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۱۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. روستای شارک پائین در ۵ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۹۵۰ متری قرار دارد.

شاروند **Šārvand**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۵۷ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. آب الکن. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

شاره **Šārah**
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۰۸ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه اولنگ‌بید (کوههای جغتای).

شازند **Šāzand**
شهر، مرکز شهرستان سربند، استان مرکزی. ۲۶۶ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۳۲ کیلومتر جنوب غربی اراک. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خط آهن اراک به ازنا. دماغهٔ شمالی کوه شازند. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۲۴ °۴۹ طول شرقی و ″۰۰ ′۵۶ °۳۳ عرض شمالی.

شاسکوه **Šāskuh**
یا شاآزکوه. کوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. ۱۱۰ کیلومتر شمال خاوری بیرجند. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر.

شاشکی **Šāški**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۴۷ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب زابلی.

شاعرلو **Šā'erlu**
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۷۸ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال غربی تازه‌کند انگوت.

شاکریه **Šākeriyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۱۰۱ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. ۵ کیلومتر شمال جلالیه.

شاکین **Šākin**
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۳۵ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اورونگاش. ۳۵ کیلومتر شمال خاوری آوج.

شال **Šāl**
ده، مرکز دهستان شال، بخش شاهرود، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۵۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر.

معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شاهرود. سر راه خلخال به ماسوله و فومن.

شال Šāl
شهر، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۷ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تاکستان به دانسفهان. ۳۰ کیلومتر غرب شمالی بوئین.

شالک Šālak
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۰۱ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مُند. ۱۰ کیلومتر شمال غربی بردخون.

شاللو Šāllu
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۳۳۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ آقام علی‌چای. دامنهٔ جنوبی کوه سبلان. ۱۶/۵ کیلومتر شمال غربی رازلیق.

شال‌مال Šālmāl
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۱۵۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه شال‌مال. ۷/۵ کیلومتر خاور جنوبی جلالی کلک.

شالو Šālu
ده، بخش دهدز، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۰۸ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه ایذه به دهدز. کنار رودخانهٔ کارون.

شالی Šāli
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۶۹ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار پاژچای. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری خواجه.

شالی‌شُل Šālišol
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۹ کیلومتر شمال دیواندرّه.

شام اسبی Šāmasbi
ده، مرکز دهستان بالغلو، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۱۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردبیل به نیر و سراب.

شامبراکان Šāmbarākān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۳۵۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه دوگنبدان به دهدشت. ۸ کیلومتر شمال دیل.

شامدان Šāmdān
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۱۴ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر جنوب موریان.

شام غازان Šām-e Qāzān
← شنب غازان. شهرک، تبریز.

شامکان Šāmkān
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۱۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شامکان، مرکز دهستان شامکان.

شاملو Šāmlu
ده، دهستان گرمادوز، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، کوهستانی.

شاملو Šāmlu
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۵۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. به این روستا امیدچه هم می‌گویند.

شامیات Šāmiyāt ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۴۶ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری ایستگاه راه‌آهن خسروی.

شامی‌داران Šāmidārān
ده، دهستان علمدار گرگر، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود ارس.

شامی‌داران Šāmi dārān
ده، بخش جلفا، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی جلفا.

شأن‌آباد Ša'n ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۴۸ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خرم‌رود. ۶ کیلومتر خاور جنوبی خسروآباد.

شأن‌آباد Ša'n ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۲۲ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه روستائی رفسنجان به خاتون‌آباد.

شانجان Šānjān
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۱۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی میشوداغ. ۲ کیلومتر شمال غربی بنیس.

شاندرمن Šānderman
ده، بخش ماسال شاندرمن، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۵۶ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. سر راه رضوانشهر به ماسال.

شاندیز Šāndiz
شهر، بخش طرقبه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۹۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زشگ. سر راه مشهد به زشگ. دامنهٔ کوهستان بینالود.

شانق Šānaq
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۹۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری ابراهیم‌آباد.

شانق Šānaq
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۱۳۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی هستیجان.

شانه‌تراش Šāneh tarāš
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۱۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل راست بزرود. ۲/۵ کیلومتر شمال مقریکلا.

شاوار Šāvār
← شاهوار، کوه، شهرستان شاهرود.

شاوله Šāveleh
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۵۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه مهدی خان.

شاوور Šāvur
← شاهور، رودخانه، استان خوزستان.

شاوور Šāvur
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان شوش، استان خوزستان. مشتمل بر دهستانهای شاوور، آهودشت و سیدعبّاس و به مرکزیت علوان عبدالخان.
۲- ده، مرکز دهستان شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۶۰ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. حدود ۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اندیمشک به اهواز. ۴ کیلومتر جنوب غربی ایستگاه هفت تپه.

شاوه Šāveh
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۲۲ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب داق‌داق‌آباد.

شاوهٔ عبدالله Šāveh-ye Abdollāh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۰۷ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. تپه‌های شنی. کنار راه اهواز به رامهرمز.

شاه Šāh
کوه، کوهستان لاله‌زار، شهرستان بافت، استان کرمان. ۲۷ کیلومتر شمال خاوری بافت. ارتفاع ۴۳۵۱ متر. دومین قلّهٔ بلند کوهستان لاله‌زار.

شاه‌آباد Šāh ābād
ده، دهستان مغان شرقی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی، ۳۵۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. معتدل مایل به گرم نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه گرمی به پارس‌آباد.

شاه‌آباد Šāh ābād
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۳۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر شمال غربی فرمهین.

شاه‌آباد Šāh ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۹۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر و نهاوند به نورآباد. ۸/۵ کیلومتر خاور شمالی برخوردار.

شاه‌آباد Šāh ābād
← فاطمیه، ده، شهرستان ایلام.

شاه‌آباد Šāh ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۹۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

شاه‌آباد Šāh ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۲۹ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری سیاه‌منصور. امامزاده‌ای بنام شاه ابوالقاسم دارد.

شاه‌آباد Šāh ābād

ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۵۴ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر خاور لالی. امامزاده‌ای بنام ابوالقاسم دارد.

شاه‌آباد Šāh ābād

ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۳۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب غربی سد زاینده رود و ۱۵ کیلومتر شمال بن.

شاه‌آباد Sāh ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۶۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. یک کیلومتر شمال نیسیان.

شاه‌آباد Šāh ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. یک کیلومتر جنوب بهرمان. کنار راه رفسنجان به بافق.

شاه‌آباد Šāh ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۰۸ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه گردو. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری جرجافک.

شاه‌آباد Šāh ābād

ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۷۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه جوپار. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی شهر جوپار.

شاه‌آباد Šāh ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۵۴ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر خاور تولیان.

شاه‌آباد Šāh ābād

← اسلام‌آباد، ده، شهرستان کهنوج.

شاه‌آباد Šāh ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه بافت به زرآب و شاهماران.

شاه‌آباد غرب Šāh ābād-e Qarb

← اسلام‌آباد غرب، شهر و شهرستان، استان کرمانشاه.

شاه‌احمد Šāh ahmad

ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۰۶ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کرخه. سر راه خرم‌آباد به اندیمشک. ۴۱ کیلومتر جنوب خاوری پل دختر. در ۶ کیلومتری جنوب این روستا و بر فراز کبیرکوه، امامزاده‌ای به همین نام در ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متری قرار دارد.

شاه اسماعیل Šāh esmā'il

ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۳۱۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه سروستان به فسا. ۶ کیلومتر غرب شمالی مقابری.

شاهان Šāhān

ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۲۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی شاهانکوه. کوهستان زاگرس.

شاهانکوه Šāhānkuh

کوه، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. ۸۵ کیلومتر خاور جنوبی سراوان و ۱۵ کیلومتر شمال کوهک. ارتفاع بلندترین نقطه ۲۱۰۸ متر. این کوه به سان رشته‌ای از غرب به شرق کشیده شده و بخشی از خط الرأس آن مرز ایران و پاکستان را به درازای ۴۳ کیلومتر تشکیل می‌دهد.

شاهانکوه Šāhānkuh

رشته‌کوهی به درازای ۴۳ کیلومتر و عرض متوسط ۱۰ کیلومتر در شهرستان فریدن، استان اصفهان. بلندترین قلّهٔ آن ۴۰۴۰ متر ارتفاع دارد و در ۲۰ کیلومتری جنوب باختری فریدونشهر واقع است.

شاه‌اولیاء Šāh ōliyā'

کوه، شهرستان شاهرود، استان سمنان. ۲۷ کیلومتر شمال شرقی ترود. ارتفاع ۲۱۹۳ متر.

شاه اولیاءالله Šāh oliyā ollāh

زیارتگاه، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۷۳ درجه، ۹۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه شاه اولیا. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری ترود.

شاهباغی **Šāhbāqi**
ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۹۰ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر خاور جنوبی مهربان.

شاه‌بخش **Šāhbaxš**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۲۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

شاه‌بداغ **Šāh bodāq**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۸۹ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه اسلام‌آباد غرب به ملاوی. دامنهٔ جنوبی کوه سفید. ۲۴ کیلومتر جنوب غربی چنار.

شاه‌بلاغ **Šāh bolāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

شاه‌بلاغ **Šāh bolāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۹۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

شاه‌بلاغ **Šāh bolāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۹۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه روستای خُنگ به دهق فریدن.

شاه‌بلاغی **Šāh bolāqi**
ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۲۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه اتومبیل‌رو قره‌ضیاءالدین به ماکو.

شاه‌بُلاغی **Šāhbolāqi**
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۱۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شاه‌بولاغی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری روستای سربندان.

شاه‌بلاغی **Šāh bolāqi**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۹۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۵ متر. سرد، نیمه‌خشک.

شاه‌بنده‌لو **Šāh bandehlu**
ده، دهستان آواجیق، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۵۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اتومبیل‌رو کلیساکندی به سیه‌چشمه.

شاه‌بنده‌لو، گردنه **Šāhbandehlu**
گردنه‌ای به بلندی ۲۱۵۰ متر در شهرستان سیه‌چشمه، استان آذربایجان غربی. سر راه سیه‌چشمه به کشمش‌تپّه و ماکو. ۲۰ کیلومتر شمال غربی سیه‌چشمه.

شاه بهرام **Šāh bahrām**
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۸ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ روباشتی. سر راه باشت به دهدشت.

شاه پسرمرد **Šāh pesarmard**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۴۴ درجه، ۷۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۳۲ کیلومتر جنوب خاوری کلمه و ۲۹ کیلومتر خاور شمالی خورموج.

شاه‌پسند **Šāh pasand**
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۰۶ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. سر راه بجنورد به اسفراین.

شاه‌پسند **Šāh pasand**
← آزادشهر، شهرستان گنبدکاووس.

شاه‌پسند **Šāh pasand**
ده، بخش مراوه‌تپه، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۴۷ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه بجنورد به مراوه‌تپه.

شاه‌پسند **Šāh pasand**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۳۷ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ شمال غربی کوه خلیل‌آباد. ۱۸ کیلومتر جنوب ازنا.

شاهپور **Šāhpur**
←سلماس، شهر، استان آذربایجان غربی.

شاهپور **Šāhpur**
← هلّه، رودخانه، شهرستانهای کازرون، برازجان و بوشهر، استانهای فارس و بوشهر.

شاهپور Šāhpur
کوه، شهرستان کازرون، استان فارس. ۲۲ کیلومتر شمال غربی کازرون. ارتفاع ۱۵۵۶ متر. غار معروف شاهپور که مجسمهٔ عظیم شاهپور اول ساسانی در دهانهٔ آن نصب شده است در دامنهٔ خاوری آن جای دارد.

شاهپورآباد Šāhpur ābād
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۸۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر شمال خاوری دولت‌آباد.

شاه‌تپه Šāh tappeh
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۲۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل راست زرینه‌رود.

شاه‌تپه‌سی Šāh tappehsi
ده، دهستان اجارود، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳۰۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

شاه تپه‌سی Šāh tappehsi
ده، بخش قشلاق دشت، شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۱۳۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر جنوب خاوری شورگل.

شاه تسلیم Šāh taslim
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۴۹ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری گچساران.

شاه‌تقی Šāhtaqi
← امام تقی، ده، شهرستان مشهد.

شاه‌تقی، گردنه Šāhtaqi
← امام تقی، گردنه، شهرستان نیشابور.

شاه‌توت Šāhtut
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۵۳ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه آتشکده. ۲/۵ کیلومتر شمال خاوری شیرشتر.

شاه‌تور Šāhtur
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۶ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه اصفهان به هرند. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی هرند.

شاهجرد Šāhjerd
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۳۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. ۲۵ کیلومتر خاور شمالی گازران.

شاه‌جهان آباد Šāh jahān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۹۷ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری لاهیجان.

شاه جهان آباد Šāh jahān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۶۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال غربی محمّدآباد.

شاه‌داروق Šāhdāruq
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۴۹ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه تخت رستم.

شاهدان پائین Šāhedān-e pā'in
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۷۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر جنوب خاوری تیران. روستای شاهدان بالا در ۴ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۷۹۰ متری قرار دارد.

شاهدشت Šāhdašt
← ماهدشت، شهر، شهرستان کرج.

شاهدشت Šāhdašt
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۱۷ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار مرز ایران و عراق. سر راه سوسنگرد به دهلران. ۳۷ کیلومتر شمال غربی بستان.

شاهراه Šāhrāh
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۸۷ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری کاخک.

شاهرخ‌آباد Šāhrox ābād
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۶۳ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی بردسکن.

شاهرخ‌آباد Šāhrox ābād

ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۳۰ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴۲ کیلومتر شمال خاوری فهرج.

شاهرخ‌آباد Šāhrox ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۹۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب جنوبی لاهیجان.

شاهرخ‌آباد Šāhrox ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۹۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری اختیارآباد.

شاهرخت Šāhraxt

ده، مرکز دهستان پترگان، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۹۶ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ کوه شاهرخت. سر راه بمرود به یزدان.

شاه رستم Šāh rostam

ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۸ درجه، ۱۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری سیمکان.

شاهرگ Šāhrag

ده، بخش باجگیران، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۵۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

شاهرود Šāhrud

۱- شهرستانی در خاور استان سمنان، مشتمل بر بخشهای مرکزی، بسطام، میامی و بیارجمند، به مرکزیت شهر شاهرود. این شهرستان از شمال خاوری و خاور به استان خراسان، از جنوب به استان اصفهان، از غرب به شهرستان دامغان و از شمال غربی به استان مازندران محدود است. بخش کوچکی از شمال این شهرستان را کوههای البرز فرا گرفته و نواحی مرکزی و جنوبی آن را دشتهای هموار و شوره‌زارهای چندی دربر گرفته است. عمده‌ترین رودخانهٔ آن کال‌شور و رودخانه‌های تاش و مجن است که دو رود اخیر از ارتفاعات البرز سرچشمه می‌گیرند و عمدتاً به مصرف نواحی کوهستانی می‌رسند. مهمترین کوههای شهرستان شاهرود عبارتند از: کوه شاوار (۳۹۴۵ متر)، برفکه (۳۲۷۱ متر)، کلب‌درویش (۲۹۷۷ متر) و کوه تپال (۲۸۱۵ متر) است که همگی در ناحیهٔ کوهستانی شمال واقع‌اند.

آب و هوای شهرستان شاهرود در نواحی مرکزی و جنوبی گرم و خشک و در بخشهای کوهستانی معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک است.

۲- شهر، مرکز شهرستان شاهرود، استان سمنان. ۳۳۹ کیلومتر شرق شمالی تهران و ۱۴۵ کیلومتر شمال شرقی سمنان. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. موقعیت جغرافیائی ۴۵″ ۵۷′ ۵۴° طول خاوری و ۱۵″ ۲۵′ ۳۶° عرض شمالی. سر راه تهران، سمنان، مشهد و کنار خط آهن تهران - مشهد. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز شرقی.

شاهرود تا زمان فتحعلیشاه قاجار دهکدهٔ کوچکی بیش نبود و با وجود اینکه در سر راه پایتخت به مشهد قرار داشت از اهمیت چندانی برخوردار نبود و اهالی آن همواره در ترس و وحشت از تهاجم ترکمن‌ها بسر می‌بردند. احداث خط آهن تهران - مشهد که مدتها به شاهرود ختم می‌شد، بر اهمیت و گسترش آن افزود و آب و هوای نسبتاً خوب و وفور باغها و مرغوبیت میوه‌هایش به موقعیت آن کمک کرد. اتصال خط آهن شاهرود به مشهد بر رونق آن افزود و بتدریج به شهری آباد و بزرگ مبدل گردید.

شاهرود Šāhrud

رودخانه، شهرستانهای کرج ، قزوین و رودبار، استانهای تهران، زنجان و گیلان. طول ۲۰۵ کیلومتر. مسیر کلی، شمال باختری. این رودخانه که از جمله مهمترین ریزابه‌های سفیدرود است، از دامنهٔ کوه آسرا، ۳۸ کیلومتری شمال خاوری کرج سرچشمه می‌گیرد و از درّهٔ طالقان می‌گذرد و سدّ طالقان را پشت سر می‌گذارد و در شهرستان رودبار به دریاچهٔ سدّ سفیدرود می‌ریزد. در عبور از منطقهٔ طالقان بنام طالقان‌رود شناخته می‌شود.

شاهرود Šāhrud

ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۴۵ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ شاهرود. ۶۸ کیلومتر شمال خاوری سردشت.

شاهرود فارغان Šāhrud-e Fāreqān

ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی فارغان.

شاهزاده Šāhzādeh

کوه، شهرستان بافت، استان کرمان. ۲۰ کیلومتر شمال شرقی بافت. ارتفاع ۳۶۵۰ متر. از قلّه‌های فرعی کوه لاله‌زار.

شاهزاده ابوالقاسم Šāhzādeh abolqāsem

کوه، شهرستان سبزوار، استان خراسان. ۳۷ کیلومتر جنوب سبزوار. ارتفاع ۲۸۱۲ متر. حاشیهٔ شمالی دشت کویر.

شاهزاده احمد Šāhzādeh ahmad

ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان

خوزستان. اندیمشک ۲۱ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه گردن‌باریک. ۳۹ کیلومتر خاور شمالی حسینیه. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری مازو.

شاهزاده علی‌اکبر Šāhzādeh ali akbar
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. شمال کوه مرغاب. ۴ کیلومتر شمال خاوری اسفه.

شاه‌زید Šāh zeyd
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۷۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ هراز. نیمه‌جنگلی. سر راه تهران به آمل. کوهستان البرز.

شاه‌زید Šāhzeyd
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۰۰ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب سرابی.

شاه‌زیله Šāh zileh
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۵۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال خوسف.

شاه‌سرانلر Šahsarānlar
← مهر. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

شاه سفید Šāh sefid
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۱۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر خاور کردوان.

شاه‌سلطنه Šāh saltaneh
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۳۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود شاهپور. مقابل دهانهٔ تنگ چوگان.

شاه‌سمند Šāhsamand
← شاهسون، ده، شهرستان تربت حیدریه.

شاهسواران Šāhsavārān
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۷۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه اراک به قم. ۳/۵ کیلومتر جنوب غربی ابراهیم‌آباد.

شاهسون Šāhsavan
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۷۸ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۹ کیلومتر شمال چخماق. به آن شاه‌سمند هم می‌گویند.

شاهسون Šāhsavan
گروههائی از طوایف ترک ایران که در استان اردبیل و شهرستانهای ساوه و خمسهٔ زنجان و در خاور فارس زندگی می‌کنند. عنوان مزبور که از واژهٔ ترکی شاهی‌سیون گرفته شده، از زمان صفویه برقرار گردیده و حلقهٔ ارتباط و اتحاد معنوی بین طوایف مختلف و قزلباش بوده است.

شاهسون کندی Šāhsavan kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک.

شاه‌عبدالعظیم Šāh abdol'azim
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۸۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۸۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ کوه ضراب. کوهستان زاگرس.

شاه عبدالله Šāh abdollāh
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۸۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی امیرکلا.

شاه عبدالله Šāh abdollāh
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۳۰ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۵ کیلومتر شمال غربی بندر دیلم.

شاه عربی Šāh arabi
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۱۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری عیسوند.

شاه علمدار Šāh alamdār
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۲۸ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۳۵ کیلومتر غرب حاجی‌آباد.

شاه‌علی Šāh ali
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۷۸ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه روس. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی درز.

شاه‌عنایت Šāh enāyat
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان.

داران ۳۱۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال خاوری بوئین و میاندشت.

شاه‌غالب **Šāhqāleb**
ده، بخش بهمئی، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۵۸ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

شاه غیب **Šah qeyb**
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۷۰ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۹ کیلومتر غرب شمالی درز.

شاه فرج‌الله **Šāh farajollāh**
ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۳۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب شمالی چاه عینی.

شاه فیروز **Šāh firuz**
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۱۶ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال غربی دهکهنه.

شاه‌قاسم **Šāh qāsem**
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شاهپور. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی خشت.

شاه‌قاسم، سد **Šāh qāsem**
سدی در شهرستان یاسوج، استان بویراحمد و کهگیلویه. ۶ کیلومتر جنوب غربی یاسوج. این سد که بر رودخانه‌های پریکدن و چشمه‌آهکی ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۴۲ متر است. طول تاج سد شاه قاسم ۲۱۵ متر و گنجایش مخزن آن ۹ میلیون مترمکعب است.

شاه قطب‌الدّین **Šāh qotbeddin**
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۳۱ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵۰۰ متر غرب تل بیضا.

شاه قطب‌الدّین حیدر **Šah qotbeddin Heydar**
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۷۳ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر غرب شمالی درز. امامزادهٔ دیگری بنام شاه سیّد دارد.

شاه‌قلعه **Šāh qal'eh**
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۳۱ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. داخل درّهٔ سلیمان‌آباد. ۳۵ کیلومتر غرب جنوبی دیواندره.

شاه‌قلندر **Šāh qalandar**
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۵۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زنگاون. ۲۱ کیلومتر غرب شمالی لومار.

شاه‌قوچ **Šāh quc**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۴۱ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه سیرجان به بردسیر. ۳/۵ کیلومتر غرب جنوبی سومته.

شاه کرم **Šāh karam**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۱۷ کیلومتر غرب شاه‌تور.

شاه کندی **Šāh kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۲۳ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری گنبد.

شاه کوتی **Šāh koti**
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۳۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل راست رود هراز.

شاه کوچک **Šāh kucek**
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۷۴ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مبارکه به شهرضا و خولنجان.

شاه کوه **Šāh kuh**
کوهستانی به مساحت حدود ۱۵۰۰ کیلومترمربع، و به درازای ۸۲ کیلومتر و پهنای متوسط ۱۵ کیلومتر، شهرستان نائین، استان اصفهان. ۱۵۶ کیلومتر شرق شمالی نائین. ارتفاع ۲۴۵۱ متر.

شاه کوه بالا **Šāh kuh-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۱۶۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۱۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ کوه سرچال. ساحل شمالی رودخانهٔ شاه کوه.

شاه کوه بالا **Šāh kuh bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۶۷

درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۶۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه میل. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی نیستانک. روستای شاه‌کوه پائین در حدود یک کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۲۳۰۵ متری قرار دارد.

شاه‌کوه پائین Šāh kuh-e pā'in
ده، بخش مرکزی، شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۱۸۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه گاوکشان.

شاه‌کوه پائین Šāhkuh-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۳۲۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. کنار قمرود. ۶ کیلومتر جنوب خاوری دودهک. روستای شاه‌کوه بالا در ۳ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۴۱۰ متری قرار دارد.

شاه‌گدار Šāhgodār
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۱۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

شاه‌گدار Šāhgodār
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۳۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری روانسر. سر راه روانسر به کرمانشاه.

شاه‌گذر Šāhgozar
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۳۷ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر غرب جنوبی قلعهٔ میرآباد.

شاهم‌آباد Šāhem ābād
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۵ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر خاور بیاض.

شاهمار Šāhmār
ده، بخش جلفا، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۴۷ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر جنوب غربی جلفا.

شاهماران Šāhmārān
ده، مرکز بخش ارزوئیه و مرکز دهستان ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۵ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه بافت به حاجی‌آباد. ۴۷ کیلومتر خاور شمالی حاجی‌آباد.

شاه‌محلّه Šāh mahalleh
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۴ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ هراز.

شاهمر Šāhmar
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۴۵ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه اسلام‌آباد به کوزران و جوانرود.

شاه‌مراد Šāhmorād
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۷ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی تودشک.

شاه‌مردی Šāhmardi
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری کوهستک.

شاه‌مرز Šāhmarz
ده، بخش فورک، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۲۹ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب غربی دوبرجی.

شاه‌مزرعه Šāh mazra'eh
ده، بخش آق‌قلعه، شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۲۷ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود گرگان. سر راه آق‌قلعه به بی‌بی‌شیروان.

شاه‌مکان Šāhmakān
ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۴۶ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر شمال خاوری شول‌آباد.

شاه منصور Šāh mansur
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۳۷ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. حومهٔ جنوبی لومار.

شاه منصور Šāh mansur
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۸۰ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی گلشور.

شاه منصور Šāh mansur
ده، بخش شوط، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو

۱۶۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی سیه‌چشمه.

شاه‌میران **Šāhmirān**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۰۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل، خشک. ۳۲ کیلومتر شمال خاوری خوسف.

شاه میرعبدالغنی **Šāh mir abdolqani**
ده و امامزاده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۸۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه بردومه. ۱۰ کیلومتر شمال غربی چهاربرکه.

شاه‌نبی بالا **Šāh nabi-ye bālā**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۷۴ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی رامشیر. روستای شاه‌نبی پائین در ۳ کیلومتری جنوب غربی این روستا قرار دارد.

شاهنجرین **Šāhanjarin**
ده، مرکز دهستان درجزین علیا، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۲۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر خاور قروه. سر راه قروه به نوبران.

شاه نجف **Šāh-e Najaf**
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۲۸ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. یک کیلومتر شمال قلعه سوخته.

شاه‌نشین **Šāhnešin**
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۲۸۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر شمال خاوری پیرموسی.

شاه‌نشین **Šāhnešin**
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۲۹۵ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال سیکان.

شاه‌نشین بالا **Šāhnešin-e bālā**
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۴ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک. درّهٔ شمالی کوه شاه‌نشین. روستای شاه‌نشین پائین در ۲/۵ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۳۰۵ متر قرار دارد.

شاه‌نشین بزرگ **Šāhnešin-e Bozorg**
کوه، شهرستان تویسرکان، استان همدان. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری تویسرکان. ارتفاع ۳۵۴۰ متر. سرچشمهٔ قره‌چای و قلقل‌رود. کوهستان الوند.

شاهو **Šāhu**
کوه، شهرستان پاوه، استان کردستان. ۶ کیلومتر خاور پاوه. ارتفاع ۳۳۹۰ متر.

شاهوار **Šāhvār**
کوه، شهرستان شاهرود، استان سمنان. ۲۵ کیلومتر شمال غربی شاهرود. ارتفاع ۳۹۴۵ متر. کوهستان البرز.

شاهور **Šāhur**
رودخانه، شهرستانهای دزفول و اهواز، استان خوزستان. طول ۱۳۰ کیلومتر.
رودخانهٔ شاهور یا شاوور از رودخانهٔ کرخه واقع در منطقهٔ پای‌پل جدا می‌گردد و بسوی جنوب خاوری روان می‌شود. از دهستانهای سرخه و چنانه می‌گذرد و از کنار شهر شوش عبور می‌کند. پس از گذشتن از روستای شاهور به دو شاخه تقسیم می‌گردد. شاخه‌ای به رود دز می‌ریزد و شاخهٔ دیگر وارد سدّ خیرآباد می‌شود و سپس بسوی شهر اهواز روان می‌گردد و به رود کارون می‌ریزد.

شاهور **Šāhur**
← شاوور، ده، شهرستان شوش.

شاهوردی **Šāhverdi**
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۴۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

شاه‌ولد **Šāh valad**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۰۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر شمال ازنا.

شاه‌وله **Šāhvalah**
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۰۹ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، نیمه‌خشک.

شاه‌ولی **Šāh vali**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۸ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۳ کیلومتر شمال غربی دیواندره.

شاه‌ولی **Šāh vali**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز

۳۰۸ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳کیلومتر. شمال ازنا.

شاه‌ولی **Šāh vali**

ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۴۷ درجه، ۳۴کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گلال. امامزاده‌ای بنام امیر دارد.

شاه‌ولی **Šāhvali**

ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۲۱ درجه، ۴۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه پاگچ به کالوسه.

شاهی **Šāhi**

← قائم‌شهر، استان مازندران.

شاهی **Šāhi**

کوهستان کوچکی در شهرستان تبریز، شبه جزیرهٔ شاهی، دریاچهٔ ارومیه. بلندترین قلّهٔ آن بنام چپقلو. ۲۱۷۵ متر ارتفاع دارد.

شاهی **Šāhi**

ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۰۵ درجه، ۲۶/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶کیلومتر شمال غربی لوتک.

شاهیجان **Šāhijān**

ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۶۸ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ میاوخ‌بون. کوهستان البرز.

شاهین **Šāhin**

ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۱۱ درجه، ۸۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک.

شاهین **Šāhin**

جزیرهٔ کوچکی به مساحت ۱۳ هکتار در دریاچهٔ ارومیه، ۱۰ کیلومتر جنوب غربی بندر رحمانلو، نام محلی این جزیره سائین‌قلعه است و بلندترین نقطهٔ آن ۱۳۴۵ متر ارتفاع دارد.

شاهین‌آباد **Šāhin ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۲۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ارومیه به ترکمان.

شاهین بالا **Šāhin-e bālā**

ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰۷ درجه، ۹۱/۵کیلومتر .ارتفاع ۱۷۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، سر راه شهر نو (باخرز) به فریمان. روستای شاهین پائین در فاصلهٔ ۴کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۶۱۵ متری قرار دارد.

شاهین‌تپّه **Šāhin tappeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۵ متر. معتدل، خشک. سر راه ارداق به فارسیان و قزوین.

شاهین‌خرمن **Šāhin xarman**

ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۲۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه شاهنجرین به کرفس. ۷کیلومتر خاور قروه.

شاهین‌دژ **Šāhin dež**

۱- شهرستانی در خاور استان آذربایجان غربی، مرکب از بخش مرکزی و بخش کشاورزی و مشتمل بر دهستانهای هولاسو، صفاخانه، محمودآباد، آجرلوی شرقی، آجرلوی غربی، کشاور و چهاردولی و به مرکزیت شهر شاهین‌دژ. این شهرستان از شمال و شمال خاوری به استان آذربایجان شرقی (شهرستان هشترود)، از خاور به شهرستان تکاب، از جنوب به استان کردستان (شهرستان سقّز) و از غرب به شهرستانهای بوکان و میاندوآب محدود است و بوسیلهٔ رودخانهٔ زرینه‌رود و ریزابه‌های خاوری آن چون رودخانهٔ ساروق، چم‌قوره، رودخانهٔ هاچه‌سو، رودخانهٔ اوخچه و چندین ریزابهٔ دیگر مشروب می‌گردد. اراضی شهرستان شاهین‌دژ کوهستانی است و کوههای بلندی چون اکوزاولان (۲۹۱۷ متر)، قره‌داش (۲۸۶۵ متر)، شاخ‌شاخ (۲۸۴۹ متر) و آلوچه‌داغ (۲۶۲۷ متر) که جملگی جزء کوهستان قرخ‌بلاغ هستند، در شمال خاوری آن واقع‌اند. آب و هوای آن معتدل تا معتدل مایل به سرد است و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.

۲- شهر، مرکز شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. ۴۳۸کیلومتر غرب شمالی تهران و ۱۶۲کیلومتر جنوب خاوری ارومیه. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل خاوری زرینه‌رود. سر راه میاندوآب به تکاب. موقعیت جغرافیائی ۴۵° ۳۳' ۴۶° طول شرقی و ۳۰° ۴۰' ۳۶° عرض شمالی.

نام پیشین آن صائین‌قلعه بوده است و به آن صائین‌دژ هم می‌گویند.

تاریخچه – ناحیهٔ صائین‌قلعه مسکن طایفهٔ ترک افشار بوده ولی پس از آن که فتحعلی شاه قاجار لرهای چهاردولی را از شیراز به صائین‌قلعه کوچانید. قسمتی از طایفهٔ افشار به ارومیه مهاجرت کردند. از اماکن جالب صائین‌قلعه، شیز و غارهای کرفتو است. شهر صائین‌قلعه در فتنهٔ شیخ عبیدالله ویران شد.

شاهین‌شهر **Šāhin šahr**

شهر، مرکز شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. ۳۱۰ کیلومتر جنوب تهران و ۲۰کیلومتر شمال غربی اصفهان. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار بزرگراه اصفهان به تهران. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی دولت‌آباد. موقعیت

جغرافیائی ″۴۵ ′۳۴ °۵۱ طول شرقی و ″۰۰ ′۴۹ °۳۲ عرض شمالی.

Šāhini شاهینی
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۰۵ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر شمال غربی کامیاران.

Šāhini شاهینی
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۰۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی قلعهٔ شیان. سراب شاهینی در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا واقع است.

Šāhini شاهینی
← کلهر. ایلات کرد.

Šāhyordi شاه‌یوردی
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۹۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال غربی بوئین و میاندشت.

Šāyegān شایگان
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۰۱ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب.

Šab شب
رشته کوهی به درازای ۸۰ کیلومتر در شهرستان بندر لنگه، استان هرمزگان. ۱۰۱ کیلومتر شمال خاوری بندرلنگه. ارتفاع ۲۶۸۱ متر. یکی از بلندترین کوههای جنوب ایران.

Šabāb-e pā'in شباب پائین
ده، مرکز دهستان شباب، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۰۶ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار آب آسمان‌آباد. سر راه سرابله به زیرتنگ. روستای شباب بالا در یک کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع ۱۰۰۰ متری قرار دارد.

Šabāndar شباندر
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۱۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شباندر. ۹ کیلومتر شمال غربی سفیددشت.

Šabāndar شباندر
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۱۶ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۸ کیلومتر جنوب بمپور.

Šabānkāreh شبانکاره
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۶۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال میمند. دامنهٔ جنوبی کوه سفیدار.

Šabānkāreh شبانکاره
۱- ناحیهٔ تاریخی در ولایت فارس که بنام طایفه‌ای از کردان ساکن در آنجا نامگذاری شده است. ولایت مزبور بین فارس و کرمان و خلیج فارس قرار داشته و مرکزش شهر ایگ یا ایج بوده است. نواحی زرکان، تارم، استهبانات، نیریز، خیره، پرگ، کرم، رونیز، لاروی دارابجرد جزء آن ولایت بوده‌اند.
۲- نام طایفه‌ای از کردان که در ناحیهٔ تاریخی شبانکاره سکنی داشته‌اند و پنج‌شعبهٔ مهم بنام اسماعیلیان، رامانیان، کرزوبیان، مسعودیان و شکانیان دارد.

Šabjereh شبجره
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۰۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر خاور شمالی سیریز.

Šabaxi شبخی
ده، بخش مرکزی، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۳۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر کنگان به بندر طاهری. ساحل خلیج فارس.

Šabdiz شبدیز
← زاغ، جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

Šabartu شبرتو
ده، بخش چنگ‌الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۵۷ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Šabestar شبستر
۱- شهرستانی در استان آذربایجان شرقی مرکب از بخش مرکزی و بخش صوفیان به مرکزیت شهر شبستر.
این شهرستان که در غرب شمالی تبریز واقع است از شهرهای شبستر، شرفخانه، خامنه، شندآباد، طسوج و صوفیان تشکیل یافته و دهستانهای چهرگان، گونی غربی، گونی مرکزی، گونی شرقی، سیس، چله‌خانه، میشوی جنوبی و رودقات را شامل گردیده است.
۲- شهر، مرکز شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. تبریز

۲۸۳ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه صوفیان به سلماس (شاهپور). موقعیت جغرافیائی ۳۰ ۴۱ ۴۵ طول خاوری و ۳۰ ۱۱ ۳۸ عرض شمالی.

شبکوری Šabkuri

ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۲۰ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر جنوب غربی پشت پیان.

شبکوه Šabkuh

ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۰ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴۸ کیلومتر غرب شمالی رمشک.

شبلو Šablu ?

ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۳۷ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری هیر.

شبلوئیه Šabalu'iyeh

ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۰۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه بافت به خبیر. ۱۴ کیلومتر غرب کشکوئیه.

شبلیز Šabliz

ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۳ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر شمال مارگون. کنار رودخانهٔ شبلیز.

شبلی، گردنه Šebli

گردنه‌ای به بلندی ۲۱۵۰ متر در شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. سر راه تبریز به بستان‌آباد. ۲۰ کیلومتر شمال غربی بستان‌آباد. این گردنه شهرستانهای تبریز (در غرب) و بستان‌آباد (در شرق) را از هم جدا می‌کند و دریاچهٔ قوری‌گل در دامنهٔ خاوری آن جای دارد. به این گردنه سعیدآباد هم می‌گویند.

شبه جزیرهٔ بوشهر Šebhe jazireh-ye Bušehr

شبه جزیره‌ای در کرانهٔ خاوری خلیج فارس، شهرستان بندربوشهر، استان بوشهر. شبه جزیرهٔ مزبور از سوی شمال به خلیج بوشهر، از غرب به خلیج فارس و از جنوب به خلیج فارس و خلیج هلیله محدود است. درازای آن از شمال غربی تا جنوب شرقی ۲۴ کیلومتر و میزان پیشرفتگی آن در دریا حدود ۱۰ کیلومتر است. بندربوشهر در دماغهٔ شمالی آن جای دارد و روستای بندرگاه جنوبی‌ترین نقطهٔ آن محسوب می‌گردد. انتهای جنوب خاوری شبه جزیرهٔ بوشهر خلیج هلیله را در خاور خود جای داده است.

شبه جزیرهٔ جاسک Šebhe jazireh-ye Jāsk

شبه جزیره‌ای در ساحل دریای عمان، شهرستان جاسک، استان هرمزگان. این شبه جزیره به صورت دماغه‌ای است شنی که بسوی جنوب غربی به طرف دریا پیش رفته و بندرجاسک را در انتهای جنوب غربی خود جای داده است. شبه جزیرهٔ جاسک و یا دماغهٔ جاسک دو خلیج جداگانه یکی بنام خلیج جاسک در غرب و دیگری خلیج شرقی جاسک را در خاور خود پدید آورده است.

شبه جزیرهٔ شاهی Šebhe jazireh-ye Šāhi

شبه جزیرهٔ نسبتاً بزرگی در ساحل خاوری دریاچهٔ ارومیه که به دلیل موجودیت کوه چپقلو (۲۱۷۵ متر) پدید آمده است. اراضی خاوری شبه جزیرهٔ مزبور را دشت آبرفتی هموارى فرا گرفته که با بالا آمدن آب دریاچهٔ ارومیه (در فصلهای پر باران و بارندگیهای غیرعادی)، به زیر آب فرو می‌رود و کوه چپقلو به سان جزیرهٔ بزرگی نمایان می‌گردد. قلعهٔ هلاکوخان که مدفن هلاکوخان و آباقاخان مغول است و به آن قلعهٔ شاهی نیز می‌گویند در این شبه جزیره جای دارد و به همین مناسبت آن را شبه جزیره و گاه جزیرهٔ شاهی می‌نامند. ابعاد شبه جزیرهٔ مزبور از شمال به جنوب ۲۴ کیلومتر و از شرق به غرب ۱۵ کیلومتر است.

شبه جزیرهٔ میانکاله Šebhe jazireh-ye Miyānkāleh

شبه جزیره‌ای در خاور استان مازندران و جنوب خاوری دریای خزر. این شبه جزیره، باریکه‌ای است از خشکی به درازای حدود ۵۰ کیلومتر و عرض متوسط ۲ کیلومتر که خلیج گرگان در جنوب و دریای خزر در شمال و جزیرهٔ کوچک آشوراده در انتهای خاوری آن جای دارد. سراسر شبه جزیرهٔ مزبور را بوته‌زار و مراتع وسیعی در بر گرفته و مؤسسهٔ شیلات در آن تأسیساتی دارد. شبه جزیرهٔ میانکاله از شکارگاههای عهد صفویه بشمار می‌رفت و آثار دو قلعهٔ نظامی که در زمان ناصرالدین شاه ساخته شده و میانقلعه نام داشت هنوز باقی است. در دورهٔ قاجاریه روسها تبعیدیهای خود را به آنجا می‌فرستادند. نام میانقلعه به وسیلهٔ روسها به میانکاله تبدیل شد و کم‌کم به تمام شبه جزیره اطلاق گردید.

شتران Šotorān

ده، بخش سومار، شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۷۴ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۳۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گنگیر. سر راه سومار به ایلام. ۲ کیلومتر شمال خاوری سومار.

شترپا Šotorpā

ده، بخش مرکزی شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۲۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور کنار یکی از ریزابه‌های کشف‌رود.

شترخان Šotorxān

ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین

۷۴ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رود الموت، کوهستان البرز.

شترخوار **Šotor xār**
ده، بخش رباط کریم، شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۱۶۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳ کیلومتر خاور جنوبی رباط کریم.

شترخوار **Šotor xār**
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۸۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر خاور شمالی پیشوا.

شترگردن، گردنه **Šotor gardan**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۸۰۰ متر در شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. سر راه تربت حیدریه به مشهد. ۱۹ کیلومتر شمال تربت حیدریه.

شترگه **Šotorgeh**
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۵۳ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی فرمهین.

شُترمرده، گردنه **Šotor mordeh**
گردنه‌ای به بلندی ۲۰۵۰ متر در شهرستان قائنات، استان خراسان. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی آهنگران.

شُترمل **Šotormel**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۷۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری کامیاران. ۷ کیلومتر غرب خامسان.

شُترمُل **Šotormol**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۲۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ شمال خاوری کوه لپوپیاده.

شترود **Šatrud**
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۴۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه سرچشمه. سر راه خورموج به کنگان. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری آبدان.

شتریه **Šotoriyeh**
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۵۳ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی فرمهین.

شُتور **Šotur**
جزیرهٔ کوچکی در خلیج فارس، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. یک کیلومتری انتهای خاوری جزیرهٔ لاوان و ۲۰ کیلومتری جنوب غربی بندر مقام. این جزیره حدود ۱/۵ کیلومتر طول و بطور متوسط ۸۰۰ متر عرض دارد و مساحت آن به ۸۰ هکتار بالغ می‌گردد. ارتفاع بلندترین نقطهٔ جزیرهٔ شتور ۴ متر است.

شجاع **Šojā’**
ده، دهستان علمدار گرگر، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۴۹ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه خشک. تپه‌ماهور. کنار راه آسفالته و خط آهن مرند به جلفا.

شجاع‌آباد **Šojā’ ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۱۴۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. سر راه نطنز به مورچه‌خورت.

شجاع‌آباد **Šojā’ ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۳۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک. درّهٔ جنوبی سیاه‌کوه. ۲ کیلومتر غرب جنوبی چال‌قره.

شجاع‌آباد **Šojā’ ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر غرب سریش‌آباد.

شجاع‌آباد **Šojā’ ābād**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۴ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۱۰ متر. خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی شهداد.

شجرلو **Šajarlu**
← ایل‌نفر. ایلات خمسهٔ فارس.

شجیرات **Šajirāt**
ده، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۱۰ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی نفت سفید.

شُرب‌العین **Šorbol’eyn**
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۵۵ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه زورآباد (کوهستان شیرکوه).

شربیان **Šarabiyān**
ده، مرکز دهستان شربیان، بخش مهربان، استان آذربایجان

شرقی. سراب ۲۵۹ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

شرتاق **Šartāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۶۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی دوب هردان. دو روستای مجاور هم بنام شرتاق ۱ و ۲.

شرشری **Šaršari**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۸۵ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. معتدل، خشک. کنار هریرود و کنار مرز ایران و افغانستان.

شرف **Šaraf**
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۵۶ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دزکرد. ۲۰ کیلومتر غرب سده.

شرف‌آباد **Šaraf ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۹۷ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه دزفول به شوش.

شرف‌آباد **Šaraf ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۹۱ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. خاور فرودگاه کرمان.

شرف‌آباد **Šaraf ābād**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۸ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر شمال غربی ورزقان.

شرف‌آباد بالا **Šaraf ābād-e bālā**
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۷۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستاهای شرف‌آباد وسط و شرف‌آباد پائین به ترتیب در ۴ کیلومتری غرب شمالی و ۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۵۵۰ متری و ۱۴۸۰ متری قرار دارند.

شرف‌الدّین **Šarafeddin**
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ساحل دریاچهٔ سد دز. ۳۷ کیلومتر غرب شمالی سردشت.

شرفتی **Šarafti**
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۳۱۵ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

شرفخانه **Šaraf xāneh**
شهر ساحلی، دهستان شرفخانه، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۷۸ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت ساحلی. بندری است در ساحل دریاچهٔ ارومیه و خط آهن تبریز به ترکیه از کنار آن می‌گذرد.

شرفشاه **Šarafšāh**
ده، بخش سومار، شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۶۳ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گنگیر. سر راه سومار به ایلام. ۱۷ کیلومتر خاور شمالی سومار.

شرفویه **Šarfuyeh**
← شهرفویه، ده، شهرستان لار.

شرفه **Šarafeh ?**
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۳۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب قاسم‌کندی.

شرفه **Šarafeh**
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۱۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اصلاندوز به خمارلو. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری خمارلو.

شرم‌کلا **Šarm kalā**
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۶۴ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

شرو **Šerv**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۱ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳۰ کیلومتر شمال حسینیه.

شروئی **Šaru'i**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۳۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بهبهان به گل زرد. ۴ کیلومتر شمال غربی دو دانگهٔ بزرگ.

شروداn **Šervedān**
ده، مرکز دهستان گلستان، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان،

استان اصفهان. فلاورجان ۲۳۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری قهدریجان.

شروینه Šarvineh

ده، مرکز دهستان شروینه، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۸۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ لیله.

شریت Šarit

ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۹۶ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب غربی کفراج.

شریعت‌آباد Šari'at ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۶ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کبودرآهنگ به دمق.

شریعه Šari'eh

ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۱۴ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری ایستگاه آهو.

شریف Šarif

ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۴۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور جنوبی سلامت.

شریف‌آباد Šarif ābād

ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۱۰۸ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ابهر به قزوین.

شریف‌آباد Šarif ābād

ده، مرکز دهستان شریف‌آباد، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۱۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قزوین به کرج.

شریف‌آباد Šarif ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل راست رودخانهٔ قزل‌اوزن. سر راه بیجار به تکاب.

شریف‌آباد Šarif ābād

ده، مرکز دهستان چهل‌چشمه، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۴۳ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌شهره‌زوره. ۲۳ کیلومتر غرب دیواندره.

شریف‌آباد Šarif ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۰۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اوزون‌درّه.

شریف‌آباد Šarif ābād

ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۸ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. گرم، خشک. ۳۰ کیلومتر غرب شمالی بردسکن.

شریف‌آباد Šarif ābād

ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۱۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه پاشالو. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی شاهنجرین.

شریف‌آباد Šarif ābād

ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۴۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سه راهی تهران گرمسار به ورامین. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی پاکدشت.

شریف‌آباد Šarif ābād

ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲۲۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. گرم، خشک. کنار رودخانهٔ کرج. ۱۴ کیلومتر غرب جوادآباد.

شریف‌آباد Šarif ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۵۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر غرب قمرود.

شریف‌آباد Šarif ābād

ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۶۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری حسین‌آباد ناظم. امامزاده‌ای بنام بی‌بی زبیده دارد.

شریف‌آباد Šarif ābād

ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی جوکار.

شریف‌آباد Šarif ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۱۴۷ درجه، ۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۳۰ متر. گرم، خشک. دشت.

شریف‌آباد Šarif ābād

ده، بخش اشکذر، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۰۷ درجه،

۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۱/۵ کیلومتر شمال غربی اشکذر.

شریف‌آباد Šarif ābād
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۸ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه ورزنه به حسن‌آباد. ۵ کیلومتر جنوب غربی ورزنه.

شریف‌آباد Šarif ābād
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۱ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی ورزنه.

شریف‌آباد Šarif ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۶۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری نصرآباد.

شریف‌آباد Šarif ābād
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۰ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار زاینده‌رود. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی هرند.

شریف‌آباد Šarif ābād
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴۶ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار راه راور به کرمان. ۳ کیلومتر جنوب راور.

شریف‌آباد Šarif ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۴۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر خاور جنوبی ده لؤلؤ. کوهستان پلوار.

شریف‌آباد Šarif ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۱۹ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه شیراز به کفترک. ۵/۵ کیلومتر شمال خاوری فرودگاه شیراز.

شریف‌آباد Šarif ābād
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال خاوری دهشیر.

شریف‌آباد Šarif ābād
ده، مرکز دهستان شریف‌آباد، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۶۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه سیرجان به نیریز.

شریف‌آباد بالا Šarif ābād-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۳۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب آجین. روستاهای شریف‌آباد وسط و شریف‌آباد پائین به ترتیب در ۳ کیلومتری غرب جنوبی و ۵ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۱۶۸۰ متری و ۱۷۵۰ متری قرار دارد.

شریف‌بیگلو Šarif beyglu
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۴۶ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب خواجه بلاغی.

شریف کندی Šarif kandi
ده، بخش شوط ، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۲۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی مرگن.

شریک‌آباد Šarik ābād
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۸۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب غربی فاریاب.

شریک‌آباد Šarik ābād
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری فهرج.

شری مری Šerimeri
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. تقریباً روبروی ملاّثانی.

شش Šeš
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۲۵ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی ماهدشت.

شش Šeš
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۷۲ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. درّهٔ جنوبی کوه شش. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری ترود.

شش بلوکی Šeš boluki
← قشقائی.

شش بهره Šeš bahreh
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۳۷ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. حومهٔ جنوب غربی شهر لردگان.

شش‌پیر Šeš pir
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۰۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شش‌پیر. ۶ کیلومتر شمال خاوری بهرغان.

شش تلان Šeš talān
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۲۶ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۵ کیلومتر شمال خاوری کشتگان.

ششتمد Šeštamad
ده، مرکز بخش ششتمد و مرکز دهستان بیهق، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۶۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال خاوری کوه شاهزاده ابوالقاسم. کنار رودخانهٔ ششتمد.

شش جران Šeš jarān
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۹۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب غربی بوئین و میاندشت.

ششده Šešdeh
۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان فسا، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای ششده و قره‌بلاغ و به مرکزیت روستای ششده.
۲- ده، مرکز بخش و مرکز دهستان ششده، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۸۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه فسا به داراب. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری نوبندگان.

ششکیدر Šeškidar ?
ده، بخش راسک، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۵۵ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۴۵ کیلومتر شمال غربی راسک.

شُشگیم Šošgim ?
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۷ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه ایرانشهر به چابهار. ۱۲ کیلومتر شمال غربی راسک.

شصت درّه Šast darreh
رودخانهٔ فصلی، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. طول ۱۲۵ کیلومتر.
از کوه شصت درّه، ۳۲ کیلومتری شمال باختری تربت حیدریه سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب روان می‌شود. از دهستان بایگ می‌گذرد و قسمتهای باختری تربت حیدریه را مشروب می‌کند و به دهستان سنگان وارد می‌گردد و در ۴۰ کیلومتری شمال خاوری گناباد به کال شور گناباد می‌ریزد.

شصت درّه Šast darreh
کوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. ۳۰ کیلومتر شمال غربی تربت حیدریه. ارتفاع ۲۸۶۱ متر. سرچشمهٔ رود شصت درّه.

شصتگان Šastgān
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۳۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر شمال صحرارود. دارای امامزاده‌ای بنام پیرمعصومه است.

شطّ تمی، دریاچه Šatt-e Temi
← تمی، دریاچه، کوهستان زاگرس.

شطّ علی سادات Šatt-e Ali sādāt
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۴۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار هور هویزه. ۲۸ کیلومتر غرب جنوبی هویزه.

شطّ علی مصفّا Šatt-e Ali mosaffā
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۴۳ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار هور هویزه. ۲۸/۵ کیلومتر غرب جنوبی هویزه.

شطّ مونگار Šatt-e Mongār
ناحیهٔ باتلاقی به مساحت حدود ۱۱ کیلومترمربع در شهرستان ایذه، استان خوزستان. ۳ کیلومتر شمال ایذه. درازای این باتلاق حدود ۴ کیلومتر و پهنای آن حدود ۳/۵ کیلومتر است و ارتفاع سطح آن به حدود ۸۵۰ متر می‌رسد.

شُطیط Šoteyt
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۴۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار اروندرود.

شعبان Ša'bān
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۴۸

درجه، ۱۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه زاغه به آزمبار.

شعبان آباد **Ša'bān ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۵۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه نهاوند به دهریز و بروجرد. کنار رودخانهٔ گاماسیاب.

شعبانلو **Ša'bānlu**
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۳۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر جنوب خاوری روستای قبچاق.

شعبانلو **Ša'bānlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۹۶ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. سر راه خوی به سلماس. ۶ کیلومتر جنوب خاوری رهال.

شعبانی **Ša'bāni**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۹ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قوری چای. ۱۰ کیلومتر شمال غربی دهگلان.

شعبه **Ša'beh**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۶۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. ۲۵ کیلومتر غرب رشتخوار.

شعری **Še'ri**
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۶۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مُند. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی کاکی.

شعمیط **Ša'miyat ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۴۶ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری ایستگاه راه‌آهن خسروی.

شعیبیه **So'eybiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۱۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود دز. امامزاده‌ای بنام شعیب دارد.

شعیته **Ša'eyteh**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری رامشیر.

شغاده **Šeqādeh**
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۲۳ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سفیدار. ۴ کیلومتر جنوب غربی باب انار.

شغال تپه **Šoqāl tappeh**
ده، بخش گالیکش، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۵۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۳۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود مادرسر. سر راه مینودشت به بجنورد.

شغالک **Šaqālak**
ده و پاسگاه مرزی، بخش میان‌کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۸۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه دوست‌محمّد به میلک. ۲ کیلومتری مرز ایران و افغانستان. ۹ کیلومتر جنوب دوست‌محمّد.

شغل آباد **Šoql ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۴۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دوغائی به چناران.

شفارود **Šafārud**
ده، بخش رضوانشهر، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۳۷ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی. ساحل دریای خزر.

شفت **Šaft**
شهر، مرکز بخش شفت، شهرستان فومن، استان گیلان. فومن ۱۲۶ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. سر راه فومن به جیرده.

شفیع آباد **Šafi' ābād**
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۲ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۶۰ متر. معتدل، خشک، سر راه بردسکن به کاشمر. ۷ کیلومتر خاور بردسکن.

شفیع آباد **Šafi' ābād**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۶۷ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۳۳۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری شهداد. یک کیلومتر جنوب سیف.

شقاریج **Šaqārij**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر

۱۵۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی عرب‌حسن.

شقاقی **Šaqāqi**
طایفه‌ای احتمالاً کردی‌الاصل که در دورهٔ صفویه بین مغان و سراب می‌زیسته‌اند و پیدایش آنها از زمان آق‌قوینلو سابقه داشته. این طایفه ترک‌زبان و شیعه هستند.

شق بیارجمند **Šaq-e Biyārjomand**
کویر و شوره‌زار کوچکی به مساحت حدود ۳۸ کیلومترمربع در شهرستان شاهرود، استان سمنان. ۳۵ کیلومتر جنوب غربی بیارجمند. حداکثر درازای این کویر از شرق به غرب ۲۰ کیلومتر و پهنای آن بطور متفاوت از یک تا ۳/۵ کیلومتر است. ارتفاع سطح کویر مزبور حدود ۱۰۵۰ متر است. به آن دغ بیارجمند هم می‌گویند.

شقررود **Šaqar rud**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار شقررود. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی سرگز.

شقو **Šaqu**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۵۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندرعبّاس به میناب و بندرعبّاس به سیرجان.

شکّاک **Šakkāk**
قبیله‌ای از کردان ناحیهٔ مرزی ایران و ترکیه. از شعبه‌های آن در ایران، کاردار، دلان (هر دو در نواحی صومای و برادوست) و عبدوئی یا عودوئی (در چهریق و قطور) است. اجداد شکاک در حدود سال ۱۷۰۰ میلادی از دیار بکر به ارومیه مهاجرت کردند و در پی فشار طوایف افشار به جانب صومای و سپس به چهریق مهاجرت کردند.

شکانیان **Šakāniyān**
نام شعبه‌ای از کردان شبانکاره.

شکتا **Šeketā**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۷۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ا رتفاع ۲۴۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی.

شکرآب **Šekarāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ جنوبی کوه شکرآب.

شکرآب **Šekarāb**
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۴۹ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه باراسبی. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری لالی.

شکرآب **Šekarāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۲۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ آب‌شور.

شکرآب **Šekarāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۵۳ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه ترنگ.

شکرآب **Šekarāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی صفر درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر خاور شمالی آرانچی.

شُکرآباد **Šokr ābād**
ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۱۰ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. یک کیلومتر شمال غربی روستای سنجرو.

شکرآباد **Šekar ābād**
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۲۸ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار راه کوهبنان به بافق. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی کوهبنان.

شکرآباد **Šekar ābād**
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۴۲ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی لادیز.

شکربلاغی **Šekar bolāqi**
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۰۴ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ساحل غربی رودخانهٔ قزل‌اوزن. ۲ کیلومتری غرب روستای قره‌بوته.

شکرتو **Šekartu**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۲۳ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۲ کیلومتر غرب جنوبی روستای ناری.

شکرچشمه **Šekar cešmeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۳۱ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

شکرک **Šekarak**
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۲۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب جنوبی درّه‌گرگ.

شکرلقاس **Šekar leqās**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور، استان مازندران. ۵۴ کیلومتر جنوب نور. ارتفاع ۴۲۵۰ متر.

شکرناب **Šekarnāb**
ده، بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۹۲ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه کوندج به انگه. کوهستان البرز.

شکرو **Šekaru**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۸ درجه، ۱۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور جنوبی بندرمقام. سر راه بندرمقام به بندرچارک.

شکروند **Šakarvand**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۳۴۴ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه کلّه‌جومن.

شکرویه **Šekaruyeh**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۰ درجه، ۲۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه قلات سردو. ۱۱۷ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

شکریات **Šakariyāt**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۶ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری رامشیر.

شکریازی **Šakaryāzi**
ده، دهستان لکستان، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۵۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار خط آهن تبریز به قطور (مرز ایران و ترکیه).

شُکری پائین **Šokri-ye pā'in**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۶۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر جنوب مختاران. روستای شکری بالا در ۱/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۷۰۰ متری قرار دارد.

شک‌شیچی **Šakšici ?**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۸۶ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر غرب اسکاندشت.

شکفت **Šekaft**
رشته کوهی به درازای ۴۵ کیلومتر در شهرستان آباده، استان فارس. ۲۷ کیلومتر جنوب شرقی ده‌بید. ارتفاع ۳۳۶۲ متر.

شکمبرآباد **Šekambar ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر شمال غربی کلاته بوجدین.

شکورکندی **Šokur kandi**
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۰۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک.

شکوه‌آباد **Šekuh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۰۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه دیوزند به کمره.

شگیم **Šegim**
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۵۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شگیم. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری هیچان.

شلان **Šalān**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۰۹ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۶ کیلومتر جنوب خاوری بان‌زرده.

شلحه **Šalheh**
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۴۴ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار هور هویزه. ۲۷ کیلومتر غرب جنوبی هویزه.

شلحه **Šalheh**
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۴۱

درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار اروندرود. ۶ کیلومتر جنوب غربی ابوشانک.

شلدان Šaldān
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۸۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ فریان. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی بلورد.

شلدان Šaldān
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۳۷ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳۱ کیلومتر جنوب خاوری کلمه و ۶ کیلومتر جنوب خاوری بوشکان.

شلدان Šaldān
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۲۵ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه قیر به فیروزآباد. ۱۲ کیلومتر شمال غربی قیر.

شلدان Šaldān
ده، بخش گلّه‌دار، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۱۵ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۲ کیلومتر شمال غربی اسیر.

شل‌درّه Šol darreh
← محمدآباد، ده، شهرستان ساری.

شلقون Šalqun
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۱۸۸ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهپایه. جنگلی. ۷ کیلومتر جنوب غربی لوندویل.

شلماش Šalmāš
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۱۶۴ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه سیر. نیمه‌جنگلی.

شلماش Šalmāš
آبشار، شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. حدود ۹ کیلومتر جنوب خاوری سردشت. دامنهٔ کوه سیر.

شلمان Šalmān
ده، بخش مرکزی شهرستان لنگرود، استان گیلان. لنگرود ۱۲۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰– متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کنار شلمان‌رود. سر راه لنگرود به رودسر. جنگلی.

شلمچه Šalamceh
ده، بخش مرکزی شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۲۹۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴ متر. گرم، خشک. دشت. کنار مرز ایران و عراق. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی پل نو.

شلمزار Šalamzār
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۱۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

شلمزار Šalamzār
ده، مرکز بخش کیار، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۸۵ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب شلمزار. سر راه شهرکرد به اردل.

شلنگ Šeleng
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۱۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی محمّدآباد.

شلوان Šalevān
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۴۶ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

شُله‌زار Šolehzār
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۲۹۸ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه اردکان به یاسوج.

شله کُش Šalehkoš
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۰۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه لارکورک.

شلی Šeli
← شلین، ده، شهرستان گیلانغرب.

شلیل Šalil
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۱۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار راه سرخون به دهدز.

شلیم‌جاران Šelimjārān
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۰۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شرقی کوه جوزان.

شلین Šelin
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه.

گیلانغرب ۳۵۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه گیلانغرب به سرپل ذهاب. کنار رودخانهٔ دهره.

شم Šam
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۹۸ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر جنوب نگور.

شمارهٔ پنج Šomāreh-ye Panj
ده، بخش آغاجاری، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۰۴ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۸ کیلومتر شمال غربی آغاجاری.

شُمارین Šomārin
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۶۸ درجه، ۱۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه کلاه. ۴ کیلومتر جنوب خاوری کنگر.

شمخال Šamxāl
ده، بخش باجگیران، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۵۶ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار کال شمخال.

شمریه Šamariyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۳۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۳ کیلومتر جنوب غربی صفحه یک.

شُمزار Šomzār
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نوشهر، استان مازندران. ۴۴ کیلومتر جنوب نوشهر. ارتفاع حدود ۳۷۳۰ متر.

شمس آباد Šams ābād
ده، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۳۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه نقاب به خداشاه.

شمس آباد Šams ābād
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۴۳ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۵ متر.معتدل، خشک. ۲۰ کیلومتر غرب فیض‌آباد.

شمس آباد Šams ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۴۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲ کیلومتری جنوب خاوری کاریز.

شمس آباد ıs ābād
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۷ کیلومتر خاور جنوبی مأمونیه.

شمس آباد Šams ābād
ده، بخش جعفرآباد،شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۳۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی منظریه.

شمس آباد Šams ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۲۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. ۹ کیلومتر خاور جمکران.

شمس آباد Šams ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۱ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی هزاوه.

شمس آباد Šams ābād
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۶۸ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه بندازان. سر راه نصرآباد به شواز.

شمس آباد Šams ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۷۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب جهانبین. سر راه شهرکرد به شلمزار.

شمس آباد Šams ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۳۲۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. دشت. کنار راه آباده به شهرضا. ۴۰ کیلومتر جنوب خاوری ایزدخواست.

شمس آباد Šams ābād
ده، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۲۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال غربی صیدون.

شمس آباد Šams ābād
ده، مرکز دهستان شمس‌آباد، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۶۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه دزفول به قلعه‌قاضی و شوش.

Šams ābād
شمس‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۶۹ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. حدود ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی پاقلعه.

Šams ābād
شمس‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۴۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت شنزار. کنار راه رفسنجان به بافق. ۵ کیلومتر جنوب اسماعیل‌آباد.

Šams ābād
شمس‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۷۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی اختیارآباد.

Šams ābād
شمس‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۵۱ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۹۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی لاله‌زار.

Šams ābād
شمس‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۱۶ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب غربی کفترک.

Šams ābād
شمس‌آباد
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۹۱ درجه، ۱۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال مروست.

Šams ābād
شمس‌آباد
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۲۹ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه ابرکوه به دهشیر و تفت. ۶ کیلومتر شمال خاوری ابرکوه.

Šams ābād
شمس‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۳۱۰ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سراوان به خاش.

Šams ābād
شمس‌آباد
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب بمپور.

Šams ābād
شمس‌آباد
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۳ درجه، ۱۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر شمال تهرود.

Šams ābād
شمس‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۵۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر شمال نصروان.

Šams ābād-e Borzu
شمس‌آباد برزو
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۲۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. یک کیلومتر جنوب غربی زنگی‌آباد.

Šams ābād-e Taxt
شمس‌آباد تخت
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۶۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه رحمت. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری تخت جمشید.

Šams ābād
شمس‌آباد، سد
سدی در شهرستان سیرجان، استان کرمان. ۴۴ کیلومتر خاور جنوبی سیرجان. این سد که بر رودخانهٔ لاشور ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۵/۵ متر است. طول تاج سد شمس‌آباد ۳۸۴ متر است و گنجایش مخزن آن ۳/۵ میلیون مترمکعب است.

Šams ābād-e Aqdā
شمس‌آباد عقدا
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۹۲ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه اردکان به نائین. ۳ کیلومتر خاور جنوبی عقدا.

Šams hājiyān
شمس‌حاجیان
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۴۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتر خاور جنوبی قره‌آغاج.

Šams kalāyeh
شمس‌کلایه
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۶۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. یک کیلومتر شمال معلم‌کلایه. کوهستان البرز.

Šamsgaz
شمس‌گز
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۱۵ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر جنوب بیژن‌آباد.

Šamsi
شمسی
ده، بخش اشکذر، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۰۸ درجه، ۳۰

کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر شمال غربی اشکذر.

شمش Šameš
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۱۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب روستای امام (ایرانشاه).

شمش Šemš
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۸ درجه، ۱۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به یزد. ۳۱ کیلومتر شمال غربی انار.

شمشک Šemšak
ده، بخش رودبار قصران، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۱۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه فشم به دیزین و گاجره. سرچشمهٔ جاجرود. کوهستان البرز.

شمشک، گردنه Šemšak
گردنه‌ای به بلندی ۳۲۵۰ متر در شهرستان شمیرانات (تجریش)، استان تهران. سر راه فشم به گاجره. این گردنه شهرستانهای تجریش و کرج را از هم جدا می‌کند و در ۶ کیلومتری شمال غربی شمشک قرار دارد.

شمشی بالا Šemši-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۳ درجه، ۱۰۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی سدیج. روستای شمشی پائین در ۷/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۳۵ متری قرار دارد.

شمشیر Šamšir
ده، مرکز دهستان شمشیر، بخش مرکزی شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۱۳۴ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار راه پاوه به روانسر. دامنهٔ غربی کوه شاهو.

شمشیرآباد Šamšir ābād
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند صفردرجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۶ کیلومتر شمال خاوری کوهبنان.

شمشیران Šamšīrān
مجموعه‌ای از شش جزیرهٔ کوچک در دریاچهٔ ارومیه، بین جزایر اشک و کبودان، ۳۰ کیلومتری جنوب غربی بندر رحمانلو. کلاً به مساحت ۲۹ هکتار. ارتفاع بلندترین نقطهٔ این جزایر که نام محلی آنها قلیچ یا قلی‌قره است ۱۳۲۴ متر است. جزیره‌های ایران‌نژاد، گرده، گیو، مهوار و مهدیس از جزایر این مجموعه هستند.

شمعون Šam'un
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۷۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور شمالی حاشیهٔ شیخ خلف.

شم غازان Šam-e Qāzān
← شنب غازان. شهرک، تبریز.

شمولا Šamulā
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۸۱ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. درّهٔ جنوبی کوه ترخان. نیمه‌جنگلی.

شمّه Šammeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۵۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال غربی ابویورو.

شمه‌سر Šamahsar
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی کهیر.

شمیران Šamirān
شهر قدیم ناحیهٔ طارم سفلی، شمال ایران، حدود ۳ فرسنگی غرب محل تلاقی شاهرود و قزل‌اوزن. شهر مزبور پایتخت آل مسافر بود. به آن سمیران یا سمیروم هم گفته‌اند.

شمیرانات Šemirānāt
شهرستانی در شمال استان تهران، مشتمل بر بخشهای مرکزی، رودبار قصران و لواسانات و مرکب از دهستانهای رودبار قصران، لواسان بزرگ و لواسان کوچک و به مرکزیت شهر تجریش. این شهرستان از شمال به استان مازندران، از خاور به شهرستان دماوند، از جنوب به شهرستان تهران و از غرب به شهرستان کرج محدود است. شهرستانی است کوهستانی که کوههای مرتفعی چون: توچال (۳۹۳۳ متر)، همهن (۳۶۰۸ متر)، یابوچال (۳۷۳۰ متر) و صندوقچال به ارتفاع ۳۷۵۰ متر در آن واقع‌اند و بوسیلهٔ رودخانهٔ جاجرود و ریزابه‌های آن و چند رودخانهٔ کوچک دیگر که از ارتفاعات البرز رو به جنوب سرازیر می‌شوند، سیراب می‌گردد. آب و هوای این شهرستان معتدل مایل به سرد تا سرد است و جزء مناطق خشک محسوب می‌شود. درّه‌های زیبا و روستاهای خوش آب و هوای این شهرستان یکی از مهمترین گردشگاههای اهالی تهران و اطراف بشمار می‌آیند.

شمیل **Šamil**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵۰ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه حاجی‌آباد به فارغان. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری حاجی‌آباد.

شمیل بالا **Šamil-e bālā**
ده، مرکز دهستان شمیل، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۵۸ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ حسن‌لنگی. ۱۶ کیلومتر شمال حسن‌لنگی.

شنائز **Šenā'ez**
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۷۵ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر خاور محمله.

شنات **Šenāt**
ده، بخش مرکزی شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۴۵ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. امروزه یکی از نواحی شهر ابهر محسوب می‌گردد.

شناس **Šenās**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۴۸ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندرلنگه به بندر مغویه و بندر چارک.

شناط **Šenāt**
← شنات، ده، شهرستان ابهر.

شنب غازان **Šanbeqāzān**
یا شم‌غازان و یا شام‌غازان. شهرکی در غرب شهر تبریز که غازان‌خان ایلخان معروف مغول بنا کرد و آن را غازانیه نامید.

شنبه **Šanbeh**
ده، مرکز دهستان شنبه و طسوج، بخش مرکزی شهرستان دشتی. استان بوشهر. خورموج ۱۲۷ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه خورموج به ولایت و بندر طاهری. امامزاده‌ای به نام آقا شنبه دارد.

شنجور **Šanjur**
← شاهنجرین، ده، شهرستان رزن.

شند **Šand**
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۰۵ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی نازیل. سر راه نازیل به قلعه‌بید.

شندان **Šendān**
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۲۰ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. ۲۷ کیلومتر خاور جنوبی سرایان. سرچشمهٔ رود سنگ سیاه.

شندان **Šandān**
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۷۲ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر شمال غربی سوران.

شندرشامی **Šender šāmi ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۱۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی ثمرین. دامنهٔ کوه سبلان.

شندک **Šandak**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدن ۲۱۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ کوه‌کتخانجک. ۴ کیلومتر غرب کلات سیاه.

شندک **Šandak**
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۹۰ درجه، ۷۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳۰ کیلومتر غرب جنوبی نوک‌آباد.

شندور **Šandur**
ده، بخش میان‌کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۵۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب جنوبی مارگان.

شندی لطفی **Šandi lotfi**
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۳۶ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب غربی چنانه.

شندی لطفی **Šandi lotfi**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۲۶۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر جنوب غربی چنانه.

شنزار کشکوئیه **Šenzār-e Kašku'iyeh**
شنزار نسبتاً وسیعی به مساحت ۸۵ کیلومترمربع در شهرستان رفسنجان، استان کرمان. ۳۲ کیلومتر شمال غربی رفسنجان و ۱۰ کیلومتر شمال روستای کشکوئیه. درازای این شنزار از غرب شمالی تا خاور جنوبی ۵۰ کیلومتر است و ارتفاع سطح آن حدود ۱۴۰۰ متر است.

شنستق **Šenastaq**
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۱۹۲ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ شمالی تل وزیرخان. در دو قسمت بنام شنستق بالا و شنستق پائین.

شنگ **Šang**
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۶۳ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه باغملک به ابوالعبّاس.

شنگان **Šengān**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۵۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب ازنا.

شنگاه، گردنه **Šengāh**
گردنه‌ای در شهرستان ساری، استان مازندران. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری کیاسر و ۷ کیلومتر غرب شمالی فولادمحله. کوهستان البرز. این گردنه شهرستانهای ساری و سمنان را از هم جدا می‌کند.

شنگُل آباد **Šangol ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۲۱۷ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب خاوری کوزه‌کنان.

شنگلده **Šangoldeh**
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۸۸ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ هراز. سر راه آمل به تهران. ۴ کیلومتر شمال خاوری گزنک.

شنگول آباد **Šangul ābād**
ده، بخش تیکمه‌داش، شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۱۲۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار سیاه‌چمن‌چای.

شنگه‌دول **Šengehdul**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

شنلو **Šenlu**
کوه، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. ۳۸ کیلومتر جنوب غربی شهرضا. ارتفاع ۲۹۵۰ متر.

شو **Šu**
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۸۴ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب ترکی. درّهٔ شمالی کوه گرد. کوهستان زاگرس. جنگلی.

شوار **Šavār**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۳۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ رود کارون. کوهستان زاگرس. جنگلی.

شوار **Šavār**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۷۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رود کارون.

شواز **Šavāz**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۶۲ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه بندازان. ۲۷ کیلومتر شمال غربی دهشیر.

شوانکاره **Šavānkāreh**
← شبانکاره. ناحیهٔ تاریخی و طایفه‌ای از کردان.

شوئیل **Šu'il**
ده، مرکز دهستان شوئیل، بخش رحیم‌آباد، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۹۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

شوبیشه **Šobeyšeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۲۰ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری جفار پائین.

شوبیلوی پائین **Šobeylu-ye pā'in**
ده، مرکز دهستان زرینه‌رود شمالی، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۴۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه میاندوآب به ملکان. روستای شوبیلوی بالا در مجاورت همین روستا واقع است.

شوتاور **Šōtāvar**
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۳۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۵ کیلومتر غرب قلعه‌رئیسی.

شوتلو/شوطلو **Šutlu**
ده، دهستان چایپاسار شمالی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان

غربی. ماکو ۵۲ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه خشک. کوهستانی. کنار رود ارس.

شور Šur
ده، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۰۳ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی پیشوا.

شورآب Šurāb
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۱ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. کنار رود شاخن. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری گازار.

شورآب Šurāb
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۶۱ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی خوسف.

شورآب Šurāb
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۰۷ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ هونیقفان. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی کدنج.

شورآباد Šur ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۷۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه گزنهله به سطر.

شورآباد Šur ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۹۸ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۲ کیلومتر غرب شمالی میغان.

شورآباد Šur ābād
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۳ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر خاور شهداد. حاشیهٔ کویر لوت.

شورآباد زرد Šur ābād-e Zard
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۰۴ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی فهرج. حاشیهٔ جنوبی کویر لوت.

شوراب Šurāb
ده، بخش تخت جلگه شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۸۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه نیشابور به سلطان‌آباد.

شوراب Šurāb
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۳۳ درجه، ۱۰۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شوراب، دامنهٔ غربی کوه نمک. ۱۹ کیلومتر شمال غربی آوج. معدن نمک.

شوراب Šurāb
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۸۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ غربی کوه حسن‌آباد.

شوراب Šurāb
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۳۱ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. گرم، خشک.

شوراب Šurāb
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۲۸ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی سریش‌آباد.

شوراب Šurāb
← جوادیه، ده، شهرستان بافق.

شوراب Šurāb
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۱۰۷ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری خبریز.

شوراب Šurāb
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۸۵ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب شمالی آهنگری.

شوراب Šurāb
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۴۰ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی.

شوراب پائین Šurāb-e pā'in
ده، مرکز دهستان شوراب، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۵۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به پلدختر و اندیمشک.

شوراب‌خان Šurāb-e Xān
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۳۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قروه به روستاهای سیلاب و جعفر. ۱۱ کیلومتر شمال غربی سریش‌آباد.

Šurāb-e Xānali **شوراب خانعلی**
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۳۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتر جنوب لومار.

Šurāb-e Saqir **شوراب صغیر**
← شوراب کبیر، شهرستان شهرکرد.

Šurāb-e Kabir **شوراب کبیر**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال خاوری سامان. روستای شوراب صغیر در ۴ کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۹۵۰ متری قرار دارد و مرکز دهستان سامان است.

Šurābeh **شورابه**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۱۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه وردلان رنگ. ۱۶ کیلومتر شمال غربی لومار.

Šurābeh-ye Taran **شورابهٔ ترن**
← ترن، ده، شهرستان ایلام.

Šurāb-e Hezāreh **شوراب هزاره**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شور.

Šurābi **شورابی**
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۰ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب قطب‌آباد.

Šurāz **شوراز**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۰۳ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر شمال ایرندگان.

Šurān **شوران**
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۶۹ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر شمال پیشوا.

Šurāni **شورانی**
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۸۰ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر غرب جنوبی فاریاب.

Šurbolāq **شوربلاغ**
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۹ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه شیرخان به موئینه. ۷ کیلومتر جنوب خاوری موئینه.

Šurbolāq **شوربلاغ**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۸۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب قوروق.

Šurbolāq-e pā'in **شوربلاغ پائین**
ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۷۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر شمال غربی پلدشت. روستای شوربلاغ بالا در ۲/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۸۹۰ متری قرار دارد.

Šurbolāq **شوربلاغ**
ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۶۹ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۸۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

Šurbolāq **شوربلاغ**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمال غربی کوه تکی‌داغ. ۳۲ کیلومتر شمال غربی مأمونیه.

Šur-e pā'in **شور پائین**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۹ درجه، ۱۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴۲ کیلومتر جنوب خاوری طبس مسینا. روستای شور بالا در یک کیلومتری شمال غربی این روستا واقع است.

Šur tappeh **شورتپه**
جزیرهٔ کوچکی در دریاچهٔ ارومیه، ۱۸ کیلومتری جنوب غربی بندر رحمانلو.

Šurjestān **شورجستان**
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۳۲۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. دشت. کنار راه آباده به ایزدخواست و شهرضا. ۳۲ کیلومتر جنوب خاوری ایزدخواست.

Šurjeh **شورجه**
ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۳۰

درجه ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی سروستان.

Šur-e Jahrom **شور جهرم**
رودخانه، شهرستانهای فسا و جهرم، استان فارس. ریزابهٔ رود قره‌آغاج. طول ۱۶۰ کیلومتر. حوضهٔ خلیج فارس و دریای عمان. مسیر کلی نخست جنوبی، سپس غربی.
از ارتفاعات ۵۰ کیلومتری شمال فسا سرچشمه می‌گیرد و بسوی شهر فسا روان می‌گردد. از دهستانهای حومه و شیبکوه می‌گذرد و به دهستان کردیان وارد می‌گردد و از ۱۰ کیلومتری شمال شهر جهرم عبور می‌کند و در ۴۲ کیلومتری غرب شمالی جهرم به رودخانهٔ قره‌آغاج می‌ریزد.

Šur cešmeh **شورچشمه**
← چشمه‌شور، ده، شهرستان قم.

Šurceh **شورچه**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۱۰۶ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه گودین. ۴ کیلومتر جنوب غربی گودین.

Šurceh **شورچه**
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۲۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۳۶ کیلومتر خاور مورچه‌خورت.

Šurceh **شورچه**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۶۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه گلپایگان به دهق. کنار رودخانهٔ خشک.

Šurdar **شوردر**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۷ درجه، ۱۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کنگررود. ۳۹ کیلومتر غرب شمالی رمشک.

Šurdaraq **شوردرق**
ده، دهستان حومه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۱۲۹ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Šurdaraq **شوردرق**
ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۴۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال غربی صوفیان.

Šur-e Dehram **شور دهرم**
رودخانه، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. دائمی، ریزابهٔ رود مند. طول ۱۸۰ کیلومتر. حوضهٔ خلیج فارس و دریای عمان. مسیر کلی نخست جنوب خاوری، سپس جنوب غربی.
از ارتفاعات ۶۵ کیلومتری شمال غربی فیروزآباد سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب خاوری روان می‌شود و بنام رودخانهٔ فیروزآباد از دهستان حومهٔ فیروزآباد می‌گذرد. سپس بسوی باختر متوجه می‌گردد و به دهستان اربعه وارد می‌شود. در درّهٔ غربی کوه سفید با رودخانهٔ دشت پلنگ مخلوط می‌گردد و پس از آمیختن با رودخانهٔ دزگاه، رود مند (موند) را تشکیل می‌دهد.

Šur rud **شوررود**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۰۸ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال‌شوررود. ۳۰ کیلومتر غرب شمالی کدکن.

Šur rud **شوررود**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۸۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودشور. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری خوسف.

Šurestān **شورستان**
ده، دهستان دودانگه، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۶۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌سو.

Šurestān **شورستان**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۴ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی سربیشه.

Šurestān-e bālā **شورستان بالا**
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت‌جام ۳۹ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. شورستان پائین به ارتفاع ۷۰۰ متر. در ۷ کیلومتری غرب آن واقع است.

Šur-e Šabānkāreh **شور شبانکاره**
رودخانه، شهرستانهای برازجان و بوشهر، استان بوشهر. طول ۱۲۰ کیلومتر.
از ارتفاعات ۸۰ کیلومتری شمال برازجان سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب باختری روان می‌شود و در ۳۷ کیلومتری شمال غربی بوشهر به خلیج فارس می‌ریزد.

Šur šur **شورشور**
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری ژان.

شورشوران Šuršurān
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مروست، استان یزد. مهریز ۱۸۶ درجه، ۱۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه هرابرجان به هرات. ۲۶ کیلومتر شمال غربی هرات. حاشیهٔ غربی شوره‌زار مروست.

شور شوشتر Šur-e Šuštar
رودخانه، شهرستانهای شوشتر و مسجد سلیمان و ایذه، استان خوزستان. طول ۱۱۰ کیلومتر.
از ارتفاعات ۲۰ کیلومتری باختر جنوبی شهر ایذه سرچشمه می‌گیرد و بسوی باختر شمالی روان می‌شود. سر راه از شهرستان مسجد سلیمان عبور می‌کند و در ۸ کیلومتری شمال خاوری شوشتر به رود کارون می‌ریزد.

شور شهداد Šur-e Šahdād
رودخانهٔ فصلی، شهرستان کرمان، استان کرمان. طول ۲۸۰ کیلومتر.
از ارتفاعات ۵۲ کیلومتری شمال باختری راور سرچشمه می‌گیرد. نخست به سوی شمال خاوری و سپس به سوی جنوب خاوری روان می‌شود و در ۷۰ کیلومتری خاور شمالی شهداد به شن‌زارهای کویرلوت فرو می‌رود.

شورشیرین Šur širin
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۳۵۰ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. سر راه مهران به سومار. ۹ کیلومتر جنوب غربی صالح‌آباد.

شورغستان Šurqestān
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۴۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ رنگان و کنار خط آهن کاشان به اصفهان.

شورفشاپویه Šur-e Fašāpuyeh
رودخانه، شهرستانهای قم، تهران، ساوه، کرج، قزوین و خدابنده، استانهای تهران و زنجان. طول ۴۲۰ کیلومتر. مسیر کلی، جنوب خاوری.
از دامنهٔ کوه قره‌داغ، ۳۰ کیلومتری شمال خاوری قیدار سرچشمه می‌گیرد و بنام خررود از ۱۰ کیلومتری خاور شهر قیدار می‌گذرد و پس از مشروب نمودن دهستانهای خرقان غربی و خرقان شرقی و مخلوط شدن با رودشور خرقان و رود آوج به دهستان افشاریه وارد می‌گردد و بسوی دهستان رامند جنوبی و سپس به دهستان دشت آبی روان می‌شود و با ابهررود مخلوط می‌گردد و بسوی دهستان زرند جریان می‌یابد و در انتهای مسیر به دهستان فشاپویه و سپس به دهستان قمرود داخل می‌شود و در ۷۵ کیلومتری خاور قم به دریای نمک می‌ریزد.

شورقال Šurqāl
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۴ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب تل خندق.

شور قره کند Šur qareh kand
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری قره‌آغاج.

شورقشلاق Šōrqešlāq
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۵۳ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

شورک Šurak
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۲۶۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

شورک Šurak
ده، بخش مرکزی شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۱۶۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه مرطوب. شمال فرودگاه بابلسر.

شورک Šurak
ده، بخش مرکزی شهرستان میبد، استان یزد. میبد ۵۲ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۵ متر. گرم، خشک.

شورک Šurak
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۳ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه بیبان. ۳۹ کیلومتر خاور جنوبی ده‌تل.

شورک‌آباد Šurak ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۶۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۵ متر، گرم، خشک. ۷ کیلومتر شمال خاوری قمرود.

شورکا Šurkā
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱۶ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵- متر. معتدل مایلٌ به گرم، نیمه مرطوب. کنار رودخانهٔ سیاهرود. ۴ کیلومتر شمال خاوری جویبار.

شورکلاته Šur kalāteh
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۵۸

درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سمنان،آهوان به دوزهیر.

شورک ملکی Šurak-e Maleki
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۱۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۸۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مشهد به سرخس.

شورکی Šuraki
ده، مرکز دهستان باغک، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۳۲ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ خاوری رشته کوه مُند.

شورگشت Šurgešt
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۷۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

شورگل Šurgol
ده، بخش مرکزی شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۳۴۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوب غربی کوهستان سهند.

شورگل Šurgol
ده، مرکز دهستان قشلاق جنوبی، بخش قشلاق‌دشت، شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۲۳۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۱۲/۵ کیلومتر غرب انجیرلو.

شورگل Šurgol
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۵۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب غربی تمر. سر راه تمر به گنگچین.

شورگُل، دریاچه Šurgol
دریاچهٔ فصلی کوچکی به مساحت حدود ۸ کیلومترمربع در شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. ۱۲/۵ کیلومتر شمال خاوری نقده. درازای این دریاچه از شرق به غرب حدود ۴ کیلومتر و ارتفاع سطح آب آن حدود ۱۲۵۰ متر است.

شورگوگ Šurgug
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، خشک. یک کیلومتر شمال راه بیرجند به اسدآباد.

شورلق Šurloq ?
ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۴۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سرخس به مشهد.

شورلوخ Šurlox?
← شورلق، ده، شهرستان سرخس.

شورمیتک Šurmitak
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۷ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه ایرانشهر به چابهار. کنار رودخانهٔ سرباز. ۱۶ کیلومتر شمال غربی پارود.

شورو Šuru
چشمهٔ آب، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. ۴۰ کیلومتر شمال خاوری نصرت‌آباد و ۲ کیلومتر شمال غربی سبزپوشان. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر.

شورو Šuru
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۲۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ شمال غربی شهربابک.

شورو Šuru
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۵۳ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب جنوبی چاهک و ۳۳ کیلومتر شمال غربی مشکان.

شورو Šuru
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۳۸ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شورو. ۹ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

شورو Šuru
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نیریز، استان فارس. نیریز ۶۰ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۶۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۳۷/۵ کیلومتر شمال خاوری قطرویه.

شورور Šurur
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۷۹ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار بزینه‌رود. در این روستا امامزاده‌ای بنام امامزاده یحیی وجود دارد.

شورویه Šuruyeh
← شورو، ده، شهرستان نی‌ریز.

شوره **Šureh**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۶۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ غربی کوه میانکوه.

شوره‌زار آلاگل **Šurehzār-e Ālāgol**
شوره‌زاری به مساحت ۴۳۵ کیلومترمربع در شهرستان گنبدکاووس، استان گلستان. ۳۳ کیلومتر شمال غربی گنبدکاووس. درازای این شوره‌زار ۷۲ کیلومتر و ارتفاع سطح آن حدود صفر است.

شوره‌زار مروس **Šurehzār-e Marvas**
← کویر مروس.

شوره‌زار مهرگان **Šurehzār-e Mehragān**
شوره‌زاری به مساحت ۱۸۵ کیلومترمربع در شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. ۱۲ کیلومتر شمال غربی بندرلنگه. درازای این شوره‌زار از شرق به غرب ۲۲ کیلومتر و پهنای آن حدود ۱۳ کیلومتر است و ارتفاع سطح آن ۱۵ متر است. حاشیهٔ غربی این شوره‌زار به صورت پوستهٔ نمکی تا بندر چارک ادامه دارد.

شوره گز **Šureh gaz**
رودخانهٔ فصلی، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. طول ۱۰۰ کیلومتر.
از ارتفاعات ۱۳۰ کیلومتری جنوب غربی زاهدان سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال باختری روان می‌شود. رودخانه‌های شور نرماشیر و تقی‌آباد به آن می‌ریزند. بخشی از مرز طبیعی استانهای سیستان و بلوچستان و کرمان را تشکیل می‌دهد و در حاشیهٔ کویر لوت فرو می‌رود.

شوره گز **Šurehgaz**
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۶۷ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. شنزار. کنار راه بم به زاهدان. ۵۰ کیلومتر خاور شمالی فهرج.

شور همدان **Šur-e Hamedān**
رودخانهٔ فصلی، شهرستانهای همدان و خدابنده، استانهای همدان و زنجان. طول ۱۲۰ کیلومتر.
از ارتفاعات ۵۲ کیلومتری شمال باختری همدان سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال غربی روان می‌شود و در ۴۹ کیلومتری خاور شمالی بیجار به رود قزل اوزن می‌ریزد.

شوریجه **Šurijeh**
ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۱۹۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار کشف‌رود.

شوریک **Šurik**
ده، دهستان فیرورق، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۰۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه خوی به سیه‌چشمه. دامنهٔ خاوری کوه مونشرف.

شوریک **Šurik**
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۴ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. یک کیلومتر خاور سیلاب.

شوریک **Šurik**
ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۴ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه آرارات کوچک.

شورین **Ševarin**
شهرک، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۷۷ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

شوسف **Šusf**
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان نهبندان، استان خراسان. مشتمل بر دهستانهای شوسف و عربخانه و به مرکزیت شهرک شوسف.
۲- شهرک، مرکز بخش و مرکز دهستان شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۵۷ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. سر راه بیرجند به نهبندان و زاهدان.

شوش **Šuš**
۱- شهرستانی در شمال غربی استان خوزستان مرکب از بخشهای مرکزی و شاوور و مشتمل بر دهستانهای سرخه، چنانه، حسین‌آباد، بن معلی، شاوور (شاهور)، آهودشت و سیدعبّاس و به مرکزیت شهر شوش. شهرستان شوش از شمال و شمال خاوری به شهرستان اندیمشک، از خاور به شهرستانهای دزفول و شوشتر، از جنوب به شهرستان اهواز، از جنوب غربی و غرب به شهرستان دشت آزادگان و از غرب به استان ایلام محدود است. اراضی این شهرستان را دشت نسبتاً همواری فرا گرفته که تپه‌ماهورهای چندی از جمله تپهٔ ابوسلیبی‌خات (۱۹۵ متر) در گوشه و کنار آن دیده می‌شوند و رودخانهٔ کرخه که از شمال به جنوب جریان دارد، این شهرستان را مشروب می‌سازد. آب و هوای شهرستان شوش گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان شوش، استان خوزستان. ۴۷۹ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۰۵ کیلومتر شمال غربی اهواز. ارتفاع ۸۷ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اهواز به اندیمشک و کنار رودخانهٔ شاهور. موقعیت جغرافیائی ۰۰″ ۱۵′ ۴۸° طول شرقی و ۰۰″ ۱۲′ ۳۲° عرض شمالی.

تاریخچه - شهر باستانی شوش، نزدیک ساحل کرخه و مجاور کارون قرار داشته و پایتخت دولت عیلام و سپس مقر عمدهٔ داریوش اول هخامنشی و جانشینانش بوده است. آثار شهر مزبور در ۲ کیلومتری غرب ایستگاه راه‌آهن شوش قرار دارد که از مهمترین اماکن باستانی جهان می‌باشد. نام شوش در کتیبه‌های میخی، شوشن و در مآخذ اسلامی، سوس آمده است. در اینجا داریوش هخامنشی فرمان تجدید بنای معبد اورشلیم را صادر کرد و گویند که دانیال نبی در همین جا مدفون شد و در عهد خلافت عمر بقایای او را به بقعهٔ دانیال منتقل کردند. زمانی که سارگن اول عیلام را فتح کرد، شوش شهر مستحکمی بود و مقر نایب‌السلطنهٔ بابل گردید. بین سالهای ۶۴۲ و ۶۳۹ پیش از میلاد که آشور بانی‌پال مملکت عیلام را تسخیر کرد، شوش تاراج و به کلی ویران گردید. کوروش کبیر شهر را تجدید بنا کرد و مقر زمستانی خود قرار داد و شهر رونق و جلال بسیار یافت. غنائم هنگفتی که اسکندر مقدونی در ۳۳۱ قبل از میلاد از شوش به چنگ آورد، گواه خزائن گرانبهای این شهر است. شاپور ساسانی به سبب اینکه مردم شوش از فرمانش سرپیچی کردند، شهر را ویران کرد و سپس در کنار آن شهر جدیدی بنا نهاد و آن را ایرانشهر شاپور نام نهاد ولی این نام بعدها متروک شد و همان شوش باقی ماند. شاپور اسیران رومی را در شهر جدید شوش سکنی داد و در نتیجه سبب تقویت مسیحیت در میان مردم گردید و اسقف‌نشین شد.
شوش در سال ۱۷ هجری قمری (۱۶ خورشیدی) بدست ابوموسی اشعری به تصرف اعراب مسلمان درآمد. در دورهٔ اسلامی نیز مدتها از شهرهای پرجمعیت و پر رونق بود و ابریشم و لیمو و نیشکر آن شهرت داشت. با انتقال کرسی خوزستان به اهواز، شوش مرکزیت خود را از دست داد و به مرور از اهمیت آن کاسته شد به طوری که در اواسط سدهٔ چهارم هجری قمری، خود شهر ویران ولی حومه‌اش آباد و مسکون بوده است. از سدهٔ پانزدهم میلادی شوش بیش از بیش متروک گردید و به دست فراموشی سپرده شد. با اکتشافات باستان‌شناسی، اطلاعات موثقی دربارهٔ ویرانه‌های شوش بدست آمد. در زمستان سال ۲-۱۹۰۱ میلادی، قانون‌نامهٔ حمورابی از آنجا بدست آمد و سفالهای زیبائی از اعماق ۲۵ متری کشف گردید.

شوش **Šuš**
شهر باستانی، نزدیک ساحل کرخه و مجاور کارون که پایتخت دولت عیلام و سپس مقر عمدهٔ داریوش اول هخامنشی و جانشینانش بود. نامش در سنگ‌نبشته‌های میخی، شوشن و در مآخذ اسلامی، سوس آمده است.
آشور بانی‌پال در سالهای بین ۶۴۲ و ۶۳۹ قبل از میلاد کشور عیلام را تصرف کرد و شهر شوش را تاراج و به کلی ویران نمود. کوروش کبیر شهر را تجدید بنا کرد و مقر زمستانی خود قرار داد و رونق و جلال فراوان یافت. اسکندر مقدونی شوش را تصرف نمود و غنائم هنگفتی از آن بدست آورد. شاپور دوم ساسانی شهر را زیر پای پیلان ویران نمود و در کنارش شهر جدیدی بنا نهاد و آن را ایرانشهر شاپور نامید. شوش در سال ۱۷ هجری قمری به دست ابوموسی اشعری فتح شد و در دورهٔ اسلامی همچنان پر جمعیت و پررونق بود. با انتقال کرسی خوزستان به اهواز، شوش مرکزیت خود را به مرور از دست داد و بتدریج رو به زوال نهاد بطوری که در اواسط سدهٔ چهارم هجری قمری ویرانه‌ای بیش نبود. خرابه‌های شوش از نظر باستانی و آثار به دست آمده از اهمیت فراوانی برخوردار است.

شوشاب **Šušāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۹۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ حرم‌آباد (رود ملایر).

شوش‌بلاغ **Šušbolāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۸۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری لاهرود.

شوش تپه **Šuš tappeh**
جزیرهٔ کوچکی در دریاچهٔ ارومیه، ۲۰ کیلومتری غرب شمالی بندر رحمانلو.

شوشتر **Šuštar**
۱- شهرستانی در مرکز شمالی استان خوزستان، مرکب از بخشهای مرکزی و گتوند و مشتمل بر دهستانهای شعیبیه، میان‌آب، شهید مدرس، سردارآباد، میان آب شمالی، عقیلی و جنت‌مکان و به مرکزیت شهر شوشتر.
شهرستان شوشتر از شمال خاوری و خاور به شهرستان مسجد سلیمان، از جنوب خاوری به شهرستان رامهرمز، از جنوب و غرب به شهرستان اهواز و از غرب و شمال غربی به شهرستان دزفول محدود است.
اراضی خاوری این شهرستان را ارتفاعات نه‌چندان مهمی که بلندی آنها به حداکثر ۵۰۰ متر می‌رسد فرا گرفته و اراضی جنوبی و غربی آن را دشت نسبتاً هموازی پوشانیده است که تپه‌ماهورهائی با ارتفاع حداکثر ۱۵۰ متر در گوشه و کنار آن دیده می‌شود. رودخانه‌های کارون، گلال و شور آن را مشروب می‌سازند و آب و هوای آن گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان شوشتر، استان خوزستان. ۴۶۳ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۸۳ کیلومتر شمال خاوری اهواز. ارتفاع ۴۳ متر. گرم، خشک. کنار رودخانهٔ کارون و سر راه دزفول به مسجد سلیمان و دزفول به هفت‌گل و رامهرمز. موقعیت جغرافیائی ″۱۵ ′۵۱ °۴۸ طول شرقی و ″۳۰ ′۰۲ °۳۲ عرض شمالی.
تاریخچه - شوشتر یکی از شهرهای بسیار قدیمی ایران است. در افسانه‌های ایرانی بنای آن را به هوشنگ پیشدادی نسبت داده‌اند. در زمان خلافت عمر، بدست مسلمانان فتح شد. در زمان بنی‌امیه از قلاع خوارج گشت. در دوران خلفای عباسی به یکی از هفت ولایت خوزستان مبدل گردید و به سبب نزدیکی

به‌بغداد، اهمیت‌فراوان‌یافت. اصطخری (سدهٔ‌چهارم‌هجری‌قمری) از دیبای شوشتر نام می‌برد که به همهٔ دنیا حمل می‌شد. قدیمی‌ترین مسجد شهر، در زمان خلافت معتز آغاز شد، مع‌الوصف در زمان حسین‌ابن منصور حلاج (اواخر سدهٔ سوم هجری قمری) هنوز آتشکده‌ای در شوشتر وجود داشت. امیر تیمورگورکان شهر را فتح کرد و تا سال ۸۲۰ هجری قمری (۷۹۵ خورشیدی) در دست تیموریان بود و پس از آن به یکی از مراکز تشیع مبدل گردید. در زمان صفویه تحت حکومت مشعشیان که از گماشتگان صفویه بودند، اداره می‌شد. واخشتوخان که از جانب دربار صفوی حکومت نواحی شرقی خوزستان را در دست داشت، در آبادی شوشتر کوشید و در دورهٔ حکومت پسرش فتحعلی خان، پل شوشتر ساخته شد. نادرشاه افشار یک بار در سال ۱۱۴۲ هجری قمری (۱۱۰۷خورشیدی) و یک بار در سال ۱۱۴۵ هجری قمری (۱۱۱۰ خورشیدی) به شوشتر آمد و در سفر دوم امر به تاراج شوشتر داد. در سالهای ۱۱۶۵ تا ۱۱۶۷ هجری قمری (۱۱۳۰ تا ۱۱۳۲ خورشیدی)، جنگهای مکرری در شوشتر روی داد و گروه کثیری از اهالی شهر کشته شدند. در زمان فتحعلیشاه قاجار، شوشتر، دزفول و هویزه جزء کرمانشاه گردید و حکومت آن به محمدعلی میرزا دولتشاه واگذار شد. در طاعون سال ۱۲۴۷ هجری قمری (۱۲۰۹ خورشیدی) بیش از نیمی از شهر خالی و ویران گردید. در زمان مظفرالدین شاه، دگربار دچار فتنه و آشوب شد و حیدری‌ها و نعمتی‌ها به جان هم افتادند و به کشتار یکدیگر پرداختند. اوضاع نابسامان شوشتر تا روی کار آمدن رضاشاه پهلوی همچنان ادامه داشت و از آن به بعد امنیت در آن برقرار شد.

تأسیسات آبیاری شوشتر از پیش از اسلام سابقه داشته است. بنابر روایات، نهردادیان را دارای اکبر احداث کرد و اردشیر اول ساسانی در صدد احداث سدی بر روی کارون برآمد و چون کارهای ساختمان سد مزبور در زمان شاپور اول ساسانی به وسیلهٔ والریانوس امپراتور روم و دیگر اسیران رومی عملی شد، از این رو به بند قیصر معروف گردید. پل شادروان یاپل شوشتر بر بند قیصر نیز از کارهای دورهٔ ساسانیان است. پل مزبور بوسیلهٔ حجاج ویران گردید. فتحعلی‌خان واخشتو در سال ۱۰۷۸ هجری قمری (۱۰۴۵ خورشیدی) به تعمیر پل پرداخت و طی ۱۲ سال کار مداوم آن را بازسازی کامل کرد که هنوز بخشی از آن استوار و پابرجاست.

شوشتری **Šuštari**

ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۴۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب روستای بابارشانی.

شوشته‌بر **Šuštehbor**

ده، بخش رحمت‌آباد و بلوکات، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۵۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. ساحل راست سفیدرود.

شوشک پائین **Šušk-e pā'in**

ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۳ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه مؤمن‌آباد. ۱۷ کیلومتر خاور شمالی سربیشه. روستای شوشک بالا در یک کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۸۸۰ متری قرار دارد.

شوشکی **Šuški**

ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۹۵ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه قاجر. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی نصرت‌آباد.

شوشمیر پائین **Šušmir-e pā'in**

ده، بخش نوسود، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۰۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. یک کیلومتری مرز ایران و عراق. روستای شوشمیر بالا در یک کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۳۰۰ متری قرار دارد.

شوشن **Šušan**

← شوش، شهر، استان خوزستان.

شوشود **Šušud**

ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۲۶ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی مادرکوه. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی کُندر.

شوشه **Šušeh**

← شیشه، ده، شهرستان اهر.

شوط **Šut**

شهرک، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۱۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. به آن شاه‌آباد هم می‌گویند.

شوق‌آباد **Šōq ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۶۰ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب تکیهٔ چهارگنبد.

شوقان **Šōqān**

ده، مرکز دهستان جلگهٔ شوقان، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۴۹ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه رباط‌عشق به فیروزه و بجنورد.

شوق بالا **Šōq-e bālā**

ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۵

درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه پاریز به سیرجان. ۴ کیلومتر جنوب غربی پاریز. روستای شوق پائین در حدود ۵۰۰ متری جنوب این روستا و در ارتفاع ۲۱۵۰ متری قرار دارد.

شوکان **Šukān**
← خاوران. خراسان قدیم.

شوکت‌آباد **Šōkat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۶ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه بیرجند به زاهدان.

شول **Šul**
ده، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۶۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۵ کیلومتر جنوب غربی بند امیر.

شول **Šul**
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۴۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردکان به شیراز. ۵ کیلومتر غرب شمالی خلاّر.

شول **Šul**
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۴۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شاهپور. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری سعدآباد.

شول **Šul**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال غربی بهمن‌یاری.

شول **Šul**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۴۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه آق‌تپه. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی سیدان.

شول **Šul**
ده، بخش مُهر، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۱۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه ماده. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی مُهر.

شول **Šul**
یکی از طوایف سابق ایران که در آغاز در لرستان می‌زیستند. شول‌ها یک واحد نژادی ممتاز بودند و با طایفهٔ شبانکاره شباهت داشته‌اند و کمابیش صحرانشین بوده‌اند. آبادی شول، نزدیک دالکی و همچنین آبادی شول واقع در شمال غربی شیراز، ظاهراً آخرین پایگاه آنان بوده است. ساکنان این آبادیها از ریشهٔ ایرانی اصیل‌اند و خصوصیات نژادی ایرانی را حفظ کرده‌اند.

شول‌آباد **Šul ābād**
ده، مرکز بخش زز و ماهرو و مرکز دهستان زز شرقی، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۴۵ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب زز.

شول‌آباد **Šul ābād**
← شوله، ده، شهرستان فریدونشهر.

شولان **Šulān**
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۲۱ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی آسپاس.

شول بزرگ **Šul-e bozorg**
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۰۵ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. داخل تنگ شول. دامنهٔ جنوبی کوه علی‌کمکی.

شولستان **Šulestān**
← ممسنی، شهرستان، استان فارس.

شولستان **Šulestān**
سرزمین شول‌ها. ناحیه‌ای در فارس که پس از استیلای طایفهٔ شول بر آنجا بدین نام موسوم گردید. تاریخ این ناحیه سه دورهٔ ممتاز دارد. یکی پیش از آمدن شول‌ها به آنجا، دوم زمان فرمانروائی آنان و سوم دورهٔ اشغال آن به توسط طوایف لر ممسنی.

شولک **Šulak**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۲۶ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری جفتان.

شولم **Šulam ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان فومن، استان گیلان. فومن ۲۳۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهستانی.

شوله **Šuleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان.

فریدونشهر ۲۴۸ درجه، ۵۲کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

شولیز **Šōliz**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۸۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی.

شومیا **Šumiyā**
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۳۱۹ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

شوند **Šavand**
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۹۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان. ۱۲کیلومتر شمال خاوری قروه. امامزاده‌ای بنام شاهزاده عبدالله دارد.

شونگور بالا **Šongor-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۵۵ درجه، ۲۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. روستای شونگور پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا واقع است.

شووه **Šuveh**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۷۴ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سرراه برازجان به اهرم. مجاور روستای سمل.

شووی **Šovey**
ده، مرکز دهستان شووی، بخش مرکزی شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۳۸ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

شوهان **Šōhān**
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۰۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی قلعهٔ شیان. سراب شوهان در ۴ کیلومتری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۴۵ متری قرار دارد.

شوی **Ševi ?**
ده، بخش نوخندان، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۲۹۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

شوی **Ševi**
ده، مرکز دهستان امامزاده سیدمحمود، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۴۰ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه سرتنگ. ۳۳کیلومتر شمال سردشت.

شویر **Ševir**
ده، بخش خرّمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۱۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب جنوبی هیدج.

شویشه **Ševišeh ?**
ده، مرکز بخش و مرکز دهستان کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۱۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه سنندج به نگل و مریوان.

شه‌آروب **Šahārob**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۳۵ درجه، ۵۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر شمال غربی کاروان‌در.

شهاب‌الدّین **Šahābeddin**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۳۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳کیلومتر شمال سوتپه.

شهاب‌لیلم **Šahāblilam**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۳۱۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

شهابی **Šahābi**
ده، بخش رستاق، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۲۳ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه داراب به بندرعباس. ۳کیلومتر شمال غربی رُستاق.

شهابیه **Šahābiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۵۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه خمین به محلات.

شهباز **Šahbāz**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۲۹ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه زابل به کوه خواجه. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی محمّدآباد.

شهبازان Šahbāzān
ایستگاه راه‌آهن. بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۸ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار خط آهن اندیمشک به دورود. ۱۴ کیلومتر خاور مازو.

شه‌بخش Šahbaxš
طایفه‌ای از عشایر بلوچستان که به ۱۴ تیره منقسم می‌شوند ودر منطقه‌ای در قسمت مرکزی ناحیهٔ زاهدان سکونت دارند. تیره‌های عمدهٔ آن، فقیرزائی، داروزائی، اللهبخش زائی، قنبرزائی، بلوچزائی، نوتی‌زائی، احمدزائی و جمشیدزائی است. به طایفهٔ شه‌بخش اسماعیل‌زائی یا اسماعیل زهی نیز می‌گویند.

شهجونج Šahjonj
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۵ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر جنوب خاوری چانف.

شهداد Šahdād
رودخانهٔ فصلی، شهرستان کرمان، استان کرمان. طول ۷۵ کیلومتر.
از کوه باغ بالا، ۳۳ کیلومتری شمال کرمان سرچشمه می‌گیرد و بسوی خاور جنوبی روان می‌شود. از جنوب شهر شهداد می‌گذرد و در شنزارهای خاوری شهر مزبور به زمین فرو می‌رود.

شهداد Šahdād
۱- یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان کرمان واقع در خاور کوهستان پلوار، مرکب از دهستانهای اندوهجرد، تکاب و سیرچ و به مرکزیت شهر شهداد.
۲- شهر، مرکز بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۷ درجه، ۶۱ کیلومتر. ا رتفاع ۴۶۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوهستان پلوار. حاشیهٔ کویر لوت. نام پیشین آن خبیص بوده است.

شهداد کهیر Šahdād-e Kahir
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۹۵ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب غربی کهیر.

شهرآئین Šahr ā'in
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۶۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور.

شهرآب Šahrāb
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۹۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه زواره به نائین. ۳۲ کیلومتر خاور جنوبی زواره. ایستگاه راه‌آهن شهرآب در ۷ کیلومتری شمال این روستا واقع است.

شهرآباد Šahr ābād
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۷۲ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. دو روستای مجاور به فاصلهٔ حدود یک کیلومتر بنام شهرآباد کرد و شهرآباد خاور.

شهرآباد Šahr ābād
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۶۲ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

شهرآباد Šahr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۵۱ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

شهرآباد Šahr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۲۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه شهریار به اشتهارد.

شهرآباد Šahr ābād
ده، مرکز دهستان شهرآباد، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۷۹ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی فیروزکوه. کوهستان البرز.

شهرآباد Šahr ābād
ده، مرکز دهستان کنارشهر، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۵۹ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی بردسکن.

شهرآباد Šahr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۳۷ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوب خاوری کویر درانجیر.

شهرآباد Šahr ābād
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴۸ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر خاور جنوبی راور.

شهرآباد **Šahr ābād**
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۷ درجه، ۷۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال دهبید. سر راه دهبید به آباده.

شهرآباد ایلات **Šahr ābād-e Ilāt**
ده، بخش رباط کریم، شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۱۹۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه بیدگنه به رباط کریم.

شهرآشوب **Šahrāšub**
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۰۰ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری آسپاس.

شهراب **Šahrāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۳۰۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه تفرش و آشتیان به فرمهین و اراک.

شهراب **Šahrāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۶۴ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ غربی کوه قراول‌خانه. سر راه قدیم اسدآباد به همدان. کوهستان الوند.

شهران **Šahrān**
ده، بخش رحمت‌آباد و بلوکات، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۴۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل راست سفیدرود. جنگلی.

شهربابک **Šahr-e Bābak**
۱- شهرستانی در غرب استان کرمان مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای استبرق، پاقلعه، جوزم، خاتون‌آباد، خبر، خورسند، دهج، مدوارات و میمند و به مرکزیت شهربابک.
شهرستان شهربابک از شمال غربی به شهرستانهای مهریز و بافق (استان یزد)، از خاور به شهرستان رفسنجان، از جنوب به شهرستان سیرجان و از غرب به شهرستان مهریز (استان یزد) محدود است. بخشی از اراضی شمال خاوری این شهرستان را کوهستان نسبتاً مرتفع پورکان (۳۴۴۳ متر) و کوه محمّدآباد (۳۴۱۰ متر) فرا گرفته و دیگر اراضی آن را کوهپایه‌ها و دشتهای چندی پوشانیده است. رودخانه‌های این شهرستان کلاً خشکرودهائی هستند که از همین ارتفاعات سرچشمه گرفته و بسوی جنوب روانند. آب و هوای شهرستان شهربابک در نواحی کوهستانی معتدل مایل به سرد تا سرد است و در کوهپایه‌ها و دشتها معتدل می‌باشد و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان شهربابک، استان کرمان. ۷۱۷ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۹۰ کیلومتر غرب جنوبی کرمان. ارتفاع ۱۸۴۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه سیرجان به انار و یزد. موقعیت جغرافیائی ۳۰°۰۷′۵۵° طول شرقی و ۳۰°۰۶′۳۰° عرض شمالی. ساختمان این شهر را به بابک جد اردشیر بابکان نسبت داده‌اند.

شهر بالا **Šahr-e bālā**
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۵۸ درجه، ۱۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کاهکن. ۱۴ کیلومتر شمال غربی انگهران. کوهستان بشاگرد.

شهربست **Šahr-e Best**
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کاهکن. ۱۰ کیلومتر شمال غربی انگهران. کوهستان بشاگرد.

شهر بیجار **Šahr bijār**
ده، بخش سنگر، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۷۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. کنار سفیدرود.

شهر بیلر **Šahr bilar ?**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۷ درجه، ۲۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب شمالی مراکی.

شهرپوم **Šahrpum**
← پوم. ده، شهرستان میناب.

شهر پیر **Šahr-e Pir**
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۲۸ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۷ کیلومتر خاور جنوبی قیر و کارزین.

شهر پیر **Šahr-e Pir**
ده، مرکز دهستان ایزدخواست، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۰۳ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی حاجی‌آباد.

شهرجرد **Šahrjerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۸۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. یک کیلومتر شمال خط آهن اراک به قم.

شهرچای Šahr cāy
رودخانه، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. طول ۱۰۰ کیلومتر.
از دامنهٔ جنوبی کوه قاسمداغی، ۷۶ کیلومتری شمال باختری میانه سرچشمه می‌گیرد و رو به سوی خاور جنوبی روان می‌شود و پس از عبور از شهر میانه به قرنقوچای می‌ریزد.

شهرچای Šahr cāy
رودخانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. طول ۵۵ کیلومتر. مسیر کلی، خاور شمالی.
از دامنهٔ کوه شهیدان، ۴۳ کیلومتری باختر جنوبی ارومیه سرچشمه می‌گیرد و از حاشیهٔ جنوبی شهر ارومیه می‌گذرد و به دریاچهٔ ارومیه می‌ریزد.

شهر خاص Šahr-e Xās
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۴۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جم. سر راه بندر طاهری به ولایت. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری ولایت.

شهر خفر Šahr-e Xafr
شهر، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۲۴ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب جنوبی باب انار. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج.

شهرخواست Šahr-e Xāst
ده، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۶۳ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. سر راه بند امیر به چاشتخوار. ۷ کیلومتر خاور بندامیر.

شهردراز Šahrderāz
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۳ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه ایرانشهر به چابهار.

شهرستان Šahrestān
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۲۶ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ خاوری کوه کله‌کت. کوهستان البرز.

شهرستان Šahrestān
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۳۵۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری کچویه.

شهرستان Šahrestān
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۵۳ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب پلان.

شهرستان Šahrestān
← شاپور. شهر قدیم، فارس.

شهرستانک Šahrestānak
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۱۹ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب ایستگاه راه‌آهن جوین.

شهرستانک Šahrestānak
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۶۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کنار رودخانهٔ شهرستانک. کوهستان البرز.

شهرستانک Šahrestānak
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۰۱ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی گازران.

شهرستانک Šahrestānak
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۷۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چاه‌کند. دامنهٔ جنوبی کوه باقران. ۶ کیلومتر خاور شمالی گل.

شهرستانه Šahrestāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۳۳۶ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه تویسرکان به همدان. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری اشتران. کوهستان الوند.

شهرستانه، گردنه Šahrestāneh
گردنه‌ای به بلندی ۲۷۵۰ متر در شهرستان تویسرکان، استان همدان. سر راه کوهستانی تویسرکان به همدان. ۲۰ کیلومتر شمال تویسرکان. این گردنه که بر بلندیهای کوهستان الوند قرار دارد، شهرستانهای تویسرکان و همدان را از هم جدا می‌کند.

شهرستن Šahr setan
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۳۱ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ نعلین. دامنهٔ جنوبی کوه قدّاره.

شهر سوخته Šahr-e Suxteh
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار

۱۴۳ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه نمکسار.

شهر صد دروازه Šahr-e Sad darvāzeh
←دامغان. هکاتومپیلوس.

شهرضا Šahrezā
۱- شهرستانی در جنوب استان اصفهان، مرکب از بخش مرکزی و بخش سمیرم سفلی و مشتمل بر دهستانهای اسفرجان، منظریه، دشت. قمبوان، همگین، موسی‌آباد و کهرویه و به مرکزیت شهر شهرضا.
شهرستان شهرضا از شمال به شهرستانهای مبارکه و فلاورجان، از خاور به شهرستان اصفهان، از جنوب به شهرستان آباده (استان فارس)، از جنوب غربی به شهرستان سمیرم و از غرب به شهرستان بروجن (استان چهارمحال و بختیاری) محدود است. اراضی آن نیمه‌کوهستانی است و رشته‌کوههای نه‌چندان بلندی که از شمال غربی به سوی جنوب خاوری کشیده شده‌اند، در آن دیده می‌شوند و دره‌های پهناور و دشتهای نسبتاً هموار که غالب شهرهاو روستاهای این شهرستان را در خود جای داده‌اند در آن به چشم می‌خورد. مرتفع‌ترین کوههای این شهرستان در غرب و جنوب غربی واقع‌اند که کوه گرم‌آباد با ارتفاع ۳۳۵۹ متر بلندترین آنها بشمار می‌رود. از دیگر کوههای بلند شهرستان شهرضا می‌توان کوههای پلنگی (۳۰۱۲متر)، کوه سوراخ‌دار (۲۸۱۸ متر) و رشته‌کوههای جنوب خاوری شهر شهرضا را با ارتفاع حدود ۳۰۲۴ متر نام برد. رودخانه‌های این شهرستان عموماً فصلی و خشکرود هستند که عمده‌ترین آنها رودشور است که از دهستان قمبوان رو به شمال جاری است. آب و هوای شهرستان شهرضا معتدل و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان شهرضا، استان اصفهان. ۴۱۰کیلومتر جنوب تهران و ۷۴ کیلومتر جنوب خاوری اصفهان. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه اصفهان به آباده و شیراز. موقعیت‌جغرافیائیٔ ۰۰ '۵۲ °۵۱ طول‌شرقی و ۳۰ °۳۲ ۰۰' عرض شمالی. به آن قومشه و قمشه و همچنین قمیشه نیز گفته‌اند. بقعهٔ شاهرضا که از دورهٔ صفویه به یادگار مانده است، در این شهر قرار دارد.

شهر عبّاس Šahr-e Abbās
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۵ درجه، ۲۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب غربی بارشک.

شهرفویه Šahrfuyeh
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۲۹ درجه، ۴۳/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹کیلومتر جنوب خاوری بناررویه.

شهرک Šahrak
ده، مرکز بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۲۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ طالقان. سر راه آبیک به روستای مرجان. کوهستان البرز.

شهرک Šahrak
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۲ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شهرک. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی دندی. درّهٔ شمالی کوه قره‌داش (سرالان).

شهرک Šahrak
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۳۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر شمال سعیدآباد.

شهرک Šahrak
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۲۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه تیغ سیاه. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری چمن‌آباد.

شهرک Šahrak
ده، مرکز دهستان سلکی، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۹۵ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گاماسیاب. ۹ کیلومتر جنوب خاوری فیروزآباد بالا.

شهرک Šahrak
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۳۵۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه دنه‌خشک.

شهرک Šahrak
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۴۲ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. کنار راه شهرکرد به شلمزار. ۷/۵ کیلومتر غرب فرخ‌شهر.

شهرک Šahrak
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۲۳ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه شهرک. ۸ کیلومتر خاور جنوبی سد درودزن.

شهرک احمدآباد Šahrak-e Ahmad ābād
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۶۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری خواجه. دامنهٔ جنوبی کوه آیتاخلی.

شهرک بالا **Šahrak-e bālā**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۶۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه آی‌تاخلی. به آن شهرک احمدآباد هم می‌گویند.

شهرک بالا **Šahrak-e bālā**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۱۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ رودخانهٔ چم. روستای شهرک پائین در ۵ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۹۵۰ متری واقع است. نام دیگر این روستا سراب شهرک است.

شهرک پائین **Šahrak-e pā'in**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۶۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه هریس به تبریز.

شهرک‌جدیددهلران **Šahrak-e Jadid-e Dehlorān**
شهرک، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۴۰ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود دویریج. ۵ کیلومتر شمال خاوری موسیان.

شهرکرد **Šahr kord**
۱- شهرستانی در شمال خاوری استان چهارمحال و بختیاری، مرکب از بخشهای مرکزی و کیار و مشتمل بر دهستانهای سامان، هوره، وردنجان، حومه، لار، طاقانک، زاینده‌رود جنوبی، کیار غربی و کیار شرقی و به مرکزیت شهر شهرکرد.
شهرستان شهرکرد، از شمال و شمال خاوری به شهرستان فریدن، از خاور به شهرستان لنجان، از جنوب خاوری و جنوب به شهرستان بروجن و از غرب به شهرستان فارسان و از شمال غربی به شهرستان فریدونشهر محدود است. اراضی این شهرستان کوهستانی است که عمده‌ترین و بلندترین آنها کوه جهانبین (۳۳۳۲ متر)، کوه پرّه‌داس (۳۲۲۹ متر) و کوه چوبین باارتفاع ۳۲۳۸ متر است. رودهای زاینده‌رود و آب جهانبین آن را مشروب می‌سازند و از نظر آب و هوا جزء نواحی معتدل مایل به سرد تا سرد است و از نظر میزان بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان شهرکرد و مرکز استان چهارمحال و بختیاری. ۳۷۴ کیلومتر جنوب غربی تهران. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه قراولخانه، سر راه اصفهان به فارسان و سر راه تیران به شلمزار و اردل. موقعیت جغرافیائی ۰۰ َ ۵۱ ْ ۵۰ طول شرقی و ۳۰ َ ۱۹ َ ۳۲ ْ عرض شمالی.
نام پیشین آن دهکرد بوده است. میانگین حداکثر دما ۲۰/۴ درجه سانتیگراد و میانگین حداقل آن ۳/۷ درجه سانتیگراد و متوسط دما ۱۲/۸ درجه سانتیگراد است. میانگین بارندگی سالانه ۲۴۵ میلی‌متر و میانگین تعداد روزهای یخبندان ۱۱۹ روز است.

شهرک مُغان **Šahrak-e Moqān**
شهرک، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۱۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری اسلام‌آباد قدیم (علیرضاآباد قدیم).

شهرکهنه **Šahr-e Kohneh**
ده، مرکز دهستان قوچان عتیق، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۸۳ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه قوچان به شیروان.

شهر میان **Šahr miyān**
ده، مرکز دهستان شهرمیان، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۶۴ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری شادکام.

شهرنو **Šahr-e Nō**
← باخرز، ده، شهرستان تایباد.

شهرنو **Šahr-e Nō**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۸۳ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه خرانق به ساغند. ۲۲ کیلومتر خاور شمالی خرانق.

شهر نو **Šahr-e Nō**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۰۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۹ کیلومتر شمال هندیجان. سر راه هندیجان به چم خلف عیسی.

شهرنو **Šahr-e Nō**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۷۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه جاسک به یکدار و گابریک. ۹ کیلومتر غرب یکدار.

شهرو **Šahru**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۹۸ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب جنوبی تازیان پائین. در دو روستای مجاور هم بنام پائین‌شهرو و بالاشهرو.

شهری **Šahri**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۰ درجه، ۱۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه شهری. ۶ کیلومتر جنوب خاوری گتمران.

شهریار **Šahriyār**

۱- شهرستانی در غرب استان تهران، مشتمل بر بخشهای مرکزی و رباط کریم و مرکب از دهستانهای اخترآباد، بی‌بی‌سکینه، جوقین، رزکان، فردوس، ملارد، مویز، اسماعیل‌آباد، امامزاده ابوطالب و منجیل‌آباد و به مرکزیت شهر شهریار. این شهرستان از شمال به شهرستان کرج، از شمال خاوری به شهرستان تهران، از خاور و جنوب به شهرستان ری و از غرب به استان مرکزی (شهرستان ساوه) محدود است. شهرستان شهریار در دشت آبرفتی هموار واقع در غرب تهران واقع شده و بوسیلهٔ شاخابه‌ها و رشته قناتها و چاههای آب متعدد سیراب می‌گردد و آب و هوای آن معتدل و خشک است. خط آهن تهران - تبریز از شمال آن و آزادراه تهران - قم از جنوب و جنوب خاوری آن می‌گذرد و رودشور مرز طبیعی جنوبی آن را تشکیل می‌دهد.

۲- شهر، مرکز شهرستان شهریار، استان تهران. ۲۶ کیلومتر غرب جنوبی میدان آزادی تهران. سر راه کرج به رباط کریم. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. موقعیت جغرافیائی ۵۱° ۰۳' ۳۰" طول خاوری و ۳۵° ۳۴' ۱۵" عرض شمالی. نام پیشین آن علیشاه عوض بوده است.

شهریار **Šahriyār**

ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۵۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری شاپورآباد.

شهریار **Šahriyār**

ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۱۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال غربی مال خلیفه.

شهریاری **Šahriyāri**

ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۰۷ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه کاشان به ابوزیدآباد. ۶ کیلومتر غرب شمالی ابوزیدآباد.

شهریاری **Šahriyāri**

ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۷۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب کوهرنگ. دامنهٔ شمالی کوه قیصری.

شهریاری **Šahriyāri**

ده، بخش پشتکوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۴ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری مشکان.

شهریانج **Šahriyānj ?**

ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۵ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر جنوب خاوری چانف.

شهری‌کند **Šahri kand**

ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۲۳۶ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سیمینه‌رود. دامنهٔ کوه قراول‌خانه.

شهریور **Šahrivar**

ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۱۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سبلان.

شهریور **Šahrivar**

ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۰۸ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری ثمرین.

شهسوار **Šahsavār**

← تنکابن، شهر و شهرستان، استان مازندران.

شهسوار **Šahsavār**

ده، بخش مرکزی شهرستان قصرشیرین، استان کرمانشاه. قصرشیرین ۳۳۹ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ قوره‌تو. کنار مرز ایران و عراق.

شهسوار **Šahsavār**

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۹۳ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۷ کیلومتر غرب شمالی کلواری.

شهسواری **Šahsavāri**

ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۸۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی بیلوردی.

شهکویه **Šahkuyeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۷۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه خمین به شوره. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری ازنوجان.

شهمار **Šahmār**

ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه

۴۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال میان‌راهان.

Šahmān **شهمان**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۱۷ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی ابوناگه.

Šahmirzād **شهمیرزاد**
شهر، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۳۴۴ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه شیخ رضا. سر راه سمنان به ده صوفیان و فولادمحلّه.

Šahnām **شهنام**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۲۹۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه کرج به ملارد.

Šahnān **شهنان**
ده، مرکز دهستان هشیوار، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۱۴ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه داراب به باینوج.

Šahnavāz **شهنواز**
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۱۳ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار حاضران‌چای.

Šahnavāz **شهنواز**
سابقاً یاراحمدزائی (یا زهی). طایفه‌ای از طوایف بلوچ، ساکن بلوچستان، جنوب خاوری ایران. تیره‌هائی چون حسین‌زائی، روشن‌زائی و شهنواززائی دارد. به این طایفه شهنوازی هم می‌گویند.

Šahnavāzi **شهنوازی**
← شهنواز. طایفه‌ای از طوایف بلوچ.

Šahniyā **شهنیا**
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۰۵ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر شمال بردخون. سر راه دیّر به بوشهر.

Šahvār **شهوار**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۹۵ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی دولت‌آباد.

Šahveh **شهوه**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۹۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه اراک به قم.

Šahveh-ye pā'in **شهوهٔ پائین**
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۴۹ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی صالح‌آباد. روستای شهوهٔ بالا در ۳ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۱۳۰ متری قرار دارد.

Šahid **شهید**
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۶۴ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ماربر. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری بیده.

Šahid **شهید**
ده، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۲۹ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری فراشبند.

Šahidān **شهیدان**
یا شیدان. ده، دهستان حومه، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۳۱۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Šahidān **شهیدان**
کوه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ۴۰ کیلومتر غرب جنوبی ارومیه. ارتفاع ۳۵۷۹ متر.

Šahid bāhonar **شهیدباهنر، سد**
سدی در شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. حدود ۴۰ کیلومتر غرب جنوبی تربت حیدریه. این سد که بر رودخانهٔ دوغ‌آباد ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۵ متر است. طول تاج سد شهید باهنر ۵۰۰ متر و گنجایش مخزن آن ۳/۵ میلیون مترمکعب است.

Šahid dehqān **شهید دهقان، سد**
سدی در شهرستان تایباد، استان خراسان. ۲۵ کیلومتر شمال تایباد. این سد که بر رودخانهٔ روس ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۲۰/۶ متر است. طول تاج سد شهید دهقان ۱۸۰۰ متر و گنجایش مخزن آن ۱۴ میلیون مترمکعب است.

Šahid abbāspur **شهید عبّاسپور، سد**
← کارون ۱، سد، شهرستان مسجدسلیمان.

شهید یعقوبی، سد Šahid ya'qubi
← جعفر مشهدی، سد.

شهین Šahin
نام باستانی زنجان. ← زنجان، شهرستان زنجان.

شهینان Šahinān
ده، بخش نمشیر، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۳۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سرچشمهٔ رودخانهٔ نمشیر. دامنهٔ کوه دوسره. جنگلی.

شیاده سادات Šiyādeh-ye Sādāt
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۳۰۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار بزرود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی. ۳ کیلومتر غرب شمالی دیوا.

شیان Šiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۰۸ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. مرکز دهستان شیان.

شیانی Šiyāni
← کلهر. ایلات کرد.

شیبان Šibān
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ دامن. ۳ کیلومتر جنوب غربی زهلنفان.

شیبانی Šeybāni
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۷۶ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ماربر. ۲/۵ کیلومتر غرب شمالی بیده.

شیبانی Šeybāni
طایفه‌ای از شعب ایل عرب، از ایلات خمسهٔ فارس. قشلاق آنها دشتهای فسا و مند و ییلاقشان قسمت سفلای رودکر و تپه‌های شمال خاوری قسمت علیای رود پلوار از ده بید تا بوانات است.

شیب‌تل Šibtal
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۱۴ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ غربی خاتون‌آباد.

شیب تنگ Šib-e Tang
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۳۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جره. ۱۱ کیلومتر خاور جره.

شیب‌دراز Šibderāz
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۲۹ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل جنوبی جزیرهٔ قشم. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی سوزا.

شیبرم Šibarım
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۲۹۱ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر دیّر به بردخون و بوشهر. ۸ کیلومتر جنوب بردخون.

شیبلو Šiblu
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۰۲ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رود ارس. سر راه پلدشت به سد ارس.

شیت Šit
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۷۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار زارم‌رود. نیمه‌جنگلی.

شیتور Šeytur
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۲۳ درجه، ۹۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه کوهبنان به بافق. ۳۷ کیلومتر غرب شمالی کوهبنان.

شیجان Šeyjān
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر انزلی، استان گیلان. بندر انزلی ۱۱۶ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت.

شیخ Šeyx
ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۲۹۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

شیخ‌آباد Šeyx ābād
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۱۱ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر خاور روستای بیارجمند.

شیخ آباد **Šeyx ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۶۸ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه اُلنگ مرغی.

شیخ آباد **Šeyx ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۲۳ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه مبارکه به دیزیچه.

شیخ آباد **Šeyx ābād**
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۹۰ درجه، ۱۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۷ کیلومتر شمال غربی دلگان.

شیخ آباد **Šeyx ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۶۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه میناب به بندرجاسک ومیناب به سندرک.

شیخ آشور **Šeyx āšur**
ده، بخش آغاجاری، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۹۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ مارون. ۸/۵ کیلومتر شمال خاوری آغاجاری.

شیخ احمد **Šeyx ahmad**
ده، بخش مرکزی، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۰۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال خاوری کوه سبلان.

شیخ احمد **Šeyx ahmad**
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۵۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه بندر حیدرآباد به شهر محمدیار.

شیخ‌الاسلام **Šeyxol eslām**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۳۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار موردق‌چای. سر راه ملکان به مراغه. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری ملکان.

شیخ امیرانلو **Šeyx amirānlu**
ده، بخش سرحدّ، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

شیخان **Šeyxān**
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۷۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌دورود.

شیخان **Šeyxān**
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۲۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

شیخان **Šeyxān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۴۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری حاجی‌آباد.

شیخان **Šeyxān**
ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۵۰ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه رباط. ۷ کیلومتر غرب شمالی شول‌آباد.

شیخان **Šeyxān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۳۳ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه ایذه به مسجد سلیمان.

شیخان کرگ **Šeyxān karag**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۸۰ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری دلگان.

شیخانه‌ور **Šeyxānehvar**
ده، بخش مرکزی شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۰۳ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه لاهیجان به لنگرود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

شیخ بابا **Šeyx bābā**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۴۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار موردق‌چای. ۱۰ کیلومتر شمال شرقی ملکان.

شیخ ببلو **Šeyx babalu ?**
ده، بخش شوط ، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۳۳ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی مرگن.

شیخ تقّه **Šeyx taqqeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۱۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب سریش آباد.

شیخ تیمور Šeyx teymur
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۸۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه بجنورد به مینودشت.

شیخ جابر Šeyx jāber
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به انگوران.

شیخ‌جان Šeyx-e Jān
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۳۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی مهاجران.

شیخ جبرئیل Šeyx jabra'il
ده، بخش حمیل،شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۷۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه ملینجه. سر راه پاسکله به میان چقا.

شیخ جرّاح Šeyx jarrāh
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودراهنگ ۳۰۶ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ا رتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

شیخ جعفر Šeyx ja'far
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۵۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی سریش‌آباد.

شیخ چوپان Šeyx cupān
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۶۵ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌شیخ چوپان. دامنهٔ شمالی کوه پیرچوپان.

شیخ حاوی Šeyx Hāvi
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۲۸ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه فکه به چنانه. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی فکه.

شیخ حسن Šeyx hasan
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۱۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۱۴ کیلومتر شمال غربی کرند.

شیخ حسن Šeyx hasan
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۵۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۴ کیلومتر غرب سردرود. کنار خط آهن تبریز به مراغه.

شیخ حضور Šeyx hozur
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۳۳ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شوربستک. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری بستک.

شیخ حمزه Šeyx hamzeh
کوه، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. ۴۱ کیلومتر غرب خوی. ارتفاع حدود ۳۷۱۰ متر.

شیخ حیدر Šeyx heydar
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۶۳ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

شیخ خواجه Šeyx xājeh
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۶۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه کنار. جنگلی.

شیخ‌درآباد Šeyxdar ābād
ده، مرکز دهستان شیخ درآباد، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۳۷ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه میانه به روستای دوزنان.

شیخ رجب Šeyx rajab
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۴۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی بخشایش.

شیخ زباری Šeyx zabāri
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۸۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون.

شیخ زنگی Šeyx zangi
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۳۱ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال خاوری بویرات و ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری بندر دیلم.

شیخ زهراب Šeyx zahrāb ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۱۵ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال خاوری حمیدیه و ۵/۵کیلومتر جنوب خاوری سد کرخه.

شیخ‌سلو Šeyx salu
دو روستا به نام شیخ سلوی بالا و شیخ سلوی پائین، در دهستان چالدران، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۱۷ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتری مرز ایران و ترکیه.

شیخ سله Šeyx saleh
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۸۸ درجه، ۵۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه ازگله به مرخیل و باینگان. ۴ کیلومتری مرز ایران و عراق.

شیخ سیرالدّین Šeyx seyreddin
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۳۲۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

شیخ شبان Šeyx šabān
← شیخ شعبان، ده، شهرستان شهرکرد.

شیخ شعبان Šeyx ša'bān
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۲۰ درجه، ۳۷کیلومتر. ارتفاع ۲۳۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه برآفتاب. ۱۵ کیلومتر شمال غربی بن.

شیخ شعیب Šeyx šo'eyb
← لاوان، جزیره، خلیج فارس.

شیخ شمس Šeyx šams
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۴۲ درجه، ۵۳کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه درارسو. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری کوهبنان.

شیخ‌طبق Šeyx tabaq
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۸۱ درجه، ۳۴کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

شیخ طعمه Šeyx to'meh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۴۰ درجه، ۴۰کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. ۶کیلومتر شمال غربی الهائی.

شیخ عامری Šeyx āmeri
ده، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۵۴ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه تختهٔ سروه دیوانی. ۱۲کیلومتر غرب شمالی بیرم.

شیخ عبود Šeyx abud
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۲۹ درجه، ۷۴/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه آصف. ۴کیلومتر جنوب خاوری کوشک هزار.

شیخ عطّار Seyx attār
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۹۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه مریوان به تیژتیژ و سنندج.

شیخ علی Šeyx ali
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۲۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

شیخ علی Šeyx ali
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۲ درجه، ۱۲۲/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵۲کیلومتر جنوب خاوری شهماران.

شیخعلی‌شاه Šeyxali šāh
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۰۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری شیرکوه.

شیخ قندی Šeyx qandi
← حسن گرگ،ده، شهرستان دشت آزادگان.

شیخ قوم Šeyx qōm
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۲۱ درجه، ۵۱کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵ متر. گرم،خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر غرب شمالی دشت عبّاس.

شیخ کلگ Šeyx kalag ?
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۵ درجه، ۸۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷کیلومتر غرب شارک.

شیخلار Šeyxlār
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل.

مشگین‌شهر ۲۴۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب شمالی انزان.

Šeyxlar **شیخ‌لر**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۰۴ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه بوکان به مهاباد.

Šeyxlar **شیخ‌لر**
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۵ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار الله‌لوچای. سر راه انگوران به تکاب.

Šeyxlar-e pā'in **شیخ‌لر پائین**
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۳۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قوری‌چای. روستای شیخلر بالا در ۱/۵ کیلومتری جنوب خاوری این روستا جای دارد.

Šeyxlu **شیخلو**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری لاهرود.

Šeyx mahalleh **شیخ‌محلّه**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۲۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه حمزه‌کلا به مقری‌کلا.

Šeyx mohammad **شیخ محمّد**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۲۷۵ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه چنانه به عین‌خوش. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی چنانه.

Šeyx mohammad-e yek **شیخ محمّد یک**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۵۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب شمالی عباویه. روستاهای شیخ محمد دو و شیخ محمد سه به ترتیب در ۴ کیلومتری غرب شمالی و ۵۰۰ متری جنوب این روستا جای دارند. امامزاده‌ای بنام شیخ محمد دارد.

Šeyxmazbu **شیخ مزبو**
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۲۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال خاوری عین‌خوش.

Šeyx musā **شیخ‌موسی**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۹۱ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار سجّادرود. جنگلی. کوهستان البرز.

Šeyx vali **شیخ ولی**
ده، دهستان شرفخانه، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۸۲ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت ساحلی. سر راه تبریز به طسوج و کنار خط آهن تبریز به قطور. ساحل دریاچهٔ ارومیه.

Šeyx hābil **شیخ هابیل**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۵ کیلومتر خاور قلعه‌دختر.

Šeyx hābil **شیخ هابیل**
← توتی. تیره‌ای از طایفهٔ چهاربنیچه.

Šeyxi **شیخی**
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۵۴ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تنگ چرخی. ۳۶ کیلومتر خاور جنوبی حاجی‌آباد.

Šeyxiyān **شیخیان**
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۱۳ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۳ کیلومتر شمال غربی بردخون.

Šeyx yasān ? **شیخ یسان**
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۲۵ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب جنوبی دشت عبّاس.

Šeydān **شیدان**
← شهیدان، ده، شهرستان سلماس.

Šeydān **شیدان**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب جنوبی زیار.

Šeydān **شیدان**
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۹ درجه، ۱۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بوانات. ۱۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری سوریان.

شیرآباد Šir ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۳۵۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. سر راه هشتپر به آستارا. ساحل دریای خزر.

شیرآباد Šir ābād

ده، بخش رامیان، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۱۹۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه خاکسا. نیمه‌جنگلی.

شیرآباد Šir ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۴۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه سره.

شیرآباد Šir ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۷ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. حومهٔ شمال خاوری شهر زاهدان.

شیرآباد Šir ābād

ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۸ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه ابراهیم‌آباد به باقرآباد. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری ریگان.

شیرآباد Šir ābād

ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۸۲ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب غربی گوهرشهر.

شیرآشیان Širāšiyān

ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۳۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دامغان به سمنان.

شیرآهن بالا Širāhan-e bālā

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۱۳ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر شمال غربی گنگان. روستای شیرآهن پائین در ۱۰ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۵۰ متری قرار دارد.

شیراز Širāz

ده، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۷۹ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه بناب به عجب‌شیر. ۵ کیلومتر جنوب عجب‌شیر.

شیراز Širāz

۱- شهرستانی در مرکز استان فارس مرکب از بخشهای مرکزی، ارژن، زرقان، کربال، سروستان و کوار و مشتمل بر دهستانهای دراگ، بیدزرد، سیاخ دارنگون، کفترک، داریان، قره‌باغ، قره‌چمن، کوهمره‌سرخی، دشت ارژن، زرقان، بند امیر، رحمت‌آباد، کربال، دهقانان، سفلی، سروستان، کوهنجان، مهارلو، طسوج، فرمشکان و کوار و به مرکزیت شهر شیراز.
شهرستان شیراز از شمال به شهرستان مرودشت، از خاور به شهرستان فسا، از جنوب به شهرستانهای جهرم و فیروزآباد، از غرب به شهرستانهای کازرون و ممسنی و از شمال غربی به شهرستان سپیدان محدود است.
ناحیهٔ مرکزی این شهرستان را دشت هموار و وسیعی که از شمال غربی بسوی جنوب خاوری کشیده شده و دریاچهٔ مهارلو در میان آن قرار گرفته است، فرا گرفته و مناطق شمالی و جنوبی آن را کوههای نسبتاً مرتفعی پوشانیده است که کوه دلو با ارتفاع ۳۰۹۷ متر بلندترین آنهاست. از دیگر کوههای بلند این شهرستان از کوههای قلات (۲۹۹۰ متر)، کهدان (۲۹۷۰ متر)، دراک (۲۸۶۵ متر)، قره‌باغ (۲۸۲۳ متر) وکوه بمو (۲۶۶۱ متر) می‌توان نام برد. رودخانهٔ قره‌آغاج که از شمال غربی بسوی جنوب خاوری روان است، عمده‌ترین رودخانهٔ شهرستان شیراز بشمار می‌آید و رودخانه‌های سرخون، هونیفقان و زاخرد، از دیگر رودخانه‌های این شهرستان محسوب می‌گردند. آب و هوای شهرستان شیراز در دشت مرکزی معتدل و در نواحی کوهستانی معتدل مایل به سرد است و جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان شیراز، استان فارس. ۶۸۸ کیلومتر جنوب خاوری تهران. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه اصفهان به کازرون و بوشهر، از مهمترین گره‌های مواصلاتی ایران. موقعیت جغرافیائی ۰۰′ ۳۲′ ۵۲° طول شرقی و ۳۰′ ۳۷′ ۲۹° عرض شمالی. میانگین حداکثر دما ۲۵/۸ درجه سانتیگراد و میانگین حداقل آن ۹/۱ درجه سانتیگراد است. متوسط بارندگی سالانه ۳۰۶ میلی‌متر و میانگین تعداد روزهای یخبندان در سال ۵۵ روز است.
تاریخچه - ناحیهٔ شیراز از قدیم اهمیت داشته و خود شهر شیراز از عهد ساسانیان سابقه دارد. در اواخر خلافت عمر، ابوموسی اشعری و عثمان‌ابن ابی‌العاص آن را فتح کردند. در عهد خلافت ولیدابن عبدالملک، شهر را بازسازی کردند و صمصام‌الدولهٔ دیلمی یا سلطان‌الدولهٔ دیلمی باروئی با ۱۱ یا ۱۲ دروازه بر گرد آن کشید. امیر تیمور گورکان در سال ۷۹۵ هجری قمری (۷۷۱ خورشیدی) به جلوی شهر رسید و شاه منصور آل مظفر را کشت. افاغنه در سال ۱۱۳۷ هجری قمری (۱۱۰۳ خورشیدی) آن را گرفتند و کریم‌خان زند آن را پایتخت خویش قرار داد و پیرامونش را بارو و خندق کشید و خیابانهایش را سنگفرش نمود و عمارات زیبا و بازار معروف وکیل را در آن احداث نمود.
شیراز زادگاه حافظ و سعدی، قطب‌الدین شیرازی و ملاصدرا است. اهلی شیرازی، عرفی، باباغفانی، مجدالدین همگر، قاآنی و شوریده نیز از دیگر معاریف شهر شیراز هستند.

بناهای تاریخی داخل و اطراف شهر عبارتند از قصر ابونصر، برم‌دلک، قلعهٔ بندر، مسجد جامع عتیق، مسجد نو، شاه چراغ، مقبرهٔ آبش خاتون، مدرسهٔ خان، آستانهٔ سید علاءالدین حسین، تکیهٔ هفت تن، تخت ضرابی، مسجد نصیرالملک و مسجد وکیل، مدرسهٔ وکیل یا مدرسهٔ آقاباباخان، بازار وکیل، باغ جهان‌نما، عمارت کلاه فرنگی، ارگ کریم‌خانی، بقعهٔ سید میرمحمّد، بقعهٔ بی‌بی‌دختران، بقعهٔ شاه میرعلی، بقعهٔ سید حاج غریب، مقبرهٔ داعی شیرازی، مقبرهٔ شاه منصور آل مظفر، تکیهٔ چهل تنان، قبر شاه شجاع، آرامگاه خواجوی کرمانی، بقعه و عمارت باباکوهی و آرامگاههای شاعر و عارف نامی خواجه حافظ شیراز و همچنین آرامگاه سعدی شیرازی و باغ ارم و اماکن دیگر.

شیرازک Širāzak
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۵۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوههای البرز.

شیرازی Širāzi
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۲۱ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌سو. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی هرسین.

شیرازی Širāzi
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۱۳ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب غربی چرام.

شیراسپری Širespari
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۴۹ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه نورآباد به کازرون. ۳ کیلومتر شمال غربی سراب بهرام.

شیراصفهان Šir esfahān
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۵۴ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک.

شیرامین Širamin
ده، مرکز دهستان شیرامین، بخش آذرشهر، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۱۵ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۵ کیلومتری ساحل دریاچهٔ ارومیه.

شیران Širān
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۳۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه اردبیل به نیر.

شیران Širān
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۸۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب کمبل سلیمان.

شیرانی Širāni
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۱۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار راه سرخون به دهدز.

شیراوند Širāvand
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۸۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی شهرک.

شیراوند Širāvand
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۹۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه ویان.

شیراوند Širāvand
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۹۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سراب رفتخان. ۲۱ کیلومتر شمال غربی سراب‌دوره.

شیربرات Širbarāt
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۰۰ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

شیربیم Širbim
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۹۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی گلگون.

شیرتپّه Šir tappeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۱۷۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. بر هریرود، کنار مرز ایران و ترکمنستان.

شیرخان Širxān
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۶ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

شیرخان Širxān
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه

۴۷ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه بیستون به سنقر. ۵ کیلومتر شمال خاوری میان راهان.

شیرخوارکلا Širxār kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر صفر درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر جنوب خاوری کیاکلا.

شیرخوند Širxond
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۲۷ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر غرب زهان.

شیرشتر Šir šotor
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۵۳ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۴۶ کیلومتر شمال غربی شوسف. دامنهٔ جنوبی کوه آتشکده.

شیرعلی Širali
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۹۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر جنوب غربی کرّه‌سیاه.

شیرعلی Širali
← لیراوی. طایفه‌ای از ایل جاکی.

شیرعلی بکلو Širali baklu
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۵ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه قلیچ. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری زاویه.

شیرعلیشاه Širališāh
ده، بخش رحیم‌آباد، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۲۱۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کنار رودخانهٔ پرشو. کوهستان البرز.

شیرغان Širqān
ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۵۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

شیرک Širk
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۵۰ درجه، ۶۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب زهان.

شیرکان Širakān
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۹۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری سیلوانه.

شیرکدی Širkadi
ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۹۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

شیرکش پائین Širkoš-e pā'in
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۲۵ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اوزون درّه. روستای شیرکش بالا در ۸ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۲۰۳۰ متری قرار دارد.

شیرکلا Šir kolā
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۵۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. نیمه‌جنگلی.

شیرکوه Širkuh
ده، بخش رحمت‌آباد و بلوکات، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۵۵ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار خرشک‌رود. دامنهٔ غربی کوه درفک. جنگلی.

شیرکوه Širkuh
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۶۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. محل تلاقی رودخانه‌های الموت و طالقان‌رود. سر راه قزوین به معلم‌کلایه. کوهستان البرز.

شیرکوه Šir kuh
کوهستانی به مساحت حدود ۳۰۰۰ کیلومترمربع در شهرستانهای یزد، تفت و مهریز، استان یزد. درازای این کوهستان که از شرق به غرب کشیده شده ۷۵ کیلومتر و پهنای آن بین ۱۰ تا ۴۰ کیلومتر است. کوهستان شیرکوه از قله‌های مرتفع متعددی که ارتفاع بلندترین آنها به ۴۰۵۵ متر می‌رسد تشکیل یافته است. از دیگر قلّه‌های مهم این کوهستان می‌توان از برفخانه ترزجان (۴۰۰۰ متر) و منشاد (۳۹۰۰ متر) نام برد.

شیرکوه Šir kuh
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۰ درجه، ۱۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه سفید. ۴۵ کیلومتر غرب شمالی رمشک.

شیرکی Širaki
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی.

سلماس ۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری سیلاب.

شیرگ **Širg**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۴۷ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی فخرود.

شیرگ **Širg**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۱ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درهٔ جنوبی کوه اسپیدی. ۲۲ کیلومتر شمال سربیشه.

شیرگاه **Širgāh**
شهر، مرکز بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۲۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. محل تلاقی رودخانه‌های کسلیان و تالار. سر راه پل سفید به قائم‌شهر. جنگلی. حاشیهٔ شمالی کوههای البرز. کارخانهٔ تراورس سازی و تقطیر چوب دارد.

شیر، گردنه **Šir**
گردنه‌ای به بلندی ۲۶۰۰ متر در شهرستان اقلید، استان فارس. ۲۲ کیلومتر غرب شمالی سده. این گردنه استانهای فارس و اصفهان را از هم جدا می‌کند.

شیرگشت **Širgešt**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۴۸ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ غربی کوه تلخاری. سر راه طبس به معدن چاه سرب.

شیرگُواز **Širgovāz ?**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۵۸ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال خاوری باهوکلات.

شیرمحمّد **Šir mohammad**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۷۲ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار کال سالار. ۳۹ کیلومتر جنوب غربی رشتخوار.

شیرمرد **Šir mard**
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۵۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دونگه. سر راه تکاب به ماه‌نشان.

شیرمرد **Širmard**
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۰۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درهٔ جنوب غربی کوه دالان. ۲/۵ کیلومتر شمال خاوری گرداب.

شیرمرغ **Šir morq**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۹۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۵ متر. معتدل، خشک. کنار رود شیرمرغ.

شیرمنگ بالا **Širmeng-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. روستای شیرمنگ پائین در حدود یک کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۹۰۰ متری قرار دارد.

شیروان **Širvān**
۱- شهرستانی در استان خراسان، مرکب از بخش مرکزی و بخش سرحد، به مرکزیت شهر شیروان. این شهرستان از شمال به جمهوری ترکمنستان، از شرق به شهرستان قوچان، از جنوب به شهرستان اسفراین و از غرب به شهرستان بجنورد محدود است. رود اترک و ریزابه‌هایش آن را مشروب می‌سازند. شهرستانی است نیمه‌کوهستانی که نواحی شمال و جنوب آن را کوههای نسبتاً مرتفعی چون کوه امام حاضر، کوه پدلگاه، کوه چاهک، کوه آجان و کوه نمازگاه دربر گرفته و نواحی مرکزی آن را دشتهای نسبتاً وسیعی پوشانیده است. سکنهٔ آن را عمدتاً از طوایف کرد (پیچرانلو، زعفرانلو و میلانلو و غیره) تشکیل داده‌اند. آب و هوای آن معتدل و نیمه خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان شیروان، استان خراسان. ۶۲۰ کیلومتر خاور شمالی تهران و ۱۹۰ کیلومتر غرب شمالی مشهد. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. موقعیت جغرافیائی ۳۰″ ۵۴′ ۵۷° طول خاوری و ۳۰″ ۲۳′ ۳۷° عرض شمالی. کنار رود اترک. سر راه مشهد به بجنورد. شهر شیروان در پی زمین‌لرزهٔ سال ۱۳۰۸ هجری خورشیدی ویران گردید و سپس تجدید بنا شد.

شیروان **Širvān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۷۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه اراک به شهسواران. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی ابراهیم‌آباد.

شیروان و چرداول **Širvān va Cardāvol**
شهرستانی در شمال خاوری استان ایلام، مرکب از بخشهای مرکزی و شیروان و مشتمل بر دهستانهای شباب، آسمان‌آباد، هلیلان، بیجنوند، لومار، کارزان، و زنگوان (زنگاون) و ...

مرکزیت شهر سرابله.
شهرستان شیروان و چرداول از شمال به استان کرمانشاه (شهرستانهای اسلام‌آباد غرب و کرمانشاه)، از خاور و جنوب خاوری به استان لرستان (شهرستانهای دلفان و کوهدشت)، از جنوب به شهرستان درّه‌شهر، از غرب به شهرستان ایلام و از شمال غربی به شهرستان گیلانغرب (استان کرمانشاه) محدود است. سرزمینی است کوهستانی که رشته کوههایی که بصورت رشته‌های موازی از شمال غربی بسوی جنوب شرقی کشیده شده، آن را دربر گرفته و دره‌های موازی چندی را پدید آورده است. کوههای چمن‌گیر (۲۵۷۸ متر)، قلارنگ (۲۴۷۳ متر) و کاچومن (۲۱۸۳ متر) بلندترین کوههای آن محسوب می‌گردند و رودخانه‌های چرداول، چنارچ، زنگاون (زنگوان) و سیمره مهمترین رودخانه‌های آن بشمار می‌آیند. آب و هوای این شهرستان در ارتفاعات معتدل و در درّه‌ها معتدل مایل به گرم است و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌مرطوب تا نیمه‌خشک محسوب می‌شود.

شیروانه **Širvāneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۶۳ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳کیلومتر غرب گلالی.

شیروانه **Širvāneh**
ده، مرکز دهستان بیلوار، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۲ درجه، ۵۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. ۲/۵کیلومتر خاور کامیاران.

شیروانی **Širvāni**
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۶۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود شش‌پیر. ۴ کیلومتر شمال غربی مالکیدی.

شیرود **Širud**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۳۰۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه تنکابن به رامسر. ساحل دریای خزر.

شیرویه **Širviyeh ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۳۱۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه سفیدبوداغ.

شیره‌چقا **Širehceqā**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۰۳ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه کرند به سرپل ذهاب. ۱۶ کیلومتر شمال غربی کرند.

شیره‌چقا **Šireh ceqā**
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۶ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۳کیلومتر غرب جنوبی جوی زرایوان.

شیرین **Širin**
ده، بخش گلبهار، شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۶۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

شیرین **Širin**
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۷۰ درجه، ۱۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور زرگان ابوفاضل. دو روستای مجاور هم بنام شیرین یک و شیرین دو.

شیرین‌آب **Širināb**
ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۰۴ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ الوند.

شیرین‌آباد **Širin ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۱۳۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سرخان. نیمه‌جنگلی.

شیرین‌آباد **Širin ābād**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹ درجه، ۶۷کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه زرند به ماهدشت. ۳۳کیلومتر شمال خاوری مأمونیه.

شیرین‌آباد **Širin ābād**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۶ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ولیدآباد به احمدآباد. ۲۲ کیلومتر غرب شمالی کمیجان.

شیرین‌آباد **Širin ābād**
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۶۳ درجه، ۴۰/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۸کیلومتر شمال غربی فرمهین. سر راه فشک به آقازیارت.

شیرین‌آباد **Širin ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۱۶ درجه، ۱۰/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری کرکان. درّهٔ شمالی تپهٔ پناخانی.

شیرین‌بلاغ **Širin bolāq**
ده، بخش مرکزی، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۱۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه نقده به ارومیّه. یک کیلومتری ساحل جنوب غربی دریاچهٔ ارومیه.

شیرین‌بلاغ **Širin bolāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۵۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور توپ آغاج.

شیرینجه **Širinjeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۵۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار گماناب‌چای. سر راه تبریز به ینگی‌اسپران.

شیرین درق **Širindaraq**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۶۱ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اهر به کلیبر.

شیرین‌زاد **Širinzād**
ده، بخش بمپشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۴۰ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب غربی گونانی.

شیرین‌سو **Širinsu**
ده، مرکز دهستان شیرین‌سو، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۲۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کبودرآهنگ به زرین‌آباد و قیدار.

شیرینک **Širinak**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۳۴ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه لاله‌زار به چهارتاق. ۱۹ کیلومتر خاور لاله‌زار. کنار رودخانهٔ شیرینک.

شیرینک **Širinak**
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۲۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ کوه بنگ. ۴ کیلومتر شمال بنگ.

شیرین‌کاریز **Širin kāriz**
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۴۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

شیرین‌کند **kand**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۵۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ لیلان. ۵ کیلومتر خاور جنوبی روستای لیلان.

شیرین کندی **Širin kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۹۴ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. سر راه خوی به سلماس.

شیرین‌گور **Širingovar ?**
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۳ درجه، ۱۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی راسک.

شیرینو **Širinu**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۱۹ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. ساحل خلیج فارس. سر راه ساحلی بندر کنگان به گاوبندی.

شیرینو **Širinu**
ده، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۵۷ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بیرم به چاه عینی. ۲۰ کیلومتر غرب شمالی بیرم.

شیرینه **Širineh**
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۳۲ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۲۴ کیلومتر شمال غربی انارک.

شیزر **Šizar**
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۹۸ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قاجار. کوهستان البرز.

شیزر **Šizar**
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۱۶ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک.

شیزن **Šizan**
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۶۹ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوههای باخرز.

Šizand **شیزند**
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۰۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ شمالی کوههای افشاریه.

Šišavān **شیشوان**
ده، مرکز دهستان دیزجرود غربی، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۸۴ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر جنوب غربی عجب‌شیر.

Šišeh **شیشه**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۶۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی کل‌لر.

Šišehrāh **شیشه‌راه**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۳۴۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ دهره. سر راه گیلانغرب به سرپل ذهاب.

Šeytur **شیطور**
← شیتور، ده، شهرستان زرند.

Šif **شیف**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۳۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. مقابل جزیرهٔ عبّاسک.

Šifeh **شیفه**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۱۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه پاگچی به نمره یک. ۸ کیلومتر جنوب غربی هفتکل.

Šiqehāb **شیقه‌آب**
ده، بخش بهمئی، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت صفر درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

Šilā **شیلا**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۰۵ درجه، ۹۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه زابل به زاهدان. کنار رودخانهٔ شیلا.

Šilābdān **شیلابدان**
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۰۹ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی لنده. جنگلی.

Šilāndar **شیلاندر**
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۴۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه نولر. کوهستان البرز.

Šilānder **شیلاندر**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۱۶۶ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی خسروآباد.

Šilānuk **شیلانوک، گردنه**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۲۶۰۰ متر، در شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی سیلوانه.

Šilgān ? **شیلگان**
ده، مرکز دهستان دیباج، بخش لطف‌آباد، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۸۱ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار مرز ایران و جمهوری ترکمنستان.

Šiman-e bālā **شیمن بالا**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. روستای شیمن پائین در ۱/۵ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۰۰۰ متری قرار دارد. کوهستان زاگرس. جنگلی.

Šimi **شیمی**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۷ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه دارستان.

Šin ābād **شین‌آباد**
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۳۹ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

Šintāl **شینتال**
ده، مرکز دهستان شینتال، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۴۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود سرهان.

Šingarā ? **شینگرا**
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت

۳۴۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه جیرفت به درب بهشت. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری درب بهشت.

شینه **Šineh**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۵ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار چم‌شینه.

شینه **Šineh**
ده، مرکز دهستان قلائی، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۱۰ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. درّهٔ شمالی کوه سفید.

شینیز **Šiniz**
← سینیز. بندر سابق، ساحل خلیج فارس.

شیون کندی **Šivan kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۹۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال غربی فیرورق.

شیوه **Šiveh**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۳۲۳ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

شیوه **Šiveh**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۰ کیلومتر شمال غربی شوسف.

شیوه‌درّه **Šiveh darreh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۳۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی چهریق.

شیویاربالا **Šivyār-e bālā**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۱ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار ظلم‌آبادچای. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی قره‌آغاج.

شیوین **Šivin**
←شوی، ده، شهرستان دزفول.

صائین **Sā'in**
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۴۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

صائین‌بلاغ **Sā'in bolāq**
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۰۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه تکاب به شاهین‌دژ. دامنهٔ غربی کوه کمرزرد.

صائین‌دژ **Sā'in dež**
← شاهین‌دژ، شهرستان، استان آذربایجان غربی.

صائین‌قلعه **Sā'in qal'eh**
شهر، بخش خرّمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۲۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار ابهررود. ۱/۵ کیلومتر جنوب راه ابهر به زنجان.

صائین‌قلعه **Sā'in qal'eh**
← شاهین‌دژ، شهرستان، استان آذربایجان غربی.

صائین، گردنه **Sā'in**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۲۱۸۰ متر در شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. ۳۰ کیلومتر خاور شمالی سراب. سر راه سراب به اردبیل. شهرستان نیر (استان اردبیل) در دامنهٔ خاوری و شهرستان سراب در دامنهٔ غربی این گردنه جای دارند.

صاحب **Sāheb**
ده، مرکز دهستان صاحب و مرکز بخش زیویه، بخش زیویه، شهرستان سقر، استان کردستان. سقّز ۱۰۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سقّز به دیواندره.

صاحب‌آباد **Sāheb ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۱۸ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه راین به ده‌تازیان (قریت‌العرب). ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری قریت‌العرب.

صاحب‌آباد **Sāheb ābād**
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۹۳ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال غربی مروست.

صاحب‌آباد Sāheb ābād
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۱۷ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷ متر. خیلی گرم و مرطوب، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۹ کیلومتر شمال هندیجان. سر راه هندیجان به چم خلف عیسی.

صاحب‌دیوان Sāheb divān
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۱۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار اهرچای. ۴ کیلومتر جنوب ورگهان.

صاحبی Sāhebi
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۳۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت.

صادق‌آباد Sādeq ābād
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۱۹ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور شمالی ایستگاه راه‌آهن جاجرم.

صادق‌آباد Sādeq ābād
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۷ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه قزوین به همدان. ۳۶ کیلومتر شمال خاوری آوج.

صادق‌آباد Sādeq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری روستای حسین‌آباد.

صادق‌آباد Sādeq ābād
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۸۶ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چم.

صادق‌آباد Sādeq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی ساروق.

صادق‌آباد Sādeq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۱۶۱ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر سه راهی یزد به بافق و یزد به کرمان.

صادق‌آباد Sādeq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۵۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زاینده‌رود. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری بن.

صادق‌آباد Sādeq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۲۷۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۱۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۱۸/۵ کیلومتر غرب جنوبی صفاد.

صادق‌آباد Sādeq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۴۵ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. مجاور روستای اسماعیل‌آباد. سر راه رفسنجان به بافق.

صادق‌آباد Sādeq ābād
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۵ درجه، ۱۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه ابرکوه به آباده. ۱ کیلومتر خاور شمالی فراغه و ۲۴/۵ کیلومتر غرب جنوب ابرکوه.

صادق‌آباد Sādeq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۴۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب خاوری حیدرآباد.

صادق‌آباد لاچری Sādeq ābād-e Lācari
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۱ درجه، ۱۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی جوکان. سر راه جوکان به باغ سیاه.

صادقلو Sādeqlu
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۶ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۸ کیلومتر غرب نوبران.

صالح‌آباد Sāleh ābād
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۹۸ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

صالح‌آباد Sāleh ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۳۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴ کیلومتر جنوب غربی ماهدشت.

صالح‌آباد **Sāleh ābād**
۱- بخشی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان تربت جام، مشتمل بر دهستانهای صالح‌آباد، باغ کشمیر، جنت‌آباد و قلعه‌حمام به مرکزیت شهر صالح‌آباد.
۲- شهر، مرکز بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۴۱ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. معتدل، خشک. نام پیشین آن زورآباد بوده است.

صالح‌آباد **Sāleh ābād**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۱۹ درجه، ۱۹۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۵ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری زمان‌آباد.

صالح‌آباد **Sāleh ābād**
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۴۵ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی پاکدشت.

صالح‌آباد **Sāleh ābād**
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۹۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه ساوه به سلفچکان. ۳۳ کیلومتر شمال خاوری دستجرد.

صالح‌آباد **Sāleh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۴۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه آشتیان به قم. ۶ کیلومتر جنوب خاوری مزرعه نو.

صالح‌آباد **Sāleh ābād**
ده، مرکز دهستان صالح‌آباد، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۸۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان به قروه و گل‌تپه.

صالح‌آباد **Sāleh ābād**
۱- یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان مهران، استان ایلام، مشتمل بر دهستان هجداندشت و به مرکزیت شهر صالح‌آباد.
۲- شهر، مرکز بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۶۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار چم‌سرخ. دامنهٔ خاوری کوه خلیفه.

صالح‌آباد **Sāleh ābād**
← اندیمشک، شهر، استان خوزستان.

صالح‌آباد **Sāleh ābād**
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۹۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور شمالی خبریز.

صالح‌آباد **Sāleh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۰۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر خاور بیدکردوئیه.

صالح‌آباد بزرگ **Sāleh ābād-e Bozorg**
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۰۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. یک کیلومتری ساحل شمالی کال‌شور.

صالحان **Sālehān**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۴۸ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

صالح‌صغیر **Sāleh saqir**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۵۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور جنوبی شاپورآباد.

صالح لوسی **Sāleh lusi**
ده، بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۶۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال غربی شاهور.

صالح مشطت **Sāleh moštat ?**
ده، مرکز دهستان سرخه، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۳۲۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. ۲/۵ کیلومتر غرب جریه.

صالحی **Sālehi**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۵۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی زین‌الدین.

صالِحی **Sālehi**
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۳۵ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. حومهٔ جنوب خاوری شهر نورآباد.

صالحیّه **Sālehiyyeh**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳ درجه، ۱۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. سر راه درونه به عشق‌آباد. ۵ کیلومتر جنوب غربی درونه.

صاهندی Sāhendi ?
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۰۲ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب بستان.

صبری Sabri
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۳۱ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. ۵۰ کیلومتر جنوب غربی قلعه نوروداب.

صُبّه Sobbeh
(مفردش صبّی) یا صبیها و یا ماندائیان. نام قومی با دین و خط خاص که امروز در جنوب عراق و جنوب غربی ایران در کنار دجله و فرات، شط العرب و رود کارون زندگی می‌کنند. مرکزشان در ایران، خرمشهر و اهواز است.

صبّی Sobbi
← صُبّه. قومی با دین و خط خاص.

صح Sah
← سه، ده، شهرستان دامغان.

صحاک Sehāk
← سهاک، ده، شهرستان شوشتر.

صحّت‌آباد Sehhat ābād
ده، بخش اشتهارد، شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۶۲ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه اشتهارد به بوئین‌زهرا. ۷ کیلومتر غرب اشتهارد.

صحرا رود Sahrā rud
ده، مرکز دهستان صحرارود، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۴۶ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر جنوب کوشک قاضی.

صحراسفید Sahrā sefid
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۹۲ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر جنوب خاوری میمند.

صحنه Sahneh
۱– یکی از بخشهای شش‌گانهٔ شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. مشتمل بر دهستانهای صحنه، گاماسیاب، خدابنده‌لو، هجر و چمچال، به مرکزیت شهر صحنه.
۲– شهر، مرکز بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۷۱ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه کرمانشاه به کنگاور، درّهٔ جنوبی کوه کلوسر. طوایف ترک خدابنده‌لو در این شهر زندگی می‌کنند.

صحنهٔ پائین Sahneh-ye pā'in
ده، بخش آق‌قلا (آق‌قلعه)، شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۳۴۴ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵– متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه بندر ترکمن به آق‌قلعه.

صحینات Sahināt
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۸۸ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. گرم، خشک. تپه‌های شنی. ۱۰ کیلومتر شمال گوپال.

صداپشته Sedā pošteh
ده، بخش مرکزی شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۳۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰– متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه رود بنه به لنگرود.

صدبار Sad bār
ده، بخش مرکزی شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۴۶ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

صدخرو Sadxarv
ده، مرکز دهستان کاه، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۸۰ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوههای جغتای. سر راه سبزوار به شاهرود. کنار رودخانهٔ استریدر.

صدر Sadr
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۹۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود قره‌دره. ۱۸ کیلومتر جنوب سیه‌چشمه.

صدرآباد Sadr ābād
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۹۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه شاهرود به سبزوار. حاشیهٔ شمالی کویر نمک.

صدرآباد Sadr ābād
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۷۴ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه بوئین‌زهرا به قزوین. ۶ کیلومتر شمال بوئین‌زهرا.

صدرآباد Sadr ābād
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴ کیلومتر جنوب زاویه.

صدرآباد Sadr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۵ متر. گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری دریاچهٔ حوض سلطان.

صدرآباد Sadr ābād
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۳۵ درجه، ۹۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. دشت شنزار. ۳۱ کیلومتر شمال خاوری انارک.

صدرآباد Sadr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۱۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه اردکان به مهرجرد.

صدرآباد Sadr ābād
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۷۱ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه ندوشن به نصرآباد. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری ندوشن.

صدرآباد Sadr ābād
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۷ درجه، ۸۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ جنوب خاوری شهر انار.

صدرآباد Sadr ābād
ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۲۳ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب جنوبی سروستان.

صدرآباد Sadr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۷۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور شمالی مادوان.

صدرآباد پائین Sadr ābād-e pā'in
ده، مرکز دهستان رستاق، بخش اشکذر، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۰۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال غربی اشکذر. روستای صدرآباد بالا در ۲ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۱۲۵ متری قرار دارد.

صدقیان Sadaqiyān
ده، دهستان لکستان، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۷۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سلماس به شبستر و تبریز.

صُدیره Sodeyreh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۳۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۱۱ کیلومتر غرب هشتچه.

صدّیق آباد Seddiq ābād
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۱۹۴ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر جنوب غربی بخ.

صدّیق بازار Seddiq bāzār
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۵۸ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور جنوبی پلان.

صدّیق‌زی Seddiqzi
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۶۳ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال خاوری نوبندگان.

صرم آباد Sarm ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۶۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه لنکرود به کهک.

صُرود Sorud
← سردسیر. ناحیهٔ مرتفع فارس.

صُریمه Soreymeh
← سریمه، ده، شهرستان بندر ماهشهر.

صغاد Soqād
شهر، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۲۸۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه آباده به بهمن و نجف‌آباد.

صغریه Saqariyeh
ده و پاسگاه مرزی. بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۱۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سوسنگرد به دهلران. ۲۳ کیلومتر شمال غربی بستان.

صفا Safā
ده، بخش باجگیران، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۲۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه هورداغی.

صفائیه Safā'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۲۱ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. ۱۹ کیلومتر جنوب لاسجرد.

صفائیه Safā'iyeh
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۰۲ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۲۲ کیلومتر شمال هندیجان.

صفاباغ Safā bāq
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۵۸ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه درا.

صفاخانه Safā xāneh
ده، مرکز دهستان صفاخانه، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۵۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه بیان.

صفاریز Safāriz
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۰۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر شمال علی‌صدر.

صفاشهر Safā šahr
شهر، مرکز بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۸ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه آباده به شیراز. نام پیشین آن ده‌بید بوده است.

صفاک Safāk
ده، بخش بادی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی ملاثانی.

صفحه Safheh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۰۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷ متر. گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی خضریه. مرکز دهستان اسماعیلیه.

صفحه Safheh
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۰۸ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۷ کیلومتر غرب جنوبی رامشیر.

صفحه یک Safheh yek
ده، مرکز دهستان اسماعیلیه، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۳۱ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۹ کیلومتر خاور حمید. روستای صفحهٔ دو در ۵۰۰ متری جنوب غربی این روستا قرار دارد.

صَفر Safar
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۰ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری پل‌دختر.

صفرآباد Safar ābād
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۳ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب زز. ۷/۵ کیلومتر جنوب خاوری سفیددشت.

صفرآباد Safar ābād
ده، بخش مرکزی، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۴۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری چشمه‌زیارت.

صفرا Safrā
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۴۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار نهر گاهن. ۴ کیلومتر جنوب غربی غریبه.

صفرای مقدّم Safrā-ye Moqaddam
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۴۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب غربی غریبه.

صفرخواجه Safar xājeh
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۲۸۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی آبیک.

صفرلو Safarlu
ده، دهستان کیوان، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر صفردرجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رود ارس. سر راه خداآفرین به پارس‌آباد.

صفی‌آباد Safi ābād
ده، مرکز بخش بام و صفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۳۹ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر.

معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گرماب. دامنهٔ کوه سنگاب.

صفی‌آباد **Safi ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۱۰۹ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه مینودشت به دوزین. نیمه‌جنگلی.

صفی‌آباد **Safi ābād**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۸۶ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر خاور دولت‌آباد.

صفی‌آباد **Safi ābād**
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۶ کیلومتر خاور مورچه‌خورت.

صفی‌آباد **Safi ābād**
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۳ درجه، ۱۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. یک کیلومتر جنوب خاوری فراغه و ۲۵ کیلومتر غرب جنوبی ابرکوه.

صفی‌خانی **Safixāni**
← قشقائی.

صفیه **Safiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۳۰ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب جنوبی چاه مبارک.

صلاح‌الدّین‌کلا **Salāheddin kalā**
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۰۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ نمک‌آب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی.

صلاحاویه **Salāhāviyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۰۰ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۷ کیلومتر شمال دارخوین.

صلاح‌کوه **Salāh kuh ?**
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۵ درجه، ۱۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر خاور شمالی مورتان.

صُلبیه **Solbiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۵۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی دوب هردان.

صلح‌آباد **Solh ābād**
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۸۴ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی بجستان.

صلخ **Salax**
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۲ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل جنوبی جزیرهٔ قشم. ۸ کیلومتر جنوب طبل.

صلوات **Salavāt**
ده، دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۷ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه مشگین‌شهر به پارس‌آباد. دامنهٔ شمالی کوههای صلوات.

صلوات‌آباد **Salavāt ābād**
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۱۱ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ صلوات‌آباد. سر راه سنندج به دهگلان و قروه.

صلوات‌آباد، گردنه **Salavāt ābād**
گردنه‌ای به بلندی ۲۲۰۰ متر در شهرستان سنندج، استان کردستان. سر راه سنندج به قروه و همدان. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی سنندج. این گردنه شهرستانهای سنندج و قروه را از هم جدا می‌کند.

صلیعه **Sali'eh**
ده، مرکز دهستان ملاّثانی، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور شمالی ملاّثانی.

صمدآباد **Samad ābād**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۷ درجه، ۸۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رود دهک. ۶۷ کیلومتر جنوب خاوری خوسف.

صمصام‌آباد Samsām ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۶۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه تفت به نصرآباد و ندوشن. ۵ کیلومتر جنوب خاوری نصرآباد.

صمغ‌آباد Samq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۴۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه آبیک به شهرک. کوهستان البرز.

صمیره Saymara
شهر قدیم، ولایت مهرجان قذق. غرب ایران، نزدیک رود سیمره. خرابه‌های آن نزدیک درّه‌شهر قرار دارد. شهر صیمره بر اثر زمین‌لرزهٔ سال ۲۵۸ هجری قمری (۲۵۰ خورشیدی) ویران گردید. بعدها نسبتاً آباد شد ولی از شهری کوچک و خراب تجاوز نکرد.

صندوق‌آباد Sanduq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۳۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب دیزج.

صندوق‌چال Sanduq cāl
کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج، استان تهران. ۴۵ کیلومتر شمال خاوری کرج. ارتفاع ۳۷۱۸ متر. سرچشمهٔ جاجرود.

صندوقلو Sandoqlu
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۵۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری آغمیون. دامنهٔ جنوبی کوه سبلان.

صنوبر Senōbar
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۳۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ شصت درّه، دامنهٔ جنوبی کوه سبزآباد.

صورین Sevarin
ده، مرکز دهستان چهاردولی، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

صوفی Sōfi
ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۲۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

صوفی Sufi
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۴۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی تیمورآباد.

صوفی‌آباد Sufi ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۰۹ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر خاور سُرخه.

صوفیان Sufiyān
ده، دهستان صومای، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۱۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود صوفیان، سر راه سلماس به گنگچین.

صوفیان Sufiyān
شهر، مرکز بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۰۸ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه تبریز به مرند و تبریز به شبستر.
بخش صوفیان از سه دهستان چله‌خانه، میشوی جنوبی و رودقات تشکیل یافته است.

صوفیان Sufiyān ?
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۱۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود گرگان. روستای صوفیان از دو دهکدهٔ مجاور هم بنام مالای شیخ صوفی و صوفی‌شیخ‌دار ترکیب یافته است.

صوفیان Sufiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه اشنویه به پیرانشهر. دامنهٔ خاوری کوه زینه‌روک.

صوفیان Sufiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۲۶ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر شمال خاوری آرندان.

صوفی‌بله Sufi beleh
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۷۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قتاون (قتوند).

صوفی‌چای Sōfi cāy
رودخانه، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. طول ۵۵

کیلومتر.
از چشمه‌سارهای دامنهٔ جنوبی کوهستان سهند، ۴۰ کیلومتری شمال خاوری مراغه سرچشمه می‌گیرد و رو بسوی جنوب باختری روان می‌شود و پس از عبور از شهر مراغه با موردق‌چای درهم می‌آمیزد.

Sufi šegefti **صوفی شگفتی**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۴۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری روستای زری. دامنهٔ شمالی کوه پرلوک.

Sufi šeyxdār **صوفی شیخ‌دار**
← صوفیان، ده، شهرستان مینودشت.

Sōme'eh **صومعه**
ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۳۰۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود مهربان.

Sōme'eh **صومعه**
دو روستا بنام صومعهٔ بالا و صومعهٔ پائین، دهستان بروانان شرقی، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه صومعهٔ بالا ۳۱۴ درجه، ۳۰ کیلومتر و میانهٔ صومعهٔ پائین ۳۰۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع صومعهٔ بالا ۱۶۷۵ متر و ارتفاع صومعهٔ پائین ۱۵۰۰ متر. معتدل.نیمه خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه برقوش.

Sōma'eh **صومعه**
ده، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۹۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار قلعه‌چای. ۹ کیلومتر خاور عجب‌شیر.

Sōme'eh **صومعه**
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۳۱۴ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری مقصودلو.

Sōme'eh-ye pā'in **صومعهٔ پائین**
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۰۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار یکی از ریزابه‌های بلوک‌آبادچای. ۴ کیلومتر خاور شمالی ایستگاه راه‌آهن سهند. روستای صومعهٔ بالا در ۵ کیلومتری شمال این روستا جای دارد.

Some'eh del **صومعه‌دل**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور شمالی ورزقان.

Sōme'eh zarrin **صومعه‌زرّین**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۴۸ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Sōme'eh sarā **صومعه‌سرا**
۱- شهرستانی در مرکز استان گیلان، مرکب از بخشهای مرکزی و تولم و دهستانهای طاهرگوراب، ضیابر، گوراب‌زرمیخ (گوراب زرمخ)، مرکیه، کسما، تولم و هندوخانه و به مرکزیت شهر صومعه‌سرا. این شهرستان از شمال به شهرستان بندرانزلی، از خاور به شهرستان رشت، از جنوب به شهرستان فومن و از غرب به شهرستان طوالش محدود است و بوسیلهٔ رودهای ماسوله، پیش‌رودبار و چند رود کوچک دیگر مشروب می‌گردد. اراضی آن هموار و مسطح است و برنج ، توتون و ابریشم آن معروف است. آب و هوای آن معتدل مایل به گرم و یکی از پرباران‌ترین و مرطوب‌ترین شهرستانهای ایران است.
۲- شهر، مرکز شهرستان صومعه‌سرا، استان گیلان. ۲۵۱ کیلومتر شمال غربی تهران و ۲۵ کیلومتر غرب رشت. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت.موقعیت جغرافیائی °۴۹ '۱۸ "۰۰ طول شرقی و °۳۷ '۱۸ "۰۰ عرض شمالی.سر راه رشت به رضوانشهر.

Sayyādlar **صیّادلر**
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۲۴۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی. سر راه آستارا به اردبیل.

Sayyādi **صیّادی**
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۸۶ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بندر طاهری به ولایت. ۳ کیلومتر شمال غربی جم.

Seyheh **صیحه**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰ متر. گرم، خشک. دشت.

Seyd ābād **صیدآباد**
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۳۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دامغان به سمنان.

Seyd ābād-e Rudxāneh **صیدآباد رودخانه**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۳۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۳۵ متر. گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری طراز ناهید.

صیدان Seydān
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۲۳۸ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سرد، خشک. دشت.

صیدون Seydun
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان باغملک، استان خوزستان. مشتمل بر دهستانهای صیدون، هپرو و سرله، به مرکزیت روستای صیدون.
۲- ده، مرکز بخش و مرکز دهستان صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۳۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ صیدون.

صیفی‌آباد Seyfi ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۱۱۵ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. سر راه کرج به هشتگرد، سه راهی برغان.

صیقل‌محلّه Seyqal mahalleh
ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۲۵۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شرقی کوه سوماموس. کنار صفارود. کوهستان البرز.

ضامن‌جان Zāmenjān
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۲۴ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر جنوب سنجان. کنار خط آهن اراک به شازند.

ضرّاب Zarrāb
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. ۵۱ کیلومتر غرب شهرکرد. ارتفاع ۳۶۲۵ متر.

ضرغام‌آباد Zarqām ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۷۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه سمیرم به کومه. ۱۳ کیلومتر شمال غربی حنّا.

ضرغامیه Zarqāmiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۵ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. حومهٔ شمالی شهر کهنوج. سر راه کهنوج به سبزواران.

ضیاءآباد Ziyā' ābād
ده، مرکز بخش صیادآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۴۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار ابهررود.

ضیاءآباد Ziyā' ābād
ده، بخش اسلامشهر، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۵۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. حومهٔ جنوبی اسلامشهر.

ضیاءآباد Ziyā' ābād
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. میمه ۲۳۵ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار راه میمه به حسن رباط.

ضیائی Ziyā'i
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۸۳ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال غربی زمینان.

ضیابر Ziyābar
ده، مرکز دهستان ضیابر، بخش مرکزی شهرستان صومعه‌سرا، استان گیلان. صومعه‌سرا ۳۳۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی. سر راه رضوانشهر به طاهرگوراب.

طائی Tā'i
← تائی، ده، شهرستان خرم‌آباد.

طابسر Tābsar
← تابسر، ده، شهرستان بندرعبّاس.

طاحونه Tāhuneh
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۴ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. سر راه ساحلی بندرچارک به بندرمقام. ۷/۵ کیلومتر غرب جنوبی بندرچارک. ساحل خلیج فارس.

طاد Tād
← تاد، ده، شهرستان فلاورجان.

طار Tār
← تار، ده، شهرستان نطنز.

طارق Tārq ?
← تارغ، ده، شهرستان نهبندان.

طارم Tārom
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۴ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه گهکم به داراب. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی حاجی‌آباد.

طاری Tāri
← تاء، ده، شهرستان سنندج.

طاسبندی Tāsbandi
← تاسبندی، ده، شهرستان ملایر.

طاس‌کند Tās kand
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۲۷۷ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قرەقیه.

طاش Tāš
← تاش، ده، شهرستان سمنان.

طاشکوئیه Tāšku'iyeh
← تاشکوئیه، ده، شهرستان داراب.

طاغان Tāqān
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۳۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

طاقانک Tāqānak
ده، مرکز دهستان طاقانک، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۸۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب جهانبین. سر راه شهرکرد به شلمزار.

طاق بستان Tāq-e Bostān
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. پای کوه میوله (کوهستان پررو).
آثار معروفی از عهد ساسانیان، مشتمل بر دو طاقنما و نقوش برجسته دارد. آب این روستا از چشمهٔ معروف به سراب طاق بستان تأمین می‌شود.

طاق بستان Tāq-e Bostān
آثار معروفی از عهد ساسانیان، مشتمل بر دو قسمت که در کوه طاق بستان (از کوهستان پرو)، شهرستان کرمانشاه احداث شده است.

طاق کسری Tāq-e Kasrā
بقایای تالار بزرگ عهد ساسانی در محل تیسفون، کشور عراق که جزء کاخ سلطنتی بزرگ و معروف به ایوان کسری بوده است. بانی آن را شاپور اول ساسانی می‌دانند و خسروانوشیروان آن را ترمیم و تجدید بنا نموده است.

طاق‌گرّا Tāq-e Garrā
طاقی گاهواره‌ای، نزدیک سرپل ذهاب، بر دامنهٔ گردنهٔ پاطاق کرمانشاه. از بناهای عهد ساسانی است.

طاقه‌خران Tāqeh xarān
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۴۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه زرد. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی خوسف.

طالب Tāleb
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۸ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

طالب‌آباد Tāleb ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر انزلی، استان گیلان. بندر انزلی ۹۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی. سر راه رشت به بندر انزلی. ساحل دریای خزر.

طالب‌آباد Tāleb ābād
ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان. استان سمنان. سمنان ۳۳۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سمنان به مهدی‌شهر (سنگسر).

طالب‌آباد Tāleb ābād
ده، بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۳۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن اندیمشک به اهواز. ۴ کیلومتر جنوب خاوری عمله‌تیمور.

طالب‌آباد Tāleb ābād
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۰ درجه، ۱۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری هرات. سر راه هرات به خبر.

طالب بیگی Tāleb beygi
ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۲۹ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی سروستان.

طالب قشلاقی Tāleb qešlāqi
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۳۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قرەسو.

طالبی Tālebi
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور

۳۲۱ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه زوهان.

طالخونچه **Tālxunceh**

← تالخونچه، ده، شهرستان مبارکه.

طالش **Tāleš**

← تالش، رشته کوه، کوههای البرز غربی.

طالش **Tāleš**

یا طوالش. باریکهٔ جنگلی و مرطوب بین کوههای طالش و دریای خزر که از لحاظ جغرافیائی جزء گیلان است. بومیان ساکن این منطقه را طالشی می‌نامند.

طالقان **Tāleqān**

منطقه و بخشی در شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران، مشتمل بر دهستانهای بالا طالقان، پائین طالقان و میان طالقان و به مرکزیت روستای شهرک. این منطقه که در شمال غربی تهران و شمال و شمال غربی کرج واقع شده از سوی شمال به بخش رودبار الموت و از سوی خاور بوسیلهٔ کوههای بلند علم‌کوه و کهار بزرگ به شهرستان کرج و از جنوب توسط رشته‌کوههای طالقان که بخشی از حاشیهٔ جنوبی کوههای البرز محسوب می‌گردد از بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ و از غرب بوسیلهٔ درهٔ ژرف طالقان‌رود و کوههای بلند مشرف به آن محدود است و بوسیلهٔ طالقان‌رود و ریزابه‌های متعدد آن مشرب می‌گردد. پیرامون منطقهٔ طالقان را کوههای بلندی چون زلخانی (۳۱۵۰ متر)، اوسر (۳۳۶۴ متر)، حصارچال (۴۰۵۰ متر)، علم‌کوه (۴۶۴۳ متر)، کهار بزرگ (۴۱۰۸ متر)، کوروج (۳۶۱۲ متر)، طالقان (۳۲۵۱ متر)، نواکوه (۲۸۳۳ متر) و آرنگ (۲۴۰۰ متر)، فرا گرفته و طالقان‌رود که از ارتفاعات خاوری سرچشمه می‌گیرد، از شرق به غرب از میان آن روان است. آب و هوای آن در ارتفاعات بالا سرد و در درهٔ طالقان‌رود معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک است.

طالقان **Tāleqān**

رشته کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج. این رشته از غرب به شرق کشیده شده و درازای آن به ۹۴ کیلومتر و عرض آن بین ۵ تا ۲۵ کیلومتر است. بلندترین قلهٔ این رشته‌کوه کهار بزرگ به ارتفاع ۴۱۰۸ متر است که در ۳۴ کیلومتری شمال کرج واقع شده.

طالقان‌رود **Tāleqān rud**

← شاهرود، رودخانه، شهرستانهای کرج ، قزوین و رودبار.

طال‌مسی **Tālmesi**

← تالمسی، ده، شهرستان نائین.

طالو **Tālu**

← تالو، ده، شهرستان دامغان.

طامر **Tāmer**

← تامر، ده، شهرستان اردکان.

طامع **Tāme'**

ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۳۵۶ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۵ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ شمالی شهر اصفهان.

طامه **Tāmeh**

← تامه، ده، شهرستان نطنز.

طاووس **Tāvus**

ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۱ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری ده‌بید. سر راه حاجی‌داد به سیمکان.

طاووس درّه‌سی **Tāvus darrehsi**

ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۳۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب غربی قاسم‌کندی.

طاووسیه **Tāvusiyeh**

ده و پاسگاه مرزی. بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۱۵ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سوسنگرد به دهلران. ۳۰ کیلومتر شمال غربی بستان.

طاوه **Tāveh**

← تاوه، ده، شهرستان همدان.

طاویران بالا **Tāvirān-e bālā**

← تاویران بالا، ده، شهرستان کرمانشاه.

طاویفوئیه **Tāvifu'iyeh**

← تاویفوئیه.

طاهرآباد **Tāher ābād**

ده، بخش بوئین زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۸۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک.

طاهرآباد **Tāher ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۹۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

طاهرآباد **Tāher ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۰۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳ کیلومتر شمال راوند.

طاهرآباد Tāher ābād
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۰ درجه، ۱۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. گرم، خشک. کنار مرز ایران و افغانستان. ۷ کیلومتر جنوب غربی یزدان.

طاهرآباد Tāher ābād
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۳ درجه، ۱۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی خور.

طاهرآباد Tāher ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۶۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ غربی شهر کرمان.

طاهرآباد Tāher ābād
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال عزیزآباد.

طاهرآباد ترک Tāher ābād-e Tork
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۴۸ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای هزارمسجد.

طاهربُغده Tāher boqdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۷۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

طاهرگوراب Tāher gurāb
ده، مرکز دهستان طاهرگوراب، بخش مرکزی شهرستان صومعه‌سرا، استان گیلان. صومعه‌سرا ۳۱۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه ماسال به صومعه‌سرا.

طاهرلو Tāherlu
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۵۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه کوهین به دستجرد.

طاهروئی Tāheru'i
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۸ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۳ کیلومتر شمال سیریک. سر راه میناب به بندرجاسک.

طاهره‌خاتون Tāhereh xātun
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۸ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ مزدقان. دامنهٔ شمالی کوههای مزدقان. ۴ کیلومتر جنوب خاوری نوبران.

طاهری Tāheri
یا بندر طاهری. ده، مرکز دهستان طاهری، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. ساحل خلیج فارس. سر راه بندر کنگان به گاوبندی.

طاهریه Taheriyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۵۸ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۸ کیلومتر جنوب غربی حمیدیه. سه روستای مجاور هم بنام طاهریه ۱ و ۲ و ۳.

طایشهٔ محمود Tāyešeh-ye Mahmud
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۳۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. ۶/۵ کیلومتر غرب سراب ذهاب. ۳ کیلومتری مرز ایران و عراق.

طایقان Tāyqān
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۲۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار قمرود. سر راه قم به نیزار.

طایقوآن Tāyequān
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۳۳۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی خورهه.

طبر Tabar
← تبر، ده، شهرستان بجنورد.

طبرستان Tabarestān
نام سرزمین مازندران در مآخذ اسلامی. نام پهلوی آن تپورستان بوده است.

طبره Tabareh
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۱ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری رامشیر.

طبس Tabas
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه سبزوار به اسفراین. دامنهٔ شمالی کوه سفید.

طبس **Tabas**

۱- شهرستانی در جنوب غربی استان خراسان، مرکب از بخشهای مرکزی و دستگردان و مشتمل بر دهستانهای گلشن، منتظریه، نخلستان، دیهوک، کویر و دستگردان، و به مرکزیت شهر طبس.
شهرستان طبس از شمال بـه شهرستان کاشمر، از خاور بـه شهرستانهای فردوس و بیرجند، از جنوب به شهرستانهای کرمان و زرند (استان کرمان)، از جنوب غربی به شهرستان بافق و اردکان(استان یزد) ، از غرب به شهرستان نائین (استان اصفهان) و از شمال غربی به شهرستان شاهرود (استان سمنان) محدود است. بیش از ۷۰ درصد اراضی این شهرستان را دشتهای هموار و شوره‌زارهای متعدد فراگرفته و جز در نواحی شمالی و شمال غربی و غرب و خاور آن کوه قابل ملاحظه‌ای به چشم نمی‌خورد. کوههای مرغوم (۲۸۲۵ متر)، جمات (۲۷۴۰ متر)، اسفندیار (۲۶۰۹ متر) و حسینی (۲۱۳۰ متر) بلندترین کوههای این شهرستان به شمار می‌آیند. کلیهٔ رودخانه‌های شهرستان طبس خشکرودهائی هستند که از همین ارتفاعات سرچشمه مـی‌گیرند و آب خـود را (در بـارندگیهای فـوق‌العاده) بـه شـوره‌زارهـائی چـون روح مـرغوم و غـیره مـی‌ریزند. خشکـرودهای نـمکی ، رزگـان و سـنگ تـهاب، عـمده‌ترین رودخانه‌های این شهرستان محسوب مـی‌گردند. آب و هـوای شهرستان طبس گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان طبس، استان خراسان. ۵۶۴ کیلومتر خاور جنوبی تهران و ۳۹۰ کیلومتر جنوب غربی مشهد. ارتفاع ۶۶۰ متر. گرم، خشک. سر راه مشهد بـه یـزد. مـوقعیت جغرافیائی ۳۰ ۵۵ ۵۶ طول شرقی و ۴۵ ۳۵ ۳۳ عـرض شمالی.
تاریخچه - در دورهٔ اسلامی در قُهستان (کُهستان) دو شهر بنام طبس وجود داشت. یکی را طبس‌العناب یـا طـبس مسینا و دیگری را طبس التمر (طبس خرما) می‌خواندند که منظور همین شهر طبس مورد بحث می‌باشد. در این شهر آتشکده‌هائی از دورهٔ اشکانیان وجود داشت که امروزه از میان رفته‌اند. شهر طبس در زمان خلافت عثمان بدست عبدالله‌ابن بـدیل سـردار اسلام فتح شد. جغرافی‌نویسان اسلامی از نخلستانهای فراوان، مسجد زیبا، حمام‌های پاکیزه و حوض‌های بـزرگ ذخیرهٔ آب شهر طبس نام برده‌اند. در نیمهٔ دوم سدهٔ پنجم هجری قـمری بـدست پـیروان اسـماعیلیه افـتاد. در ۴۹۴ هـجری قـمری (۴۷۹ خورشیدی) سپاهیان سلطان سنجر آن را فـتح کـردند و قسمتی از شهر را خراب نـمودند. در زمـان شـاه عـباس اول صفوی ازبکان آن را ویران ساختند. قلعه خرابه و مسجد جامعی از دورهٔ صفویه دارد و باغ گلشن آن مـعروف است. در سـال ۱۳۱۱ خورشیدی نام آن به گلشن تـبدیل شـد ولی مـتداول نگردید.

طبس التّمر **Tabasottamr**

← طبس، شهر و شهرستان طبس.

طبس‌العناب **Tabas-ol Onãb**

← طبس مسینا، ده، شهرستان بیرجند.

طبسان **Tabasãn**

← طبسین، ده، شهرستان نهبندان.

طبس مسینا **Tabas-e Masinã**

ده، مرکز دهستان طبس مسینا، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۵ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتـفاع حـدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری اسدآباد.

طبسین **Tabaseyn**

ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خـراسـان. نـهبندان ۱۰۳ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتـفاع حـدود ۷۲۵ مـتر. گـرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نهبندان به زابل. ۲ کـیلومتر غـرب شمالی بندان.

طبق **Tabaq**

ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۶۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حـدود ۲۳۰۰ مـتر. سـرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ پلنگی. ۲۸ کیلومتر خاور سعادت‌آباد.

طبق‌ده **Tabaqdeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۲۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت. ساحل غربی رود نکا.

طبل **Tabl**

ده، مرکز دهستان صلخ، بخش شهاب، شهرستان قشـم، اسـتان هرمزگان. قشم ۲۴۷ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳۴ کیلومتر غرب سوزا.

طپورها **Tapurhã**

← تپورها. قوم بسیار قدیم.

طجر **Tajar**

← تجر، ده، شهرستان ملایر.

طراح سیّد علی **Tarãh-e Seyyed ali**

ده، بخش مرکزی شهرستان‌اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۹۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب غربی حمیدیه. روستای‌طراح ملاّعبوری در ۳ کیلومتری جنوب غربی این روستا واقع است.

طراح ملاّعبوری **Tarãh-e Mollã oburi**

← طراح سیّدعلی، ده، شهرستان اهواز.

طرّاده **Tarrãdeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کـرمان. کـهنوج ۷۸

درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار هلیل‌رود. ۶/۵ کیلومتر خاور شمالی شاداب.

طرّار **Tarrār**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۴۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار راه داران به چادگان.

طراز ناهید **Tarāz nāhid**
ده، مرکز دهستان طراز ناهید، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۰۹ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ساوه به باقرآباد و قم.

طراق تپّه **Torāq tappeh**
ده، بخش مرکزی، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۶۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه چهل چشمه.

طراقیه **Tarāqayeh**
← تراقیه، ده، شهرستان کبودرآهنگ.

طرج **Tarj**
ده، دهستان اسماعیلی، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان.در ۵۳ کیلومترجنوب باختری جیرفت.

طرز **Tarz**
← ترز، ده، شهرستان کرمان.

طرز **Tarz**
ده،دهستان رودآب، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. در ۵۴ کیلومتر جنوب خاوری بم.

طرزم **Tarzam**
← ترزم، ده، بخش خروانق، شهرستان اهر.

طرزه **Tarzeh**
← ترزه، ده، شهرستان دامغان.

طرسک **Torosk**
← توروسک، ده، شهرستان سبزوار.

طرفه **Tarfeh**
← ترفه، ده، شهرستان شهربابک.

طرق **Toroq**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۵۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

طرق **Tarq**
← ترغ، ده، شهرستان کاشمر.

طرق **Tarq ?**
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۴۲ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری نیاسر. سر راه خنچه به برزک.

طرق **Tarq**
ده، مرکز دهستان طرق‌رود، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۰۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار راه نطنز به مورچه‌خورت.

طرقبه **Torqabeh**
۱- بخشی در شهرستان مشهد مرکب از دهستانهای شاندیز و طرقبه و به مرکزیت شهر طرقبه.
۲- شهر، مرکز بخش طرقبه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۷۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوههای بینالود.

طُرق، سد **Toroq**
سدی در شهرستان مشهد، استان خراسان. ۱۰ کیلومتر جنوب مشهد. این سد که بر رودخانهٔ طرق ساخته شده از نوع بتنی قوسی است و دیوارهٔ آن از پی ۸۱ متر ارتفاع دارد. طول تاج سد طرق ۳۲۲ متر و گنجایش مخزن آن ۳۳/۱ میلیون مترمکعب است.

طرقطی **Torqati ?**
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۳۸ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار کال طرقطی.

طرلان **Tarlān**
← ترلا، ده، شهرستان اراک.

طُرنگ **Torang**
← ترنگ، ده، شهرستان بافت.

طرود **Torud**
← ترود، ده، شهرستان دماوند.

طرود **Torud**
← ترود، ده، شهرستان شاهرود.

طرویزک **Tarvizak**
← تبریزک، ده، شهرستان تاکستان.

طره Tareh
← تره، ده، شهرستان نطنز.

طرهان Tarhãn
← لُر. طوایف ایرانی.

طرّهٔ بخّاخ Torreh-ye Baxxãx
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۲۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بهمنشیر. ۴ کیلومتر شمال خاوری ثوامر.

طزرج Tezerj
← تزرج، ده، شهرستان شهربابک.

طزرجان Tezerjãn
← تزرجان، ده، شهرستان تفت.

طزرق Tazarq
← تزرق، ده، شهرستان سبزوار.

طسوج Tasuj
شهر، مرکز دهستان طسوج، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۸۸ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه تبریز – صوفیان به سلماس.

طسوج Tasuj
ده، مرکز دهستان طسوج، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال غربی کوار.

طشک Tašk
ده، مرکز دهستان آباده طشک، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۱۶ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه ول. سر راه آباده طشک به ارسنجان. ۱۲ کیلومتر غرب آباده طشک.

طشک، دریاچه Tašk
دریاچهٔ فصلی به مساحت حدود ۴۴۰ کیلومترمربع در شهرستانهای ارسنجان و شیراز، استان فارس. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری ارسنجان و ۵ کیلومتر جنوب آباده طشک. درازای این دریاچه ۴۵ کیلومتر و ارتفاع سطح آن ۱۵۵۸ متر است. آب آن بسیار شور است و در تابستانها غالباً پارچه‌های نمک روی آن شناور می‌گردد. در بارندگیهای فوق‌العاده، این دریاچه از گوشهٔ جنوب غربی به دریاچه بختگان متصل می‌شود. جزایری چون نرگس و گنبان در این دریاچه وجود دارد. به این دریاچه گاه نرگس هم می‌گویند.

طغان Toqãn
← تغان، ده، شهرستان ورامین.

طغای Taqãy
← تغای، ده، شهرستان زنجان.

طغتاوی Taqtãvi
← تغتاوی، ده، شهرستان ایلام.

طغرالجرد Toqroljerd
ده، مرکز دهستان طغرالجرد، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۳۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۴۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه زرند به کوهبنان. ۳۱ کیلومتر جنوب خاوری کوهبنان.

طغرود Taqrud
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۸۶ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴ کیلومتر جنوب گازران.

طلائیه Talã'iyeh
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۰۶ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴۷ کیلومتر جنوب غربی هویزه و ۱۳ کیلومتر غرب کوشک.

طلّاب Tollãb
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۴۵ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه قم به سلفچکان. ۱۹ کیلومتر خاور شمالی سلفچکان.

طلاتپه Talã tappeh
ده، دهستان نازلو، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت.

طلایه Talãyeh
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۸ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گرم. درّهٔ شمالی کوه شوروم. جنگلی.

طلحه Talheh
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۴۸ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری کلمه.

طلسم Telesm
ده، مرکز دهستان حومهٔ کرند، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد

غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۲۹۵ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کرند. ۸ کیلومتر جنوب خاوری کرند.

طلوت **Tolut**
← تولوت، ده، شهرستان بابل.

طمچی **Tamaci**
← تمچی، ده، شهرستان همدان.

طوالش **Tavāleš**
شهرستانی در استان گیلان، مرکب از بخشهای مرکزی، رضوانشهر و ماسال شاندرمن، و به مرکزیت شهر هشتپر. این شهرستان از شمال به شهرستان آستارا، از شرق به دریای خزر، از جنوب خاوری به شهرستانهای بندر انزلی و صومعه‌سرا، از جنوب به شهرستان فومن و از غرب به استان اردبیل محدود است. ارتفاعات طالش سرتاسر بخش غربی و جنوب غربی آن را دربر گرفته و نوار ساحلی نسبتاً هموار و پستی در خاور آن جای دارد. سراسر این شهرستان از جنگل پوشیده شده و از نظر بارندگی یکی از پرباران‌ترین نواحی ایران را تشکیل می‌دهد. آب و هوای آن معتدل و مرطوب است و رودخانه‌هایی چون رود هویق، رود هره‌دشت،کرگانرود، رود ناو، رود لمیر، شفارود و رود شاندرمن که همگی از کوههای طالش سرچشمه می‌گیرند، آن را مشروب می‌سازند. راه رشت به آستارا از نوار ساحلی آن می‌گذرد و راه‌کوهستانی میرزامحله به خلخال آن را به استان اردبیل مرتبط می‌سازد. برنج ، حبوبات و غلات از محصولات کشاورزی آن است و فرآورده‌های دامی و شیلات آن نیز دارای اهمیت است. تا پیش از عهدنامهٔ ترکمانچای سرتاسر طوالش متعلق به ایران و مرکزش لنکران بود.

طوالش **Tavāleš**
← طالش، باریکهٔ جنگلی.

طواهر **Tavāher**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۵۰ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال الهائی.

طوایف ممسنی **Tavāyef-e Mamasani**
از طوایف لُر ساکن ممسنی. این طوایف مدعی هستند که اصلشان از سیستان است. زبان آنها لُری است و از چهار طایفهٔ بکش، جاویدی، دشمن‌زیاری و رستم تشکیل یافته‌اند.

طوجان **Tujān**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. ۸ کیلومترخاور جیرفت.

طورگیر **Turgir**
← تورگیر، ده، شهرستان اراک.

طوره **Tureh**
← توره، ده، شهرستان سربند.

طوره **Tureh**
← توره، ده، شهرستان خوی.

طوره **Tureh**
← توره، ده، شهرستان ماکو.

طوره/توره **Torah**
ده، دهستان الند، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۹۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتری مرز ایران و ترکیه.

طوس **Tus**
← توس، ده، شهرستان مشهد.

طوطی **Tuti**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۸۲ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴۳ کیلومتر غرب شمالی خوسف.

طوطی **Tuti**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۱۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی محمّدآباد.

طوعلی **Tōali**
دو روستا بنام طوعلی بالا و طوعلی پائین، دهستان منجوان، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۲۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. معتدل، خشک. کوهستانی.

طوعلی بالا **Tōali-ye bālā**
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۱۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی خمارلو. روستای طوعلی پائین در ۳ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۳۵۰ متری قرار دارد.

طوغان **Tōqān**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۵۳ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه دلبران به باباگرگر. ۴ کیلومتر شمال غربی دلبران.

طوف زرد **Tufzard**
← توف زرد، ده، شهرستان باغملک.

طوق Tavaq
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۲۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱ کیلومتری ساحل رودخانهٔ آیدوغموش.

طولابی Tulābi
← تولابی، ده، شهرستان اسلام‌آباد غرب.

طووير Tovir
← توویر، ده، شهرستان نوشهر.

طوویری Toveyri
← توویری، ده، شهرستان بندرلنگه.

طویّل Tovayyel
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۷۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی ایستگاه راه‌آهن خسروی.

طویلان پائین Tavilān-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۸۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری میوله. روستای طویلان بالا در ۴ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متری قرار دارد.

طویل دراز Tavil derāz
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۸۱ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۶ کیلومتر غرب کاکی.

طویلهٔ بزرگ Tavileh-ye Bozorg
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۸۳ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. شنزار. ۱۴ کیلومتر شمال غربی گوپال. روستاهای طویلهٔ کوچک و طویله حاجی یاسر به ترتیب در یک کیلومتری شمال و دو کیلومتری جنوب این روستا قرار دارند.

طویلهٔ حاجی یاسر Tavileh-ye Hāji yāser
← طویلهٔ بزرگ، ده، شهرستان اهواز.

طویله‌خانه Tavileh xāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۱۹ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه زابل به ادیمی.

طویلهٔ گاوی اشکاف Tavileh-ye Gāvi eškāf
ده، بخش آغاجاری، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۸۶ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. حومهٔ غربی شهر آغاجاری.

طهماسبقلی Tahmāsebqoli
← تهماسبقلی، ده، شهرستان قروه.

طهنه Tahneh
← تهنه، ده، شهرستان دماوند.

طیانه Tiyāneh
← تیانه، ده، شهرستان سنندج.

طیّبات Tayyebāt
← تایباد، شهر، شهرستان تایباد.

طیّبی Tayyebi
تیره‌ای از طوایف لیراوی کوه، از ایلات کهگیلویه که در دهستانهای طیّبی سرحدی و طیّبی گرمسیر زندگی می‌کنند.

طیس Tis
← تیس، ده، شهرستان چابهار.

طیسفون Tisfun
← تیسفون، شهر باستانی.

طیفکان Tifkān
← تیفکان، ده، شهرستان بندرعباس.

طینوج Tinuj
← تینوج، ده، شهرستان قم.

ظبطوک Zabtuk
← زبتوک، ده، شهرستان زاهدان.

ظفرآباد Zafar ābād
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۸ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه دیواندرّه به سقّز. ۱۳ کیلومتر شمال غربی دیواندرّه.

ظفرآباد Zafar ābād
ده، مرکز دهستان نورآباد، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۵۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

ظفرآباد Zafar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۶۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل،

نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه قره‌باغ. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی بیدزرد پائین.

ظفرقند Zafarqand
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۵۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه اردستان به نائین.

ظلم‌آباد Zolm ābād
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ ظلم‌آبادچای. ۹ کیلومتر جنوب قره‌آغاج.

ظُلم‌آباد Zolm ābād
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۶۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوهستان پررو.

ظلم‌آباد Zolm ābād
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. امامزاده‌ای بنام مونگشت دارد.

ظُلم‌آباد Zolm ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۴۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سبزکوه. درّهٔ شمالی کوه لجن. ۹ کیلومتر جنوب خاوری ناغان.

ظلم‌سور Zolm-e Sur
← زلم‌سور، ده، شهرستان جوانرود.

ظهیرآباد Zahir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۵۱ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۴۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب آستانه.

ظهیرآباد پائین Zahir ābād-e pā'in
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۳۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل، خشک. روستای ظهیرآباد بالا در ۴ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۱۶۵ متری قرار دارد.

ظهیریه Zahiriyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۵۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری درخزینه.

ظهیریه پائین Zahiriyeh-ye pā'in
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۴۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۱ کیلومتر غرب هویزه. روستای ظهیریهٔ بالا در ۱/۵ کیلومتری خاور جنوبی این روستا واقع است.

عابدآباد Ābed ābād
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۱۴ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. ۲۶/۵ کیلومتر غرب شمالی باب انار.

عابران Āberān
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۷۱ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه تو. ۹ کیلومتر جنوب غربی سنگ.

عابرون Āberun
← عابران، ده، شهرستان زرند.

عادگان Ādegān
← آدگان، ده، شهرستان فریدن.

عادل کندی Ādel kandi
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۱۰ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال غربی بیگ‌جان.

عارف‌آباد Āref ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۱۱۳ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل، خشک.

عاشق‌آباد Āšeq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۳۲۴ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال غربی مارچین.

عاشقلو Āšeqlu
ده، مرکز دهستان منجوان غربی، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۹۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتری رود ارس.

عالی‌چین Ālicin
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۵۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

عالی رضائی Ālirezā'i
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۳۵۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چشمه‌سفید. کوهستان زاگرس.

عالی‌کوه Ālikuh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۳۱۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردل به چلگرد و تونل کوهرنگ.

عامری Āmeri
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۳۴ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندر دیلم به هندیجان و بندر دیلم به بهبهان. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری بندر دیلم.

عامری Āmeri
ده، بخش ساحلی، شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۰۱ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. کنار راه ساحلی بوشهر به کنگان. ۲۸ کیلومتر جنوب دلوار. ساحل خلیج فارس.

عامریه Āmeriyeh
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۰ درجه، ۱۰۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۲۱ کیلومتر خاور جنوبی راین.

عامله Āmeleh
← آمله، ده، شهرستان نهاوند.

عایشه Āyšeh
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۶۲ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ دز. ۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری سیدجعفر.

عبادآباد Ebād ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۵۸ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی اسلام‌آباد قدیم.

عبادالّهی Ebādollāhi
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۳۱ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴ متر. خیلی گرم و مرطوب، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی هندیجان.

عبّادان Abbādān
← آبادان، شهر، استان خوزستان.

عبّاس Abbās
ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۷۶ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ الوند.

عبّاس‌آباد Abbās ābād
ده، مرکز دهستان آذری، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۶۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اسفراین به سبزوار.

عبّاس‌آباد Abbās ābād
ده، بخش بام وصفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۲۶ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ گرماب.

عبّاس‌آباد Abbās ābād
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۹۲ درجه، ۱۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه شاهرود به سبزوار. دامنهٔ جنوب خاوری کوه معدن.

عبّاس‌آباد Abbās ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۹۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قیدار به چشین و ابهر.

عبّاس‌آباد Abbās ābād
شهر، مرکز بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۱۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه تنکابن به چالوس و کلاردشت.

عبّاس‌آباد Abbās ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۲۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۵ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر خاور ماهدشت.

عبّاس‌آباد Abbās ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۱۵۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک.

عبّاس‌آباد Abbās ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۰۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب.

دامنهٔ خاوری کوه عباس‌آباد، نیمه‌جنگلی. ۴ کیلومتر شمال غربی ورسک.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۱۴۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. سر راه بانه به ننور.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۸۷ درجه، ۷۰ کیلومتر ارتفاع حدود ۸۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵۹ کیلومتر جنوب غربی رشتخوار.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۰۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۵ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی چمن‌آباد.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. یک کیلومتر خاور راه گناباد به تربت حیدریه.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۲۹ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه هنگام.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۵۷ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب روستای سه قلعه.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۲ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. ۱۸ کیلومتر خاور شهمیرزاد.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۷ درجه، ۲۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خور. سر راه خور به عروسان.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۲۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر جنوب غربی الویر.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر غرب شمالی زاویه.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۶۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر غرب ایستگاه راه‌آهن کوه پنگ.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۸۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۰ متر. گرم، خشک. کنار خط آهن گرمسار به سمنان. ۳ کیلومتر غرب جنوبی ده نمک.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۹۷ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی روستای جفتان.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۱ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر غرب شمالی داودآباد. سر راه داودآباد به آهنگران.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۳۳۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۵ متر. معتدل، خشک. کنار راه دلیجان به قم و ساوه. ۹ کیلومتر جنوب خاوری دودهک.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۳۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی هندودر.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۱۹ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. درهٔ غربی کوه راواس. ۱۴ کیلومتر خاور ازنا.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۳۶ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴ کیلومتر خاور جنوبی بادرود.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند

۱۰۹ درجه، ۱۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴۴ کیلومتر جنوب خاوری طبس مسینا.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. سر راه طبس به دیهوک.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۲۸ درجه، ۹۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. گرم، خشک. سر راه دیهوک به کرمان. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری دیهوک.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۲۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی افین.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۸ درجه، ۱۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷۰ کیلومتر خاور شمالی انارک. یک کاروانسرای شاه‌عبّاسی در حدود یک کیلومتری جنوب غربی این روستا وجود دارد.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۵۷ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی دم‌کوه. ۳۱ کیلومتر شمال غربی خرانق.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۲۹۴ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی صغاد.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۲۹۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه درّه‌شهر به ایلام. دامنهٔ کبیرکوه.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۳۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال غربی طغرالجرد.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۲۸ درجه، ۸۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه انار به بافق. ۳۰ کیلومتر شمال خاوری انار.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۸ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال خاوری انار.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۱۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه شهربابک به سیرجان. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی خاتون‌آباد.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۲۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه شهربابک به انار. ۵۰۰ متر شمال خاوری خورسند.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۱۱ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر خاور جنوبی محمّدآباد.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۰ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۳۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری شهداد.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۲۰ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۰/۵ کیلومتر شمال خاوری کوشک هزار.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۲۶ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۲ کیلومتر جنوب سی‌سخت.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۰ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب سیمکان. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری ده‌بید.

عبّاس آباد **Abbās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۳

درجه، ۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۳کیلومتر جنوب وزیرآباد.

عبّاس‌آباد Abbās ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۶۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵کیلومتر شمال کویر چاه غیب هامون.

عبّاس‌آباد Abbās ābād
ده، مرکز دهستان اسماعیل‌آباد، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۲۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

عبّاس‌آباد Abbās ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸۶ درجه، ۴۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲کیلومتر جنوب گنج‌آباد.

عبّاس‌آباد Abbās ābād
ده، مرکز دهستان کوهستان، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۳ درجه، ۷۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۲۸کیلومتر شمال غربی زهکلات.

عبّاس‌آباد Abbās ābād
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۷۵ درجه، ۴۷کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵کیلومتر شمال خواجه.

عبّاس‌آباد Abbās ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۲۰۰ درجه، ۷کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. جنگلی. ۲کیلومتر جنوب خاوری ویرمونی.

عبّاس‌آباد امین Abbās ābād-e Amin
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۹۷ درجه، ۲۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷کیلومتر خاور جنوبی کشکوئیه.

عبّاس‌آباد پغری Abbās ābād-e Peqari
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۳۲ درجه، ۳۱کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ رنگان و سر راه فسخود به دیزلو.

عبّاس‌آباد جوکار Abbās ābād-e Jōkār
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۲۱ درجه، ۱۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. حومهٔ خاوری روستای جوکار. سر راه جوکار به کردخورد.

عبّاس‌آباد حاجی Abbās ābād-e Hāji
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۵۰ درجه، ۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه رفسنجان به داوران. ۲کیلومتر غرب شمالی نصرت‌آباد.

عبّاس‌آباد دالمه Abbās ābād-e Dālemeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۶۱ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه.

عبّاس‌آباد سناورد Abbās ābād-e Sanāvard
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۹۷ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شراء. ۳کیلومتر جنوب جاورسیان.

عبّاس‌آباد قفوس Abbās ābād-e Qafus
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۵۵ درجه، ۱۰/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به بهرمان و بافق.

عبّاس‌آباد نیمداد Abbās ābād-e Nimdād
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۷ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳۸کیلومتر شمال خاوری زهکلوت.

عبّاسا Abbāsā
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۰۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۵کیلومتر جنوب خاوری المده.

عبّاس‌جوب Abbāsjub
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم سنگ‌سیاه. ۸کیلومتر خاور دهگلان.

عبّاس‌خان Abbāsxān
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان زاگرس.

عبّاس‌خان Abbāsxān
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۲۴ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱کیلومتر غرب فرهادآباد.

Abbās ali keš **عبّاسعلی‌کش**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۳۴۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه پنبه‌دارکتی به لاریم.

Abbāsak **عبّاسک**
جزیرهٔ نسبتاً بزرگی در خلیج بوشهر، خلیج فارس، شهرستان بندربوشهر، استان بوشهر. ۷ کیلومتر شمال خاوری بندربوشهر. درازای این جزیره از شمال به جنوب ۷/۶ کیلومتر و پهنای متوسط آن ۲ کیلومتر است و مساحت آن به ۱۴/۷ کیلومترمربع بالغ می‌گردد. ارتفاع بلندترین نقطهٔ این جزیره یک متر است و به همین جهت اغلب در هنگام مدّ به زیر آب فرو می‌رود.

Abbās kandi **عبّاس‌کندی**
ده، دهستان چالدران، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۵۳ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۵ کیلومتری خاور سیه‌چشمه.

Abbās kandi **عبّاس کندی**
ده، بخش شوط ، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۶۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور جنوبی قره‌کلیسا.

Abbāslu **عبّاسلو**
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۵۵ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Abbāsi **عبّاسی**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۹۸ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه گاوکش. کوهستان زاگرس.

Abbāsi **عبّاسی**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۶۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری محمّد صالحی.

Abāviyeh **عباویه**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۴۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اهواز به خرمشهر.

Abd ābād **عبدآباد**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۳۷ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه رباط سنگ به کدکن. ۱۷ کیلومتر خاور کدکن.

Abdoljabbār **عبدالجبّار**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۷۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی بیلوردی. دامنهٔ خاوری کوه آیتاخلی.

Abdolxān **عبدالخان**
ده، مرکز بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۶۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. سر راه اهواز به شوش.

Abdorrahim **عبدالرّحیم**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۶ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال خاوری روستای کرت‌خورد.

Abdolrrazzāq **عبدالرّزّاق**
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۲ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب جنوبی مولان.

Abdossādāt **عبدالسّادات**
یا عبدالساده. ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۲۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب گوریه.

Abdossādeh **عبدالسّاده**
← عبدالسادات، ده، شهرستان شوشتر.

Abdolqāsem **عبدالقاسم**
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۷۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر شمال غربی هویزه.

Abdolkarimi **عبدالکریمی**
ده، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۶۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود کر. ۴ کیلومتر جنوب خاوری بند امیر.

Abdollāh **عبدالله**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۵۲ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه دهشیر به شواز.

عبدالله‌آباد **Abdollāh ābād**
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۱۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

عبدالله‌آباد **Abdollāh ābād**
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۵۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۷ کیلومتر جنوب بردسکن.

عبدالله‌آباد **Abdollāh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۳۴ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه سمنان به گرمسار. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

عبدالله‌آباد **Abdollāh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۲۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب خاوری شیرین‌سو.

عبدالله‌آباد **Abdollāh ābād**
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۳۴۱ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی گرگاب.

عبدالله‌آباد **Abdollāh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۴۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر خاور جنوبی چشمهٔ زیارت.

عبدالله‌آباد **Abdollāh ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۱۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه شهربابک به سیرجان.

عبدالله‌آباد **Abdollāh ābād**
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۵۸ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه جیرفت به کهنوج. ۹ کیلومتر غرب جنوبی دوساری.

عبدالله‌آباد **Abdollāh ābād**
← اعتضادیه، ده، شهرستان خوی.

عبدالله‌آباد رضائیه **Abdollāh ābād-e Rezā'iyeh**
ده، بخش کهریزک، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۰۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری کهریزک.

عبدالله‌خان **Ãbdollāh xān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۱۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب شمالی گوریه.

عبدالله عزیز چلّه **Abdollāh aziz celleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۱۱۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ا رتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

عبدالله گیو **Abdollāh giv**
ده، مرکز دهستان سرولایت، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۲۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سبزوار به قوچان.

عبدالله مسعود **Abdollāh mas'ud**
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۵۶ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوههای خرقان.

عبدالملک **Abdolmalek**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۲۹۶ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه بافق به یزد.

عبدالملکی **Abdolmaleki**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۳۸ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی کامیاران.

عبدالمؤمن **Abdolmo'men**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۰۶ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی شیرین‌سو.

عبدالّهی **Abdollāhi**
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. کنار راه نورآباد به مصیری. ۵ کیلومتر جنوب مصیری.

عبدل‌آباد **Abdol ābād**
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار

۳۲۰ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

عبدُل‌آباد **Abdol ābād**
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۳۹ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر شمال فیض‌آباد.

عبدل‌آباد **Abdol ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۳۴ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ غربی کوه کمرتلخاب.

عبدل‌آباد **Abdol ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۳۴ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار راه سمنان به گرمسار. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

عبدل‌آباد **Abdol ābād**
یا درّه‌حوض. ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۹۸ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دربند. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی درّهٔ ساری.

عبدل‌زی **Abdolzi**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۶۴ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال نوبندگان. سر راه نوبندگان به پلان. دامنهٔ خاوری کوه رییک.

عبدلی **Abdeli**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۸۸ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کارون (شطیط). ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری گوریه.

عبدلیه **Abdoliyeh**
ده، مرکز دهستان عبدلیه، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۷ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب رامشیر.

عبدوئی **Abdu'i**
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۹۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه چاه‌برفی. یک کیلومتر شمال غربی کلانی.

عبدوئی **Abdu'i**
شعبه‌ای از قبیلهٔ شکاک. ← شکاک.

عبدهلان **Abdehlān**
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۳۰۲ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب شمالی اشتران.

عبدی **Abdi**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. گرم، خشک. ۲۶ کیلومتر خاور شمالی عشق‌آباد.

عبدی **Abdi**
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۴۴ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر خاور شمالی چانف.

عبودی **Abudi**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۱۹۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر غرب نهر جدید.

عبور **Obur**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۴۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۳ کیلومتر غرب هشتچه.

عبید **Abid**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. گرم، خشک. ۲۶ کیلومتر خاور شمالی عشق‌آباد.

عبید **Obeyd**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۲۱۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب جنوبی عمله تیمور.

عتیبه **Ateybeh**
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۰۹ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب دهکهنه.

عثمان **Osmān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۱۴۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. معتدل نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری کوه دنه‌خشک.

عثمان‌کلا **Osmān kalā**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر

۲۳۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵/۵ کیلومتر شرق کلاردشت.

عجب‌شیر **Ajabšir**
۱- بخشی در غرب شهرستان مراغه، مرکب از دهستانهای دیزجرود شرقی و دیزجرود غربی و به مرکزیت شهر عجب‌شیر. این بخش در ساحل جنوب شرقی دریاچهٔ ارومیه و دامنهٔ جنوب غربی کوهستان سهند واقع است و راه اتومبیل‌رو مراغه به تبریز و همچنین خط آهن مراغه به تبریز از آن می‌گذرد و رودخانهٔ قلعه‌چای آن را سیراب می‌سازد.
۲- شهر، مرکز بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۸۷ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه و کنار خط آهن مراغه به تبریز. دامنهٔ جنوب غربی کوهستان سهند. ۶ کیلومتری ساحل دریاچهٔ ارومیه.

عجملو **Ajamlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۶۸ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گدار. ۵ کیلومتر غرب جنوب محمدیار.

عجمی **Ajami**
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۸۷ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر شمال خاوری داشبلاغ.

عجمی کله‌بوز **Ajami kolah buz**
← کله‌بوز عجمی، ده، شهرستان میانه.

عذاب **Azāb**
← ازاب، ده، شهرستان خوی.

عراق عجم **Erāq-e Ajam**
۱- در اصطلاح جغرافیای تاریخی، نامی که از سدهٔ ششم هجری قمری جایگزین نام جبال یا بلادالجبل گردید تا ناحیهٔ مزبور که به اراضی واقع در محدودهٔ میان دشتهای بین‌النهرین تا کویر مرکزی ایران اطلاق می‌شد، از ناحیهٔ عراق عرب تمیز داده شود.
۲- تا پیش از سال ۱۳۱۶ خورشیدی (زمان تصویب قانون تقسیمات کشوری)، نام ولایتی بود تقریباً مطابق شهرستانهای اراک و تفرش امروزی حاکم‌نشین آن سلطان‌آباد (اراک) بود.

عراق عجم **Erāq-e Ajam**
← جبال. عنوان قدیم نواحی کوهستانی ایران.

عراقیه **Arāqiyeh**
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۴۵ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی فرمهین.

عرب **Arab**
یکی از ایلات خمسهٔ فارس، مشتمل بر طایفهٔ جباره و طایفهٔ شیبانی.

عرب‌آباد **Arab ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۱۴۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک.

عرب‌آباد **Arab ābād**
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۱ درجه، ۲۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر خاور خور.

عرب‌آباد **Arab ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳۱ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۵ متر. گرم، خشک. سر راه دیهوک به کرمان. ۳۲ کیلومتر جنوب خاوری دیهوک.

عرب‌آباد **Arab ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۹۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر خاور جنوبی مهدی‌آباد سردار.

عرب‌آباد **Arab ābād**
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۳۵ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری ماهان.

عربان **Arabān**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۴۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بید مشک. ۱۷ کیلومتر خاور شمالی گیو.

عرب‌اوغلی پائین **Arab ōqli pā’in**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۴۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه قلّه‌تراش. روستای عرب‌اوغلی بالا در ۴ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متری و در کنار چم‌سیّده قرار دارد.

عرب‌حسن **Arab hasan**
ده، مرکز دهستان میان آب، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۷۲ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه شوشتر به اهواز.

عرب‌خیل Arabxeyl
ده، بخش مرکزی شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۹۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

عرب‌دیزج Arab dizaj
ده، دهستان آواجیق، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۷۴ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه کلیساکندی به سیه‌چشمه.

عرب‌راشد Arab rãšed
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۹۲ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌های شنی. ۹ کیلومتر شمال خاوری گوپال.

عربشاه Arabšãh
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۰ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آیدوغموش. درّهٔ خاوری کوه قیکاگدوکی.

عربشاه Arabšãh
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۳۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه ایّوب انصار.

عربشاه‌خان Arabšãh xãn
ده، مرکز دهستان ییلاق، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۹۸ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

عربشاه‌خرگوشان Arabšãh-e Xargušãn
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۸۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری عربشاه‌خان.

عرب عبّاس Arab abbãs
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۰۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اهواز به آبادان.

عرب‌کوسه Arab kuseh
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۱۹ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه عرب‌کوسه. سر راه حسین‌آباد به ریزاب.

عرب گاومیشی Arab-e Gãvmiši
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۲۱ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۳/۵ کیلومتر شمال فامور.

عربلو Arablu
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۸۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان به قهاوند. ۱۸ کیلومتر خاور شورین.

عربی Arabi
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۳۲۲ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه خورموج. سر راه خورموج به اهرم.

عرش‌آباد Arš ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۸۸ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه بیدخون.

عرف Orf
← اورف. ده، شهرستان گچساران.

عروسان Arusãn
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۳ درجه، ۲۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. ۴۰ کیلومتر شمال خور. سر راه خور به روستای محمدآباد کوزه‌گر.

عروسان Arusãn
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۰ درجه، ۱۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶۳ کیلومتر خاور شمالی انارک.

عروسان Arusãn
ده، بخش خور و بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۹ درجه، ۱۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۳۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه خور به خنج. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی مهرجان.

عریان‌تپّه Oryãn tappeh
ده، دهستان هرزندات، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۴۴ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه هرزنوداغ.

عزّالدین Azzaddin\Ezzeddin
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۳۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قره‌چای. درّهٔ جنوبی کوه مای‌لاده.

عزّت Ezzat
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نوشهر ۱۰۸

درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار گلندرود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی.

عزّت‌آباد **Ezzat ãbãd**
ده، بخش شوط ، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۲۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب غربی شوط .

عزّت‌الدّین **Ezzateddin**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۳۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت.

عُزیبی **Ozeybi**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۶۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی حمیدیه.

عزیزآباد **Aziz ãbãd**
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۷۲ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قرنقوچای. دامنهٔ جنوب خاوری کوه سهند.

عزیزآباد **Aziz ãbãd**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۹ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمال شرقی کوه تکی‌داغ. ۲۷ کیلومتر شمال غربی مأمونیه.

عزیزآباد **Aziz ãbãd**
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۵۱ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی بردسکن.

عزیزآباد **Aziz ãbãd**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

عزیزآباد **Aziz ãbãd**
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۲۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه تهران به قم. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی حسن‌آباد.

عزیزآباد **Aziz ãbãd**
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۳۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل، خشک. سر راه اراک به فرمهین. ۷ کیلومتر جنوب غربی فرمهین.

عزیزآباد **Aziz ãbãd**
ده، بخش رومشگان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۲۱ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۱/۵ کیلومتر غرب شمالی چقابل.

عزیزآباد **Aziz ãbãd**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۳۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۸/۵ کیلومتر جنوب ازنا.

عزیزآباد **Aziz ãbãd**
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۶۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ آب درّه کل.

عزیزآباد **Aziz ãbãd**
ده، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۴ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال غربی زیارت علی.

عزیزآباد **Aziz ãbãd**
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر شمال غربی برج اکرم و ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی فهرج. سر راه بم به ایرانشهر.

عزیزخان **Azizxãn**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۸ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

عزیزک **Azizak**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۱۳۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۶ کیلومتر شمال خاوری امیرکلا.

عزیزکندی **Aziz kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۴۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار کلقان‌چای.

عزیزکیان **Azizkiyãn**
ده، بخش مرکزی شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۸۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه رشت به چماچا.

عزین آباد Azin ābād
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۵۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بهنمیر به لاریم.

عسکرآباد Askar ābād
ده، دهستان نازلو، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۴۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه ارومیه به سلماس.

عسکرآباد Askar ābād
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۵ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری ماهان. دامنهٔ شمالی کوهستان جوپار.

عسکران Askarān
ده، مرکز دهستان کرون علیا، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۰۰ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۳۵متر. سرد، خشک. دشت. سر راه نجف‌آباد به داران و خوانسار.

عسکرمکرم Askar-e Mokram
شهر سابق که اکنون ویرانه‌هایش بنام بندقیر در خوزستان موجود است. شهر مزبور بوسیلهٔ یکی از سران عرب بنام مکرم که حجاج او را برای دفع شورشی در نزدیک اهواز فرستاده بود ساخته شد. عسکر مکرم نزدیک شهر ساسانی رستم قباد که به دست اعراب ویران شده بود تأسیس گردید و به مرور شهری پررونق و آباد شد. شهر مزبور که در دو طرف رود مسرقان (گرگر کنونی) تأسیس گردیده بود بوسیلهٔ دوپل قایقی بـه هم متصل می‌شد و در دورهٔ معزالدوله دیلمی از مراکز ضرب سکّه بود.

عسگرآباد Asgar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۲۹۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت.

عسگرآباد Asgar ābād
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۴۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۵ متر. گرم، خشک. سر راه ورامین به مبارکیه. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری جوادآباد.

عسگری Asgari
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۵ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی چاه مبارک.

عسلک، گردنه Asalak
گردنه‌ای به بلندی ۳۰۵۰ متر در شهرستان کرج، استان تهران. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی گچسر. کوهستان البرز.

عسلویه Asaluyeh
ده، مرکز دهستان عسلویه، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۶ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل خلیج فارس. سر راه کنگان به بندر لنگه و بندر عبّاس.

عشاره Ašāreh
ده، بخش امیدیه، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۷۷ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری امیدیه.

عشّاق Oššāq
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۳۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی ازندریان. دامنهٔ جنوبی کوه حرم‌درّه. کوهستان الوند.

عشایر عرب خوزستان Ašāyer-e Arab-e Xuzestān
عنوان چند قبیلهٔ عرب نژاد که در خوزستان، جنوب غربی ایران سکنی دارند. از آن جمله آل کثیر، بنی‌لام، بنی‌صالح، بنی‌طرف، بنی‌تمیم، بنی‌کعب، باوی و کنانه.

عشرت آباد Ešrat ābād
ده، بخش مرکزی، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه سبزوار به اسفراین. دامنهٔ جنوبی کوه سی‌آب.

عشرت آباد Ešrat ābād
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۶۲ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه بوئین به اشتهارد. ۸ کیلومتر خاور بوئین.

عشرت آباد Ešrat ābād
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری ماه‌نشان.

عشق آباد Ešq ābād
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۰۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. کنار رود اترک. دامنهٔ جنوبی کوه آقچیل.

عشق آباد Ešq ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۳۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل، خشک.

عشق آباد **Ešq ābād**
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۸۹ درجه، ۹۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر غرب نیگنان.

عشق آباد **Ešq ābād**
ده، مرکز بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۷۷۰ متر. گرم،خشک. سر راه طبس به درونه و کاشمر.

عشق آباد **Ešq ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان. استان اصفهان. اردستان ۱۱۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه شهرآب. ۱۴ کیلومتر جنوب شهرآب.

عشق آباد **Ešq ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۵۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال خاوری مهرگرد.

عشقفتوک **Ešqaftuk**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۰۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رود چمگرد.

عشیر آباد **Ašir ābād**
ده،بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۱۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری هندودر. سر راه شازند، عضدیه به ازنا. ۲۲ کیلومتر شمال غربی ازنا.

عشیرهٔ جلیعه **Ašireh-ye Jali'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۲۹۳ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری دشت عبّاس.

عشین **Ašin**
← اشین، ده، شهرستان نائین.

عصر آباد تازه **Asr ābād-e Tāzeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۶۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

عصمت آباد **Esmat ābād**
ده، مرکز دهستان زهرای بالا، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۷۲ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم. سر راه بوئین به قزوین. ۶ کیلومتر شمال بوئین.

عصمت آباد **Esmat ābād**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال خاوری دهشیر.

عصمت آباد **Esmat ābād**
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۰۹ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر جنوب خاوری فهرج.

عضدیه **Azodiyeh**
ده، مرکز دهستان آستانه، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۱۸۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار خط آهن شازند به ازنا. ۷ کیلومتر جنوب خاوری آستانه.

عطاآباد **Atā ābād**
ده، مرکز دهستان آق‌آلتین، بخش آق‌قلعه، شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۳۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه آق‌قلعه به گنبدکاووس.

عطاآباد **Atā ābād**
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۵۳ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال خاوری دهاقان.

عطاالله **Ataollāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۷۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب، سر راه نقده به مهاباد. حومهٔ خاوری شهر محمّدیار.

عطائیه **Atā'iyeh**
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۲۶ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه زلزله‌خیز. دهانهٔ تنگل شن. سر راه نیشابور به کاشمر.

عطابیه **Atābiyeh**
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۰۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر خاور هویزه (هوزگان).

عطابیهٔ شمالی **Atābiyeh-ye Šomāli**
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۱۹۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر خاور هویزه (هوزگان). روستای عطابیهٔ جنوبی در ۲ کیلومتری جنوب غربی این روستا قرار دارد.

عطّاری Attãri
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۵۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سمنان به دامغان.

عطش Ataš
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان صفر درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار نهر بهره.

عظیم‌آباد Azim ãbãd
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه کسبه.

عظیم‌خانلو Azimxãnlu
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۴۰ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دو کیلومتر غرب روستای حسنلو.

عظیم‌کندی Azim kandi
ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۹۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اتومبیل‌رو ماکو به مرند و پلدشت. ۲ کیلومتری شمال رودخانهٔ زنگمار.

عقدا Aqdã
ده، مرکز دهستان عقدا، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۹۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه اردکان به نائین.

عُقله Oqleh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۴۴ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر شمال غربی هشتچه.

عقیل‌آباد Aqil ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۰۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری سنجان.

علاء Alã'
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۱۰۷ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سمنان به معلّمان.

علاءالدّوله Alã'eddoleh
ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۲۳ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه چاه‌انجیر به گشنکان و شیراز.

علاءالدّین Alã'eddin
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۹۰ درجه، ۱۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال مروست. سر راه مروست به مهریز.

علائی Alã'i
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۸۵ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰/۵ کیلومتر خاور شمالی ندوشن.

علاقه Alãqeh
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۸ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه اژّه‌تیغ. ۳/۵ کیلومتر خاور شمالی روستای سرهنگ.

علامرودشت Alãmarvdašt
رشته‌کوهی به درازای ۱۲۴ کیلومتر و به عرض بین ۴ تا ۸ کیلومتر در شهرستان لار، استان فارس. ۱۲۵ کیلومتر غرب جنوبی لار. ارتفاع ۱۴۳۰ متر.

علامرودشت Alãmarvdašt
۱- یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان لامرد، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای خیرگو و علامرودشت و به مرکزیت روستای چاه عینی.
۲- ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۴۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه چاه عینی به دارالمیزان. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی چاه عینی.

علفدان Alafdãn
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۸ درجه، ۱۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی بندرمقام.

علم‌آباد Elm ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۳۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه پیرسلیمان.

علمانسرای Alamãnsarãy
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۲۸۴ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۲۳ کیلومتر غرب طسوج.

علم‌حاجی‌باقر **Alam-e Hāji bāqer**
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۳۷ درجه، ۱۰۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. دشت شنزار. ۳۲ کیلومتر شمال خاوری نائین.

علمدار **Alamdār**
ده، دهستان علمدار گرگر، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۴۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه خشک. تپه‌ماهور. سر راه جلفا به سیه‌رود.
← گرگر، شهرستان مرند.

علمدار **Alamdār**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۳۸ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتر جنوب راه بابل به قائم‌شهر.

علمدار **Alamdār**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۸۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه خیز. ۱۴ کیلومتر خاور منصوریه.

علمدار **Alamdār**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۴۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی انزان.

علمدار پائین **Alamdār-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۸۰ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. روستای علمدار بالا در ۳ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۲۰۵۰ متری قرار دارد.

علمداری **Alamdāri**
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. امامزاده‌ای بنام تاج‌الدین دارد.

علمده **Alamdeh**
← المده، شهر، شهرستان نور.

علم‌کندی **Alam kandi**
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۴ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار قلعه‌چای. درهٔ خاوری کوه پروخان. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی روستای پری.

علم‌کوه **Alamkuh**
کوه، شهرستان تنکابن، استان مازندران. ۴۷ کیلومتر جنوب خاوری تنکابن و ۲۴ کیلومتر جنوب غربی کلاردشت. ارتفاع ۴۶۵۰ متر. سومین قلّهٔ بلند ایران بعد از دماوند و سبلان. سرچشمهٔ رود سه‌هزار.

علوان مسلم **Alvān moslem ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۳۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی مربچه.

علوی **Alavi**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۳ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

علوی **Alavi**
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۷۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کاشان به دلیجان. ۲ کیلومتر خاور مشهد اردهال.

علوی **Alavi**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه جوکار به کردخورد. ۲۶ کیلومتر شمال خاوری جوکار.

علویان **Alaviyān**
ده، مرکز دهستان سراجوی غربی، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه صفر درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار صوفی‌چای. سر راه مراغه به کهق.

علویان، سد **Alaviyān**
سدی در شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی، ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری مراغه. این سد که بر رودخانهٔ صوفی‌چای ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۸۰ متر است. طول تاج سد علویان ۹۳۵ متر و گنجایش مخزن آن ۷۲ میلیون مترمکعب است.

علویجه **Alavijeh**
شهر، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۳۲ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه چهارکوه. سر راه مورچه‌خورت به دهق.

علویق **Alviq ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر

۲۰۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی یوزبند.

علویق **Alviq**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی ورزقان.

علوی‌کلا **Alavi kalā**
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

علویه **Alaviyeh**
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۸۵ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰/۵ کیلومتر خاور شمالی ندوشن.

علی‌آباد **Ali ābād**
دو روستا بنام علی‌آباد بالا و علی‌آباد پائین، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۲۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سراسکند.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۳۳۱ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار خیره مسجدچای.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۳۵۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه خلخال به کیوی. دامنهٔ غربی کوههای طالش.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۱۲ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه قره‌بلاغ.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۳۴۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

علی‌آباد **Ali ābād**
۱- شهرستانی در مرکز جنوب خاوری استان مازندران، مشتمل بر یک بخش مرکزی و به مرکزیت شهر علی‌آباد. این شهرستان از شمال به شهرستان گرگان، از خاور به شهرستان گنبدکاووس، از جنوب به استان سمنان (شهرستان شاهرود) و از غرب به شهرستان گرگان محدود است. نواحی شمالی آن دشت هموار و نواحی جنوبی آن کوهستانی نسبتاً پوشیده از جنگل است که هرچه به جنوب نزدیک‌تر می‌شود بر بلندی کوهها افزوده می‌گردد تا جائی که به بلندترین نقطهٔ آن یعنی کوه شاوار (۳۹۴۵ متر) می‌رسد. علاوه بر کوه مزبور که بلندترین قلّهٔ کوهستان البرز شرقی است. کوههای بلند دیگری چون کوه چل‌چلی (۳۱۲۳ متر)، کوه قرقلند (۳۰۳۹ متر) و کوه تکیانو به بلندی (۲۹۰۱ متر) نیز در این شهرستان به چشم می‌خورند. از ارتفاعات مزبور رودخانه‌های متعددی که همگی رو به شمال روانند سرچشمه می‌گیرند که مهمترین آنها رودخانه‌های محمودآباد و زرین‌گل هستند. آب و هوای شهرستان علی‌آباد در دشت شمالی گرم و نیمه‌خشک و در نواحی کوهستانی جنوب معتدل تا معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک است. به این شهرستان علی‌آباد کتول هم می‌گویند.
۲- شهر، مرکز شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. ۳۴۷ کیلومتر شرق شمالی تهران و ۱۶۵ کیلومتر شرق شمالی ساری. ارتفاع ۱۴۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه گرگان به مینودشت و بجنورد. دامنهٔ شمالی کوههای البرز شرقی. موقعیت جغرافیائی ۰۰ ′۵۲ °۵۴ طول خاوری و ″۳۰ ′۵۴ °۳۶ عرض شمالی.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۳۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار خرورود.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۸۶ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ اورگانچای. رشته‌کوههای البرز.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۲۰۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ساحل شمالی دریاچهٔ سد سفیدرود. سر راه رودبار به آب‌برو زنجان. دامنهٔ جنوبی کوه سینه‌خانی.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۳۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار آلش‌رود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی. سر راه آمل به چمستان.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۴۴

درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳۸ کیلومتر شمال غربی آوج.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش رباط کریم، شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۱۶۸ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر شمال رباط کریم.

علی آباد Ali ābād
←قائم‌شهر، شهر، استان مازندران.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۹۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه نقده به اشنویه. ۴ کیلومتر خاور شمالی اشنویه.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۲۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه هشترود به نظرکهریزی و مراغه. در دو روستای مجاور بنام علی‌آباد بالا و پائین.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۷ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل راست سیمینه‌رود. سر راه بوکان به میاندوآب.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۳۱ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوب خاوری کوه بنفشه. سر راه سقز به بانه.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۸۲ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۳ کیلومتر غرب جنوبی نیک‌پی.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۸ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۳ کیلومتر شمال زرینه‌اوباتو و ۴۱ کیلومتر شمال غربی دیواندرّه.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۶۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب شمالی صفاخانه.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۴۸ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی دیواندره.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۳۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی نجف‌آباد.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۶۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۱۵ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری بردسکن.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۸۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی بردسکن، برج تاریخی کشمر واقع در آبادی کشمر، یک کیلومتری شمال خاوری این روستا واقع است.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۹۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک، کنار کال‌گرگ. ۲ کیلومتر جنوب خاوری دولت‌آباد.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۹۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر خاور شمالی بجستان.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۳۸ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. حدود ۴ کیلومتر غرب شمالی روستای پهنائی.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۹ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار راه تهران به قم. ۸ کیلومتر خاور شمالی کوشک نصرت. دامنهٔ خاوری کوه کورابلاغ.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۹۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر غرب شمالی گازران.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۹۶ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی گازران.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۷۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی ابراهیم آباد.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۰۱ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل، خشک. ۱۸ کیلومتر غرب جنوبی کهک.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش آران و بیدگل، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۳۴ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۸۹۵ متر. گرم، خشک. سر راه کاشان و گل‌آرا به نصرآباد. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی گل‌آرا.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۵۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. انتهای درهٔ ژان. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی ژان.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۱۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کانی‌گنجی به جعفر. ۱۸ کیلومتر شمال غربی سریش آباد. امامزاده‌ای به نام پیرمجنون دارد.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۳۵۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱/۵ کیلومتر غرب راه همدان به رزن.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۳۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رود آبشینه. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی گنبد.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۱۱۲ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قره‌چای. ۶ کیلومتر جنوب غربی گودین.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۹۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸/۵ کیلومتر شمال غربی خاکریز.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه میان‌راهان به کامیاران. درهٔ شمالی کوه خیرسری. ۶ کیلومتر جنوب خاوری کندوله.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۸۰ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب جنوبی مرادآباد.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۲۸۵ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کرند. سر راه اسلام‌آباد به کرند و سرپل ذهاب.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۸ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوه دوشاخ (کوهستان آهنگران).

علی آباد Ali ābād
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۶ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴ کیلومتر جنوب طبس مسینا.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۲۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲ کیلومتر غرب موسویه.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی مود.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۹ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر خاور جنوبی ماژان.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، مرکز دهستان قلعه‌زری، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۱۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۵ کیلومتر جنوب خوسف.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۶۲ درجه، ۱۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوهستان ساغند. ۱۱۲ کیلومتر شمال خاوری خرانق. سر راه یزد به طبس و مشهد.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۴۶ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه بهاباد به ساغند. ۲۰ کیلومتر شمال غربی بهاباد.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۸۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه نائین به اردستان.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، مرکز دهستان علی‌آباد، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۵۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه تفت به دهشیر. ۱۰ کیلومتر جنوب نصرآباد.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۱۷ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر جنوب میمه.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۱۸ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دهق به دامنه. ۹ کیلومتر غرب دهق.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۹۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه حبیب‌آباد به زفره. ۲۶ کیلومتر خاور دولت‌آباد.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۱۰ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال غربی قمبوان.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۳۱۰ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال غربی ایزدخواست.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۰۸ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه اردل به گندمان. ۸ کیلومتر خاور ناغان.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۹۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر جنوب باریک‌آباد.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۴۴ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ رومدی.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۲۲ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ علی‌آباد. ۱۲ کیلومتر جنوب کهنوک.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۲۳۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵۰۰ متر جنوب خاوری بهادران و ۶ کیلومتر شمال خاوری کرمانشاه.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۴۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به بافق. ۶ کیلومتر شمال غربی اسماعیل‌آباد.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۴۲ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب خاوری بهرمان.

علی‌آباد **Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۰۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار خط آهن زرند به بافق.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۷۳ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۷ کیلومتر جنوب غربی گلستان.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۵۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری بهاآباد.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۵۱ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شاهزاده عبّاس.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۲۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری کمال‌آباد.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۲ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه کرمان به ده لؤلؤ.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۵ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر غرب ده لؤلؤ.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۰ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری شهداد.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۸۸ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۴ کیلومتر خاور شمالی اندوهجرد. حاشیهٔ کویر لوت.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۰۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۶۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب ده سوخته.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۲۳ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر خاور جنوبی گلباف.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۱۷ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قهاری. ۳ کیلومتر غرب قریت‌العرب (ده‌تازیان).

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۰۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه نی‌ریز به آباده طشک. ۳ کیلومتر شمال نصیرآباد.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۲۶ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی کوشک هزار.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۹ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب پل فسا.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۹۷ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب مالکیدی.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۱۴ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رود کر. ۳۱ کیلومتر شمال غربی سد درودزن.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۲۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه علی‌آباد. سر راه ختائی به خنجشت. ۱۷ کیلومتر شمال غربی خنجشت.

علی‌آباد Ali ābād
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۰

درجه، ۸۰کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. حومهٔ جنوب غربی شهر دهبید.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۵۸ درجه، ۴۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. حومهٔ جنوبی سعادت‌شهر.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۲۰۷ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مهریز به مروست و هرات. ۱۱/۵کیلومتر خاور جنوبی ارنان.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۱۶ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۲/۵ کیلومتر شمال بنادکوک.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۵۸ درجه، ۳۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵کیلومتر شمال غربی جایزان.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۸۷ درجه، ۷۸/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶کیلومتر غرب شمالی گوهرشهر.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۴ درجه، ۱۶۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار راه بندرعباس به سیرجان. ۳۱ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۵ درجه، ۳۱/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه بافت به خبیر. ۵کیلومتر غرب کشکوئیه.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۲۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه فاریاب به جیرفت. ۲۶کیلومتر شمال خاوری فاریاب.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۰ درجه، ۶۴/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹کیلومتر شمال غربی دهنو کوهستان.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۳ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال غربی ریگان.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۷۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ پشترود. ۲۷کیلومتر شمال غربی فهرج. حاشیهٔ جنوبی کویر لوت.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۲۱ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به جهرم. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی باب انار.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۳ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۱۰کیلومتر جنوب خاوری کوار.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش شیبکوه، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۳۸ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷/۵کیلومتر جنوب خاوری زاهدشهر.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۲۸ درجه، ۷۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه قیر و کارزین به جهرم. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی قیر و کارزین.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۷۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳کیلومتر شمال خاوری مادوان.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۷۴ درجه، ۸۱/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ آسیاب. ۱۹/۵کیلومتر جنوب خاوری خنج.

علی آباد Ali ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۸۲

درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار راه لامرد به سیگار. ۴ کیلومتر غرب شمالی سیگار.

علی‌آباد Ali ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۹۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر شمال خاوری چهاربرکه.

علی‌آباد Ali ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۷۲ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری خونیق.

علی‌آباد Ali ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۶۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری لاهرود.

علی‌آباد الو Ali ābād alō

یا کلاتهٔ علی‌الو. ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۶۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اسفراین به سبزوار.

علی‌آباد بالا Ali ābād-e bālā

ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۴۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ مرک. ۴/۵ کیلومتر شمال غربی ماهیدشت. روستای علی‌آباد پائین در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۳۴۵ متری و در کنار رودخانهٔ مرک قرار دارد.

علی‌آباد بالا Ali ābād-e bālā

ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۵۹ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی خوسف. روستای علی‌آباد پائین در ۱/۵ کیلومتر خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۳۷۰ متری قرار دارد.

علی‌آباد بالا Ali ābād-e bālā

ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۲۹۷ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. کنار رود کر. ۲ کیلومتر جنوب خاوری کوشک سبز. روستای علی‌آباد پائین در ۲ کیلومتری جنوب این روستا و در کنار رود کر و در ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متری قرار دارد.

علی‌آباد بزرگ Ali ābād-e bozorg

ده، بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۹۱ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دوآب. ۳۶ کیلومتر. جنوب خاوری قلعه‌درّه. روستای علی‌آباد کوچک در ۳۰۰ متری شمال غربی این روستا واقع است و امامزاده‌ای بنام سیدناصرالدین محمد دارد.

علی‌آباد تدیّن Ali ābād-e Tadayyon

ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر خاور عزیزآباد.

علی‌آباد جورروقان Ali ābād-e Juruqān

ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۴۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه ارجنی. ۵ کیلومتر خاور جورروقان.

علی‌آباد چدان Ali ābād-e Cedān

ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات. استان خراسان. قائن ۲۴۱ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل، خشک. درّهٔ شمالی کوه سرکل.

علی‌آباد دمق Ali ābād-e Damaq

ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۲۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوهستان الوند. ۱۳ کیلومتر شمال غربی جوکار.

علی‌آباد دوتو Ali ābād-e Dotu

ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۶۱ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر جنوب خاوری مهرنجان.

علی‌آباد شمس Ali ābād-e Šams

ده، بخش رونیز، شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۲۷۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه استهبان به فسا. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی رونیز.

علی‌آباد شمشیربر Ali ābād-e Šamširbor

ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۱ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری شاهماران.

علی‌آباد شور Ali ābād-e Šur

ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۴۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۶۵ متر. گرم، خشک. دشت.

Ali ābād-e Šur — علی‌آباد شور
ده، بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۴۱ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمال غربی کوه بوقو. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی خلیل‌آباد.

Ali ābād-e Qadiri — علی‌آباد قدیری
ده، مرکز دهستان علی‌آباد، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۵۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب شمالی دوساری.

Ali ābād-e Kālxuni — علی‌آباد کالخونی
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۰۱ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ساحل شمالی کال‌شور.

Ali ābād-e Katul — علی‌آباد کتول
← علی‌آباد، شهرستان، استان مازندران.

Ali ābād-e Kurgān — علی‌آباد کورگان
ده، بخش آق‌قلعه، شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۳۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

Ali ābād-e Kurgal — علی‌آباد کورگل
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۵۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۱۰ متر. گرم، خشک. ۲۴ کیلومتر شمال خاوری قمرود.

Ali ābād-e Kuhān — علی‌آباد کوهان
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۹ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری تودشک. ۲۶ کیلومتر خاور جنوبی کوهپایه.

Ali ābād-e Kuh qonāq — علی‌آباد کوه قناق
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه قلیچ. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری زاویه.

Ali ābād — علی‌آباد، گردنه
دو گردنه در سر راه تهران به قم، یکی در مسیر آزادراه تهران – قم به بلندی حدود ۱۴۰۰ متر و دیگری در سر راه قدیم تهران–قم به بلندی ۱۳۵۰ متر. این گردنه استانهای تهران و قم را از هم جدا می‌کند.

Ali ābād-e Luleh — علی‌آباد لوله
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۴۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه باقران.

Ali ābād-e Mohit — علی‌آباد محیط
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۴۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. ۷ کیلومتر خاور شمالی جوادآباد.

Ali ābād-e Mollā ali — علی‌آباد ملاّعلی
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۹۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به حبیب‌آباد. ۶/۵ کیلومتر خاور دولت‌آباد.

Ali ābād-e Mollā alirezā — علی‌آباد ملاّ علیرضا
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۴۹ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه بهاباد به ساغند. ۱۵ کیلومتر شمال بهاباد.

Ali ābād-e Malek — علی‌آباد ملک
ده، مرکز دهستان ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۹۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه ارسنجان به خبریز. ۶ کیلومتر جنوب خاوری ارسنجان.

Ali āqā'i-ye pā'in — علی آقائی پائین
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۶۶ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۴۵ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. روستای علی‌آقائی بالا در ۱/۵ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع ۵۶۰ متری قرار دارد.

Olyā — علیا
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۲۳۰ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری آباده طشک.

Aliakbar — علی‌اکبر
ده، بخش اشتهارد، شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۵۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه قراگونی. ۶ کیلومتر جنوب اشتهارد.

Ali akbar kandi — علی‌اکبر کندی
ده، دهستان حاجیلار، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

Aliakbarlu — علی‌اکبرلو
ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی.

شبستر ۷۷ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه صوفیان به شبستر. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی صوفیان.

علیان **Alyān**
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۸۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۷ کیلومتر خاور ایستگاه راه‌آهن عمروان.

علیان **Aliyān**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۴ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر غرب درمیان.

علیای نو **Olyā-ye Nō**
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۲۳۰ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری آباده طشک.

علی بزرگ **Ali bozorg**
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۲۷۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندر دیّر به بوشهر.

علی‌بگ سلطان **Alibagsoltān**
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۴۴ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه جوانرود به سراب ذهاب. ۱/۵ کیلومتر غرب جنوبی حسن گایار.

علی‌بگلو **Ali baglu**
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۳۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

علی بلاغی **Ali bolāqi**
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۹ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی نمین.

علی بیات **Ali bayāt**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۳۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی ماهدشت.

علی بیگلو **Ali beyglu**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۸ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

علی‌بیگلو **Ali beyglu**
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۲۶۴ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب غربی کوزه‌کنان.

علی‌پلنگ **Ali palang**
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۶ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۰ متر. گرم، خشک. ۳۷ کیلومتر غرب شمالی بردسکن.

علی‌پناه **Alipanāh**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۲۶ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر جنوب قلعه‌خواجه.

علی‌تپّه **Ali tappeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۹۱ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. نیمه جنگلی.

علی تیاب **Ali tayāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۴۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۳ کیلومتر شمال خاوری دودانگهٔ بزرگ.

علی‌جان **Alijān**
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۳۰۸ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار چینی‌بلاغ‌چای.

علی‌جان **Ali jān**
ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۲۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه زابل به زهک. ۳ کیلومتر شمال خمک.

علی جهان‌درویش **Ali jahān darviš**
ده، بخش شیب‌آب شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۹۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب غربی محمّدآباد.

علی چنگی **Alicangi**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۱۰۰ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری چغادک.

علی‌حاجی **Ali hāji**
ده، دهستان چایپاسار شمالی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان

غربی. ماکو ۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اتومبیل‌رو بازرگان به بورالان.

Ali hasan-e bālā علی‌حسن بالا
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۶ کیلومتر جنوب غربی کوزران. روستای علی‌حسن پائین در ۷۰۰ متری خاور این روستا و در ارتفاع ۱۴۲۰ متری قرار دارد.

Ali hoseyn علی‌حسین
ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۷۳ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی سراب‌دوره.

Ali hoseyni علی حسینی
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۳۱۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال کلل.

Alixāni علیخانی
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۸۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری جنگان.

Ali xalaj علی‌خلج
یا الخلج. ده، بخش تیکمه‌داش، شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۱۴۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار شهرچای. سر راه بستان‌آباد به میانه.

Alidar علیدر
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۳۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه سردرّه. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی جاورسیان.

Ali darzi علی‌درزی
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۴ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۵ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری غرق‌آباد. سر راه غرق‌آباد به لوئین.

Ali ra'is علی رئیس
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. سر راه نهبندان به بیچند.

Alireza ābād علیرضاآباد
ده، دهستان مغان غربی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳۳۴ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه پارس‌آباد به اردبیل. کنار رود ارس.

Alirezā ābād-e jadid علیرضاآباد جدید
← اسلام‌آباد جدید، ده، شهرستان پارس‌آباد.

Alirezā cāy علیرضاچای
ده، بخش مرکزی، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۲۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. کوهستانی.

Ali rōšan علی‌روشن
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۱۱ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه شوشتر به دزفول و سر راه لالی به گتوند.

Ali zangi علی زنگی
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۰۲ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. درّهٔ شمالی کوه کمرآینه. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی خضری.

Ališār علیشار
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۱۰ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۷ کیلومتر شمال غربی رازقان. سر راه الویر به ورچند. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان.

Ališāh علیشاه
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۸۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

Ališāh علیشاه
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب جنوبی مود.

Ališāh avaz علیشاه‌عوض
← شهریار، شهر، مرکز شهرستان شهریار.

Ališāhi علیشاهی
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۰ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ مرغزار. ۳۵ کیلومتر جنوب خاوری راین. کوهستان جبال بارز.

Ali šeyx علی‌شیخ
ده، دهستان فیرورق، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی.

خوی ۳۱۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Ali sadr **علی‌صدر**
ده، مرکز دهستان علی‌صدر، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۸۶ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه ساری‌قیه. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری گل‌تپه. غار معروف علی‌صدر در این روستا قرار دارد.

Ali zohurān **علی ظُهوران**
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۰۳ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ علی ظهوران. ۱۰ کیلومتر شمال غربی موردان.

Ali arab **علی عرب**
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۲۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه دالان. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری چادگان.

Ali aqdeh **علی عقده**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۷۵ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب خاوری کوت عبدالله.

Ali qešlāqi **علی قشلاقی**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۲۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال ثمرین.

Aliqoli **علیقلی**
ده، بخش رومشگان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۴۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار آب سیاب.

Aliqoli **علیقلی**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۶۰ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری دم کوه. ۳۱ کیلومتر شمال خرانق.

Aliyak **علیک**
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۵۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. شمال خاوری گدارعلیک.

Aliyak **علیک**
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۱۰ درجه، ۸۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل، خشک، دامنهٔ جنوبی کوه کلیلاق. ۴۱ کیلومتر شمال غربی شهرک باخرز (شهرنو).

Alikān **علیکان**
ده، بخش صومای برادوست، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۴۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه سلماس به ارومیه.

Alikorzān-e bālā **علی کورزان بالا**
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۷۱ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار گاماسیاب. ۶ کیلومتر غرب جنوبی صحنه، روستای علی کورزان پائین در ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متری و در کنار رودخانهٔ گاماسیاب قرار دارد.

Alikuri **علی‌کوری**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۵ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری ماژان.

Ali gorgi **علی‌گرگی**
ده، بخش میان‌کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۵۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب دوست‌محمّد و ۲ کیلومتر جنوب غربی مارگان.

Ali mohammad **علی‌محمّد**
ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۲۵ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود قروق.

Ali mahmud **علی محمود**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۴۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر غرب باوکی.

Ali morādxāni-ye bālā **علیمرادخانی بالا**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۲۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ چرداول. روستای علیمرادخانی پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۸۸۰ متری قرار دارد.

Ali mardān **علیمردان**
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۶۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل

مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتری مرز ایران و عراق. نیمه‌جنگلی.

علی‌مردان Ali mardān
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۶۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳۰ کیلومتر شمال غربی گرماب.

علیمردان Alimardān
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۳ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۸ کیلومتر خاور شمالی کمشک.

علیمردان، گردنه Alimardān
گردنه‌ای به بلندی ۲۰۰۰ متر در شهرستانهای سیه‌چشمه و ماکو، استان آذربایجان غربی. سر راه سیه‌چشمه به قره‌ضیاءالدین. این گردنه که شهرستانهای سیه‌چشمه (در غرب) و ماکو (در شرق) را از هم جدا می‌کند در ۲۵ کیلومتری خاور سیه‌چشمه قرار دارد.

علی‌میرزا Alimirzā
← برزو. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

علی‌نظر Ali nazar
ده، دهستان چایباسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۹۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر ساحل دریاچهٔ سد ارس.

علی نعیر Ali na'ir
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۳۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۴ کیلومتر جنوب خاوری موسیان و ۶ کیلومتر غرب شمالی عین‌خوش.

علی هدیه Ali hedyeh
← ایلی هدیه، ده، شهرستان بیرجند.

علی‌یار Ali yār
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قوروچای.

عمادآباد Emād ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۲۸ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. سر راه روستائی مرودشت به زنگی‌آباد.

عماد ده Emād deh
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۴۱ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه گاویست. ۱۸ کیلومتر غرب جنوبی باغ.

عمارت Emārat
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۰۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سرچشمهٔ رود اترک.

عمارت Emārat
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۲۶۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اسفراین به چهل‌دختران.

عمارت Emārat
ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۶۴ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار گهررود. درهٔ غربی کوه پریز. کوهستان زاگرس.

عمارت Amārat
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۳۸ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر جنوب غربی لومار.

عمارت Emārat
ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۷۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر شمال خاوری خشت.

عماشیه Amāšiyeh
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کارون. ۶ کیلومتر غرب شمالی ویس. دو روستا بنام عماشیهٔ یک و عماشیهٔ دو.

عمانی Ommāni
ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندر لنگه ۲۹۲ درجه، ۲۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر خاور کوشکنار.

عمران کندی Omrān kandi
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۴۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر غرب شمالی روستای نظرکهریزی.

عمرانی Amrāni
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۵

درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه گناباد به تربت حیدریه.

عمرک Omrak
← اومرک، ده، شهرستان دماوند.

عمروآباد Amro ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۷۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۵ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری ابراهیم‌آباد.

عمروآباد Amro ābād
← امرآباد، ده، شهرستان شهرضا.

عمروان Amrevān
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۱۳ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه قوشه به ایستگاه راه‌آهن عمروان و روستای کوه‌زر.

عمروان Amrevān
ایستگاه راه‌آهن، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۰۳ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی قوشه.

عمله تیمور Amaleh teymur
ده، مرکز دهستان حسین‌آباد، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۱۷ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اندیمشک به اهواز.

عمله‌سیف Amaleh seyf
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۳۵۲ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود شاهور.

عمواوغلی بالا Amuoqli-ye bālā
← عمواوغلی عباسلو، ده، شهرستان هشترود.

عمواوغلی پائین Amuoqli-ye pā'in
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۵۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۵ کیلومتر خاور جنوبی قره‌آغاج.

عمواوغلی عبّاسلو Amuoqli-ye Abbāslu
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۶۰ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی قره‌آغاج. به آن عمواوغلی بالا هم می‌گویند.

عموئی Amu'i
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۳۸ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. نزدیک دهانهٔ تنگ چوگان. کنار راه کازرون به نورآباد.

عموئی Amu'i
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۰۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه نورآباد به تل‌انجیر.

عموجانلر Amujānlar
← گرز. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

عُمودیه Omudiya
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهوز ۹۳ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. شنزار. ۶ کیلومتر شمال خاوری گوپال.

عموک Amuk
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۳۳ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی حسن‌آباد.

عموکندی Amu kandi
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۹۹ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب غربی زرین‌آباد.

عمّه Ammeh
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۱۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

عمّه Ammeh
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۸۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه بستان به کاویان. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی بستان.

عمه Ameh
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۴۳ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار نهر گاهن. ۴ کیلومتر جنوب غربی غریبه.

عمیجه Amijeh
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۲۵ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال غربی هویزه.

عمیدآباد Amid ābād
ده، مرکز دهستان صائین‌قلعه، بخش خرمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۱۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آبخیز ابهررود. حدود ۲ کیلومتر جنوب راه زنجان به قزوین.

عنّابستان Annābestān
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۴۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه.

عناقچه Anāqceh ?
ده، بخش باوی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۳ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ دز. ۶ کیلومتر غرب شمالی ملاثانی. نام دیگر آن لکاویکه است.

عنایت‌آباد Enāyat ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۳۲۲ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه آباده به اصفهان. ۱۰ کیلومتر خاور صغاد.

عنایت‌آباد Enāyat ābād
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۳۱ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کلّی. ۳ کیلومتر غرب جنوبی قلعه‌خان.

عنایت‌بیگ Enāyat beyg
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۴۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه سلفچکان به قم. ۲ کیلومتر خاور شمالی سلفچکان.

عنایتی Anāyati
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۱۷۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر جنوب غربی نهر جدید.

عنبران پایین Anbarān-e pā'in
یا عنبران سفلی. ده، مرکز دهستان عنبران، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

عنبران سفلی Anbarān-e soflā
← عنبران پائین، ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل.

عنبرستان Anbarestān
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال خاوری کوه سفید.

عنبرسرا Anbarsarā
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۶۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال سلیمانی. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری دولت‌آباد.

عنبرقنبر Anbarqanbar
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۹۸ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب شمالی دهفول.

عنبرکه Anbarkeh
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت‌حیدریه ۳۲۶ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه نیشابور به تربت‌حیدریه. دامنهٔ شمالی کوه عنبرکه.

عنبروتک Anbarutak
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۳ درجه، ۱۰۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی راین. کوهستان هزار.

عنصرود Ansarud
ده، بخش اسکو، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۸۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اسکوچای.

عوافی Avāfi
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۰۲ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور غیزانیه.

عودوئی Udu'i
شعبه‌ای از قبیلهٔ شکاک. ← شکاک.

عوده Ōdah
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۹۶ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی نمرهٔ سهٔ گوپال.

عوده Ōdeh
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۰ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری عبدلیه.

عور Ur ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۰۱ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب خاوری قصابه.

عورکی Uraki
← اورکی، ده، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان.

عوض Avaz
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۷۶ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

عوض Avaz
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۰ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. درهٔ خاوری کوهستان ترود. ۲۰ کیلومتر غرب شمالی ترود.

عوض آباد Avaz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۳۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر شمال غربی گل‌گیر.

عوضی حاجی Avazi hāji ?
ده، بخش مرکزی شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبد کاووس ۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت.

عیدنک Idanak
← ایدنک، ده، شهرستان کهگیلویه.

عیسی آباد Isā ābād
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۳ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر غرب کمیجان.

عیسی آباد Isā ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۳۱۳ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر غرب جنوبی خورهه.

عیسی آباد Isā ābād
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۰۹ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ جنوبی کوه بناور.

عیسی آباد Isā ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۰۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود سرداب. سر راه فارسان به چلگرد و تونل کوهرنگ.

عیسی‌خان بالا Isāxān-e bālā
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۰۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی هرسین. روستای عیسی‌خان پائین در یک کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۴۵۰ متری قرار دارد.

عیسی خندق Isā xandaq
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۲۷۴ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه ساری به جویبار.

عیسی کندی Isā kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۱۶ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه قوتر. سر راه مهاباد به بوکان.

عیش آباد Eyš ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ا رتفاع حدود ۲۰۳۵ متر. سرد، خشک. کوهپایه. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی پاریز.

عیش آباد Eyš ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۵۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی میشوداغ. ۱۳ کیلومتر غرب کندلج.

عیلام Ilām
کشور و دولت قدیم واقع در قسمت جنوب غربی ایران، کمابیش مطابق با سرزمین خوزستان که از حدود ۲۴۰۰ قبل از میلاد تا ۵۵۰ قبل از میلاد گاه به استقلال و گاه تحت استیلای دولتهای مجاور در بین‌النهرین وجود داشت و با ظهور امپراطوری ایران (سال ۵۵۰ قبل از میلاد)، از ولایات تابعهٔ ایران گردید. شهرهای اوان، انشان، سمیش و شوش از مهمترین شهرهای آن محسوب می‌شوند. اوان در حوالی شوشتر، انشان در کوههای بختیاری و حدود خرم‌آباد لرستان، و سیمش در شمال خاوری شوش قرار داشتند.

عین آباد Eyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی.

هشترود ۲۷۱ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار یکی از ریزابه‌های قرنقوچای. دامنۀ جنوب خاوری کوهستان سهند.

عین‌آباد Eyn ābād
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۸۲ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنۀ جنوبی کوههای خرقان. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری قروه.

عین‌آباد Eyn ābād
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۱۲ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۷کیلومتر شمال غربی رازقان. دامنۀ شمالی کوههای خرقان.

عین‌آباد Eyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۵۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. گرم، خشک. سر راه منظریه به حاجی‌آباد.

عین‌آباد Eyn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۱۴۶ درجه، ۱۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور جنوبی ویان.

عین‌الزّمان Eynozzamān
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۲۰ درجه، ۵۸/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال خاوری حمیره.

عین‌جیک Eyn-e Jik
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۰۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

عین‌خوش Eyn-e Xoš
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۳۲ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اندیمشک به دهلران. ۲۸ کیلومتر جنوب خاوری موسیان.

عین ربیع Eyn-e Rabi’
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۵۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دهلران به سوسنگرد. ۷ کیلومتر جنوب خاوری موسیان.

عین صوله Eyn-e Sōleh
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۲۱ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر غرب شمالی دشت عبّاس.

عین عُلاّوی Eyn ollāvi
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۵۱ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانۀ دز. یک کیلومتر شمال خاوری چغازنبیل.

عین کُرّه Eyn korreh
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۶ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷کیلومتر شمال غربی چم‌هاشم.

عین‌ورزان Eynvarzān
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۱۸ درجه، ۱۴کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه رودهن به فیروزکوه. دامنۀ جنوبی زرّین‌کوه.

عینوک Eynuk
← اینوک، ده، شهرستان مسجد سلیمان.

عیوض‌لو Eyvazlu
ده، دهستان مغان غربی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳۰۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اردبیل به اصلان‌دوز کنار رود قره‌سو.

غائی Qā’i
← کوکلان. یکی از قبایل ترکمن.

غار Qār
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۳۹ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب جنوبی صلوات‌آباد.

غارزار Qār-e Zār
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۷۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنۀ جنوبی کوه تیره.

غارزی(قارزی) Qārzi
ده، بخش بام و صفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۳۲ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنۀ غربی کوه یاریمجا. ۶کیلومتری شمال خاوری صفی‌آباد.

غارزی(قارزی) Qārzi
ده، بخش بام و صفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان.

اسفراین ۱۱۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر خاور بام.

غار شاپور Qār-e šāpur
غاری در دیوارهٔ غربی تنگ چوگان، ۴ کیلومتری شمال شهر قدیم شاپور که تندیس عظیم شاپور اول ساسانی در دهانهٔ آن قرار دارد. تندیس مزبور از سدهٔ هفتم هجری قمری به بعد سرنگون گشت و به مرور قسمتهائی از آن شکست. در سال ۱۳۲۶ خورشیدی به همت واحدهای ارتش مستقر در فارس از نو برپا شد و بر پایه‌ای از بتون مسلح استوار گردید.

غار کرفتو Qār-e Karaftu
غار معروفی در ۹ کیلومتری شمال روستای کرفتو، شهرستان سنندج، استان کردستان. غار مزبور که شباهت فراوانی به قلعه دارد، جمعاً از ۲۵ اطاق سنگی تشکیل شده که بعضی طبیعی و بعضی دیگر ساختهٔ دست بشر است (ساختمان آن را حدود سدهٔ سوم قبل از میلاد می‌دانند). بر دیوار یکی از اطاق‌ها لوحه‌ای به خط یونانی و در اطاق دیگر تصویری از یک سوار در حال شکار آهو دیده می‌شود. بالای این نقش نام هراکلس (هرکول) با حروف یونانی کنده شده، به همین مناسبت احتمال می‌دهند که این غار معبد معروف هرکول بوده است.

غاری‌زاغه Qārizāqeh
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه تکی‌داغ. ۱۷ کیلومتر شمال غربی زاویه.

غازان Qāzān
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۱۹۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

غازانیه Qāzāniyeh
← شنب غازان. شهرک، تبریز.

غازم‌آباد Qāzem ābād
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۶۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ خاوری کوه توفنده (رشته کوههای مزدقان).

غازیان Qāziyān
← بندر انزلی، استان گیلان.

غایب‌کندی Qāyeb kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۲۰ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳/۵ کیلومتر غرب شهرک مغان.

غدیر Qadir
ده، بخش مرکزی شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۱۶۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب جنوبی جلالیه.

غدیر Qadir
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۲ درجه، ۹۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بندرلنگه به گاوبندی. ۳۴ کیلومتر غرب شمالی بندر چارک.

غرابی Qarābi
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندرماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۲۹ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۶ کیلومتر جنوب غربی هندیجان.

غربه Qarbeh
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۹۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درهٔ غربی کوه پردی. ۶ کیلومتر غرب جنوبی جم.

غربی Qarbi
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۲۷ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری باب انار. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج.

غرغره Qerqereh ?
یا قرقره. ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۴۰ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال غربی مزداوند (مزدوران). دامنهٔ شمالی کوه بزنگان.

غرق‌آباد Qarq ābād
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۱ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. سر راه ساوه به نوبران و همدان. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی نوبران.

غرقاب Qarqāb
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۱۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴/۵ کیلومتر شمال سعیدآباد.

غرگانه Qargāneh
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۰۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۸ کیلومتر شمال غربی هندیجان و ۵/۵ کیلومتر غرب شمالی چم خلف عیسی.

غریب‌دوست **Qarib dust**

ده، مرکز دهستان بروانان غربی، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۹۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

غریبه **Qoreybeh**

ده، مرکز دهستان حسینی، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۳۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار نهر گاهن.

غزازان **Qazāzān**

ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۰۵ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۵ متر. گرم، خشک. دشت.

غزاویهٔ بزرگ **Qazāviyeh-ye bozorg**

ده،بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۲۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی کوت عبدالله.

غفّارآباد **Qaffār ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۱۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه بردسیر به باغ بزم.

غفاری **Qaffāri**

خاندان ایرانی اهل کاشان که نسبت خود را به ابوذر غفاری از صحابهٔ پیغمبر اسلام می‌رسانند. از این خاندان شخصیت‌های سیاسی و هنری معروفی چون غفاری کاشانی، صنیع‌الملک، ابوتراب غفاری و کمال‌الملک برخاسته‌اند.

غلاّت **Qallāt**

ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۶۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ میناب. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی بیکاه.

غلاّت‌خوار **Qallāt xār**

ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۹۳ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر جنوب ارسنجان.

غلام‌آباد خیّاط **Qolām ābād-e Xayyāt**

ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۲۸ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب فیروزآباد.

غلامان **Qolāmān**

ده، مرکز دهستان غلامان، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۴۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کولوک‌قلعه.

غلامان **Qolāmān**

ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۹ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به ملاوی و پلدختر. ۵ کیلومتر خاور جنوبی محمودوند.

غلام بحری **Qolām bahri**

ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی کفراج.

غلامحسین سرکو **Qolāmhoseyn sarku**

ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۶۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر جنوب غربی ریگاب.

غلامعلی **Qolām ali**

ده، بخش پشت‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۳۸ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه ادیمی به برج میرگل. ۵ کیلومتر خاور جنوبی ادیمی.

غلاملو **Qolāmlu**

ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۹۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۴ کیلومتر جنوب خاوری سیس.

غلام‌ویس **Qolām veys**

ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۸۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری زرّین‌آباد.

غُلغله **Qolqoleh**

ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۲۰ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی روستای دوویسه.

غُلغله **Qolqoleh**

ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۱۲ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۱ کیلومتر شمال غربی دهگلان.

غلیظه **Qalizeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه

صفردرجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر غرب شمالی گزیر.

غنی آباد **Qani ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۴۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

غنی آباد **Qani ābād**
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۷۴ درجه، ۸۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه داورزن به خسروآباد.

غنی آباد **Qani ābād**
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۶۹ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. گرم، خشک. سر راه بشرویه به نیگنان.

غوث آباد **Qōs ābād**
← قوس آباد، ده، شهرستان بوکان.

غورزه **Qeverzeh**
ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۲ درجه، ۲۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر غرب گاوبندی.

غورک **Qurak**
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۱۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب باشت.

غوری **Quri**
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۲۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه نی‌ریز به چاهک. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی مشکان.

غوزان **Quzān**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۲۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل، خشک.

غولانهٔ بالا **Qulāneh-ye bālā ?**
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۴۳ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود مارس. روستای غولانهٔ پائین در ۵ کیلومتری جنوب غربی آن واقع است.

غولدرّهٔ بالا **Qul darreh-ye bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۲۵۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه آقابیگ. روستای غولدرّهٔ پائین در ۴ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۶۰۰ متری قرار دارد.

غوله **Quleh**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۹۱ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری چم خلف عیسی.

غولهٔ پائین **Quleh-ye pā'in**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۹۸ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۹ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۵ کیلومتر شمال هندیجان. ۵ کیلومتر خاور جنوبی چم خلف عیسی. روستای غولهٔ بالا در ۹/۵ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۲۵ متری قرار دارد.

غوله کل **Qulehkal**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۱۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر خاور جنوبی بهمن‌یاری.

غیاث **Qiyās**
دو روستا به نام غیاث بالا و غیاث پائین، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۱۷ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

غیاث آباد **Qiyās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۲۴۳ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر جنوب ایستگاه راه‌آهن گرمسار.

غیاث آباد **Qiyās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۸ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه آهنگران به ساروق. ۱۰ کیلومتر خاور ساروق.

غیاث آباد **Qiyās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۴۳ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر شمال خاوری قزنهله.

غیاث آباد **Qiyās ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۱۶

درجه، ۶۹/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۵ متر. گرم، خشک. ۹ کیلومتر خاور شمالی دیهوک.

غیاث‌آباد Qiyās ābād
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۲۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب شمالی بنادکوک.

غیاث‌آباد Qiyās ābād
ده، بخش نوبندگان، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۲۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶کیلومتر غرب نوبندگان.

غیاث‌کند Qiyās kand
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۶ درجه، ۸۹کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۵کیلومتر خاور شمالی دیواندره.

غیب‌اللّهی Qeybollāhi
ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۵۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴کیلومتر جنوب خاوری چاه عینی.

غیب‌قلی بالا Qeybqoli-ye bālā
ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۷۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸کیلومتر خاور شمالی والاشجرد. روستای غیب‌قلی پائین در ۲کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متری قرار دارد.

غیبی Qeybi
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۷۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸کیلومتر شمال زاغه.

غیبی Qeybi
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۲۶ درجه، ۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶کیلومتر شمال خاوری بیکاه.

غیبی‌سور Qeybisur
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۷ درجه، ۵۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰کیلومتر جنوب خاوری دیواندرّه.

غیزانیه Qeyzāniyeh
ده، مرکز دهستان غیزانیه، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۰۳ درجه، ۴۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه گوپال به رامهرمز.

غیک Qik
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۲۷ درجه، ۴۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰کیلومتر شمال غربی مردهک.

غیل Qil
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۲۹ درجه، ۵۴/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل غربی جزیرهٔ هنگام.

غینر Qinar
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۸۴ درجه، ۶/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

غینرجه Qaynarjeh
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲۸۸ درجه، ۳۶/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی دمق.

فاراب Fārāb
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۱۱درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر شمال غربی خنداب. کنار رودخانهٔ قره‌چای.

فارسان Fārsān
۱- شهرستانی در شمال غربی استان چهارمحال و بختیاری، مرکب از بخشهای مرکزی و شوراب و مشتمل بر دهستانهای میزدج علیا، میزدج سفلی، شوراب تنگزی، بازفت، دوآب و دشت زرین و به مرکزیت شهر فارسان.
شهرستان فارسان از شمال به شهرستان فریدونشهر (استان اصفهان)، از خاور به شهرستان شهرکرد، از جنوب به شهرستان اردل و از غرب به شهرستانهای ایذه و مسجد سلیمان (استان خوزستان) محدود است. اراضی این شهرستان کوهستانی است و کوههای آن که کلاً از شمال غربی بسوی جنوب شرقی کشیده شده‌اند، بخشی از نواحی مرکزی کوهستان زاگرس را به خود اختصاص داده‌اند. عمده‌ترین کوه این شهرستان، زردکوه است که با ارتفاع ۴۲۲۱ متر، دومین کوه بلند کوهستان زاگرس نیز بشمار می‌آید. از دیگر کوههای مهم شهرستان فارسان، کوه ضراب (۳۶۲۵ متر)، کوه سالدارون (۳۶۲۱ متر)، کوه جهانبین (۳۳۳۲ متر) و کوه چوبین (۳۳۳۱ متر) است. شهرستان فارسان از نظر آب یکی از غنی‌ترین شهرستانهای ایران محسوب می‌گردد. رودخانه‌های زاینده‌رود و کارون و ریزابه‌هایی چون آب‌زری، آب چم‌در، آب کوهرنگ، رود سراب، و آب جونقان در این شهرستان جریان دارند. آب و هوای شهرستان فارسان

معتدل مایل به سرد تا سرد است و جزء نواحی نیمه‌خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. ۳۸۴ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۲۸ کیلومتر غرب جنوبی شهرکرد. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه سالدارون. سر راه شهرکرد به چلگرد و تونل کوهرنگ. موقعیت جغرافیائی ۴۵ ۳۳ ۵۰ طول شرقی و ۳۰ ۱۵ ۳۲ عرض شمالی.

فارسپان Fārespān
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۸۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی شهرک.

فارسجین Fārsejin
ده، مرکز دهستان دودانگهٔ علیا، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۶۰ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه خشک. کنار ابهررود.

فارسجین Fārsjin
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۱۳ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر ر اه رزن به قروه.

فارسون Fārsun
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ کوه آب باغ. ۷ کیلومتر شمال خاوری ارمند بالا.

فارسی Fārsi
جزیرهٔ کوچکی در خلیج فارس، استان بوشهر، ۱۲۵ کیلومتر جنوب غربی بندربوشهر. مساحت این جزیره ۲۵ هکتار و طول آن حدود ۵۷۰ متر است.

فارسیات بزرگ Fārsiyāt-e bozorg
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۲۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون. ۲ کیلومتر خاور صفحه یک. فارسیات کوچک در ۷/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا واقع است.

فارسیان Fārsiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۱۷۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه گنبد کاووس به شاهرود. داخل درّهٔ خوجه‌قر. جنگلی.

فارسیان Fārsiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۸۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. جنگلی.

فارسیان Fārsiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. سر راه ارداق به قزوین.

فارسیجان Fārsijān
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر خاور شمالی ساروق.

فارسیجان Fārsijān
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۷۷ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال غربی سربست.

فارسی مدان Farsi madān
← قشقائی.

فارسینج Fārsinaj
ده، مرکز دهستان پارسینه، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۱۲۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

فارغان Fāreqān
ده، مرکز دهستان فارغان، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵۷ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۴۷ کیلومتر جنوب خاوری حاجی‌آباد.

فارغان Fāreqān
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۷۹ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۸ کیلومتر غرب موردان. دامنهٔ کوهستان جبال بارز.

فارفار Fārfār
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۰۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زیلبیرچای. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی کشکسرای.

فاروج Fāruj
۱- بخشی در شهرستان قوچان، استان خراسان، مرکب از دهستانهای خبوشان، سنگر، شاه‌جهان و فاروج، به مرکزیت شهر فاروج.
۲- شهر، مرکز بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان.

قوچان ۲۹۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه قوچان به شیروان.

فاروق **Fāruq**
ده، بخش مرکزی، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۶۶درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه سیدان به خبریز و ارسنجان. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی سعادت‌شهر.

فاریاب **Fāryāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۷۱ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درهٔ شمالی کوه چیربون.

فاریاب **Fāryāb**
ده، بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۹۳ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه علی‌آباد بزرگ به پهله. ۲ کیلومتر جنوب علی‌آباد بزرگ.

فاریاب **Fāryāb**
← رود فاریاب، ده، شهرستان دشتستان.

فاریاب **Fāryāb**
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان کهنوج، استان کرمان. مشتمل بر دهستانهای حور، گلاشگرد و مهروئیه و به مرکزیت روستای فاریاب.
۲- ده، مرکز بخش فاریاب و مرکز دهستان گلاشگرد، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۸۶ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. کنار رودخانهٔ شورفاریاب. سر راه جیرفت به گلاشگرد.

فاریاب **Fāryāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۴۹ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب کلمه.

فاریاب **Fāryāb**
ده، بخش مُهر، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۲۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۹ کیلومتر جنوب خاوری مُهر.

فاریاب **Fāryāb**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۶۷ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گز. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی سیریک.

فاریاب **Fāryāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۲۹۴ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه دهبارز به بندرعبّاس و زیارت علی. کنار رودخانهٔ دُلدُل.

فاریاب **Fāryāb**
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۱۴ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۶/۵ کیلومتر غرب جنوبی بستک.

فاریاب سنگو **Fāryāb-e Sangu**
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۲۸ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه پردی. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی فتویه.

فاز **Fāz**
ده، مرکز دهستان تبادکان، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۲ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

فازن **Fāzan**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۰۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه نائین به شهرآب و زواره. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری شهرآب.

فازه **Fāzeh**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۰ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۵ کیلومتر شمال غربی کوهپایه.

فاضل‌آباد **Fāzel ābād**
ده، مرکز دهستان استرآباد، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۲۶۳ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه علی‌آباد به گرگان. کنار رودخانهٔ محمدآباد.

فاضل‌آباد **Fāzel ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان دره‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۰۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کبیرکوه.

فاضل‌مند **Fāzelmand**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۶۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال سالار. ۲۷ کیلومتر غرب جنوبی رشتخوار.

Fāzeliyeh فاضلیه
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۱۴۰ درجه، ۳کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه بافق به رضاآباد.

Fatemiyeh فاطمیه
ده، بخش مرکزی شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۸۰ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه ایلام به جوی زرایوان و اسلام‌آباد غرب. نام پیشین آن شاه‌آباد بوده است.

Fāqolu فاقولو
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۱۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب غربی تازه‌کند نصرت‌آباد.

Fāl فال
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۴۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر غرب جنوبی سربیشه.

Fāl فال
ده، بخش گلّه‌دار، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۱۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری گلّه‌دار.

Fālunak فالونک
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۱۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه مرودشت به سد درودزن. ۹ کیلومتر جنوب خاوری کوشکک.

Fāleh فاله
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۷۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

Fālizān فالیزان
ده، بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۰۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

Fālizān فالیزان
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۸۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور شمالی اسپه.

Fāmāst فاماست
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۵۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه فاماست. ۴ کیلومتر جنوب خاوری باباقاسم.

Fāmarin فامرین
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۹ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی کمیجان.

Fāmenin فامنین
شهرک، مرکز بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۵۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. یک کیلومتر جنوب راه همدان به ساوه.

Fāmur فامور
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۲۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۱۹ کیلومتر شمال غربی بالاده. ۳ کیلومتری ساحل جنوب غربی دریاچهٔ پریشان.

Fāmur فامور
← پریشان، دریاچه.

Fāviyān فاویان
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۴۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی کنجدجان.

Fāy-e Seyyed mohammad فای سیّد محمّد
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۱۸ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال خاوری سلمانه.

Fāyandar فایندر
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۴۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۵ متر. معتدل، خشک. سر راه خواف به روستای رزداب.

Fattāh kandi فتّاح کندی
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۹۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری عشق‌آباد.

Fath ? فتح
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر شمال غربی نمین.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۲۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۵۹ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه بوئین‌زهرا به اشتهارد. ۱۴ کیلومتر خاور بوئین‌زهرا.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۶۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گرّان.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۱۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل، خشک. سر راه رشتخوار به کاهیجه و چخماق. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری رشتخوار.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۶۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ غربی کوه شش‌تو.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۳۰ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۵ متر. معتدل، خشک. سر راه فیض‌آباد به میاندهی و بجستان. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی فیض‌آباد.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. گرم، خشک. سر راه طبس به عشق‌آباد. ۲۱ کیلومتر جنوب عشق‌آباد.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۹۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به بروجرد. پای گردنهٔ زاغه.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۳۵ درجه، ۸۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. گرم، خشک. ۳۲ کیلومتر جنوب بشرویه.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۸۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر جنوب نیستانک.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۸۳ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار خط آهن زرند به بافق و سر راه زرند به سیریز.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۸۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب خالق‌آباد.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۴۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه زرند به کرمان. ۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری بهاآباد.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۲۱ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه کرمان به زرند. حومهٔ شمالی شهر کرمان.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب غربی دهچاه.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت صفر درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر غرب تخت جمشید.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۶۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه فتح‌آباد. ۴ کیلومتر غرب شمالی طسوج.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۲۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شاهپور. ۶ کیلومتری دهانهٔ غربی درّهٔ شاهپور.

فتح آباد **Fath ābād**
ده، مرکز دهستان فتح‌آباد، بخش هرات و مروست، شهرستان

مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۱ درجه، ۱۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال خاوری هرات.

فتح‌آباد **Fath ābād**
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۴۲ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی لادیز. دامنهٔ خاوری کوهستان تفتان.

فتح‌آباد **Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۳۱ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه داراب به بندرعباس. ۱۳ کیلومتر شمال غربی قلعه بیابان.

فتح‌آباد **Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۶۹ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ آبشور. ۷ کیلومتر جنوب دولت‌آباد.

فتح‌آباد **Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۸۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری بیدکردوئیه.

فتح‌آباد **Fath ābād**
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۲۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب خاوری تادوان.

فتح‌آباد **Fath ābād**
ده، مرکز دهستان فتح‌آباد، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۳۲ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری قیر و کارزین.

فتح‌آباد **Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۳۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه داراب به بندرعبّاس. ۹ کیلومتر جنوب خاوری ده‌خیر بالا.

فتح‌آباد **Fath ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۳۱ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. حومهٔ جنوب خاوری شهر تبریز.

فتح‌الله **Fathollāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۷۷ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. حومهٔ غربی شهر زابل.

فتلک **Fatalak**
ده، بخش رحمت‌آباد و بلوکات، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۶۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. ساحل راست سفیدرود.

فتوح‌آباد **Fotuh ābād**
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۲۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب غربی بیدگل.

فتویه **Fatuyeh**
ده، مرکز دهستان فتویه، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۳۲ درجه، ۹۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۷۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه گاویست. سر راه بندرلنگه به لار. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری بستک.

فتیلات کلات **Fatilāt kalāt**
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر خاور جنوبی پیرسهراب.

فخرآباد **Faxr ābād**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه صفر درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. سر راه رباط سنگ به سرهنگ.

فخرآباد **Faxr ābād**
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۰۷ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۸۲۵ متر. گرم، خشک. ۲۸ کیلومتر شمال غربی بجستان.

فخرآباد **Faxr ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۷۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه لاسیاه. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری عقدا.

فخرآباد **Faxr ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۳۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مبارکه به فلاورجان. ۴ کیلومتر جنوب خاوری پیربکران.

فخرآباد **Faxr ābād**
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۰ درجه، ۱۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری سوریان.

فخرآباد **Faxr ābād**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۱۹۸ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مهریز به دهشیر. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی نیر.

فخرآباد **Faxr ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۸۷ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب محمودآباد.

فخرآباد **Faxr ābād**
ده، مرکز دهستان قرەسو، بخش مرکزی شهرستان مشکین‌شهر، استان اردبیل. مشکین‌شهر ۴۷ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری لاهرود.

فخرآباد بالا **Faxr ābād-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۳۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری کمرزرد. روستای فخرآباد پائین در ۴ کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متری قرار دارد.

فخرآوری **Faxr āvari**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۵ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندر گناوه به دوگنبدان. ۵ کیلومتر شمال محمّد صالحی.

فخران **Faxrān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۴۱ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال نوتند.

فخرود **Faxrud**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل، خشک. کنار رود فخرود و کنار راه سده به اسدآباد. ۸/۵ کیلومتر غرب شمالی گسک.

فخره **Faxreh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان. استان اصفهان. کاشان ۱۰۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار راه کاشان به ابوزیدآباد.

فداغ **Fadāq**
ده، مرکز دهستان فداغ، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۶۲ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر شمال غربی بیرم.

فدافن **Fadāfen**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۱۳۶ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر خاور روستای قوژد.

فدامی **Fadāmi**
ده، مرکز دهستان آبشور، بخش فورک، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۳۵ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی دوبرجی.

فدشک **Fadešk**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۴۹ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه خوسف به نالینو. ۴/۵ کیلومتر جنوب غربی خوسف.

فدشکوئیه **Fedešku'iyeh**
ده، مرکز دهستان فدشکوئیه، بخش شیبکوه، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۴۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه فسا به جهرم و نوبندگان به جهرم.

فدک **Fadak**
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۱۰ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور انار.

فدیشه **Fadišeh**
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۳۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. دو کیلومتر جنوب رودخانهٔ کال‌شور.

فدیهه **Fadiheh**
ده، بخش بایگ، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۹۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، خشک، کنار کال کاریزک. ۱۰ کیلومتر غرب روستای بایگ.

فر **Far**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۲۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد،

نیمه‌خشک. سر راه اراک به ملایر و بروجرد. ۳کیلومتر خاور توره.

فرآباد Far ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۶۸ درجه، ۴۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۵کیلومتر شمال غربی حصن.

فرادنبه Farādonbeh
شهر، بخش مرکزی شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۳۰۰ درجه، ۹کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بروجن به شهرکرد.

فرارت Farārat
ده، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۲۰۳ درجه، ۹کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه شهریار به رباط کریم.

فرّاش Farrāš
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۸۲ درجه، ۲۶/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۹کیلومتر جنوب غربی بیستون.

فرّاش Farrāš
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۳۵ درجه، ۶۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سیف‌آباد. ۱۴کیلومتر خاور جنوبی درب بهشت.

فراشاه Farāšāh
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۵۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کوهستان شیرکوه. سر راه تفت به ابرکوه.

فرّاشبند Farrāšband
۱- یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان فیروزآباد، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای دهرم، نوجین و آویز و به مرکزیت شهر فراشبند.
۲- شهر، مرکز بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۷۴ درجه، ۴۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه فیروزآباد به کازرون. دامنهٔ غربی کوه کل.

فرّاشیان Farrāšiyān
ده، مرکز دهستان پایین جوین، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۱۰ درجه، ۱۰۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

فراغه Ferāqeh
ده، مرکز دهستان فراغه، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۵ درجه، ۱۳۷کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه ابرکوه به سورمق و آباده.

فراکه Farākeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۳۳۹ درجه، ۲۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ هله. ۲/۵کیلومتر جنوب غربی حشم احمدی.

فرامان Farāmān
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۱۷ درجه، ۲۳/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قره‌سو. سر راه کرمانشاه به انگز و شیرازی.

فرامده Farāmdeh
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۴ درجه، ۱۲کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه آمل به ملاکولا.

فرامرز Farāmarz
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۰۴ درجه، ۳۳کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹کیلومتر شمال خاوری ایمان‌آباد.

فراموشان Farāmušān
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۳۵ درجه، ۳۳کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل، خشک. ۱۶کیلومتر شمال غربی رشتخوار.

فراموش جان Farāmušjān
ده، مرکز دهستان چنار رود شمالی، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۷۷ درجه، ۳۶/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ساحل شمالی دریاچهٔ سد زاینده‌رود. کنار راه داران به چلگرد.

فرامیشان Farāmišān
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۳۵ درجه، ۳۳کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل، خشک. ۱۶کیلومتر شمال غربی رشتخوار.

فران Farān?
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۸۸ درجه، ۴۵/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۷کیلومتر غرب شمالی نیستانک.

فراهان Farāhān
ناحیه‌ای در شمال اراک و جنوب غربی شهرستان تفرش و یکی

از بخشهای دوگانهٔ شهرستان تفرش، مشتمل بر دهستانهای فشک و فرمهین و به مرکزیت روستای فرمهین. ناحیهٔ فراهان از شمال به کوههای تفرش و از غرب به بخشهای وفس و مرکزی شهرستان اراک و از جنوب به حواشی جنوبی کویر میغان و از خاور به شهرستان آشتیان محدود است.

فراهک **Farãhak**

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۵۱ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ پشت‌پیر. کوهستان بشاگرد.

فرتان **Fartãn**

یا فرطان. ده، بخش مرکزی، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۲۸ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

فرج‌آباد **Faraj ãbãd**

ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۴۶ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری مأمونیه.

فرج‌آباد **Faraj ãbãd**

ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۶۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری قمرود. سر راه قمرود به کوه سفید.

فرج‌آباد **Faraj ãbãd**

ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۵۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت.

فرج‌آباد **Faraj ãbãd**

ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۸۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود میمه. ۱۱ کیلومتر غرب موسیان.

فرح‌آباد **Farah ãbãd**

← خزرآباد، شهرک، شهرستان ساری.

فرح‌آباد **Farah ãbãd**

ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۰۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری چمن‌آباد.

فرح‌آباد **Farah ãbãd**

ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۵۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه کهنوج به گلاشگرد.

فرحزاد **Farahzãd**

ده، بخش کن، شهرستان تهران، استان تهران. تهران ۳۳۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

فرحزاد **Farahzãd**

ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۸ درجه، ۲۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. گرم، خشک. ۴۶ کیلومتر شمال غربی خور.

فرحزاد **Farahzãd**

ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر شمال غربی کشکوئیه.

فرح‌کش بالا **Farahkeš-e bãlã**

ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۸۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر غرب زاغه. روستای فرح‌کش پائین در یک کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع ۱۸۶۰ متری قرار دارد.

فرحیّه **Farahiyyeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۳ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه میانه به ترک.

فرّخ **Farrox**

ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۸۵ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری شاه‌بداغ.

فرّخ‌آباد **Farrox ãbãd**

ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۰۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

فرّخ‌آباد **Farrox ãbãd**

ده، بخش مرکزی شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۳۲۵ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک دشت. کنار مرز ایران و عراق.

فرّخ‌آباد **Farrox ãbãd**

ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۸۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به خنامان. ۵ کیلومتر خاور جنوبی سرت‌آباد.

فرّخ‌آباد Farrox ābād
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۶۷ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه جیرفت به کهنوج. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی دوساری.

فرخار Farxār
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۸۹ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

فرّخان Farroxān
ده، بخش مرکزی، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۲۹ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه قوچان به عمارت.

فرّخزاد Farroxzād
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۳ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه ایرانشهر به خاش.

فرّخ‌شهر Farrox šahr
شهر، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۱۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه شهرکرد به اصفهان و شهرکرد به بروجن. نام پیشین آن قهفرخ بوده است.

فرّخ‌وندان Farrox vandān
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۹۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال غربی فراموش‌جان.

فرّخی Farroxi
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۷۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر شمال زُهان. کنار رود شور.

فرّخی Farroxi
ده، مرکز دهستان بیابانک، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۶ درجه، ۲۰۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۱۰ متر. گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر شمال غربی خور. سر راه خور به نائین.

فردآباد Fard ābād
ده، بخش اشتهارد، شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۵۸ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه اشتهارد به ماهدشت و کرج.

فردان Ferdān
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان فریدن، استان اصفهان. ۲۷ کیلومتر جنوب غربی فریدونشهر. ارتفاع ۳۹۴۵ متر.

فردقان Fardeqān
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۹۲ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر غرب جفتان.

فردو Fordu
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۷۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری کهک. سر راه کهک به ارمک و کاشان. کنار رودخانهٔ فردو.

فردوس Ferdōs
۱- شهرستانی در مرکز جنوبی استان خراسان، مرکب از بخشهای مرکزی، بشرویه و سرایان و مشتمل بر دهستانهای باغستان، برون، ارسک، رقه، آیسک، سه‌قلعه و مصعبی. به مرکزیت شهر فردوس. این شهرستان از شمال به شهرستان کاشمر، از شمال خاوری به شهرستان گناباد، از خاور به شهرستان قائنات، از جنوب خاوری به شهرستان بیرجند و از جنوب غربی و غرب به شهرستان طبس محدود است. نواحی شمال غربی شهرستان فردوس را کوههای پراکندهٔ کم‌ارتفاع و نوحی شمال خاوری و خاور را کوههای نسبتاً بلندی فرا گرفته که ارتفاع آنها به ۲۸۰۰ متر می‌رسد. نواحی مرکزی و جنوبی آن نسبتاً هموار است و از سوی جنوب غربی به رشته کوه نسبتاً مرتفعی که بلندی آنها گاه به ۲۹۰۰ متر بالغ می‌گردد، منتهی می‌شود. این شهرستان جزء نواحی خشک محسوب می‌شود و به همین مناسبت رودخانه‌های مهمی جز چند خشکرود از قبیل کال چهل، کال شور در آن وجود ندارد. عمده‌ترین کوهای این شهرستان کوه سیاه (۲۸۱۳ متر)، کوه امرودکان (۲۵۷۸ متر)، کوه تیرماهی (۲۵۴۸ متر) و کوه جمّات (۲۷۴۰ متر) است.
۲- شهر، مرکز شهرستان فردوس، استان خراسان. ۶۵۲ کیلومتر خاور جنوبی تهران و ۲۸۴ کیلومتر جنوب غربی مشهد. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه گناباد به طبس. موقعیت جغرافیائی ۳۰″ ۰۹′ ۵۸° طول شرقی و ۳۰″ ۰۰′ ۳۴° عرض شمالی.
تاریخچه - از پیشینهٔ شهر فردوس اطلاع صحیح و دقیقی در دست نیست. شواهد گویای آن است که در دورهٔ عمرولیث صفّاری تعمیر شده و در همان دور، مقر حکومت ملک محمود سیستانی بوده است. در زمان هلاکوخان مغول، مرکز پیروان حسن صباح بوده است. هلاکوخان به این شهر حمله‌ور شد و اسماعیلیان را قلع و قمع نمود. در زمان شاه عباس صفوی دوباره رو به آبادی گذارد و جمعیت شهر رو به فزونی نهاد و آب انبارها و مساجد و مدارس در آن ساخته شد. در زمین‌لرزهٔ شدید سال ۱۳۴۷ به سختی آسیب دید و جمع کثیری از ساکنان آن کشته شدند. نام پیشین آن تون بوده است.

فردوس Ferdōs
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۷۴ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر جنوب خاوری دولت‌آباد.

فردوسیه Ferdōsiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۴۰ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به بافق. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری بهرمان.

فردوسیه Ferdōsiyeh
ده، مرکز دهستان فردوس، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

فرزق Ferezq
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه صفر درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۵ متر. معتدل، خشک.

فرزنه Farezneh
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۱۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۵ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر جنوب خاوری کرات. کنار کال فرزنه.

فرزی Farezi ?
ده، بخش گلبهار، شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۲۱۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای بینالود.

فرزیان Farziyān
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۲۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری روستای مأمون.

فُرس Fors
کلمه‌ای عربی که مورخین اسلامی و عرب زبانان بر ایرانیان و زبان آنان اطلاق کرده‌اند.

فرسش Farseš
ده، مرکز دهستان فرسش، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۵۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه گریچه.

فرسفج Farsafaj
ده، مرکز بخش قلقل‌رود و مرکز دهستان قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۴۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قلقل‌رود. سر راه تویسرکان به فیروزآباد. دامنهٔ خاوری کوه درّه‌دراز.

فرسمانه Faresmāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۵۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ برلانچای.

فرسیه Farsiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان ا هواز، استان خوزستان. اهواز ۲۷۱ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار کرخهٔ کور. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی حمیدیه.

فرشته‌جان Fereštehjān
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۲۷ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب غربی جویم.

فرشه Faršah
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۸۱ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر غرب روستای ازغند.

فرطان Fartān
← فرتان، ده، بخش مرکزی، شهرستان اسفراین.

فرفاآن Farfāān
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۶ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به ورزنه. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری هرند.

فرفهان Farfahān
ده، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۸۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۲/۵ کیلومتر شمال قمصر.

فرک Fark
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۵ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه قلنجه. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری کمیجان.

فرک Fark
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۹۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد،

نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب روستای بازرجان. دامنهٔ شمالی کوه قره‌گوزلی قرلان.

فرک **Fark**
← پرک، ده، شهرستان بافق.

فرگ **Farg**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۹۵ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه کاشمر به تربت حیدریه.

فرم **Faram**
ده، بخش فریدونکنار، شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۲۲۹ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه مرطوب. ۷ کیلومتر جنوب خاوری فریدونکنار.

فرمان‌آباد **Farmān ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۱۸۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. معتدل، خشک.

فرمهین **Farmahin**
ده، مرکز بخش فراهان و مرکز دهستان فرمهین، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۳۵ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۴۵ کیلومتر شمال اراک. سر راه اراک به تفرش.

فرنق **Farnaq**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۲۱۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ خشک. سر راه الیگودرز به خمین. مرکز دهستان رستاق.

فروان **Farvān**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۹۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. گرم، خشک. کنار خط آهن گرمسار به سمنان. ۲/۵ کیلومتر خاور کُهن‌آباد.

فروتقه **Forutaqeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۱۱۲ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه کاشمر به تربت حیدریه.

فروتقه **Forutaqeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۱۰۸ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل، خشک. سر راه کاشمر به تربت حیدریه.

فرور **Farvar**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۵ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۵ متر. گرم، خشک. سر راه گرمسار به سمنان.

فرور بزرگ **Forur-e bozorg**
جزیره‌ای در خلیج فارس، شهرستان ابوموسی، استان هرمزگان، ۴۷ کیلومتر جنوب غربی بندر لنگه. جزیرهٔ فرور بزرگ به شکل گلابی است که سر آن رو به جنوب و ته آن بسوی شمال متوجه است و درازای آن از شمال به جنوب حدود ۷/۵ کیلومتر و عرض متوسط آن حدود ۳ کیلومتر است و مساحت آن به ۲۶/۲ کیلومترمربع بالغ می‌گردد. نواحی مرکزی جزیرهٔ مزبور را تپّه‌ماهورهائی فرا گرفته که بلندترین نقطهٔ آنها ۱۱۱ متر ارتفاع دارد.

فروردین‌آباد **Farvardin ābād**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۱۱۱ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۲۶ کیلومتر جنوب غربی خرانق. دامنهٔ غربی کوه انجیره.

فرورق **Feruraq**
یا فیرورق. ده، مرکز دهستان فیرورق، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۸۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه خوی به سیه‌چشمه.

فرور کوچک **Forur-e kucak**
یا نبی‌فرور. جزیره‌ای در خلیج فارس، شهرستان ابوموسی، استان هرمزگان. ۶۵ کیلومتر جنوب غربی بندر لنگه و حدود ۲۰ کیلومتر جنوب غربی جزیرهٔ فرور بزرگ. درازای این جزیره از شمال به جنوب حدود ۱/۳ کیلومتر و مساحت آن ۱/۵ کیلومترمربع است. ارتفاع بلندترین نقطهٔ آن ۳ متر است.

فروز **Farvaz**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۳۳ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر خاور جوراب.

فروزان **Foruzān**
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۹ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب خاوری شاهماران. سر راه شاهماران به سرخان.

فروشان **Forušān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمینی‌شهر، استان اصفهان. خمینی‌شهر ۲۶۱ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ غربی شهر خمینی‌شهر.

فرومد **Forumad**
ده، مرکز دهستان فرومد، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان

سمنان. شاهرود ۸۴ درجه، ۱۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه داورزن به جاجرم. دامنهٔ غربی کوههای جغتای.

فرون‌آباد **Ferun ābād**

ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۵۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. یک کیلومتر جنوب راه تهران به ایوانکی. ۷ کیلومتر شمال غربی پاکدشت.

فرهادآباد **Farhād ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۱۰۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه کاشمر به تربت حیدریه.

فرهادآباد **Farhād ābād**

ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۱۸ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی صالح‌آباد.

فرهادآباد **Farhād ābād**

ده، مرکز دهستان میربک شمالی، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۸۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه نورآباد به سرناوه.

فرهادآباد **Farhād ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۲۵۶ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود سیکان. دامنهٔ کبیرکوه.

فرهادان **Farhādān**

ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۴۲ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

فرهادگرد **Farhādgerd**

ده، مرکز دهستان فریمان، بخش فریمان، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۶۹ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه مشهد به فریمان. دامنهٔ خاوری کوه قطار اولنگ.

فریازان **Faryāzān**

ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۵۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قلقل‌رود. ۶ کیلومتر شمال خاوری فرسفج.

فریج **Feric**

ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۳۵ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی هندیجان.

فریدن **Faridan**

شهرستانی در غرب استان اصفهان، مرکب از بخشهای مرکزی، بوئین ، میاندشت و چادگان و مشتمل بر دهستانهای ورزق، دالانکوه، زاینده‌رود شمالی، ورزق جنوبی، کرچمبو شمالی، کرچمبو جنوبی، سردسیر، گرجی، ییلاق، چناررود جنوبی، چناررود شمالی و کبوتر سرخ و به مرکزیت شهر داران.
شهرستان فریدن، شهرستانی است نیمه‌کوهستانی که در حاشیهٔ خاوری کوهستان زاگرس جای دارد. کوه دالان با ارتفاع ۳۹۱۵ متر که در خاور این شهرستان واقع است، بلندترین کوه آن محسوب می‌گردد. کوههای بلند دیگری نیز در این شهرستان وجود دارد که کوههای هشتاد (۳۹۰۶ متر) و درّه‌بید (۳۶۳۱ متر) از عمده‌ترین آنها می‌باشند. رودخانه‌های چندی در شهرستان فریدن جاری هستند که زاینده‌رود و پلاسگان مهمترین آنها بشمار می‌آیند. آب و هوای شهرستان فریدن معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک است.

فریدون **Fereydun**

ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۴۲ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی گرمسار.

فریدون **Fereydun**

ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۸۵ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

فریدون **Fereydun**

ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۴ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ فریدون. سر راه کلاته عیسی به مختاران. ۶۱ کیلومتر شمال غربی شوسف.

فریدون‌آباد **Fereydun ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، خشک. ۱۷ کیلومتر شمال خورهه.

فریدونشهر **Fereydunšahr**

۱- غربی‌ترین شهرستان استان اصفهان، مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای پیشکوه موگوئی، پشتکوه موگوئی، برف‌انبار، چشمه‌لنگان و عشایر و به مرکزیت شهر فریدونشهر.

شهرستان فریدونشهر از شمال و خاور به شهرستان فریدن، از جنوب به شهرستان فارسان (استان چهارمحال و بختیاری) و شهرستان مسجد سلیمان (استان خوزستان). از غرب به شهرستان دزفول و از غرب و شمال غربی به شهرستان الیگودرز (استان لرستان) محدود است. شهرستانی است کوهستانی که رو به غرب بر ارتفاع کوهها افزوده می‌شود و بخشی از کوهستان زاگرس را به خود اختصاص می‌دهد. کوههای بلندی در این شهرستان وجود دارد که گاه با پوششهای جنگلی همراه هستند. از جمله بلندترین آنها می‌توان از کوههای شاهانکوه (۴۰۴۰ متر)، فردان (۳۹۴۵ متر)، دری (۳۸۵۶ متر)، مارک (۳۰۵۱ متر)، قالی‌کوه (۳۳۷۱ متر) و کوه ونیزان (۳۲۰۱ متر) نام برد. در دره‌های متعدد کوهستان باختری رودخانه‌های فراوانی جریان دارند که عمده‌ترین آنها آب الکن، آب رودبار، آب تورزه (ترزه)، رودخانهٔ چشمه‌لنگان و آب گوکان و رودخانهٔ پلاسگان هستند. آب و هوای شهرستان فریدونشهر در کوهستان غربی معتدل مایل به سرد و نیمه‌مرطوب و در نواحی خاوری معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک است.

۲- شهر، مرکز شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. ۳۲۸ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۴۶ کیلومتر غرب شمالی اصفهان. ارتفاع ۲۵۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه خشکه‌رود. ۲۸ کیلومتر غرب جنوبی داران. موقعیت جغرافیائی ۱۵' ۰۷° ۵۰ طول شرقی و ۳۰' ۵۶° ۳۲ عرض شمالی. حاشیهٔ خاوری کوهستان زاگرس.

فریدون‌کنار Fereydunkenār

شهر ساحلی، مرکز بخش فریدون‌کنار، شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۲۶۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابلسر به محمودآباد.

فریدونی Fereyduni

ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۴۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه فردوس به گناباد.

فریز Feriz

ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۰۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی روستای حصارسنگی.

فریزن Farizan

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ جنوب خاوری شهر کرمان.

فریزنوک Feriznuk

ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۲۹ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک.

فریزهند Farizhand

ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۷۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی هنجن.

فریمان Farimān

رودخانهٔ فصلی، شهرستان فریمان، استان خراسان. طول ۴۴ کیلومتر.

از کوههای قطار اولنگ و سمبا، ۶۴ کیلومتری جنوب مشهد سرچشمه می‌گیرد و بسوی خاور شمالی روان می‌شود. از بند فریمان می‌گذرد و در ۱۶ کیلومتری باختر جنوبی فریمان به جام‌رود می‌ریزد.

فریمان Farimān

۱- شهرستانی در مرکز شمال خاوری استان خراسان مرکب از دو بخش مرکزی و قلندرآباد و مشتمل بر دهستانهای بالابند، سفیدسنگ، فریمان، قلندرآباد و سنگ‌بست، به مرکزیت شهر فریمان.

این شهرستان از شمال به شهرستان مشهد، از خاور به شهرستان تربت جام، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان تربت حیدریه و از شمال غربی به شهرستان مشهد محدود است. نواحی شمالی آن تقریباً هموار و مسطح است و نواحی جنوبی آن کوهستانی و نسبتاً مرتفع می‌باشد. بلندترین کوه آن کوه بی‌بی‌غیب به بلندی ۲۸۲۷ متر و پس از آن به ترتیب کوههای قلهٔ بلور (۲۶۳۸ متر)، قطاراولنگ (۲۶۰۵ متر) و کوه قدل (۲۵۳۳ متر) است. رودخانه‌های مهم آن عبارتند از رودخانهٔ فریمان و رودخانهٔ قلندرآباد که هر دو از ارتفاعات جنوبی سرچشمه می‌گیرند. آب و هوای این شهرستان در نواحی شمالی نسبتاً معتدل و در نواحی کوهستانی معتدل مایل به سرد است و جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.

۲- شهر، مرکز شهرستان فریمان، استان خراسان. ۷۷۴ کیلومتر خاور تهران و ۶۸ کیلومتر جنوب خاوری مشهد. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. سر راه مشهد به تربت جام. موقعیت جغرافیائی ۰۰' ۵۱° ۵۹ طول شرقی و ۴۵' ۴۲° ۳۵ عرض شمالی.

تاریخچه - تا سال ۱۳۱۳ روستای کوچک و گمنامی بود. در آن سال مطابق اسلوب مهندسی، شهرسازی شد و با نصب کارخانهٔ قند بر فعالیت و اهمیت آن افزوده شد. در ۱۱ کیلومتری جنوب آن سدی بر روی رودخانهٔ فریمان بسته شده که به بند فریمان معروف است.

فریمانه Farimāneh

ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۰۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوههای جغتای.

فرین **Ferin**
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. کنار رود شیو. ۲۳ کیلومتر شمال غربی مصیری.

فرینو **Farinu**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۲ درجه، ۲۰۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری زمان‌آباد. دامنهٔ شمالی کوه درازو.

فزانهٔ بالا **Fezāneh-ye bālā**
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۱۰ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب خاوری هندودر. روستای فزانهٔ پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۲۰۹۵ متری قرار دارد.

فزیک **Fezik**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۷۵ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۳۴ کیلومتر غرب شمالی اسدآباد. دامنهٔ شمالی کوه میناباد.

فسا **Fasā**
۱- شهرستانی در مرکز استان فارس مرکب از بخشهای مرکزی، نوبندگان، شیبکوه و ششده و مشتمل بر دهستانهای کوشک قاضی، جنگل، صحرارود، نوبندگان، میانده، فدشکوئیه، ششده و قره‌بلاغ و به مرکزیت شهر فسا.
شهرستان فسا از شمال به دریاچهٔ بختگان و شهرستان استهبان، از خاور به شهرستان داراب، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان جهرم و از غرب به شهرستان شیراز محدود است. بخشی از اراضی این شهرستان را کوههای نسبتاً بلندی چون خرمن‌کوه (۳۱۸۵ متر)، کوه تودج (۲۹۶۰ متر)، کوه نظرآباد (۲۸۵۰ متر) و کوه دوهو (۲۵۴۹ متر) تشکیل داده و بخش دیگر را دشتهای نسبتاً همواری مانند دشتهای فسا، ششده، نوبندگان و شیبکوه فرا گرفته و رودخانهٔ جعفری و بیشه عمده‌ترین رودخانهٔ آن محسوب می‌گردند. آب و هوای شهرستان فسا معتدل و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان فسا، استان فارس. ۷۸۰ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۲۸ کیلومتر جنوب خاوری شیراز. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه شیراز به داراب و بندرعبّاس. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۳۹ °۵۳ طول شرقی و ″۳۰ ′۵۶ °۲۸ عرض شمالی.
تاریخچه - فسا از جمله شهرهای قدیمی ایران است. برخی از مورخین آن را پارساگرد نامیده‌اند و در لوح‌های گلی تخت جمشید از آن به صورت پشی‌یا و همچنین باشی‌ها نام برده شده است. در زمان هخامنشیان پسه و باشیا نام داشته که بتدریج به پسا معروف شده و معرب آن که فسا است، همان است که امروز متداول است. پیش از اسلام از شهرهای مهم محسوب می‌شده و بعد از ظهور اسلام به دست عثمان‌ابن ابی‌العاص از سرداران عرب تسخیر گردید (۲۳ هجری قمری) و بعدها به مهم‌ترین شهر دارابجرد مبدل شد. مسجد جامع باشکوهی داشته و منسوجات آن به مقدار زیاد صادر می‌شده. قبایل شبانکاره آن را ویران کردند ولی اتابک جاولی شهر را تجدید بنا نمود.
بر بالای تپه‌ای نزدیک شهر فسا قلعه‌ای بنام قلعهٔ ضحاک و همچنین قلعهٔ دیگری از دوران ماقبل تاریخ و عصر ساسانی و اوایل اسلام به جای مانده است.

فساران **Fasārān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال خاوری زیار.

فستق **Fastaq**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۱ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۵ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ مزدقان. ۶ کیلومتر غرب نوبران.

فسخود **Fasaxōd**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۴۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه دالو. سر راه گودرزن به عباس‌آباد.

فسندوز **Fesonduz**
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۱۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک.

فسنقر **Fasanqar**
ده، بخش مرکزی، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۱۹ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

فسون **Fosun**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۱۰ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵۱ کیلومتر جنوب خوسف.

فسیل **Fasil ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۲۹۴ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه دهلران به مهران.

فش Faš
ده، مرکز دهستان فش، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۳۴۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کنگاور به آجین. کنار رودخانهٔ سراب کنگاور.

فشا Fašā
←پشای بالا، ده، شهرستان طبس.

فشاپویه Fašāpuyeh
یا پشاپویه. یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان ری، مرکب از دهستانهای حسن‌آباد و دهن‌آباد و به مرکزیت روستای حسن‌آباد.

فشار Fešār
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۱۰۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۶کیلومتر جنوب خاوری خبریز.

فشارک Fešārak
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۲ درجه، ۶۸کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر، سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه مارشنان. ۱۷ کیلومتر شمال غربی کوهپایه.

فشان Fešān
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۲۶ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. ۷کیلومتر جنوب خاوری باب انار.

فشک Fašk
ده، مرکز دهستان فشک، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۶۵ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۵ متر. سرد، خشک. ۱۹کیلومتر شمال خاوری فرمهین. سر راه واشقان به شیرین‌آباد.

فشکور Faškur
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۱۹ درجه، ۴۲کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار آسیاب‌رود. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

فشم Fašam
شهر، مرکز بخش رودبار قصران، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۳۲ درجه، ۱۷کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه تهران به میگون. محل تلاقی رودخانه‌های جاجرود و شمشک. کوهستان البرز.

فشند Fašand
← پشند، ده، شهرستان ساوجبلاغ.

فشندک Fašandak
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۸ درجه، ۲۱/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه ارچنگ. کوهستان البرز.

فضل‌آباد Fazl ābād
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۸ درجه، ۷۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کمیجان به خنجین. ۶کیلومتر خاور شمالی کمیجان.

فضل‌آباد Fazl ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه نطنز به بادرود.

فضل‌آباد Fazl ābād
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۸ درجه، ۳۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب غربی قاسم‌آباد.

فضله Fazleh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۱۲ درجه، ۳۳/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور جنوبی مشرحات.

فقیرآباد Faqir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۸۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳کیلومتر غرب فتح‌آباد.

فقیرآباد Faqir ābād
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۴۰ درجه، ۲۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر غرب قاسم‌آباد و ۳کیلومتر جنوب غربی محمّدآباد شیخ.

فقیرزائی Faqir zā'i
تیره‌ای از طایفهٔ شه‌بخش از عشایر بلوچستان.

فقیرزی Faqirzi
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۴۹ درجه، ۵۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸کیلومتر غرب شمالی پلان.

فقیه آباد Faqih ābād
ده، بخش عباس آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۲۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری نشتارود.

فقیه احمدان Faqih ahmadān
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۸۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی کاکی.

فقیه حسنان Faqih hasanān
ده، بخش مرکزی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۲۰۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی درازی. دامنهٔ خاوری کوه مُند.

فقیه سلیمان Faqih soleymān
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار گاوه‌رود. سر راه سنندج به کامیاران و کرمانشاه.

فقیه صالحی Faqih sālehi
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۷۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی بادوله و ۱۳ کیلومتر شمال غربی کاکی.

فکچال Fakcāl
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۳۰۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر شمال غربی مقری‌کلا.

فکه Fakeh
ده و پاسگاه مرزی، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۱۸ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار مرز ایران و عراق. سرراه سوسنگرد به دهلران.

فلات ایران Falāt-e Irān
فلاتی وسیع و نسبتاً مرتفع در آسیای غربی که از غرب به شرق از درّه‌های دجله و فرات تا درّهٔ رود سند و پامیر و از شمال به جنوب از دریای خزر و بیابان توران تا خلیج فارس و اقیانوس هند ممتد است. حدود ۹۰ درصد ایران کنونی در فلات ایران واقع است و نیمهٔ شرقی آن، افغانستان و بلوچستان پاکستان را شامل می‌گردد.

فلّاح Fallāh
کوه، کوهستان لاله‌زار، شهرستان سیرجان، استان کرمان. ۱۱۹ کیلومتری مشرق سیرجان. ارتفاع ۳۶۳۸ متر.

فلّاح آباد بالا Fallāh ābād-e bālā
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۵۹ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۹/۵ کیلومتر غرب بهاباد. روستای فلاح‌آباد پائین در ۵۰۰ متری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۷۶۰ متری قرار دارد.

فلاحیه Falāhiyeh
← شادگان، شهر، استان خوزستان.

فلارگ Felārg
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۱ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. سرد، خشک. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری حاجی‌آباد.

فلانپا Felānpā ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۴۷ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری انزان.

فلاورجان Falāvarjān
۱– شهرستانی در مرکز غربی استان اصفهان، مرکب از بخش مرکزی و بخش گرگان شمالی و مشتمل بر دهستانهای ابریشم، زازران، گلستان، اشترجان، گرگن شمالی و سهروفیروزان و به مرکزیت شهر فلاورجان.
شهرستان فلاورجان از شمال به شهرستان خمینی‌شهر، از خاور به شهرستان اصفهان، از جنوب به شهرستان شهرضا، از غرب به شهرستانهای مبارکه و لنجان و از شمال غربی به شهرستان نجف‌آباد محدود است. اراضی آن را عمدتاً دشت همواری فرا گرفته که از خاور به کوه شاه‌کوه و صفه محدود می‌گردد. بلندترین ارتفاع این شهرستان شاه‌کوه است که ۲۴۱۸ متر ارتفاع دارد. رودخانهٔ زاینده‌رود اراضی آن را مشروب می‌سازد و از نظر آب و هوا جزء نواحی معتدل و خشک بشمار می‌آید.
۲– شهر، مرکز شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. ۳۴۹ کیلومتر جنوب تهران و ۱۹ کیلومتر جنوب غربی اصفهان. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. سر راه اصفهان به شهر کرد. موقعیت جغرافیائی ۱۵″ ۳۰′ ۵۱° طول خاوری و ۳۰″ ۳۳′ ۳۲° عرض شمالی. از زمان صفویه پلی بنام ورگان در این شهر وجود دارد و به همین مناسبت پل ورگان یا فلاورجان نام گرفته است.

فلج Falj
ده، بخش خرّمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۲۸۸ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

فلج Falaj
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۳۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۱۵ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی روستای شادمهر.

فلک‌الدّین Falakeddin
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۱۶۰ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

فلیحی Feleyhi
ده، بخش باوی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۴۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر خاور جنوبی ملاثانی.

فم Fam
← تفرش، شهر، شهرستان تفرش.

فنجان Fenjān
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۷ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گله‌دار. ۶ کیلومتر جنوب خاوری سیمکان.

فندخت Fandoxt
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۸۴ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری شاه‌آزکوه. ۱۲ کیلومتر شمال غربی آبیز. سر راه آبیز به استند.

فندقا Fandoqā ?
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۲۱ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه گلباف به شهداد. ۱۲ کیلومتر شمال غربی گلباف.

فندق پشته Fandoq pošteh
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۲۴۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی. کنار آستاراچای. ۶ کیلومتر جنوب غربی گیلاده.

فندوقلو Fandoqlu
ده، بخش کندوان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۶ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار یکی از ریزابه‌های گرم‌چای. دامنهٔ جنوبی کوههای بزقوش.

فنوت Fonut
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۴۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی برون.

فنّوج Fannuj
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. مشتمل بر دهستانهای فنّوج، مسکوتان و گتیج و به مرکزیت روستای فنوج.
۲- ده، مرکز بخش و مرکز دهستان فنّوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۰۴ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ فنّوج. سر راه مسکوتان به بنت.

فنود Fanud
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه مود به مختاران. ۷ کیلومتر جنوب غربی مود.

فنیخی Faneyxi
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۱۲ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. ۶ کیلومتر جنوب خاوری بستان.

فوجرد Fōjerd
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۶۳ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه دستجرد به تفرش. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی دستجرد.

فوجی Fuji
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۷۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه برج روکی.

فوداج Fudāj
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه.

فودنجان Fudanjān
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۷۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک.

فوران Furān
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰۸ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر شمال غربی خنداب.

فورجان **Furjān**

ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۴۴ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار رود شاخن. سر راه سده به شاخن. ۲۳ کیلومتر خاور شمالی سده.

فورخاس **Furxās**

ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۵۸ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی گسک.

فورک **Furk**

۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان داراب، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای فورک و آبشور و به مرکزیت روستای دوبرجی.
۲- ده، بخش فورک، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۲۷ درجه، ۸۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه داراب به بندرعباس. ۴ کیلومتر خاور جنوبی دوبرجی.

فورگ **Furg**

ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۳ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اسدآباد به درمیان. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی اسدآباد.

فوسک **Fusk**

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۶۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری گیشین. کوهستان پلوار.

فوشتنق **Foštanq**

ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۸۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای جغتای.

فوشنج **Fušanj**

← بوشنج. شهر قدیم.

فوکلا **Fu kolā**

ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۳۲۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ رودخانهٔ بابل. ۳ کیلومتر غرب شمالی امیرکلا.

فولادکلا **Fulād kalā**

ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۳۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی.

فولادلو قوئی **Fulādlu qu'i**

ده، بخش مرکزی شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۲۵۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر غرب گوگ‌تپّه.

فولادمحلّه **Fulād mahalleh**

ده، مرکز دهستان پشتکوه، بخش مهدیشهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سلطان‌میدان. سر راه سمنان به کیاسر.

فولادی **Fulādi**

ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۱۱۹ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری پاطاق.

فولادی بالا **Fulādi-ye bālā**

ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۲۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. روستای فولادی پائین در ۱۲۰۰ متری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۲۵۰ متری قرار دارد.

فومستان **Fumestān**

ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۳ درجه، ۱۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۴ کیلومتر شمال غربی گاوبندی.

فومن **Fuman**

۱- شهرستانی در مرکز استان گیلان، مشتمل بر بخشهای مرکزی و شفت و دهستانهای گشت، آلیان، گوراب‌پس، ملاسرا، لولمان، رودپیش، سردار جنگل، چوبر، جیرده و احمدسرگوراب و به مرکزیت شهر فومن. این شهرستان از شمال به شهرستان صومعه‌سرا، از شمال خاوری به شهرستان رشت، از جنوب خاوری به شهرستان رودبار، از جنوب غربی و غرب به استان زنجان و از شمال غربی به شهرستان طوالش محدود است.
نواحی شمالی آن را دشتی هموار و بخشهای جنوبی آن را کوههای پوشیده از جنگل البرز فرا گرفته که مهمترین آنها کوههای ماسوله (۲۶۲۳ متر) و سوره‌خانی (۲۵۳۱ متر) است. رودخانه‌های ماسوله، گشت رودخان، پیش‌رودبار، سیاه‌مزگی و چنار رودخان است که همگی از ارتفاعات البرز سرازیر می‌گردند و این شهرستان را مشروب می‌سازند. شهرستان فومن از جمله پرباران‌ترین و مرطوب‌ترین شهرستانهای ایران است. آب و هوای دشتهای شمالی معتدل مایل به گرم و هوای نواحی کوهستانی معتدل مایل به سرد است و برنج ، توتون ، چای و ابریشم از محصولات کشاورزی عمدهٔ آن بشمار می‌روند.

۲- شهر، مرکز شهرستان فومن، استان گیلان. ۲۴۶ کیلومتر شمال غربی تهران و ۲۵ کیلومتر غرب جنوبی رشت. ارتفاع ۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۱۸ °۴۹ طول شرقی و ″۱۵ ′۱۳ °۳۷ عرض شمالی. سر راه رشت به ماسوله و خلخال.
تاریخچه - شهر فومن در قدیم مقر حکومت سلسلهٔ دابویه بود و مدتها بزرگترین شهر گیلان بشمار می‌رفت. در زمان حملهٔ مغولان امیر دوباج بر فومن ،کسکر و بیه‌پس فرمانروائی داشت و خود را از اولاد اسحاق پیغمبر می‌دانست و به همین مناسبت خاندان وی را سلاطین اسحاقیه می‌دانستند. مورخین نسبت امیردوباج را به ساسانیان نیز رسانیده‌اند. در کشمکشی که میان امیردوباج و اولجایتوی مغول درگرفت، امیردوباج مغلوب شد و ناحیهٔ گیلان به تصرف مغولان درآمد. مهاجمان مغول در فومن و تولم قتل و غارت بسیار کردند و گروه بسیاری را به اسیری بردند. در دورهٔ ایلخانان فومن مرکز ناحیهٔ دیلم بود و بعداً به مرکزیت بیه‌پس درآمد.
از جمله بناهای تاریخی این شهرستان که اکثراً رو به ویرانی و انهدام قرار گرفته‌اند دژ کاخ قلعه‌رودخان، مناره‌بازار و قلعه‌سمیران را می‌توان نام برد.

Fahraj **فهرج**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۲۸۴ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه یزد به بافق.

Fahraj **فهرج**
شهر، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۰۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کلّی. سر راه بم به زاهدان.

Fahreh **فهره**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۶۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب جنوبی فرسش.

Fahliyān **فهلیان**
ده، مرکز دهستان فهلیان، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ فهلیان. سر راه نورآباد به مصیری و یاسوج.

Fahliyān-e bālā **فهلیان بالا**
ده، مرکز دهستان فهلیان، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۴۵ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ فهلیان.

Fahandar **فهندر**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۰۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت حیدریه به روستای صنوبر.

Fahneh **فهنه**
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۳۶ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه بلوران.

Fiāb **فی‌آب**
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۷۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

Fiyāb **فیاب**
ده، بخش سنگر، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۵۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز. جنگلی.

Fayyāzi **فیّاضی**
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادن ۳۲۹ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. گرم، خشک. دشت. کنار فرودگاه آبادان.

Fiyāl **فیال**
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۲۷۰ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Fijān **فیجان**
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۷۹ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال غربی ارسنجان.

Fijān **فیجان**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۲۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. حدود ۵ کیلومتر شمال فرودگاه شیراز.

Fidku'iyeh **فیدکوئیه**
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۳۳ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه کوهبنان به بافق. ۱۰ کیلومتر شمال غربی کوهبنان.

Fiduyeh **فیدویه**
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۸۵ درجه، ۱۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ فیدویه. ۳۱ کیلومتر شمال غربی محمله.

فیرورق **Firuraq**
← فرورق، ده، شهرستان خوی.

فیروز **Firuz**
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۲۲۳ درجه، یک کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ جنوب غربی شهر فسا.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، مرکز دهستان سنجبد جنوبی، بخش سنجبد، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۶۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. محل تلاقی رودهای سنگورچای و کیوی‌چای.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش بام و صفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۳۱ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه یاریمجا.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۸۵ درجه، ۱۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش کجور شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۰۰ درجه، ۳۵ کیلومتر، ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کنار رودخانهٔ فیروزآباد.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ری، استان تهران. ری ۱۴۲درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه شهر ری به ورامین.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۵۵ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب بردسکن.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۱۴ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه امیرآباد به عمروان.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش آران و بیدگل، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۳۸ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۵ متر. گرم. خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی آب شیرین.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۴۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی سامن.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۲۹۱ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کرند. سر راه اسلام‌آباد به سرپل ذهاب.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، مرکز دهستان فیروزآباد، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۳۳ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به نورآباد. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی الشتر.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۸۸ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری دشتغزان.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان میبد، استان یزد. میبد ۷۱ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش اشکذر، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۰۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر شمال خاوری اشکذر.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش بستان شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۰۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب خاوری بستان.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۲۵۶ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گاوی و کنار مرز ایران و عراق.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۹۰ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه زابل به محمّدآباد و زاهدان.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۵ درجه،

۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال غربی ابرکوه.

فیروزآباد **Firuz ābād**
۱- شهرستانی در غرب استان فارس. مرکب از بخشهای مرکزی، قیر و کازرین و فراشبند و مشتمل بر دهستانهای احمدآباد، خواجه‌ای، پرزیتون، جایدشت، مبارک‌آباد، افزر، هنگام، فتح‌آباد، دهرم، نوجین و آویز و به مرکزیت شهر فیروزآباد.
شهرستان فیروزآباد از شمال به شهرستانهای کازرون و شیراز، از خاور به شهرستانهای جهرم و لار، از جنوب به شهرستانهای لار و کنگان (استان بوشهر) و از غرب به شهرستانهای دشتی و دشتستان (استان بوشهر) محدود است. اراضی این شهرستان کوهستانی است به طوری که هرقدر به شمال و خاور نزدیک شویم بر ارتفاع آن افزوده می‌گردد. کوه سفیدار که مرز بین این شهرستان و شهرستانهای شیراز و جهرم را تشکیل می‌دهد، با ارتفاع ۳۱۶۷ متر بلندترین کوه آن محسوب می‌گردد. کوههای پادنا یا پودنا(۲۸۹۱ متر)، سیم (۲۷۶۳ متر) و کوه فراشبند (۲۶۱۴ متر) و همچنین کوه گرم (۲۶۱۴ متر) نیز از جمله کوههای بلند این شهرستان بشمار می‌آیند و رودخانه‌های فیروزآباد و قره‌آغاج یا کازرین، عمده‌ترین رودخانه‌های آن محسوب می‌گردند. آب و هوای شهرستان فیروزآباد در درّه‌ها و دشتها گرم تا معتدل مایل به گرم و در ارتفاعات معتدل است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک تا نیمه‌خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان فیروزآباد، استان فارس. ۷۷۱ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۸۵ کیلومتر جنوب شیراز. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به لار و جهرم به بوشهر. موقعیت جغرافیائی ″۱۵ ′۳۴ °۵۲ طول شرقی و ″۳۰ ′۵۰ °۲۸ عرض شمالی.
تاریخچه - شهر کنونی فیروزآباد در ۳ کیلومتری خاوری محل شهر باستانی گور قرار دارد. گویند گور را اردشیر بابکان (ساسانی) در محل پیروزیش بر اردوان پنجم اشکانی بنا نهاد. شهر گور مدور بود و در جهات چهارگانه، چهار دروازه به نامهای میترا (خورشید)، بهرام (مریخ)، هرمز (مشتری) و اردشیر داشت. در مرکز شهر برج بلندی بود که بر فراز آن آتشگاهی ساخته بودند. بقایای کاخ اردشیر در شمال شهر ظاهراً قدیمی‌ترین بنای ساسانی موجود است.
گور مرکز ناحیهٔ اردشیر خرّه بود و در ۲۸ تا ۲۹ هجری قمری به تصرف مسلمانان درآمد. استخر و گور آخرین شهرهای فارس بودند که تسلیم اعراب شدند. گور در سدهٔ سوم هجری قمری از شیراز کوچکتر ولی بزرگتر از استخر بود. گلاب آن شهرت داشت و به جاهای دوردست صادر می‌شد. عضدالدوله دیلمی بسیار به آنجا می‌رفت. چون اطرافیانش نام گور را خوش نمی‌داشتند، به تبلیغ آن، وی نام پیروزآباد بر شهر نهاد که بعدها به فیروزآباد مبدل شد.
ویرانه‌های شهر گور، آتشکده فیروزآباد، کاخ اردشیر بابکان، نقش برجستهٔ اردشیر بابکان و قلعه دختر، از جمله مهمترین آثار تاریخی فیروزآباد هستند.

فیروزآباد **Firuz ābād**
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان وبلوچستان. ایرانشهر ۱۴۴ درجه، ۱۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال خاوری راسک.

فیروزآباد بالا **Firuz ābād-e bālā**
ده، مرکز بخش خزل و مرکز دهستان خزل شرقی، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه نهاوند به کنگاور. کنار قلقل‌رود.

فیروزآباد بزرگ **Firuz ābād-e bozorg**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۱۴۳ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه خشک. ۵ کیلومتر غرب قارلق. روستای فیروزآباد کوچک در یک کیلومتری شمال غربی این روستا و در همین ارتفاع قرار دارد.

فیروزآباد پائین **Firuz ābād-e pā'in**
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۴ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قلقل‌رود. ۲ کیلومتر جنوب غربی فیروزآباد بالا.

فیروزآباد پاچقا **Firuz ābād-e Pāceqā**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۵۰ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گشانی.

فیروزبهرام **Firuzbahrām**
ده، مرکز دهستان فیروزبهرام، بخش اسلامشهر، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۸۱ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه گلدسته به شهریار.

فیروزجاه **Firuz jāh**
ده، مرکز دهستان فیروزجاه، بخش بندپی شرقی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۳ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار ازرود. جنگلی. کوهستان البرز.

فیروزجاه سیّار **Firuzjāh sayyār**
نام مراتعی در ۲۶ تا ۶۰ کیلومتری جنوب شهر بابل، استان مازندران. در طول درّهٔ سجارود.

فیروزکلا **Firuz kalā**
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۱۹

درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

فیروزکلای بالا Firuz kalā-ye bālā

ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۳۰ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. سر راه المده به کجور. فیروزکلای پائین در دو کیلومتری شمال غربی آن جای دارد.

فیروزکوه Firuzkuh

۱- بخشی در خاور شهرستان دماوند و خاوری‌ترین بخش استان تهران، مشتمل بر دهستانهای حبلرود، پشتکوه، شهرآباد و قزقانچای و به مرکزیت شهر فیروزکوه. بخش فیروزکوه سرزمینی است کوهستانی که کوههای بلندی چون کوههای میشینه مرگ (۴۰۲۲ متر)، تپه‌مراد (۳۲۵۰ متر) و سنگ‌آب (۳۲۵۰ متر) در آن واقع‌اند و بوسیلهٔ رودخانه‌های متعددی چون: فیروزکوه (حبله‌رود)، گورسفید، ساوشی، نیمرود و درده مشروب می‌گردد. آب و هوای آن معتدل مایل به سرد تا سرد است واز نظر میزان بارندگی جزء نواحی نیمه خشک بشمار می‌آید.

۲- شهر، مرکز بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۸۶ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ فیروزکوه. سر راه تهران به ساری. کنار خط آهن گرمسار به پل سفید.

تاریخچه- فیروزکوه در ناحیهٔ تاریخی طبرستان واقع است. تاریخ بنای آن معلوم نیست. در سدهٔ چهارم هجری قمری شهر مهم ناحیهٔ دماوند بود. یاقوت حموی (سدهٔ هفتم هجری قمری) که فیروزکوه را به چشم دیده است می‌نویسد: فیروزکوه قلعه‌ای است نزدیک دماوند. فیروزکوه در دورهٔ خوارزمشاهیان و به‌ویژه در عهد مغول از مواضع مستحکم بوده است. مغولها در سال ۶۲۴ هجری قمری (۶۰۵ ه.خ) آن را گرفتند. پس از آن به دست اسماعیلیان افتاد و بعداً به تصرف هلاکوخان درآمد (۶۵۴ هجری قمری برابر ۶۳۴ ه.خ). در دورهٔ ایلخانیان اقامتگاه تابستانی آنان بود. در فتوحات امیرتیمور از آن ذکر شده است.

فیروزکوه Firuzkuh

ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱/۵ کیلومتر شمال خاوری چشمه‌گل.

فیروزکوه Firuzkuh

← حبله‌رود، رودخانه، شهرستانهای دماوند و گرمسار.

فیروزنوک Firuznuk

ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۳۵ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال غربی کوه شکرآب.

فیروزه Firuzeh

ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۱۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب غربی کوه پدلگاه.

فیروزه Firuzeh

ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۱۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بجنورد به جاجرم. دامنهٔ کوههای آلاداغ.

فیروزه Firuzeh

ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۸۲ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب غربی محمودآباد.

فیروزی Firuzi

ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۲۶ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر خاور جنوبی فتح‌آباد.

فیروزی Firuzi

ده، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۷۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود کر. سر راه بندامیر به پشنگان. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی فیض‌آباد.

فیروزی Firuzi

ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب شمالی سورمق و ۳ کیلومتر غرب جنوبی بیدک.

فیشور Fišvar

ده، مرکز دهستان فیشور، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۸۱ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه گچ. ۲۶ کیلومتر خاور جنوبی خنج. سر راه لار به خنج و فیروزآباد.

فیض آباد Feyz ābād

ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۴۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

فیض آباد Feyz ābād

ده، بخش فریمان، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۵۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۶۳ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه باشتین به مهرآباد.

فیض آباد Feyz ābād
۱- یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان تربت حیدریه، مشتمل بر دهستانهای ازغند و مه‌ولات، به مرکزیت شهر فیض آباد.
۲- شهر، مرکز بخش فیض آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۳۴ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۳۰ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر غرب شمالی مهنه.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۶۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. ۲۶ کیلومتر غرب رشتخوار.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۰۹ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. ۴/۵ کیلومتر غرب خضری.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۹۷ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۷ کیلومتر شمال غربی سرایان.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۵۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه دامغان به سمنان.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۹ کیلومتر خاور مأمونیه.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۲۲۶ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب شمالی سیاوشان.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۴۴ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب شمالی فامنین. سر راه فامنین به روعان.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۷ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی طبس مسینا.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۰ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری سرچاه.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۷۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی نیستانک.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۵۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۵۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه (کوهستان شیرکوه). سر راه تفت به ابرکوه.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۳۵ درجه، ۱۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه خواجه. ۳۱ کیلومتر غرب شمالی راور.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۷۵ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه خاتون‌آباد به پاقلعه. ۲۵ کیلومتر شمال خاوری خاتون‌آباد.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۷ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوهستان پلوار. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی شهداد.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۸۴ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود کر. ۳۸ کیلومتر غرب شمالی خرامه.

فیض آباد Feyz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۵

درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر خاور جنوبی سورمق. سر راه آباده به ابرکوه.

فیض‌آباد **Feyz ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۷۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

فیل‌آباد **Fil ābād**
ده، مرکز دهستان میزدج علیا، بخش مرکزی شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۰۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود سراب. سر راه فارسان به چلگرد.

فیلا **Filā**
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۴۸ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب زالکی. درهٔ قاید. کوهستان زاگرس.

فارتق **Fārtaq**
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۴۸ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چاروسا. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری قلعه‌رئیسی.

فیلاخُص **Filāxos**
← فیلاخوس، ده، شهرستان گلپایگان.

فیلاخوس **Filāxos**
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۶۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه گلپایگان به موته. ۳ کیلومتر خاور شمالی کنجدجان.

فیل‌بند **Filband**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۹۷ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه هسین‌بن. جنگلی. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی گلوگاه. کوهستان البرز.

فیل‌زمین **Filzamin**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تهران. ۴۱ کیلومتر شمال خاوری تهران. ارتفاع حدود ۳۳۵۰ متر.

فیلستان **Filestān**
ده، مرکز دهستان فیلستان، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۸ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴ کیلومتر جنوب پاکدشت.

فیل‌شور **Filšur**
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۱۳ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ شمالی کوه کمرزرد.

فیله‌ورین **Filehvarin**
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۸۴ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار اورگانچای. کوهستان البرز.

فین **Fin**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۱۰ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری ازنا.

فین **Fin**
۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. مشتمل بر دهستانهای فین، سیاهو و گهره و به مرکزیت روستای فین.
۲- ده، مرکز بخش و مرکز دهستان فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۲ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی.

فین بالا **Fin-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۷۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. به آن فین کوچک هم می‌گویند. میرزاتقی‌خان امیرکبیر در این روستا به قتل رسید.

فین بزرگ **Fin-e bozorg**
← فین پائین، ده، شهرستان کاشان.

فین پائین **Fin-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۴۱ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۵ متر. معتدل، خشک. به آن فین بزرگ هم می‌گویند.

فین کوچک **Fin-e kucek**
← فین بالا، ده، شهرستان کاشان.

فینو **Finu**
کوه، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. ۷۸ کیلومتر شمال غربی بندرعباس. ارتفاع ۲۰۸۷ متر.

قائد طاهر **Qā'ed tāher**
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد

۳۱۰ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب جنوبی اشترینان.

قائدی Qā'edi
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۷۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر غرب شمالی سیگار.

قائدیه Qā'ediyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجدسلیمان، استان خوزستان. مسجدسلیمان ۲۱۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۹ کیلومتر غرب نفت‌سفید.

قائم‌آباد Qā'em ābād
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۵ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر جنوب غربی شاهماران.

قائم‌آباد Qā'em ābād
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری قاسم‌آباد.

قائم‌شهر Qā'em šahr
۱- شهرستانی در شمال استان مازندران، مرکب از بخش مرکزی و بخش جویبار و مشتمل بر دهستانهای بیشه‌سر، بالاتجن، تالارپی، نوکنده‌کا، علی‌آباد، کیاکلا، سیاهرود و گیلخواران و به مرکزیت شهر قائم‌شهر. این شهرستان از شمال به دریای خزر، از خاور به شهرستان ساری، از جنوب به شهرستان سوادکوه و از غرب به شهرستانهای بابل و بابلسر محدود است و غیر از ناحیهٔ اندکی در جنوب که از تپه‌ماهور پوشیده شده، سراسر آن را دشت آبرفتی نسبتاً پهناوری فرا گرفته است.
رودخانه‌های تالار و سیاهرود از جنوب به شمال در آن روانند و راههای اتومبیل‌رو تهران به ساری، بابل و بابلسر و همچنین خط آهن تهران -گرگان آن را با دیگر نواحی استان مازندران و استان تهران مرتبط می‌سازند. آب و هوای این شهرستان معتدل مایل به گرم و نیمه‌مرطوب است.
۲- شهر، مرکز شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. ۱۶۵ کیلومتر شمال خاوری تهران و ۲۱ کیلومتر جنوب غربی ساری. ارتفاع ۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه تهران به ساری و بابل. کنار خط آهن تهران به گرگان. موقعیت جغرافیائی ۴۵" ۵۱' ۵۲° طول خاوری و ۰۰" ۲۸' ۳۶° عرض شمالی. تا قبل از سال ۱۳۱۴ و احداث خط آهن سراسری، علی‌آباد نام داشت. از آن سال به بعد به شاهی تغییر نام یافت و پس از انقلاب اسلامی، به قائم‌شهر مبدل گردید.
تاریخچه - در روزگاران گذشته محل سکونت اسپهبدان مازندران بود که در برابر حملهٔ اعراب به ایران دلیرانه جنگیدند و مقاومت کردند و از سوی اعراب ملوک جبال نام گرفتند. شهرستان قائم‌شهر محل اصلی زندگی اقوامی بنام تپوری بود و به همین مناسبت تپورستان نام داشت و بعدها به طبرستان مبدل گردید.

قائن Qā'en
شهر، مرکز شهرستان قائنات، استان خراسان. ۷۵۳ کیلومتر خاور جنوبی تهران و ۲۸۸ کیلومتری جنوب مشهد. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل، خشک. سر راه گناباد به بیرجند. موقعیت جغرافیائی ۴۵" ۱۱' ۵۹° طول شرقی و ۳۳" ۴۳' ۳۳° عرض شمالی.
تاریخچه - قائن یکی از شهرهای قدیمی ایران است. بنا به گفتهٔ ابن حوقل (سدهٔ چهارم هجری قمری)، دارای قلعهٔ مستحکمی بوده و دارای مسجد جامع بوده است (که هنوز پابرجاست) ناصر خسرو در سال ۴۴۴ هجری قمری (۴۳۱ ه.خ) از آن دیدار کرده و از استحکام شهر یاد نموده است. حمدالله مستوفی (سدهٔ هشتم هجری قمری) آن را مرکز قهستان دانسته و مارکوپولو جهانگرد ونیزی از آن بنام تون و کاین یاد کرده است. شهر امروزی در زمان شاهرخ تیموری در محل ویرانه‌های شهر قدیم ساخته شده.

قائنات Qā'enāt
شهرستانی در خاور مرکزی استان خراسان، مرکب از بخش مرکزی و بخش زیرکوه و مشتمل بر دهستانهای پسکوه، پیشکوه، سده، قائن، نیمبلوک، زوهان، پترگان، زیرکوه و شاسکوه و به مرکزیت شهر قائن.
این شهرستان از شمال به شهرستانهای گناباد و خواف، از خاور به کشور افغانستان، از جنوب به شهرستان بیرجند و از غرب به شهرستان فردوس محدود است. سرزمینی است کوهستانی با دشتهای نسبتاً وسیع و حاصلخیزی که در گوشه و کنار آن. کوههای نسبتاً مرتفعی چون: کوه سیاه (۲۸۵۷ متر)، شاه‌آزکوه (۲۸۲۳ متر) و اراز (۲۶۱۹ متر) در آن به چشم می‌خورد و رودهایی چون: کال خونیک، رودشور و کال شاهرخت و چندین خشکرود دیگر در آن جریان دارند. آب و هوای آن معتدل مایل به گرم و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک محسوب می‌گردد و بخشی از منطقهٔ قدیمی قهستان (کهستان) بشمار می‌آید. از محصولات عمده‌اش غلّه و زعفران است.

قاباخ تپّه Qābāx tappeh
← قاباق‌تپّه، ده، شهرستان کبودرآهنگ.

قاباق تپّه Qābāq tappeh
ده، بخش گل‌تپّه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۷۴ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی گل‌تپه.

قاباق تپّه Qābāq tappeh
یا قاباخ تپه. ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۲۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵

متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کبودرآهنگ به شیرین‌سو و زرین‌آباد.

قاباق‌تپه **Qābāq tappeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه اسلام‌آباد به کوزران و جوانرود. ۴ کیلومتر جنوب خاوری کوزران.

قاباق‌کندی **Qābāq kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۱۹۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

قابان باسان **Qābān bāsān**
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۹۴ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ [illegible] معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری [illegible]

قاپی **Qāpi**
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار خط آهن اندیمشک به دورود. ۸ کیلومتر خاور مازو.

قاجارخیل **Qājārxeyl**
ده، بخش مرکزی، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۳۵۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی. ۳ کیلومتری ساحل دریای خزر.

قاجر **Qājer**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۲۴۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

قادرآباد **Qāder ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۶۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دامغان به شاهرود. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز شرقی.

قادرآباد **Qāder ābād**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۰ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۳ کیلومتر شمال غربی دیواندره.

قادرآباد **Qāder ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار جامرود.

قادرآباد **Qāder ābād**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۳۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی رشتخوار.

قادرآباد **Qāder ābād**
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۰۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه گیتو به اوزون‌درّه. ۱۷ کیلومتر شمال غربی علی‌صدر.

قادرآباد **Qāder ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۳۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب جنوبی داش‌بلاغ.

قادرآباد **Qāder ābād**
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۵ درجه، ۱۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه نائین به خور. ۳۹ کیلومتر غرب خور.

قادرآباد **Qāder ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال غربی اسماعیل‌آباد.

قادرآباد **Qāder ābād**
شهر، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۴۳ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۱۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه شیراز به اصفهان. ۲۵ کیلومتر شمال خاوری سعادت‌شهر.

قادرآباد **Qāder ābād**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۵۰ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. [illegible]شت. کنار رودخانهٔ ماشکید. ۹ کیلومتر غرب زابلی.

قادرآباد **Qāder ābād**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان [illegible]ستان و بلوچستان. سراوان ۲۹۵ درجه، ۱۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بیرگ. ۸۲ کیلومتر شمال غربی زابلی.

قادرآباد **Qāder ābād**
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۳

درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه ارزوئیه به سرخان. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی شاهماران.

Qāder ābād **قادرآباد**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۴۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر شمال کروک.

Qāder ābād **قادرآباد**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸۰ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال گساله.

Qāder ābād **قادرآباد**
ده، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۱۰۸ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه جهرم به لار.

Qāder xalaj **قادرخلج**
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲۷۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کبودرآهنگ به دمق. ۹ کیلومتر غرب جنوبی دمق.

Qāderlu **قادرلو**
ده، دهستان مشگین شرقی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار قره‌سو.

Qādermaz **قادرمز**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۶۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی دهگلان.

Qādu kandi **قادو کندی**
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۸۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب غربی قره‌کلیسا.

Qādikalā **قادیکلا**
ده، مرکز دهستان علی‌آباد، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱۴۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

Qādi kolā **قادیکلا**
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۱۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ساحل راست رودخانهٔ تالار. جنگلی. کوهستان البرز.

Qādi mahalleh **قادی‌محلّه**
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۲۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه جویبار به ساری. ۳ کیلومتر جنوب خاوری جویبار.

Qārāb-e bālā **قاراب بالا**
ده، بخش خورش رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۳۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Qārpuz ābād **قارپوزآباد**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۲۷۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

Qārxotlu **قارختلو**
← قارخودلو، ده، شهرستان زنجان.

Qārxodlu **قارخودلو**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۹۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری زرین‌آباد.

Qārxun **قارخون**
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۹۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

Qārqi **قارقی**
ده، بخش گمیشان، شهرستان ترکمن، استان مازندران. بندر ترکمن ۴۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود گرگان.

Qārloq ? **قارلق**
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۷۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بجنورد به شیروان.

Qārloq **قارلق**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۰ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان. ۲۵ کیلومتر شمال غربی نوبران.

Qārloq **قارلق**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور

۱۳۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب گودین.

قارلوق **Qārluq**
ده، بخش مرکزی شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۴۲ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

قارلوق بالا **Qārluq-e bālā**
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۹۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. نزدیک سد ارس. ۵ کیلومتر جنوب خاوری پلدشت. روستای قارلوق پائین در ۳ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۷۸۰ متری قرار دارد.

قارن **Qāren**
یا جبال قارن. ناحیهٔ کوهستانی تاریخی در مازندران کمابیش منطبق با هزارجریب. شهر عمدهٔ آن سهمار یا شهمار بود.

قارنجهٔ بزرگ **Qārenjeh-ye bozorg**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۴۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سیمینه‌رود. سر راه بوکان به میاندوآب. روستای قارنجهٔ کوچک به فاصلهٔ اندکی در شمال این روستا قرار دارد.

قارنه **Qārneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۴۴ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه نقده به پیرانشهر.

قارنه **Qārneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۶ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ شمالی کوه قارنه. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری زیار.

قارون **Qārun**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۳۷ درجه، ۱۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر شمال خاوری رمشک.

قاری یاغدی **Qāri yāqdi**
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۱۲۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل راست زرینه‌رود.

قازانبیگ **Qāzānbeyg**
ده، بخش چاپشلو، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۱۴۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه درگز به زنگلانلو.

قازان‌قیه **Qāzān qayeh**
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۹۹ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود اترک.

قازان‌کندی **Qāzān kandi**
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب جنوبی تازه‌کند نصرت‌آباد.

قازانلو **Qāzānlu**
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۰۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل چپ زرینه‌رود.

قازقان **Qāzqān**
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۰۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

قازم آباد **Qāzm ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۵۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار راه ساوه به سلفچکان. ۸ کیلومتر خاور یل‌آباد.

قازیاتان **Qāzyātān**
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲۳۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی قروه.

قاسم آباد **Qāsem ābād**
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۱۰ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار کال قاسم‌آباد. سر راه نیشابور به کاشمر.

قاسم آباد **Qāsem ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۲۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. ساحل دریای خزر. کنار راه ساحلی رودسر به رامسر.

قاسم آباد **Qāsem ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۵۳ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوههای البرز.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۹۴ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۶ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی دندی.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۰۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۸ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار تنگل قاسم آباد. درهٔ غربی کوه قطاراولنگ.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۸۳ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ غربی کوه قاسم آباد. ۳۰ کیلومتر غرب بجستان.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، مرکز دهستان جلگهٔ زوزن، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۳۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ خاوری کوه شاه‌نشین. به آن قاسم آباد زوزن هم می‌گویند.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۰ درجه، ۱۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ کوه سرهنگی. ۵۷ کیلومتر شمال خاوری عشق آباد.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۴۳ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی زاویه.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۰ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶ کیلومتر غرب جنوبی زاویه.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۲ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه وصال. ۵ کیلومتر خاور شمالی روستای کرت‌خورد.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، مرکز دهستان شمس آباد، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۷۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۹۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی جوشقان قالی. سر راه جوشقان قالی به کاشان.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. میمه ۱۷۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۲ کیلومتر جنوب وزوان.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۳۳۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر خاور شمالی مهاباد.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۲۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشین. ۴ کیلومتر شمال غربی شورین.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۳۲۳ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه گیلانغرب به قصرشیرین.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۶۴ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. گرم، خشک. دشت.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۶ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. گرم، خشک. دشت.

قاسم آباد Qāsem ābād
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۴ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه میل. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی کوهپایه.

قاسم‌آباد Qāsem ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۶۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب خاوری شاپورآباد.

قاسم‌آباد Qāsem ābād
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۹۲ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری عسکران.

قاسم‌آباد Qāsem ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۰۶ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. حومهٔ جنوبی شهر زابل.

قاسم‌آباد Qāsem ābād
ده، مرکز دهستان قاسم‌آباد، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۷۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال خاوری همت‌آباد.

قاسم‌آباد Qāsem ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. مجاور روستای بهرمان. کنار راه رفسنجان به بافق.

قاسم‌آباد Qāsem ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۰۸ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور شمالی کمرزرد.

قاسم‌آباد Qāsem ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۱۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سیوند. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی سیدان.

قاسم‌آباد Qāsem ābād
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۲۷ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری ابرکوه و ۶/۵ کیلومتر شمال غربی مهرآباد.

قاسم‌آباد Qāsem ābād
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۷ درجه، ۱۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۳۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴۴ کیلومتر جنوب غربی گلمورتی.

قاسم‌آباد Qāsem ābād
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۳۰ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال غربی محمّدآباد گنبکی.

قاسم‌آباد Qāsem ābād
ده، مرکز دهستان پشت‌رود، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب چهل تخم.

قاسم‌آباد Qāsem ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۳۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال ملک‌آباد.

قاسم‌آباد Qāsem ābād
ده، بخش شیبکوه، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۳۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب شمالی زاهدشهر.

قاسم‌آباد بزرگ Qāsem ābād-e bozorg
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۱۶۰ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل، خشک.

قاسم‌آباد پائین Qāsem ābād-e pā'in
ده، مرکز دهستان بمپور غربی، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بمپور. ۱۳ کیلومتر غرب بمپور. روستای قاسم‌آباد بالا در ۳ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع حدود ۴۹۰ متری قرار دارد.

قاسم‌آباد دینه‌راک Qāsem ābād-e Dinehrāk
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ غربی کوه آهنگری. کوهستان زاگرس.

قاسم‌آباد زوزن Qāsem ābād-e Zuzan
← قاسم‌آباد، ده، شهرستان خواف.

قاسم‌آباد ساغوئیه Qāsem ābād-e Sāqu'iyeh
ده، بخش سرچهان، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۸ درجه، ۱۹۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب توجردی.

قاسم‌خان Qāsemxān
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین

۲۱۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار کال‌شور.

Qāsem qešlāqi قاسم قشلاقی
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۱۷درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب غربی شام‌اسبی.

Qāsem kandi قاسم‌کندی
ده، مرکز دهستان پائین‌برزند، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۴۶ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری تازه‌کندانگوت.

Qāsemlu قاسملو
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۶۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ارومیه به اشنویه.

Qāsemlu قاسملو
← افشار، طایفه.

Qāsemiyeh قاسمیه
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۶۸ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال غربی حرم‌الدّین. دامنهٔ کوه پورکان.

Qāšqajeh قاشقجه
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۰۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی زرین‌آباد. به آن قشقجه هم می‌گویند.

Qāzi قاضی
ده، مرکز دهستان سملقان، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۷۳ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

Qāzi ābād قاضی‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۶۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ مهاباد. سر راه مهاباد به پیرانشهر.

Qāzi ābād قاضی‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۹۰ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

Qāzi ābād قاضی‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۴۴ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری دهج.

Qāzi ābād قاضی‌آباد
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۹ درجه، ۱۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بوانات. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری سوریان.

Qāziyān قاضیان
ده، بخش سنگر، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۵۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. کنار سفیدرود. سر راه رشت به رودبار.

Qāziyān قاضیان
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۸ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ مشگان. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی ده‌بید و ۱۰ کیلومتر جنوب خرّمی.

Qāziju قاضی‌جو
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۰۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم سنگ‌سیاه، ۱۲ کیلومتر شمال خاوری دهگلان.

Qāzi jahān قاضی‌جهان
ده، مرکز دهستان قاضی‌جهان، بخش آذرشهر، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۲۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب شمالی آذرشهر.

Qāzi xāni قاضی‌خانی
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۳۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی لومار.

Qāzi darreh قاضی‌درّه
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۰۵ درجه، ۱۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی موته.

Qāzidari قاضی‌دری
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۵ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری دهک.

قاضی‌قوشچی Qāzi qušci
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۶۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بیجار به دیواندرّه.

قاضی‌کلا Qāzi kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۱۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ساحل راست رودخانهٔ تالار.

قاضی‌کندی Qāzi kandi
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۸ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب روستای پری.

قاضی‌مردان Qāzimardān
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۶۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر غرب خاکریز. دامنهٔ جنوبی کوه چقچقه.

قاضی‌نورا Qāzi nurā
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۸۶ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی نیستانک. سر راه نیستانک به کوهپایه.

قاطار Qātār
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۵۱ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال زیارلو.

قاطرچی Qāterci
ده، بخش رومشکان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۲۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی چقابل. سر راه ملاوی به تنگ سیاب.

قاطرقاج Qāterqāj
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی ساروق.

قافلانکوه Qāflānkuh
رشته‌کوهی به درازای ۵۳ کیلومتر در شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. این رشته از ۱۰ کیلومتری جنوب خاوری میانه شروع می‌شود و رو بسوی جنوب غربی ادامه می‌یابد. ارتفاع بلندترین قلّهٔ آن بنام دنیش‌داغی ۱۸۷۹ متر است. یکی از قلّه‌های این رشته قزقلعه‌سی نام دارد که آثاری از یک قلعهٔ خرابه بنام قلعه‌دختر در آن دیده می‌شود.

قافلانکوه، گردنه Qāflānkuh
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۲۵۰ متر در شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. سر راه میانه به زنجان.

قاقار Qāqār
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۲۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار روخانهٔ درین‌سو. ۹ کیلومتر شمال غربی روستای آق‌زیارت.

قاقالو Qāqālu
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۲۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی خمارلو.

قاقان Qāqān
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۳۶ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۷ کیلومتر شمال ازنا. درّهٔ خاوری کوه آقداش.

قالبی پائین Qālebi-ye pā'in
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۶۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. سر راه خرم‌آباد به پل دختر. ۱۰ کیلومتر شمال غربی معمولان. روستای قالبی بالا در ۲ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۹۹۵ متری قرار دارد.

قالند Qāland
← کالند، ده، شهرستان بهبهان.

قالو Qālu
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۶۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قالو.

قالوشیخان Qālu šeyxān
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۲۴۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار چم‌قالو.

قالهر Qālhar
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۱۱۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۱۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ غربی کوه قدّه. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی هستیجان.

قالیباف Qālibāf
ده، مرکز دهستان فیروزه، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۱۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

قالیباف Qālibāf
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۶۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ قالیباف. درّهٔ خاوری کوه چهل تن. کوهستان البرز.

قالیباف Qālibāf
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۹۴ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی خنداب.

قالیچه‌بلاغ Qāliceh bolāq
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۸۴ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۰ کیلومتر غرب جنوبی نیک‌پی.

قالی‌کوه Qāli kuh
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان الیگودرز، استان چهارمحال و بختیاری. ۴۲ کیلومتر جنوب غربی الیگودرز. ارتفاع ۳۹۰۱ متر.

قالینی Qāleyni
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۱۲ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه نمک. ۲۱ کیلومتر جنوب باب انار و ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی تادوان.

قاملو Qāmlu
ده، مرکز دهستان پنجه‌علی جنوبی، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۷۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری دهگلان.

قامیشله Qāmišaleh
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۵۸ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه سوته به ماهیدر.

قامیشله Qāmišleh
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۲۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. درّهٔ غربی کوه اسحاق.

قانجیق Qānjiq ?
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۴۰ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. نیمه‌جنگلی.

قانقانلو Qānqānlu
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۵۹ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه خرقان. سر راه شعبان به آرپادره.

قانلی Qānli
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۶۵ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه قره‌داغ.

قاهان Qāhān
ده، مرکز دهستان قاهان، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۷۹ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری دستجرد.

قاهران Qāherān
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۱۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه نیک‌پی به ارمغانخانه. ۳ کیلومتر شمال خاوری نیک‌پی.

قایش Qāyeš
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۳۰۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. هفت کیلومتر شمال شرقی دمق.

قباخ‌تپه Qabāx tappeh
← قاباق‌تپه، ده، شهرستان اسلام‌آباد غرب.

قبادبزن Qobād bezan
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۸۲ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر جنوب کهک.

قبادکندی Qobād kandi
ده، دهستان مغان شرقی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۹۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

قُبادکندی Qobād kandi
ده، بخش قشلاق دشت، شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۲۴۲ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب شورگل.

قباغلوجه Qabāqlujeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۱۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ جنوبی کوه قیسه.

قباق تپه Qabāq tappeh
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۶۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر خاور جنوبی خاتون‌آباد.

قبر شیخین Qabr-e Šeyxeyn
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۱۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری پهوندهٔ بالا.

قبر کیخا Qabr-e Kixā
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۳۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بهمن‌زاد. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری حنّا.

قبر ناخدا Qabr-e Nāxodā
جزیرهٔ کوچکی به مساحت حدود ۴۰ هکتار (۰/۴ کیلومترمربع) در آبهای خورموسی، خلیج فارس، شهرستان بندرماهشهر، استان خوزستان. ۳۵ کیلومتر جنوب غربی بندرماهشهر. درازای جزیرهٔ مزبور ۲۱۰۰ متر و پهنای متوسط آن ۲۰۰ متر است و بلندترین نقطهٔ آن ۲ متر ارتفاع دارد و به همین جهت هنگام مدّ اغلب به زیر آب فرو می‌رود.

قبطقلو Qabtaqolu
ده، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۵۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال خاوری زرقان. بیشهٔ قبطقلو در غرب این روستا قرار دارد.

قبله Qebleh
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان فریدن، استان اصفهان. ۳۵ کیلومتر باختر شمالی داران. ارتفاع حدود ۳۵۵۰ متر.

قبله Qebleh
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۷۳ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه تلخستان. ۱۴ کیلومتر شمال غربی گرّاب.

قبله Qebleh
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۲ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۳ کیلومتر شمال غربی انارک.

قبله‌بلاغی Qebleh bolāqi
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قُبیرا Qobeyrā
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۰۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی نگار.

قپان بالا Qapān-e bālā ?
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۳۱ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود قرناوه. سر راه کلاله به مراوه‌تپه. روستای قپان پائین در ۴ کیلومتری جنوب غربی آن واقع است.

قپچاق Qepcāq
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۳۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک. سر راه چهاربرج به بناب.

قپلانتو Qaplāntu
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۹۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قُپی Qopi
← قوپی، دریاچه.

قتاون Qatāvon
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۸۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قتاون.

قتلیش Qatliš
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۵۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. محل تلاقی رودخانه‌های پیغمبر و شیرین‌درّه. سر راه بجنورد به راز.

قتور Qotur
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۵۶ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه قره‌داش.

قتورچای Qotur cāy
رودخانه، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. طول ۲۰۰

کیلومتر.
از دامنه‌های شمالی کوه هیرابت داغی واقع در خاک ترکیه سرچشمه می‌گیرد و بسوی خاور شمالی روان می‌شود و در ۱۶ کیلومتری باختر شمالی جلفا به رود ارس می‌ریزد. طول این رودخانه در داخل ایران ۱۵۸ کیلومتر است.

قجر **Qajar**
ده، بخش میان‌کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۵۷ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال غربی دوست‌محمّد.

قجرآب‌بالا **Qajarāb-e bālā**
ده، بخش خُنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰۱ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر غرب شمالی خُنداب. روستای قجرآب پائین در ۱/۵ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۸۶۰ متری قرار دارد.

قجرآب بالا **Qajarāb-e bālā**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۴۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه نیزار. روستای قجرآب پائین در یک کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۸۶۰ متری قرار دارد.

قجریه **Qajariyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۲۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون. دو روستای کنار هم بنام قجریه ۱ و ۲.

قجلو **Qejelu**
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۵۳ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه میاندوآب به بناب و مراغه.

قُجور **Qojur**
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۸۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری زرّین‌آباد.

قجور **Qojur**
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۹۰ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قجور **Qujur**
ده، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سه راهی زنجان بیجار به حسن‌آباد یاسوکند. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی حسن‌آباد یاسوکند.

قجور **Qejor ?**
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر جنوب دیواندره.

قدرآباد **Qadr ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۲۰ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۶۵ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر خاور دیهوک.

قدرون **Qadron**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۵۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری هتکن.

قدس **Qods**
← قلعهٔ حسن‌خان، شهرستان شهریار.

قدمگاه **Qadamgāh**
ده، مرکز بخش زبرخان، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۱۱۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه نیشابور به مشهد.

قدمگاه **Qadamgāh**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان سمنان، استان سمنان. ۴۴ کیلومتر شمال غربی سمنان. ارتفاع ۳۶۵۱ متر.

قدمگاه **Qadamgāh**
کوه، کوهستان جبال بارز، شهرستان بم، استان کرمان. ۳۸ کیلومتر جنوب غربی بم. ارتفاع حدود ۳۵۲۰ متر.

قدمگاه **Qadamgāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۵۴ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه شازند به اراک.

قدمگاه **Qadamgāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه چشمه. سر راه نهبندان به روستای چهارفرسنگ.

قدمگاه **Qadamgāh**
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۰ درجه، ۱۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب غربی سروستان. سر راه سروستان به مزایجان.

قدمگاه **Qadamgāh**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵۲ درجه، ۱۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کاهدان. ۳۹ کیلومتر شمال خاوری حاجی‌آباد.

قدمگاه ابوالفضل **Qadamgāh-e Abolfazl**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری سربیشه.

قدیم‌خان **Qadim xān**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۷۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چم.

قرآن کلا **Qorān kolā?**
ده، بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۰۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ساحل راست رودخانهٔ بابل. سر راه شیرگاه به بابل. ۱۰ کیلومتر غرب شیرگاه. جنگلی.

قراآغاج **Qarā āqāj**
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۴ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای افشاریه.

قرابوقلو **Qarāboqlu**
ده، دهستان نازلو، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه. ۱۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت.

قراتپه **Qarā tappeh**
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۶۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر جنوب تیران.

قراتلو **Qarātlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۵۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار موردق‌چای. دامنهٔ جنوبی کوهستان سهند.

قراتلو **Qarātlu**
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۰۱ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی قهورد پائین.

قراتوپراق **Qarātoprāq**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قراگونی. ۳۷ کیلومتر شمال غربی مأمونیه.

قراجه **Qarājeh**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۶۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

قراجه **Qarājeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۰۱ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

قراجه **Qarājeh**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۶۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی بیلوردی.

قراجه‌داغ **Qarājehdāq**
← اهر، شهرستان، استان آذربایجان شرقی.

قراجه‌داغ **Qarājeh dāq**
← ارسباران، کوهستان، استان آذربایجان شرقی.

قراجه فضل‌الله **Qarājeh fazlollāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۸۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی کشکسرای.

قراجه قیه **Qarājeh qayeh**
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۷۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه میانه به هشترود.

قراجه‌قیه **Qarājeh qayeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۰۳ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای، ۲۰ کیلومتر غرب شمالی روستای جفتان.

قراجه‌محمّد Qarājeh mohammad
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۸۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی کشکسرای.

قراخیل Qarāxeyl
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۲۶۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

قرازیارت Qarā ziyārat
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۹۱ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه قرازیارت.

قراقوش Qarāquš
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۳۰ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار زاینده‌رود. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی چادگان.

قراگل Qarāgol
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۹۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری کوهین.

قراگوزلو Qarāgozlu
طایفه‌ای از ایلات ترک در نزدیک همدان. طایفه‌ای از ایلات اینانلو از ایلات خمسهٔ فارس نیز به قراگوزلو موسومند.

قراگونی بالا Qarā gōney-ye bālā
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۴۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار آجی‌چای. روستاهای قراگونی وسطی در ۲ کیلومتری و روستای قره‌گونی پائین در ۴ کیلومتری خاور این روستا واقعند.

قرالی Qarāli
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۴۰ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه بش‌بارماخ.

قرانقودرّه Qarānqu darreh
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۰۵ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. در این روستا امامزاده‌ای بنام ناصر وجود دارد.

قراوانلو Qarāvānlu
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۲ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر خاور خمارلو.

قراول Qarāvol
کوه، کوهستان البرز، شهرستان دماوند، استان تهران. ۱۴ کیلومتر شمال غربی دماوند. ارتفاع حدود ۳۶۵۰ متر. سرچشمهٔ رود هراز.

قراولخانه Qarāvolxāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. سر راه برازجان به کازرون و شیراز.

قراویز Qarāviz
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۰۱ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه قراویز.

قرباغستان بالا Qarbāqastān-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۲۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی کهرار موقوفه. روستای قرباغستان پائین در ۳ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متری قرار دارد.

قربان‌آباد Qorbān ābād
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۴۰ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل، خشک. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی فیض‌آباد. سر راه میاندهی به شمس‌آباد.

قربان‌آباد Qorbān ābād
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۹ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور انار.

قُربانلو Qorbānlu
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۶۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری تازه‌کند انگوت.

قرتلی Qeretli
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۳۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه دشتک. ۶/۵ کیلومتر شمال غربی بیدگل.

قرتیق‌سپیان Qertiq sepiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۵۰ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر غرب پسوه.

قرتیق‌شانه Qertiq šāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۴۴ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵/۵ کیلومتر غرب پسوه. سر راه پسوه به پیرانشهر و نقده.

قرچه Qarceh ?
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۹ درجه، ۱۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ شمالی زبرکوه. ۸۲ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

قرچه‌وران Qaraceh varān
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۸۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری سیه‌چشمه.

قرخ‌بلاغ Qerx bolāq
ده، دهستان ببه‌جیک، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۷۰ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه اتومبیل‌رو سیه‌چشمه به قره‌ضیاءالدین.

قرخ‌بلاغ Qerx bolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۵۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کابل. دامنهٔ جنوبی کوه سبلان.

قرخ‌بلاغ Qerx bolāq
کوهستانی به وسعت حدود ۲۸۰۰ کیلومترمربع، بین استانهای آذربایجان شرقی و غربی و زنجان. بلندترین قلّهٔ آن بنام کوه بلقیس که در ۳۴ کیلومتری شمال خاوری تکاب واقع است، ۳۳۳۲ متر ارتفاع دارد. رودخانه‌های آیدوغموش، آجرلو، انگوران چای و چم‌قوره از این کوهستان سرچشمه می‌گیرند.

قرخ‌بلاغ Qerxbolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۷۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کبودرآهنگ به گل‌تپه. ۵ کیلومتر خاور شمالی کوهین.

قرخ‌سقر Qerxseqer
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۱۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه قزل‌داغ.

قرخ‌قز Qerx qez
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۹۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی قهاوند.

قرخلار Qerxlār
ده، دهستان حومه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۸۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه مرند به ماکو.

قرخلر Qerxlar
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۰۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چم.

قرخلر Qerxlar
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۱۷۳ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. سر راه کوریجان به قهاوند.

قرخلو Qerxlu
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۱۳۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قرخلو Qerexlu
یا قرقلو. شعبه‌ای از طایفهٔ افشار، نادرشاه به این شعبه منسوب بود.

قردانلو Qardānlu?
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود اترک.

قردین Qardin
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۱۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲ کیلومتر جنوب غربی یل‌آباد.

قرطمان Qartemān
ده، مرکز دهستان ماربین وسطی، بخش مرکزی شهرستان خمینی‌شهر، استان اصفهان. خمینی‌شهر ۱۶۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر خاور کوشک.

قرغطوئیه Qarqatu'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۹۹ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه دولت‌آباد به سیدمرتضی.

قرغن Qarqan
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۰۹ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار راه سفتجان به سواران. ۴ کیلومتر جنوب سفتجان.

قرق Qereq
← کوکلان. یکی از طوایف ترکمن.

قرقان Qorqān ?
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۲۳ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

قرقچی Qorqoci
ده، مرکز دهستان آجرلوی غربی، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۵۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قُرقُر Qorqor
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۲۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه دالان. ۱۳ کیلومتر شمال چادگان.

قُرقُروک Qorqoruk
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر جنوب خاوری حرمک.

قرقروک پایین Qarqoruk pā'in
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۴۲ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه دوچاهی. قرقروک بالا در ۲ کیلومتری غرب آن واقع است.

قرقره Qerqereh
← غرغره، ده، شهرستان سرخس.

قرقری Qorqori
ده، مرکز دهستان قرقری، بخش میان‌کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوبی هامون‌پوزک. ۵ کیلومتر شمال برج میرگل.

قرقلو Qereqlu
← قرخلو. طایفهٔ افشار.

قرمزچشمه Qermez cešmeh
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۷۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قره‌گوزلی قرلان. ۵ کیلومتر خاور شمالی روستای فشک.

قرمز، گردنه Qermez
گردنه‌ای به بلندی ۱۹۰۰ متر بین شهرستانهای ماکو سیه‌چشمه، استان آذربایجان غربی. سر راه کشمش‌تپّه به سیه‌چشمه.

قرمزی قشلاق Qermezi qešlāq
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۷۰ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی میشوداغ. ۷ کیلومتر خاور جنوبی زنجیره.

قرمزین Qermezin
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۱ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر شمال غربی نوبران. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان.

قرمیسین Qarmisin
← کرمانشاه، شهر، مرکز شهرستان کرمانشاه.

قرناوه Qarnāveh
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۳۹ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۵۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ قرناوه.

قرنجیک Qaranjik
ده، بخش گمیشان، شهرستان ترکمن، استان مازندران. بندر ترکمن ۷۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار قره‌سو.

قرنقو Qaranqu
ده، بخش شوط ، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۵۰ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی قره‌کلیسا.

قرنقوچای Qaranqu cāy
رودخانه، شهرستانهای هشترود و میانه، استان آذربایجان شرقی. طول ۱۵۰ کیلومتر.
از چشمه‌سارهای دامنهٔ جنوبی کوهستان سهند سرچشمه می‌گیرد و رو به خاور روان می‌شود و در شهرستان میانه به رودخانهٔ آیدغموش می‌ریزد.

قرنین Qarnin
شهر قدیم سجستان (سیستان). در دشتی در شمال غربی خاش. زادگاه یعقوب‌لیث و عمرولیث صفاری.

قروچا Qorucā
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۲۲۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار چم‌قروچا.

قروق Qoroq
ده، بخش مرکزی شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۳۵۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای هزارمسجد.

قُروق Qoroq
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۰۴ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درهٔ خاوری شیرکوه.

قروق‌تپّه Qoroq tappeh
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۲۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۳۰ متر. گرم، خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری طراز ناهید.

قروه Qerveh
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۶۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار ابهررود. یک کیلومتر جنوب راه تاکستان به ابهر.

قُروه Qorveh
شهر، مرکز بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۴۴ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه رزن به شاهنجرین و نوبران.

قروه Qorveh
۱- شهرستانی در جنوب خاوری استان کردستان. مرکب از بخشهای مرکزی و ئیلاق (ییلاق) و مشتمل بر دهستانهای پنجه‌علی، دلبران، بدر، لک، قصلان، چهاردولی غربی، چهاردولی شرقی، پنجه‌علی جنوبی، ئیلاق (ییلاق) شمالی، ئیلاق (ییلاق) جنوبی، حومهٔ دهگلان و توری چای و به مرکزیت شهر قروه.
شهرستان قروه از شمال به شهر بیجار، از خاور به شهرستانهای کبودرآهنگ و همدان، از جنوب خاوری به شهرستان اسدآباد، از جنوب به شهرستان سنقر و از غرب به شهرستان سنندج محدود است. سرزمینی است مرتفع و نیمه‌کوهستانی که هرچه رو به جنوب، غرب و جنوب غربی نزدیکتر شویم بر ارتفاع کوهها افزوده می‌شود. عمده‌ترین کوههای این شهرستان: کوه بیر (۳۲۵۰ متر)، کوه حسین‌بک (۳۰۹۱ متر)، کوه پنجه علی (۲۸۶۰ متر)، کوه دربند کبود (۲۶۶۹ متر)، کوه خسروکش (۲۷۲۸ متر) و کوه یوسف‌سیاه (۲۵۵۰ متر) است. رودخانه‌های فراوانی که همگی ریزابه‌های رودخانهٔ تلوار هستند منابع آبهای سطحی این شهرستان را تشکیل می‌دهند که عمده‌ترین آنها رودخانهٔ چم، رودخانهٔ شور، چم سنگ سیاه، رودخانهٔ چرخه‌بیان و چم‌میرکی است.
آب و هوای شهرستان قروه معتدل مایل به سرد تا سرد است و جزء مناطق نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان قروه، استان کردستان. ۳۲۲ کیلومتر غرب جنوبی تهران و ۷۴ کیلومتر خاور جنوبی سنندج. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان به سنندج. موقعیت جغرافیائی ۰۰ َ ۴۸ َ ۴۷ طول خاوری و ۱۵ َ ۱۰ َ ۳۵ عرض شمالی.

قره‌آدا Qareh ādā
← سیاوش. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

قره‌آغاج Qareh āqāj
ده، دهستان فیرورق، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۱۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه خوی به سیه‌چشمه.

قره‌آغاج Qareh āqāj
ده، دهستان انکوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۷۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اردبیل به پارس‌آباد.

قره‌آغاج Qareh āqāj
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۲۱ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

قره‌آغاج Qareh āqāj
ده، مرکز دهستان باراندوز شمالی، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۴۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ارومیه به نقده.

قره‌آغاج Qarehāqāj
ده، مرکز بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان

شرقی. هشترود ۱۸۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قره‌آغاج‌چای.

Qareh āqāj قره‌آغاج
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۸۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه تکه‌قیه‌سی. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی نیک‌پی.

Qareh āqāj قره‌آغاج
← مند. رودخانه، شهرستانهای شیراز ، جهرم ، فیروزآباد و خورموج.

Qareh āqāj قره‌آغاج
ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۵۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر شمال صوفیان.

Qareh āqāj قره‌آغاج
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۴۱ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر شمال خاوری گنجوبه.

Qareh āqāj قره آغاج
ده، بخش شوط ، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۲۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب خاوری مرگن.

Qareh āqāj-e pā'in قره‌آغاج پائین
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۹۰ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قلعه‌چای. ۲۷ کیلومتر شمال غربی ماه‌نشان. روستای قره‌آغاج بالا در ۳ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع حدود ۱۸۹۵ متری و در کنار رودخانهٔ قلعه‌چای قرار دارد.

Qareh āqājlu قره‌آغاجلو
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۱۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

Qareh āqol قره‌آغل
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۴ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری دندی.

Qareh bābā قره‌بابا
ده، مرکز دهستان اوجان شرقی، بخش تیکمه‌داش، شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۱۶۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار یکی از ریزابه‌های اوجان‌چای.

Qareh bāq قره‌باغ
ده، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه صفردرجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

Qareh bāq قره‌باغ
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۶۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه تاوه سیاه، کوههای البرز. سر راه تاکستان به حسین‌آباد.

Qareh bāqlār قره‌باغلار
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۱۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری قصابه.

Qareh bolāq قره‌بلاغ
ده، دهستان علمدار گرگر، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۲۹ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه دیوان‌داغی.

Qareh bolāq قره‌بلاغ
ده، مرکز دهستان سلطانیه، بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۱۶ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد. سر راه زنجان به سلطانیه و قزوین.

Qareh bolāq قره‌بلاغ
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۴۵ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان. ۴۶ کیلومتر شمال غربی آوج.

Qareh bolāq قره‌بلاغ
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۱۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه چوغانی.

Qareh bolāq قره بلاغ
ده، مرکز دهستان کاغذکنان شمالی، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۱۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه آق‌کند به یان‌بلاغ.

Qareh bolāq قره‌بلاغ
ده، مرکز دهستان آختاچی غربی، بخش مرکزی شهرستان مهاباد،

استان آذربایجان غربی. مهاباد ۹۱ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه مهاباد به بوکان.

قره‌بلاغ **Qareh bolāq**
ده، مرکز دهستان چمن، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌قیه. ۸ کیلومتر جنوب تازه‌کند نصرت‌آباد.

قره‌بلاغ **Qareh bolāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۴۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بیجار به تکاب. دامنهٔ خاوری کوه سلیم‌کش.

قره‌بلاغ **Qareh bolāq**
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قره‌بلاغ **Qareh bolāq**
ده،بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۳۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر خاور یل‌آباد.

قره‌بلاغ **Qareh bolāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۳ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه سیاه. ۱۷ کیلومتر شمال غربی دلبران.

قره بلاغ **Qareh bolāq**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۶۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب ورزقان.

قره‌بلاغ اعظم **Qarahbolāq-e A'zam**
ده، مرکز دهستان حومهٔ سرپل، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۲۸۸ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه سرپل ذهاب به قصر شیرین.

قره‌بلاغ، گردنه **Qareh bolāq**
گردنه‌ای به بلندی ۱۹۰۰ متر در شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. سر راه مهاباد به بوکان. ۱۳ کیلومتر خاور مهاباد.

قره‌بلاغ، گردنه **Qareh bolāq**
گردنه‌ای به بلندی ۱۸۰۰ متر در شهرستان زنجان، استان زنجان. سر راه زنجان به تاکستان. ۳۷ کیلومتر جنوب خاوری زنجان و ۶/۵ کیلومتر شمال سلطانیه. این گردنه شهرستانهای زنجان و ابهر را از هم جدا می‌کند.

قره‌بلاغ گُلی **Qareh bolāq goli**
دریاچه‌ای فصلی به مساحت حدود ۱۸ کیلومترمربع در شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ۳۷ کیلومتر شمال خاوری ماکو و ۲۳ کیلومتر شمال غربی پلدشت. درازای این دریاچه از شمال غربی به جنوب شرقی ۸ کیلومتر و ارتفاع سطح آب آن حدود ۷۹۵ متر است.

قره‌بلخان **Qarehbalxān**
← کوکلان. یکی از طوایف ترکمن.

قره‌بُلطاق **Qarah bultāq**
ده، مرکز دهستان سردسیر، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۱۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری بوئین و میاندشت.

قره‌بو ته **Qareh buteh**
ده، مرکز دهستان چایپارهٔ بالا، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۰۵ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

قره‌پاپاخ **Qareh pāpāx**
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۰۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری روستای تپه‌رش. کنار زرینه‌رود.

قره‌پاپاخ **Qareh pāpāx**
مردمی ترک‌نژاد در ناحیهٔ تفلیس که در حدود سال ۱۸۲۳ به ناحیهٔ قارص (در ترکیه) و سلدوز (در ایران) مهاجرت کردند و به خدمت سپاهیان عبّاس میرزا درآمدند.

قره‌پالچوق **Qareh pālcuq**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۶۵ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب جنوبی خورخوره.

قره‌تپه **Qareh tappeh**
ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۷۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰

متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال راه اتومبیل‌رو ماکو به پلدشت.

Qareh tappeh **قره‌تپّه**
ده، دهستان رهال، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۰۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی.

Qareh tappeh **قره‌تپّه**
ده، دهستان طسوج، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۸۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت ساحلی. کنار خط آهن تبریز به قطور. ساحل شمالی دریاچهٔ ارومیه.

Qareh tappeh **قره‌تپّه**
ده، دهستان مشگین‌شرقی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قطورسو.

Qareh tappeh **قره‌تپّه**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۲۹۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی. سر راه بهشهر به زاغمرز.

Qareh tappeh **قره‌تپّه**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۳۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب جنوبی ارمغانخانه.

Qarah tappeh **قره‌تپّه**
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۹۷ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر غرب خنداب.

Qarah tappeh **قره‌تپّه**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۱۰۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه سنقر به اسدآباد. ۶ کیلومتر غرب تپه‌رش.

Qareh tappeh **قره‌تپّه**
← سیاه تپّه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

Qareh tappeh **قره‌تپّه**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۵۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب شمالی زنوز.

Qareh tappeh-ye Sabalān **قره‌تپّهٔ سبلان**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۸۰ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب خشکه‌رود. دامنهٔ خاوری کوه سبلان.

Qareh tappeh **قره‌تپّه، گردنه**
گردنه‌ای به بلندی ۱۶۰۰ متر بین شهرستانهای خوی و سلماس، استان آذربایجان غربی. سر راه سلماس به خوی. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری سلماس. شهرستان سلماس در جنوب و شهرستان خوی در شمال این گردنه قرار دارند.

Qareh tekānlu **قره تکانلو**
ده، بخش اصلاندوز، شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۳۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌سو. ۹/۵ کیلومتر جنوب خاوری اصلاندوز.

Qareh tureh **قره‌توره**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۴۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک.

Qareh tikān **قره‌تیکان**
یا قره‌تکان. ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۴۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار مرز ایران و ترکمنستان. ۲۳ کیلومتر شمال غربی چهچهه.

Qareh tikān **قره‌تیکان**
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۱۱ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ساحل چپ شاهرود. سر راه لوشان به سیردان.

Qarehcāl **قره‌چال**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۶۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری ملکان.

Qareh cāy **قره‌چای**
رودخانه، شهرستانهای اراک، همدان، تفرش، ساوه و قم. طول ۵۴۰ کیلومتر.
از آبخیزهای واقع در ۱۵ کیلومتری جنوب شازند اراک سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی شمال و سپس بطرف خاور روان می‌شود. از دهستانهای سربند، کَزاز، شرا، وفس عاشقلو، رودبار، مزدقانچای، حومهٔ ساوه و قم رود می‌گذرد و در ۷۶ کیلومتری خاور قم به دریای نمک قم می‌ریزد.

Qareh copoq **قره چپق**
ده، بخش مرکزی شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۲۳۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک.

قره‌چر Qareh car
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۲۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه قیسه.

قره‌چقه Qareh ceqeh
ده، بخش باجگیران، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۴۵ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب شمالی باجگیران. ۲/۵ کیلومتری مرز ایران و جمهوری ترکمنستان.

قره‌چک(قرچک) Qarah cak
شهر، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۳۲ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه شهر ری به ورامین.

قره‌چمن Qareh caman
← سیاه‌چمن، شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی.

قره‌چمن، گردنه Qareh caman
گردنه‌ای به بلندی ۱۷۰۰ متر در شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. سر راه بستان‌آباد به میانه.

قره‌چناق Qareh cenāq
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۷۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قره‌سو. ۹ کیلومتر جنوب تنه‌کران.

قره‌چی Qarehci
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر شمال غربی رضی و ۳ کیلومتر جنوب خاوری قوشهٔ پائین.

قره‌خاج Qarehxāj
ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۲۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری باغچه‌جوق.

قره‌خان Qarah xān
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۶۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب فرسش.

قره‌خان بیگلو Qareh xān beyglu
ده، دهستان انکوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۸۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار سامبورچای، سر راه اردبیل به پارس‌آباد.

قره‌خضر Qareh xezr
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۱۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری کوه بردزرد.

قره‌داغ Qareh dāq
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

قره‌داغ Qareh dāq
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۰۳ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قره‌داغ Qareh dāq
کوهستانی به وسعت ۵۵۰ کیلومترمربع، شهرستانهای زنجان، میاندوآب و بیجار. ۲۴ کیلومتر شرق شمالی تکاب. ارتفاع ۳۱۲۰ متر.

قره‌داغ Qareh dāq
کوه، کوهستان البرز، شهرستان دماوند، استان تهران. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی دماوند. ارتفاع ۴۰۷۶ متر.

قره‌داغی Qareh dāqi
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۳۳۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

قره درق Qareh daraq
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۸ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۹ کیلومتر خاور خمارلو.

قره‌درویش Qareh darviš
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۷۲ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. حومهٔ خاوری شهر مشگین‌شهر.

قره‌درّه Qareh darreh
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۴ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه دندی به زنجان. ۹ کیلومتر خاور جنوبی دندی. دامنهٔ غربی کوه آق‌بایر.

قره‌دوراخلو Qareh dorāxlu
← قره‌دولاخلو، ده، شهرستان خدابنده.

قره دولاخلو Qareh dolãxlu
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۶۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

قره‌ذاکر Qareh zãker
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۹ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار انگوران‌چای. ۱۷ کیلومتر شمال غربی انگوران.

قره‌زاغ Qareh zãq
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۰۲ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قره‌زاغ. درّهٔ خاوری کوه بردرش.

قره زمین Qareh zamin
ده، بخش شوط ، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۱۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شوط به مرگن. ۸ کیلومتر جنوب خاوری شوط .

قره‌سعید Qareh sa'id
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۰۵ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر.ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری زرین‌آباد.

قره‌سنگی Qareh sangi
ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۱۸۴ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. محل تلاقی هریرود و کشف‌رود. کنار مرز ایران و ترکمنستان.

قره‌سو Qareh su
رودخانه، شهرستانهای اردبیل ، مشگین‌شهر و مغان، استان اردبیل. طول ۲۵۵ کیلومتر.
از دامنه‌های باختری کوههای بوقروداغ، ۲۲ کیلومتری خاور اردبیل سرچشمه می‌گیرد و بسوی باختر شمالی روان می‌گردد. پس از ورود به شهرستان مشکین‌شهر بسوی شمال متوجه می‌شود و در ۲ کیلومتری شمال باختری اصلاندوز واقع در شهرستان مغان، به رودخانهٔ ارس می‌ریزد.

قره‌سو Qareh su
رودخانه، شهرستان گرگان، استان گلستان. طول ۶۰ کیلومتر.
از تلاقی رودخانه‌های امامزاده و گرمابدشت، ۱۶ کیلومتری شمال خاوری گرگان تشکیل می‌یابد و بسوی باختر جنوبی روان می‌گردد. از دهستانهای استرآباد ، معدن و جعفربای جنوبی می‌گذرد و در روستای ساحلی قره‌سو به دریای خزر می‌ریزد.

قره‌سو Qareh su
← کرخه، رودخانه، استانهای کرمانشاه، ایلام و خوزستان.

قره‌سو Qareh su
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۴۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ زواریان. ۶ کیلومتر خاور سلفچکان.

قره‌سیّد Qareh seyyed
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۰۵ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری زرّین‌آباد.

قره شعبان Qareh šã'bãn
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۸۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتر خاور جنوبی سعیدآباد.

قره‌شیران Qareh širãn
ده، مرکز دهستان یورتچی غربی، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۱۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر جنوب خاوری نیر.

قره‌صدف Qareh sadaf
ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۹۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ الوند. یک کیلومتری مرز ایران و عراق.

قره‌ضیاءالدّین Qareh ziyã'eddin
شهرک، مرکز بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه مرند به ماکو.

قره‌غیبی Qareh qeybi
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۶ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری دیواندرّه.

قره‌قاج Qareh qãj
ده، بخش رامیان، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۱۹۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتری غرب جنوبی آزادشهر. سر راه آزادشهر به خان‌ببین.

قره‌قاج Qareh qāc
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۳۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب خاوری موئینه.

قره‌قاسملو Qareh qāsemlu
ده، بخش مرکزی شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۲۴۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر شمال خاوری گوگ‌تپه.

قره‌قاشلو Qareh qāšlu
ده، دهستان ببه‌جیک، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۶۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب راه اتومبیل‌رو قره‌ضیاءالدین به سیه‌چشمه.

قره‌قایه Qareh qāyeh
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۰ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۳ کیلومتر خاور دیواندره.

قره‌قباق پائین Qareh qabāq-e pā'in ?
ده، بخش اصلاندوز، شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۴۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. محل تلاقی رودهای ارس و قره‌سو. روستای قره‌قباق بالا در ۲ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۲۰۰ متری قرار دارد.

قره‌قشلاق Qareh qešlāq
ده، دهستان لکستان، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۸۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

قره‌قشلاق Qareh qešlāq
ده، بخش مرکزی شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۲۱۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه بناب به فسندوز.

قره‌قشلاق Qareh qešlāq
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۳۵۷ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ مهاباد.

قره‌قوش Qareh quš
دو روستا به نام قره‌قوش بالا و قره‌قوش پائین، دهستان فیرورق، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۰۹ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع قره‌قوش بالا ۲۰۹۰ متر و ارتفاع قره‌قوش پائین ۱۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

قره‌قوش Qareh quš
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۴۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌قوش. دامنهٔ خاوری کوه کولتان. ۶ کیلومتر شمال غربی کرسف.

قره‌قویونلو Qareh qoyunlu
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۱۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل راست زرینه‌رود.

قره‌قیه Qareh qayeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۵۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قره‌قیه Qareh qayeh
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۲۳ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی قروه. سر راه قروه به نوبران.

قره‌قیه Qareh qayeh
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۵۵ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی هندودر.

قره قیه Qareh qayeh
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۸ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر خاور خروانق.

قره قیه Qareh qayeh
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۰ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری هوراند.

قره‌قیه Qareh qayeh ?
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۷ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر خاور شمالی خمارلو.

قره کلیسا Qareh kelisā
ده، دهستان ببه‌جیک، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۷۱ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر شمال راه اتومبیل‌رو سیه‌چشمه به قره‌ضیاءالدین.

قره کند Qareh kand
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۴۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه گل‌تپه به آقچه دیزج و خطیب.

قره کند Qareh kand
ده، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۵۷ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر شمال غربی حسن‌آباد یاسوکند. دامنهٔ خاوری کوه قره‌داش. به آن آق‌کند هم می‌گویند.

قره کند Qarah kand
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۳۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه السوقولاخ. ۴/۵ کیلومتر خاور حسن‌آباد افشار.

قره کندی Qareh kandi
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۰ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه قره‌ضیاءالدین به سیه‌چشمه. ۲ کیلومتر شمال قره‌ضیاءالدین.

قره کهریز Qareh kahriz
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۰۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب جنوبی زرین‌آباد.

قره کهریز Qarah kahriz
ده، بخش چاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۶۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه چهل‌گز.

قره کیله Qareh kileh
ده، بخش گمیشان، شهرستان ترکمن، استان مازندران. بندر ترکمن ۱۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. گرم، نیمه خشک. دشت. سر راه بندر ترکمن به گمیشان.

قره گر Qarehgar
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۸۵ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب بازفت. کوهستان زاگرس. جنگلی.

قره گز Qareh goz
ده، دهستان هرزندات، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۴۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه قره‌گز.

قره گزلو Qarah gozlu
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۴۱ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر شمال غربی سعیدآباد.

قره گل Qarehgol
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۲۹ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود اترک. سر راه مراوه‌تپه به اینچه‌برون.

قره گل Qareh gol
ده، مرکز دهستان قزل‌گچیلو، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۳ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری ماه‌نشان.

قره گل Qareh gol
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۲ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شوراب. ۲۹ کیلومتر شمال خاوری دیواندره.

قره گل Qareh gol
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۹۰ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

قره گُل Qareh gol
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۱ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب جنوبی مرادلو.

قره گنبد Qareh gonbad
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۵۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قره گوزلو Qarehgozlu
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۰۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر جنوب خاوری روستای فسندوز.

قره گول Qareh gul
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۴۵ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

قره گونی Qareh guney
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۷۵

درجــه، ۵۵ کـیلومتر. ارتـفاع حـدود ۱۴۵۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن. ۴۰ کیلومتر شمال غـربی گرماب.

قره گوویز Qareh goviz
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، اسـتان آذربـایجان غـربی. مهاباد ۱۴۳ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ مـتر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ تاتاهو. دامنهٔ جنوب خاوری کوه بش‌بارماخ.

قره‌لر Qarehlar
ده، بخش مرکزی شهرستان ادربیل، استان اردبیل. اردبـیل ۶۶ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب گیلانده.

قره‌لو Qarehlu
ده، بـخش ارشــق، شـهرستان مشگـین‌شهر، اسـتان اردبـیل. مشگین‌شهر ۵۶ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتـفاع حـدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کـیلومتر شمال خاوری رضی.

قره‌ماخور Qareh mãxor?
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبد کاووس ۳۳۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ مـتر. گرم، خشک. دشت. کنار رود آق‌بند. سر راه گـنبدکاووس بـه داشلی‌برون.

قره‌محمّدلو Qareh mohammadlu
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بـیجار ۴۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی توپ آغاج.

قره‌ناز Qareh nãz
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۰ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نـیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر شمال غربی انگوران.

قره‌ناز Qareh nãz
ده، بخش تخت سلیمان، شـهرستان تکـاب، اسـتان آذربـایجان غربی. تکاب ۳۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌قیه.

قره‌ناز Qareh nãz
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. ۳۲۱ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ آق‌چای (قطورچای). ۶ کیلومتر شمال خاوری مراکان.

قره‌ناز بالا Qareh nãz-e bãlã
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۱۰ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار موردق‌چای. روستای تازه‌کـند قـره‌ناز در ۲ کیلومتری جنوب این روستا واقع است.

قره‌نالو Qareh nãlu
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، اسـتان خـراسـان. بجنورد ۲۹۸ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتـفاع ۴۵۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر شمال خاوری گرماب.

قره‌نوده Qareh nõdeh ?
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خـراسـان. بـجنورد ۲۶۵ درجـــه، ۱۳/۵ کـیلومتر. ارتـفاع ۱۳۱۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بجنورد به مینودشت.

قره‌نی پائین Qarehney-e pã'in
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۵۴ درجه، ۷۳ کیلومتر. ا رتفاع ۹۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. روستای قره‌نی بالا در ۲/۵ کیلومتری جنوب آن جای دارد و ارتفاع آن حدود ۹۹۵ متر است.

قره‌ورن Qareh veran ?
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۱۲۵ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار زرینه‌رود.

قره‌ولیلو Qareh valilu
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبـیل. گـرمی ۲۳۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. مـعتدل، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی قاسم‌کندی.

قره‌ویس Qareh veys
ده، بـخش الوار گـرمسیری، شـهرستان انـدیمشک، اسـتان خوزستان. اندیمشک ۲۲ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. یک کیلومتر جنوب مازو.

قره یاوی Qarehyãvi
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شـادگان ۹۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب شمالی گواهین.

قریبه Qareybeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۴۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گـرم، خشک. دشت. کـنار رودخانهٔ شاهور.

قریت‌العرب Qariyat ol arab
ده، مرکز دهستان قریت‌العرب، بخش مرکزی شهرستان بردسیر،

استان کرمان. بردسیر ۱۱۵ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوهستان هزار. به آن ده‌تازیان هم می‌گویند.

قریس Qeris
ده، دهستان فیرورق، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۹۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال رود الند.

قریهٔ نامدار Qariyeh-ye Nāmdār
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۷۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل، نیمه مرطوب. کنار رودخانهٔ کفرآور. سر راه گواور به سرپل ذهاب.

قزئن Qaz'an
ده، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۸۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی قمصر.

قزانچی Qazānci
ده، مرکز دهستان میان دربند، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۴۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه کرمانشاه به کامیاران. دامنهٔ غربی کوهستان پررو.

قزان‌قره Qezānqareh
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۱۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قزبین Qazbin
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک، دامنهٔ جنوبی کوه سرهنگ.

قزقبری یک Qezqabri-ye Yek
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه، کرمانشاه ۲۹۸ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی سراب نیلوفر. در چهار روستای کنار هم بنام قزقبری ۱ و ۲ و ۳ و ۴.

قزقلعه Qez qal'eh
ده، دهستان ایواوغلی، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

قزقلعه Qez qal'eh
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

قزقلعه‌سی Qez qal'ehsi
ده، بخش قشلاق‌دشت، شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۲۲۷ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر غرب جنوبی انجیرلو.

قزکورپی Qezkorpi
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۸۳ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار زرینه‌رود.

قزل‌آباد Qezel ābād
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۹۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب شمالی قره‌آغاج.

قزل‌آغاج Qezel Āqāj
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۵۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک، سر راه بیجار به گل‌تپه و همدان. در این روستا امامزاده‌ای بنام امامزاده قاسم وجود دارد.

قزل اوزن Qezel Ōzan
← سفیدرود، استان گیلان.

قزل‌اوزن Qezel ōzan
← سفیدرود، رودخانه، استانهای گیلان، زنجان، آذربایجان شرقی و کردستان.

قزل‌بلاغ Qezel bolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۴۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری روستای نظرکهریزی.

قزل‌بلاغ Qezel bolāq
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۲۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

قزل‌بلاغ Qezel bolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۲۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بیجار به تکاب.

قزل‌بلاغ Qezel bolāq
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج

۳۴۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌بناسوره. ۲۶ کیلومتر غرب جنوبی دیواندره.

قزل‌بلاغ Qezel bolāq
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۱۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی زرین‌آباد.

قزل‌بلاغ Qezel bolāq
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۹۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری کلیساکندی.

قزل‌تپه Qezel tappeh
ده، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۶ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی حسن‌آباد یاسوکند.

قزل‌تپهٔ بیات Qezel tappeh-ye Bayāt
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۸۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی نیک‌پی.

قزلجه Qezeljeh
ده، دهستان طسوج، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۸۶ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه.

قزلجه Qezeljeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۶۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی.

قزلجه Qezeljeh
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۳۳۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوههای خرقان. بیست کیلومتر شمال شرقی دمق.

قزلجه Qezeljeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۷۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قمچقا.

قزلجه(قزلیجه) Qezeljeh(Qezlijeh)
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۰۲ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب روستای بازرجان.

قزلجه Qezeljeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب هزاوه.

قزلجه Qezeljeh
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۴۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی دستجرد.

قزلجه Qezeljeh
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۰۷ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر غرب شمالی زورآباد.

قزلجهٔ ارشد Qezeljeh-ye Aršad
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۷ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قزلجهٔ بالا Qezeljeh-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۲۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. نزدیک سرچشمهٔ رودخانهٔ کوله‌بز. روستای قزلجهٔ پائین در ۵ کیلومتری جنوب غربی ان روستا و در ارتفاع ۱۸۶۰ متری قرار دارد.

قزلجه خرابه Qezeljeh xarābeh
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۱۹۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال زرنق.

قزلجهٔ سادات Qezeljeh-ye Sādāt
ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۳۰۹ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور آلان.

قزلجه قشلاق Qezeljeh qešlāq
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۱ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور شمالی دندی. دامنهٔ کوه چال‌داغ.

قزلجه کند Qezeljeh kand
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۴۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی دلبران. سر راه دلبران به مالوجه و سرایجوق.

قزلجه گل Qezeljahgel ?
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۶ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر خاور قره‌ضیاءالدین.

قزل‌حصار Qezel hesār
ده، بخش مرکزی شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۳۵۴ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه رادکان به چشمه‌گیلاس.

قزل‌حصار Qezel hesār
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۵۰ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه جاجرم به چمن‌بید. دامنهٔ شمال غربی کوه بهار.

قزل‌حصار Qezel hesār
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۰۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستان البرز. ۶ کیلومتر شمال خاوری سیردان.

قزل‌حصار Qezel hesār
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۶۱ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر شمال خاوری ماهدشت (مردآباد).

قزل‌حصار Qezel hesār
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۱۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۵ متر. معتدل، خشک.

قزل‌خاتون Qezel xātun
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه دربند. ۱۴ کیلومتر شمال غربی توپ آغاج.

قزل‌خرابه Qezel xarābeh
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۶۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی فامنین.

قزل دیزج Qezel dizaj
ده، بخش مرکزی، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۶۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

قزلر Qezlar ?
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۳۴۵ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. گرم، خشک. دشت.

قزل‌سوری Qezel suri
ده، دهستان آواجیق، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۵۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر خاور راه اتومبیل‌رو کلیساکندی به سیه‌چشمه.

قزل شمالی Qezel-e Šomāli
دهکدهٔ ساحلی، دهستان میانکاله، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۴۴ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی. سر راه بهشهر به آشوراده.

قزلق Qezleq
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۶۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قزلق Qozloq
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۲۴ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه دال.

قزل‌قارشی Qezel qārši
ده، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۲۸ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه نغاب به خداشاه.

قزل‌قاش Qezel qāš
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۰۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی جفتان.

قزلقان Qezelqān
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۰ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه بجنورد به راز.

قزل‌قپی Qezel qopi
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ مهاباد.

قزل‌قشلاق Qezel qešlāq
ده، دهستان گچلرات، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۰۴ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار دریاچهٔ سد ارس.

قزل‌قلعه Qezel qal'eh
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۰۷ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار آب خرتوت.

قزل‌قلعه Qezel qal'eh
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۶ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ رودخانهٔ آیدوغموش.

قزل‌قیه Qezel qayeh
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۰۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوههای طالش.

قزل‌قیه Qezel qayeh
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۰۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری هیر.

قزل‌قیهٔ بالا Qezel qayeh-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۷۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اوخچه. روستاهای قزل‌قیهٔ وسط، قزل‌قیهٔ پائین به ترتیب در ۲ کیلومتری شمال غربی و ۳ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۹۶۰ متر و ۱۹۰۰ متر قرار دارند.

قزل‌کچی Qezel keci
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۸۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

قزل‌کند Qezel kand
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. در دو روستای کنار هم بنام قزل‌کند بالا و قزل‌کند پائین.

قزل‌کنگور Qezel kongur ?
← زرکمان. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

قزل‌گل Qezel gol
کوه، کوهستان سبلان، شهرستان اردبیل. ۴۰ کیلومتر غرب اردبیل. ارتفاع ۳۶۹۶ متر.

قزل‌گُل، دریاچه Qezelgol
دریاچهٔ فصلی کوچکی در دامنهٔ خاوری کوه سبلان، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. ۳۵ کیلومتر غرب جنوبی اردبیل. دریاچهٔ مزبور در ارتفاع حدود ۲۶۵۰ متری قرار دارد و مساحت آن به حدود ۵۰ هکتار بالغ می‌گردد.

قزل‌گنبد Qezel gonbad
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۵۱ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ تاتاهو.

قزل‌مهدی Qezel mehdi
دهکدهٔ ساحلی، دهستان میانکاله، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۳۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی. سر راه بهشهر به آشوراده.

قُزلو Qōzlu
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۶۷ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه جوشالو.

قزلوی بالا Qōzlu-ye bālā
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۹۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای قزلوی پائین در ۶ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۱۵۰۰ متری و در ساحل راست رودخانهٔ خورخوره جای دارد.

قزل‌یار Qezelyār
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۰۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. قلعهٔ کهنه قزل‌یار در ۲ کیلومتری آن واقع است.

قزل‌یول Qezelyol
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر صفردرجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال خاوری خمارلو.

قزوین Qazvin
۱- شهرستانی در خاور استان زنجان، مشتمل بر بخشهای مرکزی، آوج، آبیک، بوئین‌زهرا، رودبار الموت، رودبار شهرستان و طارم سفلی و مرکب از دهستانهای اقبال شرقی، شریف‌آباد، اقبال غربی، پیریوسفیان، ایلات قاقازان شرقی، ایلات قاقازان غربی، حصار ولیعصر، آبگرم، خرقان شرقی، خرقان غربی، شهیدآباد، کوهپایهٔ شرقی، کوهپایهٔ غربی، بشاریات، زیاران، رامند جنوبی، دشتابی شرقی، دشتابی غربی، زهرای بالا، زهرای پائین، سگزآباد، معلم‌کلایه، الموت‌بالا، الموت‌پائین، رودبار شهرستان، رودبار محمدزمانی، دستجرد، خندان، نیارک و چوقور و به مرکزیت شهر قزوین. شهرستان

قزوین از شمال به شهرستانهای رودبار و رودسر و تنکابن، از خاور به شهرستانهای ساوجبلاغ و کرج، از جنوب به شهرستانهای ساوه و همدان و از غرب به شهرستانهای خدابنده، تاکستان و زنجان محدود است. سرزمینی است با وضع جغرافیائی متنوع و آب و هوای گوناگون. نواحی شمالی این شهرستان راکوههای بلند البرز و درّه‌های الموت و شاهرود فرا گرفته و کوههای بلندی چون طالقان (۴۰۵۶ متر)، خرتیزه (۳۴۶۰ متر)، لانه‌سر (۳۳۵۰متر) و زلخانی (۳۱۵۰ متر) در آن جای دارند. نواحی مرکزی و جنوبی آن را دشت پهناور و هموارى پوشانیده که از جنوب تاکوههای کردهال ، جارو ، جوشالو ، قراگونی و افشاریه ادامه دارد و به مرز شهرستانهای ساوه و همدان ختم می‌گردد. بلندترین کوه این قسمت کوه رامند است که ارتفاع آن به ۲۵۸۰ متر می‌رسد. رودهای مهم شهرستان قزوین عمدتاً درکوههای البرز جریان دارند که رودهای الموت و شاهرود از آن جمله‌اند. علاوه بر رودهای مزبور رودخانهٔ خررود نیز در دشتهای مرکزی آن روان است که بسوی خاور جریان دارد و آب آن به ویژه در نواحی خاوری شور و غیر قابل استفاده است.
آب و هوای شهرستان قزوین درکوهستانهای شمالی معتدل مایل به سرد تا سرد است و درکوهپایه‌ها معتدل و در دشت مرکزی معتدل تا معتدل مایل به گرم می‌باشد. نواحی کوهستانی شمال نیمه‌خشک و دشتهای مرکزی و جنوبی خشک هستند.
۲- شهر، مرکز شهرستان قزوین، استان زنجان. ۱۳۳ کیلومتر غرب شمالی تهران و ۱۴۳ کیلومتر غرب جنوبی زنجان. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز. سر راه تهران به رشت و زنجان و همدان. موقعیت جغرافیائی °۵۰ '۰۰ "۰۰ طول خاوری و °۳۶ '۱۶ "۰۰ عرض شمالی.
تاریخچه - وجه تسمیهٔ قزوین به درستی معلوم نیست. قرائن گویای آن است که شهر قزوین را شاپور اول ساسانی بنام شادشاپور بنا نهاد و از روزگار قدیم بعنوان حافظ گذرگاه طبرستان و دریای خزر اهمیت داشته است. در سال ۲۴ هجری قمری به تصرف اعراب درآمد و به یکی از پایگاههای مهم مسلمانان در ایران شد. در زمان امویان محمدابن حجاج ابن یوسف نخستین مسجد جمعه را در آن جا بنا نهاد. هارون‌الرشید در راه خراسان به قزوین آمد و از دشواریهای اهالی در برابر یورشهای دیلمیان آگاه شد و دستور داد حصاری بر گرد شهر بسازند و مسجد جدیدی در آنجا بنا نهند. اما بدلیل مرگ هارون‌الرشید حصار شهر ناتمام ماند تا آن که در سال ۲۵۴ هجری قمری (۲۴۶ هـ.خ) بدست یکی از فرماندهان خلیفه معتز که مأمور جنگ با حسن‌ابن‌زید علوی بود به اتمام رسید. در جنگهای اسماعیلیان به ویژه در سدهٔ ششم هجری شهر آسیب دید. در زمین‌لرزهٔ سال ۵۶۲ هجری قمری (۵۴۵ هـ.خ) بخشی از حصار شهر فرو ریخت. مغولان در اوایل سدهٔ هفتم هجری شهر را ویران کردند. در زمان صفویه به سبب موقعیت خاصی که داشت دگربار آباد شد و رونق گذشته را بازیافت. شاه طهماسب اول صفوی در سال ۹۵۵ هجری قمری (۹۲۶ هـ.خ) آنجا را به پایتختی ایران برگزید که تا سال ۱۰۰۰ هجری قمری (۹۷۰ هـ.خ) که شاه‌عباس اول صفوی پایتخت را به اصفهان منتقل کرد، قزوین پایتخت دولت صفویه بود. در جنگ جهانی اول به تصرف سپاهیان روس درآمد و در جنگ جهانی دوم بوسیلهٔ نیروی هوائی ارتش سرخ بمباران شد و پس از آن مدتی قزوین در دست ارتش شوروی بود. قزوین چندبار دستخوش زمین‌لرزه شده و هربار آسیب دیده است.

قُسطین‌لار، گردنه Qostinlar
گردنه‌ای به بلندی ۲۳۰۰ متر در شهرستان قزوین، استان قزوین. سر راه قزوین به قسطین‌لار. ۲۳کیلومتر شمال خاوری قزوین.

قسطین‌لار Qostin lār
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۵۴ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه قلعه. کوهستان البرز. سر راه قزوین به معلّم‌کلایه.

قش‌رُباط Qeš robāt
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۰ درجه، ۴۰کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. ۹کیلومتر خاور جنوبی اسدآباد.

قشقائی Qašqā'i
از ایلات معروف ترک‌زبان ایران جنوبی، قشلاق آنان محدود به رود زهره یا فهلیان در شمال و رود مند در شمال خاوری و خاور و جنوب است و ییلاقشان یکی در حوزهٔ نیریز و دیگری در دشت بین آباده و قمشه (شهرضا) قرار دارد. ایل قشقائی تیره‌های متعدد دارد. از جمله تیره‌های کشکولی، شش‌بلوکی، خلج، فارسی‌مدان، صفی‌خانی، رحیمی، کرائی، بیات، درّه شوری و ایگدر است. بعضی‌ها معتقدند که قشقائی‌ها از اعقاب قبیلهٔ ترک خلج هستند. کلمهٔ قشقائی را مأخوذ از کلمهٔ ترکی قشقا به معنی اسب پیشانی سفید دانسته‌اند.

قشقابلاغ Qašqāboläq
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۶۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰کیلومتر جنوب غربی فیرروق.

قشقجه Qašqajeh
← قاشقجه، ده، شهرستان خدابنده.

قشقوان اوچ‌درق Qušqovān-e Ucdaraq
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۱ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ظلم‌آبادچای. ۵کیلومتر خاور قره‌آغاج.

قشلاق Qešlāq
ده، دهستان علمدار گرگر، شهرستان مرند، استان آذربایجان

شرقی. مرند ۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کیامکی‌داغ.

قشلاق Qešlāq
ده، بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۲۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم. سر راه آبیک به خاکعلی.

قشلاق Qešlāq
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار صوفی‌چای. سر راه مراغه به یای‌شهر. دامنهٔ جنوبی کوهستان سهند.

قشلاق Qešlāq
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۱۲۴ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل راست زرینه‌رود.

قشلاق Qešlāq
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۳۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

قشلاق Qešlāq
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۳۱ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چریان.

قشلاق Qešlāq
ده، بخش ایوانکی، شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۲۹۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۹ کیلومتر غرب جنوبی ایوانکی.

قشلاق Qešlāq
← گرمسار، شهر، شهرستان گرمسار.

قشلاق Qešlāq
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۹۱ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه سنندج به صلوات‌آباد و قروه. کنار رودخانهٔ قشلاق.

قشلاق Qešlāq
ده، بخش مرکزی شهرستان پاوه، مرکز دهستان منصورآقایی، استان کرمانشاه. پاوه ۱۴۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه شاهو. کنار راه جوانرود به پاوه.

قشلاق Qešlāq
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۵۹ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بروجرد به مرو و گوشکی.

قشلاق Qešlāq
ده، مرکز دهستان قشلاق، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۵۰ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی ده‌بید.

قشلاق آغ‌کهُل Qešlāq-e Āqkohol
ده، بخش اصلاندوز، شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۱۶ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل، خشک. تپّه‌ماهور. ۸ کیلومتر جنوب خاوری بران.

قشلاق افغانان Qešlāq-e Afqānān
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۶۹ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه بنفشه. کنار چم‌شیخ چاپان.

قشلاق انوج Qešlāq-e Anuj
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۲۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. یک کیلومتر شمال خاوری انوج.

قشلاق اوجاق Qešlāq-e Ojāq
ده، بخش اصلاندوز، شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۱۴ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری اصلاندوز.

قشلاق‌پل Qešlāq pol
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۵۸ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه سقز به مریوان.

قشلاق پیرحیاتی Qešlāq-e Pir hayāti
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۱۷ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال خاوری سامن.

قشلاق جلیلو Qešlāq-e Jalilu
ده، بخش اصلاندوز، شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۲۱ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپّه‌ماهور. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری اصلاندوز.

قشلاق جوتو Qešlāq-e Jutu
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۴۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۵ متر. معتدل مایل به

گرم، خشک. سر راه قرچک به پاکدشت. ۶ کیلومتر جنوب غربی پاکدشت.

قشلاق چرخلو Qešlāq-e Carxlu
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۹۸ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه بوئین به همدان. ۲۴ کیلومتر غرب بوئین.

قشلاق حاج امیرافراسیاب Qešlāq-e Hāj amir afrāsiyāb
ده، بخش اصلاندوز، شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۱۸ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱/۵ کیلومتر جنوب غربی شهرک مغان.

قشلاق حاج بایرام Qešlāq-e Hāj bāyrām
ده، دهستان مغان شرقی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳۱۳ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

قشلاق حاجی حسن Qešlāq-e Hāji hasan
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۱۸۶ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴/۵ کیلومتر جنوب غربی اسلام‌آباد قدیم (علیرضاآباد قدیم).

قشلاق حسن‌خان Qešlāq-e Hasanxān
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

قشلاق حضرت‌قلی‌غلام Qešlāq-e Hazrat qoli qolām
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۱۸۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه پارس‌آباد به قبادکندی.

قشلاق خان حسین Qešlāq-e Xān hoseyn
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۱۸۵ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر غرب جعفرآباد (شاه‌آباد مغان).

قشلاق خداکرم Qešlāq-e Xodākaram
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۱۶ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری دهگلان.

قشلاق خسروخان Qešlāq-e Xosrōxān
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۹ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه خشک. ۳ کیلومتر خاور روستای خماجین.

قشلاق دایلر Qešlāq-e Dāylar
ده، بخش اشتهارد، شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۶۷ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی اشتهارد.

قشلاق دوچاه Qešlāq-e Do cāh
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۸۹ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ شمالی کمرکوه.

قشلاق دیز Qešlāq-e Diz
← دیز، ده، شهرستان خلخال.

قشلاق زوله Qešlāq-e Zuleh
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۶۷ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری بیستون.

قشلاق سادات Qešlāq-e Sādāt
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه‌نسار.

قشلاق، سد Qešlāq
سدی در شهرستان سنندج، استان کردستان. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری سنندج. این سد که بر رودخانهٔ قشلاق ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۸۰ متر است. طول تاج سد قشلاق که به آن سد وحدت نیز می‌گویند ۲۰۰ متر و گنجایش مخزن آن ۲۲۴ میلیون مترمکعب است.

قشلاق سفید Qešlāq-e sefid
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۰ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ یول‌کشتی. ۳۰ کیلومتر خاور شمالی دیواندره.

قشلاق سنل‌خان Qešlāq-e Sanal xān
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان تهران. ساوه ۱۰۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. کنار خط آهن تهران - قم. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی طراز ناهید.

قشلاق شاه‌وردی Qešlāq-e Šāhverdi
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۱۴ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اهرچای.

قشلاق شرفلو Qešlāq-e Šaraflu
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۴۴ درجه، ۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴کیلومتر شمال غربی یل‌آباد.

قشلاق شمس آباد Qešlāq-e Šams ābād
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲۲۷ درجه، ۱۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. گرم، خشک. ۱۱کیلومتر شمال غربی جوادآباد.

قشلاق عسکر Qešlāq-e Askar
ده، دهستان مغان شرقی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳۳۸ درجه، ۵۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

قشلاق عسکر Qešlāq-e Askar
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۱۷۷ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپّه‌ماهور.

قشلاق علی‌حاجی Qešlāq-e Ali hāji
← علی‌حاجی، ده، شهرستان ماکو.

قشلاق قره‌تپّه Qešlāq-e Qareh tappeh
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۱۰ درجه، ۲۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپّه‌ماهور. ۷کیلومتر جنوب غربی شهرک مغان.

قشلاق قنبرلو Qešlāq-e Qanbarlu
ده، بخش اصلاندوز، شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۱۰ درجه، ۵۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۴کیلومتر جنوب خاوری اصلاندوز.

قشلاق‌گنگ Qešlāq-e Gong
ده، بخش اشتهارد، شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۵۴ درجه، ۵۲کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. ۹ کیلومتر جنوب شرقی اشتهارد. دامنهٔ شمالی کوه جارو.

قشلاقلو Qešlāqlu
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۵۴ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴کیلومتر خاور روستای نجف‌آباد.

قشلاق محمّدقلی Qešlāq-e Mohammad qoli
ده، بخش ارشق، شهرستان مشکین‌شهر، استان اردبیل. مشکین‌شهر ۳۹ درجه، ۵۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶کیلومتر شمال غربی رضی.

قشلاق مرانلو Qešlāq-e Marānlu
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۷۱ درجه، ۳۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه بوئین‌زهرا به قزوین. ۱۸کیلومتر شمال بوئین‌زهرا. کنار خررود.

قشلاق مرشون Qešlāq-e Maršun
← مرشون، ده، شهرستان قزوین.

قشلاق مزرعه Qešlāq-e Mazra'eh
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۴۲ درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴کیلومتر شمال غربی یل‌آباد.

قشلاق مُغانلو Qešlāq-e Moqānlu
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۱۷۷ درجه، ۲۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲/۵کیلومتر غرب شاه‌آباد مغان (جعفرآباد).

قشلاق موسالو Qešlāq-e Musālu
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۳ درجه، ۵۹کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۷ کیلومتر شمال مأمونیه. دامنهٔ شمال خاوری کوه تکی‌داغ.

قشلاق نامدار Qešlāq-e Nāmdār
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۱۱۴ درجه، ۲۰کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه کفرآور.

قشلاق نفر Qešlāq-e Nafar
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۹۹ درجه، ۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. گرم، خشک.

قشلاق نوروز Qešlāq-e Nōruz
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۱۷ درجه، ۲۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اوزون درّه.

قشلاق‌ولیس Qešlāq-e Valis
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۱ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

قشلاق هفت تپّه Qešlāq-e Haft tappeh
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۳۵ درجه، ۴۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم،خشک. ۱۶کیلومتر غرب حسن‌آباد.

قشم Qešm

۱- شهرستانی در جنوب استان هرمزگان، مرکب از بخشهای مرکزی و شهاب و مشتمل بر دهستانهای حومه، رمکان، سوزا، دولاب و صلخ و به مرکزیت شهر قشم.

شهرستان قشم عمدتاً در جزیرهٔ قشم و در تنگهٔ هرمز واقع است و پیرامون آن را آب فرا گرفته. اراضی این شهرستان از مجموعه جزیره‌های قشم، هرمز، لارک و هنگام تشکیل یافته و جزیرهٔ قشم بخش عمدهٔ آن را تشکیل می‌دهد. اراضی جزیرهٔ قشم را ناهمواریهای چندی تشکیل داده که بلندی آنها از حداکثر ۳۹۷ متر تجاوز نمی‌کند و رودخانه‌های آن را خشکرودهای کوتاه چندی که جز در بارندگیهای شدید فاقد آب هستند، تشکیل می‌دهد. آب و هوای شهرستان قشم خیلی گرم و خشک است.

۲- شهر، مرکز شهرستان قشم، استان هرمزگان. ۱۰۷۴ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۲۵ کیلومتر جنوب بندرعبّاس. ارتفاع ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. کرانهٔ خاوری جزیزهٔ قشم و تنگهٔ هرمز. موقعیت جغرافیائی ″۴۵ ′۱۶ °۵۶ طول شرقی و ″۳۰ ′۵۷ °۲۶ عرض شمالی.

تاریخچه - جزیره‌ای که در مآخذ اسلامی به نامهای جزیرهٔ بنوکاوان، برکاوان، ابن کوان، ابرکافان و ابرکاوان و لافت ذکر گردیده، ظاهراً همین جزیرهٔ قشم است. جزیرهٔ مزبور را به مناسبت درازی آن جزیرةالطویله هم نامیده‌اند. مسجد برخ borx واقع در آبادی کوشه را به احتمال از زمان خلافت عمر شمرده‌اند و محتملاً این بنا قبلاً آتشکده بوده است. گویند در زمان فتنهٔ مغول گروهی از مردم به سرکردگی مردی بنام توران به این جزیره آمدند و توران را به شاهی برگزیدند و تورانشاه نامیدند و در آبادی توریان سکنی گزیدند. در سده‌های هفدهم تا نوزدهم میلادی، جزیرهٔ قشم بارها میان پرتغالیان، بریتانیائی‌ها و ایرانیان و اعراب دست به دست گشت. برتانیائی‌ها در اوایل سدهٔ نوزدهم در بندرهای قشم و باسعیدو پایگاههای دریائی دایر کردند که به سبب گرمای شدید تابستان و بیماری مالاریا متروک گردید. جزیرهٔ قشم چندبار دستخوش زمین‌لرزه شده است که زلزله‌های سالهای ۱۱۱۵ و ۱۳۰۲ هجری قمری (۱۰۸۱ و ۱۲۶۳) را می‌توان نام برد.

قشم Qešm

جزیرهٔ بزرگی در خلیج فارس، دهانهٔ غربی تنگهٔ هرمز، استان هرمزگان. درازای جزیرهٔ قشم از خاور شمالی به غرب جنوبی ۱۰۷/۵ کیلومتر است و عرض متوسط آن حدود ۱۵ کیلومتر است. مساحت این جزیره ۱۴۹۱ کیلومترمربع و ارتفاع بلندترین نقطهٔ آن ۳۹۷ متر است. جزیرهٔ قشم که بزرگترین جزیرهٔ خلیج فارس است به وسیلهٔ تنگهٔ خوران از سرزمین اصلی ایران جدا گردیده و انتهای خاوری آن به تنگهٔ هرمز منتهی می‌شود. و سواحل جنوبی آن بر آبهای تنگهٔ هرمز و خلیج فارس مشرف است. جزیره‌ای است پوشیده از تپّه‌ماهور و از نظر آب و هواگرم و خشک است و غالب اراضی آن لم‌یزرع و قسمتهائی نمکزار است.

تاریخچه - ظاهراً جزیره‌ای که در مآخذ اسلامی به اسامی بنوکاوان، برکاوان، ابن‌کوان، ابرکانان، ابرکاوان و لافت نامیده شده است همین جزیره است. جزیرهٔ قشم را به مناسبت درازای قابل توجه آن جزیرةالطویله هم نامیده‌اند. مسجد برخ در آبادی کوشه را از زمان خلافت عمر شمرده‌اند که احتمالاً آتشکده بوده است. گویند در زمان مغول، گروهی از مردم به سرکردگی مردی بنام توران به این جزیره آمدند و او را با نام تورانشاه به شاهی برگزیدند و در آبادی توریان سکنی گزیدند. در سده‌های هفده تا نوزدهم میلادی جزیرهٔ قشم بارها میان پرتغالیان، بریتانیائی‌ها و ایرانیان و اعراب دست به دست گردید. بریتانیائی‌ها در سدهٔ نوزدهم در بندرهای قشم و باسعیدو، پایگاههای دریائی دایر کردند ولی به دلیل گرمای شدید تابستان و بیماری مالاریا دوام نیاوردند و آنجا را ترک کردند. جزیرهٔ قشم چندبار دستخوش زمین‌لرزه شده است که از آن جمله به زمین‌لرزه‌های سالهای ۱۱۱۵ هجری قمری (۱۰۸۱ خورشیدی) و ۱۳۰۲ هجری قمری (۱۲۶۳ خورشیدی) می‌توان اشاره نمود.

قشون‌قلعه Qošun qal'eh

ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۳۰ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

قصّابان Qassābān

ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۳ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری دهک.

قصّابه Qassābeh

ده، مرکز دهستان مشگین غربی، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۵۸ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه مشگین‌شهر به اهر.

قُصبه Qosbeh

ده، بخش مرکزی شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۵۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۵ کیلومتر شمال خاوری حفار شرقی. این روستا در دو محل یکی حدود یک کیلومتر شمال روستای مارد و دیگری حدود ۲ کیلومتر شمال روستای حفار شرقی قرار دارد.

قصبه Qasabeh

ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۰۷ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری دهنهٔ کمرکان. کوهستان جبال بارز.

قُصبهٔ نسار Qosbeh-ye Nesār

ده، بخش اروندکنار، شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان

۱۵۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری خسروآباد. ساحل اروندرود.

قصر Qasr

ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب غربی ده وسط عزیزآباد.

قصر احمد Qasr-e Ahmad

ده، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۵ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. ۵ کیلومتر جنوب خاوری کوار.

قصرالدّشت Qasroddašt

ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۳۰۹ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. سر راه شیراز به اردکان. حومهٔ شمال غربی شهر شیراز.

قصرالدّشت Qasroddašt

ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۴۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مرغاب. ۷ کیلومتر غرب شمالی سعادت‌شهر.

قصرالروناش Qasrolrunāš

← دزفول، شهر، استان خوزستان.

قصران Qasrān

← سیرجان، شهر، استان کرمان.

قصران Qasrān

یا قصران ری. نام پیشین ناحیه‌ای در رشته‌کوههای البرز و در شمال ناحیهٔ ری، مشتمل بر دو قسمت قصران علیا و قصران سفلی. قصران علیا از قسمتی از شهرستان شمیرانات و اراضی لواسانات و رودبار قصران تشکیل می‌شد و گردنهٔ قوچک حد جنوبی آن بود. قصران سفلی در جنوب قصران علیا قرار داشت و از ده‌کلاک تا آبادی حکیمیه ممتد بود. تجریش و کن و ونک از جمله آبادیهای این ناحیه بودند.

قصران ری Qasrān-e Rey

← قصران. نام پیشین ناحیه‌ای در کوههای البرز.

قصر بیدک Qasr-e Bidak

← بیدک، ده، شهرستان آباده.

قصرجم Qasr-e Jam

ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۰۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه شهرضا به سمیرم. ۸ کیلومتر جنوب خاوری موسی‌آباد.

قصر حوریان Qasr-e Huriyān

ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۲۸۸ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۷۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷ کیلومتر جنوب ایزدخواست.

قصرشیرین Qasr-e Širin

۱- شهرستانی در غرب استان کرمانشاه مرکب از بخشهای مرکزی و سومار و مشتمل بر دهستانهای نصرآباد، الوند و سومار و به مرکزیت شهر قصرشیرین.

شهرستان قصرشیرین از شمال به کشور عراق از خاور به شهرستانهای سرپل ذهاب و گیلانغرب و استان ایلام و از جنوب غربی و غرب به کشور عراق محدود است. نیمه‌کوهستانی است با کوههائی نه‌چندان بلند که هرچه به غرب و مرز ایران و عراق نزدیکتر شویم از ارتفاع آنها کاسته می‌شود. رودخانه‌های چندی چون الوند، چم‌امام حسن، تنگاب، کنه‌کبود، کنگاکوش و کنگیر که همگی از شرق به غرب و بسوی کشور عراق روانند، آن را مشروب می‌سازند و آب و هوای آن گرم و نیمه‌مرطوب است.

۲- شهر، مرکز شهرستان قصرشیرین، استان کرمانشاه. ۵۴۵ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۳۵ کیلومتر غرب شمالی کرمانشاه. ارتفاع ۳۶۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه کرمانشاه به‌خسروی کنار رودخانهٔ الوند. موقعیت جغرافیائی ″۴۵ ′۳۴ °۴۵ طول شرقی و ″۰۰ ′۳۱ °۳۴ عرض شمالی.

تاریخچه - قصر شیرین از روزگاران بسیار قدیم از توقفگاههای عمدهٔ کاروانیان بوده و حتی جلوتر از زمان ساسانیان مسکون بوده است. و راه بسیار قدیمی ناحیهٔ بغداد به سرپل ذهاب و داخل ایران از آنجا می‌گذشته است. اهمیت تاریخی قصر شیرین به جهت آثار فراوان عهد ساسانی است. قصر شیرین از قصری نام گرفته است که خسروپرویز ساسانی برای اقامت تابستانی همسرش شیرین بنا نهاد و صحنهٔ داستان دلکش عشق شیرین و فرهاد را که در ادب فارسی مقام ارجمندی دارد، پایه‌گذاری کرد. قبری که در جنوب قصرشیرین در دل سنگ کنده‌شده، اطاق فرهاد خوانده می‌شود. دوران شکوه و جلال قصر شیرین دیری نپائید و پس از حملهٔ اعراب و متلاشی شدن شاهنشاهی ساسانی، رو به ویرانی رفت و کاخ‌های آن بزودی ویران شد. شاه عباس اول صفوی برای جلوگیری از نفوذ ترکان عثمانی ۹۰۰ خانوار از کردان سنجابی را به این شهر کوچانید و آنان را در محلی بنام قلعه سبزی به مرزبانی گماشت. در جنگ ۸ سالهٔ ایران و عراق آسیب فراوان دید و تقریباً ویران شد و دوباره بازسازی گردید.

قصر فلنج Qasr-e Falanj ?

ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۹ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تهرود. ۲۸ کیلومتر جنوب خاوری راین.

قصرقند Qasrqand
۱- یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. مشتمل بر دهستانهای هلونچگان، ساربوک و تلنک و به مرکزیت شهر قصرقند.
۲- شهر، مرکز بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۸۸ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نیک‌شهر به راسک. کنار رودخانهٔ کاجه.

قصر میان Qasr-e Miyān
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۸ درجه، ۱۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تهرود. ۳۰ کیلومتر جنوب خاوری راین.

قصر یعقوب Qasr-e Ya'qub
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۷ درجه، ۸۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۹۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی ده‌بید.

قصلان Qaslān
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر خاور جنوبی سریش‌آباد. مرکز دهستان قصلان.

قصیبه Qasibeh
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۱۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال غربی گل.

قُصیرا Qosirā
ده، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی کوار. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج.

قطار Qatār
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۴۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قوری‌چای.

قطارآباد Qatār ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۱۰۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر خاور شمالی گوشلو.

قطارقوئی Qatārqu'i
یا قطارقویو. ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۸۳ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر شمال غربی گل‌تپه.

قطارقویو Qatār quyu
← قطارقوئی. ده، شهرستان کبودرآهنگ.

قطارگز Qatārgaz
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۳۰ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۵ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی کُندر.

قطب‌آباد Qotb ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۵ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ شمال خاوری شهربابک.

قطب‌آباد Qotb ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۵۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری بروات.

قطب‌آباد Qotb ābād
ده، مرکز بخش کردیان و مرکز دهستان قطب‌آباد، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. سر راه جهرم به فسا و شیراز. دامنهٔ جنوب غربی کوه نصیرآباد.

قطب‌آباد گُهره Qotb ābād-e Gohareh
ده، مرکز دهستان گهره، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۳ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بندرعباس به سیرجان. ۲۴ کیلومتر شمال خاوری فین.

قطبیه Qotbiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۲۲ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه سیرجان به بافت. ۶ کیلومتر خاور نجف‌آباد.

قطرُم Qatrom
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۱۱۵ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه باجگون.

قطروئیه Qatru'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۸۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حاشیهٔ خاوری کویر نمک سیرجان.

قطرویه Qatruyeh
ده، مرکز دهستان قطرویه، بخش پشتکوه، شهرستان نیریز. استان فارس. نیریز ۱۰۰ درجه، ۳۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه نیریز به سیرجان. حاشیهٔ غربی میدان گل.

قطعات Qate'āt
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۴۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قرنقوچای.

قطور Qotur
ده، مرکز دهستان قطور، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۶۰ درجه، ۴۹کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ساحل جنوبی قطورچای. سر راه خوی به مرز ترکیه.

قطوند Qatvand
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۸۵ درجه، ۳۴کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قتاون (قطوند).

قُفاس Qofās
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۲۹ درجه، ۳۹/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بهمنشیر. ۱۵کیلومتر خاور جنوبی خسروآباد.

قفر Qafar
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۷ درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه دره‌بید. ۶کیلومتر شمال غربی دامنه.

قفرخ Qafarox
← فرخ‌شهر، شهر، شهرستان شهرکرد.

قفس‌آباد Qafas ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۸۴ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه گوی‌قزای.

قلائی Qalā'i
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۰۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳کیلومتر غرب شمالی دوراهی.

قلابر Qolābar
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۰۴ درجه، ۴۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار سجاس رود.

قلات Qalāt
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۲۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوههای البرز.

قلات Qalāt
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۳۳ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه قدّاره.

قلات Qalāt
کوه، شهرستان شیراز، استان فارس. ۲۷کیلومتر شمال غربی شیراز، ارتفاع ۲۹۹۰ متر. آبشار معروف قلات در دامنهٔ خاوری همین کوه قرار دارد.

قلات Qalāt
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۳۱۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه قلات. ۷کیلومتر غرب گویم.

قلات Qalāt
ده، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۸ درجه، ۲۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ باز. درّهٔ جنوبی کوه گُم.

قلات Qalāt
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۳۲ درجه، ۷۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری قیر و کارزین.

قلات Qalāt
ده، بخش اوز، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۰۰ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۸کیلومتر شمال غربی اوز.

قلات سردو Qalāt-e Sardu
کوه، شهرستان داراب، استان فارس. ۲۳کیلومتر خاور داراب. ارتفاع ۳۱۲۶ متر. بلندترین کوه شهرستان داراب.

قلاتوئیه Qalātu'iyeh
ده، بخش فورک، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۳۳ درجه، ۹۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شور. ۱۱کیلومتر خاور جنوبی فدامی.

قلاتوئیه Qalātu'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۲۱

درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کاهدان.

Qalātu'iyeh قلاتوئیه
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۳۴ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سیف‌آباد. ۱۲ کیلومتر خاور درب بهشت. سر راه درب بهشت به جیرفت.

Qalājeh قلاجه
رشته کوه طویلی به درازای ۱۳۱ کیلومتر و عرض بین ۵ تا ۷ کیلومتر. در شهرستان اسلام‌آباد (شاه‌آباد غرب). استان کرمانشاه. بلندترین قلّهٔ آن که ۲۳۵۰ متر ارتفاع دارد، در ۳۰ کیلومتری غرب جنوبی اسلام‌آباد واقع است.

Qalājeh قلاجه
← قلعه‌جه، ده، شهرستان پاوه.

Qalājeh قلاجه، گردنه
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۹۵۰ متر در شهرستان گیلان غرب، استان کرمانشاه. سر راه اسلام‌آباد غرب به ایلام. ۴۷ کیلومتر جنوب شرقی گیلان غرب و ۳۵ کیلومتر شمال ایلام. این گردنه استانهای کرمانشاه و ایلام را از هم جدا می‌کند.

Qalāzār قلازار
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۲۲ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور فامور.

Qolāqburtā ? قلاقبورتا
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس صفر درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اینچه‌برون به چات و مراوه‌تپه.

Qolān ābād قُلان‌آباد
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۱۰ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر خاور چلگرد.

Qalānlu ? قلانلو
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۷۰ درجه، ۹۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Qalāni-ye pā'in قلانی پائین
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۵ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر غرب شمالی ازگله. روستای قلانی بالا در ۱/۵ کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع ۹۰۰ متری قرار دارد.

Qoltuq قلتوق
ده، مرکز دهستان قلتوق، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۴۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Qolceqlu ? قل‌چقلو
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۷۹ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر جنوب خاوری آلی.

Qalxāncak قلخانچک
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۴۵ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتر شمال غربی سراب ذهاب.

Qal xāni قل‌خانی
← گوران. طایفه‌ای از کردها.

Qolestabr قلستبر
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۱۲۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر شمال ننور (پهلویدژ).

Qal'eh قلعه
ده، مرکز دهستان بدر، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۷۳ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه قروه به ویهج.

Qal'eh قلعه
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۹۶ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار گاوه‌رود. ۴ کیلومتر شمال خاوری ویژه.

Qal'eh āqā قلعه آقا
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۶۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درهٔ جنوبی کوه پیرشمع‌الدین. ۸ کیلومتر غرب جنوبی باغ بهادران.

Qal'eh-ye Āqābag قلعهٔ آقابگ
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۹۹ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنارهٔ شمالی راه تویسرکان به کنگاور.

قلعهٔ آقاجعفر Qal'eh-ye Āqā ja'far
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۱ درجه، ۱۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ شمال غربی شهر هرات. سر راه هرات به مروست.

قلعهٔ آقاحاجی Qal'eh-ye Āqā hāji
← ابراهیم‌آباد، ده، شهرستان قائنات.

قلعهٔ آقاحسن Qal'eh-ye Āqā hasan
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۰۱ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار کال دست‌آباد. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری روستای چخماق.

قلعهٔ آقاحمید Qal'eh-ye Āqā hamid
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۳۶ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب جنوبی آستانه.

قلعه اخلاص Qal'eh exlās
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۹۹ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۱۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال بلطاق.

قلعهٔ اسدآباد Qal'eh-ye Asad ābād
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۹۸ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه خنداب به ملایر. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی خنداب.

قلعهٔ اسماعیل‌آباد Qal'eh-ye Esmā'il ābād
ده، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۷۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه فراشبند به کازرون. ۳ کیلومتر شمال غربی فراشبند.

قلعهٔ اصغرخان Qal'eh-ye Asqarxān
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه کوزران به جوانرود. ۵ کیلومتر شمال کوزران.

قلعهٔ اکبرآباد Qal'eh-ye Akbar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۶۰ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سولک.

قلعهٔ اللهِ Qal'eh-ye Allāh
ده، بخش مرکزی شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۳۴ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اندیمشک به خرم‌آباد.

قلعهٔ الموت Qal'eh-ye Alamut
قلعهٔ قدیم، واقع بر قلّهٔ صعب‌الوصولی در کوههای البرز. خاور شمالی قزوین، حدود ۵۰۰ متری شمال خاوری روستای گازرخان واقع در دهستان الموت. در سال ۲۴۶ هجری قمری (۲۳۹ خورشیدی) در دورهٔ خلافت متوکّل عباسی به دست حسن‌ابن زید ساخته شد. ولی اهمیت آن از سال ۴۸۳ هجری قمری (۴۶۸ خورشیدی) که حسن صباح آن را گرفت و مرکز اسماعیلیه قرار داد آغاز می‌شود. از سال ۴۸۳ تا ۶۵۴ هجری قمری (۴۶۸ تا ۶۳۴ خورشیدی) در دست خداوندان الموت بود. در دورهٔ صفویه زندان دولتی بود. بقایای حصار وابنیهٔ آن هنوز باقی است.

قلعهٔ امان‌الله Qal'eh-ye Amānollāh
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۰۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه فارسان به چلگرد. ۵ کیلومتر خاور جنوبی چلگرد. نام دیگر آن رضی‌آباد است.

قلعهٔ امیر Qal'eh-ye Amir
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۲۳۸ رجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب جنوبی شیرودان.

قلعهٔ امیرحمزه Qal'eh-ye Amir hamzeh
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۶۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر غرب جنوبی آهنگری.

قلعه‌امیری Qal'eh-ye Amiri
ده، بخش رستاق، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۲۰ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری رُستاق.

قلعهٔ ایرج Qal'eh-ye Iraj
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۷۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. یک کیلومتر جنوب خاوری کومه.

قلعهٔ بابامحمّد Qal'eh-ye Bābā mohammad
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۱۲۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. یک کیلومتر خاور راه خوانسار به دامنه.

قلعه‌بابو **Qal'eh bābu**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۵۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی روستای مأمون.

قلعه بازگیر **Qal'eh bāzgir**
← کله‌منار، ده، شهرستان تایباد.

قلعه‌بالا **Qal'eh bālā**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۱۴ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه یزدو.

قلعهٔ بالا **Qal'eh-ye bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. یک کیلومتر غرب ساروق. سر راه ساروق به دیزآباد.

قلعهٔ بالائی **Qal'eh-ye bālā'i**
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۸۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۱ کیلومتر شمال غربی فهرج. حاشیهٔ جنوبی کویر لوت.

قلعه‌بدری **Qal'eh badri**
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل‌ذهاب ۳۵۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۵۷۵ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه بندزرده. در دو روستای کنار هم بنام قلعه بدری و قلعه بدری سلطان مراد.

قلعه‌بران **Qal'eh berān**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجدسلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۴۱ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. کوهستان زاگرس.

قلعه برجی **Qal'eh borji**
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۱۶۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳ کیلومتری مرز ایران و افغانستان.

قلعه بردی **Qal'eh bardi**
ده، بخش آغاجاری، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۹۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ مارون. ۱۴ کیلومتر خاور آغاجاری.

قلعه‌برفتو **Qal'eh baraftu**
غار، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی تکاب. دارای آثار قدیمی است.

قلعه بساط **Qal'eh basāt**
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۴۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری گرّاب.

قلعهٔ بشارخان **Qal'eh-ye Bešārxān**
ده، بخش ماهور و میلاتی، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۴۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری بابامنیر.

قلعهٔ بنرو **Qal'eh-ye Banru**
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۸۶ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال دشت ارژن.

قلعه‌بهمن **Qal'eh bahman**
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۲۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور کرچ.

قلعهٔ بهمن **Qal'eh-ye Bahman**
ده، بخش مرکزی شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۱۰ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه نی‌ریز به آباده طشک. حاشیهٔ خاوری دریاچهٔ بختگان.

قلعه بیابان **Qal'eh biyābān**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۲۸ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه داراب به بندرعباس.

قلعه‌بید **Qal'eh bid**
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۰۰ درجه، ۹۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ قلعه‌بید. ۴۰ کیلومتر غرب شمالی نوک‌آباد.

قلعه‌بیدی **Qal'eh bidi**
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۷۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب کوهرنگ. سر راه اردل به چلگرد و تونل کوهرنگ.

قلعه‌بین **Qal'eh bin**
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. ساحل غربی دریای خزر. سر راه هشتپر به آستارا.

قلعه‌پدا Qal'eh padā
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۴۷ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. محل تلاقی رودهای قلعه‌پدا و رودماهی. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی درّه‌شور.

قلعه‌پرور Qal'eh parvar
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه بندزرده.

قلعه‌پشت Qal'eh pošt
ده، بخش راین، شهرستان کرمان. استان کرمان. کرمان ۱۴۳ درجه، ۱۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تهرود. حدود ۵ کیلومتر غرب ابارق.

قلعهٔ تازه Qal'eh-ye Tāzeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۲۲۵ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بروجرد به درچپی و چغلوندی.

قلعه‌تپّه Qal'eh tappeh
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۴۹ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۵متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه میرقاص.

قلعه‌تپّه Qal'eh tappeh
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۹ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۲۹ کیلومتر خاور شمالی مورچه‌خورت.

قلعه‌ترک Qal'eh tork
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۹۲ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی شاه‌بداغ.

قلعه تسمه Qal'eh tasmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۱۴ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کبیرکوه. ۳ کیلومتر غرب شمالی دشت‌آباد.

قلعه‌تک Qal'eh tak
ده، بخش کیار، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۹۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه جهانبین. ۱۰ کیلومتر شمال غربی شلمزار.

قلعه‌تک Qal'eh tak
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۰۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه گندابه. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری چلگرد.

قلعه‌تُل Qal'eh tol
ده، مرکز دهستان قلعه‌تل، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک صفر درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه باغملک به ایذه.

قلعه تیمی Qal'eh timi
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۴۲ درجه، ۳۳/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر خاور داربهاره و ۳۰کیلومتر غرب شمالی سردشت.

قلعه‌جق Qal'ehjeq
یا قلعه‌جق بزرگ. ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد صفر درجه، ۲۶/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

قلعه‌جق بزرگ Qal'ehjeq-e bozorg
← قلعه‌جق، ده، شهرستان بجنورد.

قلعه‌جو Qal'ehju
← قلعه‌جی، ده، شهرستان مریوان.

قلعه‌جوخه Qal'eh juxeh
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۴ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۲کیلومتر شمال غربی دیواندره.

قلعه‌جوق Qal'ehjuq
ده، بخش مرکزی، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

قلعه‌جوق Qal'eh juq
ده، بخش ملکان شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۵۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار موردق‌چای. ۶/۵کیلومتری شمال شرقی ملکان.

قلعه‌جوق Qal'eh juq
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۶۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه چاله‌چقور.

قلعه‌جوق Qal'eh juq
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۴۳ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌قوش. ۲۶ کیلومتر شمال خاوری گرماب.

قلعه‌جوق Qal'eh juq
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۷۴ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار تنگل قلعه‌جوق. درهٔ خاوری کوه علی‌شیر.

قلعه‌جوق Qal'eh juq
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۴۰ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار گاورود. سر راه سنقر به چقته.

قلعه‌جوق Qal'eh juq
ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۴۷ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زنگمار.

قلعه‌جوق الفلو Qal'eh juq-e Aleflu
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۵۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قرنقو.

قلعه‌جوق سیاه منصور Qal'eh juq-e Siyāh mansur
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۴۳ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

قلعه‌جوقه Qal'eh juqeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۱۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قلعه‌جه Qal'eh jeh
ده، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۵۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ لیله. درهٔ جنوبی کوه کویله. ۱۷ کیلومتر غرب باینگان.

قلعه‌جی Qal'ehji
یا قلعه‌جو. ده، مرکز دهستان کوسالان، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۴۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سرراه مریوان به سنندج.

قلعه‌جیق Qal'ehjiq
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اهر به کلیبر.

قلعه جیق بالا Qāl'eh jiq-e bālā
ده، بخش گمیشان، شهرستان ترکمن، استان مازندران. بندر ترکمن ۲۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار خرابه‌های دیوار اسکندر. قلعه‌جیق پائین در ۳ کیلومتری جنوب غربی آن جای دارد.

قلعه‌چم Qal'eh cam
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۲۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. کنار قمرود. سر راه قم به نیزار و دلیجان.

قلعهٔ چم‌حیدر Qal'eh-ye Cam-e Heydar
← چم‌حیدر، ده، شهرستان خرم‌آباد.

قلعهٔ چهارده Qal'eh-ye Cahārdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۳۳۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار دامغان‌رود. دامنهٔ جنوبی کوه لوگرد. مرکز دهستان رودبار.

قلعه‌چیتی Qal'eh citi
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۴۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۳۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شاهو. ۱۲/۵ کیلومتر خاور جنوبی لالی.

قلعه‌حاتم Qal'eh hātam
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۱۲ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه بروجرد به اشترینان و ملایر.

قلعه‌حسن Qal'eh hasan
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۴ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

قلعهٔ حسن‌خان Qal'eh-ye Hasanxān
شهر، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۳۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. نام جدید آن قدس است.

قلعهٔ حسینیه Qal'eh-ye Hoseyniyeh
ده، مرکز دهستان خرّمدرّه، بخش خرّمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۳۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال خرّمدرّه.

قلعه‌حمام Qal'eh hammām
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

قلعه حمّام Qal'eh hammām
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۱۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۷۷۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر خاور جنوبی سمیع‌آباد.

قلعه‌حمید Qal'eh hamid
← حمید، ده، شهرستان بجنورد.

قلعه حمید Qal'eh hamid
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۵۴ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب جایزان.

قلعه‌حوض Qal'eh hōz
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۲۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه پرپر. ۲۴ کیلومتر خاور جنوبی چادگان.

قلعهٔ حیدر Qal'eh-ye Heydar
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۷ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تهرود. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری راین.

قلعه‌خاکی Qal'eh xāki
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۳۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل، خشک.

قلعه‌خان Qal'eh xān
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۷۶ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۴۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

قلعهٔ خان Qal'eh-ye Xān
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۷۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شطیط (کارون). سر راه شوشتر به اهواز. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی درخزینه.

قلعه‌خان Qal'eh xān
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب جنوبی ده وسط عزیزآباد.

قلعهٔ خرگوشی Qal'eh-ye Xarguši
ده و کاروانسرای قدیمی، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۸۸ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل، خشک. سر راه ورزنه به ندوشن. ۳۸ کیلومتر غرب شمالی ندوشن.

قلعه خلیفه Qal'eh xalifeh
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۶۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ حرم‌آباد. ۸ کیلومتر غرب کمازان.

قلعه خواجه Qal'eh xājeh
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۶۷ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۵ متر. گرم، خشک. سر راه ورامین به جوادآباد. ۶ کیلومتر شمال جوادآباد.

قلعه‌خواجه Qal'eh xājeh
ده، مرکز بخش اندیکا و مرکز دهستان قلعه خواجه، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۲۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ جنوبی کوه اودیو.

قلعهٔ خیرآباد Qal'eh-ye Xeyr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۱۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مشهد به سرخس.

قلعهٔ داراب Qal'eh-ye Dārāb
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۶۳ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه نهاوند به ملایر.

قلعهٔ داراب‌خان Qal'eh-ye Dārābxān
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۹۴ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه کرمانشاه به کوزران و جوانرود. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی سراب نیلوفر.

قلعهٔ داورپناه Qal'eh-ye Dāvarpanāh
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و

بویراحمد. دهدشت ۸۵ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ خاوری کوه نیل.

Qal'ehdoxt قلعه‌دخت

ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۹۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور جنوبی دوآب.

Qal'eh doxtar قلعه‌دختر

ده، مرکز دهستان دشمن‌زیاری، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. سر راه دهدشت به قلعه‌رئیسی.

Qal'eh darreh قلعه‌درّه

یا قلعه درّهٔ ملکشاهی. شهر، مرکز بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۵۲ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کبیرکوه. سرچشمهٔ گلال پیرمحمد. سر راه ایلام به دهلران. به آن ارکواز هم می‌گویند.

Qal'eh darreh-ye Malekšāhi قلعه درّهٔ ملکشاهی

← قلعه‌دره، شهر، شهرستان مهران.

Qal'eh dež قلعه‌دژ

ده، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۳۵۷ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر غرب شمالی زیارت علی.

Qal'eh-ye Dudmān قلعهٔ دودمان

ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور سلطان‌آباد.

Qal'eh-ye Dōlati قلعهٔ دولتی

ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۲ درجه، ۱۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه هرات به مروست. ۲ کیلومتر شمال غربی هرات.

Qal'eh-ye Davallu قلعهٔ دولّو

ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۶۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه قوچان به سبزوار. بطور خلاصه دولّو هم نامیده می‌شود.

Qal'eh-ye Dizijān قلعهٔ دیزی‌جان

ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۱۱۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب شمالی روستای هفته.

Qal'eh re'isi قلعه‌رئیسی

ده، مرکز بخش چاروسا و مرکز دهستان طیبی سرحدی غربی، شهرستان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۴۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چاروسا.

Qal'eh-ye Ra'isi قلعهٔ رئیسی

ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۸۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۶ کیلومتر غرب صحرارود.

Qal'eh-ye Rahmat ābād قلعهٔ رحمت‌آباد

ده، بخش خرّمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۲۸۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸/۵ کیلومتر غرب جنوبی خرّمدرّه.

Qal'eh rahim قلعه رحیم

ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۶۱ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری چغلوندی.

Qal'eh razeh قلعه رزه

ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۳۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار راه اندیمشک به خرم‌آباد. ۱۵ کیلومتر شمال غربی حسینیه.

Qal'eh rostam قلعه رستم

ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۱۱۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی اشترانکوه.

Qal'eh-ye Rostam قلعهٔ رستم

ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۰۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی لوتک. امامزاده‌ای نیز به همین نام در ۱۲ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۵۰۰ متری قرار دارد.

Qal'eh raš قلعه‌رش

دو روستا بنام قلعه‌رش بالا و قلعه‌رش پائین، دهستان شپیران، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۳۱ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع قلعه‌رش بالا ۲۳۰۰ متر و ارتفاع قلعه‌رش پایین ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار ریزابه‌های زولاچای.

قلعه‌رش Qal'eh raš
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۳۷ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه کاسه‌شکن.

قلعه‌رفیع Qal'eh rafi'
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۲۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر خاور روستای درّه‌میانهٔ بالا.

قلعه‌روتله Qal'eh rutaleh
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر شمال دیواندره.

قلعه‌رودخان Qal'eh rudxān
ده، بخش مرکزی شهرستان فومن، استان گیلان. فومن ۱۹۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ رستم‌کوه.

قلعه ریحانه Qal'eh reyhāneh
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۵ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر غرب دیواندره.

قلعهٔ زاهدان Qal'eh-ye Zāhedān
ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۰۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی ده زهک.

قلعه‌زرّاس Qal'eh zarrās
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر غرب جنوبی قلعه‌خواجه.

قلعه زری Qal'eh zari
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۸۸ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی بصیران.

قلعه‌زو Qal'eh zō
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۰ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کوهستان هزارمسجد.

قلعهٔ ساربان Qal'eh-ye Sārabān
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۲ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه فساران به هرند. ۲۰ کیلومتر غرب هرند.

قلعه‌سام Qal'eh sām
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۹۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه زابل به زاهدان. ۴ کیلومتر شمال خاوری لوتک.

قلعه‌سبز Qal'eh sabz
ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۲۱۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار راه قصر شیرین به خسروی.

قلعه‌سبزی Qal'eh sabzi
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۱۲ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه داران به چلگرد و تونل کوهرنگ.

قلعه‌سحر Qal'eh sahar
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۴۴ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کرخه. ۴ کیلومتر شمال غربی الهائی.

قلعه‌سر Qal'eh sar
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۱۰ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ داراب‌کوه. نیمه‌جنگلی.

قلعه‌سرخ Qal'eh sorx
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۰۶ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۵ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت جام به فریمان. ۳ کیلومتر خاور جنوبی نصرآباد.

قلعه‌سرخ Qal'eh sorx
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۴۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر غرب شمالی روستای موسی‌آباد.

قلعه‌سرخ Qal'eh sorx
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۰۸ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه نی‌بید. ۱۴ کیلومتر غرب روستای بنیاباد.

قلعه‌سرخ Qal'eh sorx
ده، مرکز دهستان عشایر، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر،

استان اصفهان. فریدونشهر ۱۵۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. محل تلاقی درّه‌های پیرگلی و هرکول. کوهستان زاگرس.

Qal'eh sard **قلعه سرد**
ده، بخش دهدز، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۱۰ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه دهدز به ایذه. ۳ کیلومتر جنوب غربی دهدز.

Qal'eh-ye Sardār **قلعهٔ سردار**
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۳۲ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری شاه‌آباد.

Qal'eh sardār **قلعه سردار**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۳۱۰ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال خاوری ابارق. دامنهٔ خاوری کوه خان‌خاتون.

Qal'eh-ye Sargāh **قلعهٔ سرگاه**
ده، بخش گلّه‌دار، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۱۳ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال غربی گلّه‌دار.

Qal'eh sefid **قلعه‌سفید**
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۳۱۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی قهدریجان.

Qal'eh sefid **قلعه سفید**
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۰۴ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مبارکه به قمیشلو. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی قمبوان.

Qal'eh salim **قلعه‌سلیم**
ده، بخش کیار، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۵۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر خاور گشنیگان.

Qal'eh-ye Soleymānxān **قلعهٔ سلیمان‌خان**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۵۹ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه کوزران به باباکوسه. ۷ کیلومتر غرب شمالی کوزران.

Qal'eh-ye Soleymānxāni **قلعهٔ سلیمان‌خانی**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۸۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

Qal'eh-ye Soleymāniyeh **قلعهٔ سلیمانیه**
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۸۶ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب غربی بیستون.

Qal'eh sangar **قلعه‌سنگر**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجدسلیمان، استان خوزستان. مسجدسلیمان ۵۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه مسجدسلیمان به ایذه. دامنهٔ کوه شوه. کوهستان زاگرس.

Qal'eh sangi **قلعه‌سنگی**
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۲ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲ کیلومتر جنوب خاوری علی‌آباد.

Qal'eh sangi **قلعه‌سنگی**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۳۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار آب خرم‌آباد و کنار راه خرم‌آباد به الشتر و نورآباد.

Qal'eh sangi **قلعه سنگی**
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۳۲ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر خاور حنّا.

Qal'eh suxteh **قلعه سوخته**
ده، مرکز دهستان پشتکوه، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۳۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه ریگ. ۱۱ کیلومتر غرب مال خلیفه.

Qal'eh-ye Suxteh **قلعهٔ سوخته**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هلّه. ۵ کیلومتر غرب شمالی کرّه‌بند.

Qal'eh seyyed **قلعه سیّد**
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۸۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه مست.

قلعه شاه Qal'eh šāh
← گلشهر، ده، شهرستان فلاورجان.

قلعهٔ شاه‌تسلیم Qal'eh-ye Šāh taslim
← شاه‌تسلیم، ده، شهرستان گچساران.

قلعهٔ شاه‌جهان Qal'eh-ye Šāhjahān
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۴۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه کرمانشاه به کامیاران. ۷ کیلومتر جنوب غربی کامیاران.

قلعهٔ شاه‌خان Qal'eh-ye Šāhxān
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۴۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه کرمانشاه به کامیاران. ۷ کیلومتر جنوب غربی کامیاران.

قلعه شاهرخ Qal'eh šāhrox
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۷۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ساحل شمالی دریاچهٔ سدّ زاینده‌رود. کنار راه داران به شوراب و تونل کوهرنگ.

قلعهٔ شاه‌نظر Qal'eh-ye Šāhnazar
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۸ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه کمیجان به احمدآباد. ۸ کیلومتر خاور شمالی نهاوند.

قلعه‌شاهین Qal'eh šāhin
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۱۳۸ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه سرپل ذهاب به گواور.

قلعهٔ شدّاد Qal'eh-ye Šaddād
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۸۴ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال بافران.

قلعهٔ شمسا Qal'eh-ye Šamsā
← قلعهٔ شمسی، ده، شهرستان بروجرد.

قلعهٔ شمسی Qal'eh-ye Šamsi
یا قلعهٔ شمسا. ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۰۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه بروجرد به اشترینان و ملایر.

قلعه شیخ Qal'eh šeyx
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۸۵ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ رامهرمز.

قلعه‌شیخ Qal'eh šeyx
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۲۰۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه دزفول به شوش.

قلعه شیخان Qal'eh šeyxān
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۹۷ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سنندج به تیژتیژ و مریوان. درّهٔ غربی کوه سلطان احمد.

قلعه شیخ مکان Qal'eh-ye Šeyx makān
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۵۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کبیرکوه. ۷ کیلومتر غرب جنوبی ارمو.

قلعه‌شیر Qal'eh šir
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۹۵ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه چشمه پادشاه.

قلعهٔ شیرخان Qal'eh-ye Širxān
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۶۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری یل‌آباد.

قلعه‌شیشه Qal'eh šišeh
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۳۴ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

قلعهٔ صدری Qal'eh-ye Sadri
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۹۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۳۰ متر. گرم، خشک. سر راه قم به گازران.

قلعهٔ طوق Qal'eh-ye tuq
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۲۷۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰ متر. گرم، خشک. دشت.

قلعهٔ عبدالرضا Qal'eh-ye Abdolrezā
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز

۱۳۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب چمن‌سلطان.

قلعهٔ عبدالشاه Qal'eh-ye Abd oš šāh
← قلعهٔ عبدل، ده، شهرستان دزفول

قلعهٔ عبدالله Qal'eh-ye Abdollāh
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۴ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی شاه‌تور.

قلعهٔ عبدل Qal'eh-ye Abdol
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۷۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال خاوری حاشیهٔ خلف. کنار رود دز.

قلعهٔ عزیزخان Qal'eh-ye Azizxān
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۷۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶ کیلومتر خاور یل‌آباد.

قلعه عسکر Qal'eh askar
ده، مرکز دهستان قلعه‌عسکر، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۶۶ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه بردسیر به بافت. ۱۴ کیلومتر غرب لاله‌زار.

قلعهٔ علی Qal'eh-ye Ali
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۱۹ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ جنوبی کوه سور. ۲۱ کیلومتر غرب شمالی بانش.

قلعهٔ علیمراد Qal'eh-ye Alimorād
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۴۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی سامن.

قلعه فریدون Qal'eh Fereydun
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۰۰ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه ضراب. کنار راه فارسان به چلگرد.

قلعه قاسم Qal'eh qāsem
ده، بخش مرکزی شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۱۲۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری ورنامخواست.

قلعهٔ قاسم Qal'eh-ye Qāsem
ده، بخش مرکزی شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار خط آهن اندیمشک به دورود. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری حسینیه.

قلعهٔ قاسم‌آباد Qāl'eh-ye Qāsem ābād
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۲۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۵ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر شمال خاوری روستای نهاوند.

قلعه قاضی Qal'eh qāzi
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۵۶ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه سیاه منصور به شوش.

قلعهٔ قاضی Qal'eh-ye Qāzi
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۵۹ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی جزینک.

قلعه‌قاضی Qal'eh qāzi
ده، مرکز دهستان تخت، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۴۳ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سرخون به تخت.

قلعه‌قافه Qal'eh qāfeh
ده، بخش مرکزی شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۱۵۲ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. مرکز دهستان قلعه‌قافه.

قلعهٔ قاید حیدر Qal'eh-ye Qāyed heydar
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۲۴ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر گناوه به بندر دیلم.

قلعه‌قدم Qal'eh qadam
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۲۹۵ متر. ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سمیرم به ونک. کنار رودخانهٔ آب جاق‌جاق.

قلعهٔ قرقسین Qal'eh-ye Qarqasin
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۱۹۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، خشک.

قلعهٔ قره‌داش Qal'eh-ye Qarahdāš
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۲۰ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوههای البرز.

قلعه‌قصّاب Qal'eh qassāb
ده، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۱۸۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. بر هریرود. کنار مرز ایران و ترکمنستان.

قلعهٔ قطب Qal'eh-ye Qotb
ده، بخش مرکزی شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۴۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اندیمشک به خرم‌آباد.

قلعهٔ قلندریه Qal'eh-ye Qalandariyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۲۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۵ متر. گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری طراز ناهید.

قلعهٔ قهقهه Qal'eh-ye Qahqaheh
نام قعله‌ای مشهور واقع در ناحیهٔ یافت از توابع قراجه‌داغ، شمال آذربایجان که در بالای کوه بلندی از سنگ ساخته شده بود. قلعهٔ مزبور در زمان صفویه، مخفی‌گاه خزائن و گاه محبس شاهزادگان و امرای عاصی و متمرد و مغضوب بود. دفاع از آن آسان و دست یافتن به آن دشوار بود.

قلعهٔ کادویه Qal'eh-ye Kāduyeh
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۰۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ تنگ چرخی. ۲۰ کیلومتر شمال حاجی‌آباد.

قلعهٔ کپی Qal'eh-ye Kepi
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان استان خوزستان. بهبهان ۱۶۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی سردشت.

قلعه کعبی Qal'eh ka'bi
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۰۵ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال غربی سردشت.

قلعهٔ کُندور Qal'eh-ye Kondor
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۳۱۵ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب کُهنوش.

قلعه کندی Qal'eh kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۵۳ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری مولان.

قلعهٔ کنگ Qal'eh-ye Kang
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۷۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه محمّدآباد به زهک.

قلعه کوچک Qal'eh kucek
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۰۲ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. کنار زرینه‌رود.

قلعه کور Qal'eh kur ?
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۴۸ درجه، ۱۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه قلعه‌کور.

قلعه کهنه Qal'eh kohneh
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۷۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

قلعه کهنه Qal'eh kohneh
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۳ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۶ کیلومتر شمال غربی دیواندرّه.

قلعه کهنه Qal'eh kohneh
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۵ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۷/۵ کیلومتر غرب شمالی کوهپایه.

قلعه کهنه Qal'eh kohneh
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۷۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری مربچه.

قلعه کهنه Qal'eh kohneh
ده، بخش مرکزی شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۳۵ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه مهران به ایلام.

قلعه کهنه Qal'eh kohneh
← نورآباد، شهر، مرکز شهرستان ممسنی.

قلعه کهنه Qal'eh kohneh
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۱۲

درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور جنوبی بانش. به آن تخت سنگی هم می‌گویند.

قلعه کهنه Qal'eh kohneh
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۸ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. دشت.

قلعهٔ کهنه Qal'eh-ye Kohneh
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۳۵۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. یک کیلومتر غرب جنوبی ریز.

قلعه گاه Qal'ehgāh
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۵۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. به آن قلعه‌گاه گودرز هم می‌گویند.

قلعه گاه Qal'eh gāh
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۰ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه سقّز به تکاب. ۳۷ کیلومتر شمال غربی دیواندرّه.

قلعه گاه گودرز Qal'ehgāh-e Gudarz
← قلعه‌گاه، شهرستان سقز.

قلعه گبری Qal'eh gabri
ده، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۳۷ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر شمال غربی هفتکل. دامنهٔ کوه قلعه‌گبری.

قلعه گُرده Qal'eh Gordeh
ده، بخش رونیز، شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۲۸۳ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی رونیز.

قلعه گرّک Qal'eh garrak
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجدسلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۲۱۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۸ کیلومتر غرب گل‌گیر.

قلعهٔ گره کوه Qal'eh-ye Gereh kuh
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۱۱ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۷ کیلومتر غرب بستک.

قلعه گک Qal'eh gak
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت‌جام، استان خراسان. تربت‌جام ۷۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۵ متر. معتدل، خشک.

قلعه گُل Qal'eh gol
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۵۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به ایستگاه کشور.

قلعه گلاب Qal'eh golāb
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۱۶۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی سردشت.

قلعه گنج Qal'eh ganj
۱- یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان کهنوج، استان کرمان. مشتمل بر دهستانهای قلعه‌گنج، رمشک، چاه‌دادخدا، مارز، سرخ‌قلعه و پشتکوه و به مرکزیت روستای قلعه‌گنج.
۲- ده، مرکز بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سرخ‌قلعه به منوجان.

قلعه گوان Qal'eh gavān
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۶۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۲۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر خاور جنوبی پلاس آبادان.

قلعه گوری Qal'eh guri
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۲۹۱ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کوشک خورا. ۱۷ کیلومتر جنوب ایزدخواست.

قلعهٔ گوزل‌درّه Qal'eh-ye Gozal darreh
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۰۱ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی روستای کرفس.

قلعه گوشت Qal'eh gevešt
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۷ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب غربی ورزنه.

قلعهٔ گوشی Qal'eh-ye Guši
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۶۶ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

قلعهٔ گولیا سفید Qal'eh-ye Guliyā sefid
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۰۸

درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه کلاه قاضی. ۶ کیلومتر خاور جنوبی کفترک. سر راه کفترک به گشنکان.

قلعه‌لر Qal'eh lar
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۳۰۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه نقده به اشنویه.

قلعه‌لر Qal'ehlar
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۶۶ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال غربی خواجه.

قلعهٔ محمّد Qal'eh-ye Mohammad
یا محمدی. ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه گیفان به رباط. کنار رودخانهٔ پیغمبر.

قلعهٔ محمّد Qal'eh-ye Mohammad
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۷۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود دز. ۶ کیلومتر خاور ایستگاه شوش.

قلعهٔ محمّدعلی Qal'eh-ye Mohammad ali
ده، بخش مُهر، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۱۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر غرب شمالی مهر.

قلعه محمّدعلی‌خان Qal'eh-ye Mohammad ali xān
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۳۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار راه تهران - قم. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی حسن‌آباد.

قلعهٔ محمّدکریم Qal'eh-ye Mohammad karim
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۱ درجه، ۱۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری هرات.

قلعهٔ مختارخان Qal'eh-ye Moxtārxān
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۳۸ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بهمن‌زاد. ۸ کیلومتر خاور حنّا.

قلعه مدرسه Qal'eh madreseh
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۹۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر جنوب غربی کالوسه. امامزاده‌ای بنام هارون ولایت دارد.

قلعه‌مرادی Qal'eh morādi
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

قلعه‌مرغ موسی‌آباد Qal'eh Marq-e Musā ābād
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۳۰۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه تیران به سامان و شهرکرد.

قلعهٔ مشیز Qal'eh-ye Mašiz
← بردسیر، شهر، استان کرمان.

قلعهٔ مظفّر Qal'eh-ye Mozaffar
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۵۴ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر خاور جنوبی نایبندی.

قلعه مظفّری Qal'eh mozaffari
← الشتر، شهر، شهرستان خرم‌آباد.

قلعهٔ معضدیه Qal'eh-ye Mo'azediyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۹۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه نائین به اردستان.

قلعهٔ مقدّس Qal'eh-ye Moqaddas
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۷۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. ۳۳ کیلومتر غرب رشتخوار.

قلعهٔ ملک Qal'eh-ye Malek
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۱۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتر غرب روستای سواران.

قلعهٔ ممبی Qal'eh-ye Mambi ?
ده، بخش بهمئی، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۰۸ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سرچشمهٔ رودخانهٔ قلات. مرکز دهستان بهمئی گرمسیری شمالی.

قلعهٔ ممکا Qal'eh-ye Mamakā
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و

بختیاری. بروجن ۲۷۲ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی گندمان. کنار رودخانهٔ شلمزار.

قلعه‌موتور Qal'eh mōtōr
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۳۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب شمالی گوگد.

قلعه موسی‌خان Qal'eh-ye Musãxãn
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۶۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر غرب هلاب.

قلعه‌میدان Qal'eh meydãn
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۴۷ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۵ متر. معتدل، خشک. کنار کال شاه‌یک.

قلعهٔ میرآباد Qal'eh-ye Mir ãbãd
ده، مرکز دهستان زمکان، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۳۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه جوانرود به حسن‌گایار.

قلعهٔ میرآخور Qal'eh-ye Mir ãxor
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۴۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه آورزمان به انوج. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی سامن. دامنهٔ خاوری کوه سفید.

قلعهٔ میرزاعلی Qal'eh-ye Mirzã ali
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۱۲۹ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب ده‌کرد.

قلعهٔ میش‌پدام Qal'eh-ye Mišpadãm
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال غربی بیژن‌آباد.

قلعهٔ نجف‌علی‌خان Qal'eh-ye Najaf ali xãn
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۲۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری رباط ماهیدشت.

قلعه‌نصرت Qal'eh nosrat
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۰ درجه، ۱۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب سوریان. سر راه سوریان به سیمکان.

قلعه‌نصیر Qal'eh nasir
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۱۱ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه چیل. ۸ کیلومتر جنوب غربی چمشک.

قلعهٔ نصیر Qal'eh-ye Nasir
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۳۳۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری صالح مشطت.

قلعه نو Qal'eh nō
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۸ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه مشهد به کبودگنبد. کوهستان هزارمسجد.

قلعه‌نو Qal'eh nō
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۷۶ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۴۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

قلعه‌نو Qal'eh nō
ده، مرکز دهستان قلعه نو، بخش کهریزک، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۳۹ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۷ کیلومتر شمال کهریزک. به آن قلعه نو حاج موسی هم می‌گویند.

قلعه نو Qal'eh nō
ده، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۳۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه شهرری به ورامین. ۱۰ کیلومتر شمال غربی قرچک.

قلعه نو Qal'eh no
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۶۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت حیدریه به کاشمر. ۴/۵ کیلومتر جنوب خاوری ازغند.

قلعه‌نو Qal'eh nō
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۳۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی بندسلامی.

قلعه‌نو Qal'eh nō
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۵۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. گرم، خشک. سر راه ورامین به دوازده امام. ۷ کیلومتر جنوب خاوری جوادآباد.

قلعه نو Qal'eh nō
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۴۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ایستگاه راه‌آهن بهرام به پاکدشت. ۷ کیلومتر غرب پاکدشت.

قلعه‌نو Qal'eh nō
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۸۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه اراک به قم.

قلعه نو Qal'eh nō
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۰۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ تیره. ۲۵ کیلومتر شمال غربی ازنا.

قلعه نو Qal'eh nō
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۴۵ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ حرم‌آباد.

قلعه نو Qal'eh nō
ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۵۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب فرسفج.

قلعه‌نو Qal'eh nō
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸۷ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری گزیک.

قلعه‌نو Qal'eh nō
ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۵۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب غربی زهک.

قلعه‌نو Qal'eh nō
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۱۵ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کر. ۱۱ کیلومتر شمال غربی سد درودزن.

قلعه نو Qal'eh nō
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۵۴ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر جنوب خاوری جایزان.

قلعه نو Qal'eh nō
ده، بخش فورگ، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۲۹ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب خاوری دوبرجی.

قلعه نو Qal'eh nō
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۰۵ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی شاهماران.

قلعه نوح Qal'eh nuh
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۱۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر غرب کنارپیر.

قلعه نو حاج موسی Qal'eh nō-ye Hāj musā
← قلعه نو، شهرستان ری.

قلعه نو خالصه Qal'eh no-ye Xāleseh
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۸۶ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

قلعه‌نو خرقان Qal'eh nō-e Xaraqān
ده، مرکز دهستان بسطام، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۲۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار راه شاهرود به گنبدکاووس.

قلعه نو رودآب Qal'eh nō-e Rudāb
ده، مرکز دهستان فروغن، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۳۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه سبزوار به ملوند.

قلعه‌نو فریمان Qal'eh no-ye Farimān
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۲۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه فریمان به تربت جام.

قلعه نوی بالا Qal'eh nō-ye bālā
ده، مرکز دهستان بالاولایت، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰۴ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. سر راه باخرز به تربت حیدریه. ۱۹ کیلومتر شمال غربی باخرز.

قلعه نوی بیابان‌شیر **Qal'eh no-ye Biyābānšir**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۸۷ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت حیدریه به شهر نو و تربت جام. ۷/۵ کیلومتر غرب روستای چخماق.

قلعه‌نوی سلم **Qal'eh nō-ye Salm**
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه ادیمی به برج میرگل. ده شرکت سلم در ۲۰۰ متری جنوب این روستا قرار دارد.

قلعه‌نوی میرزا جعفر **Qal'eh nō-ye Mirzā ja'far**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۱۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار جام‌رود.

قلعه‌نی **Qal'ehni**
ده، بخش جلگهٔ زاوه،شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۸۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر غرب شمالی روستای زاوه.

قلعه‌هاشم‌خان **Qal'eh-ye Hāšemxān**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۶ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه شال به دانسفهان. ۳ کیلومتر جنوب شال.

قلعهٔ هرسم **Qal'eh-ye Harsam**
ده، مرکز دهستان هرسم، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۳۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۹/۵ کیلومتر جنوب خاوری حمیل.

قلعه یان **Qal'ehyān**
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۱۶ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر. خاور روانسر.

قل‌قاتی **Qolqāti**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۰۲ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چسب.

قلقاچی **Qolqāci**
ده، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۵ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت ساحلی. یک کیلومتری ساحل دریاچهٔ ارومیه.

قلقله **Qolqoleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۶۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

قلقله **Qolqoleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۳۰۰ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قُلقُله **Qolqoleh**
ده، مرکز دهستان دشت حر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۵۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی قلعهٔ میرآباد.

قلم‌بلند **Qalam boland**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۰۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

قلمدون، گردنه **Qalamdun**
گردنه‌ای به بلندی ۲۲۵۰ متر در شهرستان نورآباد، استان فارس. سر راه نورآباد به یاسوج. ۳۱ کیلومتر شمال نورآباد. این گردنه استانهای کهگیلویه و بویراحمد و فارس را از هم جدا می‌کند.

قلمون **Qalamun**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۵۰ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ هورک. کوهستان بشاگرد.

قلمه **Qalameh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۴۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی باغ کوه.

قلندر **Qalandar**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر صفر درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

قلندر **Qalandar**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۴۸ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه بوکان به سد زرینه‌رود.

قلندر **Qalandar**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند

۳۱۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه مرند به یکان‌کهریز. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی یکان‌کهریز.

قلندرآباد Qalandar ābād
ده، مرکز بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۴۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ قلندرآباد.

قلندری Qalandari
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۴۵ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی.

قلندریه Qalandariyeh
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۰۹ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال گازران. کنار قره‌چای.

قلون‌آباد Qolun ābād
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۴ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. سر راه کوهپایه به نیستانک. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری کوهپایه.

قلهاری Qalhāri
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۶۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زرانی. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری کوهستک.

قُلهران Qolharān
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۰۴ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه ورادره‌بید.

قُلیان Qoliyān
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۸۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قلیان.

قلی‌بیگلو Qoli beyglu
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۷۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب رضی.

قلی‌تپّه Qoli tappeh
ده، بخش مرکزی شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۶۳ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه مینودشت به گالیکش. دامنهٔ شمالی کوه سرمرز. نیمه‌جنگلی.

قلیج‌باغی Qelij bāqi
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۸۵ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب علی‌صدر.

قلیج‌کندی Qelij kandi
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۲۸ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه بش‌بولاغ. ۲۲ کیلومتر شمال رازقان.

قلیج‌خانلو Qelic xānlu
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۵۹ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی تازه‌کندانگوت.

قلیج یاقلی‌قره Qelic yāqli qareh ?
← شمشیران. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

قُلی‌قُلی Qoliqoli
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۵۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کُفرآور. سر راه گواور به سرپل ذهاب.

قُلی‌لاله Qolilāleh
ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۶۳ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی فرسفج.

قلیمپ Qelimp ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۹۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب غربی زردالو.

قم Qom
۱- شهرستانی در جنوب استان تهران، مرکب از بخشهای مرکزی، خلجستان، جعفرآباد و نوفل‌لوشاتو و به مرکزیت شهر قم. شهرستان قم از شمال به شهرستانهای ری و ورامین، از خاور به شهرستان گرمسار و دریاچهٔ نمک، از جنوب به شهرستانهای کاشان، دلیجان و محلات و از غرب به شهرستانهای آشتیان، تفرش و ساوه محدود است.
نواحی جنوبی آن به کوهستان اردهال منتهی می‌شود و کوه بلند ولی‌جیا با ارتفاع ۳۳۳۰ متر و همچنین کوههای پلنگ‌آبی (۳۱۵۴ متر) و کوه لارها (۳۱۰۹ متر) و کوه ریزاب دربند

(۲۶۷۸ متر) آن را از شهرستانهای کاشان و دلیجان جدا می‌سازند. نواحی مرکزی و شمال غربی و خاور و شمال خاوری این شهرستان را دشتهای پهناوری فرا گرفته و رودخانهٔ قمرود و چند خشکرود دیگر مهمترین رودهای آن را تشکیل می‌دهند. آب و هوای شهرستان قم در نواحی کوهستانی جنوب و همچنین نواحی غربی بخش خلجستان که به کوهستان تفرش منتهی می‌گردد. معتدل تا معتدل مایل به سرد است و در دشتهای مرکزی معتدل مایل به گرم تا گرم می‌باشد و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک محسوب می‌گردد.

۲- شهر، مرکز شهرستان قم، استان تهران. ۱۲۰ کیلومتر جنوب غربی تهران. ارتفاع ۹۳۰ متر. گرم، خشک. یکی از مراکز مهم مواصلاتی کشور. کنار قمرود. محل تلاقی خط آهن تهران - اهواز و تهران - بندرعباس. موقعیت جغرافیائی ۱۵ '۵۳ °۵۰ طول شرقی و ۳۰ '۳۸ '۳۴ عرض شمالی. دومین شهر زیارتی ایران و از جمله زیارتگاههای مهم شیعیان است.

تاریخچه - اگرچه شهرت قم از دورهٔ بعد از اسلام است، ولی پاره‌ای شواهد و مدارک از قدمت شهر مزبور حکایت دارد و تاریخ پیدایش آن را به روزگار بس دورتری می‌رساند. ابوموسی اشعری در سال ۲۳ هجری قمری آن را فتح کرد. مأمون خلیفهٔ عباسی سردار خود، علی‌ابن هشام را به سرکوبی اهالی شهر که از دادن خراج خودداری می‌کردند، فرستاد. وی باروی شهر را ویران کرد و مال فراوانی از مردم گرفت. در زمان معتز بار دیگر مردم قم سر به شورش برداشتند و خلیفه را وادار ساختند تا اهالی را سرکوب کند و بسیاری از آنان را به قتل برساند و شماری از بزرگان شهر را به گروگان گیرد.

حضرت فاطمه دختر امام موسی کاظم در سال ۲۰۱ هجری قمری (۱۹۵ خورشیدی) در سر راه خود به مشهد، در قم بیمار شد و درگذشت و در همانجا مدفون گردید و بدینسان شهر قم به یکی از شهرهای زیارتی و مقدس شیعیان مبدل گردید. قم در فتنهٔ مغول و تیمور، آسیب‌های سخت دید. در زمان صفویه رو به آبادانی گذارد و بر حرمت و اهمیت آن افزوده شد تا جائی که چند تن از شاهان صفوی مانند شاه صفی، شاه عباس دوم، شاه سلیمان و شاه سلطان حسین در آنجا مدفون شدند و در فتنهٔ افغان دوباره ویران شد و در عهد قاجاریه مجدداً رونق گرفت و فتحعلیشاه قاجار در آنجا به خاک سپرده شد.

قم از حوزه‌های علمی شیعه است و علماء و محدثین نامی چندی از آنجا برخاسته‌اند.

قمبوان **Qombovān**

ده، مرکز دهستان قمبوان، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۰۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه شهرضا به مبارکه. کنار رودشور.

قم تپه **Qom tappeh**

ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۲۱ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ یوخاری‌چای.

قم تپه **Qom tappeh**

ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۸۲ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری صوفیان.

قمچاق **Qemcāq**

ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۵۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۱ کیلومتر شمال غربی قهاوند.

قمچقای **Qamceqāy**

ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۲۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی گرماب.

قمچیان **Qamciyān**

ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۴۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه مریوان به سقز.

قمچیقای **Qamciqāy**

ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار صفر درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قمچیقای. در این روستا امامزاده‌ای بنام محرابعلی وجود دارد.

قمرود **Qomrud**

رودخانه، شهرستانهای فریدن، گلپایگان، خمین، محلات و قم. طول ۲۸۸ کیلومتر.

از دامنهٔ کوههای واقع در دهستان کرچمبو، ۵۳ کیلومتری باختر شمالی داران و ۴۰ کیلومتری باختر خوانسار سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال خاوری روان می‌شود. در دهستان پشتکوه به سد گلپایگان وارد می‌شود و از حومهٔ شهر گلپایگان می‌گذرد و با رودخانهٔ خوانسار مخلوط می‌شود. سپس به دهستان جلگه وارد می‌گردد و از دهستان گله‌زن عبور می‌کند و با نام رود لعل‌بار به دهستان حومهٔ محلات وارد می‌شود. با ورود به دهستان دلیجان با رودشور دلیجان مخلوط می‌گردد و بدنبال آن از دهستانهای راونج، نیزار و راهجرد شرقی می‌گذرد و از شهر قم عبور میکند و در دهستان قمرود، ۲۲ کیلومتری شمال خاوری قم به رودخانهٔ قره‌سو می‌ریزد.

قمرود **Qomrud**

ده، مرکز دهستان قمرود، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۶۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری حاجی‌آباد لکها. سر راه قم به کوه سفید و مظفرآباد مسیله.

قُمشانه **Qomšāneh**

ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۳۱۸

درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر شمال خاوری کمک‌بالا.

قمشلو Qamešlu
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۶۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قره‌داغ. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی روستای دیزج‌دول.

قمشلو Qamešlu
ده، مرکز بخش مرکزی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بیجار به تکاب.

قمشه Qomešeh
← شهرضا، شهر و شهرستان، استان اصفهان.

قمشهٔ قاسم Qomšeh-ye Qāsem
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۵۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه خوره‌تاب. ۹ کیلومتر خاور ماهیدشت. روستای قمشهٔ تپه در کنار آن قرار دارد.

قمصر Qamsar
ده، بخش کهریزک، شهرستان ری، استان تهران. ری ۱۹۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳ کیلومتر خاور جنوبی کهریزک.

قمصر Qamsar
۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان کاشان، استان اصفهان. مشتمل بر دهستان جوشقان قالی و به مرکزیت شهر قمصر.
۲- شهر، مرکز بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۸۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. حاشیهٔ خاوری کوهستان کرکس. یکی از مراکز مهم گلابگیری کشور.

قمطره Qamtareh
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۰۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه مهاباد به بوکان.

قم‌قلعه Qom qal'eh
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۷ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ مهاباد.

قمیشلو Qamišlu
ده، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۲۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر. جنوب خاوری حسین‌آباد.

قمیشلو Qamišlu
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۷۷ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر شمال غربی دهاقان.

قمیشه Qomišeh
← شهرضا، شهر و شهرستان، استان اصفهان.

قمی‌کلا Qomi kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۱۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل راست رودخانهٔ کلارود.

قنات Qanāt
ده، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۸۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. ۲۲ کیلومتر شمال غربی کوار.

قنات باغ Qanāt bāq
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۶۰ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر جنوب غربی بالاده. سر راه فراشبند به سرمشهد.

قنات توت Qanāt tut
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۷۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. ۷ کیلومتر شمال سعادت‌آباد.

قنات سفید Qanāt sefid
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۳ درجه، ۱۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب شمالی هرات.

قنات سیاه Qanat siyāh
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۵ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی محمدآباد مسکون.

قنات‌سیر Qanāt-e Sir
← کهن‌سیر، ده، شهرستان بردسیر.

قناتغستان Qanātqestān
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۰

درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه ماهان به جوپار. ۶ کیلومتر غرب شمالی ماهان.

قنات گاو Qanāt gāv
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوهستان لاله‌زار. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری کرین.

قنات گیفته Qanāt gifteh
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان . سمیرم ۱۷۰ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور جنوبی کومه.

قنات میرزاخلیل Qanāt-e Mirzā xalil
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب غربی قره‌ضیاءالدین.

قنات نو Qanāt-e Nō
ده، بخش مرکزی، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۸۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۵ کیلومتر شمال دولت‌آباد.

قنات نو Qanāt-e Nō
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۰ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه جیرفت به بم و کرمان.

قنّاد Qannād
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۴۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه محمّدآباد شیخ به طرز. ۸ کیلومتر خاور شمالی کروک.

قنبرآباد Qanbar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۳۵ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه قوچان به مشهد.

قنبرآباد Qanbar ābād
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۱۷۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۱ کیلومتر خاور جنوبی حسن‌آباد.

قنبرآباد Qanbar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۲۰ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۵ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر خاور دیهوک.

قنبرباغی Qanbarbāqi
ده، بخش بام و صفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۲۹ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه یاریمجا. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی صفی‌آباد.

قنبرزائی Qanbar zā'i
← تیره‌ای از طایفهٔ شه‌بخش.

قنبرعلی Qanbar ali
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۶۹ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر خاور قمرود.

قنبرعلی Qanbarali
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۱۹ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۱ کیلومتر غرب جنوبی الشتر.

قنبرلو Qanbarlu
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۱۰۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. حومهٔ خاوری شهر گرمی.

قنبری Qanbari
ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۲۶ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی سروستان و ۱۱ کیلومتر شمال کوهنجان.

قنبری Qanbari
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۶ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه کردستان به آل حبیب.

قنبری Qanbari
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۳۱۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب شمالی آب بویی.

قنداق Qondāq
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۱۰۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه کرکسین. کوهستان الوند.

قندشاه Qand-e Šāh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۱۴۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

قندعلی Qand-e Ali
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۲۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی.

قندهار Qandehār
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۶ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور شمالی سدیج.

قندیل Qandil
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۴۶ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر غرب مظفرآباد.

قندیلک Qandilak
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۱۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ساحل خاوری دریاچهٔ مهارلو. ۶ کیلومتر جنوب گشنکان.

قنطرةالرود Qantarat or rud
← دزفول، شهر، استان خوزستان.

قنطرةالرود Qantarattol rud
نام باستانی شهر دزفول.

قنطرةالروم Qantarat or rum
← دزفول، شهر، استان خوزستان.

قنطرةالزاب Qantarat oz zāb
← دزفول، شهر، استان خوزستان.

قُنیاروق بالا Qonyāruq bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر خاور روستای نمک‌کور. روستای قنیاروق پائین در ۳ کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متری قرار دارد.

قو استل Qu estel ?
دهکدهٔ ساحلی، دهستان میانکاله، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۹ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی. سر راه بهشهر به آشوراده.

قواق پائین Qavāq-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۳۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای قواق بالا در ۲/۵ کیلومتری غرب شمالی این روستا جای دارد.

قواق پائین Qavāq-e pā'in
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۲ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی دندی. دامنهٔ جنوبی کوه ساری‌گونی. روستای قواق بالا در یک کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۱۹۰۰ متری قرار دارد.

قوام‌آباد Qavām ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۵۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر خاور خضرآباد.

قوام‌آباد Qavām ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۵۳ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. کنار راه شهرضا به آباده.

قوام‌آباد Qavām ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۳۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر شمال غربی چترود.

قوام‌آباد Qavām ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۰۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال تل خسروی.

قوام‌آباد Qavām ābād
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۲۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سیوند. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی سعادت‌شهر.

قوئی Qu'i
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۲۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری گرماب.

قوبّه Qubbeh
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۷ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه شندر. ۶ کیلومتر جنوب شرقی جلدیان.

Qopi
قوپی، دریاچه
دریاچهٔ فصلی به مساحت حدود ۲/۵ کیلومترمربع در شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. ۲۰ کیلومتر غرب میاندوآب و ۲ کیلومتر غرب روستای قوپی‌باب‌علی. حداکثر درازای این دریاچه ۲ کیلومتر و پهنای آن ۱۶۰۰ متر است و ارتفاع سطح آب آن به حدود ۱۲۵۰ متر می‌رسد.

Qojer
قوجر
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر جنوب دیواندره.

Qojah beyglu
قوجه بیگلو
طایفه‌ای از ایل شاهسون که از دو تیرهٔ معروف نوراللّه بیگلو و حوراغلو تشکیل شده و در حوالی برزند بالا و انگوت زندگی می‌کنند و ییلاقشان شمال خاوری کوه سبلان است.

Quc
قوچ، گردنه
گردنه‌ای به بلندی ۲۵۵۰ متر در شهرستان دماوند، استان تهران. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی دماوند و ۲۲ کیلومتر خاور شمالی پارچین. کوه قوچ یا قره‌آغاج.

Qucān
قوچان
۱- شهرستانی در شمال استان خراسان، مرکب از بخشهای مرکزی، باجگیران و فاروج. این شهرستان از شمال به جمهوری ترکمنستان، از شرق به شهرستانهای دره‌گز و چناران، از جنوب به شهرستان نیشابور، از جنوب غربی به شهرستان اسفراین و از غرب به شهرستان شیروان محدود است. شهرستانی است عمدتاً کوهستانی که ارتفاعات هزارمسجد در شمال و کوههای آلاداغ در جنوب آن واقع‌اند. رودخانهٔ اترک از کوههای شمال شرقی آن سرچشمه می‌گیرد و همراه با ریزابه‌هایی که از ارتفاعات شمالی و جنوبی به آن می‌ریزند، این شهرستان را مشروب می‌سازد. آب و هوای آن در تابستان معتدل و در زمستان سرد است و از نظر کشاورزی یکی از مناطق غلّه‌خیز استان خراسان بشمار می‌آید. راههای مشهد به بجنورد و همچنین راه قوچان به عشق‌آباد و قوچان به سبزوار از آن می‌گذرند. طوایف زعفرانلو، پیچرانلو و میلانلو در این شهرستان سکونت دارند. نادرشاه افشار در دهکدهٔ فتح‌آباد واقع در کنار شهر قوچان امروزی به قتل رسید.
۲- شهر، مرکز شهرستان قوچان، استان خراسان. ۶۶۵ کیلومتر شرق شمالی تهران و ۱۲۹ کیلومتری شمال غربی مشهد. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. موقعیت جغرافیائی ۳۰ً ۳۰َ ۵۸ْ طول خاوری و ۳۰ً ۰۶َ ۳۷ْ عرض شمالی. سر راه مشهد به بجنورد و سر راه مشهد به عشق‌آباد.
تاریخچه- شهر قوچان را با شهر باستانی اشک یا ارسکه مطابق دانسته‌اند. مورّخان اسلامی آن را خبوشان و جوجان نام برده‌اند. پاره‌ای نیز آن را اُستوا به معنای آفتابگیر نامیده‌اند. به گفتهٔ حمداللّه مستوفی، هولاکوخان مغول در سدهٔ هفتم هجری آن را تجدید بنا کرد و غازان‌خان از سلاطین ایلخانی ایران یک معبد بودایی در آن ساخت. شاه عباس اول صفوی یکی از طوایف کرد زعفرانلو را در قوچان سکنی داد و نادرشاه افشار در تپهای واقع در دهکدهٔ فتح‌آباد که در کنار شهر امروزی قوچان واقع است و به نادرتپه موسوم است، به قتل رسید. قوچان از زمین‌لرزه‌های سالهای ۱۲۳۱، ۱۲۵۰، ۱۲۷۲ و ۱۲۷۴ هجری خورشیدی سخت آسیب دید. شهر امروزی قوچان در ده کیلومتری خاور محل شهر زلزله‌زدهٔ مزبور که شهر کهنه نامیده می‌شود، ساخته شده. تلفات زمین‌لرزهٔ سال ۱۲۷۲ را ۱۲۰۰۰ تن نوشته‌اند.

Qucān
قوچان
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۵۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار زاینده‌رود. مجاور روستای مارکده.

Quc ali kand
قوچ‌علی کند
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۲۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه خوی به جلفا. ۹ کیلومتر غرب قره‌بلاغ.

Qucqār
قوچقار
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۰۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Qucak
قوچک، گردنه
گردنه‌ای به بلندی ۱۹۰۰ متر در شهرستان تجریش، استان تهران. سر راه تهران به لواسان و فشم. ۱۰ کیلومتر خاور تجریش.

Quc kandi
قوچ کندی
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۱۶ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر غرب جنوبی تأسیسات سد ارس.

Quc goli dāqi
قوچ گلی‌داغی
کوه، کوهستان سهند، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. ۳۳ کیلومتر غرب جنوبی بستان‌آباد. ارتفاع ۳۷۰۷ متر. بلندترین قلهٔ کوهستان سهند.

Qucam
قوچم
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۰۷ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌میرکی. ۱۹ کیلومتر شمال غربی دهگلان.

قوچمی Qucami ?
← کلهر. ایلات کرد.

قودار Qudār?
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۰۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه نائین به ورزنه.

قودجان Qudjān
ده، مرکز دهستان چشمه‌سار، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار صفردرجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خوانسار و کنار راه خوانسار به گلپایگان.

قورتان Qurtān
ده، مرکز دهستان گاوخونی، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۳ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب شمالی ورزنه. کنار زاینده‌رود.

قورت‌تپّه Qurt tappeh
ده، دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۴۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

قورچا Qurcā
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۰۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه بورژوبنه.

قورچان Qurcān
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۴ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری کمیجان.

قورچی‌باشی Qurci bāši
ده، مرکز دهستان خرم‌دشت، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۲۸۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب جنوبی لیلیان.

قورچی‌باشی Qurcibāši
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۲۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّهٔ غربی کوه آفتاب برز. ۲۵ کیلومتر شمال غربی کرند.

قورچی‌کندی Qurci kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۸۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

قورخ Qōrex
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۶۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌امیرآباد. ۸ کیلومتر غرب جنوبی روستای موچش.

قورخود Qurxud ?
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال خاوری رازلیق. دامنهٔ جنوبی کوه سبلان.

قورخود Qurxud
← کورخود، رشته کوه.

قوردیک Qordik ?
← کوردیک، ده، شهرستان خوی.

قورشاقلو Quršāqlu
ده، دهستان گچلرات، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۰۸ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۹۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب دریاچهٔ سد ارس.

قورشاقلو Quršāqlu
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۷۳ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر شمال غربی قطور. یک کیلومتری مرز ایران و ترکیه. یکی از بلندترین روستاهای ایران.

قورغن Qurqan
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۲۶۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۵ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر شمال غربی سد گلپایگان.

قورقان Qurqān
ده، دهستان سکمن‌آباد، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۲۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

قورقان Qurqān
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۲۱ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Qormeh darreh **قورمه‌درّه**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۶۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه سیناوند. ۵ کیلومتر غرب جنوبی گلالی.

Qurmiš **قورمیش**
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۲۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر خاور روستای داشبند.

Qoroq **قوروق**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۷۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه چهارکل، کوهستان البرز شرقی. نیمه‌جنگلی. سر راه گرگان به علی‌آباد.

Qurul **قورول**
دو روستا بنام قورول بالا و قورول پائین، دهستان قره‌ضیاءالدین، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی قورول بالا ۳۳۹ درجه، ۳۵ کیلومتر و خوی‌قورول پائین ۳۵۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع قورول بالا ۱۳۰۰ متر و ارتفاع قورول پائین ۱۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آقاچای.

Qōreh cineh **قوره‌چینه**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۵۹ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری گل‌تپه.

Quri **قوری**
← غوری، ده، شهرستان نی‌ریز.

Qurijān **قوریجان**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۵۹ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری ملکان.

Quri cāy **قوری‌چای**
رودخانه، شهرستانهای هشترود و مراغه، استان آذربایجان شرقی. طول ۹۰ کیلومتر.
از چشمه‌سارهای دامنهٔ شمالی کوه گل‌دامن‌داغ، ۴۹ کیلومتری جنوب باختری سراسکند (هشترود) سرچشمه می‌گیرد و رو به سوی جنوب باختری روان می‌گردد و به زرینه‌رود می‌ریزد.

Quri cāy **قوری‌چای**
ده، مرکز دهستان قوری‌چای، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۷ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قوری‌چای. ۱۵ کیلومتر شمال غربی دهگلان.

Quricāy **قوری‌چای، سد**
سدی در شهرستان اردبیل، استان اردبیل. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری اردبیل. این سد که خارج از بستر رودخانهٔ قوری‌چای ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۲۴ متر است. طول تاج سد قوری‌چای ۵۵۰ متر و گنجایش مخزن آن ۱۹ میلیون مترمکعب است.

Quri qal'eh **قوری قلعه**
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار راه جوانرود به پاوه. دامنهٔ کوه شاهو.

Qurigol **قوری‌گُل، دریاچه**
دریاچهٔ مدور کوچکی در شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. ۲۵ کیلومتر غرب جنوبی هشترود، ۲/۵ کیلومتر جنوب غربی روستای بزوجق. مساحت این دریاچه حدود ۲۰ هکتار و قطر حداکثر آن حدود ۲۵۰ متر و ارتفاع سطح آب آن حدود ۱۶۸۰ متر است. دریاچهٔ خیلی کوچک دیگری که آن نیز مدور است و مساحت آن به حدود ۱۰ هکتار می‌رسد، در فاصلهٔ ۲ کیلومتری شمال خاوری آن جای دارد.

Quriljeh ? **قوریلجه**
ده، بخش مرکزی شهرستان گنبد کاووس، استان مازندران. گنبد کاووس ۲۶۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود گرگان.

Qōriyeh **قوریه**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۱۴ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Quzān **قوزان**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۳۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اوزون‌درّه.

Qōzān **قوزان**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه جوکار به کردخورد. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی جوکار.

Qōzlu **قوزلو**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۴۶ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قوزلو Quzlu
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۸۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری لاهرود. دامنهٔ شمالی کوه سبلان.

قوزلوجه Qōzlujeh
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۹۸ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی قهاوند.

قوزلوی افشار Qōzlu-ye Afšār
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۶۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قوزلوی بالا Qōzlu-ye Bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۴۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه عین البیگ. روستای قوزلوی پائین در ۲ کیلومتر غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۸۳۰ متری قرار دارد.

قوزلوی پائین Qōzlu-ye pā'in
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۸۴ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب جنوبی روستای خلیفان. روستای قوزلوی بالا در ۴ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۵۸۵ متری قرار دارد.

قوزول بالا Qozul-e bālā
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۳۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی قره‌ضیاءالدین. روستای قوزول پائین در ۷/۵ کیلومتری خاوری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۲۱۰ متری قرار دارد و رودخانهٔ آق‌چای از کنار آن می‌گذرد.

قوزیچی اولن Quzici ōlan
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۳۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قوژد Qužd
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۱۸۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل، خشک. سر راه کاشمر به جنت‌آباد.

قوژد Qužd
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۴ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۶۰ متر. معتدل، خشک.

قوس آباد Qōs ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۲۹ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به اسماعیل‌کندی. دامنهٔ کوه وتل‌گن.

قوش آغل Quš Āqol
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۳۲ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۵ متر. معتدل، خشک. درّهٔ خاوری کوه سفیدگلبو. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری کدکن.

قوشابلاغ Qušā bolāq ?
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر خاور جنوبی خمارلو.

قوشاجا Qušājā
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۰۶ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی زرین‌آباد. به آن قوشجه هم می‌گویند.

قوشاقلو Qušāqlu
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۷۶ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. ۱۷ کیلومتر جنوب بوئین‌زهرا.

قوش‌بلاغ Quš bolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۶۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی آقجه‌دیزج.

قوشجه Qušajeh
← قوشاجا، ده، شهرستان خدابنده.

قوش‌چاکر Quš cāker
ده، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۸۸ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

قوشچی Qušci
شهر، مرکز بخش صومای برادوست، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۵۷ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع

۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. حاشیهٔ غربی دریاچهٔ ارومیه.

Qušci **قوشچی**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۳۵ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Qušci **قوشچی**
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۰۷ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۵۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

Qušci **قوشچی**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۲۶۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴ کیلومتر غرب جنوبی ملارد.

Qušci **قوشچی**
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۸۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Qušci **قوشچی، گردنه**
گردنه‌ای به بلندی ۱۸۰۰ متر در شهرستان ارومیه، سر راه ارومیه به سلماس. ۵۲ کیلومتر شمال ارومیه.

Qušxāneh **قوشخانه**
ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۴۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بام به فاروج.

Qušxāneh-ye pā'in **قوشخانهٔ پائین**
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۶۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چهارتاق. دامنهٔ جنوبی کوه دمیس‌درّه. روستای قوشخانهٔ بالا در ۲ کیلومتری جنوب شرقی این روستا و در کنار رودخانهٔ چهارتاق و در ارتفاع ۲۳۵۰ متری قرار دارد.

Quš qayasi **قوش قیه‌سی**
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ار تفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر خاور خمارلو.

Qušeh **قوشه**
ده، دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۲ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دو روستا بنام قوشهٔ بالا و قوشهٔ پائین.

Qušeh **قوشه**
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۲۹ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه دامغان به سمنان ودامغان به روستاهای دروار و دشت‌بو.

Qušeh boläq **قوشه‌بلاغ**
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۰۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Qušajeh **قوشه‌جه**
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۶۳ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی فامنین.

Qušehxāneh **قوشه‌خانه**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۹۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر غرب شمالی روستای جفتان.

Qutān **قوطان**
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۹۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب غربی پلدشت.

Qutidarreh-ye bālā **قوطی‌درّهٔ بالا**
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۱۱ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی هرسین، روستاهای قوطی‌درّهٔ وسط و قوطی‌درّهٔ پائین به ترتیب در ۱ و ۲ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۵۱۰ و ۱۵۰۵ متری قرار دارد.

Qolānlu ? **قولانلو**
ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۳۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دو روستا بنام قولانلوی بالا و قولانلوی پایین.

Quler **قولر**
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۱۹ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

Qolak ? **قولک**
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران. استان ایلام. دهلران ۳۱۷

درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری پهله. کنار رودخانهٔ میمه.

قولونجی Qulonji
ده، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۴۹ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سلماس به ارومیه.

قوم خزر Qōm-e Xazar
← خزرها.

قومس Qumes
ایالت کوچک قدیم، واقع میان کوههای البرز در شمال و کویر مرکزی در جنوب که راه ری به خراسان از آن می‌گذشت. مرکز آن شهر دامغان بود و خوار، سمنان، دامغان و بسطام جزء قومس بودند.

قومشه Qumešeh
← شهرضا، شهر و شهرستان، استان اصفهان.

قومینجان Qominjān
ده، مرکز دهستان پسکوه، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۳۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه سده به سرایان.

قوندی Qundi
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۸ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی ماه‌نشان.

قونی Quni
ده، بخش صومای برادوست، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۲۸ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب شمالی ممکان.

قونیانلو بامیر Quniyānlu bāmir ?
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۲۲۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

قوهستان Quhestān
← جبال یا بلادالجبل.

قوهستان Quhestān
← قهستان. ناحیهٔ تاریخی.

قوهک Quhak
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۲۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر خاور بوئین و میاندشت.

قوهه Quheh
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۱۳۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک.

قوهیجین Qoheyjin
ده، بخش مرزی شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۲۲۰ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه چال‌چالار.

قویتول Qoytul
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۱۱ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ساحل راست رودخانهٔ قزل‌اوزن.

قویجاق Quyjāq
ده، مرکز دهستان قزل‌اوزن، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۷۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ساحل چپ رودخانهٔ قزل‌اوزن.

قوی‌جق Quyjeq ?
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۱۹ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۴۸۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

قهاب Qahāb
← کهاب، ده، شهرستان زنجان.

قهاوند Qahāvand
ده، مرکز بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۸۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

قهج Qehej
ده، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۳۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

قهجاورستان Qahjāvarestān
ده، مرکز دهستان قهاب شمالی، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۱ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال خاوری خوراسکان.

قهدریجان Qahderijān
شهر، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۲۹۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری نجف‌آباد.

قهرآباد Qahr ābād
ده، مرکز دهستان ترجان، بخش مرکزی شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۳۳۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سیمینه‌رود. سر راه بوکان به باغلوجه.

قهرآباد Qahr ābād
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۱۳۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

قهرار بالا Qahrār-e bālā
← کهرار بالا، ده، شهرستان کرمانشاه.

قهرار موقوفه Qahrār-e Mōqufeh
← کهرار موقوفه، ده، شهرستان کرمانشاه.

قهرمانلو Qahramānlu
ده، دهستان نازلو، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. پای تپهٔ بزوداغی.

قهرمانیّه Qahramāniyyeh
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۴۲ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۸ کیلومتر غرب جنوبی فیض‌آباد.

قهرود Qohrud
ده، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۸۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب قمصر. سر راه کاشان به جوشقان قالی و میمه.

قُهرود، گردنه Qohrud
گردنه‌ای به بلندی حدود ۲۷۰۰ متر در شهرستان کاشان، استان اصفهان. سر راه کاشان به میمه و اصفهان. ۲۸ کیلومتر شمال خاوری میمه. این گردنه شهرستانهای کاشان و شاهین‌شهر را از هم جدا می‌کند.

قهساره Qehsāreh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۷۰ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه اردستان به کوهپایه و مارشنان.

قهستان Qohestān
یا قوهستان (معرب کوهستان). ناحیهٔ تاریخی در خراسان بزرگ که از جنوب نیشابور تا سیستان در جنوب خاوری ممتد است و از غرب و جنوب به کویر محصور است. در دورهٔ اسلامی شهر قاین عمده‌ترین شهر قهستان بود و شهرهای ترشیز، کندر، زاوه، جام، بوزجان، باخزر، مالین، خواف، زوزن، خرجرد، گناباد، مؤمن‌آباد، بجستان، طبس، خور و خوست(خوسف) از دیگر شهرها و آبادیهای آن بودند. سابقهٔ قهستان به ادوار پیش از اسلام می‌رسد. در زمان عمر به دست عبدالله‌ابن بدیل خزاعی فتح شد و از سال ۵۱ هجری قمری (۴۹ خورشیدی) از لحاظ اداری جزئی از خراسان شد و مرکز آن به نیشابور منتقل گردید.

قهفرّخ Qahfarrox
← فرّخ‌شهر، شهر، شهرستان شهرکرد.

قهک پائین Qehak-e pā'in
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۲ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی اسدآباد. روستای قهک بالا در ۵۰۰ متری غرب این روستا و در ارتفاع ۱۹۹۰ متری قرار دارد.

قُهندز Qohandez
معرب کهندز(قلعهٔ کهن). در روزگار گذشته نام هریک از قلعه‌های مستحکمی بود که در وسط بعضی از شهرهای بزرگ ایران واقع شده بود. مانند قهندز نیشابور.

قهنویه Qahnaviyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۱۱۰ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار رودشور.

قهوج Qahvaj
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۰ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان. ۷ کیلومتر جنوب خاوری آوه.

قهوردپائین Qohord-e pā'in
ده، مرکز دهستان مهربان سفلی، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۹۵ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان به بیجار. ۳۱ کیلومتر شمال غربی گل‌تپه. روستای قهورد بالا در ۴ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متری قرار دارد و امامزاده‌ای بنام امامزاده جعفر در آن است.

قهه Qoheh
← کوهه، ده، شهرستان شهرضا.

قهی Qehi
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان

۹۳ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۱/۵ کیلومتر جنوب غربی کوهپایه.

قیاپا **Qiyāpā**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۱۹۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور جنوبی حشمتیه.

قیاجیک **Qayājik**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۴ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار رودخانهٔ مزدقان. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری غرق‌آباد.

قیاس‌کندی **Qiyās kandi**
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۹۷ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی زرین‌آباد.

قیتول **Qeytul**
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۳۷ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۲۲ کیلومتر خاور جنوبی صالح‌آباد.

قیچه‌لو **Qeycehlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۴۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی حسن‌آباد یاسوکند.

قیدار **Qeydār**
شهر، مرکز شهرستان خدابنده، استان زنجان. ۲۵۱ کیلومتر غرب شمالی تهران و ۶۱/۵ کیلومتری جنوب شرقی زنجان. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. دامنهٔ خاوری کوه قیدار. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. موقعیت جغرافیائی ״۱۵ ׳۳۵ °۴۸ طول خاوری و ״۰۰ ׳۰۷ °۳۶ عرض شمالی. بقعهٔ قیدارنبی در این شهر واقع است.

قیروکارزین **Qir - va Kārzin**
۱- یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان فیروزآباد، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای مبارک‌آباد، افزر، هنگام و فتح‌آباد. به مرکزیت شهر قیر و کارزین.
۲- شهر، مرکز بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۳۳ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه فیروزآباد به لار و جهرم.

قیز **Qiz**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۱۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری زورآباد.

قیزکندی **Qiz kandi**
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۹۸ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب پلدشت.

قیس **Qis**
← کیش، جزیره، خلیج فارس.

قیسوند **Qeysvand**
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۹۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۰/۵ کیلومتر غرب هرسین.

قیش **Qiš**
← کیش، جزیره، خلیج فارس.

قیصار **Qeysār**
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۵۹ درجه، ۱۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ غربی کوه چنگ‌در. ۲۱ کیلومتر شمال غربی خوسف.

قیصرق **Qeysaraq**
ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۹۴ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب غربی آلان.

قیصریه **Qeysariyeh**
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۱۶۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار کرخهٔ کور.

قیصریه **Qeysariyeh**
بازار وسرای سنگی عهد صفویه در شهر لار، فارس که ظاهراً مدل بازار وکیل شیراز بوده است.

قیصریه **Qeysariyeh**
راسته بازار عهد صفویه در شمال میدان نقش جهان اصفهان. سردر زیبای آن در جبههٔ شمالی میدان نمایان است.

قیصه **Qeyseh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۰۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

قیطانیه Qeytāniyeh
ده، مرکز دهستان شاهسون‌کندی، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۵ درجه، ۳۰/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه ساوه به غرق‌آباد و همدان.

قیطول Qoytul
← قویتول، ده، شهرستان زنجان.

قیطول Qaytul
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۹ درجه، ۶۲کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۶کیلومتر شمال ازگله. کنار مرز ایران و عراق.

قیقاج Qeyqāc
ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۰۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۶کیلومتر. ارتفاع ۷۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار دریاچهٔ سد ارس. کنار راه پلدشت به قزل‌قشلاق.

قیک Qik
← غیک، ده، شهرستان جیرفت.

قیلان Qilān
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۱۷۸ درجه، ۱۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

قیماس Qeymās
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۱۳ درجه، ۱۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ مرک. سر راه ماهیدشت به فیروزآباد.

قینر Qinar
← غینر، ده، شهرستان سربند.

قینر Qeynar
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۴۲ درجه، ۴۱/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶کیلومتر خاور شمالی النجق. دامنهٔ جنوبی کوه ایری‌داغ.

قینرجه Qeynarjeh
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۰ درجه، ۵۰کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

قینرجه Qeynarjeh
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۱۵ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درهٔ غربی کوه قرخ‌بلاغ.

قینرجه Qeynarjeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۴۴ درجه، ۴۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. امامزاده حیدر در این روستا قرار دارد.

قینرجه Qeynarjeh
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۰ درجه، ۶۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴کیلومتر شمال خاوری خنداب.

قینرجه Qeynarjeh
← غینرجه، ده، شهرستان رزن.

قینرجه Qeynarjeh
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۴۴ درجه، ۲۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴کیلومتر غرب شمالی انزان.

قیه‌باشی بزرگ Qayeh bāši-ye bozorg
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۸ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴کیلومتر شمال خاوری مولان.

کائدیه Kā'ediyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۲۱۲ درجه، ۳۸کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۹کیلومتر غرب نفت سفید.

کائون Kā'un
کوه، کوهستان البرز، شهرستان آمل، استان مازندران. ۵۷ کیلومتر جنوب غربی آمل. ارتفاع ۴۰۵۰ متر.

کابلی Kābeli
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۵۰ درجه، ۷/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت.

کابُنه Kāboneh
← کابونه. ده، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان.

کابونه Kāboneh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه

۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شور. ۴/۵ کیلومتر شمال غربی پدل.

کاپوت **Kāpot ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۱۱ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی زورآباد.

کاپیک **Kāpik**
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۶۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور شمالی کوزه‌رش. دامنهٔ کوه پیرچوپان.

کاج **Kāj**
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۷۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه شاهزاده ابوالقاسم.

کاج **Kāj**
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۳۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر خاور قروه. سر راه قروه به شاهنجرین.

کاج **Kāj**
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۵۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. گرم، خشک. کنار قره‌چای. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری قمرود.

کاج **Kāj**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۳۲۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب کوهرنگ. سر راه اردل به رستم‌آباد و تونل کوهرنگ.

کاج **Kāj**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور شمالی دشتی.

کاج‌آباد **Kāj ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۷۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی نیستانک.

کاجو **Kāju**
رودخانه، شهرستانهای ایرانشهر و چابهار، استان سیستان و بلوچستان. طول ۲۲۰ کیلومتر. مسیر کلی، جنوب خاوری. از کوههای دهستان چانف، ۶۰ کیلومتری جنوب خاوری ایرانشهر سرچشمه می‌گیرد. از دهستانهای قصرقند، شلنگ و نگور می‌گذرد و به رودخانهٔ باهوکلات می‌ریزد.

کاجوی پائین **Kāju-ye pā'in**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۸۹ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. روستای کاجوی بالا در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۹۸۰ متری قرار دارد.

کاچون **Kācon ?**
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۳ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر شمال خاوری نسکند.

کاخک **Kāxk**
شهر، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۹۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه سیاه. در زمین‌لرزهٔ سال ۱۳۴۷ به کلی ویران گردید و از نو ساخته شد.

کاخک **Kāxk**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۴ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور جنوبی ماژان.

کارام **Kārām**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۵۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه پورکان. ۴/۵ کیلومتر غرب میمند.

کاربند **Kārband**
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۸۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل، مرطوب. تپه‌ماهور. حدود یک کیلومتر شمال رود ناو.

کارتا **Kārtā**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۴۳ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ رود کارون. کوهستان زاگرس. جنگلی.

کارچان **Kārcān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۸۸ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اراک به قم.

کارخانه **Kārxāneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۱۰۲ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه کنگاور به خمس‌آباد.

کاردانه **Kārdāneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۱۰ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر شمال غربی شنبه.

کاردچین **Kārdcin**
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۱۸ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ مرزرود. ۱۴ کیلومتر غرب یوزبند.

کاردگرکلا **Kārdgar kolā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۶۴ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ بابل. سر راه بابل به شیرگاه. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

کاردگرمحلّه **Kārdgar mahalleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۷۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی.

کاردگرمحلّه **Kārdgar mahalleh**
ده، مرکز دهستان امامزاده عبدالله، بخش فریدونکنار، شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۲۴۳ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه فریدونکنار به آمل. ۵ کیلومتر جنوب غربی فریدونکنار.

کارده **Kārdeh**
ده، مرکز دهستان کارده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه مشهد به مارشک. کوهستان هزارمسجد.

کارده **Kārdeh**
رودخانهٔ فصلی، شهرستان مشهد، استان خراسان. طول ۶۶ کیلومتر. از روستاهای مارشک، جنگ، کارده و اندرخ می‌گذرد و در ۱۵ کیلومتری شمال غربی مشهد به کشف‌رود می‌ریزد.

کارده، سد **Kārdeh**
سدی در شهرستان مشهد، استان خراسان. ۴۵ کیلومتر شمال مشهد. کوههای هزارمسجد و ۵ کیلومتر شمال روستای کارده. این سد که بر رودخانهٔ کارده ساخته شده از نوع بتنی قوسی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۶۷ متر است. طول تاج سد کارده ۱۴۴ متر و گنجایش مخزن آن ۲۸/۲ میلیون مترمکعب است.

کارزین **Kārzin**
← بیان. ده، شهرستان فیروزآباد.

کارسالار **Kārsālār**
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۰۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتری ساحل چپ رودخانهٔ تالار. جنگلی. کوهستان البرز.

کارسولار **Kārsulār**
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۰۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتری ساحل چپ رودخانهٔ تالار. جنگلی. کوهستان البرز.

کارشک **Kārešk**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۰۹ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. ۹ کیلومتر غرب شمالی خضری. در زمین‌لرزهٔ سال ۱۳۴۷ به سختی آسیب دید و نوسازی شد.

کارک **Kārk**
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۱۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه شاخ‌گزال.

کارکنان **Kārkonān**
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. ۷۰ کیلومتر غرب شمالی شهرکرد. ارتفاع حدود ۲۸۵۰ متر. تونل معروف کوهرنگ که آب کوهرنگ را به زاینده‌رود منتقل می‌سازد، در همین کوه حفر گردیده است.

کارلیس **Kārlis ?**
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۸۰ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب غربی گوهرشهر.

کارمانا Kārmānā
نام یونانی باستانی شهر کرمان.

کارمانیا Kārmāniyā
نام یونانی باستانی ناحیهٔ کرمان.

کارنج Kāranj
ده، بخش دهدز، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۵۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درهٔ رودخانهٔ کارون. درهٔ خاوری کوه روزرک.

کارند Kārend
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۳۷ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی کت.

کاروان Kārvān
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر غرب شمالی رمکان.

کاروندر Kārvāndar
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۲۷ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کاروندر. سر راه خاش به ایرانشهر. مرکز دهستان کاروندر.

کاروندر پائین Kārevāndar-e pā'īn
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۴۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه کاروندر. روستای کاروندر بالا در ۲ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متری قرار دارد.

کاروانسرا Kārvānsarā
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۶۵ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه نقده به محمّدیار. کنار رودخانهٔ گدار.

کاروانسرا Kārvānsarā
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۲ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه بروجرد به چغلوندی و خرم‌آباد.

کاروانسرا Kārvānsarā
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۹۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی نفت سفید.

کاروانسرا سنگی Kārvānsarā sangi
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۹۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. گرم، خشک. سر راه قم به گازران. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی گازران.

کاروانسرای شاه عبّاسی Kārvānsarā-ye Šāh abbāsi
ده و کاروانسرای قدیمی، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۷۰ درجه، ۱۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه یزد به طبس. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری ساغند.

کاروانسرای مادرشاه Kārvānsarā-ye Mādar-e Šāh
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۲۰ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه مورچه‌خورت به اصفهان. ۹ کیلومتر جنوب مورچه‌خورت.

کاروانهٔ بالا Kārvāneh-ye bālā
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۷۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. حدود یک کیلومتر شمال خاوری هلشی. روستای کاروانهٔ وسط در حدود ۵۰۰ متری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۴۸۰ متری قرار دارد.

کارون Kārun
رودخانه، شهرستانهای شهرکرد، بروجن، لردگان، ایذه، مسجد سلیمان، شوشتر، اهواز و خرمشهر، استانهای چهارمحال و بختیاری و خوزستان. طول ۸۹۰ کیلومتر.
رودخانهٔ کارون که پرآب‌ترین و بزرگترین رودخانهٔ ایران بشمار می‌آید، از چشمه‌سارهای واقع در ۹۱ کیلومتری باختر شمالی شهرکرد سرچشمه می‌گیرد و بنام آب کوهرنگ بسوی جنوب خاوری روان می‌شود و به دریاچهٔ سد کوهرنگ می‌رسد. قسمتی از آب آن توسط تونل کوهرنگ به زاینده‌رود منتقل می‌گردد و قسمت دیگر از سد می‌گذرد و به شهرستان بروجن وارد می‌شود. سپس به دهستان لردگان داخل می‌گردد. در یک کیلومتری جنوب خاوری روستای کبوسی با آب بازوفت مخلوط می‌شود و پس از آن با رودخانهٔ خرسان که یکی دیگر از ریزابه‌های مهم کارون است درهم می‌آمیزد و پس از عبور از دهستان میانکوه به استان خوزستان وارد می‌گردد و از دهستانهای اندیکا و دشت لالی واقع در شهرستان مسجدسلیمان عبور می‌کند و از آنجا به شهرستان شوشتر وارد می‌گردد و از کنار شهر شوشتر می‌گذرد. پس از عبور از شهر شوشتر به دو شاخه تقسیم می‌گردد. شاخهٔ خاوری به همان نام رود کارون و شاخهٔ غربی بنام شطیط شناخته می‌شود. شاخهٔ

شطیط در بندقیر مجدداً به شاخهٔ کارون متصل می‌شود و در همانجا با رودخانهٔ دز مخلوط می‌گردد و به شهرستان اهواز وارد می‌شود. و از کنار شهر اهواز عبور می‌کند. سپس رو به جنوب بسوی شهرستان خرمشهر روان می‌شود. در خاور شهر خرمشهر به دو شاخه تقسیم می‌گردد. شاخهٔ خاوری بنام رودخانهٔ بهمنشیر بسوی جنوب روان می‌گردد و به خورموسی می‌ریزد و شاخهٔ غربی از جنوب شهر خرمشهر می‌گذرد و به رودخانهٔ اروندرود یا شط العرب می‌ریزد.

کارون ۱، سد Kārun-1
سدی در شهرستان مسجدسلیمان، استان خوزستان. ۳۰ کیلومتر خاور شمالی مسجدسلیمان. این سد که بر رودخانهٔ کارون ساخته شده از نوع بتونی قوسی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۲۰۰ متر است. طول تاج سد کارون یک که به آن سد شهید عبّاسپور نیز می‌گویند ۳۸۰ متر و گنجایش مخزن آن ۳۱۳۹ میلیون مترمکعب است. این سد از نظر گنجایش مخزن پس از سدهای کرخه و دز سومین سد بزرگ ایران محسوب می‌گردد.

کاریام Kāryām
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۸۳ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳ کیلومتر شمال مجن‌آباد.

کاریان Kāriyān
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۰۴ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب بلغان و ۴۵ کیلومتر غرب جنوبی جویم.

کاریز Kāriz
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۴۰ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی صالح‌آباد.

کاریز Kāriz
ده، مرکز دهستان پائین ولایت، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۷۵ متر. معتدل، خشک. سر راه تایباد به تربت جام.

کاریز Kāriz
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۱۸ درجه، ۱۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر خاور زمان‌آباد.

کاریز Kāriz
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه نهاوند به فیروزآباد و کنگاور.

کاریز Kāriz
ده، بخش مرکزی شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۱۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی ورنامخواست.

کاریز بالا Kāriz-e bālā
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۸۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر غرب شمالی دولت‌آباد.

کاریزدرّه Kāriz darreh
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر خاور شمالی موسی‌آباد.

کاریز سوخته Kāriz suxteh
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۴۳ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک.

کاریزک Kārizak
ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۵۷ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مزداوند (مزدوران) به چهچهه.

کاریزک ناگهانی Kārizak-e Nāgahāni
ده، مرکز دهستان زاوه، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۷۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت حیدریه به دولت‌آباد و شهرنو.

کاریزگلی Kāriz goli
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۹۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی دولت‌آباد.

کاریز محمّدجان Kāriz-e Mohammad jān
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۰۴ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر خاور روستای سفیدسنگ.

کاریزنو Kāriz no
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۳۴ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قطاراولنگ.

کاریزنو Kāriz nō
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۰۵ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت جام به فریمان.

کاریزون Kārizun
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۹۴ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. ۱۸ کیلومتر غرب نصرآباد.

کاریزه Kārizeh
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۷ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر خاور دیواندرّه.

کاری‌کلا Kāri kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۳۲۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر شمال غربی امیرکلا.

کازرون Kāzerun
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۵۱ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی فرمهین.

کازرون Kāzerun
۱- شهرستانی در جنوب غربی استان فارس، مرکب از بخشهای مرکزی، خشت و کمارج، جره و بالاده و کوهمره و مشتمل بر دهستانهای بلیان، شاپور، چوگان، قائمیه، خشت، جره، دادین، فامور، کوهمره و دشت برم به مرکزیت شهر کازرون.
شهرستان کازرون از شمال غربی و شمال به شهرستان ممسنی، از خاور به شهرستان شیراز، از جنوب خاوری به شهرستان فیروزآباد و از جنوب و جنوب غربی به استان بوشهر محدود است. اراضی این شهرستان راکوههای نسبتاً مرتفعی پوشانیده که درّهٔ هموار و پهناور کازرون در میان آنها جای دارد و دریاچهٔ پریشان یا فامور که در انتهای جنوب خاوری درّهٔ مزبور واقع است، با آب شیرین خود، زیباترین و چشمگیرترین عارضه این شهرستان را به خود اختصاص داده است. کتل‌های معروف پیرزن و دختر که روزگاری از صعب‌العبورترین راههای ایران بشمار می‌رفتند هم در این شهرستان جای دارند و شهر باستانی شاهپور و همچنین درّهٔ زیبای شاهپور و غار تاریخی آن از جمله جاهای دیدنی آن محسوب می‌گردند. کوه خانی‌یک با ارتفاع ۳۰۴۰ متر، بلندترین کوه شهرستان کازرون است و کوههای انار (۲۹۴۱ متر)، چاه برفی (۲۸۵۲ متر)، دشت ارژن (۲۸۴۷ متر) و دوان با بلندی (۲۲۵۰ متر)، از جمله عمده‌ترین کوههای این شهرستان هستند. رودخانه‌های شاهپور و شورجره و شکستان و دریاچهٔ پریشان، مهمترین عوارض آبی آن بشمار می‌آیند.
آب و هوای شهرستان کازرون در نواحی کم‌ارتفاع گرم تا معتدل مایل به گرم است و در نواحی کوهستانی معتدل می‌باشد و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک محسوب می‌شود.
۲- شهر، مرکز شهرستان کازرون، استان فارس. ۶۷۶ کیلومتر جنوب تهران و ۸۶ کیلومتر غرب شیراز. ارتفاع ۸۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه نورآباد به فراشبند و فیروزآباد و حدود ۸ کیلومتر خاور راه شیراز به بوشهر. موقعیت جغرافیائی ۱۵″ ۳۹′ ۵۱° طول شرقی و ۰۰″ ۳۷′ ۲۹° عرض شمالی.
تاریخچه - در قدیم جزء شاپور خره بود و خرابه‌های شهر قدیم شاهپور و همچنین درّهٔ معروف شاپور که غار تاریخی و مجسمهٔ شاپور اول ساسانی در مدخل آن واقع است، در ۲۰ کیلومتری شمال غربی شهر کنونی کازرون جای دارند. آتشکده‌ای از عهد ساسانی که در زمان سلطنت بهرام پنجم (گور) ساخته شده در حدود ۱۰ کیلومتری جنوب شرقی شهر واقع است و آرامگاه شیخ مرشد که به مزار شابسحاق (شاه ابوالسحاق) معروف است، از جمله آثار بعد از اسلام بشمار می‌آید.

کازگون Kāzgun
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۵ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل، خشک. درّهٔ غربی کوه‌کازگون (کوهستان آهنگران). ۹ کیلومتر غرب جنوبی آهنگران.

کازینستان Kāzinestān
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. ۴۵ کیلومتر جنوب غربی الیگودرز. ارتفاع ۴۰۸۲ متر. سرچشمهٔ آب زز.

کاسب Kāseb
ده، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۳۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

کاستان Kāstān ?
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۶۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

کاسره Kāsereh
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۱۳۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر شمال غربی قلعه‌شاهین.

کاسف Kāsf
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۹۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل خشک. ۲۰ کیلومتر شمال غربی بردسکن.

کاسکان Kāskān
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۴۴ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر شمال غربی مهرنجان.

کاسکوه Kāskuh
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بـم ۱۴۷ درجـه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل مایل بـه گـرم، خشک. کوهستانی. ۵۰ کیلومتر جنوب ریگان.

کاسونک Kāsunak
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تهران. ۳۹کیلومتر شمال خاوری تهران. ارتفاع حدود ۳۶۵۰ متر. سرچشمهٔ رودخانهٔ گرمابدر.

کاسه‌راه Kāsehrāh
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۱۳۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتر شمال قلعه‌شاهین.

کاسه گران Kāsehgarān
ده، بـخش مـرکزی شـهرستان گـیلانغرب، اسـتان کـرمانشاه. گیلانغرب ۱۱۹ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گیلان. سر راه گیلانغرب به ایلام.

کاسه گرکلا Kāsehgar kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۵ درجه، ۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتری خاور راه قائم‌شهر به جویبار.

کاسه گرمحلّه Kāsehgar mahalleh
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مـازندران. نـور ۲۳۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. معتدل مایل به گـرم، نیمه‌مرطوب. سر راه المده به کجور. دامنهٔ شـمالی کـوههای البرز. جنگلی. مرکز دهستان میان‌بند.

کاسیان Kāsiyān
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۵۸ درجه، ۳۲ کـیلومتر. ارتـفاع حـدود ۱۷۰۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر خاور چغلوندی.

کاسین Kāsin
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه ورزقان به خروانق.

کاشان Kāšān
۱- شهرستانی در شمال اسـتان اصـفهان مـرکب از بـخشهای مرکزی، آران و بیدگل، نیاسر و قمصر و مشتمل بر دهستانهای مـیاندشت، کـویرات، کـوهپایه، سـفیددشت، نیاسر، بـرزک، کوهدشت و جوشقان قالی و به مرکزیت شهر کاشان.
شهرستان کاشان از شمال به شهرستان قم، از شمال خاوری به شهرستان گـرمسار (اسـتان سـمنان)، از خـاور بـه شـهرستان اردستان، از جنوب خـاوری و جـنوب بـه شـهرستان نـطنز و شهرستان برخوار و میمه و از غرب به شهرستانهای دلیجان و قم محدود است. این شهرستان در حاشیهٔ غربی دشت کویر واقع شده و نواحی غربی آن به کوهستانهای نسبتاً مرتفع کرکس و اردهال منتهی می‌گردد. دریاچهٔ نمک که در شمال این شهرستان واقع است پست‌ترین نواحی آن را تشکیل می‌دهد و کوههای غربی با ارتفاعی که گاه به ۳۵۰۰ متر بالغ می‌گردد، مرتفع‌ترین نواحی آن را تشکیل می‌دهند. کـوههای کـرگز (۳۵۸۸ مـتر)، اردهـال (۳۴۶۳ مـتر)، کـلاجار (۳۰۵۰ مـتر)، کـلاه‌برفی (۳۱۵۵متر)، سیاه‌کوه (۳۰۲۵ متر)، کوههای چال (۳۵۰۸ متر) و درّه‌قلا (۳۲۵۱ متر) از جمله بلندترین کوههای این شهرستان محسوب می‌گردند. رودخانه‌هایی که در شهرستان کاشان جریان دارند، غالباً فصلی می‌باشند و از اهمیت چندانـی بـرخـوردار نیستند. از آن جـمله رودخـانه‌های آب لتـهور و آب شـاه را می‌توان نام برد. آب و هوای این شهرستان در نواحی کوهستانی معتدل مایل به سرد تا سرد است و در دشتهای خـاوری گـرم می‌باشد. دشتهای خاوری از نظر بارندگی خشک و ارتفاعات غربی خشک تا نیمه‌خشک هستند.
۲- شهر، مرکز شهرستان کاشان، استان اصفهان. ۱۸۹ کیلومتر جنوب تهران و ۱۵۰ کیلومتر شمال غربی اصفهان. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه قم به نطنز و اردستان و کنارخط آهن یزد به قم و تهران. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۲۷ °۵۱ طول شرقی و ″۳۰ ′۵۹ °۳۳ عرض شمالی.
تاریخچه – شهر کاشان در دورهٔ اسلامی معروف بود. بنا بـه روایتی نام پیشین آن چهل حصاران بوده، بنای آن را به زبیده همسر هارون‌الرشید نسبت می‌دهند. اما قرائن گویای آن است که شهر در زمان ساسانیان وجود داشته است. در دورهٔ صفویه یکی از مراکز تشیع بوده و اهمیت فراوان داشته است. شاه صفی در این شهر وفات یافت و شاه عباس دوم صفوی در همین شهر تاجگذاری کرد. افغانها شهرها را ویران کردند و آن را غـارت نمودند. علاوه بر آن بارها بر اثر زمـین‌لرزه ویـران شـده کـه آخرین بار آن در ۱۲۶۰ هجری قمری (۱۲۲۲ خورشیدی) بوده است. از آثار تاریخی مهم کاشان منار آجری جامع میدان کهنه است که کتیبهٔ آن سال ۴۶۶ هجری قمری (۴۵۲ خورشیدی) را نشان می‌دهد. دیگر آثار تاریخی آن قـلعهٔ جـلالی مـتعلق بـه جلال‌الدین ملکشاه سلجوقی است. مسجد مـیدان یـا مسـجد عمادی که تاریخ تعمیر آن متعلق به سال ۸۶۸ هجری قـمری (۸۴۲ خورشیدی) است و ظاهراً در سال ۶۲۳ هجری قـمری (۶۰۴ خورشیدی) ساخته شده.

کاشانتو Kāšāntu
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۶۶ درجه، ۴۱ کـیلومتر. ارتـفاع حـدود ۱۲۵۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری بیستون. کـنار رودخـانهٔ دینور.

کاشانک Kāšānak
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردسـتان ۱۳۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتـفاع ۲۲۷۰ مـتر. سـرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه تخت پاچنار.

کاشتر **Kāštar**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۲۱ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه سرکوه. سر راه کامیاران به پالنگان.

کاشک **Kāšk**
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۴۶ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

کاشکلی **Kāškeli**
← کوشکلی. ده، شهرستان ایذه.

کاشمر **Kāšmar**
۱- شهرستانی در مرکز غربی استان خراسان. مرکب از بخشهای مرکزی، بردسکن، خلیل‌آباد و کوهسرخ و مشتمل بر دهستانهای بالاولایت، پائین‌ولایت، صحرا، کنارشهر، کوهپایه، رستاق، ششطراز، بررود، برکوه و تکاب و به مرکزیت شهر کاشمر. این شهرستان از شمال به شهرستانهای سبزوار و نیشابور، از خاور و جنوب خاوری به شهرستان تربت حیدریه، از جنوب به شهرستانهای گناباد، فردوس و طبس و از غرب به شهرستان شاهرود (استان سمنان) محدود است.
نواحی شمالی آن کوهستانی و نواحی غربی و جنوب غربی آن دشت هموار و نسبتاً مسطحی است که به کویر نمک ختم می‌گردد. مهمترین کوههای آن کوه تروس (۲۵۱۵ متر)، کوه باغدشت (۲۴۸۳ متر)، کوه کرگز (۲۳۳۵ متر)، کوه سیاه (۲۲۷۵ متر) و کوه تک‌حوض به ارتفاع ۲۱۵۵ متر است. رودخانهٔ کال شش‌تراز بزرگترین رودخانهٔ این شهرستان بشمار می‌رود. آب و هوای این شهرستان در نواحی کوهستانی معتدل و در ناحیهٔ دشت معتدل مایل به گرم است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان کاشمر، استان خراسان. ۶۴۸ کیلومتر خاور تهران و ۱۵۵ کیلومتر جنوب غربی مشهد. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوهستان شصت‌درّه. سر راه تربت حیدریه به بردسکن و سبزوار. موقعیت جغرافیائی ۴۵ ۲۷ ۵۸ طول خاوری و ۰۰ ۱۴ ۳۵ عرض شمالی. نام پیشین آن ترشیز بوده است.
تاریخچه - شهرستان کاشمر مشتمل بر بلوک سابق ترشیز است. شهر ترشیز که ویرانه‌های آن احتمالاً نزدیک آبادی فیروزآباد قرار دارد، در قدیم مرکز ناحیهٔ بُشت (Bošt) از ولایت نیشابور در ناحیهٔ قهستان (کُهستان) بود. مقدسی مورخ معروف مسجد جامع شهر ترشیز را از لحاظ شکوه با مسجد جامع دمشق برابر دانسته است. شهر ترشیز در سال ۵۲۰ هجری قمری (۵۰۴ ه.خ) توسط وزیر سلطان سنجر سلجوقی غارت شد. بعدها به دست اسماعیلیان افتاد. در سال ۷۸۳ هجری قمری (۷۵۹ ه.خ) در حملهٔ امیرتیمور یکسره ویران شد و از میان رفت. منار ۱۸ متری فیروزآباد با کتیبه‌ای به خط کوفی و همچنین برج کشمر واقع در آبادی علی‌آباد (۱۲ کیلومتری خاور شمالی بردسکن)، از جمله آثار تاریخی شهرستان کاشمر می‌باشند.

کاشنبهٔ بالا و پائین **Kāšanbeh-ye bālā va pā'in**
← کاشنبهٔ دودانگه. ده، شهرستان کرمانشاه.

کاشنبهٔ دودانگه **Kāšanbeh-ye Dodāngeh**
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۶۸ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۸ کیلومتر غرب جنوبی چقانرگس. روستای کاشنبهٔ پائین در ۲ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۵۰۰ متری قرار دارد. روستای کاشنبهٔ بالا در ۲ کیلومتر جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متری قرار دارد.

کاشی **Kāši**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر جاسک، استان هرمزگان. بندر جاسک ۸۸ درجه، ۱۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کاشی.

کاشیدر **Kāšidar**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۴۲ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کوهستان البرز شرقی. نیمه‌جنگلی.

کاشی‌کلا **Kāši kolā**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۹۲ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ متالون. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

کاظم‌آباد **Kāzem ābād**
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۵۶ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی بردسکن.

کاظم‌آباد **Kāzem ābād**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۰ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه خمهٔ بالا به سکّانه و خمین.

کاظم‌آباد **Kāzem ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۳۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه آجین به کنگاور. ۱۲ کیلومتر جنوب آجین.

کاظم‌آباد **Kāzem ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۲۰ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی دهق.

کاظم‌آباد Kāzem ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۸۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک، کوهستانی. کنار رودخانهٔ خاک بتیه. ۱۳ کیلومتر جنوب شاپورآباد.

کاظم‌آباد Kāzem ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۱۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه سیرجان به زیدآباد و شهربابک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری زیدآباد.

کاظم‌آباد Kāzem ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتر خاور شمالی داریان.

کاظم‌آباد Kāzem ābād

ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۸۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار آب اسبکی. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی چرام.

کاظم‌آباد Kāzem ābād

ده، بخش رُستاق، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۱۸ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال غربی رُستاق.

کاظم‌آباد Kāzem ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۷۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب غربی لاهیجان.

کاظم‌آباد Kāzem ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۵۶ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر غرب محمّدآباد.

کاظم‌آباد Kāzem ābād

ده، مرکز دهستان کویرات، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۲۲ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب جنوبی چترود.

کاظم احمد Kāzem ahmad

ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۳۲ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر، گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. ۸ کیلومتر غرب سد شاهور.

کاظم‌خانی Kāzemxāni

ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۶۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کفرآور. سر راه پل ذهاب به گواور.

کاظم‌خانی Kāzemxāni

← کلهر. ایلات کرد.

کاظم‌کلا Kāzemkalā

ده، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۲۴ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. سر راه عباس‌آباد به کلاردشت. ۴ کیلومتر جنوب عباس‌آباد.

کاظمی Kāzemi

ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۱۹ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۱۵ کیلومتر خاور ایستگاه آهو.

کاغه Kāqeh

ده، مرکز دهستان سیلاخور، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۲۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری چالانچولان.

کافتر Kāftar

ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۷۳ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوبی کویر کافتر. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری خُنجشت.

کافتر، دریاچه Kāftar

هامون یا دریاچهٔ خشکی در شهرستان خرم‌بید، استان فارس. ۳۶ کیلومتر غرب جنوبی صفاشهر (ده بید). مساحت این هامون حدود ۴۵ کیلومترمربع است و درازای آن از غرب شمالی تا خاور جنوبی ۱۳ کیلومتر و ارتفاع سطح آن حدود ۲۳۵۰ متر است.

کافرراه Kāfar rāh

کوه، کوهستان البرز، شهرستان تهران. ۴۰ کیلومتر شمال خاوری تهران. ارتفاع حدود ۳۶۵۰ متر.

کافرغن Kāfarqan

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۷۶ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. کنار راه بندرلنگه به بندرمغویه. ۶ کیلومتر خاور جنوبی بندرمغویه.

کافرقلعه **Kāfarqal'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۶۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور.

کافرقلعه **Kāfar qal'eh**
← اسلام‌قلعه. ده، شهرستان مشهد.

کافی‌الملک **Kāfi-ol Molk**
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۷۵ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتری ساحل شمال خاوری دریاچهٔ ارومیه. کنار خط آهن تبریز به ترکیه.

کاکا **Kākā**
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۵ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کاکا. ۲۳ کیلومتر غرب انگوران.

کاکاآباد **Kākā ābād**
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۱۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۹۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر خاور حسین‌آباد وردشت.

کاکائی‌بالا **Kākā'i-ye bālā**
مجموعه‌ای از سه جزیرهٔ کوچک در دریاچهٔ ارومیه، یک کیلومتری جنوب غربی شبه جزیرهٔ شاهی. ۲۲ کیلومتری شمال خاوری بندر گلمانخانه. نام محلی جزایر مزبور گولایان داشی است و جزیره‌های کاکائی پائین و کاکائی میانه از دیگر جزایر این مجموعه هستند.

کاکائی پائین **Kākā'i-ye pā'in**
← کاکائی بالا. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

کاکائی میانه **Kākā'i-ye miyāneh**
← کاکائی بالا. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

کاکاجوب **Kākājub**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۰۶ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قوری‌چای. ۱۲ کیلومتر شمال دهگلان.

کاکارضا **Kākārezā**
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۴۲ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کاکارضا. سر راه خرم‌آباد به الشتر. ۱۶ کیلومتر جنوب الشتر.

کاکاعبّاس **Kākā abbās**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۲۳ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

کاکان **Kākān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۳۳۵ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر شمال غربی کمهر. سر راه اردکان به کمهر و یاسوج.

کاکان، گردنه **Kākān**
گردنه‌ای به بلندی ۲۶۵۰ متر در شهرستان یاسوج، استان کهگیلویه و بویراحمد. سر راه یاسوج به کاکان و کمهر و اردکان. این گردنه استانهای فارس و کهگیلویه و بویراحمد را از هم جدا می‌کند.

کاکاوند **Kākāvand**
← دلفان. طایفهٔ لُر.

کاکلستان **Kākelestān**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۸۶ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کاکلستان.

کاکُلک **Kākolak**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۰۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال غربی چالشتر.

کاکُلکی **Kākolaki**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۸۱ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اهرم به بوشهر.

کاکلی **Kākoli**
ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۵۲ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سرچشمه رود قروق.

کاکوژان **Kākužān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۵۳ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

کاکون **Kākun**
← کاکان. ده، شهرستان سپیدان.

کاکون Kākun
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۱ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زاغ. ۳ کیلومتر شمال غربی دوزه. سر راه جهرم به میمند و فیروزآباد.

کاکی Kāki
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان دشتی، استان بوشهر. مشتمل بر دهستانهای کاکی و چغاپور و به مرکزیت روستای کاکی.
۲- ده، مرکز بخش کاکی و مرکز دهستان کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۵۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه خورموج به کنگان.

کاگان Kāgān
← کاهنگان. ده، شهرستان فریدونشهر.

کاگونک Kāgunak
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۰۷ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب گوکان. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

کال Kāl
ده، مرکز دهستان کال، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۹۵ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه گاوبست. ۲۰ کیلومتر خاور شمالی اشکنان.

کالاکان آفتاب‌رو Kālākān-e Āftābru
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۶ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه موئینه به پلشت و سرتخت. ۵ کیلومتر شمال غربی موئینه.

کالاکان نسار Kālākān-e Nesār
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر غرب شمالی موئینه.

کال بالا Kāl-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۸۵ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. روستای کال پائین در یک کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متری قرار دارد.

کالبر Kālber
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۹۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب نگور.

کالج Kālej
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۰۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کنار گلندرود. سر راه المده به کجور. دامنهٔ خاوری کوه چال. کوهستان البرز.

کالدان Kāldān
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۴۴ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه باهوکلات به پیرسهراب. ۲۸ کیلومتر غرب شمالی باهوکلات.

کال سالار Kāl-e Sālār
رودخانه فصلی، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. طول ۱۴۵ کیلومتر.
از دامنهٔ کوه شصت درّه، ۲۶ کیلومتری شمال باختری تربت حیدریه سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب باختری روان می‌شود. از دهستانهای میان‌رخ، بالاولایت و زاوه می‌گذرد و پس از خروج از کوهستان، راه تربت حیدریه به رشتخوار را قطع می‌کند و به دهستان سنگان وارد می‌گردد و در ۲۶ کیلومتری باختر جنوبی روستای جنگل به کال‌شور گناباد می‌ریزد.

کال سرخ Kāl-e Sorx
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل، خشک. ۳۱ کیلومتر غرب صالح‌آباد.

کال سنگ Kāl-e Sang
روستای مرزی، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۴۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار رودخانهٔ هریرود (مرز ایران و افغانستان).

کال شش تراز Kāl-e Šeš tarāz
رودخانهٔ فصلی، شهرستان کاشمر، استان خراسان. طول ۷۸ کیلومتر.
از تلاقی کال شوراب و نهر شوراب، ۲۴ کیلومتری شمال خاوری کاشمر تشکیل می‌یابد. نخست بسوی باختر و سپس به طرف جنوب باختری روان می‌گردد و در ۳۰ کیلومتری باختر جنوبی کاشمر به کال شور کاشمر می‌ریزد.

کال شور Kāl-e Šur
رودخانهٔ فصلی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. طول ۹۰ کیلومتر.

از کوه چاقندی، ۲۵کیلومتری جنوب خاوری شاهرود سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی باختر جنوبی و سپس بسوی جنوب روان می‌شود و در ۲۵کیلومتری جنوب خاوری دامغان به کویر حاج علی قلی می‌ریزد.

کال شور جاجرم **Kal-e Šur-e Jājarm**

رودخانه، شهرستانهای اسفراین، بجنورد و شاهرود، استانهای خراسان و سمنان. طول ۳۶۰کیلومتر.
از آبخیزهای جلگهٔ صفی‌آباد، ۵۵کیلومتری جنوب خاوری اسفراین سرچشمه می‌گیرد. از دهستانهای رزق‌آباد و جاجرم می‌گذرد و در ۴کیلومتری باختر ایستگاه راه‌آهن جاجرم با کال شور جوین مخلوط می‌شود و از استان خراسان به استان سمنان وارد می‌گردد و پس از آمیختن با کال‌شور سبزوار به کال‌شور خواروتوران تغییر نام می‌دهد و در ۱۷۵ کیلومتری جنوب باختری سبزوار به دشت کویر وارد می‌شود.

کال شور جوین **Kāl-e Šur-e Joveyn**

رودخانهٔ فصلی، شهرستانهای نیشابور و اسفراین و بجنورد، استان خراسان. طول ۲۴۰کیلومتر.
از کوه بی‌هیم ۷۷کیلومتری شمال غربی نیشابور سرچشمه می‌گیرد و بسوی باختر شمالی روان می‌شود و در زیر پل راه‌آهن جاجرم به کال‌شور جاجرم می‌ریزد.

کال شور سبزوار **Kāl-e Šur-e Sabzevār**

رودخانهٔ فصلی، شهرستانهای نیشابور و سبزوار، استان خراسان. طول ۲۹۰کیلومتر.
از ارتفاعات ۶۰کیلومتری جنوب باختری مشهد سرچشمه می‌گیرد و رو به باختر روان می‌شود. از ۱۳ کیلومتری جنوب نیشابور می‌گذرد و از ۵کیلومتری جنوب سبزوار عبور می‌کند ودر ۲۵ کیلومتری جنوب عباس‌آباد به کال شور جاجرم می‌ریزد.

کال شور کاشمر **Kāl-e Šur-e Kāšmar**

رودخانهٔ فصلی، شهرستان کاشمر، استان خراسان. طول ۶۳ کیلومتر.
در ۶کیلومتری جنوب باختری کاشمر سرچشمه می‌گیرد و بسوی باختر جنوبی روان می‌شود. در طول مسیر با کال شش‌تراز مخلوط می‌شود و در ۲۱کیلومتری جنوب باختری روستای سعدالدین به دشت کویر وارد می‌گردد.

کال شور میامی **Kāl-e Šur-e Meyāmey**

رودخانهٔ فصلی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. طول ۱۴۰ کیلومتر.
از چشمه‌های شیرین و سراده واقع در دامنهٔ کوه سیاه، ۲۵ کیلومتری شمال خاوری شاهرود سرچشمه می‌گیرد و بسوی خاور شمالی روان می‌گردد و در ۷کیلومتری خاور ایستگاه راه‌آهن ابریشمی با رودخانهٔ جوین مخلوط می‌شود و به کال شور جاجم تغییر نام می‌دهد.

کالکُش **Kālkoš**

ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۹۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کفرآور. سر راه گواور به سرپل‌ذهاب.

کالند **Kāland**

ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۵۷ درجه، ۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر شمال غربی منصوریه. به آن قالند هم می‌گویند.

کالنگ **Kāleng**

ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۲۰ درجه، ۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. گرم، خشک. دشت.

کال نمکزار **Kāl-e Namakzār**

← دریاچهٔ نمکزار.

کالوس پائین **Kālus-e pā'in**

ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۸۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه یاسوج به دروهان. روستاهای کالوس وسط و کالوس بالا به ترتیب در ۲کیلومتری و ۳/۵کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۹۳۰ متر و ۱۹۵۰ متر قرار دارند.

کالوسه **Kāluseh**

ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۸۳ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه گل‌گیر به شاه‌ولی.

کاله **Kāleh**

ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۳۷ درجه، ۲۷/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰-متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه قائم‌شهر به بابلسر. کنار رودخانهٔ تالار.

کالی **Kāli**

ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۶۱ درجه، ۳۳کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر شمال چشمهٔ زیارت.

کالیان **Kāliyān**

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۶ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۵ متر. معتدل نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ رازآور. ۲۴ کیلومتر جنوب خاوری کامیاران. سر راه کامیاران به میان‌راهان.

کالیباز kālibāz
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۵۰ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه کازرون و نورآباد به شیراز. ۹ کیلومتر غرب شمالی نودان.

کالیجان Kālijān
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۳۲۵ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمال غربی کوه سرتخت.

کالیران Kālirān
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۷۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال ابتر.

کالیک Kālik
ده، دهستان شپیران، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۴۲ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کالیک.

کالی‌کلا Kāli kolā
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۷۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. محل تلاقی رودخانه‌های ازرود و بابلک. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

کام Kām
← کلسنگ. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

کامران Kāmrān
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۴۳ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی زاوله.

کامران Kāmerān
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۶۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری چنار.

کامشکان Kāmeškān
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۳۸ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوههای خرقان. سی و یک کیلومتر شمال غربی آوج.

کامشگران Kāmešgarān
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۸۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. یک کیلومتر جنوب راه قروه به دهگلان.

کامل‌آباد Kāmel ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۹۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوهستان سهند.

کامل‌آباد Kāmel ābād
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۶ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال خاوری قره‌ضیاءالدین.

کامن Kāman
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۸۱ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر خاور شمال غربی روستای خلیفان.

کامو Kāmu
ده، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۰۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال خاوری جوشقان قالی. سر راه میمه به کاشان.

کامه Kāmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۸۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه کلات.

کامه Kāmeh
← کلسنگ. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

کامهٔ پائین Kāmeh-ye pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال سالار. سر راه تربت حیدریه به مشهد، روستای کامهٔ بالا در ۷ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۷۹۵ متری قرار دارد.

کامیاران Kāmyārān
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان سنندج، استان کردستان. مشتمل بر دهستانهای امیرآباد، گاورود، سورسور، بیلوار، شاهو، ژاورود و عوالان به مرکزیت شهر کامیاران.
۲- شهر، مرکز بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۵ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۴۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه سنندج به کرمانشاه. کنار رودخانهٔ خِرّبلان.

کامیان بالا Kāmiyān-e bālā
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز

۳۰۶ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر شمال غربی ازنا. روستای کامیان پائین در یک کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۹۲۵ متری قرار دارد.

کاناجابا **Kānājābā**
← سهران، جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

کانعمت **Kāne'mat**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۶۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب.

کان مسی **Kān-e Mesi**
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۵۸ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ شور. درّهٔ غربی کوه پنبه.

کانی **Kāni**
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۳ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی بندر دولاب.

کانی آهنگران **Kāni āhangarān**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۰۵ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر شمال غربی دهگلان.

کانیان **Kāniyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۳۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر خاور سیلاب.

کانی‌برد **Kānibard**
ده، بخش آلوت، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۲۹۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری آلوت.

کانی پاشا **Kāni pāšā**
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۸۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۹ کیلومتر جنوب غربی دولت‌آباد.

کانی پیزیمکا **Kāni pizimkā**
ده، بخش نمشیر، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۰۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

کانی تومار **Kāni tumār**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۱۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بوکان به مهاباد.

کانی‌چای **Kānicāy**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۰۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه‌کانی‌گنجی به جعفر. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی سریش‌آباد.

کانی دانیال **Kāni dāniyāl**
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۵۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر غرب جنوبی قلقله.

کانی‌رش **Kāniraš**
ده، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۲۱ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود صوفیان.

کانی‌رش **Kāniraš**
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۶۶ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌کانی‌رش. ۹ کیلومتر جنوب غربی نالوس.

کانی‌رش **Kāniraš**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۴۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه شاه‌کرّاش.

کانی‌رش **Kāni raš**
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۶۹ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی ازگله.

کانی‌زرد **Kāni zard**
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۰۷ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری کوه چین‌چینکو.

کانی‌سانان **Kāni sānān**
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۲۵۹ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ساحل جنوب غربی دریاچهٔ زریوار.

کانی سفید **Kāni sefid**
ده، دهستان ترگور، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی.

ارومیه ۲۵۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه ملاّعلی.

کانی‌سفید Kāni sefid
ده، بخش خاو و میرآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۳۰۹ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ساحل دریاچهٔ زریوار.

کانی‌سفید Kāni sefid
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۳ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال غربی دیواندره.

کانی‌سواران Kāni savārān
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۶۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه معارف. ۷ کیلومتر غرب شمالی روستای موچش.

کانی‌سور Kānisur
ده، مرکز بخش نمشیر و مرکز دهستان کانی‌سور، بخش نمشیر، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۲۹۹ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

کانی‌سور Kānisur
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۰ درجه، ۱۰۲ کیلومتر.ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۸ کیلومتر شمال غربی دیواندره.

کانی‌سهراب Kāni sohrāb
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۱۴۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

کانی‌سیب Kānisib
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۴۸ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ لاوین.

کانی‌سیب Kānisib
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۶۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

کانی‌شاهقلی Kāni šāhqoli
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۵۵ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی دهگلان.

کانی‌شیخ Kāniševx
ده و پاسگاه مرزی، بخش سومار، شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۷۷ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار مرز ایران و عراق. ۱۵ کیلومتر جنوب سومار.

کانی‌طلا Kāni talā
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۳۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

کانی‌قلعه Kāni qal'eh
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۲۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

کانی‌کبود Kāni kabud
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقّز ۱۵۱ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱ کیلومتر غرب راه سقز به مریوان.

کانی‌کوتر Kāni kōtar
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۰۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه آلمالو.

کانی‌کیسلان Kāni kisalān
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۲۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه سربستان.

کانی‌گنجی Kāni ganji
ده، مرکز دهستان پنجه‌علی، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قروه به دهگلان.

کانی‌لیلی Kānileyli
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آب لاین. ۲ کیلومتر جنوب غربی هلتوشان.

کانی‌مشگان Kāni mešgān
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۱۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی حسن‌آباد.

کانی‌میران Kāni mirān
ده، بخش خاو و میرآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان.

مریوان ۳۱۵ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

کانی‌نوبتیان **Kāni nōbatiyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۲۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه بردزرد. کنار رودخانهٔ گده.

کانی‌یزیز **Kāni yaziz**
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۷۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

کاواران **Kāvārān ?**
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۱۷ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ انگهران. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری انگهران.

کاور **Kāvar**
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۰۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه پهله به مهران. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی پهله.

کاوستان **Kāvestān**
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۵۴ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب خاوری سغدر.

کاوک‌ده **Kāvakdeh**
ده، بخش تولم، شهرستان صومعه‌سرا، استان گیلان. صومعه‌سرا ۲۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی.

کاولان **Kāvelān**
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۸۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه مهاباد به سردشت.

کاوند **Kāvand**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قراول‌خانه.

کاوند **Kāvand**
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۳۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. محل تلاقی آب تنگ محمود و رودخانهٔ کارون.

کاوه **Kāveh**
شهر صنعتی، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. خاور راه ساوه به زرند و تهران.

کاوه **Kāveh**
← سیاه‌تپّه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

کاوهٔ بالا **Kāveh-ye bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۱۸ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه نورآباد به هرسین. روستاهای کاوهٔ وسط و کاوهٔ پائین در کنار یکدیگر قرار گرفته‌و با این روستا هم‌ارتفاع هستند.

کاوه کالی **Kāveh kāli**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

کاویان **Kāviyān**
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۷۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۳ کیلومتر شمال غربی هویزه و ۶ کیلومتر غرب شمالی بنی نعامه.

کاهدان **Kāhdān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۲۰ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کاهدان. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی خبیر.

کاهرنگی **Kāhrangi**
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۹۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر خاور جنوبی هرسین.

کاهک **Kāhak**
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۸۰ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه سبزوار به شاهرود.

کاه کُرّه **Kāh korrah**
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول

۲۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر خاور سدّ دز.

کاه‌ملاّ Kāh-e Mollā
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۴۳ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری زابلی.

کاهنگان Kāhangān
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۱۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه فردان. کوهستان زاگرس.

کاهو Kāhu ?
ده، بخش نوخندان، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۲۷۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه الله‌اکبر.

کاهو Kāhu
ده، بخش گلبهار، شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۱۶۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ فیریز.

کاهه Kāhah
ده، بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۴۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی خلیل‌آباد.

کاهی Kāhi
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۴۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی مود.

کاهیجه Kāhijeh
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۰۴ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل، خشک. سر راه چخماق به رشتخوار. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی چخماق.

کاهیدان غریبشاهی Kāhidān-e Qaribšāhi
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۸۸ درجه، ۳۴ کیلومتر ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار آب سرخون. سر راه اردل به سرخون و لردگان.

کای Kāy
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۳۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه سه‌سو. ۵ کیلومتر شمال غربی سیلوانه.

کایکان Kāyekān
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۹۴ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه کمربسته.

کبته Kabateh
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۷۴ درجه، ۷۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی پشته‌کوه. کوهستان البرز.

کبریت Kebrit
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۰ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی ورزنه.

کبکان Kabkān
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۰۴ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی دیّر به بوشهر. ۲۲ کیلومتر شمال غربی بردخون.

کبگیری Kabgiri
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۵۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب بهمن‌یاری.

کبوترآباد Kabutar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۴۰ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری دشتی.

کبوترآهنگ Kabutar āhang
← کبودرآهنگ، شهر، مرکز شهرستان کبودرآهنگ.

کبوترخان Kabutar xān
ده، مرکز دهستان کبوترخان، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۱۰ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به کرمان.

کبوترخوان Kabutarxān
رودخانهٔ فصلی، شهرستانهای سیرجان و رفسنجان، استان کرمان. طول ۱۷۰ کیلومتر.
از کوههای لاله‌زار، ۱۰۹ کیلومتری خاور سیرجان سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال باختری روان می‌گردد. از شهرستان

رفسنجان می‌گذرد و پس از عبور از دهستان کشکوئیه در شنزار کشکوئیه فرو می‌رود.

کبوترخوان بالا Kabutarxān-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۲۶ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون (شطیط). ۸ کیلومتر غرب شمالی مهدی‌آباد. روستای کبوترخوان پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در کنار رود کارون واقع است.

کبوتردان Kabutardān
ده، بخش مرکزی شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۱۴۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

کبوترکُنا Kabutar konā
ده، بخش چوار، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۹۱ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال غربی چمن بولی.

کبوترکوه Kabutar kuh
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۴۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. سر راه روستای بردوک به عباس‌آباد.

کبوترلان Kabutarlān
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۹۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه بروجرد به اراک.

کبوترلان Kabutarlān
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب مازو.

کبود Kabud
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور، استان مازندران. ۶۳ کیلومتر جنوب غربی نور. ارتفاع حدود ۳۸۵۰ متر.

کبودان Kabudān
ده، مرکز دهستان کوهپایه، بخش بردسکن شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۹۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر شمال بردسکن.

کبودان Kabudān
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۲۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر غرب زهان.

کبودان Kabudān
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۱ درجه، ۱۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۷۰ کیلومتر خاور شمالی انارک.

کبودان Kabudān
بزرگترین جزیرهٔ دریاچهٔ ارومیه به مساحت ۳۰۲۰ هکتار (۳۰/۲ کیلومترمربع)، ۲۰ کیلومتری غرب جنوبی بندر رحمانلو. بلندترین نقطهٔ این جزیره ۱۵۸۸ متر ارتفاع دارد.

کبودان، دریاچه Kabudan
← ارومیه، دریاچه.

کبودرآهنگ Kabudar āhang
۱- شهرستانی در شمال استان همدان، مرکب از بخشهای مرکزی و گل‌تپه و مشتمل بر دهستانهای راهب، حاجیلو، سبزدشت، شیرین‌سو، مهربان علیا، کوهین، گل‌تپه، علی‌صدر و مهربان سفلی و به مرکزیت شهر کبودرآهنگ.
شهرستان کبودرآهنگ از شمال غربی به شهرستان بیجار (استان‌کردستان)، از شمال به شهرستان خدابنده (استان زنجان)، از خاور به شهرستان رزن، از جنوب به شهرستان همدان، از جنوب غربی به شهرستان بهار و از غرب به شهرستانهای قروه و بیجار (استان کردستان) محدود است. اراضی آن نیمه‌کوهستانی و تپه‌ماهور است که رو بسوی جنوب خاوری از ارتفاع آن کاسته می‌شود. بلندترین نقطهٔ آن بنام کوه سوباشی واقع در جنوب خاوری گل‌تپه ۲۵۷۹ متر ارتفاع دارد. رودخانهٔ مهمی جز قره‌چای و قره‌آغاج که خشکرودهائی بیش نیستند، در این شهرستان جریان ندارد. آب و هوای شهرستان کبودرآهنگ معتدل مایل به سرد تا سرد است و از نظر بارندگی جز نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان کبودرآهنگ. ۲۳۸ کیلومتر غرب جنوبی تهران و ۴۹ کیلومترشمال خاوری همدان. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر غرب راه همدان به رزن. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۴۳ °۴۸ طول شرقی و ″۳۰ ′۱۲ °۳۵ عرض شمالی. به آن کبوترآهنگ هم می‌گویند.

کبودگنبد Kabud gonbad
← کلات. شهر، شهرستان مشهد.

کبودوال Kabudvāl
آبشاری در شهرستان علی‌آباد، استان گلستان. کوههای جنوبی شهر علی‌آباد.

کبودهٔ پائین Kabudeh-ye pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۴۰ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. روستای کبودهٔ بالا در ۲ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۵۲۰ متری قرار دارد.

Kabudeh-ye Dehju **کبودهٔ دهجو**
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۷۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال زاغه.

Kaburān **کبوران**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۱۳ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه تفرش به روستای بازرجان.

Kaborkin **کبورکین**
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۸۴ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گی‌مرد. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری منوجان و ۷ کیلومتر خاور شمالی نودژ.

Kabusi **کبوسی**
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۰۵ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. محل تلاقی رودخانه‌های کارون و بازوفت.

Kabir **کبیر**
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۶۵ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر شمال قصرقند.

Kabir kuh **کبیرکوه**
رشته‌کوهی به درازای ۱۷۵ کیلومتر و عرض بین ۴۵ تا ۸۰ کیلومتر و مساحتی به وسعت ۹۵۰۰ کیلومترمربع در استان ایلام. ارتفاع بلندترین نقطهٔ آن که در ۱۸ کیلومتری خاور روستای ارکواز واقع است، ۲۷۹۰ متر است. سرچشمهٔ رودخانه‌های بسیاری است. از جمله رود چنگوله، رود آبدانان و رود دویرج.

Kabigun **کبیگون**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۹ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه دوهله. ۸ کیلومتر جنوب بهاباد.

Kaparhā **کپرها**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۳۵ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. خیلی گرم و مرطوب. خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی هندیجان.

Kapaz **کپز**
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۳ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به تکاب. درهٔ جنوبی کوه قزلرگنبدی. ۷ کیلومتر شمال غربی دندی.

Kapak **کپک**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۴ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی دیواندره.

Kapkān **کپکان**
ده، بخش چاپشلو، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۲۲۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه درگز به امامقلی. کنار رود زنگلانلو. فرودگاه کپکان در ۸ کیلومتری غرب شمالی آن جای دارد. مرکز دهستان میانکوه.

Kapanak-e Sefid **کپنک‌سفید**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۲۹۴ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر جنوب غربی کرند.

Kapu **کپو**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۵۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه کپو. ۳۲ کیلومتر شمال غربی خرانق.

Kaputi ? **کپوتی**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۶۲ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور شمالی سرجنگان.

Kapurcāl **کپورچال**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر انزلی، استان گیلان. بندر انزلی ۲۹۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندر انزلی به رضوانشهر. مرکز دهستان چهارفریضه.

Kat **کت**
ده، بخش بهمئی، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۹۶ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر شمال غربی لیکک.

Katā **کتا**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۳۱ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خرسان. سر راه یاسوج به بروجن.

کتابان **Ketābān**
کوه، شهرستان آباده، استان فارس. ۵۵ کیلومتر خاور جنوبی دهبید. ارتفاع ۳۱۵۰ متر.

کتالان **Katālān**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۷۷ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه برین. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری فیروزکوه. کوهستان البرز.

کتالم **Ketālem ?**
شهر، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۱۲۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

کتایونچه **Katāyōnceh**
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۱۱۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب جنوبی دولت‌آباد.

کتجوره **Kotjureh**
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۷۱ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه پورکان.

کتخانجک **Kataxānjak**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۹۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه زاهدان به خاش. ۶ کیلومتر جنوب کلات سیاه.

کتسیفون **Katesifon**
← تیسفون، شهر باستانی.

کُتک **Kotok**
ده، مرکز دهستان للروکتک، بخش اندیکا، شهرستان مسجدسلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۲۴ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب شمالی للر. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

کتک **Katak**
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۳۳۴ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار بیشهٔ کتک. ۵ کیلومتر غرب جنوبی گندمان.

کتک **Katak**
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۱۰۵ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۸/۵ کیلومتر جنوب ارسنجان.

کتگان **Kategān**
← کهتگان. ده، شهرستان داراب.

کُتل پیره‌زن **Kotal-e Pirehzan**
گردنه‌ای به بلندی ۲۲۰۰ متر در شهرستان کازرون، استان فارس. سر راه قدیم کازرون به دشت ارژن و شیراز.

کُتل دختر **Kotal-e Doxtar**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۲۵۰ متر در شهرستان کازرون، استان فارس. سر راه قدیم کازرون به دشت ارژن و شیراز.

کُتل سنگی **Kotal-e Sangi**
گردنه‌ای به بلندی ۱۶۵۰ متر در شهرستان تایباد، استان خراسان. ۴۹ کیلومتر غرب شمالی تایباد و ۲۷ کیلومتر شمال خاوری خواف. این گردنه که در کوههای باخرز جای دارد، شهرستانهای تایباد و خواف را از هم جدا می‌کند.

کُتل طبس **Kotal-e Tabas**
گردنه‌ای به بلندی ۱۷۵۰ متر در شهرستان سبزوار، استان خراسان. سر راه سبزوار به اسفراین. ۱۸ کیلومتر شمال سبزوار. کوهستان جغتای.

کتلوکی **Katluki**
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۰۱ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری نوک‌آباد.

کتمک **Katamak**
ده، بخش میانکنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۴۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه دوست‌محمّد به برج میرگل. ۲ کیلومتر خاور جنوبی برج میرگل.

کتوئیه **Katu'iyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۷۱ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب قلعه‌عسکر.

کتوکانشیب **Katukānšib**
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۳ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷/۵ کیلومتر غرب شمالی چانف.

کُتوگُرگ گنبد **Kotugorg-e Gonbad**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۴۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور جنوبی دهنو.

کتویه Katuyeh

ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۲۰ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری دارالمیزان.

کتّه Katteh

ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۹۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب خاوری باشت. سر راه نورآباد به دهدشت و نورآباد به دوگنبدان.

کته‌پشت Kateh pošt

ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۳۵ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

کته تلخ Katehtalx

ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۴۱ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه چنگ علی‌مهدی.

کته شمشیر Kateh šamšir

ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۳۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی روستای سفیدسنگ و ۸ کیلومتر خاور قلندرآباد.

کته گنبد Kateh gonbad

ده، مرکز دهستان سروستان، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۲۰ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب سروستان.

کتی لته Koti lateh

ده، بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۲۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ رودخانهٔ تالار. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

کثیرآباد Kasir ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۱۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری قریت‌العرب (ده‌تازیان).

کج Kaj

ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ دامن. یک کیلومتر خاور جنوبی زهلنفان.

کُجاآباد Kojā ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۶۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال سردرود.

کجاب Kajāb

ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۹۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. معتدل، خشک. کنار رود روَس.

کجان Kejān

ده، مرکز دهستان بهارستان، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۷۲ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه نیستانک به کوهپایه. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی نیستانک.

کجدر Kajdar

ده، مرکز دهستان سرباز، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۸ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی ۲ کیلومتر جنوب غربی سرباز.

کج‌کوش Kajkuš

ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۲ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ دامن. حدود یک کیلومتر خاور جنوبی زهلنفان.

کجل Kajal

ده، بخش سنجبد، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۳۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

کجوت Kajut ?

ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۹۶ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه ماکو به کلیساکندی و سیه‌چشمه. ۲ کیلومتر غرب شمالی کشمش‌تپه.

کجور Kojur

ده، مرکز دهستان توابع کجور، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۳۶ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع

۱۴۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کجور. سر راه مرزن‌آباد به کوپ و المده.

کجور **Kojur**
رودخانه، شهرستان نوشهر، استان مازندران. طول ۴۳ کیلومتر. از کوههای سیاه‌سنگ و اسبی کوهک و یخلی، ۴۴ کیلومتری جنوب خاوری نوشهر سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال روان می‌شود. از بلدهٔ کجور می‌گذرد و در دشت ساحلی به دریای خزر می‌ریزد.

کُچ **Koc**
← کوچ، ده، شهرستان چابهار.

کچ **Kac**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۷۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری نگور.

کُچ **Koc**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک. ۱۰۰ درجه، ۱۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل دریای عمان. ۵ کیلومتر جنوب غربی کرتی.

کچرود **Kacarud**
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۱۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه ماهور. کنار خط آهن زاهدان به میرجاوه.

کچک **Kacak**
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۵ درجه، ۱۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۵ متر. گرم، خشک. ۳۴ کیلومتر جنوب غربی گلمورتی.

کچل‌احمد **Kacal ahmad**
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۹۴ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۲ کیلومتر شمال گل‌تپه.

کچل‌احمدی **Kacal ahmadi**
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۰۵ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر غرب جنوبی خرامه.

کچلانلو **Kacalānlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۰۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود اترک.

کچلانلو **Kacalānlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۱۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بجنورد به جاجرم.

کچل‌داش **Kacaldāš**
← کلسنگ، جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

کچل‌منگان **Kacal mengān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۵۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سقز به مریوان. دامنهٔ کوه بردزرد.

کچلوند **Kecalvand**
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۸۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری سراب‌دوره.

کچله گرد **Kacaleh gerd**
ده، بخش بوئین زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۹۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۵ متر. معتدل، خشک. ۳۰ کیلومتر شمال غربی بوئین.

کچو **Kacō**
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۱۰۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتری ساحل دریای عمان.

کچوئیه **Kacu'iyeh**
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۳۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه قورقورک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری چرمهین.

کچورستاق **Kacurestāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۳ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی زواره.

کچوز **Kacuz**
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۷۱ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. جنگلی.

کچوسنگ **Kacusang**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان

۲۳۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه زردنگه. ۲۰ کیلومتر غرب کچومثقال.

Kaculi **کچولی**
ده، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۰۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سرخس به مشهد.

Kacu mesqāl **کچومثقال**
ده، مرکز دهستان کچو، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۳۹ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. سر راه اردستان به گزستان.

Kacuyeh **کچویه**
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۳۵۰ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی خرمن‌کوه. سر راه فسا به استهبان. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی مقابری.

Kaceh **کچه**
ده، بخش مرکزی شهرستان آستانهٔ اشرفیه، استان گیلان. آستانهٔ اشرفیه ۲۵۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. کنار سفیدرود.

Kaceh **کچه**
ده، بخش مرکزی شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۲۷۹ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. کنار سفیدرود. جنگلی.

Keci **کچی**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۷ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری کوهپایه. کوهستان مارشنان.

Kaciyān ? **کچیان**
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر خاور ادیمی.

Kod **کُد**
ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۱۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال خاوری زهک.

Kadāš **کداش**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۰ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ میانتاق. سر راه ابراهیمی به دستگرد.

Kadbasteh **کدبسته**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۸۷ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ مرغاب.

Kadxodā malus **کدخداملوس**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۰۹ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر شمال ایمان‌آباد.

Kadkan **کدکن**
۱- یکی از بخشهای شش‌گانهٔ شهرستان تربت حیدریه، مشتمل بر دهستانهای بالارخ، پائین‌رخ، میان‌رخ و کدکن‌و به مرکزیت روستای کدکن.
۲- ده، مرکز بخش کدکن و مرکز دهستان کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۱۶ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار کال چشمه پونه. دامنهٔ شمالی کوهستان شصت درّه.

Kedenj **کدنج**
ده، مرکز دهستان سیاخ دارنگون، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۰۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. درّهٔ غربی کوه قره‌باغ.

Kadu deh **کدو ده**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۰۲ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر جنوب فیروزکوه.

Kedunu'iyeh **کدونوئیه**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۱۹۹ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر جنوب خاوری هماباد.

Koduvar **کُدوور**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۴۷ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. حومهٔ غربی شهر سمنان.

Kezāb **کذاب**
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۶۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب خضرآباد.

کُر Kor
ده، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۳۴۲ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار کرچای.

کُر Kor
رودخانه، شهرستانهای اقلید و مرودشت، استان فارس. طول ۲۸۰ کیلومتر.
از کوههای ۶۷ کیلومتری جنوب خاوری اقلید سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی شمال باختری و سپس به طرف جنوب خاوری روان می‌گردد. از درّهٔ میان کوههای کُر و کوهساران می‌گذرد و به شهرستان مرودشت وارد می‌شود. در سر راه به بندر تاریخی امیر می‌رسد و پس از مخلوط شدن با رودخانهٔ سیوند در ۷۲ کیلومتری خاور جنوبی مرودشت به دریاچهٔ بختگان می‌ریزد.

کُرائی Korā'i
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۲۵ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر خاور جنوبی مهرنجان.

کرائی Karā'i
← قشقائی.

کرائی‌کور Karā'i kur ?
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۰ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رود خیری. ۲۵ کیلومتر شمال خاوری راسک.

کرّاب Karrāb
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. ۳۱۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه می‌مستان.

کُراب Korāb
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۳۱ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال غربی گلین‌قیه.

کرات Karāt
ده، مرکز دهستان کرات، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۲۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۵ متر. معتدل، خشک. سر راه تایباد به خواف.

کرات، گردنه Karāt
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۳۵۰ متر در شهرستان تایباد، استان خراسان. سر راه تایباد به سنگان و خواف. ۳۸ کیلومتر جنوب غربی تایباد. این گردنه شهرستان تایباد را از شهرستان خواف جدا می‌کند.

کراده Karādeh
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۱ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زاغ. سر راه جهرم به میمند و فیروزآباد. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی دوزه.

کراده Karādeh
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۲۱ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. ۶ کیلومتر غرب باب انار. درّهٔ شمالی کوه سفیدار.

کرّان Karrān
ده، دهستان قره‌ضیاءالدین، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۳۷ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کرّان از سه روستای بالا، میان و پائین تشکیل یافته است.

کُران Korān
ده، بخش مرکزی شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۱۴۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر غرب جنوبی چلیچه.

کُرّان Korrān
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال غربی سعادت‌آباد.

کُران Korān
← کوران. ده، شهرستان سراوان.

کُران Korān
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۲۸ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ سی‌میش. حومهٔ جنوب غربی شهر سراوان.

کُرانی بالا Korāni-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۹۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب رحیم‌آباد. روستای کرانی پائین در ۱/۵ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۳۵۰ متری قرار دارد.

Korāhi-ye bālā کُراهی بالا
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۲۹ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۴ کیلومتر جنوب خاوری درخزینه. روستای کراهی پائین در ۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۲۰۰ متری قرار دارد.

Karbāsak کرباسک
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۷۷ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر جنوب غربی جهان‌تیغ.

Kerebsāneh کربسانه
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۹۴ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتر جنوب غربی شاه‌بداغ.

Korbekand کُربکند
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۹۳ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال غربی دولت‌آباد.

Karbalā'i āqā ali کربلائی آقاعلی
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۲۴ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. گرم، خشک. ۲/۵ کیلومتر جنوب دیهوک.

Karbalā'i rezāxān کربلائی رضاخان
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۴۸ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

Karbalā'i musā کربلائی موسی
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۳۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری جهان‌تیغ.

Kor-e Boland کُربلند
← کوربلند. ده، شهرستان لامرد، استان فارس.

Karbuš کربوش
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. ۷۹ کیلومتر باختر شمالی شهرکرد. ارتفاع ۳۹۷۴ متر.

Karpādin کرپادین
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۲ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ پل‌پیر. ۹ کیلومتر شمال غربی مُخت.

Karpu'iyeh کرپوئیه
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۷۸ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه یشم.

Kort ābād کُرت‌آباد
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۱ درجه، ۹۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۵ متر. گرم، خشک. ۲ کیلومتر خاور جنوبی آهنگران.

Karatān کرتان
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۵ درجه، ۹۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۵/۵ کیلومتر جنوب سیریک.

Kereti کرتی
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندر جاسک ۹۸ درجه، ۱۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک.

Kartil ābād کرتیل‌آباد
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۷۸ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به نهاوند. ۵ کیلومتر خاور شمالی حسین‌آباد ناظم.

Karaj کرج
۱- شهرستانی در مرکز شمال غربی استان تهران، مشتمل بر بخشهای مرکزی و اشتهارد و مرکب از دهستانهای آدران، آسارا، گرمدرّه، محمدآباد، کمال‌آباد و پلنگ‌آباد و به مرکزیت شهر کرج. این شهرستان از شمال به استان مازندران، از خاور به شهرستانهای شمیرانات و تهران، از جنوب به شهرستانهای شهریار و ساوه، از جنوب غربی به شهرستان قزوین و از غرب به شهرستان ساوجبلاغ محدود است و به وسیلهٔ رودخانهٔ کرج مشروب می‌شود.
نواحی شمالی این شهرستان را کوههای البرز و درّهٔ رودخانهٔ کرج پوشانیده که به ارتفاع آن رو به شمال افزوده می‌شود. مهمترین کوههای این شهرستان که در همین ناحیهٔ کوهستانی قرار دارند، عبارتند از: کوههای پالون‌گردن (۴۳۷۵ متر)، کهار بزرگ (۴۱۰۸ متر)، کوه آسارا (۳۹۴۱ متر) و کوه صندوق‌چال (۳۷۱۸ متر). نواحی جنوبی شهرستان کرج را دشت هموار و فوق‌العاده حاصلخیزی پوشانیده که طی سالهای اخیر زیر پوشش‌های ساختمانی و توسعهٔ شهری قرار گرفته و به منطقهٔ مسکونی پهناوری مبدل شده است. آب و هوای این شهرستان در نواحی شمالی معتدل مایل به سرد و در دشت جنوبی معتدل است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک محسوب می‌گردد.

۲- شهر، مرکز شهرستان کرج، استان تهران. ۴۲ کیلومتر غرب شمالی تهران. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ کرج. سر راه تهران - چالوس و تهران - قزوین. موقعیت جغرافیائی ۳۰ ۰۰ ۵۱ طول خاوری و ۴۵ ۴۸ ۳۵ عرض شمالی.
کرج در سالهای اخیر توسعهٔ چشمگیری پیدا کرده و به یکی از شهرهای میلیونی ایران مبدل شده است.

کرج **Karaj**
رودخانه، شهرستانهای کرج، تهران و قم، استان تهران. طول ۲۴۵ کیلومتر.
از دامنهٔ شمالی کوه آسارا، ۴۲ کیلومتری شمال خاوری کرج سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب خاوری روان می‌شود. با ولایت‌رود مخلوط می‌گردد و به موازات راه اتومبیل‌رو چالوس به کرج جریان می‌یابد. در طول مسیر با رودخانهٔ شهرستانک مخلوط می‌شود و پس از عبور از سد امیرکبیر، از شهر کرج می‌گذرد و به دهستان علیشاه‌عوض وارد می‌گردد و در دشت جنوبی کرج پخش می‌شود. در دهستان فشاپویه با یکی از شاخه‌های جاجرود درهم می‌آمیزد و بنام جارجارو به دهستان قمرود وارد می‌گردد و در ۸۰ کیلومتری خاور قم به دریای نمک قم می‌ریزد.

کرج **Karaj**
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۵۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور شمالی میان راهان.

کرج‌آباد **Karaj ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۹۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار موردق‌چای. دامنهٔ جنوبی کوهستان سهند.

کرج ابودُلف **Karaj-e Abudolf**
شهر قدیم بین سلطان‌آباد (اراک) و بروجرد که محل قطعی آن معلوم نیست. بعضی‌ها آن را مطابق با روستای آستانه می‌دانند. بنای شهر به ابی‌دلف عجلی منسوب است. نام آن را کره و یا کره ابودلف نیز گفته‌اند.

کرجو **Karju**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۶۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌زویار کرجو. درهٔ جنوبی کوه شاه‌سوار.

کرچ **Kerc**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۴۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه واراز. ۹ کیلومتر شمال قومنجان.

کرچ **Kerc**
ده، مرکز دهستان کرچمبوی شمالی، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۱۰ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه نوغان بالا به هلاغره.

کرچ **Karc**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۴۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد. نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب غربی ناغان.

کرچان **Karcān**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج، استان تهران. ۳۸ کیلومتر شمال باختری کرج. ارتفاع حدود ۳۷۵۰ متر.

کُرچاه **Korcāh**
← محمدآباد، ده، شهرستان ساری.

کرچکان **Karcekān**
ده، مرکز دهستان چم‌رود، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۷۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار زاینده‌رود. ۶ کیلومتر غرب شمالی باغ بهادران.

کرچوجی **Karcōji**
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه خورگو. ۱۸/۵ کیلومتر خاور سرزه.

کُرخُنگان **Korxongān**
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۲ درجه، ۱۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درهٔ جنوبی کوه بالاگله. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری مزایجان.

کرخه **Karxeh**
رودخانه، استانهای کرمانشاه، لرستان، ایلام و خوزستان. طول ۷۵۵ کیلومتر.
این رودخانه که از نظر طول پس از کارون و سفیدرود، سومین رودخانهٔ ایران بشمار می‌آید. از آبخیزهای ۳۴ کیلومتری جنوب خاور کرمانشاه سرچشمه می‌گیرد. از دهستانهای فیروزآباد ، ماهیدشت شرقی ، بالا دربند و میان‌دربند می‌گذرد و بنام قره‌سو بسوی جنوب خاوری روان می‌شود و از کنار شهر کرمانشاه می‌گذرد و وارد دهستان دروفرامان می‌گردد و با رودخانهٔ گاماسیاب مخلوط می‌شود و پس از آمیختن با رودخانهٔ گشانی به سیمره تغییر نام می‌دهد و از شهرستان کرمانشاه به شهرستان خرم‌آباد وارد می‌گردد و از دهستان

ایتیوند می‌گذرد و با پشت سر نهادن شهرستان خرم‌آباد به استان ایلام وارد می‌گردد و از ۵ کیلومتری شمال درّه‌شهر می‌گذرد و پس از مخلوط شدن با رودخانهٔ کشگان به رود کرخه مبدل می‌گردد. از دامنهٔ شمال خاوری کبیرکوه می‌گذرد و دوباره به استان لرستان وارد می‌گردد و از دهستانهای جلوگیر و حسینیه می‌گذرد و به استان خوزستان داخل می‌گردد. در این استان از منطقهٔ پای پل و دهستان چنانه و از دو کیلومتری باختر شوش عبور می‌کند و به شهرستان اهواز وارد می‌شود و سپس به شهرستان دشت آزادگان وارد می‌گردد و بسوی شهر سوسنگرد روان می‌شود و از شهرستان بستان می‌گذرد و به هورالعظیم می‌ریزد.

کرخه، سد **Karxeh**
سدی در شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. ۲۰ کیلومتر غرب اندیمشک. این سد که بر رودخانهٔ کرخه ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۲۷ متر است. طول تاج سد کرخه ۳۰۰۰ متر و گنجایش مخزن آن ۵۵۷۲ میلیون مترمکعب است. سد کرخه از نظر طول تاج و گنجایش مخزن نخستین و بزرگترین سد ایران بشمار می‌آید.

کردآباد **Kord ābād**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۷۲ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه میامی به جاجرم.

کردآباد **Kerd ābād**
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۴۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار لاویج‌رود. سر راه نور به چمستان. جنگلی.

کِردآباد **Kerd ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۱۴۳ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال خاوری ویان.

کردآباد **Kard ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۲۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۶۷۵ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری جوخواه. کنار راه طبس به جوخواه.

کردآباد **Kerd ābād**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۴۳ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال دهشیر.

کردآباد **Kerd ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۴ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب غربی خوراسکان.

کردآباد **Kard ābād**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۷ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۹ کیلومتر شمال کوهپایه.

کردآباد **Kerd ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۲۱۴ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر خاور جنوبی ارنان.

کُردآسیاب **Kord āsiyāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۱۶۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه نرو. کوهستان البرز. جنگلی.

کُردان **Kordān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۹۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه سیف‌آباد به برغان. کنار رودخانهٔ کردان.

کُردان **Kordān**
← برغان. رودخانه، شهرستان کرج.

کُردان **Kordān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۴۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۴ کیلومتر غرب جنوبی ناغان.

کُردانده **Kordāndeh**
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۸ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه خراسان مرز. کوهستان البرز.

کُردپائین **Kord-e pā'in**
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۹۸ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. دشت. کنار راه نجف‌آباد به دامنه. روستای کردبالا در ۳ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۲۲۳۰ متری قرار دارد.

کردخورد **Kardxord**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳۱ کیلومتر خاور شمالی جوکار. سر راه قهاوند به خُنداب.

کردخورد بالا Kardxord-e bālā
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۷ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان. ۶ کیلومتر شمال نوبران. روستای کردخورد پائین در یک کیلومتری خاور این روستا ر در ارتفاع ۱۸۱۰ متری قرار دارد.

کُردخیل Kordxeyl
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۲۱۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۶۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه.

کُرد خیل Kord xeyl
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه جویبار به لاریم.

کردر Kardar
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۲ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

کردر Kardar
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۰۳ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی پری‌تکی.

کُردستان Kordestān
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۳۱ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه کره سیاه به آل حبیب. ۱۱ کیلومتر شمال غربی بهبهان.

کُردشامی Kord šāmi
ده، بخش گندمان شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۱۹۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری گندمان.

کردشت Kardašt ?
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۰۰ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری خروانق.

کُردشول Kordšul
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۴۶ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه سعادت‌شهر به آباده و پاسارگاد. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری سعادت‌شهر.

کُردشیخ Kord-e Šeyx
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۴۳ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه قیر. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی قیر.

کُردعلیلو Kord alilu
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۰۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری هیر.

کُرد قشلاقی Kord qešlāqi
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۳۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری ثمرین.

کُردک Kordak
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۶ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی نوبران.

کردکتی Kard kati
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۹۷ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

کُرد کلا Kord kolā
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۹ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۶ کیلومتر شمال جویبار.

کُردکندی Kord kandi
ده، دهستان سکمن‌آباد، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۱۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود آق‌چای.

کُردکندی Kord kandi
ده، دهستان انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۴۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه مشگین‌شهر به پارس‌آباد. کنار سامبورچای.

کُردکندی Kord kandi
ده، مرکز دهستان مهرانرود مرکزی، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۴۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بستان‌آباد به سراب.

کُردکندی Kord kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۹۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ هاچه‌سو.

کُردکندی Kord kandi
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۸۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری سیه‌چشمه. کنار رودخانهٔ آق‌چای.

کُردکوی Kord kuy
۱- شهرستانی در مرکز خاوری استان مازندران، مرکب از بخشهای مرکزی و بندرگز، به مرکزیت شهر کردکوی. این شهرستان از شمال به خلیج گرگان و شهرستان ترکمن، از خاور به شهرستان گرگان، از جنوب به استان سمنان و از غرب به شهرستان بهشهر محدود است. نواحی شمالی آن را دشت ساحلی نسبتاً باریکی تشکیل داده و نواحی جنوبی آن کوهستانی پوشیده از جنگل است.
۲- شهر، مرکز شهرستان کردکوی، استان مازندران. ۲۷۸ کیلومتر شمال خاوری تهران و ۹۶/۵ کیلومتر شرق شمالی ساری. ارتفاع حدود ۱۲ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. موقعیت جغرافیائی ۴۵″ ۰۶′ ۵۴° طول شرقی و ۴۵″ ۴۷′ ۳۶° عرض شمالی. سر راه تهران به گرگان. قبلاً روستای کوچکی بود و تا سال ۱۳۱۷ هجری خورشیدی کردمحلّه نام داشت.

کردلان Kerdelān
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. کنگان ۳۳۳ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه نمک. ۳۵ کیلومتر شمال غربی ریز.

کُردلر Kordlar
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۶۳ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

کُردمحلّه Kord mahalleh
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۲۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. نیمه‌جنگلی.

کُردمحلّه Kord mahalleh
← کردکوی، شهر، استان مازندران.

کُردمیر Kordmir
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۱۹ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه کیاسر به دامغان.

کردوان Kardvān
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۲۹ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک.

کُردوان پائین Kordavān-e pā'in
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۰۵ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال غربی بردخون. روستای کردوان بالا در ۳ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۲۰ متری قرار دارد.

کُردها Kordhā
یکی از اقوام ایرانی که بیشتر در درّه‌های کوهستان زاگرس زندگی می‌کنند. در اسناد سومری، بابلی، اکدی و آشوری نام اقوامی دیده می‌شود که شباهت به کلمهٔ کرد دارد. گزنفون مورخ یونان باستان از قومی بنام کردوخوی Karduxoy یاد می‌کند و به دلیری و چستی و چالاکی آنان اشاره می‌کند. پولیبیوس یونانی (۲۰۰ تا ۱۲۰ قبل از میلاد) نیز از اقوامی که در آذربایجان کنونی زندگی می‌کردند و بنام کورتییوی Kurtiyoy یا کورتی‌ای Kurti'i خوانده می‌شدند یاد می‌کند. تاریخ کردها پس از اسلام تا اندازه‌ای روشنتر است. ولی نخستین کتاب اساسی و مهمی که دربارهٔ کردها نوشته شده، مربوط به دورهٔ صفویه است که شرفنامهٔ بدلیسی نام دارد. از آن به بعد تاریخ قوم کرد روشن است و همه‌جا از مبارزات آنان علیه اعراب حکایت دارد. نام کردستان از اوایل سدهٔ هفتم هجری قمری شایع گردید و مرکز آن قلعهٔ وهار یا بهار بوده که در سه فرسنگی شمال غربی همدان جای دارد. در زمان الجایتو مرکز استان به چمچال نزدیک شهر کرمانشاه منتقل شد. منطقهٔ کردستان بزرگ در زمان صفویه میان دو دولت ایران و عثمانی تقسیم شد و کردهای سیاه منصور و چگنی و زنگنه در خاک ایران ماندند و کردهای محمودی ماکو را در تصرف گرفتند. در اواخر زندیه و اوایل قاجار قسمتی از آذربایجان غربی در دست طایفهٔ دنبلی که از طوایف بزرگ کرد بوده‌اند، افتاد. کتاب شرفنامهٔ بدلیسی، لرها و لک‌ها را نیز کرد می‌داند که اگر آن را صحیح بدانیم با سلطنت کریمخان زند که از قبیلهٔ زند از قبایل لر بوده است، برای نخستین بار بر سرتاسر ایران پادشاهی کردنژاد سلطنت کرده است که از جهت عدل و رفتار با رعیت در تاریخ شاهان ایران کم‌نظیر بوده است.

کُرده چشمه Kordeh cešmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۹۳ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۵۰۰ متر غرب شمالی چشمه‌ماهی.

کرده‌سرا Kardeh sarā ?
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۱۹۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهپایه. جنگلی. ۳ کیلومتر غرب لوندویل.

کردی Kerdi
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۴۰ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

کُردیان Kordiyān
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۹۴ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه سیخستان. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی باخرز.

کُردیان Kordiyān
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۵۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی قلات.

کُردیجان Kordijān
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۱۳۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه آشتیان به قم. ۸ کیلومتر خاور سیاوشان.

کُردیچال Kordicāl
ده، مرکز دهستان کلاردشت، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۴۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

کردیل Kardil
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۴۴ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر جنوب قیر و کارزین.

کرزا Kerezā
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی‌کوه‌بیبان. ۴۴کیلومترخاورجنوبی‌ده‌تل.

کرزا Kerezā
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۷۴ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه تختهٔ سروه دیوانی. ۲۹ کیلومتر غرب شمالی اشکنان.

کُرزان Korzān
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۳۰۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه چالابی. سر راه تویسرکان به اشتران و اسدآباد. کنار کرزان رود.

کرزبر Karzebar
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۰۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری نیک‌پی.

کرزوبیان Karzubiyān
از شعب کردهای شبانکاره.

کُرسب Korasb
← کورسب. ده، شهرستان ساری.

کَرَسف Karasf
ده، مرکز دهستان سهرورد، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۲۲ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد. دامنهٔ جنوبی کوه قیدار.

کرسنک Karsanak
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۷۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب خاوری اورگان.

کرسی Korsi ?
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۶۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه تترستاق. کوهستان البرز.

کرشته Kerešteh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۹۰ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. حومهٔ خاوری شهر شهریار.

کرشک Kerešk
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۷۶ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه حاجی‌آباد. ۴ کیلومتر جنوب غربی بی‌بی‌حیات.

کرشکی Kereški
ده، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۵۰ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب خاوری بیرم.

کُرف Korf ?
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد

۲۳۳ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سیاه‌چون. سر راه جاجرم به دربند و بجنورد.

کرفت Kereft
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۵۱ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب جنوبی خیام.

کرفتو Karaftu
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۳ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴۲ کیلومتر شمال غربی دیواندرّه.

کرفس Karafs
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۹۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان. ۱۹ کیلومتر خاور شمالی قروه. امامزاده علمدار در این روستا قرار دارد.

کرفنج بالا Karfanj-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۵۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مارون. ۱۳ کیلومتر شمال غربی جایزان. روستای کرفنج پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا قرار دارد.

کُرقند Korqand
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۱۸ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی شهر سرایان.

کُرک Kork
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۶۴ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ پشترود. ۹ کیلومتر خاور شمالی پشترود.

کُرکان Korkān
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۹۷ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شراء. ۲ کیلومتر غرب روستای جاورسیان.

کرکان Karkān
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۹۹ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به جوکار و همدان.

کُرکان Korkān
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۳۳ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری سراب بهرام.

کرکان بالا Karakān-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۷ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ساروق به آهنگران. ۱/۵ کیلومتر خاور ساروق. روستای کرکان پائین در یک کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۷۹۵ متری قرار دارد.

کرک بالا Kark-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۳۷ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه گرین.

کُرکُر Korkor
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۳۱ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به نورآباد. یک کیلومتر غرب فیروزآباد.

کرکس Karkas
کوهستان پهناوری به وسعت حدود ۳۴۰۰ کیلومترمربع واقع در شهرستانهای کاشان و نطنز، استان اصفهان. ارتفاع بلندترین قلّه بنام کوه کرکس که در ۱۲ کیلومتری باختر جنوبی نطنز واقع است، ۳۸۹۵ متر است.

کرکس Karkas
← سهران. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

کرکس‌آب Karkas āb
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۹ درجه، ۱۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ خاوری کوه کرکس‌آب. ۶۱ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

کرکسی Karkasi
کوه، کوهستان البرز، شهرستان دامغان، استان سمنان. ۳۳ کیلومتر شمال خاوری دامغان. ارتفاع ۳۶۵۰ متر.

کرکُش، گردنه Karkoš
گردنه‌ای به بلندی ۲۳۸۰ متر در شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. ۶۲ کیلومتر غرب شمالی خوی. مرز ایران و ترکیه.

کرکشه Kerkešeh ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل.

مشگین‌شهر ۲۵۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر غرب شمالی انزان.

کُرکند Korkand

ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۲۶ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۷ کیلومتر جنوب سوران.

کرکوش Karkoš

ده، دهستان الند، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۹۰ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. پای خاوری گردنهٔ کرکوش. یک کیلومتری مرز ایران و ترکیه.

کُرکول Korkul

ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۱۱۳ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار آب چیکا. ۹ کیلومتر خاور جنوبی گواور.

کرکوند Karkevand

ده، مرکز دهستان کرکوند، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۲۷۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر خاور جنوبی ورنامخواست.

کرکوی Karkuy

یا کرکویه. شهر قدیم سیستان، شمال شهر زرنج. در این شهر آتشگاهی بوده است که زردشتیان آن را بزرگ می‌داشتند. آتشگاه مزبور تا سدهٔ هفتم هجری قمری آبادان بوده و آن را از روزگار کیخسرو می‌دانستند.

کرکویه Karkuyeh

← کرکوی. شهر قدیم سیستان.

کرکیخان Karkixān

ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۰۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد. کنار راه بروجرد به اشترینان و ملایر. به این روستا کرکین‌خان هم می‌گویند.

کرکین‌خان Karkinxān

← کرکیخان. ده، شهرستان بروجرد.

کرگ‌آباد Karg ābād

ده، بخش ئیلاق، شهرستان قزوه، استان کردستان. قروه ۲۸۳ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار راه قروه به سنندج. پای گردنهٔ صلوات‌آباد.

کرگاس Kargās

ده، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۱۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

کرگان Kargān

ده، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۲۷۶ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

کرگان Kargān

ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۰۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل خاوری تنگهٔ هرمز. نزدیک دهانهٔ رودخانهٔ زرانی.

کرگانرود Karagānrud

ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۵۸ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. دهانهٔ رود کرگانرود. ساحل غربی دریای خزر.

کرگانرود Kargān rud

رودخانه، شهرستان طوالش، استان گیلان. طول ۵۰ کیلومتر. از دامنهٔ خاوری کوههای تالش، ۳۵ کیلومتری باختر شمالی هشت‌پر سرچشمه می‌گیرد و رو بسوی خاور روان می‌گردد و پس از عبور از شهر هشت‌پر به دریای خزر می‌ریزد.

کرگانه Kargāneh

ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۹۲ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به بروجرد.

کرگاه Karegāh

ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۳۲۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گیلان.

کرگبنه Kargabaneh

ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۹۲ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی فیروزکوه.

کرگج Kargaj

ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۱۴ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به

سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. حومهٔ خاوری شهر تبریز. ۶ کیلومتر شمال غربی باسمنج.

کرگز **Kargez**

کوه، کوهستان کرکس، شهرستان کاشان، استان اصفهان. ۳۶ کیلومتر جنوب باختری کاشان. ارتفاع ۳۵۸۸ متر. یکی از بلندترین قله‌های کوهستان کرکس.

کرگزی **Kargazi ?**

ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۱۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۹ کیلومتر شمال غربی میرجاوه.

کرگسار **Kargesār**

ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۵۰ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه بیستون به سنقر. ۵ کیلومتر شمال خاوری میان راهان.

کرگل **Kergel ?**

ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۱۸ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کاهدان. ۱۸ کیلومتر غرب خبیر.

کرگوشکی **Karguški**

ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۲ درجه، ۱۰۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه میناب به بندرجاسک. ۳۹ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

کرگین **Kargin ?**

ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۱۸ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی احمدخانی.

کرگینه **Kargineh**

ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۱۷ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب غربی شویشه.

کُرم **Korm**

← شبانکاره. ناحیهٔ تاریخی.

کرم **Karam**

ده، بخش میانکنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۷۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب دوست‌محمّد. سر راه دوست محمّد به شغالک.

کرماجان **Kermājān**

ده، مرکز دهستان کرماجان، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۲۰۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار خرم‌رود.

کرمان **Kermān**

۱- شهرستانی در مرکز و در شمال خاوری استان کرمان مرکب از بخشهای مرکزی، راور، شهداد، گلباف، ماهان و راین و مشتمل بر دهستانهای اختیارآباد، باغین، حرجند، درختنگان، زنگی‌آباد، سرآسیاب فرسنگی، کویرات، معزیه، هروز، راور، اندهجرد، تکاب، سیرچ، جوشان، ماهان، قناتغستان، حسین‌آباد و گروه وراین به مرکزیت شهر کرمان.
شهرستان کرمان از شمال به شهرستان طبس (استان خراسان)، از شمال خاوری به شهرستان نهبندان (استان خراسان)، از خاور به شهرستان زاهدان (استان سیستان و بلوچستان)، از جنوب خاوری به شهرستانهای بم و بردسیر و از غرب به شهرستانهای رفسنجان و زرند محدود است. اراضی شهرستان کرمان کوهستانی است و کوههای بلندی چون پلوار (۴۲۳۳ متر)، جوپار (۴۲۰۰ متر)، جفتان (۳۹۵۷ متر) از سوی شمال و خاور و جنوب چون حلقه‌ای آن را دربر گرفته و از سوی غرب بوسیلهٔ دشت هموارى به شهرستان رفسنجان پیوند می‌یابد. شهرستان کرمان کلاً از نظر رودخانه چندان غنی نیست و جز رودهای کوتاهی که اکثراً از کوهستان پلوار سرچشمه می‌گیرند رودخانه مهمی در آن جریان ندارد. از عمده‌ترین رودخانهٔ این شهرستان، رودخانه‌های شهداد، جفتان، اندوهجرد، دهنه غار، حرجند و چترود را می‌توان نام برد. آب و هوای شهرستان کرمان در کوهستانهای اطراف معتدل مایل به سرد تا سرد و در نواحی هموار مرکزی و غربی معتدل است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز استان و شهرستان کرمان. ۸۰۴ کیلومتر جنوب خاوری تهران. ارتفاع ۱۷۵۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه یزد به زاهدان و بندرعبّاس به مشهد. موقعیت جغرافیایی ۵۷° ۰۵' ۰۰" طول شرقی و ۳۰° ۱۷' ۳۰" عرض شمالی. میانگین حداکثر دما ۲۴/۶ درجه و میانگین حداقل آن ۶/۳ درجه سانتیگراد. میانگین بارندگی سالانه ۱۳۶ میلی‌متر و تعداد روزهای یخبندان ۹۶ روز است.
تاریخچه – نام باستانی شهر کرمان کارمانا بوده و از شهرهای قدیمی و تاریخی ایران بشمار می‌رود. نام پیشین آن بردسیر یاگواشیر مأخوذ از اردشیر نام شهری که اردشیر ساسانی بنا نهاده بود. در گذشته دارای چهار دروازه بوده که یکی از آنها دروازهٔ سلطانی نام داشته. آثار باستانی فراوان دارد، از جمله گنبد حبلیه، مسجد جامع، مسجد گنجعلی‌خان، کاروانسرای گنجعلی‌خان، میدان گنجعلی‌خانی، حمام گنجعلی‌خان، مقبرهٔ اتابک، مسجد پامنار، گنبد سبز، امامزاده شاه حسین، مدرسهٔ ابراهیم‌خان، گنبد مشتاقیه، بازار ابراهیم‌خان، مسجد حاج علی‌آقا

(چهلستون). شهر کرمان در جنگ ایران و اعراب خسارت فراوان دید و در کشمکشهای زندیه و قاجار صدمه دید و ساکنان آن بدست آقامحمّدخان قاجار کشته و کور شدند و شهر مورد تاراج قرار گرفت.

← تاریخچهٔ استان کرمان.

کرمانشاه **Kermānšāh**

۱- شهرستانی در مرکز خاوری استان کرمانشاه، مرکب از بخشهای مرکزی، ماهیدشت، صحنه، دینور، فیروزآباد و هرسین و به مرکزیت شهر کرمانشاه.

شهرستان کرمانشاه از شمال به استان کردستان، از شمال خاوری به شهرستان سنقر، از خاور به استان همدان و شهرستان کنگاور، از جنوب خاوری به استان لرستان، از جنوب به استان ایلام و از غرب به شهرستانهای اسلام‌آباد غرب و جوانرود محدود است. قسمت اعظم این شهرستان کوهستانی است با درّه‌های نسبتاً پهناور و حاصلخیز که بوسیلهٔ رودخانه‌های متعددی چون گاماسیاب، دینور، رازآور، قره‌سو و مرک، سیراب می‌گردند و کوههای نسبتاً بلندی چون پررو (۳۳۵۷ متر)، سفید (۲۸۵۰متر)، شیرز (۲۶۹۳ متر)، هجیر (۲۵۸۳ متر) و خورین (۲۵۵۰ متر) که گوشه و کنار آن را فرا گرفته‌اند، بر زیبایی و شکوه آن می‌افزایند.

شهرستان کرمانشاه از جمله پرآب‌ترین شهرستانهای ایران محسوب می‌گردد و از نظر آب و هوا جزء نواحی معتدل تا معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک تا نیمه‌مرطوب بشمار می‌آید.

۲- شهر، مرکز شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. ۴۱۳ کیلومتر جنوب غربی تهران. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه همدان و سنندج به اسلام‌آباد غرب و ایلام و قصر شیرین.

موقعیت جغرافیائی ״۰۰ ׳۰۴ °۴۷ طول شرقی و ״۴۵ ׳۱۸ °۳۴ عرض شمالی. میانگین حداکثر دما ۲۳/۲ درجه و میانگین حداقل آن ۵/۷ درجه سانتیگراد. میانگین بارندگی سالانه ۴۶۰ میلیمتر و میانگین تعداد روزهای یخبندان ۸۹ روز در سال.

تاریخچه - اگرچه شهر کرمانشاه قدمت بسیار ندارد، ولی محل آن از ماندگاههای باستانی و تاریخی بوده است. گمان می‌رود که سلطنت مادها در این محل پایه و مایه گرفته باشد. در زمان ساسانیان و نیز پس از غلبهٔ اسلام، ایالت ماه نامیده می‌شد. ساختمان شهر را به بهرام چهارم و نیز به قباد اول نسبت داده‌اند. جغرافی‌نویسان اسلامی آن را قرمیسین می‌شناختند و این نام تا سدهٔ دهم میلادی بر آن اطلاق می‌شد، سپس کرمانشاه جای آن را گرفت. پس از فتح حلوان به تصرف سپاهیان اسلام درآمد. چون مالیات این منطقه که ماه نامیده می‌شد به مردم کوفه و بصره تعلق می‌گرفت، از این‌رو ناحیهٔ علیای آن را به ماه کوفه و ناحیهٔ سفلی را به ماه بصره می‌خواندند. کرمانشاه در دورهٔ خلفای عباسی یکی از چهار شهر معتبر ولایت جبال یعنی در ردیف اصفهان و همدان و ری بود. در حملهٔ مغول سخت دچار ویرانی شد. در زمان صفویه به تصرف عثمانی‌ها درآمد. نادرشاه افشار به مقابله با عثمانی‌ها پرداخت و آنان را از صفحات غرب ایران بیرون راند. در دورهٔ قاجاریه اهمیت کرمانشاه افزون شد و در زمان حکومت محمدعلی میرزا دولتشاه، پسر فتحعلیشاه این شهر به یک پایگاه نظامی مجهز علیه عثمانی تبدیل شد. در جنگ جهانی اول قوای عثمانی آن را تصرف کردند ولی پس از سقوط بغداد از آنجا عقب‌نشینی کردند. در جنگ جهانی دوم به وسیلهٔ نیروهای انگلیس اشغال شد.

دو دخمهٔ بزرگ و کوچک از زمان مادها (در صحنه)، بیستون، طاق بستان و طاق گرا از آثار قبل از اسلام و مسجد جامع و مسجد عمادالدوله از جمله آثار تاریخی بعد از اسلام شهرستان کرمانشاه بشمار می‌آیند.

کرمانشاه **Kermānšāh**

ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۳۲ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه یزد به کرمان. دامنهٔ خاوری کوه سفید.

کرم‌بست **Karambast**

ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۱ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴/۵ کیلومتر شمال خاوری کندوله.

کرمتاب **Kermtāb**

ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۱۴ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ بازوفت.

کرمجگان **Kermejgān**

ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۸۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کنار رودخانهٔ درّه‌باغ. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی کهک. سر راه کهک به دلیجان.

کرم جوان **Kerm-e Javān**

ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۹۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار سراجوچای. دامنهٔ جنوبی کوه سهند.

کُرمحمّدی **Kor mohammadi**

ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال خاوری مود. کنار روستای سرزه.

Kermerān **کرمران**

ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۷ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه شب. ۵۵ کیلومتر خاور شمالی ده‌تل.

Kermestān **کرمستان**

ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۹ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری انگهران. کوهستان بشاگرد.

Karamšāh **کرمشاه**

ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۵ درجه، ۱۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوب خاوری هامون جزموریان.

Kermalak-e bālā **کرملک بالا**

ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۹۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال غربی شمس‌آباد. روستای کرملک پائین در ۱/۵ کیلومتری جنوب این روستا قرار دارد.

Keremu ? **کرمو**

ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۸۰ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری منوجان.

Karmōstaj **کرموستج**

ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۱۳۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر خاور هرمودباغ.

Karnāci **کرناچی**

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۶ کیلومتر غرب طاق بستان.

Korand **کُرند**

ده، مرکز دهستان کرند، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبد کاووس ۲۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود اترک. سر راه اینچه‌برون به مراوه‌تپه.

Kerend **کرند**

رودخانه، شهرستان اسلام‌آباد، استان کرمانشاه. طول ۵۰ کیلومتر. از آبخیزهای ۱۰ کیلومتری باختر شمالی کرند سرچشمه می‌گیرد و بسوی خاور جنوبی روان می‌شود. از دهستان کرند می‌گذرد واز کنار شهر اسلام‌آباد عبور می‌کند و پس از مخلوط شدن با چم‌برزه، رودخانهٔ راوند را تشکیل می‌دهد.

Korond ? **کُرند**

ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۶۱ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۲ کیلومتر غرب بشرویه.

Kerend **کرند**

۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. مشتمل بر دهستانهای گورانی، قلخانی، حومهٔ کرند و بان‌زرده و به مرکزیت شهر کرند.

۲- شهر، مرکز بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۰۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار راه اسلام‌آباد به سرپل ذهاب. دهانهٔ درّهٔ غربی کوه شوا. مقبرهٔ پیرموسی و بنیامین از پیران اهل حق، آنجاست.

Kerengān **کرنگان**

ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۵۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی مردانقم.

Koru'i **کُروئی**

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۰ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری گابریک.

Karut kati **کروت‌کتی**

ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۲۸ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار وازرود. چهار کیلومتر شمال خاوری چمستان.

Koruj **کُروج**

ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۱۳ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار کال کروج. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی روستای دریاچه.

Korus **کُروس**

ده، بخش ایوانکی، شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۳۰۹ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل، خشک. درّهٔ غربی کوه چشمه‌سبزی. ۱۰ کیلومتر شمال غربی ایوانکی.

کروشات **Karušāt ?**
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۰۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب جنوبی بستان. کنار هور هویزه.

کروک **Karuk**
ده، مرکز دهستان روداب غربی، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۵۶ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری قطب‌آباد.

کروکان **Karukān**
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۴۴ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر شمال نراق. سر راه دلیجان به کرمجگان و کهک.

کُروکان **Korukān**
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۱۳ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۶۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی سیاهو.

کرووندان **Karovandān**
ده، بخش نیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی دهگلان.

کُروه **Koroh**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۵۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوه واراز.

کرویق **Karviq ?**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹/۵ کیلومتر شمال خاوری ورزقان.

کُرویه **Koruyeh**
ده، مرکز دهستان کرویه، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۸۸ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه شهرضا به سمیرم.

کرویه **Keruyeh**
ده، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۸۷ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه شب. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی رویدر.

کُره **Koreh**
← کوره. ده، شهرستان تفرش.

کره **Kareh**
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۶۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دهاقان به قمبوان و مبارکه. ۷ کیلومتر شمال دهاقان.

کِرّه **Kerreh**
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۱۰ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری دهنهٔ کمرکان. کوهستان جبال بارز.

کره **Kereh**
ده، بخش ششده، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۸۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه فسا به داراب. ۵ کیلومتر خاور ششده.

کُره **Koreh**
← کوره. ده، شهرستان لار، استان فارس.

کرهٔ ابودُلف **Karah-ye Abudolf**
← کرج ابودلف. شهر قدیم.

کُرّه‌ای **Korreh'i**
ده، مرکز بخش سرچهان، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۲ درجه، ۱۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۱۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. روستای دیگری به همین نام در فاصلهٔ ۱۴ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متری قرار دارد.

کرهٔ بالا **Karah-ye bālā**
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۷۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی روانسر. روستای کره پائین در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۴۰۰ متر قرار دارد. علاوه بر روستاهای مزبور، روستای کره‌تپه در ۱/۵ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متری قرار دارد و همچنین روستای کره‌قلعه نیز در ۱/۵ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۳۴۰ متری واقع است.

کره بس بیدزرد **Karehbas-e Bidzard**
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۴۴ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرخون. درهٔ غربی کوه کراج. ۲۳ کیلومتر جنوب خانه زنیان.

کرّه‌بند **Korrehband**
ده، مرکز دهستان انگالی، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان

بوشهر. بوشهر ۱۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هله. ۳۷ کیلومتر جنوب خاوری بندر ریگ.

کُرّه‌پا Korrehpā
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۱۴ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷ متر. خیلی گرم و مرطوب، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۲ کیلومتر شمال هندیجان.

کرهٔ تپّه Karah-ye Tappeh
← کره بالا. ده، شهرستان جوانرود.

کرهرود Karahrud
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۳۰ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خط آهن اراک به شازند.

کُره سُرخی Koreh sorxi
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۰۹ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب می‌گلی.

کُرّه‌سیاه Korreh siyāh
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۱۴ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر جنوب غربی دو دانگهٔ بزرگ.

کره‌قلعه Karah-ye Qal'eh
← کره بالا. ده، شهرستان جوانرود.

کرّی Karri
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۰۸ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی دیر به بوشهر. ۵۰ کیلومتر شمال غربی بردخون.

کریان Kariyān
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۸۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ملاوی به ماهیدشت. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی چنار.

کریان Kariyān
ده، مرکز دهستان کریان، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۴۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه میناب به سندرک.

کُریت Korit
ده، مرکز دهستان نخلستان، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۷۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. گرم، خشک. سر راه طبس به معظّم‌آباد.

کُریت Koreyt
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۱۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اهواز به رامهرمز. دامنهٔ شمالی کوه کریت.

کریز Kariz
ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۲۹ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. محل تلاقی کال‌شش‌تراز و کال‌گرمک. ۱۴ کیلوتر غرب جنوبی ریوش. مدخل درّهٔ خاوری کوه باغدشت.

کریک Kerik ?
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۸۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بجنورد به آشخانه.

کریک Kariyak
ده، مرکز دهستان دنا، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۳ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۷ کیلومتر جنوب غربی سی‌سخت.

کریکلا Keri kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۱۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. محل تلاقی رودخانه‌های چرات و تالار. سر راه پل سفید به آلاشت. جنگلی. کوهستان البرز.

کریم Karim
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۰ درجه، ۱۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. سرراه جندق به ترود. حدود ۵ کیلومتر شمال خاوری جندق.

کریم Karim
ده، بخش میان‌کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۷۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه دوست‌محمّد به شفالک و میلک. ۶ کیلومتر جنوب دوست‌محمّد.

کریم‌آباد Karim ābād
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۷۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر شمال غربی بوئین‌زهرا.

کریم‌آباد Karim ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد

۲۰۴ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. شمال ارتفاعات حلقه‌در.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۹۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۷۶ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۳۷ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی رشتخوار.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۷ درجه، ۱۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قرّهٔ سیاه‌چو. ۶۲ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۴۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۰/۵ کیلومتر غرب شمالی پاکدشت.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، مرکز دهستان بهنام سوختهٔ شمالی، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۶۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه شریف‌آباد به پیشوا. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری پیشوا.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۵ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۵ متر. گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر شمال زواره.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۲۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر شمال غربی سریش‌آباد.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار یوخاری‌چای. سر راه خرند به بوربور.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۳۰۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴/۵ کیلومتر شمال خاوری صالح‌آباد.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۲۸۵ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۲۸۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۴۹۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار مرز ایران و عراق.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۷۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. ۴ کیلومتر جنوب کُریت. سر راه کریت به معظم‌آباد.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور جنوبی ماژان.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۵۱ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال غربی بهاباد. سر راه بهاباد به ساغند.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۸۸ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۰ کیلومتر خاور جنوبی شهداد. حاشیهٔ کویر لوت.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۰۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی فهرج. حاشیهٔ جنوبی کویر لوت.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۲۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر خاور نجف‌آباد.

کریم آباد **Karim ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۷۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور جنوبی پاسخن.

کریم‌آباد Karim ābād
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴۸ درجه، ۱۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه راور به فردوس. ۱۱ کیلومتر شمال راور.

کریم‌آباد Karim ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۲۳۴ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر جنوب خاوری بهادران و ۵ کیلومتر خاور شمالی کرمانشاه.

کریم‌آباد Karim ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳۷ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به بافق.

کریم‌آباد آبنیل Karim ābād-e Ābnil
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۴۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب رحیم‌آباد.

کریم‌آباد بالا Karim ābād-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۰۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب غربی مهدی‌آباد سردار.

کریم‌آباد حاجی‌علی Karim ābād-e Hāji ali
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۸ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳۳ کیلومتر جنوب غربی ماهان.

کریم‌آباد گاوخانه Karim ābād-e Gāvxāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۱۲ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی چترود.

کریم‌ایشان Karim išān
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۳۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۳۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود قرناوه. سر راه کلاله به مراوه‌تپه.

کریم خلف Karim xalef ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۳۴ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کرخه. ۶ کیلومتر جنوب غربی سد شاهور.

کریملوها Karimluhā
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۲۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. جنوب غربی خرابه‌های دارابجرد.

کریمو Kerimu
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۸۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۲۰ کیلومتر شمال سرایان. کنار کال سبز کاخک. دامنهٔ جنوبی کوه سیاه.

کریموار Karimvār
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۶۰ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر جنوب مهبان.

کُرین Korin
ده، مرکز دهستان کیسکان، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه بافت به بردسیر و کرمان. دامنهٔ غربی کوهستان لاله‌زار.

کزّاز بالا Kazzāz-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای کزّاز پائین در ۴ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متری قرار دارد.

کزج Kezaj ?
ده، بخش خورش رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۲۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

کزنا Kaznā
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۱۰ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

کزن بالا Kezen-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۲۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کاسگان. روستای کزن پائین در ۳/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در کنار رودخانهٔ کاسگان و در ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متری قرار دارد.

کزور Kazvar
ده، بخش سنجبد، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۳۲۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دو روستا بنام کزور بالا و کزور پائین. کنار غربی راه خلخال به اردبیل.

کژدف Keždaf

ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۱۰۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ساحل دریای عمان.

کساآباد Kasā ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۰۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال خاوری ایمان‌آباد.

کساوند Kesāvand

ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۳۸ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب زنگنهٔ بالا.

کسب Kesb

ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۲۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر خاور جنوبی جوکار.

کستک Kastak ?

ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۶ درجه، ۱۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر شمال پیشین.

کسجین Kasjin

ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۶۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری ایستگاه راه‌آهن بابک.

کسراست Kasrāset

ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۹۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر غرب روستای جفتان.

کسرینه Kasrineh

ده، مرکز دهستان پائین‌ولایت، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۰۰ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه قدیم کاشمر به خلیل‌آباد.

کسگان Kasgān

ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۹۹ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کسگان. ۱۲ کیلومتر غرب فنوج.

کسلان قیه Kaslān qayah

ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۶۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی گل‌تپه.

کسلیان Keseliyān

رودخانه، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. طول ۵۰ کیلومتر.
از ارتفاعات جنوب خاوری پل سفید سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال باختری روان می‌شود و در شیرگاه به رودخانهٔ تالار می‌ریزد.

کسما Kasmā

ده، مرکز دهستان کسما، بخش مرکزی شهرستان صومعه‌سرا، استان گیلان. صومعه‌سرا ۳۳۲ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. سر راه صومعه‌سرا به طاهرگوراب.

کس‌نزان Kasnazān

ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۹۸ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌کس‌نزان.

کس‌نزان Kas nazān

ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۸ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه زرینه اوباتو به قره‌گل. ۱۹ کیلومتر شمال غربی دیواندرّه.

کُسوج Kosuc

ده، بخش مرکزی شهرستان ادرستان، استان اصفهان. اردستان ۲۷۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب مهاباد.

کسیک Kasik

ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۲۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. امامزاده‌ای بنام اسد در این روستا وجود دارد.

کش Kaš

ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۵۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

کش Kaš

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۵۹ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کوهستان بشاگرد.

کشار Kešār
ده، بخش کن، شهرستان تهران، استان تهران. تهران ۳۲۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ کورک. ۶ کیلومتر شمال غربی کن. در دو روستا بنام کشار بالا و کشار پائین.

کشار بالا Kešār-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۸۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندرعبّاس به بندرلنگه. روستاهای کشار سرگب و کشار پائین به ترتیب در ۳ کیلومتری جنوب غربی و ۶ کیلومتری جنوب غربی این روستا جای دارند و ارتفاع آنها حدود ۴۵ متر است.

کشار سرگب Kešār-e Sargab
← کشار بالا. ده، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان.

کشارود Kašārud
ده، بخش رودبار شهرستان، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۴ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار شاهرود. کوهستان البرز.

کشانک Kašānak ?
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۷۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه چشمه‌جهانگیر.

کشاور Kešāvar
ده، مرکز بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۱۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. محل تلاقی رودخانه‌های آجرلو و زرینه‌رود. سر راه شاهین‌دژ به میاندوآب.

کُشتاوان Koštāvān
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۶۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زرانی. ۱۶/۵ کیلومتر شمال خاوری کوهستک.

کشت‌بی Keštbi
← کیش‌دیبی. ده، شهرستان طوالش.

کشتد Kešted
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۸ درجه، ۱۰۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳۱ کیلومتر شمال خاوری ورزنه.

کشتگان Keštegān
ده، مرکز دهستان کشتگان، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۳۸ درجه، ۱۰۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار مرز ایران و پاکستان و کنار رودخانهٔ نهنگ.

کشتو Keštu
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۲۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر شمال غربی شنبه.

کشت ورزه Kešt varzeh
ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۴۸ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال شول‌آباد.

کش رودخانه قد Kaš rudxāneh qad
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲ درجه، ۹۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری فارغان.

کشف‌رود Kašaf rud
رودخانه، شهرستانهای قوچان و مشهد، استان خراسان. طول ۳۰۰ کیلومتر.
از کوه سرآخور، ۲۰ کیلومتری جنوب غربی قوچان سرچشمه می‌گیرد و بسوی خاور جنوبی روان می‌شود. از دهستانهای دوغائی، رادکان، بیزکی، تبادکان و پائین ولایت می‌گذرد و در پل خاتون واقع در ۱۴۰ کیلومتری خاور جنوبی مشهد به هریرود می‌ریزد.

کشفی Kešefi
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۲۶۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهپایه. سر راه آستارا به اردبیل.

کُشک زر Košk-e Zar ?
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۷ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر خاور شمالی بدل‌آباد.

کشک سرا Kašk sarā?
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۴۸ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کلیاک. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

کشک‌سرای Kašksarāy
ده، دهستان حومه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۸۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. شمال راه مرند به ماکو.

کُشکک **Koškak**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۵۴ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه قلعه‌گردن. کوهستان البرز. ۶ کیلومتر خاور شمالی روستای پول.

کُشکک **Koškak**
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۴۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۹۰ متر. معتدل، خشک. ۱۶ کیلومتر شمال غربی کاریز. دامنهٔ خاوری کوه پیرلوک.

کشکمیر پائین **Kaškamir-e pā'in**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۷۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی سامله. روستای کشکمیر بالا در ۵ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۲۰۳۰ متری قرار دارد.

کُشکوئیه **Košku'iyeh**
← کوشکوئیه. ده، شهرستان بندرعباس.

کشکوئیه **Kašku'iyeh**
ده، مرکز دهستان دشتاب، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۳ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه بافت به زرآب و شاهماران.

کشکوئیه **Kašku'iyeh**
ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۷۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه بافت به درب بهشت و جیرفت. ۱/۵ کیلومتر خاور رابر.

کشکوئیه **Kašku'iyeh**
ده، مرکز دهستان کشکوئیه، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۹۳ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

کشکولی **Kaškuli**
← قشقائی.

کشگان **Kašgān**
رودخانه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. طول ۲۵۵ کیلومتر. از به هم پیوستن رودخانه‌های کهمان و کاکارضا در ۳۲ کیلومتری شمال غربی خرم‌آباد پدید می‌آید و بسوی جنوب غربی روان می‌شود. از دهستان قلاتی، منطقهٔ چناران، منطقهٔ شترمیل و منطقهٔ هشان می‌گذرد و به دهستان سراب دوره وارد می‌گردد. سپس از دهستانهای معمولان و پل دختر می‌گذرد و در ۸۰ کیلومتری جنوب غربی خرم‌آباد با رودخانهٔ سیمره مخلوط می‌شود و رودخانهٔ کرخه را پدید می‌آورد.

کشمان‌باغ **Kešmān-e Bāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۴۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک.

کشمرز **Kešmarz**
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۰۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوههای افشاریه.

کشمش تپه **Kešmeš tappeh**
ده، دهستان قلعه‌درّه‌سی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۹۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر دوراهی ماکو به بازرگان و ماکو به کلیسای کندی.

کُشن **Košan**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۷۴ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار راه شیراز به کازرون و بوشهر. ۲ کیلومتر خاور کارخانهٔ سیمان فارس.

کشور **Kešvar**
ده و ایستگاه راه‌آهن، مرکز دهستان کشور، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۴۵ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دز و کنار خط آهن دورود به اندیمشک.

کشوک **Kašōk**
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۹۰ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر شمال غربی پسکوه.

کشوک **Kašok**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۴۶ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر جنوب زابلی.

کشوک بالا **Kešuk-e bālā**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۸۴ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه خونیک. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری ماژان. روستای کشوک پائین در ۱/۵ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۷۸۰ متری قرار دارد.

کشه Kašeh
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۲۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر خاور شمالی فرمهین.

کشه Keše h
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۲۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی طرق. دامنهٔ جنوبی کوه کمرسیاه.

کشیت Kešit
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۱۴ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۹ کیلومتر خاور گلباف. حاشیهٔ کویر لوت.

کشیک Kešik
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۴۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کشیک. سر راه نیک‌شهر به مهبان.

کشین Kešin
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۵۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمال خاوری کوهستان الوند. ۳ کیلومتر جنوب تفریجان. امامزاده‌ای بنام شاهزاده محمود دارد.

کعبیان Ka'biyān
← آل محیسن. شاخه‌ای از طایفهٔ بنی‌کعب.

کغارکی Kaqārki
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۳۶ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب غربی مردهک.

کفارزه Kafārzeh
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۷۹ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی گوهرشهر.

کفاز Kafāz
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۰ درجه، ۱۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. ۳۲ کیلومتر جنوب خاوری طبس مسینا. کنار رود کفاز.

کفتارکوه Kaftār kuh
← کبوترکوه، ده، شهرستان گناباد.

کفترک Kaftarak
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۰۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه کفترک. سر راه شیراز به گشنکان و سروستان.

کفترمیلان Kaftarmilān
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۵ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۳۴ کیلومتر غرب شمالی دهک.

کفته‌رود Kaftehrud
ده، بخش مرکزی شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۳۱۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت.

کفچه Kafceh
← تک، جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

کفدهک Kafdehak
ده، مرکز دهستان کربال، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۸ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی خرامه.

کفرات Kafrāt
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۰۶ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه درازورزی. جنگلی.

کفراج Kafrāj
ده، مرکز دهستان خاوهٔ شمالی، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۷۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آب قشلاق.

کفران Kafrān
ده، مرکز دهستان رودشت شرقی، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۷ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اصفهان به ورزنه. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری هرند.

کفرعش Kafr'aš
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۲۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه نهاوند به فیروزآباد و کنگاور.

کفرود Kafrud
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۴ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی ورزنه.

کفری Kafri
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۱۶ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری بلورد.

کفشگرکلا Kafšgar kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۲۵۳ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل راست رودخانهٔ تالار.

کفشگیران Kafšgirān
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۲۹۲ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه برآفتاب.

کفشگیری Kafšgiri
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۲۵۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شصت‌کلا.

کفهٔ طاقستان Kaffeh-ye Tāqestān
نمکزاری به مساحت ۵۶ کیلومترمربع در شهرستان ابرکوه، استان یزد. ۳۸ کیلومتر شمال ابرکوه. درازای این نمکزار از شمال غربی به جنوب شرقی ۱۴ کیلومتر و ارتفاع سطح آن حدود ۱۵۰۰ متر است.

کفهٔ مهدی‌آباد Kaffeh-ye Mehdi ābād
نمکزاری به مساحت حدود ۷۰ کیلومترمربع در شهرستان مهریز، استان یزد. ۴۵ کیلومتر جنوب خاوری مهریز و کنار روستای بهادران. درازای این نمکزار ۳۱ کیلومتر و ارتفاع سطح آن حدود ۱۴۷۰ متر است.

ککاباد Kakābād
ده، بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۲۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه کلکش. کوههای البرز.

ککچات Kakcāt
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۲۴ درجه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر غرب مسکوتان.

ککی Keki
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان وبلوچستان. ایرانشهر ۱۲۱ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری آشار.

ککین Kakin
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۸۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۶ کیلومتر شمال غربی بوئین.

کُل Kol
رودخانه، شهرستانهای داراب و بندرعباس، استانهای فارس و هرمزگان. طول ۳۶۰ کیلومتر. حوضهٔ خلیج فارس و دریای عمان. مسیر کلی، جنوب خاوری.
از کوههای ۴۰ کیلومتری شمال داراب سرچشمه می‌گیرد و بنام رودهای بال و بار و رستم از دهستان مرکزی داراب می‌گذرد. سپس بنام رودخانهٔ تنگ چرخی وارد دهستان خسویه می‌شود و از آنجا به دهستان حاجی‌آباد وارد می‌گردد و بنام رودخانهٔ آبشور از دهستانی به همین نام می‌گذرد و به استان هرمزگان وارد می‌گردد. از دهستان فین می‌گذرد و بنام رود کل به دهستان خمیر وارد می‌شود و ۵۵ کیلومتری غرب جنوبی بندرعباس به تنگهٔ هرمز می‌ریزد.

کل Kal
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۲۹ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر خاور جنوبی سوق.

کلا Kalā
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۸۶ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

کلا Kalā
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۸۷ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی روستای جفتان.

کلابی Kalābi
← کلاوی. ده، شهرستان میناب.

کلات Kalāt
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۳۳۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اسفراین به بجنورد.

کلات Kalāt
یا کلات نادری و همچنین کبودگنبد. شهر، مرکز بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۰ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کوهستان هزارمسجد.
قلعهٔ طبیعی کلات محوطه‌ای است بیضی‌شکل به درازای شش فرسنگ و پهنای چهار فرسنگ که اطراف آن را کوههای بلند فرا گرفته و در شش محل شکافهای عریضی بنام دربند در آن

قرار دارد. دربند جنوب غربی را دربند ارغونشاه و دربند شمال شرقی را دربند نفته می‌نامند. آبادیهایی چون کبودگنبد، ارغونشاه، قلعه زو و آق‌داش در این قلعهٔ طبیعی جای دارند. در دربند ارغونشاه دروازه‌ای از سنگ به عرض ۲۰ متر وجود داشته و سنگ نبشته‌ای در آنجا وجود دارد که حدود ۱۵ متر از سطح زمین بلندتر است و ۲۴ بیت شعر فارسی و ترکی روی آن کنده شده. امیرتیمور گورکانی در اواخر سدهٔ هشتم هجری قمری دژ کلات را فتح کرد و به استحکام آن فرمان داد. بدستور نادرشاه افشار ساختمانی بنام عمارت خورشید در آنجا ساخته شده. بخش کلات از دهستانهای پساکوه، زاوین و کبودگنبد ترکیب یافته است.

کلات Kalāt

ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۱۸ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی کاخک. دامنهٔ خاوری کوه شارحصار.

کلات Kalāt

ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۵۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ مارون. ۶ کیلومتر شمال غربی قلعه‌دختر.

کلات Kalāt

ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۱۰ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی دیّر به بوشهر. ۴۹ کیلومتر شمال غربی بردخون.

کلات Kalāt

ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۷۷ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ساحل دریای عمان. ۲۹ کیلومتر جنوب خاوری لاش.

کلات Kalāt

ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۰ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. کنار راه ساحلی بندر چارک به بندرمقام. ۳۸ کیلومتر غرب بندر چارک. ساحل خلیج فارس.

کلات بالا Kalāt-e bālā

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۳۰۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۶ کیلومتر غرب شمالی تازیان پائین. روستای کلات پائین در ۳ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۷۵ متری قرار دارد.

کلات جنگل Kalāt-e Jangal

ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۷۹ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه شاه. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی میغان.

کلات حاجی الیاس Kalāt-e Hāji elyās

ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۹۷ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه سفید. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی میغان.

کلات حاجی‌محمّد Kalāt-e Hāji mohammad

ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۰ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۲ کیلومتر شمال غربی شوسف.

کلات خداداد Kalāt -e Xodādād

ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۹ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی شوسف.

کلات درجه‌داران Kalāt-e Darajeh dārān

ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۲۶ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر جنوب خاوری عباس‌آباد.

کلات رجب Kalāt-e Rajab

ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۸ درجه، ۱۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. کنار رود گزگُلکُل. ۴۷ کیلومتر غرب جنوبی درح.

کلات رزّاق‌زاده Kalāt-e Razzāq zādeh

ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۰۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه زاهدان به خاش.

کلات سالار Kalāt-e Sālār

ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۳۴ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال خاوری تیمورآباد.

کلات سرخ Kalāt-e Sorx

ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۸۱ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه شاه. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی میغان.

کلات سیاه Kalāt-e Siyāh

ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۰۳ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه زاهدان به خاش.

کلات شب **Kalāt-e Šab**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۵ درجه، ۱۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر شمال خاور درح.

کلات شب‌بو **Kalāt-e Šabbu**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۳ درجه، ۱۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. گرم، خشک. ۱۹ کیلومتر خاور شمالی درح.

کلات‌شیر **Kalāt-e Šir**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۵ درجه، ۱۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸/۵ کیلومتر شمال خاوری دُرُح.

کلات علی **Kalāt-e Ali**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۸ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری طبس مسینا.

کلات علی‌شیر **Kalāt-e Ališir**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. سر راه نهبندان به بیچند.

کلاتک **Kalātak**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۴۲ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ ماشکید. ۱۳ کیلومتر خاور زابلی.

کلاتک **Kalātak**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۸۷ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی ریگان.

کلات، گردنه **Kalāt**
گردنه‌ای به بلندی ۲۰۵۰ متر در شهرستان گـناباد، استان خراسان. سر راه مشهد، گناباد به فردوس. [illegible]ومتر جنوب غربی گناباد و ۳۱ کیلومتر شمال خاوری فردوس. این گردنه شهرستانهای گناباد و فردوس را از هـ جدا می‌کند.

کلات گزدیز **Kalāt-e Gazdiz**
← گزدیز. ده، شهرستان نهبندان.

کلات مالک **Kalāt-e Mālek**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۰ درجه، ۱۰۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر جنوب خاوری چاه دادخدا و ۶۵ کیلومتر خاور جنوبی زرقلعه‌گنج.

کلات نادری **Kalāt-e Nāderi**
← کلات. شهر، شهرستان مشهد.

کلات نو **Kalāt-e Nō**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۲ درجه، ۱۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری درح.

کلاتو **Kalātu**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۴۲ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ ماشکید. ۱۳ کیلومتر خاور زابلی.

کلاتو **Kelātu**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعبّاس، استان کرمان. بندرعبّاس ۲۵ درجه، ۱۰۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه شاه احمدی.

کلاتون **Kalātun**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۷۷ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال غربی سورو.

کلاته **Kalāteh**
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۳۱۹ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز شرقی.

کلاته **Kalāteh ?**
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۳۴ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود سومبار. مرز ایران و ترکمنستان.

کلاته **Kalāteh**
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۵۳ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه قلعه‌چوق.

کلاته **Kalāteh**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۴۴ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۳۰ متر. گرم، خشک. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی دیهوک.

کلاتهٔ آب‌نار Kalãteh-ye Ãbnãr
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۶۱ درجه، ۱۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه نای‌بند. ۱۳ کیلومتر شمال غربی نای‌بند.

کلاتهٔ آقا Kalãteh-ye Ãqã
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۱ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه تایباد به کاریز و تربت جام.

کلاتهٔ آقامحمّد Kalãteh-ye Ãqã mohammad
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۴۵ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک.

کلاتهٔ اسفیز Kalãteh-ye Asfiz
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۱۱ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رود اسفیز. ۶ کیلومتر غرب کدکن.

کلاتهٔ اللّه‌نظر Kalãteh-ye Allãh nazar
ده، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۴۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۳/۵ کیلومتری شمال غربی گنبدلی.

کلاتهٔ امیرپنج Kalãteh-ye Amir panj
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۱۶ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، خشک.

کلاتهٔ بالا Kalãteh-ye bãlã
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۲۶ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. درّهٔ غربی کوه هنگام. روستای کلاتهٔ میان در ۱/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۵۰۰ متری قرار دارد و روستای کلاتهٔ پائین را کلاتهٔ مزار می‌نامند.
← کلاتهٔ مزار، ده، شهرستان گناباد.

کلاتهٔ بالا Kalãteh-ye bãlã
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۶۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه روم به خشک. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری سده.

کلاتهٔ بدر Kalãteh-ye Badr
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۸۲ درجه، ۱۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه زیارتگاه.

کلاته بلوچ Kalãteh baluc
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۰ درجه، ۱۰۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی طبس مسینا.

کلاته بوجدین Kalãteh bojdin
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۴۷ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

کلاته بیدو Kalãteh bidu
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۰ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه شاه. ۴۵ کیلومتر جنوب خاوری خوسف.

کلاتهٔ بیگ Kalãteh-ye Beyg
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۷۰ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. درّهٔ غربی سبزکوه. ۲۱ کیلومتر شمال گزیک.

کلاتهٔ پائین‌ده Kalãteh-ye pã'indeh
ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۳۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال‌شش‌تراز. ۱۱ کیلومتر غرب ریوش.

کلاتهٔ تجرود Kalãteh-ye Tajrud
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۹۰ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۵ متر. معتدل، خشک. ۲۲ کیلومتر شمال غربی بردسکن.

کلاتهٔ ترک‌ها Kalãteh-ye Torkhã
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۲۶ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه سالوک.

کلاتهٔ تیمور Kalãteh-ye Teymur
ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۳۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی ریوش.

کلاته جعفر Kalãteh ja'far
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۹ درجه، ۱۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه بابااحمد.

کلاتهٔ جعفرآباد Kalãteh-ye Ja'far ãbãd
← جعفرآباد پائین. ده، شهرستان قوچان.

کلاتهٔ چنار **Kalāteh-ye Cenār**
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۱۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

کلاتهٔ حاجی **Kalāteh-ye Hāji**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۴۷ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر جنوب غربی سفیدآبه.

کلاتهٔ حاجی عظیم **Kalāteh-ye Hāji azim**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۴ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ کوه قطاراولنگ.

کلاتهٔ حاجی محمدعلم **Kalāteh-ye Hāji mohammad alam**
← کلاتهٔ حاجی محمود علم. ده، شهرستان قائنات.

کلاتهٔ حاجی محمودعلم **Kalāteh-ye Hāji mahmud alam**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۵۸ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک.

کلاتهٔ حاجی‌مدد **Kalāteh-ye Hāji madad**
ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۰۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۵۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

کلاتهٔ حسن **Kalāteh-ye Hasan**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۳۰ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه تاکک.

کلاتهٔ خان **Kalāteh-ye Xān**
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۸۳ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۷ کیلومتر شمال غربی بردسکن.

کلاته‌خیج **Kalāteh xij**
ده، مرکز دهستان کلاته‌های غربی، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۴۸ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز شرقی.

کلاتهٔ درچاق **Kalāteh-ye Dar…**
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۸۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ غربی کوه گرگو. ۸ کیلومتر جنوب غربی بجستان.

کلاته دلاّک **Kalāteh dallāk**
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۴۰ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. ۲۱ کیلومتر جنوب بشرویه.

کلاته دیو **Kalāteh div**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۱ درجه، ۱۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. کنار کال‌تجور. ۲۴ کیلومتر غرب زمان‌آباد.

کلاته‌رشم **Kalāteh rešm**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۹ درجه، ۱۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. گرم، خشک. سر راه سمنان به ترود.

کلاته‌ری **Kalāteh rey**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۰ درجه، ۱۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی زمان‌آباد.

کلاته‌زرد **Kalāteh zard**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۰ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بیرجند به زاهدان. ۷ کیلومتر جنوب خاوری مود.

کلاتهٔ زنگنه **Kalāteh-ye Zanganeh**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۹۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۵ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر غرب جنوبی روستای زاوه.

کلاتهٔ سادات **Kalāteh-ye Sādāt**
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۷۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت.

کلاتهٔ سادات **Kalāteh-ye Sādāt**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۸۸ درجه، ۱۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

کلاته‌سبز **Kalāteh sabz**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۷۳ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ خاوری کوه قطاراولنگ.

کلاته سرخی **Kalāteh sorxi**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان.

تربت حیدریه ۵۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه شاهرود. ۱۶ کیلومتر شمال غربی دولت‌آباد.

کلاتهٔ سری **Kalāteh-ye Sari**
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۱۱ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۵ متر. معتدل،خشک. درّهٔ جنوبی سیاه‌کوه. ۲۰ کیلومتر خاور شهر سرایان.

کلاته سلیمان **Kalāteh soleymān**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۴۸ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مود به مختاران. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری مختاران.

کلاتهٔ سمبا **Kalāteh-ye Sambā**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۲۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سمبا.

کلاتهٔ سنجر **Kalāteh-ye Sanjar**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۸۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۶۵ متر. معتدل، خشک. دشت. یک کیلومتری شمال کال‌شور.

کلاتهٔ سهراب **Kalāteh-ye Sohrāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۱۳۴ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه نمازگاه.

کلاتهٔ شادی **Kalāteh-ye Šādi**
ده، بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۶۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۵ متر. معتدل، خشک. ۴/۵ کیلومتر جنوب خاوری خلیل‌آباد.

کلاتهٔ شاه‌میر **Kalāteh-ye Šāhmir**
ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۶۳ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

کلاتهٔ شاهین **Kalāteh-ye Šāhin**
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۲۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

کلاتهٔ شمس **Kalāteh-ye Šams**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۶۷ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. ۹ کیلومتر خاور کاخک.

کلاته‌شور **Kalāteh šur**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۲۶۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

کلاتهٔ شور **Kalāteh-ye Šur**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۲۳ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۵ متر. معتدل، خشک.

کلاته شیخ **Kalāteh šeyx**
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۶۲ درجه، ۱۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه خوسف به خور. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی خوسف.

کلاتهٔ صوفی **Kalāteh-ye Sufi**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۱۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر خاور شمالی نصرآباد.

کلاته طوطی **Kalāteh tuti**
← طوطی. ده، شهرستان بیرجند.

کلاته عبّاس **Kalāteh abbās**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۵ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۳ کیلومتر غرب جنوبی بصیران.

کلاتهٔ عرب **Kalāteh-ye Arab**
ده، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۵۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. خشک. تپه‌ماهور. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری حکم‌آباد.

کلاتهٔ علی‌آباد **Kalāteh-ye Ali ābād**
ده، بخش بام و صفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۵۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. نزدیک سرچشمهٔ رود سرخاب.

کلاتهٔ علی‌الو **Kalāteh-ye Ali alō**
← علی‌آباد الو. ده، شهرستان اسفراین.

کلاته‌عنبر **Kalāteh anbar**
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۷۱ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه کورخود.

کلاته عوض **Kalāteh avaz**
ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس

۲۴۷ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی رشته‌کوه بزنگان.

کلاته عیسی **Kalāteh isā**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۷ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. درهٔ شمالی کوه سناجان. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی دهک.

کلاتهٔ فرّخ‌دین **Kalāteh-ye Farroxdin**
ده، بخش مرزداران،شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۱۰ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۷۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

کلاتهٔ قاسم **Kalāteh-ye Qāsem**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۵ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. درهٔ جنوبی کوه شوشان. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری میغان.

کلاتهٔ قصّاب **Kalāteh-ye Qassāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۸۱ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک.

کلاتهٔ کبوده **Kalāteh-ye Kabudeh**
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۲ درجه، ۱۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. گرم، خشک. کنار مرز ایران و افغانستان. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی یزدان.

کلاتهٔ کریزان **Kalāteh-ye Kerizān**
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۷۲ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تیغاب به استند. دامنهٔ خاوری کوه شکستهٔ کالورگ.

کلاته کشبان **Kalāteh kešbān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۲۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی.

کلاته کل‌مدسین **Kalāteh kalmadsin**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۳۹ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۷ کیلومتر جنوب غربی خوسف.

کلاته گاویچ **Kalāteh gāvic**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۰ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی طبس مسینا.

کلاته گرز **Kalāteh gorz**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۲۲درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک. ۱۵ کیلومتر خاور رشتخوار.

کلاتهٔ گزی **Kalāteh gazi**
← گزه. ده، شهرستان شاهرود.

کلاتهٔ گل‌گیر **Kalāteh-ye Golgir**
ده، بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۱۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه بوقو. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری خلیل‌آباد.

کلاته لالا **Kalāteh lālā**
ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۲۲ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه قلعه نورودآب به روستای چاه ستاره و زمان‌آباد.

کلاتهٔ محمّدبیگ **Kalāteh-ye Mohammad beyg**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۲۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک.

کلاتهٔ محمّدجان **Kalāteh-ye Mohammad jān**
ده، مرکز دهستان بینالود، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۲۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه بزغان به عبدالله‌گیو.

کلاتهٔ مزار **Kalāteh-ye Mazār**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۲۱ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر .ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. به آن کلاتهٔ پائین هم می‌گویند.
← کلاتهٔ بالا. ده، شهرستان گناباد.

کلاته مزار **Kalāteh mazār**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۴۸ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه زهان به درخش. حدود یک کیلومتر جنوب غربی بایمرغ.

کلاتهٔ مزینان **Kalāteh-ye Mazinān**
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۷۳ درجه، ۷۵ کیلومتر .ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه داورزن به خسروآباد.

کلاته معصومه **Kalāteh ma'sumeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۴۱ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه بیرجند به خوسف.

کلاته ملاّ Kalāteh mollā
← ده ملاّ. ده، شهرستان دامغان.

کلاتهٔ ملاّخداداد Kalāteh-ye Mollā xodādād
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۲۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری خوسف.

کلاتهٔ ملاّمحمّد Kalāteh-ye Mollā mohammad
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان صفردرجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه قوچان به باجگیران. کنار رودخانهٔ زیرآباد.

کلاتهٔ ملاّمحمدقلی Kalāteh-ye Mollā mohammad qoli
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۶۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

کلاته منار Kalāteh menār
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۲۵ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

کلاتهٔ موسی Kalāteh-ye Musā
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۶ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. ۲۴ کیلومتر شمال غربی گزیک. کوهستان آهنگران.

کلاتهٔ میرزارحیم Kalāteh-ye Mirzā rahim
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۲۰۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

کلاتهٔ میرزاعبّاس Kalāteh-ye Mirzā abbās
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۱۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه کوله‌داغ.

کلاته میرسیمین Kalāteh mir simin
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۵۳ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه آتشکده. ۸ کیلومتر جنوب غربی گزدیز.

کلاتهٔ میرعلی Kalāteh-ye Mir ali
ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۳۷ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ملوند به پروند. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی قلعه نورودآب.

کلاته نای Kalāteh nāy
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۱۰۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال‌ریخته.

کلاته نخلیده Kalāteh naxlideh
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۴۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر جنوب غربی خوسف.

کلاتهٔ نو Kalāteh-ye Nō
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۶۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۷ کیلومتر جنوب بردسکن.

کلاته‌نو Kalāteh nō
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۲ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۵ متر. معتدل، خشک. سر راه حاجی‌آباد به روستای بشیران. ۶ کیلومتر غرب جنوبی حاجی‌آباد.

کلاتهٔ نورمحمّد Kalāteh-ye Nur mohammad
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۳ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ تخته‌جان. ۳۰ کیلومتر شمال غربی گزیک. دامنهٔ کوهستان آهنگران.

کلاجین Kalājin
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۷۳ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری جالق.

کلاچای Kelācāy
شهر، بخش مرکزی شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۲۵ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. ساحل دریای خزر. کنار راه ساحلی رودسر به رامسر. دهانهٔ پل‌رود.

کلاچپا Kalācpā
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۹۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز. ساحل راست رودخانهٔ سه‌هزار.

کلار Kalār
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. ۴۴ کیلومتر باختر جنوبی بروجن. ارتفاع ۳۸۳۲ متر.

کلار **Kalār**
شهر تاریخی در طبرستان، بین رویان و دیلم. خرابه‌های آن در کلاردشت قرار دارد.

کلارآباد **Kalār ābād**
شهر، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۱۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم. کنار پلنگ‌رود. نیمه‌جنگلی. ۲/۵ کیلومتر جنوب ساقی‌کلایه.

کلاردشت **Kalārdašt**
۱- بخشی در شهرستان نوشهر، استان مازندران، مرکب از دهستانهای بیرون‌بشم، کوهستان و کلاردشت. بخش کلاردشت در جنوب غربی شهرستان نوشهر واقع است و از نظر مناظر طبیعی و آب و هوا، یکی از زیباترین و خوش‌آب و هواترین مناطق ایران محسوب می‌گردد. علم کوه با ارتفاع ۴۶۵۰ متر (سومین کوه بلند ایران) در غرب آن و کوههای بلند دیگری چون گرمابسر (۴۲۲۰ متر)، کَلّه‌کت (۳۱۳۵ متر) و لاله‌خونی‌گردن (۲۶۵۰ متر) پیرامون آن را فرا گرفته‌اند و رودخانه‌های سرداب‌رود، خشکه‌رود، براررود و همچنین رود چالوس آن را مشروب می‌سازند. راه تهران چالوس و مرزن‌آباد به کلاردشت و عباس‌آباد، آن را به خارج از منطقه مرتبط می‌سازند و دریاچهٔ ولشت با مناظر و چشم‌اندازهای جالب بر زیبائی آن می‌افزاید.
۲- شهر، مرکز بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۴۴ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار سردابرود. سر راه مرزن‌آباد به عباس‌آباد. نیمه‌جنگلی. به آن حسن‌کیف هم می‌گویند.

کلارزمین، گردنه **Kalār zamin**
گردنه‌ای به بلندی ۲۸۰۰ متر در شهرستان نور، استان مازندران. ۷ کیلومتر شمال غربی بلده. کوهستان البرز. این گردنه شهرستانهای نور و نوشهر را از هم جدا می‌کند.

کلار عموقلی **Kalār-e Amuqoli**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۱۷ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه لردگان به ده‌چنار. دامنهٔ جنوبی کوه کلار. کنار رودخانهٔ چله‌خانه.

کُلاری کلا **Kolāri kolā**
← کولاری کلا. ده، شهرستان بابل.

کلاس **Kelās**
رودخانه، شهرستانهای پیرانشهر و سردشت، استان آذربایجان غربی. طول ۱۸۰ کیلومتر (تا محل خروج از مرز). مسیر کلی، جنوب خاوری.

از دامنهٔ کوههای گلازرده، کفارستان و سپیارز، ۲۷ کیلومتری شمال باختری پیرانشهر سرچشمه می‌گیرد. از خاور شهر پیرانشهر می‌گذرد و پس از عبور از روستای گرویس به خط مرزی ایران و عراق وارد می‌گردد و بخشی از خط مرزی را تشکیل می‌دهد و در روستای هرزینه از خط مرزی خارج می‌شود و بنام رودخانهٔ زاب کوچک به کشور عراق وارد می‌گردد.

کلاش **Kalāš**
ده، دهستان رودقات، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۱۰۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه بلستان.

کلاش **Kalāš**
ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۵۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱/۵ کیلومتر شمال خاوری صوفیان.

کُلاشک بالا **Kolāšek-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۱۰۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. روستای کلاشک پائین در یک کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۹۲۰ متری قرار دارد.

کلاش هائوش **Kalāš-e Hā'uš**
ده، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۳۳ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ لیله. ۱۱/۵ کیلومتر غرب جنوبی باینگان.

کلاشین، گردنه **Kalāšin**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۲۷۵۰ متر در شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ۴۸ کیلومتر جنوب غربی ارومیه. مرز ایران و ترکیه و عراق.

کلاغ‌نشین **Kalāq nešin**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۰ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب ساروق.

کلاک **Kalāk**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۳۶ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز. ۳ کیلومتر غرب شمالی مرزن‌آباد.

کلاک **Kalāk**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۱۲۲ درجه،

۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

Kelāk **کلاک**
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۰۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه نوستوم. کوهستان البرز.

Kelāk-e bālā **کلاک بالا**
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۲۳ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۷۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. داخل کلاک‌درّه. دامنهٔ آزادکوه. کوهستان البرز. کلاک پائین در ۲ کیلومتری شمال خاوری آن واقع است.

Kalākabud **کلاکبود**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۲۳ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. روستای کلاکبود وسط و کلاکبود پائین به ترتیب در ۴ کیلومتری خاور و ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر قرار دارند.

Kalākoli **کلاکُلی**
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه جهرم به دوزه و فیروزآباد. درّهٔ شمالی کوه آب قندیل.

Kalāgān **کلاگان**
یا کله‌گان. ده، مرکز دهستان کله‌گان، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۸۲ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کلاگان. سر راه سراوان به جالق.

Kalāgar mahalleh **کلاگر محلّه**
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتر غرب جویبار.

Kalālaq ? **کلالق**
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۱۶۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کلیبر. سر راه کلیبر به اهر.

Kalāleh **کلاله**
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۷۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتری رود ارس.

Kalāleh **کلاله**
۱- بخشی در مرکز شهرستان مینودشت، استان مازندران، مشتمل بر دهستانهای آق‌سو، تمران، زاوکوه و کنگور، به مرکزیت شهر کلاله. به آن کوکلان یا گوکلان هم می‌گویند. ترکمن‌های کوکلان در آن زندگی می‌کنند و از رودخانهٔ گرگان مشروب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۳۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه مینودشت به مراوه‌تپه نام پیشین آن آی‌درویش بوده است.

Kalāleh **کلاله**
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۸۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری عاشقلو.

Kelāmbar-e bālā **کلامبر بالا**
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۸۳ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. روستای کلامبر پائین در ۳ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۴۰۰ متری قرار دارد.

Kalān **کلان**
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۸۹ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری گروس بالا.

Kalān ? **کلان**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۸ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر شمال ورزقان.

Kalān-e bālā **کلان بالا**
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه ایلام به اسلام‌آباد غرب. ۴ کیلومتر جنوب خاوری زرنه. روستای کلان پائین در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۱۷۰ متری قرار دارد و امامزاده‌ای بنام حاجی‌آذر دارد.

Kalāntar **کلانتر**
ده، دهستان گرمادوز، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۴۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

Kalāntar **کلانتر**
ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۹۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۵ متر. گرم،

نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ الوند. سر راه قصرشیرین به سرپل‌ذهاب.

کلانتر **Kalāntar**
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۴۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی تازه‌کندانگوت.

کلانترهو **Kalāntarhu**
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۸۱ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی گلمورتی.

کلان زیاد **Kalān ziyād**
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۸۴ درجه، ۱۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال غربی گلمورتی.

کلانسرا **Kalānsarā**
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۷۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار مرز ایران و جمهوری آذربایجان.

کلان‌کلایه **Kalān kalāyeh**
ده، بخش رحیم‌آباد، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۲۰۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

کلان کنتک **Kalān kantak**
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۸۰ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۱ کیلومتر خاور جنوبی گلمورتی.

کلان‌کیش **Kalānkiš**
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۲۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال غربی امند.

کلانی **Kalāni**
ده، مرکز دهستان دشت برم، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۹۶ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب غربی کوه چاه برفی. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی دشت ارژن.

کُلانی **Kolāni**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۹۰ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ باهوکلات. ۲۸ کیلومتر جنوب خاوری نگور.

کلاونگا **Kalāvangā**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۸۷ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. سرچشمهٔ رود ایلکا. کوهستان البرز.

کلاوی **Kalāvi**
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۱۹ درجه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. گرم، خشک. سر راه قلعه نورودآب به روستاهای چاه ستاره وزمان‌آباد.

کلاوی **Kalāvi**
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۱۴۰ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی نواکوه. ۵۰۰ متر جنوب غربی سراب قلعه شاهین.

کلاوی **Kalāvi**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال خاوری کوهستک.

کُلاه **Kolāh**
کوه، رشته‌کوههای مرکزی ایران، کوهستان تفرش، شهرستان تفرش، استان مرکزی. ۸ کیلومتر جنوب تفرش. ارتفاع ۳۰۸۴ متر.

کلاه **Kalāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۱ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال غربی زهلنفان.

کُلاه **Kolāh**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۶ درجه، ۱۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری زمین‌لشکری.

کُلاه‌جوب **Kolāh jub**
← کله‌جوب. ده، شهرستان سربند.

کُلاه‌سره **Kolāhsareh**
← کوله‌ساره. ده، شهرستان سنندج.

کُلاه کبود **Kolāhkabud**
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود

۱۳۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر جنوب روانسر.

کلاهو Kalāhu
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۵ درجه، ۱۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گابریک. کوهستان بشاگرد.

کلاهوک Kalāhuk
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۸۳ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه سراوان به جالق. ۲۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری جالق.

کُلاهی Kolāhi
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۴۲ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۶ کیلومتر جنوب تیاب.

کلای‌چال Kalāycāl
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور، استان مازندران. ۵۸ کیلومتر جنوب غربی نور. ارتفاع حدود ۳۶۵۰ متر.

کلایشک Kalāyešk
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۵۳ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سبزوار به ششتمد.

کلب حصاری Kalb-e Hesāri
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۰۰ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب شمالی ایده‌لو.

کُل‌بُر Kolbor
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۱۵ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر شمال غربی ازنا.

کلبر Kalbar
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۷۹ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتر خاور شمالی بالاشهر.

کلبندی Kelbandi
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۱۰۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر جنوب چغادک.

کلبه‌سرا Kalbeh sarā
ده، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۵۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه لاله‌خونی‌گردن. کوهستان البرز. سرچشمهٔ ازارود. جنگلی.

کلبی Kalbi
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۷۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی کاکی.

کلبی‌بیگ Kalbibeyg
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۶۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه گندمان به اردل. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی گندمان.

کلپرک Kalparak
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۳۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب شمالی دهک.

کل‌پشته Kalpošteh
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۹۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ سه هزار. کوهستان البرز.

کلپکان Kalpakān
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۲۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه سراوان به مرز پاکستان. ۸ کیلومتر شمال غربی دهک.

کل‌تپه Kal tappeh
ده، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۸۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. کنار قلعه‌چای. ۳ کیلومتر خاور جنوبی عجب‌شیر.

کُل‌تپه Kol tappeh
ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۴۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه بزنه‌بر.

کُل‌تپه Kol tappeh
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۸۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل

به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌سویناس. سر راه مهاباد به سردشت.

کُل تپه **Koltappeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۳۵۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه نعل‌شکن. سر راه بوکان به سقز.

کلتکه **Kaltakeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۶ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

کلتوندر **Kaltondar**
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۳۱۴ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب دم‌دلی (دره‌دراز).

کلّج **Kallaj**
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۰۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه منجیل به سیردان. ۲/۵ کیلومتری ساحل جنوبی دریاچهٔ سد سفیدرود.

کلچا **Kalcā**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۲۲ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر غرب شمالی سرجنگل.

کلچاتی **Kalcāti ?**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۵۳ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سوسچی. ۲۶ کیلومتر جنوب دهک.

کلچاه **Kalcāh**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۵۴ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه آتشکده. ۳ کیلومتر شمال خاوری شیرشتر.

کلچه بگزاده، گردنه **Kalceh bagzādeh**
گردنه‌ای به بلندی ۱۵۵۰ متر در شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. سر راه مهاباد به بوکان. ۸ کیلومتر شمال خاوری مهاباد.

کلخوران **Kalxorān**
دهستانی در بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. به مرکزیت کلخوران شیخ. اردبیل صفردرجه، حدود ۶ کیلومتر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. حومهٔ شمالی شهر اردبیل.

کلخوران **Kalxorān**
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۳۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال هیر.

کلخوران شیخ **Kalxorān-e Šeyx**
ده، مرکز دهستان کلخوران، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۵۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. حومهٔ شمال خاوری شهر اردبیل.

کُلدان **Koldān**
ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۱۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری رابر.

کل داود **Kal-e Dāvod**
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۱۳۳ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه سرپل ذهاب به اسلام‌آباد غرب.

کلستان **Kelestān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۳۲۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به اردکان. ۱۱ کیلومتر شمال غربی گویم.

کل سرخ عیدی **Kal-e Sorx-e Idi**
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۵۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور جنوبی گرّاب.

کل‌سفید **Kalsefid**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۹۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی سطر. سر راه سنقر به کامیاران.

کل سفید **Kalsefid**
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۱۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کبیرکوه. ۵ کیلومتر جنوب خاوری ارمو.

کلسنگ **Kalsang**
مجموعه‌ای از سه جزیره در دریاچهٔ ارومیه در حدود ۲۵۰

متری شمال خاوری جزیرهٔ آرزو و ۱۴ کیلومتری غرب شمالی بندر رحمانلو. کلاً به مساحت حدود ۵۰۰۰ مترمربع. ارتفاع بلندترین نقطهٔ جزایر مزبور که نام محلی آنها کچل‌داش است حدود ۱۲۸۰ متر است. جزیره‌های کامه و کام از دیگر جزایر این مجموعه هستند.

کلشانه Kalšāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۴۲ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۵ متر. گرم، خشک. دامنهٔ خاوری کوه قرّوآب. ۸ کیلومتر شمال خاوری معدن چاه سرب.

کلشتر Keleštar
ده، مرکز دهستان کلشتر، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۵۰ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه استلخ‌بار. نیمه‌جنگلی.

کلشتر Kaleštar
ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۵۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی چالانچولان. دامنهٔ غربی کوه آق‌داغ.

کلغان Kalqān
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۳۰۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار کلغان‌چای.

کُلُفت Koloft
ده، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۱۶ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه دهق به اشن. ۱۴ کیلومتر غرب دهق.

کلک Kalak
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۵۰ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

کلک Kalak
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۳۵۹ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۶۷۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی صالح‌آباد.

کلک Kalak
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۹۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه ویان. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری گرّاب.

کلک Kalak
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۳۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

کلکان Kalakān
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۶ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال غربی دیواندرّه.

کلک پشتهٔ اسد Kalak-e Pošteh-ye Asad
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۱ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نزدیک سرچشمهٔ آب گل‌گل.

کل‌کجان Kalkajān
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۲۰۴ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. ۲ کیلومتر جنوب خاوری روستای نی.

کلک‌درّه Kalak darreh
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۰۱ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

کلکل Kalkal
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۵ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۶ کیلومتر جنوب غربی سی‌سخت.

کُل‌کُل آسمان‌آباد Kolkol-e Āsemān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۳۱۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار آب آسمان‌آباد. سر راه اسلام‌آباد غرب به سرابله و لومار.

کل‌کوشوند بالا Kalkušavand-e bālā
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۰۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی هرسین. روستاهای کل‌کوشوند وسط و پائین به ترتیب در یک کیلومتری خاور شمالی و ۲ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۵۲۰ متر و ۱۵۵۰ متری قرار دارند.

کُل‌کول‌دو Kolkul-e Dō
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه.

کرمانشاه ۲۴۹ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵/۵ کیلومتر جنوب غربی ماهیدشت. روستای کُل‌کول بالا در ۲ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۶۶۰ متری و در دامنهٔ شمالی کوه لعل‌آباد قرار دارند.

کل‌کوهی **Kal-e Kuhi**
کوه، شهرستان سیرجان، استان کرمان. ۸۰ کیلومتر شمال خاوری سیرجان. ارتفاع ۳۷۶۵ متر.

کلکه‌جار **Kalakehjār**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۹ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴۲ کیلومتر شمال غربی دیواندره.

کلگاه **Kalgāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۸۷ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال خاوری آهنگری.

کل‌گاه چم عرب **Kalgāh-e Cam-e Arab**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۴۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ مرغاب. ۵ کیلومتر غرب جنوبی چنارستان.

کلگاه شیراز بالا **Kalgāh širāz-e bālā**
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۱۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر جنوب خاوری تل انجیر. روستای کلگاه شیراز پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۸۲۵ متری قرار دارد.

کُلگون **Kolgun**
ده، بخش گرکن شمالی، شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۶۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۳ کیلومتر جنوب غربی پیربکران.

کلگه **Kalgeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار گاوه‌رود. ۴ کیلومتر غرب شمالی باوله.

کُلُل **Kolol**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۹۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هلّه. ۴ کیلومتر شمال خاوری زیارت.

کُلُل **Kolol**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۳۰۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه مُند. ۱۱ کیلومتر شمال درازی. در دو روستای مجاور هم به نام کلل بالا و کلل پائین.

کُل‌لر **Kollar**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۵۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کولرده.

کُلم پائین **Kolm-e pā'in**
ده، بخش بدره، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۰۰ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کبیرکوه. سر راه درّه‌شهر به ایلام. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی آبهربالا. روستای کلم بالا در ۱/۵ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۹۱۰ متری قرار دارد و امامزاده‌ای بنام تاج‌الدین دارد.

کل متلی **Kalmatali ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۶۴ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر غرب گچین بالا.

کل محمّدحسین **Kal-e Mohammad hoseyn**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۹۹ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. کنار رودخانهٔ گوپال.

کلمدان **Kolamdān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۸۷ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

کلمرد **Kalmard ?**
← کلمرز. ده، شهرستان طبس.

کلمرز **Kalmarz**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۵۸ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه طبس به یزد.

کلمنجان **Kalmanjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به کوهپایه.

کلمه **Kalameh**
ده، مرکز دهستان پشتکوه، بخش مرکزی شهرستان دشتستان،

استان بوشهر. برازجان ۱۴۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه اهرم به فراشبند. امامزاده‌ای بنام شاهزاده ابراهیم دارد.

کلمین **Kalamin**
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۴۸ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه مزگت. کوهستان البرز.

کُلنجان **Kolenjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۳۱۶ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب سرکان.

کُلنجین **Kolenjin**
ده، مرکز دهستان خرقان شرقی، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۳ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کلنجین. ۲۳ کیلومتر خاور شمالی آوج.

کلنگ **Kaleng**
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۰۳ درجه، ۱۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۵۷ کیلومتر غرب بزمان.

کلنگار **Kalangār**
ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۳۲ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال درپهن. کوهستان بشاگرد.

کُلنگان **Kolangān**
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۵۵ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۵ کیلومتر شمال غربی راسک.

کُلنگ‌بر **Kolangbor**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۲۳۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مسجد سلیمان به هفتکل.

کُلنگور **Kolangur**
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۰۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری نوک‌آباد.

کُلنگون **Kolangun**
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۰۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری نوک‌آباد.

کلنگی **Kelengi**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۴ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

کل‌نو **Kalnō**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۳۵ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دریاچهٔ ولشت در ۳/۵ کیلومتری شمال شرقی آن جای دارد.

کلنوی بالا **Kalnō-ye bālā**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۳۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

کلوار **Kalvār**
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۶۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه ماده‌گاودول.

کلوار **Kalvār ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۵۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال خاوری سرعین.

کلواری **Kalvāri**
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۲۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بروجن به یاسوج. ۳ کیلومتر غرب شمالی مال خلیفه.

کلوان **Kalvān**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۶ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کمیجان به ساروق. ۷ کیلومتر جنوب خاوری کمیجان.

کلوانس **Kolavāns**
ده، دهستان فیرورق، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۱۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه سوسوز.

کُلوانق **Kolvānaq**
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی.

هریس ۲۱۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار تلخه‌رود.

کلوپره Kelupareh
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۲۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوهستان جبال بارز.

کلوت Kalut
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۷۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. معتدل، خشک. سر راه احمدآباد به کجاب.

کلوچه Keluceh
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۳۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

کلوچهٔ خالصه Koluceh-ye Xāleseh
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۶۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

کُلوده Koludeh ?
ده، مرکز دهستان اهلمرستاق، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۳۳۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه آمل به محمودآباد.

کُلور Kolur
ده، مرکز بخش شاهرود، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۴۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شاهرود. دامنهٔ غربی کوههای طالش. سر راه خلخال به ماسوله و فومن.

کلوران Kalurān
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۹۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر خاور دهنهٔ کمرکان. کوهستان جبال بارز.

کلورز Kaluraz
ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۲۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه رودبار به رشت. ساحل چپ سفیدرود.

کلوسه Kaluseh
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۲۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ کوه سوره. کوهستان زاگرس.

کلوک Kaluk
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۶۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سرخان. ۷/۵ کیلومتر جنوب غربی سُهران.

کُلونچی Kolunci
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۸۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب کوهرنگ. درّهٔ خاوری زردکوه. کوهستان زاگرس.

کلوی Kalvi
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۱۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال غربی نیر. دامنهٔ جنوبی شیرکوه.

کلّه Kalleh
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۸۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کاشان به ارمک و کهک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری ارمک.

کله‌بست Kaleh bast
ده، بخش فریدونکنار، شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۱۹۸ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ رودخانهٔ بابل.

کله‌بن Kalehbon
ده، بخش مرکزی شهرستان قائمشهر، استان مازندران. قائمشهر ۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه کیاکلا به جویبار. ۶ کیلومتر خاور کیاکلا.

کله‌بوز عجمی Kolah buz-e Ajami
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۴۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

کُله‌پا Kolehpā
← کلهر. ایلات کرد.

کُله‌جوب Kolah jub
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۶۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه اراک به بروجرد. کنار رودخانهٔ هرم‌آباد.

کُله‌جوب Kolahjub
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. آسلام‌اباد ۱۳۷ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر.

معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ روند. سر راه اسلام‌آباد به حمیل و ملاوی.

کله‌جوب Kaleh jub
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۷۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال خاوری زاغه.

کلّه‌جوب Kalleh jub
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۳۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کبیرکوه. ۴ کیلومتر شمال شیخ مکان.

کلّه‌جوبی Kallehjubi ?
← کلهر. ایلات کرد.

کله‌جوی Kaleh juy
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۸۵ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب خاوری کفراج.

کلّه‌خان Kalleh xān
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

کُله‌درّه Kolah darreh
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۶۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه بوئین به اشتهارد. ۱۰ کیلومتر خاور بوئین‌زهرا.

کلهر Kalhor
ده، دهستان روضه‌چای، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۹۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار روضه‌چای. سر راه ارومیه به سیلوانه.

کلهر Kalhor
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۱۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای بزقوش.

کلهُر Kalhor
یکی از ایلات کرد ساکن جنوب کرمانشاه. ییلاقشان در اطراف اسلام‌آباد (شاه‌آباد) غرب و قشلاقشان در گیلان غرب بوده است. شعبه‌های مختلفی دارد، از جمله زینل‌خانی، سیاسیا، شاهینی، شیانی، کاظمخانی، قوچمی، کله‌پا، کله‌جوبی، کمره، ماهیدشتی، منصوری، هارون‌آبادی و غیره.

کلهُرآباد Kalhur ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه کبودسوار.

کلهرود Kalahrud
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. میمه ۱۰۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۴۰ متر. سرد، خشک. کنار رودخانهٔ هینی. درّهٔ جنوبی کوه کلهرود.

کلّه‌سر Kalleh sar
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۶۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب قروه.

کلّه‌سر Kallehsar
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۳۸ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه سراوان به مرز پاکستان.

کله‌سر Kalehsar
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۴۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی نیر. دامنهٔ کوه سبلان.

کلّه‌سر Kallehsar
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۶۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب ننه‌کران.

کلّه‌سکان Kalleh sakān
← کلیسگان. ده، شهرستان چابهار.

کلّه‌شتری Kalleh šotori
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۷ درجه، ۱۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار خط آهن بندرعباس به سیرجان. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی حاجی‌آباد.

کله‌کوکه Kalehkukeh
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۸۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه مهاباد به پسوه و پیرانشهر.

کله‌کین Kalehkin
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی.

پیرانشهر صفر درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب.

کله‌گان Kalagān
← کلاگان. ده، شهرستان سراوان.

کلّه‌گاوی Kalleh gāvi
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۹۶ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه مهاباد به سردشت. شمال گردنهٔ زمزیران.

کلّه‌گاوی، گردنه Kalleh gāvi
گردنه‌ای به بلندی ۱۸۰۰ متر در شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. سر راه مهاباد به سردشت. ۴۶ کیلومتر جنوب غربی مهاباد.

کلّه‌گراز Kalleh gorāz
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۳۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کبیرکوه. ۱۰ کیلومتر خاور سراب‌باغ.

کلّه‌مار پائین Kallehmār-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۱۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه گرین. روستای کلّه‌مار بالا در ۳/۵ کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع ۱۸۹۰ متری قرار دارد.

کلّه‌منار Kalleh manār
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۷۱ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنه شمالی کوه کلّه‌منار. سر راه فریمان به چخماق و باخرز. به آن قلعه بازگیر هم می‌گویند.

کله‌منار، گردنه Kalleh manār
گردنه‌ای به بلندی ۲۲۵۰ متر در شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. سر راه فریمان به روستای چخماق. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری فریمان. این گردنه شهرستانهای تربت حیدریه و فریمان را از هم جدا می‌کند.

کلّه‌میسیح Kalleh misih
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۶۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۶ کیلومتر خاور باغ بهادران.

کلهو Kalhu
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۲۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌سو. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی هرسین.

کلهو Kalhu
ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۹۲ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار آب کلهو. دامنهٔ خاوری کوه هنجیس.

کُلّی Kolli
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۰۳ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر غرب نوک‌آباد.

کُلیائی Kolyā'i
← لک. جنوبی‌ترین گروه از قبایل کرد.

کلیان Kalyān
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۹۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

کلیان Kalyān
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۵ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه گوشک.

کلیبر Kaleybar
۱- شهرستانی در استان آذربایجان شرقی، مرکب از بخشهای مرکزی و خداآفرین و دهستانهای میشه‌پاره، ییلاق، آبش احمد، مولان، پیغان‌چائی، کیوان، منجوان شرقی، منجوان غربی، دیزمار شرقی و بسطاملو. این شهرستان از شمال خاوری به شهرستان پارس‌آباد، از خاور به شهرستانهای بیله‌سوار و مغان، از جنوب خاوری به شهرستان مشگین‌شهر، از جنوب به شهرستان اهر، از غرب به شهرستان مرند و از شمال و شمال غربی به رود ارس و جمهوری آذربایجان محدود است. شهرستان کلیبر کوهستانی است و مهمترین کوههای آن هشتادسر (هشته‌سر) و خرمایورت هستند.

سراسر غرب آن راکوههای جنگلی بذ (جمهور) فرا گرفته که از استحکامات نظامی و دفاعی بابک خرمدین بوده است و بر فراز کوه مزبور قلعهٔ بابک خرمدین جای دارد. آب و هوای این شهرستان معتدل مایل به سرد است و سراسر آن را جنگل‌های تنک پوشانیده است و از رودخانهٔ کلیبر و ریزابه‌های متعدد آن مشروب می‌گردد.

۲- شهر، مرکز شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. تبریز

۳۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کلیبر یا قره‌سو، سر راه اهر به خداآفرین.
در روزگار قدیم از قصبات پیشکین (مشگین‌شهر) بوده و به خاطر قلعهٔ معروف بابک خرمدین که بر فراز کوه بذ یا جمهور واقع است دارای اهمیت فراوان است. در صد کیلومتری خاور آن تپهٔ معروف نادری وجود دارد که متعلق به دورهٔ نادرشاه افشار است.

کلیتویه Kelituyeh
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۵ درجه، ۱۰۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه شاه‌احمدی.

کلیج‌خیل Kalijxeyl
ده، مرکز دهستان شرق و غرب شیرگاه، بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۱۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. ۴ کیلومتر شمال غربی شیرگاه. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

کلیچه Kaliceh
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۷۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ساحل دریاچهٔ سد زاینده‌رود. ۵ کیلومتر شمال خاوری اورگان.

کلیددرّه Kelid darreh
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۷۳ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر خاور جنوبی صحنه.

کلیدر Kalidar
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۳۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه کلیدر.

کلیری Kaliri
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۹۴ درجه، ۱۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گیتو. ۱۷ کیلومتر شمال غربی لاش.

کلیزه Kelizeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۶۶ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

کلیزه Kelizah
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۶۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور روستای باباجان.

کلیسا Kelisā
ده، بخش ماهنشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۸۳ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قلعه‌چای. ۳۱ کیلومتر شمال غربی ماهنشان.

کلیساکندی Kelisā kandi
ده، دهستان آواجیق، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۷۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه ماکو به سیه‌چشمه. ۶ کیلومتری مرز ایران و ترکیه.

کلیساکندی Kelisā kandi
ده، بخش جلفا، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۴۳ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود ارس. ۷ کیلومتر غرب شمالی جلفا.

کلیسان Kelisān
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۲ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۵۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری سیریک.

کلیسگان Kalisagān
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۵ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر شمال پیرسهراب.

کلیشاد Kelišād
شهر، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۰۲ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

کلیشاد Kelišād
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. سر راه اصفهان به شاه‌تور. ۱۲ کیلومتر غرب شاه‌تور.

کلیشادرُخ Kelišād-e Rox
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۶۲ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اصفهان به شهرکرد. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی باغ بهادران.

کلیشم **Kelišom**
ده، مرکز دهستان کلیشم، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۰۳ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه گاوخسب. کوهستان البرز.

کلیشم **Kelišem**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۲۱۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ دریاسر. جنگلی. کوهستان البرز.

کلیک **Kelyak**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۳۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. سرچشمهٔ رودخانهٔ کلیک. کوهستان البرز.

کلیک **Kalik**
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۰۱ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال خاوری قهورد.

کلی‌کلی **Kelikeli**
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۷۹ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه لومار به محمدقلی و سرابله. کنار رودخانهٔ زنگاون.

کُلی‌گوران **Koligurān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۳ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور زرآب.

کلیل‌آباد **Kalil ābād**
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۸۱ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر شمال غربی حسین‌آباد ناظم. کنار رود حرم‌آباد.

کلین بالا **Kelin-e bālā**
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۵۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری پیشوا. به آن کلین خالصه هم می‌گویند.

کلین خالصه **Kelin-e Xāleseh**
← کلین بالا. ده، شهرستان ورامین.

کلین‌خونی **Kalin xuni**
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۴۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

کماج‌خور **Komāj xor ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۱۵۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

کماجین **Kamājin**
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۱۰ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

کُمادرّه **Komā darreh**
ده، بخش مرکزی شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۱۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه پاوه به نوسود.

کمار **Kamār**
دو روستا بنام کمار بالا و کمار پائین، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۴ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع کمار بالا ۱۸۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

کمارج **Kamāraj**
ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۵۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری کنار تخته.

کمازان **Kamāzān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۴۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه کمازان.

کماسج **Kamāsej**
ده، بخش قیروکارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۴۵ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر جنوب قیروکارزین.

کمال‌آباد **Kamāl ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۵۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قزوین به خاکعلی و آبیک.

کمال‌آباد **Kamāl ābād**
ده، مرکز دهستان کمال‌آباد، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۹۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. جنوب راه کرج به قزوین.

کمال‌آباد Kamāl ābād
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۵۵ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شور.

کمال‌آباد Kamāl ābād
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۹ درجه، ۲۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. گرم، خشک. ۷کیلومتر شمال خاوری خور.

کمال‌آباد Kamāl ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۰۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر غرب سریش‌آباد.

کمال‌آباد Kamāl ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۷۲ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. سر راه نائین به کجان. ۱۲/۵ کیلومتر جنوب غربی نیستانک.

کمال‌آباد Kamāl ābād
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۰ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال حسن‌آباد. سر راه حسن‌آباد به ورزنه.

کمال‌آباد Kamāl ābād
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳۶ درجه، ۴۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵کیلومتر جنوب خاوری لالی.

کمال‌آباد Kamāl ābād
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۹۳ درجه، ۴۶/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ارسنجان به خبریز. ۷کیلومتر شمال خاوری خبریز.

کمال‌آباد Kamāl ābād
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۱۹۸ درجه، ۵۲/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر غرب جنوبی بخ و ۲۵ کیلومتر جنوب غربی نیر.

کمال‌آباد Kamāl ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۰ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. حومهٔ شمال خاوری شهر بهبهان. ۴ کیلومتر غرب منصوریه.

کمال‌آباد Kamāl ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۹۸ درجه، ۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ خاوری شهر رفسنجان.

کمال‌آباد Kamāl ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۳۳۵ درجه، ۱۱/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کبوترخان. سر راه بردسیر به رفسنجان.

کمال‌آباد پائین Kamāl ābād-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی داوودآباد. روستای کمال‌آباد بالا در ۳کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۷۰۰ متری قرار دارد.

کمال احمدی Kamāl ahmadi
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۲۷۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندر دیّر به بردخون و بوشهر. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری بردخون.

کمال‌بیک Kamāl beyk
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۴ درجه، ۸۰کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. کنار راه کوهپایه به نائین. ۹ کیلومتر خاور کوهپایه.

کمال‌لو Kamāllu
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۴ درجه، ۷۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. محل تلاقی رودخانه‌های سامان و مزدقان. سر راه نوبران به شاهنجرین. ۱۵کیلومتر شمال غربی نوبران.

کمالوند Kamālvand
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۳۶ درجه، ۱۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶/۵کیلومتر شمال خاوری راسوند.

کمالوند غلامعلی Kamālvand-e Qolāmali
ده، مرکز دهستان ده پیر، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۱۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به بروجرد.

کماله Kamāleh
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان

۱۶۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال غربی اورامان.

کمالی **Kamāli**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال بهمن‌یاری.

کمالی **Kamāli**
ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد صفر درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه علامرودشت. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی چاه عینی.

کمالی **Kamāli**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۳۰۳ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب شمالی حکمی.

کمان **Kamān**
← تک. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

کمانج **Kamānaj**
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۲ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه کسبه. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری ینگی‌اسپران.

کمانهٔ محمّدخان **Kamāneh-ye Mohammad xān**
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۴۴ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱/۵ کیلومتری مرز ایران و افغانستان.

کمانه یوسف **Kamāneh yusef**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۱۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۶۲۵ متر. معتدل، خشک. کنار هریرود. کنار مرز ایران و افغانستان.

کمبل سلیمان **Kambel-e Soleymān**
ده، مرکز دهستان کمبل سلیمان، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۷۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت.

کمبو **Kambu**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجدسلیمان، استان خوزستان. مسجدسلیمان ۶۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. درهٔ کارون. کوهستان زاگرس. جنگلی.

کمبیز **Kambiz**
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۹۰ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوههای جغتای.

کمپ پاپلین **Kamp-e Pāplin**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۲ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندر ماهشهر به آغاجاری.

کمپوتانی **Kamputāni**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۰ درجه، ۱۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۰ کیلومتر شمال لاش.

کُمجان **Komjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۱۵۷ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه هنجن به ابیانه.

کمجان **Kamjān**
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۸۵ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر شمال غربی گاوکان.

کمر **Kamar**
ده، بخش خورش‌رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۱۱ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

کمران **Kamarān**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۰۲ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درهٔ جنوبی کوه دری. کوهستان زاگرس.

کمربزرگ **Kamar bozorg**
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۱۲ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی سفیددشت.

کمربُنه **Kamar boneh**
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۳۲ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی سامن.

کمرداغ **Kamardāq**
← زاغ. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

Kamar derāz کمردراز

ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۳۵۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. به آن بنه‌کرد هم می‌گویند.

Kamar dašt کمردشت

کوه، کوهستان البرز، شهرستان تهران. ۴۶ کیلومتر شمال خاوری تهران. ارتفاع حدود ۳۵۵۰ متر.

Kamardegān کمردگان

ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۷۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان جبال بارز.

Kamarzard کمرزرد

ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۰۶ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه کمرزرد.

Kamar zard کمرزرد

ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۲۹۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال غربی مجدآباد.

Kamar sabz کمرسبز

ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۱۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ شهرنو. ۱۰ کیلومتر خاور باخرز.

Kamarsabz کمرسبز

ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۹۹ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۶ کیلومتر غرب شمالی میغان. دامنهٔ شمالی کوه کمرسبز.

Kamar siyāh کمرسیاه

کوه، کوهستان کرکس، شهرستان نطنز، استان اصفهان. ۱۴ کیلومتر جنوب باختری نطنز. ارتفاع حدود ۳۶۳۰ متر. از جمله بلندترین قلّه‌های کوهستان کرکس.

Kamargap ? کمرگپ

ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۱۲ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی سفیددشت.

Kamrut کمروت

ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۵۰ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه فردوس به سده و بیرجند. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی سرایان.

Kamareh کمره

ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۰۸ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری دیزج.

Kamerah کمره

ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۷۳ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به چغلوندی.

Kamareh کمره

← کلهر. ایلات کرد.

Kamareh-ye Āsvand کمرهٔ آسوند

ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۵۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی کوزران.

Kamareh-ye bālā کمرهٔ بالا

ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۰۰ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. روستای کمرهٔ پائین در ۳ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متری قرار دارد و روستای کمرهٔ غربی در یک کیلومتری جنوب غربی کمرهٔ پائین واقع است.

Kamareh-ye bālā کمرهٔ بالا

ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۱۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری درّه گرگ. روستای کمرهٔ پائین در ۳/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متری قرار دارد.

Kamari کمری

ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۴۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوهستان الوند. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری جوکار.

Kamzard کم‌زرد

ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۷۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۶۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. حدود یک کیلومتر جنوب خاوری گلاشگرد.

Kamzard-e Cenār کم زرد چنار

ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۳۱۴ درجه،

۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه فسا به سروستان و شیراز. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری سروستان. دامنهٔ کوه نظرآباد.

کم‌سرخ **Kamsorx**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۸ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار هلیل رود. ۲ کیلومتر جنوب رضاآباد.

کم سرخ **Kamsorx**
ده، مرکز دهستان مدوارات، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه شهربابک به گشنیزوئیه و میدوک.

کم‌سفید **Kamsefid**
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۷۸ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۴۵ کیلومتر جنوب خاوری منوجان. دامنهٔ شمالی کوه کاردو.

کم‌سفید **Kamsefid**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۹ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه کم‌سفید. ۵۹ کیلومتر جنوب خاوری زرقلعه‌گنج.

کمش **Kameš**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۰۸ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب درین. کوهستان جبال بارز.

کُمشچه **Komšeceh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۴۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه دلو. ۴ کیلومتر جنوب خاوری فسخود.

کُمشچه **Komšeceh**
ده، مرکز دهستان برخوار شرقی، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۶۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه حبیب‌آباد به باقرآباد. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری دولت‌آباد.

کمشک **Kemešk**
ده، مرکز دهستان فرامرزان، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۹ درجه، ۱۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴۹ کیلومتر غرب جنوبی بستک.

کم‌شهر **Kamšahr**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۰ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ۴۳ کیلومتر غرب کنارک.

کمک‌بالا **Kamak-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۳۰۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال چنار. روستای کمک پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۸۹۵ متری قرار دارد.

کم‌کلاغو **Kamkalāqu**
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۱ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه کرمان به بم. دامنهٔ غربی کوه خان‌خاتون.

کم‌گرگ **Kamgorg**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۹ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری دهک.

کمنتو **Kamantu**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۲۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه باسکه‌دراز.

کمند **Kamand**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۵۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی تبریز.

کمند **Kamand**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۸۴ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گورسفید. سر راه فیروزکوه به سمنان. ۸ کیلومتر خاور شمالی فیروزکوه. کوهستان البرز.

کمندان **Kamandān**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۴۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی ازنا.

کمندان **Kamandān**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۴ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲۱ کیلومتر غرب هرند.

کمنی Kamani
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۴۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوهستان الوند. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری جوکار.

کُمه Komeh
← کومه. ده، شهرستان سمیرم.

کُمهر Komehr
ده، مرکز دهستان کمهر، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۳۳۳ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردکان به یاسوج.

کمی‌آباد Kami ābād ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۴۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه اردبیل به هیر و خلخال. ۶ کیلومتر شمال غربی آزادلوی بزرگ.

کُمیتک Komitak
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۷۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه داران به شوراب و تونل کوهرنگ.

کُمیجان Komijān
شهر، مرکز بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۵ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

کُمیر Komeyr ?
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۴۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه کوهدشت به ملاوی و اسلام‌آباد غرب.

کُمیران Komirān
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۳۴ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ غربی کوه کمیران. ۵۵ کیلومتر جنوب خاوری سرایان.

کمیز Kamiz
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۹۰ درجه، ۵۹ کیلومتر. ا رتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوههای جغتای.

کمیز Kamiz
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۰۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

کن Kan
شهر، مرکز بخش کن، شهرستان تهران، استان تهران. تهران ۳۱۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز. حومهٔ شمال غربی تهران بزرگ.

کن Kan
← سولقان. رودخانه، شهرستان تهران.

کُناب Konāb
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۲ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

کُنارآبادی Konār ābādi
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۳۳۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب روستای آباد.

کنار اسماعیل Kenār esmā'il
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۶۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب جنگان.

کُناران Konārān
← کنارو. ده، شهرستان کرمان.

کُناران Konārān
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۷ درجه، ۲۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی دروکی.

کناربندک Kenārbandak
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۰۹ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۵۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری شنبه.

کُنارپیر Konārpir
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۰۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت.

کُنارتخته Konār taxteh
ده، مرکز بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۴۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه کازرون به بوشهر. ۷ کیلومتر خاور جنوبی خشت.

کُنار ترشان Konār toršān
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۲۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر غرب آبدان.

کُنارجو Konārju
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۷ درجه ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری کوهستک.

کُنار جهانگیر Konār-e Jahāngir ?
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۰۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر شمال دشت عبّاس.

کُنارخشک Konār xošk
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۳۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب شمالی نامور.

کُنار خیمه Konār xeymeh
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۸ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی چاه مبارک.

کُناردان Konārdān
ده، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۰۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه گم. سر راه جهرم به دشت دال.

کُناردراز Konār derāz
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۶ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی جناح.

کناردریا Kenār daryā
ده، بخش کیاشهر، شهرستان آستانهٔ اشرفیه، استان گیلان. آستانهٔ اشرفیه ۴۰ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه ساحلی بندر کیاشهر به چمخاله و لنگرود.

کُنار سیاه Konār siyāh
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۸ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه قشم به باسعیدو. ۳ کیلومتر غرب جنوبی بندر دولاب.

کُنار سیاه Konār-e Siyāh
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۱ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر خاور شمالی کمشک.

کنارفیروز Kenārfiruz
ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۳۰ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی سندرک.

کُنارک Konārak
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۲۸ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور لیلتین. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری بندر دیلم.

کُنارک Konārak
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. مشتمل بر دهستانهای زرآباد، کهیر و جهلیان و به مرکزیت شهر کنارک.
۲- شهر، مرکز بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل غربی خلیج چابهار.

کُنارک Konārak
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۹۷ درجه، ۱۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت شنزار ساحلی. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری پی‌بشک.

کنارک Kenārak ?
← تک، جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

کنارک بالا Konārak-e bālā
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۱۸ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب گندمان. روستای کنارک پائین در ۲ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۲۲۱۰ متری قرار دارد.

کنارکُنبان Kenār konbān ?
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۶۸ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بنت. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری بنت.

کنارکوه Kenārkuh
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۳۹ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲/۵ کیلومتر شمال خاوری بندر دیلم.

کنارگرد Kenār gerd
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۱۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم،خشک. ۲ کیلومتر شمال خاوری حسن‌آباد. سر راه تهران به قم.

کنارنگ Kenārang
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۵۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه واراز.

کُنارو Konāru
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۷۳۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی شهداد.

کنارو Kenāru
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۹۵ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. محل تلاقی رودخانه‌های آبشور و هلیل‌رود. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری دولت‌آباد.

کناره Kenāreh
ده، مرکز دهستان کناره، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۵۳ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر جنوب غربی تخت جمشید.

کُنار هشتلیک Konār-e Haštlik
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳۲ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری لالی.

کُناری Konāri
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم صفر درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه قلعه‌دختر. کنار راه اهرم به برازجان.

کُناری Konāri
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۱۷ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری بردخون.

کُناری Konāri
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۴۵ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر خاور چانف.

کناس پائین Kenās-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۹۴ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اوجان. درّهٔ جنوبی کوه چوب بیدی. به آن اوجان هم می‌گویند. روستای کناس بالا در ۱/۵ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متری قرار دارد.

کُناشمیر Konāšamir
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۸۰ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳۶ کیلومتر جنوب خاوری منوجان.

کُنامار Konāmār
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۴۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ تلوار. ۵ کیلومتر جنوب بابارشانی.

کنانه Kenāneh
عشایر عرب خوزستان که در ناحیهٔ شادگان و کارون زندگی می‌کنند.

کنت Kant
یا کند. ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۲۳ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۱ کیلومتر جنوب سوران.

کنتان Kantān
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۷ درجه، ۱۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر خاور لاش.

کنتک‌چیری Kantakciri ?
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۷۹ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب خاوری کلاتک.

کنتگان Kentegān
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۳۳۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال غربی احمدآباد.

کُنجان‌چم Konjān cam
رودخانه، شهرستانهای ایلام و مهران، استان ایلام. طول تا مرز ایران و عراق ۹۰ کیلومتر.
از کوههای واقع در ۷ کیلومتری جنوب شهر ایلام سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب باختری روان می‌شود و به شهرستان

مهران وارد می‌گردد و از کنار روستای کنجان‌چم می‌گذرد و در ۹ کیلومتری شمال خاوری مهران به مرز ایران و عراق وارد می‌گردد و بخشی از مرز ایران و عراق را تشکیل می‌دهد و سپس به درون خاک عراق روان می‌شود.

کُنجان‌چم **Konjān cam**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۲۴ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کنجان‌چم. سر راه مهران به ایلام.

کُنجدجان **Konjedjān**
ده، مرکز دهستان جلگه، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۷۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه گلپایگان به موته.

کُنجدکار **Konjedkār**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۲۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال هفت شهیدان.

کنجور بالا **Kanjur-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۲۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. ۷ کیلومتر شمال غربی کهرار موقوفه. روستای کنجور پائین در ۱/۵ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۲۵ متری قرار دارد.

کنچوبه **Kancubeh**
ده، دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۳۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار قره‌سو.

کنچوبه **Kancubeh**
← گنجوبه. ده، شهرستان مشگین‌شهر.

کنخ **Kanax**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۵۲ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۲ کیلومتر غرب جنوبی بندرخمیر و ۱۱ کیلومتر خاور دژگان.

کنخک چاه‌شور **Kanxak-e Cāhšur**
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۵۴ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه نمک. ۹ کیلومتر جنوب خاوری کاکی.

کنخک رؤسا **Kanxak-e Ro'asā**
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۵۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه نمک. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری کاکی.

کنخک میلدون **Kanxak-e Mayaldon**
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۵۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر جنوب خاوری کاکی.

کَند **Kand**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۸۷ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، خشک. ۱/۵ کیلومتر خاور شمالی داورآباد.

کند **Kand**
← کنت. ده، شهرستان سراوان.

کُندازی **Kondāzi**
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۵۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ کوه پلنگی. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری کوشکک.

کندال **Kandāl ?**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۹۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال کوهستک.

کندبلاغی **Kand bolāqi**
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۰۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری علی‌صدر.

کُند پائین **Kond-e pā'in**
ده، بخش لواسانات، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۷۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه یابوچال. ۵ کیلومتر شمال لواسان. کوهستان البرز. کند بالا در ۱/۵ کیلومتری شمال خاوری آن واقع است.

کندج **Kandej**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۱۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک.

کُندر **Kondor**
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک.

کُندر Kondor
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۷۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. داخل درّهٔ کندر. دامنهٔ غربی کوه لیچه. کوهستان البرز.

کُندر Kondor
ده، مرکز دهستان ششطراز، بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۶۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۰ متر. معتدل، خشک. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی بردسکن و ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی خلیل‌آباد.

کُندر Kondor
ده، مرکز دهستان قشارود، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۴۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. ۱۷/۵ کیلومتر جنوب غربی سده.

کُندر Kondar
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۲۳ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کندر. ۸/۵ کیلومتر شمال غربی بجگان.

کندر Kander
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۳ درجه، ۲۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر شمال غربی سرگدار.

کُندُران Kondorān
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۷ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی چاه مسلّم.

کُندرچه Kondorceh
ده، بخش زز و ماهرو، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۵۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری ازنا.

کندرکُلاه بلند Kandar kolāh-e Boland
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۹۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه لامرد به اشکنان. ۵ کیلومتر خاور جنوبی سیگار.

کُندرود Kondrud
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۶۵ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. ۹ کیلومتر خاور شمالی دستجرد.

کُندرود Kond rud
ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۶۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی صوفیان.

کندرود Kand rud
ده، مرکز دهستان میدانچای، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۱۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شمال باسمنج.

کندسکوه Kandaskuh ?
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۶۲ درجه، ۱۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. سر راه تردین به تنگ‌راه. جنگلی. کنار رودخانهٔ آب‌پران.

کُندُک Kondok
ده، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۱۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر جنوب غربی گزین.

کندکلی Kandakly ?
ده، مرکز دهستان سرخس، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۹۲ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سرخس به یازتپه.

کندکیله Kandkileh
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۲۳۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه بُزاب.

کُندُلان Kondolān
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۷۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم شیخ چاپان.

کندلان Kandelān
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۵۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری جوکار.

کُندلان Kondelān
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۹ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۲ کیلومتر شمال زیار.

کندلج Kandalaj
ده، مرکز دهستان میشاب شمالی، بخش مرکزی شهرستان مرند،

استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۰۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

کُندو Kondu
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۱۱۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. جنوب روستای علاء.

کندوان Kandovān
کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج، استان تهران. ۴۷ کیلومتر شمال خاوری کرج. ارتفاع ۳۳۵۰ متر. سرچشمهٔ رودخانه‌های چالوس و کرج. دامنه‌های شمالی آن به استان مازندران و دامنه‌های جنوبی آن به استان تهران مشرف است و تونل کندوان در آن حفر شده‌است.

کندُوان، گردنه Kandovān
گردنه‌ای به بلندی ۳۰۰۰ متر در شهرستان کرج، استان تهران. سر راه کرج به چالوس. ۴۸ کیلومتر شمال خاوری کرج و ۶/۵ کیلومتر شمال گچسر. این گردنه که در بالای تونل کندوان قرار دارد، شهرستانهای کرج و چالوس را از هم جدا می‌کند.

کندوجان Kandōjān
ده، بخش اسکو، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۸۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سرچشمه کندوجان‌چای.

کندولان Kandulān
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۳۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

کندوله Kanduleh
ده، مرکز دهستان کندوله، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۱ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه پشت‌پری.

کندوی پائین Kandu-ye pā'in
ده، بخش میان کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۶۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه دوست‌محمّد به خمر. حومهٔ شمالی دوست‌محمّد. روستای کندوی بالا در یک کیلومتری شمال غربی این روستا قرار دارد.

کُنده Kondeh
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۴۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه انار. ۴ کیلومتر شمال خاوری بوالحیات.

کندهر Kandeher
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۲۰ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۱۸ کیلومتر شمال کرند.

کندهر Kand-e Har
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۲۹ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری قلعهٔ هرسم. دامنهٔ غربی کوه پنجه‌بند.

کنده‌سوره Kandehsureh
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۲۳ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷/۵ کیلومتر خاور جنوبی روستای میرده.

کندهی Kandehi
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۴۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه انار. ۳ کیلومتر شمال بوالحیات.

کندیده Kandideh ?
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۴۲ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری بیدبلند.

کنزق Kanzaq
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۳۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور سرعین.

کنسکو Kanasku ?
← کندسکوه. ده، شهرستان بجنورد.

کنشت Kenešt
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه روئین (کوهستان پررو). سرچشمه رود تنگ‌کنشت.

کنفت Keneft ?
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۷ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه سربیشه به درح. ۲۰ کیلومتر شمال غربی درح.

کنک Kanek
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند

۱۲۳ درجه، ۶۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بیرجند به زاهدان. ۵ کیلومتر جنوب خاوری سربیشه.

کنکار Kankār
ده، بخش شیبکوه، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۴۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه فدشکوئیه به نوبندگان. یک کیلومتر خاور فدشکوئیه.

کُنکُبار Konkobār
کنگاور. شهر، استان کرمانشاه.

کن‌کُت Kan-e Kot
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۲۴ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه نورآباد به هرسین. مجاور روستای دیوان‌آباد.

کنگ Kang ?
ده، بخش طرقبه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۷۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کنگ. کوهستان بینالود.

کنگ Keng
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۵ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی میان‌راهان.

کُنگ Kong
شهر ساحلی، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۵۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندرلنگه به بندرعبّاس. ساحل خلیج فارس.

کنگ Kang
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۴۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی.

کنگان Kangān
← گنگان. ده، شهرستان بندرجاسک.

کنگانجان Kangānjān
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۲ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور دوزه.

کنگاور Kangāvar
۱- شهرستانی در خاور استان کرمانشاه، مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای گودین، فش، کرماجان و خزل غربی و به مرکزیت شهر کنگاور.
شهرستان کنگاور از شمال به شهرستان اسدآباد، از خاور به شهرستان تویسرکان، از جنوب به شهرستان نهاوند و از غرب به شهرستان کرمانشاه محدود است. پیرامون آن را کوههای نسبتاً بلند فراگرفته و دشت نسبتاً هموارى که رودخانه‌های کنگاور و قره‌چای در آن جریان دارند، در مرکز آن واقع است. کوههای امروله (۳۲۰۳ متر)، شمشیره (۲۵۵۰ متر) و بُزآب (۲۳۶۰ متر) بلندترین کوههای آن محسوب می‌گردند. آب و هوای شهرستان کنگاور، در دشت مرکزی معتدل مایل به سرد و در نواحی کوهستانی سرد است و جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. ۳۳۰ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۸۵ کیلومتر خاور شمالی کرمانشاه. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان و تویسرکان به کرمانشاه. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۵۷ °۴۷ طول شرقی و ″۳۰ ′۳۰ °۳۴ عرض شمالی.
تاریخچه - کنگاور یا کنگور از آبادیهای بسیار قدیمی است. نام آن را کنگوبار نیز گفته‌اند. راه قدیم بین‌النهرین به ایران از آن می‌گذشته و ایسیدوروس خاراکسی (مورخ یونان باستان) از آن به اسم کنکبار نام می‌برد و می‌گوید، معبد ناهید در آنجاست. آنتیوخوس سوم (۲۴۲ تا ۱۸۷ پیش از میلاد) در لشگرکشی خود به ماد، آن را غارت کرد. معبد ناهید که آمیخته‌ای از سبکهای معماری ایرانی و یونانی است، در این شهر قرار داشته که خرابه های آن هنوز در آنجا وجود دارد. بنای معبد مزبور را بعضی‌ها به اردشیر دوم هخامنشی (۴۰۴ تا ۳۶۰ قبل از میلاد) و بعضی به اشکانیان نسبت داده‌اند.

کنگاور کهنه Kangāvar-e Kohneh
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۹۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب خاوری آران.

کنگ پائین Kang-e pā'in
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۸۵ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر غرب دولت‌آباد. روستای کنگ بالا در ۲ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۳۶۰ متری قرار دارد.

کنگر Kangar
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۶۶ درجه، ۱۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی مجگی.

کنگران Kangerān
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۴۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری فرمهین.

کنگربان پائین Kangarbān-e pā'in
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۷۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سرراه ماهیدشت به قلعهٔ داراب‌خان. ۹ کیلومتر شمال غربی ماهیدشت. روستاهای کنگربان وسطی و کنگربان بالا به ترتیب در یک کیلومتری و ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا و تقریباً در همین ارتفاع قرار دارند.

کنگرشاه بالا Kangaršāh-e bālā
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۶۰ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه نخودچال. روستای کنگرشاه پائین در ۳ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متری قرار دارد. سر راه صحنه به سنقر.

کنگرلو Kangarlu
ده، دهستان مشگین شرقی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار قره‌سو. سر راه لاهرود به پارس‌آباد.

کنگرلو Kangarlu
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۸۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور شمالی قره‌قشلاق.

کنگرو Kangaru
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۰ درجه، ۱۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. تپه ماهور. سر راه زرقلعه گنج به رمشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی رمشک.

کُنگره Kongereh
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۵۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه پنجه‌علی.

کنگلو، گردنه Kangelu
گردنه‌ای به بلندی ۳۳۰۰ متر در شهرستان نور، استان مازندران. ۷/۵ کیلومتر خاور شمالی روستای پل. کوهستان البرز.

کنگوبار Kangobār
← کنگاور. شهر، استان کرمانشاه.

کنگور Kangavar
ده، مرکز دهستان کله‌بوز شرقی، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۱۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

کنگور Kangevar
← کنگاور. شهر، استان کرمانشاه.

کنگی پیران Kangi pirān
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۴۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر خاور جنوبی ادیمی.

کنوله Kenuleh
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۵۹ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۱۴ کیلومتر شمال غربی کوزران. دو روستای کنار هم بنام کنولهٔ بالا و کنولهٔ پائین.

کنه Kaneh
ده، بخش مرکزی شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۱۲۹ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور جنوبی هُرگان.

کنه‌بیست Kaneh bist?
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۸۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

کنهر Kanahar ?
← کندهر. ده، شهرستان اسلام‌آباد غرب.

کنه‌فجار Kanehfejār
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۹ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۴۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه کتیوک. سرچشمهٔ سجادرود. کوهستان البرز.

کنیف Kanif
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۷ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه سربیشه به درح. ۲۰ کیلومتر شمال غربی درح.

کوا Kevā
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۲۰ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه اندرک.

کُوار Kovār
دریاچهٔ مصنوعی به وسعت حدود ۵ هکتار در استان قم، ۳۰ کیلومتری جنوب خاوری قم و ۱۰ کیلومتر خاور کهک. این دریاچه در بستر رودخانهٔ کوار ایجاد شده.

کوار Kavār
۱– یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان شیراز، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای طسوج، فرمشکان و کوار و به مرکزیت شهر کوار.
۲– شهر، مرکز بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار راه شیراز به فیروزآباد و کنار رودخانهٔ قره‌آغاج.

کُواردان Kovārdān
ده، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۵۰ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور بیرم.

کواری Kavāri ?
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۲ درجه، ۱۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۳۵ کیلومتر خاور مورتان.

کوانج Kavānaj
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۳۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی آجین.

کوانک Kovānak
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر غرب چانف.

کوباب Kobāb
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۲۹۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه نوا. ۶ کیلومتر غرب جنوبی کرند.

کوباد مرادی Kubād-e Morādi
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۶۹ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

کوبچ Kubc
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۵۶ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶/۵ کیلومتر خاور شمالی پیپ.

کوب‌زرد Kub zard
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۶۷ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دو امامزاده بنامهای عبدالله و رضا دارد.

کوب‌سرا Kubsarā
← کوهپاسرا. ده، شهرستان بابل.

کوبکار Kubkār
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۹۹ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کوبکار. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی کامیاران.

کوپ Kop
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۰۶ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کنار رودخانهٔ گلندرود. سر راه المده به کجور. کوهستان البرز.

کوپان Kupān
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۱۹ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه نورآباد به دوگنبدان و دهدشت. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی مصیری.

کوپان Kupān
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۷ درجه، ۱۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری سیمکان.

کوپر Kupar ?
ده، مرکز دهستان منگور غربی، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۵۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری کوه کیسلان.

کوپک Kupak
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۳۵ کیلومتر غرب جالق.

کوپن بالا Kupen-e bālā
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۱۹ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه نورآباد به دوگنبدان. ۹ کیلومتر غرب شمالی ده نوی مقیمی. روستاهای کوپن وسط و کوپن پائین به ترتیب در ۱/۵ کیلومتری جنوب غربی و ۳ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع حدود ۸۰۰ متری قرار دارند.

کوپیچ **Kopic**
ده، بخش مرکزی شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۰۶ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه بانه به سردشت. جنگلی.

کوتاباد **Kutābād**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۴ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری کمیجان.

کوتان پائین **Kōtān-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۱۹ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. روستای کوتان بالا در ۴ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۲۰۷۰ متری قرار دارد.

کوت بالا **Kut bālā**
ده، بخش اروندکنار، شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۵۱ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خسروآباد. ساحل اروندرود.

کوترا **Kotrā**
ده، مرکز دهستان نشتارود، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۳۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کنار ازارود.

کوتسر **Kutsar**
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۹۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

کوت سیّدسلطان **Kut-e Seyyed soltān**
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۴۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون. ۷ کیلومتر جنوب غربی ویس.

کوت سیّد شریف **Kut-e Seyyed šarif**
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۴۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون. ۷ کیلومتر جنوب غربی ویس.

کوت سیّد صالح **Kut-e Seyyed sāleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۰۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اهواز به آبادان.

کوت سیّد عنایت **Kut-e Seyyed anāyat**
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۴۴ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی ویس.

کوت سیّدعنایه **Kut-e Seyyed anāyeh**
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۴۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون. ۷ کیلومتر جنوب غربی ویس.

کوت سیّد نعیم **Kut-e Seyyed na'im**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۹۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکرخه. سر راه اهواز به سوسنگرد. ۵/۵ کیلومتر جنوب غربی حمیدیه.

کوت شنوف **Kut-e Šanuf**
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۵۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. گرم، خشک. دشت. کنار اروندرود. ۳ کیلومتر جنوب غربی خسروآباد. مرکز دهستان مینوبار.

کوت شیخ **Kut-e Šeyx**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۹۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی هفتکل.

کوت عبدالله **Kut-e Abdollāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان .اهواز ۱۹۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون. سر راه اهواز به کوت سید صالح و آبادان.

کوتک **Kotek**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۵ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی دیواندره.

کوتک **Kutak**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۴ درجه، ۱۰۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی سدیج.

کوتنا **Kutanā**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱۰۹ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه قائم‌شهر به ریکنده. کنار سیاه‌رود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

کوتوکو **Kutuku**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۴۸ درجه،

۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری دارزین.

کوته Kuteh ?
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۲۴ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوهستان تفتان. ۲۳ کیلومتر خاور نوک‌آباد.

کوته کومه Koteh komeh ?
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۲۱۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی. ۸ کیلومتر غرب شمالی لوندویل.

کوتی Kuti
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۲۵ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به قائم‌شهر.

کوتیر Kotir
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۱۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱/۵ کیلومتر غرب راه چالوس به کرج. کوهستان البرز.

کوثرریز Kōsarriz
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه ماهان به جوپار. ۴/۵ کیلومتر خاور شمالی جوپار. کنار روستای محی‌آباد.

کوجان Kujān
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۳۲۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به تهران. حومهٔ شمال غربی شهر اصفهان.

کوجان Kujān
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۵ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب جنوبی خروانق. کوهستان ارسباران.

کوجکی Kojki
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر صفر درجه، ۷۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. شنزار. ۷ کیلومتر شمال خاوری اسپکه.

کوجنق Kujanaq ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۸۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب غربی ورگهان.

کوجینه Kojineh
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۶۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

کوچ Kuc
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸۲ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خاور مرک.

کوچ Kuc
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب مود.

کوچ Koc
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۹ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲/۵ کیلومتر جنوب پیرسهراب.

کوچا پائین Kucā pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۳ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ دامن. سر راه ایرانشهر به خاش. روستای کوچا بالا در ۲ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در کنار رودخانهٔ دامن و در ارتفاع حدود ۶۹۰ متری جای دارد.

کوچ‌الان Kucalān
یا کوچلان. ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۲۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. ساحل غربی دریای خزر.

کوچری Kucari
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۲۵۳ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ قمرود. ۸ کیلومتر خاور شمالی سد گلپایگان.

کوچصفهان Kucesfahān
شهر، مرکز بخش کوچصفهان، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۹۰ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه رشت به آستانهٔ اشرفیه و لاهیجان.

کوچک Kucek
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۲۳ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. حومهٔ جنوب خاوری شهر هندیجان.

کوچک Kucak
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۰۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بنت به هیچان و نیک‌شهر.

کوچک بالا Kucek-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۳۳۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. روستای کوچک پائین در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۴۲۰ متری قرار دارد.

کوچک‌بیک Kucekbeyk
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۴۹ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۷ کیلومتر شمال خاوری گهواره.

کوچک تپّه Kucak tappeh
← بزرگ تپّه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

کوچک چرمه Kucek carmeh
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۹۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

کوچکله Kuckaleh
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۲ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان پررو. ۴ کیلومتر جنوب خاوری کنشت.

کوچک نظرخانی Kucek nazarxāni
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد صفر درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

کوچکینه Kuckineh
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۷۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب جنوبی آب باریک بالا.

کوچلان Kucalān
← کوچ الان. ده، شهرستان طوالش.

کوچنان Kucenān ?
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۶۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه لانه‌سر. کنار رودخانهٔ تاره. کوهستان البرز.

کوچور Kucur
← قجور. ده، شهرستان بیجار.

کوچه Kuceh
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۵۴ درجه، ۱۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰۵ کیلومتر شمال خاوری شهداد.

کوچه گزی Kuceh gazi
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۳۴۸ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه زرد.

کوخان Kōxān
ده، مرکز دهستان نمه‌شیر، بخش نمشیر، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۱۴ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ نمشیر. سر راه بانه به سردشت.

کوخرد Kuxerd
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۲۷ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شوراشکنان. سر راه بندرلنگه به بستک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری هرنگ.

کودزر Kudzar
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۵۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی فرمهین.

کودزر Kudzar
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۵۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه خانهٔ نیاز. ۳ کیلومتر غرب جنوبی حسن‌آباد.

کودگان Kudegān
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند

۱۹۴ درجه، ۱۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۱ کیلومتر غرب جنوبی بصیران.

کوده Kudeh
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۸۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار موسی‌نهر.

کودیان Kudiyān
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۵۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی قلات.

کودیان Kudiyān
ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۹۹ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر خاور جنوبی اشکنان.

کودیر Kodir
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۳۱ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. داخل درّهٔ خشک‌لات. کوهستان البرز.

کورائیم Kōrā'im
ده، مرکز دهستان یورتچی شرقی، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۷۱ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

کورابلاغ Kurā bolāq
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۵۲ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال خاوری ملکان.

کورابلاغ Kurābolāq
ده، بخش شوط، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۴۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر غرب جنوبی نازیک بالا.

کوران Kōrān
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۴۶ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور جنوبی زابلی.

کوران Korān
← کران. ده، شهرستان سراوان.

کوران پائین Kurān-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۷ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه ایرانشهر به خاش. ۵۰۰ متر جنوب غربی زهلنفان. روستای کوران بالا در ۳ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در کنار رود دامن و در ارتفاع حدود ۷۸۵ متری قرار دارد.

کوران‌تپه Kurān tappeh
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۵۴ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

کوران‌دپ Kurāndap
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۱ درجه، ۱۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بنت. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری بنت.

کوربلاغ Kurbolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۰۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه اهر به مشگین‌شهر. ۶ کیلومتر خاور جنوبی تقاره‌کوب جدید.

کوربلاغ Kurbolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر شمال آلی.

کوربلند Kōr-e Boland
ده، بخش گله‌دار، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۱۸ درجه، ۹۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چاه عینی. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی دارالمیزان.

کورتویج بالا Kortavij-e bālā
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۹ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری کندوله. روستای کورتویج پائین در ۴ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۴۰۰ متری قرار دارد.

کورچی Korci
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۷۸ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

کورخانه Kurxāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۱۰۱ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

کورخود Kurxud
رشته کوهی به درازای ۷۵ کیلومتر و عرض متوسط ۷ کیلومتر در شهرستان بجنورد، استان خراسان. بلندترین قلهٔ آن بنام کورخود، در ۳۶ کیلومتری غرب جنوبی آشخانه واقع است و ۲۸۱۹ متر ارتفاع دارد.

کوردشت Kurdašt
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۳۲۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی دیالی.

کورده Kurdeh
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۸۳ درجه، ۱۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ فیدویه. ۶۱ کیلومتر غرب شمالی محمله.

کورده Kurdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب دهکویه.

کوردیک Kordik
یا قوردیک. دو روستا بنام کوردیک بالا و کوردیک پائین، دهستان فیرورق، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی کوردیک بالا ۳۰۴ درجه، ۲۷ کیلومتر و خوی کوردیک پائین ۳۱۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

کورزاغه Korzāqeh
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستان پررو. ۱۱ کیلومتر جنوب کندوله.

کورزین Kavarzin
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۷ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی طبل.

کورسب Korasb
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۴۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ کوه سنگ‌لت. جنگلی.

کورسر Kursar
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۱۰۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ساحل دریای عمان.

کورسراب Kursarāb
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۴۴ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه دوقرال.

کورسک Kurask
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۰۴ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر شمال غربی فنوج.

کورشک Korešk
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۶۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سرگدار. ۸ کیلومتر شمال خاوری سده.

کورف، گردنه Kōraf
گردنه‌ای به بلندی ۳۱۰۰ متر در شهرستان فیروزکوه، استان تهران. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری فیروزکوه. این گردنه استانهای تهران و مازندران را از هم جدا می‌کند.

کورک Kurek
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۹۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درهٔ خاوری کوه لاره‌کورک. ۷ کیلومتر شمال خاوری شورابه.

کورک Kōrak
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۲۷۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندر دیّر به بوشهر.

کورکان Kōrakān
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۵۷ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نیک‌شهر به بمپور و ایرانشهر. کنار رودخانهٔ کشیک.

کورکند Korkand
← کُرکند. ده، شهرستان سراوان.

کورکور Kurkur
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام.

سرابله ۳۴۰ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

کورکوره **Kōrkōrah**
ده، بخش کژانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۵۹ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر شمال غربی حسن آباد یاسوکند.

کورکهریز **Kur kahriz**
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۱۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال خاوری گنبد.

کورکی **Kōraki**
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۸۸ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۲ کیلومتر جنوب خاوری فیض‌آباد.

کورگاه **Kurgāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۴۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری سعادت‌آباد.

کورم **Kuram**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۳ درجه، ۱۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه کورم. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی رمشک.

کورنگ **Kurang**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۸ درجه، ۱۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. گرم، خشک. ۴۸ کیلومتر جنوب خاوری طبس مسینا.

کورنگ **Kurang**
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۵۰ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. شنزار. ۱۱ کیلومتر شمال غربی اسپکه.

کوروئی **Koru'i**
← کروئی. ده، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان.

کوروج **Koroj**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج، استان تهران. ۳۴ کیلومتر شمال کرج. ارتفاع ۳۶۱۲ متر.

کوروش‌آباد **Kuroš ābād**
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۱۱۳ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۸ کیلومتر جنوب خبریز.

کوره **Kureh**
ده، بخش مرکزی شهرستان فومن، استان گیلان. فومن ۲۳۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، مرطوب. کوهستانی. سرچشمهٔ رودخانهٔ گشت رودخان.

کوره **Koreh**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۰۱ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای.

کوره **Kureh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۵۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندر ماهشهر به هشتچه و آغاجاری.

کوره **Kōreh**
ده، بخش اوز، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۹۶ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۲۹ کیلومتر شمال غربی اوز. مرکز دهستان بیدشهر.

کوره خسروی **Kureh xosravi**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۶۳ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب خاوری هلشی.

کوره‌در **Kurehdar**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۱۰ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر خاور شمالی خسبیجان.

کوره درق **Kureh daraq**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۴۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب غربی دایلار.

کوری **Kuri**
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۳۲۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه جوانرود به سفیدبرگ و باینگان.

کوری **Kuri**
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۳۵ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ باز (مند). ۳۰ کیلومتر شمال خاوری ولایت.

کوریان **Kuriyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۱۵ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶کیلومتر غرب شمالی بازرجان.

کوریجان **Kurijān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۱۹۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان به کبودرآهنگ و رزن.

کوریگان **Kurigān**
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۴ درجه، ۱۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۵ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتری مرز ایران و افغانستان. ۴۵ کیلومتر جنوب غربی یزدان.

کورین رستم **Kurin rostam**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۱۸ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. به آن سرجنگل هم می‌گویند.

کوزران **Kuzarān**
ده، مرکز دهستان سنجابی، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۹ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه اسلام‌آباد به جوانرود و سر راه سراب نیلوفر به جوانرود.

کوزره **Kōzareh**
← کوه‌زره. ده، شهرستان همدان.

کوزه‌رش **Kuzehraš**
ده، دهستان شینتال، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۶۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

کوزه‌کنان **Kuzehkonān**
ده، مرکز دهستان گونی مرکزی، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۸۱ درجه، ۶۵کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۵ کیلومتر غرب خامنه. دامنهٔ جنوبی کوه مشین بایری.

کوزه‌گرمحلّه **Kuzehgar mahalleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۱۳۶ درجه، ۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

کوسالار **Kusālār ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۵۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶کیلومتر شمال خاوری شیرین درق.

کوسج پائین **Kusaj-e pā'in**
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۷ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳کیلومتر غرب جنوبی دندی. روستای کوسج بالا در یک کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع حدود ۱۸۹۵ متری قرار دارد. به این روستا کوسه هم می‌گویند.

کوسج خلیل **Kusaj xalil**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۰۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی جوکار.

کوسه **Kuseh**
ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه الخاص. مرکز دهستان جیرستان.

کوسه **Kusah**
← کوسج. ده، شهرستان زنجان.

کوسه‌پیری **Kusehpiri**
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۳۳ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کانی‌چرمو.

کوسه‌کهریزه **Kuseh kahrizeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۳۴۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

کوسه‌لار **Kuseh lār**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۵۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

کوسه‌لر **Kusehlar**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۱۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به بیجار. دامنهٔ جنوبی کوه قراول.

کوسیچی **Kusici ?**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۰۸ درجه، ۱۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری ایرانشان.

کوش
Kuš

ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۷ درجه، ۸۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷ کیلومتر خاور شمالی سرباز.

کوشالشا
Kušālšā

ده، بخش مرکزی شهرستان لنگرود، استان گیلان. لنگرود ۲۹۵ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب.

کوشان
Kušān

ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۹۶ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی هیدوج.

کوشان
Kušān

ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۵ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر غرب جنوبی رمکان.

کوشاهی
Kušāhi

ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۸ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه بابا احمد.

کوشدشت
Kušdašt

ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۷۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. محل تلاقی رودهای الموت و آسان‌رود. کوهستان البرز.

کوشک
Košk

ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۷۵ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. شمال خط آهن تبریز به ترکیه.

کوشک
Kušk

ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۱۹۴ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی حسن‌آباد.

کوشک
Kušk

ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۵۴ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک.

کوشک
Kušk

ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۸ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه کوشک. سر راه پرک به سیروس‌آباد.

کوشک
Kušk

ده، مرکز دهستان ماربین علیا، بخش مرکزی شهرستان خمینی‌شهر، استان اصفهان. خمینی شهر ۲۱۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

کوشک
Kušk

ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۴۴ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی جفیر.

کوشک
Kušk

ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۳۰ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کبیرکوه. ۱۹ کیلومتر خاور شمالی مورموری.

کوشک
Kušk

ده، مرکز دهستان بختگان، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۱۹ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت. حاشیهٔ خاوری دریاچهٔ طشک. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری آباده طشک.

کوشک
Kušk

ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۲ درجه، ۷۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کر. ۸ کیلومتر شمال خاوری خرامه.

کوشک
Kušk

ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۱ درجه، ۱۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری هرات.

کوشک
Kušk

ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۰۲ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری دوزه و ۴ کیلومتر خاور جنوبی بهجان.

کوشک
Kušk

ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۲۷ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. حومهٔ شمال خاوری شهر فسا.

کوشک
Kušk

ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و

بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۸ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بل‌پیر. ۱۱ کیلومتر شمال غربی مخت.

کوشک **Kušk**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۵۵ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی بندرخمیر.

کوشک **Košk**
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۲۳۷ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری کوزه‌کنان.

کوشک آباد **Kušk ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۳۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

کوشک آباد **Kušk ābād**
ده، بخش لالجین، شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۳۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قره‌چای و کنار راه کوریجان به بهار.

کوشک بهرام **Kušk-e Bahrām**
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۵۵ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی کوشک نصرت.

کوشک بی‌بی‌چه **Kušk-e Bibiceh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۳۲۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. دامنهٔ غربی کوه پشت مله.

کوشک بید **Kušk-e Bid**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۷۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه قره‌باغ. ۹ کیلومتر جنوب غربی پل فسا.

کوشک پائین **Kevešk-e pā'in**
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۵۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ کوه اشکفت زرد. روستای کوشک بالا در ۳ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۶۶۰ متری قرار دارد.

کوشک جمال **Kušk-e Jamāl**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۷۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. سر راه شیراز به کازرون. یک کیلومتر جنوب کارخانهٔ سیمان فارس.

کوشک خلف **Kušk-e Xalaf**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۱۵ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر جنوب امبل.

کوشک خلیل **Kušk-e Xalil**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر غرب شمالی بیدزرد پائین.

کوشک درّه **Kušk darreh**
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۷۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شرقی کوه شاخ‌قل. سر راه مهاباد به سردشت.

کوشک زر **Kušk-e Zar**
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان اقلید، استان فارس. ۴۰ کیلومتر غرب جنوبی اقلید. ارتفاع ۳۳۵۱ متر.

کوشک زر **Kušk-e Zar**
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۵۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۳ کیلومتر جنوب شهر میان.

کوشکسار **Kušksār**
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۸۹ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه جهرم به میمند و فیروزآباد. ۴ کیلومتر جنوب خاوری دوزه.

کوشک سبز **Kušk-e Sabz**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۲۹۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه مرودشت به درودزن.

کوشک سرتنگ **Kušk-e Sartang**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۱۰ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زاغ. سر راه میمند به جهرم. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری میمند.

کوشک قاضی **Kušk-e Qāzi**
ده، مرکز دهستان کوشک قاضی، بخش مرکزی شهرستان فسا،

استان فارس. فسا ۱۱۰ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه فسا به نوبندگان و داراب.

کوشکک Kuškak
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰۰ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. کنار تنگل درخت بید. ۳۰ کیلومتر غرب شمالی شهرک باخرز (شهرنو).

کوشکک Kuškak
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۳۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۵ متر. معتدل، خشک. ۲۱ کیلومتر خاور جنوبی رازقان. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان.

کوشکک Kuškak
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۳۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۸ کیلومتر خاور مزرعه نو.

کوشکک Kuškak
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۱ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار رود کوشکک. ۱۱ کیلومتر شمال بورنگ.

کوشکک Kuškak
ده، مرکز دهستان بختگان، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۱۹ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت. حاشیهٔ خاوری دریاچهٔ طشک. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری آباده طشک.

کوشکک Kuškak
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۱۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر غرب جنوبی کفترک.

کوشکک Kuškak
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۴۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر غرب بوالحیات.

کوشکک Kuškak
ده، مرکز دهستان رامجرد دو، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۲۱ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مرودشت به سد درودزن.

کوشکک Kuškak
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۲۶۵

درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب خاوری صفاد.

کوشکلی Kuškeli
یا کاشکلی. ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۳۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه ایذه به ده شیخ و پیرعباس. کوهستان زاگرس.

کوشک محمدآباد Kušk-e Mohammad ābād
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۱۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب غربی بانش.

کوشک مر Kušk mor ?
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۲۵ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی مردهک.

کوشک مرودشت Kušk-e Marvdašt
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۶۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب غربی کناره.

کوشک مولا Kušk-e Mōlā
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۶ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر غرب شمالی داریان.

کوشکن Kōškan
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۹۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار زنجانرود. سر راه زنجان به میانه.

کوشکنار Kušknār
ده، مرکز دهستان کوشکنار، بخش گاوبندی، شهرستان بندر لنگه، استان هرمزگان. بندر لنگه ۲۹۲ درجه، ۲۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی گاوبندی.

کوشک نصرت Kušk-e Nosrat
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۲ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه کورابلاغ. ۸ کیلومتر غرب جنوبی علی‌آباد.

کوشکوئیه Kušku'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۵۱ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی شمیل.

کوشکوک — **Kuškok**

ده، مرکز دهستان ناهوک، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۳۵ کیلومتر غرب جالق.

کوشک هزار — **Kušk-e Hezār**

ده، مرکز دهستان کوشک هزار، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۲۹ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه کوشک هزار.

کوشکی — **Kuški**

ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۶۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب گرّاب.

کوشکی ترکمن — **Kuški torkaman**

ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۹۶ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. کنار رود اترک. دامنهٔ جنوبی کوه بوزداغ.

کوشکینه — **Kuškineh**

ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۷۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب جنوبی آب باریک بالا.

کوشمگان — **Kušmagān**

ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۴۵ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۵ متر. معتدل، خشک. حومه جنوب غربی شهر سمنان.

کوشمندر — **Kušmandar ?**

ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۴۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ رودان.

کوشنگ — **Kušang**

ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۷ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. ۳۵ کیلومتر غرب شمالی بردسکن.

کوشوک — **Košok**

ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۲۱ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ ماشکل. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری سوران.

کوشه — **Kušeh**

ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار کال‌شش‌تراز.

کوشه — **Kušeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۱۲۴ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۳۰ کیلومتر جنوب غربی پاطاق.

کوشه — **Kušeh**

ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۷ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ حاجی‌آباد. ۱۶ کیلومتر خاور دهک.

کوشه — **Kušeh**

ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری ماژان.

کوشهٔ بالا — **Kušeh-ye bālā**

ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۵۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار شاه‌رود. ۶ کیلومتر شمال خاوری خوسف. روستای کوشهٔ پائین در ۳ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۳۱۰ متری قرار دارد.

کوشهٔ پائین — **Kušeh-ye pā'in**

ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۹۸ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر جنوب غربی محمّدآباد. روستای کوشهٔ میان در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا قرار دارد.

کوشه‌نما — **Kušehnemā**

ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۱۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار کال‌شش‌تراز.

کوکان — **Kukān**

ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۲۶ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه تفرش به بازرجان.

کوکان — **Kukān**

ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۵ درجه، ۱۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار راه بندرعباس به سیرجان. ۳۵ کیلومتر شمال حاجی‌آباد.

کوکلان Kuklān
← کلاله. بخش، شهرستان مینودشت، استان مازندران.

کوکلان Kuklān
یکی از قبایل ترکمن که در دشت گرگان، استان گلستان زندگی می‌کنند. مشتمل بر تیره‌های غـائی، قـره‌بلخان، بـایندر، قـرق، بیگدلی و یانقاق هستند.

کوکنده Kukandeh
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۵۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۶ کیلومتر غرب جنوبی جویبار.

کوکنه Kokaneh
ده، بخش سنگر، شـهرستان رشت، اسـتان گـیلان. رشت ۱۶۶ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. کنار سفیدرود. جنگلی.

کوکه Kukah
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، اسـتان آذربـایجان غـربی. مهاباد ۱۴۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه بش‌بارماخ.

کوکیا Kukiyā
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربـایجان غـربی. ارومیه ۱۶۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۵ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک. سر راه ارومیه به نقده. ۳ کیلومتر جـنوب غـربی روستای بالانج.

کوگانک Kōgānak
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۹۰ درجه، ۴۸ کـیلومتر. ارتـفاع ۲۳۰۰ مـتر. سـرد، نـیمه‌خشک. کوهستانی. داخل درّهٔ کوگانک. سر راه فریدونشهر به شوراب و تونل کوهرنگ.

کول Kul
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سـنندج ۳۲۹ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۶ کیلومتر غرب جنوبی دیواندرّه.

کولاب Kulāb
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تـایباد ۳۰۳ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. مـعتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی باخرز (شهرنو).

کولاب Kulāb
ده، بـخش مـرکزی شـهرستان فـریدونشهر، اسـتان اصـفهان. فریدونشهر ۲۷۵ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتـفاع ۱۹۰۰ مـتر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب ترزه. درّهٔ شمالی کوه ونیزان. کوهستان زاگرس.

کولاری‌کولا Kolāri kolā
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مـازندران. بـابل ۱۷۰ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. معتدل مـایل بـه گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ رودخانهٔ بابل. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

کولام‌لیکر Kolāmlikr
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۲۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مـایل بـه سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

کولان Kulān
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کـردستان. مـریوان ۳۴۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

کولباکون بالا Kulbākun-e bālā
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ مـتر. مـعتدل، نـیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی مصیری. روستای کولباکون پائین در ۲ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۹۱۰ متری قرار دارد.

کولت Kolet
ده، بخش نکا، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۲۶۱ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، نـیمه‌مرطوب. کوهپایه. سر راه بهشهر به ساری.

کول‌تپّه Kul tappeh
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، اسـتان زنـجان. قـیدار ۱۹۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. مـعتدل مـایل بـه سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر شمال زرین‌آباد.

کولج Kulaj
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشـتگرد ۲۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. مـعتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر شمال شهرک. کـوهستان البرز.

کولدان Kuldān
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصـفهان. اصـفهان ۱۲۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حـدود ۱۵۴۰ مـتر. مـعتدل، خشک. دشت. سر راه اصفهان به شاه‌تور. ۶ کیلومتر غرب زیار.

کولدون Kuledun
ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کـرمان. جـیرفت

۳۵۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دلفارد. سر راه جیرفت به دلفارد.

کولر Kular
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال کمالی.

کول سرخ Kul-e Sorx
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۶۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. جنگلی.

کولسه Kulseh
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۱۲۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

کولغان Kuleqān
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۷۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی باریز.

کولغان Kuleqān
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۶ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب شمالی حسن‌لنگی.

کولُک Kulok
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۵۲ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ سی‌میش. ۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی اسپیچ.

کولکت Kolkat
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۹۸ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. یک کیلومتری ساحل شمالی رود نکا. نیمه‌جنگلی.

کولکول Kulkul
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۴۳ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی میدان.

کولکی Kulaki ?
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۴۵ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر جنوب غربی شیرین‌زاد.

کولند Kuland
ده، بخش بهمئی، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۷ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوه شوروم.

کولومک Kulumak
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۵۷ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی.

کوله Kōleh
ده، مرکز دهستان کوله، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۶ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه دیواندره به سنندج. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری دیواندرّه.

کوله‌بیان Kuleh biyān
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۹۹ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌برونه. ۲۳ کیلومتر شمال غربی دهگلان.

کوله‌جوب Kolehjub
ده، بخش سومار، شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۷۳ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گنگیر. سر راه سومار به ایلام.

کوله‌جوب Kulehjub
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گنگیر. سر راه ایلام به اسلام‌آباد غرب. ۸ کیلومتر شمال غربی ایوان.

کولهر Kolhar
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۰۷ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رود اورگانچای. سر راه میرخووان بالا به نیارک.

کوله‌زرد Kulehzard
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۱۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴/۵ کیلومتر شمال غربی راسوند.

کوله‌ساره Kulehsāreh
ده، مرکز دهستان گاورود، بخش کامیاران، شهرستان سنندج،

استان کردستان. سنندج ۱۹۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار آساوله‌رود. ۱۹ کیلومتر شمال غربی کامیاران.

کوله‌هوئی Kolehhu'i
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۲۱ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قره‌سو. ۲ کیلومتر جنوب خاوری انگز.

کولی Kōli
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک.

کولیج Kulij
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۳ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر جنوب جلدیان.

کولیدر Kulidar
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۲۶۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه میش‌پرور.

کولی‌کُش، گردنه Kōlikoš
گردنه‌ای به بلندی ۲۵۵۰ متر در شهرستان خرم‌بید، استان فارس. سر راه آباده به صفاشهر (ده‌بید). ۱۶ کیلومتر شمال صفاشهر. این گردنه استانهای فارس و یزد را از هم جدا می‌کند.

کولین Kolin
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۰۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶ کیلومتر خاور جنوبی حسن‌آباد. سر راه حسن‌آباد به کوشک.

کولیوند Kolivand
← سلسله. طایفهٔ لُر.

کوماس Kumās
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی محمودوند.

کوم خسرو Kum-e Xosrō
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۹۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گاماسیاب. ۸ کیلومتر جنوب غربی فیروزآباد بالا.

کومدرّه Komdarreh
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۳۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار گرمرود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. نیمه‌جنگلی.

کوم‌زیرک Kumzirak
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۰۹ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر شمال غربی گنگان.

کومله Kumeleh
شهر، بخش مرکزی شهرستان لنگرود، استان گیلان. لنگرود ۱۵۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. جنگلی.

کومور Komor
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۱۳ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. محل تلاقی رودخانه‌های بتاهرکلا و درّهٔ لووار. کوهستان البرز. شش کیلومتر جنوب غربی بلده.

کومه Kōmeh
ده، مرکز دهستان پادنای وسطی، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۷۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ماربر. درّهٔ شمالی کوه کلنجه.

کومه Kumeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری هشتچه.

کومهر Komher
← کمهر. ده، شهرستان سپیدان.

کومه کلا Kumeh kalā
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۳۰۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار بزرود. ۲/۵ کیلومتر غرب مقری‌کلا. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

کومه‌لر Kumehlar
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۵۳ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن. ۱۹ کیلومتر شمال غربی گرماب.

Kumitak **کومیتک**
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۲ درجه، ۸۵کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرباز. سر راه ایرانشهر به چابهار. ۵کیلومتر جنوب غربی سرباز.

Kunādān **کونادان**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۳۲ درجه، ۳۰/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۴کیلومتر غرب دهک.

Konāni **کونانی**
ده، مرکز دهستان کونانی، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۴۱ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۱کیلومتر جنوب خاوری گرّاب.

Kavandaj **کوندج**
ده، مرکز دهستان کوهپایهٔ غربی، بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۱۲ درجه، ۲۴/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قزوین به کرج.

Kondok-e Sarājeddin **کوندوک سراج‌الدّین**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۱۳ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵/۵کیلومتر شمال غربی امام صفی.

Konrok-e bālā ? **کونروک بالا**
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۱۸ درجه، ۲۱/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۵کیلومتر جنوب گندمان. روستای کونروک پائین در ۲کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۲۲۱۰ متری قرار دارد.

Kun mesi **کون مسی**
← کان مسی. ده، شهرستان کهگیلویه.

Kōneh mešgeh **کونه مشگه**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۹۶ درجه، ۹/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب.

Kōni **کونی**
← کانی. ده، شهرستان قشم.

Kuveh **کووه**
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۶۸ درجه، ۲۶/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۶کیلومتر غرب درگهان.

Kovik **کوویک**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۷۵ درجه، ۳۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار چم‌امیرآباد. ۱۱کیلومتر غرب جنوبی موچش.

Kuh ābād **کوه آباد**
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۳۸ درجه، ۲۸کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی کرات.

Kuhārud **کوهارود**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۵۱ درجه، ۸۷کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۰کیلومتر غرب جنوبی گزدیز.

Kōhān **کوهان**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۷۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸۴کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بکران به محمدآباد.

Kōhān **کوهان**
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۸۵ درجه، ۱۹کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲/۵کیلومتر جنوب خاوری تیران.

Kuhānestān **کوهانستان**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۱۳ درجه، ۲۷/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵کیلومتر شمال زیار.

Kuhāni **کوهانی**
ده، مرکز دهستان شعبان، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۴۹ درجه، ۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه نهاوند به دهریز و بروجرد.

Kohbāreh **کوهباره**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۴۸ درجه، ۶۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ پُرکند. ۹ کیلومتر خاور شمالی زابلی.

Kuhbanān **کوهبنان**
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان زرند، استان کرمان. مشتمل بر دهستان جور و به مرکزیت شهر کوهبنان.
۲- شهر، مرکز بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان.

زرند ۳۳۷ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه راور به بافق. ۵۳ کیلومتر غرب شمالی راور.

کوه‌بونه **Kuhboneh**
ده، بخش مرکزی شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۹۰ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی.

کوهپاسرا **Kuhpāsarā**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. حومهٔ خاوری گلوگاه. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. سر راه بابل به لهه.

کوهپایه **Kuhpāyeh**
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان اصفهان، استان اصفهان. شامل دهستانهای جبل، زفره، تودشک، سیستان، رودشت، رودشت شرقی، گاوخونی و امامزاده عبدالعزیز و به مرکزیت شهر کوهپایه.
۲- شهر، مرکز بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۵ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه اصفهان به نائین و سر راه نائین به هرند.

کوهپایه **Kuhpāyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه کرمان به ده لؤلؤ. ۶ کیلومتر غرب ده لؤلؤ. کوهستان پلوار.

کوه‌پر **Kuhpar**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۵۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر شمال خاوری پول. کوهستان البرز.

کوه‌پس **Kuhpas**
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۸۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

کوه پنگ **Kuh pang**
ایستگاه راه‌آهن، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۷۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار خط آهن تهران - قم.

کوهج **Kuhej**
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۱۵ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع ۳۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۱۹ کیلومتر غرب بستک.

کوه جفتان **Kuh-e Joftān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۰۲ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان پلوار.

کوه جهر **Kuh jahr**
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۵۵ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۵ کیلومتر خاور شمالی کوهبنان.

کوه خواجه **Kuh-e Xājeh**
یاکوه رستم. تپّه‌ای به بلندی ۵۹۵ متر در شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان، ۲۸ کیلومتری غرب جنوبی زابل و ۲۲ کیلومتری غرب شمالی محمّدآباد. حاشیهٔ خاوری دریاچهٔ هامون که در مواقع طغیان آب بصورت جزیره‌ای درمی‌آید. تپّهٔ مزبور مشتمل بر آثار باستانی از جمله ویرانه‌های کاخ و آتشکده‌ای از عهد ساسانی و قبرهای متعدد خالی است.

کوهدشت **Kuhdašt**
۱- شهرستانی در غرب استان لرستان، مرکب از بخشهای مرکزی، رومشگان و ترهان (طرهان) و مشتمل بر دهستانهای کوهدشت جنوبی، کوهدشت شمالی، گل‌گل، رومشگان شرقی، رومشگان غربی، ترهان (طرحان)، درب گنبد و کونانی و به مرکزیت شهر کوهدشت.
شهرستان کوهدشت از شمال به استان ایلام، از شمال خاوری و خاور و جنوب خاوری به شهرستان خرم‌آباد و از جنوب و جنوب غربی و غرب به استان ایلام محدود است.
همانطوری که از نام آن پیداست، اراضی آن راکوهها و دشتهای چندی فراگرفته که دشت مرکزی که شهر کوهدشت در میان آن جای دارد، پهناورترین دشت این شهرستان محسوب می‌گردد. بلندترین کوه این شهرستان کوه هنجیس (۲۶۴۲ متر) و کوه ورازرد (۲۱۴۲ متر) در شمال و کوه خرسدر یا مله به ارتفاع ۲۰۰۴ متر در جنوب هستند که جملگی از شمال غربی به سوی جنوب شرقی کشیده شده و بخشی از کوهستان زاگرس را تشکیل می‌دهند. رودخانه‌های چشمه‌سفید، گداریهن، مادیان رود و سیمره آن را زه‌کشی و مشروب می‌سازند. آب و هوای شهرستان کوهدشت، معتدل مایل به گرم و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان کوهدشت، استان لرستان. ۴۱۴ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۶۹ کیلومتر غرب شمالی خرم‌آباد. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گداریهن. موقعیت جغرافیائی ۳۰″ ۳۶′ ۴۷° طول شرقی و ۰۰″ ۳۲′ ۳۳° عرض شمالی.
تاریخچه - نام ترهان یا طرحان که یکی از بخشهای شهرستان کوهدشت است در نوشته‌های جهانگردان و جغرافیانویسان قدیم مانند ابودلف ینبوعی (سدهٔ چهارم هجری قمری) و یاقوت

حموی (سدهٔ ششم تا هفتم هجری قمری) آمده است. در تپهٔ چقابل یا چقابل واقع در ۲۹ کیلومتری جنوب غربی کوهدشت آثاری از روزگار پیش از اسلام پیدا شده. در بخش مرکزی غارهای چندی دیده می‌شود که غارهای بتخانه (دارای آثاری از عصر حجر) و غار میرملاس واقع در درهٔ میرملاس از آن جمله‌اند. در غار میرملاس نقشهائی دیده می‌شود که از جمله کهن‌ترین آثار هنری ایران هستند. گنبد ابوالوفا واقع در ۱۹ کیلومتری غرب جنوبی کوهدشت از جمله آثار بعد از اسلام می‌باشد.

کوه رستم **Kuh-e Rostam**
← کوه خواجه. تپه‌ای در شهرستان زابل.

کوه زر **Kuhzar**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۷ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه دارستان.

کوه زره **Kuhzareh**
یا کوزره. ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۱۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر غرب خماجین.

کوهسار **Kuhsār**
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۲۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه حصاریلاغی (کوههای طالش). حدود ۶ کیلومتر شمال دریاچهٔ نئور.

کوهسار **Kuhsār**
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۹۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب قصرقند.

کوهسارکنده **Kuhsār kandeh**
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۹۰ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. سر راه نکا به اسطلخ پشت.

کوهستان **Kuhestān**
ده، مرکز دهستان کوهستان، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۲۵۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه.

کوهستان **Kuhestān**
← دهنو کوهستان. ده، شهرستان کهنوج.

کوهستانک **Kuhestānak**
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۸۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

کوهستک **Kuhestak**
ده، مرکز دهستان بمانی، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۸۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل خاوری تنگهٔ هرمز. سر راه میناب به بندرجاسک.

کوه‌سخت **Kuhsaxt**
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۳۰ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه بورغاله‌کش.

کوه سفید **Kuh sefid**
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۲۸ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سفید پائین.

کوه سفید **Kuh sefid**
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۱۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال کوه سفید. سر راه باخرز به تربت جام. ۸ کیلومتر شمال خاوری باخرز (شهرنو).

کوه سفید **Kuh sefid**
ده، بخش مرکزی، شهرستان قم، استان تهران. قم ۵۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری قمرود.

کوهشان **Kuhšān**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۵۵ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۲/۵ کیلومتر شمال خاوری زابلی.

کوه شاه **Kuh-e Šāh**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۷ درجه، ۱۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه شاه‌احمدی.

کوه شاه **Kuh-e Šāh**
ده، بخش ریگان، شهرستان بم. استان کرمان. بم ۱۷۰ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان جبال بارز.

کوه‌شور بالا **Kuhšur-e bālā**
← کهشور بالا. ده، شهرستان ایذه.

Kuh qal'eh **کوه قلعه**
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۰۳ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. کنار آب خرتوت. دامنهٔ شمال غربی کوه بوزداغ. جنگلی.

Kohak **کوهک**
ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۳۶ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتری مرز افغانستان. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری زهک.

Kuhak **کوهک**
ده، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۷۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری بند امیر.

Kuhak **کوهک**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۰۵ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتری مرز ایران و پاکستان. سر راه سراوان به مرز پاکستان.

Kuhkamar **کوه کمر**
ده، دهستان زنوز، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه زنوز به سیه‌رود.

Kohkan **کوهکن**
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۵۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. حومهٔ جنوبی جالق.

Kuhkenār **کوه کنار**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۳۲ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۴ کیلومتر جنوب غربی اسفندک.

Kuhkenār **کوه کنار**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۳۹ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر غرب جنوبی انزان.

Kuhgir-e Soflā **کوه گیر سفلی**
← نیارک. ده، شهرستان قزوین.

Kuhlari ? **کوه‌لری**
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۵۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی محمّدآباد. کوهستان جبال بارز.

Kuh mobārak **کوه مبارک**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۲۹۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندرجاسک به میناب. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی گنگان.

Kuhmir **کوه‌میر**
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۴۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار راه کوهدشت به ملاوی.

Kuhnāb ? **کوهناب**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۶۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال خاوری ابرغان.

Kuhanjān **کوهنجان**
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۱۰۱ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری ارسنجان.

Kuhanjān **کوهنجان**
ده، مرکز دهستان کوهنجان، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۳۵ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه خربهره. سر راه شیراز به سروستان. ۲۶ کیلومتر غرب جنوبی سروستان.

Kuhnimeh **کوه نیمه**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۲۵ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه تنگ دلفارد. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری سد جیرفت (هلیل‌رود).

Kuheh **کوهه**
یا قهه. ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۰۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر جنوب خاوری قمبوان.

Kuheh **کوهه**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۶۸ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر جنوب حمیدیه.

کوهه Kuheh
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. ۸ کیلومتر جنوب پاریز.

کوهی Kuhi
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۵۰ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندرلنگه به بندرعبّاس. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری کنگ. ساحل خلیج فارس.

کوهی Kuhi
ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۸۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی اشکنان.

کوهی خیل Kuhi xeyl
ده، مرکز دهستان گیلخواران، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر شمال جویبار.

کوهیگان Kuhigān
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ دامن. ۴ کیلومتر جنوب زهلنفان.

کوهین Kuhin
ده، مرکز دهستان ایلات قاقازان غربی، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۸۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ دوده. سر راه قزوین به رشت.

کوهین Kuhin
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۲۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

کوهین Kuhin
ده، مرکز دهستان کوهین، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۷۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کبودرآهنگ به گل‌تپّه.

کوهین، گردنه Kuhin
گردنه‌ای به بلندی ۱۵۵۰ متر در شهرستان قزوین، استان قزوین. سر راه قزوین به رشت. ۳۴ کیلومتر غرب شمالی قزوین.

کویجان Kevijān?
← کبیگون. ده، شهرستان بافق.

کویچ Kevic
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۸۰ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

کویدان Kōydān
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری گتوند.

کویرآباد Kavir ābād
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲۲۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۵ متر. گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی جوادآباد.

کویرآباد Kavir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۱۰ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۰ متر. گرم، خشک. ۷ کیلومتر جنوب کهن‌آباد.

کویرآباد Kavir ābād
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۳۱ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری مردهک.

کویر ابرکوه Kavir-e Abarkuh
نمکزار وسیعی به مساحت حدود ۱۳۲۰ کیلومترمربع در شهرستان ابرکوه، استان یزد. ۱۵ کیلومتر خاور ابرکوه. درازای این نمکزار ۶۵ کیلومتر و ارتفاع سطح آن ۱۴۴۵ متر است.

کویر درانجیر Kavir-e Daranjir
نمکزاری به مساحت ۹۲۰ کیلومترمربع در شهرستانهای اردکان و بافق، استان یزد. ۳۰ کیلومتر خاور خرانق و ۲ کیلومتر غرب بافق. درازای این نمکزار از شمال غربی به جنوب شرقی ۹۵ کیلومتر و پهنای آن حدود ۱۵ کیلومتر و ارتفاع سطح آن ۹۵۰ متر است.

کویر ساغند Kavir-e Sāqand
هامون و نمکزاری به مساحت ۱۰۵ کیلومترمربع در شهرستان اردکان، استان یزد. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی ساغند. درازای این کویر حدود ۳۰ کیلومتر و ارتفاع سطح آن حدود ۱۰۵۰ متر است. راه ساغند به بهاباد از حاشیهٔ جنوبی آن عبور می‌کند.

کویر سیاه کوه Kavir-e Siyāhkuh
نمکزاری به مساحت حدود ۹۴۰ کیلومترمربع در شهرستانهای

نائین و اردکان، استانهای اصفهان و یزد. ۵۳ کیلومتر خاور نائین و ۳۰ کیلومتر شمال اردکان. درازای این نمکزار ۶۵ کیلومتر و ارتفاع سطح آن ۹۶۵ متر است. خط آهن کاشان به یزد از حاشیهٔ غربی این کویر می‌گذرد و کوه سیاه‌کوه (۲۰۵۰ متر) در غرب آن واقع است. کویر سیاه‌کوه به شکل زاویهٔ قائمی است که ضلع افقی آن در استان یزد و ضلع قائم آن در استان اصفهان قرار دارد و پهنای آن حدود ۱۵ کیلومتر است.

کویر کاج **Kavir kāj**

ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۵ درجه، ۱۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ شمالی کوه قرّهٔ سیاه‌چو. ۷۵ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

کویر لوت **Kavir-e Lut**

بیابان پهناوری به مساحت ۹۵،۸۰۰ کیلومترمربع که پس از دشت کویر وسیع‌ترین بیابان ایران می‌باشد. حداکثر درازای کویر لوت از شمال غربی به جنوب خاوری ۷۰۰ کیلومتر است و پهنای آن بطور متفاوت به ۵۰ تا ۱۵۰ کیلومتر بالغ می‌گردد. ارتفاع پست‌ترین نقطهٔ این کویر حدود ۳۸۰ متر است. کویر لوت بین استانهای خراسان و کرمان و یزد قرار دارد و یکی از خشک‌ترین و گرم‌ترین بیابانهای زمین بشمار می‌آید. کویر مزبور را ظاهراً می‌توان به لوت شمالی و لوت جنوبی تقسیم نمود. لوت شمالی از حوالی طبس شروع می‌شود و از طریق تنگه‌ای در جنوب رباط خان به دشت کویر متصل می‌شود و لوت جنوبی به کوهپایه‌های سیستان و بلوچستان در خاور و رشته‌کوههای جبال بارز و پلوار و جوپار در استان کرمان خاتمه می‌یابد. لوت شمالی از زمانهای قدیم محل عبور و مرور بوده و راههای چندی از آن می‌گذرد و منطقهٔ یزد را به خراسان مرتبط می‌سازد. کناره‌های این کویر از قدیم مسکون بوده است و آثار تمدن بسیار قدیمی از هزارهٔ سوم قبل از میلاد در آن به چشم می‌خورد. توده‌های وسیع ریگ روان در خاور و ناهمواریهای مخصوص در غرب (که به کلوت معروف است) و دشتهای شنی و چاله‌های شور و آبکندهای خشک از ویژگیهای آن است. به کویر لوت، دشت لوت هم می‌گویند.

کویر مروس **Kavir-e Marvas**

نمکزاری به مساحت ۳۴۰ کیلومترمربع در شهرستان مهریز، استان یزد. ۱۲ کیلومتر شمال هرات و ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری مروس. درازای کویر مروس ۶۰ کیلومتر و ارتفاع سطح آن ۱۵۲۰ متر است و راه هرات و مروس به مهریز از حاشیهٔ غربی آن می‌گذرد.

کویر نمک **Kavir-e Namak**

نمکزار وسیعی در شمال خاوری شهرستان طبس، استان خراسان. ۴۰ کیلومتر شمال غربی بجستان و ۴۰ کیلومتر شمال خاوری نیگنان. درازای کویر نمک از شمال خاوری تا جنوب غربی ۶۰ کیلومتر و پهنای متوسط آن حدود ۱۷ کیلومتر است و مساحت آن به ۶۶۰ کیلومترمربع بالغ می‌گردد. ارتفاع سطح کویر مزبور حدود ۷۰۰ متر است. راه طبس به عشق‌آباد و برداسکن از حاشیهٔ غربی و شمالی این کویر می‌گذرد و کال‌شور گناباد از خاور و کال‌نمک از جنوب به این نمکزار وارد می‌گردد.

کویر نمک سیرجان **Kavir-e Namak-e Sirjān**

نمکزاری به مساحت حدود ۴۵۰ کیلومترمربع در شهرستان سیرجان، استان کرمان. ۲۰ کیلومتر غرب سیرجان. درازای این نمکزار از شمال به جنوب ۵۷ کیلومتر و ارتفاع سطح آن ۱۷۰۰ متر است. راه سیرجان به نی‌ریز از میان این کویر می‌گذرد. این کویر از جمع شدن سیلابهای ارتفاعات اطراف پدید آمده و در بارندگیهای فوق‌العاده، آب بسیار شوری در نواحی وسط آن جمع می‌گردد و در تابستانها پوسته‌ای از نمک سطح آن را می‌پوشاند.

کویر هرم **Kavir-e Harm**

← هامون هرم.

کُویله **Kovileh ?**

← گووله. ده، شهرستان پاوه.

که **Keh**

ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۱ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۵ متر. سرد، خشک. کوهپایه. ۶ کیلومتر شمال غربی تودشک. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی کوهپایه.

کهاب **Kahāb**

ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۱۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار زنجانرود. سر راه زنجان به میانه. ۱۶ کیلومتر شمال غربی نیک‌پی. به آن قهاب هم می‌گویند.

کهابیه **Kahābiyeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۳۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۶۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه کل‌کوهی.

کهار بزرگ **Kahār-e bozorg**

کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج، استان تهران. ۳۴ کیلومتر شمال کرج. ارتفاع ۴۱۰۸ متر. بلندترین قلّهٔ رشته کوههای طالقان. سرچشمهٔ رودخانهٔ طالقان.

کهارد **Kahārd**

ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۹۵ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب جنوبی قروه.

کُهباره Kohbāreh
← کوهباره. ده، شهرستان سراوان.

کُهبون Kohbun
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۹۶ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کاجه. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی قصرقند.

کهتک Kahtak ?
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۲ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر شمال غربی فین.

کهتگان Kahtegān
ده، بخش رُستاق، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۱۸ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال غربی رُستاق. سر راه رُستاق به لای‌زنگان.

کهتوئیه Kahtu'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۵۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر خاور جوزم.

کهتوکُرا Kahtukorā
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۴۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه شهربابک به انار. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی جوزم.

کهتویه Kahtuyeh
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۵ درجه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه نمکی. ۸ کیلومتر غرب جنوبی جناح.

کهجوق Kahjuq
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۱۴ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار مغانجیق‌چای. دامنهٔ جنوبی کوهستان سهند.

کهدوئیه Kahdu'iyeh
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۱۳ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی دهشیر. سر راه نیر به دهشیر و ابرکوه.

کهرار بالا Kahrār-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۳۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. یک کیلومتر شمال غربی کهرار موقوفه. روستای کهرار پائین در ۲ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۳۸۰ متری قرار دارد.

کهرارموقوفه Kahrār-e Mōqufeh
ده، مرکز دهستان قره‌سو، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۳۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه سفید.

کهران Kehrān ?
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۰ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی.

کهرج Kahraj
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب شمالی سغدر.

کهردان Kahredān
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۶۴ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری بیده.

کهرود Kahrud
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۸۹ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ هراز. سر راه تهران به آمل. دامنهٔ غربی کوه نرین. کوهستان البرز.

کُهرویه Kohruyeh
← کرویه. ده، شهرستان شهرضا.

کهره Kahreh
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۹۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار راه ملاوی به ماهیدشت.

کهریز Kahriz
ده، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۴۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۵ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه آق‌داغ.

کهریز Kahriz
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۵

درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمال خاوری کوه تام‌تام. ۲۹ کیلومتر جنوب خاوری ماه‌نشان.

کهریز **Kahriz**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۲۷ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

کهریز **Kahriz**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۰۴ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر شمال غربی ازنا.

کهریز **Kahriz**
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۸۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری حسین‌آباد ناظم.

کهریز **Kahriz**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۸۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳۱ کیلومتر خاور شمالی کامیاران. سر راه کامیاران به سنقر.

کهریز **Kahriz**
ده، مرکز دهستان ایتیوند جنوبی، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۷۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه پری. به آن کهریز وردشت هم می‌گویند.

کهریز **Kahriz**
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۸۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب شمالی مهماندوست بالا.

کهریز بالا **Kahriz-e bālā**
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۹۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور هرسین. روستای کهریز پائین در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۵۴۵ متری قرار دارد.

کهریزبوغازی **Kahriz boqāzi**
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۳۰۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. هشت کیلومتر شمال دمق.

کهریز جمال **Kahriz-e Jamāl**
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه نهاوند به فیروزآباد و کنگاور. ۴ کیلومتر جنوب خاوری فیروزآباد بالا.

کهریز سلیم **Kahriz-e Salim**
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه نهاوند به فیروزآباد بالا و کنگاور. ۵ کیلومتر جنوب خاوری فیروزآباد بالا.

کهریزسنگ **Kahriz sang**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمینی‌شهر، استان اصفهان. خمینی‌شهر ۲۱۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه اصفهان به نجف‌آباد. ۱۱ کیلومتر خاور نجف‌آباد.

کهریز سیاه منصور **Kahriz-e Siyāh mansur**
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۳۴ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه حاجی قشلاق به صائین.

کهریزک **Kahrizak**
ده، مرکز بخش کهریزک، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۱۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه شهر ری به قم.
نخستین کارخانهٔ قند ایران در سال ۱۲۷۲ هجری خورشیدی در اینجا تأسیس شد. دارای استراحتگاه و تشکیلات درمانی وسیعی برای سالمندان است.

کهریزک **Kahrizak**
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۰ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه ده‌بید به سوریان. ۱۸ کیلومتر خاور ده‌بید.

کهریزک بوربور **Kahrizak-e Burbur**
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۹۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر غرب شمالی جوادآباد.

کهریز لطفی **Kahriz-e Lotfi**
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۳۰۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر شمال غربی کرچکان.

کهریزلی **Kahrizli**
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد

۲۵۲ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه دانیال.

Kahriz-e Vardašt کهریز وردشت
← کهریز. ده، مرکز دهستان ایتیوند، شهرستان دلفان.

Kahrizeh کهریزه
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۴ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی بندر حیدرآباد. به آن کهریزهٔ عجم هم می‌گویند.

Kahrizeh کهریزه
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۱۷۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه بوکان به سقز.

Kahrizeh-ye Ajam کهریزهٔ عجم
← کهریزه. ده، شهرستان نقده.

Kohšur-e bālā کُهشور بالا
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۴۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ جنوبی کوه‌شور. روستای کهشور پائین در ۳ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۹۹۰ متری قرار دارد.

Kaheq کهق
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۳۵۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوهستان سهند.

Kahak کهک
ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۲۲ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳ کیلومتر غرب شمالی روستای اجنورد.

Kahak کهک
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۸۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر جنوب روستای لجران.

Kahak کهک
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۹۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه گوجه.

Kahak کهک
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۳۳۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. درّهٔ غربی کوه غار. ۱۹ کیلومتر شمال غربی خورهه.

Kahak کهک
ده، مرکز بخش نوفل‌لوشاتو و مرکز دهستان کهک، شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۸۴ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه کوهستانی قم به کاشان و قم به دلیجان.

Kahk espic کهک اسپیچ(کهک اسفیچ)
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۰۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال غربی بید کردوئیه.

Kahak-e pā'in کهک پائین
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ مزدقان. ۳ کیلومتر جنوب غربی غرق‌آباد.

Kahkdān کهکدان
ده، مرکز دهستان سامن، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۲۳ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه ملایر به بروجرد. ۹ کیلومتر جنوب غربی سامن.

Kahkašān کهکشان
کوه، کوهستان البرز، شهرستان شاهرود، استان سمنان. ۴۰ کیلومتر غرب شمالی شاهرود. ارتفاع ۳۵۵۰ متر.

Kohkan کُهکن
← کوهکن. ده، شهرستان سراوان.

Kohgiluyeh کهگیلویه
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان بویراحمد سردسیر، استان بویراحمد وکهگیلویه. ۶۰ کیلومتر شمال باختری یاسوج. ارتفاع ۲۲۵۳ متر.

Kohgiluyeh کُهگیلویه
شهرستان وسیعی در غرب استان کهگیلویه و بویراحمد، مرکب از بخشهای مرکزی، چرام، بهمئی، لنده و چاروسا و مشتمل بر دهستانهای دهدشت شرقی، دهدشت غربی، پشتهٔ ذیلائی، طیبی گرمسیری جنوبی، دشمن زیاری، چرام، سرفاریاب، بهمئی گرمسیری جنوبی، بهمئی گرمسیری شمالی، سرآسیاب یوسفی، طیبی گرمسیری شمالی، عالی‌طیب، طیبی سرحدی شرقی، طیبی سرحدی غربی، بهمئی سرحدی شرقی و بهمئی سرحدی غربی و به مرکزیت شهر دهدشت.
شهرستان کهگیلویه از شمال غربی به شهرستان باغملک (استان خوزستان)، از شمال خاوری به شهرستان لردگان

(استان چهارمحال و بختیاری)، از خاور به شهرستان یاسوج، از جنوب به شهرستان گچساران، از جنوب غربی به شهرستان بهبهان و از غرب به شهرستان رامهرمز (استان خوزستان) محدود است. اراضی این شهرستان سراسر کوهستانی است و کوههای مرتفعی چون کوه نیل (۳۱۴۵ متر) که همگی جزء کوهستان زاگرس و پوشیده از جنگل هستند در آن وجود دارد. رود مارون عمده‌ترین رودخانهٔ آن محسوب می‌گردد. آب و هوای این شهرستان در ارتفاعات شمال خاوری و خاور معتدل تا معتدل مایل به سرد است و در نواحی غربی و جنوب غربی که از ارتفاع کوهها کاسته می‌شود، معتدل مایل به گرم تا گرم می‌باشد و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
از نظر تاریخچه رجوع شود به استان کهگیلویه و بویراحمد.

کُهُل Kohol
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۳۵ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. یک کیلومتر شمال ایوند. دامنهٔ جنوبی کوه ایری‌داغ.

کهلا Kahlā
ده، مرکز دهستان بزینه‌رود، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۷۰ درجه، ۵۰/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ بزینه‌رود.

کُهلوی بالا Kohlu-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۲۱ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه توفنده. روستای کهلوی پائین در ۸ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۸۰۰ متری قرار دارد.

کُهله Kohleh
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۴۹ درجه، ۳۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال غربی جایزان. سر راه رامهرمز به بهبهان.

کهلیک بلاغی Kahlik bolāqi ?
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹/۵کیلومتر خاور جنوبی مرادلو.

کهمگار Kahmegār
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۴۵ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر خاور زابلی.

کنار رودخانهٔ ماشکید.

کهن Kahn
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۳۳ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۱/۵ کیلومتر شمال غربی کوهبنان.

کهن Kahn
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۳۸ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ریحان. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی راور.

کهن Kahn
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۷۳ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳/۵کیلومتر جنوب خاوری بی‌بی‌حیات.

کُهن‌آباد Kohan ābād
ده، مرکز دهستان کهن‌آباد، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۸۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۵ متر. گرم، خشک. شمال خط آهن گرمسار به سمنان.

کهناب Kahnāb
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۹۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

کهناب Kahnāb
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۲۲ درجه، ۴۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مسجد سلیمان به لالی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی لالی.

کُهناب Kohnāb
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۳۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور جنوبی لنده.

کهنان سرنی Kahnān-e Sarney
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۰۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر خاور سرنی.

کهن بالا Kahan-e bālā
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۰ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۰ متر.

خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شاک. روستای کهن پائین در ۴ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۲۰۰ متری قرار دارد.

کهن براتی Kahn-e Barāti
← کهن بلوچانی. ده، شهرستان چابهار.

کهن بلوچانی Kahn-e Balucāni
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۱ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ لوند. روستای کهن براتی در ۵ کیلومتری شمال غربی این روستا قرار دارد.

کهن‌چنار Kahn cenār
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۷ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتر غرب پاریز.

کُهندان Kohandān
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۷۳ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. درهٔ جنوب خاوری کوه گوجه. ۱۵ کیلومتر شمال غربی دستجرد.

کُهندز Kohandez
← قُهندز. قلعهٔ روزگار گذشته.

کهن‌دوز Kahanduz
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۶۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال غربی خانه‌سرخ.

کهن‌زرچ Kahn-e Zerc
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۷۳ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ تنگوئیه.

کهن سرجو Kahn-e Sarju
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۲۰ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ سی‌میش. حومهٔ جنوبی شهر سراوان.

کهن سه Kahn-e seh
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۴ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه کرمان به راور. کنار رودخانهٔ هروز.

کهن‌سیر Kahn-e Sir
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۳۹ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۵ متر. سرد، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی نگار.

کَهن‌شهر Kahnšahr
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۰۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه سیرجان به بافت. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی بلورد.

کهنک Kahnak
ده، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۱۸ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار خط آهن ورامین به گرمسار. ۲ کیلومتر جنوب غربی پیشوا.

کهنک Kahnak
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۱۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گلال و کنار راه شوشتر به دزفول. ۱۹ کیلومتر غرب گتوند.

کهنک Kahnak
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۴۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی نگار.

کهنک Kahnak
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۰۸ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر غرب کوهک.

کهنک Kahanak
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۷۰ درجه، ۱۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب شمالی میان‌جو.

کهنک Kahenak
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۷۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور محمّدآباد پائین.

کهن کبیر Kahn-e Kabir
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۷۹ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۴۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸/۵ کیلومتر غرب شمالی ماهوتک.

کهن کرمشاه Kahn-e Karamšāh
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و

بلوچستان. سراوان ۲۶۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه سوران به پسکوه و خاش. ۶ کیلومتر شمال غربی سوران.

Kahn-e Karim **کهن کریم**
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۸۵ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه پسکوه به زابلی. ۲ کیلومتر جنوب پسکوه.

Kahn-e Karim baxš **کهن کریم‌بخش**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۵ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر شمال غربی چاهوک.

Kahn-e Kahur **کهن کهور**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۳۸ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی زابلی.

Kahang ? **کهنگ**
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۹۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دو کیلومتر شمال راه تهران به فیروزکوه.

Kahang **کهنگ**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۶۷ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب نیسیان. کوهستان مارشنان.

Kahngān ? **کهنگان**
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۷۰ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب بیده.

Kahn-e Mol **کهن مُل**
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه سوران به پسکوه و خاش. ۵ کیلومتر غرب شمالی سوران.

Kahn-e Malek **کهن ملک**
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۵۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه سوران به پسکوه و خاش. ۱ کیلومتر غرب شمالی سوران.

Kahnamu **کهنمو**
ده، بخش اسکو، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۰۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار کندوجان‌چای.

Kahn-e Mur **کَهن مور**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۱۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ حسین‌آباد سوج. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری بلورد.

Kahnu **کهنو**
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۱ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوهستان جوپار. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی ماهان.

Kahanō **کهنو**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ دامن و کنار راه ایرانشهر به خاش. ۸/۵ کیلومتر شمال خاوری زهلنفان.

Kahnuj **کهنوج**
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۰۵ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۵ متر. گرم، خشک. دشت شنزار. حاشیهٔ کویر لوت. ۴۷ کیلومتر خاور جنوبی جوشان.

Kahnuj **کهنوج**
۱- شهرستانی در جنوب استان کرمان، مرکب از بخشهای مرکزی، رودبار، فاریاب، قلعه‌گنج و منوجان و مشتمل بر دهستانهای حومه، نخلستان، ده‌کهان، جزموریان(جازموریان)، رودبار، کوهستان، نهضت‌آباد، حور، گلاشگرد، مهروئیه، قلعه‌گنج، رمشک، چاه دادخدا، مارز، سرخ‌قلعه، پشتکوه، قلعه، بجگان و نودژ و به مرکزیت شهر کهنوج.
شهرستان کهنوج از شمال به شهرستان جیرفت، از خاور به شهرستان ایرانشهر و چابهار (استان سیستان و بلوچستان)، از جنوب به شهرستان جاسک (استان هرمزگان)، از غرب به شهرستانهای میناب و بندرعباس (استان هرمزگان) و از شمال غربی به شهرستان بافت (استان کرمان) محدود است. اراضی این شهرستان را عمدتاً دشت همواری پوشانیده که به هامون جزموریان منتهی می‌گردد و جز در نواحی مرکزی و غربی و کوه مهم و عمده‌ای در آن دیده نمی‌شود. مهم‌ترین کوه این شهرستان کوه گروک (۱۵۵۱ متر) و کوه گلاتوت به بلندی ۱۴۸۱ متر است. قسمت پایانی رودخانهٔ هلیل‌رود که به هامون جزموریان می‌ریزد، این شهرستان را مشروب می‌سازد و رودخانه‌های کلوت، ده‌کهان و گشکندر که خشکرودهای کوچکی بیش نیستند، نیز از جمله دیگر رودهای شهرستان

کهنوج به شمار می‌آیند. آب و هوای شهرستان کهنوج گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان کهنوج، استان کرمان. ۱۰۳۵ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۲۶۲ کیلومتر جنوب خاوری کرمان. ارتفاع حدود ۵۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه سبزواران به بندر عباس. موقعیت جغرافیائی ۰۰ ۴۲ ۵۷ طول شرقی و ۰۰ ۵۷ ۲۷ عرض شمالی.

کهنوج **Kahnuj**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۸ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درهٔ جنوبی کوه شاه‌احمدی.

کهنوج **Kahnuj**
ده، مرکز دهستان جواران، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۸۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر خاور جنوبی رابر. سر راه رابر به درب بهشت و جیرفت.

کهنوج **Kahnuj**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور جنوبی احمدی.

کهنوج **Kahnuj**
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۵۴ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی کوهبنان.

کهنوج **Kahnuj**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۲۶۳ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه شهربابک به هرات. ۷ کیلومتر غرب شمالی رباط شهربابک.

کهنوج **Kahnuj**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۶۹ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر خاور پاقلعه.

کهنوج **Kahnuj**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۲۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه کهنوج مُدی. کنار خط آهن کرمان به زرند. ۶ کیلومتر شمال زنگی‌آباد.

کهنوج سادات **Kahnuj-e Sādāt**
ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۸۵ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی درب بهشت و ۵ کیلومتر جنوب خاوری هنزا.

کهنوج‌شاه **Kahnuj-e Šāh**
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۰۳ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. شنزار. حاشیهٔ کویر لوت. ۴۲ کیلومتر خاور جوشان.

کُهنوش **Kohnuš**
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۳۲۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه ورداورد به اسدآباد. درهٔ خاوری کوه سوخته‌رود. کوهستان الوند. امامزاده‌ای بنام کمربسته دارد.

کهنوک **Kahanuk**
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۶۱ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی سرباز.

کهنوک **Kahnuk**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۰۳ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۷ کیلومتر خاور خونیک.

کهنویه **Kahnuyeh**
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۹۲ درجه، ۱۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه لار به فیروزآباد. ۲۴ کیلومتر شمال غربی خنج.

کهنویه **Kahnōyeh**
ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۳۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال غربی چاه عینی.

کُهنه **Kohneh**
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۰۶ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای جغتای.

کهنه **Kahneh**
ده، بخش اوز، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۰۸ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۶/۵ کیلومتر شمال اوز.

کُهنه‌جلگه **Kohneh jolgeh ?**
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۱۲ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

Kohneh hesār
کُهنه‌حصار
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۰۷ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

Kohnehdun
کُهنه‌دون
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۴۴ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

Kohneh sepāh
کُهنه‌سپاه
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۳۳۸ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه آمل به محمودآباد.

Kohnehsarā
کُهنه‌سرا
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۱۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

Kohneh šu'iyeh
کُهنه‌شوئیه
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۶۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ رودان. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری بیکاه.

Kohneh šahr
کُهنه‌شهر
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۸۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب خاوری باریز.

Kohneh osmān
کُهنه عثمان
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۸۸ درجه، ۱۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. سر راه ترود به جندق.

Kahneh-ye Ali ābād
کُهنهٔ علی‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۷۵ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه لار به نهریز.

Kohneh omar
کُهنه عُمر
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۸۹ درجه، ۱۹۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۵ متر. گرم، خشک. سر راه ترود به جندق.

Kohneh forud
کُهنه‌فرود
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۱۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

Kohneh qešlāq
کُهنه قشلاق
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۵۴ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

Kahur ābād
کهورآباد
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۹۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر جنوب غربی گنج‌آباد.

Kahurān talā
کهوران طلا
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۵ درجه، ۱۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۳۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴۴ کیلومتر جنوب غربی گلمورتی.

Kohurdān
کُهوردان
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۴۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی تل خندق.

Kahurestān
کهورستان
دهستان، بخش خمیر، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان، به مرکزیت روستای کهورستان.

Kahurestān
کهورستان
ده، مرکز دهستان کهورستان، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۷۲ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار راه بندرعبّاس به بندرلنگه. ۲۸ کیلومتر شمال بندر خمیر. امامزاده‌ای بنام سید جلال‌الدین دارد.

Kahurak
کهورک
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۱۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سریش. ۱۷ کیلومتر خاور شمالی کاروان‌در.

Kahurak
کهورک
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۴ درجه، ۲۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه دروکی. ۲ کیلومتر غرب دروکی.

Kahurak
کهورک
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۶۶ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه زاهدان به بم. ۵۱ کیلومتر جنوب غربی نصرت‌آباد.

کهور مُشکک **Kahur moškak**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۵۸ درجه، ۲۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار هلیل‌رود. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری شُهران.

کهونو **Kahunu**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان آمل، استان مازندران. ۶۴ کیلومتر جنوب آمل. ارتفاع ۳۸۵۰ متر.

کهه **Kahah**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۰ درجه، ۱۶۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۴/۵کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

کهیاز **Kahyāz**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۱۹ درجه، ۴۲/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۶کیلومتر جنوب غربی شهرآب.

کهیان **Kahyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۱۸ درجه، ۱۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ جنوبی کوه کلار. سر راه لردگان به ده‌چنار و مال خلیفه.

کهیر **Kahir**
رودخانه، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. طول ۱۸۵ کیلومتر. مسیر کلی، جنوبی. از ارتفاعات دهستان نیک‌شهر، ۱۴۰ کیلومتری شمال غربی چابهار سرچشمه می‌گیرد و بنام رودخانهٔ نیک‌شهر بسوی جنوب روان می‌شود و با ورود به دهستان کنارک به رودخانهٔ کهیر تغییر نام می‌دهد و در روستای گوردیم به دریای عمان می‌ریزد.

کهیر **Kahir**
ده، مرکز دهستان کهیر، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۳ درجه، ۵۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کهیر. ۳۷کیلومتر شمال غربی کنارک.

کهیر کمرشیر **Kahir-e Kamaršir**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۷ درجه، ۶۶کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۷کیلومتر شمال کهیر. کنار رودخانهٔ کهیر.

کهیری **Kahiri**
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۵۶ درجه، ۶۳کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کاجه. ۳۴کیلومتر شمال قصرقند.

کهیری **Kahiri**
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۶ درجه، ۴۵کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه ایرانشهر به راسک و چابهار. کنار رودخانهٔ کهیری.

کهیز **Kahiz**
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۷ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۱۱کیلومتر جنوب خاوری دیل.

کیا **Kiyā**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۷۹ درجه، ۳۱کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. شمال روستای ساس. کوهستان البرز.

کیائی **Kiā'i**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۵۷ درجه، ۴۸کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ جگین. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری یکدار.

کیاب **Kiyāb**
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۷۰درجه، ۵۷کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر شمال دستجرد.

کیاده **Kiyādeh**
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۳۴ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ شمالی قبله‌کوه. نیمه‌جنگلی.

کیاسر **Kiyāsar**
ده، مرکز بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۲۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۶/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه ساری به دامغان. نیمه‌جنگلی.

کیاسر **Kiyāsar**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۴۰ درجه، ۳۴/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه کرچان. کوهستان البرز. ۳کیلومتر خاور شمالی آسارا.

کیاشهر Kiyā šahr
شهر، مرکز بخش کیاشهر، شهرستان آستانهٔ اشرفیه، استان گیلان. آستانهٔ اشرفیه ۳۵۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. دلتای سفیدرود. سر راه ساحلی بندر انزلی به چمخاله.

کیاکلا Kiyā kalā
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۷۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کیاکلا. جنگلی. کوهستان البرز.

کیاکلا Kiyā kolā
شهر، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۴۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه قائم‌شهر به بابلسر. ساحل راست رودخانهٔ تالار.

کیامکی‌داغ Kiyāmaki dāq
کوه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. ۴۰ کیلومتر شمال شرقی مرند. ارتفاع ۳۳۴۷ متر.

کیامی Kiyāmey
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۳۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه شاهان.

کیان Kayān
← گیان. ده، شهرستان نهاوند.

کیان Kiyān
ده، بخش دهدز، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۰۹ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه ایذه به دهدز. ۸ کیلومتر غرب دهدز.

کیان‌آباد Kiyān ābād
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۶۹ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دهاقان به قمبوان.

کیان‌آباد Kiyān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۱۹ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه پهن. ۲ کیلومتر شمال شاپورجان.

کیان بالا Kiyān-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۰۲ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ جنوبی کوه ازگنه. روستای کیان پائین در ۵۰۰ متری غرب این روستا و در ارتفاع ۱۹۵۰ متری جای دارد.

کیتانی Kitāni
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۷۶ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۹ کیلومتر شمال غربی چاهوک.

کیتکه، گردنه Kitekeh
گردنه‌ای به بلندی ۱۶۰۰ متر در شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. سر راه مهاباد به سردشت. ۲۹ کیلومتر جنوب مهاباد و ۴ کیلومتر غرب خلیفان.

کیجو Kiju
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۷ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری شاهماران.

کیچی Kici
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۴۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب غربی دشتی.

کیچی Kici
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۴۴ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹۵ کیلومتر شمال خاوری نصرت‌آباد.

کیخسرو Keyxosrō
ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۶۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

کیخسروی Keyxosravi
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۶۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۲۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کارزار. ۱۱ کیلومتر شمال غربی قلعه‌عسکر.

کیدون Keydun ?
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۶۱ درجه، ۸۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر جنوب غربی لادیز و ۳ کیلومتر شمال تمین. کوهستان تفتان.

کیدی Keydi
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۵۴ درجه، ۶۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ پشت‌پیر. کوهستان بشاگرد.

کیزان‌درّه Kizān darreh
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۹۴ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. مرکز دهستان پیشکوه ذلقی.

کیزقان Keyzaqān
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۶۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه شاهزاده ابوالقاسم.

کی‌زور Keyzur
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۸۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. گرم، خشک. دشت.

کیزون‌درّه Kizun darreh
←کیزان‌درّه. ده، شهرستان الیگودرز.

کیژدب Kiždab
← کُژدف. ده، شهرستان چابهار.

کیسله Kisaleh
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه قلقله به شیخ سله.

کیسم Keysom
ده، مرکز دهستان کیسم، بخش مرکزی شهرستان آستانهٔ اشرفیه، استان گیلان. آستانهٔ اشرفیه ۲۵۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. کنار سفیدرود.

کیش Kiš
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۶۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب الکن. درّهٔ غربی کوه شناردرر (کوهستان زاگرس). نیمه‌جنگلی.

کیش Kiš
۱– یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان واقع در جزیرهٔ کیش.
۲– ده، مرکز بخش کیش، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۶۹ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل شمال خاوری جزیرهٔ کیش. نام پیشین آن ماشه بوده است.

کیش Kiš
جزیرهٔ نسبتاً بزرگی در شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان، ۹۰ کیلومتری غرب بندرلنگه و ۳۷ کیلومتری جنوب غربی بندرچارک. جزیرهٔ کیش تقریباً بیضی شکل است و درازای آن از شرق به غرب ۱۵/۶ کیلومتر و عرض متوسطش حدود ۵ کیلومتر است و مساحت آن به ۸۹/۷ کیلومترمربع بالغ می‌گردد. بلندترین نقطهٔ جزیرهٔ مزبور ۴۵ متر ارتفاع دارد.
تاریخچه – کیش به واسطهٔ داشتن آب شیرین و موقعیت جغرافیائی مناسب از قدیم مسکون بوده است و جغرافیانویسان قدیم از آن نام برده‌اند. در زمان اتابک ابوبکرابن سعد، دولتخانه نامیده می‌شد. جزیرهٔ کیش جانشین بندرسیراف و سلف بندر هرمز در تجارت شرق بود و تا سدهٔ سیزدهم میلادی بازار عمدهٔ بازرگانی بشمار می‌رفت. خرابه‌های شهر قدیم کیش در امتداد کرانهٔ شمالی جزیره باقی است. ناصرالدین شاه قاجار آن را به علی‌خان قوام‌الملک بخشید. شهر کنونی کیش در محل شهر قدیم بنا شده و از امکان گردشگری و تجارت مناسبی برخوردار است. بازار قدیمی و مسجد جامعی دارد که از تمام مسجدهای جزیرهٔ کیش بزرگتر است. نامش را قیس و یا قیش هم نوشته‌اند.

کیشان Kišān
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۱۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر خاور شمالی خسبیجان.

کیش‌دیبی Kišdibi
ده، مرکز دهستان کوهستانی طالش، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۲۸۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهپایه. کنار کرگانرود. محل تلاقی رودهای رژه و آق‌اولر. به آن کشت‌بی هم می‌گویند.

کیشی Kiši
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری کرمران.

کیفال Kifāl
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری ورزقان.

کیکاووس Keykāvus
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۳۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر شمال دو دانگهٔ بزرگ.

کی‌کی Keykey
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۱۹ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر غرب روستای بیارجمند.

کیگانلو Kigānlu ?
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۰۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

کیگاه Kigāh
ده، بخش کن، شهرستان تهران، استان تهران. تهران ۳۵۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کنار رودخانهٔ امامزاده داود. سر راه سولقان به امامزاده داود. کوهستان البرز.

کیگین Keygin
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۲۷ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر شمال بجگان.

کیلان Kilān
شهر، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۵۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ جمع‌آبرود. سر راه دماوند به ایوانکی.

کیلکادی Kilkādi
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۵۴ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲۸ کیلومتر غرب زابلی.

کیلوپنجه Kilupanjeh ?
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۱۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه حصارچه به خشتلی.

کیله Kileh
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۴۴ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۸ کیلومتر غرب پسوه.

کیله‌شین Kilehšin
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۳۶ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سقز به بانه. ۷ کیلومتر جنوب غربی روستای میرده.

کیله‌کبود Kilah kabud
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۲ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر شمال غربی دیواندره.

کیله‌گلان Kileh golān
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۴۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌امیرآباد. سر راه موچش به دهگلان.

کیماران Kimārān
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۶ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور جنوبی تودشک.

کی‌مقصودی Key maqsudi
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۵۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ درازنا.

کیمنه Keymaneh
ده، بخش نوسود، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۲۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱/۵ کیلومتری مرز ایران و عراق. ۲ کیلومتر شمال خاوری هانی‌گرمله.

کیمه Kimeh
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۴ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ رامهرمز. سر راه رامهرمز به بندر ماهشهر.

کینج Kinj
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۷۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زانوس. سر راه نوشهر به ساس. جنگلی. ۵ کیلومتر غرب پول. کوهستان البرز.

کی‌نو Keyno
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان دزفول، استان خوزستان. ۱۰۱ کیلومتر خاور شمالی دزفول. باختر دریاچهٔ تمی. ارتفاع ۳۵۱۲ متر.

کینه‌ورس Kineh vars
ده، مرکز دهستان ابهررود، بخش مرکزی شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۲۷۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه زمانکه.

کیوانیه Keyvāniyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۴۵ درجه، ۱۵

کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر خاور جنوبی حسین‌آباد پل.

کیوج Keyvaj ?
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۱۸۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

کیورز بالا Kivarz-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۷۶ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه تمندر. ۳ کیلومتر جنوب ده‌نو. روستای کیورز پائین در یک کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۲۱۵۰ متری قرار دارد.

کیورود Kivarud
ده، بخش آلوت، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۲۶۸ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتری مرز ایران و عراق.

کیونان Kivenān
ده، مرکز دهستان کیونانات، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۷۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. درهٔ غربی کوه رستمی.

کیوی Kivi
شهر، مرکز بخش سنجبد، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۹۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه خلخال به اردبیل. کنار کیوی‌چای. به این شهر سنجبد هم می‌گویند.

گابایاکی Gābāyāki
← اصفهان. شهر، مرکز استان و شهر اصفهان.

گابدگاه Gābdegāh
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۳۵ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب غربی کوه باهیم. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی بالاده.

گابریک Gābrik
رودخانه، شهرستانهای جاسک و کهنوج، استانهای هرمزگان و کرمان. طول ۲۱۰ کیلومتر. مسیر کلی، جنوبی. این رودخانه از کوه بونیکن، ۱۴۰ کیلومتری جنوب خاوری کهنوج و ۱۳۰ کیلومتری شمال جاسک سرچشمه می‌گیرد و در ۶۸ کیلومتر خاور جاسک به دریای عمان می‌ریزد.

گَبریک Gābrik
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۴ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳۱ کیلومتر خاور یکدار.

گاپیس Gāpis
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ مهاباد. ۹ کیلومتر شمال خاوری روستای درباز.

گاجره Gājereh
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۵۲ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار ولایت‌رود. سر راه گچسر به دیزین و فشم. کوهستان البرز.

گادمه گتر Gādmah gater
← گتمه‌گتیر. ده، شهرستان سنندج.

گادیج Gādij
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۷۶ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب سرچشمه.

گاراندهو Gārāndahu
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۷ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲/۵ کیلومتر جنوب سیریک.

گارچیدان Gārcidān
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۳ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گارچیدان. ۹ کیلومتر غرب شمالی حسین‌آباد بالا.

گارستانه Gārestāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۲۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه مهرگان. ۲۵ کیلومتر شمال خاوری بندر مغویه.

گارسرده Gārsardeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۷۱ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب جنوبی حسن‌لنگی.

گارماسه Gārmāseh
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۸۰ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود و سر راه اصفهان به شهرکرد.

گارنو Gãrnõ
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۰ درجه، ۱۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ پای‌میش. کوهستان جبال بارز.

گاریجگان Gãrijgãn
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۲۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار رودخانه گاریجگان (گریجگان). ۸ کیلومتر غرب ماژان.

گازار Gãzãr
ده، مرکز دهستان شاخنات، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۱ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی سده.

گازران Gãzerãn
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قره‌چای. ۷ کیلومتر جنوب خاوری خنداب. سر راه خنداب به جاورسیان.

گازران Gãzrãn
ده، مرکز بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۹۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. سر راه قم به آوه و ساوه.

گازرخان Gãzorxãn
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۷۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه خرتیزه. کوهستان البرز.

گازرخانی Gãzerxãni
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۱۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه کامیاران به پالنگان. ۳۱ کیلومتر شمال غربی کامیاران.

گازرگاه Gãzorgãh
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۸۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور آهنگری.

گازکهن پائین Gãzkahn-e pã'in
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۴۴ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر خاور شمالی کوهبنان. روستای گازکهن بالا در ۳/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۲۰۰۰ متری قرار دارد.

گازور Gãzor
← گزور. ده، شهرستان ایرانشهر.

گازه Gãzeh
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی سفیددشت.

گازی‌ولک Gãzivalak ?
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۲۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ بازوفت.

گاشکوه Gãš kuh
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۵۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سرراه زرند به کوهبنان و احمدی.

گاکُش Gãkoš
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۲ درجه، ۱۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب درهمان.

گاکیه Gãkiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۴۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه کرمانشاه به کامیاران. ۷ کیلومتر غرب شمالی تکیه.

گاگش پائین Gãgeš-e pã'in
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۱۱ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ شکریبگ. روستای گاگش بالا در دوکیلومتری شمال غربی این روستا ودر ارتفاع ۱۷۸۰ متری قرار دارد.

گاگل Gãgel
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۲ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌گاگل. جنگلی.

گالش‌کلام Gãleš kalãm
ده، بخش مرکزی شهرستان لنگرود، استان گیلان. لنگرود ۷۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه ساحلی رودسر به چمخاله.

گالش‌محلّه Gāleš mahalleh
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۳۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی.

گالش‌محلّه Gāleš mahalleh
ده، مرکز دهستان چهل‌شهید، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۱۴۲ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ رودخانهٔ چالکرود. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

گالگ Gālag
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۰ درجه، ۱۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری لاش.

گالیکش Gālikaš
۱- بخشی در شهرستان مینودشت، استان مازندران، مشتمل بردهستانهای قراولان، نیلکوه و نیقان و به مرکزیت شهر گالیکش.
۲- شهر، مرکز بخش گالیکش، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۴۷ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه مینودشت به بجنورد.

گالیکش Gālikeš
کوه، کوهستان البرز، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. ۲۹ کیلومتر شرق گنبدکاووس. ارتفاع ۱۲۷۹ متر.

گاماسیاب Gāmāsiyāb
رودخانه، شهرستانهای نهاوند و کرمانشاه، استانهای همدان و کرمانشاه. طول ۱۷۰ متر.
از آبخیزهای دهستان علیا، ۲۳ کیلومتری خاور جنوبی نهاوند سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی باختر شمالی و سپس به طرف جنوب باختری روان می‌شود. از دهستانهای علیا، سفلی، خزل، چم‌چال و دروفرامان می‌گذرد و در طول مسیر با رودخانه‌هایی چون آب ملایر، قلقل‌رود، خرم‌رود و دینور مخلوط می‌گردد و در ۳۰ کیلومتری جنوب خاوری کرمانشاه به قره‌سو می‌ریزد.

گامبرون Gāmbrun
← بندرعبّاس. استان هرمزگان.

گامربالا Gāmar-e bālā
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۱۲ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی هرسین. روستاهای گامر وسط و گامر پائین. به ترتیب در ۲ کیلومتری جنوب و ۳ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۵۸۰ متری و ۱۵۵۰ متری قرار دارند.

گامقال Gāmqāl
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۳۲۴ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گیلان. سر راه گیلانغرب به قصرشیرین.

گامیزج بالا Gāmizej-e bālā
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۸۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ماهیدشت به سراب فیروزآباد، روستای گامیزج پائین در ۴ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متری قرار دارد.

گانرود Gānrud
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۳۰۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل، مرطوب. تپه‌ماهور. کنار رود گانرود.

گاو Gāv
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۰۳ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

گاو Gāv
← گو. ده، شهرستان نیک‌شهر.

گاوآهن Gāv āhan
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۴۶ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی خمارلو.

گاوآهنتو Gāvāhantu
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۴۳ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه دیواندره به کول. ۲۶ کیلومتر جنوب غربی دیواندره.

گاوان‌کلا Gāvān kolā
ده، بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۱۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی شیرگاه. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

گاوانه Gāvāneh
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۱۰ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شاهینی. سر راه کامیاران به پالنگان.

گاوبازه Gāvbāzeh
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۱۵ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گاوبُر پائین Gāvbor-e pā'in
ده، بخش جاپق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۲۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خط آهن ازنا به شازند و اراک. ۲ کیلومتر شمال غربی روستای مأمون. روستای گاوبربالا در ۳/۵ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متری قرار دارد.

گاوبست Gāvbast
رشته کوه طویلی به درازای ۱۰۸ کیلومتر در شهرستان لار، استان فارس. بلندترین نقطهٔ آن که در ۶۱ کیلومتری جنوب غربی لار واقع است، ۲۱۶۵ متر ارتفاع دارد. کوه گاوبست یکی از بلندترین کوههای جنوب ایران است.

گاوبست Gāvbast
ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۹۱ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه گاوبست. ۱۹ کیلومتر خاور شمالی اشکنان.

گاوبندی Gāvbandi
۱- یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. مشتمل بر دهستانهای بهدشت. مهرگان و کوشکنار و به مرکزیت شهر گاوبندی.
۲- شهر، مرکز بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندر لنگه ۲۹۳ درجه، ۱۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندرلنگه به کنگان.

گاوخانه Gāvxāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری مشهد میقان.

گاوخانه Gāvxāneh
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۱ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ جنوبی کوه گونی. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی نهاوند.

گاوخسب Gāvxosb
ده، بخش طارم‌علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کوهستان طالش.

گاوخسب Gāvxosb
ده، بخش رحمت‌آباد و بلوکات، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۴۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. محل تلاقی سیاهرود و سفیدرود. جنگلی.

گاوخسبان Gāvxosbān
کوه، کوهستان البرز، شهرستان شاهرود، استان سمنان. ۲۳ کیلومتر شمال غربی شاهرود. ارتفاع ۳۵۲۰ متر.

گاوخونی، باتلاق Gāvxuni
باتلاق بزرگی به مساحت حدود ۴۷۵ کیلومترمربع در شهرستان اصفهان، استان اصفهان. ۱۲۰ کیلومتر خاور جنوبی اصفهان و ۲۸ کیلومتر جنوب خاوری ورزنه. درازای این باتلاق از شمال به جنوب ۳۲ کیلومتر و پهنای آن بطور متوسط حدود ۲۰ کیلومتر است و ارتفاع سطح آن به ۱۴۷۰ متر بالغ می‌گردد. رودخانهٔ زاینده‌رود از شمال به این باتلاق می‌ریزد. در بارندگیهای غیرعادی به صورت دریاچه درمی‌آید. از قدیم شکارگاه بوده و گویند بهرام گور ساسانی هنگام شکار در آن فرو رفته است.

گاودار Gāvdār
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۲۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری بندر دیلم.

گاودوشه Gāvdušeh
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۶۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک.

گاوده Gāvdeh
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۲ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه سنگ‌آب. ۱۷ کیلومتر جنوب فیروزکوه. کوهستان البرز.

گاودین Gāvdin
← گودین. ده، شهرستان کنگاور.

گاوزبان Gāvzabān
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۷۳ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه سیدمزار. ۹ کیلومتر خاور گل‌تپه.

گاوزرد Gāv zard ?
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۴۵ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک.

تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر خاور جنوبی بندر دیلم. سر راه مظفری به شول.

گاوزرده Gāvzardeh
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۸ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. سر راه خرم‌آباد به ملاوی و پل‌دختر.

گاوزلک Gāvzalak ?
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۲۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ بازوفت.

گاوزن‌محلّه Gāvzan mahalleh
ده، بخش فریدونکنار، شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۲۳۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر جنوب دریاکنار.

گاوسر Gāvsar
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۴۳ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه کازینستان. ۷۷ کیلومتر شمال خاوری سردشت.

گاوسفید بزرگ Gāvsefid-e bozorg
ده، بخش ریگ، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۸۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری بندر ریگ.

گاوسفید جنوبی Gāvsefid-e Janubi
← گاوسفید شمالی، ده، شهرستان گناوه.

گاوسفید شمالی Gāvsefid-e Šomāli
ده، بخش ریگ، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۸۰ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری بندر ریگ. روستای گاوسفید جنوبی در یک کیلومتری خاور این روستا جای دارد.

گاوسوار Gāvsavār
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۳۰۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال دمق. امامزاده‌ای بنام امامزاده محمد دارد.

گاوشیر Gāvšir
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۷۷ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوه پوتک. کوهستان زاگرس.

گاوک Gāvak
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۶ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری مود.

گاوکان Gāvkān
شهر، بخش آذرشهر، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۲۵ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب شمالی آذرشهر.

گاوکان Gāvakān
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۰ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود کر. ۲۰ کیلومتر شمال غربی خرامه.

گاوکده Gāvkadeh
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۲۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال غربی درونک.

گاوکُشان Gāvkošān
کوه، کوهستان البرز، شهرستان گرگان، استان مازندران. ۳۷ کیلومتر جنوب گرگان. ارتفاع ۳۸۱۳ متر. دامنهٔ شمالی این کوه به استان مازندران و دامنهٔ جنوبی آن به استان سمنان مشرف است.

گاوکُشان، گردنه Gāvkošān
گردنه‌ای به بلندی ۱۲۵۰ متر در شهرستان اسفراین، استان خراسان. سر راه اسفراین به سبزوار. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری اسفراین.

گاوکُش بالا Gāvkoš-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۲۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه شُرخه. روستای گاوکش پائین در ۲ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متری قرار دارد.

گاوکُشک Gāvkošak
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۷۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه دوان. ۸ کیلومتر شمال غربی کلانی.

گاوکُشه Gāv košeh
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۹۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه و خط آهن دورود به ازنا.

گاوکُل بالا Gāvkol-e bālā

ده، مرکز دهستان گاماسیاب، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۷۲ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار گاماسیاب. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی صحنه. روستای گاوکل پائین در ۱/۵ کیلومتر جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متری قرار دارد.

گاوکی Gāvaki

ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۳۱ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی قیر و کارزین.

گاومودار Gāvmudār

ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۸ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۱۶ کیلومتر خاور لنده.

گاومیربالا Gāvmir-e bālā

ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۲۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری چالانچولان. روستای گاومیر پائین در یک کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۷۵۰ متری قرار دارد.

گاومیری Gāvmiri

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۴۸ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور دژگان.

گاومیشان Gāvmišān

ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۷۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه خلو.

گاومیش گلی Gāvmiš goli

ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۱۳۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار زرینه‌رود.

گاومیشی Gāvmiši

ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۶ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود کر. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری خرامه.

گاونان Gāvnān

ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۸۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر خاور جنوی اشترجان.

گاویک Gāveyk

ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۸ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آوج. ۸ کیلومتر جنوب خاوری آوج.

گاه Gāh

ده، بخش گلبهار، شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۳۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بوقمچ. کوهستان هزارمسجد.

گاه‌زرد Gāh zard ?

ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندرگناوه ۳۴۵ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر خاور جنوبی بندر دیلم. سر راه مظفری به شول.

گاهن Gāhen

ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۵۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار نهر گاهن. ۷/۵ کیلومتر جنوب غربیه.

گاهو Gāhu

ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۵ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گارچیدان. درّهٔ جنوبی کوه هزار. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی راین.

گبّارو Gabbāru

ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۶۹ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی دارزین.

گبازله Gabāzeleh

ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

گبّاس Gabbās

ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۵۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه رامهرمز به بهبهان. ۳ کیلومتر جنوب خاوری سلطان‌آباد.

گبرآباد Gabr ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۹۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر.

سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال غربی تازه‌شهر.

گبگان Gabgān
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۹۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود گبگان. ۵ کیلومتر خاور چمشگ.

گبولان Gabulān ?
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۲۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری کنارک.

گُبیر یک Gobeyr-e Yek
ده، مرکز دهستان عناقچه، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۳ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی ویس.

گپوشورکی Gepu šuraki
← شورکی. ده، شهرستان تنگستان.

گپی Gepi ?
ده، بخش چاپشلو، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۲۳۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه درگز به امامقلی و قوچان.

گت Gat
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال درگی.

گتارّه Gattāreh
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۱۶ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال دشت عبّاس. به آن حاجی رحیم نیز می‌گویند.

گتان Gatān
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۰۸ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بندرجاسک به میناب.

گُتاو Gotāv
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۱۷ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب غربی کوه پرقلعه. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی بستک.

گتمران Getmarān
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۱ درجه، ۱۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال غربی گزماهو.

گتمه گتیر Getmah gatir
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۵ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شوراب. ۳۱ کیلومتر خاور شمالی دیواندره.

گتوند Gotvand
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان شوشتر، استان خوزستان. مشتمل بر دهستانهای عقیلی و جنت‌مکان و به مرکزیت شهر گتوند.
۲- شهر، مرکز بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۵۰ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کارون.

گته‌ده Gateh deh
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۵۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار شاهرود. کوهستان البرز.

گتی Gati
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۹۲ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بیاسک. ۷ کیلومتر شمال خاوری پی‌بشک.

گتی بالا Gati-ye bālā
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۸۹ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۳ کیلومتر خاور شمالی بنت. روستای گتی پائین در ۲ کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع ۶۰۰ متری قرار دارد.

گتیج Gatij ?
ده، مرکز دهستان گتیج، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۹۶ درجه، ۱۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کنار رودخانهٔ کوت. ۵۳ کیلومتر غرب شمالی فنوج.

گتیش Getiš ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۵۲ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ دز. ۸/۵ کیلومتر شمال ایستگاه آهودشت.

گتیوان Gativān ?
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۱۰۲ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۲۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری قصرقند.

گج‌دمز، دریاچه Gajdamaz
← تار. دریاچه.

گُجستان Gojestān
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۰ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳۷ کیلومتر شمال غربی مصیری.

گجکین Gajkin
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۹۴ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی سرآسیاب فرسنگی. دامنهٔ غربی کوهستان پلوار.

گجگ Gajg
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۴۳ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳/۵ کیلومتر خاور جنوبی کریان. روستای گجگ علی‌آباد در ۲/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۴۰ متری قرار دارد.

گجگ پشتکوه Gajg-e Poštkuh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۴۱ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کلم. درّهٔ شمالی کوه پشتکوه.

گجگ علی‌آباد Gajg-e Ali ābād
← گجگ. ده، شهرستان میناب.

گجین Gajin
ده، بخش تیکمه‌داش، شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۳۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

گچ بالا Gac-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب حرجند. روستای گچ پائین در ۱/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۲۴۰۰ متری قرار دارد.

گچ خلج Gac xalaj
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۱۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ کوه گچ خلج.

گچساران Gacsārān
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۴۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. خشک. کوهستانی. چاه نفت دارد. سر راه دوگنبدان به چم شیر و شاه تسلیم.

گچساران Gacsārān
شهرستانی در جنوب استان کهگیلویه و بویراحمد، مرکب از بخشهای مرکزی و باشت و مشتمل بر دهستانهای لیشتر، بویراحمد گرمسیری، امامزاده جعفر، بی‌بی‌حکیمه، بابوئی و کوه مره‌خامی و به مرکزیت شهر دوگنبدان.
شهرستان گچساران از شمال به شهرستان دهدشت، از خاور و جنوب به شهرستان ممسنی (استان فارس)، از جنوب غربی به شهرستان گناوه (استان بوشهر) و از غرب به شهرستان بهبهان (استان خوزستان) محدود است.
اراضی این شهرستان کوهستانی است. به طوری که هرچه به خاور و شمال خاوری نزدیک‌تر شویم بر ارتفاع کوهها افزوده می‌شود و پوشش درختان جنگلی آنها فزونی می‌یابد. کوه ساورز با بلندی (۳۱۸۹ متر) بلندترین کوه این شهرستان است و کوههای هامی (۳۱۷۲ متر) و کوه سپید (۳۱۰۲ متر) نیز از دیگر کوههای مرتفع شهرستان گچساران بشمار می‌آیند.
شهرستان گچساران از نظر رودخانه یکی از شهرستانهای غنی ایران محسوب می‌گردد و رودخانه‌های خیرآباد، آب ریگون، شمس عرب، زهره و باشت از مهمترین رودخانه‌های آن هستند.
آب و هوای این شهرستان در نواحی غربی و جنوب غربی گرم و خشک و درکوهستانهای خاوری و شمال خاوری معتدل یا معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک است.

گچسر Gacsar
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۴۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کرج. سر راه کرج به چالوس.

گچسر Gacsar
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رود بشار.

گچگان Gacgān
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۷ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

گچگران Gacgarān
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۲۵

درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود شاهپور. ۸ کیلومتر شمال غربی دریس.

گچگران Gacgarān
ده، مرکز دهستان بکش یک، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۶۲ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه محمّد امینی.

گچو یه Gacuyeh
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۹ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی کمشک.

گچه گنبد Gacah gonbad
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۱۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گچی Gaci
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه تاراز. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

گچی Gaci
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ چاروساق. درهٔ خاوری کوه گوراب.

گچی Gaci
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۷۲ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ سدیج. ۳۶ کیلومتر شمال خاوری سدیج.

گچی‌بلاغی Gaci bolāqi
ده، دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

گچی‌سو Gacisu
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبد کاووس ۲۶ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

گچین Gacin
دهستان، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان، به مرکزیت روستای گچین بالا.

گچین بالا Gacin-e bālā
ده، مرکز دهستان گچین، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۶۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. روستاهای گچین وسط و گچین پائین به ترتیب در ۳ کیلومتری جنوب و ۷ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع حدود ۳۰ متر و ۴۰ متر قرار دارند.

گدار Gadār
رودخانه، شهرستان نقده، استان آذبایجان غربی. طول ۱۱۰ کیلومتر.
از کوه مرزی دالامپرداغ، ۵۵ کیلومتری باختر شمالی نقده سرچشمه می‌گیرد و بسوی خاور روان می‌شود. در دهستان سلدوز با رودخانهٔ مهاباد مخلوط می‌شود و با ورود به دلتای رودخانه‌های سیمینه‌رود و زرینه‌رود به دریاچهٔ ارومیه می‌ریزد.

گدارانجیر Godāranjir
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۶۷ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی جغین.

گُدار بادام Godār-e Bādām
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۰۵۰ متر در شهرستان نائین، استان اصفهان. سر راه نائین به خور. ۵۹ کیلومتر غرب خور.

گُداربن Godār bon
ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۳۲۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درهٔ جاش. (درهٔ جنوبی کوه کرکس)، کوهستان البرز.

گُدار پای گُدار Godār-e Pāy-e Godār
گردنه‌ای به بلندی ۲۳۵۰ متر در شهرستان قائنات، استان خراسان. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی آهنگران.

گُدارپهن Godār pahn
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۶۹ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال خاوری آب باریک سیاه‌کمر.

گُدار پیدر Godār-e Peydar
گردنه‌ای به بلندی ۲۱۰۰ متر در شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. ۲۵ کیلومتر شمال خاوری تربت حیدریه.

Godār-e Tajareh **گُدار تجره**
گردنه‌ای به بلندی ۲۸۵۰ متر در شهرستان نطنز، استان اصفهان. سر راه هنجن به سوه و اصفهان. ۴۲ کیلومتر غرب شمالی نطنز. کوهستان کرکس.

Godārciti **گدارچیتی**
ده، بخش امیدیه، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۸۴ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه آغاجاری به بندر دیلم. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری چم خلف عیسی.

Godār-e Surk **گُدار سورک**
گردنه‌ای به بلندی ۱۴۵۰ متر در شهرستان نائین، استان اصفهان. سر راه اردکان به خور. ۱۴ کیلومتر غرب بیاضه. این گردنه استانهای اصفهان و یزد را از هم جدا می‌کند.

Godār-e Šotor **گدارشتر**
گردنه‌ای به بلندی ۱۹۵۰ متر در شهرستان کاشمر، استان خراسان. سر راه کاشمر به ریوش و نیشابور. ۲۰ کیلومتر شمال کاشمر.

Godār-e Šahrak **گُدار شهرک**
گردنه‌ای به بلندی ۲۶۵۰ متر در شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. ۳۳ کیلومتر خاور جنوبی گلپایگان.

Godār-e Aliyak **گدارعلیک**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۴۵۰ متر در شهرستان سبزوار، استان خراسان. سر راه سبزوار به نیشابور. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری سبزوار. کوه کلبه علی.

Godār-e Kabk **گُدار کبک**
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۱۸۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه آخوره. کنار رودخانهٔ آقبلاغ.

Godār-e Kaj andar kaj **گدارکج‌اندرکج**
کوه، کوهستان لاله‌زار، شهرستان سیرجان، استان کرمان. ۱۰۵ کیلومتر مشرق سیرجان. ارتفاع حدود ۴۱۱۰ متر.

Godār-e Kalmarz **گُدار کلمرز**
گردنه‌ای به بلندی ۱۴۵۰ متر در شهرستان طبس، استان خراسان. سر راه طبس به یزد. ۵ کیلومتر جنوب غربی رباط کلمرز.

Godār-e Kambu **گدارکمبو**
← کمبو، ده، شهرستان مسجدسلیمان.

Godārlandar **گُدارلندر**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه شوه. کنار رودخانهٔ کارون.

Godār-e Hāmiyun **گُدار هامیون**
گردنه‌ای به بلندی ۱۰۵۰ متر در شهرستان طبس، استان خراسان. سر راه طبس به خرانق و یزد. ۷ کیلومتر جنوب غربی رباط خان.

Gedrosiyā **گدروسیا**
مملکت قدیم، جنوب غربی آسیا، تقریباً مطابق مکران حالیه، جنوب خاوری ایران و بلوچستان که جزئی از آریانا و از ایالات امپراتوری ایران بود، سپاهیان کوروش و اسکندر در عبور از آن متحمل مشقاتی شدند که در تاریخ معروف است.

Godak **گُدک**
← گودک. ده، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان.

Gadlābād **گدل‌آباد**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۰۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۰ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری کُهن‌آباد.

Gadameh **گدمه**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۳۱۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه روستای محمدقلی به سرابله.

Gaduk **گدوک**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۸۰ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه فیروزکوه به پل سفید. دامنهٔ جنوبی گردنهٔ معروف گدوک. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری فیروزکوه.

Gaduk **گدوک**
بزرگترین تونل راه‌آهن سراسری ایران در خط شمال، به طول ۲۸۸۷ متر. بین ایستگاههای گدوک و دوگل. ۴۱ کیلومتری جنوب پل سفید.

Gaduk **گدوک، گردنه**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۲۲۰۰ متر در شهرستان فیروزکوه، استان تهران. سر راه فیروزکوه به پل سفید و قائم‌شهر. ۱۶ کیلومتر خاور شمالی فیروزکوه. این گردنه استانهای تهران و مازندران را از هم جدا می‌کند.

Gaduk tappeh **گدوک تپّه**
← گریوه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

گدهستان Gadehestān
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۷۹ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی عقدا.

گدی‌داراب Gadidārāb
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۲ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ دستگرد. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی بنت.

گدّی کهریز Geddi kahriz
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۷ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری مرادلو.

گذرکجین Gozarkajin
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۷۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه چقچقه. ۳ کیلومتر غرب شمالی خاکریز.

گر Gar
کوه، شهرستان مرودشت، استان فارس. ۹۰ کیلومتر شمال باختری مرودشت. ارتفاع ۳۱۰۹ متر. این کوه به صورت رشته‌ای به درازای ۳۷ کیلومتر و عرض بین ۵ تا ۱۲ کیلومتر در امتداد شمال باختری بسوی جنوب خاوری کشیده شده.

گرّا Garrā
ده، بخش نوسود، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۳۱ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری نوسود.

گرّاب Garrāb
ده، بخش بدره، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. دره‌شهر ۳۰۰ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّهٔ جنوبی کوه چمن‌گیر. سرچشمهٔ رود گرّاب.

گرّاب Garrāb
ده، مرکز بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۶۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه بلوران.

گراب Garāb
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۴۵ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۲/۵ کیلومتر جنوب قلعه‌رئیسی.

گراتی Garāti
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۷۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار آب کراته. سر راه اسفراین به سبزوار.

گراجوقشلاق Gurāju qešlāq
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۲۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر غرب جنوبی گهواره.

گراچقا Garāceqā
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۲۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

گُرازان Gorāzān
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۳۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک.

گُرازان Gorāzān
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۳۳۷ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۷۷۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه گیلانغرب به قصر شیرین.

گُرازان Gorāzān
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۴۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه سمند. ۲۲ کیلومتر خاور شمالی پهله.

گراش Gerāš
شهر، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۶۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه لار به اوز و فیروزآباد. دشت شمالی کوه ملک‌تیر.

گراغو Gerāqu
← گراغه. ده، شهرستان زاهدان.

گُراغو Gorāqu
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۱ درجه، ۸۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه هزار. ۸ کیلومتر غرب راین.

گراغه Gerāqeh
یا گراغو. ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۱۶ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۸ کیلومتر خاور شمالی نصرت‌آباد.

Gerāmi
گرامی
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۷۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه سرکش.

Gerrān
گرّان
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۷۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گرّان. درّهٔ جنوبی کوه قره‌داش.

Gorāni
گُرانی
← گورانی. ده، شهرستان سراوان.

Garāni
گرانی
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۳ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۹/۵ کیلومتر جنوب آشار.

Garāvān
گراوان
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۱ درجه، ۱۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. گرم، خشک. ۲۰ کیلومتر شمال غربی فرّخی. دامنهٔ شمالی کوه سرخ.

Gerāvand
گراوند
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۲۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۶ کیلومتر غرب قزانچی. کنار رودخانهٔ قره‌سو.

Garāvand
گراوند
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۴۵ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰متر. معتدل، نیمه‌خشک.

Gerāvand
گراوند
ده، بخش رومشکان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۹۴ درجه، ۳۰/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب خاوری چقابل.

Gerāviyān-e bālā
گراویان بالا
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۲۸۹ درجه، ۵۰۰ متر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. حومهٔ غربی شهر گیلانغرب. روستای گراویان پائین در ۱/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۷۷۰ متری قرار دارد.

Gar'i ?
گرئی
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۴۷ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴۰ کیلومتر جنوب غربی ریگان. کوهستان جبال بارز.

Garbon
گربُن
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۷۰ درجه، ۷۶کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه گربن. ۳۰ کیلومتر شمال خاوری قصرقند.

Garband
گربند
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۷۹ درجه، ۲۷/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. دامنهٔ شمالی کوه پولاد. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی تازیان پائین.

Gorbeh'i
گُربه‌ای
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۵۱ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۰کیلومتر جنوب خاوری بندر دیلم. سر راه مظفری به شول.

Gartomb
گرتُمب
← گرتومب، ده، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان.

Gartomb
گرتومب
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۴۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر جنوب خاوری قلعه‌قاضی. کنار رودخانهٔ پیرچیلی.

Garti
گرتی
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۹۲ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال خاوری پی‌بشک.

Gorjā'i
گُرجائی
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۲۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری زنگنهٔ بالا. دامنهٔ غربی کوه سرچال.

Garjān ?
گرجان
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۰۸ درجه، ۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹کیلومتر جنوب خاوری ثمرین.

Gorjekeh
گُرجکه
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۸۷

درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی هفت چشمه.

گرجی **Gorji**
ده، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۴۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۴/۵ کیلومتر شرق شمالی شهر بسطام.

گرجی **Gorji**
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۳۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳۰ کیلومتر غرب جنوبی دیواندره.

گرجی **Gorji**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۷۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ماربره و کنار خط آهن ازنا به درود.

گرجی‌بیان **Gorji bayān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۳۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سه پلان.

گرجیلو **Gorjilu**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۳۸ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک.

گرخلو **Gerxlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۱۳۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گرخوشاب عبدی **Garxošāb-e Abdi**
ده، مرکز دهستان رومشگان غربی، بخش رومشگان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۵۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

گرداب **Gerdāb**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۹ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سرشط. کوهستان زاگرس. جنگلی.

گرداب **Gerdāb**
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۰۹ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه سرخ. ۱۲ کیلومتر شمال غربی مال خلیفه.

گرداب **Gerdāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۹۱ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حاشیهٔ غربی کوه کویر نمک سیرجان. ۲۰ کیلومتر شمال غربی خیرآباد.

گرداب **Gerdāb**
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۳۵ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی چرام.

گرداب **Gerdāb**
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۴ درجه، ۸۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه ده‌بید به سوریان. ۷ کیلومتر خاور شمالی ده‌بید.

گرداب بالا **Gerdāb-e bālā**
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۴۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

گردان **Gardān**
ده، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۷۱ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندرعبّاس به بندرلنگه. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی کهورستان.

گُردبستان **Gord bostān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۵ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری گوشک بالا.

گردبیشه **Gerd bišeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۲۹۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گردبیشه. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی ونک. کنار راه بروجن به لردگان.

گردبیشه **Gerdbišeh**
ده، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۳۷ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه هفتکل به مسجد سلیمان. به آن سی‌میلی هم می‌گویند.

گردپینه Gerdpineh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۸۷ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۵ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه میلی. کوهستان زاگرس.

گردرودبار Gerd rudbār
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار سجّادرود. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

گردقلعه Gerdqal'eh
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۷۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ کارون.

گردک Gerdak
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۶۷ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ لیله.

گردکانهٔ بالا Gerdkāneh-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۵۶ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه دربندکبود. روستای گردکانهٔ پائین در ۵/۵ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۹۰۰ متری و در کنار رودخانهٔ گردکانه قرار دارد.

گردکرخ Gerdkorx
یا گردکُرغ. ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۷ درجه، ۱۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. ۲ کیلومتر جنوب دغ پترگان. ۳۰ کیلومتر جنوب غربی یزدان.

گردکُرغ Gerdkorq
← گردکُرخ . ده، شهرستان قائنات.

گردک سپیان Gerdak sepiyān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۵۰ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر غرب پسوه.

گردکشانه Gerdkešāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۴۴ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه پسوه به پیرانشهر و نقده.

گرد، گردنه Gerd
گردنه‌ای به بلندی ۲۴۵۰ متر در شهرستان سپیدان، استان فارس. ۹ کیلومتر خاور اردکان. این گردنه شهرستانهای سپیدان و مرودشت را از هم جدا می‌کند.

گردگلان Gerdgelān
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۳۱۳ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. به آن گردیگلان هم می‌گویند.

گردمیران پائین Gerdmirān-e pā'in
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۵۶ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی دهگلان. روستای گردمیران بالا در ۳ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۹۸۰ متری قرار دارد.

گردنو Gerd-e Nō
ده، مرکز دهستان جگیران، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۴۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. کنار راه سرپل ذهاب به ازگله.

گردنه‌سر Gardaneh sar
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۶۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۳۰ متر. نیمه‌مرطوب. ۷ کیلومتر شمال غربی آلاشت. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

گردنهٔ کولی‌کُش Gardaneh-ye Kōlikoš
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۲ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سرگردنهٔ کولی‌کُش. ۱۴ کیلومتر شمال ده‌بید.

گردو Gerdu
کوه، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. ۳۸ کیلومتر شرق شمالی رفسنجان. ارتفاع ۳۲۰۵ متر. بصورت رشتهٔ ممتدی به درازای ۱۶۴ کیلومتر و عرض بین ۳ تا ۱۲ کیلومتر کشیده شده.

گردو Gerdu
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۱۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه چوبین.

گردون‌زار Gardunzār
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۰ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور نودان.

گُرده Gordeh
← قلعه گُرده. ده، شهرستان استهبان.

گرده Gerdeh ?
← شمشیران. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

گرده Gerdeh ?
ده، مرکز دهستان گرده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال غربی نمین.

گرده‌بیشه Gerdeh bišeh
ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۹۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

گرده‌بیشه Gerdeh bišeh
ده، بخش مرکزی شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۲۹۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه دهلران به مهران. دامنهٔ کوه پشته‌کلاب.

گرده‌درّه Gerdeh darreh
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۷۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

گرده‌رش Gerdeh raš
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۱۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه گرده‌رش.

گرده‌قیت Gerdehqit
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۷۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. ۱ کیلومتری خاور راه محمدآباد به بندر حیدرآباد و اورمیه.

گرده کُنه Gerdeh koneh
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۱۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ مهراب‌کوه.

گرده کوه Gerdeh kuh
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تنکابن، استان مازندران. ۴۱ کیلومتر جنوب تنکابن. ارتفاع حدود ۴۴۵۰ متر.

گرده گل Gerdeh gol
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۳۱۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌شیوه‌برو. ۱ کیلومتر غرب راه اشنویه به ارومیه.

گردیاری Gardiyāri
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۲۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال غربی ده‌کهان.

گردیان Gerdiyān
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۹۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گاماسیاب. ۷ کیلومتر جنوب غربی فیروزآباد بالا.

گرد یعقوب Gerd-e Ya'qub
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۳۵۸ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

گُردیک بالا Gordik-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۰۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری زورآباد. روستای گردیک پائین در ۵ کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع حدود ۱۹۳۰ متری قرار دارد.

گردیگلان Gerdigelān
← گردگلان. ده، شهرستان سقّز.

گُردیم Gordim
← گوریم. ده، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان.

گررود Garud
← میانه. شهر، شهرستان میانه.

گُرز Gorz
جزیرهٔ کوچکی در دریاچهٔ ارومیه، ۸ کیلومتری غرب جنوبی بندر رحمانلو. نام دیگر آن عموجانلر است.

گُرزه Gorzeh
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۲ درجه، ۹۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. کنار راه ساحلی بندرچارک به بندرمقام. ۳۱ کیلومتر غرب بندرچارک. ساحل خلیج فارس.

گرسامان بالا Garsāmān-e bālā
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۸ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مشکیل. ۱۴

کیلومتر شمال چاهوک. روستای گرسامان پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۳۸۵ متری قرار دارد.

گرسمان بالا **Garsemān-e bālā ?**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۸ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مشکیل. ۱۴ کیلومتر شمال چاهوک. روستای گرسمان پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۳۸۵ متری قرار دارد.

گرشا **Garšā**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۷۱ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گشانی.

گُرکائی **Gorkā'i**
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۵۳ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کرم‌بخش. ۲ کیلومتر جنوب غربی سوران.

گرکان **Garakān**
ده، مرکز دهستان گرکان، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۳۰۸ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه آشتیان به تفرش و فرمهین. دامنهٔ جنوبی کوه کلاه.

گرکان **Garekān**
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۵۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کهمان. ۵ کیلومتر شمال الشتر.

گرکان **Garkān**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۸ درجه، ۱۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گیتو. ۱۲ کیلومتر شمال غربی لاش.

گرکلا **Garkalā**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۴۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز. ۶ کیلومتر شمال غربی مرزن‌آباد.

گرکندی **Garkandi**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۵۰ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال غربی پلان. کنار رودخانهٔ کاجو.

گرکو **Garku**
← گرکوئیه. ده، شهرستان جیرفت.

گرکوئیه **Garku'iyeh**
یا گرکو. ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه جیرفت به کهنوج. ۴ کیلومتر شمال محمّدآباد پائین.

گرگ **Gorg**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور، استان مازندران. ۳۵ کیلومتر جنوب نور. ارتفاع ۳۵۸۳ متر.

گُرگاب **Gorgāb**
ده، مرکز دهستان برخوار غربی، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۱۹ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۱/۵ کیلومتر شمال غربی دولت‌آباد.

گُرگاب **Gorgāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۷۸ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر غرب چاه چغوک.

گرگ الله **Gorg allāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۲۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدد ۲۰۹۵ متر سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب کلارعموقلی.

گرگان **Gorgān**
۱- شهرستانی در مرکز خاوری استان مازندران، مشتمل بر بخشهای مرکزی و آق‌قلا (آق‌قلعه)، به مرکزیت شهر گرگان. این شهرستان از شمال و شمال خاوری به شهرستان گنبد کاووس، از خاور به شهرستان علی‌آباد، از جنوب به استان سمنان، از غرب به شهرستان کردکوی و از شمال غربی به شهرستان ترکمن محدود است و بوسیلهٔ رودخانه‌های گرگان و قره‌سو و ریزابه‌های آنها مشروب می‌گردد. نواحی شمالی این شهرستان را دشت هموار و حاصلخیز گرگان تشکیل داده و نواحی جنوبی آن را کوهستانهای نسبتاً مرتفع و پوشیده از جنگل فرا گرفته است. از جمله مهمترین کوههای شهرستان گرگان، گاوکشان (۳۸۱۳ متر)، پیرگرده (۳۲۰۴ متر)، چل‌چلی (۳۱۲۳ متر)، قره‌قلند (۳۰۳۹ متر) و تل‌انبار (۳۰۳۰ متر) است. آب و هوای دشتهای شمالی گرم و نیمه‌خشک و در نواحی کوهستان معتدل، نیمه‌مرطوب است.
۲- شهر، مرکز شهرستان گرگان، استان مازندران. ۳۰۹ کیلومتر شمال شرقی تهران و ۱۲۶ کیلومتر شرق شمالی ساری. ارتفاع ۱۶۰ متر. نیمه‌خشک. دشت. موقعیت جغرافیائی ۰۰ ۲۶ ۵۴

طول شرقی و ۳۰ َ ۵۰ ْ۳۶ عرض شمالی. سر راه تهران، ساری به بجنورد و مشهد. دامنهٔ شمالی کوه البرز شرقی. انتهای خط آهن جنوب به شمال.
تاریخچه- گرگان از شهرهای قدیمی ایران است و به آن استراک یا استرک می‌گفتند. در روزگار هخامنشیان آباد بود و اسکندر مقدونی بر آن دست یافت و سلوکیدها بر آن فرمانروائی کردند. درحدودسال ۱۱۵ هجری قمری (۱۱۲ هـ.خ) به تصرف اعراب درآمد و پس از مدتی ایرانیان بر آن تسلط یافتند. در جنگهای میان آل‌بویه و آل‌زیار ویران شد و خساراتی به آن رسید. در حملهٔ مغول و تیمور به سختی آسیب دید. در زمان صفویه تا حدی رو به آبادی و ترقی نهاد و به دارالمؤمنین مشهور گردید. مرکز ایل قاجار بود و استرآباد نام داشت. بیشتر بناهای آن در نتیجهٔ هجوم اقوام وحشی و زمین‌لرزه از بین رفته و آثار باقیمانده عبارتند از:مسجد جمعهٔ گرگان، مدرسهٔ سردار و مدرسهٔ سادات. در سدهٔ نوزدهم میلادی از اهمیت سوق‌الجیشی برخوردار بود. ولی احداث راه‌آهن ماوراء خزر از اهمیت آن کاست. طبق مصوبات فرهنگستان سال ۱۳۱۶ هجری خورشیدی نام آن از استرآباد به گرگان تبدیل گردید. ویرانه‌های شهر قدیم که جرجان نام داشت در کنار شهر کنونی واقع است.

گرگان Gorgān
رودخانه، شهرستانهای دشت گرگان و گرگان، استان گلستان. طول ۲۵۳ کیلومتر.
از ارتفاعات ۸۵ کیلومتری خاور شمالی گنبدکاووس سرچشمه می‌گیرد و بسوی باختر جنوبی روان می‌گردد. از شمال و غرب شهر گنبدکاووس می‌گذرد و با قره‌سو مخلوط می‌شود و به شهرستان گرگان وارد می‌گردد و از کنار شهر آق‌قلعه می‌گذرد و پس از عبور از شهرک خواجه‌نفس به دریای خزر می‌ریزد.

گرگان Gorgān
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۳۵۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. ۹ کیلومتر خاور جنوبی دودهک.

گرگان Gorgān ?
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۳۳ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال غربی هیر. سر راه هیر به اردبیل.

گرگان، سد Gorgān
← وشمگیر. سد، شهرستان گنبدکاووس.

گرگان گور سفید Garegān-e Gur-e Sefid
← گور سفید. ده، شهرستان گیلانغرب.

گرگانه Gorgāneh
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۶۴ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر خاور جنوبی بلبان‌آباد. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی دهگلان.

گرگ حیدرآباد Gorg-e Heydar ābād
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۶۳ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. شنزار. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری کهورک.

گُرگدان Gorgdān
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه زردگاه. ۷ کیلومتر جنوب خاوری نودان.

گرگ‌درّه Gorg darreh
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۳۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه الموقولاخ. ۴ کیلومتر جنوب خاوری حسن‌آباد افشار.

گرگر Gargar
ده، دهستان علمدار گرگر، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۴۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه خشک. تپه‌ماهور. این روستا همراه با روستای علمدار که در کنار هم قرار دارند در سالهای اخیر توسعه یافته و به هادی‌شهر موسوم گردیده است.
← علمدار. شهرستان مرند.

گُرگُر Gorgor
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۶۴ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی و کنار خط آهن اهواز به بندر امام خمینی.

گرگر پائین Gerger-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۰۷ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای گرگر بالا در ۴ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متری قرار دارد.

گُرگ گیران Gorg girān
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳۱ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۶۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه لالی به سردشت. ۱۶ کیلومتر شمال غربی لالی.

گرگور Gargur
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۱۲۱

درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب چغادک.

Gargul-e pā'in گرگول پائین
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۷۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. روستای گرگول بالا در ۴ کیلومتری جنوب شرقی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متری و در دامنهٔ غربی کوه قلعه‌تراشی قرار دارد.

Gorgeh bišeh-ye bālā گُرگه بیشهٔ بالا
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۶۳ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال صحنه. روستای گرگه‌بیشهٔ پائین در ۲/۵ کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۸۴۰ متری قرار دارد.

Gargehceqā گرگه‌چقا
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۰۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر خاور سراب نیلوفر.

Gorgehdar گُرگه‌در
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۶۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه شوره. ۳ کیلومتر غرب جنوبی باباقاسم.

Gorgi گرگی
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۴۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب سروآباد.

Gergiri-ye bālā گرگیری بالا
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۸۸ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۳ کیلومتر خاور شمالی چم خلف عیسی. روستای گرگیری پائین در ۶ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۴۰ متری قرار دارد.

Gorgin گرگین
ده، مرکز دهستان گرگین، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۱ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی حسن‌آباد یاسوکند.

Gorgin ābād گُرگین آباد
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۲۳ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه کوهبنان به بافق. ۳۲ کیلومتر غرب شمالی کوهبنان.

Gorgin ābād گرگین آباد
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۳۰ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی فیروزآباد.

Gorgin ābād گُرگین آباد
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۵۲ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار راه بهاباد به ساغند. ۱۲/۵ کیلومتر شمال غربی بهاباد.

Garm گرم
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۱ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. ۳۰ کیلومتر جنوب غربی درح.

Garm ? گرم
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۴۴ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب زالکی. کوهستان زاگرس.

Garm ābsard گرم آبسرد
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۳ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سرچشمهٔ رودخانهٔ کبوتردرّه. درّهٔ شمالی کوه سرسلطان.

Garmā گرما
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۳۵۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۲ کیلومتر خاور شمالی دارخوین.

Garmāb گرماب
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۷۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ا رتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

Garmāb گرماب
ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۱۷۵ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۳۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتری مرز ایران و ترکمنستان.

Garmāb گرماب
ده، مرکز دهستان جیرانسو، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۸۷ درجه، ۹۴/۵ کیلومتر.

ارتفاع حدود ۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار راه بجنورد به بهکدهٔ راجی و مراوه‌تپه.

گرماب Garmāb
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۲۳۹ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

گرماب Garmāb
ده، مرکز بخش افشار و مرکز دهستان شیوانات، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۳۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمال خاور کوه سقزلوداغی.

گرماب Garmāb
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۵۷ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک.

گرماب Garmāb
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه تربت حیدریه به مشهد. دامنهٔ غربی کوه اژه‌تیغ.

گرماب Garmāb
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۶۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ غربی کوه شکستهٔ کالورگ.

گرماب Garmāb
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۷۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کزه‌پویان. ۹ کیلومتر شمال خاوری کامیاران.

گرماب Garmāb
ده، بخش دینور، شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۴۰ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب غربی کندوله. دامنهٔ شمالی کوهستان پررو.

گرماب پائین Garmāb-e pā'in
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۴ درجه، ۲۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۹ کیلومتر جنوب خاوری زمان‌آباد. روستای گرماب بالا در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۳۰۰ متری قرار دارد.

گرمابدر Garmābdar
ده، بخش رودبار قصران، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۴۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گرمابدر. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری فشم.

گرمابدشت Garmābdašt
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۱۳۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گرمابدشت. کوهستان البرز.

گرمابسر Garmābsar
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نوشهر، استان مازندران. ۵۰ کیلومتر جنوب غربی نوشهر. ارتفاع ۴۲۲۰ متر. سرچشمهٔ رود چالوس.

گرمابک Garmābak
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۳۴ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل نیمه‌مرطوب. کنار برار رود. دو کیلومتر جنوب غربی مرزن‌آباد. کوهستان البرز.

گرماپشته Garmā pošteh
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۸۵ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. ساحل چپ رودخانهٔ پسرود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

گرمارود Garmārud
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۵۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر غرب شمالی معلّم‌کلایه. کوهستان البرز.

گرماش Garmāš
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۷۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب غربی روستای آرندان. سرچشمهٔ چم‌زویارکرجو.

گرماشاه Garmāšāh
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۰۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی لنده. سر راه سرآسیاب یوسفی به لیکک.

گرمافر Garmāfar ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۶۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل،

نیمه‌خشک. کوهپایه. ۳ کیلومتر خاور روستای زنجیره. دامنهٔ شمالی میشوداغ.

Garm afšār **گرم‌افشار**
یا جرم‌افشار. ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۶ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. کنار راه شهرضا به واژنان و پیکان.

Germāni **گرمانی**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۰۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری خضری. سر راه قائن به گناباد.

Garm-e bālā **گرم بالا**
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۲۲ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۹/۵ کیلومتر شمال مردهک. روستای گرم پائین در ۲/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۹۸۰ متری قرار دارد.

Garmbit ? **گرمبیت**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۵۶ درجه، ۱۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه چابهار به ایرانشهر. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری باهوکلات.

Garm cāy **گرم‌چای**
رودخانه، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. طول ۵۸ کیلومتر.
از چشمه‌سارهای دامنهٔ جنوبی رشته‌کوههای بزقوش سرچشمه می‌گیرد و رو به جنوب باختری روان می‌گردد و به رودخانهٔ قزل‌اوزن می‌ریزد.

Garm cešmeh **گرم‌چشمه**
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۸۶ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب شمالی حور.

Garmxān **گرمخان**
ده، مرز دهستان باباامان، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۶۴ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود اترک. سر راه قارلق به راز.

Garm dāru **گرم‌دارو**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۱ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. ۳۰ کیلومتر جنوب غربی درح.

Garmdarraq ? **گرمدرّق**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۰۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال غربی گلوانس.

Garmdarreh **گرم‌درّه**
ده، مرکز دهستان گرمدرّه، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۱۳۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه کرج به تهران.

Garmdarreh **گرم‌درّه**
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۸۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه گرم‌دره. ۶ کیلومتر غرب شمالی رودهن.

Garmdarreh **گرم‌دره**
← گرمدرق. ده، شهرستان خوی.

Garmdašt **گرمدشت**
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش مرکزی شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۳۵۷ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن اهواز به خرمشهر.

Garmrud **گرمرود**
← میانه. شهر، شهرستان میانه.

Garmez **گرمز**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۱۲۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ خیرآباد.

Garmsār **گرمسار**
۱- شهرستانی در غرب استان سمنان، مرکب از دو بخش مرکزی و ایوانکی، مشتمل بر دهستانهای حومه، یاتری، لجران و کهن‌آباد و به مرکزیت شهر گرمسار.
شهرستان گرمسار از شمال به شهرستان دماوند، از خاور به شهرستان سمنان، از جنوب به شهرستانهای اردستان و کاشان، از جنوب غربی به دریاچه نمک قم و از غرب به شهرستان ورامین محدود است.
نواحی شمالی آن کوهستانی و نواحی جنوبی دشت حاصل از آبرفت رودخانهٔ حبله‌رود و دشت کویر است. کوههای نسبتاً مرتفعی چون کوههای گچ‌اسب‌چال (۲۴۸۷ متر)، سرسلطان (۲۵۰۵ متر)، تلخاب (۲۳۹۸ متر)، کلرز (۲۲۳۱ متر) و کوه

نردبان (۲۴۵۲ متر) در نواحی شمالی آن جای دارند و رودخانهٔ حبله‌رود که از شمال خاوری بسوی جنوب روان است آن را مشروب می‌سازد. راه‌آهن تهران - مشهد و همچنین تهران -فیروزکوه از این شهرستان عبور می‌کند و راه اتومبیل‌رو تهران به سمنان آن را با نواحی خاوری و باختری و مرکزی کشور مرتبط می‌سازد. آب و هوای شهرستان گرمسار در کوهستانهای شمال معتدل و در دشتهای جنوبی گرم و خشک است.

۲- شهر، مرکز شهرستان گرمسار، استان سمنان. ۱۰۵ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۰۳ کیلومتر غرب جنوبی سمنان. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، خشک. دلتای حبله‌رود، سر راه تهران به سمنان، کنار خط آهن تهران - مشهد و تهران - فیروزکوه. موقعیت جغرافیائی ۱۵ َ ۲۰ ْ ۵۲ طول شرقی و ۴۵ َ ۱۲ َ ۳۵ ْ عرض شمالی. نام پیشین آن قشلاق بوده است.

تاریخچه - نام قدیمی آن خوار و مرکزش قشلاق بود. جنگ میان اشرف افغان با ایرانیان در سر درّهٔ خوار صورت گرفت. خرابه‌های بسیاری در این شهرستان یافت می‌شود که قدمت آنها گاه به زمان هخامنشیان می‌رسد.

گرمُشت **Garmošt**

ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۸۵ درجه، ۱۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳۶ کیلومتر شمال غربی محمله. کنار رودخانهٔ فیدویه.

گرم‌کش **Garm koš**

ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۱۵ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه سمنان به رستم رودبار و ساری.

گرمورت **Garmurt**

ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۰۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور چم‌پلک.

گرموک **Garmuk**

ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۰۲ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گرموک.

گرمونو **Garmuno ?**

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه بیان. ۱۳ کیلومتر شمال غربی قلعه‌قاضی.

گُرمونو **Gormuno**

← گورمونو. ده، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان.

گرمه **Garmeh**

ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۳۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه جاجرم به ایور و رباط قره‌بیل. ۹ کیلومتر غرب شمالی جاجرم.

گرمه **Garmeh**

ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۸ درجه، ۱۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه خور به عروسان. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی مهرجان.

گرمه **Garmeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه گر. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی کمهر.

گرمه‌ای **Garmeh'i**

ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۱۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه کله‌مل. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری ماهیدشت.

گرمی **Germi**

شهر، مرکز شهرستان مغان و مرکز بخش گرمی، استان اردبیل. ۴۶۶ کیلومتر. شمال غربی تهران و ۸۹ کیلومتر شمال غربی اردبیل. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. موقعیت جغرافیائی ۰۶ َ ۴۸ ْ طول خاوری و ۰۱ َ ۳۹ ْ عرض شمالی.

گرمی در میان دو رشته کوه کم‌ارتفاع واقع شده و از شمال به بیله‌سوار و پارس‌آباد و از جنوب به اردبیل مرتبط است. آب و هوای گرمی در تابستان گرم و نامساعد و در زمستان ملایم و مطبوع است و بوسیلهٔ رودهای گرمی‌چای و بالهارود مشروب می‌گردد. شغل اهالی گرمی عمدتاً کشاورزی و دامداری و کارگری است.

تاریخچه -گرمی از کهن‌ترین مناطق شهرستان مغان است و آثار به دست آمده نشانگر قدمت تاریخی آن می‌باشد که غالباً به دورهٔ اشکانیان مرتبط است. در اطراف گرمی آثار تاریخی چندی در محوطه‌ای بنام گوور که گورستانی قدیمی است، به دست آمده که به آن زیارتگاه اجاق می‌گویند. از جملهٔ این اجاقها در روستاهای برزند و آلازار نیز دیده می‌شود.

گرمیانک **Garmiyānak**

ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۹۵ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۳/۵ کیلومتر غرب هرسین.

گرمیدر **Garmidar**

ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۴۵

درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۷/۵ کیلومتر خاور شمالی حاجی‌آباد.

گرمیش **Garmiš**
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۹۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری پیرسرخ بالا.

گرناوه شور **Garnāveh šur ?**
ده، بخش لطف‌آباد، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۱۲۴ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار مرز ایران و جمهوری ترکمنستان.

گرناویک **Garnāvik**
ده، دهستان قطور، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۵۱ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب قطور.

گرنچن **Garancen ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۹۶ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر خاور بیات‌آباد.

گرنگان **Gernagān**
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۴۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. کنار خط آهن قم به اراک. ۵ کیلومتر غرب سلفچکان.

گرنگاه **Garangāh ?**
ده، مرکز دهستان بزکش، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۴۰ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر خاور خونیق.

گرو **Gero ?**
یا گیرو. ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۴ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه کبودگنبد به ارچنگان.

گرو **Garō**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۳۸ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال غربی کدنج.

گُرو **Goru ?**
← گورو. ده، شهرستان جیرفت.

گرو **Geru ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۱۳ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوهستان جبال بارز.

گروازجان **Gervāzjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۰۸ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال غربی مجدآباد.

گُروان **Gorvān**
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۹۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی قصرقند.

گروئیه **Garu'iyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۷۴ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری دهوئیه.

گروچربان **Garucarbān**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۷ درجه، ۱۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گروچربان. ۲۳ کیلومتر غرب جنوبی رمشک.

گرّور **Garrur**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۵۳ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه محمدحاجی. سر راه قدیمی سردشت به پیرانشهر. نیمه‌جنگلی.

گُروران چهاردانگه **Gorurān-e Cahārdāngeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۳۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

گُروران دودانگه **Gorurān-e Dodāngeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۳۸ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

گرّوس **Garrus**
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۸۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب باشت.

گرّوس **Garrus**
ناحیه‌ای در شمال خاوری استان کردستان، کمابیش مطابق

شهرستان بیجار. مرکز آن شهر کنونی بیجار بود. کرانی، سیاه‌منصور، پیرتاج و بیجار از بلوکات معروف آن بشمار می‌رفته‌اند.

گرّوس Garrus
ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۶۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری صوفیان.

گروس بالا Garus-e bālā
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۸۹ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار خرم‌رود. روستای گروس پائین در ۲ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۳۴۰ متری قرار دارد.

گُروک Goruk
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال خاوری هروز.

گروک Garok
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۰۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بندرجاسک به میناب. ۴ کیلومتر غرب گنگان.

گُروک Goruk
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۷ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۸/۵ کیلومتر شمال سیریک.

گروکی Garuki
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۲۰ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر شمال کدکن. سر راه کدکن به نیشابور.

گروناگان Gerunāgān ?
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۱۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ روتک. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی سوران.

گُروه Guruh
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۶ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۸ کیلومتر جنوب غربی راین. مرکز دهستان حین‌آباد و گروه.

گرویس Gervis
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۱۶۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

گرّه Garreh
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. ۸۸ کیلومتر باختر بروجن. ارتفاع حدود ۳۹۵۰ متر.

گُرّه Gorrah
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۵۱ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری بندر دیلم. سر راه مظفری به شول.

گره‌چاقه Gereh cāqeh
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۳۵۹ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشین. یک کیلومتر غرب راه همدان به رزن.

گره‌چقا Gerehceqā
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۴۰ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر شمال غربی قزانچی.

گره‌چگا Garehcegā
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۲ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قلقل‌رود. ۲/۵ کیلومتر جنوب غربی فیروزآباد بالا.

گره‌سره Gereh sareh
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور، استان مازندران. ۴۹ کیلومتر جنوب خاوری نور. ارتفاع ۳۵۸۲ متر.

گرهن Gerehn
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۸۴ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه بسرو. ۱۱/۵ کیلومتر شمال خاوری سیگار.

گری، گردنه Gari
گردنه‌ای به بلندی ۲۸۵۰ متر در شهرستان تیران، استان اصفهان. ۱۲ کیلومتر غرب عسکران.

گُری Gori
← گوری. ده، شهرستان سراوان.

گُری باباخان Gori bābāxān
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد

۲۷۷ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه خرم‌آباد به اندیمشک. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری پل دختر.

گُری‌بلمک Gori balmak
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۲ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب پل‌دختر.

گریبه Geribeh
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۵۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه کماسر. کوهستان البرز.

گریزه Gerizeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۶۴ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قشلاق. سر راه سنندج به کامیاران.

گرّیسان Garrisān
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

گریشکوه Geriškuh
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۶۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری داوران. دامنهٔ جنوبی کوه گردو.

گریشه Gerišeh
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۷ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳۲ کیلومتر خاور جنوبی بندرمقام.

گریک Gerik
ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه آرارات کوچک.

گریکان Garikān
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۷ درجه، ۱۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ سرباز. سر راه ایرانشهر به چابهار. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری پارود.

گریمنج Gerimenj ?
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۰۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری خضری. سر راه قائن به گناباد.

گرّین Garrin
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. ۵۳ کیلومتر شمال خاوری خرم‌آباد. ارتفاع ۳۶۴۵ متر.

گرینه Garineh?
ده، بخش زبرخان، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۱۰۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوهستان بینالود.

گریوان Gerivān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۰۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای سالوک.

گریوک Garivak
← گریوه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

گریوه Gariveh
مجموعه‌ای از سه جزیرهٔ کوچک، کلاً به مساحت ۷۰ هکتار در دریاچهٔ ارومیه، حدود ۵۰۰ متری غرب جزیرهٔ اشک. ۳۱ کیلومتری جنوب خاوری بندرگلمانخانه. نام محلی جزایر مزبور گدوک‌تپه است و بلندترین نقطهٔ آنها ۱۳۵۰ متر ارتفاع دارد. جزیره‌های گریوک و توس از دیگر جزایر این مجموعه هستند.

گز Gaz
ده، بخش بندرگز، شهرستان کردکوی، استان مازندران. کردکوی ۲۴۶ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. ۴ کیلومتر جنوب بندرگز.

گز Gaz
← جزن. شهرستان دامغان.

گز Gaz
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۱۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی ابوزیدآباد.

گز Gaz
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۵۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی گیو.

گز Gaz
شهر، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان.

شاهین‌شهر ۱۱۸ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب دولت‌آباد.

گز Gaz
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۱۸ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر شمال غربی هندیجان.

گزآباد Gaz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۲۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه جیرفت به دولت‌آباد. ۴/۵ کیلومتر شمال غربی دولت‌آباد.

گزآویز Gazāviz
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۱۵ درجه، ۱۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب شمالی ایرافشان.

گزاز Gezāz
ده، مرکز دهستان خانندبیل غربی، بخش مرکزی شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۳۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گزاز.

گزاف بالا Gazāf-e bālā
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۷۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. ۲ کیلومتر جنوب هلشی. روستی گزاف پائین در حدود یک کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۴۹۰ متری قرار دارد.

گزان Gazān
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

گزان بزین Gazān bazin
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۶۶ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

گزان‌بند Gazān band ?
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۱ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال غربی ورزقان.

گزان پائین Gazān-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب شمالی حسین‌آباد. روستای گزان بالا در ۵/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۸۸۰ متری قرار دارد.

گزان‌خواست Gazānxāst
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۹ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ رحمت‌آباد. ۴ کیلومتر جنوب خاوری ریگان.

گز انگوری Gaz anguri
ده، بخش پشت‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۳۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر خاور شمالی ادیمی.

گزانه Gazāneh
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۹۱ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار تلخ‌رود. دامنهٔ خاوری کوه دماوند. ۲ کیلومتر شمال غربی گزنک.

گُزانی بالا Gozāni-ye bālā
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۵۴ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱ کیلومتر شمال غربی پلان. روستای گزانی پائین در ۲ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع حدود ۳۰ متری قرار دارد.

گزاوند Gazāvand
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۱۴ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی نوبران.

گزبستان Gazbastān
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۹۴ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی هیدوج.

گزبلند Gazboland
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۴۰ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب خاوری زیارت.

گزبو Gazbu
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس

۱۰۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال سرایان. سر راه سرایان به مصعبی.

گزچین Gazcin
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۷۰ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی بهاباد.

گُزخت Gozoxt
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۹ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ خاوری کوه آهنگران. کنار رود گزخت.

گزخون Gazxun
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۲۸۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر دیّر به بردخون و بوشهر. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری بردخون.

گزدان Gazdān
ده، بخش اوز، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۷۲ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر غرب جنوبی اوز و ۱۳ کیلومتر خاور ارد.

گزدان Gazdān
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۸ درجه، ۱۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه پیشین به مرز پاکستان. ۴۳ کیلومتر خاور جنوبی راسک.

گزدان Gazdān
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۰ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر شمال غربی سوزا.

گزدان شیخ Gazdān-e Šeyx
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۹۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه لامرد به اشکنان. ۶/۵ کیلومتر خاور جنوبی سیگار.

گزدراز Gazderāz
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۱۵ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر غرب کاکی.

گزدرّه Gaz darreh
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۱۷۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گزدز Gazdez
← گزدیز. ده، شهرستان نهبندان.

گزده Gazdeh
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۷ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر غرب خسروآباد.

گزدیز Gazdiz
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۵۷ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲۸ کیلومتر جنوب خاوری سربیشه.

گُزرادون Gozrādun
ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۹۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۷ کیلومتر شمال غربی اشکنان.

گزردر Gezerdar
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۸۸ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی خنداب.

گزستان Gōzestān
ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۳۱۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. درهٔ شمالی کوه سیاه. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی ریوش.

گزستان Gazestān
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۶۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه‌کودرسیاه. ۲۲ کیلومتر شمال غربی خرانق.

گزستان Gazestān
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۷۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی.

گزستان Gazestān
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۵۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب بازفت. درهٔ غربی کوه میلی. کوهستان زاگرس. جنگلی.

گزستان بالا Gazestān-e bālā
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۲ درجه، ۱۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. ۷۰ کیلومتر غرب شمالی خور. ۹ کیلومتر جنوب غربی جندق.

گز شاهان **Gaz šāhān**
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۸۲ درجه، ۱۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی گلمورتی.

گز طاهری **Gaz-e Tāheri**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۲ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه میناب به بندرجاسک. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

گزک **Gazk**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۳ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه حرجند به شهداد. ۱۱ کیلومتر خاور حرجند.

گزک **Gazk**
← گسک. ده، شهرستان کرمان.

گزک **Gezak**
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۱۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری بانش.

گزک **Gezak**
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۷۰ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۹/۵ کیلومتر شمال غربی کاکی.

گزگاه **Gazgāh**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۴۱ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب شلاً. سر راه پیرعباس به للر. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

گزگر **Gazgar**
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۸۱ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی گلمورتی.

گزگزار پائین **Gazgazār-e pā'in**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۷۰ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتری غرب شمالی بلبان‌آباد. روستای گزگزار بالا در ۷ کیلومتر غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۲۱۱۰ متری قرار دارد.

گزلان **Gezelān**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۴۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

گزلوری **Gazluri**
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۴۳ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر خاور بندر دیلم.

گزلی **Gezeli**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۱۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۹ کیلومتر غرب جنوبی رامشیر.

گزماهو **Gazmāhu**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۹ درجه، ۱۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری شهری.

گزمه **Gazmeh**
ده، بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۱۳ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز. شمال آزادراه قزوین - تهران.

گزمه **Gazmeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۲۳۶ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی نهر جدید.

گزن **Gazan**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۵۱ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی بادکوچک.

گزناسرا **Gaznā sarā**
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۵۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه تتروستاق. سرچشمهٔ آب گزناسرا. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

گزنان **Gaznān**
ده، بخش فیروز کوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۱۴ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دو درّهٔ گزنان. کوهستان البرز.

گزنشک Gaznešk
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۰۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری سرایان. دامنهٔ جنوبی کوه سیاه.

گزنشک Gaznešk
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۱۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۹ کیلومتر خاور جنوبی سرایان. ۲/۵ کیلومترشمال خاوری کُرقند.

گزنق Gazanaq
ده، دهستان نازلو، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت.

گزنق Gazanaq
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز صفر درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه کسبه. ۷ کیلومتر شمال ینگی‌اسپران.

گزنک Gazanak
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۳۸ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه نردین به تنگ‌راه. شرق جنگل قلعه‌نو. نیمه‌جنگلی.

گزنک Gazanak
ده، مرکز بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۹۰ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. محل تلاقی رودخانهٔ هراز و تلخ‌رود. سر راه آمل به تهران. کوهستان البرز.

گزنک زائر حیدر Gazanak-e Zā'er heydar
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۲۷۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندر دیّر به بوشهر.

گزنه Gazaneh
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۸۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۳/۵ کیلومتر جنوب شرقی کوهین. کنار رودخانهٔ کوهین.

گزنه Gezeneh
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۱۰۹ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر جنوب غربی خرانق.

گزنهله Gaznahleh
ده، مرکز دهستان سراب، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۲۸ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل ما یل به سرد، نیمه‌خشک.

گزو Gazu
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۴۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ گزو. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری سنگان.

گزوئی پائین Gazo'i-ye pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۵ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی پیرسهراب. روستای گزوئی بالا در ۴ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۵۵ متری قرار دارد.

گزوئیه Gazu'iyeh
ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۰۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری رابر.

گزور Gazor
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۱ درجه، ۱۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴۲ کیلومتر خاور جنوبی سرباز.

گزون Gazun
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۵ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی طبس مسینا.

گزوند Gazvand ?
←گزون. ده، شهرستان بیرجند.

گزه Gazeh
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۷۰ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۵ متر. گرم، خشک. دشت.

گزه Gazeh
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۸ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۰ متر. گرم، خشک. دشت شنزار. ۶۱ کیلومتر شمال جالق. سر راه مرزی جالق به میرجاوه.

گزه **Gezeh**
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۵ درجه، ۹۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه تیروده. ۲۲/۵ کیلومتر غرب شمالی جناح.

گزی **Gazi**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۲ درجه، ۱۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵۰ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

گزیر **Gezir**
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۱۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه باورد به زیارت. دامنهٔ شمالی کوه دبند.

گزیک **Gazik**
ده، مرکز دهستان گزیک، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸۱ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. معتدل، خشک. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری اسدآباد.

گزین **Gazin**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۲۲۹ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

گزین **Gazin**
ده، بخش سومار، شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۷۷ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گنگیر. سر راه سومار به میان‌تنگ.

گزین **Gazin**
ده، مرکزدهستان گزین، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۲۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه هفتکل به مسجد سلیمان و شوشتر. ۱۸ کیلومتر شمال غربی هفتکل.

گُزینه **Gozineh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۴۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه سردشت به پیرانشهر. جنگلی.

گساله **Gesāleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸۱ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار هلیل‌رود. ۷ کیلومتر شمال خاوری گرکوئیه.

گس‌پرده **Gaspardeh**
ده، بخش قنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۹۶ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۲۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری گتیج.

گستج **Gastaj**
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۷۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. معتدل، خشک.

گستواز **Gastvāz**
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۸۲ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر جنوب بجستان.

گستوگدار **Gestugdār**
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۲۶ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جگین. کوهستان بشاگرد.

گستوگ زرملک **Gestug-e Zarmalek**
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۷۶ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۴۵ کیلومتر جنوب خاوری منوجان.

گسری‌محلّه **Gasari mahalleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۲۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. ساحل دریای خزر. کنار راه ساحلی رودسر به رامسر.

گسک **Gask**
ده، مرکز دهستان فخرود، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه بیرجند به اسدآباد.

گسک **Gask**
یا گزک. ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۸ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۵ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه راین به گودر. ۹ کیلومتر شمال غربی راین.

گسک **Gesk ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۷۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوهستان جبال بارز.

گسگ **Gesg**
ده، بخش بام و صفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان.

اسفراین ۱۳۱ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه یاریمجا. ۹/۵ کیلومتر خاور شمالی صفی‌آباد.

گسگری‌محلّه Gasgari mahalleh
ده، بخش مرکزی شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۲۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. ساحل دریای خزر. کنار راه رودسر به رامسر.

گسوان یک Gesvān-e yek
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۷۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری سرداهی. روستاهای گسوان دو و گسوان سه به ترتیب در یک کیلومتری جنوب و ۲ کیلومتری خاور این روستا قرار دارند.

گسیان Gesiyān
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۹۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی زیوه.

گُشان Gošān
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۹۳ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه نیک‌شهر به قصرقند. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی قصرقند.

گشانی Gašāni
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۳۳۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه تویسرکان به شهرستانه و همدان. ۶ کیلومتر شمال خاوری باباپیر. کوهستان الوند.

گشانی Gašāni
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۷۲ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گشانی.

گشایش Gošāyeš
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۲۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار موردق‌چای. کنار راه مراغه به سراسکند.

گشت Gašt
ده، مرکز دهستان گشت، بخش مرکزی شهرستان فومن، استان گیلان. فومن ۲۰۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گشت رودخان.

گشت Gešt
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۷۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کنار رودخانهٔ درّه‌بید.

گُشت Gošt
ده، مرکز دهستان گشت، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۳۲۱ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه سراوان به خاش.

گشت‌رودخان Gašt rudxān
ده، بخش مرکزی شهرستان فومن، استان گیلان. فومن ۲۲۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گشت‌رودخان.

گشتوئیه Geštu'iyeh
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۸۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جفتان. دامنهٔ خاوری کوهستان پلوار. ۲۱ کیلومتر غرب جنوبی شهداد.

گشرود امیدآباد Gašrud-e Omid ābād
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۰۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی هفت چشمه.

گشک Gašak
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۸۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر جنوب خاوری کناره.

گشمی Gašmi ?
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۹۲ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ منجگر. ۸ کیلومتر جنوب سدیچ.

گشمیران Gešmirān
ده، مرکز دهستان پشتکوه، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۶۷ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه گشمیران. ۳۷ کیلومتر جنوب خاوری زرقلعه‌گنج.

گشن Gešn
ده، بخش بایگ، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۸۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۵ متر. معتدل، خشک. کنار کال گشن. ۶ کیلومتر جنوب بایگ.

گشنادر Gašnādar
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۵۳ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

گُشنکان Gošnekān
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۱۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ساحل شمال خاوری دریاچهٔ مهارلو.

گشنگان Gešnegān
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۶۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه شورد. سر راه سرتشنیز به دزک.

گشنی Gešni
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۵۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری دالکی.

گشنیان Gešniyān
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۹۰ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی زیراب. جنگلی. کنار یکی از ریزابه‌های رود بابل. کوهستان البرز.

گشنیزجان Gešnizjān
← گشنیگان. ده، شهرستان شهرکرد.

گشنیزوئیه Gešnizu'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری کم‌سرخ.

گشنیگان Gešnigān
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۶۹ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر جنوب خاوری اسکندری.

گشوئی Gešu'i
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۱۱۵ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. حومهٔ خاوری بندر گناوه.

گشولگ Gešuleg
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۷۳ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال غربی گشمیران.

گشون Gašun ?
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۱ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۵ کیلومتر خاور شمالی دهنگ. سر راه دهنگ به تنگ‌دالان. دامنهٔ جنوبی کوه گته.

گشه Gašeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۲۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندرلنگه به بندرمغویه. ۵/۵ کیلومتر خاور شناس.

گُشهرو Gošahru
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۲۰ درجه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. خشک. کوهستانی. کوهستان بشاگرد.

گشی Geši
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۱۲۳ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه خورموج.

گشی Geši
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۳۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه سرچشمه. سر راه خورموج به کنگان. ۴/۵ کیلومتر جنوب خاوری آبدان.

گطیش Getiš ?
← گتیش. ده، شهرستان اهواز.

گفت Gaft
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۰۷ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای جغتای. ۳ کیلومتر غرب جنوبی شهر جغتای.

گُل Gol
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۲ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آیدوغموش.

گُل Gol
ده، مرکز دهستان براکوه، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۲۹ کیلومتر خاور جنوبی خوسف. دامنهٔ جنوبی کوه باقران.

گُل‌آباد Gol ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۹۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر جنوب کاخک.

گُل‌آباد Gol ābād
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۱۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه تهران به قم. ۴ کیلومتر شمال خاوری حسن‌آباد.

گِل‌آباد Gel ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۷۳ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر جنوب غربی برزول.

گُل‌آباد Gol ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۶۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. محل تلاقی رودخانه‌های رنگان و مارسار.

گُل‌آباد Gol ābād
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۷۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه اردل به چلگرد و تونل کوهرنگ.

گُل‌آباد Gol ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۶۶ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری تکیهٔ چهارگنبد.

گُل‌آباد Gol ābād
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۵ درجه، ۱۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری چاه اسحاق.

گُل‌آباد Gol ābād
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۵ درجه، ۱۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر جنوب غربی میانجو.

گُل‌آباد Gol ābād
ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۶۴ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۶ کیلومتر غرب نعمت‌الله و ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی صوفیان.

گُل‌آبادگان Golābādegān
← گلپایگان. شهر، مرکز شهرستان گلپایگان.

گُل‌آخر Golāxer
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۳۰۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار چینی‌بلاغ‌چای.

گُل‌آخور Gol āxor
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۸ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر غرب شمالی ارزیل. دامنهٔ کوه سلطان‌جهانگیر.

گُل‌آرا Gol ārā
شهر، مرکز بخش آران و بیدگل، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۴ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. شهر گل‌آرا از دو قسمت آران و بیدگل که در کنار هم قرار دارند تشکیل یافته است.

گُل‌آشاقی Gol āšāqi
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۱۲ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب شمالی سیه‌چشمه.

گلاب Galāb
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۶۷ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور میمند.

گُلاب Golāb
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۹۱ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب افجان.

گُلابدان Golābdān
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۳۳۶ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر خاور امیرآباد.

گُلابلو Golāblu
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۳ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کاکا. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی انگوران.

گلار Gelār
ده، بخش اوز، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۹۵ درجه، ۵۳

کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر شمال غربی اوز.

گلاز Gelāz
← گلاس. ده، شهرستان نقده.

گلاس Gelās
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۳۰۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌چلاش. دامنهٔ غربی کوه قزان. ۱۰ کیلومتر شمال غربی اشنویه. به آن گلاز هم می‌گویند.

گلاسفید Glāsefid
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۱۵۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کلاس. جنگلی.

گُل‌اشکنان Gol aškanān
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۰۹ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه نائین به شهراب و زواره. دامنهٔ غربی کوه زرد.

گُلاشگرد Golāšgerd
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۷۷ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ گلاشگرد. ۱۴ کیلومتر جنوب فاریاب.

گلالی Galāli
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۵۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه داش‌بلاغ به خسروآباد و سنقر.

گُلامه Golāmah
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۴۷ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه سرابله به سنگ سفید. دامنهٔ جنوبی کوه خورمه.

گلان Gelān
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۱۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

گُلان Golān
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۸۲ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی چنار. سر راه ماهیدشت به ملاوی.

گلان Galān
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۵۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. حومهٔ غربی بوژان.

گُل‌اندام Golandām
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۰ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی سربیشه.

گلانده Gelāndeh
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۲۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

گُل‌انگون Golangun
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۷۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر جنوب غربی سمل.

گُلانه Golāneh
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۹ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی دیواندره.

گُلانیک Golānik
دو روستا به نام گلانیک بالا و گلانیک پائین، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۳۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع گلانیک بالا ۱۷۸۰ متر و ارتفاع گلانیک پائین ۱۴۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

گُل‌بابکان Golbābakān
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ شیو. درّهٔ خاوری کوه کناره. ۲۶ کیلومتر شمال غربی مصیری.

گُلبادگان Golbādegān
← گلپایگان. شهر، مرکز شهرستان گلپایگان.

گُلباف Golbāf
۱- یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان کرمان، استان کرمان. واقع در درّهٔ جنوب خاوری کوهستان پلوار، مشتمل بر دهستان جوشان و به مرکزیت شهر گلباف.
۲- شهر، مرکز بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۲۸ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ میان کوههای قبله و تنگ‌آسانا. سر راه شهداد به بم. نام پیشین آن گوک بوده است.

گُل‌بانو Golbānu
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۷۱ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قلعه‌حمام به جنت‌آباد و صالح‌آباد.

گل برنجی Gel berenji
ده، مرکز دهستان گل برنجی، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۲۹ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. ۸ کیلومتر جنوب خاوری باب انار.

گُل بلاغ Gol bolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۳۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گُل‌بلاغ حاجی‌میر Golbolāq-e Hājimir
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۰۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۵ متر. سرد، نیمه‌خشک، ۲ کیلومتر غرب روستای الاکبود.

گُلبو Golbu
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۲۷ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه نیشابور به کدکن و تربت حیدریه. دامنهٔ شمال غربی کوه سفید گلبو.

گلبوس Galbus
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۸۷ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آیدوغموش.

گُلبهار Golbahār
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۸۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه چال‌آب. ۷ کیلومتر جنوب غربی شاپورآباد.

گُلبین Golbin
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۲۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار کال‌شور. سر راه سبزوار به قوچان.

گُل‌پاره‌گان Golpārehgān
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۲۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه سراوان به مرز پاکستان. ۸ کیلومتر شمال غربی دهک.

گُل‌پاشین Golpāšin
ده، دهستان بکشلوچای، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۰۱ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت.

گُلپایگان Golpāyegān
۱- شهرستانی در شمال غربی استان اصفهان، مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای جلگه، نیوان و کنار رودخانه و به مرکزیت شهر گلپایگان.
شهرستان گلپایگان از شمال به شهرستانهای خمین و محلات (استان مرکزی)، از خاور به شهرستان برخوار و میمه، از جنوب خاوری به شهرستان نجف‌آباد، از جنوب به شهرستان خوانسار و از شمال غربی به شهرستان خمین محدود است. سرزمین کوچکی است کوهستانی با دشت نسبتاً وسیع مرکزی که از شمال به کوههای حاجی‌قاره (۲۴۲۰ متر)، از شمال غربی به کوه الوند (۳۱۱۱ متر)، کوه دره‌سیب (۲۹۴۵ متر) و از غرب به کوه ویلو (۳۲۸۵ متر که بلندترین کوه شهرستان محسوب می‌گردد)، محدود می‌شود. کوههای درّه‌فراخ و پسته‌کوه (۲۸۷۷ متر) و هشتادسر (۲۹۵۱ متر) که در خاور این شهرستان واقع‌اند نیز از جمله کوههای مهم شهرستان گلپایگان بشمار می‌آیند. این شهرستان بوسیلهٔ قمرود و رودخانهٔ خوانسار مشروب می‌گردد و از نظر آب و هوا جزء مناطق معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک تا نیمه‌مرطوب محسوب می‌شود.
۲- شهر، مرکز شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. ۲۶۴ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۵۴ کیلومتر شمال غربی اصفهان. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه خمین به خوانسار و اصفهان. موقعیت جغرافیائی ۱۵″ ۱۷′ ۵۰° طول شرقی و ۱۵″ ۲۷′ ۳۳° عرض شمالی.
تاریخچه - شهری است قدیمی که در مآخذ اسلامی جرباذقان نامیده شده. حمدالله مستوفی از آن به عنوان گلبادگان (گل‌آبادگان) نام می‌برد. در حمله افاغنه غارت گردید. از بناهای تاریخی آن از مسجد جامع گلپایگان، منارهٔ سلجوقی و بقعهٔ ۱۷ تن که از بناهای زمان شاه‌عباس اول صفوی است، می‌توان نام برد.

گُلپایگان Golpāyegān
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ شیو. درّهٔ خاوری کوه کناره. ۲۶ کیلومتر شمال غربی مصیری.

گُلپایگان، سد Golpāyegān
سدی در شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. ۱۵ کیلومتر غرب گلپایگان. این سد که بر رودخانهٔ گلپایگان ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۵۶ متر است. طول تاج سد گلپایگان ۳۵۰ متر و گنجایش مخزن آن ۵۶/۶ میلیون مترمکعب است.

گُل تپه **Goltappeh**
ده، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۵۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ساحل غربی دریاچهٔ ارومیه.

گُل تپه **Gol tappeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۰۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گُل تپه **Gol tappeh**
ده، مرکز دهستان سراجوی جنوبی، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۳۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه داش‌آتان به ملکان.

گُل تپه **Gol tappeh**
ده، مرکز دهستان گل‌تپه، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۶۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گُل تپه **Gol tappeh**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۹ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. محل تلاقی رودخانه‌های یول‌کشتی و وزمان. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری دیواندره.

گُل تپه **Gol tappeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گُل تپه **Gol tappeh**
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۳۳۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب پاکدشت.

گُل تپه **Gol tappeh**
۱– یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان و مشتمل بر دهستانهای گل‌تپه، علی‌صدر و مهربان سفلی و به مرکزیت روستای گل‌تپه.
۲– ده، مرکز بخش و مرکز دهستان گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۷۲ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان به بیجار و همدان به علی‌صدر.

گُل تپه **Gol tappeh**
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۵۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب غربی خواجه بلاغی.

گُل تپهٔ خیرآباد **Gol tappeh-ye Xeyr ābād**
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۲۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گل توت **Gel-e Tut**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۵۶ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه شاردو.

گُلجار **Goljār**
ده، بخش چوار، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۱۸ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه گاوه‌راه. سر راه ایلام به جوی‌زرایوان.

گُلجار **Goljār**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۰۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب غربی کندلج.

گُل جال **Goljāl**
ده، بخش میان‌کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۵۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال مارگان.

گُلجه **Goljeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۳۹ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به آق‌کند. دامنهٔ غربی کوه چلّه‌خانه.

گُلجین **Goljin**
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۵ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

گُل چاه **Golcāh**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۲۲ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر غرب شمالی سرجنگل.

گُل چشمه **Gol cešmeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۱۴۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه کوهستانی محلات به موته.

گُلچهران Golcehrān
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۱۷ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری اشترینان.

گُلچی Golci
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۴۸ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سره.

گُلچیدر Golcidar
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۶۳ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه چهل‌چشمه.

گُلچین Golcin
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۲۲ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر خاور رشتخوار.

گُلچین Golcin
کوه، کوهستان پلوار، شهرستان کرمان. ۵۵ کیلومتر جنوب شرقی کرمان. ارتفاع ۴۰۹۳ متر.

گُلخانه Golxāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۷۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر خاور شمالی ریگاب.

گُل‌خندان Golxandān
ده، بخش مرکزی شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۳۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۲۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه درگز به لطف‌آباد.

گُلخنگک Golxongak
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۸۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. امامزاده‌ای بنام پیرمراد دارد.

گل‌خون Gelxun
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۲۵ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی کفترک.

گُلدامچه Goldāmceh
ده، بخش کردیان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۴۶ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه گم. ۱۲ کیلومتر غرب قطب‌آباد.

گُلدانو Goldānu
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۰ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی قطب‌آباد گهره.

گُل‌درآباد Goldar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۲۵ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر خاور زنگنهٔ بالا.

گل‌درّه Gal darreh
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۸۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه گرم‌درّه. ۶ کیلومتر غرب شمالی رودهن.

گُل‌درّه Gol darreh
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۲۴ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر خاور جنوبی انوج.

گُل‌درّه Gol darreh
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۷۶ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی کهریز.

گُل‌درّه Gol darreh
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۸۸ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر خاور زاغه.

گُل‌درّه Gol darreh
ده، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۰۹ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری اشن.

گُل، دریاچه Gol
دریاچهٔ فصلی کوچکی به مساحت ۱/۵ کیلومترمربع در شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. ۲۷ کیلومتر غرب جنوبی بروجن. دامنهٔ شمالی کوه چورو. درازای این دریاچه حدود ۱۷۰۰ متر و ارتفاع سطح آب آن ۲۶۵۰ متر است.

گُلدسته Goldasteh
ده، بخش مرکزی شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۷۲ درجه،

۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. معتدل، خشک. سر راه چهاردانگه به فیروزبهرام.

گُلدسته **Goldasteh**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۹۳ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رود حرم‌آباد (آب ملایر). ۱۰ کیلومتر جنوب غربی جوکار.

گُلدسته **Goldasteh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر جنوب غربی کنشت.

گُلدشت **Goldašt**
ده، بخش رحیم‌آباد، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۵۷ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه کلاچای به رحیم‌آباد.

گُلدور **Goldur ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۱۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری زورآباد.

گلدیان **Galdiyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۲۰ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ غربی کوه استلخ‌بار.

گلرگ **Gelerg**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۵ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه زین‌آباد. ۱۴ کیلومتر شمال غربی دهک.

گُلروئیه **Golru'iyeh**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۳ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب جنوبی پتکوئیه.

گُلزار **Golzār**
ده، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۱۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۴۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

گُلزار **Golzār**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۹۰ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر شمال خاوری بلورد.

گُلزار **Golzār**
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری ینگی‌اسپران.

گُلزان **Golzān**
← گلشان. ده، شهرستان سلماس.

گُل زرد **Gol-e Zard**
کوه، کوهستان البرز، استان تهران. ۵۲ کیلومتر شرق شمالی تهران. ارتفاع ۳۶۹۳ متر.

گُل‌زرد **Golzard**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۷۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر غرب شمالی آستانه.

گُل زرد **Gol-e Zard**
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۵ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور اشترینان.

گُل زرد **Gol-e Zard**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۶۶ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه نهاوند به ملایر و بروجرد.

گُل زرد **Gol-e Zard**
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۲ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه ریمله. ۱۴ کیلومتر شمال غربی چغلوندی.

گُل زرد **Gol-e Zard**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۴۱ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال دو دانگهٔ بزرگ.

گُل‌زردو **Golzardu**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۲۱۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری استبرق.

گُلسان **Golsān**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه.

کرمانشاه ۱۷۶ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ماهیدشت به ملاوی. ۲ کیلومتر غرب چنار.

گُلستان Golestān
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۸۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه زرند به سیریز.

گُلستان Golestān
ده، بخش طرقبه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۸۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوهستان بینالود. مرکز دهستان طرقبه.

گُلستان Golestān
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۴۰ درجه، ۸۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی.

گُلستان Golestān
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۵۴ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۵ متر. معتدل، خشک. ۱۹ کیلومتر شمال فیض‌آباد.

گُلستان Golestān
ده، بخش قلندرآباد، شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۵۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. ۹ کیلومتر جنوب خاوری قلندرآباد. دامنهٔ شمالی کوه کلاغ‌پر.

گُلستان Golestān
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۰۲ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۱۵ متر. گرم، خشک. سر راه خیرآباد به رباط‌گور.

گُلستان Golestān
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۷۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه گلستان. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی گازران.

گُلستان Golestān
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۱۰ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. ۴ کیلومتر خاور جنوبی شینه.

گُلستان Golestān
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۸۲ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی نیستانک.

گُلستان Golestān
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۵ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری شاهماران.

گُلستان Golestān
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۹۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی بلورد.

گُلستان Golestān
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۳۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال خاوری نیر.

گُلستانک Golestānak
ده، بخش ایوانکی، شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۲۸۸ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۵ متر. گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی ایوانکی.

گُلستانک Golestānak
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۶۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر جنوب کهریز. درّهٔ غربی کوه ماده‌گاودول.

گُلستانه Golestāneh
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۰۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی زیوه.

گُلستانه Golestāneh
ده، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۷۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه کاشان به قمصر و کاشان به جوشقان قالی.

گُلستانه Golestāneh
ده، بخش رومشکان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۸۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور چقابل.

گُلسرا Golsarā
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۶۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. سر راه کاریز به بهارستان. ۱۰ کیلومتر شمال روستای دولت‌آباد.

گُل سُرخ Gel-e Sorx
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان.

بندرلنگه ۲۸۸ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مقام. ۲/۵ کیلومتر جنوب رُستاق.

گِل سرخ، گردنه Gel sorx
گردنه‌ای به بلندی ۲۷۵۰ متر درشهرستان اقلید، استان فارس. ۳۱ کیلومتر جنوب خاوری سده. روی خط الرأس کوه گر. این گردنه شهرستانهای اقلید و سپیدان را از هم جدا می‌کند.

گِل سُرخوئیه Gel sorxu'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۸۲ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۶۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر جنوب خاوری بیدکردوئیه.

گُل‌سرزینک Gol-e Sarzinak
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۴۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سیمینه‌رود.

گل‌سفید Gelsefid
ده، بخش مرکزی شهرستان لنگرود، استان گیلان. لنگرود ۱۰۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کنار رودخانهٔ لنگرود. مرکز دهستان گل سفید.

گل سفید Gel-e Sefid
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۰۲ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سرتنگ. جنگلی. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی ناغان.

گُل‌سلیمان‌آباد Gol-e Soleymān ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۱۰۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنارهٔ شمال خاوری دریاچهٔ گل‌سلیمان‌آباد.

گُل‌سلیمان‌آباد، دریاچه Gol-e Soleymān ābād
دریاچهٔ کوچکی به مساحت حدود ۲۵ هکتار در شهرستان ملکان، استان آذربایجان شرقی. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی میاندوآب و یک کیلومتری غرب روستای گل سلیمان‌آباد. حداکثر درازای این دریاچه ۸۰۰ متر و پهنای آن نیز حداکثر به ۸۰۰ متر می‌رسد و ارتفاع سطح آب آن حدود ۱۳۰۰ متر است.

گُلشان Golšān
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۵۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور روستای ملحم.

گُلشن Golšan
ده، بخش خمام، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی. کنار دریای خزر. سر راه ساحل بندر انزلی به بندر کیاشهر.

گُلشن Golšan
← طبس. شهر و شهرستان طبس.

گُلشن Golšan
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۲ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. درّهٔ جنوبی کوه نمکی. ۵ کیلومتر غرب ده‌نوی میر.

گُلشن‌آباد Golšan ābād
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۱۶ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

گُلشن‌آباد Golšan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۹۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه ضامن‌آباد به موچان.

گُلشن‌آباد Golšan ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۱۸ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل، خشک. کنار خط آهن کاشان به یزد.

گُلشوار Golešvār
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۳۴۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ رزوئیه. ۴ کیلومتر شمال غربی راهدار.

گُلشور Golešvar
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۶۰ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت.

گُلشهر Golšahr
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۳۲۰ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه نجف‌آباد به اصفهان. ۷ کیلومتر خاور نجف‌آباد.

گُل‌علی Golali
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۸۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه قیدار به زرّین‌آباد.

گُل‌فرج **Golfaraj**
ده، دهستان علمدار گرگر، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۳۴ درجه، ۵۵کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه علی‌باشی.

گُل‌قباغ **Golqobāq**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۳ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه دیواندرّه به بیجار. ۱۵کیلومتر جنوب خاوری دیواندرّه. دامنهٔ شمالی کوه زیراوه.

گُلک **Golak**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۶۷ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نصرت‌آباد به حصاروئیه. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی حصاروئیه.

گُلک **Golak**
← گل‌آباد. ده، شهرستان فارسان.

گُلکان **Gelkān**
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۸۸ درجه، ۶۴/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم،خشک. تپه‌ماهور. ۲۱کیلومتر جنوب حاجی‌آباد.

گُل‌کلم **Gol-e Kalam**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۸۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر شمال غربی جنگان.

گل‌کن **Gelkan**
ده، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۲۲ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری زیارت علی.

گل‌کویه **Gelkuyeh**
← گلکان. ده، شهرستان داراب.

گُلکی **Golaki**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۳۱۳ درجه، ۲۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه مُند. ۷کیلومتر شمال کلل.

گُلکی **Golaki**
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۸۴ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۰کیلومتر جنوب خاوری منوجان.

گُل‌گاه **Golgāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۷۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰کیلومتر غرب آهنگری.

گُل‌گز **Gol gaz**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۷ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۵کیلومتر جنوب خاوری ماژان.

گُلگشتان **Golgaštān**
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۱ درجه، ۱۸۵/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه هرات به مبارکه. ۷کیلومتر شمال غربی مبارکه.

گُل‌گُل **Gol gol**
ده، بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۳۷ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار آب آفتاب. سر راه ایلام به قلعه‌درّه.

گُل‌گُل **Golgol**
ده، مرکز دهستان گل‌گل، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۵۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه گُل‌گُل.

گُل‌گُل **Golgol**
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۳۹ درجه، ۳۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کبیرکوه. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی آبدانان.

گُل‌گُل **Golgol**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۴ درجه، ۶۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. محل تلاقی رودهای کشگان و گل‌گل. سر راه خرم‌آباد به اندیمشک. ۸/۵کیلومتر شمال خاوری پل‌دختر.

گُل‌گُلاب **Gol golāb**
ده، بخش خورش رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۰۵ درجه، ۳۶/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵کیلومتر جنوب خاوری هشجین.

گُل‌گُله **Golgoleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۷۷ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه گل‌گله. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی فرسش.

گُلگون Galgun
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۵۰ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه کازرون به نورآباد. ۱۷ کیلومتر شمال غربی نودان.

گُلگون Golgun
← سهران. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

گُل‌گیر Golgir
ده، مرکز دهستان تمبی گل‌گیر، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۳۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

گُلگیر Golgir
← گل‌گیر. ده، شهرستان مسجد سلیمان.

گُل‌لر Gollar
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۵۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رود گل‌لرده.

گُل‌لو Gollu
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۶۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قره‌سو. ۶ کیلومتر جنوب غربی ننه‌کران.

گُلمان Golmān
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۳۳۹ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ رزوئیه. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی راهدار.

گُلمانخانه Golmānxāneh
یا بندر گلمانخانه. ده، دهستان بکشلوچای، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۷۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ساحل غربی دریاچهٔ ارومیه. دارای تأسیسات بندری مختصری است و یکی از گردشگاههای اهالی ارومیه و روستاهای اطراف بشمار می‌رود.

گُل‌محلّه Gel mahalleh
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۷ کیلومتر شمال غربی جویبار.

گُل‌محمّد Golmohammad
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۰ درجه، ۱۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر جنوب غربی رمشک.

گُلمکان Golmakān
ده، مرکز دهستان گلمکان، بخش گلبهار، شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۱۷۰ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای بینالود.

گُلمکان Golmakān
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۵۰ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر شمال غربی کوشکک.

گُلمن Geleman
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۲ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۱۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۵ کیلومتر شمال غربی قلعه‌گنج.

گُلمورتی Golmurti
ده، مرکز بخش و دهستان دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۸۲ درجه، ۱۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه ایرانشهر به دلگان و هودیان.

گُلمه Golamah?
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۴۷ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه سرابله به سنگ سفید. دامنهٔ جنوبی کوه خورمه.

گُل‌میم Golmeym
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۴۱ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

گُلناباد Golnābād
← گولون‌آباد. ده، شهرستان اصفهان.

گُلناباد Golnābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۶۶ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری تکیهٔ چهارگنبد.

گُلناباد Golnābād
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۹۲ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری گلمورتی.

گُلنام Golnām
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۰ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه گلرگ. ۱۳ کیلومتر شمال دهک.

گلندرود Galand rud
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۱۳ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ساحل راست رودخانهٔ گلندرود. سر راه المده به کجور. کوهستان البرز. جنگلی.

گلندوک Galandovak
← لواسان. شهر، شهرستان شمیرانات.

گلنگدر Galangedar
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۰۹ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

گلنگش Galangaš
ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۸۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

گُلنگو Golangu
ده، بخش مرکزی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری بندرچارک.

گُل نی Gol-e Ney
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۸۷ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوهستان جوپار. ۲۵ کیلومتر شمال قریت‌العرب (ده‌تازیان).

گُلو Golu
رودخانهٔ فصلی، شهرستانهای ورامین و گرمسار، استانهای تهران و سمنان. طول ۱۹۰ کیلومتر.
از مازاد آب شاخه‌های جاجرود و قناتها و نهرهای دشت ورامین، حدود ۱۷ کیلومتری جنوب پیشوا تشکیل می‌شود و بسوی خاور جنوبی روان می‌گردد. در طول مسیر با رودخانه‌های آب‌شور، حبله‌رود و شوراب مخلوط می‌شود و در ۱۱۵ کیلومتری جنوب خاوری گرمسار به دشت کویر وارد می‌گردد.

گُلو Golu ?
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری خروانق.

گلوانجیر Geluanjir
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۷ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری پتکان.

گُلوجه Golujeh
ده، بخش مرکزی، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۷ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار گماناب چای.

گُلوجه Golujeh ?
ده، بخش مرکزی شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۱۷ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه خلخال به هشجین. کنار رودخانهٔ گزاز.

گُلوجه Golujeh
ده، بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۹۸ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰/۵ کیلومتر جنوب خاوری آلان.

گُلوجهٔ اسلام Golujeh-ye Eslām
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۸۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

گُلوجه‌غمی Golujeh qami
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۷۰ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گلوچان Galucān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه شورتک.

گُل‌ورده Golvardeh
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۵۱ درجه، ۱۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۵ متر. گرم، خشک. ۲۳ کیلومتر خاور شمالی گزیک. دشت گل‌ورده.

گُل‌ورزه Golvarzeh
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۸۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک.

گلوزردو Geluzardu
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵۲ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی قطب‌آباد.

گلوزه Galuzeh
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۱۵ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر خاور پهله.

گُلوسالار Golusālār
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۸۶ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری خنامان.

گُلوشیجر Golušijer
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۴۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی تپهٔ برآفتاب. ۴ کیلومتر خاور شیرین‌آباد.

گلوقربانی Galuqorbāni
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۵۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳۲ کیلومتر خاور شمالی سعادت‌آباد.

گلوگاه Galugāh
شهر، مرکز بخش گلوگاه، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۷۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۳۵ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. سر راه بهشهر به گرگان. دهانهٔ درّهٔ پیرکرند.

گلوگاه Galugāh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر انزلی، استان گیلان. بندر انزلی ۲۸۹ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. کنار خط ساحلی بندر انزلی به رضوانشهر.

گلوگاه Galugāh
ده، مرکز بخش بندپی شرقی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۹۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ سجّادرود. سر راه بابل به دیو و لهه. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

گلوگاه Galugāh
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۳۰ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر خاور شمالی حاجی‌آباد.

گلوگاه Galugāh
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۰۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر غرب شمالی حاجی‌آباد.

گلوگرد Galugerd
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۶۱ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۶۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی. سر راه گندمان به اردل و اردل به شهرکرد.

گُل و گُلان Gol-va Golān
ده، بخش مرکزی شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۳۶ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه شاهو.

گُلولان پائین Golulān-e pā'in
ده، مرکز دهستان ایل گورک، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۲۲۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گلولان. دامنهٔ شمال غربی کوه قلاقزلو. روستای گلولان بالا در ۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متری قرار دارد.

گُلومک Golumak
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۸۳ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چهاری. سر راه بهرامجرد به کرمان و باغین.

گلومهر Gelumehr
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۸۰ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب شمالی سربست.

گُلون‌آباد Golun ābād
← گولون‌آباد. ده، شهرستان اصفهان.

گُلون‌آباد Golunābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. ۲/۵ کیلومتر غرب ماهوسک.

گُلونده Golvandeh
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۴۷

درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه چراخون. ۷ کیلومتر خاور شمالی ورچق.

گُلونک Golunak
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۳۸ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر غرب کُندر.

گلویج Galavij
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۵۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه دروازه. ۸ کیلومتر جنوب سطر.

گلویوک Galuyok
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۷۱ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال خاوری شواز.

گله‌بان Galehbān
ده، دهستان حومه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۹۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

گلّه‌بند Gallehband
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۷۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خاک بتیه. ۱۰ کیلومتر جنوب شاپورآباد.

گله‌جار Galehjār
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۱۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قره‌سو. ۴ کیلومتر شمال غربی انگز.

گله‌خر Galehxar
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۶۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور.

گله‌دار Galehdār
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۲ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گله‌دار. ۸ کیلومتر جنوب غربی سیمکان.

گلّه‌دار Gallehdār
۱- یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان لامرد، استان فارس. مشتمل بر دهستانهای گلّه‌دار و اسیر و به مرکزیت روستای گلّه‌دار.
۲- ده، مرکز بخش گلّه‌دار، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۱۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. دامنهٔ شمالی کوه هفچن.

گله‌ده Geleh deh
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۸۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

گلّه‌زن Gallehzan
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۳۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه دشتک. ۵ کیلومتر شمال غربی بیدگل. به آن باصری هم می‌گویند.

گلّه‌زنی Galleh zeni
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۱۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب آبدان.

گله‌سور Gelasur
← گیلاسور. ده، شهرستان سنندج.

گله‌شور Gelehšur
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۰۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه سرخون به دهدز. ۲ کیلومتر جنوب غربی سرخون.

گلّه گاه Galleh gāh
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۶۸ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گلال. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی نگاز بزرگ.

گُل‌همین Golhamin
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۰۲ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر خاور شمالی گتیج.

گُلی Goli
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۹۴ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه شاهسون‌داغی. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی قره‌آغاج.

گُلیان Golyān
ده، مرکز دهستان گلیان، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان

خراسان. شیروان ۱۸۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیروان به اسفراین.

گُلیان Goliyān
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۲۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه قشلاق. ۷ کیلومتر شمال خاوری فیروزآباد بالا.

گلیانه Galyāneh
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۷۳ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار جزمان رود. ۹ کیلومتر جنوب چنار.

گُلی‌بلاغ زرگر Goliboläq-e Zargar
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۵ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال غربی قوشهٔ پائین.

گُلیجان Golijān
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۲۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۴ کیلومتر خاور شمالی سد درودزن.

گُلیجه Golijeh
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۸۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه گالش‌داغی. کوهستان البرز.

گُلیجه Golijeh
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۹۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گُلیجه Golijeh
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۰۹ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱ کیلومتری غرب راه مهاباد به بوکان.

گُلیچاس Golicās
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۵۰ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه بُنار. ۶۹ کیلومتر شمال خاوری سردشت.

گُلی‌داغ Golidāq ?
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۴۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه قرناوه به سیّدآباد.

گُلی‌درق Golidaraq
ده، دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۵۱ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

گُلی درق Goli daraq
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۵۳ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب صلوات.

گلیران Gelirān
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۶۴ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی آلاشت. جنگلی. کوهستان البرز.

گلیرد Gelyerd
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۳۲۵ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

گلیرد Gelyard
ده، مرکز دهستان سیاهرود، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۲۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل راست رودخانهٔ سیاهرود. سر راه ساری به جویبار.

گُلی‌زرد Goli zard
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۹ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

گُلی‌قوزی Goliquzi?
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۱۱۲ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب خاوری عربشاه‌خان.

گلیکران Gelikarān
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۵۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. درّهٔ غربی کوه محمودقلی. جنگلی.

گلی‌گرد Geligerd
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز

۳۴۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور شمالی روستای مأمون.

گلین Galyan
ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۲۰۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

گلین Galin
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۱۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آب گلین. درهٔ غربی کوه خزیله.

گُلینان Golinān
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۵۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ تاتاهو.

گلین‌قیه Galin qayeh
ده، دهستان هرزندات، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۳۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

گُلی نمک Goli namak
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۷۳ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شاهزاده عبّاس.

گلیه Geliyeh
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۲۳ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. درهٔ شمالی کوه کرّه میانه.

گُماران Gomārān
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۴۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال خاوری محمّد صالحی.

گُمار بالا Gomār-e bālā
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۰۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گلال. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی گتوند. روستای گمار پائین در ۱/۵ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۷۰ متری قرار دارد.

گُمارون Gomārun
← گماران، ده، شهرستان گناوه.

گماسا Gamāsā
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۰۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر خاور جوراب.

گُمبان Gombān
ده، بخش آباده طشک، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۳۰۶ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه ارسنجان به آباده طشک. حاشیهٔ شمالی دریاچهٔ طشک.

گُمبکان Gombakān ?
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۵۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خاور سعادت‌شهر.

گُمبکی Gombaki
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۵ درجه، ۱۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر خاور جنوبی لاش.

گمبوعهٔ بزرگ Gambu'eh-ye bozorg
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۹۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. کنار تپه‌های شنی. روستای گمبوعهٔ کوچک در ۲ کیلومتری خاور این روستا واقع است.

گمبه Gombeh
← گومبه. ده، شهرستان الیگودرز.

گُمران Gomerān
← گومران. ده، شهرستان قشم، استان هرمزگان.

گمرو Ganıru
← بندرعبّاس. استان هرمزگان.

گُمشادزهی Gomšādzehi
← بلوچ. طایفه‌ای از طوایف بلوچ.

گُمش بُلاغ Gomeš bolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۸۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴/۵ کیلومتر غرب صالح‌آباد.

گمشگ Gamešg
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۱۴ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور.

گمنگان Gemengān
ده، بخش فین، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۳۴۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه گنو. ۳۲ کیلومتر جنوب خاوری فین.

گُمّه گول Gommehgul
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران صفردرجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی صالح‌آباد.

گمیچی Gamici
ده، دهستان جزیره، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۴۲ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ساحل دریاچهٔ ارومیه.

گمیچی Gamici ?
← بزرگ تپّه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

گُمیشان Gomišān
یا گمیش‌تپه. شهر، مرکز بخش گمیشان، شهرستان ترکمن، استان مازندران. بندر ترکمن ۲ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۶ کیلومتری ساحل دریای خزر.

گُمیش تپّه Gomiš tappeh
← گمیشان. شهر، شهرستان ترکمن.

گنابا Ganābā
← بندر گناوه. شهرستان گناوه.

گُناباد Gonābād
۱- شهرستانی در مرکز استان خراسان، مرکب از بخش مرکزی و بخش بجستان و مشتمل بر دهستانهای پسکلوت، حومه، زیبد، کاخک، بجستان، جزین و یونسی و به مرکزیت شهر گناباد.
شهرستان گناباد از شمال به شهرستان تربت حیدریه، از خاور به شهرستان خواف، از جنوب خاوری و جنوب به شهرستان قائنات، از جنوب غربی و غرب به شهرستان فردوس و از شمال غربی به شهرستان کاشمر محدود است. نواحی شمالی آن را دشت هموراری فرا گرفته که رو به شمال از ارتفاع آن کاسته می‌شود و رو به جنوب بر بلندی آن افزوده می‌گردد. جنوب دشت مزبور به کوه مرتفع سیاه (۲۸۵۷ متر) و کوه هنگام (۱۸۸۰ متر) منتهی می‌شود و از غرب به رشته کوههای کلات، کمرزرد و تیرماهی (۲۵۴۸ متر) که در واقع دنبالهٔ شمال غربی کوه سیاه است، ختم می‌گردد. رودخانهٔ قابل توجهی در این شهرستان وجود ندارد و فقط به ریزابه‌هائی که از کوه سیاه سرازیر می‌گردند و غالباً خشک رودی بیش نیستند منحصر می‌شود. آب و هوای این شهرستان در دشتهای شمالی معتدل مایل به گرم و در جنوب معتدل است و جزء نواحی خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر مرکز شهرستان گناباد، استان خراسان. ۶۸۹ کیلومتر خاور جنوبی تهران و ۲۳۲ کیلومتر جنوب غربی مشهد، ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت حیدریه به فردوس و قائن. موقعیت جغرافیائی ۰۰ ′ ۴۲ ° ۵۸ طول شرقی و ۱۵ ′ ۲۰ ° ۳۴ عرض شمالی.
تاریخچه - گناباد که معرب آن جنابد است، از شهرهای قدیمی ایران است. بنای آن را به شاهان هخامنشی نسبت می‌دهند. آثاری چون قلعه فرود یا قلعه دختر شوراب، قبرپیران ویسه یا قلعهٔ پشن از جمله آثاری هستند که به این دوره تعلق دارند. مقدسی، جغرافیدان دورهٔ سامانیان، از این شهر بنام جنابد و ینابد یاد می‌کند و ابن حوقل (حدود سال ۳۵۰ هجری قمری) آن را ینابد یاد کرده است. یاقوت حموی (سدهٔ هفتم هجری) آن را گنابد گفته و حمدالله مستوفی (سدهٔ هشتم هجری) از آن به جنابذ یاد کرده است. در اوایل دورهٔ صفویه مدتها میدان تاخت و تاز ازبک‌ها بود و دست به دست می‌شد. در اوایل سدهٔ سیزدهم هجری قمری ایل شیبانی که با قاجار مخالفت می‌کرد، گناباد را تصرف کرد و تا حدود سبزوار پیش‌روی نمود.
آثار تاریخی این شهرستان با اساطیر ایرانی پیوستگی دارد. مانند قبر پیران ویسه، قلعهٔ رستم و خرابه‌های شهر پشن در خاور گناباد. از دیگر آثار تاریخی آن می‌توان از قلعهٔ دختر و مسجد جامع شهر گناباد نام برد. شهر گناباد از پدیدهٔ زمین‌لرزه آسیب فراوان دیده است. زمین‌لرزهٔ مهیب دورهٔ صفویه و همچنین زمین‌لرزهٔ سال ۱۳۴۷ آن را ویران نمود و از نو ساخته شد. نام پیشین آ ن جویمند بوده است.

گُناری Gonāri
← گوناری. ده، شهرستان میناب، استان هرمزگان.

گناوه Ganāveh
شهرستانی در شمال غربی استان بوشهر مرکب از بخشهای مرکزی، دیلم و ریگ و مشتمل بر دهستانهای حیات داوود، لیراوی شمالی، لیراوی جنوبی و رود هله و به مرکزیت بندر گناوه.
شهرستان گناوه از شمال به شهرستانهای بهبهان (استان خوزستان) و گچساران (استان بویراحمد و کهگیلویه)، از خاور به شهرستانهای ممسنی (استان فارس) و دشتستان، از جنوب به شهرستان بوشهر و از جنوب غربی و غرب به خلیج فارس محدود است. اراضی ساحلی آن را دشت نسبتاً پهناوری که عرض آن به حدود ۲۰ کیلومتر می‌رسد فرا گرفته و نواحی شمالی و شمال خاوری آن را کوهستان نه چندان مرتفعی پوشانیده که ارتفاع بلندترین نقطهٔ آن به نام کوه گچ تروش به ۱۰۶۷ متر می‌رسد. از دیگر کوههای عمدهٔ این شهرستان می‌توان از کوههای چره‌زن (۵۵۶ متر) و کلاه فرنگی (۴۷۴ متر) و همچنین کوه ساحلی بنگ به بلندی ۲۹۷ متر نام دارد.
رودخانه‌های درّهٔ آبداری و درّه‌گپ، شور شبانکاره و رودخانهٔ هله از جمله عمده‌ترین رودهای این شهرستان محسوب

می‌گردند. آب و هوای شهرستان گناوه در دشت ساحلی خیلی گرم و در ارتفاعات گرم است واز نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.

گناوه **Genāveh**
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۲۶ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار آب ریگون. درّهٔ شمالی کوه کنار.

گُنبان **Gonbān**
← گمبان. ده، شهرستان نی‌ریز.

گُنبان **Gonbān**
مجموعه‌ای از ۹ جزیرهٔ کوچک در دریاچهٔ طشک، شهرستان ارسنجان، استان فارس. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری ارسنجان. مساحت جزایر مزبور کلاً به حدود ۲ کیلومترمربع بالغ می‌شود و ارتفاع بلندترین نقطهٔ آنها ۱۷۴۳ متر است.

گُنبد **Gonbad**
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۵ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه تکاب به ماه‌نشان.

گُنبد **Gonbad**
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۷۳ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن. ۳۵ کیلومتر شمال غربی گرماب.

گُنبد **Gonbad**
ده، مرکز دهستان گنبد، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۲۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان به ملایر. دامنهٔ خاوری کوهستان الوند.

گُنبد **Gonbad**
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۸۴ درجه، ۱۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۸ کیلومتر شمال غربی گلمورتی.

گُنبدان **Gonbadān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۴۳ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال غربی دستجرد.

گُنبدچای **Gonbad cāy**
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۷۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان به مرادبلاغی و جیحون‌آباد. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی قهاوند.

گُنبد حاجی **Gonbad-e Hāji**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۸ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی دیواندرّه.

گُنبددراز **Gonbad derāz**
ده، بخش احمدآباد، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۹۴ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

گُنبد سرخی **Gonbad sorxi**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی شمیل.

گُنبدقابوس **Gonbad-e Qābus**
← گنبدکاووس. شهرستان، استان مازندران.

گُنبدک **Gonbadak**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۹۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه اولنگ. ۷ کیلومتر شمال خاوری روستای سفیدسنگ.

گُنبدکاووس **Gonbad-e Kāvus**
۱- شهرستانی در خاور استان مازندران، مشتمل بر بخشهای مرکزی، رامیان، داشلی‌برون و آزادشهر و به مرکزیت شهر گنبدکاووس. این شهرستان از شمال و شمال غربی به کشور ترکمنستان، از خاور به شهرستان مینودشت، از جنوب به استان سمنان (شهرستان شاهرود) و از غرب به شهرستان گرگان محدود است. نواحی شمال غربی آن را دشتی هموار و غالباً پوشیده از شوره‌زار در برگرفته و نواحی شمال خاوری آن را تپه‌ماهورهائی که ارتفاع آنها حداکثر به ۵۱۰ متر می‌رسد، فرا گرفته است. در جنوب تپه‌ماهورهای مزبور دشت نسبتاً هموار و حاصلخیزی جای دارد که بیشتر شهرها و روستاهای مهم این شهرستان در آن واقع‌اند. نواحی جنوبی شهرستان گنبدکاووس به کوههای البرز ختم می‌گردد که هرچه به جنوب نزدیکتر شویم به ارتفاع آنها افزوده می‌گردد که مهمترین آنها عبارتند از: کاشیدر (۲۵۵۵ متر)، قلعه‌موران (۲۳۴۲ متر) و کوماچال (۲۳۳۵ متر). از جمله مهمترین رودهایی که در این شهرستان جریان دارند، می‌توان از رودخانه‌های تیل‌آباد، قوری‌چای و رودگرگان نام برد که در نواحی کوهستانی و دشت پیرامون شهر گنبدکاووس جریان دارند و نیز رودخانهٔ اترک که در مرز شمالی این شهرستان با کشور ترکمنستان جریان دارد. آب و

هوای شهرستان گنبدکاووس در نواحی شمالی گرم و خشک و در نواحی جنوبی بخصوص مناطق کوهستانی معتدل و نیمه‌خشک است.

۲- شهر، مرکز شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. ۳۸۸ کیلومتر شمال شرقی تهران و ۲۰۲ کیلومتر شرق شمالی ساری. ارتفاع ۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود گرگان. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۰۹ °۵۵ طول خاوری و ″۰۰ ′۱۵ °۳۷ عرض شمالی.

تاریخچه - قبلاً در محل شهر امروزی شهر جرجان قرار داشته و مقر حکومت فرمانروایان بوده است. چون بر سر راه خوارزم به طبرستان، دیلمان و کومش (قومس) بوده، همواره مورد تاخت و تاز قرار می‌گرفته. بر اثر حملهٔ ترکان و مغولان و تیموریان ویران گشت که خرابه‌های آن هنوز باقی است. اهمیت این شهر از عهد ساسانیان آغاز می‌گردد و در زمان آل‌زیار به اوج خود می‌رسد. از آثار تاریخی آن گنبدقابوس آرامگاه قابوس‌ابن وشمگیر و ویرانه‌های شهر جرجان را می‌توان نام برد.

گُنبد کبود **Gonbad-e Kabud**

ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۷۶ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه گنجه. ۴ کیلومتر جنوب خاوری فارسپان.

گُنبدلی **Gonbadli**

ده، مرکز دهستان خانگیران، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۳۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مشهد به سرخس.

گُنبدی **Gonbadi**

ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۵۲ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای بینالود.

گُنبدی **Gonbadi**

ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۰۰ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر خاور جنوبی نگارستان.

گُنبذ **Gonbaz**

ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۲۸۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳/۵ کیلومتر غرب لیشتر.

گُنبرف **Gonbaraf ?**

ده، بخش آذرشهر، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۸۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوهستان سهند.

گنبی **Genabi**

ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۳۲۰ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار راه بندر کنگان به خورموج.

گنج **Ganj**

ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۳۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه رچ. ۱۴ کیلومتر خاور خوسف.

گنج **Ganj**

ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۱۱ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گرداب. ۱۰ کیلومتر شمال غربی مال خلیفه.

گنج **Ganj**

ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۳ درجه، ۱۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه گهکم به داراب. ۵ کیلومتر شمال غربی پتکوئیه.

گنج‌آباد **Ganj ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۴۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

گنج‌آباد **Ganj ābād**

ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۳ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار الله‌لوچای. ۱۵ کیلومتر غرب انگوران.

گنج‌آباد **Ganj ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه محمّدآباد پائین به گلاشگرد.

گنج‌آباد بالا **Ganj ābād-e bālā**

ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۵۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قرنقوچای. ۷ کیلومتر شمال غربی روستای نظرکهریزی. روستای گنج‌آباد پائین در یک کیلومتری خاور شمالی این روستا واقع است.

گنجاب **Ganjāb**

ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۴۱

درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه زرد. ۱۴ کیلومتر خاور قوزان.

گنج‌افروز **Ganjafruz**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱۸۶ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به شیرگاه.

گنج تپّه **Ganj tappeh**
ده، بخش لالجین، شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۴۰ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بهار به لالجین. ۴ کیلومتر جنوب لالجین.

گنج قباد **Ganj-e Qobād**
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۰۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه قمبوان به شهرضا. ۱ کیلومتر جنوب خاوری قمبوان.

گنجک **Ganjak**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۴۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۷/۵ کیلومتر جنوب غربی قادرآباد و ۱۸/۵ کیلومتر شمال خاوری سعادت‌شهر.

گنجک **Ganjak**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۹۰ درجه، ۱۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی لاش.

گنجگان **Ganjegān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۳۰۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود گنجگان. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی کمهر.

گنجگاه **Ganjgāh**
ده، بخش سنجبد، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۹۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه خلخال به اردبیل. کنار سنگورچای. مرکز دهستان سنجبد غربی.

گنجگون **Ganjegun**
← گنجگان. ده، شهرستان سپیدان.

گنجوان **Ganjavān**
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۱۴ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی هرسین.

گنجوبه **Ganjubeh**
ده، مرکز دهستان یافت، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۳۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌سو. ۱۶ کیلومتر غرب مرادلو.

گنجه **Ganjeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۳۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

گنجه **Ganjeh**
ده، بخش چاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۲۷ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خط آهن ازنا به شازند. ۵ کیلومتر شمال غربی مأمون.

گنجه **Ganjeh**
ده، بخش بدره، شهرستان دره‌شهر، استان ایلام. دره‌شهر ۳۰۰ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کبیرکوه. ۲۲ کیلومتر غرب شمالی آبهر بالا.

گنجه **Ganjeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۰۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه نهر خلج به بادیجان.

گنجه **Ganjeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۴۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ا رتفاع حدود ۸۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه شاهپور. کنار راه کازرون به نورآباد و شیراز.

گنجه‌آباد **Ganjeh ābād**
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۵ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶/۵ کیلومتر شمال خاوری محمّدآباد.

گنجه‌گان **Ganjehgān**
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۱۶۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری سردشت.

گنجه‌گون **Ganjehgun**
← گنجه‌گان. ده، شهرستان بهبهان.

گنجی Ganji
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۹۳ درجه، ۱۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۵ کیلومتر شمال غربی لاش.

گنجینه کتاب Ganjineh ketāb
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۲۶ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه هشترود به علی‌آباد.

گندآهو Gandāhu
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۳۰ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ شمالی کوه تاوه‌داغ. ۱۹ کیلومتر شمال غربی آوج.

گنداب Gandāb
ده، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۶۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم،خشک. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی ایوانکی.

گنداب Gandāb
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۹۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۰ متر. سرد، خشک. کنار راه سمنان به فیروزکوه. کوهستان البرز.

گنداب Gandāb
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۹۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه سفید.

گنداب Gandāb
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۳ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب کندوله.

گنداب Gandāb
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۹۱ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۶۶ کیلومتر شمال غربی زابلی.

گنداب بالا Gandāb-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۰۷ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری وینسار. روستای گنداب پائین در ۴ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۹۸۰ متری قرار دارد و امامزاده‌ای بنام امامزاده قاسم در آن وجود دارد.

گنداب بالا Gandāb-e bālā
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۷ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور موئینه. روستای گنداب پائین در ۲/۵ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۵۰۰ متری قرار دارد.

گندابه Gandābeh
ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۸۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب جنوبی سراب دوره.

گُندشلو جعفری Gondašlu ja'fari
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۲۶ درجه، ۷۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه گندشلو. ۱۰/۵ کیلومتر خاور کوشک هزار.

گندشمین Gandešmin ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۱۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال غربی ثمرین. دامنهٔ کوه سبلان.

گُندکان Gondakān
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۶ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر خاور سربیشه.

گندل گیلان Gandal gilān
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۵۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گندمان Gandomān
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۰۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ چم‌زویار کرجو.

گندمان Gandomān
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری، مشتمل بر دهستانهای گندمان و چغاخور و به مرکزیت روستای گندمان.
۲- ده، مرکز بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۲۸ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بروجن به بلداجی و بروجن به لردگان. دامنهٔ کوه گندمان.

گندمبان Gandombān
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۹۹ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه نورآباد به نهاوند و دهریز.

گندم‌ریز Gandomriz
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۹۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب جنوبی ابوالفیروز.

گندم‌زار Gandomzār
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۳۸ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جم. سر راه بندر طاهری به ولایت. دامنهٔ کوه چنگو.

گندم‌شاد Gandom šād
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۹۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری باخرز.

گندم‌کار Gandomkār
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۰۳ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه ناغان به سرخون. ۶/۵ کیلومتر شمال خاوری سرخون.

گندمینه Gandomineh
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۰۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه کمربسته.

گُندوز Gonduz
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۴۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه شیرین‌سو به بابانظر.

گُنده Gondeh
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۴۵ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی محمّدآباد.

گُنده‌جین Gondehjin
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۱۹۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر غرب جنوبی داق‌داق‌آباد.

گُنده‌جین Gondehjin
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۶۹ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب جنوبی صالح‌آباد.

گُندکان Gondakān
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۶ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپّه‌ماهور. ۱۶ کیلومتر خاور سربیشه.

گندی Gandi
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۴ درجه، ۱۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ جنوبی کوهستان ترود. ۳۸ کیلومتر غرب جنوبی ترود.

گندیاب Gandiyāb
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۵۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه نور به چمستان.

گندی‌خوری Gandi xuri ?
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه یاسوج به بروجن. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی سی‌سخت.

گندیزر Gandizar
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۷ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه یاسوج به بروجن. ۵ کیلومتر جنوب خاوری پاتاوه.

گُندیشاپور Gondišāpur
← جندیشاپور. شهر قدیم.

گندیگان Gandigān
کوه، کوهستان البرز، شهرستان قزوین، استان زنجان. ۶۵ کیلومتر شمال خاوری قزوین. ارتفاع ۳۸۵۰ متر.

گُنروکا Gonrukā
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۲ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه ایرانشهر به خاش.

گنز Genz
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۰۰ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۵ متر. معتدل

مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ایرندگان. ۳ کیلومتر شمال غربی ایرندگان.

گنزهله Ganzahleh
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۲۸ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گُنک Gonak
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۴۳ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ روتک. ۷ کیلومتر جنوب خاوری سوران.

گُنگان Gongān
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۸ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کمرایندل. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری سربیشه.

گنگان Gangān
ده، مرکز دهستان گنگان، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۰۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندرجاسک به میناب.

گنگان نصیری Gangān-e Nasiri
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۱۴ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر خاور گنگان.

گنگچین Gangecin
شهر، مرکز بخش صومای برادوست، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۰۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سرو به سلماس.

گنگرج‌کلا Gangarej kalā
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۶۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار چلورود. جنگلی. کوهستان البرز.

گنگک Gongak
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۵۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه محمودآباد به آقبلاغ. دامنهٔ شمالی کوه جداقیه‌سی.

گنگیر Gangir
رودخانه، شهرستانهای ایلام و قصر شیرین، استانهای ایلام و کرمانشاه. طول ۱۰۰ کیلومتر (تا مرز ایران و عراق).
از دامنهٔ کوههای واقع در ۱۵ کیلومتری شمال باختری شهر ایلام سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال باختری و سپس باختر روان می‌گردد. از دهستانهای سراب، زرنه و سومار می‌گذرد و در ۸۰ کیلومتری جنوب قصر شیرین از مرز ایران و عراق خارج می‌گردد و بسوی دشت مندلی واقع در خاک عراق روان می‌شود.

گنو Genō
کوه، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. ۲۹ کیلومتر شمال غربی بندرعباس. ارتفاع ۲۳۴۷ متر.

گنو Genō
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمال خاوری کوه گنو. سر راه بندرعباس به سیرجان.

گنه‌دار Genehdār
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۷۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه مهاباد به روستای خلیفان. ۷ کیلومتر شمال غربی خلیفان.

گُنهران Gonharān
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۰۴ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه ورادرّه‌بید.

گو Gō
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۵۶ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گو. ۲۸/۵ کیلومتر شمال غربی قصرقند.

گو Gō ?
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۰۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه گور. ۶ کیلومتر غرب هنزرم.

گو Gō
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۷۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب غربی کمبل سلیمان.

گو Gō

ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۷۲ درجه، ۹۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب غربی گشمیران.

گوآت Guāt

ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۰ درجه، ۱۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶ کیلومتر جنوب درح.

گوا Gavā

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۶۶ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ گوا. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری گابریک.

گُوابین Govābin

ده، بخش ریگ، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۱۴۳ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هله. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری بندر ریگ.

گُواتر Govāter

دهکدهٔ ساحلی، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۹۸ درجه، ۸۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل غربی خلیج گواتر.

گواده Gavādeh ?

ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۷۲ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال سوران.

گوار Gavār

ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۰۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ضامن جان به گلشن‌آباد.

گوار Gavār ?

ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۸۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری عربشاه‌خان.

گُواری Govāri

ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۵۵ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر خاور جنوبی سرجنگان.

گواز Gavāz

ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۳۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶/۵ کیلومتر شمال خاوری پالنگان.

گواشین Gavāšin ?

ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۳۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه سبلان. ۶ کیلومتر خاور شمالی رازلیق.

گوان Gavān

← گوا. ده، شهرستان بندرجاسک.

گوان Gavān

ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۶۸ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵۰ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

گُوانک Govānak

ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۲۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور جنوبی میلاگرد.

گُوانیچ Govānic

ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۳۹ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر شمال غربی کاروان‌در.

گُواور Govāver

ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۱۰۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه اسلام‌آباد غرب به گیلانغرب و ایلام.

گُواهین Govāhin

ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۹۶ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی بوزی. سر راه روستائی شادگان به بندر ماهشهر.

گوئین Gu'in

ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه چشمه.

گوبّه‌تشال Gobbeh tašāl

ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان.

سوسنگرد ۳۲۱ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ دویریج. ۶ کیلومتر شمال خاوری فکه. سر راه فلکه به چنانه.

گوپال Gupāl
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۰۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اهواز به رامهرمز و هفتکل.

گوپل Gupol
ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۸۹ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

گوجا ابغوری Gojā abquri
ده، بخش پشت‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۵۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری ادیمی.

گوجار Gujār
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۴۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ رودخانهٔ روضه‌چای. دامنهٔ جنوب غربی کوه ملّاعلی. ۷ کیلومتر شمال سیلوانه.

گوجان Gujān
ده، بخش مرکزی شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۴۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه سالدارون.

گوجک Gōjak
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۴ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری جوکار.

گوجکی Gujaki ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۳۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه مشهد به کبودگنبد. دامنهٔ جنوبی کوههای هزارمسجد.

گوجون Gujun
← گوجان. ده، شهرستان فارسان.

گوجه Gojeh ?
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۳۲ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

گوجه‌قلعه Gōjeh qal'eh
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۳۶ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قوری‌چای.

گوجه‌قیه Gōjehqayeh
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۴۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اوزون‌درّهٔ گوجه قیه.

گوجه‌گل Gōjeh gol
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۲۶ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر شمال روستای جفتان.

گوجه‌لوجه Gōjehlujeh
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۳۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شور. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری گرماب.

گوجی Gōji
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۴۲ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سرهنگ.

گود Gōd
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۷ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۵۷ کیلومتر جنوب خوسف.

گوداحمر Gōd-e Ahmar
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۸ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه سیرجان به رفسنجان.

گودال بالا Gōdāl-e bālā
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۵ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال راین. روستای گودال پائین در ۲/۵ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۲۱۰۵ متری قرار دارد.

گودانار Gōd anār
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۵۹ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی هتکن.

گودبید Gōd-e Bid
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۶۳

درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال غربی خانه سرخ.

گود حوض Gōd-e Hōz
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۵۷ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی سیاه‌کوه.

گودر Goder
رودخانه، شهرستانهای بندرعباس و بندرلنگه، استان هرمزگان. ریزابه رودکل، طول ۲۰۰ کیلومتر. مسیر کلی، خاور جنوبی. از ارتفاعات ۱۱۲ کیلومتری شمال غربی بندر لنگه سرچشمه می‌گیرد و از دهستان خمیر می‌گذرد و در ۵۳ کیلومتری غرب بندرعباس به رودخانهٔ کل می‌ریزد.

گودر Guder
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان، بردسیر ۱۰۴ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه راین به بردسیر. ۲۴ کیلومتر شمال غربی راین.

گودرزن Gudarzan
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۵۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه میلاجرد به فسخود و اصفهان.

گودزاغ Gōd-e Zāq
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۰ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور جنوبی دوزه.

گود زرشک Gōd zerešk
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۲۸۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه گندشلو. ۵ کیلومتر غرب جنوبی مجدآباد.

گودسرخ Gōd-e Sorx
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۲۳ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ کوه سفید. ۱۳ کیلومتر شمال غربی لنده.

گودک Gōdak
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۱ درجه، ۸۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۶۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه دورنی. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی سردشت. کوهستان بشاگرد.

گودکلو Godaklu
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۴۶ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

گود کُناردان Gōd-e Konārdān
ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۰ درجه، ۱۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۲۸ کیلومتر خاور جنوبی گاوبندی.

گودگز Gōd gez
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۳۶ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری بستک. سر راه بستک به دهنگ.

گود مُغک Gōd-e Moqak
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه جیرفت به بم. کنار رودخانهٔ دررش.

گودن Godan
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۷۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال سوران.

گودو Gōdu
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۴۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر خاور جنوبی قلعه‌قاضی.

گودو Gōdu
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۸۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار راه میناب به بندرجاسک. ۴ کیلومتر شمال جنگان.

گودیز Gōdiz
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۹۲ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه شهداد به اندوهجرد. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری شهداد.

گودی‌سر Gōdisar
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۶۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ خرسان.

گودین Gōdin
یا گاودین. ده، مرکز دهستان گودین، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۸۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه کنگاور به تویسرکان. دامنهٔ کوه گودین.

گور Gōr ?
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۰۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه گور. ۶ کیلومتر غرب هنزرم.

گورا Gōrā
ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۱۳۹ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

گوراب Gurāb
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۵۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه واراز. ۱۰ کیلومتر شمال قومینجان.

گوراب Gurāb
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۴۴ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه چمن‌گیر.

گوراب Gurāb
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۹۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه هشتاد. سر راه فریدونشهر به فرسش و الیگودرز.

گوراب Gurāb
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۵۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

گوراب Gurāb
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۵۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه نورآباد به یاسوج. ۲ کیلومتر شمال غربی مصیری.

گورابانو Gurābānu
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۵۳ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر غرب زابلی.

گوراب‌پس Gurāb pas
ده، مرکز دهستان گوراب‌پس، بخش مرکزی شهرستان فومن، استان گیلان. فومن ۱۷۶ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. کنار رودخانهٔ پیش‌رودبار.

گوراب زرمخ Gurāb zarmax
ده، مرکز دهستان گوراب زرمخ، بخش مرکزی شهرستان صومعه‌سرا، استان گیلان. صومعه‌سرا ۲۶۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. سر راه ماسال به لولمان.

گوراسپید Gurespid
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۷۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب جنوبی آهنگری.

گوران Gurān
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۵۱ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال خاوری شاپورآباد.

گوران Gurān
← هفتکده. ده، شهرستان دهلران.

گوران Gurān
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۸ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی طبل.

گوران Gurān
طایفه‌ای از کردها که در غرب کرمانشاه زندگی می‌کنند و مرکز آنان ده گهواره است. تعدادی از این طایفه در شهر سنندج و دیگر نقاط کردستان بسر می‌برند. تیره‌های مهم این طایفه عبارتند از: قل‌خانی، تفنگچی، جاف و گهواره.

گوراند Gurānd
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۲ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب خروانق. دامنهٔ خاوری کوه سلطان‌جهانگیر.

گوراندشت Gurāndašt
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۹۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب بزنجان.

گوران قشلاقی Gurān qešlāqi
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب

۱۷۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ کوه قره‌قوشون. سر راه بناب به ملکان و میاندوآب.

گورانکش بالا Gurānkaš-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۸۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب کمبل سلیمان. روستای گورانکش پائین در ۳ کیلومتر جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۴۰ متری قرار دارد.

گورانی Gorāni
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۵ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۶۵ کیلومتر شمال جالق. سر راه مرزی جالق به میرجاوه.

گورانی Gōrāni
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۰ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی کریان.

گوراوان Gōrāvān
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۷۱ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه قوشه‌داغ.

گوربباعلی Gur-e Bābā ali
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۳ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه سقّز به تکاب.

گور بالا Gever-e bālā
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۵۶ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۸ کیلومتر شمال غربی محمّدآباد مسکون. کوهستان جبال بارز. روستای گور پائین در یک کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۲۲۰۰ متری قرار دارد.

گوربند Gurband
ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۳۸ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی چشمه‌زیارت.

گوربند Gurband
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۴۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک.

گوربند Gurband
ده، مرکز دهستان گوربند، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۳۲۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه میناب به بندرعبّاس.

گورپان Gurpān
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۲۴۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه ماش‌پرنج.

گُورپشت Govar pošt
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۴۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری بمپور.

گورت Gavart
ده، مرکز دهستان قهاب جنوبی، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۹۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اصفهان به کوهپایه.

گورتان Gurtān
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۲۶۵ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به نجف‌آباد. حومهٔ غربی شهر اصفهان.

گورجو Gurju
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۵۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸/۵ کیلومتر غرب خوسف.

گورچاک Gurcāk
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۳۱ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه آق‌داش. ۳۱ کیلومتر شمال ازنا.

گورچین قلعه Govarcin qal'eh
ده، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۹ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت ساحلی. یک کیلومتری ساحل دریاچهٔ ارومیه.

گورحالت Gurhālat
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۳۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی پیپ.

گورخانی Gurxāni
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب خاوری حرجند.

گُوردان Govardān
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۸ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شور. ۲ کیلومتر شمال غربی پدل.

گوردر Gurdar
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۱ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرباز. سر راه ایرانشهر به چابهار. ۴ کیلومتر جنوب غربی سرباز.

گوردیگل Gurdigel ?
ده، بخش قشلاق دشت، شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۳۱۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر شمال خاوری جعفرآباد (شاه‌آباد).

گوردیم Gordim
دهکدهٔ ساحلی بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۷۸ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. ساحل دریای عمان. ۲۸ کیلومتر غرب کنارک.

گورسفید Gursefid
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۸۸ درجه، ۸۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گورسفید. درّهٔ شمالی کوه بشم. کوهستان البرز.

گورسفید Gur-e Sefid
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۳۲۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه گیلانغرب به قصرشیرین.

گُورک Govark
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۸ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ حرجند. ۵/۵ کیلومتر شمال حرجند. درّهٔ غربی کوه گورک.

گورکش Gurkoš
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۷۰ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب گل‌آباد.

گورکوه Gurkuh
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۸۰ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال خاوری بنت.

گورگور Gurgur
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۳ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود کر. ۱۰ کیلومتر شمال غربی خرامه.

گورگوز Gur goz ?\Gurgaz
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۵۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۱ کیلومتر غرب شمالی قهاوند.

گورمونو Gormunō
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه بیان. ۱۳ کیلومتر شمال غربی قلعه‌قاضی.

گورمی Gurmi
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۷ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه قشم به باسعیدو. ۷/۵ کیلومتر خاور جنوبی باسعیدو.

گورناگان Gurnāgān
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۸ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۵ کیلومتر خاور سرباز.

گورو Guru
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب جنوبی محمّدآباد مسکون.

گورواک Guravāk ?
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۰ درجه، ۱۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ باکرم‌شاه. ۲۲ کیلومتر شمال غربی رمشک.

گوروان Guravān
ده، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی.

مراغه ۲۸۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه عجب‌شیر به بناب. ۲/۵ کیلومتر جنوب عجب‌شیر.

گوروتگ Guruteg
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۱۴۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه نساربلالر.

گوروفینو Gurufinu
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵۲ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری سردر.

گوروک Guruk
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۴ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴۳ کیلومتر جنوب خاوری گلمورتی.

گوروک Goruk
← گروک. ده، شهرستان میناب، استان هرمزگان.

گوروه Gorveh
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۴۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱ کیلومتر شمال غربی گزنهله.

گوروه Goruh
← گروه. ده، شهرستان کرمان.

گوره‌زا Gurehzā
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۵۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شراء. دامنهٔ خاوری کوه شاه‌زنده.

گوره‌قلعه Gureh qal'eh
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۷۱ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌گوره قلعه. دامنهٔ جنوبی کوه سقرلان.

گوری Guri
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۲۲ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی.

گوری Gōri
ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۳۱ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه زابل به زهک. ۴ کیلومتر شمال غربی خمک.

گوری Gōri
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۳۷ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ خان‌زمان. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری زابلی.

گوریان Goriyān
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۲۸ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شور. ۷/۵ کیلومتر خاور جنوبی هرنگ. سر راه بندرلنگه به بستک و لار.

گوری جنوبی Gori-ye Jonubi
← گوری شمالی. ده، شهرستان دشتی، ا ستان بوشهر.

گوری‌چی Gurici
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۵۶ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر غرب سردشت. کوهستان بشاگرد.

گورید Gurid
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۲ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر غرب جنوبی سربیشه.

گوری شمالی Gōri-ye Šomāli
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۶۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. کنار راه خورموج به کاکی. دامنهٔ غربی کوه کاکی. روستای گوری جنوبی در یک کیلومتری جنوب خاوری این روستا جای دارد.

گوری‌شیخ Gurišeyx
ده، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۶۳ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. سر راه بندرعبّاس به بندرلنگه. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی کهورستان.

گوریک Gorik
ده، دهستان چایپاسار شمالی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۳۵۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. خاور راه اتومبیل‌روبازرگان‌به‌بورالان. یک کیلومتری مرز ایران و ترکیه.

گوریگا Gurigā
ده، بخش خشت وکمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۵۳ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۲کیلومتر غرب شمالی کُنارتخته.

گوریه Guriyeh
ده، مرکز دهستان شعیبیه، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۰۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی عرب حسن.

گوزالان Gozālān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۶۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷کیلومتر شمال میدان‌لار.

گوزل ابدال Gōzal abdāl
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۸۵ درجه، ۴۶کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری گل‌تپه.

گوزل بلاغ Gozal bolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۶۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه بیان. ۲ کیلومتری غرب صفاخانه.

گوزل‌درّهٔ پائین Gozal darreh-ye pā'in
ده، مرکز دهستان گوزل درّه، بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۰۲ درجه، ۶۳کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوههای آقچه‌قوجاداغی.

گوزللی Guzlaly ?
ده، بخش اصلاندوز، شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۲۳ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری اصلاندوز. کنار رودخانهٔ قره‌سو.

گوزنان Guzanān
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۵۴ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ شمال خاوری کوه نیل.

گوستک Gustak
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۲۲ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی گلباف.

گوسنگان Gusangān
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۲۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ شور.

گوسیان Gusiyān
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۸ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی سربیشه.

گوش Goš ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۳۵۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه کارده به مارشک. کوهستان هزارمسجد.

گوشان بالا Gōšān-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۲۹ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال غربی کهرار موقوفه. روستای گوشان پائین در ۵۰۰ متری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۳۹۰ متری قرار دارد.

گوشک بالا Gušk-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۶ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری زرآب. دامنهٔ خاوری کوه گوشک. روستای گوشک پائین در ۸ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۷۵۰ متری قرار دارد.

گوش‌کمر Guš kamar
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۲ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. گرم، خشک. درّهٔ شمال غربی کوه گوش‌کمر. ۳۶ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

گوشکی Gušaki
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردجان ۸۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان. کنار راه بروجن به لردگان و بروجن به یاسوج. به آن باغ وحش هم می‌گویند.

گوشکی بالا Guški-ye bālā
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۱۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی اشترینان. امامزاده‌ای بنام عبدالله دارد. روستای گوشکی پائین در ۲ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۲۱۲۰ متری قرار دارد.

گوش‌لاغر Gušlāqar
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۰ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۵ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت جام به صالح‌آباد. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی صالح‌آباد.

گوشلو Gušlu
ده، دهستان مغان غربی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۳۵۵ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور.

گوش مُره، گردنه Gušmoreh
گردنه‌ای به بلندی ۲۸۵۰ متر در شهرستان سپیدان، استان فارس. سر راه اردکان به کُمهر. ۱۴ کیلومتر شمال غربی اردکان.

گوشنویه Gušnuyeh
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۰ درجه، ۱۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار خط آهن بندرعباس به سیرجان. ۳۲ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد.

گوشه Gušeh
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۵۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب بردسکن.

گوشه Gušeh
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۲۸ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی هندودر.

گوشه Gušeh
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۱۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گاماسیاب.

گوشه Gušeh
ده، مرکز دهستان سیدولی‌الدین، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۵۲ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شور. ۱۸ کیلومتر شمال سردشت.

گوشه Gušeh
ده، بخش مرکزی شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۱۵۱ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه سالدارون. کنار رودخانهٔ خشکه‌رود.

گوشه Gušeh
ده، مرکز دهستان میلاس، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۷۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ لردگان.

گوشه Gušeh
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۴۹ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ غربی کوه نیل.

گوشه Gušeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۲۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه یاسوج به سی‌سخت.

گوشه Gušeh
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۳۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر خاور نوک‌آباد. دامنهٔ کوهستان تفتان.

گوشهٔ پائین Gušeh-ye pā'in
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۸۸ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب غربی جاورسیان. روستای گوشهٔ بالا در ۲ کیلومتر غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۹۲۰ متری قرار دارد.

گوشه‌چال بزرگ Gušeh cāl-e bozorg
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۶ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه مالو. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری سفیددشت.

گوشه‌درق Gušeh daraq ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۸۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی دولت‌آباد.

گوشین Gušin
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۵ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه چشمه.

گوعلی Gō ali
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۴۷

درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گوک Gōk

← گلباف. شهر، شهرستان کرمان.

گوک Govak

ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۲۲۶ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوهستان جبال بارز.

گوکان Gōkān

ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۱۸۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. مدخل درهٔ غار. درهٔ شمالی کوه کربوش. کوهستان زاگرس. کنار آب گوکان.

گوک‌تپه Gōktappeh

ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۴۸ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر خاور شمالی روستای لک.

گوکلان Guklān

← کلاله. بخش، شهرستان مینودشت، استان مازندران.

گوکلان Guklān

← کوکلان. قبیله، ترکمن.

گوگان Gōgān

ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۱ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه زین‌آباد. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی دهک.

گوگان Gogān

ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۵ درجه، ۹۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر خاور جنوبی سرباز.

گوگ‌تپه Gug tappeh

ده، دهستان بکشلوچای، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۲۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. شرق راه ارومیه به نقده.

گوگ‌تپه Gug tappeh

ده، دهستان مغان شرقی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۱۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار بالهارود. سر راه پیله‌سوار به گرمی.

گوگ‌تپه Gug tappeh

ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۰۲ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

گوگ‌تپه Gōg tappeh

ده، مرکز دهستان مکریان شرقی، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۳۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه مهاباد به میاندوآب. دامنهٔ غربی کوه شاخ سفید.

گوگ‌تپهٔ خالصه Gug tappeh-ye Xāleseh

ده، مرکز دهستان مرحمت‌آباد، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۰۱ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

گوگجلو Gōgajalu

ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل چپ زرینه‌رود.

گوگجه گز Gōgjeh goz

ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۵۸ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن. ۲۹ کیلومتر شمال غربی گرماب.

گوگجه‌منار Gugjeh menār

ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۶ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر غرب نوبران.

گوگچین Gugcin

ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۵۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۵ متر. سرد، خشک. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی گسک.

گوگد Guged

شهر، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۷۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه گلپایگان به کنجدجان و موته.

گوگدرق Gugdaraq

ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۸۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار شهرچای. سر راه میانه به تبریز.

گوگرچین Gōgarcin
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۴۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال غربی نیر. دامنهٔ کوه سبلان.

گوگرچینیک Gōgarcinik
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۳۶ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی گرماب.

گوگرد Gugerd
ده، دهستان قطور، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۶۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه اورین بزرگ.

گوگردچی Gugerdci
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۷ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌قره‌قیه.

گوگسر Gugsar
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۹۵ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل دریای عمان. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری سدیج.

گوگلان Gōgelān
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۱۱ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار خط آهن زنجان به میانه.

گوگه Gugeh ?
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۳۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال غربی نیر. دامنهٔ کوه سبلان.

گوگی Gugi
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۵۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه سیدان به خبریز. ۲ کیلومتر جنوب خاوری سیدان.

گولاب Gulāb
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۴۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب شمالی چغلوندی. در دو روستای مجاور هم به نام گولاب بالا و پائین.

گولامره Golāmreh
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۲۹ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ جنوبی کوه کله‌کت. کوهستان البرز. سرچشمهٔ براررود.

گولان Gavalān
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۳۲ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

گولان Gulān
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۱۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه مهران به ایلام. کنار رودخانهٔ چشمه‌ملک. ۹ کیلومتر جنوب خاوری صالح‌آباد.

گولایان داشی Gulāyān dāši
← کاکائی بالا. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

گول گورمز Gul gurmaz ?
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۱۹ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر شمال خاوری خمارلو.

گولگی Gulegi ?
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۱۰۳ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۷/۵ کیلومتر جنوب خاوری قصرقند.

گولوم‌کبود Golom kabud
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۵۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سفید. ۶ کیلومتر شمال غربی فیروزآباد پاچقا.

گولون‌آباد Gulun ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۸ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به کوهپایه. جنگ معروف گلناباد (سال ۱۱۳۴ هجری قمری برابر با ۱۱۰۰ خورشیدی) که بین قوای محمود افغان و سپاهیان شاه سلطان حسین صفوی درگرفت و به شکست ایران و محاصرهٔ اصفهان انجامید، در کنار همین روستا اتفاق افتاد.

گوله‌باغک Guleh bāqak
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند

۱۱۱ درجه، ۱۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری درح.

گوله گوله Guleh guleh
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۱۶ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی تازه‌کند نصرت‌آباد.

گومبه Gombeh
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۰۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال ازنا.

گومتهٔ بالا Gomateh-ye bālā
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۹۴ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی کامیاران. روستای گومتهٔ پائین در ۱/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۴۵۰ متری و در کنار رودخانهٔ کوبکار قرار دارد.

گومران Gomerān
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۳ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل جنوبی جزیرهٔ قشم. ۸ کیلومتر جنوب غربی طبل.

گومنج Gomenj
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۹ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی آهنگران. شمال گردنهٔ شترمرده. به آن گومه یا گومی هم می‌گویند.

گومورکان Gomorkān
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۰ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه جارو. ۴۲ کیلومتر شمال خاوری مأمونیه.

گومول Gomol
ده، بخش مرکزی شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۶۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه دراسو (کوههای البرز). جنگلی.

گومه Gumeh
← گومنج. ده، شهرستان قائنات.

گومه‌درّه Gomeh darreh
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۰۵ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۵ کیلومتر شمال غربی دهگلان.

گومی Gumey
← گومنج. ده، شهرستان قائنات.

گومیاه Gumiyāh
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۱۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ داغه.

گومیگاشه Gomigāšeh
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۵۷ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر شمال فارغان.

گون Gavan
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۴ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال کهیر. کنار رودخانهٔ کهیر.

گوناری Gonāri
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۴ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

گونانی Gavanāni ?
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۳۵ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب کوه کنار.

گونای Gunāy
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۳۷ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قروق‌داغی. ۱۳ کیلومتر غرب گرماب.

گون‌بله Gunbaleh
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۲۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب پیفانج.

گون پاپاق Gun pāpāq
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۳۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی قاسم‌کندی.

گون‌پشته، گردنه Gavanpošteh
گردنه‌ای به بلندی ۳۵۵۰ متر در شهرستان کرج، استان تهران. ۸/۵ کیلومتر جنوب غربی روستای ناحیه. کوهستان البرز.

گونجوک Gavanjuk
ده، بخش زبرخان، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۱۳۷ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار تنگل‌آقاسو.

گون‌جیک Gunjik ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر،استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۵۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اهرچای. ۸ کیلومتر غرب شمالی خونیق.

گوند Gavand
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه چشمه.

گوندره Gavandareh
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۴۶ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گوندوغدی Gundoqdi
ده، مرکز دهستان گرمهٔ جنوبی، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۶۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گرمه (گرمی).

گونک Gavanak
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۱۰ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب غربی نازیل.

گونلو Gavanlu
ده، بخش سردرود، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۳۴۶ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوههای خرقان.

گونلو Gavanlu
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۸۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گونه Goneh
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۴۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور جنوبی روستای فشک.

گونیان Goniyān
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۲۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه روچین.

گونیچ Gunic ?
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۳۹ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر شمال غربی کاروان‌در.

گوواردان Govārdān
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۲۹ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بندرلنگه به بستک و لاور. ۸ کیلومتر خاور جنوبی هرنگ.

گووگان Govagān
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۳۸ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه بیرجند به گیو. دامنهٔ کوه زرد.

گوولگ Govalg
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۹ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری ماژان.

گووله Govaleh
ده، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۲۸ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ لیله. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی باینگان.

گُوه Goveh
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۷۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب ترزه. درّهٔ خاوری کوه ونیزان. کوهستان زاگرس.

گوه Gōh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۵۰ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۳۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور جنوبی دژگان.

گوهران Goharān
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۵۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چلیک. ۵ کیلومتر جنوب غربی قطور.

گوهران Gōharān
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی

۵۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی سعیدآباد.

گوهرپشت **Goharpošt**
← گورپشت. ده، شهرستان ایرانشهر.

گوهرت **Gohert**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۹ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر خاور جنوبی سدیج.

گوهردشت **Gohardašt**
شهر، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۳۰۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز. به آن رجائی‌شهر هم می‌گویند.

گوهرشهر **Gõhar šahr**
ده، مرکز دهستان گوهرکوه، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۸۶ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳۰ کیلومتر جنوب غربی نوک‌آباد.

گوی **Gevi**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۳ درجه، ۱۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری درح.

گوی آغاج **Guy āqāj**
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۱۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۴/۵ کیلومتر خاور شمالی خمارلو.

گویان **Guyān**
← جوین. ولایت و ناحیهٔ قدیم.

گوی‌بلاغ **Guybolāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۴ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه کسبه. ۴ کیلومتر غرب مشک‌عنبر.

گویتر **Gaviter**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۴۱ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه مرزن‌آباد به کلاردشت. کوهستان البرز. مرکز دهستان بیرون‌بشم.

گویج **Gavij**
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۲۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شاه‌بولاغی. سر راه سربندان به ایستگاه راه‌آهن محمودآباد.

گویجه سلطان **Goyjeh soltān**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی شهر ورزقان.

گویجه قلعه **Goyjeh qal’eh**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۴ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار سرچشمه‌های رود آیدوغموش.

گویچ **Gavic ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۶۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب جنوبی نقدی بالا.

گویچه‌بیل **Goycehbil**
گردنه‌ای بین شهرستانهای تبریز و اهر، استانهای آذربایجان شرقی و اردبیل. سر راه تبریز به اهر.

گوی‌داش **Guy dāš**
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار آجرلوچای. درهٔ غربی کوه سلیمان‌شاه‌داغی.

گویک **Vaveyk**
← گاویک. ده، شهرستان قزوین.

گویکان **Gavogān ?**
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۴۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۸ کیلومتر غرب شمالی محمّدآباد مسکون.

گویله **Gavileh**
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۳۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

گویم **Guyom**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۳۲۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به اردکان. ۴ کیلومتر شمال غربی دوکوهک.

گوین Gevin
ده، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۸۴ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه شب. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی رویدر.

گوینک‌چال Gavinak cāl
کوه، کوهستان البرز، شهرستان آمل، استان مازندران. ۶۴ کیلومتر جنوب غربی آمل. ارتفاع حدود ۳۸۵۰ متر.

گه Geh
← نیک‌شهر. استان سیستان و بلوچستان.

گُهر، دریاچه Gohar
دریاچه‌ای به مساحت حدود یک کیلومترمربع در شهرستان دورود، استان لرستان. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری دورود. کوهستان اشترانکوه. درازای این دریاچه از غرب شمالی به شرق جنوبی ۲ کیلومتر و ارتفاع سطح آب آن ۲۴۰۰ متر است. رودخانهٔ گُهر از این دریاچه عبور می‌کند. دریاچهٔ گُهر و نواحی پیرامون آن یکی از زیباترین و دیدنی‌ترین نواحی ایران بشمار می‌آید. قلّهٔ اشترانکوه با بلندی ۴۰۵۰ متر در خاور و کوه سرسبز در غرب، این دریاچه را از دو طرف دربر گرفته‌اند.

گهرباران Gohar bārān
دهکدهٔ ساحلی، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۲۹۸ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر.

گُهرپشت Gohar pošt
← گورپشت. ده، شهرستان ایرانشهر.

گُهرت Gohort
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۲۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه شهربابک به سیرجان. ۵۰۰ متر شمال خاوری برفه.

گُهرت Gohert
← گوهرت. ده، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان.

گُهرج Ghrej
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۶۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر شمال غربی بلورد.

گهرشهر Goharšahr
← گوهرشهر. ده، شهرستان خاش.

گهرو Gahru
ده، بخش کیار، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۷۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شلمزار به اردل. ۸ کیلومتر جنوب خاوری شلمزار. کنار آب شلمزار.

گُهره Gohareh
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۸۳ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب بیستون.

گُهره Gohreh
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۱۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب قطب‌آباد.

گهزار Gahzār
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۰۴ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر خاور جنوبی دادنجان.

گهکُم Gahkom
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۸ درجه، ۱۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه بندرعباس به سیرجان و داراب. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی حاجی‌آباد.

گهلو Gahlu
ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۵۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال خاوری چاه عینی.

گهواره Gahvāreh
ده، مرکز دهستان گورانی، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۳۷ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه اسلام‌آباد به جوانرود. کنار رودخانهٔ زیمکان. ۱۸ کیلومتر خاور شمالی کرند.

گهواره Gahvāreh
← گوران. طایفه‌ای از کردها.

گهی Gahi
ده، بخش ساحلی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۰۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بوشهر به کنگان. ۲۳ کیلومتر جنوب دلوار. ساحل خلیج فارس.

گیان Gayān
یا کیان. ده، مرکز دهستان گیان، بخش مرکزی شهرستان نهاوند،

استان همدان. نهاوند ۲۶۱ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گیاهان Giyāhān
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۳۶ درجه، ۱۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۳۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر شمال غربی رمشک.

گیاهدان Giyāhdān
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۵۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر جنوب درگهان.

گیت Git
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۵۹ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه گریانه.

گیتری Gitari
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۴۲ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه گیتری. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری کوهبنان.

گیتو Geytō
ده، بخش گل‌تپّه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۸۲ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه گل‌تپّه به بیجار. دامنهٔ کوه گیتو. ۱۲ کیلومتر شمال غربی گل‌تپّه.

گیتی‌درّه Gitidarreh
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۲ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال خاوری موئینه.

گیجالی Gijāli
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۲۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

گیجان Geyjān
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۹۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه نیک‌شهر به قصرقند. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی قصرقند.

گی‌جکین Gijakin
کوه، کوهستان البرز، شهرستان قزوین، استان زنجان. ۶۰ کیلومتر شمال خاوری قزوین. ارتفاع حدود ۳۵۵۰ متر.

گیجو Giju ?
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۲۰۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. کنار رود ناو. سر راه اسالم به خلخال.

گیخ Gix
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۳۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود جره. ۹/۵ کیلومتر خاور جنوبی بالاده.

گیران Girān
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۹۰ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری گتیج.

گیردی Girdi
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۰۶ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه زابل به زاهدان. ۶ کیلومتر جنوب غربی تاسوکی.

گیرو Giru
← گرو. ده، بخش کلات، شهرستان مشهد.

گیروه‌داغی Girveh dāqi
کوه، کوهستان سهند، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. ۱۲ کیلومتر جنوب لیقوان. ارتفاع حدود ۳۶۲۰ متر. از جمله بلندترین قلّه‌های کوهستان سهند.

گیریژال Girižāl
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۵۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌کلوه. سر راه سردشت به پیرانشهر. جنگلی. دامنهٔ خاوری کوه سرکوما.

گیزمل Gizmel
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۳۶ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار سرچشمهٔ رودخانهٔ قزل‌اوزن. ۳۱ کیلومتر جنوب غربی دیواندره.

گیس Gis
ده، بخش فورک، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۱۷ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه درآگاه به چاه‌گونو. ۲۸/۵ کیلومتر خاور شمالی دوبرجی.

گیسک Gisk
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه خانوک.

گیسور Gisur
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۰۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

گیشان تخت Gišãntaxt
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۶ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲/۵ کیلومتر شمال خاوری قلعه‌قاضی.

گیشدگان Gišdagãn
← کشتگان. ده، شهرستان سراوان.

گیشو Gišu
ده، بخش خمیر، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۹۱ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه گیشو.

گیشی Giši
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان. اصفهان ۱۰۵ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی هرند.

گیشیگان Gišigãn
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۶ درجه، ۱۰۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری درب بهشت و ۲۵ کیلومتر جنوب راین.

گیشین Gišin
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۶۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سرچشمهٔ رودخانهٔ ده محمّدشاه. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری ده لؤلؤ. کوهستان پلوار.

گیفان بالا Gifãn-e bãlã
ده، مرکز دهستان گیفان، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۱۵ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ پیغمبر. گیفان پائین در حدود ۲ کیلومتری غرب این روستا قرار دارد.

گیلاده Gilãdeh
ده، مرکز دهستان حیران، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۲۴۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی. سر راه آستارا به اردبیل.

گیلارلو، سد Gilãrlu
سدی در شهرستان گرمی، استان اردبیل. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی گرمی. مجاور روستای دیزج برزند. این سد که بر رودخانهٔ دیزج برزند ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۶ متر است. طول تاج سد گیلارلو ۹۳۰ متر و گنجایش مخزن آن ۸/۵ میلیون مترمکعب است.

گیلارسور Gilãrsur
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۳ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی دیواندرّه. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

گیلان Gilãn
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۴ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه گیلان. درّهٔ رود کارون. کوهستان زاگرس.

گیلانده Gilãndeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل. اردبیل ۳۷ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردبیل به آستارا.

گیلانغرب Giãn-e Qarb
۱– شهرستانی در مرکز جنوب غربی استان کرمانشاه، مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای دیره، حیدریه، گواور، چله، ویژنان و حومه و به مرکزیت شهر گیلانغرب.
شهرستان گیلانغرب از شمال به شهرستانهای سرپل ذهاب و اسلام‌آباد غرب، از خاور به شهرستان اسلام‌آباد غرب، از جنوب به استان ایلام و از خاور به شهرستان قصرشیرین محدود است. سرزمینی است کوهستانی که کوههای آن به صورت رشته‌های ممتد از شمال غربی بسوی جنوب خاوری کشیده شده و دره‌های نسبتاً پهناور چندی را در میان خود جای داده‌اند. عمده‌ترین کوههای آن نوا (۲۴۸۲ متر)، قلاجه (۲۳۵۰ متر)، کوه پی‌کلاه (۲۱۳۵ متر) و کوه سرکش با ارتفاع (۱۸۹۰ متر) است. رودخانه‌های کفرآور، دهره، گیلان و کنگاکوش آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای آن معتدل و نیمه‌مرطوب است.
۲– شهر، مرکز شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. ۵۱۸ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۰۶ کیلومتر غرب جنوبی کرمانشاه، ارتفاع ۸۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گیلان. سر راه قصر شیرین و سرپل ذهاب به ایلام. موقعیت جغرافیائی ۱۵ ʹ۵۵ °۴۵ طول خاوری و ۳۰ ʹ۰۸ °۳۴ عرض شمالی.

گیلانه **Gilāneh**
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۴۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب شمالی میان‌راهان.

گیلدیر **Gildir**
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۷۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب جنوبی مینق.

گیلک **Gilak**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۳۲۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال احمدآباد.

گیل‌کلا **Gil kalā**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۶۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ روهار. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

گیل‌کلایه **Gil kalāyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۲۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. ساحل دریای خزر. کنار راه ساحلی رودسر به رامسر. بر پل‌رود.

گیلکلو **Gilaklu**
ده، مرکز دهستان لک، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۵۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌تلوار. ۲۳ کیلومتر شمال غربی سریش‌آباد.

گیلوان **Gilvān**
ده، بخش شاهرود، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۴۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوههای تالش. کنار رودخانهٔ گیلوان.

گیلوان **Gilvān**
ده، بخش طارم‌علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۷۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۳۸۰ درجه، معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قروق‌درّه. کوهستان البرز. مرکز دهستان گیلوان.

گیلوان **Gilvān**
ده، بخش نوسود، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۴۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دهانهٔ درّهٔ گاوُل. کنار آب سیروان.

گیلی **Gili**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۳۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اراک به خمین.

گیلی **Gili**
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۴۱ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه نارمه. نیمه‌جنگلی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری امامزاده درویشان.

گیمان **Gimān**
ده، مرکز دهستان بزمان، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۲۰ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب خاوری کوه بزمان. ۵ کیلومتر جوب غربی بزمان. سر راه بزمان به دررودک.

گیو **Giv**
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۵۹ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر خاور دستجرد. کنار رودخانهٔ دستجرد.

گیو **Giv**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۷۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲۲ کیلومتر. خاور ماژان.

گیو **Giv**
← شمشیران. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

گیوران **Givarān**
← گیومران. ده، شهرستان زرند.

گیوران **Givarān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۵۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چلیک. ۵ کیلومتر جنوب غربی قطور.

گیوُرج **Givorc**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۳۰ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه لاله‌زار به چهارتاق. ۲۴ کیلومتر خاور لاله‌زار. کنار رود شیرینک.

گیوشاد **Givšād**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۵ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر جنوب غربی گل.

گیوک بالا Giyuk-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۲۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی (کوهستان باقران). روستای گیوک پائین در ۲/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۹۵۰ متری قرار دارد.

گیوکی Givaki
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۸۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب شهرک.

گیومران Givmarān
یا گیوران. ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۱۰ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری سیریز.

گیوه‌چرمی Giveh carmi
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۴۶ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه دهدشت به بهبهان. ۳ کیلومتر غرب شمالی سرمور.

گیوه‌سین Vivehsin
← قنات گیفته. ده، شهرستان سمیرم.

لائین Lā'in
ده، بخش لطف‌آباد، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۱۵۲ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رود لائین.

لابید Lābid
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۱۶ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۸۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شیرکوه.

لاتران Lātarān
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۵۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال غربی سرعین. دامنهٔ خاوری کوه سبلان.

لات‌لیل Lātleyl
ده، مرکز دهستان لات‌لیل، بخش مرکزی شهرستان لنگرود، استان گیلان. لنگرود ۱۸۴ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کنار شلمانرود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی.

لاتیدان Lātidān
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۴۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷ کیلومتر غرب پلان.

لاتیدان Lātidān
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۷۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی گلچین بالا.

لاج Lāj
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۲۱ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۵ متر. معتدل، خشک. سر راه خواف به تربت حیدریه.

لاجلان Lājelān
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۳ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور شمالی سرخان.

لاجیم lājim
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۷۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار رود لاجیم. جنگلی.

لاچین Lācin
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۳۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قلعه‌صارم.

لاچین Lācin
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۹ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری کوزران.

لاچینک Lācinak
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۸۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری گازران.

لاخوسه Lāxose
کوه، کوهستان شیرکوه، شهرستان یزد. ۴۶ کیلومتر جنوب غربی یزد، ارتفاع ۳۸۷۳ متر. از جمله بلندترین قله‌های شیرکوه.

لادیز Lādiz
ده، مرکز دهستان لادیز، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۴۵ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ لادیز. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی میرجاوه. کوهستان تفتان.

لار **Lãr**
ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۲۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه زاهدان به میرجاوه.

لار **Lãr**
← هراز. رودخانه، شهرستانهای نور و آمل.

لار **Lãr**
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰۴ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. سرد، خشک. کنار رودخانهٔ لار. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان. ۲۲ کیلومتر غرب شمالی رازقان.

لار **Lãr**
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۳۳ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳ کیلومتر شمال تل‌چقا.

لار **Lãr**
۱- شهرستانی در جنوب استان فارس، مرکب از بخشهای مرکزی، جویم، خنج، اوز و بیرم و مشتمل بر دهستانهای دهکویه، حومه، درزوساییان، صحرای باغ، جویم، بناروئیه، هرم، سیف‌آباد، محمله، فیشور، بیدشهر، ارد، فداغ و بیرم و به مرکزیت شهر لار.
شهرستان لار از شمال به شهرستانهای فیروزآباد، جهرم و داراب، از خاور به شهرستان بندرعبّاس (استان هرمزگان)، از جنوب به شهرستانهای بندرلنگه (استان هرمزگان) و لامرد و از غرب به شهرستان فیروزآباد محدود است.
اراضی شهرستان لار را دشتهای پهناور و کوههای متعددی فرا گرفته که از آن جمله دشتهای درزوساییان، علی‌آباد، لار، صحرای باغ، بیرم، خنج و کوههای گاوبست (۲۱۶۵ متر)، آب‌بادکهنه (۲۱۷۱ متر)، ملک‌تیر (۲۰۸۲ متر)، کوه سیاه (۲۲۱۶ متر) و بادینی (۲۲۲۵ متر) را می‌توان نام برد. رودخانهٔ شور و بیرم عمده‌ترین رودهای این شهرستان هستند و آب و هوای آن گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان لار، استان فارس. ۹۳۱ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۲۷۲ کیلومتر جنوب خاوری شیراز. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه شیراز به فیروزآباد و بندرعبّاس. موقعیت جغرافیائی ۱۵ ۲۰ ۵۴ طول شرقی و ۰۰ ۴۱ ۲۷ عرض شمالی.
تاریخچه – حمدالله مستوفی می‌گوید: لار ولایتی است نزدیک کنار دریا، مردم آن بیشتر تاجر هستند و حاصلش غله و پنبه و اندکی خرماست. در زمان شاه شجاع از سلاطین آل مظفر، در اواخر سدهٔ هشتم و سپس در دورهٔ فرمانروائی اعقاب تیمور، لار مرکز ضرابخانه بود و سکه‌هایی که در این شهر ضرب می‌گردید، لادین نام داشت.
از آثار تاریخی لار، بازار قیصریه است که مربوط به دورهٔ صفویه است و در زمان شاه عبّاس اول صفوی ساخته شده. مسجد جامع آن نیز که از جمله بناهای تاریخی بشمار می‌رود، در سال ۱۰۲۸ هجری قمری (۹۹۷ خورشیدی) بنا شده.

لار **Lãr**
ناحیه و مرتعی به وسعت حدود ۴۰۰ کیلومترمربع در شمال ایران، جنوب غربی کوه دماوند. رود لار در آن جریان دارد و طوایف هداوند و بوربور و طوایف دیگر اغنام و احشام خود را در تابستانها به آنجا به چرا وامی‌دارند.

لار، سد **Lãr**
سدی در شهرستان شمیرانات، استان تهران. ۵۰ کیلومتر شمال خاوری تهران و ۱۰ کیلومتر جنوب غربی کوه دماوند. این سد که بر رودخانهٔ لار ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۰۷ متر است. طول تاج سد لار ۱۱۵۰ متر و گنجایش مخزن آن ۹۶۰ میلیون مترمکعب است.

لار بتمو **Lãr-e Batmu ?**
← لارمرود. ده، شهرستان زاهدان.

لارستان **Lãrestãn**
ایستگاه راه‌آهن، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۰۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ خاوری کوه معدن.

لارستان **Lãrestãn**
← لار. شهرستان، استان فارس.

لارک **Lãrak**
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۴۲ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر خاور لادیز.

لارک **Lãrak**
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۱۲۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل شمالی جزیرهٔ لارک.

لارک **Lãrak**
جزیره‌ای در تنگهٔ هرمز، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. ۳۷ کیلومتر جنوب خاوری بندرعباس و ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری شهر قشم. جزیرهٔ لارک به یک بیضی شباهت دارد که قطر اطول آن از شمال خاوری به جنوب غربی ۱۰/۵ کیلومتر و قطر اقصر آن بطور متوسط ۵ کیلومتر است و مساحت آن به ۴۸/۷ کیلومترمربع بالغ می‌گردد. ارتفاع بلندترین نقطهٔ این جزیره ۱۴۲ متر است.

لارک کوهی Lārak-e Kuhi
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۱۵۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ساحل جنوبی جزیرهٔ لارک.

لارگ Lāreg
کوه، کوهستان البرز، شهرستان قزوین، استان زنجان. ۵۲ کیلومتر شمال خاوری قزوین. ارتفاع ۳۶۳۰ متر.

لارگان Lāregān
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۷۷ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری استرجان.

لارمرود Lārmerud ?
ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ لار. روستای لار بتمو در ۳ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۱۹۰ متری قرار دارد.

لاری Lāri
← لاهرود. شهرستان مشگین‌شهر.

لاریابوچال Lār yābucāl
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تهران. ۳۴ کیلومتر شمال خاوری تهران. شمال روستای افجه. ارتفاع ۳۷۳۰ متر.

لاریجان Lārijān
ده، دهستان گرمادوز، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۱۹ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه اصلاندوز به خداآفرین.

لاریجان Lārijān
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۹۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۵ متر. معتدل، خشک. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی نیمور. سر راه محلات به آبگرم.

لاریجان Lārijān
ده، مرکز دهستان گرمادوز، بخش اصلاندوز، شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۲۳۶ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار راه اصلاندوز به خمارلو.

لاریچه Lāriceh
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۷۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه دهاقان به قمبوان و مبارکه. ۱۱/۵ کیلومتر شمال خاوری دهاقان.

لاریم Lārim
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ سیاهرود. ۹ کیلومتر شمال خاوری جویبار.

لازه Lāzeh
ده، بخش کیش، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۱ درجه، ۱۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل شمالی جزیرهٔ لاوان.

لاسجرد Lāsjerd
ده، مرکز دهستان لاسگرد، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۳۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سمنان به گرمسار. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

لاسم Lāsem
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۹۰ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ لاسم. ۱۰ کیلومتر جنوب گزنک. کوهستان البرز.

لاش Lāš
ده، مرکز دهستان زرآباد، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۵ درجه، ۱۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ رابچ.

لاش Lāš
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۳ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی یکدار.

لاشار Lāšār
۱- یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. مشتمل بر دهستانهای لاشار شمالی، لاشار جنوبی و چانف و به مرکزیت روستای اسپکه.
۲- ده، بخش لارشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۴ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۳/۵ کیلومتر خاور شمالی پیپ.

لاشاری Lāšāri
← بلوچ. طایفه‌ای از طوایف بلوچ.

لاشُتر، گردنه Lāšotor
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۷۵۰ متر در شهرستان اصفهان،

استان اصفهان. سر راه اصفهان به شهرضا. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری اصفهان.

لاشک **Lāšak**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۴۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه ناسنگ‌چال. کوهستان البرز. ۶ کیلومتر غرب جنوبی کجور.

لاطران **Lātarān**
← لاتران. ده، شهرستان اردبیل.

لاغران **Lāqarān**
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۱۰ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه شاه‌نشین. ۳۱ کیلومتر غرب جنوبی جویم.

لافت **Lāft**
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۶۲ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل خاوری خورخوران. ساحل شمالی جزیرهٔ قشم. روستای لافت کهنه در ۵ کیلومتر شمال این روستا قرار دارد.

لافت **Lāft**
← قشم. جزیره، خلیج فارس.

لافت کهنه **Lāft-e Kohneh**
← لافت. ده، شهرستان قشم، استان هرمزگان.

لافیک **Lāfik**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۵۲ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۳ کیلومتر شمال غربی جاسک کهنه.

لاکان **Lākān**
ده، مرکز دهستان لاکان، بخش مرکزی شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۷۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. سر راه رشت به جیرمحلّهٔ چماچا.

لاکتراش **Lāktarāš**
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۵۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی.

لاکتراشان **Lāktarāšān**
ده، بخش مرکزی، شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۱۹۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه سرگل. جنگلی. کوهستان البرز. کنار رودخانهٔ لاکتراشان.

لاکرباس **Lākarbās**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۵۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه بردسیر به سیرجان. ۵ کیلومتر خاور خانه سرخ.

لاکوم **Lākom**
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۶۰ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۸۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر شمال غربی آلاشت. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

لاکه **Lākeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۳۱۶ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

لالا **Lālā**
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۴۱ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر غرب لومار.

لالائی **Lālā'i**
ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۲۴ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه قلعه‌نورودآب به روستای دریاچه. ۳۳ کیلومتر جنوب غربی قلعه‌نورودآب.

لالائین **Lālā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۰۱ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر جنوب پل‌آباد.

لالان **Lālān**
← لالون. ده، شهرستان شمیرانات.

لالبخش **Lālbaxš**
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۶۰ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر جنوب مهبان.

لالجین **Lālejin**
← لاله‌جین. شهر، شهرستان بهار، استان همدان.

لالکان **Lālkān**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۴۳

درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی خشکرود.

لالو **Lālo**
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۵۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای بینالود.

لالوب **Lālob**
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۶۷ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه باغملک به ابوالعبّاس. کنار رودخانهٔ ابوالعبّاس.

لالوبازار **Lālo bāzār**
← لاله بازار. ده، شهرستان چابهار.

لالون **Lālun**
ده، بخش رودبار قصران، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۳۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال خاوری فشم. به آن لالان هم می‌گویند.

لاله‌بازار **Lāleh bāzār**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۵۵ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر شمال غربی نوبندگان.

لاله‌جین **Lālehjin**
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان بهار، استان همدان و به مرکزیت شهر لاله‌جین.
۲- شهر، مرکز بخش لاله‌جین، شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بهار به دستجرد و کوریجان.

لاله‌زار **Lālehzār**
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۳۰ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

لاله‌زار **Lālehzār**
کوهستانی به وسعت ۶۰۰ کیلومترمربع در شهرستان بافت، استان کرمان. ۲۷ کیلومتر شمال شرقی بافت. کوهستان لاله‌زار از قله‌های چندی که غالباً بالاتر از ۳۵۰۰ متر هستند تشکیل یافته و بلندترین قلّهٔ آن بنام کوه شاه ۴۳۵۱ متر ارتفاع دارد. کوهستان لاله‌زار از سوی خاور بوسیلهٔ کوهی بنام تپه‌ملاً به کوهستان هزار می‌پیوندد.

لاله‌زار **Lālehzār**
ده، مرکز دهستان لاله‌زار، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۵۱ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوهستان لاله‌زار.

لاله‌گون **Lālehgun**
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۹۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه برآفتاب. کنار رودخانهٔ اوجان.

لالی **Lāli**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۰۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه شوشتر به دزفول.

لالی **Lāli**
۱- یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان‌و مشتمل بر دهستانهای دشت لالی، سادات، حتی و جاستون شهه و به مرکزیت شهر لالی.
۲- شهر، مرکز بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳۶ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۳۸۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه مسجد سلیمان به سردشت و دزفول. منطقهٔ نفت‌خیز.

لالی امبل **Lāli ambal**
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۲۳ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۳۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه لالی به مسجد سلیمان. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی لالی.

لامان **Lāmān**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۲۹ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳۲ کیلومتر شمال خاوری ورزقان.

لامرد **Lāmerd ?**
۱- شهرستانی در جنوب استان فارس، مرکب از بخشهای مرکزی، علامرودشت، مهر و اشکنان و به مرکزیت شهر لامرد. شهرستان لامرد از شمال و شمال خاوری به شهرستان لار، از خاور و جنوب به شهرستان بندرلنگه (استان هرمزگان) و از جنوب غربی و غرب به شهرستان کنگان (استان بوشهر) محدود است. رشته کوه شادول واقع در جنوب، آن را از شهرستان بندرلنگه جدا می‌کند و کوههای تختهٔ سروه دیوانی، تنگ خور و هوا آن را از شهرستان لار جدا می‌سازد و کوههای ماده و هفچن مرز میان این شهرستان و شهرستان کنگان را تشکیل می‌دهند.
شهرستان لامرد از چند رشته کوه موازی که جهت آنها از شمال غربی بسوی جنوب خاوری است تشکیل یافته و دشتهای

هموار و نسبتاً پهناوری چون گله‌دار، مهر، علامروشت و دشت مرکزی که در میان رشته کوههای مزبور جای دارند، نواحی هموار و مسکونی آن را تشکیل می‌دهند. کوه لنگه آسیائی با ارتفاع (۱۶۹۴ متر) بلندترین کوه این شهرستان است و کوههای تنگ‌خور (۱۴۶۳ متر) و علامرودشت (۱۴۳۰ متر) نیز از دیگر کوههای بلند شهرستان لامرد بشمار می‌آیند و رودخانه‌های بیرمی و گاوبندی که خشکرودهائی بیش نیستند، رودهای این شهرستان را تشکیل می‌دهند. آب و هوای شهرستان لامرد خیلی گرم و خشک است.

۲- شهر، مرکز شهرستان لامرد، استان فارس. ۹۴۰ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۲۵۸ کیلومتر جنوب خاوری شیراز، ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کوه شادول، ۱۳۷ کیلومتر جنوب غربی لار می‌باشد. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۰۷ °۵۳ طول شرقی و ″۱۵ ′۱۸ °۲۷ عرض شمالی.

Lāmiyān **لامیان**

ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۵۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب جنوبی فرسفج.

Lāno **لانو**

ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۵۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای بینالود.

Lāvān **لاوان**

ده، بخش کیش، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۰ درجه، ۱۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل خاوری جزیرهٔ لاوان.

Lāvān **لاوان**

جزیرهٔ نسبتاً بزرگی در خلیج فارس، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. ۴۸ کیلومتر جنوب خاوری گاوبندی و ۲۱ کیلومتر جنوب غربی بندرمقام. لاوان جزیرهٔ درازی است که طول آن از شرق به غرب ۲۳/۵ کیلومتر و عرض متوسط آن حدود ۳ کیلومتر است و مساحت آن به ۷۶ کیلومترمربع بالغ می‌گردد. ارتفاع بلندترین نقطهٔ این جزیره ۶۴ متر است. نام پیشین این جزیره شیخ شعیب بوده و از نظر ذخایر نفتی و حمل آن از اهمیت فراوانی برخوردار است.

Lāvar **لاور**

ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۰۶ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی فین.

Lāvar **لاور**

ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۰۵ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه دیّر به بوشهر. ۲۸ کیلومتر شمال غربی بردخون. ۶ کیلومتر شمال غربی کبکان.

Lāvar **لاور**

ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۴۵ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر خاور هرنگ. دامنهٔ جنوبی کوه ناخ.

Lāvarān **لاوران**

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری بندرچارک.

Lāvar-e bālā **لاور بالا**

← لاور پائین. ده، شهرستان دشتی.

Lāvar-e pā'in **لاور پائین**

ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۱۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه خورموج به شنبه. ۲۹ کیلومتر شمال غربی شنبه. روستای لاور بالا در یک کیلومتری شمال غربی این روستا جای دارد.

Lāvar-e Xešt **لاورخشت**

ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۱۱۶ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری رکن‌آباد.

Lāvar-e Ra'is qolām **لاور رئیس غلام**

ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۰۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه خورموج به شنبه.

Lāvar-e Kāl **لاورکال**

ده، بخش اشکنان، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۹۳ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر خاور کال. دامنهٔ کوه گاوبست.

Lāvašm **لاوشم، گردنه**

گردنه‌ای به بلندی ۳۱۵۰ متر در شهرستان چالوس، استان مازندران. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی روستای چیتن. سر راه ولی‌آباد به بلده. کوهستان البرز.

Lāven ? **لاون**

ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۱۹ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه تاکستان. ۵۵ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

Lāveh **لاوه**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۴۶ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. داخل درّهٔ لاوه. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

Lāhrud **لاهرود**
یا لاری. ده، مرکز دهستان مشگین شرقی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۹ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردبیل به مشگین‌شهر.

Lāhnu **لاه‌نو**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۹ درجه، ۱۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴۵/۵ کیلومتر جنوب خاوری طبس مسینا.

Lāhu **لاهو**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۴۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه مرزن‌آباد به کلاردشت.

Lāhijān **لاهیجان**
ده، مرکز دهستان رزم‌آوران، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۴ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه هرمزآباد به لطف‌آباد.

Lāhijān **لاهیجان**
۱- شهرستانی در مرکز خاوری استان گیلان، مشتمل بر بخشهای مرکزی و سیاهکل و مرکب از دهستانهای آهندان، بازکیاگوراب، لفمجان، رودبنه، لیالستان، شیرجوپست، لیل، توتکی، خرارود، مالفجان، دیلمان و پیرکوه و به مرکزیت شهر لاهیجان. این شهرستان از شمال به شهرستان آستانهٔ اشرفیه، از شمال خاوری به دریای خزر، از خاور به شهرستانهای لنگرود و رودسر، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان رودبار و از غرب و شمال غربی به شهرستان رشت محدود است. نواحی شمالی و شمال خاوری آن را دشت آبرفتی هموار فراگرفته و نواحی جنوبی را کوههای البرز در بر گرفته است که بلندترین آنها ضیاکوه (۱۵۹۱ متر) و گاوخسب (۲۴۹۳ متر) است. شاخه‌های سفیدرود، شمرود و شلمانرود و چند رودخانهٔ کوچک دیگر مشروبش می‌سازند. آب و هوایش در دشتهای شمالی معتدل مایل به گرم و مرطوب است و در نواحی کوهستانی معتدل مایل به سرد و مرطوب می‌باشد.
بناهای تاریخی شهرستان لاهیجان عبارتند از: بقعهٔ آقامیرمظفر در آبادی سیستان، بقعهٔ آقاسیدمحمد در آبادی سوخته‌کوه، بقعهٔ شیخانور یا شیخانه‌ور (آرامگاه شیخ زاهد گیلانی) در آبادی شیخانه‌ور و آستانهٔ دوبرادران در محلّهٔ نوبیجار.
۲- شهر، مرکز شهرستان لاهیجان، استان گیلان. ۲۱۰ کیلومتر شمال غربی تهران و ۳۶ کیلومتر خاور جنوبی رشت. ارتفاع ۲ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه رشت به لنگرود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. موقعیت جغرافیائی ۰۰ َ ۰۰ ً ۵۰ طول شرقی و ۰۰ َ ۱۲ ً ۳۷ عرض شمالی.
تاریخچه - شهر لاهیجان یکی از شهرهای قدیمی گیلان است. بنای آن را به لاهیج‌ابن سام‌ابن نوح نسبت می‌دهند. در گذشته مرکز بازرگانی ابریشم بوده و صنعت ابریشم و قلابدوزی با ابریشم در آن رواج داشته است. شهر لاهیجان مدتها کرسی بیه‌پیش و گیلان بوده و به دارالاماره و دارالامان معروف بوده است و بعدها به لاهیجان‌المبارک نامیده شده است. در سال ۷۰۶ هجری قمری (۶۸۵ هـ.خ) به تصرف الجایتو درآمد و مدتها پایتخت امرای خاندان بیه‌پیش بنام کارکیا بود. شاه عباس اول صفوی دست خاندان کارکیا را از لاهیجان کوتاه کرد و به حاکم‌نشین بیه‌پیش مبدل شد. لاهیجان از زمین‌لرزه‌ها و تاراجها و قتل و غارتها و آتش سوزیها، آسیب فراوان دیده است. زمین‌لرزهٔ سال ۸۹۰ هجری قمری (۸۶۳ هـ.خ) و زمین‌لرزهٔ سال ۱۰۸۸ هجری قمری (۱۰۵۵ هـ.خ) بسیار شدید بوده و ویرانی فراوانی از خود باقی گذارده است. در سال ۹۰۸ هجری قمری (۸۸۰ هـ.خ)، لشگریان امیرحسام‌الدین فومنی آن را غارت کردند. همچنین در سالهای ۹۱۰ هجری قمری (۸۸۲ هـ.خ) و ۹۱۴ هجری قمری (۸۸۶ هـ.خ) نیز این شهر غارت گردید. در اوایل دورهٔ صفویه آتش‌سوزی بزرگی آن را ویران نمود و همچنین آتش‌سوزی سال ۱۰۵۸ هجری قمری (۱۰۲۶ هـ.خ) آسیب فراوان به آن رسانید. معروفترین بناهای تاریخی آن بقعهٔ چهارپادشاه، بقعهٔ آقاسیداحمدابن‌امام موسی‌الکاظم، مسجد اکبریه، مسجد جامع و آرامگاه کاشف‌السلطنه می‌باشند. کاشف‌السلطنه کشت چای را در لاهیجان ترویج نموده است. (۱۳۱۹ هجری قمری مطابق با ۱۲۷۹ هجری خورشیدی).

Lāy **لای**
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۴۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال غربی نیر. دامنهٔ کوه سبلان.

Lāybid-e pā'in **لای‌بید پائین**
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۰۸ درجه، ۱۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۵ متر. سرد، خشک. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی موته. روستای لای‌بید بالا در یک کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۲۲۵۰ متری قرار دارد.

Lāyzangān **لای‌زنگان**
ده، بخش رُستاق، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۰۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه چاه زرد. ۲۷ کیلومتر شمال غربی رُستاق.

لای گردو **Lāy-e Gerdu**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۲ درجه، ۲۰۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰۹ کیلومتر شمال غربی حاجی‌آباد. دامنهٔ جنوبی کوه قلات سردو.

لای‌گز **Lāygaz**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۵۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی خیرآباد.

لای‌گزان **Lāygazān**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۷ درجه، ۱۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی حاجی‌آباد.

لای معدن **Lāy-e Ma'dan**
کوه، کوهستان شیرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. ۴۰ کیلومتر غرب جنوبی تفت. ارتفاع ۳۵۰۹ متر.

لبان **Labān**
← لوان. ده، شهرستان دورود.

لب‌چشمه **Labcešmeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۲ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر جنوب کمالی.

لبگرد **Labgerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهر بابک ۳۴۲ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه جوزم به دهج. ۱۰/۵ کیلومتر شمال غربی جوزم.

لبنی **Labani**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۸۰ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر شمال خاوری کوهستک.

لپوئی **Lapu'i**
ده، مرکز دهستان زرقان، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۸ کیلومتر غرب شمالی زرقان.

لپّه‌زنک **Lappeh zanak**
ده، بخش مرکزی شهرستان ری، استان تهران. ری ۱۰۲ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر خاور امین‌آباد. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

لپیر **Lepir ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۸۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ کارون (درّهٔ جنوبی کوه آته).

لترآباد **Latr ābād ?**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۳۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر جنوب خاوری دومک.

لتگاه **Latgāh**
ده، بخش لالجین، شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۴۴ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری لالجین.

لتوم **Lotum ?**
ده، بخش رضوانشهر، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۷۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. حدود یک کیلومتر شمال شفارود.

لتوندبرآفتاب **Letvand-e Barāftāb**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۱۹ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چمشک. ۱۰ کیلومتر غرب چمشک.

لتّه‌جان **Lattehjān**
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۵۶ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خمارلو.

لتّه‌در **Lattehdar**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۹۰ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۳ کیلومتر جنوب ابراهیم‌آباد.

لتهور **Lathor**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۰۲ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل، خشک. حومهٔ جنوبی شهر کاشان.

لتیان، سد **Latiyān**
سدی در شهرستان شمیرانات، استان تهران. ۱۹ کیلومتر خاور شمالی تهران و ۱۷ کیلومتر خاور تجریش. این سد که بر رودخانهٔ جاجرود ساخته شده از نوع بتنی پایه‌دار است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۰۷ متر است. طول تاج سد لتیان ۴۵۰ متر و گنجایش مخزن آن ۹۵ میلیون مترمکعب است.

لج Laj
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۵ درجه، ۱۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ مهاباد. ۶کیلومتر شمال خاوری روستای دریاز.

لجران Lajrān
ده، مرکز دهستان لجران، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۲۰۵ درجه، ۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک.

لُجُنگ Lojong
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۹ درجه، ۱۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴کیلومتر خاور کفاز.

لجی Laji
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۸۳ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۲کیلومتر جنوب غربی کلاگان.

لخیضر Lexeyzer
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۲۳۱ درجه، ۲۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه چنانه به محمّد صافی.

لدار Ledār
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۵ درجه، ۲۳کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار سجّادرود. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

لدخوکان Ladxukān
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۷۳ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۳ کیلومتر شمال غربی چاهوک.

لُر Lor
عنوان عمومی شعبه‌ای از طوایف ایرانی که غالباً در نواحی کوهستانی واقع در جنوب غربی ایران سکونت دارند و محل اصلی آنان لرستان است. بنا به نوشتهٔ بعضی مورخین قدیمی، طوایف لُر یا لُریه از عشایر کرد بوده‌اند. ظاهراً طوایف فعلی لُر از اختلاط طوایف مختلف مهاجر بوجود آمده و از عناصر عرب و ترک نیز خالی نمانده است. از میان طوایف مختلف لُر می‌توان از چهار گروه اصلی بالاگریوه، دلفان، سلسله و طرهان نام برد. گروه بالاگریوه لُرهای واقعی هستند و به طوایف مهمی مانند دیرکوند، سگوند و غیره تقسیم می‌گردند.

لرد Lerd?
ده، بخش خورش‌رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۶۴ درجه، ۳۱کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زال.

لرد Lerd
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۱۶۲ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کبیر. درهٔ جنوبی کوه موزجاری. کوهستان البرز.

لردگان Lordegān
۱- شهرستانی در جنوب استان چهارمحال و بختیاری مرکب از بخشهای مرکزی و فلارد و مشتمل بر دهستانهای خانمیرزا، ریگ، ارمند، سردشت، مونج، میلاس، بارز، فلارد و پشتکوه و به مرکزیت شهر لردگان.
شهرستان لردگان از شمال به شهرستانهای اردل و بروجن، از خاور به شهرستان سمیرم (استان اصفهان)، از جنوب به شهرستانهای بویراحمد و کهگیلویه و از غرب به شهرستان ایذه (استان خوزستان) محدود است.
اراضی شهرستان لردگان کوهستانی جنگلی است و بخشی از کوهستان زاگرس بشمار می‌آید. عمده‌ترین کوههای این شهرستان کوه مونگشت (۳۶۱۳ متر)، کوه ریگ (۳۵۶۱ متر) و کوه دو دلو (۳۰۲۲ متر) است. کوههای این شهرستان به صورت رشته‌های موازی از شمال غربی بسوی جنوب خاوری قرار دارند و در دره‌های میان آنها رودخانه‌های متعددی چون کارون، لردگان، چلّه‌خانه و گرم و خرسان روانند. شهرستان لردگان از نظر آب و هوا جزء نواحی معتدل تا معتدل مایل به سرد و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. ۴۶۱کیلومتر جنوب غربی تهران و ۹۰کیلومتر جنوب شهرکرد. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ لردگان. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۵۰ °۵۰ طول خاوری و ″۰۰ ′۳۱ °۳۱ عرض شمالی.

لرده Lardeh
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۷۲ درجه، ۴۹کیلومتر. ا رتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

لُرکُش Lorkoš
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۶۵ درجه، ۵۶/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۲۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه تاوه‌سیاه. ۳کیلومتر جنوب خاوری بیده.

لرگان **Largān**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۶۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ روهار. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

لره‌دول **Lareh dul**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۹۵ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه سنندج به کامیاران و کرمانشاه.

لَرینی **Larini**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۴۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ چم‌برزه. درّهٔ غربی کوه کمال‌الدین.

لرینی **Larini**
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۳۳ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه چرمی. ۷ کیلومتر غرب شمالی لومار.

لُریّه **Loriyyeh**
← لُر. طوایف ایرانی.

لز **Lez**
ده، بخش کیش، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۰ درجه، ۱۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل خاوری جزیرهٔ لاوان.

لزا **Lazā**
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۱۱ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی دشت عبّاس.

لزور **Lazur**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۶۸ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ فرح‌رود. دامنهٔ جنوبی کوه معراج. کوهستان البرز.

لزیر **Lazir**
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۰۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ رودبار. جنگلی. کوهستان البرز.

لسبید **Lasbid**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۰۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری کرّه‌سیاه.

لسکوکلایه **Lasku kalāyeh**
ده، بخش کیاشهر، شهرستان آستانهٔ اشرفیه، استان گیلان. آستانهٔ اشرفیه ۳۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه لاهیجان به امیرکیاسر. کنار یکی از شاخه‌های دلتای سفیدرود. دهکدهٔ لسکوکلایهٔ ساحلی در ۲ کیلومتری شمال آن واقع است.

لشتانی **Laštāni**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۲ درجه، ۱۰۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. سر راه بندرلنگه به گاوبندی. ۳۶ کیلومتر خاور جنوبی بندرمقام.

لشتقان بالا **Lašteqān-e bālā**
ده، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۴۹ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۳ کیلومتر غرب بندر خمیر. روستای لشتقان پائین در ۳ کیلومتری خاور این روستا و در ساحل دریا و حومهٔ جنوبی بندر خمیر قرار دارد.

لشت‌نشا **Lašt nešā**
شهر، مرکز بخش لشت نشا، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۶۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه خمام به آستانه و لاهیجان.

لشدانی **Lašdāni**
← لشتانی. ده، شهرستان بندرلنگه.

لشکاجان **Laškājān**
ده، بخش مرکزی شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۷۹ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب.

لشکر **Laškar**
ده، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۶ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر شمال غربی محمّدآباد. کوهستان جبال بارز.

لشکرک **Laškarak**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۶۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

لش‌کنار **Laškenār**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۸۸ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه جمند. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

لش‌کنار Laškenār
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۰۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

لشگرآباد Lašgar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۱۵۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک.

لشگران Lašgarān
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۳۲۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب شمالی وردان.

لشگرک Lašgarak
ده، بخش رودبار قصران، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۸۴ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ جاجرود. سر راه تهران به لواسان. ۵ کیلومتر غرب لواسان. پادگان نظامی.

لشگرگاه Lašgargāh
ده، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۶۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. حدود ۵۰۰ متر جنوب خاوری روستای مرّه‌خل.

لشگوه Lešguh
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۳۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب وراوی.

لطف‌آباد Lotf ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۵۲ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه رفسنجان به اسماعیل‌آباد و بافق.

لطف‌آباد Lotf ābād
۱- بخشی در خاور شهرستان درگز، استان خراسان، شامل دهستانهای دیباج و هزارمسجد و به مرکزیت شهر لطف‌آباد.
۲- شهر، مرکز بخش لطف‌آباد، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۶۸ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار مرز ایران و جمهوری ترکمنستان.

لطف‌آباد Lotf ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸۲ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر جنوب محمّدآباد پائین.

لطیف Latif
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۶۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی هویزه. یک کیلومتر شمال غربی یزد نو.

لطیفی Latifi
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۸۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه لار به چهاربرکه.

لعل‌آباد پائین La'l ābād-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۳۷ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. روستای لعل‌آباد بالا در ۲ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۳۷۰ متری قرار دارد.

لعل‌آباد سیّدجعفر La'l ābād-e Seyyed ja'far
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۵۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی ماهیدشت.

لُقمان Loqmān
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۵۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری مجیدآباد.

لک Lak
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۴۵ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴۰ کیلومتر شمال غربی آوج.

لک Lak
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۴۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری گل‌تپه.

لک Lak
جنوبی‌ترین گروه از قبایل کرد در ایران. اهمیت گروه لک بیشتر از آن جهت است که خاندان زند از میان آنان برخاسته‌اند. لک‌ها در شمال لرستان زندگی می‌کنند و نباید با لرها اشتباه شوند. طوایف سلسله، دلفان، باجلان، زند و مافی از لک‌ها محسوب می‌گردند. بعضی از محققین طوایف کلیائی، کلهر، بهراموند و دالوند را نیز از لک‌ها می‌دانند. اراضی مسکونی لک‌ها را گاه لکستان می‌خوانند.

لکام Lakām
ده، بخش رضوانشهر، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۴۱ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی.

لکان Lakān
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۲۸۳

درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه نسار. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی رباط.

لکاویگه **Lekāvigeh**
← عناقچه. ده، شهرستان اهواز.

لکرکوه **Lakarkuh**
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۸ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور جنوبی راور.

لکستان **Lakestān**
← لک. جنوبی‌ترین گروه از قبایل کرد.

لکسر **Laksar**
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۰ درجه، ۱۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر غرب پیشین.

لکلر **Laklar**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۷۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴/۵ کیلومتر جنوب غربی ملکان.

لگاهی **Legāhi**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۴۵ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی روستای سُهرین.

لگز **Lagez**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۳۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

لگزی **Lagzi**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۷۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

للر **Lalar**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۲۴ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. سر راه عینوک به پیرعباس. کوهستان زاگرس. جنگلی. دامنهٔ کوه للر.

للکلو **Lalaklu**
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۹۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. مرکز دهستان مرحمت‌آباد جنوبی.

لله‌بند **Lalehband**
ده، مرکز دهستان ولوپی، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۵۳ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. محل تلاقی رودخانه‌های چرات و شش‌رودبار. سر راه پل سفید به آلاشت. جنگلی. کوهستان البرز.

لله‌لو **Lalehlu**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۴۰ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب جنوبی تقی دیزج.

لما **Lamā**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۹ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گرم. دامنهٔ غربی کوه دنا. جنگلی. ۱۲ کیلومتر شمال غربی پاتاوه.

لمبر **Lombar**
← لنبر. ده، مرکز دهستان سنجبد شرقی، شهرستان خلخال.

لمبسر **Lambsar**
← لمسر. قلعهٔ قدیمی.

لمراسک **Lamrāsk**
ده، مرکز دهستان گلباد، بخش گلوگاه، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۷۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. سر راه بهشهر به گلوگاه.

لمزان **Lamazān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۱ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شور. ۹ کیلومتر غرب شمالی پدل.

لمسر **Lamsar**
یا لمبسر. قلعهٔ قدیمی، دهستان رودبار حدود ۳۰ کیلومتری غرب معلم‌کلایه. این قلعه بر بالای کوه لمسر بنا شده و از شمال و خاور و جنوب به پرتگاههای سختی منتهی می‌شود و به خاطر موقعیت خود سالها در مقابل دشمن پایداری می‌کرده. تاریخ بنای آن روشن نیست ولی کیابزرگ‌امید آن را به فرمان حسن صباح فتح و تجدید بنا نموده که هنوز قسمتی از بناهای آن بخصوص آب‌انباری که در سنگ تراشیده شده، باقی است.

لمسوکلا **Lamsu kolā**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۷

درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه سیاه‌پل. سر راه بابل به نراسم و لهه.جنگلی. کوهستان البرز.

لمشان Lamašān
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۸ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار قرنقوچای.

لُمه اسلام Lomeh eslām?
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۷۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰/۵ کیلومتر خاور شمالی مردانقم.

لُمیر Lomir
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۳۵۸ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. سر راه هشتپر به آستارا، نزدیک دهانهٔ رود لمیر. ساحل غربی دریای خزر.

لُمیر Lomir
← لومیر. ده، شهرستان طوالش.

لمیر Lomir ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری لاهرود.

لنبر Lonbar
یا لمبر. ده، مرکز دهستان سنجبد شرقی، بخش مرکزی شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتری خاور رودخانهٔ آرپاچای.

لنبسر Lanbsar
← لمسر. قلعهٔ قدیمی.

لنج آباد Lanj ābād
ده، دهستان مشگین شرقی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۸۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سبلان.

لنج آباد Lanj ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۰۴ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

لنج آباد Lenj ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۲۲۹ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار خط آهن دورود به اندیمشک. کنار آب دز. دامنهٔ جنوب خاوری تخت کوه.

لنج آباد Lanj ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۷۸ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری لاهرود. دامنهٔ شمالی کوه سبلان.

لنجاب Lanjāb
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۸۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری کیونان. دامنهٔ جنوبی کوه سیچوزان.

لنجان Lenjān
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۱۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۴ کیلومتر شمال ده‌زیار.

لنجان Lenjān
شهرستانی در جنوب غربی استان اصفهان، مرکب از بخشهای مرکزی و باغ بهادران و مشتمل بر دهستانهای اُشیان، خرم‌رود، چرمهین، چم‌رود و چم‌کوه و به مرکزیت شهر زرین‌شهر.
شهرستان لنجان از شمال به شهرستان نجف‌آباد از خاور به شهرستان فلاورجان، از جنوب به شهرستان مبارکه و از جنوب غربی و غرب به شهرستان شهرکرد (استان چهارمحال و بختیاری) محدود است. نواحی مرکزی و جنوبی آن را دشت حاصلخیز و هموارى تشکیل داده و نواحی شمالی و جنوبی آن را کوههای چندی فرا گرفته است. از بلندترین ارتفاعات این شهرستان که در جنوب واقع شده کوه اُسین را می‌توان نام برد که ارتفاع آن به ۲۹۱۰ متر می‌رسد، از دیگر کوههای بلند این شهرستان کوه‌پنجه(۲۸۶۰ متر). کوه‌قورقورک(حدود ۲۷۰۰ متر)، کوه بیدکان (۲۶۰۸ متر) و کوه خش سفید است که ۲۴۵۰ متر ارتفاع دارد. رودخانهٔ زاینده‌رود آن را مشروب می‌سازد و از نظر آب و هوا جز نواحی معتدل و خشک بشمار می‌آید.

لنجان Lanjān
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۱۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۴ کیلومتر شمال ده‌زیار.

لنجرود Lanjerud
← لنگرود. ده، شهرستان سربند.

لنج‌لنجان Lenj-e Lenjān
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۴۸

درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۴ کیلومتر خاور شمالی دیزیچه.

لنده Landeh
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۴۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ بازوفت.

لنده Landeh
۱- یکی از بخشهای پنج گانهٔ شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. مشتمل بر دهستانهای طیبی گرمسیری شمالی و عالی طیب و به مرکزیت شهر لنده.
۲- شهر، مرکز بخش لنده و مرکز دهستان طیبی گرمسیری شمالی، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۲۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی.

لندی Landi
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۴۱ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ بازوفت.

لندی Landi
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۳۲ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه و خط آهن زاهدان به میرجاوه. ۱۱/۵ کیلومتر شمال غربی میرجاوه.

لنکران Lankarān
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۱۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب آغدرق.

لنکرود Lankarud
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۴۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۰ متر. گرم، خشک. سر راه قم به کاشان و قم به کهک.

لنگا Langā ?
ده، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۲۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار کاظم‌رود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. ۴/۵ کیلومتر جنوب عباس‌آباد.

لنگان Langān
ده، دهستان اجارود، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۱۹ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه گرمی به اردبیل.

لنگر Langar
ده، مرکز دهستان ماهان، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی ماهان.

لنگر Langar
ده، بخش بام و صفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۲۸ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

لنگر Langar
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۲۷ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار رودخانهٔ لنگر. دامنهٔ شمالی کوه قلعه‌شاه‌دژ.

لنگر Langar
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۸۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۸۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

لنگر Langar
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۱۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

لنگر Langar
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۱۳ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۰ متر. معتدل، خشک.

لُنگُر Longor
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۸۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه شوشتر به اهواز.

لنگر Langar
ده، بخش رابر، شهرستان بافت. استان کرمان. بافت ۸۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب رابر.

لنگرک Langarak
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۱۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار کشف‌رود.

لنگرود Langerud
۱- شهرستانی در خاور استان گیلان، مرکب از یک بخش

مرکزی و مشتمل بر دهستانهای چاف، کومله، لات‌لیل، گل‌سفید، دریاسر و دیوشل و به مرکزیت شهر لنگرود. شهرستان لنگرود از شمال به شهرستان لاهیجان، از شمال خاوری به دریای خزر، از خاور و جنوب به شهرستان رودسر و از غرب به شهرستان لاهیجان محدود است و بوسیلهٔ شلمان‌رود و لنگرود مشروب می‌گردد. شهرستان لنگرود، عمدتاً از دشت آبرفتی هموازی تشکیل یافته که در نواحی جنوبی به تپه‌ماهورهای مختصری ختم می‌گردد. آب و هوای این شهرستان معتدل مایل به گرم و مرطوب است و محصولاتش برنج، چای، ابریشم و کنف است.
۲- شهر، مرکز شهرستان لنگرود، استان گیلان. ۱۹۶ کیلومتر شمال غربی تهران، ۵۱ کیلومتر خاور جنوبی رشت. ارتفاع ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کنار رودخانهٔ لنگرود. سر راه لاهیجان به رودسر و رامسر. موقعیت جغرافیائی ۵۰° ۰۹' ۱۵" طول شرقی و ۳۷° ۱۱' ۳۰" عرض شمالی.
تاریخچه - لنگرود در روزگار گذشته دریا بوده. در زمان داریوش سوم هخامنشی به خشکی تبدیل شده و لنگرود نام گرفته است. در اوایل صفویه که سلاطین کیا بر آنجا فرمانروایی داشتند بصورت قصبهٔ آبادی بوده است. به فرمان نادرشاه افشار در لنگرود کارگاه کشتی‌سازی دایر شد و یک کشتی جنگی توپدار در آنجا ساخته شد. در سال ۱۰۱۲ هجری قمری (۹۸۱هجری خورشیدی) از بنادر معروف بوده بطوری که حدود صدکشتی در آبهای آن لنگر می‌انداختند. در جنوب شهر مزبور آبادی ملاط قرار دارد که از سدهٔ ششم هجری معروف بوده است و مرکز لنگرود و رانکوه بوده است. مسجد جامع و بقعه‌ای بنام سیدحسن کیا دارد.

لنگرود **Langerud**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۱۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درهٔ خاوری کوه خیبر. سر راه توره به سوارآباد. ۱۳ کیلومتر شمال غربی توره.

لنگری **Langari**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تنکابن، استان مازندران. ۴۹ کیلومتر جنوب تنکابن. ارتفاع حدود ۴۵۱۰ متر. سرچشمه گرمابرود و رود سه‌هزار و پنجمین کوه بلند ایران بعد از کوه تخت سلیمان.

لنگک **Langak**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۹۱ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه خورموج به کاکی و کنگان. ۳ کیلومتر شمال محمّدآباد.

لنگه‌بیز **Lengehbiz**
ده، دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۵۳ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. نزدیک مرز ایران و جمهوری آذربایجان.

لُنگیر بالا **Longir-e bālā**
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۳۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی سردشت. روستای لنگیر پائین در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۹۰ متری و درکنار رودخانهٔ زهره قرار دارد.

لو **Lu**
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۹۸ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب شمالی قمبوان.

لوارآب **Lavār-e āb**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۵۰ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر شمال غربی حرمک.

لواسان **Lavāsān**
شهر، مرکز بخش لواسانات، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۸۴ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. شمال دریاچهٔ سد لتیان. سر راه تهران به افجه.

لواسان **Lavāsān**
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۱۰ درجه ، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب شمالی پیرخضران.

لواسان **Lavāsān**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۳۰۵۰ متر در شهرستان شمیرانات (تجریش)، استان تهران. ۳/۵ کیلومتر شمال لواسان بزرگ. این گردنه استانهای تهران و مازندران را از هم جدا می‌کند.

لواسان بزرگ **Lavāsān-e Bozorg**
ده، مرکز دهستان لواسان بزرگ، بخش لواسانات، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۸۵ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه فیل‌زمین. کوهستان البرز.

لوءلوء **Lo'lo'**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درهٔ رود کارون.

لوان **Lavān**
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۲۱ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. به آن لبان هم می‌گویند.

لوئین Lu'in
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان. کنار رودخانهٔ لوئین. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی غرق‌آباد.

لوتری Luteri
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۵ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۱/۵ کیلومتر شمال غربی کوهپایه. کوهستان مارشنان.

لوتک Lutak
ده، مرکز دهستان لوتک، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۰۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر. جنوب غربی محمّدآباد. سر راه زابل به زاهدان.

لوتی Luti
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۷۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر غرب یکدار. سر راه بندرجاسک به یکدار.

لوحک Lōhak
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۴۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه سرچشمه. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری آبدان. سر راه خورموج به کنگان.

لوداب Ludāb
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۹۷ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ لوداب. درّهٔ خاوری کوه نیل.

لودرجه Ludarjeh
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۹۳ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر شمال دولت‌آباد.

لور Lur ?
ده، بخش سندرک، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۳۳ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال غربی سندرک.

لوران Lurān
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۵۵ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. کنار خلیج جاسک.

لورزنی Lorzani
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۰۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر جنوب زیوه.

لورزینی Lorzini
← لورزنی. ده، شهرستان ارومیه.

لورگ شتران Lurg-e Šotorān
نمکزار کوچکی به مساحت حدود ۲۸ کیلومترمربع در شهرستان نهبندان، استان خراسان. ۵۵ کیلومتر جنوب خاوری سربیشه. درازای این نمکزار ۹/۵ کیلومتر و ارتفاع سطح آن حدود ۱۳۲۰ متر است.

لوزدربالا Lōzdar-e bālā
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۰۱ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری هندودر. روستاهای لوزدر وسط و لوزدر پائین به ترتیب در ۴ کیلومتری جنوب غربی و ۶ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۲۰۰۰ متری و ۱۹۰۰ متری قرار دارند.

لوزن Luzan ?
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۳۵۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۱۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی صالح‌آباد.

لوس، گردنه Lus
گردنه‌ای به بلندی ۲۳۵۰ متر در شهرستان نوشهر، استان مازندران. سر راه نور به پول و مرزن‌آباد. ۳۲/۵ کیلومتر جنوب غربی نور و ۴۵ کیلومتر جنوب شرقی نوشهر. کوهستان البرز.

لوسجان Lavesjān
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۳۲ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه گندمان به بلداجی. ۱ کیلومتر غرب گندمان.

لوشاب Lušāb
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۰۷ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۵ متر. معتدل، خشک.

لوشاب Lušāb
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان.

دولت‌آباد ۳۱۰ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۵ متر. سرد، خشک. سر راه حسن‌رباط به لای‌بید و گلپایگان. ۲۱ کیلومتر جنوب موته. ۳۸ کیلومتر غرب میمه.

لوشان Lōšān
شهر، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۵۵ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار شاهرود. سر راه قزوین به رودبار. دارای کارخانهٔ سیمان است.

لوشتر Lošter
ده، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۷۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه میلی.

لوشکان Lōškān
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۱ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر غرب شمالی شال.

لوطی Luti
← لوتی. ده، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان.

لوکوره Lōkurah
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. ۴۹ کیلومتر جنوب غربی سمیرم. ارتفاع حدود ۴۱۵۰ متر. از جمله قلّه‌های بلند کوهستان دنا.

لولاک کسلیان Lulāk-e Keseliyān
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۵۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سامانسی. جنگلی.

لولکاباد Lulkābād
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۶ درجه، ۵۷ کیلومتر . ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه ماه‌نشان به نیک‌پی. سرچشمهٔ بویوک‌چای. ۳۲ کیلومتر غرب جنوبی نیک‌پی.

لولمان Lulmān
ده، مرکز دهستان لولمان، بخش مرکزی شهرستان فومن، استان گیلان. فومن ۳۰۷ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. سر راه فومن به ماسال.

لولوهر Luluhar
ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۷۳ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی آورزمان.

لومار Lumār
ده، مرکز بخش شیروان و مرکز دهستان لومار، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۳۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دهانهٔ جنوبی درّهٔ میان کوههای چرمی و لاره.

لومیر Lomir
ده، بخش رضوانشهر، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۲۰۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، مرطوب. کوهستانی. کنار رود لومیر.

لومیر Lomir
لمیر. ده، شهرستان مشگین‌شهر.

لون Lun
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۱۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی کامیاران.

لون Laven ?
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۱۹ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه تاکستان. ۵۵ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

لوندویل Lavandvil
ده، مرکز دهستان لوندویل، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۱۸۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. ساحل غربی دریای خزر.

لونک Lunak
ده، بخش سیاهکل، شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۹۳ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

لویه Luyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۳۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه رودبار به رشت. کنار سفیدرود.

لهارم تلوک Lahārom taluk
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۹۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

لهبید Lahbid
ده، بخش دهدز، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۰۹

درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری دهدز.

لُهراسبه **Lohrāsbeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۱۸ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب خاوری خویدجان.

لهه **Leheh**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۹۰ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار سجّادرود. جنگلی. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی گلوگاه. کوهستان البرز.

لیارستان **Liyārestān**
ده، بخش مرکزی شهرستان لاهیجان، استان گیلان. لاهیجان ۱۰۱ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. سر راه لاهیجان به لنگرود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

لیالستان **Liyālestān**
← لیارستان. ده، بخش مرکزی شهرستان لاهیجان.

لیان **Liyān**
شهر باستانی عیلام، یک کیلومتری خاور روستای سبزآباد، شهرستان بوشهر و ۱۱ کیلومتر جنوب بوشهر. نزدیک شهر قدیم ریشهر. پاره‌ای از کتیبه‌ای که از معبدی در لیان به دست آمده، قدیمی‌ترین سند شناخته شده به زبان عیلامی است.

لیجارکی **Lijārki**
یا لیجارکی حسن‌رود. ده، مرکز دهستان لیجارکی حسن‌رود، بخش مرکزی شهرستان بندر انزلی، استان گیلان. بندر انزلی ۹۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی. سر راه رشت به بندرانزلی. ساحل دریای خزر.

لیجارکی حسن‌رود **Lijārki-ye Hasanrud**
← لیجارکی. ده، شهرستان بندرانزلی.

لیر **Lir**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۹۰ درجه، ۱۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال غربی پی‌بشک.

لیراب **Lirāb**
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۴۲ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ لیراب. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری اسفندان.

لیراوی **Lirāvi**
طایفه‌ای از ایل جاکی از ایلات کهگیلویه، مشتمل بر تیره‌های بهمئی، شیرعلی، طیبی و یوسفی.

لیرترک **Lirtarak**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۷۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال غربی چرام.

لیرکوچک **Lir-e Kucek**
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۱۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه دهدشت به لنده. ۵/۵ کیلومتر شمال غربی سوق.

لیرو **Lirō**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۴۷ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب الکن. درّهٔ جنوبی کوه دستگرد. کوهستان زاگرس.

لیره‌سر **Lirehsar**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۷۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ ولمرود. کوهستان البرز.

لیزن **Lizan ?**
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۳۵۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۱۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر شمال غربی صالح‌آباد.

لیسارمحلّه **Lisār mahalleh**
ده، مرکز دهستان لیسار، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. ساحل غربی دریای خزر. کنار رود هره‌دشت (یا رود لیسار).

لیسک **Lisk**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۸ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه دهک به تیغدر. ۹ کیلومتر خاور جنوبی دهک.

لیشتر **Lištar ?**
ده، بخش مرکزی، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و

بویراحمد. دوگنبدان ۲۹۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دوگنبدان به بهبهان.

لیشگان Lišgān
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۴ کیلومتر شمال خاوری چیتاب.

لیقوان Liqvān
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۵۴ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار مهران‌رود. ۱۳ کیلومتری شمال غربی قلّهٔ سهند. آب و هوای لیقوان کوهستانی و سرد است و غالب فصول سال از برف پوشیده شده. فرآورده‌های شیری این روستا به ویژه پنیر آن بسیار معروف و مطبوع است. ساختمان معروف به عمارت حاج احتشام لیقوانی از مهمترین و دیدنی‌ترین آثار این روستاست.

لیک‌بین Likbin
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۸۰ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه مهاباد به پسوه و جلدیان.

لیکر Likr
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۱۹ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شرقی توارکوه. کوهستان البرز.

لیگوش Leyguš
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۴۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. چهار کیلومتر جنوب خاوری کجور. کوهستان البرز.

لیلاب Lilāb
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۵ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه خروانق به اهر. ۴ کیلومتر خاور جنوبی خروانق.

لیلام Lilām
ده، بخش شهرکی و ناروئی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۲۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال کوهک.

لیلان Leylān
ده، مرکز دهستان لیلان، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۶۰ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری ملکان.

لیلان‌چای Leylān cāy
رودخانه، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. طول ۱۰۰ کیلومتر.
از بهم پیوستن رودخانه‌های سراجوچای و بلوک‌آبادچای، ۲۹ کیلومتری خاور جنوبی مراغه تشکیل می‌شود. نخست رو بسوی جنوب باختری و سپس بطرف شمال باختری روان می‌شود و پس از عبور از جنوب شهر ملک‌کندی به دلتای زرینه‌رود و سیمینه‌رود وارد می‌شود.

لیلانه Lilāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۶۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

لیل بحرینی Lil-e Bahreyni
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۱۶۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری بهمنی.

لیلتین Liletin
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۲۵ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر دیلم به بندر گناوه. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری بندر دیلم.

لیلگاه Lilgāh
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۱۹۹ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه دهدشت به بهبهان. ۲ کیلومتر جنوب غربی سرمور.

لیلیان Lilyān
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۲۹۰ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه خمین به رباط.

لیلی‌یادگار Leyli yādegār
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آب ملایر.

لیما Limā
ده، بخش رحیم‌آباد، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۸۴ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه سوماموس. کوهستان البرز.

لیماکده **Limākdeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۲۱۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز. جنگلی.

لیمجی **Limji**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۳۱۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه قدیمی اصفهان به تهران. ۲ کیلومتر شمال خاوری رهنان.

لیملو **Limlu ?**
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. هر ۵۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی مجیدآباد.

لین چان **Lincān ?**
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳/۵ کیلومتر شمال چانف.

لیند **Lind**
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۵۵ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه پل سفید به آلاشت. ۴ کیلومتر خاور شمالی آلاشت. جنگلی. کوهستان البرز.

لیوار **Livār**
ده، دهستان حومه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۲۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی لیوارداغ.

لیوانلو **Livānlu**
ده، بخش کندوان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۲۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. پای گردنه بالغلی. دامنهٔ کوههای بزقوش.

لیو پائین **Liv-e pā'in**
ده، بخش خاو و میرآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۳۰۵ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. روستای لیو بالا در یک کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۵۷۰ متری قرار دارد.

لیوس **Lives**
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۳۹ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه لنگر. کوهستان زاگرس. ۲۸ کیلومتر شمال غربی سردشت.

مائین **Mā'in**
← ماهنین. ده، شهرستان مرودشت.

مائین‌بلاغ، گردنه **Mā'in bolāq**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۲۱۵۰ متر در شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. سر راه تکاب به شاهین‌دژ. ۲۳ کیلومتر شمال غربی تکاب. این گردنه شهرستانهای تکاب و شاهین‌دژ را از هم جدا می‌کند.

مائین‌بلاغی **Mā'in bolāqi**
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۰۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه تکاب به شاهین‌دژ. دامنهٔ غربی کوه کمرزرد.

ماجولان **Mājulān**
ده، بخش شاهرود، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۴۹ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چپا. دامنهٔ کوه ماجولان‌بند.

ماچک‌پشت **Mācak pošt**
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه کاسه‌گرکلا به تیرکلا. ۹ کیلومتر جنوب خاوری جویبار.

ماچکهٔ پائین **Māckeh-ye pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۴۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. کنار چم‌شور. روستای ماچکهٔ بالا در ۲/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۹۴۰ متری قرار دارد.

ماخولهٔ بالا **Māxuleh-ye bālā**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آیدوغموش. ۱۴ کیلومتر جنوب شرقی قره‌آغاج.

مادآباد **Mād ābād**
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۳ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ماه‌نشان به نیک‌پی. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری ماه‌نشان.

ماداکتو **Mādāktu**
شهر قدیم در اراضی صیمره، از جمله اماکن مستحکمی بود که عیلامیان در دورهٔ فرمانروائی خود بر این ناحیه تأسیس کردند. بعضی از محققین آن را دومین پایتخت عیلام دانسته‌اند.

مادرسلیمان Mādar soleymān
ده، مرکز دهستان مشهد مرغاب، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری سعادت‌شهر.

مادرشاه Mādaršāh
ده، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۰۰ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۵ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه نجف‌آباد به دامنه.

مادر مکسان Mādar maksān ?
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۱۲ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه بزمان. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی بزمان. سر راه بزمان به دررودک.

مادمی Mādami
ده، بخش پشت‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۰۱ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری ادیمی.

مادوان Mādovān
ده، مرکز دهستان سررود شمالی، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۲۳ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. سر راه یاسوج به سی‌سخت.

مادوان Mādavān
ده، مرکز دهستان فسارود، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۷۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۶/۵ کیلومتر شمال غربی نصروان.

مادون Mādun
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۷۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ مادون. ۷/۵ کیلومتر غرب شمالی قلعه‌عسکر.

مادها Mādhā
قومی آریایی، ساکن ایران که نخستین سلسلهٔ پادشاهی ایرانیان را از ۷۰۸ تا ۵۵۰ قبل از میلاد ایجاد کردند و سرزمین آنها نیز ماد نام داشت و شامل مادبزرگ (عراق عجم) و ماد کوچک (آذربایجان) بود.

ماده کاریز Mādeh Kāriz
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۴۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه بیرجند به زاهدان.

مار Mār
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۷۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه ظفرقند به قهساره.

ماراب Mārāb
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۹۱ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی کامیاران.

مارازات Mārāzāt
ده، بخش جلفا، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۷ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی جلفا.

ماران Mārān
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۹۱ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی کامیاران.

ماران Mārān
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۵۰ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳۱ کیلومتر جنوب غربی اسفندقه.

مارانتو Mārāntu
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۶۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دینور. ۱۱ کیلومتر شمال بیستون.

ماراندیز Mārāndiz
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۶۸ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی بردسکن.

ماراندیز Mārāndiz
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۲۶ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، خشک. ۳۸ کیلومتر شمال خاوری بجستان. سر راه بجستان به یونسی و فیض‌آباد.

مارانگاز Mārāngāz
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۶۶ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه سنقر به اسدآباد.

ماربر **Mārbor**

رودخانه، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. طول ۶۰ کیلومتر. از ۸۰ کیلومتری جنوب خاوری شهر سمیرم سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال باختری روان می‌شود. در ۳۳ کیلومتری جنوب باختری سمیرم با رودخانه سمیرم مخلوط می‌شود.

ماربور **Mārbur**

ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۱۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال بوئین و میاندشت.

ماربین **Mārbin**

ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۷۴ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه ظفرقند به قهساره.

مارجان **Mārjān**

← مارگون. ده، شهرستان بویراحمد.

مارچوبه **Mārcubeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۸۲ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. دشت. کنار راه نائین به اردستان. ۲۳ کیلومتر غرب نیستانک.

مارچی **Mārci**

ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۷ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی شاه‌تور.

مارچین **Mārcin**

ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۳۱۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال خاوری رهنان.

مارد **Māred**

ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۲۴۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون و سر راه آبادان به اهواز.

مارشک **Mārešk**

ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۳۵۵ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان هزارمسجد.

مارشنان **Māršenān**

کوهستانی به وسعت ۱۴۵۰ کیلومترمربع، بین شهرستانهای اصفهان، نائین و اردستان. استان اصفهان. بلندترین قلّهٔ آن بنام مارشنان واقع در ۷۲ کیلومتری خاور شمالی اصفهان، ۳۳۳۰ متر ارتفاع دارد.

مارشنان **Māršenān**

ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۶۵ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور شمالی زفره. کوهستان مارشنان.

مارکده **Mārkedeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۵۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۲۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار زاینده‌رود. ۲۴ کیلومتر شمال غربی سامان.

مارگان **Mārgān**

ده، مرکز دهستان مارگان، بخش میان‌کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۵۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. خشک. دشت. سر راه زابل به خمر و دوست‌محمّد. ۸/۵ کیلومتر غرب شمالی دوست‌محمّد.

مارگان **Mārgān**

ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۳۴۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری کمهر.

مارگز **Mārgaz**

ده، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۳۳۸ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳۶ کیلومتر شمال غربی زیارت علی.

مارگون **Mārgun**

۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد، مشتمل بر دهستانهای مارگون، لوداب، زیلائی و چین و به مرکزیت روستای مارگون.
۲- ده، مرکز بخش و مرکز دهستان مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۷ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۱۸/۵ کیلومتر خاور شمالی لوداب.

مارم **Māram**

ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۰ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم،خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر غرب شمالی فین.

مارمه **Mārmah**

ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۱۷ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر غرب بناروئیه و ۲۱ کیلومتر جنوب غربی جویم.

مارنج **Mārenj**

ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج

۱۵۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر شمال غربی موچش.

ماروس **Mārus**
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۰۳ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

ماروسک **Mārusk**
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۲۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتری خاور کلاتهٔ محمدجان.

مارون، سد **Mārun**
سدی در شهرستان بهبهان، استان خوزستان. ۸ کیلومتر شمال بهبهان. این سد که بر رودخانهٔ مارون ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۶۵ متر است. طول تاج سد مارون ۱۲۰۰ متر و گنجایش مخزن آن ۹۰۰ میلیون مترمکعب است.

مارون جایزان **Mārun-e Jāyzān**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۵۳ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مارون. ۳ کیلومتر جنوب جایزان.

مار هموار **Mār hamvār**
ده، بخش لالجین، شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۴۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کوریجان به بهار. ۴ کیلومتر غرب کوریجان. امامزاده‌ای بنام قاسم دارد.

ماری **Māri**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان صفر درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه توالش‌داغی. کوهستان البرز. ۹ کیلومتر خاور ارمغانخانه.

ماریان **Māriyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۶۸ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری شهنان.

مارین **Mārin**
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۴ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۴ کیلومتر خاور دیل.

مازاجان **Māzājān**
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۲۸ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر خاور جنوبی هرنگ.

مازغ پائین **Māzeq-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۵۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری تیاب. روستای مازغ بالا در ۲ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۵ متری قرار دارد.

مازگان **Māzgān**
ده، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۸۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه اسبی. ۴ کیلومتر غرب جنوبی قمصر.

مازله **Māzeleh**
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۸۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱ کیلومتری خاور راه مهاباد به سردشت.

مازو **Māzu**
ده و ایستگاه راه‌آهن، مرکز دهستان مازو، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۲۲ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار خط آهن اندیمشک به دورود. ۲۷ کیلومتر خاور شمالی حسینیه.

مازو **Māzu**
ده، بخش گلّه‌دار، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۲۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۹ کیلومتر شمال خاوری گلّه‌دار.

مازیبن **Māziben**
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۴۰ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰متر. معتدل، نیمه خشک. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری سروآباد.

ماژان **Māžān**
ده، مرکز دهستان جلگهٔ ماژان، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۹ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه خوسف به گیو. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری خوسف.

ماژگه **Māžgeh**
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۱۷۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌سوییناس.

ماژین Māžin
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر غرب جوی زرایوان.

ماژین Māžin
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۲۲ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب غربی جلوگیر. دامنهٔ کبیرکوه. امامزاده‌ای بنام سید صالح‌الدین دارد.

ماسال Māsāl
شهر، مرکز بخش ماسال شاندرمن، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۵۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. کنار رودخانهٔ ماسال.

ماسبذان Māsabazān
ولایت سابق در غرب ایران، ناحیهٔ لرستان. ابوموسی اشعری آنجا را فتح کرد. سیروان از شهرهای آن محسوب می‌شود.

ماستر Māster
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۵۴ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری فرمهین.

ماستین Māsetin
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۲ درجه، ۷۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کوهستان بشاگرد.

ماسرم بالا Māsaram-e bālā
ده، بخش ارژن، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۶۰ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری خانه زنیان. کنار رود سرخون. روستای ماسرم پائین در ۳ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۸۰۰ متری قرار دارد.

ماسو Māsu
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۸۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

ماسور Māsur
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۱۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به ملاوی و پلدختر.

ماسور Māsur
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۹۹ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه باباحُر. ۹/۵ کیلومتر شمال خاوری ایستگاه راه‌آهن بیشه.

ماسوله Māsuleh
شهر، بخش مرکزی شهرستان فومن، استان گیلان. فومن ۲۵۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، مرطوب. کوهستانی. سر راه فومن به خلخال. دامنهٔ کوه ماسوله‌داغ.

ماسوله Māsuleh
رودخانه، شهرستان فومن، استان گیلان، طول ۶۰ کیلومتر. از درّهٔ جنوبی کوه شدول‌داغ، ۳۲ کیلومتری باختر جنوبی فومن سرچشمه می‌گیرد و رو به شمال خاوری روان می‌شود. از کنار شهر ماسوله می‌گذرد و در ۲۰ کیلومتری شمال خاوری فومن به مرداب انزلی می‌ریزد.

ماسوله، گردنه Māsuleh
گردنه‌ای به بلندی ۲۷۰۰ متر در شهرستان فومن، استان گیلان. سر راه رشت به خلخال. ۳۵ کیلومتر غرب جنوبی فومن و ۵ کیلومتر غرب ماسوله. این گردنه شهرستانهای فومن و خلخال را از هم جدا می‌کند.

ماسوله‌داغ Māsuleh dāq
کوه، رشته کوههای تالش، کوهستان البرز، شهرستان فومن، استان گیلان. ۳۴ کیلومتر غرب فومن. ارتفاع ۳۰۵۰ متر.

ماسه‌لار دوتو Māsehlār-e Dotō
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۶۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب شمالی میمند.

ماشاری Māšāri
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۱۹ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ماشاری.

ماسوله، گردنه Māsuleh
گردنه‌ای به بلندی ۲۷۰۰ متر در شهرستان فومن، استان گیلان. سر راه رشت به خلخال. ۳۵ کیلومتر غرب جنوبی فومن و ۵ کیلومتر غرب ماسوله. این گردنه شهرستانهای فومن و خلخال را از هم جدا می‌کند.

ماشکل Māškel
رودخانه، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. طول ۲۴۰ کیلومتر (تا مرز ایران و پاکستان). مسیر کلی، خاوری. از

کوههای بیرگ، ۹۸ کیلومتری باختر شمالی سراوان سرچشمه می‌گیرد و پس از عبور از دهستانهای زابلی ،کنت ، هیدوج ، بم‌پشت ، کوهک و اسفندک می‌گذرد و در ۵ کیلومتری جنوب کوهک وارد مرز ایران و پاکستان می‌شود و بخشی از خط مرز ایران و پاکستان را به درازای حدود ۸ کیلومتر تشکیل می‌دهد.

ماشل‌آباد **Māšel ābād**
ده، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۲۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار کاظم‌رود. سر راه عباس‌آباد به کلاردشت. دامنهٔ کوههای البرز.

ماشمیان **Māšmiyān**
ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۹۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

ماشه **Māšeh**
← کیش. ده، مرکز بخش کیش، شهرستان بندرلنگه. استان هرمزگان.

ماشهران **Māšehrān**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۸۵ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری تیاب.

ماغ **Māq**
← چاک‌تپه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

ماغو **Māqu**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۲۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه فریمان به اسدآباد.

مافی **Māfi**
← لک. طایفه‌ای از ایلات لر که از عهد صفویه در فارس سکونت داشتند و در عهد کریم خان زند با وی همدست شدند.

مافی کندی **Māfi kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۴۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار خط آهن تبریز به ترکیه. دامنهٔ جنوبی کوه طرق‌داغ.

ماقوت **Māqut**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۹۶ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور نگارستان.

ماکران **Mākerān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۴۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت. ساحل چپ رودخانهٔ نکا.

ماکلوان **Mākalvān ?**
ده، مرکز دهستان سردار جنگل، بخش مرکزی شهرستان فومن، استان گیلان. فومن ۲۵۱ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. سر راه فومن به ماسوله.

ماکنگان **Mākangān**
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۹۷ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری منوجان.

ماکو **Māku**
۱- شهرستانی در استان آذربایجان غربی، مرکب از بخشهای مرکزی، سیه‌چشمه و پلدشت و دهستانهای چایپاسار شمالی، قلعه‌درّه‌سی، آواجیق، چالدران، بیه‌جیک، قره‌قویون،گچلرات و چایپاسار جنوبی. به مساحت ۷۰۲۰ کیلومترمربع و به مرکزیت شهر ماکو.
شهرستان ماکو از شمال شرقی به جمهوریهای آذربایجان و ارمنستان، از خاور به استان آذربایجان شرقی، از جنوب به شهرستان خوی و از غرب و شمال به کشور ترکیه محدود است. سرزمینی است کوهستانی با دره‌ها و دشتهای حاصلخیز. رود ارس از مرز شمال خاوری آن می‌گذرد و رودهای ساری‌سو و زنگمار درونبوم آن را مشروب می‌سازند. نواحی شمالی، مرکزی و غربی آن راکوههای مرتفعی که بلندی آنها به بیش از ۲۷۰۰ متر می‌رسد پوشانیده و نواحی خاوری آن را دشتهای نسبتاً پهناوری دربر گرفته است. بلندی ارتفاعات غربی که به مرز ایران و ترکیه منتهی می‌شوند به ۳۰۰۰ متر می‌رسد و راه اصلی ماکو بازرگان آن را به کشور ترکیه مرتبط می‌سازد. شغل اهالی عمدتاً کشاورزی و دامداری است و محصولاتش گندم، جو، پنبه، علوفه و فرآورده‌های شیری است.
۲- شهر، مرکز شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ۷۳۴ کیلومتری شمال غربی تهران و ۲۰۲ کیلومتری شمال غربی ارومیه. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. مختصات جغرافیائی ۴۴°۳۱'۰" طول خاوری و ۳۹°۱۸'۰" عرض شمالی. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه تبریز به بازرگان و کشور ترکیه.
شهر ماکو در درّهٔ نسبتاً تنگ و زیبائی واقع شده و سابقهٔ تاریخی نسبتاً طولانی دارد. در قدیم قلعه‌ای بود بنام قابان که چون محل دزدان و اشرار بود، به فرمان شاه عباس اول صفوی ویران گردید و شهر جدید در سال ۱۰۱۲ هجری خورشیدی ساخته شد.

ماکو، سد **Māku**
← بارون سد.

ماکوله Mākuleh
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۳۳۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه جمال. ۵ کیلومتر جنوب خاوری کوچری.

مال‌آقا Mālāqā
ده، بخش مرکزی شهرستان باغ ملک، استان خوزستان. باغ‌ملکی ۵۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ بولاواس.

مالا Mālā
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۲۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب جنوبی بارچاه.

مال امیر Māl-e Amir
← ایذه. شهر، استان خوزستان.

مال امیری بالا Mālamiri-ye bālā
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۷۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور شمالی بیستون. روستای مال امیری پائین در ۲ کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متری قرار دارد.

مالای شیخ صوفی Mālā-ye Šeyxsufi
← صوفیان. ده، شهرستان مینودشت.

مال خلیفه Māl xalifeh
ده، مرکز بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۲۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه دره بادامی. نیمه‌جنگلی.

مال خلیفه Māl-e Xalifeh
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۳۰ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر گناوه به بندر دیلم.

مالخواست Mālxāst
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۰۷ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی داراب کوه. نیمه‌جنگلی.

مال سلیمان Māl-e Soleymān
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۱۵ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر گناوه به بندر دیلم. حومهٔ شمال غربی بندر گناوه.

مال سنان Māl-e Sanān
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۳۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری بندر دیلم.

مال شهاب Māl-e šahāb
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۳۵ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر خاور بندر دیلم.

مال شیخ Māl-e Šeyx
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۲۰۰ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ اعلا. ۴ کیلومتر غرب جنوبی میداود.

مال صفر Māl-e Safar
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۳۱۸ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری پهوندهٔ بالا.

مال قاید Māl-e Qāyed
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۳۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ساحلی. سر راه بندر گناوه به بندر دیلم.

مالک‌آباد Mālek ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۱۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر شمال خاتون‌آباد. سر راه خاتون‌آباد به پاقلعه.

مالکان Mālekān
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۹۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر خاور شمالی حاجی‌آباد لکها.

مالکی Māleki
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۲۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه فامور. حاشیهٔ شمال خاوری دریاچهٔ پریشان.

مالکیدی Mālkidi
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد

۹۵ درجه، ۵۳کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷کیلومتر شمال هرایجان.

مالکیه Mãlekiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۴۰ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. حومهٔ جنوب غربی شهر سوسنگرد.

مالگه Mãlegah
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۳۱ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۲۶ کیلومتر شمال غربی انارک.

مال محمود Mãl-e Mahmud
ده، بخش ریگ، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۸۵ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال چهار روستائی.

مال ملاّئی Mãl-e Mollã'i
← ماهوته. ده، شهرستان درّه‌شهر.

مالمیر Mãlmir
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۳۴ درجه، ۳۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی هندودر.

مالو Mãlu
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۹۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه گناباد به بجستان.

مالواجرد Mãlvãjerd
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۷ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه حسن‌آباد به رامشه. ۹ کیلومتر جنوب غربی حسن‌آباد.

مالوجه Mãlujeh
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۴۷ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷کیلومتر شمال دلبران.

ماله Mãleh
رودخانهٔ فصلی، شهرستانهای رامهرمز و اهواز و خرمشهر، استان خوزستان. طول ۲۰۰ کیلومتر.
این رودخانه که در واقع یکی از شاخه‌های رودخانهٔ رامهرمز است در ۶ کیلومتر خاور جنوبی شهر رامهرمز از رودخانهٔ رامهرمز جدا می‌شود. نخست بسوی غرب و سپس به طرف جنوب روان می‌گردد. با ورود به دشت شادگان به شاخه‌های فراوان تقسیم می‌شود و در ۷۰کیلومتری خاور خرمشهر به خوردورق می‌ریزد.

مالیچه Mãliceh
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۰۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ تیره. ۲۲ کیلومتر شمال غربی ازنا.

مالیچه Mãliceh
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۲۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه آلوسیاه.

مالیچه Mãliceh
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۵۱ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری کوشکک.

مالیچهٔ شیخ Mãliceh-ye Šeyx
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه درا. ۲۲ کیلومتر شمال غربی خشت.

مالین Mãlin
← باخرز. ده، شهرستان تایباد.

مالیون Mãlyun
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۳۱۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی خورهه.

ماماتین بالا Mãmãtayn-e bãlã
ده، بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۲۰۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۲۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ تلخ. ۷ کیلومتر غرب چم سیدمحمد. روستای ماماتین پائین در ۱/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا، کنار رودخانهٔ تلخ و در ارتفاع حدود ۳۰۵ متری قرار دارد.

مامازان Mãmãzãn
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سه راهی تهران، گرمسار به پاکدشت. ۱/۵ کیلومتر شمال خاوری پاکدشت.

مامازینب **Māmāzeynab**
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۰۲ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۲۴ کیلومتر غرب شمالی لنده.

مامالو **Māmālu**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۵۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ اوخچه.

ماماهان **Māmāhān**
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۴۹ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲ کیلومتر شمال خاوری فامنین. امامزاده‌ای بنام ابوالحسن دارد.

مام سیف‌الدّین **Mām seyfeddin**
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۱۰۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ سرچشمه. درّهٔ جنوبی کوه نعل‌سختان.

مامش **Māmeš**
← مکری. ایلات و طوایف کرد که در اطراف مهاباد (ساوجبلاغ‌مکری) زندگی می‌کنند و اکثراً در اشنویه بسر می‌برند.

مامطیر **Māmtir/Māmatir**
← بابل. شهر، شهرستان بابل، استان مازندران.

مامُق بالا **Māmoq-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای مامق پائین در ۵ کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۸۵۰ متری جای دارد.

مامنان **Māmenān**
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۹۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه بازان.

ماموخ **Māmox**
← مامُق بالا. ده، شهرستان سنندج.

مامور **Māmur**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۰۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری میلاس.

مأمون **Ma’mun**
ده، مرکز دهستان جاپلق شرقی، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۲۵ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ماربره و کنار خط آهن ازنا به شازند.

مأمونیه **Ma’muniyeh**
شهر، مرکز بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی زاویه. ۲/۵ کیلومتر خاور راه تهران به ساوه.

ماموی بالا **Māmu-ye bālā**
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۹۲ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی هفت چشمه. روستای ماموی پائین در ۲ کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متری قرار دارد.

مامین **Māmin**
ده، بخش پشت‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۴۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری ادیمی.

مانامون **Mānāmon ?**
ده، بخش خورش رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۰۱ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری هشجین.

ماندائیان **Māndā’iyān**
صُبّه. قومی با دین و خط خاص.

ماندگان **Māndegān**
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۹۹ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. داخل تنگ‌رود قور. دامنهٔ شمالی کوهستان دنا.

ماندیجان **Māndijān**
← ماندگان. ده، شهرستان سمیرم.

مانگ‌هلات **Mānghelāt**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۵۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان پررو. درّهٔ شمالی کوه واسه.

Māni **مانی**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۶ درجه، ۸۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه رفسنجان به خاتون‌آباد و شهربابک.

Māniyān **مانیان**
← ماهنیان. ده، شهرستان رزن.

Māniyān **مانیان**
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۸۴ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه گز. سر راه جهرم به دوزه و فیروزآباد. ۲۹ کیلومتر جنوب خاوری دوزه.

Mānizān **مانیزان**
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۹۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شراه. ۲۶ کیلومتر جنوب خاوری خنداب.

Ma'vā **مأوا**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۱۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار قره‌سو. سر راه کرمانشاه به انگز و شیرازی.

Māh **ماه**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور، استان مازندران. ۵۵ کیلومتر جنوب غربی نور. ارتفاع ۳۵۳۸ متر. سرچشمهٔ یالرود و رودخانهٔ نور.

Māhān **ماهان**
۱- یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان کرمان، استان کرمان. مشتمل بر دهستانهای ماهان و قناتغستان و به مرکزیت شهر ماهان.
۲- شهر، مرکز بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه جوپار. سر راه کرمان به بم. آستانهٔ شاه نعمت‌الله ولی در این شهر قرار دارد و به همین سبب مشهور است.

Māhān **ماهان**
ماه در اصطلاح جغرافیانویسان عرب به معنی قصبه یا ناحیه بوده است. مانند ماه فارس، ماه بسطام و ماه شهریاران. ماه ظاهراً کلمهٔ تغییر شکل یافتهٔ ماد پارسی است. ماه بصره که خراج آن به بصره می‌رفته و ماه کوفه که خراجش به کوفه فرستاده می‌شده، رویهم رفته ماهان یا ماهین نام داشته‌اند.

Māhānu'iyeh **ماهانوئیه**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۴ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب کشکوئیه. سر راه بافت به شاهماران.

Māh-e Basreh **ماه بصره**
در اصطلاح جغرافیانویسان عرب، به آن قسمت از سرزمین ماد گفته می‌شد که مالیات آن را بدان جهت که به دست مردم بصره فتح شده بود به بصره می‌فرستادند. قم و نهاوند و همدان جزء ماه بصره بودند.

Māhparviz **ماه‌پرویز، گردنه**
گردنه‌ای به بلندی ۲۵۵۰ متر در شهرستان یاسوج، استان کهگیلویه و بویراحمد. سر راه یاسوج به اردکان. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری یاسوج.

Māhxunik **ماه‌خونیک**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۴ درجه، ۱۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی سیاه‌کوه. ۲۰ کیلومتر شمال غربی درح.

Māhdašt **ماهدشت**
شهر، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۴۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۵ متر. معتدل، خشک. سر راه کرج به اشتهارد. نام پیشین آن مردآباد و همچنین شاهدشت بوده است.

Māhfarroxān **ماه‌فرّخان**
ده، مرکز دهستان خیر، بخش رونیز، شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۳۱۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی رونیز.

Māhforujak **ماه‌فروجک**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۶۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

Māh-e Kufeh **ماه کوفه**
در روزگار استیلای اعراب بر ایران، به آن قسمت از سرزمین ماد گفته می‌شد که مالیات آن را به آن جهت که به دست مردم کوفه فتح شده بود به کوفه می‌فرستادند. ماه کوفه از غرب به سرزمین‌های حلوان، از جنوب به ماسبذان، از خاور به نواحی همدان و از شمال به آذربایجان محدود بود.

Māh nešān **ماه‌نشان**
۱- بخشی در شهرستان زنجان، استان زنجان. مشتمل بر دهستانهای ماه‌نشان. قزل‌گچیلو و اوریاد و به مرکزیت روستای ماه‌نشان.
۲- ده، مرکز بخش ماه‌نشان و مرکز دهستان ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۶ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل چپ قزل‌اوزن.

ماهنوئیه **Māhnu'iyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۸۴ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب کشکوئیه. سر راه بافت به شاهماران.

ماهنیان **Māhniyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه رزن به آوج. پای جنوبی گردنهٔ آوج.

ماهنین **Māhnin**
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۳۸ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری کوشکک.

ماهوته **Māhuteh**
یا مال ملائی. ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۴۱ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری آبدانان.

ماهور **Māhur**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۷۹ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. امامزاده‌ای بنام رضا دارد.

ماهور برنجی پائین **Māhur berenji-ye pā'in**
ده، مرکز دهستان ماهور برنجی، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۸۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دزفول به سردشت. کنار رودخانهٔ شورسردشت. روستا ماهور برنجی بالا در ۲/۵ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در کنار راه دزفول به سردشت و در ارتفاع ۲۱۵ متری قرار دارد.

ماهورزان **Māhurzān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه پندرجان به خوگان.

ماهورک **Māhurak**
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۰۵ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه داران به الیگودرز. ۲ کیلومتر جنوب خاوری درّه‌ساری.

ماهوسک **Māhusk**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۸ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. کنار راه سده به اسدآباد. ۲۴ کیلومتر جنوب خاوری سده. دامنهٔ کوه گینو.

ماهوک **Māhuk**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار راه سده به اسدآباد. ۳ کیلومتر شمال غربی ماهوسک. دامنهٔ کوه گینو.

ماهونی **Māhoni**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۴ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه زین‌آباد. ۱۱ کیلومتر شمال غربی دهک.

ماهی، دریاچه **Māhi**
دریاچهٔ کوچکی به مساحت ۲۵ هکتار در شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. ۱۴/۵ کیلومتر شمال میانه و حدود ۵۰۰ متر شمال غربی روستای ماهی‌آباد. حداکثر درازای این دریاچه حدود ۸۰۰ متر است و ارتفاع سطح آب آن حدود ۱۳۷۰ متر است.

ماهی‌آباد **Māhi ābād**
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه صفر درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار کلامرزچای. سر راه میانه به ترک.

ماهیدر پائین **Māhidar-e pā'in**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۱۳۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. روستای ماهیدر سلیمان در ۲ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متری جای دارد.

ماهیدر سلیمان **Māhidar-e Soleymān**
← ماهیدر پائین. ده، شهرستان سقز.

ماهیدشت **Māhidašt**
یکی از بخشهای شش‌گانهٔ شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. مشتمل بر دهستانهای ماهیدشت و چقانرگس و به مرکزیت رباط ماهیدشت.

ماهیدشتی **Māhidašti**
← کلهر. ایلات کرد.

ماهی‌روبان **Māhirubān**
← مهروبان. بندر، شهر قدیمی.

Māhi rud ماهی‌رود
رودخانهٔ فصلی، شهرستان بیرجند، استان خراسان. طول تا مرز ایران و افغانستان ۱۳۵ کیلومتر.
از کوه چهل دختران واقع در ۶۰ کیلومتری جنوب خاوری بیرجند سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب خاوری روان می‌شود. در ۳ کیلومتری خاور جنوبی پاسگاه مرزی چاه سگک از مرز ایران خارج می‌شود و به خاک افغانستان وارد می‌گردد.

Māhirud ماهی‌رود
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۸ درجه، ۱۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. گرم، خشک. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری درح. محل تلاقی خشکرودهای شور و میل.

Māhizān ماهیزان
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۰۳ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور جوزان.

Māhizān ماهیزان
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۹۸ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه قلعه‌سام.

Māhin ماهین
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۹۳ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

Māhayn ماهین
ماهان. ناحیهٔ قدیم.

Māyān مایان
ده، مرکز دهستان آجی‌چای، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۷۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار تلخه‌رود. به آن مایان پائین یا مایان سفلی هم می‌گویند.

Māyān مایان
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۸۲ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتر شمال خط آهن دامغان به شاهرود.

Māyān مایان
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۲۰۷ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه چکل‌زردکمر. کوهستان البرز شرقی. جنگلی.

Māyān bālā مایان بالا
ده، بخش طرقبه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۵۰ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کوهستان بینالود. مایان پایین در ۵ کیلومتری شمال خاوری آن جای دارد.

Māyān-e pā'in مایان پائین
← مایان. مرکز دهستان آجی‌چای، شهرستان تبریز. به آن مایان سفلی هم می‌گویند.

Māyel kandi مایل کندی
ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۴۴ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر غرب شوط .

Māyvān مایوان
ده، مرکز دهستان شاه‌جهان، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۸۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه شاه‌جهان.

Mobārez ābād مبارزآباد
ده، بخش مرکزی شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۱۵۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت.

Mobārak ābād مبارک‌آباد
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۷۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی ملکان.

Mobārak ābād مبارک‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۴۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵/۵ کیلومتر جنوب نجف‌آباد.

Mobārak ābād مبارک‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۱۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. گرم، خشک. سر راه قم به حاجی‌آباد.

Mobārak ābād مبارک‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۶۳ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه شهرجرد به میغان.

Mobārak ābād مبارک‌آباد
ده، بخش آران و بیدگل، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۴۳ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. ۸/۵ کیلومتر شمال خاوری سن‌سن.

مبارک‌آباد **Mobārak ābād**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۱۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب جنوبی روستای مأمون. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری ازنا.

مبارک‌آباد **Mobārak ābād**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۱۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه جوکار به ملایر. ۳/۵ کیلومتر جنوب غربی جوکار.

مبارک‌آباد **Mobārak ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۱۷۴ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری ورنامخواست.

مبارک‌آباد **Mobārak ābād**
ده، بخش رونیز، شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۳۳۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ساحل جنوبی دریاچهٔ بختگان.

مبارک‌آباد **Mobārak ābād**
ده، مرکز دهستان مبارک‌آباد، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۲۷ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه قیر و کارزین به جهرم. ۳۱ کیلومتر خاور جنوبی قیر و کارزین.

مبارک‌آباد کوله‌رش **Mobārak ābād-e Koleh raš**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۷۷ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر جنوب غربی دهگلان.

مبارکه **Mobārakeh**
ده، مرکز دهستان مبارکه، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۴۸ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه بافق به بهاباد.

مبارکه **Mobārakeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۵۶ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. کنار راه تفت به یزد.

مبارکه **Mobārakeh**
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۸ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال خاوری رامشه.

مبارکه **Mobārakeh**
۱- شهرستانی در جنوب غربی استان اصفهان، مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای کرکوند، دیزیچه، گرکن جنوبی و طالخونچه و به مرکزیت شهر مبارکه.
شهرستان مبارکه از شمال به شهرستان لنجان، از خاور به شهرستان فلاورجان، از جنوب به شهرستان شهرضا و از جنوب غربی به استان چهارمحال بختیاری محدود است. شهرستان کوچکی است که از یک دشت نسبتاً هموار مرکزی که پیرامون آن راکوههائی چون خولنجان (۲۱۶۱ متر)، باریکه (۲۰۵۰ متر) و قلعهٔ بزی فراگرفته و رودخانهٔ زاینده‌رود از میان آن می‌گذرد و آن را مشروب می‌سازد. آب و هوای شهرستان مبارکه معتدل و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان مبارکه، استان اصفهان. ۳۶۸ کیلومتر جنوب تهران و ۳۸ کیلومتر جنوب غربی اصفهان. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه زرین‌شهر به شهرضا. موقعیت جغرافیائی ۰۰" ۳۰' ۵۱° طول شرقی و ۰۰" ۲۰' ۳۲° عرض شمالی.

مُبارکه **Mobārakeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۰۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب شمالی دشتکار.

مبارکه **Mobārakeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۴۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی ماهوتک.

مبارکه **Mobārakeh**
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۷۹ درجه، ۱۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی هرات.

مبارکه **Mobārakeh**
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۳۱ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۲/۵ کیلومتر غرب شمالی تل بیضا.

مبارکه **Mobārakeh**
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۹ درجه، ۱۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری مروست.

مبارکی **Mobāraki**
طایفه‌ای از طوایف بلوچ.

مبارکیه **Mobārakiyeh**
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین

۱۵۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. گرم، خشک. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری جوادآباد.

Mobāraki-ye yek **مبارکی یک**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۰۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اهواز به آبادان. روستاهای مبارکی دو و مبارکی سه به ترتیب در ۲ کیلومتری جنوب خاوری و ۶ کیلومتر جنوب غربی این روستا قرار دارند.

Mobeytiheh **مُبیطیحه**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۴ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار شنزار. ۶/۵ کیلومتر جنوب ایستگاه خاور.

Metasing ? **متسینگ**
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۴۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری مهبان.

Matkāzin **متکازین**
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۲۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی.

Matkeh pōšt **متکه پشت**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۳۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

Motel qu **متل‌قو**
← سلمان‌شهر. شهر، شهرستان تنکابن.

Matanaq **متنق**
ده، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۲۶۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار سعیدآبادچای. دامنهٔ شمال خاوری کوهستان سهند.

Meteng ? **متنگ**
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۴۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری مهبان.

Matteh kolā **متّه کلا**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۲۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ رودخانهٔ کاری. سر راه بابل به آمل.

Matin ābād **متین‌آباد**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۱۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی شهربادرود.

Mej **مج**
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۶۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گنجیدر. دامنهٔ جنوبی کوه دلبر.

Majāršin **مجارشین**
ده، بخش آذرشهر، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۹۶ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار گونبرچای.

Majd ābād **مجدآباد**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۲۰۳ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی ملکان.

Majd ābād **مجدآباد**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۲۹۳ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۱۳/۵ کیلومتر خاور شمالی کوشک هزار. سر راه روستائی مرودشت به کمرزرد و نگارستان.

Majd ābād-e Kohneh **مجدآباد کهنه**
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۳۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۵ کیلومتر شمال خاوری فرمهین.

Majd ābād-e Nō **مجدآباد نو**
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۲۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری فرمهین.

Majrulān **مجرولان**
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل‌ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل‌ذهاب ۳۲۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتری مرز ایران و عراق.

Mejareh **مجره**
ده، بخش مرکزی شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۱۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد،

نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوههای طالش. پای گردنهٔ مجره.

مجستی Majesti
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۱۰ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی هرسین.

مجگی Majgi
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۷۰ درجه، ۱۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه کلاه.

مجل Mejel
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۴۰ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کنار خشکه‌رود. شرق رودبارک.

مجن Mojen
شهر، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۲۸۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. محل تلاقی رودهای داستان و سرتنگه. کوهستان البرز شرقی.

مجن آباد Majn ābād
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۸۴ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۶۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار کال شله‌شور.

مجنده Majandeh
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۰۳ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری احمدآباد.

مجندی Majandi ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۳۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری ثمرین.

مجنون Majnun
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۷۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هله. ۴ کیلومتر غرب مکابری.

مجومرد Majumerd
ده، بخش اشکذر، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۰۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت و تپه‌های شنی. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی اشکذر.

مجیدآباد Majid ābād
ده، مرکز دهستان دیکله، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۴۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اهر به هوراند.

مجیدآباد Majid ābād
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۶۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی امیرآباد.

مجیدآباد Majid ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۳۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۵ متر. گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری طراز ناهید.

مجیدآباد Majid ābād
ده، مرکز دهستان دیکله، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۴۰ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی هوراند به اهر.

مجیدآباد Majid ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۱۳۷ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر خاور شمالی فرودگاه مغان.

مجیدالدّین Majidoddin
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۰۹ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مُند. ۱۱ کیلومتر شمال بردخون. دارای امامزاده‌ای به همین نام است.

مجید جوی Majid jovi
ده، بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۸۷ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر شمال غربی شاهور.

مجین Majin
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۸۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شور. ۸ کیلومتر جنوب غربی دلبران.

مجینه Majineh
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

مجان Macān
ده، بخش راسک، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۵۷ درجه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۵۱ کیلومتر شمال غربی راسک.

مچین Macin
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۹۹ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه زین‌آباد به جوین. ۲۷ کیلومتر شمال غربی بوئین.

محارب Mahāreb
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۲۲۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری چنانه.

محبوب‌آباد Mahbub ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۴۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی میشوداغ. ۱۰ کیلومتر غرب کندلج.

محرزی Mahrazi
← مهرزی. ده، شهرستان آبادان.

محرّم‌آباد Moharram ābād
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۶۸ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۵ متر. معتدل، خشک. ۲۷ کیلومتر غرب جنوبی رشتخوار. کنار کال سالار.

محروقی Mahruqi
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۱۱۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری بوزی.

مُحسن‌آباد Mohsen ābād
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۲۶ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه گل‌کن.

مُحسن‌آباد Mohsen ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۱۲ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۳۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱ کیلومتر شمال کاریز.

مُحسن‌آباد Mohsen ābād
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۸ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری حاجی‌آباد. دامنهٔ خاوری کوه اردکول (کوهستان آهنگران).

محلاّت Mahallāt
۱- شهرستانی در مرکز خاوری استان مرکزی، مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای خورهه و باقرآباد و به مرکزیت شهر محلاّت.
شهرستان محلاّت از شمال غربی به شهرستان آشتیان، از شمال خاوری به شهرستان قم، از خاور به شهرستان دلیجان، از جنوب خاوری به شهرستان برخوار و میمه، از جنوب به شهرستان گلپایگان (استان اصفهان) و از غرب به شهرستانهای خمین و اراک محدود است. نواحی شمالی و جنوبی آن راکوههای نسبتاً مرتفعی پوشانیده و نواحی مرکزی آن را درّهٔ نسبتاً پهناور قمرود فرا گرفته است. کوههای درّه‌فراخ ، ورچال(۲۷۹۵ متر)، خون (۲۸۰۵ متر) و مقدر (۲۶۵۹متر) بلندترین کوههای آن محسوب می‌گردند. رودخانهٔ قمرود که از جنوب غربی بسوی شمال خاوری روان است، عمده‌ترین رود آن بشمار می‌آید و رودخانه‌های دربند شور ، سیاه‌درّه و سفید درّه که خشکرودهائی بیش نیستند، از جمله دیگر رودهای این شهرستان محسوب می‌گردند. آب و هوای شهرستان محلات در نواحی کوهستانی معتدل و در درّهٔ قمرود و نواحی خاوری معتدل مایل به گرم است و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک تا خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان محلاّت، استان مرکزی. ۲۱۱ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۷۳ کیلومتر خاور جنوبی اراک. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه هروا. سر راه قم و کاشان به خمین. موقعیت جغرافیائی ۱۵ً ۲۷َ ۵۰ْ طول خاوری و ۴۵ً ۵۴َ ۳۳ْ عرض شمالی.
تاریخچه - بطوری که از نام آن پیداست از دو محلهٔ تقریباً مجزا بنام محلهٔ بالا و محلهٔ پائین تشکیل شده. شهری است قدیمی و آثار تاریخی فراوانی در آن به چشم می‌خورد از آن جمله:
الف: بنای آتشکده‌ای از دورهٔ ساسانی.
ب: امامزاده ابوالفضل و امامزاده یحیی از آثار مغول.
پ: مسجد جامع محلات که گویا به زمان خلافت عثمان تعلق دارد.
ت: امامزاده محمود از بناهای سدهٔ هشتم و امامزاده موسی از عصر مغول.
ث: آثار باستانی از دورهٔ سلوکی ها در خورهه.

محلاّتی Mahallāti
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۸

درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۵ کیلومتر جنوب خاوری زرقلعه‌گنج.

محل‌الدّین **Mahaleddin**
ده، بخش خشت و کمارج، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۲۵۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی کُنارتخته.

محلوقان **Mahluqān**
← مهلوغان. ده، شهرستان بیرجند.

محلّهٔ آسیاب **Mahalleh-ye Āsiyāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان میبد، استان یزد. میبد ۳۵۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

محلّهٔ بالا شهرو **Mahalleh-ye bālā šahru**
← بالا شهرو. ده، شهرستان بندرعبّاس.

محلّهٔ پائین **Mahalleh-ye pā'in**
← محلات. شهر، مرکز شهرستان محلات.

محلّهٔ پائین شهرو **Mahalleh-ye pā'in šahru**
← پائین شهرو. ده، شهرستان بندرعبّاس.

محلّهٔ ده چیمه **Mahalleh-ye Deh cimeh**
← چیمه. ده، شهرستان نطنز.

محلّهٔ کوه **Mahalleh-ye Kuh**
← لارک کوهی. ده، شهرستان قشم.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۹۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کال مرغ. سر راه سبزوار به کاشمر.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۵۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه پشت‌نار. ساحل شمالی رودخانهٔ نکا.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، مرکز بخش دودانگه و مرکز دهستان فریم، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۵۱ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار شیرین‌رود. جنگلی. این روستا از ترکیب روستاهای شل‌درّه و کرچاه تشکیل یافته است.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۳۵۸ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه گرگان به آق‌قلعه.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۹۴ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه دوبراک. ۱۱/۵ کیلومتر غرب جنوبی میامی.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۸۱ درجه، ۱۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار کال‌شور جاجرم.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۱۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شیرین‌درّه.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۱۶ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۶۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قزوین به بوئین.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۷۷ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ هراز. سر راه آمل به تهران. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. ۳۱ کیلومتر شمال غربی بوئین.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۲۴۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل، خشک.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد

۲۰۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. ۶/۵ کیلومتر جنوب تنکمان.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۵۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۱ کیلومتر غرب شمالی توپ‌آغاج.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۴۸ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن. ۲۷ کیلومتر خاور جنوبی حسن‌آباد یاسوکند.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۴۸ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. ۲۹ کیلومتر شمال غربی رشتخوار.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۱۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۷۷۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قلعه‌حمام به صالح‌آباد.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۴۱ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه قومینجان به چاه طالب.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۵۳ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. سر راه دامغان به سمنان.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۲۰ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه قلعه‌نو، رودآب به روستاهای حجّاج و زمان‌آباد.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۴ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ شمالی کوه گورتیجو. ۴۵ کیلومتر غرب بردسکن.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۹۲ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. ۸ کیلومتر غرب نیگنان. دامنهٔ خاوری پشتهٔ محمدآباد.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۹۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۵ متر. گرم، خشک. کنار جنوبی خط آهن گرمسار به سمنان.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۹۴ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه قالیباف به ملایر. ۱۵ کیلومتر غرب جنوب خنداب.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۴۹ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۵ متر. گرم، خشک. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری قمرود.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش آران و بیدگل، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۳۴ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۹۵ متر. گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی گل‌آرا. سر راه کاشان و گل‌آرا به نصرآباد.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۳۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. ۸ کیلومتر شمال غربی حسین‌آباد میش‌مست.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۱۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ابوزیدآباد به چال‌قره. ۲ کیلومتر جنوب غربی ابوزیدآباد.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۴۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری روستای موچش.

محمّدآباد Mohammad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۶۳ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب گیان.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۷۳ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درهٔ غربی کوه حسن هلکان. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی کامیاران. سر راه کامیاران به سنقر.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۸ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. گرم، خشک. کنار راه حاجی‌آباد به آهنگران. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری حاجی‌آباد. کنار رود محمدآباد.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۷ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب طبس مسینا.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۷۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. ۶/۵ کیلومتر شمال غربی دشتغرّان.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۹۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر خاور جنوبی مرک.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۵ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه بهاباد به آسفیج. ۲ کیلومتر جنوب خاوری بهاباد.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۲۳ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه مزدآباد به زاغل.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، بخش اشکذر، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۱۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. مجاور روستای حجّت‌آباد.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۱۸۴ درجه، یک کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. حومهٔ جنوب غربی شهر بافق.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، مرکز دهستان فهرج، بخش مرکزی شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۱۵۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سه راهی یزد به کرمان و یزد به بافق.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۲۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه مورچه‌خورت به میمه. ۶ کیلومتر شمال غربی مورچه‌خورت.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۰۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۴۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آبچم‌در. ۸ کیلومتر شمال خاوری چلگرد.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۵ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به کوهپایه. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی سیستان.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، مرکز دهستان جرقویهٔ سفلی، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال خاوری نصرآباد.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، مرکز بخش شیب‌آب و مرکز دهستان محمّدآباد، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۹۴ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه زابل به زاهدان.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۵۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر خاور شمالی چشمه‌زیارت.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۶۳ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه حصاروئیه به دره‌شور. ۵ کیلومتر خاور جنوبی حصاروئیه.

محمّدآباد Mohammad ābād

ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۹۲ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود

۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۴ کیلومتر جنوب غربی نصرت‌آباد.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۱۸ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار راه سیریز به ده علی. ۲۶ کیلومتر غرب جنوبی کوهبنان.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، مرکز دهستان محمّدآباد، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۱۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری شبجره.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۷۲ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه پورکان.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۵۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی فردوسیه.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، مرکز دهستان محمّدآباد، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۴۴ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه زرند به جرجافک.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۵۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی دهوئیه.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۳۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کبوترخان. ۲۰ کیلومتر جنوب کبوترخان. سر راه رفسنجان به بردسیر.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۸۵ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۴ کیلومتر خاور جنوبی شهداد. حاشیهٔ کویر لوت.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۲ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری راین.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۶۶ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری خسروشیرین.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۴۰ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۲۹ کیلومتر خاور جنوبی خُنجشت.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۰۱ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴۰ کیلومتر غرب شمالی نوک‌آباد.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۴۲ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر خاور لادیز.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۰ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بمپور. ۵ کیلومتر خاور جنوبی نوک‌جوب.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۵۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر شمال غربی دوساری.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۷۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ پشترود. ۴۳ کیلومتر غرب شمالی فهرج. حاشیهٔ جنوبی کویر لوت.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۴۵ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر غرب ملک‌آباد.

محمّدآباد **Mohammad ābād**
ده، بخش رونیز، شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۳۲۰

درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۴ کیلومتر خاور شمالی ماه فرخان.

Mohammad ābād محمّدآباد
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۸۷ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه خورموج به کنگان.

Mohammad ābād محمّدآباد
ده، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۶۱ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خاور فداغ.

Mohammad ābād محمّدآباد
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۴ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر غرب شمالی چانف.

Mohammad ābād-e Eškul محمّدآباد اشکول
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۴۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب جنوبی برفه.

Mohammad ābād-e Barxordār محمّدآبادبرخوردار
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳۱ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب بهرمان.

Mohammad ābād-e pā'in محمّدآباد پائین
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۱۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۰ متر. معتدل، خشک. کنار جام‌رود. روستای محمدآباد بالا در ۳ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۰۵۰ متری جای دارد.

Mohammad ābād-e pā'in محمّدآباد پائین
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸۳ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه جیرفت به کهنوج و گلاشگرد. روستای محمّدآباد بالا در ۹ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع حدود ۶۵۰ متری قرار دارد.

Mohammad ābād-e Cāh kavir محمّدآباد چاه کویر
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۵ متر. گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر شمال عشق‌آباد.

Mohammad ābād-e Celpu محمّدآباد چلپو
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۰۰ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه نیشابور به ریوش و کاشمر.

Mohammad ābād-e Xān محمّدآباد خان
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۰۶ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه شهربابک به سیرجان.

Mohammad ābād-e Dehgāri محمّدآباد ده‌گاری
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۵ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری محمّدآباد ریگان.

Mohammad ābād-e Rigān محمّدآباد ریگان
ده، مرکز دهستان و مرکز بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۵ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر شمال خاوری ریگان.

Mohammad ābād-e Sarcešmeh محمّدآبادسرچشمه
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۳۴ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه تاکک. سر راه رزمگاه بالا به دو قلعهٔ برشک.

Mohammad ābād-e Šeyx محمّدآباد شیخ
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۳۴ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری بروات.

Mohammad ābād-e Arab محمّدآباد عرب
ده، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۳۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۰ متر. گرم،خشک. ۵ کیلومتر جنوب پیشوا.

Mohammad ābād-e Katul محمّدآباد کتول
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۲۴۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. کنار رودخانهٔ محمدآباد. دامنهٔ شمالی کوههای البرز شرقی. جنگلی.

Mohammad ābād-e Kurin محمّدآباد کورین
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۱۶ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب سرجنگل.

Mohammad ābād-e Kuzehgar محمّدآباد کوزه گر
ده، بخش خورو بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۲ درجه، ۲۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، خشک. ۴۸ کیلومتر شمال خور.

Mohammad ābād-e Gonbaki محمّدآباد گُنبکی
ده، مرکز دهستان گنبکی، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۳۲ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی ریگان.

Mohammad ābād-e Maskun محمّدآباد مسکون
ده، مرکز بخش جبال بارز و مرکز دهستان مسکون، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۰ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه جیرفت به بم. دامنهٔ غربی کوه جبال بارز.

Mohammad ābād-e Nil محمّدآباد نیل
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۰۷ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چم.

Mohammad āsār محمّدآثار
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۳۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی محمّدآباد.

Mohammad āvard محمّدآورد
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۵۹ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲/۵ کیلومتر جنوب چاه‌وک.

Mohammadān محمّدان
ده، بخش فنّوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۲۴ درجه، ۸۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱/۵ کیلومتر غرب مسکوتان.

Mohammadān محمّدان
← مهمدان. ده، شهرستان نیک‌شهر.

Mohammadān محمّدان
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۵۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری زیارلو.

Mohammad taqi beyg محمّدتقی‌بیگ
ده، بخش نوخندان، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۲۹۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

Mohammad taqi kandi محمّدتقی کندی
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۸۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه تازه‌کند انگوت به گرمی. ۹/۵ کیلومتر خاور شمالی تازه‌کند انگوت.

Mohammad tip محمّدتیپ
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۴۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب غربی الشتر.

Mohammad jān bābā محمدجان‌بابا
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۰ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ شبلیز. ۲۱ کیلومتر شمال غربی مارگون.

Mohammad jamāli محمّد جمالی
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۲۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال غربی دهکهنه.

Mohammad xāni محمّدخانی
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۳۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری گرّاب.

Mohammad xalaj محمّدخلج
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۷۹ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه زاغه به بزین.

Mohammad dust ābād محمّد دوست‌آباد
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۵۳ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی لادیز.

Mohammad deh محمّدده
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۹۳ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رود اورگانچای. کوهستان البرز.

Mohammad rezā محمّدرضا
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۴ درجه، ۸۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال خاوری چاهوک.

Mohammad ra'iyyat محمّد رعیّت
← محمدخانی. ده، شهرستان کوهدشت.

Mohammadšālu محمّدشالو
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۵۰

درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

محمّد شاه پائین **Mohammad šāh-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۱۱۱ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. روستای محمدشاه بالا در ۳ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۳۷۰ متری قرار دارد.

محمد شقاطی **Mohammad šaqāti ?**
← چنانه. ده، شهرستان شوش.

محمّد صالحی **Mohammad sālehi**
ده، مرکز دهستان حیات داود، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۵۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر شمال بندر ریگ.

محمّد صفر **Mohammad safar**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۳۱ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی محمّدآباد.

محمّد عامری **Mohammad āmeri**
ده، بخش ساحلی، شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۲۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. ۴ کیلومتر جنوب دلوار. سر راه بوشهر به کنگان.

محمّد عبدالعلی **Mohammad abdol ali**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۸ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال بهمن‌یاری.

محمّدقاسمی **Mohammad qāsemi**
ده، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۴۸ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور جنوبی بیرم. سر راه بیرم به پاقلات.

محمّدقلی **Mohammad qoli**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۳۱۴ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار آب آسمان‌آباد. سر راه سرابله و لومار به اسلام‌آباد غرب. دامنهٔ غربی کوه پیران.

محمّدقلی قشلاقی **Mohammad qoli qešlāqi**
ده، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۴۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آجرلوچای. سر راه حیدرباغی به باداملو.

محمّدمیرزا، گردنه **Mohammad mirzā**
گردنه‌ای به بلندی ۲۰۵۰ متر در شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. سر راه تربت حیدریه به مشهد. ۵۰ کیلومتر شمال خاوری تربت حیدریه. این گردنه شهرستانهای تربت حیدریه و مشهد را از هم جدا می‌کند.

محمّدی **Mohammadi**
← قلعهٔ محمّد. شهرستان بجنورد.

محمّدی **Mohammadi**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۱۵ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۶۰ متر. گرم، خشک. حاشیهٔ خاوری دشت کویر.

محمّدی **Mohammadi**
← سوخور محمدی. ده، شهرستان گیلانغرب.

محمّدی **Mohammadi**
← محمدیه. ده، شهرستان نائین.

محمّدی **Mohammadi**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۳۵۱ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هله. ۷ کیلومتر غرب کرّه‌بند.

محمّدی **Mohammadi**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۳۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب غربی غریبه.

محمّدی **Mohammadi**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان [illegible]رچستان. سراوان ۱۳۷ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود [illegible] متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سراوان به مرز پاکستان.

محمّدیار **Mohammadyār**
شهر، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۷۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه نقده به مهاباد.

محمّدیه **Mohamm[illegible]**
ده، بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان [illegible]. کاشمر ۲۹۲ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود [illegible] متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر خاور شمالی خلیل‌آباد.

محمّدیه **Mohamm[illegible]**
ده، بخش مرکزی شهرستان [illegible]، استان مرکزی. اراک ۳۴۷

درجــه، ۱۶ کـیلومتر. ارتـفاع حـدود ۱۶۸۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی مشهد میغان.

محمّدیه **Mohammadiyeh**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بـیرجـند ۲۷۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه بیرجند به خوسف.

محمّدیه **Mohammadiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، اسـتان اصـفهان. نـائین ۶۶ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. مـعتدل مـایل بـه گـرم، خشک. دشت. حومهٔ خاوری شهر نائین.

محمّدیه **Mohammadiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، اسـتان اصـفهان. شـهرضا ۱۹۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر خاور جنوبی موسی‌آباد.

محمّدیه **Mohammadiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسـنجان ۴۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال نصرت‌آباد.

محمّدیه **Mohammadiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۲۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل بـه سرد، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر خاور زیدآباد.

محمّره **Mohammareh**
← خرمشهر. استان خوزستان.

محمله **Mahmeleh**
ده، مرکز دهستان محمله، بـخش خـنج، شـهرستان لار، اسـتان فارس. لار ۲۷۵ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۸ کیلومتر غرب جنوبی خنج.

محملیان **Mahmaliyān**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۸۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گـرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری کوهستک.

محمود **Mahmud**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۳۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ مـتر. گـرم، خشک. دشت. سر راه زابل به کوه خواجـه. ۳ کـیلومتر غـرب تیمورآباد.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۴۵ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خررود. مرکز دهستان خرارود.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، مرکز دهستان اقبال غربی، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۹۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتـفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، خشک.

محمودآباد **Mahmud ābād**
شهر، مرکز بخش هراز، شهرستان آمل، استان مـازندران. آمـل ۳۳۷ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷- متر. معتدل مایل بـه گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه آمل بـه نـور و بابلسر.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، اسـتان مـازندران. بـابل ۵۶ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۷۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، مرکز دهستان محمودآباد، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شـاهین‌دژ ۱۴۰ درجـه، ۱۷ کـیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار چم‌قوره. سر راه شاهین‌دژ به تکاب.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سـنندج ۱۰ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل بـه سرد، نیمه‌خشک. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری دیواندرّه.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مـایل بـه گـرم، خشک. سر راه فیلستان به ورامین. ۶ کیلومتر جنوب پاکدشت.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، اسـتان تـهران. دمـاوند ۱۲۶ درجـه، ۴۲ کـیلومتر. ارتـفاع ۱۴۰۰ مـتر. مـعتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ حبله‌رود. ۴۳ کیلومتر جنوب غربی فیروزکوه.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، اسـتان مـرکزی. اراک ۳۲۶

درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر غرب کمیجان.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۰۵ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. گرم، خشک. ۹ کیلومتر خاور شمالی گازران.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۵۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به ورچق. ۵ کیلومتر شمال خاوری ازناو.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۱۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. حومهٔ شمال غربی شهر یزد.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، مرکز دهستان محمودآباد، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۳۲۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۲ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. ۲/۵ کیلومتر خاور شمالی خوراسکان. مرکزدهستان محمودآباد.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۰۰ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال لوتک.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۱۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب خاوری کریم‌آباد.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۲ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری راین.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۹۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ چهاری. ۱۷ کیلومتر خاور شمالی نگار.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، مرکز دهستان محمودآباد سید، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۲۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. کنار راه سیرجان به شهربابک. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری زیدآباد.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۸ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری مشکان.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش سرچهان، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۸ درجه، ۱۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه حسامی به کره‌ای. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی کره‌ای.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۴ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی ده‌بید.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش زیدون، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۲۸ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۱ کیلومتر شمال غربی سردشت.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۶ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری عباس‌آباد.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۳ درجه، ۹۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خاوری شاهماران.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۹۰ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه البرز. سر راه جهرم به لار.

محمودآباد **Mahmud ābād**
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۱۱ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری بلغان و ۳۱ کیلومتر غرب جنوبی جویم.

محمود آباد Mahmud ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۴۸ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب غربی اسکلو.

محمود آباد Mahmud ābād
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۸۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی حور.

محمود آباد Mahmud ābād
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۲ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رود ارس. سر راه اصلاندوز به خمارلو.

محمود آباد بالا Mahmud ābād-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۱۱۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. روستای محمودآباد پائین در ۲ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۸۸۰ متری قرار دارد.

محمود آباد خرزان Mahmud ābād-e Xarzān
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۹۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

محمود آباد خیابانی Mahmud ābād-e Xiyābāni
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۱۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حاشیهٔ شمال خاوری کویر نمک سیرجان. ۱۰/۵ کیلومتر شمال غربی زیدآباد.

محمود آباد سه دانگه Mahmud ābād-e Seh dāngeh
ده، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۶ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتر خاور جنوبی طسوج.

محمود آباد نو Mahmud ābād-e Nō
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۹۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶ کیلومتر خاور شمالی پیشوا. سر راه پیشوا به روستای شور.

محمود جیق Mahmud jiq
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۳۱۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار زرینه‌رود. سر راه شاهین‌دژ به میاندوآب.

محمود شابی Mahmud šābi
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۲۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی وراوی.

محمود شاه Mahmud šāh
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۴۲ درجه، ۱۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه رامشه به آباده. دارای کاروانسرای قدیمی است.

محمود شاهی Mahmud šāhi
← نوئی. تیره‌ای از طایفهٔ چهاربنیچه.

محمود علی Mahmud ali
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۱۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۴۶۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب ایستگاه مازو. امامزاده‌ای بنام محمودعلی دارد.

محمود علیلو Mahmud alilu
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۱۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری خمارلو.

محمود کُلاهی Mahmud kolāhi
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی قلعه‌قاضی.

محمودوند Mahmudvand
ده، مرکز بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرّم‌آباد ۲۶۱ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار راه خرّم‌آباد به ملاوی و پلدختر.

محمودوند Mahmudvand
ده، مرکز بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرّم‌آباد ۲۷۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به پلدختر و اندیمشک.

محمودیه Mahmudiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۸۹ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب لاهیجان.

محمودیه **Mahmudiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۵ متر. معتدل، خشک. دشت شنزار. ۲ کیلومتر شمال غربی فردوسیه.

مُحی آباد **Mohi ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳۳ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال خاوری لاهیجان.

مُحی آباد **Mohi ābād**
ده، مرکز دهستان قناتغستان، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۶۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه ماهان به جوپار. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی ماهان.

مُخت **Moxt**
ده، مرکز دهستان مخت، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۳۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر غرب جلالی‌کلک.

مختابادی **Moxtābādi**
ده، بخش چغلوندی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۴۴ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب چغلوندی. دامنهٔ خاوری کوه ریمله.

مُختار **Moxtār**
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۷۸ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب غربی مادوان.

مُختارآباد **Moxtār ābād**
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۹۸ درجه، ۱۰۷ کیلومتر. ارتفاع ۷۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر خاور گتیج.

مُختاران **Moxtārān**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۶۱ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵۸ کیلومتر جنوب خاوری خوسف.

مُخدان **Moxdān**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۱۲۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اهرم. درهٔ شمالی کوه خورموج.

مُخدان **Moxdān**
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۰۹ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر شمال خاوری بردخون.

مُخک **Moxak**
ده، بخش کردیان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۴۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه جهرم به شیراز. ۲۰ کیلومتر شمال غربی قطب‌آباد.

مُخلص آباد **Moxles ābād**
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۴۳ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی فرمهین.

مُخلصون **Moxlesun**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۵۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه مهریز به مروست.

مُخنّتون **Moxannetun**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۵۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه مهریز به مروست.

مُخور **Moxur**
ده، دهستان قره‌قویون، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۴۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه سوکار.

مُخور **Moxōr**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۳۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. در این روستا امامزاده‌ای بنام حیات غیبی وجود دارد.

مُخور **Moxur ?**
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۹۱ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر جنوب سیه‌چشمه.

مخین **Maxin**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۵۵ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار قطورچای. سر راه خوی به قطور. ۷/۵ کیلومتر خاور جنوبی قطور.

مُدآباد **Mod ābād**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۳۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر خاور روستای مأمون.

مدان **Madān**
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۷۴ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار الموت‌رود. کوهستان البرز.

مداین **Madāyen**
شهر قدیم به فاصلهٔ حدود ۲۳ کیلومتری جنوب خاوری بغداد بر دو ساحل دجله. اطلاق نام مداین بر این محل بدین مناسبت بوده است که دو شهر بزرگ واقع در مقابل یکدیگر، یکی سلوکیه در غرب و دیگری تیسفون در شرق قرار داشته‌اند و علاوه بر آنها عده‌ای از آبادیهای نزدیک را نیز شامل می‌شده. عربها مانند ساسانیان، مداین را مرکب از هفت شهر می‌شمردند. بعضی از شهرهای مزبور عبارت بودند از وه‌اردشیر یا به‌اردشیر، درزنیدان و وه‌آنتیوخ خسرو، تیسفون و سلوکیه.
مداین در زمان خلافت عمر به دست مسلمانان افتاد و به مرور رو به ویرانی رفت. بطوری که در اواسط قرن چهارم هجری ویرانه‌ای بیش نبود و آخرین آبادی باقیماندهٔ آن در حملهٔ تیمورلنگ ویران گردید. عظیم‌ترین یادگار باستانی مداین طاق کسریٰ یا ایوان مداین است که در میان ویرانه‌ها همچنان برپا ایستاده است.

مُدبگ بالا **Modbag-e bālā**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۶ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴ متر. گرم، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری رامشیر. روستاهای مدبگ وسط و مدبگ پائین به ترتیب در ۵۰۰ متری و ۱/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا قرار دارند.

مدبون **Madbun**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۶۸ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال خاوری هتکن.

مُدروان **Modravān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۸۰ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی رابر.

مدک **Madak**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۴۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

مدن **Madan**
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۰۸ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بهمنشیر. سر راه آبادان به چویبده.

مدنج **Madanc**
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۹۸ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری گتیج.

مدوار **Madvār**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۲۱۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه مدوار (کوهستان شیرکوه).

مدوار **Madvār**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۵۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه مدوار.

مُدوئیه **Modu'iyeh**
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۲۹ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب ابرکوه.

مدیا **Mediyā**
نام یونانی سرزمین قوم آریائی ماد.

مُدیر **Modir**
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۸۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری قصرقند.

مدیسه **Madiseh**
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۶۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار زاینده‌رود. سر راه اصفهان به شهرکرد.

مدینات **Madināt**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۳۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر جنوب مشرحات.

مُرآباد **Mor ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۵۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل، خشک.

مرآباد Mar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۳ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر خاور زهلنفان.

مرا Marā
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۱۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دماوند. مرکز دهستان تاررود.

مرأ Marā'
ده، بخش مرکزی شهرستان شهر بابک، استان کرمان. شهر بابک ۳۲۴ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه مهریز به خبر. ۱۱ کیلومتر شمال غربی خبر.

مُرادآباد Morād ābād
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۱۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری باخرز (شهرنو).

مُرادآباد Morād ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر خاور مشهد میقان.

مُرادآباد Morād ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۷۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار خط آهن اراک به قم. ۳ کیلومتر شمال غربی روستای کارچان.

مُرادآباد Morād ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۴۱ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه نورآباد به دهریز و ملایر و نورآباد به خرم‌آباد.

مُرادآباد Morād ābād
ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۶۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه تویسرکان به کنگاور. ۵ کیلومتر جنوب خاوری والاشجرد.

مُرادآباد Morād ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۷۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار چم‌زکریا. ۵ کیلومتر جنوب فرهادآباد.

مُرادآباد Morād ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۲۶۱ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه حلوائی.

مُرادآباد Morād ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۳۵۲ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال خاوری دشت‌آباد.

مُرادآباد Morād ābād
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۷۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه سوران به پسکوه و خاش. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی سوران.

مُرادبلاغی Morād bolāqi
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۹۴ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان به ملایر. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی شورین.

مُرادبیگی Morād beygi
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۲۴ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری مربچه. کنار راه رامهرمز به رامشیر.

مُرادتپه Morād tappeh
ده، بخش اشتهارد، شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۶۳ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر غرب شمالی اشتهارد.

مُرادجان Morādjān
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۵۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کره‌گرّین. ۷ کیلومتر خاور شمالی دیوان‌آباد.

مُرادحاصل Morādhāsel
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۵ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه کرمانشاه به طاق بستان. ۲ کیلومتر جنوب غربی طاق بستان.

مُرادخان‌کندی Morādxān kandi
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۵۹ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

مُرادقلی Morād qoli

ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۱ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شوراب. ۳۲ کیلومتر خاور شمالی دیواندره.

مُرادلو Morādlu

سه روستا به نام مرادلوی پائین، مرادلوی وسط و مرادلوی بالا، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۸۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اتومبیل‌رو ماکو به پلدشت.

مُرادلو Morādlu

ده، دهستان مغان شرقی، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار بالهارود. سر راه گرمی به بیله‌سوار.

مُرادلو Morādlu

ده، دهستان ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ رشته کوههای صلوات.

مُرادلو Morādlu

طایفه‌ای از ایل شاهسون که در روستای مرادلو زندگی می‌کنند. ییلاق آنها دامنه‌های شمال خاوری کوه سبلان است و در زمستان به قشلاق مرادلو می‌روند.

مُرادی Morādi

ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۱ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گورانی.

مراش Marāš

ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۹ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ حلب. دامنهٔ شمالی کوه گرده‌تاج. ۵ کیلومتر غرب روستای دندی.

مراغ Marāq

ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۰ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری بندرچارک.

مراغان Marāqān

ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۱۹۱ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی.

مراغه Marāqeh

ده، بخش فریمان، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۷۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه قطار اولنگ.

مراغه Marāqeh

۱- شهرستانی در مرکز جنوب غربی استان آذربایجان شرقی، مرکب از بخش مرکزی و بخش عجب‌شیر و مشتمل بر دهستانهای سراجوی شمالی، سراجوی جنوبی، سراجوی غربی، سراجوی شرقی، قوری‌چای غربی، قره‌ناز، دیزجرود شرقی و دیزجرود غربی و به مرکزیت شهر مراغه.
این شهرستان از شمال به شهرستان تبریز، از خاور و جنوب خاوری به شهرستان هشترود، از جنوب به شهرستان بناب و از غرب به دریاچهٔ ارومیّه محدود است. شهرستانی است کوهستانی واقع در دامنهٔ جنوبی کوهستان سهند، که بوسیلهٔ رودخانه‌های متعددی که همگی از دامنهٔ جنوبی کوهستان مزبور سرچشمه گرفته و بسوی جنوب و جنوب غربی روانند، سیراب می‌گردد که مهمترین آنها موردق‌چای، صوفی‌چای، چوان‌چای و قلعه‌چای می‌باشند. آب و هوای این شهرستان معتدل مایل به سرد تا سرد است و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک محسوب می‌شود.
۲- شهر، مرکز شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. ۴۹۰ کیلومتر شمال غربی تهران و ۷۴ کیلومتر جنوب تبریز. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خط آهن میانه به تبریز. دامنهٔ جنوبی کوهستان سهند. کنار صوفی‌چای. موقعیت جغرافیائی ۱۵ ۱۴ ۴۶ طول خاوری و ۱۵ ۲۳ ۳۷ عرض شمالی.
تاریخچه - نام مراغه ظاهراً از کلمهٔ مرغ و یا مراغ به معنای چراگاه اقتباس شده و در روزگار گذشته افرازه‌رود نام داشته است. به گفتهٔ ابن‌حوقل شهر مراغه در سدهٔ چهارم هجری قمری هم‌اندازهٔ شهر اردبیل بوده و یکی از مهمترین شهرهای آذربایجان بشمار می‌رفته. در دورهٔ مغول کرسی آذربایجان بود و در سدهٔ هفتم به فرمان خواجه‌نصیرالدین توسی رصدخانه‌ای در آن بنا شده که ویرانه‌های آن در نزدیکی شهر موجود است. علاوه بر ویرانه‌های رصدخانهٔ مزبور، گنبد سرخ، برج مدور، گنبد کبود (قبر مادر هلاکوخان)، گنبد غفاریه، ستون سنگی و سالارخانه از دیگر آثار تاریخی آن هستند.

مراغه Marāqeh

ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۱ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ میمه. ۱۱ کیلومتر شمال نوبران. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان.

مُرافات Morāfāt

ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و

بلوچستان. سراوان ۲۳۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی سوران.

مراک Marāk
ده، مرکز دهستان کاهشنگ، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۷۶ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه بیرجند به اسدآباد.

مراکی Marāki
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۵ درجه، ۲۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری کناران.

مراگان Marāgān
یا مره‌کند. ده، دهستان حاجیلار، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. محل تلاقی قطورچای و آق‌چای.

مرّان بالا Marrān-e bālā
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۵۹ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری زرینه‌اوباتو. ۳۴ کیلومتر شمال غربی دیواندرّه. روستای مرّان کوچک ۴ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۲۱۰۰ متری واقع است.

مرانک Marānak
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۴۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه دماوند به کیلان. کنار رودخانهٔ جمع‌آبرود.

مراوند Marāvand
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. میمه ۶۶ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. سر راه هنجن به سوه. دامنهٔ غربی کوهستان کرکس.

مراوه‌تپّه Marāveh tappeh
شهر، مرکز بخش مراوه‌تپّه، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۳۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود اترک.

مُرباغ Morbāq
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۷ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر جنوب غربی رُستاق.

مربچه Marbaceh
ده، مرکز دهستان حومهٔ غربی، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۲۶۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودشور.

مُرتضویه Mortazaviyeh
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۳ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۰/۵ کیلومتر خاور جنوبی ماژان.

مرج Marj
ده، مرکز دهستان پاقلعه، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۶۲ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه سنگ آواز.

مرجان Marjān
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۳ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ طالقان. حدود ۸/۵ کیلومتر خاور شمالی شهرک. کوهستان البرز.

مرجان Marjān
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه جیرفت به محمّدآباد و کهنوج.

مرجان Marjān
ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۷۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه تنگل. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی رابر.

مرجانه Marjāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۸ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سرهنگ.

مرجغل Marjeqal ?
ده، مرکز بخش تولم، شهرستان صومعه‌سرا، استان گیلان. صومعه‌سرا ۱۲۵ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. سر راه رشت به صومعه‌سرا و فومن. کنار رودخانهٔ پیش‌رودبار.

مرچین Marcin
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۷۵ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز. سرچشمهٔ یوزباش‌چای.

مرخوز Marxoz
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۹۰ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌مرخوز. دامنهٔ شمالی کوه بنفشه.

مردآباد Mard ābād
← ماهدشت. شهر، شهرستان کرج.

مرداب انزلی Mordāb-e Anzali
پهنهٔ آرام آب‌شیرین به درازای حدود ۳۲ کیلومتر و عرض حدود ۱۱ کیلومتر در استان گیلان، جنوب غربی دریای خزر. این مرداب به وسیلهٔ دو زبانه از دریای خزر جدا می‌شود و به وسیلهٔ تنگه‌ای به طول حدود ۸ کیلومتر به آن مربوط می‌گردد. مدخل مرداب دارای دو موج شکن است. ژرفای آب در این مرداب کم است و تمام نقاطش قابل کشتیرانی نیست. اطرافش نیزار است و صید ماهی و پرندگانی چون مرغابی در آن رواج دارد. رسوبات رودهائی که به آن می‌ریزند به تدریج از وسعت آن می‌کاهد. بندر غازیان و بندر انزلی در دو طرف آن جای دارند.

مردانقم Mardānqom
ده، مرکز دهستان دیزمار شرقی، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۶۷ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی.

مردوئیه Mardu'iyeh
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۷ درجه، ۱۰۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی شاهماران.

مردونو Mardunō
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۳۴ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شوربستک. ۵/۵ کیلومتر خاور فتویه.

مُرده شوری Mordeh šuri
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۱۳ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۳/۵ کیلومتر شمال خاوری بردخون.

مردهک Mardehak
ده، مرکز دهستان مردهک، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۲۸ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. درهٔ خاوری کوه حنا. کوهستان جبال بارز.

مردیگان Mardigān
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۹۵ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ ایرندگان. ۵ کیلومتر خاور ایرندگان.

مُرز Morz
ده، بخش فورک، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۳۵ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور جنوبی قدامی.

مرزآباد Marz ābād
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۳ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار مرزآبادچای. ۶ کیلومتر جنوب غربی خروانق.

مرزبانی Marzebāni
ده، مرکز دهستان پشت‌دربند، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی کامیاران.

مرزداران Marzdārān
۱- بخشی در شهرستان سرخس، استان خراسان، مرکب از دهستانهای پل خاتون، مرزداران و گل‌بی‌بی و به مرکزیت مزداوند.
۲- دهستانی در شهرستان سرخس، استان خراسان و به مرکزیت مزداوند.

مرزرود Marzrud
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۳۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

مرزن‌آباد Marzan ābād
شهر، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۲۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رود چالوس. سر راه چالوس به کرج و کلاردشت. نیمه‌جنگلی.

مرزنگو Marzangu
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۴۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

مرزونکلا Marzun kalā
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۹۲

درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار موسی‌نهر.

مرزیان **Marziyān**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۱۲ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خط آهن ازنا به شازند. ۷ کیلومتر جنوب مأمون.

مرزیجران **Marzijarān**
← مرزی‌گران. ده، شهرستان اراک.

مرزی‌کلا **Marzi kalā**
ده، بخش شیرگاه، شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۳۱۱ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ بابل. سر راه شیرگاه به بابل. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

مرزی گران **Marzigarān**
ده، مرکز دهستان امیریه، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۱۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اراک به مهرآباد و هزاوه.

مُرشدآباد **Moršed ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۵۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه شهرضا به ایزدخواست. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی اسفرجان.

مُرشدآباد **Moršed ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۷۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۹۵ متر. سرد، خشک. تپه ماهور. ۳ کیلومتر شمال اسفرجان. سر راه اسفرجان به مقصودبیک.

مرشون **Maršun**
یا قشلاق مرشون. ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۷۵ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز. کنار یوزباش‌چای.

مرشین **Maršin ?**
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۰۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری نوک‌آباد.

مرصاد، گردنه **Mersād**
گردنه‌ای به بلندی حدود ۱۶۵۰ متر در شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. سر راه کرمانشاه به اسلام‌آباد غرب. ۳۷ کیلومتر غرب جنوبی کرمانشاه و ۱۸ کیلومتر شمال خاوری اسلام‌آباد غرب. این گردنه شهرستان کرمانشاه را از شهرستان اسلام‌آباد غرب جدا می‌کند.

مُرصّع **Morassa'**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه داش‌گونی.

مرغ **Marq**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۱۱۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه الوند. سر راه خمین به سعیدآباد و گلپایگان.

مَرغ **Marq**
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۲۱ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. سرراه دیزلو به رباط سلطان.

مرغ **Marq**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۶۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اصفهان به شهرضا.

مرغ، گردنه **Marq**
گردنه‌ای به بلندی ۲۱۵۰ متر در شهرستان خمین، استان مرکزی. سر راه خمین به گلپایگان. ۱۷ کیلومتر خاور جنوبی خمین. این گردنه شهرستانهای خمین و گلپایگان و یا به عبارت دیگر استانهای مرکزی و اصفهان را از هم جدا می‌کند.

مُرغ‌آسان **Morqāsān**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۴۴ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی اسفندک.

مُرغاب **Morqāb**
رودخانه، شهرستان ایذه، استان خوزستان. طول ۷۰ کیلومتر. از کوه مونگشت، ۲۴ کیلومتری جنوب خاوری ایذه سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال باختری روان می‌گردد و در شمال روستای کمبو به رودکارون می‌ریزد.

مُرغاب **Morqāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۶۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر شمال غربی قلعه‌عسکر.

مُرغاب **Morqāb**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۴۰ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ مرغاب. ۳ کیلومتر غرب قادرآباد.

مُرغ بزرگ **Morq-e bozorg**
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۲۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه نورآباد به بابامنیر. روستای مرغ کوچک در ۲/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۲۰۰ متری قرار دارد.

مرغزار **Marqzār**
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۴۸ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه رباط قره‌بیل به جاجرم.

مرغزار **Marqzār**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۸۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی دولت‌آباد.

مُرغ‌زار **Morqzār**
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۷ درجه، ۱۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل، خشک. ۴۳ کیلومتر جنوب غربی دُرح.

مُرغزار **Morqzār**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۱۳ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن اهواز به بندر امام خمینی.

مرغش **Marqaš**
ده، مرکز دهستان کاخک، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۸۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. ۳/۵ کیلومتر خاور جنوبی کاخک.

مُرغک **Morqak**
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری سوران. سر راه سوران به سراوان.

مُرغ کوچک **Morq-e kucak**
← مرغ بزرگ. ده، شهرستان ممسنی.

مُرغ ملک **Morq-e Malek**
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۷۲ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری اورگان.

مُرغ مهین **Morq mahin**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۸۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر. غرب جنوبی اسفرجان.

مرغوب **Marqub**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۳۵ درجه، ۸۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ خاوری کوه اسفندیار. ۲۴ کیلومتر جنوب خاوری دیهوک.

مرق **Maraq**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۵۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه مرق.

مرق **Maraq**
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۵۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب نیاسر.

مرک **Marak**
ده، مرکز دهستان کاهشنگ، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۷۶ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه بیرجند به اسدآباد.

مرکز گرم **Markaz garm**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۱۱ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۴۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار خط آهن اندیمشک به دورود. ۸ کیلومتر غرب جنوبی ایستگاه مازو.

مرکک **Markak**
ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، خشک. درّهٔ شمالی کوه اِوار.

مرکوک **Markuk ?**
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری سوران. سر راه سوران به سراوان.

مرکید **Markid**
← مرگید. ده، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی.

مرکید **Markid**
جزیرهٔ کوچکی در آبهای شمالی دریاچهٔ ارومیه به مساحت ۱۱ هکتار، ۳۱/۵ کیلومتری غرب بندر شرفخانه. بلندترین نقطهٔ جزیرهٔ مزبور حدود ۱۲۸۰ متر ارتفاع دارد.

مرگ زیارت، گردنه **Marg-e Ziyārat**
گردنه‌ای به بلندی ۲۹۵۰ متر در شهرستانهای ارومیه و اشنویه، استان آذربایجان غربی. ۱۲ کیلومتر جنوب دیزج. این گردنه شهرستانهای ارومیه (در شمال) و اشنویه (در جنوب) را از هم جدا می‌کند. قلهٔ بزسینا (۳۴۸۰ متر)، در ۳/۵ کیلومتری غرب شمالی آن جای دارد.

مرگلو **Maregallu**
ده، بخش زرقان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۱۲/۵ کیلومتر شمال زرقان.

مرگن **Margan**
ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۱۱ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه اتومبیل‌رو قره‌ضیاءالدین به ماکو.

مرگه‌سر **Margehsar**
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۳۳ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه مالو.

مرگیت **Margit**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۹۶ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زیلبیرچای.

مرگید **Margid**
یا مرکید. ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۴۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار تلخه‌رود.

مرمنک **Marmanek**
← مرمنه. ده، شهرستان دلفان.

مرمنه **Marmaneh**
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۲۲۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور جوادآباد.

مرنجاب **Maranjāb**
ده، بخش آران و بیدگل، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۴۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. گرم، خشک. ساحل جنوبی دریاچهٔ نمک قم.

مرند **Marand**
۱– شهرستانی در استان آذربایجان شرقی، شامل بخشهای مرکزی و جلفا و دهستانهای علمدار گرگر، یکانات، هرزندات، زنوز، حومه و رودقات، به مساحت ۴۶۴۰ کیلومترمربع و به مرکزیت شهر مرند.
شهرستان مرند از شمال به رود ارس و جمهوری آذربایجان، از خاور به شهرستان اهر، از جنوب به شهرستان تبریز و از غرب به شهرستانهای خوی و ماکو محدود است. شهرستانی است نیمه کوهستانی که حدود ۲/۳ آن را ناهمواریها و ارتفاعات در برگرفته و ۱/۳ بقیه را جلگهٔ نسبتاً وسیعی پوشانیده است. کوههای دیوآن‌داغ، قره‌گز، هرزندداغ و کیامکی‌داغ در شمال و خاور آن قرار دارند و رشته کوههای میشوداغ در جنوب، آن را از شهرستان تبریز جدا می‌سازد. بلندترین نقطهٔ این شهرستان کوه کیامکی‌داغ با ارتفاع ۳۳۴۷ متر است که در مرز آن با شهرستان اهر قرار دارد. رودهای درّه‌دیزچای، زنوزچای و زیلبیرچای آن را مشروب می‌کنند و راه‌آهن تبریز – جلفا آن را به جمهوری آذربایجان از سوی شمال مرتبط می‌سازد.
۲– شهر، مرکز شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. ۵۷۷ کیلومتری شمال غربی تهران و ۶۰ کیلومتری شمال غربی تبریز. ارتفاع ۱۳۳۵ متر. معتدل مایل به متغیّر، نیمه‌خشک. دشت. سر راه تبریز به جلفا و تبریز به ماکو و خوی. موقعیت جغرافیائی ۳۰″ ۴۵′ ۴۵° طول خاوری و ۰۰″ ۲۶′ ۳۸° عرض شمالی.
تاریخچه – پیشینهٔ شهر مرند به چند صد سال پیش از میلاد مسیح می‌رسد و در دورهٔ کلده و آشور مسکن اقوام مهمی بوده است. بطلمیوس جغرافیدان یونانی که در دو قرن قبل از میلاد می‌زیسته، از آن به نام ماندگارنا اسم می‌برد و به روایت تاریخ‌نویسان کلمهٔ مرند در زبان ارمنی به معنای دفن یا دفینه است. ویلیامزجاکسن در سفرنامه‌اش می‌نویسد: مرند مرکز شهرستان واسپورگان در دورهٔ ساسانیان بوده و نشانه‌هائی از تمدن ساسانی و حتی قبل از آن در این ناحیه به چشم می‌خورد.
مرند پس از جنگهای سالهای ۱۸ تا ۲۲ هجری قمری، رسماً تحت حکومت اعراب قرار گرفت، از آن زمان به بعد نام مرند در نوشته‌ها و مدارک تاریخی به چشم می‌خورد. در سال ۱۶۰ هجری قمری (۱۵۵ هـ .خ) تیره‌ای از یمنی‌ها در آنجا ساکن شدند و در سال ۲۰۰ (۱۹۴ هـ . خ) به شهر بزرگ و زیبائی مبدل شد، بطوری که طبق نوشتهٔ طبری، گرداگرد شهر به دو فرسنگ می‌رسید و باغهای فراوانی پیرامون آن را فرا گرفته بود. در زمان قیام بابک خرم‌دین جزو قلمرو وی قرار گرفت.
در دورهٔ تیموریان مرند مورد غارت و جنگ و ویرانی واقع شد و پس از جنگ چالدران مانند سایر نقاط آذربایجان به تصرف عثمانیها درآمد. شاه عباس اول صفوی در سال ۱۰۱۶ (۹۸۵هـ.خ) هنگام نبرد با عثمانیها در این شهر مسکن گزید.
احداث راه‌آهن مرند به جلفا و ارتباط آن با آن سوی ارس بر رونق آن افزود و بعنوان راه ارتباط زمینی ایران با اروپا شناخته شد. در انقلاب مشروطه غالباً در دست شجاع نظام

مرندی که از مخالفان مشروطه بود، قرار داشت ولی پس از کشته شدن شجاع نظام با مشروطه‌خواهان همراهی کرد.
قدیمی‌ترین اثر تاریخی مرند، محراب مسجد جامع آن است که در سال ۷۳۱ هجری قمری (۷۰۹ هـ.خ) به امر سلطان ابوسعید بهادرخان مغول ساخته شد. مسجد بازار نیز از دیگر آثار تاریخی مرند است. قلعه یا آتشکده‌ای نیز در شرق مرند موجود است که زمانی از آتشکده‌های معروف آذربایجان بوده است.

مرند Marand
ده، بخش قیروکارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۴۵ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی قیروکارزین.

مرو Marō
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه بروجرد به گوشکی و درّه‌گرگ.

مروارید Morvārid
کوه، شهرستان داراب، استان فارس. ۱۴ کیلومتر مشرق داراب. ارتفاع ۳۰۲۵ متر.

مروارید Morvārid
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۲۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه دهدز به سرخون. ۵/۵ کیلومتر جنوب خاوری دهدز.

مُروارید Morvārid
ده، بخش پشتکوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۱۳۷ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

مرواریدر Morvāridar
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۹۳ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه دوتوره.

مرواریه Morvāriyeh
ده، بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۲۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه قزقلعه. کوههای البرز.

مروان‌کندی Marvān kandi
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۹۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک.

مروّتی Morovvati
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۸۳ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ کفرآور. سر راه پل ذهاب به گووار.

مرودشت Marvdašt
۱- شهرستانی در مرکز شمالی استان فارس، مرکب از بخشهای مرکزی، درودزن، ارسنجان، سعادت‌آباد و کامفیروز و مشتمل بر دهستانهای کناره، محمّدآباد، نقش رستم، رحمت، رامجردیک، رودبال، مجدآباد، خفرک علیا، درودزن، ابرج، رامجرد دو، ارسنجان، خبریز، کمین، مشهد مرغاب، کامفیروز شمالی، کامفیروز جنوبی و خرم‌مکان و به مرکزیت شهر مرودشت.
شهرستان مرودشت از شمال به شهرستانهای اقلید و آباده، از خاور به شهرستان نی‌ریز، از جنوب به شهرستان شیراز واز غرب به شهرستان سپیدان محدود است. قسمتی از اراضی این شهرستان کوهستانی است و قسمت دیگر را دشتهای هموار و نسبتاً پر آبی تشکیل داده است. کوههای موسی‌خانی (۳۳۳۸ متر)، آقاحسینی (۳۲۹۹ متر)، سیاه (۲۸۵۷ متر)، سیدان (۲۵۹۶ متر) و رحمت با ارتفاع ۲۵۵۹ متر بلندترین کوههای شهرستان مرودشت به شمار می‌آیند و رودخانهٔ کر که از شمال غربی بسوی جنوب شرقی جریان دارد و همچنین رودخانهٔ سیوند از جمله مهمترین رودهای این شهرستان محسوب می‌گردند و از نظر آب و هوا جزء نواحی معتدل و نیمه‌خشک به حساب می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان مرودشت، استان فارس. ۶۶۲ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۳۷ کیلومتر شمال خاوری شیراز. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. سر راه شیراز به آباده و اصفهان. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۴۸ °۵۲ طول شرقی و ″۱۵ ′۵۲ °۲۹ عرض شمالی.
تاریخچه - مرودشت، دشتی تاریخی و پهناور است و در گوشه و کنار آن آثار باستانی ارزشمندی چون تخت جمشید، استخر، نقش رستم، نقش رجب، کتیبهٔ حاجی‌آباد و قدمگاه دیده می‌شود. علاوه بر آثار مزبور تل‌ها و تپه‌های متعددی در این شهرستان موجود است که حاوی آثار ماقبل تاریخ است که مهمترین آنها تل باکون، تل جری، تل جمبولو، تل چهاربرجی، تل روباهی، تل سیاه، تل شقا، تل گپ، تل گرگی، تل مشکی و تل تاج‌آباد از آن جمله‌اند. از آثار دورهٔ اسلامی نیز می‌توان به بند امیر، قلعهٔ استخر و پل خان، اشاره نمود.

مرودشت Marvdašt
دشت تاریخی وسیع در استان فارس که از ۳۰ کیلومتری شمال شیراز شروع شده و تا ۷۰ کیلومتری آن ادامه می‌یابد و عرض آن از شرق به غرب حدود ۶۰ کیلومتر است. در گوشه و کنار آن آثار باستانی مهمی چون تخت جمشید، استخر، نقش رستم، نقش رجب، کتیبهٔ حاجی‌آباد و قدمگاه قرار دارد. علاوه بر آن تل‌ها و تپه‌های متعددی در آن وجود دارد که حاوی آثار ماقبل تاریخ هستند. مهمترین این تل‌ها و تپه‌ها عبارتند از: تل باکون، تل جری، تل جمبولو، تل چهل‌برجی، تل روباهی، تل سیاه،

تل‌شقا، تل گپ، تل گرگی، تل مشکی و تل تـاج‌آباد. از آثـار دورهٔ اسلامی می‌توان از بند امیر، قلعهٔ استخر و پل خان نام برد.

مرور Marvar
ده، بخش مرکزی شهرستان میبد، استان یزد. میبد ۲۴۵ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه مرور.

مروست Marvast
شهر، بخش هرات و مروست، شـهرستان مـهریز، اسـتان یـزد. مهریز ۱۹۰ درجه، ۱۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مهریز به هرات. حـاشیهٔ شـمال غربی شوره‌زار مروست.

مروشکان Marveškān
ده، بخش سرچهان، شهرستان آباده، استان فـارس. آبـاده ۱۳۸ درجه، ۱۹۱/۵ کـیلومتر. ارتـفاع ۲۰۵۰ مـتر. سـرد، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب توجردی.

مرونوک Marunok
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۵۱ درجه، ۳۷کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه مسجد (کوهستان شیرکوه).

مرویل Marvil
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان هـمدان. مـلایر ۱۵۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل بـه سـرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به آچمیزان. ۶ کیلومتر غرب شمالی کمازان.

مره Merah
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۴۱ درجه، ۸۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری مسکوتان.

مرّه خل Marreh xel
ده، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پـاوه ۲۶۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، نـیمه‌خشک. سر راه نوسود به جوانرود و قصر شیرین.

مره کند Mareh kand
← مراگان. دهستان حاجیلار، شهرستان خوی.

مرّی Marri
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شـاهرود ۱۲۲ درجه، ۲۰۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. گرم، خشک. ۲۴ کیلومتر جنوب خاوری زمان‌آباد.

مریان Meryān
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۲۸۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. کنار کرگانرود.

مریانج Maryānaj
شهرک، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. هـمدان ۳۰۰ درجه، ۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوهستان الوند.

مریج محلّه Marij mahalleh
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۳۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- مـتر. مـعتدل مـایل بـه گـرم، نیمه‌مرطوب.

مریچ Maric
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۷۰ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب غربی گشمیران.

مریچگان Maricgān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۳۴۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۲ کـیلومتر. ارتـفاع ۱۵۲۰ مـتر. مـعتدل، خشک. کوهستانی. به آن میریجگان هم می‌گویند. دامنهٔ جنوبی کوههای هزارمسجد.

مریدار Maridār
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۳۲ درجه، ۳۷ کـیلومتر. ارتـفاع حـدود ۷۸۰ مـتر. مـعتدل، خشک.

مریدان Moridān
ده، بخش املش، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۲۶۱ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی.

مریم Maryam
ده، بخش چاراویماق، شـهرستان هشترود، اسـتان آذربـایجان شرقی. هشترود ۱۸۶ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ مـتر. مـعتدل مـایل بـه سـرد، نـیمه‌خشک. کـنار رودخـانهٔ آیدوغموش.

مریم‌آباد Maryam ābād
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۵ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتـفاع ۱۵۲۵ مـتر. مـعتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب شمالی ابرکوه.

مریوان Marivān
۱- شهرستانی در غرب استان کـردستان، مـرکب از بـخشهای

مرکزی، سروآباد، خاو و میرآباد، سرشیو و کلاترزان و مشتمل بر دهستانهای زریوار، سرگل، کوسالان، اورامان‌تخت، رزاب، بیساران، ژریژه، خاو و میرآباد، سرشیو، کلچیدر، ژاورود غربی، کلاترزان، کوماسی و نگل و به مرکزیت شهر مریوان.
این شهرستان از شمال به کشور عراق و شهرستان سقز، از خاور و جنوب به شهرستان سنندج و از جنوب غربی و غرب به کشور عراق محدود است. سرزمینی است کوهستانی که کوه بلند چهل‌چشمه با ارتفاع ۳۱۷۳ متر واقع در شمال، آن را از شهرستان سقز جدا می‌کند و کوه پیازه (۲۹۵۳ متر) واقع در جنوب خاوری، بخشی از مرز این شهرستان و شهرستان سنندج را تشکیل می‌دهد و کوه پوشیده از جنگل کاسه‌کله به بلندی ۲۱۲۳ متر در نواحی مرکزی آن جای دارد.
سراسر اراضی این شهرستان تقریباً از جنگل پوشیده شده و رودخانه‌های چم‌چناره ، چم‌انجیران و چم‌گوره مهمترین رودخانه‌های آن بشمار می‌روند. دریاچهٔ زیبای زریوار در نواحی مرکزی آن جای دارد و از نظر آب و هوا معتدل تا معتدل مایل به سرد و نیمه مرطوب است.
۲- شهر، مرکز شهرستان مریوان، استان کردستان. ۴۶۳ کیلومتر غرب تهران و ۷۸ کیلومتر غرب شمالی سنندج. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ساحل جنوب خاوری دریاچهٔ زریوار و سر راه سنندج و سروآباد به سقز و بانه. ۱۵ کیلومتری مرز ایران و عراق.

مزار — **Mazār**
ده، مرکز دهستان بجستان، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۸۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی بجستان. دامنهٔ شمالی کوه گرگو.

مزارپهن — **Mazār pahn**
ده، بخش قیروکارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۵۵ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۹ کیلومتر جنوب غربی قیروکارزین.

مزارعی — **Mazāre'i**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۶ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال غربی دالکی. سر راه دالکی به سیاه‌منصور.

مزارک — **Mazārak**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۵۷ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۳ کیلومتر جنوب کهورک.

مزازاد — **Mazāzād ?**
ده، بخش جلفا، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۷ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی جلفا.

مزایجان — **Mazāyjān**
ده، مرکز دهستان مزایجان، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۱ درجه، ۱۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر جنوب خاوری سوریان.

مزایجان — **Mazāyjān**
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۷۳ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴۰ کیلومتر جنوب خاوری حاجی‌آباد.

مزاین — **Mazāyen**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۸۴ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ خرقاب. ۵ کیلومتر خاور جنوبی شهکویه.

مزبان — **Mazbān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۲۷ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۶ کیلومتر جنوب غربی صفحه یک.

مزج — **Mazj**
ده، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۶۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه خیج به میامی.

مزجرد — **Mazjerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۶۴ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک.

مزدآباد — **Mozd ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۰۲ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر غرب خضری.

مزدآباد بالا — **Mozd ābād-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۰۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری زواره. روستای مزدآباد پائین در ۷ کیلومتری شمال این روستا و در کنار راه زواره به شهراب و در ارتفاع ۹۷۵ متری قرار دارد. نیم ایستگاه راه‌آهن مزدآباد در ۲ کیلومتری شمال غربی مزدآباد پائین واقع است.

مزداب — **Mazdāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹

درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۷/۵ کیلومتر جنوب غربی گازار.

مُزداران Mozdārān
← موزداران. ده، شهرستان دماوند.

مزداوند Mazdāvand ?
ده، مرکز بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۳۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۹/۵ کیلومتر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار گردنهٔ مزدوران. سر راه مشهد به سرخس. نام پیشین آن مزدوران بوده است.

مزداوند، گردنه Mazdāvand
گردنه‌ای به بلندی ۱۰۵۰ متر در شهرستان سرخس، استان خراسان. سر راه مشهد به سرخس. مجاور روستای مزداوند.

مزدقان Mazdaqān
رودخانه، شهرستان ساوه، استان مرکزی. طول ۱۷۵ کیلومتر. از ارتفاعات ۹۵ کیلومتری باختر شمالی ساوه سرچشمه می‌گیرد و بسوی خاور روان می‌گردد. از دهستانهای رزقانچای، مزدقانچای و حومه شهر ساوه عبور می‌کند و در دشت جنوبی ساوه محو و ناپدید می‌گردد. مازاد آب این رودخانه در فصلهای پرباران در ۲۰ کیلومتری شمال قم به قره‌چای می‌ریزد.

مزدقان کهنه Mazdaqān-e Kohneh
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه نوبران به ساوه. ۳ کیلومتر خاور جنوبی نوبران.

مزدقینه Mazdaqineh
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۰۷ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشین. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی تفریجان.

مزدک Mozdak
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۳ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر غرب شمالی مادوان.

مزدکانلو Mazdakānlu
ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۸۱ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

مزدوران، گردنه Mozdurān
← مزداوند. گردنه.

مُزدوری Mozduri
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۵۰ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه مزدوری. ۲۶ کیلومتر غرب جنوبی زابلی.

مزده Mazdeh
ده، بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۸۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر غرب خلیل‌آباد. کنار راه کاشمر به بردسکن.

مزرا Mazrā
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۲۰۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

مزراب Mezrāb
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۸۰ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه سفید. ۲۲ کیلومتر غرب فاریاب.

مزراگ Mezrāg
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۷۹ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور بارگاه.

مزرج Mezerj ?
ده، مرکز دهستان شیرین‌درّه، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

مزرس Mazras
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۲۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. ۳/۵ کیلومتر غرب وسطی‌کلا.

مزرعه Mazra'eh
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۱۸ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

مزرعه Mazra'eh
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۹ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب جنوبی دندی.

مزرعه Mazra'eh
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۹۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

مزرعه **Mazra'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۹۲ درجه، ۲۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری گنبد.

مزرعه **Mazra'eh**
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه گیشان. ۲۵کیلومتر خاور فین.

مزرعه **Mazra'eh**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان کرمان. بندرعباس ۳۵۸ درجه، ۱۰۰کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ مزرعه. ۵ کیلومتر شمال خاوری فارغان.

مزرعه **Mazra'eh**
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۳۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵کیلومتر شمال امند.

مزرعهٔ آخوند **Mazra'eh-ye Āxōnd**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۶۷ درجه، ۲۵کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه تفت به نصرآباد. ۶کیلومتر خاور جنوبی نصرآباد.

مزرعهٔ آخوند **Mazra'eh-ye Āxund**
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۰ درجه، ۹۰/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه ابرکوه به دهشیر و تفت. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری ابرکوه.

مزرعه‌بید **Mazra'ehbid**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۱۲ درجه، ۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵/۵کیلومتر جنوب خاکریز.

مزرعهٔ جهان **Mazra'eh-ye Jahān**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۵۷ درجه، ۱۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار راه مشگین‌شهر به اهر. ۴ کیلومتر غرب جنوبی قصابه.

مزرعه چه **Mazra'eh ceh**
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۳۶ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. پای کوه قلعه بزی.

مزرعهٔ حاجی باقر **Mazra'eh-ye Hāji bāqer**
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۰ درجه، ۸۰کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه درّه‌انجیر. ۱۴کیلومتر شمال غربی انارک.

مزرعهٔ حاجی حسین **Mazra'eh-ye Hāji hoseyn**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۳۴۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه زرد.

مزرعهٔ حاجی عابدین **Mazra'eh-ye Hāji ābedin**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۱۷ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴کیلومتر جنوب غربی خونیق.

مزرعهٔ حاجی‌لطفعلی **Mazra'eh-ye Hāji lotfali**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۷۸ درجه، ۵۰کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه هامانه. ۱۳کیلومتر شمال غربی خرانق.

مزرعهٔ خردمند **Mazra'eh-ye Xeradmand**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۹۳ درجه، ۲۲/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه مهریز به تنگ چنار و نیر. ۵کیلومتر خاور جنوبی تنگ چنار. دامنهٔ جنوبی شیرکوه.

مزرعهٔ ریجن **Mazra'eh-ye Rijan**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۰۷ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه کاشان به ابوزیدآباد. ۵کیلومتر غرب شمالی ابوزیدآباد.

مزرعهٔ سرخ‌شاد **Mazra'eh-ye Sorxšād**
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۳۱ درجه، ۹۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۲کیلومتر شمال غربی انارک.

مزرعهٔ سکینه **Mazra'eh-ye Sakineh**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۵۲ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه میل سیاه. ۱۶کیلومتر شمال دهشیر.

مزرعه سیب **Mazra'eh sib**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۹۷ درجه، ۳۱کیلومتر. ارتفاع ۲۵۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه گریچه.

مزرعهٔ شادی **Mazra'eh-ye Šādi**
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر

۲۸۴ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۹ کیلومتر خاور جنوبی خروانق.

مزرعه شور **Mazra'eh šur**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۱۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه یزد به کرمان.

مزرعهٔ شور **Mazra'eh-ye Šur**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۸ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب سیستان.

مزرعهٔ عرب **Mazra'eh-ye Arab**
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۲ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اصفهان به حسن‌آباد. ۵ کیلومتر خاور حیدرآباد.

مزرعهٔ علی‌آباد **Mazra'eh-ye Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۱۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدو: ۹۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر غرب شمالی ابوزیدآباد.

مزرعهٔ قاسم **Mazra'eh-ye Qāsem**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه گوزی‌لر. ۱۷ کیلومتر خاور روستای مأمون.

مزرعهٔ قاسم **Mazra'eh-ye Qāsem**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۶ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه نائین به انارک.

مزرعهٔ کاغذی **Mazra'eh-ye Kāqazi**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۰۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲ کیلومتر خاور ابوزیدآباد. سر راه ابوزیدآباد به بادرود.

مزرعهٔ گاره **Mazra'eh-ye Gāreh**
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۵ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر جنوب حسن‌آباد.

مزرعهٔ مزارع **Mazra'eh-ye Mazāre'**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر صفر درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال خاوری یخفروزان.

مزرعهٔ ملاّ **Mazra'eh-ye Mollā**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۵۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری نصرآباد.

مزرعه نو **Mazra'eh nō**
ده، مرکز دهستان مزرعه نو، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۱۳۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه آشتیان به قم.

مزرعه نو **Mazra'eh nō**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۸۰ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه ریگ. سر راه عقدا به سرو. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی عقدا.

مزرعهٔ وادار **Mazra'eh-ye Vādār**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۶۷ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور جنوبی زفره.

مزرعهٔ یک **Mazra'eh-ye Yek**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۴۷ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت، کنار نهر شاهور. ۷ کیلومتر جنوب ایستگاه آهودشت.

مزرعه یک **Mazra'eh yek**
ده، مرکز دهستان آهودشت، بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۴۷ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب ایستگاه آهودشت.

مزرو **Mazrō**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۳۳۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

مزکان **Mazakān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۴۵ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی ماهوتک.

مزگر **Mezgar**
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۶۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی اسکلو.

مزلاگه **Mazlāgeh**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز

۱۹۸ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی رامشیر.

مُزن Mozen ?
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۰۷ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

مزن‌آباد Mazn ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۲۰۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه نوری. نیمه‌جنگلی. ۳ کیلومتری مرز ایران و عراق.

مزویرآباد Mazvir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۲۳۳ درجه، یک کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ جنوب غربی شهر مهریز.

مزه‌کان Mazehkān
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۰ درجه، ۶۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه سیم. سر راه جهرم به میمند و فیروزآباد. ۶ کیلومتر غرب شمالی دوزه.

مزیدآباد Mazid ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قیدار به زنجان.

مزیز Maziz
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۷ کیلومتر جنوب خاور دیل.

مزیک Mazeyk
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۷۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. سر راه نائین به کجان. ۱۱/۵ کیلومتر جنوب نیستانک.

مزینان Mazinān
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۷۷ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه داورزن به خسروآباد.

مُزیه Moziyeh
ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۰۸ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی پهله.

مژن‌آباد Mažn ābād
← مجن‌آباد. ده، شهرستان خواف.

مست بالا Mast-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۵۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شراء. سر راه اراک به خنداب.

مست پائین Mast-e pā'in
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۹۹ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شراء. ۴ کیلومتر شمال غربی روستای جاورسیان.

مسجد Masjed
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۵۵ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور بیدخبری.

مسجد سلیمان Masjed soleymān
۱- شهرستانی در شمال خاوری استان خوزستان، مرکب از بخشهای مرکزی، اندیکا و لالی و مشتمل بر دهستانهای تل بزان، جهانگیری، تمبی‌گل‌گیر، قلعه‌خواجه، للروکتک، کوشک، ابژدان، شلال و دشت گل، چلو، دشت لالی، سادات، حتی وجاستون شهه و به مرکزیت شهر مسجدسلیمان.
شهرستان مسجد سلیمان از شمال به شهرستان دزفول و فریدونشهر (استان اصفهان)، از خاور به شهرستان فارسان (استان چهارمحال و بختیاری) و شهرستان ایذه، از جنوب به شهرستان رامهرمز و از غرب به شهرستان شوشتر محدود است. این شهرستان در حاشیهٔ غربی کوهستان زاگرس واقع است، بطوری که هرچه به سوی خاور پیش برویم بر ارتفاع کوههای آن افزوده می‌گردد و نواحی غربی آن به تپه‌ماهورهای نه‌چندان مرتفعی ختم می‌شود. کوههای سفیددون (۲۷۷۶ متر)، نونار (۲۵۸۷ متر)، مونار (۲۵۳۰ متر) و شیرکان (۲۵۲۳ متر) از جمله مرتفع‌ترین کوههای این شهرستان محسوب می‌گردند. رودخانهٔ کارون و شور و ریزابه‌های متعدد دیگری که جملگی به کارون می‌ریزند، این شهرستان را مشروب می‌سازند. آب و هوای شهرستان مسجد سلیمان در ارتفاعات خاوری و شمال خاوری معتدل، در نواحی غربی و جنوب غربی گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان مسجدسلیمان، استان خوزستان. ۴۶۵ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۹۰ کیلومتر شمال خاوری اهواز. ارتفاع ۲۶۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. حاشیهٔ غربی کوهستان زاگرس. موقعیت جغرافیائی ۳۰" ۱۸' ۴۹° طول شرقی و ۱۵" ۵۶' ۳۱° عرض شمالی.

تاریخچه – شهر مسجد سلیمان تا پیش از کشف معادن نفت، چندان آبادی و اهمیتی نداشت، تنها پس از کشف نفت بود که بصورت شهر درآمد و بر اهمیت و جمعیت آن روز به روز افزوده‌تر گردید. منطقهٔ مسجد سلیمان قدیمی‌ترین منطقهٔ نفت‌خیز ایران محسوب می‌گردد. نخستین چاه نفت در ۱۲۸۷ خورشیدی در آن حفر شد. ویرانه‌های صفحهٔ سنگی که نام شهر مزبور نیز از آن گرفته شده، نزدیک شهر کنونی مسجد سلیمان قرار دارد که محل آتشکدهٔ بزرگی از عهد اشکانیان و ساسانیان بوده است و قسمتهایی از پله‌کان‌ها و طاقچه‌ها و دیواره‌های سنگی آن هنوز موجود است.

مسجدسلیمان **Masjed soleymān**
ویرانه‌های صفحهٔ سنگی در خوزستان، نزدیک شهر کنونی مسجدسلیمان که محل آتشکدهٔ بزرگی از عهد اشکانی و ساسانی بوده و شهر مسجد سلیمان از آن نام گرفته است.

مسجد قباقی **Masjed-e Qabāqi ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشت‌پر ۳۴۷ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. ۶ کیلومتر غرب شمالی حویق.

مسجدلر **Masjedlar**
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۱۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. به آن مسجدین نیز می‌گویند.

مسجدلو **Masjedlu**
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۹۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور جنوبی عاشقلو.

مسجدین **Masjedeyn**
← مسجدلر. ده، شهرستان کبودرآهنگ.

مسرغان **Meserqān**
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰۷ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی رازقان.

مسعودآباد **Mas'ud ābād**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۹۳ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر شمال غربی ازنا.

مسعودآباد **Mas'ud ābād**
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۹ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری زیارت میرمقداد.

مسعودی **Mas'udi**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۲۷۶ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکارون. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی دارخوین.

مسقران **Mesqarān ?**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۱۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۶ کیلومتر شمال خاوری ورزقان.

مسک **Mask**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۷۸ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ شمالی کوه میناباد. ۳۰ کیلومتر غرب شمالی اسدآباد.

مسکوتان **Maskutān**
ده، مرکز دهستان مسکوتان، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۳۰ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. کنار رودخانهٔ مسکوتان. ۳۴ کیلومتر شمال خاوری فنوج.

مسکی **Meski**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۰۲ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندرجاسک به میناب.

مسکین‌آباد بالا **Meskin ābād-e bālā**
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۳۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر جنوب غربی روانسر. روستای مسکین‌آباد پائین در یک کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۱۳۰۰متری قرار دارد.

مسگر **Mesgar**
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۳۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار شورچای. ۱۹ کیلومتر شمال غربی زرین‌آباد.

مسگرآباد، گردنه **Mesgar ābād**
گردنه‌ای به بلندی ۱۱۵۰ متر در شهرستان تهران، استان تهران. سر راه تهران به ایوانکی و سمنان. دامنهٔ شمالی کوه بی‌بی‌شهربانو.

مسگره **Masgareh**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۷۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آهوران. ۵/۵ کیلومتر خاور شمالی چنار.

مسلّم‌آباد Mosallam ābād
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۸ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ مزدقان. ۶ کیلومتر خاور جنوبی نوبران.

مسلّمیه Mosallamiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر صفر درجه، ۴۴ کیلومتر .ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری ابویورو.

مُسن Mosan
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۷۲ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رود ارس.

مسن Masen
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۶۷ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه لرک. کنار راه لردگان به اردل. جنگلی.

مسن Masen
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۲۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۷ کیلومتر جنوب غربی سوزا.

مسناباد Masnābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۵۱ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی ایبک‌آباد.

مُسنلو Mosenlu
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۵۳ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

مسیح‌آباد Masih ābād
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۸۵ درجه، ۱۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه زیارتگاه.

مسیح‌آباد Masih ābād
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۶۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی امیرآباد.

مسیری Masiri
← مصیری. ده، شهرستان ممسنی.

مسیلهٔ بهمنی Masileh-ye Bahmani
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۷۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر غرب شمالی کاکی.

مسیلهٔ عبدالحسین Masileh-ye Abdolhoseyn
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۶۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب جنوبی کاکی.

مسیلهٔ عبدی Masileh-ye Abdi
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۶۸ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر جنوب غربی کاکی.

مسیلهٔ فخری Masileh-ye Faxri
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۷۰ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر غرب کاکی.

مسیلهٔ گُلو Masileh-ye Golu
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۶۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی کاکی.

مسینان Masinān
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۱۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی جوزم.

مسینه Masineh
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۶۸ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان پورکان.

مُسینیه Moseyniyeh
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۹۵ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر جنوب رامشیر.

مُسیون Mosiyon ?
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۳ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب زز. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری سفیددشت. درّهٔ شمالی کوه کولی‌ها.

مُشا Mošā
← موشا. ده، شهرستان دماوند.

مشارع Mašāre'
ده، بخش مرکزی شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۱۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی دارخوین.

مشارقُنج Mašārqonj
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری کُندر.

مشایخ Mašāyex
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۱۲۲ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری دژه‌گرگ.

مشتان Maštān
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۹۲ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتر غرب شمالی مهرنجان.

مشجّره Mošajjareh
ده و کاروانسرای قدیمی، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۳ درجه، ۱۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۱۵ متر. گرم، خشک. دشت شنزار. ۳۷ کیلومتر خاور شمالی انارک.

مشرحات Mošrahāt
ده، مرکز دهستان مشرحات، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۱۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ خاوری کوه مشرحات. کنار راه اهواز به رامهرمز.

مشرفهٔ بزرگ Mošrefeh-ye bozorg
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۰۶ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اهواز به رامهرمز. دامنهٔ کوه مشرفه. روستای مشرفهٔ کوچک در ۳ کیلومتری جنوب غربی این روستا قرار دارد.

مشعلدار Maš'aldār
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۷۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قزوین به بوئین.

مُشک Mošk
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۴۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب محمّدآباد شیخ.

مُشک‌آباد Mošk ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۵۴ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. گرم، خشک. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری قمرود.

مشکاخانی Meškāxāni
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۸۴ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

مشکان Maškān
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۰۱ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه سبزوار به قوچان.

مشکان Moškān
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری ساروق.

مُشکان Moškān
ده، مرکز دهستان میاندشت، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۲۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. گرم، خشک. سر راه کاشان به قم. دامنهٔ خاوری کوههای سار.

مُشکان Moškān
ده، مرکز بخش پشتکوه، شهرستان نی‌ریز، استان فارس. نی‌ریز ۱ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه معدن.

مشک‌دوزان Maškduzān
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۸۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ لردگان. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی مونج. جنگلی.

مُشکنان Moškenān
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۲ درجه، ۸۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه کوهپایه به نائین. ۱۵ کیلومتر خاور کوهپایه.

مشکند Maškand
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۵۸ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۴ کیلومتر خاور جنوبی چانف.

مشکین Meškin
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۴۵

درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه چله‌خانه.

مشکین Meškin
← زاغ. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

مشگان Mašgān
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۳۳۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌لاوین.

مشگان Mošgān
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۴۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه خنجشت به قشلاق و ده‌بید. ۲۸ کیلومتر خاور جنوبی خُنجشت.

مشگ عنبر Mešganbar
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

مشگ عنبر، گردنه Mešganbar
گردنه‌ای به بلندی حدود ۲۳۰۰ متر بین شهرستانهای تبریز و اهر، استانهای آذربایجان شرقی و اردبیل. سر راه تبریز به اهر. ۴۵ کیلومتر شمال خاوری تبریز.

مشگین Mešgin
ده، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۴۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. ۸/۵ کیلومتر شرق جنوبی نیکویه.

مشگین‌آباد Mešgin ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۱۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. سر راه کرج به شهنام.

مشگین‌شهر Mešgin šahr
۱- شهرستانی در استان اردبیل، مرکب از بخشهای مرکزی و ارشق و دهستانهای مشگین غربی، مشگین شرقی، شعبان، قره‌سو، لاهرود، دشت، نقدی، ارشق مرکزی، ارشق غربی، ارشق شمالی، یافت و صلوات و به مرکزیت شهر مشگین‌شهر.
شهرستان مشگین‌شهر در دامنهٔ شمالی کوه سبلان قرار گرفته و ذخائر برفهای دائمی و چشمه‌های معدنی و وفور آب از ویژگیهای آن است. این شهرستان دشت وسیعی است که با شیب نسبتاً تند به درهٔ قره‌سو ختم می‌شود. کوه سبلان در قسمت جنوب شرقی این شهرستان واقع است و سراسر شمال آن را کوههای ارشق و صلوات پوشانیده است. رودخانه‌های شهرستان مشگین‌شهر از برفهای دائمی و چشمه‌های سبلان سرچشمه می‌گیرند که مهمترین آنها مشگین‌چای، خیاوچای و قره‌سو هستند.
۲- شهر، مرکز شهرستان مشگین، استان اردبیل. ۴۴۰ کیلومتری شمال غربی تهران و ۵۷/۵ کیلومتر غرب شمالی اردبیل. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. موقعیت جغرافیائی ۰۰ ′۴۰ °۴۷ طول شرقی و ۳۰″ ′۲۴ °۳۸ عرض شمالی. سر راه اردبیل به اهر. کنار خیاوچای.
تاریخچه - خیاو قدیم یا مشگین امروزی پناهگاهی بوده برای سوداگران و درمانده‌ها و مبارزان از جان گذشته‌ای که پشت گرانکوه سبلان سنگر گرفته بودند و هر گوشهٔ این سامان نشانی از آن روزگار را در سینهٔ خود نگه داشته است. علاوه بر آن مدنیت ناشناخته و بزرگی در این حوالی بوده که همچنان بکر و دست نخورده در زیر خاک مدفون است. خیاو قدیم در سرزمینی جای داشته که آن را آران می‌نامیده‌اند و ساکنان آن زبان خاصی داشته‌اند که تا سدهٔ چهارم هجری رایج بوده است. نخستین سکّه‌ای که تازیان در آران زده‌اند به سال ۹۰ هجری تعلق دارد. حمدالله‌مستوفی درسال ۷۴۰ هجری قمری (۷۱۸ه‍.خ) خیاو را قصبه‌ای خوانده که در دامنهٔ شمالی سبلان جای داشته است. در دورهٔ صفویه خیاو رونق بیشتری یافت تا جایی که یکی از فرزندان شیخ صفی‌الدین اردبیلی به نام شیخ حیدر حاکم و والی منطقه گردید که مقبرهٔ وی در مشگین‌شهر موجود است و شاه اسماعیل صفوی نیز در همین شهر به دنیا آمد. در نیمهٔ اول دورهٔ قاجار ناامنی و قتل و غارت در آنجا حکمفرما بود تا آن که در زمان ناصرالدین شاه حاکمی از سوی دولت مرکزی روانهٔ آنجا گردید و به شرارتها پایان داد. در جنگ ایران و روس چهار لشگر روسی آنجا را به تصرف درآورد و در مبارزات مشروطیت از نقش مهم و ارزنده‌ای برخوردار بود.
آثار تاریخی مهم مشگین‌شهر عبارتند از: مقبرهٔ شیخ حیدر و سنگ نبشتهٔ مربوط به شاپور دوم ساسانی واقع در درهٔ خیاوچای.

مُشمپا Mošampā
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۹۳ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن. سر راه ماه‌نشان به روستای حصار.

مشمشیه Mašmašiyeh ?
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۶۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب شمالی یزد نو.

مشند Mašand ?
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۲۴۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی. سر راه آستارا به اردبیل.

مشنق Mašnaq

ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۸۵ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی میشوداغ.

مشوکی Mašuki

ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۵ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. ۳۶ کیلومتر جنوب خاوری طبس مسینا.

مشهد Mašhad

۱- شهرستانی در شمال خاوری استان خراسان، مرکب از بخشهای مرکزی، احمدآباد، کلات، طرقبه و رضویه و به مرکزیت شهر مشهد. این شهرستان از شمال به جمهوری ترکمنستان، از خاور به شهرستانهای سرخس و تربت جام، از جنوب به شهرستان تربت حیدریه، از غرب به شهرستانهای نیشابور و چناران و از شمال غربی به شهرستان درگز محدود است. کوه بینالود در جنوب غربی آن و کوههای هزارمسجد در شمال و کوههای بزنگان در شمال خاوری آن جای دارند و رودخانهٔ کشف‌رود از شمال غربی به سوی جنوب خاوری از آن می‌گذرد. با خط آهن و راههای آسفالت، با تهران و دیگر شهرهای استان خراسان مرتبط است.

آب و هوای شهرستان مشهد معتدل متغیّر است و دمای آن در فصول سال در تغییر می‌باشد. زمستانهای غالباً سرد و تابستانهای نسبتاً گرم و خشک دارد. معادن زغال‌سنگ، سرب، سنگ مرمر، مس، روی و آهن دارد.

۲- شهر، مرکز استان خراسان و مرکز شهرستان مشهد. ۷۵۰ کیلومتر خاور شمالی تهران. ارتفاع ۹۷۰ متر. معتدل متغیر، خشک. دشت. موقعیت جغرافیائی ۴۵ ۳۶ ۵۹ طول خاوری و ۰۰ ۱۷ ۳۶ عرض شمالی. در جلگه‌ای میان کوههای بینالود و هزارمسجد واقع شده. میانگین حداکثر حرارت ۲۱ درجه و میانگین حداقل آن ۶/۶ درجهٔ سانتیگراد و معدل بارندگی سالانه ۲۵۶ میلی‌متر و میانگین روزهای یخبندان آن ۹۳ روز است.

تاریخچه - تا آغاز قرن سوم هجری شهری بنام مشهد وجود نداشته و به جای آن قریه‌ای از توابع توس (طوس) بنام سناباد موجود بوده. در سال ۲۰۲ هجری قمری (۱۹۶ هـ .خ) حضرت امام رضا پس از شهادت در این محل مدفون گردید و به همین مناسبت آنجا را مشهد رضا نامیدند. پس از آن به مرور بر وسعت آن افزوده شد و در زمان سلطنت تیموریان و صفویه بخصوص شاه طهماسب صفوی رو به آبادی گذاشت و ساختمانهای آن رو به فزونی نهاد. از بناهای مهم مشهد، آستان قدس رضوی است که یکی از مهمترین بناهای عالم اسلامی است. دیگر از ساختمانهای مهم مشهد، مسجد گوهرشاد است. مقبرهٔ شیخ طبرسی، خواجه ربیع، خواجه اباصلت، آرامگاه حکیم ابوالقاسم فردوسی و آرامگاه نادرشاه افشار از دیگر آثار تاریخی و دیدنی شهرستان مشهد بشمار می‌روند.

مشهد Mašhad

ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۳۲۱ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. حدود ۵۰۰ متر شمال روستای بازرجان. کنار رودخانهٔ آب‌کمر.

مشهد اردهال Mašhad-e Ardahāl

ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۷۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه کاشان به دلیجان. ۵ کیلومتر غرب حسنارود. مدفن سلطان‌علی‌محمد و شاهزاده حسین.

مشهد الکوبه Mašhad-e Elkubeh

ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی ساروق.

مشهد خیبر Mašhad xeybar

ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۲۷ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مسجد سلیمان به لالی.

مشهدریزه Mašhad rizeh

ده، مرکز دهستان میان‌ولایت، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۸۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۵ متر. معتدل، خشک. سر راه تایباد به باخرز.

مشهد زلف‌آباد Mašhad-e Zolf ābād

ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۴۰ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل، خشک. سر راه فرمهین به روستای تبرته. ۴ کیلومتر غرب شمالی فرمهین.

مشهدسر Mašhad sar

← بابلسر. شهر، استان مازندران.

مشهد کاوه Mašhad-e Kāveh

ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۶۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ساحل شمالی دریاچهٔ سد زاینده‌رود. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی چادگان.

مشهدمادرسلیمان Mašhad-e Mādar soleymān

← مادرسلیمان و پازارگاد. شهرستان مرودشت.

مشهد میغان Mašhad-e Meyqān

ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۵۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اراک به فرمهین.

مشهدی عبدخان Mašhadi abdxān
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ خاوری کوه لندر.

مشهدی لُفیتن Mašhadi lofiten
ده، بخش آغاجاری، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۹۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر خاور آغاجاری.

مشی آباد Maši ābād ?
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۵ درجه، ۱۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه رامشه به مالواجرد و حسن‌آباد.

مشیران Maširān
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۴۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر جنوب خاوری گنجوبه. کنار قره‌سو.

مُشیریه Moširiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۶۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک.

مشیقه Mašiqeh
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۴۰ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه ایلام به اسلام‌آباد غرب. ۹ کیلومتر خاور شمالی زرنه.

مصر Mesr
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۰ درجه، ۲۰۶ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، خشک. ۴۳ کیلومتر شمال غربی خور. سر راه جندق به عروسان.

مصرآباد Mesr ābād
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۷ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد. کنار رودخانهٔ کلنجین. ۲۱ کیلومتر خاور شمالی آوج.

مصرقان Meserqān
← مسرغان. ده، شهرستان ساوه.

مصطفی چای Mostafā cāy
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۴۷ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال یخفروزان.

مصطفی‌لو Mostafālu
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۵۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر شمال غربی گرماب.

مصعبی Mas'abi
ده، مرکز دهستان مصعبی، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۸۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. ۲۹ کیلومتر شمال سرایان.

مصلح آباد Mosleh ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه داودآباد به آهنگران و ساروق.

مصلح آباد Mosleh ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۴۵ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی مهیار.

مصیر Masir
ده، مرکز دهستان پیشکوه موگوئی، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۴۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. درّهٔ غربی کوه درّه‌غول. کوهستان زاگرس.

مُصیّر Mosayyer
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۱۶۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب غربی نهر جدید.

مصیری Masiri
ده، مرکز بخش رستم و مرکز دهستان رستم یک، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه نورآباد به یاسوج و دوگنبدان.

مضرآوی Mazrāvi
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۳ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت.

مضراب Mezrāb
← مزراب. ده، شهرستان کهنوج.

مطالع سرا Matāle' sarā
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۱۸۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل، مرطوب.

کوهپایه. جنگلی. کنار رودخانهٔ چلوند. ۸ کیلومتر جنوب لوندویل.

مطلّب **Motalleb**
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۵۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر غرب هویزه.

مطهّرعلیا **Motahhar-e Olyā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۳۴۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتر شمال راه بابل به آمل.

مُطیلب **Moteyleb**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۹۸ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر غرب نفت سفید.

مظفّرآباد **Mozaffar ābād**
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۸۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر غرب بردسکن. کنار راه بردسکن به سبزوار.

مظفّرآباد **Mozaffar ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۴۳ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قروه به سریش‌آباد. ۳ کیلومتر جنوب سریش‌آباد.

مظفّرآباد **Mozaffar ābād**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۷ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳۷ کیلومتر خاور کوهپایه.

مظفّرآباد **Mozaffar ābād**
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۴۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه کازرون به نورآباد. ۳ کیلومتر شمال چنار شاهیجان.

مظفّرآباد **Mozaffar ābād**
ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۲ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری ده‌بید.

مظفّرآباد **Mozaffar ābād**
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۷ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال غربی بیژن‌آباد.

مظفّرآباد مسیله **Mozaffar ābād-e Masileh**
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۵۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. کنار قره‌چای. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری قمرود.

مظفّری **Mozaffari**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۲۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۷ کیلومتر غرب کوت عبدالله.

مظفّری **Mozaffari**
ده، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور کوار.

مظفّری **Mozaffari**
ده، بخش قیروکارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۴۶ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی قیر و کارزین.

مظفّری بالا **Mozaffari-ye bālā**
ده، بخش دیلم، شهرستان گناوه، استان بوشهر. بندر گناوه ۳۴۴ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی بندر دیلم. روستای مظفری پائین در ۱/۵ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۲۵ متری قرار دارد. سر راه بندر دیلم به شول.

معبد **Ma'bad**
ده، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۱۷۲ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه قوشه به روستای کوه زر.

معدن **Ma'dan**
← بار معدن. ده، شهرستان نیشابور.

معدن **Ma'dan**
ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۰۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. یک کیلومتر جنوب کشف‌رود.

معدن **Ma'dan**
ده و معدن منگنز، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۲ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. گرم، خشک. ۴۵ کیلومتر شمال غربی انارک. دامنهٔ کوه ملاهادی. دشت کویر.

معدن Ma'dan
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۴۵ درجه، ۳۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودکارون. جنگلی. درّهٔ غربی کوه سبزکوه.

معدن آبدشت Ma'dan-e Ābdašt
ده و معدن کرومیت، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۷۰ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۰کیلومتر غرب سرخان.

معدن ازبکوه Ma'dan-e Ozbak kuh
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۰ درجه، ۱۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب روستای ازبکوه. ۳۶کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد(معدن سرب).

معدن چاه سُرب Ma'dan-e Cāhsorb
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۳۷ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ خاوری کوه خال. معدن سرب.

معدن چشمه گُل Ma'dan-e Cešmeh gol
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. درّهٔ خاوری کوه یخک. دارای معدن زغال‌سنگ است.

معدن سیاه کوه Ma'dan-e Siyāh kuh
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۹۵ درجه، ۷۷کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی سیاه کوه. ۶۲کیلومتر جنوب خاوری انارک.

معدن قلعه Ma'dan qal'eh
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۸ درجه، ۱۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. ۴۲ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

معدن مس Ma'dan-e Mes
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۸۹ درجه، ۸۴کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار کال قبرستان. سر راه کاشمر به سبزوار.

معدن نخلک Ma'dan-e Naxlak
ده و معدن سرب، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۲ درجه، ۱۰۳کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه قلعه بزرگ. ۳۱کیلومتر شمال خاوری انارک.

معدنو Ma'danu
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۳ درجه، ۲۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۸کیلومتر جنوب وزیره.

معدنوئیه Ma'danu'iyeh
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۳۸ درجه، ۱۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۲کیلومتر جنوب غربی حاجی‌آباد.

معروف Ma'ruf
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۱۴ درجه، ۱۹کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی گنبد.

معروف‌آباد Ma'ruf ābād
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۲۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه دالان. ۱۲کیلومتر شمال چادگان.

معزّآباد Mo'ezz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴۲ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷کیلومتر خاور چترود. دامنهٔ غربی کوه زرد.

معزّآباد Mo'ezz ābād
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۹ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵کیلومتر خاور جنوبی خرامه.

معزّآباد Mo'ezz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۳۱۰ درجه، ۳/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه کوری خواجه. سر راه دهبارز به بندرعبّاس.

معصوم‌آباد Ma'sum ābād
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۱ درجه، ۱۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۶۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۳کیلومتر جنوب خاوری شاهرخت.

معصوم‌آباد Ma'sum ābād
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۲۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. ۱۷ کیلومتر خاور شمالی گازران.

معصوم‌آباد Ma'sum ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۲۱

درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور ثمرین.

معظّم‌آباد **Mo'azzam ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۷۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۰ متر. گرم، خشک. ۱۴ کیلومتر جنوب کُریت.

معلاّ **Mo'allā**
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۴۹ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری انارک.

معلّمان **Mo'allemān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۵ درجه، ۱۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. سر راه سمنان به ترود. ۶ کیلومتر غرب جنوبی ترود.

معلّم‌خان **Mo'allemxān**
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۲۴ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دالاد. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

معلم کاسیر **Mo'allem kāsir**
ده، بخش اوز، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۸۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اوز به لار. ۶ کیلومتر خاور اوز.

معلّم‌کلا **Mo'allem kolā**
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۱ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه آمل به سیاه‌کلا.

معلم‌کلا **Mo'allem kalā**
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۴۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. نیمه‌جنگلی.

معلّم‌کلایه **Mo'allem kalāyeh**
ده، مرکز بخش رودبار الموت و مرکز دهستان معلم‌کلایه، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۶۵ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه خسه‌چال. کوهستان البرز.

معموره **Ma'mureh**
← مأمور. ده، شهرستان لردگان.

معموری **Ma'muri**
← معوری. ده، شهرستان نیشابور.

معمولان **Ma'mulān**
ده، مرکز دهستان معمولان، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۵۰ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. سر راه خرم‌آباد به ملاوی. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری ملاوی.

معواج **Ma'vāj**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۹۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۵ متر. معتدل، خشک. ۳/۵ کیلومتر غرب شمالی روستای شیرمرغ.

معین‌آباد **Mo'in ābād**
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۴۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۱۵ متر. معتدل، خشک. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری فیض‌آباد.

معین‌آباد **Mo'in ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۴۸ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۵ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی پیشوا.

معین‌آباد **Mo'in ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. ۱۳ کیلومتر شمال غربی زواره.

معین‌آباد **Mo'in ābād**
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۶ درجه، ۹۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار رود شوشک. ۹ کیلومتر جنوب غربی آهنگران.

معین‌آباد **Mo'in ābād**
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۶۴ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه نصرآباد به ندوشن. ۲۴ کیلومتر غرب جنوبی خضرآباد.

معین سالار **Mo'in sālār**
ده، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۱۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۸ کیلومتر خاور مهرنجان.

مُغ **Moq**
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۸ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر جنوب سرباز.

مغار **Maqār**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۷۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب خاوری شیشه.

مغان **Moqān**
شهرستانی در استان اردبیل و به مرکزیت شهر گرمی. شهرستان مغان از شمال و خاور به جمهوری آذربایجان (رودارس‌ورودبالهارود)، از جنوب به شهرستان مشگین‌شهر و از غرب به رودخانهٔ قره‌سو و شهرستان کلیبر محدود است و توسط رودهای بالهارود، ارس، قره‌سو و سامبورچای مشروب می‌گردد. نواحی شمالی آن را دشت نسبتاً هموارى فرا گرفته و هرچه به جنوب و به مرز شهرستان مشگین‌شهر نزدیک می‌شود به پستی و بلندی آن افزوده می‌گردد. ارتفاعات خروسلو مهمترین برجستگیهای آن هستند. دشت مغان که در شمال این شهرستان واقع است، به وسیلهٔ شبکه‌های آبیاری مشروب شده و یکی از حاصلخیزترین نواحی ایران را تشکیل داده است.
تاریخچه- از کتابهای جغرافیائی قدیم چنین برمی‌آید که دشت مغان روزگاری آباد بوده ولی بعدها به دلایل نامعلومی از میان رفته و به دست فراموشی سپرده شده. تا آنجا که معلوم است، مغان در هنگام حملهٔ اعراب ایستادگی بسیار کرد و در ۲۱ هجری قمری اسپهبد مغان در برابر سپاهیان عرب مقاومت نمود. بابک خرم‌دین نیز از اسپهبدان این ناحیه بود. آخرین اسپهبد مغان در سال ۴۴۶ هجری قمری (۴۳۲ هجری خورشیدی) برافتاد. نادر شاه افشار، اجتماعی در سال ۱۱۴۸ هجری قمری (۱۱۱۳ هجری خورشیدی) در مغان گرد آورد و سلسلهٔ صفویه را از سلطنت خلع کرد و خود تاج شاهی بر سر نهاد.
آثار تاریخی مغان عبارتند از: خرابه‌های تپهٔ بهرام، قلعهٔ اولتان و شهریار (در جمهوری آذربایجان)، قیزقلعه‌سی، هاچاتپه‌سی، آقاعلی‌تپه‌سی، تپهٔ مطلب و قلعهٔ یل‌سویی که اکثراً مربوط به دورهٔ اشکانی هستند.

مُغان **Moqān ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان چناران، استان خراسان. چناران ۳۳۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای هزارمسجد.

مُغان **Moqān**
ده، بخش طرقبه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۳۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه قلعه‌گاو. کوهستان بینالود.

مُغان **Moqān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۵۹ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۵ متر. معتدل، خشک.

مُغان **Moqān**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۹۱ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ پلاسگان. ۶ کیلومتر شمال غربی اسکندری.

مُغانجوق **Moqānjuq**
ده، دهستان حومه، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۵ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سلماس به خوی.

مُغانجیق **Moqānjiq**
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۱۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار مغانجیق‌چای. دامنهٔ جنوبی کوهستان سهند.

مُغانک **Moqānak**
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۳۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دوآب. سر راه جابان به ایوانکی.

مُغانک پائین **Moqānak-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۴۷ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شاپورآباد به دوزان. ۸ کیلومتر شمال خاوری شاپورآباد. روستای مغانک بالا در ۳ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع حدود ۲۲۹۵ متری قرار دارد.

مُغانلو **Moqānlu**
ده، بخش ماه‌نشان، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۶۶ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سرچشمهٔ رود شوراب. دامنهٔ کوه دمرلو.

مُغانلو **Moqānlu**
ده، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کوهزان. ۱۹ کیلومتر خاور جنوبی حسن‌آباد یاسوکند.

مُغانلو **Moqānlu**
یکی از طوایف ایل شاهسون که ییلاق آنها ارتفاعات اهر و مشگین شهر و قشلاقشان ساحل رود ارس است.

مُغدان **Moqdān**
ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۸ درجه، ۱۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی گاوبندی به بندر چارک. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری گاوبندی.

مُغستان اکبر Moqestān-e Akbar
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۷۳ درجه، ۱۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ شمالی کوه ساغند. ۹ کیلومتر شمال غربی ساغند.

مُغگاه Moqgāh
← موغگاه. ده، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان.

مُغمالوم Moqmālum
← موغ‌مالوم. ده، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان.

مُغوم Moqum
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۰۹ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴/۵ کیلومتر شمال خاوری فنوج.

مُفتن Moften
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۵۳ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود دز. ۴/۵ کیلومتر خاور شمالی ایستگاه آهودشت.

مفروضلو Mafruzlu
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۳۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر غرب خمارلو.

مقابری Maqāberi ?
ده، مرکز دهستان جنگل، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۳۲۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه فسا به سروستان و شیراز. دامنهٔ جنوب غربی خرمن‌کوه.

مُقاتل Moqātel
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۹۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۱/۵ کیلومتر شمال غربی کاکی.

مقام Maqām
← بندر مقام. شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان.

مقری‌کلا Moqri kalā
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۰۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. میان رودخانه‌های بزرود و کلارود. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

مقصودآباد Maqsud ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۹۸ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه هشترود به داشبلاغ.

مقصودآباد Maqsud ābād
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۸ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۲ کیلومتر غرب شمالی نوبران.

مقصودبیک Maqsud beyk
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۴۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه شهرضا به آباده. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری اسفرجان.

مقصودلو Maqsudlu
ده، مرکز دهستان بدوستان شرقی، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۸۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه هریس به اهر و تبریز.

مقطوع Maqtu'
← مکتوع. ده، شهرستان اهواز.

مقطوع Maqtu'
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۴۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۶ کیلومتر غرب هشتچه.

مقیسه Moqiseh
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۶۳ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور.

مُقیطیه Moqeytiyeh
ده، بخش باوی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۵۹ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری ملاثانی.

مُقیطیه Moqitiyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۲۳ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بهمنشیر. مقابل روستای ابوشانک.

مُکابری Mokāberi
ده، بخش شبانکاره، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۷۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ هلّه. ۲۴ کیلومتر جنوب غربی دهکهنه.

مکارُم Makārom
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۵ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک.

مکارود Makārud
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۵۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. سر راه کلاردشت به عباس‌آباد.

مکارود Makārud
ده، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۲۵ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. یک کیلومتر جنوب نشتارود.

مکارود، گردنه Makārud
گردنه‌ای به بلندی ۱۲۵۰ متر در شهرستان چالوس، استان مازندران. سر راه کلاردشت به عبّاس‌آباد. ۵/۵ کیلومتر شمال کلاردشت. این گردنه شهرستانهای چالوس و تنکابن را از هم جدا می‌کند.

مُکتاف Moktāf
← موکتاف. ده، شهرستان اهواز.

مکتو Makatu
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۵۶ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر خاور شمالی سلطان‌آباد.

مکدین بالا Makedin-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۸۱ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی. روستای مکدین پائین در یک کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۲۰۱۰ متری قرار دارد.

مکران Mokrān/Makrān
ناحیهٔ ساحلی در جنوب شرقی ایران و جنوب غربی پاکستان. در طول دریای عمان از رأس‌الکوه (دماغه‌ای حدود ۵۰ کیلومتری غرب جاسک تا لاس‌بلا، جنوب شرقی ایالت بلوچستان پاکستان به طول حدود ۹۶۵ کیلومتر). نام مکران بطور اخص به ایالتی در ایران اطلاق می‌شده و مکران بلوچستان را کچ‌مکران و هردو قسمت را مورخان مکرانات نامیده‌اند. مهمترین مرکز بازرگانی آن، بندر تیس بوده و مرکز آن شهر فنزبور نام داشته است. شهرهای مهم آن بمپور، فهرج، جالق، دزک، قصرقند، کج، راسک، خاش و ارمبیل بوده است.

مکری Mokri
ایلات و طوایف متعدد کردی که همگی از یک ریشه و اصل تشکیل یافته‌اند و با یک لهجه و زبان تکلم می‌کنند. مکری‌ها از سه تیرهٔ منگور، ماش و پُشدر تشکیل یافته‌اند که از بقایای گروه ماد محسوب می‌شوند. علاوه بر تیره‌های سه‌گانهٔ بالا، طوایف دیگری چون پیران، دبکری و آلان نیز به‌کردهای مکری وابسته‌اند.

مکزان Makzān
← مکسان. ده، شهرستان ایرانشهر.

مکسان Maksān
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۳۰۳ درجه، ۸۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بزمان به گلمورتی. ۳۴ کیلومتر جنوب غربی بزمان.

مُکسر پائین Moksar-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۴ کیلومتر شمال خاوری هشتچه. روستای مکسر بالا در ۳/۵ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در کنار رودخانهٔ جراحی قرار دارد.

مکسر حسینیه Maksar-e Hoseyniyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۳۵ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۱۵ کیلومتر خاور ایستگاه گرمدشت.

مُک سرخ Mok-e Sorx
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۱۴۲ درجه، ۱۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۶۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه بیرجند به زاهدان. ۴۱ کیلومتر جنوب خاوری سفیدآبه.

مک‌سوخته Maksuxteh
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۳ درجه، ۸۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵۳ کیلومتر شمال جالق. کنار راه مرزی جالق به میرجاوه.

مکو Maku
← مکویه. ده، شهرستان فیروزآباد.

مکویه Makuyeh
یا مکو. ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۹۵ درجه، ۱۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۵۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج و کنار راه قیر و کارزین به لار. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری قیر و کارزین.

مکّی **Makki**
ده، بخش کوهسرخ، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۳ کیلومتر خاور جنوبی ریوش. سر راه کاشمر به ریوش و نیشابور. کنار کال‌شش‌تراز.

مکّی آباد **Makki ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۸۳ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه سیرجان به بندرعبّاس.

مکتوع **Magtu'**
یا مقطوع. ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۲۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی کوت عبدالله.

مگسان **Magasān**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۳۸ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار سرچشمه‌های گاماسیاب. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی اشترینان.

مگس تپّه **Magas tappeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۱۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۵ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر خاوری جنوبی کردوان.

مگیری **Magiri**
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۸ درجه، ۱۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال میرآباد.

مگیلان **Magilān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۵۴ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه گریانه. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری زهان.

ملااحمد، گردنه **Mollā ahmad**
گردنه‌ای به بلندی ۲۳۵۰ متر در شهرستان نائین، استان اصفهان. سر راه نائین به اصفهان. این گردنه شهرستانهای نائین و اصفهان را از هم جدا می‌کند.

ملاّباقر **Mollābāqer**
ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۴۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی هندودر.

ملاّبداغ **Mollā bodāq**
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۶۷ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ بزینه‌رود. سر راه توزلو به گاوسوار.

ملاّپیری **Mollā piri**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۳۲ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب سعیدآباد.

ملاّثانی **Mollā sāni**
شهر، مرکز بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کارون. سر راه شوشتر به اهواز. نام دیگر آن رامین است.

ملاّجعفر **Mollā ja'far**
ده، بخش سومار، شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۷۸ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. سر راه سومار به میان‌تنگ. کنار رودخانهٔ گنگیر. ۶ کیلومتر جنوب غربی سومار.

ملاّجق **Mollājeq**
ده، بخش نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۳۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار شورچای. ۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری روستای نظرکهریزی.

ملاّجق، سد **Mollājeq**
سدی در شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی هشترود (سراسکند) و مجاور روستای ملاجق. این سد که بر رودخانهٔ شورچای ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۵ متر است. طول تاج سد ملاّجق ۲۴۰ متر وگنجایش مخزن آن ۱۰ میلیون مترمکعب است.

ملاّجنود **Mollā jonud**
ده، دهستان ولدیان، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۹۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر خاور راه سلماس به خوی.

ملاّچشمه، گردنه **Mollā cešmeh**
گردنه‌ای به بلندی ۳۲۰۰ متر در شهرستان نوشهر، استان مازندران. ۸ کیلومتر جنوب روستای گیل‌کلا. کوهستان البرز.

مَلاّچه **Mallāceh**
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۱۹

درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بهمنشیر. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی ابوشانک.

ملّاحاجی **Mollā hāji**
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۰۶ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

ملّاحسین **Mollā hoseyn**
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۸۴ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر غرب جنوبی آشخانه.

ملّا حمزه **Mollā hamzeh**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آیدوغموش. ۱۱ کیلومتر جنوب شرقی قره‌آغاج.

ملّادادی **Mollādādi**
ده، بخش میانکنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوبی هامون پوزک. ۴/۵ کیلومتر شمال خاوری قرقری.

ملّاده **Mollā deh**
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۵۰ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بورطلا. نیمه‌جنگلی.

ملارد **Malārd**
ده، مرکز دهستان ملارد، بخش مرکزی شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۲۷۰ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه شهریار به ماهدشت و اشتهارد.

ملارد **Melārd**
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۱۷۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه لوردکمر. کوهستان البرز.

ملّاسلیم **Mollā salim**
ده، بخش میانکنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۹۳ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی شغالک.

ملّاشهاب‌الدّین **Mollā šahābeddin**
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۷۲ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

ملّاشیهٔ یک **Mallāšiyeh-ye yek**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۵۳ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اهواز به خرمشهر. روستاهای ملاشیهٔ دو و سه به ترتیب در ۲ کیلومتری غرب شمالی و ۶/۵ کیلومتری غرب شمالی این روستا قرار دارند.

ملّاطالب **Mollā tāleb**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۳۴۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه الیگودرز به روستای مأمون.

ملّاعلی **Mollā ali**
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۴۲ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ملّاعلی. سر راه قزوین به رُشت.

ملّاکلا **Mollā kolā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۶۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ رودخانهٔ تالار.

ملّاکندی **Mollā kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۱۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

ملّاکندی **Mollā kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۱۳۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی تازه‌کند قدیم.

ملّاکولا **Mollā kolā**
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار راه ساحلی محمودآباد به بابلسر.

ملّالر **Mollālar**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۳۴۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سیمینه‌رود.

ملّامحلّه **Mollā mahalleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۶۰ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهپایه.

ملّامحمّدتقی **Mollā mohammad taqi**
ده، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان.

باغملک ۱۹۷ درجه، ۱۳کیلومتر. ارتفاع ۶۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۳کیلومتر شمال غربی میداود.

ملاّمحمّدخان **Mollā mohammad xān**
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت.

ملانتکی **Malānteki ?**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۳۴ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۶۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت شنزار. ۵۷کیلومتر خاور جنوبی زرقلعه‌گنج.

ملاوی **Malāvi**
۱- یکی از بخشهای هشت گانهٔ شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان، مشتمل بر دهستانهای جایدر، جلوگیر، معمولان، افرینه، میانکوه‌غربی،میانکوه‌شرقی و ملاوی و به مرکزیت شهر پل‌دختر.
۲- ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۳ درجه، ۶۰/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. سر راه خرم‌آباد به اندیمشک.

ملایر **Malāyer**
۱- شهرستانی در جنوب خاوری استان همدان، مرکب از بخشهای مرکزی، جوکار و سامن و مشتمل بر دهستانهای حرم‌رود علیا، موزاران، کمازان علیا، کمازان سفلی، جوزان، کمازان وسطی، ترک غربی، ترک شرقی، جوکار، المهدی، سامن، سفیدکوه، آورزمان و حرم‌رود سفلی و به مرکزیت شهر ملایر.
شهرستان ملایر از شمال به شهرستان همدان، از خاور به شهرستانهای اراک و سربند (استان مرکزی)، از جنوب به شهرستان بروجرد (استان لرستان) و از غرب به شهرستانهای نهاوند و تویسرکان محدود است. اراضی این شهرستان به جز دشت نسبتاً پهناوری که قسمتی از بستر رودخانهٔ حرم‌آباد را تشکیل می‌دهد و در شمال غربی شهرستان جای دارد، بقیه کوهستانی و تپه‌ماهور است بطوری که رو به جنوب خاوری بر ارتفاع آنها افزوده می‌شود. بلندترین کوه این شهرستان کوه کمرسیر (۲۹۵۰ متر)، واقع در دهستان کمازان علیا است.
از جمله دیگر کوههای مرتفع شهرستان ملایر، می‌توان به کوههای کوله‌بید (۲۸۲۰ متر) و سردکوه (۲۷۴۳ متر) اشاره نمود. شهرستان ملایر بوسیلهٔ رودخانهٔ حرم‌آباد یا آب ملایر و ریزابه‌هائی که از اطراف به آن می‌ریزند، مشروب می‌گردد و از نظر آب و هوا جزء نواحی معتدل مایل به سرد تا سرد و جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان ملایر، استان همدان. ۲۷۳ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۶۲کیلومتر جنوب خاوری همدان. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان به اراک و بروجرد. موقعیت جغرافیائی ″۱۵ ′۴۹ °۴۸ طول خاوری و ″۳۰ ′۱۷ °۳۴ عرض شمالی.
تاریخچه – نام ملایر از دو کلمهٔ مال و آیر ترکیب یافته‌که کلمه مال به زبان لری و لهجهٔ باستانی مادی به معنی خانه و آیر به معنی آریاست که روی هم خانهٔ آریا می‌شود. شهر ملایر تا پیش از دورهٔ قاجار وجود نداشته و توسط شاهزاده دولتشاه پسر فتحعلیشاه قاجار ساخته شده و به دولت‌آباد موسوم بوده است. تا قبل از این تاریخ مجموعه‌ای از روستاهای مرکزی شهر کنونی را بنام ملایر می‌شناخته‌اند. حمدالله مستوفی ملایر را یکی از دهستانهای نهاوند معرفی نموده است. برادر عین‌الدوله موسوم به محمدمیرزا در شهرکنونی پارکی احداث نمود که به پارک ناصری موسوم است و هنوز هم به همین نام وجود دارد.
از دیگر آثار تاریخی این شهرستان خرابه‌های چوبین شهر است که به بهرام چوبینه نسبت داده می‌شود و آثار آن درکنار شهر کنونی هنوز باقی است. در شمال غربی آثار مزبور قلعهٔ زندیه وجود دارد و روستای گلوشگرد که در چند کیلومتری قلعهٔ مزبور قرار دارد، زادگاه کریم‌خان زند است. دژ گوراب نیز که به زمان اشکانیان متعلق است، از جمله دیگر آثار تاریخی شهرستان ملایر است.

ملاّیورکی **Mollā yorki ?**
پیشوا. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

ملحم **Malham**
ده، مرکز دهستان زولاچای، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۹۶ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زولاچای. ۶/۵کیلومتر جنوب خاوری تازه‌شهر.

مُلحه **Molheh**
معدن نمک، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۱۲۵ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. گرم، خشک. ۲۸کیلومتر جنوب خاوری روستای علاء.

ملحه **Melheh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۲۵ درجه، ۱۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵کیلومتر شمال خاوری جفار پائین.

ملختابی **Malxatābi**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۰۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۲کیلومتر شمال خاوری سراب نیلوفر.

ملخطابی **Malxatābi**
← ملختابی. ده، شهرستان کرمانشاه.

ملقرانی **Malqarāni**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۳۰۵

درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه آلمالو.

ملک **Malek**
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۵۷ درجه، ۷۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه راین به گودر. ۷ کیلومتر شمال غربی راین.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۹۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، خشک. سر راه میاندوآب به تپه‌رش.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۳۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت حیدریه به رشتخوار. ۲۷ کیلومتر شمال غربی رشتخوار.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده،بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۹۱ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه اراک به قم.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۸۴ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه گوزله. ۲۲ کیلومتر غرب شمالی سراب‌دوره.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۵۰ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب الشتر.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۹۵ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری آبستان.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۲ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر خاور امیرآباد.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۲ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. درهٔ غربی کوه سناجان. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری دهک.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۸۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه نجف‌آباد به تیران.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۶۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار زاینده‌رود. یک کیلومتر خاور باغ بهادران.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۹۷ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر شمال نصرت‌آباد. سر راه نصرت‌آباد به نخیله.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۱۳۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه زرند به کرمان. ۱۵ کیلومتر شمال غربی چترود.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۳۱۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کبوترخان. سر راه بردسیر به رفسنجان.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۶۹ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۳۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری شهداد.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۲۸۷ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سرد، خشک. دشت. کنار راه بردسیر به سیرجان.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۵۹ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بمپور. ۴ کیلومتر جنوب غربی بمپور.

ملک‌آباد **Malek ãbãd**
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت

۱۳۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه حنا. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری دوساری.

ملک‌آباد **Malek ābād**

ده، مرکز دهستان ملک‌آباد، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۴۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه قدیم سیرجان به بندرعبّاس. ۱۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری نجف‌آباد.

ملک‌آباد **Malek ābād**

ده، بخش شیبکوه، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۳۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور زاهدشهر.

ملکان **Malekān**

۱- بخشی در شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی، مشتمل بر دهستانهای گاودول شرقی، گاودول غربی، لیلان و گاودول مرکزی و به مرکزیت شهر ملکان یا ملک‌کندی.

۲- شهر، مرکز بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۷۰ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه بناب به میاندوآب. کنار موردق‌چای. نام پیشین آن ملک‌کندی بوده است.

ملک‌باغی **Malek bāqi**

ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه نیک‌پی به ماه‌نشان. ۱۷ کیلومتر خاور ماه‌نشان.

مُلک جوگین **Molk-e Jōgin**

ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۳ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر شمال غربی کهیر.

ملک‌چمنی **Malek camani**

ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۲۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی کرسف.

ملک‌خیل **Malek xeyl**

ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۵۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

ملک‌سیاه کوه **Malek siyāh kuh**

کوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. مرز ایران و پاکستان و افغانستان. ۴۰ کیلومتر شمال زاهدان. ارتفاع ۱۶۰۵ متر.

ملکشاه **Malekšāh**

ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۴۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم زویار کرجو. ۹ کیلومتر غرب حسن‌آباد.

ملکشاهی **Malekšāhi**

ده، بخش رومشگان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۰۴ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر غرب جنوبی چقابل.

ملکشاهی **Malekšāhi**

ده، بخش مرکزی شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۷۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه مهران به قلعه‌درّه.

مُلک طالش **Molk-e Tāleš**

ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۴۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب مردانقم.

ملک‌علی تپّه **Malek ali tappeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۳۱ درجه، ۳۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت.

ملک‌فالیز **Malek fāliz**

ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۴۵ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کرج. سر راه کرج به چالوس. دامنهٔ خاوری کوه کرچان. کوهستان البرز.

ملک قضّات **Malek qozzāt**

ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۷ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی خروانق.

ملک‌کندی **Malek kandi**

← ملکان. شهر، مرکز بخش ملکان، شهرستان بناب.

ملک‌کوه **Malek kuh**

ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۸۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۹ کیلومتر جنوب غربی عقدا.

ملک کیان **Malek kiyān**

ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۴۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل

به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی خواجه.

مُلکن Molkan
← ملکهن. ده، شهرستان بندرجاسک.

مُلکهن Molkahn
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۱۴ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ مُلکن. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی انگهران.

ملکی Maleki
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۲ درجه، ۱۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. ۴۶ کیلومتر جنوب خاوری شاهرخت.

ملکی Maleki
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۳۴۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به نورآباد و کازرون. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی نودان.

ملکی Melki
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۹ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب طبل.

مُلکی بزرگ Molki-ye bozorg
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۲ درجه، ۱۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال غربی هرات. سر راه هرات به مروست. روستای ملکی کوچک در ۵۰۰ متری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۵۷۵ متری قرار دارد.

مُلکی کوچک Molki-ye kucak
← ملکی بزرگ. ده، شهرستان مهریز.

مُل‌گاله Mol-e Gāleh
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۲۱ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه سلامتی. کنار رودخانهٔ هونیفقان.

مل گایدان Malegāydān
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۸۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه خورموج به کنگان. ۴/۵ کیلومتر شمال غربی منگل آقا مصطفی.

مل‌گد Mal-e Gad
ده، بخش ساحلی، شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم ۲۴۲ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. ۳/۵ کیلومتر شمال دلوار.

مل گُل Malegol
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۸۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه خورموج به کنگان. ۵ کیلومتر جنوب محمّدآباد.

مل‌گُنزه Malgonzeh
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۲۷۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندر دیّر به بردخون و بوشهر.

ملوئیه Malu'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۶۵ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر خاور جنوبی سعادت‌آباد.

ملوران Malvarān
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۸۰ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۲۹ کیلومتر خاور بنت. سر راه چاه‌علی به نسپران.

ملوسان Malusān
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۴۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آب ملایر. درّهٔ شمالی کوه آردشان. به آن ملهوسان هم می‌گویند.

ملوک Molok
← مولوک. ده، شهرستان کلیبر.

ملوند Malvand
ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۳۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه قلعه نورودآب به روستاهای تسبند و پروند. ۷ کیلومتر جنوب غربی قلعه نورودآب.

ملونه Maluneh
ده، دهستان برادوست، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۹۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

ملوی بالا Malu-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام

۹۰ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، خشک. روستای ملوی پائین در ۶ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۷۰۰ متری قرار دارد.

مله Meleh
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۴۵ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه شمشیرزرّین.

مله‌باریکو Maleh bāriku
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۷۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۱۳ کیلومتر شمال غربی سپیدار.

مله تخت Melehtaxt
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۲۳۶ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آب سرده و کنار راه بروجرد به چغلوندی.

مله‌رولان Maleh rulān
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۱ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه چناره.

مله‌شبانان Maleh šabānān
ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۸۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سفید. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی سراب‌دوره.

مله کبود بالا Malehkabud-e bālā
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۲۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. روستای مله‌کبود پائین در یک کیلومتری غرب جنوبی این روستا و در ارتفاع ۲۰۷۰ متری قرار دارد.

ملهم‌درّه Malham darreh
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۳ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر شمال خاوری خاکریز.

ملهوسان Malhusān
← ملوسان. ده، شهرستان نهاوند.

ملیان Malyān
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۷۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

ملیانتون Malyāntun ?
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۶۶ درجه، ۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۸ کیلومتر شمال خاوری قصرقند.

ممان Mamān
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۷۳ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

مُمبین Mombin ?
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. کوهستان زاگرس.

ممرّ دو و سه Mamarr-e Do va Seh
ده، بخش سومار، شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۷۸ درجه، ۷۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. سر راه سومار به میان‌تنگ.

ممسنی Mamasani
شهرستانی در غرب استان فارس، مرکب از بخشهای مرکزی، رستم، ماهور و میلاتی و دشمن‌زیاری و مشتمل بر دهستانهای بکش‌یک، جاوید ماهوری، بکش‌دو، جوزار، فهلیان، رستم‌دو، رستم‌یک، پشتکوه ممسنی، ماهور، میشان، هرایجان، دشمن‌زیاری، سرناباد و مشایخ و به مرکزیت شهر نورآباد.
شهرستان ممسنی از شمال به شهرستان بویراحمد (استان‌کهگیلویه و بویراحمد)، از شمال خاوری و خاور به شهرستانهای سپیدان و شیراز، از جنوب به شهرستان کازرون و شهرستان گناوه (استان بوشهر) و از غرب به شهرستان گچساران (استان کهگیلویه وبویراحمد) محدود است. اراضی آن کوهستانی است که به ویژه نواحی شمالی آن از جنگلهای بلوط پوشیده شده و نواحی جنوبی آن که تقریباً هموارتر است گرمسیر است. کوه ساورز با ارتفاع ۳۱۸۹ متر، بلندترین کوه آن است و کوه البرز با ارتفاع ۲۹۷۷ متر و کوه رونگ با بلندی ۲۸۷۵ متر از دیگر کوههای بلند آن محسوب می‌گردند. رودخانهٔ فهلیان یا زهر و ریزابه های متعدد آن، این شهرستان را سیراب می‌سازند و آب و هوای آن در ارتفاعات شمالی معتدل تا معتدل مایل به سرد است و در نواحی مرکزی و جنوبی معتدل مایل به گرم تا گرم می‌باشد و جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
تاریخچه – ممسنی، سابقاً به شولستان معروف بود و مرکز آن نوبندجان بوده است. پس از خرابی نوبندجان، فهلیان مرکز آن شد و بعدها شهر نورآباد جایگزین آن گردید. در اوایل سدهٔ دوازدهم هجری قمری طوایف لر ممسنی آن را اشغال کردند و

نام شولستان را منسوخ نمودند و آن را بلوک ممسنی خواندند. آثار تاریخی ممسنی فراوان است و مهمترین آنها عبارتند از: قلعهٔ سفید، سراب بهرام، برج نورآباد و دخمهٔ سنگی داود دختر که منسوب به سدهٔ ششم پیش از میلاد است و از مقبره‌های دورهٔ ماد محسوب می‌گردد.

Mamasani-ye bālā مَمسنی بالا
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۴۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد. نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳ کیلومتر غرب روستای چکو. روستای ممسنی پائین در یک کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۱۷۵۰ متری قرار دارد.

Mamašān ممشان
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقّز ۲۴۸ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Mamešxān ممش‌خان
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۰۴ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب شمالی گلوانس.

Mamaqān ممقان
شهر، بخش آذرشهر، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۲۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر شرق راه تبریز به مراغه.

Mamakān ممکان
ده، دهستان انزل، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۳۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر.سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سلماس به گنگچین.

Mamaljeh ? مملجه
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۷۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Mamu ممو
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۱۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۱۳ کیلومتر غرب شمالی بانش.

Mamuri مموری
ده، بخش مرکزی شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۱۲۶ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. شمال خط آهن نیشابور به مشهد.

Mamuluklu ممولوکلو
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۵۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Memehdel ممه‌دل
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۳۷ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه ملکان به میاندوآب. کنار رودخانهٔ لیلان.

Mamah kandi ? ممه کندی
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۷۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر خارو شمالی آغمیون.

Mamizā ممیزا
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت‌جام ۱۳ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

Monādejān مُنادجان
← منادگان. ده، شهرستان لردگان.

Monādegān مُنادِگان
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان،استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۳۲ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۲ کیلومتر جنوب قلعه سوخته.

Menār منار
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ۸۵ کیلومتر شمال غربی ایذه. ارتفاع ۳۷۰۱ متر. سرچشمه آب بازفت.

Menār-e Balutestān منار بلوطستان
ده، بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۸۴ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری قلعه‌دره.

Manāl منال
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۳۰ درجه، ۶۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸/۵ کیلومتر خاور جنوبی قیر و کارزین.

Manāvand مناوند
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۱۷ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ

کوه دوشاخ (کوهستان آهنگران). ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی آهنگران.

من‌بوران **Manburān**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۰ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک، کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری پل‌دختر.

مُنتفج **Montafaj**
از عشایر عرب خوزستان که در حاشیهٔ غربی رودکارون زندگی می‌کنند.

مُنج **Monj**
← مونج. ده، شهرستان لردگان.

منجاب قدیم **Menjāb-e Qadim**
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال هوراند.

منجّم‌لو **Monajjemlu**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری ورزقان.

منجیر **Manjir**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۹۳ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کنار رودخانهٔ منجیر. دامنهٔ غربی کوه پلنج. کوهستان البرز.

منجیل **Manjil**
شهر، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۸۶ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۳۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه رودبار به قزوین. در زمین‌لرزهٔ خرداد سال ۱۳۶۹ به سختی آسیب دید و ویران شد.

منجیل‌آباد **Manjil ābād**
ده، مرکز دهستان منجیل‌آباد، بخش رباط کریم، شهرستان شهریار، استان تهران. شهریار ۱۶۹ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر شمال رباط کریم.

منجی ناوی **Manjināvi**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۴ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۷/۵ کیلومتر جنوب خاوری دهک.

منجیه **Menjiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب خاوری هشتچه.

منحوش **Manhuš**
← منهوش. ده، شهرستان شوشتر.

مند **Mend**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۵ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. حومهٔ شمالی شهر گناباد.

مُند **Mond**
کوه، شهرستان بندربوشهر، استان بوشهر. این کوه بصورت رشتهٔ طویلی به درازای ۸۵ کیلومتر و عرض متوسط ۱۲ کیلومتر به موازات خط ساحلی خلیج فارس کشیده شده و بلندترین نقطهٔ آن که در ۷۶ کیلومتری جنوب شرقی بندربوشهر واقع است، ۷۸۹ متر ارتفاع دارد.

مند **Mand**
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۵ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۵ کیلومتر جنوب خاوری گلمورتی. سه روستای مجاور هم بنام مند بالا، مند پی و مند پائین.

مُند(موند) **Mond**
رودخانه، شهرستانهای شیراز، جهرم، فیروزآباد و خورموج، استانهای فارس و بوشهر. طول ۶۸۵ کیلومتر. حوضهٔ خلیج فارس و دریای عمان. مسیر کلّی، نخست جنوب خاوری، سپس جنوب غربی و در انتهای مسیر، غربی.
از کوههای ۷۵ کیلومتری غرب شمالی شیراز سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب خاوری روان می‌شود و به موازات راه شیراز به جهرم حرکت می‌کند و بنام رودخانهٔ قیر به شهرستان فیروزآباد داخل می‌گردد. در دهستان دزگاه با رودخانهٔ دارالمیزان و سپس با رودشور دهرم مخلوط می‌گردد و به شهرستان خورموج وارد می‌شود و در ۵۶ کیلومتری جنوب غربی خورموج به خلیج فارس می‌ریزد.

مُنداب **Mondāb**
ده، بخش اندیکا، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۵۱ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۵۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. محل تلاقی رود سبزآب با رود کارون. درهٔ خاوری کوه تلخدان.

منداق **Mandāq**
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۶۰

درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۷ کیلومتر شمال غربی گرماب.

Mondān مُندان
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۶۸ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ غربی کوه نیل. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری چرام.

Mendejin مندجین
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۹۱ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

Manderek مندرک
ده، بخش حمیل،شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۰۸ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳/۵ کیلومتر شمال خاوری حمیل.

Mandekān مندکان
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۸۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی پیشوا.

Mandalij مندلیج
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۰۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی سیه‌چشمه.

Mandalix مندلیخ
ده، دهستان الند، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۰۱ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نزدیک مرز ایران و ترکیه.

Mandmitāb ? مندمیتاب
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۸ درجه، ۱۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری پیشین.

Mandovān مندوان
ده، بخش مرکزی شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۳۲۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴ متر. گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر شمال پل نو.

Mandvān مندوان
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۳۰۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی دارخوین.

Mandeh منده
ده، بخش فنوج، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۱۶ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۲۵ کیلومتر غرب مسکوتان.

Mandirō مندیرو
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۶ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۴ کیلومتر شمال غربی پلان.

Mandilān مندیلان
ده، بخش میان‌کنگی، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۸۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب جنوبی شغالک.

Mandivān مندیوان
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۴۹ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۵ متر. معتدل، خشک. سر راه سراب به رزداب.

Manzel ābād منزل‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۲۶۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه شهربابک به هرات.

Mensar منسر
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۴۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی مشرحات.

Manesar منسر
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۲۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر شمال غربی سلمانه.

Manšād منشاد
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۲۶۰ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درهٔ غربی کوه خیبر (کوهستان شیرکوه).

Monšiyān مُنشیان
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر خاور شمالی دشتی.

منصور **Mansur**
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۳۳ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان. امامزاده‌ای بنام امامزاده اسماعیل در این روستا وجود دارد. ۱۹/۵ کیلومتر شمال غربی آوج.

منصور **Mansur**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۱۱۲ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه بندمناره. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری خرانق.

منصورآباد **Mansur ābād**
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۵۷ درجه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۵ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر جنوب دستجرد.

منصورآباد **Mansur ābād**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۶۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه اسدآباد به بیرجند و سده. ۳۷ کیلومتر غرب شمالی اسدآباد.

منصورآباد **Mansur ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۱۷۸ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب جنوبی سیدحسن.

منصورآباد **Mansur ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۶۶ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر خاور شمالی حرم‌الدّین. دامنهٔ خاوری کوه پورکان.

منصورآباد **Mansur ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۳۳۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۱/۵ کیلومتر جنوب غربی دیرکان.

منصورآباد **Mansur ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۱۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب غربی حسین‌آباد دشت روم.

منصورآباد **Mansur ābād**
ده، بخش کامفیروز، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۱۵ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کر. ۱۳ کیلومتر شمال غربی سد درودزن.

منصورآباد **Mansur ābād**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۷۳ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی سعادت‌شهر.

منصورآباد **Mansur ābād**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۱۸۸ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۶/۵ کیلومتر جنوب نیر.

منصورآباد **Mansur ābād**
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۳۵ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۶ کیلومتر شمال خاوری جویم.

منصورآباد ایزدی **Mansur ābād-e Izadi**
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۲۰ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری کوشک هزار.

منصورآقائی **Mansur āqā'i**
ده، بخش مرکزی شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۱۵۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر جنوب شمشیر.

منصوربلاغی **Mansur bolāqi**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۴۰ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی حسین‌آباد.

منصوربیگی **Mansur beygi**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۳۲۶ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر جنوب دودانگهٔ بزرگ.

منصورخانی **Mansurxāni**
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۳۳۶ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر شمال غربی کمهر.

منصورخواجه **Mansur xājeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۴ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. یک کیلومترجنوب خاوری روستای نازی.

منصورکوه Mansurkuh
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۳۱۰ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز شرقی.

منصورهٔ بالا Mansureh-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۴۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. روستاهای منصورهٔ پائین و منصورهٔ شایه به ترتیب در ۲/۵ کیلومتری و ۴ کیلومتری جنوب این روستا قرار دارند.

منصورهٔ شایه Mansureh-ye Šāyeh
← منصورهٔ بالا. ده، شهرستان شادگان.

منصوری Mansuri
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۰۳ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۵ متر. گرم، خشک. ۲۸ کیلومتر شمال غربی بجستان.

منصوری Mansuri
ده، بخش پشت‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۱۷ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر غرب جنوبی ادیمی.

منصوری Mansuri
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۲۰۶ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر جنوب غربی نهر جدید.

منصوری Mansuri
← کلهر. ایلات کرد.

منصوریات Mansuriyāt
← منصوریه. ده، شهرستان اهواز.

منصوریه Mansuriyeh
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. گرم، خشک. سر راه عشق‌آباد به طبس. ۱۵ کیلومتر جنوب طبس.

منصوریه Mansuriyeh
ده، بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۴۱ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کارون. دو روستای کنار هم بنام منصوریهٔ دو و منصوریهٔ سه.

منصوریه Mansuriyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۲۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر جنوب مشرحات.

منصوریه Mansuriyeh
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۵۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بهبهان به دهدشت.

منصوریه Mansuriyah
ده، بخش مرکزی شهرستان تنگستان، استان بوشهر. اهرم صفر درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه اهرم به برازجان. ۲ کیلومتر شمال بازوئی.

منظر Manzar
ده، مرکز دهستان بالاولایت، بخش مرکزی شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۴ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک.

منظریه Manzariyeh
ده، بخش جعفرآباد، شهرستان قم، استان تهران. قم ۳۴۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. گرم، خشک. سه راهی قم به تهران و قم به صدرآباد.

منگ Mang
ده، بخش خور و بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۸ درجه، ۱۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۲ کیلومتر جنوب غربی خور.

منگان Mangān
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۶ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری زهکلوت.

منگاوی Mangāvi
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۳۲ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۶۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور ارزانفود. سر راه الفائوت به ارزانفود. ۵ کیلومتر جنوب غربی گنبد.

منگران Mangarān
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۵۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب ده‌بین.

مُنگشت Mongašt
← مونگشت. دهستان، شهرستان باغملک.

منگل Mangol ?
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر

۱۹۶ درجه، ۷/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ رودخانهٔ تالار.

Mangel **منگل**
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۸۱ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶/۵ متر. معتدل، خشک. ۷کیلومتر شمال غربی چخماق.

Mangal-e Āqāmostafā **منگل آقا مصطفی**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۶۷ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه خورموج به کاکی و کنگان. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی گوری شمالی.

Mangeli ? **منگلی**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۵۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه علی‌آبادالو به صفی‌آباد.

Mangur **منگور**
از ایلات اطراف ساوجبلاغ مکری (مهاباد).

Manujān **منوجان**
۱- یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان کهنوج، استان کرمان. مشتمل بر دهستانهای قلعه، بجگان و نودژ و به مرکزیت روستای منوجان.
۲- ده، مرکز بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۹۷ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه کهنوج به جغین.

Manucehr ābād **منوچهرآباد**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۸۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر جنوب خاوری فرودگاه کرمانشاه.

Manucehr ābād **منوچهرآباد**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۵ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه شهرضا به واژنان و پیکان.

Monavvar **منوّر**
ده، دهستان رودقات، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۱۰۶ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Manhuš **منهوش**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۵۰ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۹ کیلومتر جنوب خاوری درخزینه.

Manijalān **منیجلان**
ده، بخش نمشیر، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۳۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ نمشیر. جنگلی.

Manidar **منیدر**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۸۰ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کوهستان جغتای.

Manisar **منیصر**
← منسر. ده، شهرستان اهواز.

Manyōhin **منیوهین**
ده، بخش اروندکنار، شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۵۰ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. ساحل اروندرود. ۷ کیلومتر جنوب خسروآباد.

Mavālu **موالو**
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۱۹ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار بلوک آبادچای.

Mavān **موان**
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۹۲ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کر. ۱۴ کیلومتر شمال غربی خرامه.

Movānā **موانا**
ده، دهستان ترگور، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۷۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه سیلوانه به گنگچین.

Mu'ineh **موئینه**
ده، مرکز دهستان حر، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۴۷ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال غربی میان‌راهان.

Motāl dāqi **موتال داغی**
کوه، کوهستان سهند، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. ۳۲ کیلومتر غرب جنوبی بستان‌آباد. ارتفاع ۳۵۲۰ متر. یکی از قله‌های بلند کوهستان سهند.

Muteh **موته**
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان.

دولت‌آباد ۳۱۷ درجه، ۱۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه کوهستانی محلات به میمه و گلپایگان به میمه. ۴۱ کیلومتر شمال غربی میمه.

موجان **Mujān**
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۵۵ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب غربی دستجرد.

موجر **Mujer**
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۸۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال چرام.

موجمباره **Mujombāreh ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۵۰ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار ورکش‌چای. ۸ کیلومتر جنوب غربی روستای ورکش.

موچان **Mucān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۲۹۷ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه روستای هفته به روستای خرم‌آباد.

موچاهیر **Mucāhir**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۳ درجه، ۱۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی بندر چارک به بندرمقام. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری بندرمقام.

موچش **Muceš**
یا موزژ. ده، مرکز دهستان امیرآباد، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۵۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌امیرآباد. سر راه فقیه سلیمان به دهگلان.

موچگان **Mucegān**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۲۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

موچنان **Mucanān ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۲۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه پشته‌پر.

موخت **Muxt**
← مخت. ده، شهرستان نیک‌شهر.

موخور **Muxōr**
ده، بخش گل‌تپه، شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۹۸ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی قهورد پائین.

موخیان **Muxiyān ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۲۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه پشته‌پر.

مود **Mud**
ده، مرکز دهستان مود، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۳ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بیرجند به سربیشه و زاهدان.

مودی **Mavdi**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۴۹ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه کنه‌کشک. ۲۴ کیلومتری شمال غربی دیواندره.

موران **Murān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۲۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی کوت عبدالله. کنار رود کارون.

موربهن **Murpahn**
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۵۷ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر غرب سده.

مورت **Murt ?**
ده، مرکز دهستان ارکوازی، بخش چوار، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۸۸ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ چوار. ۵/۵ کیلومتر غرب چوار. سر راه چوار به چنان.

مورت **Murt**
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۴۶ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرکول. درّهٔ جنوبی کوه کیزسون. کوهستان زاگرس.

مورت **Murt**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان.

سراوان ۱۲۰ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه سراوان به اسفندک و مرز پاکستان. ۶ کیلومتر غرب شمالی اسفندک.

مورتان Murtān
ده، مرکز دهستان مورتان، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۸ درجه، ۱۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ مورتان (مورتون). ۴۳ کیلومتر شمال خاوری راسک.

مورتک Murtak
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۷۸ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سولنگان. ۳۷ کیلومتر جنوب خاوری منوجان.

مورجان Murjān
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۱۴ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه کوهک. ۷ کیلومتر شمال غربی دادنجان.

مورجکی Murjaki
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۱۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه سفیدار. یک کیلومتر جنوب خاوری راهگان.

مورچگان Murcegān
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۱۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۹۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب گندمان.

مورچه‌خورت Murceh xort
شهر، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۲۵ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه اصفهان به میمه و اصفهان به نطنز و کاشان.
جنگ معروف نادرشاه با اشرف افغان در دشت شمالی این شهر روی داد (۱۱۴۲ هجری قمری مطابق با ۱۱۰۷ خورشیدی) که به شکست اشرف افغان منجر شد و او را بسوی فارس فراری داد.

مورچی Murci
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۰۶ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۳/۵ کیلومتر شمال سراب نیلوفر.

مورد Murd
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۹۴ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه گیشو.

موردان Murdān
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۷۴ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوهستان جبال بارز. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی کروک.

موردان Murdān
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۰۰ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ موردان. ۲۷ کیلومتر شمال غربی فاریاب. درّهٔ خاوری کوه بیدوئی.

موردان Murdān
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۰ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر غرب جنوبی روستای پنج‌انگشت.

مورداز Murderāz
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۱۴ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب تل خسروی.

موردستان Murdestān
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۵۴ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۰ متر. گرم، خشک. سر راه بشرویه به طبس. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی بشرویه.

موردستان Murdestān
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۳۴۰ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ فیروزآباد و کنار راه فیروزآباد به شیراز.

مورد شهرک Murd-e Šahrak
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۹۸ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۳ کیلومتر غرب ده‌برم.

موردفل Murd-e Fal
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۶۱ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ مرغاب. سر راه سرکان به بولگورس.

موردق Mordaq
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۱۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار موردق‌چای. دامنهٔ جنوبی کوهستان سهند.

موردق‌چای Mordaq cāy
رودخانه، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. طول ۱۰۰ کیلومتر.
از چشمه‌سارهای دامنهٔ جنوبی کوهستان سهند، ۴۴ کیلومتری شمال خاوری مراغه سرچشمه می‌گیرد و رو بسوی جنوب باختری روان می‌شود و پس از عبور از شهر ملک‌کندی در ۴ کیلومتری غرب شهر مزبور به رودخانهٔ لیلان‌چای می‌ریزد.

موردک Murdak
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۴۰ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی بوالحیات.

موردک Murdak
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۶۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ خاوری کوه نیل.

موردوئیه Murdu'iyeh
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۷ درجه، ۱۰۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی شاهماران.

موردوئیه Murdu'iyeh
ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۸۲ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ رابر. ۲ کیلومتر جنوب خاوری رابر.

موردووا Mordovā
ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۱۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی گلّه‌زنی.

موردی Murdi
ده، بخش نوبندگان، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۹۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جعفری. سر راه فسا به داراب. ۱۱ کیلومتر شمال غربی نوبندگان.

مورز Mavarz
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۵۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب بازفت. جنگلی. کوهستان زاگرس.

مورزوم Mōrzom ?
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۸۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ غربی کوه آته. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری دهدز.

مورزی Mōrezi
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۳۵۷ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هله. ۱۰ کیلومتر غرب کرّه‌بند.

مورسرخ Mōrsorx
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۷۰ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۹/۵ کیلومتر جنوب خاوری تکیهٔ چهارگنبد.

مورکا Murkā
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۵۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه نورآباد به یاسوج. ۲۰ کیلومتر شمال مصیری.

مورکان Murkān
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۷۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار زاینده‌رود. ۴ کیلومتر غرب شمالی باغ بهادران.

مورگ Murag
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۸۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب شمالی کومه.

مورموری Murmuri
ده، مرکز دهستان مورموری، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۵۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۵۲۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ مورموری. ۳۱ کیلومتر جنوب خاوری آبدانان.

موروئیه Mōru'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۹۳ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار خط آهن کرمان به بافق. ۲ کیلومتر شمال غربی سیریز.

موروئیه Mõru'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۲۹۶ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ غرب شمالی شهربابک.

موروتک بالا Murutak-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب غربی مود. روستای موروتک پائین در ۲ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۹۹۵ متری قرار دارد.

مورود Mõrud
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۳۸ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. نیمه‌خشک. کنار آب مورود. کوهستان البرز.

موروک Murok
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۰۵ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۷ کیلومتر غرب شمالی نیر. دامنهٔ جنوبی شیرکوه.

موروک Moruk
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۱۴ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۹۵ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر خاور حسین‌آباد وردشت.

مورون Murun
ده، بخش بهمئی، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۱۱ درجه، ۵۱ کیلومتر .ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۵ کیلومتر خاور جنوبی قلعه ممبی.

موری Mõri
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۲۱ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک.

موری Muri
ده، بخش کوهبنان،شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۲۴ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار راه کوهبنان به بافق.

موری Mõri
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۵۶ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. جنگلی.

موریان Muriyān
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۰۴ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار قره‌سو.

موریکش Murikeš
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۳۹ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر خاور جنوبی بهرغان.

موزداران Mozdārān
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۱۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار حبله‌رود. دامنهٔ خاوری کوه جوزدرّه. کنار خط آهن فیروزکوه به گرمسار. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی فیروزکوه.

موزرم Muzarm ?
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۸۸ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ غربی کوه آته. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری دهدز.

موزوش Mozvaš
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۱۰۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۴۰ متر. سرد، خشک. درّهٔ غربی کوه اردهال. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری نراق.

موزیرج Muziraj
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۶۸ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ رودخانهٔ بابل.

موژژ Mužež
← موچش. ده، شهرستان سنندج.

موسقان Mõseqān
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۲۹ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر خاور بالاده.

موسویه Musaviyeh
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۲۶ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۳۱ کیلومتر غرب سده.

موسی‌آباد Musā ābād
ده، مرکز دهستان خیرودکنار، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۳۳ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع صفر.

معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار خیررود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی.

موسی‌آباد Musā ābād
ده، مرکز دهستان جلگهٔ موسی‌آباد، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۵۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک.

موسی‌آباد Musā ābād
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۱۹ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار مرز ایران و افغانستان.

موسی‌آباد Musā ābād
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۲۷ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر شمال خاوری آلویر.

موسی‌آباد Musā ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۲۸۴ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب گرکان.

موسی‌آباد Musā ābād
ده، مرکز دهستان جلگه، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۲۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر جنوب غربی جنّت‌آباد.

موسی‌آباد Musā ābād
ده، مرکز دهستان موسی‌آباد، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۳۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه شهرضا به دهاقان و بروجن.

موسیاباد Musiābād
ده، بخش کیار، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۶۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه خراجی به گشنیگان و قلعه‌سلیم.

موسیان Musiyān
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان دهلران، استان ایلام. مشتمل بر دهستانهای نهر عنبر، دشت عبّاس و ابوغویر و به مرکزیت شهر موسیان.
۲- شهر، مرکز بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۵۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه دهلران به سوسنگرد.

موسی‌خان بلاغی Musāxān bolāqi
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۷ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی کردخورد.

موسیرز Musiraz
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۵۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه کمرزرد.

موسی‌لو Musālu
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۳۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زوروچای. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری مقصودلو.

موسی‌نارنج Musānārenj
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۹۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۶ کیلومتر جنوب زلان بالا.

موشا Mošā
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۳۳۸ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه دماوند به آبعلی. کوهستان البرز.

موش‌قال Mušqāl ?
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۸ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

موشکیه Mušakiyeh
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۷۷ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۵ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری قاهان. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری دستجرد.

موشگان Mušgān
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۷۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵/۵ کیلومتر شمال ده‌بین.

موشگین Mušagin
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۴۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

موشهتن Mušahtan
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز

۱۹۹ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی رامشیر.

موغار **Muqār**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۳۲۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. سر راه اردستان به بادرود و کاشان.

موغاندر **Muqāndar**
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۸۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

موغستان **Muqestān**
یا موغ استان. ناحیه‌ای در جنوب ایران، کنار دریای عمان (تنگهٔ هرمز)، کمابیش مطابق نواحی تیاب و میناب یا هرمز قدیم. بنا بر نوشتهٔ ابن بطوطه، هرمز قدیم را موغستان می‌نامیدند.

موغگاه **Moqgāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۰ درجه، ۱۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی آهن‌کوه.

موغ مالوم **Moqmālum**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۲۹۴ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت شنزار. ۱۳ کیلومتر غرب جنوبی گنگان.

موک **Muk**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۲ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری جووکان.

موکتاف **Moktāf**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۰۸ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری حمیدیه.

مولاب **Mulāb**
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۴۸ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری مورموری.

مولان **Movlān**
ده، دهستان کیوان، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه کلیبر به خانباغی.

مولان‌آباد **Mulān ābād**
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۴۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. درّهٔ غربی کوه سخت‌سفید.

مولاناصوفی **Mōlānā sufi**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۹۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه اصفهان به کوهپایه. ۱/۵ کیلومتر خاور جنوبی خوراسکان.

مولتان **Mulatān**
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۳۲ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ شاردر. ۳۴ کیلومتر جنوب غربی سوران.

مولکار **Molkār**
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۱۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه نوشهر به نور.

مولگرت **Molgarat**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۴۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱/۵ کیلومتر جنوب غربی شناس. ساحل خلیج فارس.

مولنجان **Mulenjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۵۹ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب شمالی قهجاورستان.

مولوجه **Molujeh**
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۹۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه قهاوند به حیران و همدان. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی قهاوند.

مولوک/ملوک **Molok**
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۵۸ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

مولولی **Mōluli**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۵۱ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ کارون.

موله Mōleh
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۸۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت.

موله گُل Molehgol
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۶ کیلومتر غرب شیخ هابیل.

مولی ادیمی Muli adimi
← ادیمی. ده، شهرستان زابل.

مولید Mulid
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۴ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار راه سده به اسدآباد. دامنهٔ غربی کوه گینو.

مومان Mumān
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۳۴ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه چابهار به نیک‌شهر. ۲۵ کیلومتر شمال خاوری کنارک.

مومج Mōmej
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۹۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ هویر. دامنهٔ جنوبی کوه کمرپشت. کوهستان البرز.

مؤمن‌آباد Mo’men ābād
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۷۳ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای بزنگان.

مؤمن‌آباد Mo’men ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۰۳ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه تربت جام به فریمان. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی نظرآباد.

مؤمن‌آباد Mo’men ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۵۳ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سمنان به فیروزکوه. دامنهٔ کوههای البرز.

مؤمن‌آباد Mo’men ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۰۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر خاور حاجی‌آباد لکها.

مؤمن‌آباد Mo’men ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۲۳ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ شمال غربی شهر رفسنجان.

مؤمن‌آباد Mo’men ābād
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۱۸ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر غرب جنوبی سرجنگل.

مؤمنی Mo’meni
ده، مرکز دهستان حومهٔ جنوبی، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۴۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

مونج Monj
رودخانه، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. طول ۷۵ کیلومتر.
ازکوههای ۳۳کیلومتری خاور جنوبی لردگان سرچشمه می‌گیرد و به طرف شهر لردگان روان می‌شود و در ۳۵کیلومتری باختر شمالی لردگان به رودخانهٔ کارون می‌ریزد.

مونج Monj
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۲۰ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ خرسان. جنگلی. ۹ کیلومتر شمال غربی دزک.

مونج Monj
ده، مرکز دهستان مونج، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۷۷ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ لردگان.

مونج Munj
ده، بخش بوانات، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۵ درجه، ۱۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بوانات. ۲۷ کیلومتر خاور جنوبی سوریان.

مونجرموئی Munjarmu’i
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۱۷ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ غربی کوه کلار. کنار رودخانهٔ چله‌خانه.

موندنی **Mōndani**
ده، بخش گتوند، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری گتوند.

مؤنس **Mō'nes**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۸۷ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷/۵ کیلومتر خاور شمالی عرب عبّاس.

مونگشت **Mungašt**
کوهستانی به وسعت حدود ۱۸۵۰ کیلومترمربع و به درازای ۸۰ و عرض بین ۲۰ تا ۲۵ کیلومتر در شهرستانهای لردگان و ایذه، استانهای چهارمحال و بختیاری و خوزستان. بلندترین قلّهٔ آن که در ۵۵ کیلومتری جنوب خاوری ایذه و ۵۲ کیلومتری لردگان واقع است، ۳۶۱۳ متر ارتفاع دارد.

مونگشت **Mungašt**
دهستانی در بخش مرکزی شهرستان باغملک، استان خوزستان به مرکزیت ابوالعبّاس.

مونه **Muneh**
ده، بخش لنده، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳۲۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ جنوب غربی کوه سفید. ۷ کیلومتر شمال غربی لنده.

موهرّا **Moharrā**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری جوکار.

مویجه‌خاک **Mavijeh xāk**
ده، بخش اشتهارد، شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۵۵ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه قراگونی. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی اشتهارد.

مویل **Movil**
ده، دهستان مشگین غربی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۱۶۷ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی. کنار خیاوچای. دامنهٔ شمالی کوه سبلان.

مویلحه **Moveylheh**
ده، بخش رامشیر، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۱۸۲ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر خاور رامشیر. سر راه رامهرمز به بهبهان.

مُویله **Moveyleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۶۷ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. گرم، خشک. دشت.

موین **Mavin**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۹۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک.

مهاباد **Mahābād**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۹۷ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ فیروزکوه. کنار خط آهن گرمسار به فیروزکوه. ۹ کیلومتر جنوب غربی فیروزکوه.

مهاباد **Mahābād**
۱- شهرستانی در جنوب استان آذربایجان غربی، مشتمل بر بخشهای مرکزی و خلیفان و مرکب از دهستانهای آختاچی غربی، مکریان شرقی، مکریان غربی، کانی‌بازار و منگور شرقی و به مرکزیت شهر مهاباد.
شهرستان مهاباد از شمال به شهرستان میاندوآب، از خاور به شهرستان بوکان، از جنوب به استان کردستان، از جنوب غربی به شهرستان سردشت و از غرب به شهرستانهای پیرانشهر و نقده محدود است. اراضی این شهرستان کوهستانی است که هرچه به جنوب نزدیک شویم بر ارتفاع کوههای آن افزوده می‌شود. عمده‌ترین کوههای این شهرستان کوه میدان استر (۲۸۲۵ متر)، کوه لندی شیخان (۲۸۰۳ متر)، کوه ملک (۲۵۸۰ متر) و کوه قدّاره (۲۴۶۲ متر) است. رودخانهٔ مهاباد و ریزابه‌های فراوان آن مانند چمقوره و رود میریسه عمده‌ترین رود این شهرستان محسوب می‌گردد. علاوه بر رودخانهٔ مهاباد، رودخانه‌های تاتاهو، گلولان، کوله‌بز و سردارآباد که جملگی ریزابه‌های سیمینه‌رود هستند، نیز نواحی خاوری و جنوب خاوری این شهرستان را مشروب می‌سازند. آب و هوای شهرستان مهاباد، معتدل تا معتدل مایل به سرد است و از نظر میزان بارندگی جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. ۵۱۸ کیلومتر غرب شمالی تهران و ۱۰۴ کیلومتر جنوب خاوری ارومیه. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ مهاباد. موقعیت جغرافیائی ۱۵" '۴۳ °۴۵ طول شرقی و ۰۰" '۴۶ °۳۶ عرض شمالی.
تاریخچه - شهر مهاباد که نام قدیمی آن ساوجبلاغ مکری بوده است، دارای سابقهٔ طولانی است و ظاهراً به عصر هخامنشیان بازمی‌گردد. اما مدارک موجود گویای آن است که ساختمان ساوجبلاغ مکری بوسیلهٔ بداق سلطان مکری در زمان سلطنت شاه سلیمان صفوی (سال ۱۰۸۰ هجری قمری مطابق با ۱۰۴۷ هـ.خ) به انجام رسیده و در سال ۱۳۱۴ هجری خورشیدی به مهاباد تغییر نام یافت.
از جمله آثار تاریخی شهرستان مهاباد ویرانه‌های اندرکش

(حوالی روستای اگریداش)، دخمهٔ مادی و مدرسهٔ شاه سلیمان صفوی است.

مهاباد **Mahābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۴۴ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، خشک.

مهاباد **Mahābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۸۴ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه تک‌خورد.

مهاباد **Mahābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۵۴ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری خرگرد.

مهاباد **Mahābād**
رودخانه، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. طول ۸۵ کیلومتر. مسیر کلی، شمال خاوری.
از دامنهٔ جنوبی کوه کانی‌رش، ۴۴ کیلومتری جنوب غربی مهاباد سرچشمه می‌گیرد و پس از عبور از شمال شهر مهاباد به دشت جنوبی دریاچهٔ ارومیه وارد می‌گردد و به دریاچهٔ مزبور می‌ریزد.

مهاباد **Mahābād**
ده، مرکز دهستان گرمسیر، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۳۲۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. گرم، خشک. سر راه اردستان به موغار و بادرود.

مهاباد **Mahābād**
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۶۷ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری میش‌پدام.

مهاباد، سد **Mahābād**
سدی در شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. حومهٔ غربی شهر مهاباد. این سد که بر رودخانهٔ مهاباد ساخته شده از نوع سنگریزه‌ای است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۴۶/۵ متر است. طول تاج سد مهاباد ۲۰۰ متر و گنجایش مخزن آن ۲۳۰ میلیون مترمکعب است.

مهاجران **Mahājerān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند صفر درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. در دو محلّهٔ کنار هم بنام مهاجران کمر و مهاجران خاک.

مهاجران **Mohājerān**
ده، بخش لالجین، شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۴۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب شمالی کوریجان.

مهارلو **Mahārlu**
ده، مرکز دهستان مهارلو، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۳۶ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ساحل غربی دریاچهٔ مهارلو. سر راه شیراز به سروستان. ۴۰ کیلومتر غرب شمالی سروستان.

مهارلو، دریاچه **Mahārlu**
دریاچهٔ فصلی نسبتاً بزرگی به مساحت حدود ۲۱۰ کیلومترمربع در شهرستان شیراز، استان فارس. درازای این دریاچه از شمال غربی تا جنوب شرقی حدود ۳۵ کیلومتر و ارتفاع سطح آب آن ۱۴۶۰ متر است. آب این دریاچه بسیار شور است و از آن نمک می‌گیرند. راه شیراز به سروستان از حاشیهٔ جنوبی این دریاچه می‌گذرد.

مهبار **Mahbār**
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۷۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر غرب قهاوند.

مهبان **Mahbān**
ده، مرکز دهستان مهبان، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۵۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کمانی. سر راه نیک‌شهر به اورنگ.

مهبدین **Mehbedin**
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۲۳ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر خاور جنوبی قامور.

مهتراحمد **Mehtar ahmad**
ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۶۴ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب جنوبی صوفیان.

مهترکلاته **Mehtar kalāteh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کردکوی، استان مازندران. کردکوی ۵۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

مهترلو **Mehtarlu**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی. سر راه اهر به ورزقان. کنار اهرچای.

مَهجان **Mahjān**
← مهگان. ده، شهرستان اقلید.

مهجرد **Mahjerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۶۴ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر خاور جنوبی حرم‌الدّین. دامنهٔ خاوری کوه پورکان.

مهجن‌آباد **Mahjen ābād ?**
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۱۳ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۲۸ کیلومتر شمال غربی سد درودزن. کنار رود کر.

مهدی **Mehdi**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۷۴ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه بن‌لخت. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی بهاباد.

مهدی‌آباد **Mehdi ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۳۲۲ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مشهد به قوچان.

مهدی‌آباد **Mehdi ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۵ متر. معتدل، خشک.

مهدی‌آباد **Mehdi ābād**
ده، بخش اشتهارد، شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۵۸ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه اشتهارد به ماهدشت. ۱۵ کیلومتر خاور ماهدشت.

مهدی‌آباد **Mehdi ābād**
ده، بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۳۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۷ کیلومتر جنوب غربی خلیل‌آباد.

مهدی‌آباد **Mehdi ābād**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۳۳ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه رشتخوار به رود و تایباد. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری رشتخوار.

مهدی‌آباد **Mehdi ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۰ درجه، ۱۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. گرم، خشک. سر راه ترود به معلمان و سمنان. ۳۳ کیلومتر غرب جنوبی ترود.

مهدی‌آباد **Mehdi ābād**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴ کیلومتر جنوب خاوری مأمونیه.

مهدی‌آباد **Mehdi ābād**
ده، بخش کهریزک، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۱۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه تهران به قم. حدود ۵ کیلومتر جنوب غربی کهریزک.

مهدی‌آباد **Mehdi ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوبی کویر سیاه‌کوه. سر راه اردکان به خور.

مهدی‌آباد **Mehdi ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۰ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر خاور جنوبی زیار.

مهدی‌آباد **Mehdi ābād**
ده، مرکزدهستان میان آب شمالی، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۸۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. یک کیلومتر غرب راه شوشتر به اهواز.

مهدی‌آباد **Mehdi ābād**
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۱۰ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری انار.

مهدی‌آباد **Mehdi ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب غربی فردوسیه.

مهدی‌آباد **Mehdi ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۷۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی مادوان.

مهدی‌آبادسردار **Mehdi ābād-e Sardār**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۸۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. یک کیلومتر شمال خاوری همت‌آباد.

مهدی‌خان **Mehdixān**
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ شور. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری سریش‌آباد.

مهدیس **Mahdis**
← شمشیران. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

مهدی‌شهر **Mehdi šahr**
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان سمنان، مشتمل بر دهستانهای پشتکوه و چاشم و به مرکزیت شهر مهدی‌شهر یا سنگسر.
۲- شهر، مرکز بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۳۴۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سمنان به شهمیرزاد. به آن سنگسر هم می‌گویند.

مهدیه **Mahdiyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۵۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب درخزینه.

مهر **Mehr**
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۷۹ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوههای جغتای. سر راه سبزوار به شاهرود.

مهر **Mehr**
ده، مرکز دهستان گچی، بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۳۸ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی قلعه‌درّه.

مُهر **Mohr**
۱- یکی از بخشهای پنجگانهٔ شهرستان لامرد، استان فارس، مشتمل بر دهستانهای مُهر و به مرکزیت روستای مُهر.
۲- ده، مرکز بخش مُهر، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۲۱ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه لامرد به گلّه‌دار. درّهٔ شمالی کوه ماده.

مهر **Mehr**
مجموعه‌ای از سه جزیره در دریاچهٔ ارومیه، کلاً به مساحت ۲۲ هکتار. ۲۴ کیلومتری غرب شمالی بندر رحمانلو. ارتفاع بلندترین نقطهٔ این جزایر که نام دیگر آنها شاه سرانلر است، ۱۳۱۰ متر است. جزیره‌های مهران و مهرداد از دیگر جزایر این مجموعه هستند.

مهرآباد **Mehr ābād**
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۶۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه باشتین به خسروآباد.

مهرآباد **Mehr ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۶۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب رودهن.

مهرآباد **Mehr ābād**
ده، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۸۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر جنوب عجب‌شیر.

مهرآباد **Mehr ābād**
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۹۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار تلخه‌رود. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی نیک‌پی.

مهرآباد **Mehr ābād**
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۹۲ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ تلوار.

مهرآباد **Mehr ābād**
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۰۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۷۹۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر شمال خاوری بنیاباد.

مهرآباد **Mehr ābād**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

مهرآباد **Mehr ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۱۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر غرب مشهد میغان. ۴ کیلومتر شمال خاوری هزاوه.

مهرآباد **Mehr ābād**
ده، مرکز دهستان حرم‌رود علیا، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۹۸ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به همدان. امامزاده‌ای بنام شاهزاده عبدالله دارد.

مهرآباد **Mehr ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان

۱۰۷ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه نائین به شهراب و زواره.

مهرآباد Mehr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۷۴ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی نیستانک.

مهرآباد Mehr ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۱۴۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خم‌پیچ.

مهرآباد Mehr ābād
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۰۵ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی خرامه.

مهرآباد Mehr ābād
ده، مرکز دهستان مهرآباد، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۲۵ درجه، ۱۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری ابرکوه. سر راه ابرکوه به اسفندآباد.

مهرآباد Mehr ābād
ده، بخش فورک، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۳۷ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴/۵ کیلومتر جنوب خاوری فدامی.

مهرآباد Mehr ābād
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۹۴ درجه، ۹۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب غربی شاهماران.

مهرآباد پسکوه Mehr ābād-e Paskuh
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۸۷ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. حدود ۵۰۰ متر جنوب پسکوه.

مهرادران Mehrādarān
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۸۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه نیستانک به کوهپایه. ۹ کیلومتر جنوب غربی نیستانک.

مهران Mehrān
رودخانه، شهرستانهای بندرلنگه و لار، استانهای هرمزگان و فارس. طول ۳۸۲ کیلومتر. مسیر کلی، خاور جنوبی. از کوه هفتچن، ۱۸۹ کیلومتری باختر لار سرچشمه می‌گیرد و پس از عبور از دهستان اشکنان به استان هرمزگان وارد می‌گردد و در ۷۵ کیلومتری خاور شمالی بندر لنگه به خلیج فارس می‌ریزد.

مهران Mehrān
۱- شهرستانی در مرکز و غرب استان ایلام، مرکب از بخشهای مرکزی، صالح‌آباد و ارکوازی و مشتمل بر دهستانهای محسن‌آب، هجداندشت، گچی، چمزی و شوهان و به مرکزیت شهر مهران.
شهرستان مهران محدود است از شمال به شهرستان ایلام، از خاور به شهرستان درّه‌شهر، از جنوب خاوری و جنوب به شهرستان دهلران و از غرب به مرز ایران و عراق. اراضی این شهرستان کوهستانی است بطوری که هرچه به خاور رویم بر ارتفاع کوهها افزوده می‌شود و رو به غرب از بلندی آنها کاسته می‌گردد. کبیرکوه با ارتفاع ۲۷۹۰ متر بخشی از ارتفاعات خاوری این شهرستان را تشکیل می‌دهد و کوههای شاه تخجیر (۱۸۹۸ متر) و خاکلی (۱۶۸۸ متر) از جمله دیگر ارتفاعات مهم این شهرستان هستند. رودخانه‌های کنجان‌چم، پیرمحمد، گاوی و همچنین چنگوله و ریزابه‌های متعدد آنها که همگی از کبیرکوه سرچشمه می‌گیرند، این شهرستان را مشروب می‌سازند. آب و هوای شهرستان مهران در ارتفاعات خاوری معتدل تا معتدل مایل به گرم و نیمه‌خشک و در نواحی غربی معتدل مایل به گرم تا گرم و نیمه‌خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان مهران، استان ایلام. ۵۴۹ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۶۲/۵ کیلومتر جنوب غربی ایلام. ارتفاع ۱۵۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ کنجان‌چم و گاوی. سر راه ایلام به دهلران. ۲ کیلومتری مرز ایران و عراق. موقعیت جغرافیائی ۴۵° ۰۹' ۴۶° طول شرقی و ۱۵° ۰۷' ۳۳° عرض شمالی.

مهران Mehrān
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۳۳ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شوراشکنان. سر راه بستک به بندرلنگه. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی هرنگ.

مهران Mehrān
← مهر. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

مهراندوه Mehranduh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۴۲ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه تخت پاچنار.

مهران‌کوشک Mehrānkušk
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۳۱ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه فردوس به برون.

مهربان **Mehrabān**
۱– بخشی در شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی، مرکب از دهستانهای آلان براغوش، اردلان و شربیان. شمال غربی شهرستان سراب. هوای این بخش معتدل مایل به گرم است و رودخانهٔ مهربان و چاکی‌چای آن را مشروب می‌سازد.
۲– شهر، مرکز بخش مهربان، شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۲۹۲ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود مهربان.

مهرجان **Mehrjān**
ده، مرکز دهستان نخلستان، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۸ درجه، ۲۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۷۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳۱ کیلومتر جنوب خاوری خور.

مهرجان قُذق **Mehrajān qozoq**
ولایت سابق غرب ایران، در ناحیهٔ لُرستان. مرکز آن شهر صیمره بود و شهر ماداکتو در این ولایت قرار داشت.

مهرجرد **Mehrjerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان میبد، استان یزد. میبد ۳۳۵ درجه، ۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

مهرداد **Mehrdād**
← مهر. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

مهرزمین **Mehrzamin**
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۸۵ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. ۲۸ کیلومتر شمال غربی دستجرد.

مهرزی **Mehrzi**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۵۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری حسینیه.

مهرزی **Mahrazi**
ده، بخش مرکزی شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۳۲۰ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. گرم، خشک. دشت. شمال فرودگاه آبادان.

مهرشهر **Mehr šahr**
شهر، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۷۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک.

مهرضی **Mehrzi**
← مهرزی. ده، شهرستان اندیمشک.

مهرک **Mehrak**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۲ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه حاجی‌آباد به روستای پیش‌بر. ۶ کیلومتر غرب جنوبی حاجی‌آباد.

مهرگان **Mehragān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۵۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه مهرگان. سر راه بندرلنگه به لار. حاشیهٔ شمال خاوری شوره‌زار مهرگان.

مهرگرد **Mehrgerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۴۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. ۲۰ کیلومتر خاور شمالی ونک.

مهرگی **Mahragi**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۴ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

مهرنان **Mehrenān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۵۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ رود کارون. دامنهٔ شمالی کوه سرقلعه. کوهستان زاگرس.

مهرنجان **Mehranjān**
ده، مرکز دهستان بلیان، بخش مرکزی شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۷۳ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت.

مهروئیه **Mahru'iyeh**
ده، مرکز دهستان مهروئیه، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۳۰۱ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی فاریاب. دامنهٔ شمالی شاه‌کوه.

مهروبان **Mahrubān**
یا ماهی‌روبان. بندر شهر قدیمی در ناحیهٔ لیراوی، بر کرانهٔ خلیج فارس. در سدهٔ چهارم هجری قمری شهری آباد و پرجمعیت بود. ناصرخسرو در سال ۴۴۳ هجری قمری (۴۳۰ خورشیدی) آن را دیده و از بازار آن به خوبی یاد کرده است. ویرانه‌های آن اکنون به صورت تپه‌هائی در ۷۰۰ متری غرب شاه عبدالله باقی است و آثار باروی شهر و برج راهنمای آن هنوز به چشم می‌خورد.

مُهره‌چم **Mohrehcam**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۴۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ گرم.

مُهرهٔ علی‌آباد **Mohreh-ye Ali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۵۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۷۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲/۵ کیلومتر غرب علی‌آباد. کوهستان شیرکوه.

مهریان **Mehriyān**
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۸۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال غربی پشنگان.

مهریان **Mehriyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۳۸ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری مادوان.

مهریجرد **Mehrijerd**
← مهریز. شهرستان مهریز، استان یزد.

مهریز **Mehriz**
۱- شهرستانی در مرکز و جنوب استان یزد، مرکب از بخش مرکزی و بخش هرات و مروست و مشتمل بر دهستانهای تنگ‌چنار، خورمیز، میانکوه، ارنان، فتح‌آباد و هرابرجان و به مرکزیت شهر مهریز.
شهرستان مهریز از شمال به شهرستانهای یزد و اردکان، از خاور به شهرستانهای بافق و شهر بابک (استان کرمان)، از جنوب به شهرستانهای سیرجان (استان کرمان) و نیریز (استان فارس) و از غرب به شهرستانهای آباده (استان فارس)، ابرکوه و تفت محدود است. غالب اراضی این شهرستان را دشتهای هموار و کویر و شوره‌زار فرا گرفته که درگوشه و کنار آن کوههائی چون کرمانشاه (۲۸۹۰ متر) و تنگ چنار (۲۷۸۶ متر) به چشم می‌خورد. در این شهرستان جز خشکرودهای متعدد و شوره‌زارهایی چون شوره‌زار مروست و کویر ابرکوه، عارضهٔ آبی مهمی دیده نمی‌شود و جزو نواحی نسبتاً گرم و خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان مهریز، استان یزد. ۵۲۳ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۳۷ کیلومتر جنوب خاوری یزد. ارتفاع ۱۴۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه یزد به کرمان و دهشیر و ابرکوه. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۲۷ °۵۴ طول شرقی و ″۳۰ ′۳۳ °۳۱ عرض شمالی.
در مآخذ قدیمی از این شهر مهریجرد نام برده شده است.

مه‌سنبلی **Mahsonboli**
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۱۶۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی گل‌گیر. امامزاده‌ای بنام ابراهیم دارد.

مهکوئیه **Mahku'iyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۳۴۰ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر غرب جووکان.

مهگان **Mahgān**
ده، بخش سده، شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۲۶ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری سده.

مهگان، گردنه **Mahgān**
گردنه‌ای به بلندی ۲۲۵۰ متر در شهرستان اقلید، استان فارس. سر راه سد درودزن به سده. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری سده.

مهگرد **Mahgerd**
← مهجرد. ده، شهرستان رفسنجان.

مهلار **Mahlār**
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۶۷ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، خشک. سر راه بردسکن به درونه. ۴۰ کیلومتر غرب جنوبی بردسکن.

مهلجه **Mahlejeh**
← مهلکه. ده، شهرستان لار.

مهلزان **Mahlazān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۴۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قطورچای. ۱۲/۵ کیلومتر جنوب غربی ایواوغلی.

مهلکه **Mahlekeh**
یا مهلجه. ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۷۸ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب غربی فیشور.

مهلوغان **Mahluqān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۵ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب مود.

مهماندوست **Mehmāndust**
دهستانی در بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل و به مرکزیت روستای مهماندوست علیا. اردبیل ۱۶۴ درجه، ۱۸

کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار حاجی محمدچای.

مهماندوست Mehmāndust
ده، مرکز دهستان دامنکوه، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۷۰ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه دامغان به شاهرود.

مهمان‌دویه Mehmānduyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۳۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه محمد حنفی. کوهستان البرز شرقی.

مهمانک Mehmānak
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۷۵ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بجنورد به مینودشت.

مهمانی Mehmāni
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۶۶ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر خاور سیریک.

مهمدان Mahmedān ?
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۸ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر خاور توتان و ۳۶ کیلومتر غرب شمالی بنت.

مهموئی Mahmu'i
ده، مرکز دهستان قائن، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۷۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۵ متر. معتدل، خشک.

مهموئی Mahmu'i
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۶۲ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سده به گازار. ۱۱ کیلومتر خاور سده.

مهن Mehan
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۹۰ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. داخل درهٔ مدان. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی فیروزکوه.

مهنان Mehnān
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۱۹۰ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه بجنورد به اسفراین.

مهنه Mehneh
ده، مرکز دهستان مه‌ولات، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۲۶ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۴۵ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت حیدریه به فیض‌آباد و گناباد.

مهوار Mahvār
← شمشیران. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

مهوید Mahvid
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۴۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل، خشک.

مهیار Mahyār
ده، مرکز دهستان دشت، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۴۹ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه اصفهان به شهرضا.

مهیمن Mahiman/Moheymen
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۱۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر خاور جنوبی عمله تیمور.

مهین Mehin
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۸۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه حسین‌آباد به چناسوند.

مهین‌آباد Mahin ābād
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۶۷ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۵۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ استارد. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری میش‌پدام.

مهینج Mehinj
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری ماژان.

مهین‌دشت Mahin dašt
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۰ درجه، ۲۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. ۲ کیلومتر خاور خور.

مهین‌دشت Mahin dašt
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۲ درجه، ۲۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر خاور خور. سر راه خور به طبس.

می آباد **Mey ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۷۴ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ حرم‌آباد.

میاب **Miyāb**
ده، دهستان هرزندات، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کیامکی‌داغ.

میاردان **Miyārdān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۲۵۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اوجان‌چای.

میال **Miyāl**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۲۳ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷ متر. خیلی گرم و مرطوب، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر شمال غربی هندیجان.

میامی **Meyāmey**
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۹۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

میامی **Meyāmey**
ده، مرکز بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۹۰ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. کاروانسرایی از زمان شاه عباس اول صفوی دارد و سر راه شاهرود به سبزوار واقع است. دامنهٔ جنوبی کوههای قبله و میامی.

میان آباد **Miyān ābād**
← اسفراین. شهر، استان خراسان.

میان آباد **Miyān ābād**
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۰۰ درجه، ۷۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. گرم، خشک. ۲۸ کیلومتر شمال غربی بجستان.

میان‌بازار **Miyān bāzār**
ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۵۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب شمالی لاربتمو.

میان‌تنگ **Miyāntang**
ده، بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۰۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی هرسین.

میان‌تنگ **Miyāntang**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۰۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۸/۵ کیلومتر شمال غربی کرند.

میان‌تنگ **Miyān tang**
پاسگاه مرزی، بخش سومار، شهرستان قصرشیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۷۸ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گنگیر و کنار مرز ایران و عراق. ۹ کیلومتر جنوب غربی سومار.

میان‌تنگان **Miyān tangān**
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۹۵ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی مارگون.

میان‌تنگ بالا **Miyāntang-e bālā**
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۲۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری هفت چشمه. روستای میان‌تنگ پائین در ۵۰۰ متری جنوب این روستا و در ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متری قرار دارد.

میان‌تنگ منصوری **Miyāntang-e Mansuri**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۴۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۹ کیلومتر شمال شباب. دامنهٔ خاوری کوه کله‌جومن.

میانج **Miyānaj**
← میانه. شهر، شهرستان میانه.

میانج **Miyānaj**
ده، بخش انگوران، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۵۹ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی انگوران. دامنهٔ کوه عاقلجه.

میان‌جو **Miyānju**
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۶ درجه، ۱۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی چاه اسحاق.

میان‌چقا **Miyānceqā**
ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۲۵

درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور شمالی هفت چشمه.

میان‌چقا **Miyān ceqā**
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۴۴ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ الوند. ۱۱ کیلومتر جنوب حمیل.

میان‌چنار **Miyān cenār**
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۲۹۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری مارگون.

میان خرّهٔ بالا **Miyān xarreh-ye bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۲۲۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه مُند. روستای میان‌خرّه پائین در ۳ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۶۰ متری قرار دارد.

میاندرّه **Miyān darreh**
ده، بخش مرکزی، شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۲۵۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

میاندشت **Miyāndašt**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۸۹ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه شاهرود به سبزوار. دارای کاروانسرای شاه عباسی است.

میاندشت **Miyāndašt**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۱۶ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابلسر به بابل. حومهٔ جنوبی شهر بابلسر.

میاندشت **Miyān dašt**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۱۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۶ کیلومتری جنوب خاوری خضری.

میاندشت **Miyāndašt**
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۰ درجه، ۱۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۳ کیلومتر غرب جنوبی خور.

میاندشت **Miyāndašt**
ده و ایستگاه راه‌آهن، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۱۵۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن اهواز به بندر امام خمینی.

میاندوآب **Miyāndoāb**
۱- شهرستانی در خاور استان آذربایجان غربی، مرکب از بخشهای مرکزی و مرحمت‌آباد و مشتمل بر دهستانهای زرینه‌رود شمالی، زرینه‌رود جنوبی، باروق، زرینه‌رود، مرحمت‌آباد، مکریان شمالی، مرحمت‌آباد شمالی و مرحمت‌آباد جنوبی و به مرکزیت شهر میاندوآب. این شهرستان از شمال به شهرستان مراغه، از خاور به شهرستان شاهین‌دژ، از جنوب خاوری به شهرستان بوکان، از جنوب به شهرستان مهاباد و از غرب به دریاچهٔ ارومیه محدود است.
اراضی آن از آبرفت رودخانه‌های سیمینه‌رود و زرّینه‌رود پدید آمده و دشتی است صاف و هموار که بوسیلهٔ رودهای مزبور مشروب می‌گردد. آب و هوای آن در اراضی مشرف به دریاچه ارومیه معتدل مایل به گرم و در دیگر نواحی معتدل است و جزء نواحی نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. ۴۸۷ کیلومتر غرب شمالی تهران و ۱۱۱ کیلومتر جنوب خاوری ارومیه. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار زرینه‌رود. سرراه مراغه به سقز. موقعیت جغرافیائی ۳۰″ ۰۵′ ۴۶° طول شرقی و ۴۵″ ۵۷′ ۳۶° عرض شمالی. به مناسبت واقع شدن میان رودخانه‌های سیمینه‌رود و زرینه‌رود، میاندوآب نام گرفته است.

میاندوآب **Miyāndoāb**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۹۷ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر خاور بلورد.

میانده **Miyāndeh**
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۵۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه جویبار به بهنمیر. ۷ کیلومتر غرب شمالی جویبار.

میانده **Miyāndeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۱۸۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی سیّد شهاب. مرکز دهستان کمال‌رود.

میانده **Miyāndeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۲۰۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه بروجرد به چغلوندی.

میانده **Miyāndeh**
ده، مرکز دهستان میانده، بخش شیبکوه، شهرستان فسا، استان

فارس. فسا ۱۴۱ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری زاهدشهر.

میانده Miyāndeh
ده، بخش حاجی‌آباد، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۰۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر شمال حاجی‌آباد.

میاندهٔ سون Miyāndeh-ye Sun
ده، بخش رونیز، شهرستان استهبان، استان فارس. استهبان ۲۲۹ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر خاور شمالی رونیز بالا.

میاندهی Miyāndehi
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۳۱ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه فیض‌آباد به یونسی و بجستان. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی فیض‌آباد.

میان‌راهان Miyān rāhān
ده، مرکز بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۴۹ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنا راه سنقر به بیستون.

میان‌رستاق Miyān rostāq
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۱۲۱ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه میان‌رستاق. نیمه‌جنگلی.

میانرود Miyānrud
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۲۶۴ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

میانرود Miyānrud
کوه، کوهستان البرز، شهرستان دماوند، استان تهران. ۸ کیلومتر شمال خاوری دماوند. ارتفاع ۳۶۵۰ متر.

میانرود Miyān rud
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۲۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر شمال غربی توره. درهٔ غربی کوه سردرّه.

میانرود Miyānrud
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۴۶ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر خاور مختاران.

میانرود Miyānrud
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۴۳ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر شمال لالی.

میانرود Miyānrud
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۹۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اوجان.

میانرودان Miyān rudān
ده، بخش شاهرود، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۶۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سرخانی.

میانرودان Miyānrudān
ده، بخش مرکزی شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۱۰۷ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ماربره. کنار خط آهن دورود به ازنا.

میانرودان Miyān rudān
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۰۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. محل تلاقی آب کوهرنگ و آب‌چم‌در. ۶ کیلومتر خاور شمالی چلگرد.

میانرودی Miyān rudi
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۱۱ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری چمن‌آباد.

میان‌زو Miyānzo ?
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۵۹ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه قتلیش به دربند. کنار میانسو.

میانسرا Miyānsarā
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۴۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی بزد.

میانشهر Miyānšahr
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۳۳۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر جنوب خاوری دُمشهر.

میان‌قلعه Miyān qal’eh
← شبه جزیرهٔ میانکاله. استان مازندران.

میان‌کتل Miyān kotal

ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۰۷ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری کلانی. میان کتل‌های پیرزن و دختر.

میانکوه Miyānkuh

ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۲۱۳ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. ساحل چپ رودخانهٔ دوهزار. کوهستان البرز.

میانکوه Miyānkuh

ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۸۷ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه چخماق به فریمان. دامنهٔ کوه سلیمانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری چخماق.

میانکوه Miyānkuh

کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور، استان مازندران. ۵۵ کیلومتری جنوب غربی نور. ارتفاع ۳۶۵۰ متر.

میانکوه Miyānkuh

ده، بخش آغاجاری، شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۲۹۴ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر شمال غربی آغاجاری.

میانکی Miyānki

ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۱ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۵ کیلومتر شمال غربی سربیشه.

میانگران پائین Miyāngarān-e pā'in

ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان .ایذه ۷ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. حاشیهٔ شمالی دریاچهٔ شط منغار. روستای میانگران بالا در ۴ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۸۸۰ متری قرار دارد.

میان‌لات Miyān lāt

ده، مرکز دهستان سخت‌سر، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۲۷۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار صفارود. جنگلی. کوهستان البرز.

میانلو Miyānlu

ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۳۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر کنگان به بندر طاهری.

میان‌محلّه Miyān mahalleh

ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۳۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه بابل به عزیزک.

میان ملک Miyān molk

ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۱/۵ کیلومتر جنوب خط ساحلی دریای خزر.

میانه Miyāneh

۱- شهرستانی در استان آذربایجان شرقی، مرکب از بخشهای مرکزی، ترکمانچای، کاغذکنان و کندوان و به مرکزیت شهر میانه. این شهرستان که در جنوب شرقی استان آذربایجان شرقی و در سر راه تهران به تبریز واقع است. از شمال به شهرستان سراب، از شمال خاوری به شهرستان اردبیل، از خاور به شهرستان خلخال، از جنوب به استان زنجان، از غرب به شهرستان هشترود و از شمال غربی به شهرستان بستان‌آباد محدود است و مانند دهلیزی بین دو رشته کوه بزقوش در شمال و قافلانکوه در جنوب قرار گرفته و دروازهٔ ارتباطی استان آذربایجان شرقی و نواحی مرکزی ایران را تشکیل می‌دهد و کوهستان برقوش با ارتفاع ۳۳۰۲ متر بلندترین نقطهٔ آن است. رودخانه‌های قزل‌اوزن، قره‌چای، شهرچای، قرانقوچای، آیدوغموش، قوری‌چای و گرمرود آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای شهرستان میانه در نواحی کم‌ارتفاع معتدل مایل به گرم و در مناطق مرتفع معتدل مایل به سرد است.

۲- شهر، مرکز شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. ۳۷۳ کیلومتر شمال غربی تهران و ۱۴۴/۵ کیلومتر جنوب شرقی تبریز. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه تهران به تبریز و تهران به مراغه. کنار شهرچای. موقعیت جغرافیائی ۰۰ ۴۳ ۴۷ طول خاوری و ۱۵ ۲۵ ۳۷ عرض شمالی.

تاریخچه - شهر میانه از شهرهای قدیمی استان آذربایجان است. ابن حوقل در حدود سال ۳۳۵ هجری قمری (۳۲۵ هـ.خ) از آن به اسم گرود یا گرمرود نام برده و آنجا را شهری آباد و پرجمعیت ذکر کرده است. مقدسی در کتاب جغرافیای خود به سال حدود ۳۷۰ هجری قمری (۳۵۹ هـ.خ) نام آن را میانه ضبط کرده و از آبادی و فراوانی محصول آن تعریف نموده است. حمدالله مستوفی در کتاب خود به سال ۷۳۰ هجری قمری (۷۰۸ هـ.خ) از گرمی هوا و پشه‌های فراوان آن شکایت کرده و ویرانه‌های بجای مانده از حملهٔ مغولان را به چشم خود دیده است. در هر صورت میانه از نظر سوق‌الجیشی اهمیت داشته و غالباً محل استقرار نیروهای شاهان و امرای محلی بوده است. نادرشاه افشار در نبردهای خود علیه عثمانیان در این محل مستقر می‌شده و عباس میرزا ولیعهد فتحعلیشاه قاجار فرمانهای

خویش را دربارهٔ مقابله با یاغیان و اشرار در میانه صادر می‌کرده است. میانه در تاریخ معاصر موقعیت خود را همچنان حفظ کرده و روزبروز برٌ اهمیت و وسعت آن افزوده می‌شود.
آثار تاریخی مهم میانه عبارتند از: قلعهٔ دختر، قلعهٔ ضحاک، پل دختر، مقبرهٔ امامزاده اسماعیل، رباط شاه عباسی در روستای جمال‌آباد، حمام امیرکبیر در ترکمانچای، مسجد سنگی در روستای ترک، مسجد جامع میانه و قلعهٔ نجفقلی.

Miyāneh **میانه**
جزیرهٔ کوچکی در وسط دریاچهٔ ارومیه، ۱۷ کیلومتری خاور جنوبی بندرگلمانخانه. به آن اوهون هم می‌گویند.

Miyāneh-ye Bardangān **میانهٔ بردنگان**
ده، بخش مرکزی شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۰۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال غربی آهنگری. روستای تل بردنگان در یک کیلومتری شمال غربی این روستا و در کنار رودخانهٔ فهلیان قرار دارد.

Meybod **میبد**
۱- شهرستانی در مرکز غربی استان یزد، مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای بفروئیه و شهیدیه و به مرکزیت شهر میبد.
شهرستان میبد از شمال و خاور به شهرستان اردکان، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان یزد، از شمال غربی به شهرستان اردکان محدود است. اراضی خاوری آن دشت و هموار است و از سوی غرب به کوهپایه‌های ارتفاعات جنوبی عقدا منتهی می‌گردد. هیچ رودخانه‌ای در این شهرستان جریان ندارد و آب آن از طریق قنات و چاههای عمیق تأمین می‌گردد و آب و هوای آن گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان میبد، استان یزد. ۴۴۸ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۴۸ کیلومتر شمال غربی یزد. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب اردکان. موقعیت جغرافیائی ۵۴°۰۱′۰۰″ طول شرقی و ۳۲°۱۴′۰۰″ عرض شمالی.
تاریخچه - میبد از شهرهای قدیم ایران است و جغرافیانویسان قدیم از آن نام برده‌اند. در کتاب صورةالارض از آن به عنوان یکی از آبادیهای مهم کورهٔ استخر نام برده شده. اهمیت و آبادانی آن مربوط به دورهٔ آل مظفر است. با انقراض خاندان مزبور، میبد آسیب فراوان دید و قلعهٔ آن به دستور امیرتیمور ویران شد.

Meyj **میج**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۹۲ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. سر راه سیدان به خبریز و ارسنجان.

Mijān **میجان**
ده، مرکز دهستان رضوان، بخش جبال بارز، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۸۱ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوهستان جبال بارز.

Micān **میچان**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۸ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال غربی ایبک‌آباد. سر راه مشهد میغان به ساروق.

Mic-e pā'in **میچ پائین**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۹۳ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوهستان جبال بارز. روستای میچ بالا در ۴ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متری قرار دارد.

Mickār **میچکار**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۳۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۹۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دو کیلومتر جنوب مرزن‌آباد.

Micinak **می‌چینک**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۳ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه دارسو. ۱۹ کیلومتر غرب شمالی نوبران.

Mixxar **میخ‌خر**
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک. ۳۴ کیلومتر غرب شمالی صالح‌آباد.

Mixrān **میخ‌ران**
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۱۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

Mixak **میخک**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۰۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. معتدل، خشک.

Meyxorān-e bālā **می‌خوران بالا**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۱۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر شمال غربی باوله. روستای می‌خوران پائین در ۴ کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۹۹۰ متری قرار دارد.

میخوش **Meyxoš**
ده، بخش مرکزی شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۹۵ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر جنوب کلانسرا.

میدان **Meydān**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۵ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه نارگلی. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

میدان **Meydān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۴۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گردکانیه.

میدان **Meydān**
ده، بخش چاروسا، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۳ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

میدان **Meydān**
← اشک. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

میدان بزرگ **Meydān-e bozorg**
ده، بخش رومشکان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۹۲ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه مله. ۱۱ کیلومتر جنوب چقابل.

میدان پائین **Meydān-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۱۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری گردیک پائین. روستای میدان بالا در ۸۰۰ متری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۲۰۹۰ متری قرار دارد.

میدان جعفر **Meydān-e Ja'far**
ده، بخش امیدیه، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۷۶ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری امیدیه. سر راه آغاجاری به بهبهان و آغاجاری به بندر ماهشهر.

میدانجق **Meydānjeq**
ده، بخش ملکان، شهرستان بناب، استان آذربایجان شرقی. بناب ۱۶۳ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار موردق‌چای. سر راه ملکان به گل‌تپه. ۲/۵ کیلومتر خاور شمالی ملکان.

میدانجیق **Meydānjiq**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۵۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری آغمیون. دامنهٔ جنوبی کوه سبلان.

میدان غلف **Meydān qalaf**
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۲۰ درجه، ۷۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود کرخه و کنار راه خرم‌آباد به اندیمشک. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری پل دختر.

میدانک **Meydānak**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۴ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری کمیجان.

میدانک بالا **Meydānak-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۱۷۲ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب میدانک بالا. درهٔ غربی کوه بزمه. کوهستان زاگرس.

میدانک پائین **Meydānak-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۱۶۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب میدانک پائین. درهٔ جنوبی کوه بزمه. کوهستان زاگرس.

میدان گل **Meydān-e Gel**
باتلاق و نمکزاری به مساحت ۲۵۵ کیلومترمربع در شهرستان نی‌ریز، استان فارس. ۳۸ کیلومتر خاور نی‌ریز. درازای این باتلاق نمکی حدود ۴۲ کیلومتر و ارتفاع سطح آن ۱۷۵۰ متر است. راه نی‌ریز به سیرجان از حاشیهٔ شمالی آن می‌گذرد و روستای قطرویه در حاشیهٔ غربی آن جای دارد.

میدانلار **Meydānlār**
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۸۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب شمالی هوراند.

میدانی **Meydāni**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۱۰۰ درجه، ۱۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ساحل دریای عمان.

میداود **Meydāvod**
ده، مرکز دهستان میداود، بخش مرکزی شهرستان باغملک،

استان خوزستان. باغملک ۱۹۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اعلا. سر راه باغملک به رامهرمز.

میدجان Midjān
ده، بخش رستم، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۳۳۸ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ غربی کوه پازنان. ۴۰ کیلومتر شمال غربی مصیری.

میدر Mider ?
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۸۰ درجه، ۹۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

میدوک Miduk
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری جوزم.

میدول Meydol
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۷۹ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

میر Mir
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۴۴ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار طالقان‌رود. سر راه شهرک به اسفاران.

میر Mir
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. ۴۲ کیلومتر جنوب خاوری الیگودرز. ارتفاع ۳۷۲۴ متر.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۷ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوههای بینالود.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۷۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی اشنویه.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۲۷۱ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل چپ سیمینه‌رود. سر راه بوکان به مهاباد.

میرآباد Mir ābād
ده، مرکز دهستان گورک نعلین، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۴۲ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه سردشت به پیرانشهر. جنگلی.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۴۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّهٔ خاوری کوه شفیله. ۵ کیلومتر شمال غربی قلعهٔ میرآباد.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۰۴ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر خاور بوئین و میاندشت.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۱۰ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه افجان به دهق و علویجه.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۴۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵ کیلومتر خاور دارگون.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۴ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه خرم‌آباد به اندیمشک. ۷/۵ کیلومتر جنوب پل دختر.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۲۱ درجه، ۷۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. سر راه خاش به زاهدان. دامنهٔ غربی کوهستان تفتان. ۹ کیلومتر خاور شمالی نازیل.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۸۵ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه پسکوه به زابلی. ۱/۵ کیلومتر جنوب پسکوه.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۴۹ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. حومهٔ جنوبی زابلی.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ بمپور. ۵ کیلومتر غرب جنوبی بمپور.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۶ درجه، ۱۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴۹ کیلومتر جنوب غربی گلمورتی.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۴ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر شمال غربی ریگان. سر راه ریگان به اسدآباد.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۹ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۳۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر غرب جنوبی ریگان.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۷ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۴۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر شمال غربی بنت.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۶۶ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۲/۵ کیلومتر شمال قصرقند.

میرآباد Mir ābād
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۶ درجه، ۱۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی کهوران طلا.

میرآقابیگ Mir āqā beyg
ده، بخش مرکزی شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۴ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۸۰ متر. معتدل، خشک. ۱۳ کیلومتر شمال خاوری کاریز.

میرآوا Mirāvā
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۰۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال خاوری زیوه.

میراجان Mirājān
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۸۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر خاور شمالی اُشترجان.

میراحمد Mir ahmad
ده، بخش دهدز، شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۲۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درهٔ رودخانهٔ کارون. دامنهٔ شمال خاوری کوه مونگشت.

میران، گردنه Mirān
گردنه‌ای به بلندی ۲۱۰۰ متر در شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. سر راه مهاباد به پسوه و پیرانشهر. ۱۷ کیلومتر غرب مهاباد. این گردنه شهرستانهای مهاباد و پیرانشهر را از هم جدا می‌کند.

میربازار Mirbāzār
ده، بخش مرکزی شهرستان بابلسر، استان مازندران. بابلسر ۱۸۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. معتدل مایل به گرم. کنار رودخانهٔ بابل. سر راه بابلسر به بابل.

میربنزئی Mirbanze'i
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۳ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری پیرسهراب.

میربیگ Mirbeyg
← دلفان. طایفهٔ لُر.

میرجان Mirjān
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۸۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ میرجان‌سویی. درهٔ غربی کوه تکه‌قیه‌سی.

میرجاوه Mirjāveh
ده، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۵۴ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار هری‌رود. روستای مرزی کنار مرز ایران و افغانستان و ترکمنستان.

میرجاوه Mirjāveh
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. مشتمل بر دهستانهای لادیز و تمین و به مرکزیت شهر میرجاوه.
۲- شهر، مرکز بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۳۲ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۳۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. پایانهٔ راه‌آهن زاهدان به پاکستان. ۲/۵ کیلومتر غرب مرز ایران و پاکستان.

میرحسنی Mirhasani
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۴۶ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه تخته سروه دیوانی.

میرحسینی Mir hoseyni
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۵۰ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه تختهٔ سروه دیوانی. ۱۳ کیلومتر شمال غربی سیگار.

میرحصار Mirhesār
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۴۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتر جنوب خاوری بیزمرآباد. دامنهٔ کوه شاهان.

میرخومند Mirxomand
ده، بخش مرکزی شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۸۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۷۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه سازیر. کوهستان البرز.

میرخووان بالا Mirxovān-e bālā
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۱۰ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه منجیل به سیردان و نیارک. روستای میرخووان پائین در ۲ کیلومتری شمال خاوری آن جای دارد.

میرده Mirdeh
ده، بخش هراز، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۷ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ رود هراز.

میرده Mirdeh
ده، مرکز دهستان میرده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقّز ۲۴۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌میرده. دامنهٔ کوه عثمان کشته. سر راه سقّز به بانه.

میرزابانگ Mirzā bāng
ده، بخش مرکزی شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۲۵ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه گنبد کاووس به کلاله.

میرزاحسام Mirzā hesām
ده، دهستان قره‌ضیاءالدین، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه قره ضیاءالدین به ماکو.

میرزاحسن کندی Mirzā hasan kandi
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری مرادلو.

میرزاحصاری Mirzā hesāri
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۴۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر خاور جنوبی طاهرلو.

میرزاحکیم Mirzā hakim
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۹۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر غرب جنوبی ایستگاه راه‌آهن پاگنده.

میرزاخون Mirzāxun
ده، بخش لالی، شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۳۷ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر خاور جنوبی لالی.

میرزاعلی Mirzā ali
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۲۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار خط آهن اندیمشک به اهواز.

میرزاعلی کندی Mirzā ali kandi
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۶۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب خاوری ورزقان.

میرزاکندی Mirzā kandi
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۰۱ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری پلدشت.

میرزامحلّه Mirzā mahalleh
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۵۴ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل، مرطوب. تپه‌ماهور. سر راه هشتپر به رشت. دوراهی خلخال.

میرزانق Mirzānaq
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری نمین.

میرزاولی Mirzāvali
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۲۸۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد،

نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی نخودکوه. ۲ کیلومتر شمال غربی سرخلج.

Mirzāvand میرزاوند
ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۹۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال خاوری سراب‌دوره.

Mirzanaq میرزنق
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۱ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. سرد، مرطوب. کوهستانی.

Mirsa'idi میرسعیدی
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۹۰ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ میرسعیدی. ۱۶ کیلومتر شمال زهکلوت.

Mir seyyed میرسیّد
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۲۵۴ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه کانی‌چشمه.

Miršādi میرشادی
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۲۱ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۹۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه هزار. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری قریت‌العرب (ده‌تازیان).

Miršir میرشیر
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۰ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. شنزار. ۶ کیلومتر غرب جنوبی ده اسماعیل.

Mir abdoh میرعبده
ده، بخش مرکزی شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۲۸۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر جنوب غربی سوق.

Mirazizi میرعزیزی
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۰۸ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۲ کیلومتر غرب شمالی شیان.

Miralilu میرعلیلو
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۵۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور شمالی لاهرود.

Mir omar میرعمر
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۴۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب قطور و ۲ کیلومتری مرز ایران و ترکیه.

Mirqal'eh میرقلعه
ده، بخش لطف‌آباد، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۶۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۳۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه درگز به لطف‌آباد. کنار مرز ایران و جمهوری ترکمنستان.

Mirkān میرکان
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۴۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه.

Mirkuh میرکوه
ده، بخش میرجاوه، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۱۴۴ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر خاور لادیز. کوهستان تفتان.

Mirkuh-e Soltān میرکوه سلطان
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۳۴۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه نرمیق.

Mirkuh-e Alimirzā میرکوه علی‌میرزا
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب صفر درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال رازلیق. کنار رودخانهٔ رازلیق.

Miraki میرکی
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۰۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌میرکی. ۲۰ کیلومتر شمال غربی دهگلان.

Mirmorādzā'i میرمرادزائی
← بلوچ. طایفه‌ای از طوایف بلوچ.

Mirmiru میرمیرو
ده، مرکز دهستان پشت تنگ، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۳۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

میرنا Mirnā
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۳۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ انگتارود. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

میرودپشت Mirud pošt
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۵۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

میریان Miriyān
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۱۹ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر خاور جنوبی روانسر.

میریجگان Mirijgān ?
← مریچگان. ده، شهرستان چناران.

میریک Mirik
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۲ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. کنار رود شاخن. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری گازار.

میزاب Mizāb
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال خاوری هرزند جدید.

میزان Mizān
ده، دهستان مشگین غربی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۵۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

میستان Mistān
ده، بخش جویبار، شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۳۵۵ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

میستان گره کوه Meyestān-e Gereh kuh
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۱۰ درجه، ۱۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳۳ کیلومتر غرب بستک. درّهٔ جنوبی کوه انجیربند.

میسون Misōn ?
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۳ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب زز. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری سفیددشت. درّهٔ شمالی کوه کولی‌ها.

میشاب Mišāb
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۴۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی تخت پاچنار. ۴ کیلومتر غرب کاشانک.

میشاخور Mišāxor
ده، بخش دوره چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۸۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال غربی سراب‌دوره.

میشان Mišān
ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۲۰ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴/۵ کیلومتر غرب شمالی مال خلیفه. نیمه‌جنگلی.

میشان پائین Mišān-e pā'in
ده، مرکز دهستان میشان، بخش ماهور و میلاتی، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۵۳ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۷ کیلومتر جنوب غربی بابامنیر. روستای میشان بالا در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۶۲۰ متری قرار دارد.

میشاو Mišāo ?
← میشیاب. ده، شهرستان سنندج.

میش‌بندان Mišbandān
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۱۵۱ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۲۹ کیلومتر خاور خُنجشت.

میش‌پدام Mišpadām
ده، بخش مرکزی شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۷۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه جیرفت به زه‌کلوت. کنار هلیل‌رود.

میش‌پدوم Mišpadum
← میش‌پدام.

میش‌پرور Mišparvar
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. ۴۲ کیلومتر شمال خاوری خرم‌آباد. ارتفاع ۳۶۰۶ متر.

میشرآباد Mišar ābād
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۵۲ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی بهاباد.

میش رنگین Miš rangin
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۵۱ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کنار راه سرپل ذهاب به ازگله. مجاور روستای گردنو.

میشگاخونی Mišgāxuni
کوه، کوهستان البرز، شهرستان آمل، استان مازندران. ۶۰ کیلومتر جنوب آمل. ارتفاع ۳۹۲۰ متر.

میش‌مست Mišmast
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۱۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، خشک.

میشن Mišan
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۴۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر غرب شمالی کمازان.

میشوان Mišvān
کوه، شهرستان شیراز، استان فارس. ۳۷ کیلومتر جنوب غربی شیراز. بلندترین قلّهٔ آن بنام دلو، ۳۰۹۷ متر ارتفاع دارد.

میشوان Mišavān
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۹۶ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. ۱۲ کیلومتر جنوب کدنج.

میشوداغ Mišu dāq
رشته کوهی در استان آذربایجان شرقی، حاشیهٔ شمالی دریاچهٔ ارومیه. به درازای ۷۵ کیلومتر. بلندترین قلّهٔ آن کوه علمدار است که ۳۱۵۵ متر ارتفاع دارد. سرچشمهٔ رودهای شور، اناماق، باغلر، تیوان‌چای، چهرگان، تسوج و قازان‌چای.

میشی Miši
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۷ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

میشیاب Mišiyāb
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۴۶ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی دیواندره.

میشی‌جان Mišijān
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۵۴ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه خمین به محلات.

میشینه‌مرگ Mišineh marg
کوه، کوهستان البرز، شهرستان فیروزکوه، استان تهران. ۳۱ کیلومتر شمال غربی فیروزکوه. ارتفاع ۴۰۲۲ متر.

میغان Meyqān
ده، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز شرقی. کنار رودخانهٔ رودبار.

میغان Meyqān
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۲۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. حاشیهٔ غربی کویر میغان. ۵ کیلومتر خاور مشهد میغان.

میغان Miqān
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۶ درجه، ۹۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر جنوب سربیشه.

میغان Meyqān
ده، مرکز دهستان میغان، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۹۸ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

میغان، کویر Meyqān
کویر یا هامونی به مساحت ۱۱۲ کیلومترمربع در شهرستان اراک، استان مرکزی. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری اراک و ۳ کیلومتر خاور روستای میغان. درازای این هامون که نمکزار وسیعی است، از شمال غربی به جنوب خاوری ۱۶ کیلومتر و پهنای آن بطور متفاوت، بین ۴ تا ۱۱ کیلومتر است و ارتفاع سطح آن به ۱۶۵۰ متر بالغ می‌گردد.

میگُساران Meygosārān
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۳۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر جنوب انجرک.

می‌گُلی Meygoli
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۲۱۰ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه بوری. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری مُسقان.

میگون Meygun
ده، بخش رودبار قصران، شهرستان شمیرانات، استان تهران.

تجریش ۱۶ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کنار رودخانهٔ شمشک. ۵ کیلومتر شمال غربی فشم. سر راه فشم به شمشک. کوهستان البرز.

میل **Mil**

کوه، شهرستان نائین، استان اصفهان. ۴۵ کیلومتر غرب نائین. ارتفاع ۳۰۳۵ متر. از جمله بلندترین قلّه‌های کوهستان مارشنان.

میلاب **Milāb**

ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۳۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه نهاوند به دهریز و بروجرد. ۵ کیلومتر شمال خاوری باباقاسم.

میلاتون **Milātun**

ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه درا. ۶ کیلومتر شمال غربی مالیچهٔ شیخ.

میلاجرد **Milājerd**

ده، مرکز دهستان میلاجرد، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۳ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی کمیجان.

میلاجرد **Milājerd**

ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۸۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه موغار به مورچه‌خورت. ۲۳ کیلومتر غرب جنوبی مهاباد.

میلاجرد **Milājerd**

ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۵۳ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی فامنین.

میلاس **Milās**

ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۲۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. سر راه لردگان به سردشت.

میلاگرد **Milāgerd**

ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۴۴ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب دهق فریدن.

میلان **Milān**

ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۳۰۹ درجه، ۸ کیلومتر ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر خاور کشمش‌تپه.

میلاندر **Milāndar**

ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۵۷ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سردهن.

میلانلو **Milānlu**

ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۱۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

میلک **Milak**

ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۱۰۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار مرز ایران و افغانستان. ۲۵ کیلومتر خاور جنوبی بنجار.

میلک بالا **Milak-e bālā**

ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۴۷ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ شاهپور. ۲۲ کیلومتر شمال سعدآباد. روستای میلک پائین در ۵۰۰ متری جنوب خاوری این روستا قرار دارد.

میلکهٔ باقر **Milekeh-ye Bāqer**

ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۷۳ درجه ، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۱۱ کیلومتر غرب چقانرگس.

میلکهٔ بوچان **Milekeh-ye Bucān**

ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۷۶ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی چقانرگس.

میلکهٔ شیرخان **Milekeh-ye Širxān**

ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۷۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی چقانرگس.

میلکی **Mileki**

ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندر لنگه، استان هرمزگان. بندر لنگه ۲۹۲ درجه، ۱۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. سر راه گاوبندی به کنگان. ۵ کیلومتر شمال غربی گاوبندی.

Mil-e Nāderi **میل نادری**
برج یا منارهٔ تاریخی، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. ۲۷ کیلومتر خاور شمالی فهرج. کنار راه بم به زاهدان. ارتفاع پای میل حدود ۵۰۰ متر. از آثار دوره سلجوقی.

Miluyeh **میلویه**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۶۵ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر خاور جنوبی سعادت‌آباد.

Mileh **میله**
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۲۶ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

Milehsar **میله‌سر**
← سراب میله‌سر، ده، شهرستان اسلام‌آباد غرب.

Mili **میلی**
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. ۶۰ کیلومتر غرب جنوبی شهرکرد. ارتفاع ۳۹۰۲ متر.

Meyam **میم**
ده، مرکز دهستان فردو، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۷۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری کهک. سر راه کهک به وشنوه.

Meymand **میمند**
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۸۰ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر خاور محمدیار.

Meymand **میمند**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۳۱ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. سر راه بروجن و سمیرم به یاسوج.

Meymand **میمند**
ده، مرکز دهستان میمند، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۶۱ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه خورین. ۲۵ کیلومتر شمال خاتون‌آباد.

Meymand **میمند**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲ درجه، ۹۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور فارغان.

Meymand **میمند**
شهر، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۸۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه فیروزآباد به کوشکسار و جهرم.

Meymand **میمند**
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۴۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال غربی نیر. دامنهٔ کوه سبلان.

Meymand **میمند، گردنه**
گردنه‌ای به بلندی ۲۴۵۰ متر در شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. سر راه بروجن و لردگان به یاسوج. این گردنه که در دامنهٔ غربی کوه دنا واقع است، استانهای چهارمحال و بختیاری و کهگیلویه و بویراحمد را از هم جدا می‌کند.

Meymun darreh **میمون‌درّه**
ده، بخش مرکزی شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۲۵۷ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ابهر به قیدار. دامنهٔ خاوری کوه گوی‌قیه.

Meymuneh **میمونه**
ده، بخش اشکذر، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۳۰۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۹ کیلومتر غرب شمالی اشکذر.

Meymeh **میمه**
رودخانه، شهرستان دهلران، استان ایلام. طول تا مرز ایران و عراق ۱۴۵ کیلومتر.
از چشمه‌سارهای ۸۰ کیلومتری شمال غربی دهلران سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب خاوری روان می‌شود و در نقطه‌ای به فاصلهٔ ۲۶ کیلومتری جنوب غربی دهلران به مرز ایران و عراق وارد می‌شود و بنام نهرالطیب به رودخانهٔ دجله می‌ریزد.

Meymeh **میمه**
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان، مشتمل بر دهستانهای زرکان و وندادہ و به مرکزیت شهر میمه.

۲- شهر، مرکز بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. ۲۵۳کیلومتر جنوب غربی تهران و ۱۰۰کیلومتر شمال غربی اصفهان. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، خشک. سر راه دلیجان به مورچه‌خورت و اصفهان. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۰۹ °۵۱ طول شرقی و ″۰۰ ′۲۷ °۳۳ عرض شمالی.

Meymeh **میمه**

ده، بخش مرکزی شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۲۹۷ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود میمه. سر راه دهلران به مهران.

Meymeh **میمه**

شهر، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۳۰ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کبیرکوه. کنار رودخانهٔ میمه. سراب میمه در ۱/۵ کیلومتری شمال خاوری این شهر واقع است و گردنهٔ میمه راه در ۷/۵ کیلومتری شمال خاوری آن جای دارد.

Meymeh rāh **میمه راه، گردنه**

گردنه‌ای به بلندی ۲۰۵۰ متر در شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. سر راه بدره به میمه و پهله. کوه کبیرکوه. این گردنه که شهرستانهای درّه‌شهر، دهلران و مهران را از هم جدا می‌کند، در ۸کیلومتری غرب جنوبی بدره قرار دارد.

Meymey **می‌می**

ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۷۲ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار جزمان‌رود. ۴ کیلومتر جنوب چنار.

Minā **مینا**

ده، بخش چاپشلو، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۲۲۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۴۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه درگز به قوچان. دامنهٔ رشته‌کوههای الله‌اکبر.

Mināb **میناب**

رودخانه، شهرستانهای کهنوج و میناب، استانهای کرمان و هرمزگان. طول ۱۰۵ کیلومتر. مسیر کلّی، نخست شمال غربی، سپس جنوبی و غربی.

از کوههای بشاگرد، ۱۱۰ کیلومتری جنوب کهنوج سرچشمه می‌گیرد. از دهستانهای منوجان و پشتکوه می‌گذرد و پس از مخلوط شدن با رودخانهٔ رودان از سدّ میناب می‌گذرد و به دهستان حومهٔ میناب وارد می‌شود و از کنار شهر میناب می‌گذرد و در ۲۱کیلومتری جنوب غربی میناب به دریای عمان می‌ریزد.

Mināb **میناب**

۱- شهرستانی در مرکز خاوری استان هرمزگان، مرکب از بخشهای مرکزی، سندرک، و بیابان و مشتمل بر دهستانهای گوربند، حومه، بندزرک، تیاب، کریان، توکهور، درپهن، سندرک، بندر، بمانی، بیابان و سیریک و به مرکزیت شهر میناب.

شهرستان میناب از شمال به شهرستان رودان، از شمال خاوری به شهرستان کهنوج (استان کرمان)، از خاور و جنوب به شهرستان بندرجاسک و از غرب به تنگهٔ هرمز و شهرستان بندرعبّاس محدود است. اراضی این شهرستان را عمدتاً دشتهای ساحلی تشکیل می‌دهد که رو به خاور و شمال خاوری بر ارتفاع آنها افزوده شده وبه رشته کوههائی نه‌چندان مرتفع چون کوری خواجه (۱۳۱۱ متر)، سرخ‌بند (۱۱۳۸ متر) و بالاخره بلندترین آنها کوه پر (۲۱۲۵ متر) ختم می‌گردد. رودهای متعددی که از ارتفاعات شمال خاوری و خاور بسوی جنوب غربی و غرب سرازیر می‌گردند، بر پر آبی نسبی این شهرستان کمک می‌کنند که عمده‌ترین آنها رودخانهٔ میناب است که آبادانی بخش مرکزی این شهرستان را موجب می‌گردد. آب و هوای شهرستان میناب در دشتهای ساحلی خیلی گرم و در ارتفاعات شمال خاوری و خاور گرم تا معتدل مایل به گرم است و از نظر میزان بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.

۲- شهر، مرکز شهرستان میناب، استان هرمزگان. ۱۰۹۴ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۷۸ کیلومتر خاور بندرعبّاس. ارتفاع ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. کنار رودخانهٔ میناب. سر راه بندرعبّاس به بندرجاسک. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۰۴ °۵۷ طول شرقی و ″۰۰ ′۰۹ °۲۷ عرض شمالی.

تاریخچه - شهر میناب در محل قدیمی شهر هرمز ساخته شده و این همان محلی است که ناوگان نثارخوس، سردار مقدونی در دهانهٔ رودخانهٔ میناب لنگر انداخته و بطلمیوس در کتاب معروف خود از آن بعنوان هرموزه یاد کرده است. بانی شهر هرمز را، اردشیر اول ساسانی می‌دانند ولی قرائن نشان می‌دهد که شهر هرمز پیش از او نیز وجود داشته است. مارکوپولو جهانگرد معروف ونیزی دوبار از هرمز دیدار کرده و از گرمای وحشتناک تابستان آن می‌گوید. شهر هرمز یا میناب کنونی چند سالی پس از دومین دیدار مارکوپولو، پایتخت قطب‌الدین تهمتن بوده که به علت حملات مکرر و شدید دشمنان خود، شهر هرمز را ترک کرده و با تمام ساکنین و دارائی آنها به جزیرهٔ کوچک جرون (هرمز کنونی) پناه برد و شهر هرمز به مرور رو به ویرانی نهاد و بعدها شهر میناب در محل شهر هرمز قدیم و در ناحیهٔ موغستان احداث شد.

Mināb **میناب، سد**

سدی در شهرستان میناب، استان هرمزگان. حومهٔ خاوری شهر میناب. این سد که بر رودخانهٔ میناب ساخته شده و به سد استقلال نیز موسوم است از نوع بتنی پایه‌دار است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۵۸/۵ متر است. طول تاج سد میناب ۴۵۱ متر است و گنجایش مخزن آن ۴۴۴ میلیون مترمکعب است.

Minābād **میناباد**

ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل

۴۴درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Minābād **میناباد**
ده، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۳۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال شرقی شهر بسطام.

Mināṣ **میناس**
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۰۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر جنوب غربی قره‌قشلاق.

Minãk **میناک**
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۳۲درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ هراز. سر راه بلده به ولی‌آباد و چالوس. دهانهٔ کلاک‌درّه. کوهستان البرز.

Minān **مینان**
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۸۰ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. یک کیلومتر خاور روستای حبش. ۳۵ کیلومتر غرب جنوبی نیک‌پی.

Minān **مینان**
ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۴۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قلقل‌رود. سر راه تویسرکان به فیروزآباد بالا.

Minān **مینان**
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۴ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قوامک. ۷ کیلومتر خاور سرباز. سر راه سرباز به نسکند.

Minaq **مینق**
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۸۳ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه هریس به تبریز و اهر.

Minu **مینو**
جزیره‌ای در اروندرود (شط العرب)، شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. ۱۰ کیلومتر جنوب بندرخرمشهر. بزرگترین قطر این جزیره ۶/۲ کیلومتر و مساحت آن ۱۷/۸ کیلومترمربع است. سراسر از نخلستان پوشیده شده و مینوشهر بزرگترین آبادی آن است. ارتفاع متوسط جزیرهٔ مینو حدود ۱۰ متر است.

Minu dašt **مینودشت**
۱- شهرستانی در خاور استان مازندران، مرکب از بخشهای مرکزی، گالیکش و کلاله و به مرکزیت شهر مینودشت. این شهرستان از شمال به مرز ایران و ترکمنستان، از خاور و جنوب خاوری به استان خراسان (شهرستان بجنورد)، از جنوب و غرب به شهرستان گنبدکاووس محدود است و بوسیلهٔ رودخانهٔ گرگان و ریزابه‌هائی که از ارتفاعات البرز رو به شمال سرازیر می‌شوند، مشروب می‌گردد.
نواحی شمالی این شهرستان تپه‌ماهور، نواحی مرکزی آن دشت حاصلخیز و هموار، نواحی جنوبی راکوههای البرز شرقی در برگرفته که مهمترین آنها آق‌مزار (۲۴۱۱ متر) در دهستان مراوه‌تپه، بیگلو (۲۰۰۵ متر)، تیل‌آباد (۲۰۵۱ متر) و کوماچال (۲۳۳۵ متر) است. آب و هوای شهرستان مینودشت در تپه‌ماهورهای شمالی نسبتاً گرم و خشک. در دشتهای مرکزی معتدل مایل به گرم و نیمه‌خشک و در کوهستانهای جنوبی معتدل و نیمه‌خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان مینودشت، استان مازندران. ۳۹۷ کیلومتر شمال شرقی تهران و ۲۱۸ کیلومتر شرق شمالی ساری. ارتفاع ۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه تهران به بجنورد و مشهد. موقعیت جغرافیائی ۰۰″ ۲۲′ ۵۵° طول خاوری و ۳۰″ ۱۳′ ۳۷° عرض شمالی. کنار رود نرم‌آب.

Minuk ābād **مینوک‌آباد**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۶۵ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر شمال غربی چاهوک.

Mineh **مینه**
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۴۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه باقله. ۷ کیلومتر جنوب غربی محمودوند.

Meyvaleh **میوله**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۷۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور آب باریک سیاه‌کمر (آب باریک بالا).

Miveh rud **میوه‌رود**
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۵ درجه، ۶۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری خروانق.

Miyeh kumi ? **میه کومی**
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۲۱۹

درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. جنگلی. ۱۱ کیلومتر غرب لوندویل.

میهم بالا **Meyham-e bālā**

ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۵۵ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب دیزج. روستای میهم پائین در ۳ کیلومتری خاور جنوبی این روستا و در ارتفاع ۱۹۴۰ متری قرار دارد.

میهملهٔ پائین **Mihamleh-ye pā'in**

ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۲۵۲ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار راه همدان به گل‌تپه. روستای میهملهٔ بالا در ۱/۵ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۲۰۳۰ متری قرار دارد.

میهن آباد **Mihan ābād**

ده، مرکز دهستان بستان، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۰۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع‌حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر جنوب بستان.

میهه **Meyheh**

ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۱۲ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه چوبین. سر راه باباحیدر به روستای گردو.

نائین **Nā'in**

۱- شهرستانی در خاور استان اصفهان، مرکب از بخشهای مرکزی، انارک و خور و بیابانک و مشتمل بر دهستانهای کوهستان، بافران، بهارستان، لای‌سیاه، نخلستان، جندق و بیابانک و به مرکزیت شهر نائین.

شهرستان نائین از شمال به استان سمنان، از خاور به استان خراسان، از جنوب خاوری و جنوب به استان یزد، از جنوب غربی به شهرستان اصفهان و از غرب به شهرستان اردستان محدود است.

اکثر نواحی خاوری این شهرستان را دشتهای هموار و کویر و شوره‌زار پوشانیده که گاهگاه ارتفاعاتی چون شاه‌کوه (۲۴۵۱ متر)، رشیدکوه (۲۰۷۵ متر) و کوه دره‌انجیر (۲۴۳۸ متر) در گوشه و کنار آن دیده می‌شود. نواحی غربی شهرستان نائین را ارتفاعات نسبتاً بلندی فرا گرفته که کوه میل به ارتفاع ۳۰۳۵ متر بلندترین آنها و همچنین مرتفع‌ترین کوه شهرستان نائین بشمار می‌رود. این شهرستان از جمله خشک‌ترین نواحی ایران محسوب می‌گردد و هیچگونه رودخانه یا خشکرود قابل توجهی در آن به چشم نمی‌خورد. آب و هوای شهرستان نائین در نواحی مرکزی و خاوری گرم و خشک و در ارتفاعات غربی معتدل و خشک است.

۲- شهر، مرکز شهرستان نائین، استان اصفهان. ۳۵۱ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۳۴ کیلومتر خاور شمالی اصفهان. ارتفاع ۱۵۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه‌کاشان به یزد. موقعیت جغرافیائی °۵۳ '۰۵ "۳۰ طول شرقی و °۳۲ '۵۲ "۰۰ عرض شمالی.

تاریخچه - نائین از جمله شهرهای قدیمی ایران است و سابقهٔ تاریخی آن به پیش از اسلام می‌رسد. وجود آثاری مانند خرابه‌های قلعهٔ نائین حاکی از قدمت آن است. در کتاب حدودالعالم (نوشته شده در سال ۳۷۲ هجری قمری برابر ۳۶۱ خورشیدی) از آن بعنوان شهری آباد و پر نعمت نام برده شده که معدن‌نقره دارد. حمدالله مستوفی (نیمهٔ اول سدهٔ هشتم هجری قمری) محیط قلعهٔ آن را چهارهزار قدم ذکر کرده و زین‌العابدین شروانی (سدهٔ سیزدهم هجری قمری) در کتاب معروف خود، بستان‌السیاحه، آن را از قصبه‌های دلنشین اصفهان بشمار آورده و می‌نویسد که حدود دوهزار خانه دارد.

قدیمی‌ترین آثار تاریخی نائین خرابه‌های قلعهٔ نائین و یا به قولی نارنج قلعه است که قدمت زیادی دارد. از جمله آثار دورهٔ اسلامی می‌توان از مسجد جامع نائین، مسجد باباعبدالله و مسجد محمدیه نام برد.

ناتر **Nāter**

ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۲۳ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار آسیاب‌رود. کوهستان البرز.

ناتل **Nātel**

شهر قدیم در ناحیهٔ مازندران، حدود ۳۰ کیلومتری غرب آمل. در دشتی نزدیک ساحل دریای خزر قرار داشت. بیشتر جغرافیانویسان و مورخین قدیم از اهمیت و قدمت شهر مزبور یاد کرده‌اند. اکنون در محل شهر مزبور روستای کوچکی به همین نام وجود دارد. به آن ناتله هم گفته‌اند.

ناتله **Nāteleh**

← ناتل. شهر قدیم، مازندران.

ناچیت **Nācit**

ده، بخش سیمینه، شهرستان بوکان، استان آذربایجان غربی. بوکان ۶ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار سیمینه‌رود. سر راه بوکان به میاندوآب.

ناچید **Nācid**

ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۹۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار قره‌آغاج‌چای. ۷ کیلومتر جنوب غربی قره‌آغاج.

ناحیه **Nāhiyeh**

ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۲۸ درجه،

۶۰کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوه رستم‌چال. کوهستان البرز.

Nāhiyeh ناحیه
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۶۶ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ مرواریدر. ۷کیلومتر شمال دستجرد.

Nāhiyeh ناحیه
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۱۰۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴کیلومتر شمال اندیس.

Nāxodā ناخدا
← بزرگ تپّه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

Nāder ābād نادرآباد
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۲۵۸ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه آشتیان به ینگجه و فرمهین.

Nāder ābād نادرآباد
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۱ درجه، ۱۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۳کیلومتر غرب جنوبی خور.

Nāder goli نادرگلی
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۸۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Nāder mohammad نادرمحمّد
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۲۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Nāderi نادری
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۳۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۱۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کنار راه سرپل ذهاب به ازگله.

Nādid نادید
← سیاه‌تپّه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

Nādilu نادیلو
ده، بخش آذرشهر، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۱۳ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب غربی آذرشهر. این روستا مرکز دهستان قبله‌داغی است.

Nārb نارب
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۵۱ درجه، ۲۱کیلومتر. ارتفاع ۲۱۴۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی نگار.

Nārtij نارتیج
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۷۷ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بم به کرک.

Nārcu نارچو
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور، استان مازندران. ۶۲ کیلومتر جنوب غربی نور. ارتفاع ۴۱۳۰ متر. سرچشمه رود هراز.

Nārestān نارستان
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۷۸ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. سر راه عقدا به سرو. ۱۵ کیلومتر غرب جنوبی عقدا. دامنهٔ شمالی کوه کلرگاب.

Nārestān نارستان
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان صفر درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۲۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۲کیلومتر جنوب غربی ولایت. سر راه بندر کنگان به ولایت وریز.

Nārestāneh نارستانه
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۴ درجه، ۲۰۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۷کیلومتر جنوب خاوری زمان‌آباد.

Nārak نارک
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۶۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ کوه کنار. ۱۲ کیلومتر شمال امامزاده جعفر.

Nārli ? نارلی
ده، بخش مراوه‌تپه، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۲۴ درجه، ۱۰۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

Nārmand نارمند
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۶ درجه، ۸۶کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه هماک. ۱۲کیلومتر خاور جنوبی فارغان.

نارمند Nārmand
ده، بخش فارياب، شهرستان كهنوج، استان كرمان. كهنوج ۲۹۵ درجه، ۶۸/۵ كيلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مايل به گرم، خشک. كوهستانی. ۲۶ كيلومتر شمال غربی فارياب.

نارنجبن Nārenjbon
ده، مركز دهستان كالج، بخش مركزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۱۰ درجه، ۳۴ كيلومتر. ارتفاع حدود ۹۰ متر. معتدل مايل به گرم، نيمه‌مرطوب. كنار كول‌رود. دامنهٔ شمالی كوههای البرز.

نارنجک Nārenjak
ده، بخش مركزی شهرستان قروه، استان كردستان. قروه ۹۸ درجه، ۲۶/۵ كيلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نيمه‌خشک. ۱۱ كيلومتر شمال روستای وينسار.

نارو Nāru
ده، بخش مركزی شهرستان شهربابک، استان كرمان. شهربابک ۳۱۵ درجه، ۶۵/۵ كيلومتر. ارتفاع ۲۲۲۵ متر. سرد، خشک. كوهستانی. ۶ كيلومتر غرب خبر.

ناروئی Nāru'i
← بلوچ. طايفه‌ای از طوايف بلوچ.

نارون Nārun
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سيستان و بلوچستان. خاش ۳۲۳ درجه، ۴۹ كيلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مايل به سرد، خشک. كوهستانی. دامنهٔ كوهستان تفتان. ۱۵ كيلومتر خاور شمالی نوک‌آباد.

ناری Nāri
ده، بخش سيلوانه، شهرستان اروميه، استان آذربايجان غربی. اروميه ۲۱۴ درجه، ۲۸ كيلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مايل به سرد، نيمه‌خشک. دهانهٔ درّهٔ سرشو. ۱۰ كيلومتر جنوب خاوری سيلوانه.

ناری Nāri
ده، بخش مركزی شهرستان اروميه، استان آذربايجان غربی. اروميه ۱۵۵ درجه، ۳۷ كيلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، نيمه‌خشک.

ناری Nāri
ده، بخش مركزی شهرستان فريمان، استان خراسان. فريمان ۲۲۱ درجه، ۲۷ كيلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مايل به سرد، خشک. كنار كال ناری. درّهٔ غربی كوه گاوكش.

ناريان Nāriyān
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۴۵ درجه، ۳۸ كيلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نيمه‌خشک. كنار رودخانهٔ ناريان. كوهستان البرز.

نازلو Nāzlu
شهرک، دهستان نازلوچای، شهرستان اروميه، استان آذربايجان غربی. اروميه ۳۲۶ درجه، ۱۷ كيلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. سرد، نيمه‌خشک. كوهستانی. سر راه اروميه به گنگچين و سرو. كنار نازلوچای.

نازلوچای Nāzlu cāy
رودخانه، شهرستان اروميه، استان آذربايجان غربی. طول ۹۵ كيلومتر.
از كوههای واقع در ۳۵ كيلومتری غرب اروميه سرچشمه می‌گيرد و رو بسوی خاور شمالی روان می‌شود. نخست بخشی از مرز ايران و تركيه را تشكيل می‌دهد و پس از ورود به درونبوم ايران با مواناچای و روضه‌چای مخلوط می‌شود و به درياچهٔ اروميه می‌ريزد.

نازمكان Nāzmakān
ده، بخش مركزی شهرستان گچساران، استان كهگيلويه و بويراحمد. دوگنبدان ۳۵۶ درجه، ۳۱ كيلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. گرم، نيمه‌خشک. كوهستانی. كنار راه دوگنبدان به دهدشت. ۱۰ كيلومتر شمال ديل.

نازی Nāzi
ده، بخش مركزی شهرستان خمين، استان مركزی. خمين صفردرجه، ۸/۵ كيلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مايل به سرد، نيمه‌خشک.

نازی Nāzi
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختياری. فارسان ۲۶۱ درجه، ۴۱/۵ كيلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مايل به سرد، نيمه‌مرطوب. كوهستانی. كوهستان زاگرس. جنگلی. درّهٔ غربی كوه چری.

نازيک Nāzik
ده، دهستان گچلرات، شهرستان ماكو، استان آذربايجان غربی. ماكو ۱۲۲ درجه، ۳۰ دقيقه، ۵۷ كيلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. كوهستانی. ۱۴ كيلومتر شمال شرقی قره‌ضياءالدين.

نازيل Nāzil
ده، مركز دهستان نازيل، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سيستان و بلوچستان. خاش ۳۱۴ درجه، ۸۱ كيلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۵ كيلومتر شمال غربی نوک‌آباد. سر راه ميرآباد به قلعه‌بيد.

ناسپنده Nāspandeh
ده، بخش مركزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۶۳

درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. گرم، خشک. سر راه نهبندان به چاه چوچو. درّهٔ شمالی ناسپنده کوه.

ناسفنده **Nāsfandeh**
← ناسپنده. ده، شهرستان نهبندان.

ناشلیل **Nāšelil**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۱۸۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

ناشیو، گردنه **Nāšiv**
گردنه‌ای به بلندی ۲۸۵۰ متر در شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ۳۵ کیلومتر جنوب غربی ارومیه. مرز ایران و ترکیه.

ناصرآباد **Nāser ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۱۳ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک.

ناصرآباد **Nāser ābād**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۸۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ تنگه. کوهستان البرز. جنگلی.

ناصرآباد **Nāser ābād**
ده، بخش لواسانات، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۶۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ناصرآباد. دامنهٔ خاوری کوه ورجین. ۵ کیلومتر شمال غربی شهر لواسان.

ناصرآباد **Nāser ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۱۱درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه ساری‌قیه.

ناصرآباد **Nāser ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۳۲/۵ درجه، ۳۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

ناصرآباد **Nāser ābād**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۷۷ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوهستان پلوار. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی شهداد.

ناصرآباد **Nāser ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۱۰۰ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۹۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر شمال خاوری امامزاده جعفر. نیمه‌جنگلی.

ناصری **Nāseri**
← اهواز. شهر، استان خوزستان.

ناصری **Nāseri**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۴۲ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه سیرجان به بردسیر. ۴ کیلومتر شمال خاوری سومته.

ناصری **Nāseri**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۲۲ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب سرجنگل.

ناصری **Nāseri**
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۵۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر شمال بادوله.

ناصری **Nāseri**
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۷۴ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵۲ کیلومتر جنوب خاوری منوجان.

ناصریه **Nāseriyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۴۷ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۳۰ متر. گرم، خشک. سر راه قم به کاشان.

ناصریه **Nāseriyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۳۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه بادرود به موغار و اردستان.

ناصریه **Nāseriyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۱۸ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به کرمان.

ناظر **Nāzer**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان نور، استان مازندران. ۵۰ کیلومتر جنوب نور. ارتفاع ۳۸۵۰ متر.

ناغ **Nāq**
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان.

نیک‌شهر ۲۸۰ درجه، ۱۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۹ کیلومتر شمال غربی توتان.

ناغان **Nāqān**
ده، مرکز دهستان ناغان، بخش مرکزی شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۱۲۶ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه باجگیران به علی‌آباد.

ناغان **Nāqān**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۸۱ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ لردگان. سر راه لردگان به کلواری.

ناغان، سد **Nāqān**
سدی در شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. این سد که بر تالاب علی‌آباد ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۲ متر است. طول تاج سد ناغان ۵۰۶ متر و گنجایش مخزن آن ۶ میلیون مترمکعب است.

ناغون **Nāqun**
← ناغان. ده، شهرستان لردگان.

نافچ **Nāfc**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۳۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شهرکرد به بن. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری بن.

ناقاره‌خانه **Nāqāreh xāneh**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان دامغان، استان سمنان. ۳۶ کیلومتر شمال شرقی دامغان. ارتفاع ۳۶۰۵ متر.

ناقوسان **Nāqusān**
ده، بخش مرکزی شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۸۹ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب غربی بازرجان. درهٔ شمالی کوه تخت رستم.

ناکین **Nākin**
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۸۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان. ۴ کیلومتر شمال غربی کرفس.

ناگان **Nāgān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۳۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر جنوب خاوری اسپیچ.

ناگان **Nāgān**
ده، بخش بم‌پشت، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱۱۲ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی اسفندک.

ناگباهان **Nāgbāhān ?**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۳۲ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۸ کیلومتر جنوب غربی زابلی.

ناگبن **Nāgban ?**
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۱۱ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۴۷ کیلومتر شمال خاوری سرباز.

ناگپهن **Nāgpahn**
← ناگبن. ده، شهرستان ایرانشهر.

ناگیان **Nāgiyān ?**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۳۲ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۸ کیلومتر جنوب غربی زابلی.

نالشگرون **Nālešgarun**
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۱۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۱۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درهٔ نالشگرون. دامنهٔ غربی کوه چوبین. کوهستان زاگرس.

نالوس **Nālus**
ده، مرکز دهستان اشنویهٔ جنوبی، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۷۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌کانی‌رش. سر راه اشنویه به پیرانشهر.

نالی‌فیر **Nālifiyar**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان دماوند، استان تهران. ۲۴ کیلومتر شمال غربی فیروزکوه. ارتفاع ۳۵۵۰ متر.

نالینو **Nālino ?**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۴۰ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۶ کیلومتر جنوب غربی خوسف.

ناماتلو **Nāmānlu**
ده، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۲۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

نامجو **Nāmju**
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۳۲۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. پای گردنه قچکک. سر راه کوهدشت به دیالی.

نامشگران **Nāmešgarān**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۵۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه بزد.

نامق **Nāmeq**
ده، بخش بایگ، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۸۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. منطقهٔ کوهسرخ.

نامن **Nāmen**
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۵۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. گرم، خشک. دشت.

نام‌نیک **Nāmnik**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۴۰ درجه، ۹۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه خواجه‌قنبر. نیمه‌جنگلی.

نامونداقلعه **Nāmvand-e Qal'eh**
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۸۹ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۶ کیلومتر شمال غربی ماهیدشت.

نامیله **Nāmileh**
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۱۸۶ درجه، ۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ حرم‌آباد (آب ملایر).

ناناس **Nānās**
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۵۹ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب جنوبی دیزج‌دول.

نآندر **Nāndar**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۵ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی سرگز.

ناندگان **Nāndegān**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۱۱۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر غرب شمالی اسکندری.

ناندل **Nāndal**
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۹۷ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ مشک‌عنبر. کوهستان البرز.

نانسا **Nānesā**
ده، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۸۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه بناب به عجب‌شیر.

نانگرد **Nāngerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۳۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار راه آشتیان به قم و کنار خط آهن قم به اراک. ایستگاه راه‌آهن نانگرد در ۱۴ کیلومتری غرب جنوبی این روستا قرار دارد.

ناو **Nāv**
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۲۳۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. کنار رود ناو. سر راه اسالم به خلخال.

ناور **Nāvar ?**
ده، بخش سیه‌چشمه، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۲۱۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی سیه‌چشمه.

ناوه‌کش **Nāvehkeš**
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۸۴ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به سراب دوره و کوهدشت. ۸ کیلومتر خاور جنوبی سراب دوره.

ناوی **Nāvi**
← بزرگ تپّه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

ناویا **Nāviyā ?**
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۵۶ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی رشتهٔ آلاداغ.

ناویان **Nāviyān**
← بزرگ تپّه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

ناهر **Nāhar**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۰ درجه، ۱۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ شمالی کوه پیغمبر. ۶ کیلومتر جنوب زمان‌آباد.

ناهوک **Nāhok**
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۱ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۲۹ کیلومتر غرب شمالی جالق.

ناهید **Nāhid**
← برد. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

نای **Nāy**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۷۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه سرسفیدان.

نای‌بند **Nāy band**
کوهستانی به وسعت حدود ۴۲۰ کیلومترمربع در شهرستان طبس، استان خراسان. بلندترین قلّهٔ آن که در ۱۴ کیلومتری روستای نای‌بند واقع است، ۳۰۰۹ متر ارتفاع دارد. بلندی این کوهستان در مقایسه با ارتفاع کویر لوت، جالب توجه است.

نای‌بند **Nāyband**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۵۸ درجه، ۱۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. کنار راه فردوس به کرمان. دامنهٔ کوه نای‌بند. ۱۰۲ کیلومتر جنوب دیهوک.

نایبندی **Nāybandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۴۵ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری وراوی.

نایبین **Nāyebin**
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۳۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور شمالی روستای بالانج.

نایجوک **Nāyjuk**
ده، بخش مرکزی شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۲۲۶ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه روستای اردلان به دولت‌آباد.

نایگ **Nāyg**
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۳۰۰ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ درّه‌کوه.

نایگون **Nāygun**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۸۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۲ کیلومتر جنوب غربی بمپور.

نبی‌آباد **Nabi ābād**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۵۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۰ کیلومتر جنوب دهگلان. کنار چم‌سنگ‌سیاه.

نبی تُنب **Nabitunb**
← تنب کوچک. جزیره، خلیج فارس.

نبی‌در **Nabidar**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۲۰ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه بیخ‌درّه. ۲۰ کیلومتر شمال غربی توره.

نبی‌صوفی **Nabisufi**
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۸۹ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب قره‌آغاج.

نبی‌فرور **Nabi forur**
← فرور کوچک. جزیره، خلیج فارس.

نبی‌کندی **Nabi kandi**
ده، بخش مرحمت‌آباد، شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۹۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک.

نبی کندی **Nabi kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۳۳۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کانی‌چرمو.

نبی‌گرد **Nabigerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۷۴ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه بادامستان. جنگلی.

نثاره **Nesāreh**
← نساره. ده، شهرستان اهواز.

نجّار **Najjār**

ده، بخش مرکزی شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۳۳ درجه، ۷کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه شاهو.

نجف‌آباد **Najaf ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود اترک.

نجف‌آباد **Najaf ābād**

ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۳۰۸ درجه، ۳۱/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۷کیلومتر شمال فاروج.

نجف‌آباد **Najaf ābād**

ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۶۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

نجف‌آباد **Najaf ābād**

ده، مرکز دهستان نجف‌آباد، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۵۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بیجار به دیواندرّه.

نجف‌آباد **Najaf ābād**

ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۶ درجه، ۴۴کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی زرند.

نجف‌آباد **Najaf ābād**

ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۱۸ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲کیلومتر خاور جنوبی فرمهین.

نجف‌آباد **Najaf ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۲۲۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵کیلومتر شمال غربی پیفانج.

نجف‌آباد **Najaf ābād**

۱- شهرستانی در غرب استان اصفهان، مرکب از بخشهای مرکزی و تیران و کرون و مشتمل بر دهستانهای جوزدان، صادقیه، عربستان علیا، عربستان سفلی، صفائیه، کرون علیا، کرون سفلی، کرون وسطی و رضوانیه و به مرکزیت شهر نجف‌آباد.
شهرستان نجف‌آباد از شمال و شمال خاوری به شهرستان برخوار و میمه، از خاور به شهرستان خمینی‌شهر، از جنوب خاوری به شهرستان فلاورجان، از جنوب به شهرستان لنجان، از جنوب غربی به شهرستان شهرکرد (استان چهارمحال و بختیاری)، از غرب به شهرستان فریدن و از شمال غربی به شهرستان گلپایگان محدود است. اراضی این شهرستان را ارتفاعات چندی که بلندی آنها به حدود ۳۰۰۰ متر می‌رسد، فراگرفته و دشتهای حاصلخیزی را در میان خود جای داده است. بلندترین کوه این شهرستان کوه دالان (۳۹۱۵ متر) است که مرز بین این شهرستان و شهرستان فریدن را تشکیل می‌دهد، از دیگر کوههای مهم و بلند شهرستان نجف‌آباد می‌توان از کوه سرریز (۳۲۷۹ متر)، پلنگ گالون (۳۱۰۰ متر)، پرپر (۲۹۵۳ متر) و دوقوزی (۲۹۳۳ متر) نام برد.
در این شهرستان جز رودخانهٔ کرون رودخانهٔ قابل توجه دیگری دیده نمی‌شود و از نظر آب و هوا جزء نواحی معتدل و خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. ۳۳۷کیلومتر جنوب تهران و ۲۸/۵ کیلومتر غرب اصفهان. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه اصفهان به داران. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۲۲ °۵۱ طول شرقی و ″۰۰ ′۳۸ °۳۲ عرض شمالی. بنای این شهر را به شاه عباس اول صفوی نسبت می‌دهند.

نجف‌آباد **Najaf ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۲۷۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۴۰ متر. سرد، خشک. دشت. کنار راه آباده به خسروشیرین.

نجف‌آباد **Najaf ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۴۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه کرمان به باغین. ۱۲کیلومتر خاور شمالی باغین.

نجف‌آباد **Najaf ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۴۴ درجه، ۱۲/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۴کیلومتر غرب بیدک.

نجف‌آباد **Najaf ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۵۲ درجه، ۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵کیلومتر جنوب خاوری عبّاس‌آباد.

نجف‌آباد **Najaf ābād**

ده، مرکز دهستان نجف‌آباد، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۴۸ درجه، ۸/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه سیرجان به بافت. ۵/۵کیلومتر جنوب خاوری مکّی‌آباد.

نجف تراکمه **Najaf tarākemeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر

۵۲ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی مولان.

نجفدر Najafdar
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۷۴ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزقانچای. دامنهٔ جنوبی کوه رنگرج دکان.

نجم‌آباد Najm ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۷۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

نجم‌آباد Najm ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۲۶۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه اشتهارد به آبیک. مرکز دهستان نجم‌آباد.

نجم‌آباد Najm ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۱۴۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. سر راه گناباد به قاین. ۱۷ کیلومتر خاور شمالی کاخک.

نجم شیخان Najm-e Šeyxān
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۰۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

نجهٔ خمّاد Najeh-ye Xammād
ده، بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۲۷ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود دز. سر راه شوش به چغازنبیل. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی ایستگاه هفت تپه.

نجینهٔ بالا Najineh-ye bālā
ده، بخش نمشیر، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۲۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. درهٔ شمالی کوه سنگ‌زرد. نیمه‌جنگلی. روستای نجینهٔ پائین در ۲ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۱۴۵۰ متری و کنار رودخانهٔ نمشیر واقع است.

نچفت Nacaft
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. میمه ۸۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سوه. درهٔ شمالی کوه چپ. معدن زغال‌سنگ دارد.

نختالو Noxtālu
← نختلو. ده، شهرستان شاهین‌دژ.

نختلو Noxtalu
ده، مرکز دهستان آجرلوی شرقی، بخش کشاورز، شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار شاختلوچای. به آن نختالو هم می‌گویند.

نخجیر Naxjir
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۵ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۱۴/۵ کیلومتر غرب شمالی مارگون.

نخجیروان Naxjirvān
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۷۶ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر شمال غربی باقرآباد.

نخل ابراهیم Naxl-e Ebrāhim
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۲۶۰ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه میناب به تیاب.

نخل تقی Naxl-e Taqi
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۲۵ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. کنار راه ساحلی کنگان به بندر لنگه وبندرعبّاس. ۴ کیلومتر شمال غربی عسلویه.

نخل جمال Naxl-e Jamāl
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۷ درجه، ۱۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بندرلنگه به بندرمقام. ۱۴ کیلومتر خاور جنوبی بندرمقام.

نخل غانم Naxl-e Qānem
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۴۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه کنگان به بندر طاهری. ساحل خلیج فارس.

نخل میر Naxl-e Mir
ده، بخش شیبکوه، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۴ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر غرب جنوبی سه‌کنار.

نخل ناخدا Naxl-e Nāxodā
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۸۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی

گرم، خشک. دشت ساحلی. ۴ کیلومتر جنوب غربی فرودگاه بندرعبّاس.

نخودچر **Noxodcar**
ده، بخش مرکزی شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۲۶۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه رشت به صومعه‌سرا.

نخیلات بلند **Naxilāt-e Boland**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۴۴ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی هندیجان.

نخیلو **Naxilu**
← بندر نخیلو. شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان.

نخیلو **Naxilu**
جزیرهٔ کوچکی در خلیج فارس، شهرستان دیّر، استان بوشهر. ۴۵ کیلومتر غرب بندر دیّر. درازای جزیرهٔ مزبور از شمال خاوری تا جنوب غربی ۱۲۰۰ متر و پهنای متوسط آن حدود ۵۰۰ متر است و مساحت آن به ۶۰ هکتار بالغ می‌گردد. امامزاده‌ای در وسط جزیره وجود دارد و ارتفاع بلندترین نقطهٔ آن حدود ۱ متر است.

نخیله **Naxileh**
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۱۲ درجه، ۱۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴۲ کیلومتر شمال غربی نصرت‌آباد.

ندری **Nadri**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۰۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

ندکان **Nadakān**
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی پیرسهراب.

ندلگار **Nedelgār**
← قبر ناخدا. جزیره، خلیج فارس.

ندنگ پائین **Nadeng-e pā'in**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۵۸ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی بهاباد. روستای ندنگ بالا در ۲ کیلومتری جنوب این روستا و در ارتفاع ۲۱۵۰ متری قرار دارد.

ندوشن **Nadušan**
ده، مرکز دهستان ندوشن، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۸۲ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۴۲ کیلومتر شمال غربی خضرآباد.

نده **Nadeh**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۱۲ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رود بشار. ۳ کیلومتر شمال دروهان.

ندیک **Nadik**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۴۹ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر خاور کنگ.

نرآب **Nar āb**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۱ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر شمال خاوری گوشک بالا.

نراب بالا **Narāb-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۱۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری سد جیرفت. روستای نراب پائین در ۳ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در کنار هلیل‌رود و در ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متری قرار دارد.

نراسم **Nerāsm**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۷ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه گلوگاه به لهه. ۲۱ کیلومتر جنوب گلوگاه. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

نراق **Narāq**
شهر، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۸۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه دلیجان به کاشان.

نران **Narān**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۵۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار چم نران. درهٔ غربی کوه سراج‌الدین.

نران **Narān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان.

بندرعبّاس ۶۷ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی شمیل.

نرج‌آباد Narj ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۱۶ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار صوفی‌چای. حدود ۲ کیلومتر جنوب پادگان نظامی.

نرجان Narjān
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۷۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر غرب اشترجان و ۳/۵ کیلومتر غرب شمالی پیربکران.

نرجه Narjeh
ده، مرکز دهستان نرجه، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۱۷۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. سر راه تاکستان به اسفرورین.

نرجه‌میرا Nerceh mirā
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۶۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درّهٔ غربی دم کوه. ۲۷ کیلومتر شمال غربی خرانق.

نردرّه Nar darreh
کوه، کوهستان البرز،شهرستان رامسر، استان مازندران. ۲۸ کیلومتر جنوب رامسر. ارتفاع ۳۵۵۰ متر.

نردیدو Nardidvo
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۱۵ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار خط آهن اندیمشک به دورود. ۵ کیلومتر غرب مازو.

نردین Nardin
ده، مرکز دهستان نردین، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۴۵ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال غربی کوه قراول‌خانه.

نرکو Naraku
ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۲۸۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه بندر دیّر به بردخون و بوشهر. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری بردخون.

نرگس Narges
جزیره‌ای در دریاچهٔ طشک، شهرستان ارسنجان، استان فارس. ۸ کیلومتر جنوب غربی آباده طشک. درازای جزیرهٔ نرگس از شمال غربی به جنوب شرقی ۳/۵ کیلومتر و عرض متوسط آن حدود ۱۲۰۰ متر است و مساحت آن به حدود ۴ کیلومترمربع می‌رسد. بلندترین نقطهٔ آن جزیره، ۱۶۳۵ متر ارتفاع دارد.

نرگس، دریاچه Narges
← طشک. دریاچه.

نرگس‌آباد Narges ābād
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۳۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود جره. ۱۱ کیلومتر غرب جنوبی بالاده.

نرگسان Nargesān
ده، بخش عنبرآباد، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۱۰ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کوهستان جبال بارز.

نرگستان Nargestān
ده، بخش تولم، شهرستان صومعه‌سرا، استان گیلان. صومعه‌سرا ۴۲ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی. سر راه ضیابر به رشت.

نرگس‌چال Narges cāl
ده، بخش مرکزی شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۱۹۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

نرگسله Nargesaleh
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۲۵ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ هنگلانه. ۴۰ کیلومتر غرب جنوبی دیواندره.

نرگسه Nargeseh
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۹۲ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور شمالی سراب‌دوره.

نرگسی Nargesi
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۲۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۵ کیلومتر غرب جوی زرایوان.

نرگسی Nargesi
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۹۰ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر غرب شمالی جلوگیر.

نرگسی تخت‌کبود Nargesi-ye Taxt-e Kabud
← تخت‌کبود. ده، شهرستان باغملک.

نرگکان Nargakān
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۷ درجه، ۱۰۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی آشار.

نرگی Nergi
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۰۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری سیلوانه.

نرم Narm
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۹۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر غرب روستای مصعبی.

نرماشیر Narmāšir
یا نرماسیر. یکی از پنج کورهٔ قدیم ایالت کرمان در جنوب خاوری بم و حاشیهٔ جنوبی کویر لوت. کرسی آن شهر نرماشیر (بین بم و فهرج) بود که در سدهٔ چهارم هجری قمری از شهرهای مهم ایالت کرمان بشمار می‌رفت. مورخان از قصرهای زیبا و کثرت جمعیت آن یاد کرده‌اند و از بازارهای مهم تجارت با هند محسوب می‌شد. دارای چهار دروازه بود. دروازهٔ بم، دروازهٔ صورقان، دروازهٔ مصلّی ودروازهٔ کوشک. نخلستان و باغهای زیادی شهر را در بر گرفته بودند. از آثار قدیمی آن می‌توان میل نادری را ذکر کرد. بعدها این شهر از بین رفت ولی نام آن بر ناحیه اطراف باقی ماند.

نرمکان Narmekān
ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۸ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری ماهان.

نرمه Narmeh
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۶ درجه، ۱۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. درّهٔ شمالی کوه قرّهٔ سیاه‌چو. ۷۱ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

نرمه Narmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۲۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه نرمه. ۶/۵ کیلومتر غرب مهرگرد.

نرو Narō
کوه، کوهستان البرز، شهرستان قائمشهر (شاهی)، استان مازندران. ۶۳ کیلومتر جنوب شرقی قائمشهر. ارتفاع ۳۶۰۲ متر.

نرون Narun ?
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۲۶ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوهستان تفتان. ۱۸ کیلومتر خاور شمالی نوک‌آباد.

نرّه‌سنگ بالا Narrehsang-e bālā
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۲ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۲۰ کیلومتر شمال خاوری سربیشه. روستای نره‌سنگ پائین در ۵۰۰ متری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۲۲۹۰ متری قرار دارد.

نرّه‌نو Narrehnō
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۷ درجه، ۸۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴۷ کیلومتر شمال جالق. کنار راه مرزی جالق به میرجاوه.

نری Neri
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۵۵ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

نریمان قشلاق Narimān qešlāq
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۲۹ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۵ متر. معتدل ، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه سقزلوداغی. ۸ کیلومتر غرب جنوبی گرماب.

نریمانی Narimāni
ده، بخش رضویه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۳۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

نزار بالا Nazār-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۴۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری هشتچه. روستای نزار پائین در ۱/۵ کیلومتری خاور این روستا جای دارد.

نزاز Nezāz
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۱۲ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار آب سیروان.

نزامند **Nezāmand**
ده، بخش زیرکوه، شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۲۱ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل، خشک. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی آهنگران. کوهستان آهنگران.

نزل‌آباد **Nazl ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۰۱ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه سبزوار به نیشابور.

نزوا **Nezvā**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان ساری، استان مازندران. ۷۳ کیلومتر جنوب شرقی ساری. ارتفاع ۳۷۸۲ متر.

نژمار **Nežmār**
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۵۲ درجه، ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. سر راه مریوان به نوسود.

نسا **Nesā**
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۶ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رود طالقان. دامنهٔ شمالی کوه شیردوش‌سنگ. کوهستان البرز.

نسا **Nesā**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۴۵ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کرج. سر راه کرج به چالوس.

نسا **Nesā**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۴ درجه، ۱۰۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری فارغان.

نسار **Nesār**
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۳۴۶ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه گیلانغرب به سرپل ذهاب.

نسار **Nesār**
ده، بخش پاپی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۲ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب زز. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری سفیددشت.

نسار بالا **Nesār-e bālā**
ده، مرکز دهستان حومه، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۸ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن. سر راه دیواندره به بیجار. ۷ کیلومتر جنوب خاوری دیواندره. روستای نسار پائین در ۴/۵ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۷۴۰ متری جای دارد.

نساره **Nesāreh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۰۶ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۱۷ کیلومتر شمال دارخوین. دو روستای مجاور هم بنام نسارهٔ کوچک و نسارهٔ بزرگ.

نساکوه **Nesā kuh**
ده، بخش مرکزی شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۲۵۹ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ رودخانهٔ خرسان.

نسپُران **Nesporān ?**
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۹۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نیک‌شهر به هیچان و بنت.

نسپوران **Nespurān ?**
← نسپران. ده، شهرستان نیک‌شهر.

نستنج **Nastanj**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۳۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک.

نستورک **Nasturak**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۶۸ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر شمال غربی خوسف.

نسر **Nasar**
ده، مرکز دهستان پائین‌رخ، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۵ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک.

نُسران **Nosrān**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۱۱۷ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل، خشک. سر راه موغار به مورچه‌خورت و کنار خط آهن کاشان به اصفهان.

نسری **Nasari**
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۲۴ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر.

گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جگین. ۳۴ کیلومتر خاور جنوبی انگهران.

Nasqenj ? نسقنج
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲۳۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک.

Nask نسک
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۲۲ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۰ کیلومتر خاور جنوبی گلباف.

Naskand نسکند
ده، مرکز دهستان نسکند، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۴ درجه، ۹۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر خاور شمالی سرباز.

Nesen نسن
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۳۰ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رود هراز. سر راه بلده به سیاه‌بیشه و کرج و چالوس. کوهستان البرز.

Naštārud نشتارود
شهر، بخش عباس‌آباد، شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۱۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه تنکابن به چالوس.

Naštifān نشتیفان
← نیشتافون. ده، شهرستان خواف.

Nešar نشر
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۱۲ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر غرب کوزره.

Nešaq نشق
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۵۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار کلامرزچای. دامنهٔ جنوبی کوههای بزقوش.

Neškāš نشکاش
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۹۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. درّهٔ شمالی کوه شاه.

Nešlaj نشلج
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۷۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. سرد، خشک. ۸ کیلومتر غرب شمالی نیاسر.

Nošur نشور
← نوشور. ده، شهرستان سنندج.

Nošveh نُشوه
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۲۴ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. درّهٔ خاوری کوه شاه‌پسند.

Nešahr نشهر
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۲۵۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ریحان. درّهٔ جنوبی کوه سه‌خواهران. سر راه خمین به برجک و الیگودرز.

Našib نشیب
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۲۱ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سرولایت.

Nesāreh نصاره
← نساره. ده، شهرستان اهواز.

Nasr ābād نصرآباد
ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۴۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Nasr ābād نصرآباد
ده، بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۷۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر غرب خلیل‌آباد. کنار راه کاشمر به بردسکن.

Nasr ābād نصرآباد
ده، مرکز دهستان بالاجام، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۳۰۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۵ متر. معتدل، خشک. سر راه تربت جام به فریمان.

Nasr ābād نصرآباد
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۳۰۲ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۸۲۵ متر. گرم، خشک. ۲۹ کیلومتر شمال غربی بجستان.

Nasr ābād نصرآباد
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۳۱۳

درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. معتدل، خشک. سر راه خواف به رشتخوار. ۲ کیلومتر جنوب خاوری چمن‌آباد.

نصرآباد **Nasr ābād**
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۶ درجه، ۲۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر خاور فرخی. سر راه فرخی به خور.

نصرآباد **Nasr ābād**
ده، مرکز دهستان سفیددشت، بخش آران و بیدگل، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۲۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. گرم، خشک. ۱۴ کیلومتر شمال غربی گل‌آرا. کنار خط آهن کاشان به قم.

نصرآباد **Nasr ābād**
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۶۷ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار راه الیگودرز به خمین و کنار رودخانهٔ خشک.

نصرآباد **Nasr ābād**
ده، بخش قمصر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۵۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه خرمدشت به زنجانبر و جهق. ۱۳ کیلومتر خاور قمصر.

نصرآباد **Nasr ābād**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۳ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر جنوب غربی اسدآباد.

نصرآباد **Nasr ābād**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۵۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال غربی خوسف.

نصرآباد **Nasr ābād**
ده، مرکز دهستان نصرآباد، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۷۲ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه تفت به ندوشن.

نصرآباد **Nasr ābād**
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۸ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه محمدآباد به پرزان و شهرضا.

نصرآباد **Nasr ābād**
ده، بخش پشت‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۳۱۰ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر غرب جنوبی ادیمی.

نصرآباد **Nasr ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۸۳ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. تپه ماهور. ۸ کیلومتر غرب یزدان‌آباد.

نصرآباد **Nasr ābād**
ده، بخش درودزن، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۳۲۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۲ کیلومتر شمال خاوری کوشکک.

نصرآباد **Nasr ābād**
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۳۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه جهرم به باب انار و شیراز. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری باب انار.

نصرآباد بالا **Nasr ābād-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۸۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۵ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ الوند.

نصرآباد پائین **Nasr ābād-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۷۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. روستای نصرآباد بالا در ۲ کیلومتری شمال این روستا قرار دارد.

نصرآباد ویس‌مراد **Nasr ābād-e Veys morād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۰۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ الوند.

نصرت‌آباد **Nosrat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه تموزا (کوهستان البرز شرقی).

نصرت‌آباد **Nosrat ābād**
ده، بخش جاجرم، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۲۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۹۰ متر. گرم، خشک. دشت.

نصرت‌آباد **Nosrat ābād**
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۴ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ شمالی رشته کوههای خرقان.

نصرت‌آباد **Nosrat ābād**
ده، مرکز بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان

غربی. تکاب ۲۲ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه کانی‌خوش. سر راه تکاب به ماه‌نشان. به آن تازه‌کند نصرت‌آباد هم می‌گویند.

نصرت‌آباد **Nosrat ābād**
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۳۶ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. کنار رودشور. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی کدکن.

نصرت‌آباد **Nosrat ābād**
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰۳ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۵ متر. معتدل، خشک. سر راه باخرز به پل‌بند. دامنهٔ جنوبی کوه پیربنوش. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری باخرز.

نصرت‌آباد **Nosrat ābād**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. سر راه عشق‌آباد به طبس. ۲۰ کیلومتر جنوب عشق‌آباد.

نصرت‌آباد **Nosrat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۱۹۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر جنوب جنّت‌آباد.

نصرت‌آباد **Nosrat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۰۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر شمال دوگول‌بنده.

نصرت‌آباد **Nosrat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۱۴ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۷۵ متر. معتدل، خشک. ۲۸ کیلومتر غرب شمالی سده.

نصرت‌آباد **Nosrat ābād**
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان، مشتمل بر دهستانهای نصرت‌آباد و کورین و به مرکزیت روستای نصرت‌آباد.
۲- ده، مرکز بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۹۵ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه زاهدان به بم.

نصرت‌آباد **Nosrat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۶۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به خنامان.

نصرت‌آباد **Nosrat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۱۵ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۱/۵ کیلومتر جنوب خاوری زیدآباد.

نصرت‌آباد **Nosrat ābād**
ده، بخش فورک، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۲۸ درجه، ۸۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳ کیلومتر جنوب خاوری دوبرجی.

نصرت‌آباد **Nosrat ābād**
← هرندان. ده، شهرستان طوالش.

نصرت‌آباد بالا **Nosrat ābād-e bālā**
ده، بخش ارزوئیه، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۶۳ درجه، ۱۰۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر خاور جنوبی سرخان. روستای نصرت‌آباد بالا در ۳ کیلومتری شمال این روستا واقع است.

نصرت‌آباد، گردنه **Nosrat ābād**
گردنه‌ای به بلندی ۱۵۵۰ متر در شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. سر راه زاهدان به بم و کرمان. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی نصرت‌آباد.

نصرتیه **Nosratiyeh**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۶۴ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۴ کیلومتر جنوب غربی زفره.

نصرعلی‌وند حسین‌جان **Nasralivand-e Hoseynjān**
ده، بخش رومشکان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۱۲ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب شمالی چقابل.

نصروان **Nasravān**
ده، مرکز دهستان نصروان، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۲۳۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی شهنان.

نصری **Nasari**
← نسری. ده، شهرستان بندرجاسک.

نصریان **Nasriyān**
ده و پاسگاه مرزی، بخش مرکزی شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۲۹۶ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ نصریان. سر راه دهلران به مهران. دامنهٔ کوه اناران.

نصفه کار **Nesfehkār**
← نیمه‌کار. ده، شهرستان جوانرود.

نصیر **Nasir**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۸۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر غرب روستای شیرمرغ.

نصیرآباد **Nasir ābād**
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۳۹ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه حیدری.

نصیرآباد **Nasir ābād**
ده، بخش خرّمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۳۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه ابهر به زنجان. ۳ کیلومتر شمال هیدج.

نصیرآباد **Nasir ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۵۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب روستای دیزج‌دول.

نصیرآباد **Nasir ābād**
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۵۸ درجه، ۸۲ کیلومتر .ارتفاع حدود ۷۷۰ متر. گرم، خشک. ۸ کیلومتر غرب جنوبی عشق‌آباد.

نصیرآباد **Nasir ābād**
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۷۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۳۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری فامنین.

نصیرآباد **Nasir ābād**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶ کیلومتر غرب جنوبی زاویه.

نصیرآباد **Nasir ābād**
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۲۷ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه چرّو. ۹ کیلومتر جنوب غربی گندمان.

نصیرآباد **Nasir ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۳۳۳ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری صالح مشطت.

نصیرآباد **Nasir ābād**
ده، بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۰۷ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره. ۱۸ کیلومتر شمال هندیجان.

نصیرآباد **Nasir ābād**
ده، مرکز دهستان رستاق، بخش مرکزی شهرستان نیریز، استان فارس. نیریز ۲۸۸ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب علی‌آباد.

نصیرآباد **Nasir ābād**
ده، بخش شیبکوه، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۴۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بیشه. ۹ کیلومتر جنوب خاوری زاهدشهر.

نصیرآباد **Nasir ābād**
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۳۱ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی قیر و کارزین.

نصیرآباد **Nasir ābād**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۶۶ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور ورزقان.

نصیرآباد **Nasir ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر صفر درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه مشگین‌شهر به آغدرق.

نصیرکندی **Nasir kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۱۱۳ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه میاندوآب به شاهین‌دژ.

نصیرمحلّه **Nasir mahalleh**
ده، مرکز دهستان احمدسرگوراب، بخش شفت، شهرستان فومن، استان گیلان. فومن ۱۵۰ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. کوهپایه. سر راه فومن به سیاه‌مزگی.

نطنز **Natanz**
۱- شهرستانی در مرکز شمالی استان اصفهان، مرکب از یک بخش مرکزی و مشتمل بر دهستانهای طرق‌رود، کرکس، برزرود و امامزاده آقاعلی عباس و به مرکزیت شهر نطنز.
شهرستان نطنز از شمال به شهرستان کاشان، از خاور و جنوب خاوری به شهرستان اردستان، از جنوب غربی و غرب به

شهرستان برخوار و میمه واز شمال غربی به شهرستان کاشان محدود است. نواحی شمال خاوری آن را حاشیهٔ غربی دشت کویر تشکیل می‌دهد و نواحی غربی و جنوبی آن را کوهستان کرکس که ارتفاع آن به ۳۸۹۵ متر بالغ می‌گردد، تشکیل داده است. رودخانه کوچک هنجن یا برزرود بخشی از آن را سیراب می‌کند و قناتها و چاههای عمیق متعدد دشت خاوری و شمال خاوری آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای شهرستان نطنز معتدل تا معتدل مایل به سرد است. نواحی کوهستانی آن جزء مناطق نیمه‌خشک و دشتهای خاوری (و شمال خاوری) آن جزء مناطق خشک بشمار می‌آیند.

۲- شهر، مرکز شهرستان نطنز، استان اصفهان. ۲۴۸ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۰۰ کیلومتر شمال خاوری اصفهان. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوهستان کرکس. سر راه کاشان به اصفهان و اردستان. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۵۴ °۵۱ طول شرقی و ″۰۰ ′۳۱ °۳۳ عرض شمالی.

تاریخچه - نطنز از کهن‌ترین نقاط معمور و مسکون ایران مرکزی است. در روزگار ساسانیان از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده و شاهراهها و راههای کاروان‌روی ایران مرکزی و جنوبی از آن عبور می‌کرده است. در زمان سلجوقیان مورد توجه خاص قرار داشته و کاروانسراها و بناهای معتبری در آن احداث گردیده است. آتشکدهٔ ساسانی، محراب مسجد کوچه‌میر (سدهٔ ششم هجری)، بقعهٔ بابا افضل متعلق به عصر مغول، مسجد جمعه، خانقاه شیخ عبدالصمد اصفهانی و منارهٔ آن از جمله آثار تاریخی این شهرستان بشمار می‌آیند.

نظام‌آباد **Nezām ābād**
ده، مرکز دهستان نظام‌آباد، بخش آزادشهر، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۱۸۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه گنبدکاووس به آزادشهر.

نظام‌آباد **Nezām ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۸۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قزوین به رشت.

نظام‌آباد **Nezām ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۱۲ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه آمل به بابل. کنار رودخانهٔ کاری.

نظام‌آباد **Nezām ābād**
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۸۷ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر شمال بردسکن. سر راه بردسکن به کبودان.

نظام‌آباد **Nezām ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. سر راه داودآباد به ساروق. ۱۷ کیلومتر خاور ساروق.

نظام‌آباد **Nezām ābād**
ده، بخش برخوار، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. دولت‌آباد ۳۴۹ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. سرراه مورچه‌خورت به نطنز. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری مورچه‌خورت.

نظام‌آباد **Nezām ābād**
ده، بخش ارسنجان، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۱۱۰ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب خبریز.

نظام‌آباد **Nezām ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اقلید، استان فارس. اقلید ۲۰۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۴۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه خنجشت به علی‌آباد و اقلید. ۱۰ کیلومتر شمال غربی خنجشت.

نظام‌آباد **Nezām ābād**
ده، بخش رُستاق، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۲۱ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر شمال رُستاق.

نظامی **Nezāmi**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۲۳۱ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر جنوب غربی شهر سرخه.

نظرآباد **Nazar ābād**
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۳۳ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ شمالی کوه کورابلاغ. ۶ کیلومتر غرب قلعهٔ محمدعلی‌خان.

نظرآباد **Nazar ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۷۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب قوام‌آباد.

نظرآباد **Nazar ābād**
ده، بخش چرام، شهرستان کهگیلویه، استان کهگیلویه و بویراحمد. دهدشت ۵۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی.

نظرآباد **Nazar ābād**
ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۲۶

درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه نظرآباد. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری سروستان.

نظرآباد بزرگ **Nazar ābād-e bozorg**
شهر، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۲۶۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر جنوب راه کرج به قزوین.

نظرآقا **Nazar āqā**
ده، مرکز دهستان زیرراه، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۵۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر خاور سعدآباد.

نظربیگ، گردنه **Nazarbeyg**
گردنه‌ای به بلندی ۲۵۵۰ متر در شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. مرز ایران و ترکیه. ۵۹ کیلومتر غرب شمالی خوی.

نظرخان **Nazarxān**
ده، بخش پلدشت، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۹۳ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری پلدشت.

نظرعلی بلاغی **Nazarali bolāqi**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیله‌سوار، استان اردبیل. بیله‌سوار ۲۶۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی خان‌باباکندی.

نظرقلی **Nazarqoli**
ده، بخش مرکزی، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۵۶ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

نظرکهریزی **Nazar kahrizi**
۱- یا نظرکهریز. بخشی در شهرستان هشترود، مرکب از دهستانهای نظرکهریزی، آلمالو و قوری‌چای شرقی و به مرکزیت روستای نظرکهریزی.
۲- ده، مرکز بخش نظرکهریزی و همچنین مرکز دهستان نظرکهریزی، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۴۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار شورچای. ۳ کیلومتر شمال خط آهن میانه به مراغه.

نظرلو **Nazarlu**
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۰ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۴ کیلومتر شمال غربی زرند. دامنهٔ جنوبی کوه قلیچ.

نظم آباد **Nazm ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۴۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی کوه نسارشقّه.

نظم شیخان **Nazm-e Šeyxān**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۰۹ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

نعتو **Na'tu ?**
ده، مرکز دهستان باغ کشمیر، بخش صالح‌آباد، شهرستان تربت‌جام، استان خراسان. تربت جام ۴ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

نعلبند **Na'lband**
ده، بخش چایپاره، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه قره‌ضیاءالدین به سیه‌چشمه. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی قره‌ضیاءالدین.

نعلبندان **Na'lbandān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۷۸ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قیدار به ابهر.

نعلینه **Na'lineh**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۴۰ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۶ کیلومتر جنوب غربی خوسف.

نعمان **Ne'mān**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۸۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر جنوب فرهادگرد.

نعمت آباد **Ne'mat ābād**
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۳۴ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دو کیلومتر خاور چمستان.

نعمت آباد **Ne'mat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۸۵ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه بیجار به دیواندره.

نعمت آباد **Ne'mat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۲۹۱

درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حاشیهٔ خاوری کویر نمک سیرجان. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی زیدآباد.

نعمت‌آباد **Ne'mat ābād**
ده، بخش ریگان، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۹ درجه، ۸۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب محمّدآباد ریگان. سر راه بم به ایرانشهر.

نعمت‌آباد **Ne'mat ābād**
ده، بخش خفر، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۳۱۹ درجه، ۶۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه سفیدار. ۱۰ کیلومتر غرب باب انار.

نعمت‌آباد **Ne'mat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۱۸ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه تبریز به بستان‌آباد. ۳ کیلومتر شمال غربی باسمنج.

نعمت‌الله **Ne'matollāh**
ده، مرکز دهستان میشو جنوبی، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۷۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه صوفیان به شبستر. ۸/۵ کیلومتر غرب جنوبی صوفیان.

نعمت‌الهی **Ne'matollāhi**
← بلوچ. طایفه‌ای از طوایف بلوچ.

نعیم‌آباد **Na'im ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۰۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت.

نعیم‌آباد **Na'im ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۹۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه زرند به جلال‌آباد.

نعیم‌آباد **Na'im ābād**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۶۳ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر خاور سعادت‌شهر.

نعیم‌آباد **Na'im ābād**
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۳ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب غربی فهرج.

نغاب **Naqāb**
ده، بخش جوین، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۳۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ایستگاه راه‌آهن نغاب در ۶ کیلومتری جنوب آن واقع است.

نغوک **Naquk**
ده، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۰۵ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر خاور شمالی هیدوج.

نفت سفید **Naft sefid**
ده، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۲۴ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه هفتکل به شوشتر. ۳۱ کیلومتر شمال غربی هفتکل.

نفت‌شهر **Naft šahr**
ده، بخش سومار، شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۸۸ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. سر راه قصر شیرین به سومار. کنار رودخانهٔ کنگاکوش.

نفته **Nafteh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۱۸ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار قره‌سو. ۸ کیلومتر شمال خاوری سراب نیلوفر.

نفیس‌آباد **Nafis ābād**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۷۹ درجه، ۶۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری خرانق.

نقاب **Noqāb**
ده، بخش خلیل‌آباد، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۴۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۸۰ متر. معتدل، خشک. ۹ کیلومتر جنوب خاوری خلیل‌آباد. سر راه کاشمر به مهدی‌آباد و سعدالدین.

نُقاب **Noqāb**
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۵۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی رشتخوار.

نقارخانه **Naqār xāneh**
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۱۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال‌نی‌بند. ۱۳ کیلومتر شمال باخرز(شهرنو).

نقاره **Naqāreh**
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۷۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور محمودوند.

نقاره‌خان **Naqāreh xān**
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۲۰ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

نقاره‌خانه **Naqāreh xāneh**
ده، بخش دروهان، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ سپیدار. یک کیلومتر خاور شمالی چیتاب.

نقاره کوب **Naqārehkub**
ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل‌ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۱۴۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ نواکوه.

نقاره کوب جدید **Naqāreh kub-e Jadid**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۹۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور جنوبی شیرین‌درق.

نقازهٔ بزرگ **Neqāzeh-ye bozorg ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۷۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. شنزار. روستای نقازهٔ کوچک در یک کیلومتری جنوب این روستا جای دارد.

نقّاشه **Naqqāšeh**
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۴۰ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ساحل جنوبی جزیرهٔ قشم. ۲۵ کیلومتر غرب جنوبی سوزا.

نقدوز **Naqaduz ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۱۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی کوسه‌لار.

نقده **Naqadeh**
۱- شهرستانی در مرکز جنوبی استان آذربایجان غربی، مرکب از بخش مرکزی و بخش اشنویه و مشتمل بر دهستانهای حسنلو، سلدوز، بیگم‌قلعه، دشت بیل، اشنویهٔ شمالی و اشنویه جنوبی و به مرکزیت شهر نقده.
شهرستان نقده از شمال به شهرستان ارومیه، از شمال شرقی به دریاچهٔ ارومیه، از خاور به شهرستان مهاباد، از جنوب به شهرستان پیرانشهر و از غرب به کشور عراق محدود است. اراضی آن کوهستانی است و کوههای بزسینا (۳۴۸۰ متر)، راندولا (۳۰۱۱ متر) و کوه فرنگ (۲۳۱۴ متر) بلندترین کوههای آن هستند. رودخانهٔ گدار که از غرب به شرق روان است، همراه با ریزابه‌های متعددی چون دورود، چم‌کانی‌رش، چم‌چلاش و چم‌تاله‌جار آن را سیراب می‌کند. آب و هوای آن معتدل تا معتدل مایل به سرد است و جزء نواحی نیمه‌خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. ۵۵۱ کیلومتر غرب شمالی تهران و ۷۲ کیلومتر جنوب شرقی ارومیه. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، نیمه خشک. کنار رودخانهٔ گدار. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۲۳ °۴۵ طول شرقی و ″۳۰ ′۵۷ °۳۶ عرض شمالی.

نقدی بالا **Noqdi-ye bālā**
ده، دهستان مشگین شرقی، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۶۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردبیل به مشگین‌شهر.

نقدی کندی **Naqdi kandi**
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۴۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب غربی گل‌تپّه.

نقش رستم **Naqš-e Rostam**
از اماکن باستانی و از جمله مهمترین آثار تاریخی ایران واقع در بخش مرکزی شهرستان مرودشت، استان فارس. ۱۷/۵ کیلومتر شمال خاوری مرودشت و ۶ کیلومتر شمال غربی تخت جمشید واقع در جبههٔ جنوبی کوه آق‌تپه (کوهسار حاجی‌آباد). نقش رستم مشتمل است بر نقشهای مذهبی عهد عیلام، آرامگاههای شاهنشاهان هخامنشی، کعبهٔ زردشت و نقوش برجستهٔ شاهنشاهان ساسانی. آثار مزبور در ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متری سطح دریا قرار دارند و در بلندی قابل توجهی از سطح زمین مجاور واقع‌اند و به همین دلیل مردم نام نقش رستم را به آنها داده‌اند.

نقنج **Naqenj**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۸ درجه، ۳۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سرچشمهٔ فخرود. سر راه سده به اسدآباد. ۳۰ کیلومتر جنوب خاوری سده.

نقندر Naqandar ?
ده، بخش طرقبه، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۲۸۴ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رود کنگ. دامنهٔ شمالی کوهستان بینالود.

نقنه Naqneh
ده، مرکز دهستان حومه، بخش مرکزی شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۱۴۱ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بروجن به شهرضا.

نقوسان Naqusān
← ناقوسان. ده، شهرستان تفرش.

نکا Nekā
شهر، مرکز بخش نکا، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۲۵۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. سر راه بهشهر به ساری و کنار خط آهن تهران به گرگان. بر رود نکا.

نکا Nekā
رودخانه، شهرستانهای گرگان و بهشهر، استان مازندران. طول ۱۸۰ کیلومتر. مسیر کلی، نخست باختری، سپس شمال باختری. از کوه یزدکی، ۳۶ کیلومتری جنوب خاوری گرگان سرچشمه می‌گیرد و بسوی غرب روان می‌شود و در سر راه با رودخانهٔ کیاسر مخلوط می‌گردد و از میان شهر نکا می‌گذرد و در ۲۲ کیلومتری شمال غربی نکا به دریای خزر می‌ریزد.

نکتو Nakatu
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۰۷ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چسب.

نُکجو Nokju
← نوکجو. ده، شهرستان سراوان.

نُکدو Nokdu
← نوکدو. ده، شهرستان سراوان.

نکوجار Nekujār
ده، بخش اشتهارد، شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۵۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه قراگونی. ۶ کیلومتر جنوب خاوری اشتهارد.

نکورکُن Nakorkon ?
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۶۴ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر شمال خاوری مهین‌آباد.

نگار Negār
ده، مرکز دهستان نگار، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۰۹ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه بردسیر به بافت و بردسیر به بهرامجرد.

نگارخاتون Negār xātun
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۴۷ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب فامنین.

نگارستان Negārestān
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۹۹ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

نگارستان Negārestān
ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۲۲ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری بانش.

نگارستان Negārestān
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۶ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر جنوب خاوری خروانق. دامنهٔ شمالی کوه کسبه.

نگارهٔ بزرگ Negāreh-ye bozorg ?
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۷۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. شنزار. روستای نگارهٔ کوچک در یک کیلومتری جنوب این روستا جای دارد.

نگاز بزرگ Negāz-e bozorg
ده، بخش مرکزی، شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۵۳ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه گوریه به گتوند. روستای نگاز کوچک در ۳ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع ۵۵ متری قرار دارد.

نگر Nagar ?
ده، بخش مرکزی شرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۲۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال غربی بهمدی.

نگره Negreh
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۸۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

نگل Negel
ده، مرکز دهستان نگل، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۲۹ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه سنندج به مریوان. درهٔ جنوبی کوه سنگ‌سور.

نگور Negur
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۲ درجه، ۱۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر شمال تهرود و ۴۳ کیلومتر خاور جنوبی راین.

نگور Negor
شهر، مرکز بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۷۸ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه چابهار به پسابندر و گواتر.

نگینان Neginān
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۴۲ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. سر راه نقنج به بیدسک و نوقند.

نلیوان Nalivān
ده، مرکز دهستان اشنویهٔ شمالی، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۹۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه اشنویه به نقده و ارومیه. ۴ کیلومتر شمال خاوری اشنویه.

نمار Namār
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۱۰ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ نمارستاق. کوهستان البرز.

نمازگاه Namāz gāh
کوه، کوهستان البرز، شهرستان دامغان، استان سمنان. ۳۲ کیلومتر شمال دامغان. ارتفاع ۳۶۰۵ متر.

نمازگاه Namāzgāh
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۶۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ شش‌پیر. ۸ کیلومتر جنوب بهرغان.

نماگرد Nemāgerd
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۳۷ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. کنار راه داران به سفتجان. ۳ کیلومتر شمال خاوری سفتجان.

نمج Nemc
← نمش. ده، شهرستان جیرفت.

نمدینه Nemadineh
ده، بخش زیویه، شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۶۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ساحل دریاچهٔ سدّ زرّینه‌رود.

نمرور Namrur
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۸۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه هریس به تبریز و اهر.

نمره‌دو Nomreh do
ده، بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۴۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲/۵ کیلومتر خاور جنوبی هفتکل.

نمره سهٔ گوپال Nomreh seh-ye Gupāl
← گوپال. ده، شهرستان اهواز.

نمره یک Nomreh yek
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۱۶ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اهواز به هفتکل. ۹ کیلومتر غرب هفتکل.

نمریچه Namriceh
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۳۱۳ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال غربی حمیدیه.

نمش Nemš
یا نمج. ده، بخش ساردوئیه، شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۳۳۱ درجه، ۷۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۶۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال خاوری درب بهشت.

نمشیر Namšir
۱- ده، دهستان نمه‌شیر، بخش نمه‌شیر، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۳۱۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه بانه به سردشت. کنار چم نمشیر. دامنهٔ کوه بردجماد. جنگلی.
۲- بخشی در شهرستان بانه به مرکزیت روستای کانی‌سور و مرکب از دهستانهای نمه‌شیر و کانی‌سور.

نمک Namak
جزیرهٔ کوچکی در دریاچهٔ بختگان، شهرستان شیراز، استان فارس. ۴۳ کیلومتر شمال خاوری سروستان. درازای این جزیره حدود ۳ کیلومتر و پهنای متوسط آن حدود ۵۰۰ متر است و

مساحت آن به حدود یک کیلومترمربع بالغ می‌گردد. ارتفاع بلندترین نقطهٔ جزیرهٔ نمک ۱۶۴۷ متر است.

Namak kōsar **نمک کوثر**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان آمل، استان مازندران. ۶۸ کیلومتر جنوب غربی آمل. ارتفاع ۳۶۱۵ متر.

Namak kur **نمک‌کور**
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۱ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

Namaklān **نمک‌لان**
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۶۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به چغلوندی.

Namakeh **نمکه**
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۳۲۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ا رتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ نمک‌آبرود. دامنهٔ جنوبی کوه چهارلت.

Namnaq **نمنق**
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۶۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب غربی مردانقم.

Namurt **نمورت**
ده، بخش مرکزی شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۴۵ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی آهوان.

Nemhel **نمهل**
ده، بخش خورش رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۹۴ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

Namin **نمین**
۱- بخشی در شهرستان اردبیل، استان اردبیل، مرکب از دهستانهای عنبران، گرده، دولت‌آباد، ویلکیج شمالی و ویلکیج جنوبی و به مرکزیت شهر نمین. این بخش در شمال خاوری شهرستان اردبیل جای دارد و با جمهوری آذربایجان و استان گیلان همسایه است. آب و هوای بخش نمین معتدل مایل به سرد است و رود نمین‌چای آن را مشروب می‌سازد.
۲- شهر، مرکز بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. سرد، نیمه مرطوب. کوهستانی. سر راه اردبیل به آستارا.

تاریخچه - از گذشته‌های دور نمین اطلاع چندانی در دست نیست ولی آثار تاریخی آن حکایت از گذشته‌های آن دارد. آثار مزبور عبارتند از: تپهٔ کنازه، متعلق به هزارهٔ اول قبل از میلاد، تپهٔ سلوط و سربندتپه، مربوط به دورهٔ اشکانی تا اوایل اسلام، آرپاتپه‌سی، مربوط به هزارهٔ اول قبل از میلاد، همچنین قره‌تپه، تپهٔ حاجی‌نصیر ، بولان تپه و یدی دیوقیزی.

Nanaj **ننج**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۳۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه جوکار به کردخورد. ۶/۵ کیلومتر خاور جوکار.

Nenjeh **ننجه**
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۴۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال خاوری ازندریان.

Nang-e bālā **ننگ بالا**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۴۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی قلعه‌قاضی. روستای ننگ پائین در ۱/۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۴۰ متری قرار دارد.

Nanaleh **ننله**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۷ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه سنندج به دیواندره. کنار رودخانهٔ قشلاق.

Nanor **ننور**
۱- بخشی در جنوب شهرستان بانه، مشتمل بر دهستان بوئین و به مرکزیت بوئین سفلی.
۲- شهرک، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۱۴۰ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌چومان. ۲/۵ کیلومتری مرز ایران و عراق. جنگلی. تا قبل از انقلاب اسلامی، پهلویدژ نام داشت.

Naneh korān ? **ننه کُران**
← ننه‌کوران. ده، شهرستان اردبیل.

Naneh korān ? **ننه کوران**
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۵۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. این روستا مرکز دهستان ویلکیج شمالی است.

Naniz-e bālā **ننیز بالا**
ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۶۸ درجه،

۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال غربی رابر. دامنهٔ جنوبی کوهستان لاله‌زار. روستای ننیز پائین در ۴/۵ کیلومتری خاور این روستا و در ارتفاع ۲۴۰۰ متری قرار دارد.

ننیزک **Nanizak**
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۱۳۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی سرکوه (سرکره).

نو آباد **Nō ābād**
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۴۵ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

نو آباد **Nō ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه ابراهیم‌جلال. سر راه قدیمی سردشت به پیرانشهر. جنگلی.

نو آباد **No ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱۹۶ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب خاوری هفشجان.

نو آده **Nōādeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه ابراهیم‌جلال. سر راه قدیمی سردشت به پیرانشهر. جنگلی.

نوا **Navā**
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۹۰ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵/۵ کیلومتر جنوب غربی گزنک. کوهستان البرز.

نوائی **Navā'i**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۶۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال خاوری سعیدآباد.

نوار **Navār**
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۵۶ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی قروه.

نواران **Navārān**
ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۰۹ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۵ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر خاور جنوبی حاجی‌آباد لکها.

نوازان **Navāzān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اراک به ساروق. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری ساروق.

نواسر **Navāsar**
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۴۹ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

نواسکوه **Navās kuh**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تنکابن، استان مازندران. ۳۸ کیلومتر جنوب تنکابن. ارتفاع ۳۷۰۰ متر.

نوان **Navān**
ده، بخش ماهور و میلاتی، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۶۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه نورآباد به بابامنیر. ۴ کیلومتر خاور بابامنیر.

نوانسر **Navānsar**
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

نوانسر **Navānsar**
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۴۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر جنوب خاوری مجیدآباد.

نوای **Navāy**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت‌جام ۲۹۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک.

نوئی **Nu'i**
تیره‌ای از طایفهٔ چهاربنیچه از ایل جاکی از ایلات کهگیلویه. این تیره به ۱۰ شعبه تقسیم می‌شود که از آن جمله دلاوری، زنگنه، شیخ هابیل، زیلوئی و محمودشاهی را می‌توان نام برد.

نوبران **Nōbarān**
۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان ساوه، مرکب از

دهستانهای کوهپایه، بیات و آق‌کهریز و به مرکزیت روستای نوبران.
۲- ده، مرکز بخش نوبران و مرکز دهستان بیات، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۱ درجه، ۶۰کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. سر راه ساوه به همدان. ۱۱کیلومتر غرب شمالی غرق‌آباد.

نوبست **Nōbast**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۶۸ درجه، ۴۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳/۵کیلومتر جنوب جلاّبی.

نوبگان **Nōbegān**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۰۰ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر غرب نمره یک.

نوبنجان **Nōbanjān**
← نوبندجان. شهر قدیم شاپورخوره.

نوبندجان **Nōbandajān**
یا نوبندگان یا نوبنجان. شهر قدیم در شاپورخوره که کنار راه فارس به خوزستان قرار داشت و فاصلهٔ آن از شیراز ۲۵ فرسخ بود. از شهرهای مهم کورهٔ شاپور محسوب می‌شد و کرسی شولستان بود. بنای آن را به شاپور اول ساسانی نسبت می‌دهند. در سال ۲۳ هجری قمری به تصرف سپاهیان اسلام درآمد. شهر مزبور تا برافتادن آل بویه همچنان پررونق بود، سپس به دست ابوسعد کازرونی، رئیس طایفهٔ شبانکاره ویران شد.

نوبندگان **Nōbandegān**
۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان فسا، استان فارس. مشتمل بر دهستان نوبندگان و به مرکزیت روستای نوبندگان.
۲- ده، مرکز بخش و مرکز دهستان نوبندگان، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۲۰ درجه، ۱۹کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه فسا به داراب. ۱۲/۵ کیلومتر شمال خاوری زاهدشهر.

نوبندگان **Nōbandegān**
ده، مرکز دهستان نگور، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۶۹ درجه، ۶۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری نگور.

نوبندگان **Nōbandagān**
← نوبندجان. شهر قدیم شاپورخوره.

نوبهار **Nōbahār**
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۲۴ درجه، ۵۲کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

نوبهار **Nōbahār**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۴۷ درجه، ۲۱کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

نوبهار **Nōbahār**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۵۸ درجه، ۳۸/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه بیجار به دیواندرّه و سنندج. ۵کیلومتر غرب شمالی نجف‌آباد.

نوبهار **Nōbahār**
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۹۱ درجه، ۳۵کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری سرایان. دامنهٔ جنوبی کوه سیاه.

نوبهار **Nō bahār**
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۲۹۷ درجه، ۴۳کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر جنوب خاوری شهر باخرز.

نوبهار **Nōbahār**
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۸۳ درجه، ۳۲کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب غربی نیستانک.

نوبهار **Nōbahār**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۷۶ درجه، ۱۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳/۵کیلومتر خاور شمالی قاسم‌آباد.

نوترکنی نیمداد **Notarkani-ye Nimdād**
ده، بخش رودبار، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۸۳ درجه، ۱۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوهستان جبال بارز.

نوترگی **Nōtargi**
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۷۵ درجه، ۱۱کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ۶کیلومتر غرب جنوبی راسوند.

نوتی‌زائی **Nuti zā'i**
← بلوچ. تیره‌ای از طایفهٔ شه‌بخش.

نوج Noj
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۸۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار نوجرود. دامنهٔ خاوری کوه چشمه‌کنار. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

نوجان Nōjān
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۵ متر. سرد، خشک. سه کیلومتر غرب آدران. کوهستان البرز.

نوجه‌ده Nōjeh deh
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۴۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه خشک. کوهستانی. محل تلاقی قره‌سو و حاجی محمدچای. سر راه اردبیل به نمین و آستارا.

نوجه‌ده Nōjehdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۶۲ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب غربی مایان پائین.

نوجه‌ده Nōjehdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۱۳۲ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب جنوبی اندیس.

نوجه‌ده سادات Nojeh deh-e Sādāt
ده، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۵۸ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

نوجه ده شجاعیان Nōjehdeh-ye Šojā'iyān
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۳۱۴ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری اسکلو.

نوجه‌ده شیخلر Nōjehdeh-ye Šeyxlar
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۷۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۱۰ کیلومتر خاور دولت‌آباد.

نوجه ده کریمی Nōjeh deh-e Karimi
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۱۸۸ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب یوزبند. سر راه کلیبر به علویق.

نوجه‌مهر Nojeh mehr
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۹۹ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ حاجیلرچای. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری خروانق.

نوجین Nōjeyn
ده، بخش فراشبند، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۳۰۱ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه کازرون به فراشبند. ۳۰ کیلومتر شمال غربی فراشبند.

نوخاله Nōxāleh
ده، بخش مرکزی شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۳۳۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه رشت به نرگستان.

نوخان Nōxān
ده، بخش مرکزی شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۳۳۰ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. محل تلاقی رودهای سفیدبرگ و آب خلیفه. درهٔ شمالی کوه گرده‌برگیر.

نوخندان Nōxandān
شهر، مرکز بخش نوخندان، شهرستان درگز، استان خراسان. درگز ۳۰۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۶۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رود درونگر.

نوداد Nōdād
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۰ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر خاور جنوبی دوزه. کنار راه جهرم به میمند و فیروزآباد.

نودان Nōdān
ده، مرکز بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه خانی‌یک. ۵ کیلومتر خاور دهانهٔ خاوری درهٔ شاهپور.

نودایجان Nudāyejān
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۱۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری قلعه بیابان.

نودرآمد Nōdarāmad
ده، بخش گرکن شمالی، شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۴۴ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰

متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۳ کیلومتر خاور پیربکران.

نودران Nōdarān
ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲۶۹ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال ده‌بین.

نودژ Nōdež
ده، مرکز دهستان نودژ، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۱۰ درجه، ۵۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۶ کیلومتر شمال غربی منوجان.

نودژ Nōdež
ده، مرکز دهستان نودژ، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۸۶ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر جنوب خاوری منوجان.

نودشه Nudšeh
شهر، بخش نوسود، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۲۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه دربند. ۵/۵ کیلومتر خاور شمالی نوسود.

نودوز Nōduz
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۵۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک.

نوده Nōdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۱۱۹ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

نوده Nōdeh
ده، بخش بام وصفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۰۹ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه شاه‌جهان.

نوده Nōdeh
ده، بخش عمارلو، شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۸۹ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

نوده Nōdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۲۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

نوده Nōdeh
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۲۳ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۵ متر. معتدل، خشک.

نوده Nōdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۸۵ درجه، ۱۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل، خشک.

نوده Nōdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۷۰ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه کلات.

نوده Nōdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۶۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۷۵ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر شمال غربی بیدخت.

نوده Nōdeh
ده، بخش رودآب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۱۳ درجه، ۶۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۷ کیلومتر خاور روستای دریاچه.

نوده Nōdeh
ده، بخش خنداب، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر خاور جاورسیان.

نوده Nōdeh
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۴۱ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری فرمهین.

نوده Nōdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۲۴۷ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

نوده Nōdeh
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۵۴ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کوریجان به قهاوند. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی فامنین.

نوده Nōdeh
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳

درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار راه سده به اسدآباد. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری سده.

نوده Nōdeh

ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۴۷ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور شمالی نمین.

نوده‌ارباب Nōdeh-e Arbāb

ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۵۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه چشمه‌آهو.

نودهان Nodehān

ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه.

نوده پشنگ Nōdeh-ye Pašang

ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۷۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی بیمرغ.

نوده خان‌دوز No deh-e Xānduz

ده، مرکز دهستان خرمارود، بخش آزادشهر، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۱۵۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. جنگلی. سر راه گنبدکاووس به شاهرود.

نودهک Nōdehak

ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۷۳ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

نودهٔ لوکان Nōdeh-ye Lavkān

ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۹۲ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۵ متر. معتدل، خشک.

نودیجه Nodijeh

ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۲۶۸ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه گرگان به بندرترکمن.

نوذرآباد Nozar ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۲۹۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی.

نور Nur

۱- شهرستانی در مرکز غربی استان مازندران، مشتمل بر بخشهای مرکزی، بلده و چمستان و مرکب ازدهستانهای میان‌بند، ناتل‌کنار سفلی، ناتل‌کنار علیا، اوزرود، تتارستاق، میان‌رود علیا، ناتل‌رستاق، میانرود و لاویج و به مرکزیت شهر نور. شهرستان نور از شمال به دریای خزر، از خاور به شهرستان آمل، از جنوب به شهرستانهای آمل و استان تهران و از غرب به شهرستان نوشهر محدود است. رودخانهٔ هزار سراسر نواحی جنوبی آن را از غرب به شرق طی می‌کند و رودخانه‌های گلندرود، لاویج‌رود، رستم‌رود و شیرین‌رود نواحی شمالی آن را مشروب می‌سازند. بجز دشت ساحلی نسبتاً پهناوری که از غرب به شرق بر وسعت آن افزوده می‌شود، سراسر نواحی مرکزی و جنوبی آن را کوههای مرتفع البرز فرا گرفته که مهمترین آنها آزادکوه (۴۳۵۵ متر)، خرسرک (۴۲۲۰ متر)، رستم‌چال (۳۸۵۰ متر)، اولج (۳۶۹۵ متر)، گرگ (۳۵۸۳ متر)، ماه (۳۵۳۸ متر)، ایوار (۳۴۸۱ متر)، سیاه‌سنگ (۳۴۳۵ متر) و تتارستاق (۳۱۲۵ متر) است. آب و هوای نواحی ساحلی معتدل مایل به گرم و آب و هوای نواحی مرکزی و جنوبی معتدل تا معتدل مایل به سرد است و از نظر بارندگی جزء نواحی نیمه‌مرطوب بشمار می‌آید.

۲- شهر، مرکز شهرستان نور، استان مازندران. ۱۱۴ کیلومتر شمال خاوری تهران و ۹۲ کیلومتر غرب ساری. ارتفاع ۲۲- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه نوشهر به محمودآباد. موقعیت جغرافیائی ۰۰ ʹ۰۱ °۵۲ طول شرقی و ۳۰ ʹ۳۴ °۳۶ عرض شمالی. نام پیشین آن سولده بوده است.

نور Nur

ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۲۲ درجه، ۱۸۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ کوه نور. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی زمان‌آباد.

نور، دریاچه Nur

دریاچه‌ای به مساحت حدود ۳ کیلومترمربع در شهرستان اردبیل، استان اردبیل. ۳۷ کیلومتر جنوب خاوری اردبیل، دامنهٔ غربی کوه حصاربلاغی و ۹ کیلومتری جنوب خاوری هیر. درازای این دریاچه از شمال به جنوب حدود ۳/۲ کیلومتر و عرض آن حدود یک کیلومتر است و در ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متری قرار دارد. محل مناسبی برای پرورش و صید ماهی است.

نورآباد Nur ābād

ده، دهستان ایواوغلی، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۷۴ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار زنوزچای.

نورآباد Nur ābād

ده، بخش خوشاب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار

۷۶ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه برج روکی.

نورآباد Nur ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۳۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار خررود. سر راه زرین‌گل به آزمبار.

نورآباد Nur ābād
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۴۱ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل، خشک. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی رشتخوار.

نورآباد Nur ābād
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۶۶ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۷۵ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ جهرود. ۱۴ کیلومتر خاور شمالی دستجرد.

نورآباد Nur ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۱۷۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار خط آهن شازند به ازنا. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری آستانه.

نورآباد Nur ābād
شهر، مرکز شهرستان دلفان، استان لرستان. ۳۶۰ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۷۵ کیلومتر شمال غربی خرم‌آباد. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ بادآور و سر راه خرم‌آباد به هرسین و کرمانشاه. موقعیت جغرافیائی ″۱۵ ′۵۸ °۴۷ طول خاوری و ″۳۰ ′۰۴ °۳۴ عرض شمالی.

نورآباد Nur ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۶۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه تفت به ابرکوه. درهٔ جنوبی کوه زوربند.

نورآباد Nur ābād
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۴۳ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۴ کیلومتر شمال غربی سردشت. امامزاده‌ای بنام قدمگاه امام رضا دارد.

نورآباد Nur ābād
شهر، مرکز شهرستان ممسنی، استان فارس. ۶۲۰ کیلومتر جنوب تهران و ۱۱۳ کیلومتر غرب شمالی شیراز. ارتفاع ۹۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت. سر راه کازرون به یاسوج و دوگنبدان. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۳۱ °۵۱ طول شرقی و ″۰۰ ′۰۷ °۳۰ عرض شمالی.
از بناهای تاریخی آن برج نورآباد است که در غرب شهر قرار دارد و بنامهای میل‌اژدها و آتشکدهٔ اشکانی نیز خوانده می‌شود. برج مزبور از آثار دورهٔ اشکانی است و بعنوان آتشکده به کار می‌رفته. نام پیشین شهر نورآباد قلعه کهنه بوده است.

نورآباد Nur ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری تنگ چنار. دامنهٔ کوه تل شکارگاه.

نورآباد Nur ābād
ده، مرکز دهستان مسافرآباد، بخش رودخانه، شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۳۵۸ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر غرب شمالی زیارت علی.

نورآباد Nur ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۲۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب غربی وراوی.

نورآباد Nur ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۹۶ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی یکان‌کهریز.

نورالدّین‌آباد Nureddin ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۲۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۰ متر. گرم، خشک. ۷ کیلومتر جنوب خاوری کردوان.

نورالله بیگلو Nurollāh beyglu
← قوجه بیگلو. ایل شاهسون.

نورزاد Nurzād
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۳۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ توم برنگوئیه. ۶ کیلومتر جنوب انجرک.

نورعلی Nurali
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۵۰ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه خیاران. ۷ کیلومتر جنوب خاوری گرّاب.

نورعلی Nurali
← دلفان. طایفهٔ لُر.

نورعلی بیگ Nur ali beyg
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ساوه به باغشاهی.

نوروزآباد Nõruz ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۱۷۹ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. بر هریرود. کنار مرز ایران و ترکمنستان.

نوروزآباد Nõruz ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۱۴۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سرراه سرچم به جمال‌آباد.

نوروزآباد Nõruz ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۲۳۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. سر راه اسدآباد به فریمان.

نوروزآباد Nõruz ãbãd
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۴ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۶ کیلومتر جنوب خاوری زاویه.

نوروزآباد Nõruz ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۲۵۰ درجه، ۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. حومهٔ جنوب غربی شهر ایلام.

نوروزآباد Noruz ãbãd
ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۱۷۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار چم زکریا. ۹ کیلومتر جنوب غربی فرهادآباد.

نوروزآباد، سد Nõruz ãbãd
سدی در شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری میانه و حدود ۵ کیلومتر غرب روستای نوروزآباد. این سد که بر آبراههٔ محلی نوروزآباد ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۶/۲ متر است. طول تاج سد نوروزآباد ۵۰۰ متر و گنجایش مخزن آن ۷ میلیون مترمکعب است.

نوروزان Nõruzãn
ده، بخش کوار، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۵۶ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر خاور شمالی کوار.

نوروزکار Noruzkãr
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۰ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری گابریک.

نوروزی Nõruzi
ده، بخش بام و صفی‌آباد، شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۱۲۴ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه یاریمجا.

نوره Navareh
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۶۸ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ غربی کوه آبیدر بزرگ.

نوری‌کندی Nuri kandi
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۳۵۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی مرادلو.

نوریگن Nurigan
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۳۷ درجه، ۷۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب غربی کوهبنان.

نورین Nurin
ده، بخش مرکزی شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۱۳۰ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار ابهررود. ۱/۵ کیلومتر جنوب راه ابهر به قزوین.

نوزاد Nõzãd
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸۳ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد. ۲۱ کیلومتر غرب شمالی اسدآباد.

نوزاد Nõzãd
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۱۳۱ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر جنوب انجرک.

نوزوک Nozok
ده، بخش مرکزی شهرستان رودان، استان هرمزگان. دهبارز ۱۶۳ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ رودان. ۴ کیلومتر جنوب غربی بیکاه.

نوزوله Nõzuleh
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود

۱۶۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی روانسر.

Nužiyān
نوژیان
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۴۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه خرم‌آباد به کشور.

Nōsud
نوسود
۱- یکی از بخشهای سه‌گانهٔ شهرستان پاوه، استان کرمانشاه و به مرکزیت شهر نوسود.
۲- شهر، مرکز بخش نوسود، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۱۰ درجه، ۲۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. سر راه پاوه به مریوان.

Nuš ābād
نوش‌آباد
ده، بخش آران و بیدگل، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۵۳ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر غرب شمالی گل‌آرا. سر راه گل‌آرا به نصرآباد.

Nuš ābād
نوش‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۸ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی ایمان‌آباد.

Nušā
نوشا
ده تابستانی، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۲۲۵ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. جنگلی. کوهستان البرز.

Nušanaq ?
نوشنق
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر غرب شمالی نمین.

Nušur
نوشور
ده، مرکز دهستان عوالان، بخش کامیاران. شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۹۳ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ خاوری کوه هوار برزه.

Nōšahr
نوشهر
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۴۸ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Nōšahr
نوشهر
۱- شهرستانی در مرکز غربی استان مازندران، مشتمل بر بخشهای مرکزی، چالوس، کلاردشت و کجور و مرکب از دهستانهای بلدهٔ کجور، خیرودکنار، کالج، کلارستاق غربی، کلارستاق شرقی، بیرون‌بشم، کوهستان، کلاردشت، پنجک رستاق، توابع کجور و زانوس رستاق و به مرکزیت شهر نوشهر. شهرستان نوشهر از شمال به دریای خزر، از شرق به شهرستان نور، از جنوب به استان مرکزی و از غرب به شهرستان تنکابن محدود است. جز دشت باریک ساحلی که عرض آن به ۲ تا ۶ کیلومتر می‌رسد. سایرنواحی آن راکوههای پوشیده از جنگل البرز فراگرفته که هرچه به جنوب نزدیک شویم بر ارتفاع آنها افزوده می‌گردد. مهمترین کوههای این شهرستان علم‌کوه (۴۶۵۰ متر)، آزادکوه (۴۳۵۵ متر)، گرمابسر (۴۲۲۰ متر)، آبند (۴۱۸۷ متر) و دهلا (۴۰۰۸ متر) است که همگی در جنوب شهرستان جای دارند. رودخانه‌های چالوس، ماشلک، کلیاک، خیررود و گلندرود همراه با ریزابه‌های متعدد این شهرستان را مشروب می‌سازند. آب و هوای دشت ساحلی معتدل مایل به گرم و نیمه‌مرطوب و اقلیم نواحی کوهستانی معتدل مایل به سرد تا سرد و نیمه‌مرطوب است. بخش عظیمی از کوهها و جلگهٔ ساحلی را جنگلهای نسبتاً انبوه پوشانیده و یکی از زیباترین مناظر طبیعی ایران را مجسم ساخته است.
۲- شهر، مرکز شهرستان نوشهر، استان مازندران. ۱۰۹ کیلومتر شمال تهران و ۱۳۹ کیلومتر غرب ساری. ارتفاع ۲۰- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل دریای خزر. سر راه ساحلی چالوس به نور و محمدآباد. کنار رودخانهٔ ماشلک. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۳۰ °۵۱ طول شرقی و ″۰۰ ′۳۹ °۳۶ عرض شمالی.
تاریخچه - تا پیش از سال ۱۳۱۰ ده کوچکی بنام ده نو و حبیب‌آباد بود. بواسطهٔ موقعیت مناسبی که دارد، تأسیسات بندری در آن احداث گردید و دو موج شکن بزرگ در دریا کشیده شد و لنگرگاه مناسبی برای کشتیها احداث گردید.

Nuši ābād
نوشی‌آباد
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۲۹ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری عباس‌آباد.

Nuširavān
نوشیروان
ده، بخش جلفا، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۵۸ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور مهدی‌شهر (علمدارگرگر).

Nuširvān kolā
نوشیروان‌کلا
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۲۱۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. محل تلاقی کلارود و خوشرود.

Noširvāni
نوشیروانی
← بلوچ. طایفه‌ای از طوایف بلوچ.

نوغ Nuq
← نوک. ده، شهرستان فردوس.

نوغاب Nōqāb
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۸۸ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل، خشک. حومهٔ خاوری شهر گناباد.

نوغاب Nuqāb
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۳۲۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک.

نوغاب Nōqāb
ده، بخش سرایان، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۱۱۴ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل، خشک. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی سرایان.

نوغاب Nuqāb
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۴۲ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۷ کیلومتر شمال نوقند.

نوغاب Nōqāb
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۸۰ درجه، ۶۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. سر راه بیرجند به اسدآباد. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی اسدآباد.

نوغاب خور Nōqāb-e Xur
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۷۶ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴۸ کیلومتر غرب شمالی خوسف.

نوغان، گردنه Nōqān
گردنه‌ای به بلندی ۲۳۵۰ متر در شهرستان داران، استان اصفهان. سر راه داران به الیگودرز. ۲۰ کیلومتر شمال غربی میاندشت.

نوغان بالا Nōqān-e bālā
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۰۵ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه داران به الیگودرز. روستای نوغان پائین در ۱/۵ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۲۲۴۵ متری قرار دارد.

نوغ‌بندیان Nuqbandiyān
← نوبندگان. ده، شهرستان چابهار.

نوفرست Nōferest
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۲۳ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی مود.

نوق Nuq
← نوک. ده، شهرستان تربت حیدریه.

نوق Nuq
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۳۹ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه رفسنجان به بافق.

نوقدی‌ملک Noqdi malek
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۷۶ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوههای البرز شرقی.

نوقند Nōqand
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۴۷ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. ۲۷ کیلومتر خاور جنوبی گازار.

نوک Nuk
ده، بخش رشتخوار، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۱۱۹ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر شمال رشتخوار. به آن نوق هم می‌گویند.

نوک Nuk
ده، بخش مرکزی شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۳۵۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. به آن نوغ هم می‌گویند.

نوک Nuk
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس صفر درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم، خشک. سر راه عشق‌آباد به طبس و هودر. ۵ کیلومتر جنوب عشق‌آباد.

نوک Nuk
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۴ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی مود.

نوک Nok
← تک. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

نوک‌آباد Nuk ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۱۲۸ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۳/۵ کیلومتر خاور شمالی دیزیچه.

نوک‌آباد **Nuk ābād**

ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۱۷ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب غربی سرجنگل.

نوک‌آباد **Nuk ābād**

۱– یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان، مشتمل بر دهستانهای نازیل، اسکل‌آباد، تفتان جنوبی و گوهرکوه و به مرکزیت روستای نوک‌آباد.

۲– ده، مرکز بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۱۰ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اسکل آباد به زیروکی و بزمان.

نوک‌آباد **Nuk ābād**

ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۴۸ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ ماشکید. ۲ کیلومتر جنوب غربی زابلی.

نوک‌آباد **Nuk ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۴۹ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه ایرانشهر به بمپور. حومهٔ غربی شهر ایرانشهر.

نوک‌آباد بالا **Nuk ābād-e bālā**

ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۳۲۳ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶۱ کیلومتر شمال خاوری نصرت‌آباد.

نوکارگزی **Nōkār-e Gazi**

ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۳۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی زیارت.

نوکار مُخی **Nōkār-e Moxi**

ده، بخش مرکزی شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۲۴۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب غربی زیارت.

نوکارمن **Nokārman**

ده، بخش بسطام، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۳۱۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه شاوار.

نوکان **Nōkān**

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۶۲ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه کرمانشاه به همدان. دامنهٔ جنوبی کوهستان پررو.

نوکان **Nōkān**

ده، بخش مرکزی شهرستان دیّر، استان بوشهر. بندر دیّر ۳۱۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر جنوب آبدان.

نوکجو **Nokju**

ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۵۳ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ پُرکند. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری زابلی.

نوک‌جوب **Nukjub**

ده، مرکز دهستان بمپور شرقی، بخش بمپور، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۶۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه ایرانشهر به بمپور و ایرانشهر به بزمان. ۵/۵ کیلومتر خاور بمپور.

نوکدو **Nokdu**

← نوکجو. ده، شهرستان سراوان.

نوکند **Nōkand**

ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۱۱ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۸ کیلومتر شمال مود.

نوکنده **Nōkandeh**

ده، بخش بندرگز، شهرستان کردکوی، استان مازندران. کردکوی ۲۵۳ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۵ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. ۵ کیلومتر جنوب غربی بندرگز.

نوکنده **Nōkandeh**

ده، بخش رضوانشهر، شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۱۳۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵– متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی. ساحل دریای خزر.

نوگران **Nogarān**

ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۰۰ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه سلطان. ۲۷ کیلومتر شمال غربی دهگلان.

نوگل **Nōgol**

ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام.

سرابله ۱۴۵ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۷ کیلومتر غرب جنوبی لومار.

نوگنبد Nō gonbad
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۱۳۱ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه نائین به اردکان.

نوگوران Nōgurān
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۶۷ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار زاینده‌رود. ۴ کیلومتر خاور باغ بهادران.

نوماله No māleh
← نه‌ماله. ده، شهرستان خرم‌آباد.

نومل Nomal
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۱۲۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۹۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دبّه‌دار. دامنهٔ شمالی کوههای البرز شرقی. نیمه‌جنگلی.

نومل، سد Nomel ?
سدی در شهرستان گرگان، استان گلستان. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری گرگان. این سد که نام دیگر آن کوثر است و بر رودخانهٔ نومل (گرمابدشت) ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۲۶ متر است. طول تاج سد نومل ۶۰۰ متر و گنجایش مخزن آن ۸/۵ میلیون مترمکعب است.

نووار Nuvār
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۳۲۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۱۹ کیلومتر شمال غربی جاسک کهنه.

نوول Novel
ده، بخش پادنا، شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۷۰ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه چشمه نوول. ۹ کیلومتر جنوب بیده.

نوهوب Nohob
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۶ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. کنار خررود. ۳۵ کیلومتر شمال خاوری آوج.

نویس Navis
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۷۹ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۶ کیلومتر غرب قاهان. کنار رودخانهٔ وزوا. ۲۰ کیلومتر شمال غربی دستجرد.

نوین Navin
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۵۴ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

نوین‌کانی‌سیّد Novin kāni-ye Seyyed
ده، بخش زیویه، شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۱۴۳ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

نویه Nuyeh
ده، بخش سرچهان، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۳۸ درجه، ۱۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳۰ کیلومتر جنوب خاوری کره‌ای.

نه Neh
← نهبندان. شهر و شهرستان، استان خراسان.

نهارخوران Nahār xorān
ده و تفرّجگاه، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۱۴۸ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ چهل و چهارآب. جنگلی. یکی از محل‌های زیبا و دیدنی اطراف گرگان.

نهالدان Nahāldān
ده، بخش داورزن، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۸۸ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای جغتای.

نهان Nahān
← سیاه‌تپّه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

نهاوند Nahāvand
ده، مرکز دهستان رامند شمالی، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۲۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. یک کیلومتر شرق راه تاکستان به همدان.

نهاوند Nahāvand
۱- شهرستانی در جنوب غربی استان همدان، مرکب از بخشهای مرکزی و خزل و مشتمل بر دهستانهای گاماسیاب، شعبان، طریق‌الاسلام، فضل، گیان، خزل شرقی و سلکی و به مرکزیت شهر نهاوند.
شهرستان نهاوند از شمال غربی به شهرستان کنگاور، از شمال

به شهرستان تویسرکان، از خاور به شهرستان ملایر، از جنوب خاوری به شهرستان بروجرد و از جنوب و غرب به شهرستان دلفان محدود است. سرزمینی است کوهستانی که دشت نسبتاً هموراری که پهنای آن به حداکثر ۱۳ کیلومتر می‌رسد، در مرکز آن جای دارد. کوههای نسبتاً بلند شادمانه (۲۸۵۰ متر) و قشلاق (۲۶۲۶ متر) آن را از شهرستان تویسرکان جدا می‌سازد و کوه گرین که بلندترین قلّهٔ آن بنام کوه چهارشاخ ۳۱۸۸ متر ارتفاع دارد، آن را از استان لرستان (شهرستان دلفان) جدا می‌کند. رودخانهٔ گاماسیاب در دشت مرکزی آن جاری است و آب ملایر و قلقل‌رود نیز از جمله دیگر رودخانه‌های این شهرستان هستند. آب و هوای شهرستان نهاوند در ارتفاعات سرد و نیمه‌خشک و در دشت مرکزی معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان نهاوند، استان همدان. ۳۱۳ کیلومتر جنوب غربی تهران و ۶۸ کیلومتر جنوب غربی همدان. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به کنگاور. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۲۲ °۴۸ طول خاوری و ″۳۰ ′۱۱ °۳۴ عرض شمالی.
تاریخچه - شهر نهاوند از شهرهای کهن ایران است و در زمان ساسانیان شهر مهمی بوده است. جنگ ایرانیان و اعراب که منجر به شکست ایران و تسلط اعراب و اسلام بر ایران گردید، در حوالی همین شهر روی داد. از آنجائی که مسلمین با سپاهی از اهل بصره این شهر را فتح کردند، آن را ماه البصره نامیدند و گروهی از اعراب بصره در این شهر مسکن گزیدند. در روزگار بعد از اسلام نیز دارای اهمیت بوده و اهالی آن به گله‌داری و زراعت مشغول بوده‌اند. در سیل شدید سال ۱۳۱۷ خورشیدی خسارت فراوان دید و زمین‌لرزهٔ سال ۱۳۳۶ نیز به به آن آسیب بسیار رسانید.

نهاویس **Nahāvis**
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۳۲۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار سُجاس رود.

نهبندان **Nehbandān**
۱- جنوبی‌ترین شهرستان استان خراسان، مرکب از بخشهای مرکزی و شوسف و مشتمل بر دهستانهای بندان، میغان، نه، شوسف و عربخانه و به مرکزیت شهر نهبندان.
شهرستان نهبندان از شمال و شمال خاوری به شهرستان بیرجند، از خاور به افغانستان و شهرستان زابل، از جنوب به شهرستان زاهدان، از جنوب غربی به شهرستان کرمان و از غرب به شهرستان بیرجند محدود است. اراضی آن تپه‌ماهور است و جزء رشته ارتفاعاتی که در شمال (بخش شوسف) قرار دارد و بلندی آنها از ۲۷۰۸ متر تجاوز نمی‌کند، ارتفاع مهم و قابل توجه دیگری در آن به چشم نمی‌آید. رودشور نهبندان که در نواحی غربی آن جاری است، عمده‌ترین رودخانهٔ این شهرستان است که آن نیز جز در بارندگیهای شدید خشکرودی بیش نیست. علاوه بر رودشور، خشکرودهای علی‌آباد ، حیدرآباد ، گز و حسین‌آباد نیز از جمله رودهای این شهرستان بشمار می‌آیند. آب و هوای شهرستان نهبندان در ارتفاعات شمالی (بخش شوسف) معتدل و خشک و در سایر نقاط گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان نهبندان، استان خراسان. ۹۱۲ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۵۲۳ کیلومتر جنوب مشهد. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر غرب راه بیرجند به زاهدان. موقعیت جغرافیائی ″۳۰ ′۰۲ °۶۰ طول شرقی و ″۰۰ ′۳۲ °۳۱ عرض شمالی.
تاریخچه - بیشتر جغرافیانویسان عصر اسلامی با شهر نه آشنائی داشته و بنای آن را به اردشیر بابکان نسبت داده‌اند. مقدسی از آن به عنوان شهری که دارای برج و باروی استواری است، نام می‌برد. شهر نه که ویرانه‌های آن در ۵ کیلومتری شمال نه واقع است در قرون وسطی دارای اهمیت خاصی بوده است.

نهچیر **Nehcir**
ده، بخش مرکزی شهرستان مبارکه، استان اصفهان. مبارکه ۱۱۳ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار رودشور. سر راه مبارکه به قمبوان و شهرضا.

نهرآباد **Nahr ābād**
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۰۱ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ درده. ۱۵ کیلومتر جنوب غربی فیروزکوه.

نهر آشور **Nahr-e Āšur**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۳۴۵ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر جنوب غربی جفار پائین.

نهرابی **Nahrābi**
ده، بخش روانسر، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۱۴۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ گراب. سر راه جوانرود به کرمانشاه و اسلام‌آباد. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی روانسر.

نهر ازرق **Nahr-e Azraq**
ده، بخش اروندکنار، شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۴۹ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر جنوب خاوری خسروآباد.

نهران **Nahrān**
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۳۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومترشمال خاوری جوروقان.

نهرپشته **Nahr pošteh**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۳ درجه، ۷۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی میلاجرد.

نهر جدید **Nahr-e Jadid**
ده، مرکز دهستان آبشار، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۱۷۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. حدود یک کیلومتر غرب راه شادگان به خوردورق.

نهرحد **Nahr-e Had**
ده، بخش اروندکنار، شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۵۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. کنار اروندرود. ۸/۵ کیلومتر غرب جنوبی اروندکنار.

نهرخلج **Nahr xalaj**
ده، مرکز دهستان ورزق، بخش مرکزی شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۸۱ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار راه داران به فریدونشهر و الیگودرز.

نهر سیّد شبیب **Nahr-e Seyyed šabib**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۵۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب منصوره.

نهر شیخ **Nahr-e Šeyx**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۵۸ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر جنوب خاوری غریبه.

نهر عریض **Nahr-e Ariz**
ده، بخش اروندکنار، شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۴۸ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری خسروآباد.

نهر عضدی **Nahr-e Azodi**
کانالی که به فرمان عضدالدوله دیلمی بین رودهای دجله و کارون حفر کرد و وسیلهٔ ارتباط بصره و اهواز را برقرار نمودند. نهر عضدی در بیشتر مسیرش احتمالاً با مجرای کنونی کارون که بین سابله و خرمشهر قرار دارد یکی بوده است.

نهر عنبر **Nahr anbar**
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۴۵ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری موسیان. سر راه موسیان به فکه.

نهر مساعده **Nahr-e Mosā'edeh**
ده، بخش اروندکنار، شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۵۰ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری خسروآباد.

نهر مسلّم **Nahr-e Mosallam**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۹۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر خاور جنوبی بوزی.

نهرمیان **Nahrmiyān**
ده، مرکز دهستان نهرمیان، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۹۹ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر غرب جنوبی توره.

نهر میچری **Nahr-e Micri**
ده، بخش اروندکنار، شهرستان آبادان، استان خوزستان. آبادان ۱۵۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری خسروآباد.

نُهرود **Nohrud ?**
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۰ درجه، ۲۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر خاور خور.

نهریز **Nehriz**
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۸۳ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۱۹ کیلومتر خاور شمالی علی‌آباد.

نهریق **Nehriq**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۰۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه خشک. کوهستانی.

نهسک **Nehesk**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۷۵ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک.

نهفت **Nahoft**
← سیاه‌تپّه. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

نُه‌ماله **Noh māleh**
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۸۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور زاغه.

نهند Nahand
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۳۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

نهند Nahand
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۷۲ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر شمال غربی خواجه.

نهند، سد Nahand
سدی در شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری تبریز و ۳ کیلومتر جنوب روستای نهند. این سد که بر رودخانهٔ آجی‌چای ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۲۴/۵ متر است. طول تاج سد نهند ۷۱۰ متر و گنجایش مخزن آن ۲۴ میلیون مترمکعب است.

نهنگ Nahang
رودخانه، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. طول تا نقطهٔ خروج از مرز ایران و پاکستان، ۱۲۰ کیلومتر. مسیرکلی، جنوب غربی.
از ۱۴۰ کیلومتری جنوب خاوری سراوان سرچشمه می‌گیرد، بخشی از خط مرزی ایران و پاکستان را تشکیل می‌دهد و پس از ورود به خاک کشور پاکستان به خلیج گواتر در دریای عمان می‌ریزد.

نهنگ Nehang
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۸۸ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زیمکان. درّهٔ غربی کوه نهنگ (نهن).

نهوج Nohuj
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۸۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. ۱۶ کیلومتر شمال غربی کجان.

نی Ney
ده، مرکز دهستان زریوار، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۲۲۷ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. ۳ کیلومتر جنوب دریاچهٔ زریوار.

نی‌آباد Ney ābād
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۳۸ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه مریوان به سنندج. ۸ کیلومتر جنوب غربی روستای نگل.

نیار Niyār
ده، مرکز دهستان شرقی، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۲۶ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. حومهٔ خاوری شهر اردبیل.

نیارج Niyāraj
ده، مرکز دهستان خرقان غربی، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۳۱ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان. ۱۶ کیلومتر شمال غربی آوج.

نیاردرّه Niyār darreh
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تنکابن، استان مازندران. ۳۶ کیلومتر جنوب غربی تنکابن. ارتفاع ۳۶۵۰ متر.

نیارق Niyāraq
ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۸۵ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوههای طالش.

نیارک Niyārak
ده، مرکز دهستان نیارک، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۰۰ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. نام دیگر آن کوه گیر سفلی است.

نیاز Niyāz
ده، بخش ئیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۱۷ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر شمال خاوری دهگلان.

نیازآباد Niyāz ābād
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۹۱ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. ۷ کیلومتر غرب جنوبی دولت‌آباد.

نیازآباد Niyāz ābād
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۶۵ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

نیازبلاغ Niyāzbolāq
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۷ کیلومتر شمال خاوری سریش‌آباد.

نیازمرغ Niyāz marq
ده، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. میمه ۷۳ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۹۰ متر. سرد، خشک.

دامنهٔ غربی کوهستان کرکس. کنار رود رباط . ۴کیلومتر جنوب خاوری مراوند.

نیاسر **Niyāsar**
۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان کاشان، استان اصفهان. مشتمل بر دهستانهای نیاسر، برزک و کوهدشت و به مرکزیت شهرک نیاسر.
۲- شهرک، مرکز بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۶۷ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک.

نیاک **Niyāk**
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۹۱ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ساحل خاوری رودخانهٔ هراز. ۴ کیلومتر جنوب غربی گزنک.

نیاکان **Niyākān**
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۱۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کنار آب چم‌در. درّهٔ غربی کوه لاخشک. کوهستان زاگرس. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری چلگرد.

نیام‌کند **Niyāmkand**
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۵ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۷ کیلومتر غرب شمالی بنت.

نیان **Niyān**
ده، بخش بجستان، شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۷۶ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دامنهٔ غربی کوه دیوار. ۲۲ کیلومتر غرب جنوبی بجستان.

نیان **Niyān**
ده، مرکز دهستان ویژنان، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۱۶۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۳۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

نیان **Niyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۵۳ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. ۶ کیلومتر شمال غربی شمیل.

نی‌بید **Neybid**
ده، بخش راین، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۲ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۱۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. سر راه کرمان به بم. ۲۲ کیلومتر خاور شمالی راین.

نی‌پدان **Neypadān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۳۱ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کاروان‌در. ۳ کیلومتر شمال غربی کاروان‌در.

نی‌پهن عبدالله **Neypahn-e Abdollāh**
ده، بخش مرکزی شهرستان قصرشیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۶۱ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه قصر شیرین به سومار.

نی‌پیان **Neypiyān**
ده، بخش سومار، شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۱۷۷ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گنگیر. سر راه سومار به میان‌تنگ. ۳ کیلومتر جنوب غربی سومار.

نیج **Neyj**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۱ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی سربیشه.

نی‌چالان **Neycālān**
ده، دهستان برادوست، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۹۷ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود برادوست.

نیچ‌کوه **Nic kuh**
ده، بخش کجور، شهرستان نور، استان مازندران. نوشهر ۱۶۹ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. داخل پلنگ‌درّه. دامنهٔ غربی کوه دایجک. کوهستان البرز.

نی‌خون **Neyxun**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۶۶ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال تیغاب. دامنهٔ کهنه‌کوه.

نی‌دشت **Neydašt**
ده، بخش مرکزی شهرستان رامسر، استان مازندران. رامسر ۲۶۱ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه رامسر به جواهرده. کنار صفارود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز. جنگلی.

نیدشهر **Nidšahr**
ده، بخش مرکزی شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۳۱۱ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ رودبار. ۴ کیلومتر غرب جنوبی سنگ چارک.

نی‌دوله Neyduleh
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۱۲ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

نیر Nir
۱- بخشی در جنوب غربی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. مرکب از دهستانهای دورسونخواجه، یورتچی غربی، یورتچی شرقی، مهماندوست و رضاقلی قشلاق. این دهستان در دامنهٔ جنوب شرقی کوه سبلان واقع است و رودهای بالغلوچای و نیرچای و دربند سیاهپوش آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای بخش نیر معتدل مایل به سرد است و چشمه‌های آب گرم معدنی فراوان دارد.
۲- شهر، مرکز بخش نیر، شهرستان اردبیل. اردبیل ۲۲۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب شرقی کوه سبلان. سر راه اردبیل به سراب، شرق گردنهٔ صایین.
نیر از نواحی تاریخی و قدیمی شهرستان اردبیل است و تاریخ آن با تاریخ اردبیل وابستگی دارد.

نیر Neyar
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۷۴ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب جنوبی قروه.

نیر Niyar
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۲۶ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر غرب جنوبی روستای گلین.

نیر Nir
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان تفت، استان یزد. مشتمل بر دهستانهای کاریزات، بناد کوک، زردین، سخوید و دهشیر و به مرکزیت شهر نیر.
۲- شهر، مرکز بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۱۹۱ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی شیرکوه. سر راه مهریز به سخوید.

نیّرآباد Nayyer ābād
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۸۵ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ساحل راست کال ماروس.

نیّرآباد Nayyer ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۳۲۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه شیرین‌سو به بابانظر و رزن. ۸ کیلومتر خاور جنوبی شیرین‌سو.

نیرس Nires
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۰۹ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. سر راه مرزن‌آباد به کجور. کوهستان البرز.

نیرنگ Neyrang
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۱۸ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

نیریج Niyarij
← نیارج. ده، شهرستان قزوین.

نیریز Neyriz
← نهریز. ده، شهرستان لار.

نی‌ریز(نیریز) Neyriz
۱- شهرستانی در خاور استان فارس، مرکب از بخشهای مرکزی، آباده طشک و پشتکوه و مشتمل بر دهستانهای رستاق، بختگان، آباده طشک، حنا، مشکان، قطرویه و ریزآب و به مرکزیت شهر نی‌ریز.
شهرستان نی‌ریز از شمال به شهرستانهای آباده و مهریز (استان یزد)، از خاور به شهرستانهای سیرجان (استان کرمان) و بندرعبّاس (استان هرمزگان)، از جنوب به شهرستان داراب و از غرب به شهرستانهای استهبان و شیراز و مرودشت محدود است. کوه ول به بلندی ۳۲۷۰ متر واقع در شمال آباده طشک، بلندترین نقطهٔ آن محسوب می‌گردد و کوههای مشکان یا معدن (۳۰۸۵ متر) و چاه‌چک (۲۸۰۱ متر) از جمله بلندترین کوههای آن بشمار می‌آیند. میدان گل و دریاچهٔ بختگان که پست‌ترین نقاط آن هستند، چشمگیرترین عارضهٔ آن بشمار می‌آیند. شهرستان نی‌ریز فاقد رودخانهٔ قابل توجهی است و آب آن غالباً از قنات و چاههای آبی که به وفور در آن حفر گردیده‌اند، تأمین می‌گردد و از نظر آب و هوا جزء نواحی معتدل و خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان نی‌ریز، استان فارس. ۷۷۴ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۱۷۵ کیلومتر خاور جنوبی شیراز. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه شیراز به سیرجان. موقعیت جغرافیائی ۱۵″ ۱۹′ ۵۴° طول خاوری و ۰۰″ ۱۲′ ۲۹° عرض شمالی.
تاریخچه - شهر نی‌ریز در ناحیهٔ تاریخی شبانکاره قرار دارد و جغرافیانویسان قدیم مانند مقدسی و ابن بلخی آن را توصیف کرده‌اند و از صنعت جوشن‌سازی و معادن آهن آن نام برده‌اند. صنعتگران شهر مزبور در فولادسازی و اسلحه‌سازی دست داشته‌اند و برای لشگریان داریوش و خشاریاشاه سلاح می‌ساخته‌اند. مسجد جمعهٔ نی‌ریز از جمله بناهای تاریخی این شهر محسوب می‌گردد.

نی‌ریز، دریاچه Neyriz
← بختگان. دریاچه.

نیزاب Nizāb
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰۹ درجه، ۸۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۶۵ متر. معتدل،خشک.

نیزار Neyzār
ده، بخش مرکزی شهرستان فریمان، استان خراسان. فریمان ۱۸۱ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. حدود ۵ کیلومتر جنوب بند فریمان.

نیزار Neyzār
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۸ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. گرم، خشک. ۲۷ کیلومتر جنوب خاوری عشق‌آباد.

نیزار Neyzār
ده، مرکز دهستان نیزار، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۲۱ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. کنار قمرود. سر راه دلیجان به قم و ساوه.

نیزار Neyzār
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. ماهشهر ۴۲ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری هشتچه.

نیزار Neyzār
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۴۴ درجه، ۱۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۹/۵ کیلومتر شمال حاجی‌آباد.

نی‌زل Neyzal
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۲۲ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ شمال خاوری کوه کرّه‌میانه.

نیزه Neyzeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۴۹ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. جنگلی. سر راه قدیم سردشت به پیرانشهر. ۴ کیلومتر خاور میرآباد.

نی‌سبز Neysabz
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۹۰ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. خاور جنوبی چخماق.

نیستان Neyestān
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۴۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ باتس. دامنهٔ کوه نیستان. جنگلی.

نیستان Neyestān
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۴۴ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. گرم، خشک. دامنهٔ غربی کوه اسفندیار.

نیستان Neyestān
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۵۸ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ چاورچی. ۶/۵ کیلومتر خاور جوزم.

نیستان Nistān
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۸۷ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ سربند. کوهستان جبال بارز.

نیستانک Neyestānak
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۹۳ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه نائین به اردستان.

نیسیان Neysiyān
ده، مرکز دهستان زاوند، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۶۶ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۸۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه قهساره به کوهپایه. کوهستان مارشنان.

نی‌سیاه Neysiyāh
ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۲۴۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون.

نیشابور Neyšābur
۱- شهرستانی در مرکز شمالی استان خراسان، شامل بخشهای مرکزی، زبرخان، تخت جلگه، میان جلگه و سرولایت و به مرکزیت شهر نیشابور. این شهرستان از شمال به شهرستان قوچان، از شمال خاوری به شهرستان چناران، از خاور به شهرستان مشهد، از جنوب به شهرستانهای تربت حیدریه و کاشمر، از غرب به شهرستان سبزوار و از شمال غربی به شهرستان اسفراین محدود است. کوههای بینالود با ارتفاعی برابر ۳۲۱۱ متر، این شهرستان را از شهرستانهای مشهد و چناران جدا می‌سازد و ریزابه‌های متعدد آن به کال‌شور که در جلگهٔ مرکزی جریان دارد می‌ریزند. جلگهٔ مزبور از جنوب به

کوههای شصت‌دره با ارتفاع حداکثر ۳۰۱۳ متر (کوه چهل تن) منتهی می‌گردد و شهرستان نیشابور را بدینسان از شهرستانهای تربت حیدریه و کاشمر جدا می‌کند. آب و هوای این شهرستان درکوهستانهای شمالی و جنوبی معتدل مایل به سرد و در جلگهٔ مرکزی معتدل است و از نظر میزان بارندگی جزء نواحی خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان نیشابور، استان خراسان. ۶۷۸ کیلومتر خاور شمالی تهران و ۷۲ کیلومتر غرب جنوبی مشهد. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. سر راه سبزوار به مشهد و کنار خط آهن تهران - مشهد. دامنهٔ جنوبی کوههای بینالود. موقعیت جغرافیائی ۴۵ ۴۷ ۵۸ طول خاوری و ۳۰ ۱۲ ۳۶ عرض شمالی. زادگاه و آرامگاه حیکم عمرخیام نیشابوری.
تاریخچه - در سدهٔ سوم میلادی بوسیلهٔ شاپور اول ساسانی ساخته شد و توسط شاپور دوم تجدید بنا گردید و به نیوشاپور (یعنی جای خوب شاپور) موسوم گردید و بمرور به شهری آباد و پرجمعیت مبدل شد. عبدالله‌ابن عامر سردار عرب در سال ۳۰ هجری آن را تصرف کرد و در دورهٔ بعد از اسلام به یکی از چهار شهر معتبر خراسان مبدل شد تا جائی که آن را ام‌البلاد (مادرشهر) خراسان نامیدند و نام ابرشهر بر آن نهادند. در سال ۵۰۵ هجری قمری (۴۹۰ هـ.خ) بدست غزان افتاد و ویران شد و در اوایل سدهٔ هفتم هجری توسط مغولان به کلّی ویران گردید و سکنهٔ آن قتل عام شدند. زمین‌لرزه‌های متعددی که قبل و بعد از حملهٔ مغول روی داده به آن آسیب بسیار رسانیده است.
مهمترین آثار تاریخی آن تپه‌های آلب‌ارسلان، شادیاخ، آهنگران و سبزپوشان است که بیشتر به اوایل اسلام و عصر طاهریان و سامانیان و غزنویان تعلق دارند. مسجد جمعه (۸۹۹ هجری قمری برابر ۸۷۲ هـ.خ)، امامزاده محروق (سدهٔ دوازدهم هجری)، بقعهٔ قدمگاه (سدهٔ یازدهم هجری)، آرامگاههای حکیم عمرخیام، شیخ عطار و کمال‌الملک نیز از جاهای دیدنی آن است.

نیشابور **Neyšābur**
ده، بخش خوروبیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۵ درجه، ۱۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه خور به عروسان. ۲۵ کیلومتر جنوب خور.

نیشابورک **Neyšāburak**
ده، بخش مرزداران، شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۲۶۳ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه مزداوند (مزدوران) به چهچهه.

نیشتافون **Ništāfun**
ده، بخش سنگان، شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۱۶۸ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۸ کیلومتر غرب شمالی سنگان.

نیش‌کش **Niš keš ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسفراین، استان خراسان. اسفراین ۲۶۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

نیق **Niyaq ?**
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۴ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه هوراند به اهر.

نیک **Neyk**
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۲۰۴ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای زول و آبیدر.

نیک **Nik**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۴۱ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۲۲ کیلومتر جنوب غربی سربیشه.

نیک‌آباد **Nik ābād**
ده، مرکز بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۳۸ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت.

نیکان **Nikān**
ده، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۸۸ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۷ کیلومتر جنوب خاوری رویدر.

نیک‌پی **Nik pey**
ده، مرکز بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۰۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار زنجانرود و کنار خط آهن زنجان به میانه.

نیک‌پی **Nikpey**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۲۷۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوه اُلنگ مرغی.

نیک‌پی، گردنه **Nikpey**
گردنه‌ای به بلندی ۱۵۵۰ متر در شهرستان زنجان، استان زنجان. سر راه زنجان به میانه. ۲۸ کیلومتر شمال غربی زنجان.

نیک‌شهر **Nikšahr**
← کهیر. رودخانه، شهرستان چابهار.

نیک‌شهر **Nikšahr**
۱- شهرستانی در مرکز جنوبی استان سیستان و بلوچستان، مرکب از بخشهای مرکزی، لاشار، فنوج، بنت و قصرقند و

مشتمل بر دهستانهای مُخت، هیچان، مهبان، لاشار شمالی، لاشار جنوبی، چانف، فنوج، مسکوتان، گتیج، بنت، دستگرد، توتان و مهمدان، هلونچگان، ساربوگ و تلنگ و به مرکزیت شهر نیک‌شهر.
شهرستان نیک‌شهر از شمال و شمال خاوری به شهرستان ایرانشهر، از خاور و جنوب به شهرستان چابهار و از غرب به شهرستان کهنوج (استان کرمان) محدود است. قسمت اعظم این شهرستان را ارتفاعات نه چندان بلندی فرا گرفته که بلندترین آنها ۲۱۱۰ متر ارتفاع دارد. رودخانه‌های نیک‌شهر و کاجو همراه با ریزابه‌های متعدد آنها از جمله رودخانه‌های سرحه، شگیم، کشیک، مشکان، کاجه و گشاد، آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای آن خیلی گرم تا گرم و خشک است.
۲- شهر، مرکز شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. ۱۳۴۶ کیلومتر جنوب خاوری تهران و ۳۶۷ کیلومتر جنوب غربی زاهدان. ارتفاع ۴۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ نیک‌شهر. سر راه چابهار به بمپور و ایرانشهر. موقعیت جغرافیائی ″۴۵ ′۱۲ °۶۰ طول شرقی و ″۱۵ ′۱۳ °۲۶ عرض شمالی.
نیک‌شهر از جمله شهرهای خیلی قدیمی ایران است و نام پیشینش گه بوده است.

نیکنام‌ده **Niknāmdeh**
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۲۹ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ هراز. سر راه بلده به ولی‌آباد و چالوس. کوهستان البرز. به آن ونامه هم می‌گویند.

نیکنام‌ده **Niknām deh**
ده، بخش لواسانات، شهرستان شمیرانات، استان تهران. تجریش ۸۸ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد،نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور شهر لواسان. کوهستان البرز.

نیکوجهان **Nikujahān**
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۱۹۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر.خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ نیک‌شهر. سر راه نیک‌شهر به چابهار. ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری مُخت.

نیکویه **Nikuyeh**
ده، مرکز دهستان قاقازان غربی، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۳۳ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ کوههای البرز.

نیگال **Nigāl**
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۸ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۹۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه بن‌تاق. کنار رودخانهٔ بن‌تاق.

نی‌گاه **Neygāh**
ده، بخش سردشت، شهرستان دزفول، استان خوزستان. دزفول ۳۵ درجه، ۸۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶۴ کیلومتر شمال خاوری سردشت.

نیگل **Nigel**
← نگل. ده، شهرستان مریوان.

نیگنان **Nignān**
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۲۹۲ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۶۰ متر. گرم، خشک. سر راه بشرویه به چاه مسافر و کاشمر.

نیل **Nil**
کوه، شهرستان کهگیلویه، استان بویراحمد و کهگیلویه. ۳۰ کیلومتر خاور شمالی دهدشت. ارتفاع ۳۴۱۵ متر. سرچشمه رود مارون.

نیل‌آباد **Nil ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تربت جام، استان خراسان. تربت جام ۱۳۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۲۵ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی سمیع‌آباد.

نیلان **Nilān**
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۳۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه لندی شیخان.

نیلاوره **Nilāvareh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۸ کیلومتر شمال غربی کوزران.

نیلگان **Nilgān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۱۸۵ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ ایرندگان (ایراندگان). ۱۷ کیلومتر خاور ایرندگان.

نیلگونک **Nilgunak**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۰۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه کلاه قاضی. ۴ کیلومتر خاور جنوبی کفترک.

نیلوک **Neyluk**
ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۳۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. ۴/۵ کیلومتر جنوب گهواره.

Nimāvar **نیماور**
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۲۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

Nimjerd **نیمجرد**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۶۴ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر غرب حرم‌الدّین. کوهستان پورکان.

Nimdāng **نیمدانگ**
ده، بخش ماهیدشت، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۷۸ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه اسلام‌آباد به کوزران و جوانرود. ۵ کیلومتر شمال غربی چقانرگس.

Nimdāngi **نیمدانگی**
← نیمدانگ. ده، شهرستان کرمانشاه.

Nimdur **نیمدور**
ده، بخش مرکزی شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان صفر درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. ۷ کیلومتر شمال خاوری دیل.

Nimrāh **نیم‌راه**
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۷۹ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی اسدآباد.

Nimruz **نیمروز**
← سیستان. ناحیهٔ تاریخی.

Nimvar **نیمور**
ده، بخش کجور، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۵۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. سرچشمهٔ رودخانهٔ گل‌بند. کوهستان البرز.

Nimvar **نیمور**
شهرک، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۱۰۳ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. سر راه دلیجان به محلات.

Nimeh kār **نیمه کار**
ده، بخش کرّانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۰ درجه، ۵۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر خاور حسن‌آباد یاسوکند.

Nimehkār **نیمه کار**
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۴۲ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درّهٔ خاوری کوه شفیله. ۳ کیلومتر شمال غربی قلعهٔ میرآباد. به آن نصفه‌کار هم می‌گویند.

Nimeh kār **نیمه کار**
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. ۱۳ کیلومتر خاور شمالی ازگله.

Nimehkār **نیمه کار**
ده، بخش خمیر، شهرستان بندرعبّاس، استان هرمزگان. بندرعبّاس ۲۷۶ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه گیشو. ۷ کیلومتر شمال خاوری کهورستان.

Ninu **نینو**
ده، بخش بندپی، شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۹ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار سجّادرود. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

Neyneh **نینه**
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۲۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. ۵/۵ کیلومتر جنوب خاوری خورهه.

Nini **نینی**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۳۰۲ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوهستان کرکس.

Nivār **نیوار**
ده، بخش دشمن‌زیاری، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۸۶ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. ۳/۵ کیلومتر غرب شمالی سورن‌آباد.

Nivān-e Suq **نیوان‌سوق**
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۷۸ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. یک کیلومتر شمال غربی نیوان‌نار. ۲ کیلومتر جنوب خاوری گوگد.

Nivān-e Nār **نیوان نار**
ده، مرکز دهستان نیوان، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۸۷ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب خاوری گوگد.

Nivešt **نیوشت**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۸

درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه شاه‌پسند.

نیوک Niyuk
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۱۱۷ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه نیوک. ۳۴ کیلومتر جنوب غربی خرانق.

نیه Niyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۶۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۶ کیلومتر خاور طرق.

نی‌هرات Ney harãt
ده، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۷۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴ کیلومتر شمال غربی هویزه.

واپیله Vãpileh
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان اصفهان. خمین ۴۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب خاوری خُراوند.

واجارگاه Vãjãrgãh
شهر، بخش مرکزی شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۳۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل مایل به گرم، مرطوب.

واجل Vãjel
ده، بخش صیدون، شهرستان باغملک، استان خوزستان. باغملک ۱۲۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر خاور هپرو.

واحدآباد بالا Vãhed ãbãd-e bãlã
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۸ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب غربی ماژان. روستای واحدآباد پائین در ۲ کیلومتری غرب شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۴۱۵ متری قرار دارد.

وادان Vãdãn
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۱۵۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ جمع‌آبرود. سر راه دماوند به ایوانکی.

وادشت Vãdašt
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۳۳۲ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱/۵ کیلومتر غرب بیدهند.

وادقان Vãdeqãn
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۹۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال خاوری ارمک.

وادی Vãdi
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۲۸۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ روفایه. ۹ کیلومتر شمال چنانه.

وادین کوک Vãdinkuk
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۷۲ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۰ متر. گرم، خشک. دشت. حومهٔ غربی شهر ایرانشهر.

وار Vãr
ده، دهستان فیرورق، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۵۷ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه آلاداغ.

وارآباد Vãr ãbãd
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۷ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. ۳۴ کیلومتر شمال غربی مأمونیه.

واراز Vãrãz
← باراز. ده، شهرستان قائنات.

واران Vãrãn
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۳۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۴/۵ کیلومتر شمال نراق. سر راه دلیجان به کرمجگان و کهک.

وارزگ Vãrzag
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۴ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، خشک. درهٔ خاوری کوه کمرکلو.

وارک Vãrak
ده، بخش کوهمره، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۱۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب خاوری میان‌کتل.

وارکش Vãrkaš
کوه، کوهستان البرز، شهرستان کرج، استان تهران. ۳۴ کیلومتر

شمال کرج. ارتفاع ۳۵۱۰ متر. جزء رشته کوههای طالقان محسوب می‌گردد.

وارمی Vārmi
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۱۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. ساحل راست رود زارم. جنگلی.

وارنگه‌رود Vārangeh rud
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۴۴ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ وارنگه‌رود. دامنهٔ غربی کوه سیکنو. کوهستان البرز.

واریدان Vāridān
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۰۴ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ایرندگان. ۴ کیلومتر شمال غربی ایرندگان.

وازبالا Vāz-e bālā
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۶۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۹۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. محل تلاقی رودخانهٔ گزناسرا و آب‌دوله‌سرا. جنگلی. کوهستاان البرز. روستای واز پائین در ۱/۵ کیلومتری شمال غربی آن جای دارد.

وازبنده Vāzbandeh
← بازبنده. ده، شهرستان نائین.

وازک Vāzak
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نور ۲۱۳ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری کوه آبکش. سر راه المده به کجور. کنار گلندرود. کوهستان البرز. جنگلی.

واژگون Vāžgun
ده، بخش سرباز، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۳ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر جنوب خاوری آشار.

واژنان Vāžnān
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۷ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب خاوری شاهزاده علی‌اکبر.

واسکس Vāskas
ده، بخش مرکزی شهرستان قائم‌شهر، استان مازندران. قائم‌شهر ۱۶۵ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

واسی بالا Vāsi-ye bālā
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۱۴ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار آب گلین. روستای واسی پائین در ۲ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۶۰۰ متری قرار دارد.

واشان Vāšān
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۳۵۰ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری اشترینان.

واشان Vāšān
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳۴ درجه، ۵۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، خشک. ۵ کیلومتر جنوب خاوری شاخن.

واشقان Vāšeqān
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۶۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۲ کیلومتر شمال خاوری فرمهین. دامنهٔ جنوبی کوه تخت رستم.

واشه Vāšeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۹۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال خاوری روستای هفته. درهٔ شمالی کوه رازون.

واشیان Vāšiyān
ده، مرکز دهستان میانکوه غربی، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۷ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال خاوری پل‌دختر.

واصفجان Vāsefjān
ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۲۸۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه گرم‌درّه. ۹ کیلومتر شمال غربی رودهن.

واصل‌آباد Vāsel ābād
ده، بخش نوبندگان، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۰۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جعفری. ۷ کیلومتر خاور شمالی نوبندگان.

والارود Vālārud
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۹۴

درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار زنجانرود. سر راه زنجان به میانه.

والاشجرد **Vālāšjerd**
← ولاشجرد. ده، شهرستان تویسرکان.

والانجرد **Vālānjerd**
ده، مرکز دهستان والانجرد، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۱۲۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

والایش **Vālāyeš**
ده، بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۳۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای سندان‌داغ. کوههای البرز.

والش‌آباد **Vāleš ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۸۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوههای البرز شرقی. نیمه‌جنگلی.

والمان **Vālmān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۷۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

وامرزان **Vāmarzān**
ده، بخش مرکزی شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۷۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۱۵ متر. معتدل، خشک. دشت. یک کیلومتر شمال خط آهن تهران – مشهد.

وامنان **Vāmanān**
ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۳۹ درجه، ۷۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کوهستان البرز شرقی. نیمه‌جنگلی.

وان **Vān**
ده، دهستان اجارود، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۷۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. دو روستا بنام وان بالا و وان پایین.

وانان **Vānān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۲۷۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۳۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گرگک. سر راه سورشجان به هارونی.

وانشان **Vānešān**
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۱۵۰ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ خوانسار. سر راه خوانسار به گلپایگان.

وانق **Vāneq**
دو روستا بنام وانق بالا و وانق پائین، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۱۰۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع وانق بالا ۱۹۲۰ متر و ارتفاع وانق پائین ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار وانق‌چای.

وانه **Vāneh**
ده، بخش لاریجان، شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۱۸۸ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ هراز. سر راه آمل به تهران. ۵ کیلومتر شمال خاوری گزنک.

وانی‌سر **Vāni sar**
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه قلقله به ظلم‌سور. ۱۳ کیلومتر شمال غربی قلقله.

واوسر **Vāvsar**
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۳۰ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمال خاوری کوه چهارنو. نیمه‌جنگلی.

وایقان **Vāyqān**
ده، دهستان مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۷۶ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۲۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار خط آهن تبریز به ترکیه. شش کیلومتر جنوب شبستر.

وایقان **Vāyqān**
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۸۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی.

وایکان **Vāyekān**
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۴ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ وایکان. ۳/۵ کیلومتر جنوب غربی سیاهو.

وبس **Vabs**
← وفس. ده، شهرستان اراک.

وبویه Vabuyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۱۶۲ درجه، ۷۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر خاور چاه چغوک.

وثوق‌آباد Vosuq ābād
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۱۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۵ کیلومتر جنوب حسن‌آباد.

وچکبود Vackabud
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۴۴ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۸۲۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کبیرکوه. ۴/۵ کیلومتر خاور سراب باغ.

وحدت، سد Vahdat
← قشلاق. سد، شهرستان سنندج.

وحیّد Vohayyed
ده بخش باوی، شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۷۴ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۳ کیلومتر خاور جنوبی ویس. سر راه سرداهی به گوپال.

وحیدآباد Vahid ābād
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۲۰ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۱ کیلومتر جنوب فهرج و ۶ کیلومتر شمال برج اکرم.

ورازون چم Varāzun cam
ده، بخش زاغه، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۷۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر شمال غربی زاغه.

وارمچه Varāmceh
ده، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۷۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار مرز ایران و عراق.

ورامه Varāmeh
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۱۵ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۴ کیلومتر شمال غربی رازقان. کنار رودخانهٔ لار.

ورامین Varāmin
۱- شهرستانی در خاور استان تهران، مرکب از سه بخش مرکزی، پاکدشت و جوادآباد و مشتمل بر دهستانهای بهنام پازوکی جنوبی، بهنام سوختهٔ جنوبی، بهنام وسط شمالی، بهنام پازوکی شمالی، بهنام سوختهٔ شمالی، بهنام عرب جنوبی و بهنام وسط جنوبی و به مرکزیت شهر ورامین.
شهرستان ورامین از شمال به شهرستانهای تهران و دماوند، از خاور به شهرستان گرمسار، از جنوب و جنوب غربی به شهرستان قم و از غرب به شهرستان ری محدود است. نواحی شمالی آن کوهستانی کم ارتفاع و بخشهای مرکزی و جنوبی آن را دشت نسبتاً پهناور حاصل از آبرفت رودخانهٔ جاجرود تشکیل داده است. کوههای قره‌آغاج با ارتفاع ۲۴۱۱ متر و برجمالی با ارتفاع ۲۲۵۱ متر، این شهرستان را از سوی شمال از شهرستانهای دماوند و تهران جدا می‌کند و رودخانهٔ جاجرود که از شمال به جنوب روان است آن را مشروب می‌سازد. آب و هوای شهرستان ورامین در نواحی شمالی معتدل تا معتدل مایل به گرم است و در نواحی جنوبی که به حاشیهٔ شمالی دشت کویر ختم می‌گردد گرم است و از نظر بارندگی جزء نواحی خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز شهرستان ورامین، استان تهران. ۴۸ کیلومتر جنوب خاوری تهران. ارتفاع ۹۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کنار خط آهن تهران به گرمسار. موقعیت جغرافیائی ۰۰″ ۳۹′ ۵۱° طول شرقی و ۳۰″ ۱۹′ ۳۵° عرض شمالی.
تاریخچه - شهر ورامین تا قبل از حملهٔ مغول و ویرانی ری از توابع ری محسوب می‌گردید و یکی از چهار ناحیهٔ ری بشمار می‌آمد. با حملهٔ مغول و ویران شدن ری، ورامین رو به آبادانی گذارد و اهالی ری به شهرهای تهران و ورامین کوچ کردند. با پیدایش دولت صفوی و علاقه‌ای که شاه طهماسب اول به آبادانی تهران مبذول می‌داشت. شهر تهران به مرور رو به توسعه و اهمیت گذارد و برعکس ورامین از اعتبار سابق افتاد و بسیار از ساکنان آن به تهران روی آوردند.
از جمله آثار بجای مانده از روزگار رونق و اهمیت ورامین، به برج علاءالدین (۶۸۰ هجری قمری مطابق ۶۵۹ خورشیدی)، بقعهٔ امامزاده یحیی(۷۰۷ هجری‌قمری‌مطابق‌با۶۸۶ خورشیدی)، مسجد جامع، که به امر ابوسعید بهادرخان مغول در ۷۲۲ هجری قمری (۷۰۰ خورشیدی)، بقعهٔ شاهزاده حسین و بقعهٔ امامزاده جعفر (در پیشوا) می‌توان اشاره نمود.

ورامین Varāmin
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۸۳ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۷۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر شمال غربی گساله.

وراوی Varāvi
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۲۲۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال حیدری.

وراوی Varāvi
ده، مرکز دهستان وراوی، بخش مرکزی شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۴۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۷۰ متر.

خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه علامرودشت. ۸ کیلومتر شمال خاوری خوزی.

وریاد Varbād
ده، بخش چادگان، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۱۸۴ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب غربی فراموش جان.

وریا Varapā
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۶۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر جنوب غربی بلان.

وریشت Varpošt
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۲۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه.

وریشت Varpošt
ده، مرکز دهستان کرون سفلی، بخش تیران و کرون، شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۲۹۳ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه نجف‌آباد به داران.

وریل Varpal
ده، بخش دوره‌چگنی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۹۷ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کشگان. ۳۰ کیلومتر شمال غربی سراب‌دوره.

ورتوان Vartavān
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۴۲ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

ورتون Vartun
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۶۶ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه دولت‌آباد به زفره. ۱۵ کیلومتر شمال سیستان.

ورجان Verjān
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۸۱ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر شمال خاوری کهک. سر راه قم به کهک.

ورجووی Varjovi
ده، مرکز دهستان قره‌ناز، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۱۸۰ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

ورچق Varcaq
ده، بخش مرکزی شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۳۹ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر شمال خاوری ازناو. امامزاده‌ای بنام حلیمه‌خاتون دارد.

ورچند Varcand
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۰۵ درجه، ۸۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۹۵ متر. سرد، خشک. کنار رودخانهٔ تیره. ۳۱ کیلومتر غرب شمالی رازقان. دامنهٔ شمالی کوههای خرقان.

وردآورد Vardāvard
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۱۲۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. سر راه کرج به تهران. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

وردآورد بالا Vardāvard-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۳۲۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه شهرستانه به اسدآباد. ۷/۵ کیلومتر شمال خاوری اشتران. روستاهای وردآورد وسط و وردآورد پائین به ترتیب در ۱/۵ کیلومتری و ۲ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع ۲۰۰۰ و ۱۹۴۰ متری قرار دارند. کوهستان الوند.

وردآران Vardārān
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۱۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر خاور شمالی آگاه بالا.

وردان Vardān
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۳۴۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی سیلاب.

وردنجان Vardanjān
ده، مرکز دهستان وردنجان، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۳۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه شهرکرد به بن. ۷/۵ کیلومتر جنوب بن.

وردوان Vardavān
ده، بخش علامرودشت، شهرستان لامرد، استان فارس. لامرد ۳۳۳ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر شمال غربی چاه عینی.

وردوق Vardevaq
ده، بخش کاغذکنان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۹۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

ورده Vardeh
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۸۱ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ هزاربند.

ورده Vardeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۳۰۸ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

ورده Vardeh
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۴۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۷۰ متر. معتدل، خشک. ۲۵ کیلومتر غرب جنوبی مأمونیه.

ورده Vardeh
ده، بخش باشت، شهرستان گچساران، استان کهگیلویه و بویراحمد. دوگنبدان ۴۶ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوه کهی. ۲۳ کیلومتر شمال غربی باشت.

وردین Vardin
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۴۵ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اهر به تبریز.

ورزاب، گردنه Varzāb
گردنه‌ای به بلندی ۳۸۰۰ متر در شهرستان کرج، استان تهران. ۱۰ کیلومتر خاور شمالی شمشک. کوهستان البرز. بلندترین گردنهٔ ایران.

ورزده Varazdeh
ده، بخش چمستان، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۲۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار نافلارود. جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

ورزرد Var-e Zard
ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۲۹۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

ورزق Varazq
← ورزگ، ده، شهرستان قائنات.

ورزقان Varzaqān
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۵ درجه، ۸۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

ورزقان Varzaqān
۱- بخشی در شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی، مرکب از دهستانهای ازومدل شمالی، ازومدل جنوبی، سینا و بکرآباد. اهرچای و ریزابه‌های آن که از کوههای اطراف سرازیر می‌شوند، آن را مشروب می‌سازند. آب و هوای بخش ورزقان در تابستان معتدل و در زمستانها سرد و یخبندان است.
۲- شهر، مرکز بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۵ درجه، ۳۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اهر به خروانق و جلفا.

ورزقان Varzaqān
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۱۵ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار ورزقان‌چای. دامنهٔ جنوبی کوه بزقوش.

ورزگ Varazg
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۰۳ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه ورزگ.

ورزنه Varzaneh
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۶۰ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ دستجرد. ۶ کیلومتر خاور دستجرد.

ورزنه Varzaneh
ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۶۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه گلپایگان به موته.

ورزنه Varzaneh
شهر، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۵ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۳۸/۵ کیلومتر جنوب خاوری کوهپایه.

ورسک Veresk
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۱۹۹ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ سرخ‌آباد. سر راه پل سفید به فیروزکوه.

ورسنج **Varsanj**

ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۳۲ درجه، ۲۴کیلومتر. ارتفاع ۱۳۹۰ متر. معتدل، خشک. سر راه ضیاءآباد به نهاوند. ۷کیلومتر جنوب شرقی ضیاءآباد.

ورقهٔ بالا **Varqeh-ye bālā**

ده، بخش چاراویماق، شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۱۷۹ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قره‌آغاج‌چای. سر راه هشترود به قره‌آغاج. روستاهای ورقهٔ وسطی و ورقهٔ پائین به ترتیب در ۳کیلومتری و چهارکیلومتری شمال خاوری این روستا جای دارند.

ورک **Varak**

ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۱۵۲ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

ورک **Verk**

ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۷۸ درجه، ۶۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

ورکات **Varkāt**

ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۵۲ درجه، ۴۸/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نیک‌شهر به بمپور. ۴کیلومتر شمال خاوری پیپ.

ورکان **Varkān**

ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۳۱ درجه، ۴۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. سر راه کاشان به موته.

ورکانه **Varkāneh**

ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۴۶ درجه، ۱۶/۵کیلومتر. ارتفاع ۲۲۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر غرب گنبد. کوهستان الوند.

ورکبار **Varakbār**

ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۳ درجه، ۳۴کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۶کیلومتر خاور جنوبی غرق‌آباد.

ورکبود **Varkabud**

ده، بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۵۵ درجه، ۴۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار گلال پیرمحمد. ۵کیلومتر جنوب غربی قلعه‌دره.

ورکبود **Varkabud**

ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۹۷ درجه، ۳۷کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار راه اسلام‌آباد غرب به ملاوی. ۳کیلومتر جنوب شاه‌بداغ.

ورکرود **Varkrud**

ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۳۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل، خشک. ۱۷کیلومتر جنوب غربی ضیاءآباد.

ورکش **Varkeš**

ده، دهستان رودقات، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۸۹ درجه، ۴۳کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار ورکش‌چای. دامنهٔ خاوری ایری‌داغ.

ورکی **Vareki**

ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۶۳ درجه، ۳۱کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی.

ورگل **Vargel**

ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۱۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌کلوه. سر راه قدیمی سردشت به پیرانشهر. جنگلی.

ورگنبد **Vargonbad**

ده، بخش کرند، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۳۰۳ درجه، ۴۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه کرند به سرپل ذهاب. ۷/۵ کیلومتر غرب شمالی کرند.

ورگهان **Vargahān**

ده، مرکز دهستان ورگهان، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۷۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار قره‌سو.

ورمال **Varmāl**

ده، بخش شیب‌آب، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. زابل ۲۰۵ درجه، ۳۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷کیلومتر غرب جنوبی لوتک.

ورمانلو **Varmānlu**

ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۵۵ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۰کیلومتر شمال غربی گرماب.

ورمزیار **Varmazyār**
ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۸۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار باراندوزچای.

ورمنجهٔ بالا **Varmenjeh-ye bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۴۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. روستای ورمنجهٔ پائین در یک کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متری قرار دارد. ۹ کیلومتر شمال غربی تکیه.

ورمهنگ **Vermahang**
ده، مرکز دهستان شاهو، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۹ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر غرب کامیاران.

ورمیان **Varmiyān**
ده، بخش شیروان، شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۴۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زنگاون. ۲۰ کیلومتر غرب شمالی لومار.

ورنامخواست **Varnāmxāst**
شهر، بخش مرکزی شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۱۸۵ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲ کیلومتر جنوب زاینده‌رود. سر راه مبارکه به سده.

ورناوج **Varnāvaj**
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۰۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی کهک.

ورنکش **Varankeš**
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۱۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوههای بزقوش.

ورنگه **Varnageh**
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۹۰ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستان ترود. ۲۳ کیلومتر غرب شمالی ترود.

ورنیاب **Varniyāb ?**
ده، مرکز دهستان آبگرم، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۳۳ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب خاوری سرعین.

ورو **Varu**
ده، بخش مرکزی شهرستان خواف، استان خراسان. خواف ۲۶۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۱۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه هرس.

وروان **Varvān**
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۵۳ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۴ کیلومتر غرب شمالی فرمهین. سر راه فرمهین به آقازیارت.

وروزین **Varvazin**
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۲۵۱ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. دامنهٔ خاوری کوه قراقیه.

وروق **Varuq**
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۵ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر خاور جنوبی آوه.

وروگرد **Varugerd**
← بروجرد. شهر، استان لرستان.

ورون‌سرخ **Varunsorx**
ده، بخش الوار گرمسیری، شهرستان اندیمشک، استان خوزستان. اندیمشک ۳۳۹ درجه، ۳۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار راه اندیمشک به خرم‌آباد. ۱۰ کیلومتر شمال غربی حسینیه.

وره **Vareh**
← وری. ده، شهرستان مهران.

وری **Vari**
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۲۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال غربی کیاسر. نیمه‌جنگلی.

وری **Vari**
یا وره. ده، بخش ارکوازی، شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۶۴ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار پالشک‌آب. ۱۰ کیلومتر جنوب خاوری قلعه‌درّه.

وریج **Verij**
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۷۷ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد،

خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب خاوری کهک. سر راه کهک به فردو.

ورین بالا Varin-e bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۳۲۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی خورهه. روستای ورین پائین در یک کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع ۱۷۹۰ متری قرار دارد.

وزگ Vezg
ده، بخش مرکزی شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۳۱۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود وزگ. سر راه اردکان به یاسوج. درّهٔ جنوبی کوه دوپشته.

وزمادر Vezmādar
ده، بخش جاپلق، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۲۶۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ شمالی اشترانکوه. کنار رودخانهٔ ماربره.

وُزمان Vozmān
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۵ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ وزمان. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری دیواندره.

وُزمله Vozmaleh
ده، بخش مرکزی شهرستان سقّز، استان کردستان. سقّز ۲۵۳ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه تیزکتوان. ۷ کیلومتر غرب شمالی روستای میرده.

وزنا Vaznā
ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۶۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه پاشوره (۳۹۲۵ متر). کوهستان البرز.

وزندان Vezendān
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۱ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۶ کیلومتر شمال کمیجان.

وزوار Vezvār
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۰۲ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. نیمه‌جنگلی.

وزوان Vazvān
شهر، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. میمه ۱۷۲ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار راه میمه به مورچه‌خورت.

وزوانق Vazvānaq
ده، بخش جوکار، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۴۲ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۹ کیلومتر خاور جنوبی روستای کرت‌خورد.

وزیر Vazir
ده، بخش دیواندرّه، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۶ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ یول کشتی. ۲۳ کیلومتر خاور شمالی دیواندرّه.

وزیرآباد Vazir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۵۰ درجه، ۲۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال غربی ایبک آباد. سر راه مشهد میغان به ساروق.

وزیرآباد Vazir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۱۷۹ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

وزیرآباد Vazir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۱ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۶۳۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت.

وزیرآباد Vazir ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۰۸ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۵ متر. سرد، خشک. کوهپایه.

وزیره Vazireh
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۳ درجه، ۲۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهپایه. ۱۵ کیلومتر شمال غربی رودخور.

وژنان Važnān
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۶۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر غرب شمالی کمبل سلیمان.

وسّت Vassat
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۶۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار راه شهرضا به آباده. ۷کیلومتر شمال غربی قوام‌آباد.

وستگان Vestegān
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۱۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۴۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه فردان. کوهستان زاگرس.

وستگان Vestegān
ده، بخش گندمان، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. بروجن ۲۱۷ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر جنوب غربی گندمان.

وسج Vasaj
ده، بخش خزل، شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۱۶ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی فیروزآباد بالا.

وسر Vesar
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۱۹ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار چم‌آویهنگ. ۵کیلومتر خاور شمالی آویهنگ.

وسقونقان Vesqunaqān
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۴۲ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ ازنا. ۱۲ کیلومتر شمال نراق.

وسمق Vasmaq
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۲۴ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه سه‌برادران. ۶کیلومتر خاور قروه.

وسمق Vasmaq
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۲۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه سیّدآباد به رازقان. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی رازقان. کوهستان خرقان.

وسو Vasu
ده،بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۱۹۵ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری کوه ورسه‌سر. کنار راه فیروزکوه به پل سفید.

وسیه‌سر Vasiyeh sar
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۰۵ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه گت‌تول. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز. دوکیلومتر غرب راه فیروزکوه به پل سفید.

وسیه کش Vasiyeh kaš
ده، بخش مرکزی شهرستان سوادکوه، استان مازندران. پل سفید ۲۴۱ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه گل‌ماد. نیمه‌جنگلی. کوهستان البرز.

وشاپ Vašāp
ده، بخش جالق، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۵۵ درجه، ۴۲/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ جالق. ۱/۵ کیلومتر جنوب غربی جالق.

وشاره Vešāreh
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۵۸ درجه، ۶۱کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر جنوب غربی دستجرد.

وشاره Vešāreh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۴۹ درجه، ۲۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. سر راه شهرضا به آباده. ۳کیلومتر شمال غربی مقصودبیک.

وشت Vešt
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۱۲۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوب غربی کوه سفید.

وشتکان Veštekān
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۴۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سرد، خشک. کنار رودخانهٔ ازنا. ۱۱ کیلومتر شمال نراق.

وشته Vašteh
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۵۲ درجه، ۳۹کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

وشته Vešteh
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۶ درجه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ طالقان. کوهستان البرز. ۵ کیلومتر خاور شهرک.

وشته Vešteh
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۷۶

درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۴۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه کاجستان. ۸ کیلومتر غرب شمالی کجان.

وشمگیر **Vošmgir**
ده، بخش مرکزی شهرستان علی‌آباد، استان مازندران. علی‌آباد ۲۹۱ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

وشمگیر، سد **Vošmgir**
سدی در شهرستان گنبدکاووس، استان گلستان. حدود ۴۰ کیلومتر غرب جنوبی گنبدکاووس. این سد که بر رودخانهٔ گرگانرود ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۲۰ متر است. طول تاج سد وشمگیر ۴۲۰ متر و گنجایش مخزن آن ۹۶ میلیون مترمکعب است. به سد وشمگیر، سد گرگان هم می‌گویند.

وشنام پائین **Vašnām-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۵۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی کمبل سلیمان. روستای وشنام بالا در ۸/۵ کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۳۰ متری قرار دارد.

وشنوه **Vešnaveh**
ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۱۶۷ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار رودخانهٔ وشنوه. درّهٔ خاوری کوه سلطان سعد شاه. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری کهک.

وشین‌چت **Vašincat**
ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۵ درجه، ۷۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۴۰ کیلومتر غرب شمالی باهوکلات.

وصّت **Vassat**
← وسّت. ده، شهرستان شهرضا.

وظیفه‌خوران **Vazifeh xorān**
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۳۱۸ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود سراسکند.

وفادار **Vafādār**
ده، بخش مرکزی شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. هشترود ۲۱۵ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار شورچای و کنار خط آهن میانه به تبریز. سر راه هشترود به مراغه.

وفس **Vafs**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۴۰ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال خاوری کمیجان. کوههای قلنجه. به آن وبس هم می‌گویند.

وفس **Vafs**
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۳۴۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ وفس. ۱۶ کیلومتر خاور شمالی دمق.

وکیل‌آباد **Vakil ābād**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان مرودشت، استان فارس. مرودشت ۴۰ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مرغاب. ۱۰ کیلومتر غرب سعادت‌شهر.

وکیل‌آباد **Vakil ābād**
ده، بخش نرماشیر، شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۱۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار راه بم به فهرج و زاهدان.

وکیل‌آباد **Vakil ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۲۱۰ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۹ کیلومتر جنوب خاوری بیاض.

وکیل‌آباد **Vakil ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۷۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر شمال غربی آتشگاه. دامنهٔ خاوری کوه سبلان.

وکیل‌قشلاق **Vakil qešlāq**
ده، بخش افشار، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۲۷۳ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن. ۳۵ کیلومتر شمال غربی گرماب.

وکیل‌کندی **Vakil kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان میاندوآب، استان آذربایجان غربی. میاندوآب ۲۳۵ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. حومهٔ غربی شهر میاندوآب. سر راه میاندوآب به مهاباد.

ول **Vel**
ده، بخش سرشیو، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۸۵

درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ دول‌ده.

ولازجرد Valāzjerd
ده، بخش بوئین زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. ۳۶ کیلومتر شمال غربی بوئین.

ولاسجرد Valāsjerd
← ولاشجرد. ده، شهرستان اراک.

ولاشان Valāšān
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۸ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۳ کیلومتر جنوب غربی درچه‌پیاز.

ولاشجرد Valāšjerd
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۶ درجه، ۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر شمال غربی داودآباد.

ولاشجرد Valāšjerd
یا والاشجرد. ده، مرکز دهستان میانرود، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۶۸ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی فرسفج. ۵ کیلومتر شمال خاوری گودین.

ولاشید Valāšid
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۰۳ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ هراز. سر راه بلده به رزن و آمل. کوهستان البرز.

ولاغوز Valāquz
ده، بخش مرکزی شهرستان کردکوی، استان مازندران. کردکوی ۲۳۶ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت.

ولامده Volāmadeh
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۵۴ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ کوه کمر. جنگلی.

ولان Valān
ده، بخش نوک‌آباد، شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۳۳۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر شمال تمندان. کوهستان تفتان.

ولایت Valāyat
ده، مرکز بخش جم و مرکز دهستان جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان صفر درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. درهٔ غربی کوه سرخان. کنار رودخانهٔ سرچشمه.

ولایت‌رود Velāyat rud
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۵۰ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار ولایت‌رود. سر راه گچسر به گاجره. کوهستان البرز.

ولایت کشته Valāyat košteh
ده، بخش مرکزی شهرستان قصرشیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۲۰۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر جنوب خاوری خسروی.

ولبال Valbāl
← ولوال. ده، شهرستان نوشهر.

ولدآباد Valad ābād
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۹۱ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۲۳ کیلومتر شمال غربی بوئین.

ولدآباد Valad ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۳۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۱۰ متر. معتدل، خشک. سر راه کرج به ماهدشت.

ولدان Veldān
ده، بخش مرکزی شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۲۹۴ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۵ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ شمال غربی شهر اصفهان. ۲ کیلومتر خاور جنوبی رهنان.

ولدکشته Valadkošteh
ده، بخش مرکزی شهرستان قصرشیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۲۰۶ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. ۳ کیلومتر جنوب خاوری خسروی.

ولدیان Valdiyān
ده، مرکز دهستان ولدیان، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۱۰۶ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. دامنهٔ شمالی کوه میشوداغ.

ولشت، دریاچه Valašt
دریاچه‌ای به مساحت حدود ۴۰ هکتار در شهرستان چالوس، استان مازندران. ۱۷/۵ کیلومتر جنوب غربی چالوس و ۱۰

کیلومتر خاور شمالی کلاردشت. حداکثر درازای این دریاچه از غرب شمالی به خاور جنوبی حدود ۹۰۰ متر و پهنای آن حدود ۴۰۰ متر است و ارتفاع سطح آب آن به ۹۵۰ متر بالغ می‌گردد. دریاچه‌ای است بسیار زیبا و جاذبهٔ گردشگری دارد.

ولگوند **Valgavand**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری برزه.

ولندان **Valandān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۷۲ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر جنوب خاوری عمروآباد.

ولو **Velo**
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۴۰ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی.

ولوال **Valvāl**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۴۳ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار سردابرود. نیمه‌جنگلی، سر راه کلاردشت به رودبارک. به آن ولبال هم می‌گویند.

ولوجا **Valujā**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۲۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت. کنار رود نکا.

ولوکلا **Valu kolā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۸۱ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ساحل چپ سجّادرود. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

وُلوگرد **Volugerd**
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۹۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه هنجن به چیمه و بیدهند. ۳ کیلومتر جنوب هنجن.

ولوند **Valvand**
ده، بخش مرکزی شهرستان بابل، استان مازندران. بابل ۱۰۰ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

وله **Valeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۴۲ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ کرج. سر راه کرج به چالوس. دامنهٔ کوه تاریکه‌نو. کوهستان البرز.

وله‌زیر **Valahzir**
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۱۶۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار خیاوچای. دامنهٔ شمالی کوه سبلان.

وله‌ژیر **Volahžir**
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۲۰۱ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

ولی **Vali**
ده، بخش مرکزی شهرستان شادگان، استان خوزستان. شادگان ۹۲ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی گواهین.

ولی‌آباد **Vali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان تنکابن، استان مازندران. تنکابن ۱۲۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. سر راه ساحلی تنکابن به چالوس.

ولی‌آباد **Vali ābād**
ده، بخش کلاردشت، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۰۱ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوبی کوه خشک‌دره. کوهستان البرز. سر راه چالوس به کرج.

ولی‌آباد **Vali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۱۹۸ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اسدآباد به کنگاور. ۲ کیلومتر شمال خاوری خسروآباد.

ولی‌آباد **Vali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۱۳۱ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کبوترخان. ۱۹ کیلومتر جنوب کبوترخان.

ولی‌آباد **Vali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان

۸۵ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه رفسنجان به خنامان. یک کیلومتر جنوب خنامان.

ولی‌آباد **Vali ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهبهان، استان خوزستان. بهبهان ۱۵۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور.

ولی‌آباد بالا **Vali ābād-e bālā**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان[1]، استان خراسان. نهبندان ۳۴۳ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۶ کیلومتر خاور شمالی دهک.

ولیان **Veliyān**
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۶۲ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار گلین‌رود. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

ولیان **Velyān**
ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۲۷ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی چالانچولان. سر راه چالانچولان به بروجرد.

ولی‌جیا **Velijiyā**
کوه، رشته‌کوههای مرکزی ایران، شهرستان محلات، استان مرکزی. ۴۷ کیلومتر خاور شمالی محلات. ارتفاع ۳۳۳۰ متر.

ولیچی **Valici**
ده، بخش مرکزی شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۳۱ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر خاور راونگ.

ولی‌خانی **Valixāni**
ده، بخش فیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۶۵ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

ولیدآباد **Valid ābād**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۸ درجه، ۹۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی کمیجان.

ولیدر **Validar**
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه الگناف. کوهستان البرز.

ولیسده **Velisdeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۲۶۳ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار موسی‌نهر. جنگلی.

ولیلو **Valilu**
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۹۵ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری بیلوردی.

ولینجق **Valinjaq**
ده، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۹۲ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۵ متر. معتدل، خشک. کنار قلعه‌چای. ۵ کیلومتر خاور عجب‌شیر.

ومکان **Vamekān**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۰۳ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۲۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب غربی بغم.

ون **Van**
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۹۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه ریزاب دربند. ۶ کیلومتر شمال غربی ارمک.

ونائی **Vanā'i**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۴۱ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۵ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ روند.

ونائی **Vanā'i**
ده، بخش اشترینان، شهرستان بروجرد، استان لرستان. بروجرد ۲۷۷ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ جنوبی کوه برآفتاب. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی اشترینان.

وناجم **Vanājam**
ده، بخش چهاردانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۲۱ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه وناجم. جنگلی.

ونامه Vanāmeh

← نیکنامده. ده، شهرستان نور.

ونان Venān

ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۷۳ درجه، ۶۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر شمال غربی دستجرد.

وناو Venāv

ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۳۹ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی سامن.

وندائی Vandā'i

ده، بخش مرکزی شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۱۳۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

وندادِه Vandādeh

ده، مرکز دهستان وندادِه، بخش میمه، شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. میمه ۱۶۰ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کنار راه میمه به مورچه‌خورت.

وندرنی بالا Vondarni-ye bālā

ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۰ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر خاور کامیاران. روستای وندرنی پائین در ۲ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۶۰۰ متری قرار دارد.

وندیش Vandiš

ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۷۶ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی نیستانک.

ونرج Venarj

ده، بخش نوفل‌لوشاتو، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۰۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی کهک.

ونزان Vanzān

ده، دهستان حومه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۲۷۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۶۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه مرند به ماکو.

ونستان Vanestān ?

ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲۴۸ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب مردانقم.

ونک Vanak

رودخانه، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. طول ۸۰ کیلومتر.

از کوههای ۵۵ کیلومتری جنوب خاوری بروجن سرچشمه می‌گیرد و بسوی شمال غربی روان می‌شود. در ۲۰ کیلومتری شمال خاوری لردگان به رودخانهٔ کارون می‌ریزد.

ونک Vanak

ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۶۷ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۹ کیلومترشمال غربی فرمهین.

ونک Vanak

ده، مرکز دهستان ونک، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۲۹۷ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ونک. درّهٔ شمالی کوه شمس‌آباد.

ونک Vanak

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۹۵ درجه، ۱۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل دریای عمان. ۵ کیلومتر غرب جنوبی پی‌بشک.

ونگ Vang

کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. ۸۲ کیلومتر غرب شمالی شهرکرد. ارتفاع ۳۸۰۰ متر. سرچشمهٔ آب کوهرنگ.

ونگین Vangin

ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۸۴ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

وننق Vananaq

ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۳۴۸ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۷۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه خیرالمسجد. ۶ کیلومتر جنوب خاوری ارمغانخانه.

وننهٔ پائین Vanenah-ye pā'in

ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۰۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. روستای وننهٔ بالا در ۲ کیلومتری شمال خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متری قرار دارد.

ونوش Vanuš
ده، بخش مرکزی شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۱۰۶ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

ونونان Vanunān
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۹۸ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه کمره. سرچشمهٔ رودخانهٔ آق‌زوویچای. کوهستان البرز.

ونه‌درّه Vaneh darreh
ده، بخش ضیاءآباد، شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۳۵۷ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

ونیار Vanyār
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۶۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار تلخه‌رود. سر راه تبریز به اهر.

ونیسر Vanisar
ده، بخش طارم‌علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۵۷ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

ونین Vanin
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۳۷ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۳۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱/۵ کیلومتر خاور جنوبی کچومثقال.

وهران Vahrān
ده، بخش زنجانرود، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲۷۲ درجه، ۵۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳۵ کیلومتر غرب جنوبی نیک‌پی.

وهرگان Vahregān
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۸۱ درجه، ۲۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ وهرگان. کوهستان زاگرس.

وهشاپوهر Vehšāpuhr
← شاپور. شهر قدیم، فارس.

وهمان Vahmān
ده، بخش مرکزی شهرستان نهاوند، استان همدان. نهاوند ۳۰۹ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ گاماسیاب. ۵ کیلومتر شمال برزول.

وهن‌آباد Vahn ābād
ده، مرکز دهستان وهن‌آباد، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۳۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر شمال غربی حسن‌آباد.

وهنده Vahandeh
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه اوزون‌بولاغ. کوههای خرقان. یک کیلومتر شمال راه رَزن به آوج.

وهنه Vahneh
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان.

ویان Viyān
ده، مرکز دهستان سبزدشت، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۱۶۲ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه رزن به کبودرآهنگ و همدان.

ویجین Vijin
ده، بخش فشاپویه، شهرستان ری، استان تهران. ری ۲۲۰ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۴ کیلومتر شمال حسن‌آباد. کنار رودخانهٔ کرج.

ویدجا Vidjā
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۴۰ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

ویدر Vidar
ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۲۶ درجه، ۴۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. سر راه سیّدآباد به رازقان. ۱۴ کیلومتر خاور رازقان. کنار رودخانهٔ ویدر. کوهستان خرقان.

ویدوج Viduj
ده، بخش نیاسر، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۲۴۱ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی روستای برزک.

ویر Viyar
ده، بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۰۴

درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوههای دولخان‌داغ و گنگ‌دره.

ویرائی **Virā'i**
ده، بخش مرکزی شهرستان اسدآباد، استان همدان. اسدآباد ۱۲۴ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه اسدآباد به تویسرکان. کوهستان الوند.

ویرانهٔ شاه‌پسند **Virāneh-ye Šāh pasand**
ده، بخش ایوانکی، شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۳۳۳ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۳۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ دوآب. سر راه جابان به ایوانکی. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری ایوانکی.

ویرسق **Virsaq ?**
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۳۳ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر غرب شمالی نیر. دامنهٔ کوه سبلان.

ویرمونی **Virmuni**
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۲۳۲ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع صفر. معتدل، مرطوب. تپه‌ماهور. مرکز دهستان ویرمونی.

ویزنه **Vizneh ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آستارا ۱۸۴ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل، مرطوب. کوهپایه. جنگلی. ۶ کیلومتر جنوب لوندویل.

ویژدانه **Viždāneh**
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۰۷ درجه، ۱۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۴۷ کیلومتر جنوب خاوری ابرکوه و ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری اسفندآباد.

ویژه **Vižah**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۲۹۲ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ خاوری کوه هشتاد. ۲۷ کیلومتر شمال خاوری کامیاران.

ویس **Veys**
شهرک، بخش باوی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۴۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. سر راه اهواز به شوشتر.

ویس‌آباد **Veys ābād**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۶۸ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل، خشک. سر راه قزوین به بوئین.

ویس‌آقاکندی **Veys āqā kandi**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۴۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک.

ویست **Vist**
ده، مرکز دهستان پشتکوه، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۳۰۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۴۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. سر راه خوانسار به هنده و سد گلپایگان.

ویسگه **Visegeh**
ده، بخش حمیل، شهرستان اسلام‌آباد غرب، استان کرمانشاه. اسلام‌آباد ۱۳۳ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه پنجه‌بند. ۸ کیلومتر جنوب خاوری قلعهٔ هرسم.

ویسمان **Vismān**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۷۱ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوههای مزدقان. ۹ کیلومتر جنوب خاوری غرق‌آباد.

ویس مرید **Veys morid**
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲۳۰ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

ویسمه **Vismeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۱۲ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی داودآباد.

ویسیان **Veysiyān**
ده، بخش ویسیان، شهرستان خرّم‌آباد، استان لرستان. خرّم‌آباد ۲۷۱ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار راه خرّم‌آباد به ملاوی و پلدختر.

ویشکا **Viškā**
ده، مرکز دهستان سنگر، بخش سنگر، شهرستان رشت، استان گیلان. رشت ۱۱۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت. سر راه سنگر به کوچصفهان.

ویشکی **Viški**
ده، بخش رحیم‌آباد، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۷۰ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستان البرز.

ویک Vik
ده، بخش مرکزی شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۵۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه آق‌داغ.

ویله Vilah
ده، بخش مرکزی شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۵۶ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه مریوان به سقز. جنگلی.

ویلیکه Vilikeh
ده، بخش مرکزی شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۲۲۳ درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک.

وینسار Veynesār
ده، مرکز دهستان چهاردولی شرقی، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۱۲۰ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه قروه به همدان.

وینه Vineh
ده، بخش مرکزی شهرستان کرج، استان تهران. کرج ۲۰ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ کرج. سر راه کرج به چالوس.

ویه Viyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۹۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه ایندس. ۱۳ کیلومتر جنوب یل‌آباد.

ویهج Vihaj
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۰۳ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه سنگ سفید.

هاجیله Hājileh
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۱۹۸ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه شاه‌نشین. ۷ کیلومتر جنوب خاوری فرنق.

هاچه‌سو Hācehsu
ده، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۷۸ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ هاچه‌سو.

هادان Hādān
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۱۶ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۴۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال خاوری بوئین و میاندشت.

هادرباغ ۱ Hādarbāq
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۴۲ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه شهر بابک به انار.

هادی‌آباد Hādi ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۶۵ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل، خشک. سر راه شیراصفهان به آقابابا.

هادی‌آباد Hādi ābād
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۰۴ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قشلاق.

هادی‌آباد Hādi ābād
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۲ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. درّهٔ شمالی کوه موراندون. ۱۶ کیلومتر جنوب خاوری مارگون.

هادی‌بیگلو Hādi beyglu
ده، دهستان اجارود، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۱۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار بالهارود.

هادی‌شهر Hādi šahr
← علمدار و گرگر. شهرستان مرند.

هاردنگ Hārdang
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۳۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه بیدکان. ۷/۵ کیلومتر جنوب چرمهین.

هارسین Hāresin
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۴۰ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۱۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه گچ.

هارُم Hārom
ده، بخش مرکزی شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۲۱ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه فسا به نوبندگان و داراب. ۴ کیلومتر جنوب خاوری کوشک قاضی.

هارمه Hārmeh
ده، بخش خلیفان، شهرستان مهاباد، استان آذربایجان غربی. مهاباد ۲۱۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه شاخ گزال.

هارون‌آباد Hārunābād
ده، بخش لالجین، شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۳۳۸ درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۸ کیلومتر غرب شمالی لالجین.

هارون‌آباد Hārun ābād
← اسلام‌آباد غرب. شهر، استان کرمانشاه.

هارون‌آبادی Hārun ābādi
← کلهر. ایلات کرد.

هارون سکّز Hārun sakkez
ده، بخش شیبکوه، شهرستان فسا، استان فارس. فسا ۱۶۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه نصیرآباد. ۱۰/۵ کیلومتر غرب زاهدشهر.

هارونی Hāruni
ده، مرکز دهستان لار، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۲۸۵ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گرگک. سر راه سورشجان به دولت‌آباد.

هارونی Hāruni
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۱۵ درجه، ۱۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ کویر ابرکوه. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری ابرکوه.

هارونیه Hāruniyeh
ده، بخش صوفیان، شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۵۸ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر غرب شمالی صوفیان.

هاسون Hāsun
ده، دهستان چایپاسار شمالی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۵۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه هاسون. به آن هاسین هم می‌گویند.

هاسین Hāsin
← هاسون. ده، شهرستان ماکو.

هاشکان Hāšekān
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۰ درجه، ۸۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

هاشم‌آباد Hāšem ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۰۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۹۸۰ متر. گرم، خشک. دشت.

هاشم‌آباد Hāšem ābād
ده، بخش سیلوانه، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۲۰۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه سیلوانه به دیزج. کنار یکی از ریزابه‌های رودخانهٔ باراندوزچای.

هاشم‌آباد Hāšem ābād
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۷۰ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه صحنه به کرمانشاه. کنار رودخانهٔ گاماسیاب.

هاشم‌آباد Hāšem ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۰۶ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه نائین به ورزنه.

هاشم‌آباد Hāšem ābād
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۱ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۳۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه ورزنه به هرند. ۱۵/۵ کیلومتر غرب شمالی ورزنه.

هاشم‌آباد Hāšem ābād
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۸ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۸ کیلومتر شمال کوهپایه.

هاشم‌آباد Hāšem ābād
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۸ درجه، ۱۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۲۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر شمال خاوری مروست.

هاشم‌آباد Hāšem ābād
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۲ درجه، ۱۶۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر شمال هرات.

هاشم‌آباد Hāšem ābād
ده، بخش خداآفرین، شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۲ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رود ارس. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری خمارلو.

هاشم‌آباد مریدشاه **Hāšem ābād-e Moridšāh**
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۵ درجه، ۱۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه ایرانشهر به چابهار و کنار رودخانهٔ سرباز. ۸ کیلومتر شمال غربی راسک.

هاشم‌بگ **Hāšembag**
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۲۲۳ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

هاشم‌بلم **Hāšembalm**
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۷ درجه، ۹۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۷۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر خاور شمالی سرگز.

هاشم‌بیگی **Hāšem beygi**
← هاشم‌بگ. ده، شهرستان کوهدشت.

هالوب **Hālub**
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۰۴ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رود کارون. ۱۱ کیلومتر شمال دارخوین.

هالوجان **Hālujān**
ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۴۱ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. درهٔ غربی کوه پیازه. ۱۱ کیلومتر شمال غربی سروآباد.

هالّه **Hālleh**
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۱۳۰ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل جنوبی خلیج نای‌بند. ۹ کیلومتر جنوب خاوری عسلویه.

هامانه **Hāmāneh**
کوه، شهرستان اردکان، استان یزد. ۱۰ کیلومتر شمال غربی خرانق. ارتفاع ۳۰۰۳ متر.

هامانه **Hāmāneh**
ده، بخش خرانق، شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۸۲ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه هامانه. ۹ کیلومتر غرب شمالی خرانق.

هامون **Hāmun**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۹۰ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. ۴۵ کیلومتر شمال غربی خوسف.

هامون **Hāmun**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۱۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه خوسف به سرچاه. ۳۴ کیلومتر جنوب خوسف.

هامون پوزه **Hāmun-e Puzeh**
← هامون صابری، دریاچه.

هامون جزموریان **Hāmun-e Jazmuriyān**
هامون یا دریاچهٔ شور فصلی به مساحت حدود ۱۰۹۵ کیلومترمربع بین استانهای سیستان و بلوچستان و کرمان، شهرستانهای ایرانشهر و کهنوج. ۱۱۰ کیلومتر خاور جنوبی کهنوج و ۳۰ کیلومتر غرب روستای دلگان. درازای این هامون از شمال به جنوب ۵۲ کیلومتر و ارتفاع سطح آن ۳۵۵ متر است. هامون جزموریان بعد از کوههای تفتان و بزمان، مشخص‌ترین عارضهٔ جغرافیائی استان سیستان و بلوچستان بشمار می‌آید. رودخانهٔ بمپور از خاور و هلیل‌رود از غرب به آن وارد می‌گردند.

هامون سیستان **Hāmun-e Sistān**
← هامون صابری، دریاچه.

هامون صابری، دریاچه **Hāmun-e Sāberi**
دریاچهٔ شور نسبتاً وسیعی به مساحت حدود ۱۸۵ کیلومترمربع در شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. مرز ایران و افغانستان. نیمی از این دریاچه در خاک ایران و نیم دیگر آن در خاک افغانستان جای دارد. درازای این دریاچه از شمال به جنوب حدود ۱۸ کیلومتر و ارتفاع سطح آب آن ۴۸۰ متر است و حاشیهٔ جنوبی آن باتلاق و نیزار وسیعی است که در بارندگیهای فوق‌العاده به زیر آب فرو می‌رود. آب این دریاچه از رودخانه‌های هاروت‌رود، فرارود، خاش‌رود و رودخانهٔ هیرمند تأمین می‌گردد و ژرفای آن از ۴/۵ متر تجاوز نمی‌کند.

هامون هرم **Hāmun-e Harm**
نمکزاری به مساحت حدود ۱۲۵ کیلومترمربع در شهرستان لار، استان فارس. ۹۰ کیلومتر غرب شمالی لار و یک کیلومتر شمال روستای هرم. درازای این نمکزار یا کویر از غرب شمالی تا خاور جنوبی ۲۹ کیلومتر و پهنای آن از ۱ تا ۸ کیلومتر است و ارتفاع سطح آن به حدود ۷۵۰ متر بالغ می‌گردد. به این نمکزار کویر هرم هم می‌گویند.

هامی‌جان **Hāmijān**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۷۱ درجه، ۵۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک.

کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه دوهله. ۱۲/۵ کیلومتر جنوب غربی بهاباد.

هامیون **Hāmiyun**

چشمهٔ آب، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. ۴ کیلومتر جنوب خاوری رباط خان. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. دامنهٔ شمالی کوه هامیون.

هانه گلان **Hāneh gelān**

ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۳۱ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۶۵ متر. سرد، نیمه‌خشک.

هانی **Hāni**

ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر خاور جنوبی جوزم.

هانیس **Hānis**

ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۲۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر جنوب صلوات‌آباد. درّهٔ شمالی کوه خسروکش.

هانی‌گرمله **Hāni garmaleh**

ده، بخش نوسود، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۳۱۴ درجه، ۳۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار مرز ایران و عراق. سر راه پاوه به مریوان.

هاوستین **Hāvastin ?**

ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۵ درجه، ۹۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی خروانق. کوهستان ارسباران.

هاوشک **Hāvešk**

ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۵۵ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. حومهٔ شمالی شهربابک.

هاوی **Hāvey**

ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۰۹ درجه، ۵۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه شاد. ۴۱ کیلومتر جنوب خوسف.

هاویان **Hāviyān**

ده، بخش مرکزی شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۰۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر شمال غربی بیشه‌دراز. دامنهٔ کوه اناران.

هبال **Hebāl**

ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۲۵۵ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۲۷ کیلومتر جنوب غربی حمیدیه.

هبران **Hebrān**

ده، بخش خرقان، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۲۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه شاه‌پسند. ۲۱ کیلومتر خاور جنوبی رازقان.

هبودان **Habudān**

ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۱۳ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۱۸ کیلومتر غرب چانف.

هپرو **Haparu**

← درّه‌تو. ده، شهرستان باغملک.

هپودم **Hapudam ?**

ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۴۹ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه اسپکه به فنوج. ۱۰ کیلومتر غرب اسپکه.

هتروم **Hatrom**

ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۹ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳۰ کیلومتر شمال غربی کهیر.

هُتکن **Hotkan**

ده، مرکز دهستان هتکن، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۷۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه درآب.

هُجدک **Hojedk**

ده، مرکز دهستان هروز، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴۶ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر غرب هروز.

هجده دانگ **Hejdah dāng**

ده، بخش مرکزی شهرستان قم، استان تهران. قم ۴۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، خشک. ۷ کیلومتر شمال غربی قمرود. کنار رودخانهٔ قره‌چای.

هُجرک **Hojrak ?**

ده، بخش خور و بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۵ درجه، ۱۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۶۲ کیلومتر جنوب غربی خور.

هجرک **Hejrak**

ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۱۳ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۶۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. سر راه خبر به هرات. ۷/۵ کیلومتر جنوب غربی خبر.

هجیب، گردنه **Hejib**

گردنه‌ای به بلندی ۱۶۵۰ متر در شهرستان ساوه، استان مرکزی. سر راه ساوه به بوئین‌زهرا. ۲۴ کیلومتر جنوب خاوری بوئین‌زهرا.

هجین **Hajin**

ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۳۱۵ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ کبوترخان. سر راه بردسیر به رفسنجان.

هچی‌رود **Hacirud**

ده، مرکز دهستان کلارستاق غربی، بخش چالوس، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۸۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم. ساحل دریای خزر. سر راه چالوس به تنکابن.

هُدام **Hodām**

ده، بخش مرکزی شهرستان شوشتر، استان خوزستان. شوشتر ۱۶۰ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ هدام. ۲۵ کیلومتر جنوب درخزینه.

هدّامه **Haddāmeh**

ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۲ کیلومتر خاور شمالی هشتچه.

هدایت **Hedāyat**

ده، بخش مرکزی شهرستان قصر شیرین، استان کرمانشاه. قصر شیرین ۳۴۳ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قوره‌تو. کنار مرز ایران و عراق.

هدکان **Hadkān**

ده، بخش بردخون، شهرستان دیّر، استان بوشهر. دیّر ۳۰۸ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه ساحلی دیّر به بوشهر. ۴۴ کیلومتر شمال غربی بردخون.

هرا **Herā**

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۹ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر جنوب پُدُل.

هرائین **Harā'in**

ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۱۵ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه گوجه‌یوقوز. سرچشمهٔ رود آوج. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری آوج.

هرابرجان **Herābarjān**

ده، مرکز دهستان هرابرجان، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۹۰ درجه، ۱۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۶۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه مروست به هرات. ۳۵ کیلومتر شمال غربی هرات.

هرات **Herāt**

شهر، مرکز بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۱ درجه، ۱۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه شهر بابک به مروست و یزد.

هراز **Harāz**

رودخانه، شهرستانهای نور و آمل، استان مازندران. طول ۱۸۵ کیلومتر.

از دو ریزابهٔ اصلی یکی بنام هراز نور و دیگری بنام هرازلار که اولی از ارتفاعات ۶۳ کیلومتری جنوب باختری نوشهر و دومی از کوه پالون گردن، ۸۳ کیلومتری جنوب باختری آمل سرچشمه گرفته‌اند، تشکیل می‌یابد. هراز نور رو به خاور روان می‌شود و هرازلار بسوی شمال روان می‌گردد. رودخانه‌های مزبور در ۵ کیلومتری شمال خاوری روستای علی‌آباد با هم تلاقی می‌کنند و توأماً بسوی شمال جریان می‌یابند. با وارد شدن به دشت ساحلی دلتای وسیعی را پدید می‌آورد و طی شاخه‌هایی چون موسی‌نهر، تاج‌رود، شهرود، کیسه‌رود، بائورود و کاری از شهر آمل می‌گذرد و به دریای خزر می‌ریزد.

هرازجان **Herāzjān**

ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۴۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۳ کیلومتر شمال نراق.

هران **Harān ?**

ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۸۸ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی نیستانک.

هرانده **Harāndeh**

ده، بخش فیروزکوه، شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۹۲ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ نیم‌رود. ۹ کیلومتر جنوب غربی فیروزکوه. دامنهٔ شمالی کوه شاه‌ورس.

هرایجان **Harāyjān**

ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۶۷

درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر غرب شمالی خلاّر.

هربی **Herbi**
← هروی. ده، شهرستان تبریز.

هرت‌کلا **Hertkalā**
ده، بخش چالوس، شهرستان نوشهر، استان مازندران. نوشهر ۲۷۸ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود صفر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. دامنهٔ شمالی کوههای البرز.

هرته **Hertah**
ده، بخش نوسود، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۸۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۸۵۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. یک کیلومتری مرز ایران و عراق. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی نوسود. درّهٔ شمالی کوه زردوئی.

هرج **Haraj**
ده، بخش گلّه‌دار، شهرستان لامرد،استان فارس. لامرد ۳۱۸ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. ۲ کیلومتر خاور اسیر.

هُرجند **Horjand**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۱۴۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۸ کیلومتر شمال کروک.

هرچگان **Harcegān**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۱۷ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه وردنجان به بارده و اورگان.

هردنگ **Hardang**
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۲۳۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه بیدکان. ۷/۵ کیلومتر جنوب چرمهین.

هردیوک **Hardiyok ?**
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۵۴ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نیک‌شهر به بمپور. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری پیپ.

هرزند جدید **Harzand-e Jadid**
ده، دهستان هرزندات، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۴۸ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه هرزنداغ.

هرزند جدید **Harzand-e Jadid**
ده، مرکز دهستان هرزندات شرقی، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۴۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر شمال غربی زنوز.

هرزند عتیق **Harzand-e Atiq**
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۵۰ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب غربی هرزنداغ. ۶ کیلومتر شمال غربی هرنزد جدید.

هرزه‌ورز **Harzeh varz**
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۱۳۵ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر غرب جنوبی اندیس.

هرزه ویل **Harzehvil**
شهرک، بخش مرکزی شهرستان رودبار، استان گیلان. رودبار ۱۵۵ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی.

هرستان **Harestān**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمینی‌شهر، استان اصفهان. خمینی‌شهر ۱۴۰ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه خمینی‌شهر به اصفهان.

هرسم **Harsam**
← قلعهٔ هرسم. ده، شهرستان اسلام‌آباد غرب.

هرسین **Harsin**
۱- یکی از بخشهای شش گانهٔ شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. مشتمل بر دهستانهای چشمه‌کبود و شیرز و به مرکزیت شهر هرسین.
۲- شهر، مرکز بخش هرسین، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۹۴ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کرمانشاه به نورآباد. دامنهٔ جنوبی کوه شیرز.

هرقان **Hareqān**
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۶ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۲۵ کیلومتر شمال غربی نوبران. کوههای خرقان.

هُرگان Horgān
ده، بخش مرکزی شهرستان نیریز، استان فارس. نیریز ۱۲۸ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه چاه‌چک.

هرگلان Hargalān
ده، بخش عجب شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۳۵۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوب غربی کوهستان سهند.

هرگی Haregi
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۷۸ درجه، ۱۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ۱۷ کیلومتر جنوب لاش. ساحل دریای عمان.

هرم Harm
ده، بخش جویم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۰۴ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه سیاه‌زنگی. ساحل جنوبی هامون هرم. ۵۰ کیلومتر غرب جنوبی جویم.

هُرماگی Hormāgi
ده، بخش نصرت‌آباد، شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۵۹ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه تل سیاه به درّه‌شور.

هرمز Hormoz
شهر، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۴۹ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل شمالی جزیرهٔ هرمز.
تاریخچه – چند سال پس از دومین دیدار مارکوپولو از هرمز، قطب‌الدین تهمتن شاه هرمز، به علت حملات مکرر و شدید دشمنان خود، شهر هرمز را که در محل کنونی شهر میناب قرار داشت، ترک کرد و با تمام ساکنین و دارائی آنها به جزیرهٔ کوچک جرون (هرمز امروزی) پناه برد (سال ۷۰۰ هجری قمری مطابق ۶۷۹ خورشیدی). به دستور وی بندری در انتهای شمالی جزیره ساخته شد که کمی بعد به شهر پررونقی مبدل گردید و به یاد موطن اصلی، هرمز نام گرفت. در سال ۷۲۰ هجری قمری (۶۹۸ خورشیدی)، قطب‌الدین جزیرهٔ کیش را که تا آن موقع از رونق تجاری برخوردار بود، تسخیر کرد و بحرین را نیز مطیع خود ساخت. در زمان همین شاه، ابن بطوطه از شهر جدید هرمز دیدن کرد و از آن به خوبی یاد نمود. در آن زمان، هرمز بندری بود که هند و سند کالاهای خود را از آنجا به عراق و فارس و خراسان می‌فرستادند. هرمز تا ۳ قرن بعد، از رونق زیادی برخوردار بود. پس از آن که هرمز بدست پرتغالیها افتاد، شهر هرمز نیز بتدریج اهمیت خود را از دست داد و بعدها بندرعبّاس جانشین آن گردید.

هرمز Hormoz
← میناب. شهر، استان هرمزگان.

هرمز Hormoz
جزیرهٔ نسبتاً بزرگی در تنگهٔ هرمز، خلیج فارس، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری بندرعباس. جزیرهٔ هرمز به شکل دایره‌ای است که ساحل شمالی آن بصورت دماغهٔ کوچکی بسوی شمال پیشروی کرده و شاخک مشخصی را پدید آورده است. مساحت این جزیره ۴۱/۹ کیلومترمربع است. درازا و پهنای آن هرکدام حدود ۸ کیلومتر می‌باشد و بلندترین نقطهٔ آن ۱۸۶ متر ارتفاع دارد. خاک سرخ آن از قدیم شناخته شده بود و از آن استفاده می‌کردند. نمک سفید آن نیز بسیار مرغوب است. از لحاظ موقعیت، دارای اهمیت خاصی است و ظاهراً به همین سبب است که تنگهٔ هرمز بنام آن خوانده شده است.
تاریخچه – جزیرهٔ هرمز از زمانهای دور شناخته شده بود. قطب‌الدین تهمتن شاه هرمز در سال ۷۰۰ هجری قمری (۶۷۹ خورشیدی) از شهر هرمز قدیم گریخت و به این جزیره پناه آورد و شهر هرمز جدید را بنا نهاد. آلبوکرک سردار پرتغالی در سال ۹۱۳ هجری قمری (۸۸۵ خورشیدی)، جزیرهٔ هرمز را تصرف کرد و امیر آنجا را خراجگزار دولت پرتغال نمود و ضمناً قلعهٔ معظمی در آن بنا نهاد. شاه اسماعیل اول صفوی که به سختی گرفتار مسائل و جنگهای داخلی بود، ناگزیر با آلبوکرک از در سازش درآمد و تسلط پرتغالی‌ها را بر هرمز به رسمیت شناخت. شاه عباس اول صفوی با دستیاری امامقلی‌خان و همیاری شرکت هند شرقی بریتانیا، پرتغالیها را از هرمز بیرون راند و سلسلهٔ ملوک هرمز را منقرض نمود. به دنبال آن میدان رقابت بین انگلیسی‌ها و هلندی‌ها باز شد تا آن که در سال ۱۱۴۹ هجری قمری (۱۱۱۴ خورشیدی) نادرشاه افشار کلیهٔ سواحل خلیج فارس، از جمله هرمز را از وجود بیگانگان پاک کرد و آن را تحت اطاعت خود درآورد.

هرمزآباد Hormoz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۴۱ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه سردشت به مهاباد. جنگلی.

هرمزآباد Hormoz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۶۵ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. کنار راه نائین به تودشک.

هرمزآباد Hormoz ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۳۴۳ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۳۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۴/۵ کیلومتر غرب جنوبی گرم‌آباد.

هرمزآباد **Hormoz ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان مهران، استان ایلام. مهران ۹۰ درجه، ۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار راه مهران به دهلران.

هرمزآباد **Hormoz ābād**
ده، بخش انار، شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۳۰۴ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۴۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۵کیلومتر غرب جنوبی انار.

هرمزآباد **Hormoz ābād**
ده، مرکز دهستان اسلامیه، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۲۷۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶کیلومتر جنوب غربی لاهیجان.

هرمزان **Hormozān**
ده، بخش بهاباد، شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۶۷ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ جنوبی کوه خودیان. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی بهاباد.

هرمزد اردشیر **Hormozd ardešir**
← اهواز. شهر، استان خوزستان.

هُرمزک **Hormozak**
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۰۹ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۹کیلومتر غرب شمالی نیر. دامنهٔ جنوبی شیرکوه.

هُرمزی **Hormozi**
ده، بخش بنت، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۲۷۹ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴کیلومتر شمال غربی توتان.

هُرموج **Hormuj**
ده، بخش کردیان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۷۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۴ کیلومتر جنوب خاوری قطب‌آباد. امامزاده‌ای بنام شاهزاده خورشید دارد.

هُرمودباغ **Hormud-e Bāq**
ده، بخش مرکزی شهرستان لار، استان فارس. لار ۱۹۴ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۷۳۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. سر راه لار به بستک. ۲۶کیلومتر خاور باغ.

هُرمودر **Hormudar**
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۱۸ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۳۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوه گنو. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری فین.

هرمود میرخوند **Hormud-e Mirxund**
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندر لنگه ۶ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع ۵۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه بندرعباس به لار. ۴۰ کیلومتر شمال خاوری ده‌تل.

هرموشی **Harmuši**
ده، بخش مرکزی شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۳۵۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر خاور صالح مشطت.

هرموک **Hormuk**
ده، بخش مرکزی شهرستان بم، استان کرمان. بم ۳۲۴ درجه، ۷۲/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی.

هرمی اناری **Hermi-ye Anāri**
ده، بخش جم، شهرستان کنگان، استان بوشهر. بندر کنگان ۳ درجه، ۲۳کیلومتر. ارتفاع ۵۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر جنوب ولایت.

هرمیان بالا **Harmiyān-e bālā**
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۷۱ درجه، ۴۲کیلومتر. ارتفاع ۸۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ دشت حر. روستای هرمیان پائین در ۱۲۰۰ متری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۹۱۰ متری قرار دارد.

هرمیدول **Harmidol**
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۱۱۲ درجه، ۳۰کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. درّهٔ خاوری کوه کترش.

هرمیدیگو **Hermidigō ?**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۱۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱۹ کیلومتر شمال کنارک.

هرناشک **Hernāšk**
ده، بخش مرکزی شهرستان شهربابک، استان کرمان. شهربابک ۳۵۲ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۴کیلومتر شمال غربی کم‌سرخ.

هرنج **Haranj ?**
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد

۱۸ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ کوه خسبان. ۵/۵ کیلومتر شمال شهرک. کوهستان البرز.

هرند **Harand**
شهر، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۹۷ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه کوهپایه به اژیه. ۱۶ کیلومتر جنوب کوهپایه.

هرندان **Harandān**
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۳۵۸ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. سر راه هشتپر به آستارا. ساحل دریای خزر.

هرنگ **Herang**
ده، مرکز دهستان هرنگ، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۲۵ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. سر راه بندرلنگه به بستک. ۱۳ کیلومتر جنوب خاوری بستک.

هرنگان **Harangān**
ده، بخش بیابان، شهرستان میناب، استان هرمزگان. میناب ۱۷۱ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۴۳ کیلومتر جنوب خاوری سیریک.

هرنوب **Harnub**
ده، بخش مینو، شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۱۷۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. گرم، خشک. دشت. داخل جزیرهٔ مینو.

هُرین خلیفه **Horin xalifeh**
ده، مرکز دهستان کوهدشت شمالی، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۳۱۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک.

هروان **Haravān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۱۳۶ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. به آن هیروان هم می‌گویند.

هروز **Heruz**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۴ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ هروز بالا. سر راه کرمان به راور. ۷ کیلومتر خاور هجدک.

هُروک **Horok**
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۴ درجه، ۱۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه ابرکوه به تیزک. ۷/۵ کیلومتر غرب شمالی ابرکوه.

هروی **Hervi**
یا هربی. ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۱۳۷ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. داخل درّهٔ لیقوان. سر راه باسمنج به لیقوان.

هرویل‌داغی **Haravil dāqi**
کوه، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. ۳۴ کیلومتر غرب شمالی سلماس. ارتفاع ۳۴۸۸ متر.

هریان **Hariyān**
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۶۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر جنوب قروه.

هریدک **Haridak ?**
ده، بخش لاشار، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۵۴ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نیک‌شهر به بمپور. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری پیپ.

هریرود **Harirud**
رودخانه، شهرستانهای تایباد، تربت جام و مشهد، استان خراسان. رودخانهٔ مرزی ایران و افغانستان و جمهوری ترکمنستان. طول بخش مرزی ۲۲۵ کیلومتر. طول سراسری ۱۱۲۰ کیلومتر. مسیر کلی، نخست غربی و سپس شمالی.
این رودخانه از کوههای بابا واقع در شمال غربی افغانستان سرچشمه می‌گیرد و رو به باختر بسوی شهر هرات روان می‌شود، و به مرز ایران و افغانستان وارد می‌گردد و بسوی شمال متوجه می‌شود و به آن رود تجن نیز می‌گویند و در صحرای قره‌قوم واقع در کشور ترکمنستان ناپدید می‌گردد.

هریز **Heriz**
← هریس. ده، شهرستان شبستر.

هریزه **Harizeh**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۵ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال کوهپایه. کوهستان مارشنان.

هریس **Heris**
یا هریز. ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۸۸ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کهلی‌داغ.

هریس **Heris**

ده، بخش مرکزی شهرستان سراب، استان آذربایجان شرقی. سراب ۱۸۷ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دشت. سر راه اسب‌فروشان به بیجند و اردها.

هریس **Heris**

۱- شهرستانی در استان آذربایجان شرقی، مرکب از بخش مرکزی و بخش خواجه. این شهرستان از شمال به شهرستان اهر، از شمال خاوری به شهرستان مشگین‌شهر، از جنوب خاوری به شهرستان سراب، از جنوب به شهرستان بستان‌آباد، از جنوب غربی به شهرستان تبریز و از غرب به شهرستان مرند محدود است. شهرستان هریس سرزمینی است نیمه‌کوهستانی که ارتفاعاتی چون قوشه‌داغ و آی‌تاخلی و کسبه از شمال، آن را در بر گرفته‌اند که بلندترین آنها بنام قوشه‌داغ، ۳۱۴۹ متر ارتفاع دارد. ارتفاعات جنوبی تلخه‌رود از جنوب آن را از شهرستان بستان‌آباد جدا می‌کند و رودهایی چون گماناب‌چای، پاژچای، آری‌چای، زوروچای، کجرود و قوری‌چای آن را سیراب می‌سازند. از نظر پوشش گیاهی نیمه جنگلی است و مراتع آن سبز و خرم است. آب و هوای این شهرستان معتدل مایل به سرد است و زمستانهای آن نسبتاً سخت و طولانی است.

۲- شهر، مرکز شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۷۵ درجه، ۷۴کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه قوشه‌داغ، کنار آری‌چای.

تاریخچه - سوابق و مدارک تاریخی موجود گویای آن است که هریس در سده‌های هفتم و هشتم هجری آباد و معمور بوده و چند بنای تاریخی از روزگار ایلخانان و جانشینانشان در این شهرستان دیده می‌شود که مهمترین آنها بقعهٔ شیخ اسحاق، مسجد سنگی جمال‌آباد و مسجد اسنق است.

هریس **Heris**

ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۲ درجه، ۹۳کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۹ کیلومتر غرب خروانق. کوهستان ارسباران.

هریگان **Herigān**

ده، بخش مرکزی شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۳۱۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه چوبین. ۴ کیلومتر شمال غربی باباحیدر.

هریوند **Harivand**

ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۳۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه مود به مختاران. ۱۰ کیلومتر جنوب غربی مود.

هزار **Hezār**

کوهستانی به وسعت حدود ۹۰۰ کیلومترمربع، شهرستان بم، استان کرمان. ۱۱۴ کیلومتر غرب شمالی بم. ارتفاع ۴۴۶۵ متر. کوهستان هزار از سوی غرب به کوههای لاله‌زار و از جنوب به کوهستان بهرآسمان می‌پیوندد.

هزار **Hezār**

ده، بخش بیضا، شهرستان سپیدان، استان فارس. اردکان ۱۲۹ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۵۰۰ متر غرب کوشک هزار.

هزارآباد **Hezār ābād**

ده، بخش مرکزی شهرستان آشتیان، استان مرکزی. آشتیان ۱۱۸ درجه، ۷کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه آشتیان به قم. ۴ کیلومتر شمال کُردیجان.

هزارانی **Hezārāni**

ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۵۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ آبدانان. ۷کیلومتر جنوب خاوری آبدانان.

هزارتاق **Hezārtāq**

ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۲۰ درجه، ۷۶ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ماشاری. ۶ کیلومتر شمال خاوری ماشاری.

هزارجریب **Hezār jarib**

ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۸۲ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رود حرم‌آباد (آب ملایر). ۸ کیلومتر شمال غربی حسین‌آباد ناظم.

هزارجریب **Hezār jarib**

ده، بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۵۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ بیاتون. ۲۵ کیلومتر غرب شمالی هندودر.

هزار جریب **Hezār jarib**

ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۲۹۳ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۱۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر غرب شمالی بوئین و میاندشت.

هزارجلفا **Hezār jolfā**

ده، بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۲۷ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، خشک. ۵ کیلومتر خاور خاکعلی.

هزارخانی Hezārxāni

ده، بخش سروآباد، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۳۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر شمال سروآباد.

هزارخانی Hezārxāni

ده، بخش کاکاوند، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۰۸ درجه، ۲۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب خاوری هفت‌چشمه. سر راه نورآباد به هرسین.

هزارخانی بالا Hezārxāni-ye bālā

ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۶۲ درجه، ۲۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درهٔ خاوری کوه کمرقطب. روستای هزارخانی پائین در ۵ کیلومتری جنوب غربی این روستا و در ارتفاع ۱۹۵۰ متری قرار دارد.

هزاردرّه Hezār darreh

کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. ۳۰ کیلومتر جنوب غربی بروجن. ارتفاع ۳۸۶۲ متر. سرچشمهٔ آب دز.

هزاردرّه Hezār darreh

ده، بخش سروستان، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۳۲ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۲۰ کیلومتر غرب جنوبی سروستان و ۴ کیلومتر غرب شمالی شورجه.

هزاررود Hezār rud

ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۵۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

هزارکانیان Hezār kāniyān

ده، مرکز دهستان سارال، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۳۴۲ درجه، ۵۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۵ کیلومتر جنوب غربی دیواندره.

هزار مسجد Hezār masjed

رشته‌کوهی به درازای ۴۹۷ کیلومتر و مساحتی معادل ۲۵۸۰۰ کیلومترمربع در شمال استان خراسان. بخشی از خط الرأس این رشته مرز ایران و جمهوری ترکمنستان را تشکیل می‌دهد و در ۳۴ کیلومتری خاور جنوبی مرزداران (مزدوران) به درّهٔ کشف رود پایان می‌یابد. بلندترین قلّهٔ آن به نام کوه هزارمسجد ۳۰۴۰ متر ارتفاع دارد و در ۷۸ کیلومتری شمال غربی مشهد واقع است. ریزابه‌های کشف‌رود و اترک از آن سرچشمه می‌گیرند.

هزاری Hezāri

ده، بخش دشتیاری، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۷۰ درجه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۶ کیلومتر جنوب غربی باهوکلات. مجاور روستای سندباهو.

هزاوه Hazāva/Hezāveh

ده، بخش مرکزی شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۰۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی مشهد میغان. زادگاه امیرکبیر و میرزاابوالقاسم قائم‌مقام.

هُژبرآباد Hožabr ābād

ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۱۷ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر جنوب چالانچولان. سر راه چالانچولان به دورود.

هست Hast ?

ده، بخش مرکزی شهرستان سمیرم، استان اصفهان. سمیرم ۱۷۲ درجه، ۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ دوهان. سر راه سمیرم به کومه.

هستیجان Hastijān

ده، مرکز دهستان هستیجان، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۱۴۸ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمال خاوری کوه درّه برف هستیجان.

هسکوه Haskuh

ده، بخش مهدی‌شهر، شهرستان سمنان، استان سمنان. سمنان ۶ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه اِوار. ۲۳ کیلومتر شمال خاوری شهمیرزاد.

هسنیجه Hasnijeh

ده، بخش مرکزی شهرستان نجف‌آباد، استان اصفهان. نجف‌آباد ۳۲۶ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه دهق به مورچه‌خورت و تیران.

هشت‌آباد Hašt ābād

ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۸۲ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۸۷۵ متر. گرم، خشک. یک کیلومتری شمال خاوری یاتری بالا.

هشتاد Haštād

کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان الیگودرز، استان لرستان. ۵۰ کیلومتر جنوب خاوری الیگودرز. ارتفاع ۳۹۰۶ متر.

هشتادان Haštādān
ده، بخش گلباف، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۱۱ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ هشتادان. سر راه سیرچ به گلباف. ۱۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری سیرچ.

هشتادپهلو Haštād pahlu
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. ۳۰ کیلومتر جنوب خرم‌آباد. ارتفاع ۳۰۱۲ متر.

هشتاد جفت Haštād joft
ده، بخش مرکزی شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۳۷ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه خشک. ساحل راست رودخانهٔ گورانی. ۱۴ کیلومتر شمال خاوری توپ‌آغاج.

هشت‌پر Haštpar
← طوالش. شهرستان، استان گیلان.
شهر، مرکز شهرستان طوالش، استان گیلان. ۳۳۱ کیلومتر شمال غربی تهران و ۸۳/۵ کیلومتر شمال غربی رشت. ارتفاع ۴۵ متر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. سر راه رشت به آستارا، ۶ کیلومتری ساحل غربی دریای خزر. کنار کرگانرود. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۵۴ °۴۸ طول شرقی و ″۰۰ ′۴۸ °۳۷ عرض شمالی.

هشتجین Haštjin
← هشجین. ده، شهرستان خلخال.

هشتچه Haštceh
یا هشچه. ده، مرکز دهستان جراحی، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر صفر درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی.

هشتراک Haštrāk
ده، دهستان شپیران، شهرستان سلماس (شاهپور)، استان آذربایجان غربی. سلماس ۲۴۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتری مرز ایران و ترکیه.

هشترود Haštrud
۱- شهرستانی در استان آذربایجان شرقی، مرکب از بخش مرکزی، بخش چهاراویماق و بخش نظرکهریزی و به مرکزیت شهر هشترود یا سراسکند. این شهرستان از شمال به شهرستان بستان‌آباد، از خاور به شهرستان میانه، از جنوب غربی به استان زنجان و از جنوب به استان آذربایجان غربی و از غرب به شهرستانهای بناب و مراغه محدود است. سرزمینی است کوهستانی که ارتفاعات قابل ذکر آن آق‌داغ، چراغ‌مردان و گنبد است و هشت رودخانه همراه با ریزابه‌های خود آن را مشروب می‌سازند و به همین مناسبت هشترود نامیده می‌شود. این رودها کلاً از سهند سرچشمه می‌گیرند و مهمترین آنها رودخانهٔ سراسکند و قرنقوچای و آیدوغموش است.
آب و هوای هشترود معتدل مایل به سرد است که هرچه رو به غرب و به کوهپایه و دامنهٔ سهند نزدیک می‌شویم بر سرمای زمستانها افزوده می‌شود. راه‌آهن میانه به مراغه از این شهرستان می‌گذرد.
۲- شهر، مرکز شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. ۴۲۷ کیلومتر شمال خاوری تهران و ۹۱ کیلومتر جنوب خاوری تبریز. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. به آن سراسکند هم می‌گویند. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۰۳ °۴۷ طول شرقی و ″۴۵ ′۲۸ °۳۷ عرض شمالی. از جمله آثار تاریخی این شهرستان ویرانه‌هایی است در شرق ایستگاه راه‌آهن خراسانک که آن را قلعهٔ ضحاک می‌نامند.

هشترود Haštrud
۱- شهرستانی در جنوب استان آذربایجان خاوری، مرکب از بخشهای مرکزی، چاراویماق (چهاراویماق) و نظرکهریزی و مشتمل بر دهستانهای قرانقو، کوهسار، سلوک، علی‌آباد، چاراویماق شمال شرقی، چاراویماق مرکزی، چاراویماق شرقی، چاراویماق جنوب شرقی، چاراویماق جنوب غربی، ورقه، نظرکهریزی، آلمالو و قوری‌چای شرقی و به مرکزیت شهر هشترود یا سراسکند. این شهرستان از شمال به شهرستان بستان‌آباد، از خاور به شهرستان میانه، از جنوب خاوری به استان زنجان، از جنوب به استان آذربایجان غربی، از غرب به شهرستانهای بناب و مراغه و از شمال غربی به شهرستان تبریز محدود است. سرزمینی است کوهستانی که رودهای فراوانی در آن جاری است و به همین مناسبت به هشترود موسوم است. کوهستان سهند در غرب آن جای دارد و کوهستان قرخ‌بلاغ با ارتفاع ۳۳۳۲ متر در جنوب آن واقع است. رودخانه‌های فراوانی که همگی از کوهستانهای سهند و قرخ‌بلاغ سرچشمه می‌گیرند، در این شهرستان جریان دارند و از این بابت یکی از پرآب ترین شهرستانهای ایران محسوب می‌گردد. عمده‌ترین رودخانه‌های شهرستان هشترود عبارتند از: قرنقوچای، قوری‌چای، آیدوغموش، کلقان‌چای، آلمالوچای و شورچای. راه‌آهن میانه به مراغه و تبریز از این شهرستان عبور می‌کند و از طریق راه اتومبیل‌رو به شهرستانهای میانه و تبریز و مراغه و اردبیل مرتبط است. اراضی حاصلخیز و مراتع فراوان دارد و از نظر آب و هوا جزء مناطق معتدل مایل به سرد و نیمه‌خشک محسوب می‌گردد.
۲- شهر، مرکز شهرستان هشترود، استان آذربایجان شرقی. ۴۲۷ کیلومتر شمال غربی تهران و ۹۰ کیلومتر جنوب خاوری تبریز. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ سراسکند. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۰۳ °۴۷ طول شرقی و ″۴۵ ′۲۸ °۳۷ عرض شمالی. به آن سراسکند و همچنین آذران هم می‌گویند.

Haštgerd **هشتگرد**
شهر، مرکز شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. تهران ۲۹۳ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۷۵ متر. معتدل، خشک. بین راه اتومبیل‌رو و خط آهن تهران - قزوین. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

Hašt marx ? **هشت مرخ**
ده، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۷۷ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Haštugān **هشتوگان**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۳۱ درجه، ۹۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری دهک.

Haštugān **هشتوگان**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۶ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. درهٔ جنوبی کوه گلرگ. سر راه دهک به گلرگ. ۱۳ کیلومتر شمال غربی دهک.

Hašajin **هشجین**
ده، مرکز بخش خورش‌رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۱۱ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه خلخال به آق‌کند.

Hašceh **هشچه**
← هشتچه. ده، شهرستان بندر ماهشهر.

Hašak **هشک**
ده، بخش مرکزی شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۳۱۸ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه سراوان به خاش.

Hašmiz **هشمیز**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۲۳۸ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر شمال توری‌ور. درهٔ شمالی کوه کوچک‌خورمول.

Hešniz **هشنیز**
ده، بخش گاوبندی، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۹۳ درجه، ۱۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر خاور جنوبی به ده. سر راه گاوبندی به بندرلنگه.

Heši **هشی**
ده، بخش خورش رستم، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۱۱ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب هشجین.

Heši **هشی**
ده، بخش مرکزی شهرستان خاش، استان سیستان و بلوچستان. خاش ۲۰۵ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ایرندگان. ۵ کیلومتر شمال غربی ایرندگان.

Haft āsiyāb **هفت‌آسیاب**
ده، بخش قیروکارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۴۰ درجه، ۶۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۹۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۹ کیلومتر جنوب غربی قیروکارزین.

Haftāšiyān **هفت‌آشیان**
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۲۸ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری آگاه بالا.

Haftādor **هفتادور**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۹۶ درجه، ۳۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. ۷ کیلومتر خاور شمالی عقدا.

Haftāš **هفتاش**
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۱۰۶ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چم هفتاش.

Haftpirān **هفت پیران**
ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۳۵ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. کنار رودخانهٔ کارون. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری ده کهنه.

Haft tappeh **هفت‌تپّه**
ایستگاه راه‌آهن، بخش شاوور، شهرستان شوش، استان خوزستان. شوش ۱۴۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری شاوور. ناحیهٔ صنعتی هفت‌تپه در ۵ کیلومتری خاور این ایستگاه قرار دارد.

Haft tumān **هفت‌تومان**
ده، بخش خورو بیابانک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۶۳ درجه، ۱۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. کنار رودخانهٔ نُه‌آب. ۴۲ کیلومتر جوب غربی خور.

Haft juš **هفت‌جوش**
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۲۴

درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رود هله. ۷ کیلومتر خاور شمالی کرّه‌بند.

هفت چشمه Haft cešmeh
ده، بخش آذرشهر، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۱۰ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سهند.

هفت‌چشمه Haft cešmeh
ده، بخش سنجبد، شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۲۸۷ درجه، ۴۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

هفت‌چشمه Haft cešmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۰۵ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستان البرز.

هفت چشمه Haft cešmeh
کوه، کوهستان زاگرس، شهرستان بروجن، استان چهارمحال و بختیاری. ۸۷ کیلومتر باختر بروجن. ارتفاع ۳۹۷۲ متر.

هفت‌چشمه Haftcešmeh
ده، مرکز بخش کاکاوند و مرکز دهستان کاکاوند شرقی، شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد ۳۰۹ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه هرسین به نورآباد و کنار توده‌رود.

هفت چشمه Haft cešmeh
ده، بخش ترهان، شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت ۱۹۹ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوه زرده‌سوار.

هفت چشمه Haft cešmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۱۹۴ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار آب میدانک بالا. درّهٔ خاوری کوه دری. کوهستان زاگرس.

هفت چشمه Haft cešmeh
ده، بخش مارگون، شهرستان بویراحمد، استان کهگیلویه و بویراحمد. یاسوج ۳۰۹ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

هفت چشمه Haft cešmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۲۷۰ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت ساحلی. ۲ کیلومتر شمال غربی بندر شرفخانه.

هفت‌چشمه Haft cešmeh
ده، بخش ارشق، شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۴۸ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اردبیل به گرمی. ۶ کیلومتر شمال غربی رضی.

هفت چوبه Haft cubeh
ده، بخش جوادآباد، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۵۹ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۷۰ متر. گرم، خشک. ۵ کیلومتر شمال جوادآباد.

هفت‌خان (خوان) Haft xān
ایستگاه راه‌آهن، بخش امیرآباد، شهرستان دامغان، استان سمنان. دامغان ۲۰۸ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۱/۵ کیلومتر خاور شمالی دوزهیر.

هفت دشت بالا Haft dašt-e bālā
ده، بخش ماهور و میلاتی، شهرستان ممسنی، استان فارس. نورآباد ۲۶۱ درجه، ۴۲ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار دلوار هفت قنات. ۱۱ کیلومتر غرب بابامنیر.

هفت‌شهیدان Haft šahidān
ده، مرکز دهستان جهانگیری، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۱۵ درجه، ۳۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه مسجد سلیمان به لالی.

هفتکده Haftkadeh
یا گوران. ده، بخش زرین‌آباد، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۳۲۱ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ میمه.

هفتکل Haftkel
۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان رامهرمز، استان خوزستان، مشتمل بر دهستانهای هفتکل و گزین و به مرکزیت شهر هفتکل.
۲- شهر، مرکز بخش هفتکل، شهرستان رامهرمز، استان خوزستان. رامهرمز ۳۳۹ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۹۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه اهواز به باغملک و ایذه. نام آن احتمالاً از هفت کل به معنای هفت تپه سنگ گرفته شده ولی به آن هفتگل هم می‌گویند.

هفت کوشک Haft kušk
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. کرمان ۱۱۵ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری قریت‌العرب (ده‌تازیان).

هفتگل Haftgel
← هفتکل. شهر، شهرستان رامهرمز.

هفت‌گود Haftgōd
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۴ درجه، ۱۷۵ کیلومتر. ارتفاع ۶۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۴۵ کیلومتر شمال شهداد.

هفت‌لنگ Haftlang
یکی از دو شعبهٔ طوایف بختیاری مشتمل بر چهار طایفهٔ دورکی، بابادی، دیناری و بختیاروند و هریک منقسم به تیره‌های مختلف می‌شوند و شمار آنها به ۵۵ تیره می‌رسد.

هفتوان Haftvān
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۷۹ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. سر راه خنج به محمله. ۱۶ کیلومتر غرب جنوبی خنج.

هفتوان Haftavān
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۱۹۷ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۶ کیلومتر خاور تازه‌شهر. حومهٔ جنوبی شهر سلماس.

هفته Hafteh
ده، مرکز دهستان قره‌کهریز، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۱۱۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۴۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه شازند به موچان.

هفته خوانک Hafteh xānak
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۶۸ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۵ کیلومتر شمال غربی فرمهین.

هفت‌هر Hafthar
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۶۵ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر جنوب غربی عقدا.

هفت‌یاران Haftyārān
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۷ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۳۰ کیلومتر شمال خاوری ورزنه.

هفت‌یکی Haft yeki
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۳۰۰ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. سر راه دهاقان به قمبوان و مبارکه. ۱۹ کیلومتر شمال خاوری دهاقان.

هفدار Hafdār
ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۷۳ درجه، ۴۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۶۰ متر. سرد، خشک. کوهپایه. ۲/۵ کیلومتر غرب کجان. ۱۷ کیلومتر جنوب غربی نیستانک.

هفدران Hafdarān ?
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۸۵ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر شمال سرند.

هفشجان Hafšejān
شهر، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۲۰۵ درجه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. درّهٔ خاوری کوه جهانبین.

هق Heq
ده، بخش اشنویه، شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۲۷۵ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌دورود.

هک Hek
ده، بخش ابرکوه، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۳۳ درجه، ۱۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب ابرکوه.

هکّان Hakkān
ده، بخش مرکزی شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۵۲ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای خرقان.

هکان Hakān
ده، بخش مرکزی شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۹۹ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه گم.

هکّهٔ بالا Hakkeh-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۳۲۴ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه دوتوره. روستای هکّهٔ پائین در یک کیلومتر خاور شمالی این روستا و در ارتفاع ۱۸۷۵ متری قرار دارد.

هگمتانه Hegmatāneh
← همدان.

هل‌آباد **Hel ābād**
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۶۲ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه هیر به خلخال.

هلاّب **Hellāb**
ده، بخش باغ بهادران، شهرستان لنجان، استان اصفهان. زرین‌شهر ۳۰۳ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. دشت. سر راه سامان به تیران.

هلارته **Halārteh**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۰۶ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر غرب شمالی شاه‌تور.

هلاشی **Halāši**
ده، بخش ایوان، شهرستان ایلام، استان ایلام. ایلام ۳۳۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۶ کیلومتر جنوب جوی زرایوان.

هلاغرّه **Halāqorreh**
ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۲۰ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک، کوهستانی. ۸ کیلومتر خاور شمالی کرچ.

هلال‌آباد **Helāl ābād**
ده، بخش کربال، شهرستان شیراز، استان فارس. شیراز ۱۰۰ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱۰ کیلومتر خاور خرامه.

هلالی **Helāli**
ده، بخش مرکزی شهرستان گناباد، استان خراسان. گناباد ۲۹۷ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه گناباد به بجستان. ۱۸ کیلومتر خاور جنوبی بجستان.

هلالی حاجی درویش **Helāli-ye Hāji darviš**
ده، بخش کاکی، شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۶۶ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مُند. ۹ کیلومتر جنوب غربی کاکی.

هلبی **Halbi**
ده، بخش مرکزی شهرستان نقده، استان آذربایجان غربی. نقده ۳۲۴ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ خاوری کوه درّه‌سور.

هلپهوت **Halpahut**
ده، بخش کرانی، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۲ درجه، ۳۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه خشک. کنار رودخانهٔ قمچیقای.

هلپهی **Halpehi**
ده، بخش سعدآباد، شهرستان دشتستان، استان بوشهر. برازجان ۳۴۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتری شمال خاوری سعدآباد.

هلت **Halat**
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۱۷ درجه، ۲۹/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. ۴ کیلومتر خاور جنوبی بلاوهٔ ترهٔ پائین.

هلتوشان **Haltušān**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۵ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار راه سنندج به کامیاران و کرمانشاه. ۱۴ کیلومتر شمال کامیاران.

هلدر **Haladar**
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۲ درجه، ۹۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ شمالی کوه امامزاده. ۱۰ کیلومتر شمال خاوری آوج. در این روستا امامزاده‌ای بنام امامزاده ابراهیم وجود دارد.

هُلُر **Holor**
← هولور. ده، شهرستان قشم.

هلشی **Halaši**
ده، مرکز بخش فیروزآباد و مرکز دهستان سرفیروزآباد، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۱۷۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. سر راه ماهیدشت به بوژان. کنار رودخانهٔ مرک. درّهٔ شمالی کوه نسار.

هلّک **Hellak**
ده، بخش جره و بالاده، شهرستان کازرون، استان فارس. کازرون ۱۲۱ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه فامور. حاشیهٔ شمالی دریاچهٔ پریشان.

هلکار بالا **Helkār-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان بردسیر، استان کرمان. بردسیر ۱۱۲ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متر. سرد، خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر جنوب نگار. سر راه بردسیر به بافت. روستای هلکار پائین در ۸۰۰ متری شمال این روستا و در ارتفاع حدود ۲۰۸۰ متری قرار دارد.

هلودر Haludar
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۷۶ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری گل.

هُلور Holor
← هولور. ده، شهرستان قشم، استان هرمزگان.

هلوش Haluš
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۳۹ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود سیمره. سر راه خرم‌آباد به درّه‌شهر.

هلول Holul
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۰۱ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۱۵ متر. معتدل، خشک. ۳ کیلومتر جنوب خاوری پل‌آباد.

هلّه Helleh
رودخانه، شهرستانهای کازرون ، برازجان و بوشهر، استانهای فارس و بوشهر. طول ۲۳۰ کیلومتر.
از کوههای ۴۰ کیلومتری خاور جنوبی کازرون سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب باختری روان می‌شود. در طول مسیر بنام رودخانهٔ شاهپور از تنگ چوگان می‌گذرد و از راه دهستان خشت به شهرستان کازرون وارد می‌گردد و سپس به شهرستان برازجان داخل می‌شود و در ۱۲ کیلومتری باختر شمالی برازجان با رودخانهٔ دالکی مخلوط می‌گردد و در ۵۴ کیلومتری باختر جنوبی برازجان به خلیج فارس می‌ریزد.

هله‌سم Halehsam
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان و چرداول، استان ایلام. سرابله ۱۲۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ چرداول. سر راه سرابله به زیرتنگ.

هلیس Halis ?
ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۳۵۰ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهپایه. جنگلی. ۸ کیلومتر شمال غربی لیسار.

هلیق Holiq
یا هلق. ده، دهستان دیزمار غربی، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۷ درجه، ۱۰۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ خاوری کوه کیامکی‌داغ.

هلیک‌آباد Halik ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۵۲ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. درّهٔ غربی کوه ونیزان. کوهستان زاگرس. جنگلی. کنار آب رودبار.

هلیل‌آباد Halil ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۱۹۶ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

هلیلان Holeylān
ویرانه‌های شهر قدیمی کنار رود سیمره که احتمالاً به عهد عیلامی‌ها متعلق است.

هلیل‌رود Halil rud
رودخانه، شهرستانهای جیرفت و کهنوج، استان کرمان. طول ۳۸۷ کیلومتر. مسیر کلی، جنوب خاوری.
از کوهستان هزار، ۹۶ کیلومتری شمال غربی جیرفت سرچشمه می‌گیرد. از دهستانهای بهر آسمان و حومهٔ جیرفت می‌گذرد و از کنار شهر جیرفت عبور می‌کند و از دهستانهای محمدآباد و گنج‌آباد می‌گذرد و به شهرستان کهنوج داخل می‌شود و دهستان رودبار را سیراب می‌کند و پس از ورود به دهستان جزموریان به حاشیهٔ غربی هامون جزموریان وارد می‌شود.

هلیله Helileh
ده، بخش مرکزی شهرستان بوشهر، استان بوشهر. بوشهر ۱۶۲ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل جنوبی شبه جزیرهٔ بوشهر.

هلیله Halileh
خلیج کوچکی در کرانهٔ خاوری خلیج فارس، شهرستان تنگستان، استان بوشهر. دهانهٔ خلیج مزبور حدود ۴ کیلومتر و میزان تورفتگی آن حدود ۶ کیلومتر است. خلیج هلیله در ۲۰ کیلومتری جنوب خاوری بندر بوشهر واقع است.

هلیوه Haliveh
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۱۳۳ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ هلیوه. ۱۷ کیلومتر خاور مورموری.

هُما Homā
ده، بخش مرکزی شهرستان الیگودرز، استان لرستان. الیگودرز ۱۶۷ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه تمندر. ۷/۵ کیلومتر غرب فرسش.

همائی Homā'i
ده، بخش روداب، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۲۱۵ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه فرار.

همائی Homā'i
ده، بخش کدکن، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۳۳۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۷۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار کال کمرزرد.

هماباد Hamābād
ده، مرکز دهستان لای سیاه، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۲۳۰ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه نائین به کوهپایه و اصفهان.

هماک Homāk
کوه، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. ۷۸ کیلومتر شمال بندرعباس. ارتفاع ۳۲۶۷ متر. بلندترین کوه شهرستان بندرعباس.

هُماک پائین Homāk-e pā'in
ده، بخش فین، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۱۵ درجه، ۷۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ ماشاری. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری سیاهو. روستای هماک بالا در ۴/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۱۳۰۰ متری قرار دارد.

همانه Hamāneh
ده، بخش خضرآباد، شهرستان یزد، استان یزد. یزد ۲۶۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. درهٔ شمالی کوه بن‌کر (کوهستان شیرکوه). ۸ کیلومتر غرب جنوبی خضرآباد.

هُمای Homāy
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۴ درجه، ۵۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اهرچای. ۲۰ کیلومتر غرب شمالی ورزقان.

همایون Homāyun
ده، مرکز دهستان تهم، بخش مرکزی شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۲ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درهٔ جنوبی کوه دوداشی.

همایون Homāyun
ده، بخش چنگ الماس، شهرستان بیجار، استان کردستان. بیجار ۱۰۲ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی روستای پیرتاج.

همایون Homāyun
ده، بخش مرکزی شهرستان قائنات، استان خراسان. قائن ۱۲۴ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. ۸ کیلومتر غرب زهان.

همایونشهر Homāyun šahr
← خمینی‌شهر. شهر و شهرستان خمینی‌شهر، استان اصفهان.

هُمبر Hombar
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۲۱۵ درجه، ۱۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. درهٔ شمال غربی کوه بیرونی. ۱۵ کیلومتر غرب کچومثقال.

همبل Hambal
ده، بخش مرکزی شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۳ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر خاور جنوبی کُندر.

همپا Hampā
ده، بخش تخت سلیمان، شهرستان تکاب، استان آذربایجان غربی. تکاب ۴۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۱۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ چارتاق. دامنهٔ غربی کوه دمیس درّه.

همّت Hemmat
ده، بخش رُستاق، شهرستان داراب، استان فارس. داراب ۱۲۱ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه داراب به بندرعباس. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی رستاق.

همّت‌آباد Hemmat ābād
ده، مرکز دهستان طاغنکوه، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۸۸ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۴۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نیشابور به سلطان‌آباد.

همّت‌آباد Hemmat ābād
ده، بخش فیض‌آباد، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۲۴۳ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۱۰ متر. معتدل، خشک. ۱۲ کیلومتر غرب شمالی فیض‌آباد. کنار کال رود بخی.

همّت‌آباد Hemmat ābād
ده، بخش جلگهٔ زاوه، شهرستان تربت حیدریه، استان خراسان. تربت حیدریه ۹۰ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۱۰ متر. معتدل، خشک. کنار کال گرگ. ۲ کیلومتر جنوب دولت‌آباد.

همّت‌آباد Hemmat ābād
ده، بخش باخرز، شهرستان تایباد، استان خراسان. تایباد ۳۰۴ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. ۲۴ کیلومتر شمال غربی باخرز (شهرنو).

همّت‌آباد **Hemmat ābād**
ده، بخش صحنه، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. صحنه ۷۰ درجه، ۶۲کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه صحنه به سنقر. ۳/۵کیلومتر شمال خاوری صحنه.

همّت‌آباد **Hemmat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۸۲ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۵ متر. گرم، خشک. ۳ کیلومتر غرب کُریت.

همّت‌آباد **Hemmat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۲۹۸ درجه، ۱۰۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۸۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۳کیلومتر شمال غربی بصیران.

همّت‌آباد **Hemmat ābād**
ده، بخش انارک، شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۵۰ درجه، ۱۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۶۶کیلومتر شمال خاوری انارک.

همّت‌آباد **Hemmat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان اردستان، استان اصفهان. اردستان ۱۱۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر جنوب غربی شهرآب.

همّت‌آباد **Hemmat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۴ درجه، ۳/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۳۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه زاهدان به لارمرود.

همّت‌آباد **Hemmat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافق، استان یزد. بافق ۱۷۳ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. شنزار. کنار رودخانهٔ شور.

همّت‌آباد **Hemmat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان رفسنجان، استان کرمان. رفسنجان ۹۲ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳کیلومتر جنوب غربی قاسم‌آباد.

همّت‌آباد **Hemmat ābād**
ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۸۰ درجه، ۷۲ کیلومتر. ارتفاع ۳۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه شهداد به اندوهجرد. ۱۲کیلومتر خاور جنوبی شهداد.

همّت‌آباد **Hemmat ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۸۳ درجه، ۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۹۵ متر. سرد، خشک. دشت. حومهٔ خاوری شهر آباده.

همّت‌آباد زمانی **Hemmat ābād-e Zamāni**
ده، بخش تخت جلگه، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۲۵۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۶کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت.

همدان **Hamadān**
۱- شهرستانی در مرکز استان همدان، مرکب از بخشهای مرکزی، شراء و فامنین و مشتمل بر دهستانهای گنبد، الوندکوه شرقی، سنگستان، هگمتانه، الوندکوه غربی، ابرو، جیحون‌دشت، چاه‌دشت، شوردشت، پیشخور، مفتح و خرمدشت و به مرکزیت شهر همدان.
شهرستان همدان از شمال به شهرستان کبودرآهنگ، از شمال خاوری به شهرستان رزن، از خاور به استان مرکزی، از جنوب به شهرستانهای ملایر و تویسرکان، از جنوب غربی به شهرستان اسدآباد و از غرب به شهرستان بهار محدود است. نواحی جنوبی و قسمتی از خاور شهرستان مزبور را کوه فرا گرفته که کوهستان بلند الوند با ارتفاع ۳۵۸۰ متر مرتفع‌ترین کوه این شهرستان را تشکیل می‌دهد. رودخانه‌های آبشینه و قره‌چای آن را مشروب می‌سازند و از نظر آب و هوا جزء نواحی معتدل مایل به سرد تا سرد و نیمه‌خشک بشمار می‌آید.
۲- شهر، مرکز استان همدان و مرکز شهرستان همدان. ۲۷۱ کیلومتر جنوب غربی تهران. ارتفاع ۱۸۵۰متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوهستان الوند. سر راه تهران به کرمانشاه و تهران به سنندج. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۳۱ °۴۸ طول شرقی و ″۰۰ ′۴۸ °۳۴ عرض شمالی. میانگین حداکثر دما ۱۹ درجه و میانگین حداقل آن ۲/۲ درجه سانتیگراد و متوسط دمای سالانه ۱۰/۹ درجهٔ سانتیگراد است. میانگین بارندگی سالانه ۳۲۱ میلی‌متر و معدل تعداد روزهای یخبندان ۱۲۹ روز است.
تاریخچه - همدان یکی از کهن‌ترین شهرهای ایران است. نام باستانی آن هگمتانه و پایتخت مادها بوده است که ویرانه‌های آن در تپهٔ هگمتانه واقع در بخش خاوری شهر کنونی وجود دارد. در زمان هخامنشیان و اشکانیان وسعت یافت و به ویژه در زمان هخامنشیان از اهمیت خاصی برخوردار بود که آثاری از آن زمان از جمله دیوارهای ضخیم کاخ داریوش همچنان باقی است. شهر همدان در زمان ساسانیان و همچنین در دوران اسلامی یکی از مراکز مهم نظامی بشمار می‌رفته و از جمله شهرهای آباد و پر رونق ایران و پایتخت آل بویه بوده است. در حملهٔ مغول به سال ۶۲۷ هجری قمری (۶۰۸خورشیدی) ویران گردید. در زمان صفویه غالباً مورد نزاع ایران و عثمانی بوده و بارها دست به دست گشته است، تا اینکه نادرشاه افشار آن را رسماً ضمیمهٔ ایران کرد.
عمده‌ترین آثار باستانی و تاریخی شهر همدان عبارتند از:
قبر استرومردخای، سنگ نبشته‌های معروف داریوش و خشایارشاه، شیرسنگی، قبر باباطاهر عریان، گنبد علویان،

آرامگاه ابوعلی سینا، برج قربان، امامزاده محسن یا امامزاده کوه و امامزاده یحیی.

همدان Hamedān
ده، بخش هرات و مروست، شهرستان مهریز، استان یزد. مهریز ۱۸۸ درجه، ۱۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۴۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۴ کیلومتر شمال خاوری مروست. حاشیهٔ شمالی شوره‌زار مروست.

همده Hemedeh
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۸۵ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب.

همروپارا Hamrōpārā
ده، بخش ثلاث باباجانی، شهرستان جوانرود، استان کرمانشاه. جوانرود ۲۵۳ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ زیمکان. ۲ کیلومتر شمال خاوری قلقله. درّهٔ غربی کوه شفیله.

همزرآباد Hamzar ābād ?
ده، بخش مرکزی شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۷۸ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۴۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه ایرانشهر به زابلی. ۶ کیلومتر خاور شمال ابتر.

هم‌سیج Hamsic
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۸۴ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه بندزیران. ۸/۵ کیلومتر جنوب غربی سیریز.

همگام Hamgām
ده، بخش ملاوی، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۲۲۲ درجه، ۸۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ کبیرکوه. ۵ کیلومتر جنوب غربی جلوگیر.

همگین Hamgin
ده، مرکز دهستان همگین، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۲۵۳ درجه، ۳۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه شهرضا به بروجن. ۱۷ کیلومتر غرب جنوبی دهاقان.

همند Hamand
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۵۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر جنوب شوسف.

هُمند Homand
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۱۵ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۶۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. سر راه خوسف به سرچاه. ۳۴ کیلومتر جنوب خوسف.

همنده Hamandeh
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۸۹ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۸۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. یک کیلومتر جنوب خاوری دوزه. سر راه جهرم به میمند و فیروزآباد.

هموئی Hamu'i
ده، بخش مرکزی شهرستان دشتی، استان بوشهر. خورموج ۱۳۳ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ مُند. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی شنبه.

همه‌سین Hamehsin
ده، بخش مرکزی شهرستان تهران، استان تهران. تهران ۹۵ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. به آن ده ترکمن هم می‌گویند.

همه کسی Hameh kasi
ده، بخش فامنین، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۶۰ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۰ کیلومتر جنوب فامنین.

همه کسی Hameh kasi
ده، بخش لالجین، شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۸۵ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه همدان به قروه.

همه کسی، گردنه Hamehkasi
گردنه‌ای به بلندی ۲۱۵۰ متر در شهرستان بهار، استان همدان. سر راه همدان به سنندج. ۲۷ کیلومتر غرب شمالی بهار. مجاور روستای همه‌کسی. این گردنه استانهای همدان و کردستان را از هم جدا می‌کند.

هم‌هن Hamhen
کوه، کوهستان البرز، شهرستان تهران. ۳۱ کیلومتر شمال خاوری تهران. ارتفاع ۳۶۰۸ متر. سرچشمهٔ رود امامه و رودخانهٔ گرمابدر.

همیانک Hamyānak
ده، بخش مرکزی شهرستان کنگاور، استان کرمانشاه. کنگاور ۳۲۰ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۴ کیلومتر غرب جنوبی فش.

هنارو Hanāru
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۵ درجه، ۹۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۵/۵ کیلومتر شمال غربی دهک.

هنام Hanām
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۱۲۰ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر جنوب خاوری ایمان‌آباد.

هنامه Hanāmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۰ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ اوغاز. مرکز دهستان سیوکانلو.

هناوالان Henāvālān
ده، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۱۹ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ لیله. ۹ کیلومتر جنوب غربی باینگان.

هنجال Hanjāl
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۲ درجه، ۱۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ گولموچک. ۲۰ کیلومتر جنوب خاوری رمشک.

هنجن Hanjan
ده، مرکز دهستان برزرود، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۳۰۳ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل، خشک. کنار برزرود (رودخانه هنجن). سر راه نطنز به ابیانه.

هندآباد Hend ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سردشت، استان آذربایجان غربی. سردشت ۷۲ درجه، ۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب.

هندرابی Hendrābi
ده، بخش کیش، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۷۶ درجه، ۱۲۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل شمالی جزیرهٔ هندرابی. ۳۳/۵ کیلومتر جنوب خاوری بندرمقام.

هندرابی Hendrābi
جزیره‌ای در خلیج فارس، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. ۶۵ کیلومتر غرب بندر چارک و ۳۶ کیلومتر جنوب خاوری بندرمقام. طول این جزیره از شرق به غرب ۷/۵ کیلومتر و عرض متوسط آن ۳ کیلومتر است و مساحت آن به ۲۱/۱ کیلومترمربع بالغ می‌گردد. در وسط جزیرهٔ مزبور تپه‌ای بنام کوه فرامرزان وجود دارد که بلندترین نقطهٔ آن ۲۹ متر ارتفاع دارد.

هندزمین Hend zemin
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۰۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع ۳۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. ساحل جنوبی دریاچهٔ سد سفیدرود.

هندکندی Hend kandi
ده، بخش طارم علیا، شهرستان زنجان، استان زنجان. زنجان ۷۵ درجه، ۵۴ کیلومتر. ارتفاع ۳۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ قزل‌اوزن.

هندل‌آباد Hendel ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۶۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۹۵ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور.

هندو Hendu
ده، بخش مرکزی شهرستان آمل، استان مازندران. آمل ۹۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۵۵ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ بائورود.

هندوالان Hendevālān
ده، بخش درمیان، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۷۵ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل، خشک. ۱۶ کیلومتر شمال غربی اسدآباد.

هندوان Hendovān
ده، دهستان رهال، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۶۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه اورین کوچک.

هندُوان Hendovān
← هندیجان. شهر، شهرستان بندر ماهشهر.

هندوان Hendovān
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۶۰ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳ کیلومتر غرب وار.

هندوخاله Henduxāleh
ده، مرکز دهستان هندوخاله، بخش تولم، شهرستان صومعه‌سرا، استان گیلان. صومعه‌سرا ۵۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵- متر. معتدل مایل به گرم، مرطوب. دشت ساحلی.

هندودر Hendudar
۱- یکی از بخشهای دوگانهٔ شهرستان سربند، استان مرکزی،

مشتمل بر دهستانهای سربند و مالمیر و به مرکزیت روستای هندودر.
۲- ده، مرکز دهستان سربند و مرکز بخش هندودر، شهرستان سربند، استان مرکزی. شازند ۲۲۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک.

هندور Hendvar

ده، دهستان چایپاسار جنوبی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۱۰۹ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۰۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه اتومبیل‌رو ماکو به مرند و پلدشت. کنار رودخانهٔ زنگمار.

هندوکش Hendukoš

← هندی‌کش. ده، شهرستان فریدن.

هنده Hendeh

ده، بخش مرکزی شهرستان گلپایگان، استان اصفهان. گلپایگان ۲۵۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۶۵ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. درّهٔ شمالی کوه هنده. ۶ کیلومتر غرب سد گلپایگان.

هنده‌چو Hendehcu

ده، بخش مرکزی شهرستان نائین، استان اصفهان. نائین ۱۶۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۵ متر. معتدل، خشک. مجاور روستای بنوید بالا. سر راه نائین به بازبنده.

هنده‌رستان Hendehrastān

ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۳ درجه، ۸۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۹۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۷ کیلومتر شمال خاوری کوهپایه.

هندیان Hendiyān

← هندیجان. شهر، شهرستان بندر ماهشهر.

هندی‌بلاغ Hendi bolāq

ده، بخش ثیلاق، شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۲۷۵ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۱۸ کیلومتر جنوب غربی دهگلان.

هندیجان Hendijān

۱- یکی از بخشهای چهارگانهٔ شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. مشتمل بر دهستانهای هندیجان و چم خلف عیسی و به مرکزیت شهر هندیجان.
۲- شهر، مرکز بخش هندیجان، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۱۲۴ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زهره یا هندیجان.
تاریخچه - در گذشته شهرکی آباد بوده و بازار بزرگی برای فروش ماهی بوده است. مسجدی زیبا داشته و آثار و بناهای تاریخی در اطراف آن دیده می‌شود. خرابی آن را احتمالاً از طاعون سال ۱۲۴۷ هجری قمری (۱۲۰۹ خورشیدی) می‌دانند. به آن هندیان و همچنین هندوان هم گفته‌اند.

هندی‌کش Hendikoš

ده، بخش بوئین و میاندشت، شهرستان فریدن، استان اصفهان. داران ۳۱۴ درجه، ۴۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۷/۵ کیلومتر شمال غربی کرچ.

هنزا Hanzā

ده، بخش شهداد، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۹۳ درجه، ۶۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۸۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۵ کیلومتر خاور شمالی اندوهجرد. دارای یک کاروانسرای قدیمی است.

هنزا Hanzā

ده، بخش رابر، شهرستان بافت، استان کرمان. بافت ۸۱ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۷۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار هلیل‌رود. دامنهٔ جنوبی کوهستان هزار. مرکز دهستان هنزا.

هنزرم Hanzarm ?

ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۱۹۲ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. ۷ کیلومتر جنوب غربی رمضان کلک.

هنزنی پائین Hanzani-ye pā'in ?

ده، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشت‌پر ۳۴۸ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. معتدل، مرطوب. کوهستانی. جنگلی. ۹ کیلومتر غرب جنوبی حویق. کنار رود حویق. روستای هنزنی بالا در ۳ کیلومتری غرب این روستا و در ارتفاع حدود ۱۰۰۰ متری قرار دارد.

هنشگ Henešg

ده، بخش قنقری، شهرستان آباده، استان فارس. آباده ۱۲۵ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۱۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری ده‌بید.

هنک Henek

ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۵ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر شمال غربی حرجند.

هنک بالا Henek-e bālā

ده، بخش ماهان، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۱۴۸ درجه، ۵۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۴۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۲۵ کیلومتر جنوب خاوری ماهان. روستای هنک پائین در ۳ کیلومتری شمال این روستا و در ارتفاع حدود ۲۵۰۰ متری قرار دارد.

هنکوئیه Hanku'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۴۸ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر.ارتفاع ۲۰۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. دامنهٔ کوه سرخ. ۹ کیلومتر شمال غربی جرجافک.

هنگ Hanag ?
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۲۲ درجه، ۱۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۳۷ کیلومتر خاور مورتان.

هنگ‌آباد Hang ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غربی. پیرانشهر ۱۴۰ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۶۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. سر راه قدیم پیرانشهر به سردشت و بانه.

هنگام Hangām
ده، مرکز دهستان هنگام، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۱۷۷ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۴۵ کیلومتر غرب جنوبی قیر و کارزین.

هنگام Hengām
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۰ درجه، ۱۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ بنت. ۳۵ کیلومتر شمال خاوری لاش.

هنگام Hengām
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۳۱ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل شمالی جزیرهٔ هنگام.

هنگام Hengām
جزیره‌ای در دهانهٔ خلیج فارس، شهرستان قشم، استان هرمزگان. ۷۳ کیلومتر جنوب غربی بندرعبّاس و ۵۴ کیلومتر جنوب غربی شهر قشم. درازای این جزیره از شمال به جنوب حدود ۹ کیلومتر است و پهنای متوسط آن ۴ کیلومتر می‌باشد. ارتفاع بلندترین نقطهٔ آن ۱۰۵ متر و مساحت آن ۳۳/۶ کیلومترمربع است.
تاریخچه – جزیرهٔ هنگام زمانی به اشغال پرتغالی‌ها درآمد و آنها در آنجا قلعه و پایگاه نظامی ساختند. در زمان شاه عباس اول صفوی به دستیاری انگلیسی‌ها بیرون رانده شدند و نیروی دریائی انگلیس جای آنها را گرفت. در سال ۱۳۱۳ هجری خورشیدی، زمانی که نیروی دریائی ایران تأسیس گردید، انگلیسی‌ها آنجا را ترک کردند و آن را رسماً به دولت ایران واگذار نمودند.

هنگام قدیم Hengām-e Qadim
ده، بخش شهاب، شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۲۷ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. ساحل جنوبی جزیرهٔ هنگام. به آن خمّاس هم می‌گویند.

هنگرو Hangaru
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۴۸ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۸۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر جنوب غربی دشتخاک.

هنگ‌ژال Hangžāl
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۱۴۹ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. نیمه‌جنگلی. کنار مرز ایران و عراق.

هنگ ژاله Hangžāleh
ده، بخش کلاترزان، شهرستان مریوان، استان کردستان. مریوان ۱۰۷ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه شاه‌نشین.

هنگُم Hangom
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۳۰۶ درجه، ۱۶۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار رودخانهٔ دستگرد. ۳۰ کیلومتر جنوب غربی بنت.

هُنگو Hongu
ده، بخش خنج، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۷۸ درجه، ۱۰۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۹۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه هفتوان به چاه توس. ۱۴ کیلومتر جنوب غربی خنج.

هنگور Hangur
ده، بخش سربیشه، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۰۹ درجه، ۱۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. گرم، خشک. ۲۱ کیلومتر شمال خاوری دُرُح.

هنگویه Hanguyeh
ده، بخش بستک، شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۳۰۴ درجه، ۱۰۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ جنوبی کوه تیروده. ۲۷/۵ کیلومتر غرب شمالی جناح.

هُنوک Honuk
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۷۵ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر غرب اختیارآباد.

هنویه Hanviyeh ?
ده، بخش بشرویه، شهرستان فردوس، استان خراسان. فردوس ۳۰۲ درجه، ۹۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۸۰ متر. گرم، خشک. ۱۹ کیلومتر شمال غربی نیگنان. دامنهٔ درّه‌کوه.

هُنیفقان Honifaqān
← هونیفقان. ده، شهرستان فیروزآباد.

هُوار Hovār ?
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۷ درجه، ۱۳۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه ایرانشهر به چابهار. ۱۰کیلومتر جنوب خاوری راسک.

هواره‌خور Havāreh xor
ده، بخش ننور، شهرستان بانه، استان کردستان. بانه ۱۱۵ درجه، ۱۲کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کنار چم‌بوئین. سر راه بانه به حسن سالاران و سقز.

هوای Havāy ?
ده، بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۲ درجه، ۶۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی.

هوتک Hutak
ده، مرکز دهستان معزّیه، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۳۵ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. سر راه کرمان به زرند. ۳/۵کیلومتر جنوب خاوری چترود.

هوتک Hutak ?
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۳۰ درجه، ۱۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ اسپار. ۸کیلومتر جنوب خاوری مورتان.

هوتک Hotek ?
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۷۹ درجه، ۸۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت شنزار. سرراه کنارک به لاش.

هوتکن Hotkan
← هُتکن. ده، شهرستان زرند، استان کرمان.

هوتن Hutan ?
ده، بخش داشلی‌برون، شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبدکاووس ۱۹ درجه، ۸۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه چات به مراوه‌تپه.

هوجقان Hōjqān ?
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۷۰ درجه، ۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر جنوب دولت‌آباد. حومهٔ خاور شمالی شهر مرند.

هوجو Huju
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۵۶ درجه، ۱۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ درپهنو. ۸ کیلومتر جنوب خاوری زمین‌لشکری.

هود Hud
ده، بخش اوز، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۹۵ درجه، ۷۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۷۸۰ متر. گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ خاوری کوه لی‌تو. ۴۰کیلومتر شمال غربی اوز.

هودر Hudar
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۳۵۷ درجه، ۷۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۰۰ متر. گرم،خشک. ۶ کیلومتر جنوب غربی عشق‌آباد.

هودر Hōdar
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۳۴۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳کیلومتر غرب جنوبی سیلاب.

هودک Hodk
ده، بخش بردسکن، شهرستان کاشمر، استان خراسان. کاشمر ۲۸۹ درجه، ۵۰کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. ۱۴کیلومتر شمال بردسکن.

هوده Hudeh
ده، بخش مرکزی شهرستان اردکان، استان یزد. اردکان ۲۵۵ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه هوده.

هودیان Hudiyān
ده، مرکز دهستان هودیان، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۹۴ درجه، ۱۳۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ هودیان. سر راه دلگان به بم و کرمان.

هور Hur
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۵۸

درجـه، ۶۰ کـیلومتر. ارتـفاع ۱۷۰۰ مـتر. مـعتدل، خشک. کوهستانی. کنار شیرین‌رود. ۲ کیلومتر شمال خاوری سراشک.

هور **Hur**
ده، بخش قلعه‌گنج، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۱۴۰ درجه، ۱۳۸ کیلومتر. ارتفاع حـدود ۶۰۰ مـتر. گـرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه زرقلعه‌گنج به رمشک. ۲۶ کـیلومتر شـمال غربی رمشک.

هورالعظیم **Hurolazim**
← خورالعظیم. ناحیهٔ باتلاقی.

هورالهویزه **Hurolhoveyzeh**
← خورالعظیم. باتلاق.

هوراند **Hurānd**
ده، مرکز بخش هوراند، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی.
بخش هوراند از دهستانهای چـهاردانگـه، دودانگـه و دیکـله تشکیل یافته و منطقه‌ای است کوهستانی که مهمترین کوه آن به نام هشتاد سر یا هشته‌سر (ارتفاع ۲۹۰۸ متر) نام دارد. مناطق کوهستانی آن از مراتع متعدد پوشیده شده و کوهپایه‌های آن را جنگلهای تنک و کم درخت فرا گرفته است. هوراند از بخشهای کهن و تاریخی شهرستان اهر است و وجود قلعه‌های تاریخی و آثار باستانی چندی، این ادعا را ثابت مـی‌کند. لـفظ هـورانـد احتمالاً مخفف اهوراوند است. اگر چنین تعبیری صحیح باشد، می‌توان چنین استنباط کرد که آیین زردشت قبل از اسلام در این منطقه رواج داشته است. دهستان دیکله از نـظر تـاریخی دارای اهمیت فراوان است و کوهستان هشـتادسر یـا هشـته‌سر مسکن یاران بابک خرمدین در ارسباران بوده است. در قوبول درّه‌سی واقع در همین کوهستان قطعات سفال شکسته و سنگ چخماق مربوط به سده‌های نخستین هزارهٔ اول پیش از میلاد بـطور پـراکـنده دیـده مـی‌شود. در حـفاریهای ایـن بـخش مجسمه‌هایی بدست آمده که اکثراً صـورت مـردان جـنگی را دارند و در روستای کوجان سر راه اهر به هوراند قلعهٔ تاریخی پشتو دیده می‌شود.

هورجان **Horjān**
ده، بخش مرکزی شهرستان پیرانشهر، استان آذربایجان غـربی. پیرانشهر ۱۳۴ درجه، ۳۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۵ متر. مـعتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه شیلان‌آباد.

هورز **Hurz**
ده، بخش قیر و کارزین، شهرستان فیروزآبـاد، اسـتان فـارس. فیروزآباد ۱۸۰ درجه، ۵۲ کیلومتر. ارتفاع حـدود ۵۹۰ مـتر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتر غرب هنگام و ۴۷ کیلومتر غرب جنوبی قیر و کارزین.

هورستانهٔ بالا **Horestāneh-ye bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان خوانسار، استان اصفهان. خوانسار ۳۱۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. درّهٔ خاوری کوه شاه‌نشین. ۱۴ کیلومتر شـمال غـربی ویست. روستای هورستانهٔ پائین در ۵ کیلومتری جنوب خـاوری ایـن روستا و در ارتفاع ۲۰۴۰ متری قرار دارد.

هورکانیا **Hurkāniyā**
← جرجان. ناحیه و ولایت قدیم.

هورگان **Horgān**
← هُرگان. ده، شهرستان نیریز.

هورمه **Hurmeh**
ده، بخش گلّه‌دار، شهرستان لامرد، استان فـارس. لامـرد ۳۱۰ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی گلّه‌دار.

هورمهٔ بزرگ **Hurmeh-ye bozorg**
ده، بخش فاریاب، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۸۷ درجه، ۶۰ کـیلومتر. ارتـفاع حـدود ۹۰۰ مـتر. گـرم، خشک. کوهپایه. ۱۷ کیلومتر غرب شمالی فاریاب.

هورنجون **Hurnajun**
ده، بخش مرکزی شهرستان بافت، اسـتان کـرمان. بـافت ۱۸۵ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۳۰ متر. سـرد، خشک. دشت. ۱/۵ کیلومتر شمال غربی کشکوئیه.

هورول **Hurul ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان آستارا، استان گیلان. آسـتارا ۲۲۵ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهپایه. جنگلی. ۲ کیلومتر غرب جنوبی ویرمونی.

هوره **Hureh**
ده، مرکز دهستان هوره، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتـفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زاینده‌رود. ۱۱ کیلومتر خاور شمالی بن.

هوری **Huri**
ده، بخش منوجان، شهرستان کهنوج، استان کرمان. کهنوج ۲۰۶ درجه، ۶۳ کـیلومتر. ارتـفاع حـدود ۵۵۰ مـتر. گـرم، خشک. کوهستانی. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی منوجان. درّهٔ غربی کـوه ملّائی.

هورید **Hurid?**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خـراسـان. نـهبندان ۳۰۱ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۸ کیلومتر غرب شمالی میغان.

هوزگان Huzgān
← هویزه. شهر، شهرستان دشت آزادگان.

هوسم Hōsam
← رودسر. شهرستان، استان گیلان.

هوشک امیر Hušk-e Amir
ده، بخش آبدانان، شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۲۱۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر غرب شمالی آبدانان. دامنهٔ کبیرکوه.

هوشکوئیه Hušku'iyeh
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۲۹۵ درجه، ۶۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۲ کیلومتر شمال دولت‌آباد.

هوشنگ‌آباد Hušang ābād
ده، بخش نیر، شهرستان تفت، استان یزد. تفت ۲۰۰ درجه، ۶۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۸۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۴ کیلومتر غرب جنوبی بخ.

هوشوت Hōšut
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۷۸ درجه، ۶۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

هوفل Hōfel
ده، بخش مرکزی شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد صفر درجه، ۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودکرخه. دو روستای مجاور هم بنام هوفل غربی و هوفل شرقی.

هوفل Hufal
ده، بخش مرکزی شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۳۲۶ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ جراحی. ۱۶ کیلومتر غرب شمالی هشتچه.

هوک Huk
ده، بخش سمیرم سفلی، شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرستان ۲۰۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۵۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۱/۵ کیلومتر غرب شمالی کرویه.

هوکانی Hukāni
ده، بخش مرکزی شهرستان گیلانغرب، استان کرمانشاه. گیلانغرب ۸۷ درجه، ۳۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۶۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. ۱۴ کیلومتر جنوب کرند.

هوکه Hukeh
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۹۰ درجه، ۴/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۴۰ متر. گرم، خشک. دشت. ۵ کیلومتر شمال خاوری خاتون‌آباد.

هولاسو Hulāsu
← هوله‌سو. ده، شهرستان شاهین‌دژ.

هولور Holor
ده، بخش مرکزی شهرستان قشم، استان هرمزگان. قشم ۲۷۳ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت ساحلی. سر راه قشم به لافت و باسعیدو. ۲ کیلومتر خاور درگهان.

هولوندشت Holondašt
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۷۸ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به بروجرد.

هوله‌سو Hulehsu
ده، مرکز دهستان هوله‌سو، بخش مرکزی شهرستان شاهین‌دژ، استان آذربایجان غربی. شاهین‌دژ ۱۲۰ درجه، ۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه ساری‌قیه. به آن هولاسو هم می‌گویند.

هومان Hōmān
ده، بخش مرکزی شهرستان درّه‌شهر، استان ایلام. درّه‌شهر ۵۴ درجه، ۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. دشت.

هومدان Humedān
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۷۸ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت شنزار. کنار رودخانهٔ بندینی. ۲ کیلومتر شمال خط ساحلی دریای عمان.

هومکار Homkār
ده، بخش کوهبنان، شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۳۴۸ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۷۵ متر. سرد، خشک. کوهستانی. درّهٔ شمالی کوه درارسو. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری کوهبنان.

هومه Humeh
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۴۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۸۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس.

هومیان Hōmiyān
ده، بخش مرکزی شهرستان کوهدشت، استان لرستان. کوهدشت

۳۵۵ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار آب هومیان. درهٔ شمالی کوه کاکیزه.

هون **Hun**

ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۷۷ درجه، ۸۰کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۳۱کیلومتر خاور شمالی جگین.

هونجان **Hunejān**

ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۸۰ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۳۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۸کیلومتر جنوب غربی اسفرجان.

هونستان **Hunestān**

ده، بخش میامی، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۷۷ درجه، ۷۹کیلومتر. ارتفاع ۱۰۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه میامی به ری‌آباد و جاجرم.

هونیفقان **Honifaqān**

ده، بخش مرکزی شهرستان فیروزآباد، استان فارس. فیروزآباد ۲ درجه، ۳۲/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ هونیفقان. ۶کیلومتر شمال جووکان.

هووان **Hovān**

ده، بخش مرکزی شهرستان سرپل ذهاب، استان کرمانشاه. سرپل ذهاب ۳۳۱ درجه، ۳۰/۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۸۰ متر. گرم، نیمه‌مرطوب. ۴کیلومتر جنوب غربی تپه‌رش.

هوورسین **Hovarsin**

ده، دهستان صومای، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۳۱۲ درجه، ۵۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

هویر **Havir**

ده، بخش مرکزی شهرستان دماوند، استان تهران. دماوند ۹۵ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ هویر. دامنهٔ جنوبی کوه کمرپشت. کوهستان البرز.

هویر **Havir**

رودخانه، شهرستان دماوند، استان تهران. طول ۵۰کیلومتر. از دامنهٔ جنوبی کوه قره‌داغ واقع در خاور دریاچهٔ هویر، ۱۷ کیلومتری خاور دماوند سرچشمه می‌گیرد. نخست بسوی خاور و سپس بسوی جنوب باختری روان می‌شود و به حبله‌رود می‌ریزد.

هویر، دریاچه **Havir**

دریاچهٔ خیلی کوچکی به مساحت حدود ۲۰ هکتار در شهرستان دماوند، استان تهران. ۱۶کیلومتر خاور شمالی دماوند. درهٔ شمالی زرّین‌کوه. حداکثر درازای این دریاچه ۷۵۰ متر است و ارتفاع سطح آب آن حدود ۲۹۰۰ متر است.

هویره **Hoveyreh**

ده، بخش بندر امام خمینی، شهرستان بندر ماهشهر، استان خوزستان. بندر ماهشهر ۲۸۹ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. ۲۰کیلومتر شمال غربی بندر امام خمینی. هویره شرهان در یک کیلومتری شمال این روستا جای دارد.

هویرهٔ شرهان **Hoveyreh-ye Šarhān**

← هویره. ده، شهرستان بندرماهشهر.

هویزه **Hoveyzeh**

۱- یکی از بخشهای سه گانهٔ شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان، مشتمل بر دهستانهای هویزه، نیسان و نبی صالح و به مرکزیت شهر هویزه یا هوزگان.

۲- شهر، مرکز بخش هویزه یا هوزگان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۲۲ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار کرخهٔ کور. سر راه سوسنگرد به یزد نو. به آن هوزگان هم می‌گویند و آن را حویزه هم نوشته‌اند.

تاریخچه – ناحیه و شهر هویزه در تاریخ خوزستان و حکومت مشعشعیان نقش مهمی داشته است. ظاهراً هویزه نام دو شهر بوده است، یکی هویزهٔ دُبیسیه که دُبیس (Dobays) نام، در حدود ۳۷۰ هجری قمری (۳۵۹ هجری خورشیدی) آن را بنا نهاد و سیدمحمد مشعشع آن را فتح کرد (۸۴۵ هجری قمری برابر ۸۱۹ هجری خورشیدی) و پایتخت خود قرار داد و امروز شهر کنونی هویزه بر جای آن قرار دارد و دیگر هویزهٔ محسنیه که سید محسن مشعشعی آن را بنا نهاد (حدود ۸۹۰ هجری قمری، مطابق ۸۶۳ هجری خورشیدی) و پایتخت خود را بدانجا منتقل نمود. شاه اسماعیل اول صفوی در اینجا مشعشع را مغلوب کرد (۹۱۴ هجری قمری برابر با ۸۸۶ هجری خورشیدی). در حدود سال ۱۱۵۰ هجری قمری (۱۱۱۵ هجری خورشیدی)، نادرشاه افشار هویزه راکه در آن زمان از شهرهای بزرگ خوزستان بود، حاکم‌نشین خوزستان قرار داد و دست مشعشعیان را از آنجا کوتاه کرد ولی پس از مرگ وی، هویزه بار دیگر تحت استیلای مشعشعیان درآمد. در دورهٔ ناصرالدین شاه قاجار، قلمرو امرای آل مشعشع منحصر به ناحیهٔ هویزه بود که وسعت آن را ۱۵×۱۵ فرسنگ مربع می‌دانستند.

از وقایع مهم هویزه، قضیهٔ نهر هاشم است که در زمان زندیه روی داد و آن اینکه هاشم نامی در محلی بالاتر از هویزه نهر بزرگی (نهر هاشم) برای آبیاری کشتزارهای خود از رود کرخه که آن زمان از هویزه می‌گذشت و امروز کرخهٔ کور نام دارد، جدا کرد، اما به سبب سستی خاک، نهر مزبور رفته‌رفته وسعت یافت و قسمت اعظم آب کرخه از هویزه و اطراف آن منحرف گردید و به کرخهٔ کور مبدل شد و کم‌آبی پدید آمد و آبادیها رو

به ویرانی گذارد. از آن به بعد چند بار بندهائی بر دهانهٔ نهر هاشم بسته شد (از آن جمله در زمان مولا محمد مشعشعی و هم در زمان ناصرالدین شاه) ولی هر دفعه بند خراب می‌شد و سبب ویرانی و بی‌آبی می‌گردید.

هویق **Haviq**
ده، مرکز دهستان کرگانرود، بخش مرکزی شهرستان طوالش، استان گیلان. هشتپر ۳۵۸ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰- متر. معتدل، مرطوب. دشت ساحلی. سر راه هشتپر به آستارا. ساحل دریای خزر. نزدیک دهانهٔ رود هویق.

هویّه **Huyyeh**
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۲۱ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۰۵ متر. معتدل، خشک. دشت. کنار زاینده‌رود. ۴ کیلومتر شمال کلیشاد.

هی **Hey**
ده، بخش بزینه‌رود، شهرستان خدابنده، استان زنجان. قیدار ۱۶۸ درجه، ۵۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ بزینه‌رود.

هیان **Hiyān**
ده، بخش کنارک، شهرستان چابهار، استان سیستان و بلوچستان. چابهار ۲۸۸ درجه، ۱۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گیتو. ۷ کیلومتر شمال غربی لاش.

هیت **Hit**
ده، بخش قصرقند، شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۹۲ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۳۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه نیک‌شهر به قصرقند. ۹ کیلومتر جنوب غربی قصرقند.

هیت **Hit**
ده، بخش راسک و فیروزآباد، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۱۴۵ درجه، ۱۰۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۲۰ متر. خیلی گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه ایرانشهر به چابهار. ۲۱ کیلومتر شمال غربی راسک.

هیتک **Hitak**
ده، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۵۴ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۰۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ کشیک. سر راه نیک‌شهر به مهبان.

هیجان **Hijān**
ده، بخش دیواندره، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۶ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ پول کشتی. ۱۶/۵ کیلومتر شمال خاوری دیواندره.

هی‌جانان **Heyjānān**
ده، بخش مرکزی شهرستان سقز، استان کردستان. سقز ۲۱۲ درجه، ۱۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمال غربی کوه هماراه.

هیچان **Hicān**
ده، مرکز دهستان هیچان، بخش مرکزی شهرستان نیک‌شهر، استان سیستان و بلوچستان. نیک‌شهر ۳۱۵ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۷۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ بل‌پیر. سر راه نیک‌شهر به بمپور و ایرانشهر.

هیدج **Hidaj**
شهر، بخش خرمدرّه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۲۵ درجه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار ابهررود. ۲ کیلومتر جنوب راه ابهر به زنجان.

هیدوج **Hidoj**
یا ایدوج. ده، مرکز دهستان هیدوج، بخش سیب و سوران، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۲۰۹ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۲۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. کوهستانی. ۳۳ کیلومتر جنوب خاوری سوران.

هیر **Hir**
۱- بخشی در شهرستان اردبیل، استان اردبیل. مرکب از دهستانهای فولادلوی شمالی، فولادلوی جنوبی و هیر.
۲- شهر، مرکز بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۳۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوههای طالش.

هیر **Hir**
ده، بخش رودبار الموت، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۳۴ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار نینه‌رود. کوهستان البرز.

هیر **Hir**
ده، بخش دلگان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۹۴ درجه، ۱۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۳۹ کیلومتر شمال غربی گلمورتی و ۱۰ کیلومتر غرب شمالی هودیان.

هیرآباد **Hir ābād**
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۵۰ درجه، ۱۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رود شور. سر راه شعبان به سازین.

هیران **Heyrān**
ده، بخش مرکزی شهرستان فریدونشهر، استان اصفهان. فریدونشهر ۲۴۱ درجه، ۳۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. کوهستان زاگرس. نیمه‌جنگلی.

هیرکانیا **Hirkāniyā**
← جرجان. ناحیه و ولایت قدیم.

هیرُم **Hirom**
ده، بخش اوز، شهرستان لار، استان فارس. لار ۳۰۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۸۰۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. ۲۳ کیلومتر شمال غربی اوز.

هیرمند **Hirmand**
رودخانه، شهرستان زابل، استان سیستان و بلوچستان. رودخانهٔ مرزی ایران و افغانستان. طول بخش مرزی ۵۵ کیلومتر و طول سراسری ۱۳۹۰ کیلومتر. مسیر کلی، جنوب غربی و در بخش مرزی، شمالی.
از کوههای هندوکش و ارتفاعات بابا واقع در خاک افغانستان سرچشمه می‌گیرد و بسوی جنوب غربی روان می‌شود. در دشت مارگو به مرز ایران و افغانستان داخل می‌گردد و بسوی شمال متوجه می‌شود و به هامون صابری می‌ریزد.

هیرو **Hiru**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۱۹ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳۵۰ متر. خیلی گرم، خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه بیبان. ۱۲ کیلومتر خاور شمالی پُدُل.

هیروان **Hiravān ?**
← هروان. ده، شهرستان سراب.

هیرود **Hirud ?**
ده، بخش مرکزی شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۰۱ درجه، ۹۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۱۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲۸ کیلومتر غرب شمالی میغان.

هیروند **Hirvand**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرلنگه، استان هرمزگان. بندرلنگه ۲۸۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. حاشیهٔ جنوبی شوره‌زار مهرگان. ۱۳/۵ کیلومتر خاور بندر مغویه.

هیزآباد **Hiz ābād**
ده، بخش زابلی، شهرستان سراوان، استان سیستان و بلوچستان. سراوان ۳۴۸ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. سر راه زابلی به ایرانشهر. ۶ کیلومتر غرب جنوبی زابلی.

هیزان **Hizān**
ده، بخش انگوت، شهرستان مغان، استان اردبیل. گرمی ۲۶۲ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی تازه‌کندانگوت.

هیزج **Hizaj**
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۷۶ درجه، ۵۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۵ کیلومتر خاور شمالی قهاوند.

هیزه‌جان **Hizehjān ?**
ده، بخش ورزقان، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۸۸ درجه، ۴۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۷/۵ کیلومتر شمال غربی ورزقان.

هیشین **Hišin**
ده، بخش مرکزی شهرستان جیرفت، استان کرمان. جیرفت ۱۰۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۵۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوهستان جبال بارز.

هیق **Hiq**
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۸۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

هیق **Hiyaq**
ده، بخش مرکزی شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۱۳۴ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۳/۵ کیلومتر جنوب غربی اندیس.

هیکون بالا **Hikun-e bālā**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۷۸ درجه، ۳۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۵۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. ۱۰ کیلومتر خاور هتکن. روستای هیکون پائین در ۱/۵ کیلومتری شمال غربی این روستا و در ارتفاع ۲۰۰۰ متری قرار دارد.

هیکوه **Hikuh**
ده، بخش دودانگه، شهرستان ساری، استان مازندران. ساری ۱۵۷ درجه، ۶۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. نیمه‌جنگلی.

هیلمن **Hilman**
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۴۰ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۷۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۲۰ کیلومتر جنوب غربی سربیشه.

هی‌من **Heyman**
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان.

بندرجاسک ۸۰ درجه، ۸۶کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ هی‌من. ۱۴ کیلومتر شمال غربی سدیچ.

Hini هینی

ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۷۳ درجه، ۶۰/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. ۱۷/۵کیلومتر شمال غربی کوهپایه.

Hiv هیو

ده، مرکز دهستان هیو، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۵۴ درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوههای البرز.

Yātān یاتان

ده، مرکز دهستان کوهپایه، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۵ درجه، ۷۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ مزدقانچای. ۱۷ کیلومتر شمال غربی نوبران. سر راه نوبران به شاهنجرین.

Yātri-ye bālā یاتری بالا

ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۸۶ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۸۰ متر. گرم، خشک. یک کیلومتر شمال خط آهن گرمسار به سمنان.

Yātri-ye pā'in یاتری پائین

ده، بخش مرکزی شهرستان گرمسار، استان سمنان. گرمسار ۱۰۲ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۴۰ متر. گرم، خشک. ۳کیلومتر جنوب داورآباد.

Yājlu ? یاجلو

ده، بخش نمین، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۳ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۳۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۳کیلومتر غرب نمین.

Yādgār یادگار

ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۱۸ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۵ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ زیرآباد.

Yār ābād یارآباد

ده، بخش الشتر، شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۳۲۵ درجه، ۵۵کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۱۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۲۲کیلومتر غرب شمالی الشتر.

Yār ahmad zā'i یاراحمد زائی

← شهنواز. طایفه‌ای از طوایف بلوچ.

Yār ahmad zehi یاراحمد زهی

← شهنواز. طایفه‌ای از طوایف بلوچ.

Yārali-ye bālā یارعلی بالا

ده، بخش مرکزی شهرستان دلفان، استان لرستان. نورآباد صفر درجه، ۱۰/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷کیلومتر خاور دیوان‌آباد. روستای یارعلی پائین در یک کیلومتری جنوب خاوری این روستا و در ارتفاع حدود ۱۸۵۰ متری قرار دارد.

Yār alivand یارعلیوند

ده، بخش مرکزی شهرستان ایذه، استان خوزستان. ایذه ۳۴۵ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی.

Yārqešlāq-e Ajirlu یارقشلاق اجیرلو

ده، بخش مرکزی شهرستان پارس‌آباد، استان اردبیل. پارس‌آباد ۱۴۵ درجه، ۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور. حومهٔ جنوبی شهر پارس‌آباد.

Yār mohammadxān یارمحمّدخان

ده، بخش مرکزی شهرستان زاهدان، استان سیستان و بلوچستان. زاهدان ۲۵۷ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۷۵ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۱ کیلومتر شمال خاوری چشمهٔ زیارت.

Yāromqayeh یارم‌قیه

دو روستا به نام یارم‌قیهٔ بالا و یارم‌قیهٔ پائین، دهستان قلعه‌درّه‌سی، شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۳۳۹ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. خاور باتلاق یارم‌قیه. کنار راه اتومبیل‌رو بازرگان به بورالان.

Yāromqayeh یارم‌قیه، باتلاق

باتلاق و نیزاری در شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. حدود ۵ کیلومتر شمال خاوری بازرگان. مساحت این باتلاق حدود ۱۶کیلومترمربع است و خط مرزی ایران و ترکیه از میان آن می‌گذرد.

Yārom qayeh-ye pā'in یارم‌قیه پائین

ده، بخش مرکزی شهرستان ماکو، استان آذربایجان غربی. ماکو ۳۳۷ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲کیلومتر شمال خاوری کشمش‌تپه و ۳۰۰ متری مرز ایران و ترکیه.

Yārand یارند

ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۱۵۵ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۲۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه هنجن به ابیانه. کنار برزرود.

یاریم قیه Yārim qayeh
ده، بخش مرکزی شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۳۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر جنوب غربی ایواوغلی.

یازتپه Yāztappeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سرخس، استان خراسان. سرخس ۳۰۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۷۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. تپه‌ماهور.

یازن Yāzan
ده، بخش رحیم‌آباد، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۶۸ درجه، ۵۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۵۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ کوه پیلاتبار. کوهستان البرز.

یاس‌بلاغ Yās bolāq
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۴ درجه، ۶۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۹ کیلومتر جنوب غربی کمیجان. دامنهٔ شمالی کوه قره‌داغ.

یاستی آدا Yāsti ādā
← تخت. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

یاستی داشی Yāsti dāši
← تختان. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

یاستی یاقلی قره Yāsti yāqli qareh
← سیاه‌سنگ، جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

یاسرلو Yāserlu
ده، بخش مرکزی شهرستان کبودرآهنگ، استان همدان. کبودرآهنگ ۱۶۲ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۴۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه کوریجان به قهاوند.

یاسل Yāsel
ده، بخش کجور، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۲۰۷ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ خاوری کوه خاص. کوهستان البرز.

یاسوج Yāsuj
شهر، مرکز استان کهگیلویه و بویراحمد و مرکز شهرستان بویراحمد. ۵۵۶ کیلومتر جنوب تهران. ارتفاع ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. نیمه‌جنگلی. سر راه شیراز به شهرکرد و کازرون و نورآباد به سیمرم و اصفهان. موقعیت جغرافیائی ″۰۰ ′۳۶ °۵۱ طول شرقی و ″۰۰ ′۴۰ °۳۰ عرض شمالی. میانگین حداکثر دما ۲۲/۲ درجه و میانگین حداقل آن ۷/۹ درجه سانتیگراد. میانگین بارندگی سالانه ۷۳۸ میلیمتر و میانگین تعداد روزهای یخبندان ۷۰ روز است.
تاریخچه - یاسوج تا چندی پیش دهکدهٔ کوچکی بیش نبود. در سال ۱۳۴۲ به مرکز فرمانداری کل کهگیلویه و بویراحمد انتخاب گردید و بعدها به مرکز استان کهگیلویه و بویراحمد مبدل شد و به مرور اقداماتی در جهت پایه‌ریزی شهری مدرن به عمل آمد. با احداث کارخانهٔ قند یاسوج (۱۳۴۶) بر رونق و وسعت شهر افزوده شد و مراکز متعدد کشاورزی نمونه در آن ایجاد گردید.

یاسور Yāsur
ده، بخش رحیم‌آباد، شهرستان رودسر، استان گیلان. رودسر ۱۷۵ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ جنوب غربی کوه دوبندک. کوهستان البرز.

یاسی‌تپه Yāsi tappeh ?
ده، بخش مرکزی شهرستان گنبدکاووس، استان مازندران. گنبد کاووس ۲۶۳ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود گرگان.

یاقوت‌آباد Yāqut ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان برخوار و میمه، استان اصفهان. شاهین‌شهر ۳۱۸ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری چاله سیاه.

یالرود Yālrud
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۹۷ درجه، ۵۰/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۳۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ یالرود. کوهستان البرز.

یالقوزآغاج Yālquz āqāj
ده، بخش ترکمانچای، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۳۰۵ درجه، ۴۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

یالقوزآغاج Yālquz āqāj
ده، بخش مرکزی شهرستان قروه، استان کردستان. قروه ۳۰۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه‌کانی گنجی به جعفر. ۱۸ کیلومتر غرب شمالی سریش‌آباد.

یالقوزآغاج Yālquz āqāj
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۷۵ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۳ کیلومتر شمال غربی قره‌قشلاق.

یالقوزآغاج Yālquz āqāj
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند

۲۹۶ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۱۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار رودخانهٔ زیلبیرچای. ۵ کیلومتر جنوب یامچی.

یام Yām
یا پیام. ده، دهستان حومه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۱۵۸ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه تبریز به مرند. گردنهٔ یام.

یامپی Yāmpi
ده، بخش آق‌قلعه (آق‌قلا)، شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۳۳۷ درجه، ۱۱ کیلومتر .ارتفاع حدود ۱۵- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار قره‌سو.

یامچی Yāmıci
ده، دهستان حومه، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۱۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار زنوزچای.

یامچی Yāmci
ده، بخش نیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۲۱۴ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دو روستا بنام یامچی بالا و یامچی پائین.

یامچی Yāmci
ده، بخش آق‌قلا(آق‌قلعه)، شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۳۳۷ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵- متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار قره‌سو.

یان چشمه Yān češmeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرکرد، استان چهارمحال و بختیاری. شهرکرد ۳۳۹ درجه، ۴۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۱۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. ساحل جنوبی دریاچهٔ سد زاینده رود. ۲۰ کیلومتر غرب شمالی بن.

یانخلی Yānxli
← آتش. جزیره، دریاچهٔ ارومیه.

یانفاق Yānfāq
← کوکلان. یکی از طوایف ترکمن.

یانه‌سر Yāneh sar
۱- بخشی در شهرستان بهشهر، استان مازندران، مرکب از دهستانهای زارم‌رود، شهداء و عشرستاق و به مرکزیت روستای بیشه‌بنه.
۲- ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۰۱ درجه، ۴۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۳۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی.

یاورآباد Yāvar ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان خرم‌آباد، استان لرستان. خرم‌آباد ۸۵ درجه، ۱۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کنار راه خرم‌آباد به بروجرد.

یاورآباد Yāvar ābād
ده، بخش شوراب، شهرستان فارسان، استان چهارمحال و بختیاری. فارسان ۲۷۶ درجه، ۲۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۴۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دامنهٔ جنوبی کوه ضرّاب.

یاورکندی Yāvar kandi
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۳۳ درجه، ۱۵/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲ کیلومتر خاور خضرکندی.

یاوری Yāvari
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۳۲۷ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کنار راه کرمانشاه به روانسر. ۹ کیلومتر غرب شمالی قزانچی.

یاویشکی Yāviški
ده، بخش بشاگرد، شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۲۲ درجه، ۸۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۸۵ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ جگین. کوهستان بشاگرد.

یایچی Yāyci ?
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۱۰۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر شمال خاوری هیر.

یای‌شهر Yāy šahr
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۲۴ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار صوفی‌چای. دامنهٔ جنوبی کوه سهند.

یبیس Yabis
ده، بخش بستان، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۳۲۲ درجه، ۷۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۵ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. سر راه فکه به چنانه. ۵ کیلومتر شمال خاوری فکه.

یتالی Yatāli ?
ده، بخش بزمان، شهرستان ایرانشهر، استان سیستان و بلوچستان. ایرانشهر ۲۸۴ درجه، ۱۰۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۳۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه ایرانشهر به گلمورتی و دلگان. ۲۵ کیلومتر خاور گلمورتی.

یحیی‌آباد Yahyā ābād
ده، بخش ششتمد، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۱۱۸ درجه، ۳۸/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۰۵۵ متر. معتدل، خشک. دشت. سر راه سبزوار به شامکان.

یحیی‌آباد Yahyā ābād
ده، مرکز دهستان قاقازان شرقی، بخش مرکزی شهرستان تاکستان، استان زنجان. تاکستان ۲۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۸۰ متر. معتدل، خشک.

یحیی‌آباد Yahyā ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان دلیجان، استان مرکزی. دلیجان ۳۱۲ درجه، ۸کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. کنار قمرود. دامنهٔ خاوری کوه سیاه.

یحیی‌آباد Yahyā ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۰۹ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. درهٔ شمالی کوه ریزاب دربند.

یحیی‌آباد Yahyā ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان نطنز، استان اصفهان. نطنز ۲۱۲ درجه، ۲۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰۷۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار راه نطنز به مورچه‌خورت. ۳ کیلومتر غرب جنوبی طرق.

یحیی‌آباد Yahyā ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شهرضا، استان اصفهان. شهرضا ۱۷۸ درجه، ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. سرد، خشک. تپه‌ماهور. ۱۰ کیلومتر شمال غربی اسفرجان.

یحیی‌آباد Yahyā ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان سیرجان، استان کرمان. سیرجان ۳۵ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۸۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دشت. یک کیلومتر خاور جنوبی سعادت‌آباد و ۳ کیلومتر جنوب خاوری سعادت‌آباد.

یخاب Yaxāb
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۱۴ درجه، ۱۴۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. درهٔ شمالی کوه سرهنگی. ۶۲ کیلومتر شمال خاوری عشق‌آباد.

یخفروزان Yaxforuzān
ده، مرکز دهستان اوچ‌هاچا، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۳۴۷ درجه، ۷/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

یخ‌کش Yaxkeš
ده، بخش یانه‌سر، شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۱۱۲ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. کوهستانی. جنگلی.

یخیشه Yaxišeh
ده، بخش مرکزی شهرستان مسجد سلیمان، استان خوزستان. مسجد سلیمان ۳۲۰ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. کنار راه مسجد سلیمان به لالی.

یدک Yadak
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۸۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۳۴کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

یرجان Yerjān
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۹۱ درجه، ۶۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۹۵ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ حاجی عرب. ۲۲کیلومتر غرب جنوبی بوئین.

یرک Yarak
ده، بخش طالقان، شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۳۴۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۴۳کیلومتر. ارتفاع ۲۱۳۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ شمالی کوه زلخانی. کوهستان البرز.

یرگ Yarg
ده، بخش سیمکان، شهرستان جهرم، استان فارس. جهرم ۲۸۴ درجه، ۴۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. گرم، خشک. کوهستانی. کنار رودخانهٔ قره‌آغاج. سر راه جهرم به دوزه و فیروزآباد. ۲۲ کیلومتر جنوب خاوری دوزه.

یزبر Yezbar
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۶۱ درجه، ۲۵/۵کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل، خشک.

یزد Yazd
۱- شهرستانی در مرکز و غرب استان یزد، مرکب از بخشهای مرکزی، اشکذر و خضرآباد و مشتمل بر دهستانهای فجر، فهرج، رستاق، کذاب و ندوشن و به مرکزیت شهر یزد.
شهرستان یزد از شمال به شهرستانهای اردکان و میبد، از شمال خاوری و خاور به شهرستان اردکان، از جنوب خاوری به شهرستان مهریز، از جنوب به شهرستان تفت و از غرب به شهرستان اصفهان محدود است. نواحی مرکزی این شهرستان را دنبالهٔ شمال غربی کوهستان شیرکوه که ارتفاع آن به ۳۳۰۰ متر بالغ می‌گردد فرا گرفته و نواحی خاوری ، شمالی و غربی آن را دشتهای نسبتاً هموار پوشانیده است. شهرستان یزد از نظر آب و هوا جزء یکی از خشک‌ترین نواحی ایران بشمار می‌آید و به همین مناسبت رودخانهٔ قابل توجهی جز چند خشکرود و مسیل

در آن دیده نمی‌شود و از نظر دما جزء نواحی گرم به شمار می‌آید. میانگین حداقل دما ۱۱/۲ درجه سانتیگراد و میانگین حداکثر آن ۲۶/۴ درجه سانتیگراد است. میانگین بارندگی سالانه ۶۰ میلی‌متر و میانگین تعداد روزهای یخبندان ۵۵ روز است.

۲- شهر، مرکز استان و شهرستان یزد. ۵۰۸ کیلومتر جنوب خاوری تهران. ارتفاع ۱۲۱۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. دشت. کنار راه تهران به کرمان و کنار خط آهن تهران به کرمان و بندرعباس. موقعیت جغرافیائی ″۴۵ ′۲۱ °۵۴ طول شرقی و ″۱۵ ′۵۳ °۳۱ عرض شمالی.

تاریخچه - یزد یکی از شهرهای قدیمی ایران است و نام باستانی آن ایساتز بوده است و جزء قلمرو حکومت ماد بشمار می‌آمده. شهر ایساتز در چندکیلومتری جنوب غربی شهرکنونی یزد قرار داشته و به احتمال قوی بر اثر سیل ویران شده. بنای شهرکنونی یزد را به یزدگرد دوم شاه ساسانی نسبت می‌دهند. به دستور یزدگرد، سه تن از سرداران وی بنام بیده و میبید و عقدا، مأمور گردیدند تا سه روستا در پیرامون شهر نوبنیاد یزد ایجاد کنند. آنان محل‌هائی بنام ده‌بید، میبید و عقدا را پدید آوردند که هنوز به همین نام باقی هستند. در زمان یزدگرد سوم شهر یزد به دست لشگریان عثمان افتاد و مردم یزد با پذیرفتن جزیه به آئین نیاکان خویش یعنی زرتشتی باقی ماندند. بعدها دین اسلام در آنجا نفوذ کرد و اهالی شهر به مرور به دین اسلام گرویدند. یزد نزد زرتشتیان مقدس است و هم‌اکنون معبدی بنام هفت آتشکده در آن وجود دارد.

یزدآباد **Yazd ābād**
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۵ درجه، ۱۰۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۹۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. کنار راه نائین به اصفهان. ۶ کیلومتر خاور تودشک.

یزدآباد **Yazd ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۵۵ درجه، ۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ غربی کوه صفّه. ۳ کیلومتر جنوب خاوری دُرچه‌پیاز.

یزدان‌آباد **Yazdān ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۹۴ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. کنار خط آهن کرمان به بافق و سر راه جلال‌آباد به سیریز.

یزدان‌آباد **Yazdān ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۲۳۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت شنزار. ۵ کیلومتر جنوب فرودگاه کرمان.

یزدان‌آباد پائین **Yazdān ābād-e pā'in**
ده، بخش مرکزی شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۷۹ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۹۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی.

یزدان‌چاه **Yazdān cāh**
ده، بخش شوسف، شهرستان نهبندان، استان خراسان. نهبندان ۳۲۵ درجه، ۷۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۴۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری دهک.

یزدکان **Yazdkān**
یا یزیدکان. ده، دهستان رهال، شهرستان خوی، استان آذربایجان غربی. خوی ۲۲۰ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار خط آهن تبریز به قطور (مرز ایران و ترکیه).

یزدکی **Yazdki**
کوه، کوهستان البرز، شهرستان شاهرود، استان سمنان. ۲۹ کیلومتر شمال غربی شاهرود. ارتفاع ۳۶۵۰ متر.

یزدگرد **Yazdgerd**
ده، بخش سیلاخور، شهرستان دورود، استان لرستان. دورود ۳۴۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ تیره. ۹ کیلومتر خاور جنوبی چالانچولان.

یزدل **Yazdel**
ده، بخش آران و بیدگل، شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۳۲۵ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۹۵ متر. گرم، خشک. ۱۱ کیلومتر غرب شمالی گل‌آرا. سر راه محمدآباد به طاهرآباد.

یزدلان **Yazdelān**
ده، بخش مرکزی شهرستان کاشان، استان اصفهان. کاشان ۱۱۲ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه ابوزیدآباد به بادرود. ۶ کیلومتر جنوب خاوری ابوزیدآباد.

یزد نو **Yazd-e Nō**
ده، مرکز دهستان نبی صالح، بخش هویزه، شهرستان دشت آزادگان، استان خوزستان. سوسنگرد ۲۵۸ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۸ متر. گرم، خشک. دشت. ۱۸ کیلومتر شمال غربی هویزه.

یزن **Yazan**
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۱ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه رامند. ۳۱ کیلومتر غرب جنوبی بوئین.

یساول **Yasāvol**
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۲۷

درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲۳ کیلومتر جنوب خاوری کمیجان.

یشم Yašm
کوه، شهرستان بافت، استان کرمان. ۴۱ کیلومتر شمال غربی بافت. ارتفاع ۳۸۱۳ متر.

یعار Ya'ār
ده، بخش مرکزی شهرستان اهواز، استان خوزستان. اهواز ۹۵ درجه، ۵۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۶۰ متر. گرم، خشک. دشت. کنار رودخانهٔ گوپال و کنار راه اهواز به هفتکل.

یعقوب Ya'qub
ده، بخش مرکزی شهرستان زرند، استان کرمان. زرند ۲۱۴ درجه، ۲۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۳۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. کوهپایه. ۹ کیلومتر خاور جرجافک.

یعقوبشاه Ya'qubšāh
ده، بخش قلقل‌رود، شهرستان تویسرکان، استان همدان. تویسرکان ۲۰۵ درجه، ۱۳/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۵ کیلومتر شمال غربی میانده.

یعقوبشاه Ya'qubšāh
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۲۳۴ درجه، ۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۲/۵ کیلومتر جنوب خاوری زاغه.

یعقوبیه Ya'qubiyeh
ده، بخش دستگردان، شهرستان طبس، استان خراسان. طبس ۲ درجه، ۹۵ کیلومتر. ارتفاع ۷۴۵ متر. گرم، خشک. سر راه عشق‌آباد به درونه و کاشمر.

یفراجرد Yafrājerd ?
ده، بخش مرکزی شهرستان خلخال، استان اردبیل. خلخال ۱۷۱ درجه، ۳۰ دقیقه، ۱۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار یفراجردچای.

یکان سعدی Yekān-e Sa'di
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۲۰ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸ کیلومتر شمال خاوری یکان‌کهریز.

یکان کهریز Yekān-e Kahriz
ده، دهستان یکانات، شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۱۰ درجه، ۳۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. دو روستا بنام یکان بالا و یکان پائین که به فاصلهٔ ۵ کیلومتر از هم قرار گرفته‌اند.

یکانه Yekāneh
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۸۵ درجه، ۱۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر خاور شورین.

یک‌بُنی Yekboni
ده، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۶۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه جاسک به میناب.

یکدار Yekdār
ده، مرکز دهستان گابریک، بخش مرکزی شهرستان بندرجاسک، استان هرمزگان. بندرجاسک ۸۱ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۵ متر. خیلی گرم، خشک. دشت. سر راه بندرجاسک به گابریک. ۱۶ کیلومتر غرب جگین.

یک لنگی Yeklangi
ده، بخش کوهپایه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۸۰ درجه، ۴۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۵۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۳/۵ کیلومتر شمال غربی سیستان.

یکله Yekleh
ده، بخش شراء، شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۸۰ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. سر راه کوریجان به قهاوند. ۲ کیلومتر شمال قهاوند.

یکّه‌باغ Yekkeh bāq
ده، بخش خلجستان، شهرستان قم، استان تهران. قم ۲۵۴ درجه، ۴۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۵ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ شمالی کوه خستک. ۱۱ کیلومتر خاور جنوبی دستجرد.

یکّه‌باغ پائین Yekkeh bāq-e pā'in
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۹۳ درجه ۲۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه شاه‌پسند. ۵ کیلومتر غرب روستای نیوشت.

یکّه‌توت Yekkehtut
ده، بخش کلات، شهرستان مشهد، استان خراسان. مشهد ۱۶ درجه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۶۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۳ کیلومتری مرز ایران و جمهوری ترکمنستان.

یکّه‌توت Yekkeh tut
ده، بخش مرکزی شهرستان بهشهر، استان مازندران. بهشهر ۳۰۳ درجه، ۳۰ دقیقه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۲۰- متر. گرم، نیمه‌مرطوب. دشت ساحلی.

یکّه‌توت Yekkeh tut
ده، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان.

بجنورد ۲۹۴ درجه، ۱۱۹ کیلومتر. ارتفاع ۲۳۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود اترک.

یکّه‌چال **Yekkeh cāl**
ده، بخش مرکزی شهرستان محلات، استان مرکزی. محلات ۱۶۵ درجه، ۲۵/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۸۰ متر. معتدل، خشک. ۱۰ کیلومتر غرب جنوبی گل چشمه.

یکّه‌چنار **Yekkeh cenār**
ده، بخش مانه و سملقان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۲۸۹ درجه، ۱۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. سر راه مراوه‌تپه به آشخانه.

یکّه‌ریگ **Yekkeh rig**
ده، بخش بیارجمند، شهرستان شاهرود، استان سمنان. شاهرود ۱۱۸ درجه، ۱۹۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۵۰ متر. گرم، خشک. ۶ کیلومتر خاور زمان‌آباد.

یکّه‌سعود پائین **Yekkeh so'ud-e pā'in?**
ده، مرکز دهستان جرگلان، بخش رازوجرگلان، شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۲۵ درجه، ۹۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۸۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. کنار رود چاندیر. سر راه غلامان به حصارچه.

یکّه‌شاخ **Yekkeh šāx**
ده، بخش مرکزی شهرستان بجنورد، استان خراسان. بجنورد ۳۱ درجه، ۲۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۷۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

یکّه‌قوز بالا **Yekkeh qoz-e bālā?**
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۳۹ درجه، ۳۵ کیلومتر. ارتفاع ۴۵۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور. نیمه‌جنگلی. روستای یکّه‌قوز پائین در یک کیلومتری جنوب آن واقع است.

یگه‌ملک **Yegeh molk**
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۸۷ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۲۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳ کیلومتر جنوب غربی امزاجرد.

یل‌آباد **Yel ābād**
ده، بخش مرکزی شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۸۴ درجه، ۳۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. ۲ کیلومتر جنوب گردنهٔ کوهین.

یل‌آباد **Yal ābād**
ده، مرکز دهستان نورعلی‌بیک، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۱۳ درجه، ۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۲۰ متر. معتدل، خشک.

یلفان **Yalfān**
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۱۲۸ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. سرد، نیمه‌خشک. کنار رود آبشینه. ۵ کیلومتر جنوب آبشینه.

یلوا **Yalvā**
ده، بخش مرکزی شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۲۹۳ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، نیمه‌مرطوب. دامنهٔ غربی کوه کمرزرد. ۸ کیلومتر جنوب خاوری سراب نیلوفر.

یله‌قارشو **Yelehqāršu**
ده، بخش کندوان، شهرستان میانه، استان آذربایجان شرقی. میانه ۵۶ درجه، ۲۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به گرم، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه میانه به خلخال.

یلی‌بدراق **Yeli badrāq ?**
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۱۵ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۵۰۰ متر. گرم، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

یمقان **Yamaqān**
ده، بخش طارم سفلی، شهرستان قزوین، ~~استان زنجان. قزوین~~ ۲۹۲ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. دامنهٔ غربی کوه شمه‌رشت. کوهستان البرز.

یمن **Yaman**
ده، بخش مرکزی شهرستان خمین، استان مرکزی. خمین ۷۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار قمرود. ۲ کیلومتر جنوب غربی روستای ازنوجان.

یموت **Yamut**
یکی از دو طایفهٔ بزرگ ترکمن که عمدتاً در ترکمن‌صحرا زندگی می‌کنند. از تیره‌های مهم یموت می‌توان از آتابای و جعفربای نام برد. تیرهٔ جعفربای بیشتر در گمیشان و اطراف شهر گرگان بسر می‌برند.

یُمیدیه **Yomidiyeh**
ده، بخش موسیان، شهرستان دهلران، استان ایلام. دهلران ۱۳۰ درجه، ۴۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۰۰ متر. گرم، خشک. تپه‌ماهور. ۲ کیلومتر شمال خاوری عین خوش.

یمینان بالا **Yaminān-e bālā**
ده، بخش کامیاران، شهرستان سنندج، استان کردستان. سنندج ۱۸۷ درجه، ۳۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر شمال خاوری کوله‌ساره،

روستای یمینان پائین در یک کیلومتری خاور شمالی این روستا و در ارتفاع حدود ۱۶۵۰ متری قرار دارد.

ینچران Yencarān ?
ده، بخش خواجه، شهرستان هریس، استان آذربایجان شرقی. هریس ۲۸۳ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر شمال غربی سرند.

ینگ آباد Yang ābād
ده، بخش جرقویه، شهرستان اصفهان، استان اصفهان. اصفهان ۱۲۷ درجه، ۶۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۶۵ متر. گرم، خشک. دشت. سر راه اصفهان به حسن‌آباد. ۱۰ کیلومتر خاور جنوبی محمدآباد.

ینگاباد Yengābād
ده، بخش مرکزی شهرستان بهار، استان همدان. بهار ۱۴۸ درجه، ۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

ینگجک Yengjak
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۶۵ درجه، ۷۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۱۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ خاوری کوه جوشالو.

ینگجه Yengejeh
ده، بخش آذرشهر، شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۱۱ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۷۰ متر. سرد، خشک. کوهستانی. دامنهٔ غربی کوه سهند.

ینگجه Yengejeh
ده، بخش عجب‌شیر، شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۳۳۱ درجه، ۱۹/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۹۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه عجب‌شیر به هرگلان. دامنهٔ جنوب غربی کوهستان سهند.

ینگجه Yengejeh
ده، بخش مرکزی شهرستان مراغه، استان آذربایجان شرقی. مراغه ۶۴ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۵۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار موردق چای.

ینگجه Yengejeh
ده، بخش سرولایت، شهرستان نیشابور، استان خراسان. نیشابور ۳۲۵ درجه، ۳۰ دقیقه، ۸۶ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. کنار کال ینگجه. دامنهٔ شمالی ماهرخ‌کوه.

ینگجه Yengejeh
ده، بخش قروه، شهرستان رزن، استان همدان. رزن ۱۴۳ درجه، ۲۷/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری قروه.

ینگجه Yengejeh
ده، بخش فراهان، شهرستان تفرش، استان مرکزی. تفرش ۲۲۴ درجه، ۲۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۱۳ کیلومتر خاور فرمهین.

ینگجه Yengejeh
ده، بخش دینور، شهرستان کرمانشاه، استان کرمانشاه. کرمانشاه ۵۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۵۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر خاور میان‌راهان.

ینگجه Yengejeh
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۳۰۹ درجه، ۱۴ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۸/۵ کیلومتر غرب شمالی وردان.

ینگجه Yengejeh
ده، بخش خروانق، شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۲۷۵ درجه، ۶۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۲۱ کیلومتر جنوب خاوری خروانق.

ینگجه Yengejeh
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۹۰ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۴۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۴ کیلومتر جنوب خاوری سیس.

ینگجه Yengejeh
ده، بخش مرکزی شهرستان مشگین‌شهر، استان اردبیل. مشگین‌شهر ۲۵۷ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۱۲۳۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۱۲ کیلومتر غرب جنوبی قصابه.

ینگجهٔ بالا Yengejeh-ye bālā
ده، بخش مرکزی شهرستان مرند، استان آذربایجان شرقی. مرند ۳۰۴ درجه، ۴۴ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۵ کیلومتر غرب یکان‌کهریز.

ینگجهٔ نیشابور، سد Yengejeh-ye Neyšābur
سدی در شهرستان نیشابور، استان خراسان. ۷۲ کیلومتر شمال غربی نیشابور و ۱۲ کیلومتر جنوب خاوری روستای ینگجه. این سد که بر رودخانهٔ ینگجه ساخته شده از نوع خاکی است و ارتفاع دیوارهٔ آن از پی ۱۹ متر است. طول تاج سد ینگجه ۲۱۰ متر و گنجایش مخزن آن ۳/۱ میلیون مترمکعب است.

ینگه‌امام Yengeh emām
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۱۲۷ درجه، ۱۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۶۰ متر. گرم، خشک. ۱۷ کیلومتر خاور پل‌آباد.

ینگه‌قلعه Yengeh qal'eh
← ینگی‌قلعه. ده، شهرستان قوچان.

ینگی اسپران Yengi esperān
ده، مرکز دهستان اسپران، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۹ درجه، ۲۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۲۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی.

ینگی‌امام Yengi emām
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوجبلاغ، استان تهران. هشتگرد ۱۱۲ درجه، ۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل، خشک. سر راه کرج به هشتگرد.

ینگیجه Yengijeh
ده، بخش مرکزی شهرستان همدان، استان همدان. همدان ۳۴۳ درجه، ۶/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۵۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک.

ینگی‌قلعه Yengi qal'eh
ده، مرکز دهستان قوشخانه، بخش سرحد، شهرستان شیروان، استان خراسان. شیروان ۳۳۵ درجه، ۴۳ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۴۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار رود قروق. در دو روستا بنام ینگی‌قلعهٔ بالا و ینگی قلعهٔ پائین.

ینگی‌قلعه Yengi qal'eh
یا ینگه‌قلعه. ده، مرکز دهستان سنگر، بخش فاروج، شهرستان قوچان، استان خراسان. قوچان ۲۳۸ درجه، ۲۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ کوه سنگر.

ینگی‌قلعه Yengi qal'eh
ده، بخش نوبران، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۲۸۴ درجه، ۷۳/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۴۵ متر. معتدل، خشک. کنار رودخانهٔ مزدقان. سر راه نوبران به شاهنجرین. ۱۴ کیلومتر شمال غربی نوبران.

ینگی‌کند Yengi kand
ده، بخش مرکزی شهرستان تبریز، استان آذربایجان شرقی. تبریز ۲۴۹ درجه، ۲۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهپایه. ۶/۵ کیلومتر غرب جنوبی سردرود. کنار خط آهن تبریز به مراغه.

ینگی‌کهریز Yengi kahriz
ده، بخش بوئین‌زهرا، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۰۰ درجه، ۶۳ کیلومتر. ارتفاع ۱۵۹۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. دامنهٔ شمالی کوه رامند. ۲۸ کیلومتر غرب جنوبی بوئین.

ینگی‌کهریز Yengi Kahriz
ده، بخش زرند، شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۴۹ درجه، ۳۴ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۲۰ متر. معتدل، خشک. کنار راه ساوه به بوئین‌زهرا. ۲۱ کیلومتر غرب مأمونیه.

ینگی‌ملک Yengi melk
ده، بخش وفس، شهرستان اراک، استان مرکزی. اراک ۳۳۰ درجه، ۸۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۷ کیلومتر غرب کمیجان.

ینهر Yanhar
ده، بخش گرکن شمالی، شهرستان فلاورجان، استان اصفهان. فلاورجان ۱۷۶ درجه، ۱۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۶۸۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه قلعهٔ بزی. ۴ کیلومتر جنوب غربی پیربکران.

یوراش Yurāš
ده، بخش باینگان، شهرستان پاوه، استان کرمانشاه. پاوه ۲۳۳ درجه، ۷/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. ۶ کیلومتر خاور جنوبی روان زردوئی.

یورد انجیر Yord-e Anjir
ده، بخش سعادت‌آباد، شهرستان بندرعباس، استان هرمزگان. بندرعباس ۳۲۰ درجه، ۲۳۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. ۶ کیلومتر خاور چمن مروارید.

یورد سهراب Yurd-e Sohrāb
ده، بخش بیرم، شهرستان لار، استان فارس. لار ۲۶۰ درجه، ۱۰۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۴۹۵ متر. خیلی گرم، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه علامرودشت. سر راه بیرم به چاه عینی. ۲۸ کیلومتر غرب شمالی بیرم.

یوزباشلو Yuzbāšlu
ده، بخش مرکزی شهرستان اهر، استان آذربایجان شرقی. اهر ۱۱۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. کنار اهرچای. ۴ کیلومتر خاور جنوبی قشلاق شاه‌وردی.

یوزبند Yuzband
ده، بخش مرکزی شهرستان کلیبر، استان آذربایجان شرقی. کلیبر ۱۵۰ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۸۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه کلیبر به اهر.

یوسف‌آباد Yusef ābād
ده، مرکز دهستان قوریگل، بخش مرکزی شهرستان بستان‌آباد، استان آذربایجان شرقی. بستان‌آباد ۳۰۰ درجه، ۱۷ کیلومتر. ارتفاع ۱۹۸۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بستان‌آباد به تبریز. ۲ کیلومتری دریاچهٔ قوری‌گل. دامنهٔ خاوری گردنهٔ شبلی.

یوسف‌آباد Yusef ābād
ده، بخش جغتای، شهرستان سبزوار، استان خراسان. سبزوار ۳۲۴ درجه، ۴۴/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۳۰۵ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. دامنهٔ شمالی کوههای جغتای.

یوسف‌آباد Yusef ābād
ده، بخش سلطانیه، شهرستان ابهر، استان زنجان. ابهر ۳۱۷ درجه، ۶۱/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۶۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. سر راه زنجان به قزوین.

یوسف‌آباد Yusef ābād
ده، بخش پاکدشت، شهرستان ورامین، استان تهران. ورامین ۱۰۰ درجه، ۱۹ کیلومتر. ارتفاع حدود ۹۴۵ متر. معتدل مایل به گرم، خشک. سر راه محمودآباد نو به شور.

یوسف‌آباد Yusef ābād
ده، بخش راور، شهرستان کرمان، استان کرمان. کرمان ۳۴۸ درجه، ۱۲۲ کیلومتر. ارتفاع ۱۱۰۰ متر. معتدل، خشک. کوهستانی. سر راه راور به فردوس. ۱۰ کیلومتر شمال راور.

یوسف‌آباد Yusef ābād
ده، بخش مرکزی شهرستان شبستر، استان آذربایجان شرقی. شبستر ۲۵۵ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، خشک. دشت. ۶ کیلومتر جنوب غربی کوزه‌کنان.

یوسف‌جرد Yusefjerd
ده، بخش مرکزی شهرستان سنقر، استان کرمانشاه. سنقر ۳۴ درجه، ۱۸/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۸۷۰ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. ۳/۵ کیلومتر شمال باوله.

یوسفوند Yusefvand
← سلسله. طایفهٔ لُر.

یوسفی Yusefi
← لیراوی. طایفه‌ای از ایل جاکی.

یوش Yuš
ده، بخش بلده، شهرستان نور، استان مازندران. نور ۱۲۱ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۲۰۰ متر. سرد، نیمه‌مرطوب. کنار رودخانهٔ هراز. سر راه بلده به نیکنام‌ده. زادگاه و آرامگاه نیما یوشیج شاعر معروف ایران.

یوش Yuš
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۰ درجه، ۴۹ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۱۰ متر. معتدل، خشک. کوهپایه. دامنهٔ شمالی کوه عقاب. ۱۷ کیلومتر جنوب خاوری ماژان.

یوشانلو Yavšānlu ?
ده، بخش مرکزی شهرستان سلماس، استان آذربایجان غربی. سلماس ۸۰ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. ۲/۵ کیلومتر شمال خاوری قره‌قشلاق.

یوشو Yušu
ده، بخش خوسف، شهرستان بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۱۹۳ درجه، ۴۶/۵ کیلومتر. ارتفاع ۱۶۱۰ متر. معتدل، خشک. تپه‌ماهور. ۱۵ کیلومتر جنوب خاوری ماژان.

یوشولو، گردنه Yušulu
گردنه‌ای به بلندی ۳۱۵۰ متر در شهرستان نور، استان مازندران. ۴ کیلومتر شمال روستای یوش و ۸ کیلومتر غرب شمالی بلده. کوهستان البرز.

یوگا Yōgā
ده، بخش مرکزی شهرستان خرمشهر، استان خوزستان. خرمشهر ۲۸۵ درجه، ۱۱ کیلومتر. ارتفاع حدود ۳ متر. گرم، خشک. دشت. کنار اروندرود (شط العرب). کنار مرز ایران و عراق.

یولاق Yōlāq
ده، بخش مرکزی شهرستان ساوه، استان مرکزی. ساوه ۳۱۴ درجه، ۱۸ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، خشک. ۴ کیلومتر غرب شمالی باغ شاهی.

یول‌چشمه Yol cešmeh ?
ده، بخش کلاله، شهرستان مینودشت، استان مازندران. مینودشت ۴۸ درجه، ۵۸ کیلومتر. ارتفاع ۵۲۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. تپه‌ماهور.

یولچی Yolci
ده، بخش آوج، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۲۲۶ درجه، ۹۸ کیلومتر. ارتفاع ۱۷۹۵ متر. معتدل مایل به سرد، نیمه‌خشک. کنار رودخانهٔ آوج. سر راه آوج به تاکستان. ۸ کیلومتر شمال آوج.

یولمه‌سالیان Yolmehsāliyān ?
ده، بخش آق‌قلعه، شهرستان گرگان، استان مازندران. گرگان ۳۵ درجه، ۴۶ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵ متر. گرم، نیمه‌خشک. دشت. کنار رود گرگان.

یونجالو Yonjālu ?
← یونجلو. ده، شهرستان اردبیل.

یونجلو Yonjalu ?
ده، بخش هیر، شهرستان اردبیل، استان اردبیل. اردبیل ۹۳ درجه، ۲۲ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۵۰۰ متر. معتدل مایل به

سرد، نیمه‌خشک. کوهستانی. ۱۶ کیلومتر شمال خاوری آزادلوی بزرگ.

یونس Yunes

ده، بخش سامن، شهرستان ملایر، استان همدان. ملایر ۲۲۲ درجه، ۲۰ کیلومتر. ارتفاع ۲۰۰۰ متر. سرد، نیمه‌خشک. سر راه ملایر به بروجرد. ۶/۵ کیلومتر جنوب غربی سامن.

یونس‌آباد Yunes ābād

ده، بخش آبیک، شهرستان قزوین، استان زنجان. قزوین ۱۰۵ درجه، ۳۱ کیلومتر. ارتفاع ۱۴۵۰ متر. معتدل، خشک. دامنهٔ جنوبی کوه شاه‌سبزه‌پوش. کوههای البرز.

یونکی ? Yuneki

ده، بخش فلارد، شهرستان لردگان، استان چهارمحال و بختیاری. لردگان ۱۲۸ درجه، ۵۰ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۷۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. سر راه بروجن به یاسوج. ۸ کیلومتر جنوب غربی مال خلیفه.

یووالار Yovālār

ده، دهستان بکشلوچای، شهرستان ارومیه، استان آذربایجان غربی. ارومیه ۸۷ درجه، ۱۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۲۸۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. دشت. کنار شهرچای.

یوهلک ? Yuhelk

ده، بخش میانکوه، شهرستان اردل، استان چهارمحال و بختیاری. اردل ۲۰۵ درجه، ۴۲/۵ کیلومتر. ارتفاع حدود ۱۳۰۰ متر. معتدل، نیمه‌خشک. کوهستانی. جنگلی. محل تلاقی رودخانه‌های کارون و بازوفت.

یهن Yahn

ده، بخش مرکزی بیرجند، استان خراسان. بیرجند ۲۴ درجه، ۳۲/۵ کیلومتر. ارتفاع ۲۱۰۰ متر. معتدل مایل به سرد، خشک. ۴ کیلومتر غرب جنوبی ماهوسک.

یهودیه Yahudiyeh

← اصفهان. شهر، مرکز استان و شهرستان اصفهان.

۱۳۶۱

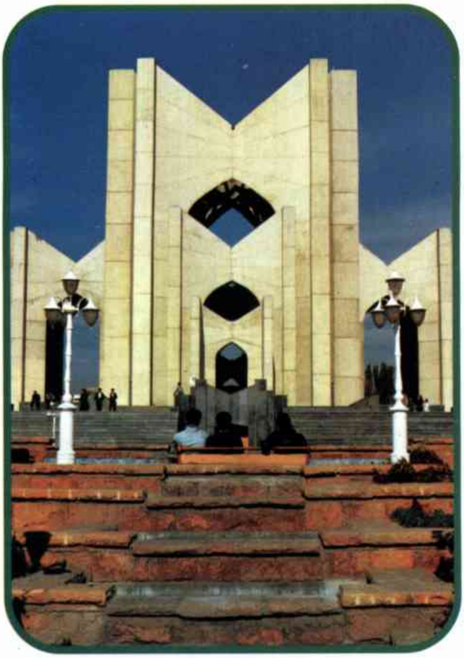
گزیده هائی
از
زیبائی‌های ایران

Selected Samples
of
IRAN'S THE BEAUTIES

Damavand Mountain کوه دماوند

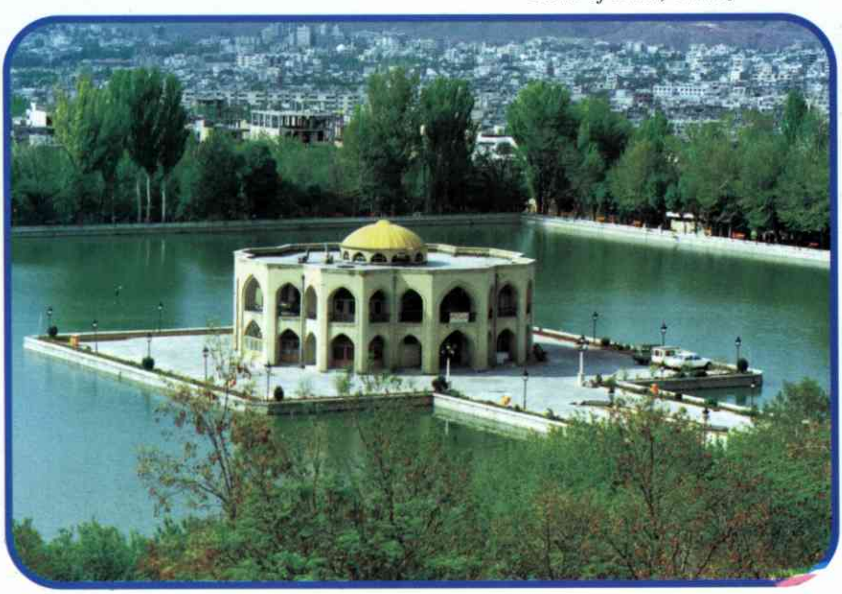
تبریز ، مقبرة‌الشعرا
Tomb of Poeters, Tabriz

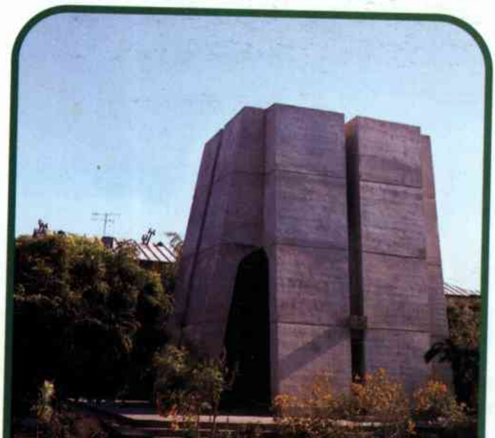
تبریز ، ساختمان شهرداری
Municipality Hall, Tabriz

تبریز، ائل گلی (استخر شاه)
Pond of Shah, Tabriz

تبریز ، ارگ علیشاه
Arg-e Alishah, Tabriz

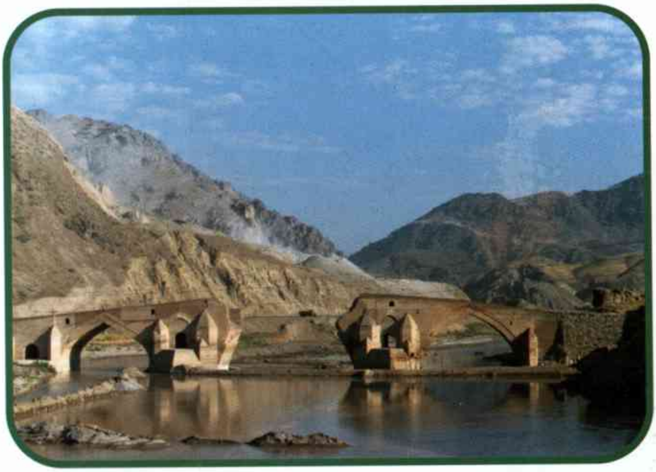
مراغه، آرامگاه اوحدی مراغه ای
Tomb of Owhadi-ye Maraqeh'i Maraqeh

گوشه ای از جزایر دریاچهٔ ارومیه
Some Islands of Urumiye Lake

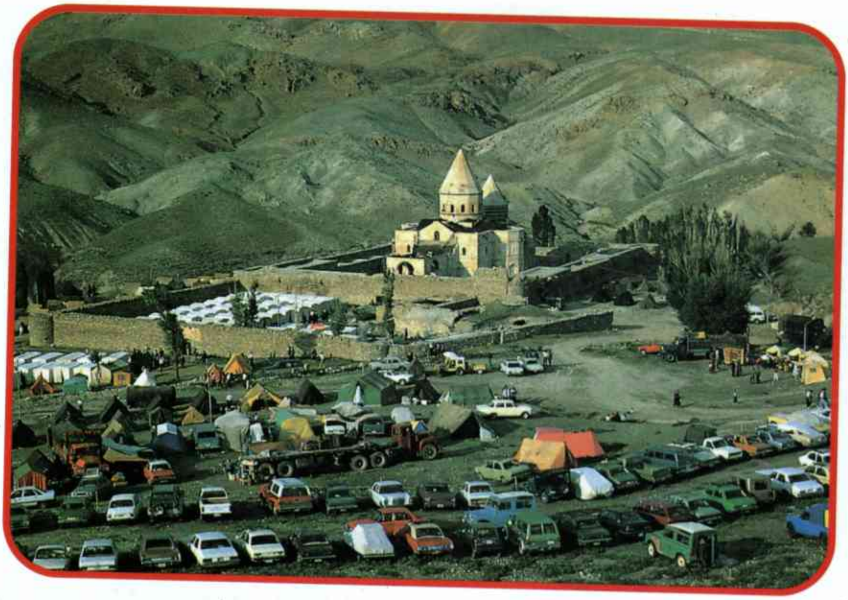
تبریز، شهر صنعتی
Industrial Area, Tabriz

میانه، پل دختر
Pol-e dokhtar, Miyaneh

میاندوآب، سیمینه رود
River of Siminehrud, Miyandoab

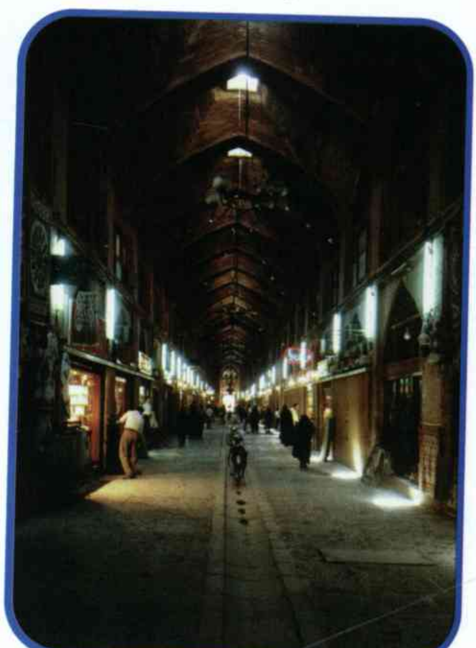

ماکو، قره کلیسا
Qareh Kelisa, Maku

اصفهان، مدرسهٔ چهارباغ
Madrase-ye Chaharbagh, Esfahan

اصفهان، بازار هنر
Art Bazaar, Esfahan

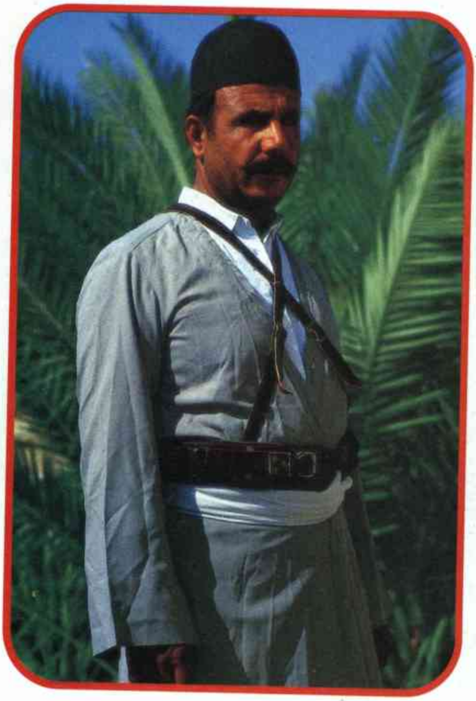
اصفهان، پل خواجو
Pol-e Khaju, Zayandeh Rud, Esfahan

ابیانه، لباسهای بومی
Native Dress, Abiyaneh

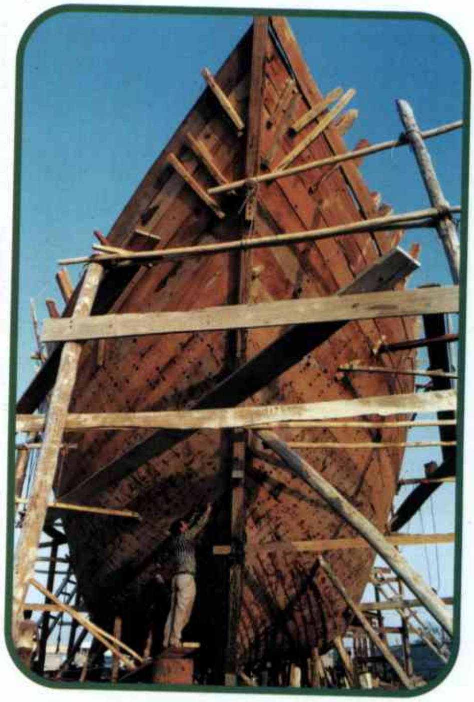

کاشان، باغ فیض
Baq-e Fin, Kashan

بندر بوشهر، مرد دلواری
A Man from Delvar, Bandar-e Bushehr

بندر بوشهر، کارگاه کشتی سازی
Shipbuildeing, Bandar-e Bushehr

بندر بوشهر، هتل دلوار
Hotel Delvar, Bandar-e Bushehr

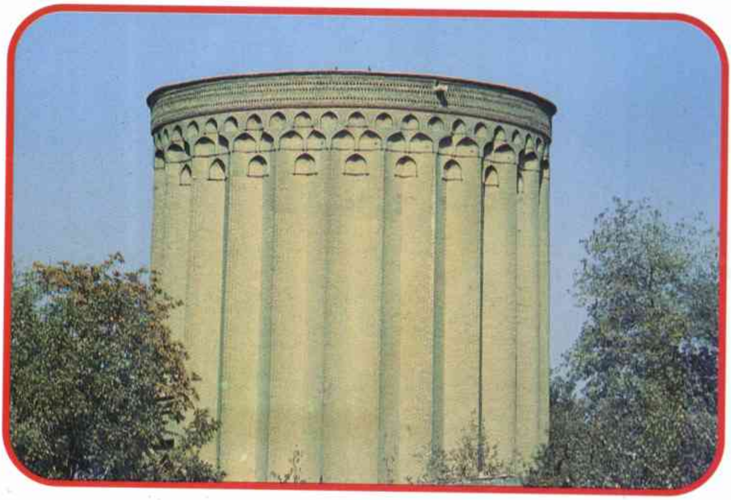
تهران، میدان تجریش
Tajrish Square, Tehran

تهران، امامزاده سیدنصرالدین
Emamzadeh Seyyed Nasreddin, Tehran

تهران، سردر باغ ملی
Gate of Baq-e Melli, Tehran

شهر ری، برج طغرل
Borj-e Toqrol, Shahr-e Rey

تهران، موزهٔ مردم شناسی
Museum of Anthropology, Tehran

تهران، بزرگراه شهید چمران
Shahd Chamran Expressway, Tehran

تهران، برج آزادی
Borj-e Azadi, Tehran

تهران، میدان ونک
Vanak Square, Tehran

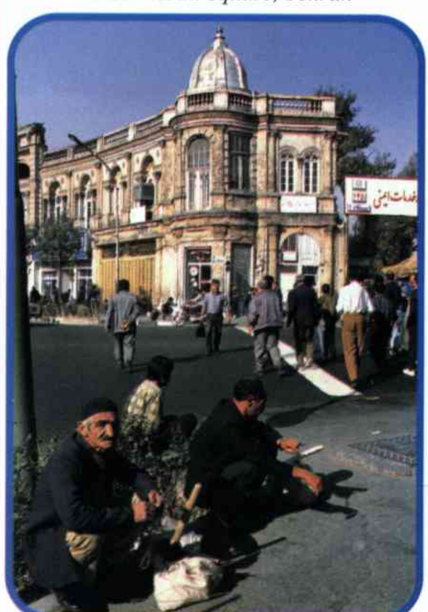

تهران، فروشگاه رفاه
Refah Department Store, Tehran

تهران، عکاسخانهٔ شهر
Photo Gallery, Tehran

تهران، میدان حسن آباد
Hasan Abad Square, Tehran

تهران، کلیسای مقدس (ماتور)
Church of Matur, Tehran

تهران، شمس العماره
Shams-ol- Emareh, Tehran

کرج ، ایستگاه راه آهن شهری
Urban Railway Station, Karaj

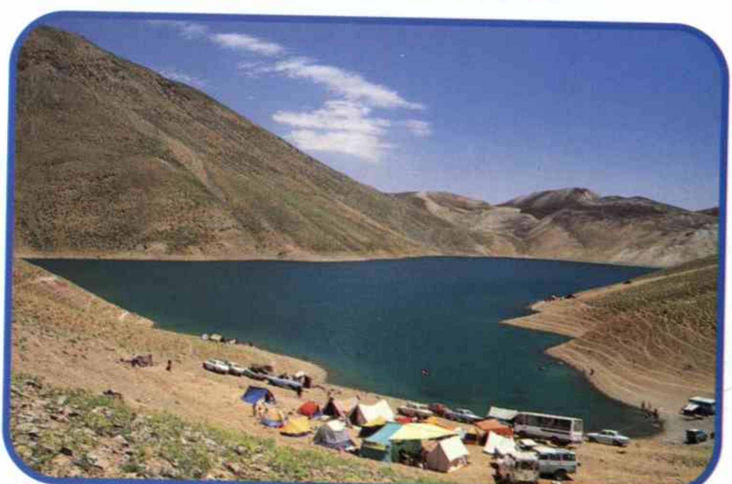
کرج ، پل کلاک
Kalak Bridge, Karaj

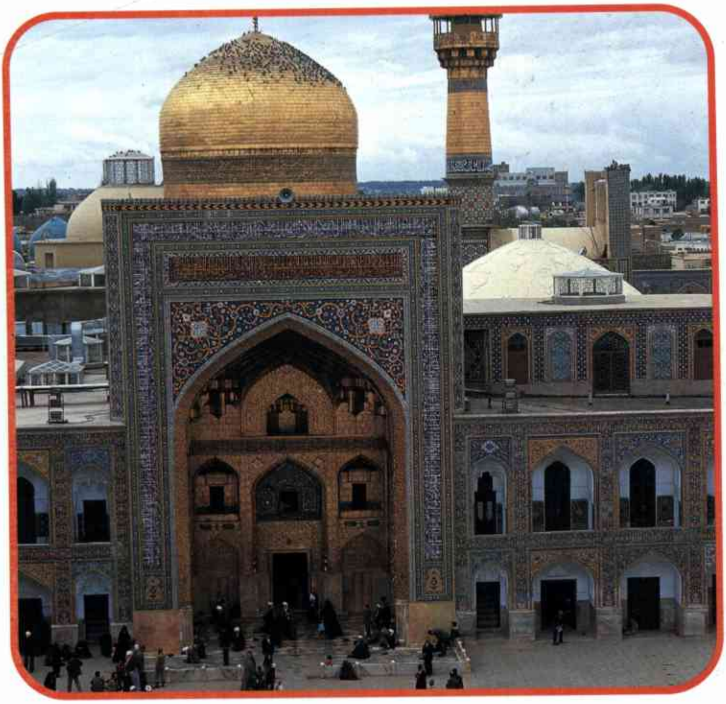
تهران، بانک تجارت
Tejarat Bank, Tehran

تهران،
آبشار دوقلو،
البرز مرکزی
Twin Waterfall (Abshar Doqolu), Tehran

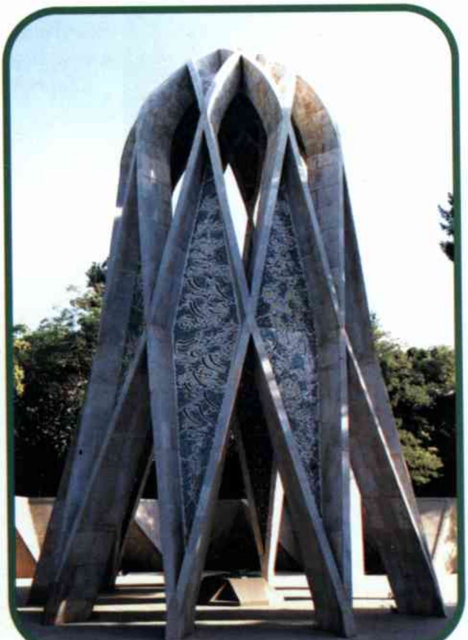
دماوند، دریاچهٔ تار
Lake, Tar, Damavand

مشهد، بارگاه حرم مطهر
امام رضا (ع)
Holy Shrine of
Emam Reza, Mashhad

مشهد، آرامگاه نادرشاه افشار
Tomb of Nader Shah, Mashhad

نیشابور، آرامگاه عمر خیام
Tomb of Khayyam, Neyshabur

کلات نادری،
عمارت خورشید
Emarat-e Khorshid, Kalat-e Naderi

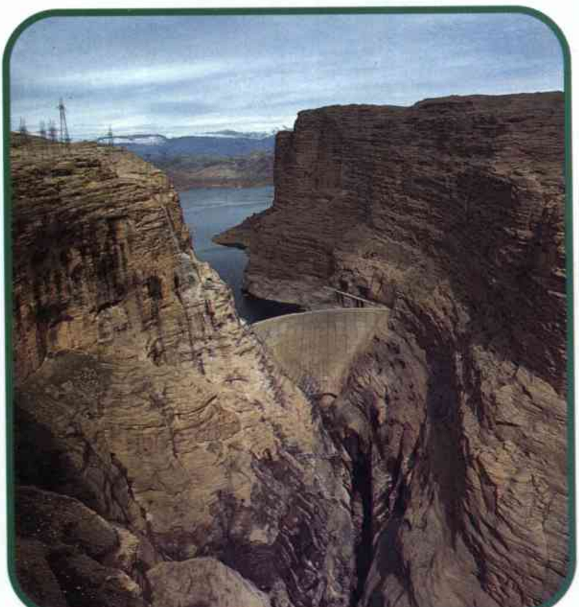
مشهد، گنبد سبز
Gonbad-e Sabz, Mashhad

سرخس، رباط شرف
Robãt-e Sharaf, Sarakhs

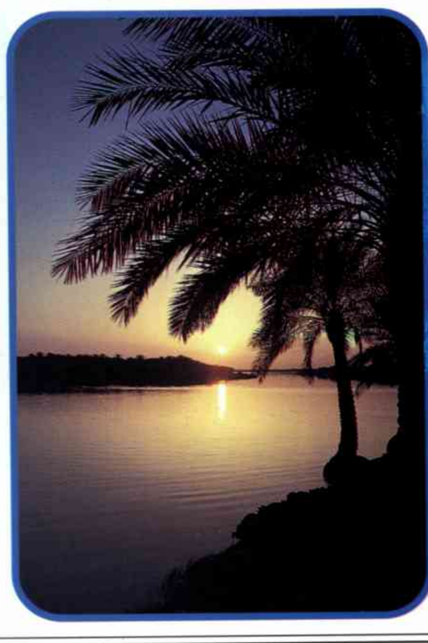

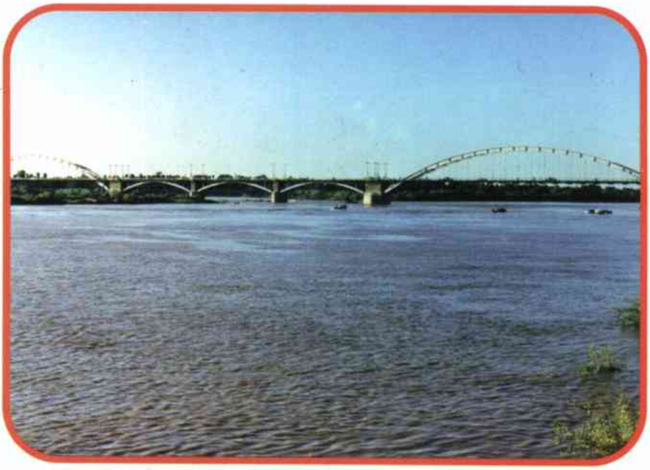
آبشارهای شوشتر
Cascades of Shushtar

خوزستان، رودخانه و سد دز
Dam & Rud-e Dez, Khuzestan

خوزستان، اروندرود
Arvandrud, Khuzestan

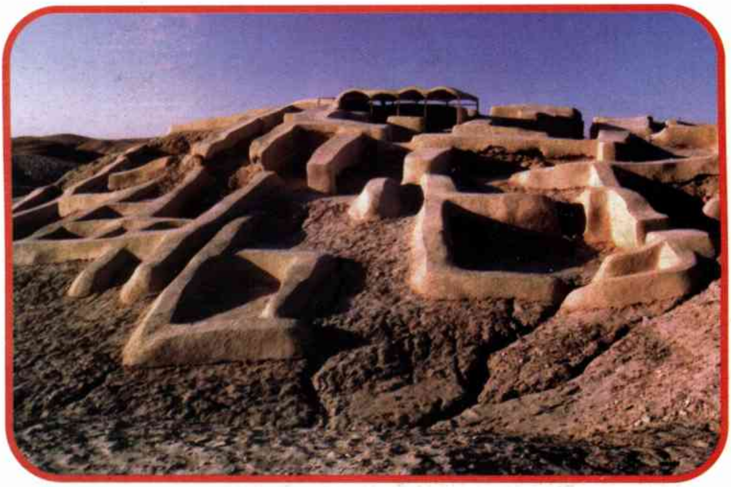
خوزستان، رودخانهٔ کارون
Karun River, Khuzestan

زنجان، گنبد سلطانیه
Gonbad-e Soltaniyeh, Zanjan

زابل، هتل نیمروز
Nimruz Hotel, Zabol

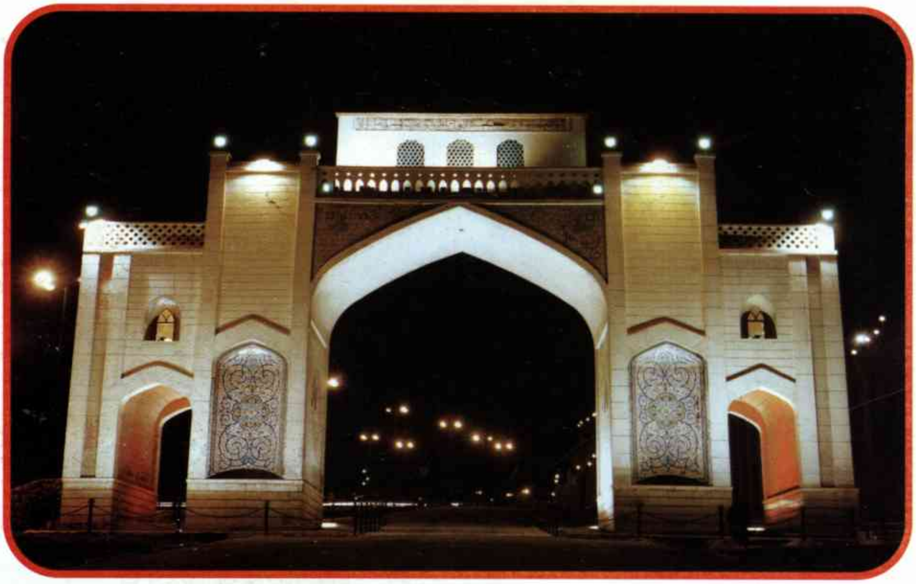
زابل، شهر سوخته
Shahr-e Sukhteh, Zabol

فارس، بند امیر
Band-e Amir, Fars

فارس، تخت جمشید
Perspolis, Fars

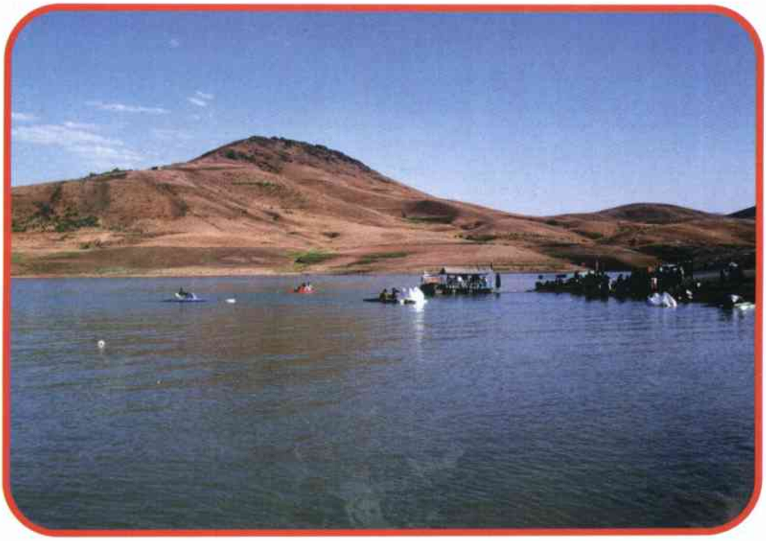
شیراز، دروازه قرآن
Darvazeh Qoran, Shiraz

شیراز، آرامگاه حافظ
Tomb of Hafez, Shiraz

شیراز، باغ ارم
Baq-e Eram, Shiraz

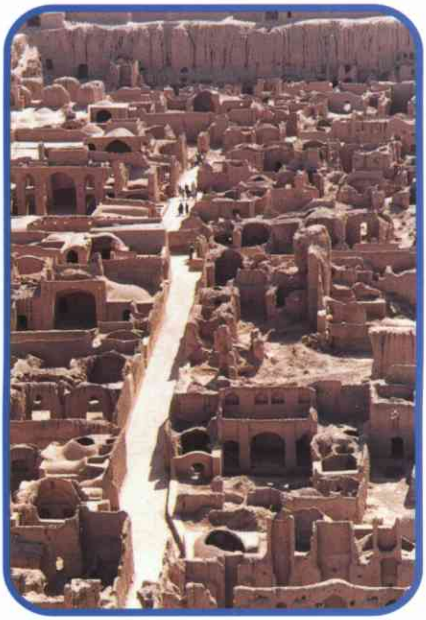

سنندج، رودخانهٔ قشلاق
Qeshlaq River, Sanandaj

قم، بارگاه حرم مطهر حضرت معصومه (ع)
Holy Shrine of Hazrat-e Ma'sumeh, Qom

بم، ارگ بم
Arg-e Bam, Bam

کرمان، مسجد جامع
Principal Mosque, Kerman

ماهان، باغ شاهزاده
Baq-e Shahzadeh, Mahan

کهگیلویه و بویراحمد،
گلیم بافی
Handicraft,
hgiluyeh & Boyerahmad

یاسوج ، کوه دنا
Dena Mountain, Yasuj

گچساران، چشم انداز طبیعت
Landscape, Gachsaran

کهگیلویه و بویراحمد،
آبشار مارگون
Margun Fall,
Kohgiluyeh & Boyerahma

گرگان، مسجد جامع
Principal Mosque, Gorgan

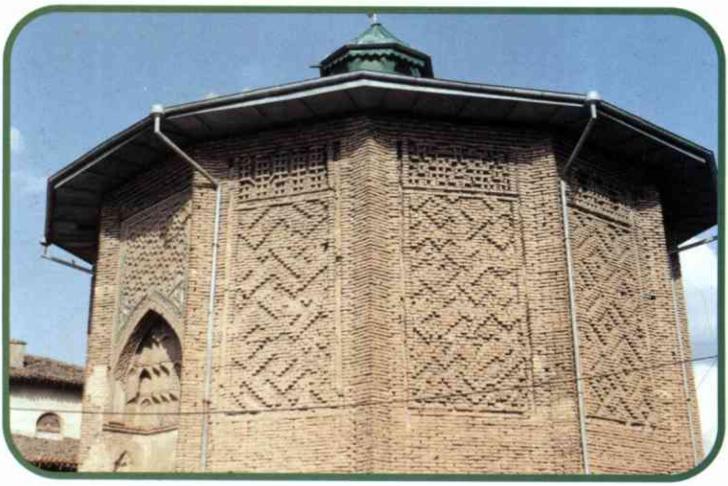
گنبدکاووس
Gonbad-e Kavus

بندر ترکمن، شیلات
Fishery Installations ,
Bandar-e Torkaman

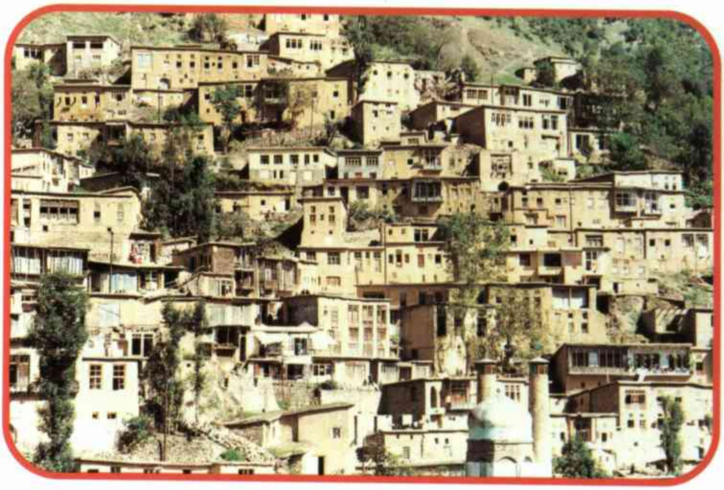
گرگان، نهارخوران
Naharkhoran, Gorgan

گرگان، امامزاده نور
Emamzadeh Nur, Gorgan

گیلان، جیرده
Jirdeh, Gilan

گیلان، ماسوله
Masuleh, Gilan

فومن، رودخانهٔ ماسوله
Masuleh River, Fuman

گیلان، درّهٔ ماسوله
Masuleh Vally, Gilan

چالوس، گردنهٔ هزارچم
Pass of Hezarcham, Chalus

مازندران، هتل انقلاب
Hotel Enqelab, Mazandaran

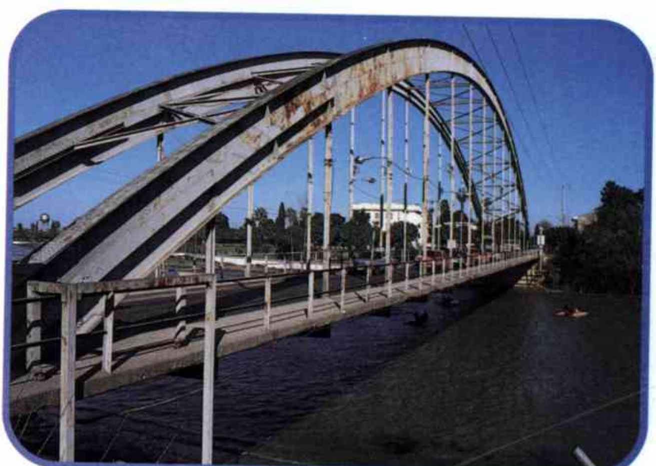
مازندران، چشم انداز طبیعت
Landscape, Mazandaran

مازندران، گوزن زرد دشت ناز
A Fallow Deer in Dasht-e Naz, Mazandaran

مازندران، خاویار
Caviare, Mazandaran

مازندران، رودخانهٔ بابل
Babol River, Mazandaran

بندر عباس، بندر شهید رجائی
Shahid Raja'i Port, Bandar Abbas

جزیره سیری، تأسیسات نفتی
Oil Installations, Siri Island

میناب، سد استقلال
Dam of Esteqlal, Minab

جزیرهٔ هرمز، آثار تاریخی
Historical Sites, Hormoz Island

هرمزگان، جزیرهٔ لاوان
Lavan Island, Hormozgan

هرمزگان، جزیرهٔ ابوموسی
Abumusa Island, Hormozgan

همدان، آرامگاه بوعلی سینا
Tomb of Avicena, Hamedan

نهاوند، امامزاده محمد
Emamzadeh Mohammad, Nahavand

همدان، غار علیصدر
Alisadr Cavern, Hamedan

ملایر، پارک شهر
City Park, Malayer

یزد، صنایع دستی
Handicraft, Yazd

یزد، آتشکدهٔ زرتشتیان
Fire temple, Yazd

یزد، مجموعهٔ امیر چخماق
Amir Chakhmaq, Yazd

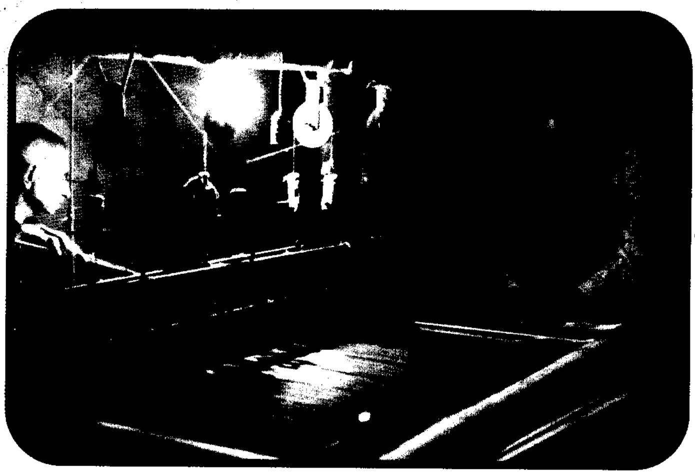
یزد، باغ دولت آباد
Baq-e Dowlat abad, Yazd

یزد، مدرسه ضیائیه
Ziya'iyeh School, Yazd

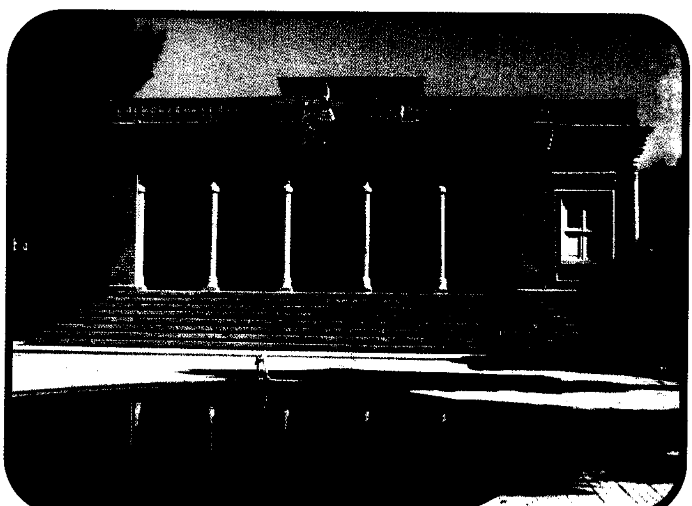

ملایر، پارک شهر
City Park, Malayer

یزد، صنایع دستی
Handicraft, Yazd

یزد، آتشکدهٔ زرتشتیان
Fire temple, Yazd

wells and local cisterns (because of their regional importance, specially in arid areas of central and east and south parts of Iran).

The author acknowledges with thanks to make use of various official publications and reports such as different scale maps, meteorological notes and Farsi Encyclopedia and is happy to record his debt to the staff of the Institute of Gitashenasi, the publisher, whose assistance in various ways greatly facilitated this work.

A. Ja'fari
Summer 2000

In preparing the Geographical Encyclopedia of Iran the objective has been clarity of presentation rather than absolute uniformity or rigid consistency in the arrangement of information and the basic patterns of the entries and the principal details of arrangement are described below:

1- The principal details of each entry treating the administrative divisions and subdivisions, identification, location, area, geographical and physical features, items of general interest and historical information are mentioned.

2- In entries treating all features, besides the identifying description and the location, the following kinds of information are included:

a- Physical features, such as lengths of rivers, heights of mountains, length and areas and highest points of islands and of lakes, waterfalls and swamps, salt flats and deserts, the height and length of mountain passes , regional important springs, bays, inlets, estuaries, capes and peninsulas.

b- All cities and towns are mentioned and in addition, major villages of dense populated areas and all ones of the less populated, historical sites, dams, tribes, water

PREFACE

More than five decades have passed since the official Geographical Dictionary of Iran first appeared.

During this time the country has witnessed a number of significant changes and specially shifts in readers wishes.

The author attempted to record the more important changes and interests and some references such as webster's Geographical Dictionary were considered as a guide for the initial work.

The objective of the work which is the first Geographical Encyclopedia of Iran is to provide briefly the essential information on all features names. Entries have been selected on the basis of their usefulness and interest to the general readers.

Alphabetization of entries has been governed in all instances by the use of conventional spelling. But a significant number of alternate and former names have been included, which together, produce some 20000 entries and references.

Iran Geographical Encyclopedia
(The GITASHENASI-YE-IRAN Series)
Published in 2000 by Gitashenasi Cartographic & Geographic Institute Tehran , Iran.

Designed, Provided & Printed by:
GITASHENASI CARTOGRAPHIC & GEOGRAPHIC INSTITUTE
****
Tehran: No 15, Ostad Shahriyar Street, Razi Street, Vali Asr Crossroads, Enqelab-e-Eslami Ave.
Postal Code: 11337 P.O. Box: 14155 - 3441 Tel: 6709335 - 6713603
Fax: (021)-6705782
****

* **Iran Geographical Encyclopedia**
* **Author: A. Ja'fari**
* **Designed, Provided & Printed by: GITASHENASI**
* **First Edition: 2000**
* **Printed by: Amir, Tehran, Iran**

ISBN 964 - 342 - 095 - 7

325

GITASHENASI-YE-IRAN

Volume 3

IRAN GEOGRAPHICAL ENCYCLOPEDIA

By: A. Ja'fari